கம்பராமாயணம்

ஐந்தாவது

சுந்தரகாண்டம்

வை. மு. சடகோபராமானுஜாசார்யரும்

சே. கிருஷ்ணமாசார்யரும்

வை. மு. கோபாலக்ருஷ்ணமாசார்யரும்

இயற்றிய

உரையுடன்

சென்னை :

ஆர். ஜீ. அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வெகுதான்ய (ஹரி) கைபீர் 1939 விலை ரூபா—5

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை:—

	சுந்தரகாண்டம்	பக்கம்
	நூன்முகம்	...
1.	கடரூவுபடலம்	3
2.	ஊர்தேடுபடலம்	98
3.	காட்சிப்படலம்	285
4.	நிந்தணைப்படலம்	335
5.	உருக்காட்டுபடலம்	390
6.	சூளாமணிப்படலம்	471
7.	பொழிலிறுத்தபடலம்	520
8.	கிங்கராவதைப்படலம்	553
9.	சம்புமாலிவதைப்படலம்	588
10.	பஞ்சசேனபதிகள்வதைப்படலம்	615
11.	அட்சகுமாரன்வதைபபடலம்	648
12.	பாசப்படலம்	677
13.	பிணிவீட்டுபடலம்	726
14.	இலங்கையெரியூட்டுபடலம்	821
15.	திருவடிதொழுதபடலம	853
	செயயுண்மூதற்குறிப்பகராதி	909
	அரும்பதவகராதிமுதலியன	918

நூன்முகம்.

"நீலமுக காயாம் பூவும் நிறைந்தறை கடலுந் தூய
ஞால மெண டிக்கு மஞ்ஞைக கந்தர நிறமு நாணும்
கோலமோ டாழி சங்கு சார்ங்கம்வாள் கதைகொண டோங்கும்
மாலினை நினைந்து வாழு மடியர்தாள் மனததுள் வைப்பாம்."

இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்தின் மற்றைக்காண்டங்களிலும சுந்தரகாண்டம சிறந்துவிளங்குவது, அதன்பெயாமாத்திரததால்தானும் விளங்குவதாகும: அன்றியும், இராமாயணம்முழுவதையும் பாராயணஞ்செயவோ செய்துவராநிற்க, பலா இத்தச் சுந்தரகாண்டத்தையே நித்யபாராயணஞ்செயவதாலும் பெறப்படும்.

இனி, இக்காண்டம் சுந்தரகாண்டமஎனப்பெயர்பெறப் பின்னா உண்ஹத தொடக்கததில் சுந்தரகாண்டமஎனபதற்குப்பொருளகூறுமிடததுககாட்டப் படும்வகையாகவன்றி, வேறுவகையாகவும காரணங்கள் கூறபபடும் அவை வருமாறு.-இந்த ஸ்ரீராமாயணததில் தலைமைபெற்ற சுவையாகிய விப்பிரலம்ப சிருங்காரம இந்தகாண்டததில் இனிதுவிளங்குவதால, இதற்கு "இப்படியுா வந்த தென்பது, சில அலங்காரனூலா கொள்கை. இனி, ஸ்ரீராமன் சீதா பிராட்டிஎன்ற இவாகளுடைய அழகு இனிதுகூறப்படுவதனால் இப்பெயா வந்ததென்று வேறுசிலரும், இதுவரையிற் பிரிவுத்துயரால் மனமுளைந்து கிடந்த சீதாராமரிருவரும ஒருவாக்கொருவரின்க்ஷேமததை யறிந்து மகிழ்கையால இப்பெயாவந்தது எனறு வேறுசிலரும், வாணனுபாகமும் சரிதைகளினபுணாட்புகளும் மிகவும் மகிழ்வுளைததலால் இப்பெயாவந்ததென்று பின்னுஞ் சிலரும் கூறுவா.

இனி, இக்காண்டததாற்பெறப்படும் உள்ளுரைவருமாறு:—கிட்கிந்தாகாண்டத்தில உலகமெல்லாங்காப்பவனான திருமாலுக்கு ஆசாரூபமான புருஷகாரலாபததைப் பேசிய மகாகவி, இதக்காண்டததில் ஆசார்யனசெயய வேண்டிய செயல் இனனதெனபதைத தெரிவிகின்றனரென்ப. ஆசாரயன் செயலாவது - உடலிற் சிறையுண்டு கிடக்குஞ் சேதனனுக்கு எம்பெருமான் திறத்து உணாவைப்பிறபபிதது பின்னா ஞானவாலான அந்தசசேதனனை யங்கீகரிகுமாறு பகவானுகு அறிவிததலாகும. இந்தகாண்டததில் சிறிய திருவடியெனப்படும அனுமான் இலங்கையிறசிறையுண்டுகிடக்குஞ் சீதா பிராட்டியார்கு ஸ்ரீராமபிரானது செவ்வியையெல்லாமுணாதது அப்பிரானவந்து நம்மை யங்கீகரிப்பா னென்ற கருத்து அப்பிராட்டிகு உறுதியாகத தோன்றுமாறுசெயதபின்னா அப்பிராட்டி இலங்கையிற குற்றமற்றவளாயிருததலால் அங்கீகரிததற்குரியளென்று ஸ்ரீராமபிரானிடம தெரிவிததல் காணக.

இனி, இந்தகாண்டதில தூதரின் இலகணமும் கறபுடைமகளிர் இன்னவாறு இருததமகுரியரென்பதும முதலியன வெளியாகும. அவறறை முறையே கூறுவேன். தூதனுகுவேண்டிய முக்கியகுணஙகள் திருவள்ளுவ நாயனார "அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பாக்கு, இன்றி யமையாத மூன்று" என்றனர் இமமூன்றுகுணஙகளுள் அனுமானுக்குத் தனதுதலைவனுகிய இராமபிரானிடதது அன்பு உடைமையைப்பற்றி யாம விசேடித்துச சொலலவேண்டுவதிலலை அறிவு என்பது, காலத்திற்குஏற்ப வுணரும்உணாசசி இததன்மை அனுமானிடதது மிகஇருந்த தென்பது, பிர மாததிரத்தினுல் இந்திரசிததுகட்டியது விடுபட்டபின்பும், அனுமான் தான் கட்டுணடிருப்பவன்போல நடித்து அரகசர்மூலமாகவே இராவணனுடைய இலகசுமியைசசேர்ந்து அவனுடன்பேசிப் பினனா அவ்விராவணனதுஏவ லினுற் பணியாளா வாலில்நெருபபுவைததிடவும் அஞ்சாது, இலஙகையி லுள்ள தூகசுமம முதலிய இரகசியஙகளை யறிநதுபோகவேணடுமென்னும் விரூப்பினுல் மானுவமானஙகளையும் பொருடபடுத்தாது இலஙகைநகரின்வீதி கள் தோறும் தன்னை இழுததுசசெல்லும் அரக்கருடன் திரிந்து, பிறகு "இட் டுவா வென்றுற் சுட்டுவநதவன்" என்று உலகததா கொணடாடுமபடி இலங்கையில்நெருப்பிட்டதனுல் நனகுவிளஙகுகும. இராவணனுடு பேசுமிடத் தைக், கரணபோமாயின் அனுமான் சொல்வன்மையுடையானென்பதும் பெறப்படும். இனி "தூயமைதுணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின், வாய்மை வழியுரைப்பான்பணபு," "இறுதிபயப்பினு மெஞசா திறைவற்கு, உறுதிபயப்பதாகுதது" என்பவற்றுற் கூறிய தன்மைகளும் அனுமா னிடதது அமைந்துள்ளனவென்பது—பலமகளிரைகணடவிடததும மனஞ் சலியாமை, பகைவரிடததவனுகிய விபீடணனைத்தனக்குப்பரிந்துபேசுமாறு செய்து கொண்டமை, பகைவரிடையில் தான் தனிநின்று தனதுதலைவ னுகிய இராமபிரானுடைய பலபராக்கிரமஙகளைப் பாராட்டிச சிறிதும பின் வாஙகாது இராவணனிடததுககூறியமை, தன்வாலில் நெருப்புவைததிருக கவும் கலஙகாது பகைவரூரை அந்தத்தீயைககொண்டு கொளுததியமை என்ற செயல்களால் தெளிவாகவிளஙகும. இவ்வன் அனுமான் தூதரின இலகணததிற்கு இலகியமாதல் காணக.

இனி, சீதையிலுழுகததாற் கற்புடைமாதரிலக்கணம் பெறப்படுவ தைக காட்டுவாம். இராட்சச சக்கரவாததியாகிய இராவணன சீதாபிராட்டி யினிடத்துள்ள பெருவேட்கையால் அன்னுளைசசாந்து பலபடிகெஞ்சிப் பேசியபின்பு "குடிமைமூனறுலகுஞ்செயுங கொற்றததென், அடிமைகோடி யருளுதி" என்று படியின்மேல் விழவும, அந்தப் பிராட்டி அவனைத துரும் பாகமதிதது பலபடி கடிந்துபேசியதேயன்றி ஸ்ரீராமபிரானது பெருமை யைபபேசுமமுகததால அன்னுளைசசரண்புண்டாலன்றி வேறுவகைசெயயின் உனக்கு முடிவே நேருமென்றுகூறியது அப்பிராட்டியாரின மனததிட்பத தைக்காட்டும். அன்றியும், அதுமான் "இராமனெதிர் நின்னைகாட்டியடி

காழ்வென்” என்றுவேண்ட, அதற்குச் சீதாபிராட்டி “ஆரியன், வென்றி வெஞ்சிலைமாசுணும்”, “உலகங்கள்யாவுமீன், சொல்லிறுத்சுடுவேனது தூயவன், விலலிறுற்றற்கு மாசென்றுவீசினேன்”, “வேறுமூண்டுரை கேளது மெய்ம்மையோய், ஏறுசேவகன் மேனியல்லா லிடை, ஆறுமைம் பொறி நின்னையுமாணைக, கூறுமிவ்வுருத தீண்டுதல்கூடுமோ” என்பன வற்றால் - கணவனுக்குயாதோரிழுகுமுண்டாகாதவாறுபாதுகாத்துக்கொள்ளு லும், பிறராற் றீமை நேராதவாறு காத்துக்கொள்ளுதற்குவற்றி வல்லமை யுடைமையும, பரபுருடனை தீண்டாததன்மையும், வெளிப்படுத்தியமை யைக் காணலாம். மற்றும காடசிப்படலத்து 3 - ஆம் பாடல் முதல் 15 - ஆம பாடல்வரையிற் சீதையின் நிலையினைச சொல்லுமிடத்து “விழுதல் விம்மு தன மெயயுற வெதும்புதல் வெருவல், எழுத லேங்குத லிரங்குத லிராமனை யெண்ணித, தொழுதல சோருத லுளங்குத லுயருழந்துயிர்த்தல், அழுத லன்றி மற்றயலொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள”, குமையுறத்திரண டொருசடையாகியமெயயாள், மெனபுனலிடைதோய்கிலாமெய்யாள ”, “இருந்தமாநிலஞ செல்லரிததிடவு மாணடெழாதாள்” என்பன முதலி யனவாகக கூறுவது, கற்புடையா இன்னபடியிருப்பாரெனத் தெளிவாகக காட்டும.

அனறியும, காமம் சிறுமையைத்தருமென்பதும், களுபபயனவீளைகு மென்பதும், பணியாளா தலைவன்கட்டளைப்படிநடதல் அவாக்குக் குற்றந் தராதென்பதும், கற்புடைமாதராகட்டளைகளுத் தேவரும படிந்தொழுகுவ ரென்பதும்முதலியன இநதகாணடத்துப்பெறப்படுதலுங காணலாம் இன் னும பலவுள: விரிப்பிற் பெருகும.

இஙனம் பலபடியாகச சிறப்புற்றுவிளஙகும் இநதச சுந்தரகாணடம, மூன்னா அடியேனது ஆசிரியர்களான ஸ்ரீ. உ. வே. வை. மு. சடகோப ராமாநுஜாசாரியஸ்வாமிகளாலும் ஸ்ரீ. உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசாரியஸ்வாமி களாலும் காட்சிப்படலம உருக்காட்டுபடலம சூளாமணிப்படலம திருவடி தொழுதபடலம என்பனவற்றிற்குஉரையெழுதப் பெற்றும, பின்னா ஷை ஸ்ரீ. உ. வே. சே. கிருஷ்ணமாசாரியஸ்வாமிகளாலும அடியேனாலும மறறைப் படலஙகட்கும உரையெழுதப்பெற்றும முழுப்புதகமாக ரகதாட்சிவருடம [கி. பி. 1924ஆம] வெளியிடப்பட்டது. ஆயினும, பலபிரதிகளைவைத்துஒப்பு நோகஙித திருததமானபாடஙகளைச சோத்து அசசிடின உலகத்துகு மிகக பயன் விளைகுமென்ற கருகது அடியேனுககு இருததமையால், இரண்டாம பதிப்பு அசசிடநேரித இப்போது அவ்வாறுசெயயமுயன்றேன். எனினும, இடமபொருளேவலகளின சௌகரியகுறைவால், ஆராய்ந்து செவ்வனே செய்ய இயலாமற்போயிற்று: என்றாலும, கிடைததசிலபிரதிகளைவைததுக் கொண்டு ஒபபிட்டுப்பாத்துப் பரிசோதிததலால், முன்னிலும பலஇடஙக ளை திருததம்பெற்றுளளன என்பதறகு ஐயமிலலை: அஙஙனம திருததம பெற்றவைகளுள் முகியமானது - பொழிலிறுதத படலதது 49 - ஆஞ்

யுளில "நின்றசீராசமித்தமகண்டான்" என்பது நின்றசெய்குன்று ணடான்" எனறு திருத்தமபெற்றது: சமித்தம்என்றசொற்கு - ஓமமண்ட பமஎன்று பொருளகூறிவந்தனராயினும், அசசொல்லுககு அப்பொருள எவ் வாறுவந்ததென்றசஙகை இடைவிடாது மனததையுறுத்திவந்தது. இஙகுச் சமித்தம்என்பதற்குஏறப, அநதஇடஙகளில ஓமம்என்ற பாடம காணப்பட, ஓமம் - ஓமமணடபம என்றுபொருள் கூறிவநதனர. யான கணட ஏட்டுப் பிரதிகளில 'ஓமம்எனற இடஙகளிலெலலாம் வேரமஎனறசொல் காணப்படு கின்றது வேரமென்பது, மலையெனனும்பொருளதாம்: இது இப்பொரு ளில்வருதலை 'தேசுறுமேருவெண்னச சிகரமோரிலகளஞ்சூடி, வீசுபொன் சுடரகின றவேரமொன்றகடக்கணடான்", "விணடொடாஙதவேரம" என்ற இடஙகளிலுஙக காணக. ஆகவே, செயகுன்று, வேரம என்றபாடஙகள் மிக பொருந்திச் சிறததல காணக. இன்னும் பலவகைததிருததஙகள் ஊனறிப் பாகசுமிடத்து விளஙகும்.

கிடைதத ஏடடுப்பிரதிகளேவைதது ஒப்பிட்டுப் பாடபேதஙகளோடு அச சிட்டபின்னரச செநதமிழ்பபததிரிகையில் இராமாவதாரச செயயுட்பாடாந் தரம்என்று சில குறிததுள்ளன என்பது ஞாபகததிற்கு வந்தது. வரவும, அதனைககொணடு சுந்தரகாணடபபகுதிமுழுதையும ஒபபிட்டுப்பாரததேன்: ஆஙகுகாட்டபபட்டுளள சிலபாடல்கள இநதப்பதிப்பில வநதிடாமையால் அவற்றை ஈணடுக குறிகளிறேன்.

காட்சிப்படலத்து 29 - ஆஞசெய்யுளுக்குப்பின்

இனன வெண்ணி யிடருறு வாண்மருங்கு
உன்னெ ராயிர கோடி பரகஙியர்
தன்னு காவலுட டேய திரிசடை
என்னு மங்கை துணையின்றி வேறிலாள்
தரும நீதி தழுவிய சிநதைகொண்டு
உரிய வீடணன் றநதரு ளொண்டொடி
திரிந டைக்கொடி நாடொறுந் தேற்றுஞ்சொல்
அருளி னுறறன தாவிபெற் றுய்ந்துளாள்.
அனன ளாய வருந்ததி கற்பிளை
மன்னு சோலையின் மாருதி யுமவரத்
தன்னி டந்துடித் தெய்துறச சானகி
யென்னு மஙகை யினிதிருந் தாளரோ.

என மூன்றுபாடலகள் உள்ளன.

நிந்தனைப்படலம 23 - ஆஞ செயயுளுக்குப்பின்

என்ன வாழ்த்திய மாருதி யீதுநாம
இன்னுக காண்டு மெனமனறங் தெய்திஞன
மசானனஙு வாளரக கன்சுடு தீசசுடும
யுனனை வைகுறு மவ்விடத தாயிஞன்.

என்றபாடலும், 82 - ஆஞ்செய்யுளுக்குப்பின்

தீயோர் செய்கை தானு மிராம ணொருதேவி
தாயா னின்பு மாருதி கண்டே தளர்வெய்தி
மாயா தொன்றே யன்றி மனத்தே மலிதுன்பத்
தோயா துன்னிச் சோபவ ணென்றங் குணர்வுற்றான்.

என்ற பாடலும் உளளன.

உருக்காட்டுபடலம 21 - ஆஞ் செயயுளுகளுப்பின்

சுற்றிய கொடியொன்றைத் துணித்துத் தூயளோர்
பொறறடங் கொப்பினிற் பூடடிப பூமியே
நறறவ முடையன்யா னுகி னுயகன்
வெறறிசேர் திருவடி மேவு வேனென்றுள்.
என்றருந தநிமனத் தெமமை யாளுடைத்
துன்றருங் கற்பிணுள் சுருதி நாயகன்
பொன்றரு மலாபபதம வழுதது பூஙகொடி
கன்றனிக கழுத்திடைத் தரிக்கு மேல்வையிலை.

எனற பாடலகளும், 22 - ஆஞசெயயுளுகளுப்பின்

தோன்றினன் றனதுருக் காணத் தூயவன்
மூன்றுல கினுக்குமோ ரன்னை மொய்ம்மலர்த்
தேன்றிகழ் திருவடி சென்னி யாற்றெழுது
வன்றபே ரன்புகொண் டுறைதன் மேயினன்.
நோக்கின னரகுகியர் துனிபபில கோடியா
நீக்கினர் தூயிலினை நின்னைக் காணுதற்கு
ஆக்கிய காலம்பாத தயல மாந்துபின்
தாகுகணங் கவா துயில கணடு சாந்துளேன்.

என்ற பாடல்களும், 54 - ஆஞசெய்யுளுகளுபபின்

எள்ளற் கரிய நிலையுளதா யிசைந்து தமமி லிணையொத்துத்
தள்ளப படாத நிலையாகிச சார்கத் திரிகை வகையொழுகி
அள்ளற் பளளத் தகனபுனலி னமைந்த வாவி யுள்வளரும
வளளைத் தண்டின் வனப்பழித்த மகாக குழையின குழை யம்மா.

என்ற பாடலும, 88 - ஆஞ்செயயுளுகளுபபின

தவந்தந்த நெஞசிற றனதாருயிர்த் தம்பி யோடு
நவந்தந்த குன்றுங் கொடுஙகானமு நாடி யேகுக
கவந்தன் றனதாவி கவாந்தொரு காலு நீங்காச
சிவந்தந்து மெய்ம்மைச் சவரிகுத தீர்ந்து வந்தான்.

என்ற பாடலும, 117 - ஆஞ்செய்யுளுகளுப்பின்

சென்றே யடியே னினதின்னல் சிறிதே யவர்க்கங் குரைத்தபோ
தன்றே யரக்கா வருகுகமுட னமையா தினனு மடியேன்கை

மன்றே கமழுந் தொடைபோலா நிருதா குழுவு மாநகரும் [ன்.
என்றே யிறைஞ்சிப் பின்னருமொன் றிதயத்துணர்ந்தா னீறில்லா

என்றபாடலும் உள்ளன. பொழிலிறுத்தபடலம் 59 - ஆஞ்செயலுரைக்குப்பின்

எனப்பதமு வணங்கி யன்னு ரியம்பிய வார்த்தை கேளாக்
கனைக்கு லுருமு வீழக் கன்மலை சிதறத் தேவர்
மனத்தி வழிந்து சோர மாகட லிரைப்புத் தீரச்
சினத்துவாய் மடித்துத் தியோன் நகைத்திவை செப்ப லுற்றான்.

என்றபாடலும் கிங்கரர் வதைப்படலம் 2 - ஆஞ்செய்யுளுக்குப்பின்

என்றலு மிருகை கூப்பி யிருதுதல் படியிற் றோயச்
சென்றடி பணிந்து மண்ணுந் தேவருந் திசையு மூட்க
வென்றியன் றெனினும் வல்லே விரைந்துநாம் போகிவீரர்
தன்னிய சூரங்கைத் தூக்கித் தருதுமென் றுரைத்துப் போனார்.

என்றபாடலும், சம்புமாலிவதைப்படலம் முதலில்

என்றலு மரக்கர் வேந்த னெரிகதிர் வாளைநோக்கிக்
கன்றிய பவளச் செவ்வா யெயிறுபுக் கழுந்தக் கவ்வி
ஒன்றுரை யாடற் கில்லா னுடலமும் விழியுஞ் சேப்ப
நின்றவா ளரக்கர் தமமை நெடிதுற நோக்குங் காலை.

என்ற பாடலும் உளளன.

அந்தச்செந்தமிழில் இந்தப்பாடல்களன்றிச் சிலபாடல்களுக்குப் பாடபேதம காட்டப்பட்டிருப்பினும, அவற்றுட் சிறந்தனவாகக்கொளளதகனபல இப்பதிப்பில் வநதிட்டமையாலும, விடுபட்டனவற்றுட் பல சிறந்தனவாகத்தோன்றுமையாலும், அவை யநதுபந்தமாகக் காட்டப்பட்டில.

உரைப்பகுதியிலும், முன்னையபதிப்பினும பலஇடங்கள் இப்போது திருததம பெற்றுள்ளன. அன்றியும, செய்யுணமுதற்குறிப்பகராதியும, அருமபதவகராதி முதலியனஎன்பதும் இப்பதிப்பிற்சோக்கப்பட்டுள.

வை. மு. கோ.

கம்ப ராமாயணம்.

ஐந்தாவது

சுந்தர காண்டம்.

இந்த வடமொழித தொடர்மொழி, பண்புத்தொகை. சுந்தரமாகிய காண்டம் என விரியும். அழகிய பாகம என்பது பொருள். சுந்தரம் - அழகு. காண்டம்-கூட்டம; இப்பொதுப்பெயர-இங்கு, சரிதகிரதத்தின் ஒரு பாகத்தை யுணாததுஞ் செய்யுட்களின் கூட்டமென்று சிறப்பாகக் கொள்ளததக்கது. மூதலாலாசிரியராகிய ஸ்ரீவால்மீகி மகாமுனிவர் இதற்கு மூந்திய பாகஙகளுக்கும் பிந்தியபாகஙகளுக்குமு சரிதகிரதத்தின் பிரதான விஷயத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்களாற் பெயரிட்டதுபோல இலஙகையில நடந்தகாரியஙகளைசசொல்லுகின்ற இக்காண்டத்துக்கு 'லங்கா காண்டம' எனப்பெயரிடாமல் 'சுந்தரகாண்டம்' என்று பெயரிட்டது என்னையோவெனின்,—மற்றைக் காண்டஙகளின் கதைகளினும் இக்காண்டத்துக்கதை மனதத்திற்கு மிகவும் உல்லாசகரமாகியும், ஸ்ரீராமனிடதத்தில் மிக்க பக்தியுள்ள மெய்யடியாராகிய அநுமானுடைய மகிமையை நன்கு விளக்குவதாகியும் அழகியதாயிருத்தலால் என்று பெரியோர் சொல்வர். இனி, அநுமானுக்குச சுந்தர னென்று டெயருண்மையால் அநுமான் செயலைக்கூறும் பாக மென்பாரு மூளர்.

இக்காண்டம் - கடல்தாவுபடலம் முதல் திருவடிதொழுதபடலம் ஈறுக கரு-படலஙகள அடஙகிய க,ஙரூ0 - செய்யு ளுள்ளது

கதைத் தொடர்ச்சி.

[இராமாயண கதை மிகப்பிரசித்தமானதாதலால், இக்காண்டத்துக்கு முன்கதைத்தொடரீச்சி மிக்க சுருக்கமாக எழதப்படுகின்றது.]

மூன் ஒருகாலததில் தேவர்களெல்லாரும் இராவணன் மூதலிய இராக்கதர்களின் உபதிரவம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைசசரணமடைந்து, துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செயதருளுமாறு வேண்டிஞர்கள. அத்திருமால் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இரஙகி லோக ஸம்ரக்ஷணத்தின்பொருட்டுத் தனது அமசதத்தைகொணடு கான்கு ரூபமாகத தசரதமகாராஜனிடத்தில் அவதரித்து தீயோரை யழித்து நல்லோரைப் பாதுகாப்பதாக அருளிசசெய்தான். இது நிறக இப்பாதகண்டத்துக கோசல தேசதத்திலே சரயூ நதிக கரையில் அயோதியா நகரதத்திலே திரேதாயுகதத்ற சூரியகுலத்தில் உதித்து நிலவுலகம முழுவதும் தனிசசெஙகோல் செலுத்திய தசரதசக்கரவர்த்தி தனகு அதேக ஆயிரம் ஆண்டுகள கழிந்தும் பலமனைவியர்களிருந்தும் புததிரபாகியமில்லாமையிஞலே மிகவும் மனம் வருந்தி குலகுருவாகிய வசிஷ்ட மகாமுனிவனிடம் தனது குறையைகூறி அம்முனிவனது கட்டளைப்படி ருசியசிருஙகமுனிவனை அழைதது வந்து அந்தக் கலைகளோட்டுமாமுனிவனைக்

கொண்டு அசுவமேதயாகமும் புத்திரகாமேஷ்டியும் செய்தான், அந்தயாகத்தின் பூர்ணாஹுதிச் சக்கரவர்த்தியின் பிரதான தருமபத்தினியர் மூவருள் கௌசல்யாதேவியினிடம் ஸ்ரீராமனும், கைகேயியினிடம் பரதனும், ஸுமித்திரையினிடம இரட்டையராய் லக்ஷ்மணசத்துருக்கனரும் திருவவதாரஞ்செய்தார்கள். (இவர்களில் இராமபிரான், ஸ்ரீமந்நாராயணனது ஏழாவது திருவவதாரம். இலையபெருமாள், அத்திருமாலுக்குப் பலவகைக் கைங்கரியங்களைச் செய்கிற ஆதிசேஷனது அவதாரம். பரதாழ்வானும், சத்துருக்னாழ்வானும், சார்ங்கமாகிய பாஞ்சஜந்ய மென்னும் திருமாலின் சக்கர சங்கங்களின் அவதாரம். ஆனாலும், லக்ஷ்மணன் முதலியோரிடமும் விஷ்ணுவின் அம்சம் இருந்தது. அதுபற்றியே, 'திருமால் நான்கு ரூபமாக அவதரித்தனன்' என்பது.)

இராமபிரான், இளமையிலேயே விசுவாமித்திர மகாமுனிவனுடைய வேள்வியைப் பாதுகாத்ததற்பொருட்டு அம்முனிவனது விருப்பத்தின்படி அவன் பின்னே இலக்குமணனுடன் செல்லுகையில், வழியிலெதிர்ப்பட்ட தாடகை யென்னும் கொடிய அரக்கியையும, அந்த யாகத்தில் தீங்குவிளைக்க வந்த தாடகாகுமாரனான சுவாகு முதலிய பல அரக்கர்களையும் கொன்று, தாடகையின் மற்றொரு குமாரனான மாரீசனை வாயவ்யாஸ்திரத்தாற் கடலிலே தளளிவிட்டு, யாகத்தை நிறைவேற்றியபின் அம்முனிவனுடன் விதேக தேசத்து மிதிலா நகரத்துக்கு எழுந்தருளி, அங்கு ஜனகமகாராஜன் வளர்த்த மகளான சீதைக்குக் கன்யாசுல்கமாக வைக்கப்பட்ட சிவதநுசை எடுத்து வளைத்து முறித்து, இலக்குமியினது அவதாரமான அந்த ஜானகியைத திருக்கலியாணம் செய்துகொண்டான். அப்பொழுது அங்குச சனகன் தான் பெறற மகளான ஊர்மிளையை லக்ஷ்மணனுக்கும், தன்தம்பி புத்திரிகளான மாண்டவி சுருதகீர்த்தி என்பவர்களைப் பரதசத்துருக்காகளுக்குமகொடுக்க, அவர்கட்கும் விவாகம நிகழ்ந்தது. பின்பு மிதிலையினின்றும மீண்டுவருகையில், வழியவந்து எதிர்ந்திட்ட பரசுராமனை ஸ்ரீராமன் வென்று செருக்கையடக்கி அனுப்பிவிட்டு, அயோத்தி சேர்ந்தனன்.

பின்பு இராமபிரான் தனதருமிய தாயான கைகேயிக்குத தனது தந்தை கொடுத்திருந்த இரண்டுவரங்களையும் நிறைவேற்றுதலினிமித்தம் அகைகேயியின் சொல்லால் அவள்மகனான பரதனுக்கு உரியதாம்படி இராச்சியத்தைத தான் கைவிட்டுப் பதினான்குவருடம் வனவாசம்செய்ய உடன்பட்டு மனைவியாகிய சீதையோடும், தன்னைவிட்டுப்பிரியாத தம்பியான இலக்குமணனோடும் புறப்பட்டுக் குகனோடு தோழமைகொண்டு அவனுதவியாற் கங்கைகடந்து சித்திரகூடத்தில் வசிக்கையில், தந்தையிறந்த செய்தியை வந்துசொல்லி அயோத்திக்கு எழுந்தருளி அரசாளவேண்டுமென்று வேண்டிய பரதனுக்கு இன்சொறகூறிப் பாதுகைகொடுத்து அனுப்பியபின், தண்டகாரண்யம்சேர்ந்து விராதனைக் கொன்று சரபங்கமுனிவாக்கு முத்தியளித்து அகத்தியரைத்தரிசித்துக் கோதாவரிநதிதீரத்திற் பஞ்சவடியாசிரமத்திலே வசிக்குமபோது, அரக்கர் தலைவனுய் இலங்கையில் வாழ்கின்ற இராவணனுடைய தங்கையான சூர்ப்ப

ணகை வந்து இராமபிரானது திவ்வியசௌந்தரியத்தைக் கண்டு மிகவாசை கொண்டு தன்னைமணஞ்செய்து கொள்ளும்படி பலவாறுவேண்ட, அதற்கு அப்பெருமான் உடன்படாமல் உபேக்ஷித்தமைபற்றி, அவ்வரக்கி 'அருகிலிருக்கிற இளைப்பெண்ணை அகற்றிவிட்டால் இராமன் என்னை மணவியாகக் கொள்வன்' என்று எண்ணிச சீதையைத் தனிதிருக்கிற சமயம்பார்த்துத் தூக்கிச்செல்லத்தொடங்க, அதுகண்ட இலக்குமணன் அவளுடைய மூக்கு முதலிய சிலஉறுப்புக்களை அறுத்ததுமன்றி, இவ்வனம் மானபங்கப்பட்ட அவளுக்காகப் பரிந்துவந்த கரன் தூஷணன் முதலிய கொடிய இராக்கதாபலவீரரையும் இராமன் கொன்று ஒழித்தான். பின்பு இராவணன் சூர்ப்பணகையினால் தூண்டப்பட்டுச சீதையினிடம் பெருங்காதல்கொண்டு சன்யாசிவேஷம்பூண்டு வந்து, மாயையாற பொன்மானுருவங்கொண்ட மாரீசனது சூழ்ச்சியினால் இராமலக்ஷ்மணரை அப்புறப்படுத்தி, சீதையைத் தனிதிருக்கிற சமயத்தில் வஞ்சனையாக எடுத்துப் போகுமளவில், முன்வந்தெதிர்த்த ஜடாயுவை வலியழித்துசசென்று, இலங்கையில் அசோகவனத்தில் அரக்கியர்சூழ சீதையைச் சிறைவைத்திட்டான்.

பிறகு சீதையைத்தேடிக்கொண்டு இலக்குமணனுடன்சென்ற ஸ்ரீராமன், சீதையின் நிலைமையைச சிறிதுகூறி யிறந்த ஜடாயுவுக்குச சரமகிரியை செய்து, கபந்தனைக் கொன்று சபரிக்கு முத்தியளித்துச் செலலும் வழியில், எதிர்பட்ட அநுமான்மூலமாகச சுக்ரீவனோடு நட்புகொண்டு, அவன் வேண்டுகோளின்படி, அவனது தமையனும் வானராராசனும் இராவணனது நண்பனும் வலிமையிற்சிறந்தவனுமான வாலியைத் தந்திரமாகக்கொன்று சுக்ரீவனைக் கிஷ்கிந்தைராச்சியத்துக்கு அரசனாக முடிசூட்டிவைத்தபின், அவ்வானராராசன் சீதையைத்தேடுதற்பொருட்டு அநேக வானரவீரர்களை ஆங்காங்குத் தூதனுப்ப, அவ்வனம் இரண்டுவெள்ளம் வானரசேனையுடன் தென்திசையிற சென்ற அங்கதன் ஜாம்பவான் நீலன் அநுமான் முதலிய வீரர்கள் பலவிடங்களிலும் தேடிச சீதையைக் காணாதபின்பு, ஜடாயுவின் தமையனான சம்பாதி சொல்ல இராவணன் சீதையை இலங்கையிற்சிறைவைத்திருத்தலை யுணர்ந்து, இலங்கைக்குச செல்லுதற்பொருட்டுக் கடல்கடக்கும் வலிமையில்லாமென்று மற்றைபோரசொல்லியபிறகு, ஜாம்பவானூற்புகழ்ந்து தூண்டப்பட்ட அநுமான், தென்கடற்கரையிலிருக்கும் மகேந்திரமலையின்மீது ஏறி, இலங்கைசேர்தலினிமித்தம் அக்கடலைகடக்குமாறு பேருருவங்கொண்டு நின்றனனென்பதாம்.

முதலாவது

கடற்படலம்.

இலங்கைசேருமாறு அநுமான் கடலைத் தாவிச்செல்லுஞ் செய்தியைக் கூறும் பாகமென்பது பொருள். கடல் + தாவு + படலம் எனப்பிரியும். 'காண்டம், என்றதற்குப்போலவே 'படலம்' என்கிற வடசொல்லுக்கும் கூட்ட

மென்றே பொருள்; ஆயினும், அது - சுருக்கத்தால், இங்கு, ஒரு பெரிய வகுப்பினுட்பட்ட சிறியபாகத்தைக் குறிக்கும்.

கடவுள்வணக்கம்: ராமஸ்தோத்ரம்.

அலங்கலிற் றோன்றும [1]பொய்ம்மை யரவெனப் பூத மைந்தும்
விலங்கிய விகாரப் பாட்டின் வேறுபா டுற்ற வீக்கங்
கலங்குவ தெவரைக் கண்டா லவரென்பர் கைவி லேந்தி
யிலங்கையிற் பொருதா ரன்றே மறைகளுக் கிறுதி யாவார்.

இது காப்புசெய்யுள். இதனால், கவி தாம் பாடத்தொடங்கிய காண்டம் இடையூறில்லாமல் இனிதுமுடிதற்பொருட்டு, உயர்த்தோர் வழக்கத்தின் படியே செயயப்படும் கடவுள்வணக்கத்தை, மாநஸமாகவன்றி வாசிகமாகவும் கூறுகின்றார் நூலின்முகத்திற் கடவுள்வணக்கம் கூறியது அமையாதோ? காண்டந்தோறும் கூறவேண்டுமோ? எனின்,—ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் 'மங்கலத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலு முடைய நூல்கள் மிகச்சிறப்புடன்றோன்றும்' என மாபாடியத்திற்கூறினர் ஆதலின், இடையிலும் மங்கலமாகக் கடவுள்வாழ்த்துக்கூறுதல் நல மாதலாலும், கல்விகருப்பயன் கடவுள் வணக்கலே யாதலாலும், நூல் ஒன்றேயாயினும் காண்டங்கள் பொருளால் வேறுபடுதலாலும், இவ்வாறு கூறினரென்க. தசரதனது மதலையாய, ஸ்ரீராமனுடைய திருவவதாரிதத்தையுனே கவிசக்ரவர்த்தியாகிய கம்பர், ஈடுமெடுப்பு மில்லாத அவ்வுத்தமகாயகன்விஷயமாகச் செய்யப்புக இப்பெருங்காப்பியத்திறகு அவரையே வாழ்த்தல்வேண்டுதலின், காண்டந்தோறும் அவ்விஷயமாகவே கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுதல்முறைமை பாலகாண்டத்தில் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகிற முறையாலே மூன்றுகவிகளாற கூறி, அயோத்தியாகாண்டத்தில் இக்காப்பியத்தலைவராகிய ஸ்ரீராமபிரான் ஸர்வேச்வர னென்று கூறி, ஆரண்யகாண்டத்தில் அப்பெருமான் வேதம்முதலிய நூல்களாலும், பிரமனைமுதலிய பெரியோர்களாலும உணர்த்தறகரிய பரவஸ்துவென்று கூறி, கிஷ்கிந்தாகாண்டத்தில அப்பெருமான் சகலபிரபஞ்சத்தையும் தனக்குச் சரீரமாகக்கொண்டவனென்றுகூறி, இக்காண்டத்தில் இக்கவியால் வர்ணிதாதசேஷரூப மங்கள முகத்தாலே பரம்பொருளே இராமனுகத்திருவவதரித்து ராவணாதி ராக்ஷஸஸம்ஹாரம் செய்தவனென்கிறார.

(இதன்பொருள்.) அலங்கலில்-மாலையினிடத்தில், தோன்றும் - உண்டாகின்ற, பொய்ம்மை அரவு என - பாம்பு என்ற பொய்யாகிய எண்ணம்போல, (விபரீதபுத்தியையுண்டாக்குவது), பூதம் ஐந்தும-பஞ்சபூதங்களும, விலங்கிய-(தனித்தனியேயிருக்கும் தன்மையை விட்டு) மாறி ஒன்றுகசேர்ந்ததனாலானதும், விகாரப்பாட்டின்-(அறுவகையாக) விகாரபடுதலையுடையதும், வேறுபாடு உற்ற-(தேவர் மனிதர் விலங்கு தாவரம் என்னும்)பாகுபாடுபொருந்தியதுமான; வீக்கம்-மிக்கபிரப்பு, எவரை கண்டால-எவரைப பார்த்தமாத்திரத்தில்

கலவகுவது-ஒழிக்துவிடுமோ, மறைகளுகு இறுதி ஆவார-வேதகைகளின் மூடி வான உபநிடதகுகளிற் கூறப்படுகின்ற பொருளாயிருப்பவராகிய, அவர் அன்றே - அகடவுளே,—கை வில் ஏந்தி - கையிற் கோதண்டகதையேந்தி வந்து, இலகைகையில் பொருதா - இலகைகையிற் (சென்று அரகருடன்) போபுரிந்து அவரைவென்றவராவா, என்பர்-எனறு சொல்வா,(உணமையை யுணாந்த தத்துவஞாணிகள்); (என்றவாறு.)

இசசெய்யுளீரால், வேதாந்தகைகளின் மூடிவிற் கூறப்பட்டுள்ள உண மைப்பரமபொருளே துஷ்டநிகிரக சிஷ்டபரிபாலனம் செய்யுமாறு தசரதன் மதலையாய்த் திருவவதரிததுக காணகதறி லுறைத்து சீதையைக கவர்ந்ததை வியாஜமாககொணடு இலகைகையிற சென்று ராகஷஸராஜனை இராவணனைத் தனது அமபுகளே யெய்து பொருது கொன்றவனெனற உண்மையைக கூறினா ராயிற்று. ஆகவே, இராவணனியரைபபோல அபபெருமானை மானுடனென்று எணணி அழிந்தொழியாது, உணமைப்பரமபொருளே தனது சககற்பததால் இவ்வாறு திருவவதரித்தன னெனற மெய்ப்பொருளைக் கடைப்பிடிதது அக் கடவுளை சரணமாகக கொணடு அவன்தாளிற்சோந்து நற்கதிசோமினென உல கத்தவரை நோககி உபதேசித்ததாகவாவது,அவ்வாறனகடவுளை யான் வணங் குவே னெனறதாகவாவது கருதுக. வாழ்த்து, வணக்கம, தலைமைப்பொரு ளுரைததல் என்ற மூன்றுவகை மங்களங்களுள், இசசெய்யுள் மூன்றுவதன் பாற்படுமென்று அறிக. அன்றியும், இககாண்டகதில் இவ்வாறு சடவுள் வாழ்ததுக் கூறியதலால், இசகாணடகதிற் கூறப்படுகின்ற அநுமானதுசெய லெல்லாம், இராமபிரான் சடல் கடந்து இலங்கையிற்புக்கு ராகஷஸம் ஹாரஞ் செயயக காரணமாமெனக் குறிப்பித்தவாறுமாயிற்று.

இசசெய்யுளில் திருமாலின் பரததுவமும, சௌலப்பியமும் விளகு தல் காணக.

விபரீதஜ்ஞாகமெனினும், திரிபுணர்சகியெனினும் ஒக்கும், அதாவது உயிரலலாத உடம்பில் உயிரெனற எண்ணமும், சடவுளுக்கு அடிமைப்பட்ட உயிரை ஸ்வதந்திரமுடையதெனறு எணணுதலும், பிறாககு ஆடியவனல்லாத அவ்வுயிரைப் பிறாககு அடியவ னென்று கருதுதலும, கலவமத்தேவரல்லா தார பகவல் தலைமைததேவரென்ற நினைப்பும, பரமபுருஷார்த்தமாகாத செல் வம் மூதலியவறறினிடத்துப பரமபுருஷார்ததமென்ற நோக்கமும்,உபாயமாக மாட்டாத காமம மூதலியவறறில் உபாயமெனற சிதனையும் தொடக்க மானவை. மாலையைக் கண்டு பாம்பென மருளுதலேபோன்ற திரிபுணர்சகி கட்கு இடமாய இவ்வுலகததில உயிரகட்கு உணடாகின்ற பஞ்சபூதகைகளிலு லாகிய பிறப்பு, உணமைப் பரம்பொருளின் வடிவதததைக் காணகிறவாகட்கு ஒழிதலுவிடு மெனக; ''அப்பரம பொருள் பாகைகப்படுமாயின், இவ்வான்மாவி னது மனததிற் குவிந்துகிடககும் அஜ்ஞாகமும், அதனகாரியமான பலவகைச சுகதேகைகளும், பிறப்பிறகுகாரணமான இருவிகைகளும் ஒழிந்துவிடும்''

னற வடநூல்மேற்கோள் இவருக்குக் கருதத்தக்கது. ஐம்பூதங்களும் ஒன்றுக சேர்வதலேயே இவ்வுலகம தோன்றியுள்ள தென்பதை, "நிலங் தீ நீர வளி விசும்போ டைந்துங,கலந்த மயக்க மூலகம்" எனக கூறிப்போந்தார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். ஐம்பெரும்பூதங்களும அவ்வவ்வுடலுக்குத் தக்கபடி சேர்தலினாலேயே, தேவ திர்யங மநுஷ்ய ஸ்தாவர சரீரங்கள் தோன்றுகின்றன வென்பது, நூறகொள்கை. ஐம்பூதங்களாவன - நிலம் நீர் தீ காற்று வானம் என்ன இவை. இவற்றை, முறையே, ப்ருதிவீ அப் தேஜஸ் வாயு ஆகாஸம என்பர் வடநூலார.

வேதங்கள் காமகாண்டம் ஞானகாண்டம என இருவகையாகப் பகுக்கப் பட்டுள்ளன; அவற்றில் முதலதாகிய கர்மகாண்டததிற் கடவுளினது ஆராதந ஸ்வரூபமும, ஈறறதாகிய ஞானகாண்டததில் ஆராத்யனான கடவுளின் ஸ்வரூபமும கூறப்பட்டுள்ளன வாதலால், கடவுளை 'மறைகளுக்கு இறுதியாவார' என்றார.

விகாரப்பாடு விகாரப்படுதல; ஒருநிலையில் நிலைதிராது மாறுபடுதலாகிய (இருதல், பிறதல், பருதல, வளாதல், தேயதல, அழிதல் என்ற உடலுக்கு உண்டாகினற அறுவகையான) விகாரங்கள். இவ்வாறுவகைவிகாரங்கள், வடமொழியில் 'ஷட்பாவவிகாரம்' எனப்படும. வீகசம்-கட்புலனும்படி பருதல தலதோன்றுகினற உடல். இவரு, இலக்கணையால், பிறப்புக்கு ஆயிறற; கடவுளைக் காணவே பிறப்பொழியுமெனக கருதலதுக்கொள்ளவேணடியிருதத லின். வீக்சம - சாதியொருமை. எனபா - அசைசெனனவுமாம வேதங்கள் நான்காதலாலேனும வேதததிலேயே "அநதா வை வேதாः [வேதங்கள் எல்லையில்லாதன]" எனக் கூறியிருத்தலாலேனும மறைகள் எனப்பன்மையாற் கூறினார அன்று, ஏ என்ற இரணடு எதிரமறைகள் ஒருங்குசேர்ந்து தேற்றகருததை வறபுறுதினை.

பஞசபூதங்களும தம்மிலமாறுபடகலநது பஞ்சீகரணப்பட்டுப் பரிணம மடைதலினால. வேறுகததோனறுகின்ற ஸ்தூலமாகிய பிரபஞ்சம் எந்தப் பரமாதமாவின் சொரூபததையுணர்நதாற் பழுதையினிடதது தோனறுகிற பாம்பென்னும் மயகசமபோல இல்லையாகுமோ, அந்தப் பரமாத்மாவே கைவிலேந்தி இலஙகையிறபொருதவரும் மறைசளுக்கு இறுதியாவாருமாவ ரென்று கூறுவர் (உணாந்தோர) என்ற இசசெயயுளுக்குப் பொருள் கூறலும் உணடு.

துறை - கடவுள்வாழ்த்து, தொல்காப்பியததில் 'வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாறகு மூரிததே" எனறதன்கண, 'வகை' என்றதனால் கொண்ட அறுமுறைவாழ்தத்தன்றித் தனகரும் பிறாகரும் பயன்படும்படி "யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது" என்றதனால், முன்னிலையனறியும கடவுளை வாழ்த்துதலின், இகவி கடவுள்வாழ்தெனப் பெயாபெற்றது; [அறுமுறை வாழ்த்தினுள் வாழ்த்தப்படும பொருள்களாவன:—முனிவரும், பசுவும், பார்ப்பாரும், அரசரும், முழையும், நாடுமாம.] பிரதிபேதம்:—[1]பொய்ம்மையாமென.

இதுமுதல் மூப்பத்தொன்பது கவிகள் - மூதற்கிரும் நான்காஞ்சிரும் விளசரிர்களும், மறறை நான்கும மாசரிர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொணட அறுசீராசிரியவிருத்தங்கள். மேலும் இவ்வனமே காணக.

க.—பேருருவங்கொண்டுநின்ற அநுமான் வானுலகத்தைக்கண்டு அங்குச் சீதையில்லையென்பது கருதுதல்.

ஆண்டகை யாண்டவ வாளோர் துறக்கமா [1]டருகர்க் கண்டா
[2]னீண்டிது தான்கொல் வேலை யிலங்கையென் றைய மெய்தா
வேண்டரு விண்ணு டெனனு மெய்ம்மைகண் டுள்ள மீட்டான்
[3]காண்டகு தோகை யும்ப ரிலலெனக் [4]கருத்துட் கொண்டான்

(இ - ள்.) ஆணதகை - ஆணமைக்குணமுளளவனுகிய அநுமான்,—ஆண்டு - அப்பொழுது, அ வாளோர் துறக்கம் நாடு - அத்தத்தேவாகள் வசிக்கினற சுவாகலோகததை, அருகா - சமீபதிலே, கணடான் - பாரத்தவனுய்,—'ஈணடு இதுதான் - இங்கே காணப்படுகின்ற இந்த நாடே, வேலை இலஙகை கொல்-கடலினுறசூழப்பட்டுள்ள லஙகாபுரியோ?' என்று—, ஐயமெய்தா - சந்தேகமுகொண்டு,—வேணடு அரு விணாடு என்னும் மெய்மமை கணடு - வேண்டிப்பெறுதறகு அருமையான தேவலோக மிது என்ற உணமையைத தெரிந்துகொணடு,—'காண்தகு தோகை - பார்க்கத்தகக [வடிவழகையுடைய] மயிலபோலுஞ்சாயலையுடையவளான சீதை, உம்பர் - இமமேலுலகதிலே, இல் - இலலை,' என - எனறு, கருதலுள் கொணடான் - மனத்தில் எணணியவனுய், உள்ளம் மீட்டான் - (அத்தேவலோகதைதப்பார்ப்பதிற செலுதிய தனது) கருத்தை (அதனினின்றும்) மீட்பவனுயினுன்; (எ - று.)

மகேந்திரமலையினமீதேறிப் பேருருக்கொணடுநின்ற அநுமான் தனக்குச் சமீபத்தில் தோன்றிய தேவலோகததைச செலவசிறபபாலும பொன்மயமாயிருததலாலும இலஙகைமாநகரமோ வென மூதலிற சந்தேகித்து, பின்பு அஙகுத தேவாகள் வசிப்பதனுலும மேலிடதிலிருப்பதனுலும் 'இது ராகஷஸராஜதானியாய்ப் பூலோகதிலுள்ள இலஙகையன் என்று தெளிந்து, தனது கணணுக்குத தெரிந்தவரையிற புலனுகாமையாலும, சீதை இலஙகையிலுள்ளாளெனச சமபாதி கூறியிருததலாலும, ராகஷஸராஜனுன ராவணன் தனது பகைவராகிய தேவாகளமாதிரமே வாழ்கினற இவருச சீதையைச சிறைவையா னென்ற உறுதிப்பாட்டினுலும், மற்றும் அவரு நாடிப் பாப்பதை யொழிதத னென்பதாம.

இச்செய்யுளில் தேவலோகதைதக்கணடு இலஙகையென்று ஐயுறறுப் பின்னர்த் தெளிந்ததாகத் கூறியது, தெளிவைமூடிவிறகொணட ஐயவணியின்பாறபடும. ஆணடு அநுமான் இவ்வாறு பேருருக்கொணடுவளர்ந்துநின்ற சமயதிலென்க. அவ்வாறுநின்றதை, கிட்கிந்தாகாணடதது மகேந்திரப்படலததில் "பொருவருவேலைதாவும புதியான் புவனந்தாய, பெருவடிவுயாகத மாயோன் மேகுறப்பெயாந்தாள்போல், உருவறிவடிவனும்ப ரோகினை

னுவமையாலும், திருவடி யென்னுந்தன்மை யாவர்க்குந் தெரியுமின்றான்" என்பதனாலும் அறிக.

ஆணதகை - அன்மொழித்தொகை. 'அவ்வானோர்' என்றவிடத்து அகரம் - பிரசித்தியைக காட்டும்; உலகறிசுட்டு· சேய்மைசுட்டுமாம். துறக்கம் (இவ்வுலகசம்பந்தமற்றது) துறந்து அடையத்தக்க இடம் எனக் காரணப்பொருள் பெறுமாம்: இனி, ஸ்வாக்கம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவுஎனக கூறுவாரு முளர். அருகர் - அருகு குற்றியலுகரத்துகரு 'அர்' - போலி. கொல் - ஐயம். எய்தா - உடன்பாட்டுவினைபெயசம. 'ஆணடி' என்பதற்கு - அவ்விடத்தினின்று என்றும், 'வேணடி அரு விணாடு' எனபதறகு - (அனைவராலும) விருமபபபடுவதும் பெறுதற்கு அரியதுமான சுவாக்கலோகமென்றும், தனக்கு இபபொழுது வேண்டாததான சுவாகக மென்றும, 'காண்தகு தோகை' எனபதறகு - தான காணவேணடியவளான சீதை யென்றும பொருள்கொள்ளலாம். தோகை - இருமடியாகுபெயர் இல் - இல்லையென்பதன் விகாரம்.

விலகுகினததைச சார்ந்த வாகரமாகிய அநுமானை 'கணடான்' முதலியனவாக உயாதிணையாற்கூறுதல் இலகுகணததுசகு ஒகுமோ வெனின்,— உயாதிணை அஃறிணை எனற பகுபபிறகுக் காரணம முறையே அறிவினிறைவும குறைவுமே யாதலால், அவ்வறிவிற்குறைவினறி ஐம்பொறியறிவோடு பகுததறிவையும் கொணடு மனிதர்போலவே தொழில்திற மமைந்த தெய்வக்குரஙகை உயாதிணையின்பாற்படுதத்துதல் ஒக்குமெனக; இத்தன்மை, மறறை வாகராகட்கும், கரடியாகிய ஜாம்பவானுக்கும், கழுகுகளாகிய சமபாதிசடாயுக்கட்கும, பெரியதிருவடியாகிய கருடாழ்வானுக்கும் பொருதும்: தொல்காப்பியத்து மரபியலில் உரைகாரர் ''மாவும் மாக்களும் ஐயறிவினவே'' என்ற சூதிரதத்தின்கீழ்க் குரங்கை விலகுகின மென்று பொதுவகையாற்கூறியவாதாமே ''மக்கள்தாமே ஆறறிவுயிரே'' என்ற அதிகசூதிரதத்தின்கீழ 'குரஙகு முதலாகிய விலகுகினுள அறிவுடையன எப்படும் மனவுணாவுடையன உளவாயின் அவையும ஈண்டு ஆறறிவுயிராய் அடங்கும்' என்றமை காணக. 'ஓரோவழி அஃறிணைப்பொருள்கள் மொழியாற பேசுவன உளவாயின், அது தெய்வத்தன்மைமுதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன்மையானன்மையின், அமைததுக்கொள்வது' என்ற இலகுகண விளகுகசசூறறவளியும் இவறறுக காணதகது. அன்றியும், இவர்கள் வடிவில மனிதரிறசிறிதுவேறுபாட்டையே யுடையராயிருந்தன ரென்பதும் அறிக.

பி-மீ:—[1]அருகில். [2]ஈண்டது. [3]காணடகுங்கொள்கை. கருதகில். (க)

உ.—அநுமான் இலங்கையைக்கண்டு தோள்கொட்டியார்த்தல்.

கண்டன னிலங்கை மூதூர்க் கடிபொழிற் கனக காஞ்சின்
[1]மண்டில மதிலுங் கொற்ற வாயிலு டணியிற செய்த
வெண்டளக [2]னக மாட வீதியும் பிறவு [3]மெலலா
மண்டமுந்திசைக ளொட்டு [4]நடுங்குக தோள் கொட்டி யார்த்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னர் அநுமான்),—இலங்கை மூது ஊர் - இலங்கை யென்ற பழமையான நகரத்தினது, கடி பொழில் - நறுமணம் வீசுகின்ற சோலையையும், கனகம் நாஞ்சில் மணடிலம் மதிலும் - பொன்மயமான நாஞ்சிலென்னும் உறுப்புடைய வட்டமான மதிலையும், கொற்றம் வாயிலும் - வெற்றியைதெரிவிக்கின்ற [வெற்றிக்கொடிகள் நாட்டிய] கோபுரவாயிலையும், மணியின் செய்த வெள்தளம் கனகம் மாடம் வீதியும் - இரத்தினங்க ளிழைத்துசெய்யப்பட்டனவும் வெண்ணிறமாக விளங்குகின்ற உபரிகைகளை யுடையனவும் பொன்னினு லமைக்கப்பட்டனவுமான வீடுகளை (இருபுறத்தி லுங்கொண்டுள்ள) வீதிகளையும், பிறவும் - இவையொழிந்த பிறவற்றையும், எல்லாம் - ஆகிய எல்லாவற்றையும், கண்டனன் - (அமமலையின்மீது நின்ற படியே) பார்த்தான; (அப்பொழுது), அண்டமும் - வானுலகமும், திசைகள் எட்டும் - எட்டுதிக்குகளும், நடுங்க - (அதிர்ச்சியினால்) நடுங்கும்படி, தோள் கொட்டி - (தனது) தோள்களை (கைகளால்) தட்டிக்கொண்டு, ஆர்த்தான் - ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)

மகேந்திரமலையின்மீது பெருவடிவங்கொண்டு நின்ற அநுமான் முதலில் மேலேநோக்கிச சுவர்க்கத்தைக் கண்டபின்பு தனதுபார்வையை தாழச செலுத்தியதே தான் செல்லவேண்டிய இலங்கை புலப்பட, அதனைக் கண்ட தனால் மகிழ்ந்து தனது தோள்களைக் கொட்டி ஆரவாரஞ்செய்தன னென்ப தாம். வீரர்கள் மனக்களிசர்சிகொண்டு தமதுபராக்கிரமம்தோன்ற ஒருகாரியத் தைச்செய்யதொடங்குவதற்குமுன்னர்தோள்தட்டியாரவாரித்தல்,இயல்பு.

'கடி' என்ற பலபொருள் குறிக்கும் ஓர் உரித்திரிசொல், இங்கு நறுமண மென்றபொருளில் வந்தது; இனி, காவல், விளக்கம, சிறப்பு, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல் என்ற பொருள்களும் இங்கு ஏற்கும். மணி - நவமணிப்பொது; தற்சமவடசொல். கனகம், மண்டலம், வீதி, திஸ்ரா என்ற வடசொற்கள் திரிந்து நின்றன. நாஞ்சில், ஞாஞ்சில், ஞாயில் என்பன-ஒருபொருளன; ஒரு வகை மதிலுறுப்புக்குப் பெயர்: 'எப்புழைக்கு நடுவா யெய்து மறையுஞ் சூட்டு' என்பர். அண்டமும் - இந்த அண்டகோளம் முழுவதும் எனினுமாம். மணி கனகம் என்று முன்னும் பின்னும் வருதற்கு ஏற்ப, 'வெள்[3]' என்ப தற்கு-(சுணைநீர்ற்றியதனால்) 'வெண்மையான' எனப்பொருள்கூறுது, மூத் தக்கள்பதிதலால் வெண்மையான என்று உரைக்கலாம. தளம - மேல் மாளிகை. 'பிறவும்' என்றது - கடைதெரு, குளம் முதலியவற்றை. எட் டுதிசைகளாவன - நான்கு பெருந்திக்குக்களும், நான்கு மூலைதிக்குக்களும்.

பி-ம்:-[1]மண்டலமதில். [2]தாளமாடவீதி [3]எல்லாவண்டமும். [4]குலுங்க. ()

கூ.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் அநுமனது கால்கள் ஊன்றியழந்த அதனால் அம்மலையிற் பலவகை நிகழ்ச்சியுண்டாதலைக் கூறும்.

வன்றந்த வரிகொ ணுகம் [1]வயங்கன லுமிழும் வாய
பொன்றந்த மூழைக டோறுமம புறத்துராய்ப் [2]புரண்டு போவ
நின்றநத மிலலா னுன்ற நெரிந்துகீ முழுந்தி [3]நீலக்
[3]குனறநதன் வயிறு கீறிப் பிதுங்கின குடர்கண் மானு,

(இ-ள்.) அந்தம் இல்லான்-அழிவில்லாதவனுகிய அவ்வநுமான், நின்று-(பேருருவதத்துடன் அந்தமலையின்மீது) நின்றுகொண்டு, ஊன்ற-(தனதுகால்களை) வைத்து அழுதத, (அதனால்)-நிலம் குன்றம்-நீலநிறத்தையுடைய அம்மகேந்திரமலை, நெரிந்து - நொருங்கி, கீழ் அழுந்தி - கீழே அமுங்க, (அப்பொழுது),-தன் வயிறு கீறி பிதுங்கின குடர்கள் மான-தனது வயிறு கீண்டு வெளியிற்சரிந்த குடல்களை யொகும்படி,-பொன் தந்த முகைழகள் தோறும்-பொன்மயமான (அமமலையின்) குகைகளிலெல்லாம் வசிகின்ற, வல் தந்தம் வரிகொள் நாகம்-வலிய விஷப்பற்களையுடையனவும் இரேகைகளைக் கொண்டுள்ளவையுமான மலைப்பாம்புகள், வயகு அனல் உமிழும் வாய - எரிகிற விஷாக்கினியைக கக்குகின்ற வாயகளையுடையனவாய், உராய் - உடறபுறத்து உராய்ந்துகொண்டு, புரண்டு புறதது போவ - கெளிந்து வெளியே செல்வனவாயின; (எ - று.)

வாய உராய்ப்போவ என மூடிபு காண்க. அச்செய்யுளிலுள்ள 'நின்று அந்த மில்லான் ஊன்ற' என்ற தொடர், அடுத்த ஒன்பது செய்யுள்களோடும் இயையும்.*கடலைகடக்குமாறு மகேந்திரமலையினுசசியிற் பேருருவகொண்டு நின்ற அநுமான் தனதுகால்களால் அழுதநியதனால் நொருங்கிப்போன அமமலைக்குகையில் வசிதநிருந்த பாமபுகள், அநுமானது உடறபாரத்தைதத தாஙக முடியாமையால் அமமலை வயிறுகிழிய வெளிப்பட்ட குடல்களோ வெண்ணும்படி அகழுகைப்புறதது புரணடு போவனவாயின வென்பதாம். இவ்வருணனை, போஜமகாராஜன் செய்த சம்பூராமாயணதநிலும கூறப்பட்டிருக்கின்றது;(அது வருமாறு·—"ததாரீம் த்ருடதாநிஹிதசாணதல நிஷ்பீடநம் ஸோடு மக்ஷமः க்ஷமாபீருத...கஷ்வர நிபிரீஸ நிஸ்வரத் ஸரீஸ்ருபதயா நிர்களிதாத்தரமால இவ"எனபது.) குகையினின்று வருந்திப் புரண்டுவெளிப்படுகிற நாகஙகளை மலையின்குடல்களாகக் கற்பித்ததனால், இது-தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம்; -இசசெய்யுளில், நான்கடிகளிலும் முதலெழுத்து

* அனுமான் கடல்கடதறகுமுன் பேருருவகொணடதனால் அவனது நான்குகால்களும் மலையில் அழுத்தியதை 'அந்தமில்லான் ஊன்ற' என்றார்; அன்றி, இதனையே,கடல்கடகக வேணடுமென்றகருத்தினால் மேலெழுவதறகாகக் கால்கள் அழுத்திவைத்ததைக கூறியதாகக் கொளடால், மேல் கடு-ஆங்கவியில் "அலஙகரழ்மார்பன் மூன்றழ்ந்தடிதது ணையழுததலோடும்"என வருவது கூறியதுகூறலா மென்க. அன்றியும், இஙகு அநுமான் பேருருவகொண்டபோது தனது நான்குகால்களையும் பதியவைதநிருந்தானென்றும, கடல்தாவ எழுகின்றபொழுது இரணடுகால்களையே அழுதநி வைததா னென்றும அறிக. ஸ்ரீவால்மீகிபகவானும் "நிஷ்பரமாணஸரீரஸ்ஸந்லிலஙகயிஷுரர்ணவம் பாஹுப்யாமபீடயாமாஸ சரணுப்யாஞ்சபாவதம்" என்று மூதலிற்கூறி, பின்பு "பதப்யாம்ருத்ருடமவஸ்தாதம கருதவா .....ஹநூமாநுதபநிஷ்யந்" எனக் கூறியதும், (அங்கு 'பலவஙகமாகாம் சதுர்பிஸ் ஸஞ்சாராத' எனற வியாக்கியானமும்) சருதத்தக்கன.

மாறுபட்டிருக்க இரண்டுமுதலிய சிலவெழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்று பொருள் வேறுபட்டுவந்தது, திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம்.

காலம், காளாத்திரி, யமன், யமதூதீ எனப் பாமபிற்கு நசசுப்பற்கள் நான்காம். நாகம்-நகத்தில்வாழ்வது எனப் பொருள்படும் வடசொல்; நகம்-மரமும், மலையும். அனல் - அகல மென்ற வடசொல்லின் விகாரம். பொன் தந்த மூழை - (சுங்களினின்று) பொன்னைத் தருகின்ற குகை யெனினுமாம். பொன்று அந்த மூழைகடோறும் புறத்துஉராய் என எடுத்து - (தாங்கள்) உயிரொடுகுகுகின்ற அந்தக்குகைகடோறும் வெளியில் உராய்ந்து எனக்கூறலுமாம். உராய்==உராய்ந்து; முதனிலையே வினையெசசப்பொருளில் வந்தது: "வரிப்புனைபந்து" என்னுமிடதைதிற் போல. அநுமான், சிரஞ்சீவிகள் எழுவருள் ஒருவனுதலால், 'அந்தமில்லான்' எனப்பட்டான்: (மற்றையோர்-அசுவத்தாமா, பலிசக்ரவாததி, வியாசன், விபீஷணன், கிருபன், பரசுராமன்.) குடர்==குடல்: போலி. பி - மீ:—[1]வயகழல். [2]புரண்டுபோந்த. [3]சூன்றந்தவயிறு. (கூ)

சு. புகலரு மூழையுட் டுஞ்சும் பொங்குளைச் சீயம் [1]பொன்றி
யுகலருங் குருதி கக்கி யுள்ளுற நெறிந்த வூழி
[2]னகலிரும் பரவை நாண வரற்றுறு குரல வாகிப்
பகலொளி கரப்ப வானை மறைத்தன பறவை யெல்லாம்.

(இ ள்.) புகல் அரு-நுழைவதற்கு அருமையாகிய[சிறிய வாயிலையுடைய] மூழையுள் - குகையிலே, துஞ்சும்-தூங்குகின்ற, பொங்கு உளை சீயம்-மிகுதியான பிடரிமயிரையுடைய சிங்கங்கள்,—உகல் அரு குருதி ககி - (இதுவரையிற்) சிக்குதலில்லாத இரத்ததை (இப்போது) கக்கிக்கொண்டு, பொன்றி - உயிரொழிந்து, உள் உற-(வெளியில்வரமுடியாதபடி மலைக்குகையின்) உளளிடஙகளிலேயே, நெரிந்த - நொருங்கிப்போய்விட்டன; பறவை எல்லாம் - (அம்மலையின் மீதிருந்த) பறவைகளெல்லாம், ஊழின் - யுகாந்தகாலததிலே, அகல் - (உலகமுழுவதும்) பரவுகின்ற, இரும் பரவை - பெரிய சமுததிரமும், நாண-(தமதுபேரோசைசக்குமுன்னே) வெள்கிப்பின்னிடும்படி, அரற்றுறு குரல ஆகி - அஞ்சிக் கத்துகின்ற பெருகுரலையுடையனவாய், பகல் ஒளி கரப்ப - சூரியனது ஒளிமறைதுபோம்படி, வானை மறைததன ஆகாயமுழுவதையும் (பரவி) மறைதது விட்டன; (எ - று.)

அநுமானது அடிகள் அழுததுவதனால், அம்மலைக்குகைகளில் தூஙகிக் கொண்டிருந்த சிஙகஙகளெல்லாம் அஞ்சுகினறு வெளியே வரமாட்டாதனவாய் நொருஙகி இரத்ததைக் கக்கிக்கொணடு இறந்தன; பறக்குதன்மையுள்ள பறவைகளோ, அம்மலைநொருஙகுவதைக் கண்டு பேரிரைசசலிட்டுக கொணடு எழுந்து சூரியனொளியும் மறையும்படி ஆகாயமுழுதும் பரவிப்பறந்தன என்பதாம்.

சேயம்-வியம்ஹ மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு: இது-(மிருகங்களையெல் லாம்)ஹிம்ஸிப்பதென்று பொருள்படும். பரந்துள்ளது,பரவை யெனக் கடலுக் குக் காரணக்குறி. பறவை-ஆகாயத்திற் பறப்பது. 'பகலொளிகரப்ப' என்பது-தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி; இது, வடமொழியில் ஸம்பந்தாதிஸயோகதி யெனப்படும். 'புகலரு முழை' என்பதற்கு-(தாம்வசிததலால் எந்தபிராணியும) நுழையமாட்டாத குகையென்றும் பொருள்கொளளலாம. பி-மீ:—[1]பொங்கி. [2]அகலருபரவை. (சு)

ரு. மொய்யுறு [1]செவிக டாவி முதுகுற முறைகா றள்ள
மையுறு விசும்பி னூடு நிமிர்ந்த[2]வா லதிய மஞ்சின்
[3]மெய்யுறத் தழீஇய மெலலன பிடியொடுமெவெரு வல்லோடுங்
கையுற மரங்கள் சுற்றிப பிளிறின களிகல் யானை.

(இ - ள்.) களி கல் யானை - மதக்களிப்பையுடைய சிறந்த ஆணையானை கள்,—மை உறு விசும்பினூடு நிமிர்ந்த வாலதிய-மேகங்கள் பொருந்திய ஆகா யதினிடதிதே [மேறபுறமாகத] தூக்கிய வால்களையுடையனவாய், மஞ்சின் மெய் உற தழீஇய-மேகம்போலக கருநிறமான (தமது) உடமபை இறுகத்தழு விகொண்ட,பெண்மெல்லென் பிடியொடும் - மென்மையான பெணயானைகளுட னே,வெருவலோடிம - அசசததோடு, மொய் உறு செவி - வலிமை மிகக (தமது) காதுகளை, முதுகு உற கடாவி - (தமது) முதுகின்புறதிற்படுமபடி யசைத்து, முறை கால் தள்ள - (அசைகின்ற ஒவ்வொரு) முறையிலும் காறறுவீச, மரஙகள் கை உற சுறறி - மரஙகளை(த தம்) துதிக்கையால் உறுதி யாகசசுறறிக்கொணடு, பிளிறின - வீரிட்டன; (எ - று.)

பேருருவங்கொணட அதுமானது பாதஙகள் ஊன்றின அதிர்சசியினால் அஞ்சிப்பெணயானைகள் வாலையுயர்தத்திக்கொணடு ஓடிவந்து தமமைததழுவிக கொள்ள, ஆணயானைகளும் அஞ்சித தமதுசெவியையசைதது நின்று மரஙகளை இறுகப்பிடித்துக்கொணடு வீரிட்டன வென்பதாம். தன்மைநவிற்சியணி. பெணயானைகள் வாலையுயர்தத்திக்கொணடு ஓடிவந்து ஆணயானைகளைத் தழுவி யதும், ஆண்யானைகள் காதையசைதததபடி நின்று மரஙகளைப்பறறிகொணடு பிளிறியதும் - அசசத்தின் செயல்களாம. இனி, ஆணயானைகளும் அவற் றைத தழுவிய பெண்யானைகளும் அசசததினால் செவியசைத்து வாலெடுதது மரஙகளை பற்றிக்கொணடு வீரிட்டன யெனற கருத்துப்பட உரைததலு மாம். செவிகளை தாவி முதுகுஉற முறைகால் தள்ள என்றுகொணடு, செவி களை அசைதது முதுகிலேபொருந்தி ஒவ்வொருதாதத்திலும் காறறை வெளி வீச என்றுமாம. காது அசையுந்தோறும் காறறுவீசுதலால், 'முறைகாறள்ள' என்றார். வாலதி - வடசொல். நிலையிலலாமையாற பொய்யாகிய உடமபை 'மெய்' என்பது - மஙகலவழக்கு. தழீஇய - சொல்லிசையளபெடை. பிடி - யானையின் பெணணம்பெயர்; "பிடியென்பெணபெயர் யானை மேற்றே" என்றார் தொலகாப்பியனார்: இதன் ஆண, களிறு எனப்படுமை; "வேழக்

குரிததே விதந்து களிற்றென்றல்" என்பதுகாணக. பிடிக்குமென்மை எளிதில் அசசுறுகொள்ளுதனமை பி-மீ.உ[1]செவிகடாழ்ந்து. [4]வான்மதிய மஞ்சு. [3]மெய்யொடுந்தழீஇய என்பன. (கு)

கூ. பொன்பிறழ் சிமயக் கோடு பொடியுறப் பொறியுரு சிந்த
மின்பிறழ் குடுமிக் குன்றம் [1]வெரிறுற விரியும் வேலை
புன்புற மயிருமை பூவாக் கட்புலம் புறத்து ஈரு
வன்பறழ் வாயிற கவவி வல்லிய மிரிந்த மாதோ.

(இ-ள.) மின் பிறழ் குடுமி குன்றம-மினனல்போல் ஒளிவீசுகின்ற உசசி யையுடைய மகேநதிரமலையானது,—பொன் பிறழ் சிமயம கோடு-பொனமய மாக விளகுகின்ற (தனது) சிகரம, பொடி உற - நீறுக,—பொறியும் சிநத-தீப்பொறிபறகுமாறு, வெரிந் உற விரியும (தன) மூதுகு மிகுதியாகப்பிளவு படுகினற, வேலை - சமயகதில,—வலலியம புலிகள,—புல் புறம மயிரும் பூவா - சிறிய உடமபுமயிர்களும் மூளையாதனவும், கண புலம் புறதது ஈரு - கணகள்மலராதனவுமாயிருக்கினற, வல பறழ் - வலிய (தமது, குட்டிகளை, வாயின் கவ்வி - வாயிளுற கவ்வி யெடுத்துகொணடு, இரிந்த - நிலை கெட்டு ஓடின; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

அநுமானது அடிகளின பாரதகதைப பொறுக்கமாட்டாது [2]சிகரம்பொடி யாயப்போயத தீப்பொறிபறக்குமாறு அம்மலை பிளநதசமயகதில அனறுபொறி யையும அவ்வோசையையும கணடு கேட்டதனல் அஞ்சிய புலிகள, மயிர மூளைக்காமலும் கணபிரியாமலும் இருகினற தமதுசிறியகுடிகளை வாயிற கவ்விக்கொணடு நிலைகெட்டோடின வென்பதாம்.

சிமயகோடு - மலைசசிகரம; ஒருபொருட்பன்மொழியுமாம். கட்புலம் புறதது ஈருமை - கணணுகிய உறுபபு வெளியில தெரியாமை. ஈறுதல், தோன்முதல். பூவாதபறழ ஈருதபறழ்என்க. "ஈயேபன்றி புலிமுய ஞன்கு-மாயுகாலைகருளையென்ப," "நரியுமமறறே காடினா கொளிதே," "குட்டி பறழுக கூற்றவண வரையா" எனபவறறால, புலிகுட்டியை 'பறழ்'எனறார. அபபொழுதுதான பிறநதகுட்டி யென்றறகு, 'புன்மயிரும பூவா கட்புலம புறதது ஈருப் பறழ்' எனப்பட்டது. தன்மைநவிற்சியணி.[3]பி மீ:—[1]வெரி லுற நெரியுமவேலை. (கூ)

எ. தேக்குறு சிகர குன்றந் திரிந்துமெய்ந் நெரிநது சிந்தத்
தூக்குறு தோலா வாளா துரிததகி னெழுந்த தோற்றந்
தாகுறு செருவி [1]னேரார் தாளர வீசத தாவி
மேகுறு விசைத்தா ரென்னப பொலிந்தனர் விஞ்சை வேந்தர்.

(இ - ள.) தேககு உறு சிகரம குன்றம் - தேககு'மரம்பொருந்திய உசசி யோடுகூடிய அம்மகேநதிரமலையானது, திரிந்து - (அநுமானது பாதகளின் பாரததால் தன) நிலைமாறி, மெய் நெரிநது-(தனது) உடல்நொருஙகி, சிந்த - சரிய,—'அதனால அஞ்சிய), விஞ்சைவேந்தா - வித்தியாதரவரசாகள, தூக

குறு - (தமது கைகளில்) தாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற, தோலர் - கேடகமுடையவர்களாகவும், வாளர் - வாள்களையுடையவர்களாகவு மிருந்துகொண்டு, துரிதத்தின் - விரைவாக, எழுந்த - (வானத்தில்) உயரச்சென்ற, தோற்றம - (தமது) தோற்றத்தால்,—தாக்குறு செருவில் - மோதிச்செய்கின்ற யுத்தத்திலே, சேரார் - (தமது) பகைவர், தாள அறவீச - (தமது) கால்கள் அறுபடும்படி (ஆயுதங்களை) யெறிய, (அதற்குத் தப்புமாறு), மேக்கு உற தாவி - மேலெழுந்து, விசைததார் என்ன - வேகங்கொண்டு சென்ற வரைப்போல, பொலிந்தனர் - விளங்கினார்கள்; (எ - று)

அம்மகேந்திரமலை திடீரென நிலைகுலைந்து கொருங்கிச் சரிந்ததனால் அஞ்சிய வித்தியாதரவரசர்கள தமது கைகளிற் கேடகத்தையும் வாளையும் எடுத்துகொண்டு விரைந்து மேலெழுந்த தோற்றம்-போர்க்களத்தில் தமது பகைவர் படைக்கலங்கொண்டு தமது கால்களைத் துணிக்குமபடி மூயன்றபோது, தமது கைகளில் ஆயுதமிருக்கவும், அதற்குத்தப்பியுய்யுமாறு, வீரர்கள் விரைந்துமேலெழுமபிச்செலவதை யொத்திருந்தது, என்பதாம்: உவமையணி. பின்னிரண்டடிக்கு - மோதுகின்ற போரிலே தமதுபகைவரது தாளகளைத் துணிக்குமாறு வீசுவதற்காகத் தாவி மேலே விரைந்து எழுந்தவர் போலப் பொலிந்தன ரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். தோல் - பகைவராகளைறியும் படைகள் தம்மீது படாதபடி தடுக்கவல்லதாகிய கேடகம்; தோற்பரிசை. துரிதம்-த்வரிதம என்ற வடசொல்லின் விகாரம் விஞ்சைவேந்தர்-மாலிகாஞ்சனம் முதலிய மாயவித்தைகளில் வல்ல வித்தியாதர ராஜர். விஞ்சை-வித்யா என்ற வடசொல்லின் திரிதவு: வித்யை, வித்தை, விசசை, விஞ்சை யெனக காண்க. விஞ்சை-அதனையுடையார்க்கு ஆகுபெயர். பி-ம்.—[1] சேர்ந்தார். 'சோர்ந்தார்' என்ற பாடத்துக்கு - எதிர்த்தவரென்பது பொருள்.

அ. தாரகை சுடாகண் மேக மென்றிவை தவிரத் தாழ்ந்து
பாரிடை யழுந்து கின்ற படர்நெடும் பனிமாக் குன்றங்
கூருகிர்க் குவவுத் தோளான் கூமபெனக குமிழி பொங்க
வாகலி யழுவத் தாழுங் கலமென லாயிற் றன்றே.

(இ - ன்.) (அநுமனது கால்களின் பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல்)—தாரகை நக்ஷத்திரங்களும், சுடாகள்-சூரியசந்திரர்களும், மேகம-மேகங்களும, என்ற இவை—, தவிர - (தன்னிடத்தை) விட்டு (மேலே) செல்லுமாறு, தாழ்ந்து - (தான்) இறங்கி, பாரிடை அழுந்துகின்ற - பூமியிலே அமுங்கிப் போகின்ற, படர் நெடும் பனி மா குன்றம - அகன்று நீண்டுள்ள குளிர்ந்த பெரிய அம்மகேந்திரமலையானது,—கூர உகிர் குவவு தோளான் கூம்பு எனகூர்மையான நகங்களையும் திரண்டதோள்களையு முடையவனுள்ள அநுமான் பாய்மரம்போலிருக்க, குமிழிபொங்க ஆகலி அழுவத்து ஆழும் - நீர்க்குமிழி மேலேயுண்டாகுமாறு சமுத்திர வெள்ளத்திலே மூழ்கிப்போகின்ற, கலம் - மரக்கலமாம், எனல் ஆயிற்று - என்று சொல்லலாம்படியிருந்தது; (எ - று.)

பெருவடிவங்கொண்ட அநுமான் தன்மீது இருந்துகொண்டு கால்கள் வைத்ததைத தாங்கமுடியாமல் அமமகேந்திரமலை தன்மீது தவழ்ந்துகொண்டிருந்த நகூத்திரம் சூரியசந்திரர் மேகம் இவைகளெல்லாம் தன்னைவிட்டுத் தவிர்ந்து தனக்கு வெகுதூரம் அப்பால்மேலேயிருப்பனவாம்படி தான் மிகத் தாழ்ந்து பூமிக்குள் அழுந்திய தன்மை, ஒருமரகதமலம் மேலே பாய்மரந் தோன்ற நீர்க்குமிழியுண்டாகுமாறு கடலுக்குள்முழுகுவதை யொதிருந்தது என்பதாம். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பூமியை ஆர்கலியழுவமாகவும், அப்பூமியில் தாழ்ந்து உட்புகும மகேந்திரமலையை அகடலில் முழுகிப்போகும் மரக்கலமாகவும், அம்மலைமீது நின்ற அநுமானை அமமரக்கலத்தின் மீதுள்ள பாய்மரமாகவும, அகாலத்து மலையின் மேற்புறததில் தோன்றும் நகூதிரகளையும சுடர்களையும் அம்மரக்கலம் முழுகுகாலத்துத் தோன்றும் நீர்க்குமிழிகளாகவும் கொள்க. 'மேகந்தவிர' என்று கூறியது,இயற்கைபற்றியதேயன்றி, உவமையை நிறைத்தற்காகவன் றென்க.

தாரகை - தாரகா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்: இதனால், சூரியசந்திர ரொழிந்த மற்றைக்கிரகங்களையும் குறித்தவாறும். குமிழி - நீரிறகுமிழ்ப்பதெனக் காரணப்பொருள்படும். ஆர்கலி - கடல். நிறைந்த ஓசையையுடைய தென விரிதத்தொகைப்புறதது்ப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (அ)

கூ. தாதுகு நறுமென் [1]சந்தங் குங்குமங் குவிகந் தண்ணென்
போதுகு பொலன்ஞ தென்றிக் தொடக்கத்த யாவும் பூசி
மீதுறு சுனீர ராடி [2]யருவியொ டுலகின் வீழ்வ
வோதிய [3]குன்றங் கீண்டு குருதிநீர் சொரிந்தா லொத்த.

(இ - ள.) மீது உறு சுனை நீர் - அம்மலையின் மீதுள்ள சுனைகளின் நீர்ப் பெருக்குகள்,—தாது - காவிகரகளும், உகு நறு மெல் சநதம் - (மரகதவிரினின்று) ஒடிந்துகீழ்விழுந்துள்ள நறுமணமுடைய மெல்லிய செஞ்சந்தனக் கட்டைகளும, குகுமம - குகுமபபூகளும், குலிசம் - இலவுலிகமும், தணணென்போது உகுபொலன் தாது-குளிர்ந்தமலர்களினின்று நீதிர்ந்தபொன்னிறமான மகரந்தப்பொடிகளும், என்ற இ தொடக்கத்த யாவும் - என்ற இவை முதலிய செந்நிறப்பொருள்கள் பலவறறையும், பூசி - தன்மேற்பூசிக்கொண்டு, அருவியொடு ஆடி - (மற்றும் அம்மலையிலுளள) நீரருவிகளோடு சேர்ந்து, உலகின் வீழ்வ - பூமியில் விழுவனவாய்,—ஓதிய குன்றம்-(முன்பு) கூறப்பட்ட அம்மகேந்திரமலையானது, கீண்டு - வயிறுகிழிபட்டு, குருதி நீர் - இரத்தநீரை, சொரிநதால் ஒத்த-சொரிவதை யொதிருந்திருந்தன; (எ-று.)

அநுமான்கால்களால்நொருங்கி பொடியாய்விட்ட தாதுமுதலிய பொருள்களோடுசோந்து செந்நிறமடைந்து அதிரச்சியால் மலையெகுகும் பாய்ந்தோடிய அருவிநீரோடுமை சோந்து வெளியேபெருகுகின்ற அம்மலைசுனையின் நீர்ப் பெருக்குகள,பேருருகொண்ட அநுமானது கால்களின் பாரத்தைப் பொறுமல அம்மலை வயிறுகீண்டு இரதத்தத்தைக கக்குவதுபோன்றிருந்தன வென்பு

தாய்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. அன்றியும், சுனைநீர்கள் தாதுமுதலிய பிறபொருள்களின் சேர்ந்திருத்தலைப் பெற்றனவாகக் கூறியது, பிரிதின் துணம் பேறலணியாம்; இது வடமொழியில் தத்குணாலங்கார மெனப்படும். "அநுமான கடலேக்கடகருமாறு கால்களையழுத்தியதைப் பொறுக்கமாட்டாத இமமகேந்திரமலை, அகன்ற தாழ்வரையெனும் அஞ்சியோடுகின்ற மான்களினது காதருளம்புகளிலுற பிளப்புண்ட செங்காவிகளின் புழுதிகள் மேலெழப்பெறுதலால், இரத்தத்தைக் கக்குவது போன்றிருந்தது" எனறு சமபூ ராமாயணத திற் போஜமகாராசன் கூறியது, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

எளிதிற்பொடியாகு மென்றற்கு, 'மென்சந்தம்' என்றார். தாது - தூது- இரண்டாமடியில், தாது மகரந்தப்பொடியெனப் பொருள்படும் தெனமொழி. சந்தம-சந்தனமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். குங்குமம்-அதன்பூவுக்கு முதலாகுபெயர். குலிகம - இங்குலிக மென்பதன் முதற்குறை. அது, சாதிலிங்க மெனப்படும் போது - மலருமபருவதது அரும்பு. பொன + தாது=பொலன் தாது; "பொன்னெனவினவியீறுகெட முறையின்,முன்னர்தகோன்றும் லகார மகாரஞ்,செய்யுண்மருங்கிற் றொட்டியலான" என்னுஞ் சூத்திரவிதியோடு மகர னகரபபோலியும பெற்றது. இனி, பிற்காலததார,பொன்னென்ற பொருளில் 'பொலம்' என்று தனியே ஒருசொல் கொள்வார; அசசொல் மகரனகரப்போலி பெற்று, 'பொலன்' என்று ஆயிறறு என்றலுமாம் பி-ம்:—[1]சாந்தம். [2]அருவி போலெகினம்வீழ்வ [3]குன்றமேறிகுறுதிரோ சொரிவதொத்த. (கூ)

கo. கடலுறு மத்தி தென்னைக் [1]கருவரை திரியுங் காலை
மிடலுறு புலன்கள் வென்ற மெய்த்தவர் விசுமபி னுற்றூர்
திடலுறு கிரியிற் [2]றூந்தஞ் செய்வினை மூற்றி [3]முறறு
துடலுறு பாசம் வீசா [4]தும்பர்செல் வாரு மொத்தார்.

(இ - ள்.) இது—, கடல் உறும் மதது - பாற்கடலிற்பொருந்திய மத தாகிய மந்தரமலையேபோலும்,' என்ன - எனறு (கணடவர்) கூறும்படி, கரு வரை திரியும காலை - கருநிறமாயுள்ள அம்மகேந்திரமலை (அநுமானது திரு வடிக வழுதது வதாற) சுழன்றபொழுது,—திடல் உறு கிரியில் - மேடாகப் பொருந்திய அம்மகேந்திரமலையி லிருநதுகொணடு, மிடல் உறு புலனகள் வென்ற - வலிமை மிக்க ஐமபொறிகளையும் (அதனதனபுலன்களிற செல்லாத படி) அடக்கிய, மெய் தவர்தாம் - உண்மையான தவதததையுடைய இருடி கள்,—தம் செய் வினை முறறி முறறறு-தாங்கள் செயயதொடஙகிய தமது காரியங்களைப் பாதிமுடித்து முறறுமமுடியாமலே, விசும்பின் உற்றூர் - ஆகா யதநிற சென்றவாகளாய்,—உடல் உறு பாசம் வீசாது - உடம்பிறபொருந்திய பாசத்தை ஒழியாமலே, உமபர செல்வாரும் - மேலுலகதது க்குச செல்பவர் களையும், ஒததார்—; (எ - று.)

அம்மகேந்திரமலை அநுமானது ஊன்றிய திருவடிப்பொறையை ஆற்ற மாட்டாது முன்பு பாற்கடல் கடைந்த மந்தரகிரியைப போலச சுழலவே. அவ் வதிசயியினால், அரைகுறையாய்த் தவஞ் செய்திருந்த இருடிகள் மேலெ ழுந்தது - தமது பாசம் முற்றிலும் நீங்கப்பெறுமலிருப்பவா இவ் வுடம்புட னேயே வானுலகதுக்குச செல்வதை யொதிருந்தென்பதாம: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. அவரு அசைவற்றத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த யோகிகளையும் மலை சுழன்று மேலெழுப்பிய தென்க. வரைதிரியுகாலை, தவர் விசும்பினுற்றார், பாசம வீசாது உம்பாசெலவாரொதார் என இயை யும். மலை திரிந்தகாலத்தும் தாம தவ நிலையினின்று விலகாது நின்றனரா தலால், அவாகளை 'மெய்த்தவர்' என்றார்.

செல்வாரும, உம்மை - இசைநிறை. உயர்வு சிறப்பும்மையாககொண்டு 'மெய்த்தவா' எனறதனோடு கூட்டி, வலிமைமிக்க ஐம்புலவாசைகளை வென்று நிலைபெற்ற தவததைச செய்து கொண்டிருந்தவாகளும (அஞ்சிகலவகி நிலை குலைந்து) வானதிலெழுந்தவர்களாய இவ்வுடமபுடனே சுவாகலோகதுக் குச செல்லுதற்குத தாம் செய்யவேண்டிய தவவேளவிச சடங்குகளை அம மலையிலிருந்து செய்தேனும செய்யாமலேனும இசசரீர பாசபந்தததை யொழியாமலே இவ்வுடமபுடன் மேலுலகதுக்குச செலபவரை போனறனர் ரென்று உரைததலு மொன்று. புலன்களை வென்ற மெய்ததவரும் அஞ்சிச நிதறும்படி யிருந்தது, அப்பொழுது அம்மலையில் அநுமான் அடியூனறுதலா லுண்டான மிகக்குழப்ப மென்க. இதனை, இராவணன் வரையெடுத்தபடலத திலை "சததவிருடிகளணமகப்பட வெழிற்றவமுனிதலைவருஞ், சுத்த விதயப பிரமரிட்டருமிறப்பில்சுரரகொததடையவும பிதருமதித்ததபெதரு மெழிற் பிரமதத்தலைவருஞ, நிதரு மியக்கரும வெருகெகொளுமனதத ரடையசிதறி னார" எனறற்போலக கொள்க.ஸஸரீரஸ்வாகதகமனதனை பொருட்டெ ஸில சடங்குகள் நூல்களிற கூறப்பட்டுளளன அவை செயயாமலே வேறு சகதி களால் இவ்வுடமபுடன் சுவாகதம்போய வந்தவரு முணடு. உடலுறுபாசம் வீசி யவா இவ்வுடமபுடன் சுவாகதம்புகாது இதனை இஙகுசதுரதீது சுததமான தேவசரீரதுடன உம்பாசெல்வ ரென்க.

திருவாசமுனிவனது சாபததால் தேவலோகதுக் செல்வதகளெல் லாம் கடலிற்புகுகனவாக, பின்பு தேவர்கள் அவற்றை மீண்டும் பெறுதற பொருட்டுத திருமாலின் கட்டளைப்படியே மநதரமலையை மததாகநாட்டி வாசகி யென்னும மகாநாகத்தைக கடைகயிறுகாகொண்டு அந்நாகத்தின் தலைப்புறத்தை அசுரர்களும் வாற்புறதனைத் தாகளுமாகப் பறறிக்கொண்டு வலியஇழுதலுப் பாறகடலைக் கடைகையில், மந்தரமலை சுழன்ற தென்க.

மதது - மந்தம வடசொல. மனதனை நல்வழியிற் செல்லவொட்டாது தடுதலுத தீவெறியிற் செலுத்துமாறு மிகத திணணியனவாதலால், 'பிடலுறு

புலன்கள்' என்றார். புலன்கள் - இவ்வகு இலக்கணையாற் பொறிகளை யுணர்த்திற்று: ஐம்பொறிகளாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. புலன் - புலம்: இறுதிப்போலி. திடல் - மிகுதியுயரம்: இதனை 'தருடம்' என்ற வடசொல்லின் விகாரமெனக் கொண்டால், திடல் உறு - வலிமை மிக்க எனப் பொருளாம். கிரி, பரமம் - வடசொற்கள். ஆசை - கயிறுபோல நின்று ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்தலால், 'பாசம்' எனப்படும்; ஆகவே, இருசொல் - உவமையாகுபெயராம்.

பி - மி:—[1]கார்வரை [2]தந்தம் [3]மூற்றுவுடலுறு. [4]உம்பர்செல்வாரை யொத்தார். (கo)

கக. வெயிலியற் குன்றங் கீண்டு வெடித்தலும் நடுக்க மெய்தி
[1]மயிலியற் றேவி மார்க டழீஇக்கொள்ள பொலிந்தவாலோ
ரயிலெயிற வரகக னள்ளத் திரிந்தநா ளணங்கு புல்லக்
கயிலெயி னிருந்த தேவைத் தனித்தனிக் கடுத்தல் செய்தார.

(இ - ள்.) (அதுமான் அடியுன்றிய பாரதனைப் பொறுக்கமுடியாமல்); வெயில் இயல் குன்றம் - சூரியகாந்திபோன்ற ஒளிபொருந்திய அம்மகேந்திரமலை, கீண்டு - பிளவுபட்டு, வெடித்தலும் - வெடித்ததாகவே,—மயில் இயல் தேவிமார்கள் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய தமது மனைவியர், நடுக்கம் எய்தி - (மிக்க அசசத்தினால்) நடுக்கமடைந்து, தழீஇகொள - (தம்மை) இறுக அணைத்துக் கொள்ள, பொலிந்த - விளங்கிய, வாலோர் - (அம்மலையின்மீது வசிக்கும்) தேவர்கள்,—அயில் எயிறு அரக்கன் - கூர்மையான பற்களையுடைய (ராவணனென்ற) ராக்ஷஸன், அள்ள - (தனது கைகளைகொண்டு) அலட்சிய மாகத தூக்கியதனால், திரிந்த - (கயிலாயமலை) சுழற்சியையடைந்த, நாள்-அக காலத்தில், அணங்கு புல்ல - (பார்வதியென்னுந்) தெய்வமகள் (தன்னைத்) தழுவ, கயிலெயின் இருந்த - (அக) கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்த, தேவை - சிவபெருமானை, தனி தனி—, கடுத்தல் செய்தார் - ஒதினார்கள்; (எ - று.)

அம்மகேந்திரமலை அதுமானது உடற்பொறையை யாற்றாது திடீரெனக் கீறிவெடித்ததனால் மிக்க நடுக்கமுகொண்ட தமது மனைவியரால் தழுவப் பெற்ற தேவர்கள் ஒவ்வொருவரும், இராவணன் கைலாசமலையைத் தூக்கிய காலத்தில் அஞ்சிப் பார்வதிதேவியால் தழுவப்பெற்ற சிவபிரானைத் தனித தனி ஒத்திருந்தன ரென்பதாம்; உவமையணி.

அணங்கு - தேவி; அம்பிகை. இரண்டாமடியில், இயல் - உவமவுருபு. தழீஇக்கொள=தழுவிக்கொள்ள: செல்லிசையளபெடை. அரக்கன் - ரக்ஷஸ் என்ற வடமொழியின் விகாரம். அவன் அம்மலையை ஒருபொருளாக மதியாது எடுத்தமை தோன்ற, 'அள்ள' என்றார்.

பி - மி:—[1]மயிலியற்றவிர்க்கைமாதர்.

கைலையை யெடுத்த கதை:—இராவணன் அளகாபுரிக்குச் சென்று குபேரனோடு எதிர்த்ததுப்பொருது அவனைவென்று அவனது புஷ்பகவிமானத்

தைப்பறித்து அதனமேலேறிக்கொண்டு கைலாசமலைக்கு நேராக ஆகாயமார்க்கத்திலே விரைந்து மீண்டுவருகையில், அம்மலையின் மகிமையால் விமானம் தடைப்பட்டுநிற்க, இராவணன் அதற்குக்காரண மின்னதென்று அறியாது திகைக்கையில், நந்திதேவர் எதிரில்வந்து,'சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்கு மிடமான கயிலாயத்தின் பெருமை யிது' என்றுசொல்லவும், கேளாமல் அத்தசமூகன், 'எனதுபிரியாணத்துகருத் தடையாகிய இம்மலையை இப்பொழுதே வேரோடுபறித்து எடுத்து அப்பாலெறிந்து விட்டுத் தடையின்றி மேறசெல வேன்' என்றுகூறி விமானத்தினின்று இறங்கித் தனது இருபதுகைகளையும் அமமலையின கீழ்கொடுத்து அதனைப் பெயர்த்து அசைக்க, அப்பொழுது பார்வதிதேவி அஞ்சிப பரமசிவனைத்தழுவிகொள்ளவே, அதனைக்கண்ட உருத்திரமூர்த்தி சினந்து தன் கால்விரலால் சிறிது அழுத்த, அரக்கன் மலையின் கீழ் அகப்பட்டுக கைகளசுருங்கி மிகவருந்தி வெகுகாலம புலம்பிப் பின்னர்ச சாமவேதகானத்தாற சிவனருளைபபெற்று விடுபட்டன னென்பதாம். (கக)

கஉ. [1]ஊறிய நறவு மூறற குற்றமு மூணர்வை யுண்ணச
சிறிய மனத்தர் தெய்வ மடந்தைய ரூட நீவுற்
றுறின ரஞ்சு கின்ரு ரன்பரைத் தழுவி யும்ப
ரேறின ரிட்டு நீத்த பைங்கிளிக கிரங்கு கின்ரூர்.

(இ - ள்.) ஊறிய நறவும்-(குடித்து உடம்பிலே) ஊறிய மதுவும், உற்ற குற்றமும் - (கணவா தம்விஷயத்தில்) செய்த பிழையும், உணர்வை உண்ண-(தமது) நல்லறிவைக் கெடுக்க, (அதனால்), சிறிய - (அக்கணவர்திறத்தில்) மிகசினகங்கொண்ட, மனத்தர் - மனத்தையுடையவராகிய, தெய்வம மடந்தையர் - தேவதாஸ்திரீகள, —அஞ்சுகின்ரூர் - (அதகு உண்டான அதிர்ச்சியினால்) மிகக அசசகங்கொணடவராய, ஊடல் நீவுறறு - (தாம கொண்டிருந்த) பிணக்கு நீங்கி, ஆறினர் - சினந்தணிந்து, அன்பரை தழுவி - (தமது) கணவரைத தழுவிக்கொண்டு, உமபர் ஏறினர் - வானத்தினமீது ஏறி,—இட்டு நீத்த - (பரபரப்பினால உடன எடுத்துக்கொள்ளாது அம்மலைநிரமலையிலேயே கூட்டில்) விட்டுவந்த, பைங கிளிகளை - (தமது) பசுநிறமான கிளியைகளுறித்து, இரங்குகின்ரூர் - வருந்துபவராளாகள; (எ - று.)

மதுபானமயக்கத்தில் தமதுகணவர்செய்த பிழையைக்குறித்து வெறி கொண்டு ஊடிய தேவமகளிர, அம்மலை திடீரென அசைந்திட்டதைக கண்டு மனம் துணுக்குறறு உடனே தாம கொண்டிருந்த சினம நீங்கித தம் கணவரைத தழுவிக்கொண்டு ஆகாயத்திறசென்று, பின்பு, பரபரப்பினால் மனந்தடுமாறி விட்டுவந்த கிளியைகளுறித்து வருந்தினாக ளென்பதாம்.

பதிவிரதைகளாகிய ஆம்மாதர்கள தம்கணவர்மீது சினந்ததற்கு அவாகள் சுளளுண்டதும், அவாகளவிஷயத்திற கணவர் பிழைசெய்ததும் காரணமாகுதலால், 'நறவும உறறகுறறமும் உணாவையுண்ண' வென்ரூர். "வித்தியாதரர் தமது மனைவியருடன தாகங்கள் குடிப்பதறகுரிய பொன்மயமான பாதத்தி

ரம்முதலியவற்றைப் பாதபூமியிலேயே போகட்டு ஆகாயத்திற்சென்றனர்" என மூதனூலிற்கூறியிருத்தல்கொண்டு, இவருத தெய்வமடந்தையரென்றது, வித்தியாதராமகளிரை யென்னலாம். ஊடலாவது - இன்பநிலையில் அவ்வின் பத்தைநிகுவித்தற்பொருட்டு ஆடவரோடு மகளிர் பிணகுதல்; இது, புலவி யெனவும், பிரணயகலக மெனவுமபடும். 'தெய்வமடந்தைய ரூடல்தீர்வுற்று ஆறினராஞ்சின்ரு ரன்பரைத் தழுவி' என்றதை, "அதிகோபமொடுகூட நினையா. ஆட்லமறந் துமைமடந்தை யரனைத் தனமுறத்தழுவினள்" என ரூற்போலக் கொள்க, ஊறிய நறவு - (பாலைமுதலியவற்றிற) சுரந்த மது வென்றும், காட்படுதலால் மூதிந்து காரமேறும்படி மூகஙிற்குழலில்வார்த் தும் பூமியிற்புதைத்துவைத்தும் முற்றசெய்யப்பட்ட மது வென்றும் கூறினு மாம். இட்டுசீத்த=சீத்திட்ட. விகுதி பிரிதலுகுகூட்டல்.

பி - ம் :—[1]'ஊறியநறவையுண்ட குற்றந் தம்மூணர்வை யுண்ண'. (கூ)

கஉ.—அக்காலத்துத் தேவர்முதலியோர் மலர்முதலியவற்றைத் தூவி விடைகொடுக்க, அநுமான் கடல்கடக்குமாறு விரைதல்.

இத்திற நிகழும வேலை யிமையவர் முனிவர மற்றை
முத்திறத உலகத் தாரு முறைமுறை விரைவின் மொய்த்தா
தொத்துறு மலருஞ் சாந்துஞ் சுண்ணமு மணியுந தூவி
வித்தக [1]சென்றீ யென்றார் வீரனும விரைவ தானான்.

(இ - ள்.) இ திறம நிகழும வேலை - (அநுமானது அடிகள் அழுத்துவத னால்) இவ்வாறுகப பலவகை நிகழ்ச்சிகள் தோன்றிய சமயததிலே,—இமைய வர் - தேவர்களும், முனிவர் - இருடிகளும், மற்றை முத திறதது உலகததா ரும - மறறும் மூவுலகத்திலுள்ள பெரியோர்களும், முறை முறை விரைவின் மொய்ததார் - வரிசைவரிசையாக விரைந்துவநது (அநுமானை) நெருகியவா களாய்,—தொதது உறு மலரும் சாநதும் சுண்ணமும் மணியும் தூவி - கொத் துகொதத்தாகவள்ள மலர்களையும் சநதனத்தையும் வாசனைப்பொடிகளையும இரத்தினகைகளையும் (அவ்வநுமான்மீது) வாரியிறைதது,—'விதகக - சதுரப் பாடையவனே! சென்றீ - போய்வருவாயாக,' என்றார் - எனறு (அநுமா னுக்கு) விடைகொடுத்தார்கள்; வீரனும - அநுமானும், விரைவது ஆனான் - (கடலைக்கடத்துசெல்லுமாறு) மனத்தில்விரைவுகொள்பவனானான்; (எ - று.)

இமையவர் முதலியோர் அநுமானை நோகி 'வித்தக சென்றீ' என்றது - 'நீ சதுரப்பாடையவனுதலால், இக்கடல் நமகு எம்மாதிரமென்று அலக்ஷ்யமாகக்கருதாமல் ஜாக்கிரதையுடன் செல்லவேண்டுமென்றற்கு : ஆகலின், இங்கு அநுமானை 'விதகக' எனறு விளித்தது - கருத்துடையடை கொளியணியின்பாறபடும். இனி, விதககனென்பதறகுத் தகதனென ஒரு பொருளுள்ளதனால, இராமதூதனே! என விளிததாருமாம; சுவியாகரண வல்லி தனேயென்றும் பொருள்படும். இமையவர் முதலியோர் மலர்- முதலிய

வர்மைத்துவியது, தங்களுஸ்டைய உள்ளக்கிளர்ச்சியாலும், அநுமானைப் பின்னும உற்சாக மூட்டுவதற்காகவும். மணி - மூத்துமாம.

சுண்ணம் - சூர்ண மென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. சென்றீ - 'செல்' என்றது நகரவெழுத்துப்பேற்றையும், ஈகாரதையும் பெற்று வந்தது; "மூன்னிலே முன்னா ஈயும் எயும், அந்நிலைமரபின் மெய்பூர்த்துவருமே" என்பது நன்னூல். விரைவதாளன் - விரைதலை யுடையவனனன்.

பி - மீ:—[1]சேறியென்றார். (கங)

கச.—நண்பர்கள் அநுமானைநோக்கி 'ஜாக்கிரதையாகச் செல்க' எனல்

குறுமுனி குடித்த வேலை குப்புறுங் கொள்கைத் தாதல்
வெறுவிது விசயம் வைகும் விலங்கறேர் ளலங்கல் வீர
[1]சிறுவிதென் றிகழற் பாலை யல்லீரீ சேறி யென்னு
வுறுவலித் துணைவர் சொனனரொருப்பட்டான் பொருப்பை
[யொப்பான்.

(இ - ள்.) (அப்போது), உறு வலி துணைவர் - மிகவலிமையையுடைய வரான (அநுமானது) சிநேகிதர்கள்,—(அவனை நோக்கி),—"விசயம் வைகும-வெற்றி தங்கியுள்ளனவும், விலங்கல் - மலைபோன்றனவுமான, தோள்-தோள்களையும், அலங்கல் - வெற்றிமாலையையுமுடைய, வீர - வீரனே!—'குறு முனி குடித்த - குறுகிய வடிவமுள்ளவரான அகத்தியமுனிவர் (தமது அகங்கையினுலெடுத்துப்) பருகிய, வேலை - இந்தச் சமுத்திரம், குப்புறும் கொள்கைத்து ஆதல் - கடக்கவேண்டிய எண்ணத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது, வெறுவிது - மிகவும் பிரயோசனமற்றது; (கடலைக் கடத்தலாகிய இக்காரியம), சிறுவிது - (எமது நிறத்துக்கு) மிகவும் எளியது', என்று—, இகழல் பாலை அல்லை - இகழத்தக்காதவனுய் [அலக்ஷ்யமாக நினையாமல்], நீ—, சேறி - (கருத்துடன்) செல்வாயாக", என்னு - என்று, சொன்னரா—; பொருப்பை ஒப்பான் - மலையையொத்தவனுன அநுமான், ஒருப்பட்டான் - (அதற்கு) உடன்பட்டவனனன்; (எ - று.)

அப்போது உடனிருந்த ஜாம்பவான் முதலியோர் அநுமானை நோக்கி 'வீரனே! முன்பு குறுமுனிவராகிய அகத்தியர் தமது கையால எடுத்துப்பருகிய இச்சிறிய மிகப்பெருவடிவமுடைய எனக்கு எம்மாத்திரம்? இதனைக்கடப்பது எனது பெருமைக்கு இழுக்காகுமே யன்றி, இதனுல சிறிதேனும் எற்ற முண்டாகுமோ? என்று அலக்ஷ்யமகொள்ளாமல், போகின்ற காரியம பெரிய தாகையால அதனிடத்திற கருத்துடனிருந்து அக்காரியத்தை முடித்துக் கொண்டுவா' என்றகூறி விடையளிக்க, அநுமானும் அதற்கு உடன்பட்டனனென்பதாம். 'குறுமுனிகுடித்தி' என்ற அடைமொழி, அகடல் அவமித்தற்கு உரியது என்ற கருத்தைக கொண்டிருத்தலால; கருத்துடையடைமொழியணி; இங்கு அகத்தியரை வேறு பெயராற்கூறுது-'குறுமுனி'யென்று

பெயராற் கூறியது, அக்கடலைக்குடித்தவரோ பெரிய முனிவருமல்லர்; பார்வைக்கு மிகச் சிறியதோற்றமுடையவ ரொருவரென்ற கருதுதைத கருவது - கருத்துடையடைகொளியணி. பின்னேயுள்ள கருத்துடையடை மொழியணிக்கு, முன்னேயுள்ள கருத்துடையடைகொளியணி அங்கமாக நிற்றலால், இஃது - உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம். விஜயம் - விசேஷ ஜயம்.

இனி, இசசெய்யுளில் மற்றொருபொருளும் தோன்றுவதாகக் கூறுவர்; அது வருமாறு:—'குறு முனி - சிறிய யாளைக்கன்று போன்றவனை இராம பிரான், குடித்து - (தனது ஆஞ்ஞேயாஸ்திரத்தாற் கடலின் நீரை) வற்றச செய்து, (அணைகட்டி), அ வேலை - அந்தச் சமுத்திரத்தை, குப்புறும் கடந்து (சீதையை மீட்குமாறு உனது இலங்கைக்கு) வருவான்; கொள் - உனது கொள்கை [சீதையை சைகொளளலாமென்ற எணணம்], கைத்து ஆதல் - கைகூடுவதாவது, வெறுவிதே - அசாதுயமான காரியமேயாம; விசயம் வைரும் விலங்கல் - வெற்றிபொருந்திய மைலாசபர்வதத்தால், தோள் அலங்கல் - தோள் (நசுக்குணடு) வருந்துதலையடைந்த, வீர - வீரனான இராவணனே! சிறுவிது - (நீ பிறர் தாரத்தை விரும்பிகவர்ந்தஇது) மிக்க இழிதொழிலாம்," என்று—;இகழல் பாலை - (இராவணனேநோக்கி) இடித்துச சொல்லி அவனை இகழ்ந்தகவனுகின்றாய் [இகழவேண்டு மென்றபடி], நீ—, அல்லை - லோக மாதாவாகிய சீதையை, சேறி - அடைவாயாக,' என்னை - என்று, உறு வலி தூணைவா சொன்னார்—; (அதற்கு), பொருப்பையொப்பான் ஒருப்பட்டா னென்பதாம். முனி - யாளைக்கன்று, "முனியென்ப தியானைகளன்று முனிவன் வில் லகத்தி நாற்போ" என்பது நிகண்டு. இங்கு இராமனை வேறு பெயராற் குறியாது, 'குறுமுனி' என்ற பெயராற கூறியது, முன்பு ஒரு குறுமுனிவனை அகத்தியனுற பரிபவப்பட்டதுபோல இக்குறுமுனியிலு லும் வலிமைதாலையு மென்று குறிப்பித்தற்காக வென்பா. இராவணன குறுமுனியாற பரிபவப்பட்டது - "தேவரெல்லாரும் கூடி, யாம சேர இருத் தலின் மேருதாழ்ந்து தென்திசை உயாந்தது; இதற்கு அகத்தியனுரே ஆண்டு இருத்தற்கு உரியர்' என்று அவரை வேண்டிகொள்ள, அவரும் தென் திசைகணை போதுகின்றவர்...காடுகெடுத்து நாடாகுப் பொதியிலின்கண் இருந்து, இராவணனைக் கந்தருவத்தாறபிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயக காமை விலக்கி' என்ற தொல்காப்பியப்பாயிரத்து நச்சினார்க்கினியருரையா லும், பத்துப்பாட்டின் மதுரைக்காஞ்சியில் "தென்னவற் பெயரிய துன்னருந் துப்பிற,நெருன்முது கடவுள்" எனபதற்கு - 'இராவணனைத் தமிழ்நாட்டை யாளாதபடி பேராகின கிட்டுதற்காரிய வலியினை யுடைய பழமை மூதிர்ந்த அகத்தியன்' என்ற நச்சினார்க்கினிய ருரையாலும் விளங்கும். 'அல்லா' என்ற ஆவீரான வடசொல், அல்லையெனத் திரிந்தது; இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபு தொக்கது; அம்பா, அகா, அல்லா என்பன - வடமொழியில் மாத்ருவாசகம்.

பி - ம்:—[1]சிறிதிதென்று.

(கச)

கரு.—அநுமான் விசையாகப் பாயுமாறு தன் கால்களை அழுத்திவைத்தல்.

இலங்கையி னளவிற் றன்று விவ்வுரு வெடுத்த தோற்றம்
விலங்கவு [1]முளதென் றென்று விண்ணவர் வியந்து நோக்க
வலங்கருழ் [2]மார்பன் முன்றுழ்ந் தடித்துணை யழுத்த லோடும்
பொலங்கெழு மலையுந் தாளும் பூதலம் புக்க மாதோ.

(இ - ள்.)—விண்ணவர் - தேவர்கள், 'எதுதன இவ் உரு தோற்றம் - (இவன்: இங்கு இப்பொழுது) கொண்டுள்ள இந்த உருவத்தின் காட்சியானது, இலங்கையின் அளவிற்று அன்று - இலங்கை வரையில் மாத்திரம் செல்வதற்காக வன்று: விலங்கவும் உளது - அதற்கு அப்பாலும் செல்வதற்காக ஏற்றுக்கொண்டதாம்,' என்று என்று - என்று எண்ணியுஞ் சொல்லியும், வியந்து நோக்க - ஆச்சரியத்துடன் காணுமாறு, (பேருருவத்தோடு எழுந்து நின்றவனுய்),—அலங்கல் தாழ் மார்பன் - வெற்றிமாலை தொங்கப்பெற்ற மார்பையுடையவனுன அநுமான், (கடலைகடக்கும்படி பாய்தற்காக), முன் தாழ்ந்து - முன்புறம் சாய்ந்து, அடி துணை அழுத்தலோடும் - தனது இரண்டு பாதங்களையும் பதியவைத்தவளவில்,—பொலம் கெழு மலையும் - பொன்மயமாக விளங்குகின்ற அம்மகேந்திரமலையும், தாளும் - (அதன்மேல் அழுதி வைத்த அநுமானது) கால்களும், பூதலம் புக்க - பூமியிற்புதைந்தன; (எ - று.) —ஆல், மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

'இவன் இத்துணைப் பெருவடிவமெடுத்தது, இலங்காபுரிவரையில் மாத்திரம் போவதற்கு அன்று; அதற்கு அப்பாலும் இவன் செல்லவேண்டியிருக்கின்றதுபோலும்' என்று தனது பேருருவத்தைக் கண்டு தேவர்கள் வியந்து கூறுமாறு பெருவடிவமெடுத்த அநுமான் தாவிப்பாய்ந்து கடலைக்கடக்க வேணுமென்ற கருதலினுல் முன்தாழ்ந்து கால்களை யழுத்தவே அதனைத் தாங்கமாட்டாத அம்மகேந்திரமலை பூமியில் அழுந்திப்போக, அதன் மீதிருந்த அநுமானது கால்களும் உடனழுந்தின வென்பதாம். ஈற்றடி உடநிலைவிற்சியணி. இளமையில் அநுமானுக்கு இந்திரன வரமளித்தபோது பிறரது மறை மலர்மாலையொன்றை யளித்தனனென வரலாறு உள்ளதனுல், 'அலங்கல்' என்றது அதனைக் குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம்.

பி - மீ.—[1]உளதன்று. [2]மார்புமுன்றுழ்ந்து. (கரு)

கசு.—அநுமான் கடல்கடக்க மேலெழுதல்.

வால்விசைத் தெடுத்து வன்றிண் மடக்கிமார் பொடுக்கி மானத்
[1]தோள்விசைத்துணைகள் பொங்கக் கழுத்தினைச்சுருக்கித் [2]தூண்டுங்
கால்விசைத் தடக்கை நீட்டிக் கட்புலங் கதுவா வண்ண
மேல்விசைத் தெழுந்தா னுச்சி விரிஞ்சனு டிரிஞ்ச வீரன்.

(இ-ள்.) வீரன் - அநுமான்,—வால் விசைத்து எடுத்து - (தனது)வாலை வேகமாக உயரதனுக்கியும், வல் தாள் மடக்கி - வலிமையுள்ள (தனது) கால்

களை மடக்கியும், மார்பு ஒடுக்கி - மார்பைக குறுக்கியும், மானம் விசை தோள் துணைகள் பொகை - பெருமையையுடைய விரைவுள்ள தோள்களிரண்டும் பூரிதது உயருமாறு, கழுதகினை சுருககி - கழுதகைச சுருக்கிக்கொணடும, தாணடும் கால் விசை தட கை நீட்டி - (தனது பாய்ச்சலுக்கு உதவியாய்த) தாண்டுகின்ற காற்றின் வேகததைக் கொணட (தனது) பெரிய கைகளை முன்னே நீளசசெலுததியும் உசசி விரிஞ்சன நாடு உரிஞ்ச - (தனது) தலை பிரமலோகத்தை அளாவ, கணபுலம் கதுவா வண்ணம் - (பிறர) கண்களிஞல் காணமுடியாதவாறு [மிக வுயரத்தில்], விசைதது மேல எழுந்தான்-வேகங் கொணடு உயர எழும்பினுன் ; (எ று.)

அபபோது அநுமான் வாலை உயரவெடித்துக் கால்களை மடக்கி மார் பையொடுகின்ற தோள்களை யுயர்ததிக் கழுதகினைசசுருக்கி இரண்டு கைகளை யும் முன்நீட்டியபடி உயரவெழுந்தன னென்பதாம். உயரத்தாவி யெழுந்து செல்லும்போது நிகழுந் தன்மைகளை உள்ளபடி இனிமையாகக் கூறியிருத் தலால், இசசெய்யுள் - தன்மைநவிறசியணியாம. கழுதகினைத் தாழ்ததுக் கொள்ளுமபோது தோள் உயாதலும், அவ்வாறு தோள உயர்கையில் மார்பு ஒடுகுதலும் இயறகை. தாவிப்பாயும்பொழுது வாலிலும் தோளிலும் விசை யை அதிகமாகச் செலுததவேணடியிருத்தலால், 'வால்விசைத்தெதிது' என் றும், 'விசைததோள்துணைகள்' என்றும கூறினர். வால் - வாலம் என்ற வட சொல்லின் விகாரம். விரிஞ்சன் - அண்ணப் பறவையால் தாஙகப்படுவ னென்றும், படைததற்கடவு ளென்றும் பொருள்படும் வடசொல் கண் புலம் - கணணுகிய இந்திரிய மென இருபெயரொட்டு. 'மடக்கிமார்பொ டுக்கி', 'விரிஞ்சனுநிரிஞ்ச'—பிராசம். இரணடாமடியில் 'தோள்விசை' என வநதது, இனவேதுகை. 'கட்புலங் கதுவாவணணம் மேல் விசைதது' என் பதற்கு - கண்களின் காட்சிப்புலனுககு இலககாகாதபடி அதிகமான வேகத தைககொணடு என்றலும் அமையும்; காண்பவர்களது கணபார்வை எவ்வளவு தூரம் செல்லுமோ அதனைக் கடந்து செல்லுமாறு விரைவுகொணடு என்க மேல் சுக - ஜீஞ் செய்யுளில் ''அவன் கட்புலம்பிற்பட மூந்துபோனுன்'' என வருவதும் காணக கதுவுதல் - பற்றுதல், உரிஞ்சுதல் - உராய்தல்

பி - மீ:—[1]தோல்விசைத்துணைகள். [2]தாணடிக கால்விசைத்திமைப் பில்லோர்க்கும். (கசு)

கஎ.—அநுமான் சென்ற வேகத்தால் அப்பூலியினின்று மரம் முதலியனவும் உடன் எழுதல்.

ஆயவ னெழுத லோடு மரும்பணை மரங்க டாமும்
வேயுபா ருன்றும் வென்றி வேதமும் பிறவு மெல்லா
நீயுகன் பணியி தென்னு நினைக்கட லிலஙகை தாமும்
[1]சீவ்வன வென்ன வானம் படர்ந்தன [1]வெழுவ மான.

(இ - ன்.) ஆயவன் எழுதலோடும் - இவ்வாறாகிய அநுமான் உயர எழும்பியவுடனே,—அரும் பெரு மரங்கள் தாமும் - அருமையான பருத்த கிளைகளையுடைய மரங்களும், வேய் உயர் குன்றும்-மூங்கில்கள் ஓங்கிவளரப் பெற்ற அம்மலையின் பெருங்கற்களும், வென்றி வேழமும் - (அம்மலையில் வாழ்கிற) வெல்லுந்தன்மையையுடைய யானைகளும், பிறவும் - மற்றுமுள்ள பொருள்களும், எல்லாம - ஆகிய இவைகளெல்லாம்,—'இது நாயகன் பணி என்ன - இவ்வாறு கடலைக்கடந்து இலங்கைக்குச்செல்லுதல் இராமபிரானுடைய கட்டளையாகுமென்று எண்ணி, எளிர் கடல் இலங்கை தாமும் எழுவ மான பான்மை - குளிர்ந்த கடல சூழ்ந்துள்ள இலங்கையையோக்கித் தாமும் எழுந்துசெல்வதையொக்கும்படி செல்லுகின்றன,' என்ன - என்று (காண்பவர்) சொல்லும்படி, வானம் படர்ந்தன-ஆகாயத்தை நோக்கித் தாவிச செல்வனவாயின; (எ - று.)

அநுமான் பாய்ந்துசென்ற விசையினால் மரங்களும் மலைப்பாறைகளும் அங்குள்ள யானைமுதலிய பிறபிராணிகளும் உடனெழுந்து வானத்திற்படர்ந்தது, இராமபிரானது கட்டளையைநன்குமதித்துத தாமும் இலங்கையை நோக்கி யெழுவதை யொதிருந்தது என்பதாம்: ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. குன்று - மலையென்றே கூறினுமாம்.

கிளைகட்கு அருமை - இவ்வளவு பருமையும் நீட்சியு முடைய கிளைகள் வேறெங்கும் கிடைத்திடாமை; எட்டுதற்கருமையுமாம். நாயகன் - சராசரப் பொருள்கட்கெல்லாம தலைவன். இது நாயகன்பணி என்ன - இது இராம காரியமென்று அறிந்து என்றலுமாம். எழுவ - எழுவது: தொகுத்தல்; இரண்டனுருபு தொகைத்தது. மான - தற்குறிப்பேற்றவுருபு. மூன்றுமடியில் 'தாமும்' எனற உம்மை - இறந்தது தழுவிய எசசம. மற்றவை - எண்ணுப் பொருளன. பி - மீ:—[1]அழுவமான. (கள)

கஅ —அவ்வாறு அநுமானுடன் எழுந்த மரம்முதலியன கடலில்வீழ்தல்.

இசையுடை யண்ணல் சென்ற வேகத்தா லெழுந்த குன்றும்
பசையுடை மரனு மாவும் பல்லுயிர்க் குலமும் வல்லே
நிசையுறச் சென்று சென்று செறிகட லிலங்கை சேரும்
விசையில வாகத் [1]தள்ளி வீழ்ந்தன வென்ன வீழ்ந்த.

(இ - ன்.) இசை உடை அண்ணல் - கீர்த்திபெற்ற பெரியவனான அநுமான், சென்ற - தாவிப்போன, வேகத்தால்—, எழுந்த - உடனெழும்பிய, குன்றும் - மலைப்பாறைகளும், பசை உடை மரனும் - பசுமையையுடைய மரங்களும, மாவும் - மிருகங்களும், பல் உயிர் குலமும் - மற்றும் பலவகைப் பட்ட பிராணிவர்க்கங்களும்,—வல்லே - விரைவாக, நிசை உற சென்று சென்று - (அநுமான செல்கின்ற) அத்திசைக்குத்தக்கிற் பொருந்தும்படி போயப்போய், கடல் செறி இலங்கை சேரும் விசை இல ஆக - கடலினும்

சூழப்பட்ட இலங்கையை யடைவதற்கு வேண்டிய வேக மில்லாதனவாய், தள்ளி வீழ்ந்தன வின்ன - தள்ளப்பட்டுக் கீழ்விழுந்தன போல, வீழ்ந்த - (கட்லில் ஆகாசங்கு) விழுந்திட்டன; (எ - று.)

அநுமான்சென்றவிசையால் உடனெழுந்துசென்ற குன்று முதலானவை, அநுமானேப்போல இலங்கைசேரும் விசையிலலாமற் பிறரால் தள்ளப்பட்டனவோ வென்னும்படி இடையிலேயே கடலில் விழுந்திட்டன வென்க; இதுவும - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியே. விசையிலவாக வீழ்ந்தமைக்குத தள்ளப்பட்டமையைக காரணமாகக கூறியமை காண்க. 'குன்று' என்றது - இங்கு, அம்மகேந்திரமலையின் பெருங்கற்களை; கீழ்ச்செய்யுளிலும இவ்வாறே; "கல்லும்" என அடுத்தகவியில் வருதல் காண்க. இவைகளெல்லாம் விழுந்தது கடலி லென்பது, மேல் "புணரிபொங்கத தூவின" என்பதனாலும் அமையும. சென்று சென்று - அடுக்கு, பன்மைபற்றியது. 'பல்லுயிர்க்குலம' என்றது, அம்மலையில்வாழ்ந்த ஊர்வன முதலியவற்றை. பசை - பிசினுமாம். 'தள்ளி வீழ்வன வென்ன' வீழ்ந்த, வீழ்ந்தன.

பி - மீ:—[1]'தாழ்ந்துவீழ்ந்தன' என்றும் பாடமுண்டு. (கஅ)

கஙூ.—அவ்வாறு கடலில்விழுந்த பிராணிகள்முதலியவற்றின் வருணனை.

மாவொடு மரனுங் கல்லும் வல்லியு மியாவு மற்றும்
போவது புரிந்த வீரன் விசையினாற் புணரி பொங்கத்
தூவின கீழு மேலுந் தூர்த்தன சுருதி யன்ன
சேவகன் சீறு முன்னஞ் சேதுவுந் தெரிந்த மாதோ.

(இ - ள்.) போவது புரிந்த வீரன் விசையினால்-மேலெழுந்து செல்லத தொடங்கிய அநுமானது வேகத்தினால், (அம்மலையின்மீ திருந்து உடன் செல்லத்தொடங்கிய), மாவொடு - மிருகங்களும், மரனும் - மரங்களும், கல்லும்-கற்களும், வல்லியும் - கொடிகளும், மற்றும் யாவும - மற்றுமுள்ளனவான எல்லாப்பொருள்களும், புணரி பொங்க - சமுத்திரம் பொங்கும்படி, தூவின - விழுந்தனவாய், மேலும் கீழும் தூர்த்தன - (அசசமுத்திரததை) மேற்புறத்திலும் கீழ்ப்புறத்திலும் தூருமபடிசெய்து, சுருதி அன்ன சேவகன் சீறுமுன்னம் சேதுவும் தெரிந்த - வேதங்களையொத்த வில்வீரனாகிய இராமபிரான் (வந்து) கோபிததற்குமுன்னமே யுண்டானதொரு சேதுவாகவும் காணப்பட்டன; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

கீழ்க்கூறியபடி வரிசையாய் மரங்களமுதலியவை விழுந்து கடலைத் தூர்க்கவே, இராமபிரான் சீறுவதற்கு முன்னமே சேது உண்டானற்போலக் காணப்பட்ட தென்பதாம். மரங்கள முதலியவை விழுந்துகிடத்தலே, சேது வுண்டானதாகக் கற்பித்துக்கூறியது - தற்குறிப்பேற்றவணி. இனி உண்டாகப்போகின்ற அற்புதசேது இராமபிரான் சீறியபினபு தோன்றுவது; இதுவோ சீறுமலிருக்கையிலேயே தோன்றியது என இவ்விரண்டற்கும

வேறுபாடுதோன்றக் கூறியது, வேற்றுமையணியின்பாற்படும்: (சம்பூராமாயணத்தில்''அநுமான் சென்ற விசையால் மரம் முதலியன கடலில் ஆங்காங்கு விழுந்திருப்பவை, இராமபிரான் இனிக்கட்டப்போகின்ற சேதுவுக்காக தூல் பிடிப்பதற்கு நாட்டிய மூலைகள் போலும்'' என இச்செய்யுளினும் சிறிது கருத்து வேறுபடக் கூறியுள்ளது.)

'வீரன் விசையினைற் போவது புரிந்த' என்று எடுத்து 'மா' முதலியவற்றோடு இயைத்தலுமாம். சுருதி=ஸ்ருதி ; எழுதாக்கிளவியாய்க் குருபரிஷ்யபரம்பரத்திலேயே கேள்விமூலமாய் வருவதென வேதத்துக்குக் காரணக்குறி. சுருதியன்ன சேவகன் - வேதங்களைப்போலவே நிதியினை வீரன்; ஒருவராலுஞ் செய்யப்படாது எப்பொழுதும் ஒருபடிப்படநிற்கும வேதம், பரப்பிரஹ்மத்தின் சொரூபமான இராமபிரானுக்கு உவமை. இனி, 'சுருதியன்ன சேவகன்' என்பது அநுமானையே யுணர்த்துவதாகக்கொண்டு, இராமபிரான் சீரியபின் சேது தோன்றிற்று; இராமதூதனான அநுமான் சீறுவதற்கு முன்னமே சேது தோன்றிற்று என நயமபடக் கருதுதற்கும்இனுமாம்: பெரிய திருவடியை வேதசொரூபியெனக் கூறியிருத்தலால், சிறியதிருவடியாகிய அநுமானை 'சுருதியன்ன சேவகன்' என்னத்தகும்: ''சுருதியன்ன மாருதி'' எனபர் மேல் இங்ஙனாவதைப்படலத்தும. சேதுவும, ஊம்மை-உயாவு சிறப்பு ;இறந்ததுதழுவிய எசசமுமாம. சேது - ஸேது : வடசொல்; அணை.

இராமபிரான் சீறிச் சேதுகட்டிய வரலாறு:—கடல்கடந்து செல்கின்ற அநுமான் சீதையைக கண்டு - மீண்டுவந்து செய்திகூற, உடனே இராமபிரான் பெரிய வானரசேனையைச் சித்தப்படுத்திக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தென்கடற்கரைசேர்ந்து எழுநாள் உபவாஸமாகஙகிடந்து வேண்டினவிடத்தும வருணன் அப்பிரஸந்நனானதனால் ஆக்கினேயாஸ்திரத்தைதகொண்டு கடலேயெரிதந்திடுமாறு முயன்று, அஞ்சிச் சரணமடைந்த வருணன் சொல்லியபடி வானரஙகளேகொணடு மலைகளேக்கொணர்ந்து அணைகட்டுவித்தனனென்பதாம்.

(கசு)

உ0.—தன் விசையினற் கடலிகிழிய, அநுமான் நாகலோகஙீ காணுதல்.

கீண்டது வேலை நன்னீர் கீழுறக் கிடந்த நாகர்
வேண்டிய வுலக மெங்கும் வெளிப்பட மணிகண் மின்ன
வாண்டகை யதனை நோக்கி யரவினுக் கரசர் வாழ்வுங் [டான்.
காண்டகு தவத்த னேனு னியாரெனக் கருத்துட் கொண்

(இ - ள்.) வேலை நல் நீர - சமுத்திரத்தின மிக்கநீரானது, கீண்டது - (அநுமான்சென்ற விசையினற்) கிழிபட்டது ; (அதனல்), கீழ் உற கிடந்த - (அக்கடலின்) கீழாகப் பொருந்தியுள்ள, நாகர் வேண்டிய உலகம் எங்கும் - நாகசாதியார் விரும்பிவாழ்கின்ற பாதாளலோகம்முழுவதும், வெளிப்பட - வெளிப்பட்டுதோன்றவு ம, மணிகள் மின்ன - (அந்நாகஙகளின் முடிமீ

துள்ள) மாணிக்கங்கள் (அகழுப்) பிரகாசிக்கவும், ஆணதகை - ஆணமைக் குணமுள்ளவனான அநுமான், அதனை நோக்கி - அவ்விடத்தைப்பார்த்து,— 'யான்—,—அரவினுக்கு அரசா வாழ்வும - சாப்பங்களுட்சிறந்தவாகள வசிக் கின்ற நாகலோகத்தையும், காணதகு - பார்க்கத்தக்க, தவதகன் ஆனேன் புண்ணியதையுடையவனாய்விட்டேன்', என - என்று, கருததுள் கொண டான - மனத்தி லெண்ணினான் ; (எ - று.)

அநுமான், தான் பாய்கின்ற விசையினாலே அந்தசசமுததிரம் கிழிபடப் பாதாளலோகமும் வெளிப்பட்டு மாணிகமகளும் விளகுக்கனைடு 'நாம இந்த நாகலோகததையும் காணக் கிடைத்தது என்ன பாக்கியம்!' என மகிழ்ந்தன னென்பதாம. அநுமான் நாகலோகததை இன்னவாறு கண்டன னென்ப தை 'ஈண்டதுவேலாநன்னீர்' என்ற வாகயியம் விளக்கிநிறபது - தொடர் நீலச் செய்யுட்குறியணியாம் ; நாகா - படமும் வாலு முடையராய் மனித வடிவமும் தெய்வப்பிறப்புமாயப் பாதாளலோகததில் வசிக்கின்ற சர்ப்பசாதி யார. சுவாக்கலோகததைக் கண்டதுமாததிரமன்றியென்ற பொருளேத தருத தலால், 'நாகர்வாழ்வும்' என்ற இடதது, உம்மை - இறந்ததுதழுவிய எசசப் பொருளது. (உ0)

உக.—அப்போது அநுமானைக்கண்ட நாகசாதியாரின் அச்சம்.

வெய்தின்வான் சிறையி னுனீர் வேலையைக் கிழிய வீசி
நொய்திணு ரமுதங் கொண்ட நோன்மையே நுவலு நாக
ருய்துநா மென்ப தென்னே யுறுவலிக் கலுழ னூழி
னெய்திணு னுமென் றஞ்சி மறுக்கமுற் றிரியல் போனா.

(இ - ள்.) (கருடன்), வான் சிறையினால் - (தனது) பெரிய இறகுகளி னால், நீர் வேலையை - ஜலமயமான சமுததிரததை, கிழிய வெய்தின வீசி - பிளவுபடுமபடி பலமாக மோதி,(பின்பு அவ்வழியாகவேபாதாளலோகததிற்கு), ஆர அமுதம் நோய்தின் கொணட - கிடைத்தற்கு அருமையான தேவாமிரு தத்தை விரைவிற் கவர்ந்துகொண்டுவந்த, நோன்மையே - வலிமையையே, நுவலும் - (அச்சததால் எப்பொழுதும) பாராட்டிக்கூறுகிற, நாகா—, (சமுத திரஜலம்கிழியும்படி அநுமான் வேகமாகச்செல்லுகையில் அவனைநோகி),— 'உறுவலி கலுழன் - மிகவலிமையுள்ள (நமது பகைவனாகிய) கருடன், ஊழின் - (நமது) விதியினால், எய்தினன் ஆம - (மீணடும்) வந்தவனாவான்; (இனி), நாம் உய்தும் என்பது என்னை - நாம் பிழைததிருப்போ மென்பது தான் என்ன நிச்சயம்?' எனறு - என்றுசொலலி, அஞ்சி - பயந்து, மறுகுகம உற்று - மனக் கலகுகமகொணடு, இரியல் போனா - (ஓரிடததில நிலைதத லின்றிச்) சிதறி யோடினார்கள ; (எ - று.)

அநுமான் கடல்நீர்பிளவுபடும்படி விரைந்து ஓடிச்செல்வதைக் கணடு, நாகசாதியா, 'முன்பு கருடன் கடல்கிழியும்படி சிறகடிதது அமிருதததைக

கொணர்ந்து அடிமையினின்று நீகெ நமமை நமது ரா அறும்படி செய்து கொல்லதொடகினனே! அவனேவருகினறதுபோலக் காணகின்றதே! இனி எப்படி ரம் பிழைப்போம்?' என்று நடுகெ நான்குபக்கஙகளிலும் சிதறியோடினர்க ளென்பதாம். அநுமானேக்கணடு கருடனென்று அஞ்சிய தாகக் கூறியது - மயக்கவணி. 'வெய்தின் அமுதம்கொணட ரோன் மையே நுவலும்' என்ற அடைமொழி அக்ரகர் இரியல்போதற்கு உரிய வரே யென்ற கருதததைத தெரிவிப்பது - கருத்துடையடைமொழியணி. உய் தும் - இறகு ஏதிர்காலவகரட்டும் 'தும' விகுதிபெற்ற உளப்பாட்டுத தன்மைப் பன்மைமுற்று. என்னே, ஏகாரம - இரகசம. கலுழன் - கருடன்; விகாரம்.

'சிறையினல் நீர்வேலையைக் கிழியவீசி நோய்தி ஞரழதங்கொணட கதை:—காசிபமுனிவரது மனைவியராகிய வினதைகரும கததுருவுகரும் வானத்திற சென்ற உசசைசிரவ மென்ற தேவலோகததுக குதிரையின வாலினது நிறததைபபற்றி யுணடான விவாதததில் கத்துருவென்பவள் அக குதிரையின்வாலை சுறறிக்கொணடு கருநிறமாகத, தோன்றுவிகருமாறு தனது புதல்வராகிய கருநாகஙகளை யேவிப் பந்தயத்தை வென்றனளாக, அதனல் அககததுருவுக்கு அடிமையாய்விட்ட வினதையும அவளது புதல்வ னன கருடனும கதுருவையும அவளது புதலவரான நாகஙகளையும சுமந்து செல்லவேண்டிநேரிட, அதுகண்ட கருடன், அவ்வடிமையினின்று நீகு மாறு அந்நாகஙகளின்மொழிப்படியே அமிருதததைத கொணருமாறு அகு நின்று தேவலோகத்துக்குசசென்று தேவாகளுடனபொருது எல்லாரையும வென்றபொழுது, தேவேந்திரனது வேணடுகோளினல் அமிருதததை மீட் கும உபாயததை அவனுக்குககூறி, தான சர்ப்பஙகளை யுணணுமாறு அத தேவேந்திரனிடததினின்று வரமும பெறறு, அகுநின்று அமிருதத்தை யெடுதது வந்து பாதாளலோகததையடைது அமிருதததைத தருபபையின் மீது அந்நாகஙகளின்முன்னா வைத்திட்டுத தமது அடிமைததன்மையை நீகிகொணடு அவாகளையெல்லாம் அமிருதததையுணணுதற்காக ஸ்நானஞ் செய்து வருமபடி தந்திரமாகச சொல்ல, அந்நாகஙகள் மூழுகுவதறகுப போயிருகையில், கருடனதுமொழியின்படியே தேவேந்திரன் அகுவந்து அமிருதததையெடுதது சென்றுவிடவே, மூழுகசசெனறநாகஙகள் விரைந்து வந்து பாதாது அமிருதமில்லாமையைக கண்டு வருத்தததோடு அது வைத் திருந்த இடததை நகியதனல் அததருப்பை அவாகள துரவை அறுதது விட, அவாகள் பிளவுபட்ட நாவையுடையராய்ந கருடனது உபாயத்தை நினைந்து அசசமும ரா அற்றதனற் பெருமதுயரமு மடைந்தன ரென்பதாம். (ஒக)

ஒஉ.—அநுமான் சென்ற விசையினல்,
கடல்நீர் இலங்கையில் மோதுதல்.

துள்ளிய மகர மீன்க டிடிப்பறச் சுறவு தூங்க
வொள்ளிய ³பணைமீன் முஞ்சுந் திவலைய வூழிக் காலின்

வள்ளுகிர் வீரன் செல்லும் [3]விசைபொரு மறுகி வாரி
தள்ளிய திரைகண் முழ்த்துற் றிலங்கைமேற் றவழ்ந்த மாதோ.

(இ - ள்.) (அப்போது),—வள் உகிர் வீரன் ஊழி காலின் செல்லும் விசை பொரு - கூரிய நகங்களையுடைய வீரனை அநுமான் யுகாந்தகாலத துப் பெருங்காற்றுப்போல விரைந்து செல்லுகின்ற வேகததைத தாங்கமுடி யாமல்,— துள்ளிய - (சிறிதும் அடங்காது) துள்ளிகொண்டிருந்த, மகரம் - முதலையும், மீன்கள் - சாதாரணமீன்களும், துடிப்பு அற - (மரணவேதனை யினால்) துள்ளுதல் ஒழியவும், சுறவு - சுறுமீனகள், தூங்க - (நிலைத்திலில்லாது) ததளிக்கவும, ஒள்ளிய பணைமீன் - ஒளியையுடைய பணைமீன்கள, துஞ்சும் - இறந்துபடுவதறகு இடமான, திவலைய - நீர்த்துளிகளையுடைய, வாரி - சமுத்திரம, மறுகி - கலங்கி, தளளிய - வீசியடிதத, திரைகள் - அலை கள்,—முற்றுஉற்று - (அநுமாலுகளும்) முற்பட்டுச சென்று, இலங்கைமேல் தவழ்ந்த - லங்காநகரத்தினமேல் மோதின; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

அநுமானதுமிகவேகத்தா லெழுந்த காற்றினால், கடலினலைகள் அவனி னும் முற்பட்டு இலங்கையில்மோதின என்பதாம். 'தூங்க' என்பதற்கு நிலை பெயரமாட்டாது ஓரிடத்திலேகிடக்க வென்றும், இறக்க வென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பணைமீன் - யானைமீ னெனப்படுமை பெருமீன். இறததலைத் துஞ்சுதலென்பது, மரகலவழக்கு; மீளவும எழுந்திராத பெருந்தூக்கமென்க. துள்ளிய - துள்ளு மியல்பினவான வென்க. மேல் சுறவு பணைமீன் என வருதலால், 'மீன்' என்றது - அவையொழிந்த மீனகளைக் குறிததது; அன்றி, மகரமாகிய மீ னெனவுமாம். 'வீரன்செல்லும் விசைபொரு' என்றது - மகர மீன்கள் துடிப்பறுதல், சுறவுதூங்குதல், பணைமீன் துஞ்சுதல் என்பவறறிற் கும், வாரிமறுகுதற்கும் காரணம. பொரு=பொருமல்.

பி - ம்:—[1]துள்ளுறுமகரமீன்கடிடிப்புற. [2]பணைமீன்றுஞ்ச. [3]விசைபொர.

உக.—இதுழுதல் ஒன்பது கவிகள் - ஆகாயத்திற் செல்லும் அநுமானது தோற்றத்தின் வருணனை.

இடுக்குறு பொருள்க ளெண்ணு மெண்டிசை சுமந்த யானை
நடுக்குற விசையிற் செல்லு நாயகன் றூத னைக
மெடுக்குறு கால வன்காற் றிடியொடு மொடிய வந்நாள்
முடுக்குறக கடலிற் செலலு முத்தலைக் கிரியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு அநுமான் விசையாகச்செல்வதனால்), இடுக்குறு பொருள்கள் எண் ஆம் - (உலகததிலே) இடையிலுள்ள சராசரப்பொருள்கள் யாதாய்முடியுமோ? எண திசை சுமந்த யானை - எட்டுதிக்குக்களின் கடை யெல்லையி லிருந்துதாங்கின (உலகதனைதத) தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்க ளும், நடுக்கு உறு - (அசசத்தினால்) நடுக்கமடையும்படி, விசையின் செல் லும் - மிக்க வேகததோடு (ஆகாயமார்க்கமாகப்) போகின்ற, நாயகன் தூதன்

இராமபிரானது தூதனுகிய அநுமான்,—நாகம் எடுக்குறு காலம் - ஆதிசேஷ னுடு பிரதிக்கினைசெய்த காலத்திலே, வல் காற்று - மிகக்கடுமையாக வீசிய வாயுவினல், இடியொடும் ஒடிய - (மேருகிரியின் மூன்றுசிகரங்கள்) பேரொ லியோடு ஒடிந்துபோக, அ நாள் - அப்பொழுது, *(அவ்வாயுவின் விசையிலு லேயே), மூடுக்குற கடலில் செல்லும் - வேகமாகதென்கடலிலே சென்று சோகின்ற, முத் தலைக் கிரியும்-திரிகூடபருவதத்தையும், ஒத்தான்—; (எ-று.)

அநுமான் சென்ற விசையினல் அஷ்டதிக்கஜங்களுமே கலகின வென்றல், மற்றைய சாதாரணமானபொருள்களின் நிலைமை யாதாகுமோ? இவ்வாறு மிகவிரைவுடன்செல்லும் அநுமான், மூன்பு ஆதிசேஷனுடன் பிரதிஜ்ஞைசெய்து வாயுபகவான விசையாகமோதியடிக்க ஒடிபட்டுத தன் னுடை மேருவின் சிகரமான திரிகூடபருவதம் தென்கடலைநோக்கிச செல் வது போன்றிருந்தன னென்பதாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'அஷ் டதிக்கஜங்களுமே கடுகின வென்றல், மற்றைப்பொருள்களின் தன்மை எவ்வாறுய்த்தான் மூடியுமோ?' என்று தண்டாபூபிகாநியாயம்படக் கூறிய தனல், 'இடுக்குறுபொருள்களென்னும் எண்டிசைசுமந்தயானை கடுக்குற விசையிற் செல்லும்'என்றதொடர்-தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி. [தண்டாபூபிகாநியாயமாவது - தடியை விழுங்கியமை கூறவே அதிற்கட்டி யிருந்த பணியாரங்களை விழுங்கியமை தானே பெறப்படுதல் போல்வன.]

எண்திசை யானைகள்—ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீகம் என்பன; இவை முறையே கிழக்கு முதலிய எட்டுதிக்குகளில் நின்று பூமியைத்தாங்குவன வென்று அறிக. 'இடியொடும ஒடிய' என்பதற்கு - இடித்தலினல் [மூறித தலினல்] ஒடிய எனக் கொள்ளினுமாம். நாகம் எடுக்குறு காலம் என்ப தற்கு - ஆதிசேஷன் (தனதுதலைகளைச சற்றே) தூக்கிய சமயததில் என்றும் பொருள் கூறலாம். 'நாகம் எடுக்குறு காலம வல் காறறு இடியொடும' என் பது - மேருமலையைப் பெயர்ததற்கு உரிய காலததைக் கடுகாறறு மோதுதலி னல் என்றும், ஆதிசேஷனைத தலைபெயர்கத்தொடுகிய வலிய காற்று வீசுதலினல் என்றும் பொருள்படும். முத்தலை - 'த்ரிகூடம்' என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. அநுமானுகியமலைக்குத தலையொன்றும் தோள்களிரண்டு மாகிய மூன்றையும் மூன்றுசிகர மெனக் கருதுக. (உங)

உச. கொட்புறு புரவித் தெய்வக் கூர்நுதிக் குலிசத் தாற்குங்
கட்புலங் கதுவ லாகா வேகத்தாற் கடலு மண்ணு
[1]மூட்பதங் கூட்டி யண்ட முறவுள செலவி னெற்றைப்
புட்பக விமானந் தானவ் விலங்கைமேற் [2]போவ தொத்தான்.

(இ - ள்.) கொட்பு உறு-மண்டலமாகப்போதலைப் பொருந்திய, புரவி - (உசைசசிரவமென்னும்) வெள்ளைக்குதிரையையுடைய, தெய்வம்கூ

நுதி குலிசத்தாற்குழ் - தெய்வதத்தன்மையையும் கூரியநுனியையுமுடைய வச்சிராயுதத்தை யேந்தியவனுன் இந்திரனுக்கும், கண் புலம் கதுவல் ஆகா - கண்களினுற் காணமுடியாத, வேகத்தால் - வேகத்தோடு,—கடலும் மண்ணும் உளபதம் கூட்டி - சமுத்திரமும் பூமியும் தனது கால்களினுள்ளே யாம்படி, அண்டம உற உள - இவ்வண்டகடாகமெல்லாம் ஒருகைகடக்கு மாறு (தான்) கொண்டுள்ள, செலவின் - போக்கினால்,—(அவ்வநுமான்) ஒற்றை புட்பக விமானம் - தனிப்பட்ட புஷ்பகமென்ற விமானமானது, அ இலங்கைமேல் - அந்த இலங்காபுரியைநோக்கி, போவது - போவதை, ஒதுதான்—; (எ - று.)

ஆயிரங்கண்ணனென இந்திரனும காணமுடியாதபடி மிகவேகத்துடன் அநுமான் இலங்கைநோகிச்செல்வது, வெறும்புஷ்பவிமானம் வானத்துப் போவதுபோனறிருந்த தென்பதாம்; தம்துறிப்பேற்றவணி. கடல்கடக்கும் போது அநுமான் கொண்ட வேகம பூமி சமுத்திரம் அண்டம் ஆகிய எல்லாவற்றையும கடக்கதக்க அளவினதாயிருந்த தென்பது, 'வேகதாற் கடலு மணணு முட்பதகூட்டி யண்டமுறவுள செலவின்' என்றதன் கருத்து. ''வீரன்மூடுகியவேகம் வெய்யோனிலங்கையினளவன்று'' என்பா மேலும்.

விமானம் - தேவரூர்தி. புட்பகம்=புஷ்பகம்; வடசொல். எத்தனைபோ ஒருகை எறிஞலும் அதனை போக்கும் தான் வளர்ந்து இடங்கொடுக்கும் தெய்வதத்தன்மையுடையதாய், உலகமனைத்தையும் தனதகத்தேகொள்ளுமபடி மிகப்பெரிதாய் வளர்ந்து பறந்து செல்லும் புட்பகம், அநுமானது பெருவடிவுகளு ஏற்ற உவமையாம். தன்மேலேறியவர் நினைத்தவிடதில் அவரினைதத படி செல்லவல்லதான இது, குபேரனது தவத்துகளு உவந்த பிரமதேவன் அவனுக்குத் தந்தது; இதனை, ராக்ஷஸராஜனுன ராவணன் தான் திக்விஜயம் செய்தகாலததில் அவனிடததினின்று பறிதத்துக்கொண்டனன். அவ்விமானம அடிக்கடி இராவணனை யேற்றிகொணடு இலங்கையினின்று வெளியிலும், வெளிப்புறததினின்று இலங்கையிலும் செல்லு மாதலால், வெளிப்புறத்தினின்று இலங்கைகளுக செல்லும் அது இலங்கையை நோக்கிச் செல்லும் அநுமானுக்கு உவமையாயிறறு. அநுமானொருவனே செல்பவனதலால், அவனுக்கு தன்மீது ஒருவருமின்றிச செல்லும் புட்பகததை உவமைகூறினர். இனி, கடலும மணணும் உள் பதம கூட்டி - கடல்களையும் (கடல் சூழ்ந்த) உலகங்களையும் தனது உள்ளிடதிலே சேரக்கொணடு, அண்டம் உற உள செலவின் - ஆகாயததையளாவ உயாந்துசெல்லுதலையுடைய, ஒற்றை - ஒப்பற்றதான என்னும் பொருள் கொள்ளலாம், கொட்பு - மண்டலகதி.'கட்புலகதுவலாகாவேகத்தால்'—''கட்புலகதுவாவண்ணம்'' என்றூர் முன்னும்.

பி - மீ:—[1]உட்படக்கூடியண்டம. [2]போவதொத்த. (உ)

உரு. விண்ணவரேத்த வேத முனிவரர் வியந்து வாழ்த்த
மண்ணவ ரிறைஞ்சச செலலு மாருதி மறமுட் கூர

வண்ணல்வா ளரக்கன் றன்னே யமுக்குவா மின்ன மென்னுக்
கண்ணுத லொழியச் செல்லுங் கயிலையங் கிரியு மொத்தான்.

(இ - ள்.) விண்ணவர் ஏத்த - தேவர்கள் துதிக்கவும், வேதம் முனிவரர் வியத்து வாழ்த்த - வேதகீதங்களில் வல்லவரான இருடிச ரிரேஷ்டர்கள் அதிசயித்து ஆசிசொல்லவும், மண்ணவர் இறைஞ்ச - இப்பூவுலகத்தவர் வணங்கவும், செல்லும்-(வானத்துச) செல்லுகின்ற, மாருதி-அநுமான்,—மறம் உள் கூர - பகைமை மனத்தில் மிக்கதனால், 'அணைவல் வாள் அரக்கன் தன்னே - பெருமையிற சிறந்தவனை கொடிய ராக்ஷஸஜாதிய ராவணனே, இன்னம அழுகுவாம் - இன்னமும் கூசுக்குவோம்', என்னு என்று எணணி, கண் நுதல் ஒழிய செல்லும் - நெறிக்கணணனை சிவபிரானே விடுத்த னியே செல்லுகின்ற, கயிலை அம்கிரியும் - அழகிய கைலாசமலையையும, ஒத்தான் - போன்றான்.

பெருவடிவுகொணட அநுமான் இலகைகையை நோக்கிச சென்றது, தன்னே முன்னொருகாற பெயர்தெடுத்த இராவணனே அக்காலத்து அழுத்தியதோடு திருப்திப்படாமல் இன்னமும் அழுக்கவேணடுமென்று கைலாசமலை அவன்மீது வயிரங்கொண்டு சிவபிரானின்றித தனியேசெல்வதையொதந்திருந்த தென்பதாம் இது - தந்தறிப்பேற்றவணியே. தமது தகுதிக்கு ஏறப விண்ணவர் ஏத்துதலும், முனிவரர் வாழ்த்துதலும், மணணவர் இறைஞ்சுதலும் செய்தனரெனக. தமது பெருமபசைவன் அழிதற்கு மூதற் காரணமா யிருததலால், அநுமானை விணணவா ஏத்துவாராயினா. திரிலோக கணடகனை இராவணனை கூசுகையழிகுரநிறத்தில் யாவரும் மனமகிழ்வ ரென்க. முன்னாச சிவபிரான் இராவணன் சாமகானஞ்செய்ததற்கு உவந்து அவனைக கால்தளர விட்டிட்டமை கருதி, கைலாசகிரி இபபொழுது அவனையழுக்குதற்கு அப்பிரானின்றித் தான் தனியே சென்றதென்க. இராவணனை யழிக்கக் கருதிச்செல்லும் சத்துருகுணப் பிரதானனை பெரிய அநுமானுகு, அவனைக கருதிசெல்லும் வெளளிமலையாகிய கைலாசத்தை உவமைகூறுதல் சாலும். இப்பொழுது அநுமான் எவரையும் மேற்கொண்டு செல்லாமை, கருதததகது. மறம் - வைரம்; கறுவு.

மாருதி - வாயுவின்குமாரன். வடமொழித்தத்திதாக்தநாமம; மாருதன் - வாயு. கேசரியென்ற வாநரவீரனது மனைவியாகிய அஞ்சனாதேவியினிடத்தில் வாயுதேவனருளால் இவ்வநுமான தோனறினனென உணர்க. இவன், வாயுவினம்சத்தோடு ருதநிராமசமூ மூடையவன். வாள் அரக்கன் - (சிவபிரானுற் கொடுக்கப்பட்ட சநதிரகாசமென்னும்) வாளாயுதத்தையுடைய இராவணனெனினுமாம. (உரி)

உசு. மாணியாம் வேடந் தாங்கி மலரயற் கறிவு மாண்டோ
ராணியா யுலகுக் கெலலா மறமபொரு ணிரபபு மண்ணல்
சேணுயர் நெடுநா டூர்ந்த நிரிதலிச் சிறுவன் றன்னைக்
காணிய விரைவிற் செலலுங் கனகமால வரையு மொத்தான்.

(இ - ள்.) மாணி ஆம் வேடம் தாங்கி - பிரமசாரிவடிவங்கொண்டு, மலர் அயற்கு அறிவு மாண்டு - திருமாலினது (நாபீ) கமலத்தில் தோன்றிய பிரம தேவனினும் அறிவுமிக்கு, உலகுக்கு எல்லாம் ஓர் ஆணி ஆய் - உலகங்கட் கெல்லாம ஓர் ஆதாரமாய், அறம் பொருள் நிரப்பும்-தருமமென்றபொருளைத் தழைக்கும்படி செயயப்போகின்ற, அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனுகிய அநுமான்,—(வானத்தில் தாவிசசெல்பவனுய),—நெடு நாள் தீர்ந்த - (தான்) நெடுநாளாகப பிரிந்திருக்கிற, சேண் உயா நிலதலை சிறுவன்தன்னை - மிக வுயர்ந்த 'நிஷகூடமலை' என்ற தனது புதல்வனை, காணிய-பார்த்தறபொருட்டு, விரைவின் செல்லும் - வேகமாகப்போகின்ற, கனகம மால் வரையும்-பொன் மயமான மகாமேருகிரியையும், ஒத்தான—; (எ - று.)

பொன்னிறமான பெருவடிவமுள்ள அநுமான் தென்புறமாக இலங்கை நோக்கிசசென்றது, வடபுறததிலுள்ள பொனமயமான மகாமேருமலை நெடு நாளைக்குமுன்பு தென்திசையிற் சென்ற தனது புதல்வனுகிய நிஷகூடமலை யைக் காணச செல்வதுபோன் றிருந்ததென்பதாம; இதுவும், முற்செய்யு ளிற் கூறிய அணியே.

அநுமான் நிதநியப்பிரமசாரி யாதலால், அவனை 'மாணியாமவேடந் தாங்கி' என்று விசேடித்தார். மலரயற்கு அறிவுமாண்டு - உருபுமயக்கம். உலகதீதில் தருமத்தை அறக்கெடுத்து வருத்தும ராவணுதிராக்ஷஸர் வதைக்கப் பட்டொழிதறகு இவ்வநுமான தூதுசெல்வதே முக்கிய காரணமாக நிற்ற லால், இவன், 'ஆணியாயுலகுக்கெல்லாம் அறம்பொருணிரப்பு மண்ணல்' எனப்பட்டான். அறம் பொருள் நிரப்பும் - அறததையும பொருளையும் நிறையசசெய்யும் என்றும கூறலாம். ஆணி - அசசாணி. நிலதலை - மூன்று தலை. மேருமலையினது சிகரமே நிஷகூடமென ஒரு மலையாய் நிற்றலின், அதனை, கனகமால்வரையின் சிறுவனெனக் கொண்டார். (உசு)

உஎ. [1]மழைகிழித் துதிர மீன்கண் மறிகடல பாய வானங்
குழைவுறத் திசைகள் கீற மேருவுங் குலுங்கக் கோட்டின்
முழையுடைக் கிரிகண் முற்ற முடுக்குவான் முடிவுக் காலத்
தழிவுறக் கடுக்கும வேகத் தாதையு மனைய னுனன்.

(இ - ள்.) மீன்கள் மழை நிழிதது உதிர - நகூததிரஙகள் மேகஙகளைப் பிளந்துகொண்டு நீழேசிதறவும், மறி கடல் பாய - (அலை) மடஙகுகின்ற சமுத்திரம் பொஙகியெழவும, வானம் குழைவுற - மேலுலகம் குழைந்து காட்டவும், திசைகள் கீற-திகுகளெல்லாம வெடிகக்வும், மேருவும் குலுங்க-மகாமேருகிரியும் நடுங்கவும், கோட்டின் முழை உடை கிரிகள் முற்ற - சிக ரங்களையும் குகைகளையுமுடைய மறறைசசாதாரணமலைகளெல்லாம் வேர் பறிந்தழியவும், முடுக்குவான் - விரைந்துசெல்பவனுகிய அநுமான்,—முடிவு காலத்து - கறபாந்தகாலததிலே, அழிவுற - (உலகம்) அழியும்படி, கடுக்கும் - விரைந்துவீசுகின்ற, வேகம் - வேகததையுடைய, தாதையும் - (தனது) தந் தையான வாயுதேவனையும், அனையன் ஆனன் - ஒத்தவனுயினன்; (எ - று.)

யாவும் அழியுங் கற்பாந்தகாலத்தில், நக்ஷத்திரங்கள் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்தல் முதலியன நிகழுமாறு பெருங்காற்று வீசுமென்க. அங்ஙனழிச்சிக ளெல்லாம் தனதுவிசையால் தோன்றுமாறு செல்லும் அநுமானுக்கு, கற்பாந்தகாலத்து அப்பெருங்காற்றையே உவமைகூறினர் "தந்தையரொப் பர் மக்கள்" ஆதலால், வாயுகுமாரனுக்கு வாயு வுவமை ஏற்கும். மூடுக்குவான்-பெயர். தாதை-தாத: என்ற வடசொல் ஈறுதிரிந்தது. பி மீ:—[1]மழைகிழித் துதிரு மீன்கள் மறிகடல் பாய. (உஎ)

உஅ. தடக்கைநா லைந்து பத்துத் தலைகளு முடையான் ருனே
யடகியையம புலன்கள் வென்ற தவபபய னறுத லோடும்
கெடக்குறி யாக மாகஙு கிழக்கெழு வழக்கு நீங்கி
வடகெழுந் திலங்கை செலலும் பரிதிவா னவனு மொத்தான்.

(இ - ள்.) நால் ஐந்து தட கை - பெரிய இருபதுகைகளையும், பத்து தலைகளும் - பதுதுதலைகளையும, உடையானதானே - உடையவனுன இராவணன் தானே, ஐம்புலன்கள அடக்கி வென்ற - (தனது) பஞ்சேந்திரியங் களையும் (ஐம்புலன்களிற்செல்லாதபடி) தடுத்துச சயித்துச செய்த, தவம் பயன் - தவத்தினது வலிமை, அறுதலோடும - அழிதலுடனே [அழிந்து விட்டதனால்],—கெட குறி ஆக - (இனி அவ்விராவணன்) அழிந்துபோவா னென்பதற்கு அறிகுறியாக, மா கம் கிழகு எழு வழகு நீஙகி - பெரிய ஆகாயத்திலே கிழகேயுதி (தது மேற்கே அத்தமி) கின்ற முறைமை நீஙகி, வடகு எழுது இலஙகை செல்லும் - வடகேயுதித்தது (த் தெற்கேயுள்ள) இலஙகையை நோகிப் போகின்ற, பரிதி வானவனும் - சூரியபகவானையும், ஒத்தான்—; (எ - று)

பெரியஒளிவடிவமுள்ள அநுமான் தென்கடலின் வடகரையிலுள்ள மகேந்திரகிரியிலிருந்து இலஙகையை நோக்கிச சென்றது, இராவணனுக்கு நல்லகாலம கழிந்துவிட்டதனால் இனி விரைவில் அவனுக்கு நேரப்போகிற அழிவுகு அறிகுறியான உற்பாதமாகச சூரியபகவான் கிழகேயுதித்தது மேற்கே அதமித்தலாகிய தனது இயற்கையைவிட்டிட்டு வடக்கே யுதித் துத தெறகே செல்வது போன றிருந்த தென்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. சூரியன் தனது இயறகையில தவறி வட சயேயுதித்தத்துத் தெற்கேசெல்லுதல் போல்வன - பினனாநேருநீதகை முனனமே யறிவிகின்ற நிமித்தகங களான உற்பாதங்களாம். அநுமான இலஙகைகுச்சென்றது இராவணநாசத் துகு ஏதுவாதலால், இவ்வாறு கூறபிதார்.

இராவணன் தனது தாயாகிய கேகசியின் சொற் கேட்டுக் கோகரணுச் சிரமமடைந்து, கோடைகாலதது பஞ்சாக்கினிமத்தியிலும் கார்காலதத்துத் தணணீராடுவிலும் நின்று நிராகாரனுய் மனத்தை ஒரேநிலையில்நிறுத்தி, ஓரா யிரமாண்டிறகு ஒவ்வொருதலையாகத தனது தலைகளைக கொய்து தீயில்

ஓமஞ்செய்து வரங்கள் பெற்றதை, 'அடகஇயைம்புலன்கள்வென்ற தவப்பயன்' என்றார். (உஅ)

உகூ. [1]புறத்துற லஞ்சி வேறோ ரரணம்புக் குறைதல் போக்கி
மறத்தொழி லரக்கா வாழு மாநகர் மனுவின் வந்த
திறத்தகை யிராம னென்னுஞ் சேவகற் பற்றிச் செல்லு
மறதத்தகை யரசன் றிண்[2]போ ராழியு மனைய ஞனன்.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்தில் தாவிசசெல்லுகின்ற அவ்வநுமான்) மறம்தொழில் அரகா வாழும மா நகா - பாவதொழிலையுடைய ராக்ஷஸர்கள் வசிகின்ற இலங்காநகரத்தினிடத்திலே, புறதது உறல் அஞ்சி - (இராவணபயதால்) வெளியேநிற்கமாட்டாமல், வேறு ஓர் அரணமபுகுஉறைதல்போக்கி - வேறொருபுகலிடததை யடைந்துவசிதலையும் தவிர்த்து, மனுவின வந்த திறம் தகை இராமனென்னும் சேவகன் பற்றி - மநுகுலதிற பிறந்துள்ள வல்லமையையும நாகுணதையுமுடைய இராமனென்கிற வீரனையே துணையாகப் பெறறு, (அவனது ஆதரவினால்), செல்லும - போகின்ற, அறம தகை அரசன் - தருமதையே (தனகு உரிய) குணமாகக கொணட அரசனது [தருமதேவதையினது], திண் போராழியும - வலிய போர்செய்தறகு உரிய ஆஜ்ஞாசக்கரதையும, அனையன் ஆனன் - ஒததிருந்தான் ; (எ - று.)

அநுமான் இலஙகைநோகஇச சென்றது, ராவணனி ராக்ஷஸர்கள் தலையெடுதலமையால் இலஙகாபுரிகளுள் நுளைவதறகும அஞ்சி அதனை அறவே நீகதும வெளியே தனிதது நிற்க அஞ்சியுமூள்ள தருமதேவதை இராமபிரானைச சரணமடைந்து அவனையே பெருந் துணையாகப் பறறிக்கொண்டு பின்பு தான் அஙகாரததிறசெலலுதறகிய ஆஜ்ஞாசக்கரம செல்வதை யொத்திருந்ததென்பதாம் ; இதுவும் - தற்குறிப்பேற்றவணியே. ராவணனியா வாழ்கின்ற நகரததில் அடியோடு அழிநத தருமம் இராமபிரானுல்தான மீண்டும தலையெடுகஎப்போகின்ற காதலால், 'புறத்துறலஞ்சி ..இராமனென்னுஞ் சேவகற் பறறிசசெல்லும் அறதத்தகையரசன்' என்றார். இதனால், இராமபிரான் தாமஸம்ஸ்தாபநத்திற்காகவே திருவவதரிததன னென்றவாறு. தருமமூரதியான இராமபிரானுல் ஏவியனுப்பப்பட்டு அவன் கட்டளைகொணடு செல்லும் தூதனுகிய அநுமான், அறஞ்செலலுதறகும ஆஜ்ஞாசக்கரமபோல்வ னென்க. இனி, [1]புறதத்துறைவஞ்சி என்று பாடமகொணடு, புறதது உறை வஞ்சி - (எப்போதும இராமபிரானது) சமீபதிலேயே வசிகின்ற வஞ்சிகொடி போன்ற சீதாபிராட்டி, வேறு ஓர் அரணம புககு உறைதல் - வேறொரு வாழிடதிலே [இலஙகையில் அசோகவனிகையிலே] புகுந்துவாழ்தலினுலே, மறம தொழில் அரக்கா வாழும் (அந்த) மாநகரிலே, மனுவின் வந்த திறததகை இராமனென்னும், சேவகனபறறி - சேகவனுகாக, போகஇ - செலலுத்தப்பட்டு, செல்லும - செல்லுகின்ற, அறததனை அரசன திண் போர் ஆழியும் - தருமபரிபாலனத்தில் தகுதியுள்ள சுகரீவமகாராஜனுடைய மிகவலிமை

கொண்ட ஆஜ்ஞாசக்ரகதத்தையும், (அவ்வநுமான்), அனைய ஞனென் எனப் பதவுரை கூறுதலுமுணர்; புறத்து உறைவு அஞ்சி என்று பிரித்தால், வெளியே வசித்தற்கு பயந்து என்று பொருளாம்.

அரணம - ஸரணம்: வடசொல். மநு சூரியனது புதல்வன்: ஆதலால், 'வைவஸ்வதமநு' என்றும் வழங்கப்படுவன்; இவனே சூரிய வம்சத்து முதலரசன். மநு - இஷ்வாகு, அவனது குலதனத்திற்கு இலக்கணை. இனி, மனுவினிடத்தினின்று வந்த எனினுமாம். மனிதனுய்த்தோன்றிய என்றும பொருள்; காசியபமுனிவரது மனைவியருள் மநுவென்பவளிடமிருந்து தோன்றியவர் மனிதரென்க ("மநுர்ா மநுஷ்யாஃ ப்ரஜயத" என்பது, ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்.) மனிதர் தவிர மற்றைப்பிராணிகளால் இறவாதபடி வரம்பெற்றுள்ள இராவணனைக கொல்லுதற்பொருட்டுத திருமால் இராமனுக மனிதபபிறப்பெடுத்துள்ளா னுதலால், அவதாரம் மனிதனுய் வந்தவனை அறதத்தையரசன் பறறுககோடாகக்கொண்டான் னென்றல் சாலும்; வேறு ரணம்புகு உறைதல் போக்கியதும் இதுபறறியே. தருமதத்தைத் தவிர்ந்த வரை அறக்கடவுளே அழிக்கு மாதலால், அதன் ஆஜ்ஞாசக்கரம் 'போராழி' எனப்பட்டது

பி - மீ:—[2]போராழி. (உக)

ங0. கேழுலா முழுநி லாவிற் கிளரொளி யிருளைக் கிறப்
பாழிமா மேரு ஙாண விசும்புறப படர்ந்த தோளா
ஞழிசூ ழுலக மெல்லா மருங்கனன் முருங்க வுண்ணு
மூழிநாள் வடபாற் றோன்று முவாமுழு மதியு மொத்தான்.

(இ - ள.) கேழ் உலாம் முழு நிலாவின் - ஒளிவிளக்குகின்ற நிறைந்த நிலாவைப்போல, கிளர் - விளக்குகின்ற, ஒளி - (தனது உடம்பின்) ஒளியானது; இருளை கீற - இருட்டை ஒழிக்க, பாழி மா மேரு ஙாண விசும்பு உற படர்ந்த - வலிமை பொருந்திய மகாமேருகிரியும் (ஒப்பாகமாட்டாமையால்) வெளக்குமபடி ஆகாயத்தையளாவ உயர்ந்த, தோளான் - தோள்களையுடையவன் அநுமான்;—அருக்கனை-பொறுத்தற்கரிய பெருந் தீயானது, ஆழி சூழ் உலகம எல்லாம முருக்க உண்ணும - கடலினாலசூழப்பட்ட இவ்வுலகங்கள் முழுவதும் அழியும்படி எரிக்கபபோகின்ற, ஊழிநாள் - கறபாந்தகாலத்தில், வடபால் தோன்றும் - வடதிசையிற் காணப்படுகின்ற, உவா முழு மதியும் பௌர்ணமியில் தோன்றுகிற பூர்ணசந்திரனையும, ஒத்தான்:—(எ - று.)

அநுமான, யுகாந்தகாலத்தில் வடபுறத்தத்தோன்றுஞ் சந்திரனை யொத்திருந்தன னென்பதாம். இலங்கைநோக்கிசசெல்லும்போது அநுமான் வடபுறத்தினின்று தெற்கேசெல்கின்றன னுதலால், அவனுக்கு வடபுறத்து உதிக்குஞ் சந்திரன் உவமையா மென்க. இதுவும் - தற்குறிப்பேற்றவணியே. மழைமுதலியவற்றுற கடலினீர் மிகாதபடி வடவையென்னும் பெண்குதிரை

யின் முகத்தினின்று அங்கீரை உறிஞ்சுகின்ற வடவைத்தீயானது யாவும் அழியும் பிரளயகாலத்தில், 'அகத்து நின்று எழுந்து உலகங்களையெல்லாம் எரித்தழிக்கு மென்பதும், அப்பொழுது சூரியசந்திரர் முதலிய கிரகங்கள் தம்நிலைதவறி வேற்றுப்புலத்தில் உற்பாதமாகத்தோன்று மென்பதும் நூற கொள்கை. (கூ0)

கூக. [1]அடலெலாந் திகிரி மாயற் கமைந்தன றுற்றல் காட்டக்
குடலெலா மவுணர் சிந்தக் குன்றெனக் குறித்து நின்ற [ய்வக்
திடலெலாந தொடர்ந்து செலலச் சேண்விசும் பொதுங்கத் தெ
கடலெலாங் [2]கலங்கத தாவுங் கலுழனு மனைய னனன்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—திகிரி மாயற்கு - (சுதரிசனமென்கிற) சக்கராயுதத்தையேந்துகின்ற மாயனுடைய திருமாலுக்கு, அடல் எலாம் அமைந்தனன் - (தனது) வலிமைமுழுவதும் அடங்கியவனுயிருந்தும, ஆற்றல் காட்ட - (தனது) வலிமையை (த தேவர்களுக்கு)க் காட்டுமாறு,—அவுணர் குடல் எலாம் சிந்த - அசுரர்களது குடல்கள் சரியவும், குன்று என குறித்து நின்ற திடல் எலாம் தொடர்ந்து செல்ல - மலையென்று பெயர்கூறப்பட்டு நிறகின்ற மேடுகளெல்லாம் (தனதுவிசையாற் பெயர்ந்து) உடன்தொடர்ந்துவரவும், சேண் விசும்பு ஒதுங்க - தூரத்திலுள்ள மேகங்களும் விலகிப்போகவும், தெய்வம் கடல் எலாம் கலங்க - தெய்வத்தன்மையுள்ள ஏழுகடல்களும் நிலைகுலையவும், தாவும் - தாவிச்செல்லுகின்ற, கலுழனும - கருடபகவானையும், அனையன் ஆனன் - ஒத்திருந்தான்; (எ - று.)

எப்பொழுதும திருமாலினுடனிருந்து அப்பெருமானுக்கு வாகனமாய் அடிமைசெய்தலால, கருடனுக்குப் பெரியதிருவடியென்றும், இராமாவதாரத்தில்மாத்திரம் அவ்வாறு உடனிருந்து உதவுதலால் அநுமானுக்குச் சிறியதிருவடியென்றும் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் திருநாமம். அமிருததத்தைத் தேவருலகத்தினின்று கொணர்தற்காகத தேவர்களுடன் போர்செய்யச்சென்ற பெரியதிருவடியாகிய கருடபகவானை, அமிருததத்தினுடன்தோன்றிய லக்ஷ்மியின் அம்சமான சீதாதேவியைக் காணச்சென்ற சிறியதிருவடியாகிய அநுமானுக்கு உவமைகூறினரென நயமாணக. அவுணர்குடலைச் சிந்தியமை முதலியன, உபமானம், உபமேயம என்ற இரண்டிடத்துகளும் ஏற்கும். "மூவறாத் துலகமூற்றும் விழுங்குவான் முழுங்கிமூன்றே, ருற்றதேயெனினு மண்ட முடைந்துபோ யுயர்ந்ததேனும், இற்றைநும்மருளு மெங்கோ னேவலு மிரண்டுபொலுவ, கற்றைவார்சிறைகளாகக் கலுழனிற் கடப்பல் காணுர" என்று அநுமான் தானே தனக்குக் கருடனே உவமைகூறியதைக் கிட்கிந்தாகாண்டத்து மகேந்திரப்படலத்திற் காணுக. அடல் எலாம் திகிரியென்பதை, எலாம் அடல் திகிரி என மாற்றி - எல்லாவறறையும் அழிக்கவல்ல திகிரியெனினுமாம. கடலுக்குத தெய்வத்தன்மை - கரையின்றியும் ஓரெல்லையில்

அடங்கி நிற்றல். பி-ம்:— [1] அடலுலாந் திகிரிமாயற் கமைந்ததன் ஞற்றல் காட்ட. [2]கடகக. (ஈக)

ஈஉ.—அநுமான் வாலைத் தூக்கிக்கொண்டுசென்றதைப் பற்றிய வருணனை.

நாலிஞை டுலக மூன்று நடுக்குற [1]வடுக்கி நாகர்
மேலின்மே னின்ற காறுஞ் [2]சென்றகூ லத்தின் விண்டு
காலிஞ லளந்த வான மூகட்டையுங் கடக்கக் கால
வாலிஞ லளந்தா னென்று வானவர் மருளச் சென்றான்.

(இ - ள்.) நாகா மேலின் மேல் அடுக்கி நின்ற காறும சென்ற கூலத்தின் - தேவாகளுடையனவாய் ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கப்பட்டு (ஆறு என்ற கணகளையுடையனவாய்) இருகின்ற (உலகஙகளின்) பரப்புவரையிலும் உயர்ந்துசென்ற எல்லையினையுடையதும், விண்டு காலினால் அளந்த - ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினது ஒறறைகாலினால் அளகப்பட்டதுமான, வானம் மூகட்டையும் - இவ்வண்டகடாகதையும், கடக்க-கடந்து, நாலிஞை டு உலகம் மூன்றும் நடுக்குற காலன் வாலினால் அளந்தான் - எழுலகஙகளும் அஞ்சி நடுக்கமடையும்படி (இவ்வநுமான்) காலபாசத்தையொத்த (தனது) வாலினால் அளந்திட்டனன், என்று—, வானவா மருள - தேவர்களும் திகைப்படையும் படி, 'சென்றான் - (ஆகாயதின்மீதாகத தனது வாலைத் தூக்கிக்கொண்டு) சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

'பூவதனிலே திருமால் தனது காலினால் அளந்த மேலுலகஙகளே யெல்லாம். இவன தனது வாலினால் அளந்தான' என்றுசொல்லித் தேவாகளும் திகைப்படையுமாறு அநுமான் வாலைத தூகிகொணடு சென்றனனென்பதாம். கூலம - கரை; இவரு - அண்டகதின்மேற்புறம். வடசொல். புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம், ஜநலோகம், தபோலோகம், சதயலோகம என மேலேயுள்ள தேவாகள் வாழ்தற்கு உரிய ஆறுலோகஙகளும் ஒன்றனமேலொன்றாய் அடுக்காக நிற்பனவாதலால், 'அடுகி நாகர்மேலின் மேல் நின்றகாறும' என்றார். அநுமானது வால் எழுலகஙகளிலும் சென்ற போது 'இது என்னை?' என்று அவ்வுலகங்களிலுள்ளவாகள் அஞ்சுவாராயினரென்க.

விண்டு - விஷ்ணு. வடசொல்; எஙகும் வியாபித்து நிறபவனென்றபடி: இது, திருமாலினது ஐவகை நிலைகளுள் அந்தர்யாமித்வத்தைப் பற்றிய பெயராம. கம் - சுகம். அதறகு எதிரானது, அகம் - துக்கம் அஃது இல்லாதது நாகம் எனச சுவர்க்கத்திற்குக் காரணப்பெயா; வடசொல். அதில் வசிப்பவரென்ற காரணத்தால், தேவாகட்கு நாகரெனறு பெயராகம். காலன் - உயிர்களின் ஆயுட்காலத்தைக கணகிட்டு அக்காலதில் இறபியைச செய்பவனென, யமனுக்குக் காரணக்குறி; இச்சொல், இலகணையால், அவனது

பாசத்தை யுணர்த்திற்று. அன்றி, காலவால் - யமனபோல் (உயிரகட்கு இறு திபைச செய்வதான) வால்எனினுமாம்; மேல், அநுமான் இலங்கையில் தனதுவாலைக்கொண்டு பலவுயிர்களை யழிதலெதாழிததல் காணக. இனி, நாலி லேடு உலகமூன்றும் நடுகுற, நாகரது மேலின்மேல் அடுக்கின்ற, காறும் - எல்லைவரையிலும், சென்ற—, கூலத்தின் - வாலையுடைமையால், விணடு அளந்த வானமுகட்டையும் வாலினும் கடந்தளந்தானென்று வானவாமருளச சென்றனனினுமாம்; இப்பொருளில், கூலம் - லாங்கூலமென்ற வடசொல் லின் முதற்குறை. பி - மீ.—[1]அடுகுநாகா. [2]சென்றகாலத்தின். (கூஉ)

ங்ங —இதுவும் அடுத்தகவியும் - அனுமானது வாலின் வருணனை.

[1]விளித்துப்பின் வேலை தாவும் வீரன்வால் வேத மெய்க்கு
மனித்துப்பி னனும னென்னு [2]மறந்தூணை பெற்ற தாயுங்
களித்துப்புன் றொழின்மே னின்ற வரக்கர்[3]கண் ணுறுவ ராமென்
றெளிததுபபின் செல்லுங் கால பாசத்தை யொத்த தன்றே.

(இ - ள்.) விளிதது - பேராரவாரஞ் செய்து, பின் - பிறகு, வேலை தாவும் - கடலைக் கடகுமாறுசெல்லுகின்ற, வீரன் - வீரனான அநுமானது, வால் - வாலானது,—வேதம் மெய்களும் அளி - வேதஙகளில் விரூபிதது சொல்லப்படுகின்ற (திருமாலினவதாரமான இராமபிரானது) கருணையாகிய, துப்பின - வலிமையைப் பெற்றுள்ள, அனுமன் என்னும் அறம - அநுமான் னென்று சொல்லப்படுகின்ற தருமதேவதையை, தூணை - (தனகதுத) தூணை யாக, பெற்றது ஆயும் - பெற்றிருந்தும்,—களிதது புல் தொழில்மேல் நின்ற அரக்கர் கணணுறுவர்ஆம என்று - கர்வஙகொணடு இழிதொழிலையே செய் கின்ற ராகஷஸர்கள் (தன்னைப்) பாரக்கக்கூடுமெனறு எணணி, ஒளிதது - மறைந்துகொண்டு, பின் செல்லும் - (அவ்வனுமானது) பின்புறதிலேயே போகின்ற, கால பாசத்தை - யமனது பாசமென்ற ஆயுததைத ஒதது—.

அநுமானது வாலாகிய பாசம் அவனது பின்னே யிருத்தறகு, அரக்க ரிடத்து அசசத்தினால் முன்புறத்திலிருததற்கு அஞ்சிப் பின்னே அனும னுடம்பின் மறைவில் ஒளிததுச செல்வதாகக காரணகற்பிததுக் கூறியது, தற்குறிபேற்றவணி. இதனால், அவ்விலங்கையிலுள்ள அரகரகாக்கு யமனும் அஞ்சிப் பதுங்கியுள்ளானென்பது தோன்றும் அநுமானையே அறமென்றது, இராமபிரான துஷ்டநிகரகஞ்செய்து அறததை நிலைநிறுதுதறகுப் பேருத வியாயிருத்தலினு லென்க. அறமனென்னும் அறம் - வஞ்சகவுயிர்வுஞவிற்சி யணி; ஒரு பொருள் வேறொன்றாக வழஙகுமாறு தனது இயற்கைவடிவை மறைத்துநிற்கின்றதென்ற வாய்பாட்டாற் கூறுவது, இதன் இலகணம். காலபாஸம் - வீசப்பட்டாரைத தவறாது அழிக்கவல்ல யமனது கயிறறின் வடிவமான ஒருவகை ஆயுதம்; வடசொல். கீழ் இரணடாஞ் செய்யுளில் "அண்டமூன் றிசைஎட்டு நடுங்கத தோள் கொட்டியாரத்தான்" என்று

ராதலின், இவரு 'விளித்துப் பின் வேலைதாவும் வீரன்' என்றார். மெய்த் தல் - உள்ளபடி உணைமைவிளங்க கூறுதல். அளி - திருவருள்: அது, அநுமானுக்கு மூக்கிய பலம். இராமபிரான் இவனே சீதையைக் காணுதற்கு உரியவனென மதித்து மற்றை வாநரர்களினும் அநுமானிடத்து விசேட அபிமானங்கொண்டு பலவகை அடையாளங்களையும் சீதையினிடம சொல்லு மாறு எடுத்துக்கூறித தனது மோதிரத்தையும் ஈந்தனுதலால், 'அளித துப்பி னனுமன்' என்றார். களித்தல் - கள்ளுண்ணுதலுமாம.

அனுமன் - ஹநுமாந் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; பிறந்தவுடனே இளஞ் சூரியனைக் கனிந்தபழமென்று கருதிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபொழுது அதனையறிந்து கோபங்கொணட இந்திரனது வசிராயுதத்தால் அடிக்கப் பட்டுச சிதைந்த கன்னமுடைமையால், இவனுகரு இப்பெயர்; இது, இந்தி ரன் இட்டது. ஹநு - கன்னம், மாந் - வடமொழிப்பெயர் விகுதி; கன்னத் தில் விசேஷமுடையவ னென்பது, திரண்டபொருள். பி-ம்:—[1]வெளித்துப் பின. [2]அருந்துணை [3]கணனுறுவரென்ன. (ஈஈ)

ஈச. மேருவை முழுதுஞ் சூழ்ந்து மீதுற்ற வேக நாகங்
காரிநிறத் தண்ண லேவக் கலுழன்வந் துற்ற காலை
சோர்வுறு மனத்த தாகிச சுற்றிய சுறறு நீங்கிப்
போர்வுறு கின்ற வாறு மொத்ததப் பிறங்கு பேர்வால்.

(இ - ள்.) அ பிறங்கு பேர் வால் - விளங்குகின்ற (அனுமானது) அந்தப் பெரிய வாலானது,—மேருவை - மேருமலையை, முழுதும் சூழ்ந்து - முறறி லுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, மீது உறற - அதன்மேலும் கவிந்துகொண்டிருந்த, வேகம நாகம் - மிக்க வலிமையுள்ள ஆதிசேஷனுனது, கா நிறத்து அண் ணல் ஏவ கலுழன் வந்து உறற காலை - கருநிறதனையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவனுன திருமால் கட்டளையிட்டதனுல் கருடன் வந்து சேர்ந்தபொழுது, சோர்வுறும மனதது ஆகி - தளாவடைந்த மனமுடையதாய் [தான் உறுதி யாகச சுற்றியிருந்ததை தளரவிட வேணடுமென்ற எண்ணங்கொணடு], சுற் றிய சுற்று நீஙகி - (மேருமலையைச) சுற்றிகொணடிருந்த சுறறைத் தவிர்ந் திட்டு, போர்வுறுகின்ற - அப்பாற் போகின்ற, ஆறும் - தன்மையையும, ஒத் ததது—; (எ - று.)

அநுமானது வாலானது, மேருவைச சுற்றிக்கொண்டிருந்து கருடன் வந்த மாத்திரத்திற் பிரிந்து செல்லுகின்ற நாகமோ வெனனுமபடி விளங கிற்று என்பதாம்; தற்குறிப்பேற்றவணி. அநுமானுக்கு - மேருமலையும், அவனது நீண்டுள்ள வாலுக்கு - மேருவைசசுறறுதலைத தவிர்ந்து நீட்சி கொண்ட ஆதிசேஷனும் உவமையாம். வேகநாகம் - விஷவேகமுடைய

பாம்புமாம். கார்நிறம் - காளமேகவண்ணமுமாம் அண்ணல் - எப்பொருள் கட்கும் இறைவன். கருடனைக் கண்ட வளவில் அஞ்சி நிலைகுலைதல், பாம்புகளின் இயல்பு. (சுஎ)

சுடு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அனுமனதுவேகத்தின் வருணனை.

குன்றொடு குணிக்குங் கொற்றக் குவவுத் தோட குரக்குச் சீயஞ்
சென்றுறு வேகத் திண்கா லெறிதரத் தேவர் வைகு
மின்றொடர் வானத்தான விமானங்கள் விசையிற் றப்பி
னொன்றொடொன் றுடையத் தாக்கி மாக்கடலுற்ற மாதோ.

(இ - ள்.) குன்றொடு குணிக்கும் - மலையோடு உவமை சொல்லதக்க, கொற்றம் - வெற்றிபொருதிய, குவவு - திரணிதோள்ள, தோள் - தோள்களை யுடைய, குரகுசீயம் - வாநரர்களுள் சிறந்த அநுமான், சென்று - (கடல் கடந்து) செல்லுதல்காரணமாக, உறு - உண்டான, வேகம் திண் கால் - வேக முள்ள வலிய காற்று, எறிதர - வீசுதலினால்,—தேவர் வைகும் - தேவர்கள் தங்கியிருப்பவையும், மின் தொடர் - ஒளிவிளங்குகின்றவையும், வானத்து ஆன-(அப்பொழுது) வானத்திற் செல்பவையுமாகிய, விமானங்கள்—, விசை யின்விரைவாக, தம்மின் - தமகருள்ளே, ஒன்றொடு ஒன்று உடைய தாக்கி - ஒன்றோடொன்று மோதியுடைத்து, மா கடல் உற்ற - பெரிய கடலிற் போய் விழுந்தன; (எ - று.)

அநுமான் கடலைக்கடக்குமாறு விரைந்துசெல்ல, அவ்விசையினாலுண் டாகுங் காற்றினால், அதிசயகரணுமாறு வானத்தில்வந்த தேவர்களின் விமா னங்கள ஒன்றோடொன்று மோதியுடைத்து கடலில் விழுந்தன வென்ப தாம். இசசெய்யுள் - அநுமானது விசையை விளகவந்த தொடரீபுயரீவு நவிற்சியணி. பூமியில் மிக்க அதிசயம் யாதாயினும் நிகழும்போது அதனைக் காண்பதற்குத் தேவர்கள் வானத்தில் விமானமேறிவருவரெனக் கூறுதல், மூல் வழக்கு. விமாநம் - வடசொல்: தேவரூர்தி; மேலுலகத்திலுள்ள தேவர் மாவிகைகளுமாம். 'சீயம்' என்றது, 'குரகு' என்பதனோடு சேர்ந்து நின்று சிறப்பை யுணர்த்திற்று; வாநரச சிரேஷ்டனென்க: புலி, ஏறு முதலியன வும, இவ்வாறுவரும். (சுடு)

சுசு.—விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் அனுமனது வேகத்தினால் அஞ்சுதல்.

வலங்கையின் வயிர வேதி வைத்தவன் வைகு நாடுங்
[1]கலங்குவ தேகு வான்றன் கருத்தென்கொ லென்னுங் கற்பான்
விலங்கயி லெயிற்று வீரன் [2]மூடுக்கிய வேகம வெய்யோ
நிலங்கையி னளவன் றென்ன விம்பாகர [3]டிரிந்த திப்பால்.

(இ - ள்.) வலம் கையின் - (தமது) வலக்கையிலே, வயிரம் எரி - வஜ்ரமென்று சொல்லப்படுகின்ற ஆயுதத்தை, வைத்தவன - பிடித்திருப்பவனாகிய இந்திரன், வைகும் - தங்கியிருக்கிற, நாடும் - தேவலோகமும்,—எவ்வான்தன் கருத்து என்கொல் என்னும் கற்பான் - ('கடலைத்தாவிச் செல்லுகின்ற இவ்வநுமானது நினைவு யாதோ?' என்கிற எண்ணத்திலே, கலகுவது - கலக்கமடைவதாயிற்று' இம்பர் நாடு - இந்தப்பூலோகமானது,—'விலங்கு அயில் எயிறு வீரன் - வளைந்துள்ள கூர்மையான பற்களையுடைய. வீரனாகிய அநுமான், மூடுக்கிய - விரைந்துசெல்லுகின்ற, வேகம் - வேகமானது, வெய்யோர் இலங்கையின் அளவு அன்று - கொடியவரான ராக்ஷஸர்கள் வசிக்கின்ற இலங்கைவரையிலும் மாத்திரம் செல்வதற்கு உரிய அளவையுடையதன்று', என்று எண்ணி, இப்பால் இரிந்தது - இப்பால் விலகியோடுவதாயிற்று ; (எ - று.)

அநுமான் கடல்கடக்குமாறு முயன்றுசெனறபோது, 'இனி ராக்ஷஸவதமாகிய நமதுகாரியம் இனிதுமுடியும்' என்று எண்ணி மகிழ்ந்திருந்த தேவர்கள், அநுமானது விசையைப் பார்த்து 'இவன் இலங்கைக்குச் செல்லுகின்றவன்போலக் காணப்படுகின்றிலனே !' என்று நினைந்து மனக்கலக்கங் கொண்டனர்; அவ்வாறே பூமியிலுள்ளவர்களும் 'இவன் கொண்டுள்ள வேகம இலங்கைவரையிலும் மாத்திரம் செல்வதற்கு அன்று' என்று நினைந்து அஞ்சினரென்க. இசைசெய்யுளும் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இலங்கையை நோக்கிச்செல்லும் அநுமான் தாழ்ந்து செல்லாமல் மிகவுயரத்திலே செல்லுதலால், தன்மேற பாய்தற்காகத தன்னை நோக்கிதான் வருகின்றனனெவென்று தேவர்நாடு கலங்கியதாகவும் கொள்ளலாம். இம்பர்நாடு இரிந்தது - இந்நிலவுலகமுழுவதும அசைசதாற் கலங்கிய தென்றலுமாம். முதலிரண்டடியை இம்பாநாட்டின் கருத்தாகக்கொண்டு உரைப்பாரு முளர். அநுமான் உயாந்து செல்லசெல்ல இவ்வுலகம் இப்பால் இரிந்ததாகத் தோன்று மியல்பு, கருதத்தக்கது.

வலம் கை - வெற்றிபொருந்திய கை யெனினுமாம. இந்திரன் தனது பகைவர்களை அழிததொழிப்பதில் மிகக கருதகொண்டு எப்பொழுதும வசிராயுதத்தைக் கையிலேயே வைததுளா னென வேதமும் கூறுதலால், அவனை 'வலங்கையில் வயிரவேதிவைததவன்' என்றார். 'வலங்கை' எனத திரிந்தது, எதுகை நயங்கருதி. வயிரம --வஜ்ரம், எரி—ஹேதி: வடசொற்கள். கற்பு - கற்றல்; இகு, இலகணேயால், எண்ணமென்ற பொருளைதந்தது: கறபனை விலங்குதல் - கடைவாயினின்று வெளிப்பட்டுத் தெரிதலுமாம். இனி, விலங்கு என்பதை, விளங்கு என்பதன் போலியெனக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—[1]கலங்குறவேகுவான். [2]மூடுகிய. [3]இரிந்ததன்றே. (சுசு)

கள்.—அனுமானது விசையினும் கடலிற் பலபிராணிகள் உயிரொழிதல்.

ஓசனை யுலப்பி லாத வுடமபமைந் துடைய வென்னத்
தேசமு நூலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கில கிலங்க ளோடு
மாசையை யுற்ற வேலை கலங்கவன் றண்ணல் யாக்கை
வீசிய காலின் வீந்து மிதந்தன மீன்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) அன்று - (அநுமான் கடலைக காவிச செல்லுகின்ற) அக்காலத்தில், அண்ணல் யாக்கை - பெருமையிற சிறந்தவனுன அவ்வநுமானுடைய உடம்பினின்றும், வீசிய—, காலின - காற்றினுல், ஆசையை உற்ற வேலை கலங்க - திக்குக்களி னெல்லவரையிலும் பொருந்தியுள்ள சமுததிரமுழுவதும் குழப்பமடைய, (அதனுல்).—"உலப்பு இலாத ஓசனை - அளவில்லாத [மிகப்பல] யோசனைதூரம், உடம்பு அமைந்து உடைய - உடம்புபொருந்தியுள்ளன", என்ன - என்று, தேசமும - உலகதிலுள்ளவர்களாலும், நூலும் - சாஸ்திரங்களாலும், சொல்லும் - சொல்லப்படுகின்ற, திமிங்கிலகிலங்களோடும் - திமிங்கிலகிலங்களும், மீன்கள் எல்லாம் - (மற்றமுள்ள) எல்லாமீன்களும், வீந்துமிதந்தன - இறந்து மிதக்கலாயின; (எ - று.)

அநுமான்சென்ற விசையினுற் பெருங்காற்றுத தோன்றவே, கடல் குழம்பி அதிலுள்ள மிக்கபேருருவத்தினை யுடைய திமிங்கிலகிலங்களும் மற்றுமுள்ள சிற்றுருவத்தையுடைய மீன்களும் உயிரொழிந்து மிதந்தன வென்பதாம். திமிலெனபது - கடல்வாழுயிர்களுள் ஒன்று: யானைமீனெனவும், பெருமீனெனவும படும்; நூறுயோஜனை நீளமுள்ளது· அதனைவிழுங்குவது - திமிங்கிலம்; அதனையும் விழுங்குவது - திமிங்கிலகிலமெனப்படும்: வட மொழிக் காரணப்பெயர். (அதனை விழுங்குவதை 'திமிங்கிலகிலகிலம், என்பர்.) சிறியதைப் பெரியது உணபது, மீனின் இயல்பு இது மிக்க பேருருவத்தினையுடையதென்பது உலகவழக்கிலும் நூல்வழக்கிலும் பிரசித்தமென்றறிக, 'ஓசனையுலப்பிலாத வுடம்பமைந்துடைய வென்னத, தேசமு நூலுஞ் சொல்லுந் திமிங்கிலகிலம்' எனப்பட்டது.

ஓசனை - யோஜனா என்ற வடசொல்லின் விகாரம; அது, நான்குகுரோசம் கொண்டது. இனி, அன்று அணனல் வீசிய காலின், ஓசனையுலப்பிலாத உடம்பு அமைந்துடைய என்னத தேசமும நூலும் சொல்லும திமிங்கிலமும், கிலகளோடு - திமிங்கிலகிலமும், வேலை கலங்க, ஆசையை உற்றவடகடலெல்லையைப் போய்சசோதனை; மீன்களெல்லாம் வீழ்ந்துமிதந்தன என உரைப்பாருமுளர். திமிங்கிலகிலகளோடும வேலை கலங்கும்படி அணணல் யாகைவீசிய காலினுல் வீந்துமிதந்தன மீன்களெல்லாம் என்று யாறறு நீர்ப்பொருளாக வுரைத்தலும் தகும்.

(கு-ள்)

கூஅ.—அனுமானது முன்னே நீட்டிய கைகளின் வருணனை.

பொருவரு முருவத் தன்னன் போகின்ற பொழுது வேகந்
தருவன தடக்கை கள்ளா நிமிர்ச்சிய தம்மு ளொபப
வொருவருங் குணத்து வள்ள லொருயிர்த் [1]தம்பியோடு
மிருவரு முன்னர்ச் சென்ரு லொத்தவவ விரண்டு பாலும்.

(இ - ள்.) பொருவு அரும் உருவத்து அன்னன்-ஒப்பிலாத வடிவத்தை யுடைய அந்த அநுமான், போகின்ற பொழுது—, வேகம் தருவன - விரை வைக் கொடுப்பனவும், கள்ளா நிமிர்சிய-தளர்சியடையாமல் நிமிர்ந்துள்ள வையும், தம்முள் ஒபப - தமகுத்தாமே ஒப்பனவாயுமுள்ள, தட கை-நீண்ட கைகள்,—ஒருவு அரும குணத்து வள்ளல் - நீகுதலில்லாத நற்குணகளை யுடைய வரையாதருளுமியல்பினனை இராமபிரானும், ஓர உயிர் தம்பி யோடும் - (அப்பெருமானது) ஒப்பறற உயிரபோன்ற தமபியான இளைய பெருமாளும ஆகிய, இருவரும் - அந்த இரண்டுபேரும், அ இரணடு பாலும - அவ்வநுமானது இருபுறததிலும், முன்னர் சென்ரால் - முன்புபோனால், (அதனை), ஒதத - ஒததன; (எ - ம.)

அநுமானது முன்னே நீணடுள்ள விரைவுகொணட இரண்டகைகளும் அவ்வநுமனுகு முன்னே இராமலக்ஷ்மணரிருவரும் செலவதை யொத்திருந் தனவென்பதாம்; தந்தறிப்பேற்றவணி. ஆஜாநுபாஹுவான அநுமா னுடைய கைகள் செயறகரிய செயல்களையும் [2]எளிதிற செயயவல்ல திறத் தனவாய்த தம்முள் ஒததனவன வெனபதும், அநுமான் இராமலக்ஷ்மணர் களின் தெய்விகசகதியை முன்னிட்டுகொணடே இலஙகை நோகிசெல் கின்றனனென்பதும், ''வேதத்தினமுன் செலக மெயயுணர்நதோர் விரிஞ் சன் முதலோர், கோதற்ற ஞானக்கொழுதின்முன் செல்க .. .. .தொல்லை மூலப் பரஞ்சுடரே'' என்றபடி ததவஞானிகளின் முன்னே எமபெருமான் எழுந்தருளுதலும தோன்ற, இகழ்பபனை கூறினரென்க. ஒருவு அரும குணம (அடியார்களை) நழுவவிடாதலில்லாத குண மெனினுமாம். பி-ம்:— [1]தமபியென்னும். (கூஅ)

வே று

கூகூ.—அப்போது மைநாகமலை அநுமானையுபசரிக்துமாறு கடலினின்று வெளிவருதல்.

இந்நாக மன்ரு னெறிகாலென வேகும் வேலை
[1]திந்நாக மாவிற் செறிகீட்டிசைக் காவல் செய்யுங்
மைந்நாக மந்நாள் கடல்வந்ததொர் காட்சி தோன்ற
மைந்நாக மென்னு மலைவானுற வந்ததன்றே.

இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) இ நாகம் அன்னான் - மலைபோன்றவனை [அல்லது யானை போன்றவனை] இந்த அநுமான், எற் கால் என ஏகும் வேலை - வீசுகின்ற காற்றுப்போல விரைந்துசெல்லும்பொழுது,—திக் நாகம் மாவில் - திசைகளை களுள், செறி கீழ் திசை காவல் செய்யும மை நாகம் - வலிமை மிக்கதும் கிழக்குதிக்கிலிருந்து அத்திசையைத காவலுதுமான திக்கையையுடைய (ஐராவதமென்னும) யானை, அ நாள - (பாற்கடல்கடைந்த) அந்தக்காலத்தில், கடல் வந்தது ஓர் காட்சி தோன்ற-அப்பாறகடலினின்று எழுந்த தண்மைக்கு ஒப்பாக, மைந்நாகம் என்னும் மலை - மைநாகமென்ற மலையானது, வான் உற வந்தது - ஆகாயதத்திற்பொருந்த (சகடலினின்று எழுந்து) வந்தது; (எ - று)

திருப்பாறகடலினின்று ஐராவதயானை தோன்றியதுபோல இந்த உவர்க் கடலினின்று மைநாகமலை தோன்றிற் றென்பதாம்; உவமையணி. இக்ஷ்வாகு வம்சத்துத்தோன்றிய இராமபிரானது தூதனாகிய அநுமான கடல்கடந்து இலஙகைகுச செல்லுமாறு தாவிவருவதை யறிந்தவனாய், இக்ஷ்வாகுவம் சத்துசசாகரரால் தோண்டப்பட்ட சமுத்திரராஜன், அவ்வநுமானுக்கு ஏதே னும உதவிசெய்யவேணடுமெனகருதித தனதகத்தேயொளித்திருநத மைநாக மலையை நோக்கி 'இந்திரன் எல்லாமலைகளையும சிறகரிந்தகாலத்தில் உன்னை என்னிடதிற்சேருமாறு உதவிபுரிநத வாயுதேவனது குமாரனாகிய அநு மான் இப்போது இராமனதனாய் வருகின்றன னாதலால், அவனுக்கு உன்னு லாகும உபசாரங்களைப புரிவாய்' எனறு கட்டளையிட, அந்த மைநாகமலை அவனமே அநுமானை உபசரிகுமாறு கடலினின்று வெளிதோன்றிற்று என மூதனூலினுல் விவரம் காணக. இதனன்மை, மேல் நிசு, நிடு, நிசு-ஆம் பாடல்களிற் புலனும்.

திக + நாகம்=திநாகம; வடமொழிபபுணாசசி. இதனைதொடர், திக்நாக மென விகாரப்பட்டது. மைந்நாகமென்வே, யானை யென்றதாயிற்று; "மைகம் மலை" என்றாற் போல முதலடியில் 'இநாகமன்னான்' என்பதறகு - (வலிமை யிலும் விரைவிலும் திருமாலுகுப் பலவாற தொண்டு பூண்டொழுகுதலி லும்) ஆதிசேடனைப் போன்றவனாகிய அநுமான என்று பொருள்கொள்ளி னுமாம். நாக மென்ற வடசொல் - யானையைக் குறிக்கும்போது மலைகளில் வாழ்வது என்று காரணப்பொருள் பெறும். நாகம 'மா - யானையாகிய மிருக மென இருபெயரொட்டு. கீழ்தசை - கீட்டிசை யென மருஉ. பாறகடலி னின்று ஐராவதம் வெளிவந்தது, துர்வாசமுனிசாபததாற கடலிற் புக்கொ ளித்த தேவர்கள்செல்வமனைத்தையும் எடுத்தறகாக அதனைக் கடைந்த காலத்திலென்க. பீ-மீ:—[1]தென்னை மணணிறசெறி கீழ்த்திசைகாவல்செய யும். [1]அஷ்டாட்சடல்.

(நகூ)

சo.—இதுமுதற் பதினெருகவிகள் - மைநாகமலையின் வருணனை.

மீயோங்கு செம்பொன் முடியாயிர மின்னி மைப்ப
வோயா வருவித் திர[1]ளுத் தரியத்தை யொப்ப
தீயோ ருளராகியதா லவர்தீமை தீர்ப்பான்
மாயோன் மகரக் கடனின் றெழுமாண்ப தாகி.

(இ - ள்.) மீ ஓங்கு செம் பொன் முடி ஆயிரம் - மேற்புறமாக உயர்ந் திருக்கின்ற செம்பொன்மயமான ஆயிரஞ்சிகரங்கள், மின் இமைப்ப - ஒளி வீசவும், ஓயா அருவி திரள் - இடையறாது பெருகுகின்ற நீரருவிகளின் தொகுதிகள், உததரியத்தை ஒப்ப - (தோளில்தரித்த) மேலாடைபோன்றி ருக்க,—தீயோர் உளர் ஆகியதால் - (இராவணன் முதலிய) கொடியவர்கள் (இவ்வுலகத்தில்) தங்கியிருப்பதனால், அவர் தீமை - அக்கொடியவர்களால் சேர்கின்ற தீமைகளை, தீர்ப்பான் - நீக்குதற்பொருட்டு, மாயோன் - திரு மால், மகரம் கடல்நின்று எழு - சுறுமீன்கள் நிறைந்த சமுத்திரத்தினின்று மேலெழுந்து வருகின்ற, மாண்பது ஆகி தன்மையையுடையதாய்,—(எ - று.) —'மைந்நாகமென்னுமலை வானுற வுந்தது' எனக் கீழ்க்கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்: அடுத்த பத்துப் பாடல்களுக்கும் இங்ஙனமே முடிபுகாண்க. குள கச்செய்யுள்கள் மேறகவியோடுதொடர்தலன்றிக் கீழ்க்கவியோடும் தொடர்த லுண்டென அறிக.

ஆயிரஞ்சிகரங்களையும் பொன்னிறமாய்ததோன்றும் நீரருவிகளையு முடைமையால், அந்த மைநாகமலை, ஆயிரமுடிகளையும் பீதாம்பரத்தையு முடைய திருமாலை யொத்திருகுமென்க. கடலினின்று மைநாகமலை யெழுந் ததறகு, அரக்கர்களாலாகிய தீமையைத் தீர்க்குமாறு கடலினின்று எழுகின்ற திருமாலை உவமையாகக் கற்பித்ததனால், இது தற்குறிப்பேற்றவணி. இம் மை நாகமலை 'ஹிரண்யநாபம் [பொன்னை தன்னுடலிற்கொண்டது]' என்ற தன் பெயர்கு ஏற்பப் பொன்னை இடையிலுடைய தாகையால் அப்பொன்மய மான இடங்களின்மீதெல்லாம் நீரருவிபாய்ந்து செல்லும்போது பொற்பட் டாடையாகிய பீதாம்பரத்தை யொத்திருக்கும். திருமாலுகுத் திருமுடிகள் ஆயிரமென்பதையும், அத்திருமால் பீதாம்பரத்தையுடையவ னென்பதை யும், முறையே ''முடியாயிரம்'', ''ஆணி நிறப்பீதாம்பரனர்'' என்பவை கொண்டும்உணர்க. திருமால் கடலிற்பள்ளிகொண்டெள்ளவனுதலால்,'மாயோன் கடனின்றெழு' என்றது ஏற்கும். பி - மீ:—[1]உத்தரியத்தை யொத்த. (சo)

சக. நூலேந்து கேள்வி [1]நுகராப்புலை னெக்க லுற்றூர்
போலேந்தி [2]நின்ற தனியாண்மெய் பொறாது நீங்கக்

காலாழ்ந் தழுந்திக் கடல்புக்குழீஇக் கச்ச மாகி
மாலேந்த வோங்கு [3]நெடுமந்தர மேயு மான

(இ - ள்) நூல் ஏந்து கேள்வி நுகரா - சாஸ்திரஙளிற் கூறியுள்ள கேட்டற்கு உரிய பொருள்களே (ப் பெரியோரிடத்திற்) கேட்டறியாமல், புலன் நோக்கல் உற்றூர போல் - (தமது ஐம்பொறிகளையும்) ஐம்புலன் களிடத்துச் செல்லவொட்டாது தடுக்கலுற்ற ரான சிறியோர்களைப் போல, ஏந்து கின்ற தனியாள் மெய் பொறுது நீங்க - முதலிற்பொறுத்திருந்த ஒப் பற்ற பூமிதேவியானவள் (தனது) உடல்வலிமையைத் தாங்கமுடியாமல் விலகிப்போக, (அதனால்), கால் ஆழ்ந்து அழுந்தி - (தன்னுடைய) அடிப்பாக மும (அப்பூமி தேவியுடனே) முழுகி அழுந்துமாறு, கடல் புக்க உழி - கடலிற் புகுந்த சமயத்தில், மால் கசசம் ஆகி ஏந்த - திருமால் கூர்மாவதாரஞ் செய்து தாங்க, ஓங்கும் - மீண்டும் உயாவெழுந்த, நெடு மந்தரமும் - நீண்ட மந்தரமலையையும, மான - ஒப்பவும்,—(ஈ - று.)—முடிபு, கீழ்செய்யுளிற் காட்டப்பட்டது.

கடலில்மூழ்கியிருந்த மைநாகமலை மீண்டும் எழுந்தது, பாற்கடல்கடை கையில் முதலிற் கடலில் மூழ்கியிருந்து கூர்மாவதாரங்கொண்ட திருமாலால் மேலெடுக்கப்பட்ட மந்தரமலையை யொத்திருந்த தென்பதாம். உபதேச மொழி களே அநுபவமுடைய ஆசிரியாபாற்கேட்டு அதனால் மெய்ப்பொருளையுணராத வாகள் முதலில் ஆராய்சசியின்றித தவவிரதங்களே மேற்கொணடு பின்பு அவற்றைமுடியச்செலுத்தும் ஆற்றலின்றி விட்டிடுதல்போல, பூமிதேவியும் முதலில் மந்தரமலையைத் தாங்க ஒருப்பட்டுச் சிறிது பொழுதிற்குள் அப் பொறையைப் பொறுக்கமுடியாமல் அம்மந்தரமலையினாலே அழுந்திவிட்டன ளென்பது, மூன்றிரணடடியின கருத்து. (''கறறீண்டு மெய்ப்பொருள கணடார் தலைப்படுவர், மற்றீண்டு வாராநெறி'' என்றதனால், உயர்கதிபெறும் ஒழுக்கத்திற்குக் கேள்வி [சிரவணம] முதற்காரணமாத லுணர்க.) இக்கவி, ஆங்காகு உபமானமுதலாலும், மற்றும் வேறுவகையினாலும் நீதிகளைப் போதிகருக் தன்மை கருதததகது. பொறுமையில் ஒப்பற்றவளாதலின், பூமிதேவியை 'தனியாள்' என்றார். புகுழீஇ - இன்னிசையளபெடை. கசசம் - ஆமை: கசசபம் என்ற வடசொல்லின விகாரம பி ம்:—[1]நுகரா புலனுக்கலுறறூர் [2]நின்றவனியாள். [3]மந்தரந் தன்னமான. (சக)

சஉ. தள்ளற் கருநற் சிறைமாடு தழைப்பொ டோங்க
வெள்ளறகரு நன் னிற [1]மெலலியி லாத புல்ல
வள்ளற [2]கடலைக் கெடநீக்கி மருந்து வவ்வி
யுள்ளுற் றெழுமோ ருவணத் தரசேயு [2]மொப்ப.

(இ - ள்.) தள்ளற்கு அரு நல் சிறை - நீக்குதற்கு அருமையான அழகிய சிறகுகள், மாடு - (தனது இரண்டு) பக்கத்திலும், தழைப்பொடு ஒன்ற-தழைத தோகையும்,—எள்ளற்கு அரு - பழித்தற்கு அரிய, எல்லை இலாத-(கண்களீ ஞற்பார்த்து) அளவிடமுடியாத, நல் நிறம் - நல்ல உடம்பின்நிறம், புல்ல - பொருந்தவும்,—வள்ளல் கடலை கெட நீக்கி - பலவகை வளப்பங்களையுடைய சமுத்திரம் பிளவுபடும்படி அதனைக்கிழித்துக்கொண்டு, மருந்து வவ்வி உள் உற்று - (தேவலோகத்திலின்று) அமிருததத்தைக் கவர்ந்துகொண்டுவந்து அக் கடலினுட் புகுந்து (பாதாள லோகதத்திற்குச் சென்று), எழும் - (அங்கு நின்று மீண்டும்) உயர எழுந்துவருகின்ற, ஓர் உவணத்து அரசும் - ஒப்பற்ற சுபர்ணனென்ற பெயரையுடைய (பறவைகட்கு) அரசனை கருடனையும், ஒப்ப - ஒத்திருக்க—; (எ - று.)

இருபுறத்திலும் சிறகைப்பரப்பிகொண்டு நவரத்தினங்களாற் பலவகை வருணங்களையுடையதாய் இந்திரன் சிறகரிந்த காலத்துச சமுதாதிரத்தினுட் புக்கு மீண்டு இப்பொழுது கடலைக்கிழித்துக்கொண்டு மேலெழுந்த மைநாக மலை, இரண்டுசிறகுகளைப் பரப்பிக்கொண்டு கழுதது இறகு மூக்கு கணகால் முதலிய இடங்களில் பலவகைநிறம்பொருந்தி அழுதமகொணடு பாதாள லோகதத்திற்குசசென்று மீண்டு அங்கிருந்து கடலைக கிழித்துக்கொண்டுவந்த கருடபகவானைப் போன்ற தென்பதாம். தள்ளற்கு அரு சிறை - பிறரால் அழிக்கமுடியாத சிறை. கருடன் ஒருவராலும கெடுகமுடியாதபடி மிக்கபல முள்ளவனுதலாலும், பாவதங்களெல்லாம் சிறகுக்கப்பட்டபொழுது மைநாக மலை வெட்டுணாது தப்பியோடிச சென்றதனாலும், 'தள்ளற்கு அரு நல்' என்ற அடைமொழி, கருடன் மைநாகமலை என்ற இரணடின் சிறகிறகும் ஏற்கும். உவணம் - ஸுபாணமென்ற வடசொல்லின விகாரம்: அழகிய சிறகினை யுடையதென்பது பொருள்; அதது - சாரியை; உவணமாகிய அரசு எனை, இருபெயரொட்டு. பல வளங்களையுடையதாய் அவற்றைக் கைம்மாறு கருதாத லின்றிப் பலர்க்கும் வரையாதுகொடுததல் பற்றி, 'வள்ளற்கடல்' எனப்பட்டது. பி - மீ:—[1]எல்லையிலாதுபொங்க. [2]ஒத்த. (சுஉ)

சுஉ. [1]ஆன்ற நெடுநீரிடை யாதியொ டந்த மாகித்
தோன்றுது நின்றனரு டோன்றிட[2] மூந்து தோன்று
மூன்று.[3]முலகத்திடை மூற்றுயி ராய மற்று
மீன்றனை யீன்ற சுவணத்தனி யண்ட மென்ன.

(இ - ள்.) ஆதியொடு - எல்லாவுலகங்களையும் (சிருஷ்டிகாலதத்திற்) படைத்தவனும், அந்தம் ஆகி - (பிரளயகாலதத்தில்) அழிப்பவனுமாய் நின்று, தோன்றுது நின்றன் - (தனது உண்மைவடிவு ஒருவராலும்) அறியப்படா மல் நின்றவனை திருமாலினது, அருள்-(படைக்க வேண்டுமென்ற) சுவசுற்ப

மானது, தோன்றிட - உண்டாக,—ஆன்று ஆம் நெடு நீரிடை - பரந்துள்ள பெரிய ஜலத்திலே,—மூன்று தோன்றும் மூன்று ஆம் உலகத்திடை - மூற் பட்டுத்தோன்றிய (மேல் கீழ் நடு என) மூன்றுவகையாகிய உலகங்க ளில், மூற்று - நிறைந்துள்ள, உயிர் ஆய - உயிர்களெயெல்லாம், மற்றும - மீண்டும், ஈன்றோனை - படைப்பவனுகிய பிரமதேவனை, ஈன்ற - பெற்ற, சுவ ணம் தனி அணடம் என்ன - பொன்மயமான ஒப்பற்ற அணடம் போல வும்;—(எ - று.)

திருமால் உலகங்களெயெல்லாம் சிருஷ்டிப்பதற்காகப் பிரமனை யுண்டாக் குவதனிமித்தம் தனதுசங்கற்பத்தால் தோன்றிய பெரும்புனலிடையில் தனது மலர்த்தாபீகமலத்தினின்று படைத்துவிடுத்த பொன்மயமான அண் டத்தை யொத்திருந்தது, கடலில்தோன்றிய பொன்னிறமான அம்மைக்காக மலை யென்பதாம். "கடவுள் சிந்தித்தது தனது சரீரத்தினின்று பலவகைப் பிராணிகளைப் படைக்கவிரும்பி முதலில் ஜலங்களை யுண்டாக்கினார்; அவற் றில் தனதுசக்திருபமான விதையை யிட்டார்; அது, பொன்மயமான அண்ட மாயிற்று; அதில் எல்லாவுலகங்களையும் படைக்கும பிரமன் தோன்றினன்" என்ற மநுதர்மசாஸ்திரம் இங்கு உணரத்தக்கது. பிரளயகாலத்தில் மூலப்பிர கிருதியிலே உரைமெழுக்கிற்பொன்போலக் கிடந்த உயிர்களெயெல்லாம திரு மால் எடுத்துதந்து அவ்வுயிர்கட்குக் கைகால் முதலிய உறுப்புக்களோடு கூடிய சரீரத்தைப் படைகுமாறு பொன்னிறமான அவ்வண்டத்தில்தோன் றிய பிரமதேவனுக்கு கட்டளையிட, அவன் பிரளயத்துகுமுன்பு இருந்தது போலவே படைத்தன ஞதலால், 'மூன்றுதோன்று மூன்றுலகத்திடை மூற் றுயிராயமற்றும் ஈன்றோனை' என்றார். சித்தியமான உயிர்களை ஈறுதலாவது, உடம்புடன் கூட்டுகை.

'ஆதியோடு அந்தமாகி' என்றதில், காத்தலையும் உபலக்ஷணத்தால் அடக் கிக்கொள்க. திருமாலே பிரமனைப் படைக்கின்றனென்றும், தானை தன்மையனுக்க காக்கின்ற னென்றும், சிவனைப் அழிக்கின்றனென்றும் நூல்கள் கூறும். இனி, 'ஆதியொடந்தமாகி' என்பதற்கு - எல்லாப்பொருள் கட்கும் தான் முதலும் ஈறுமாய் என்றும்பொருள்கொள்ளலாம்; எல்லாப் பொருள்களும் தோன்றும்முன்னும் அவையனைத்தும் அழிந்தபின்னும் தனக்கு ஓர் ஆதியும் அந்தமுமில்லாமல் நிதயனுய்நிற்பவன் திருமால்என்பது கருத்து. தோன்றுதுநின்றான் - எளிதிற் கண்ணுக்குப்புலனுகாது நின்றவனுமாம். 'உயிராயமற்றும்' என்பதற்கு - உயிருள்ளவைகளையும் உயிரில்லாதவைகளை யும் என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—[1]ஆன்றுழ்நெடுநீரிடை. [2]மூன்று தோன்றி. [3]உலகத்தோடு முற்றுயிராயமுற்றும். (கூ)

கூ. இந்நீரி னென்னினத்தரு நிமந்தையை யெய்தி யன்றிச்
[1]செந்நீர்மை செய்யே னெனச் சிந்தனை செய்து நொய்தி

[2]னந்நீரில் வந்து முதலந்தண [3]ணுஇ நாளம
முந்நீரின் மூழ்கித் தவமுற்றி முளைத்த வாபோல்.

(இ - ள்.) 'ஆதிநாள் - முற்காலத்திலே, இ நீரின் - இந்த ஜலத்தில், என்னை தரும் - என்னைப் படைத்த, எந்தையை, எனது தந்தையை, எய்தி அன்றி - பிரதியக்ஷமாக அடைந்தாலல்லாமல், செம் நீர்மை - செம்மையான நல்லசெய்கையை, செய்யேன்—', என என்று, இந்தனைசெய்து - எண்ணி,—முதல் அந்தணன் - முதலில்தோன்றிய வேதியனுகிய பிரமதேவன், நொய்தின் - விரைவாக, அ நீரில் வந்து மூழ்கி - அந்தஜலத்திற்புக்கு முழுகியிருந்து; அ முந்நீரில் - அந்தச சமுத்திரத்திலேயே, தவம் முற்றி - (அந்தத் தையைக் காணுமாறு) தவத்தைசசெய்து முடித்தது, முளைத்த ஆ போல் (பிறகு) மேலேயெழுந்த தன்மைபோலவும்,—(எ - று.)

கடலினின்று வெளிவந்த மைநாகமலை, 'இந்தப் பெரிய வெள்ளத்திலே என்னையுண்டாகின எனதுபிதாவைப் பிரதியக்ஷமாகக கண்டாலல்லாமல் நான் செயயவேண்டிய காரியமொன்றையும் செய்கிலேன்' என்று நினைத்து அகடலினீரிலேயே முழுகியிருந்து தவஞ்செய்து முடித்துப் பின்பு வெளிவந்த பிரமதேவனை யொத்திருந்த தென்பதாம்; தந்துறிப்பேற்றவணி. கடலினின்று வெளிவந்த பல முடிகளையுடைய மைநாகமலைக்கு, கடல்நீரில் முழுகியிருந்து வெளியெழுந்த நான்முகனை பிரமன் உவமை. 'இந்நீரின்' என்பது, 'என்னைதருமை' என்பதனையே இயையும: அன்றி, என்னைதரும் எந்தையை இந்நீரின் எய்தியன்றி என இயைத்து, திருமால் மச்சாவதாரஞ் செய்தனுதலால் அகடவுளை அவனுக்கு இருப்பிடமான நீரிற் காணுமாறு பிரமன் முன்னா முழுகியிருந்து பின்னர் வெளிப்பட்டதை யொக்குமெனக் கருதுதுக் கூறுவாரு முளர். அந்நீரில் - (தான் நினைத்த) அப்படியே எனினுமாம. முந்நீர் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூன்று தன்மையை யுடைய தென, இரண்டு, சிருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருந்த மஹாஸமுத்திரத்துக்குப் பணபுத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; பி-ம்:—[1]செய்நீர்மைசெய்யேன். [2]அந்நீரிலவந்த. [3]ஆதிநாளின். (சச)

சரு பூவா லிடையூறு [1]புகுந்த [2]பொறுதெஞ்சிற்
கோவா முனி சீறிட [3]வாரி குளித்த வெல்லா
மூவா முதனுயகன் மீள முயன்ற வந்நாட்
டேவாசுரர் வேலையில் வந்தெழு திங்க ளென்ன.

(இ - ள்.) பூவால் - (இலக்குமியினது) மலர்மாலையினால், புகுந்த (இந்திரன் பவனிவரும்பொழுது) சேர்ந்த, இடையூறு - தீமையான செயலுகளு, பொறுத நெஞ்சின் கோ ஆம் முனி - (எப்போதும்) பொறுக்குந்தன்மையில்லாத [மிக்க கோபம பொருந்திய] மனதையுடைய சிறந்தவனுன துருவாச

முனிவன், சிறிட - கோபித்ததனால், வாரி - கடலிலே, குளித்த - மூழ்கி மறைந்துபோன, எல்லாம் - (தேவலோகத்துச) செல்வங்களெல்லாம், மீள - மீண்டு வருமாறு, மூவா முதல் நாயகன்-அழியாத முதற்கடவுளான திருமால், முயன்ற - முயற்சிசெய்த, அ நாள் - அந்தக்காலத்தில்,—தேவ அசுர வேலையில் - தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிக் கடைந்த திருப்பாற்கடலிலே, வந்து எழு - வந்துதோன்றிய, திங்கள் என்ன - சந்திரன் போலவும்,—(எ - று.)

கடலினின்றுதோன்றிய மைதாகமலை, தேவாசுரர்கள் கடைந்தகாலத்துப் பாற்கடலினின்று தோன்றிய சந்திரனே யொதிருந்த தென்பதாம்.

இடைஊறு நடுவில் உறுவது: தீமைக்குக் காரணக்குறி; இங்கு அதனை வினைகளும் செயலுக்கு ஆயிறறு. துருவாசமுனிவர அளவிறந்த கோபமுடையவராதலால், 'பொறுதலெஞ்சிற் கோவாமுனி' என்றார். இதுபற்றியே, இவரைக் காளிதாசமகாகவி சாகுந்தளநாடகத்தில் "சுலபகோபராண மஹர்ஷி" என்றான்; வில்லிபுதூராரும் மகாபாரதத்தில் "சாபத்தாலுஞ் சாப மொழி தன்னால் வளருந் தவத்தாலுங் கோபத்தாலும் பேர்படைத்த கொடிய முனிவன் துருவாசன்" என்றார். மற்றை முனிவர்களெல்லாம் பிறரைச் சபிக்கத் தவம் குறையும்; இவரோ, அங்ஙனமன்றி, சபிக்கத் தவம் வளர்ந்து வருமாறு வரம்பெற்றுள்ளவர்; ஆதலால், எப்பொழுதும் பெருங்கோபங் கொண்டவராய்ச் சபிப்பது, இவர்க்கு இயல்பு. இவர், அத்திரிமுனிவரது புத்திரர். பூவால் இடையூறு புகுந்த நெஞ்சின் - மலர்மாலையை அகமதித்ததுகாரணமாக வருத்தமுகொண்ட மனத்தையுடைய முனி என்றும் உரை கூறலாம். 'புகுந்த' என்பதை 'புகுந்தது' என்ற தொழிற்பெயரின் தொகுத்தல் விகாரமாகவும், 'கோவாமுனி,'என்பதை 'கோவமுனி'என்றதன் நீட்டல் விகாரமாகவும் கொண்டு, ஒருமலர்காரணமாகத் தமது மனப்போகஙிற்குத் தடைநேர்ந்ததைப் பொறுத்த மனத்தையுடைய கோபமுனிவராகிய துர்வாசர் என்ற உரை கூறவும் தகும். பி - ம்:—[1]புகுந்து. [2]பொறுது. [3]வேலைகுளித்த, வேலைகுதித்த. (சுரு)

சசு. நிறங்குங்கும மொப்பன நீனிறம் [1]வாய்த்த நீரி
னிறங்கும் பவளக்கொடி சுற்றின செம்பொ னேய்ந்த
பிறங்குஞ சிகரபடர் முன்றி னெறும் பிணைவோ
டுறங்கும் மகரங்க ளுயிர்ப்பொ [2]டுணர்ந்து லாவ.

(இ - ள்) (ஒருபுறத்திலே), நிறம் - (தனது) நிறத்தினால், குங்குமம் - குங்குமப்பூவை, ஒப்பன - ஒத்திருப்பனவும்,—(மற்றொரு புறத்திலே), நீல் நிறம் வாய்த்த - கருநிறத்தைப் பொருந்தியிருப்பனவும்,—நீரின் இறங்கும் - நீரிலே வேர்வீழ்ந்திய, பவளம் கொடி - பவழக்கொடியினால், சுற்றின - சுற்றிக்கொள்ளப் பெற்றிருப்பனவும்,—செம் பொன் எய்ந்த - செம்பொன்

பொருந்தியனவுமான, பிறவகும் சிகரம் - விளகுகின்ற (தனது) சிகரங களிலே, படா - விசாலமாயுள்ள, முன்றில்தொறும் - முற்றங்களிலெல்லாம், பிணவோடு உறவகும் - (தமது) பெண்பால்களுடனே தங்கிகொண்டிருந்த, மகரங்கள் - சுறுமீன்கள், உணர்த்து-துகசம்தெளித்து, உயிர்ப்பொடு உலாவ-பெருமூசசோடு உலாவவும்,—(எ - று.)

அந்த மைநாகமலை நீரிறகிடந்தபோது, சிலவிடகளிற பவழமும் செம் பொன்னும பொருந்தியும் சிலவிடகளிற் குவகுமநிறமாயும் மறறுஞ் சில விடகளில் நீலநிறமாயுமுள்ள அம்மலைசசிகரகளின் மேலிடகளிலே கலையற்றுப் பெணபால்களோடு உறவகிகொண்டிருந்த மகரமீன்கள், அம மலை கடலினின்று வெளிப்போகத இப்போது தகில்நீகித தததளிப்பன வாயினவென்பதாம். இனி, மூன்னிரண்டடிகட்கு - நீலநிறமுள்ள நீரிலே வேறிறகிய பவளகொடிகள சுற்றிக்கொணடிருப்பதனால் குவகுமநிறமதை யொத்தனவாய்ச செம்பொனபொருந்திய சிகரம் என்று உரைகூறினுமாம். நீவாழுயிராதலால், அநநீரினின்று வெளிவந்தபற்றி கெட்டுயிர்ப்புற்று வருந்தினவென்பா, 'உயிர்ப்பொடுலாவ' என்றார். நீரினின்று வெளிப்பட்ட மாதகிரதனில் துடிதத்துவருந்துதல், மீன்களின் இயல்பு - தன்மைநவிற்சி யணி. முன்றிலெனப்பொருள்படும் இல்முன் என்பது - இகரஞ் இலக்கணை யால், மேலிடதனை யுணர்த்திறறு. இனி, சிகரகளாகிய பரந்த வெறு நிலகள்தோறுமெனனு பதப்பொருள் கொள்ளலு மொன்று. "பெணணும் பிணவு மககட்குரிய"என்ற தொல்காப்பியத்து மரபியற்சூத்திரத்தினுரையில் 'மக்கட்குறிய வெனவே, உரியனன்றி "துறகல் விடரளைப் பிணவுப பகிகூர்ந் தென" எனப் புலிமுதலியனவற்றிற்கும கொள்க' என்றதனால், இகரஞ் பெண்மகரம் பிணவெனபபட்டது அமையும். பி - மி:—[1]வாய்ந்த. [2]உணர்ந்து போல. (சசு)

சள கூன்சூன் முதிரிப்பி குரைக்க நிரைதத பாசி
வான்சூழ் மழையொப்ப வயங்கு பளிங்கு முன்றி
றூன்[1]சூல நாளிற்றகை முதத முயிர்த்த சங்க
மீன்சூழ்வரு மம்முழு வெண்மதி வீறு கீற.

(இ - ள்) கூன் சூல் முதிர் இப்பி குரைசக - வளைதத உடம்புடையன வாய்க் கருப்பம் முதிர்ந்த முததுசிபபிகள் ஒலிகவும், நிரைத்த பாசி - (பல காலமாக நீரிலேயே அமிழ்ந்திருந்ததனால் அம்மலையின்மேல்) வரிசையாகப் படாந்துள்ள பாசிகள், வான சூழ் மழை ஒப்ப-வானததிற் பரவிய மேககளை யொதததிருக்கவும், வயகு - விளகுகின்ற, பளிகு முன்றில் - பளிகுப் பாறையாலான (அமமலையினது) முன்னிடகளில், தான்—, சூலம் நாளில் - கருவுயிர்கவேணடியகாலத்திலே, தகை முததம் உயிதத - பெரிய முத்துக் களைப் பெற்ற, சங்கம் - சகதானது, மீன் சூழ்வரும் அ வெள் முழு மதி வீறு

கிற - ரகூத்திரங்களாற் சூழப்பட்டுள்ள அந்த வெண்ணிறமான பூர்ணசந்திரனது பெருமையைக் குலைக்கவும்;—(எ - று.)

முத்துச்சிப்பிகளினெலி மேககர்ச்சனையாகவும், பாசிகள் மேகங்களாகவும், பளிக்குப்பாறையினிடகள் நிலாப்பரவிய ஆகாயமாகவும், முதுதுக்கள் ரகூதத்திரகளாகவும், சகல பூரணசந்திரனுகவு மிருக்க, இவ்வாறு, அந்த மைதாகமலை, சிலவிடகளில் மேகமதோன்றப்பெற்றுப் பூரணசந்திரனும ரகூத்திரகளும் விளகுகின்ற ஆகாயததை யொதிருந்ததென்பதாம்; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி சூலம், அம் - சாரியை; சூல என்று எடுத்து, குறிப்புப்பெயரெசசமாகவும் கொள்ளலாம. 'அநாளில்' என்பது 'அந்நாளில்' எனத் தொக்கதாகக்கொணடு, உரைத்தலு மொன்று. பளிகு மூன்றில் - படிகக்கல் மயமான வெறுநிலமுமாம். சகலம் முதலுப்பிறக்கு மிடகளிருபதில் ஒன்று தல லறிக. பி - ம்·—[1]சூலினளில். (சுஎ)

சுஉ. பல்லாயிர மாயிரங் காசினம பாடி மைக்குங்
கல்லார் சிமயத் தடங்கைத்தல நீண்டு காட்டத்
தொல்லார் கலியுட்புக மூழ்கி வயங்கு தோற்றத்
தெல்லாமணி யீட்ட [1]முகந்தெழு கின்ற தென்ன.

(இ - ள்.) பல் ஆயிரம் ஆயிரம் - பலவாயிரகணக்கான, காசு இனம் - இரத்தினவகைகள், பாடி - தம்மிடகளில், இமைகளும் - ஒளி வீசப்பெற்ற, கல் ஆர் சிமயம் தடம் - கறகள் மிகுதியாகப்பொருந்திய அம்மலையினது உசசியிடகள், கை தலம் நீண்டு காட்ட - கைகள்போல மேலோகுகித் தோன்றுதலினால்,—தொல் ஆர்கலியுள் - பழமையாகிய சமுதத்திரதிலே, புக மூழ்கி-உட்புகுமாறு மூழுகி; வயங்கு தோற்றதது எல்லாம் மணி ஈட்டம் முகந்து - விளகுகின்ற ஒளியையுடைய இரதத்தினவகைகளின் கூட்டகளை யெல்லாம் வாரியெடுத்துகொண்டு, எழுகின்றது என்ன - மேலே மீண்டும உயர்ந்து வருகின்றது போலவும்;—(எ - று.)

கடலில் மூழுகியிருந்த மைநாகமலை தனதுசிகரகளிற் பலவகையிரத்தினங்களும் விளகுக வெளியேவந்தது, கடலிற்குளிதது இரதத்தினகளை யெடுப்பவன் தனது கைகளிற் பலவகையிரதத்தினகளை வாரியெடுத்துகொண்டு மேலேவருவதனை யொதிருந்த தென்பதாம்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மலையை மூழுகுகின்றவனுகவும், மலைசிகரகளை அவனது நீட்டியகைகளாகவும், சிகரகளிலுள்ள இரதத்தினகளை அவன் கைகளிலுள்ள இரதத்தினகளாகவும கொள்க. 'காசினம்' என்றது - கோமேதகம், நீலம், பவழம், புஷ்பராகம், மரகதம, மாணிக்கம், முதது, வயிரம், வைரியம் என்னும நவரத்தினதனை குறிகும். கடல் 'ரதநாகரம் [இரத்தினகட்கு இருப்பிடம]' ஆதலால், அதில்மூழ்கிப் பவழம் முதது முதலியவற்றை

யெடித்தல், வழக்கம். சிமயம் தடைகத்தலம் என எடுத்து - சிகரங்களாகிய பெரிய கைகளினிட மெனினுமாம். பி ம்:—[1]முகந்தொழுவானுமென்ன.(சஅ)

சகூ மணியிற்பொலி மாக நெடுங்கொடி மாலையேய்ப்ப
விணையிற்றிரள் வெள்ளரு வித்திர மேங்கி வீழ
நிணவிற்கட லூடெழு லோடி மூணர்ந்து மீங்காச்
சுணையிற் பணிமீன் றிமிலோடு தொடர்ந்து துள்ள

(இ - ள்.) மணியில் பொலி மாகம் நெடிய கொடி மாலை ஏய்ப்ப - உபரி கைகளிலே விளங்குகின்ற ஆகாயமளவும் நீண்டுள்ள துவசபடங்களின் வரிசை கட்கு ஒப்பாகுமாறு, விணையின் திரள் வெள அருவி திரள் தூங்கி வீழ - முறைமையாகத திரணட வெண்மையான அருவித்தொகுதிகள் அசைந்து பெருகவும்,—நிணவின் - (அறுமாறுக்கு உதவவேணடுமென்ற) எணணத துடன், கடலூடு எழலோடும் - (அம்மலை) கடலினின்று வெளியே உயர எழுந்தவளவில், பணிமீன் - பணிமீன்களும், திமிலோடு - திமிலென்னும் மீன்களும, உணர்ந்து - (தமது அறிவினால்) தெரிந்துகொண்டு, மீங்கா சுணை யில்-(ஒருபொழுதும்) நீர வற்றுதலில்லாத சுனைகளிலே, தொடர்ந்து துள்ள-ஒருசேரத்துளளிவிழவும,—(எ - று.)

அம்மலைசிகரகளினின்று அருவிகள்பாய்ந்துபெருகுவது, உயாந்தமாட மாளிகைகளின்மேல் வானுறவோஙகிக் கொடிசசீலைகள அசைவதை யொத் திருந்த தென்பது, முன்னிரணடடிகளின் கருத்து. விணையின் திரள் புணணியசசெய்கைபோல் திரணட என்று உரைப்பினுமாம்; புணணியததை வெண்ணிறமாகக்கூறுதல் கவிசமயம். " புணணியதிரளை உவமைகூறுதல் ஏற்கு மென்க. இனி, விணையின்திரள் - ஊழ்விணைபோலத் திரண்ட என்று பதவுரைகூறி, ஊழ்விணை இடைவிடாது என்றும் உயிரைப்பறறியிருப்பது போல அவ்வருவியும் இடைவிடாது என்றும் அம்மலையைப் பற்றிநிற்கு மெனக கூறுதலு மொன்று. விணையின் திரள் அருவி-செயற்கையால் திரண் டதுபோ லுள்ள அருவி யெனினுமாம்; அருவி இயல்பில் திரணடிருப்பது, செயற்கையாகக் கடைந்து திரட்டப்பட்டதுபோற் செவ்விதாயுள்ள தென்று கருத்து. 'நிணவின் கடலூடு எழலோடும்' என்பதற்கு - நிணைததமாத்திரத் திலே கடலினின்று எழுந்தவளவில் என்று உரை கூறலுமாம. மைநாகமலை கடலில் மூழ்கியிருந்தபோது அதன் சிகரகளில் தங்கியிருந்த பணிமீனும் திமிலும், மலை வானுற எழவே 'இனி இவருநிற்பின் நம்உயிர்களுக் கேடு வரும்' எனக் கருதித தப்பியுய்யுமாறு எண்ணி அவருகின்று நீர்வற்றுத அம் மலைசசுனைகளில் துள்ளிகளுகிதலுப் பிழைததன வென்பது, பின்னிரண்டடி யின் கருத்து. பணை, திமில் என்ன - மீனின் சாதிபேதகள். (சகூ)

நo. கொடுஞாலொ டிரண்டு குலப்பகை குற்ற மூன்றுஞ்
சுடுஞானம் வெளிப்பட வுய்த்த துயக்கி லார்போல்
விடநாக முழைத்தலை [1]விம்ம வுழன்று நீங்க
நெடுநாள் பொறையுற்ற வுயிர்ப்பு நிமிர்ந்து நிற்ப.

(இ - ள்.) கொடு - கொடுமையான, ஞாலொடு இரண்டு குலம் பகை - ஆரூகிய கூட்டமாயுள்ள பகைகளையும், குற்றம் மூன்றும் - மூக்குற்றங்களையும், சீடு - அடியோடு அழிப்பதான, ஞானம் - கல்லுணர்வு, வெளிப்பட - தோன்றியதனால், உய்த்த துயக்கு இலார் போல் - முன்னேயிருந்த சந்தேகங்களெல்லாம் நீங்கிய ஞானிகள் போல,—விடம் நாகம் - விஷத்தையுடைய பாம்புகள், முழைதலை விம்மல் உழன்று - (அம்மலை நெடுநாலமாக நீரினுள் மூழ்கியிருந்ததனால்) அதன்குகைகளில் (இதுவரை) மிக்கவருகத்தையடைந்திருந்து,—நீங்க - (அம்மலை இப்போது) வெளியே வந்ததனால், நெடுநாள் பொறை உற்ற உயிர்ப்பு நிமிர்ந்து நிற்ப - வெகுநாளாகப் பந்தித்துக்கிடந்த சுவாசம் தடையின்றி வெளிவரப்பெற்று நிற்கவும்,—(எ - று.)—இச்செய்யுள்வரையுள்ள வினையெசசங்கள் 'மைந்நாகமென்னும்மலை வாணுற வந்ததன்றே' என்பதனோடு தொடரும்.

மூத்திபெறும் உபாயத்தை இன்னதெனவுணராது ஐயுற்றுக் காமம் முதலிய அறுபகைகளினாலும் மூக்குற்றங்களினாலும் தாகுணடு வருந்திய வர் பின்னர் ஞானம் உதிக்க அதனால் அவ்வருத்தத்தினின்று நீங்குதல்போல, மைநாகமலை சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருந்தமையால் இயல்பாக மூசசுவிட முடியாமற் சுவாசததை அடக்கிக் கொண்டிருந்த அம்மலைக்குகையில் வசிக்கும பாம்புகள் இப்போது அம்மலை வெளியேவந்தவுடனே சுவாசததையடக்கும் நிர்ப்பந்ததினின்று நீஙகிப் பெருமூச்சுவிட்டு முன்னேகொணடவருத்தம் நீஙகி மகிழ்ந்தன வென்பதாம்; உவமையணி.

காமம்முதலியவை வடமொழியில் அரிஷட்வர்க மெனபபடுதலால், 'குலப்பகை' என்றார்; அவையாவன - காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் என்பன. (காமம் - தகாதவற்றில் விருப்பம் வெகுளி - அப்பொருள்பற்றிப் பிறாமாட்டுக் கொள்ளுங் கோபம். கடும்பற்றுள்ளம - வேணடுமவற்றிற்கும் பொருள்கொடாமல் அதனை இறகப்பிடித்தல்; லோபம். மானம் - மாத்ஸர்யம்; அஃதாவது சாண்றோரை வணஙகாமையும், மூடிக்கப்படாதாயினும் கருதியதுமுடித்தே விடுதலும் முதலாயின. உவகை - தகாதவற்றைப்பெறுதலால் மனமகிழ்தல்; மோகம். மதம் - செல்வக்களிப்பு) மூக்குற்றங்களாவன - வித்தியாமதம், தனமதம், குலமதம் என்பன; இவை, 'மூகனுறும்பு' எனவும்படும். ஆணவம், மாயை, கன்மம் எனவும் கூறுதலுண்டு; ஐயம், திரிபு அறியாமை என்பவற்றையும் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]விம்மலுழந்துவீங்கி. (நo)

ருக.—அவ்வாறு கடலினின்று மேலெழுந்த மைநாகமலையைக்குறித்து அநுமான் சந்தேகித்தல்.

எழுந்தோங்கி விண்ணோடு மண்ணெனக்க விலங்கு மாடி
யுழுந்தோடு காலதனிடை [1]யும்பரி னிம்ப ரெங்குங்
கொழுநதோடி நின்ற [2]கொழுங்குன்றை வியந்து நோக்கி
யழுங்கா மனத் தண்ண லிதென்கொ லெனுவ யிர்த்தான்.

(இ - ன்.) அழுகா மனத்து அண்ணல்-(எதற்குஞ்) சலியாத மனத்தை யுடைய அநுமான்,—இலகுகும ஆடி உழுந்து ஓடி காலதனிடை - விளகுகின்ற கணணுடியினமீது இட்ட ஓர உளுந்து உருள்கின்ற காலதனிறகுள்ளே, விண்ணோடி மண ஒக்க எழுந்து-ஆகாயமும் பூமியும் ஒருநிகராக வியாபித்து, ஓஙகி - உயர்ந்து, உம்பரின் இம்பர் எங்கும் கொழுந்து ஓடி நின்ற - மேலும் கீழும் எல்லாப்பக்கமும் முடியும அடியும் படர்ந்துநின்ற, கொழுகுன்றை - செழிபபுள்ள அம்மைநாகமலையை, வியந்து நோக்கி - (தீடீரெனமேலெழுநத தனால்) ஆசசரியத்தோடு பாரதது,—இது என்கொல் எனு-'இது என்னே!' என்று, அயிர்த்தான் - சநதேகிததான்; (எ - று.)

அம்மைந்நாகமலை கடலினின்று வெளிததோன்றி மேலும்கீழும்வியாபிதது நின்றதைக கண்ட அநுமான், சிறிதும் அஞ்சாது முதலில் அதனை இன்னதெனவுணராது ஐயுற்றன னெனபதாம். மிகவிரைவைக குறிக்கற்கு, கணணுடியிலுழுநதுருளுகாலதனிடை யென்றார். வழுவழுப்புள்ள கணணுடியின்மீது திரணடவடிவமுடைய பொருளை யிட்டால் அது தட்டித் தடையின்றி விரைந்துருளு மியல்பு, இகழே கருதததக்கது. உம்பர்க்கொழுந்து - முடிசசிகரம. இமபாககொழுந்து - அடிவோ; ஓடுதல் - படர்தல். எழுந்து - கடலினினறு மேலெழுந்து. பி-ம்:—[1]உம்பரோடு [2]நெடுங்குன்றை.

ருஉ.—அநுமான் அம்மலையைத் தனதுமார்பிலுல் தள்ளிவிட்டு பின்னும் உயரீந்துபோதல்.

[1]நீர்மேற் படரா நெடுங்குன்று நிமிர்ந்து நிற்றல்
சீமேற படராதெனச் சிந்தை யுணர்ந்து செல்வான்
வேர்மேற்பட வன்றலை கீழ்ப்பட நூக்கி விண்ணே
ரூர்மேற் படரக் கடிதும[3]பரின மீது யர்ந்தான்.

(இ - ன்.) செல்வான்-(கடலின்மீது தாவிச்) செல்லுகின்றவனான அநுமான்,—'நெடுங குன்று - பெரிய இம்மலை, நீர்மேல் படரா - கடலின்மீது பரந்து, நிமிர்ந்து நிற்றல் - மேலோஙகியிருத்தல், சீமேல் படராது-(நமக்கு) தீங்கைமையத தருவதாகாது,' எனறெண்ணி, சிந்தை உணர்நது - மனத்தினுல்

ஆராய்ந்தறிந்து,—வேர் மேல் பட - (அம்மலையின்) அடியானது மேற்புறமாக வும், வல் தலை கீழ் பட - உறுதியான சிகரம் கீழ்ப்புறமாகவும், (புரண்டுவிழும் படி), நூக்கி - (தனதுமார்பினால் அம்மலையை) தள்ளிவிட்டு,—(பிறகு), கடிது - விரைவாக, விண்ணோர் ஊர்மேல் படர - தேவாகளுடைய ஊரி னளவு உயரத்திலே தனது செல்லுகை உளதாம்படி, உமபரின்மீது - ஆகாயத் தின்மேல், உயர்ந்தான் - உயர்ந்து சென்றான்; (எ - று.)

முதனூலில் அம்மலையெழுசியைத் தனது போக்கிற்குத தடையாகக் கருதினன் அனுமனென்பது கருத்து: இவ்வுரை, மேல் நிச ஆஞ் செய்யு ளில் "வேற்றப்புலத்தோனெனல்" எனவும, நிஅ - ஆஞ் செய்யுளில் "உரைத்தானுரையா லிவனூறில னென்ப துன்னி" எனவும் வருவன காணக. "உரஸாபாதயாமாஸ" எனக் கூறியுள்ளதனால், நூக்கி யென்ப தற்கு - மார்பினல்தள்ளி யென உரைக்கப்பட்டது. பி-மீ·—[1]தீர்மேற்படர் நன்னெஞ்சுகுன்றம், தீர்மேற்படர் குன்றிது கோடு, [2]உம்பரினூடு பாய்ந்தான்.

நஉ.—உடனே மைநாகமலை அம்பினல் தொடர்ந்து
மானுடவடிவங்கொண்டு அநுமானை நோக்கிக் கூறத்தொடங்குதல்.

உந்தாமு னுலைந்துயர் வேலை யொளித்த [1]குன்றுஞ்
சிந்தாகுல மூற்றது பின்னருந் தீர்வி லன்பால்
வந்தோங்கி யாண்டோர் சிறுமானிட வேட மாகி
யெந்தா யிதுகே ளென [2]வின்ன விசைத்த தனறே.

(இ - ள்.) உயர் வேலை ஒளித்த குன்றம் - அலைகளுயர்கின்ற சமுத்தி ரத்தில் (நெடுகாலம்)ஒளித்துக்கிடந்த அத்தமைநாகமலையும்,—உந்தா முன் - (அவ்வாறு அநுமான்) தள்ளுவதற்கு முன்னமே [தள்ளியவுடனே யென்ற படி], உலைந்து - வருந்தி, சிந்தா ஆகுலம உறறது-மனத்துயரதனை யடைந்த தாகி,—பின்னும் - அவ்வாறு வருத்தமடைந்தபின்பும்,—தீர்வு இல் அன் பால் - நீகுதலில்லாத அன்பினலே, ஆணடி ஓர் சிறு மானிடவேடம் ஆகி - அப்போது [அவ்விடததில்] சிறியதொரு மானுடவடிவகொணடு, ஓகி வந்து - (அநுமான் செல்லுகின்ற உயரத்தளவும்) உயாந்து தொடாந்து,—(அநுமானே நோகி), 'எந்தாய்-எனதுஐயனே! இது - (நான் சொல்லுகின்ற) இதனை, கேள் - கேட்பாயாக', என - என்றுசொல்லி, (பின்பு), இன்ன-இவ் வாததைகளை, இசைதது - சொல்லலாயிறறு; (எ - று.)—அவற்றை அடுத்த நான்குகவிகளிற் காணக. அன்றே - ஈறறசை.

அப்போது அம்மைநாகமலை அநுமான் தன்னைவீழ்த்தியதனல் தான் மிக்கவேதனையையடைந்தும, அவன்மீது மிகக அன்புகொணடு மீண்டும் ஒருமனிதவுருவமெடுத்து உயரவெழுந்து தொடாந்து அநுமானையடுத்துச

சில பேசலாயிற் றென்பதாம். வேண்டியபடி வடிவுகொள்ளுதல், சிதறி விசேடம்; இது அம்மலைதெய்வதத்துக்கு உளதென்க. உதாமுன் உலைந்து - விரைவின்மிகுதியை விளக்கவந்த மிகையுயர்வுநவிற்சியணி. அன்பிற்குக் காரணம், அநுமானது தந்தையாகிய வாயுபகவான் இந்திரனால் தனக்கு நேர்வதாயிருந்த ஆபத்தினின்று விடுவித்த செய்ந்நன்றியை மறவாமையினாலாகியது. மைநாகமலை கடலினுள் மூழ்கியொளிந்த விவரம், மேல்விளங்கும். மலையினுருவதத்தை நோக்க மனிதவுருவம் மிகச்சிறியதாகுதலால், 'சிறுமானிடவேடம்' என்றார். அநுமானை மைநாகமலை 'எந்தாய' என விளித்தது, உயாவுபற்றி. பி - ம்:—[1]குன்றம். [2]இன்னதிசைத்தது. (ருக)

ருச.— இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்: மைநாகமலை அநுமானிடத்துத் தான்வந்த காரணத்தைக் கூறுதல்.

வேற்றுப் புலத்தோனென லேய விலங்க லெல்லா
மாற்றுச் சிறையென் றரி வச்சிர மாண வோச்ச
வீற்றுப்பட நூறிய வேலியின் வேலை யுய்த்துக்
காற்றுக் கிறைவன்னெனைக் காத்தன னன்பு காக்க.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே!—வேற்றுப் புலதோன் எனல் - (நீ என்னை) மாற்றாரது இனதைச சேர்ந்தவனென்று நினையாதே; (மற்றுயாவனெனில்), —(முறகாலததில்), 'விலங்கல் எல்லாம்-மலைகளெல்லாவற்றின், சிறைமாற்று-(பறந்துவந்து நினைததவிடங்களில் தங்கியழிப்பனவான) இறகுகளை யொழிப்பாய்; எனறு - என்று (தன்தெய்வப்படைக்குக) கட்டளையிட்டு, அரி - இந்திரனவன், மாண - (உலகதத்திற்கு) நன்மையுண்டாகுமாறு, வசிரம் ஓச்ச-(தனது கையிலுள்ள) வசிராயுதத்தை ஓங்கிவீச, (அப்படைக்கலம்), வீற்றுப்பட நூறிய - வேறுவேறுக அறும்படி (மலைசிறகுகளை) அரிந்த, வேலையின் - சமயததில்,—காறறுகு இறைவன் - வாயுதேவன், அன்பு காகக - (தான் என்றைகும் அவனிடததில்) அன்புகொள்ளுமாறு, எனை - என்னை, வேலை உய்த்து - சமுததிரதத்திற்கொண்டு செலுத்தி, காததனன் - (எனது சிறகு அறுபடாதபடி) பாதுகாத்தான்; (எ - று.)

அநுமானே! உனதுகாரியத்தைச செவ்வனே நிறைவேறவொட்டாது இடையூறுசெய்யப்புக பகைவரைச் சோந்தவனென்று நீ என்னைக கருதாதே; மூன்பு கிருதயுகததிலே மலைகளெல்லாம் இறகுகூடயனவாய்த் தாம் நினைத்தவிடங்களிலெல்லாம பறநதுசென்று கண்டவிடங்களிலுந்தங்கி உலகததிற்குப் பேரழிவைசசெய்ய, அக்காலத்துத் தேவர்களினுடைய வேண்டுகோளின்படியே இந்திரன் மலைகளையெல்லாம் தனது வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு சிறகைத்துணிக்குமளவில், வாயுபகவான் அவ்வாபதத்தினின்று தப்புமாறு என்னைத தள்ளிகொண்டுவந்து இககடலில் விழுத்தினான்; ஆதலால்,

யான் அவ்வாயுதேவனிடத்து மிக்க அன்பு கொண்டுள்ளேன் என்று மைநாக மலை கூறிற்றென்பதாம். அன்புகாரக்க - என்னிடத்து அவ்வாயுபகவான் அன்புகொண்டுள்ளதனால் எனினுமாம்.

விலகல் - ஊக்கு ஒருபுறமாக விலகுதிற்பதெனப் பொருள்படும் காரணகுறி; ("இருபுனலும் வாய்ந்தமலையும் வருபுனலும், வல்லறணும் நாட்டிற குறப்பு" எனற திருகுறளில் 'வாயந்தமலை' என்றவிடத்துப் பரிமேலழகா இடையதன்றி ஒருபுடையதாதலை மலைக்கு வாய்ப்பாககூறியமை உணர்க) அரி - ஹரியென்ற வடசொல்லின்விகாரம். (பகைவராகளை) அழிப்பவனெனபது பொருள். மாற்றுசிறை—தொல்காப்பியதில் "ஒளவென வருஉ முயிரிறுசொல்லும், ஞநமவவென்னும் புள்ளியிறுதியும, தூற்றியலுக ரத்திறுதியுழாப்பட, மூற்றதோன்ற முன்னிலைமொழிக்கே" என்றதனால், ஏவலொருமைமூற்றின்முன வலிமிகதென்க; "ஏவல்முன் வல்லின மியல்பொடு விகறபே" என்றார் நன்னூலாரும். வேலையின் வேலையுய்தது - சொறபின்வருநிலை. (நிசை)

நரு. அன்ன னருங்கா தல ஞதலி னன்பு தூண்ட
வென்னலுனக் கீண்டு [1]செயறகரி தாய தின்மை
பொன்னார் சிகரத்திடை யாறினை [2]போதி யேனு
மூன்ன லுயர்ந்தே னுயர்விற்கு முயர்ந்த தோளாய.

(இ - ள்.) உயாவிற்கும உயர்ந்த தோளாய் - (மலைமுதலிய எப்பொருளின்)உணாசசியினும் மேலாக உயாந்துள்ள தோள்களையுடையவனே!—(நீ), அன்னன் அருங்காதலன் ஆதலின் - (அவ்வாறு என்னைக்காதத) அவ்வாயுதேவனது அருமையான குமாரனதலால், அன்பு தூண்ட-(அவ்வாயுவினிடம் யான்கொணடுள்ள) அன்பானது (என்னைத்) தூண்டுதல்பற்றி, என்னல் ஈண்டி உனக்கு செயறகு - எனனால் இபபோது உனகுச செய்யப்படுதறகு, அரிது ஆயது - மிகவும அருமையான உபகாரம், இன்மை - இல்லாமலிருத தலினால், பொன் ஆர் சிகரதிடை - பொன்னிறமாகவிளஙகுகின்ற (எனது) உசசியிலே, ஆறினை - இளைப்பாறினவனும், போதியேனும - நீசெல்வாயானாலும், உன்னல் உயர்நதேன் - (அம்மாதிரதினால்) நின்னல் மேன்மை பெற்றவனாவேன்; (எ - று.)

இதனால், ஒருவர் தக்சமயத்திலே கைம்மாறு கருதாது ஒருவனுககுப் பேருதவிசெய்வராயின், அவன் அதனை மறவாது, அவரிடத்தனறி அவரைச் சோந்தவரிடதது தான் நன்றியுள்ளவனாயிருகக வேணடுமென்ற மூறைமை விளக்கப்பட்டது. உன்னல உயர்ந்தேன் - உன்பொருட்டாகவே (கடலினின்று) வெளிவந்தே னென்றலு மொன்று. காதலன் அன்பிற்கு இடமான

வன்; மகன். பி - மீ:—[1]செயற்குரித்தாய தன்மை [2]போதியென்றேயுன்னு வுயர்கதேன். (நிஙி)

ரூசு. கார்மேக வண்ணன் பணிபூண்டருங் காலின் மைந்தன்
றேர்வான் வருகின்றது சீதையைத் தேவ ரூய்யப்
பேர்வா னயல்சேறி யிதிற்பெறும பேறி லென்ன
நீரவேலையு மென்னை யுரைத்தது நீதி நின்ரூய்.

(இ - ள்.) நீதி நின்ரூய் - நீதிநெறியில் தவரூதுகடப்பவனே!—'அருக காலின் மைந்தன் - வாயுதேவனது அருமையான குமாரன் [அநுமான்], வரு கின்றது - வருகின்ற செயல்,—கார மேகம் வணனை டணி பூணடு - கான மேகம்போன்ற [கரிய] நிறதனையுடையவனுன இராமபிரானது கட்டளையை மேறகொண்டு, தேவர் உய்ய - தேவாகளெல்லாம் (அரகாகளால் நேர்ந்த ஆபத்தினின்று) விடுபட்டுபபிழைக்குமாறு, சீதையை தோவான்-சீதையைத் தேடிதறபொருட்டு, (ஆகும); (ஆதலால், அவன் தவருமாறு), பேர் வான் அயல் சேறி - (நீ) பெரிய ஆகாயதனிது அருகே செல்வாயாக; இதின் - இதனைகாட்டிலும், பெறும் - (நீ) அடையக்கூடிய, பேறு - பாகியமானது, இல் - வேறு இல்லை,' என்ன - என்று,—நீர் வேலையும - ஜலமயமான சமுத் திரமும், என்னை - என்னைநோகி, உரைதது - சொலலிற்று; (எ - று.)

இதனால், மைநாகமலை, அநுமான்வருஞ் செய்தியைத் தான் தெரிந்து வந்த காரணததைத் தெரிவித்ததென்பதாம்.

வருகின்றது தேர்வான் (ஆகும்) என இயையும். 'பூண்டவன்... .. .. வருகின்றது' எனற பாடம் இனிது பொருள்படும். அநுமான் இப்போது சீதையைத் தேடும்படி இலஙகைநோக்கிச செல்வது, பரம்பரையாக ராகூஸ ராசத்துக்குக காரணமாகுதலால், 'காலின்மைந்தன் தேர்வான் வருகின்றது சீதையைத் தேவருய்ய' எனப்பட்டது. ஸீதா என்ற வடசொல்லிற்கு - கலப்பையுழுபடைசசாலென்று மூதலிற் பொருள்; ஜநகமகாராஜா யாகஞ் செய்தற்குச் சாலையமைத்தற்பொருட்டு நிலத்தை உழுதபொழுது அப்படைச் சாலினின்று தோன்றியவளாதலால், பிராட்டிக்குச சீதையென்ற பெயரா யிற்று: இடவாகுபெயராகிய காரணக்குறி. இதனிருநாமம், பிராட்டியாரது திருவவதாரசிறப்பை விளக்கும். போவானென்பதை ஒரு மொழியாகவே கொண்டு, தேவர்களுய்யுமாறு செல்பவனுன அநுமானுக்கு இடமாகுமபடி செல்வாய் எனக் கூறவுந் தகும். (நிசு)

ரூள. நற்ரூயினு நல்ல னெனைக்கிவ னென்று நாடி
[1]யிற்றேயிறை யெய்தினே யேய்ந்தது கோடி யென்றற்

பொற்றூரகன் மார்பதம் மில்லுழை வந்த போதே
யுற்றூர்செயன் மற்று மூண்டோவென வுற்று ரைத்தான்.

(இ - ள்.) பொன் தார் அகல் மார்ப - பொன்மயமான மாலையையணிந்த பரந்த மார்பையுடையவனே!—'எனக்கு—, இவன் - (இங்கு வந்திருக்கின்ற மலைவடிவாகிய) இவன், நல் தாயினும் நல்லன் - (தன்மக்களிடத்து மிக்க அன்பைக்கொண்டுள்ள) பெற்றதாயைக்காட்டிலும் நல்லவன்', என்று நாடி - என்று (நீ என்னைக்குறித்து) மனதிற்கொண்டு, இற்றே - இப்பொழுதே, இறை எயதினை - சற்றுநேரம் என்னிடதில்தங்கி இளைப்பாறியவனாய், என்னுல் எய்ந்தது கோடி - என்னுற்செய்யக்கூடிய விருந்தை அங்கீகரிப்பாயாக; தம் இல்லுழை வந்தபோதே - தமது வீட்டிறகு (ஒருவர்) வந்த சமயத்திலே, உறறூர் செயல் - மனம்பொருந்திய உபசார செயலுஞ செயல், மறறும் உணடோ - (இதனைத்தவிர) வேறேயு முளதோ?' என - என்று, உற்று - மனம்பொருந்தி, உரைததான் - சொன்னான்; (எ - று.)

'நீ என்னைப் பெறறதாயைப்பாக்கிலும் அந்தரங்கமான நயபையுடையவனென்று நமபி என்னிடதில தங்கி யான்செய்யும் விருந்தை அங்கீகரிப்பாயாகவென மைநாகமலை அநுமானை வேணடிறறென்க. உறையுளும் உணவும் உதவுவதே உறறாருடைய தொழிலென்பது, பின்னிரணடடியிற் கூறியது. அநுமான் தன்னைப்பறறி நினைக்கவேணடிய வகையை, 'நறறாயினும் நல்லனெனக்கு இவன்' என்று கூறிறறு. நற்றாய் - பெறற தாய். இளமையில் இந்திரன் பெயரிட்டு வரமளித்தபோது கொடுத்த பொறறூமரைமலா மாலையை யுடையானுதலால, அநுமான், 'பொறறூரகன்மாப' என விளிகூறப் பட்டான்; கந்த : ஆஞ் செய்யுளில் "அலகுகலதாழ்மார்பன்' என்றதும் காணக. பி - ம்.—[1]இறறேயிறையெய்தினன் (நுஎ)

நுஅ.—அநுமான் மைநாகமலையைத் தெளிந்தபின்பும் அப்பாற்செல்ல நினைக்கையில், தனது அருகில் அம்மலை உயர்ந்துவருதலைக் காணுதல்.

உரைத்தா னுரையா லிவனூறில னென்ப தன்னி
விரைத்தாமரை வாண்முகம் விட்டு [1]விளங்கு வீரன்
சிரித்தா னளவே [2]சிரித்ததிசை செல்லநோக்க
வரைத்தாணெடுமை பொறகுடு பித்தலை மாடு கண்டான்.

(இ - ள்.) விரை தாமரை முகம் வாள் விட்டு விளகுகு வீரன் - வாசனையையுடைய தாமரைமலா போன்ற முகம் ஒளிவீசி விளகுகப்பெற்ற பராகிரமசாலியான அநுமான்,—உரைததான் உரையால் - அப்படிக்கூறிய மைநாக மலையினுடைய பேசசினால், இவன் ஊறு இலன் எனபது உன்னி - 'இவன் குற்றமில்லாதவன்' எனபதனை உளகொணடு, அளவே சிரித்தான் - சிறிதள

வாசச சிரிததான் [மத்தஹாஸம்செய்தான்]; சிரிதது - (அவ்வாறு) சிரித்து, திசை செல்ல நோக்க - (தான் போய்க்கொண்டிருந்த) திக்கையே மீணடும் போகுமாறு பார்கையில்,—தான் வரை மெமை பொன் குமிழ் தலை - அடிப் பாகததோகூடிய அம்மலையினது பெரிய பொன்மயமான சிகரமாகிய மூடிப் பாகததை, மாடு - (தனது) சமீபததிலே, கண்டான் - பாரததான்; (எ - று.)

அநுமான், மனிதவடிவாகவந்த அம்மைநாகமலையினது வாரதையினால் அம்மலையினது தன்மையைததேறி, மீணடும தான் தென்திசையிற செல்லு மாறு கருதுகையில், மூன்பு தன்னால் தலைழாகத தள்ளப்பட்ட அம்மலை மீணடும் தனது அருகில தன்னுசசிதோனற வந்திருந்ததைக கணடனனென் பதாம. இதகு, ஈகை - மூன்னர் அமமலையைககணடபோது வேற்றுபபுலத தாலெவென்று சஙகித்து நாக்கியமையைப்பறறியது; அன்பினாலாகிய மகிழ்சசி பறறிய புன்சிரிப்புமாம. அளவுக்குமேற சிரிததல் பெருமிதமன் றுதலால், 'ஆளவேசிரிததான்' எனறனரென்னலாம. மைநாகமிரி புருஷ வடிவமகொணடு சென்று பேசியதனால, உயாதிணையாணபாலாறகூறப் பட்டது. 'திசை செல்ல நோகக' என்பதறகு - (இஙஙனம பேசுகிற அபபுரு ஷனுள்ள) திசையைநோககிப் பாவையைய செலுத்தவென்று பொருள் கொள்ளுதல் சாலும. இசசெய்யுள், கீழ்சசெய்யுளோடு அந்தாதிதொடை யாகத் தொடர்ந்துவந்தது. பி-ம்:—[1]விளமக. [2]சிரித்தத்திசைசெல்ல நோககி.

நிகழ்—இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் அநுமான் மைநாகமலையை நோக்கிக் கூறிய உபசாரமொழி.

[1]வருந்தேனது [2]வென்றிணை வானவன் வைத்த காத
லருந்தேனினி யாதுமென் னாசை [3]நிரப்பி னல்லாற்
பெருந்தேன் [4]பொழி சாரனின் னன்பு பிணித்த போதே
யிருந்தே னுகர்ந்தே [5]னிதினூங்கினி [6]யீவ துண்டே.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) (அநுமான் மைநாகமலையை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறு வான்):—வருந்தேன் - (யான் இவ்வாறு வெகுதூரஞ் செல்வதனால்) வருதத மடையேன்; அது - அதற்குகாரணம, என் துணை வானவன் வைத்த காதல் - எனக்கு (எல்லாக்காலத்திலும்) துணையாயிருக்கிற கடவுளான இராம பிரான் (என்னிடததில்) வைததுள்ள அன்பாம்; என் ஆசை நிரப்பின் அல் லால் - எனது மனோரதம் நிறைவேறப்பெறாத லல்லாமல், இனி - இப்பொ ழுது, யாதும் அருந்தேன் - (நான்) எதனையும் உணணமாட்டேன்; பெருந் தேன் பொழி - மிக்கதேனைசசொரிகிற, சாரல் பகககளை. [தாழ்வரைகளை] யுடைய, நின் - உனது, அன்பு - பிரீதியாவது, பிணித்த போதே - (என்னி

டம்) உண்டானபொழுதே, இருந்தேன் நுகர்ந்தேன்-(உன்மீது) தங்கி விருந் துண்டவனானேன்; இதின் ஊக்கு - இந்த அன்பைக்காட்டிலும் மிகுதியாய், இன்னி - இன்னமும், ஈவது - (நீ எனக்குக்) கொடுக்கக்கூடியது, உண்டோ உண்டோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

அப்போது அநுமான் மைதாகமலையை நோக்கி 'நான் இராமபிரானது அநுக்கிரகத்துக்குப் பாத்திரமாயிருப்பதனால், வழிசெல்வதனால் இளைப்பாவது பரிதாபகரமாவது எனக்கு உண்டாகமாட்டா. அன்றியும, என் காரியத்தை முடிதலன்றி யுண்பதில்லையென யான் விரதமும் கொண்டிருக்கின்றேன்: ஆதலால், நான் உன்னிடத்தே தங்கி உணவுவிடினும், உனது அன்பைக்கண்டு, தங்கி விருந்துண்டதனினும் மிகமகிழ்ந்தேன்' என, அம்மலையின் அன்பைக கொண்டாடிக் கூறின னென்பதாம.

உணர்ந்தபோதோடு உறங்கும்போதோடு வாழியற எப்போதும் அவனே எனக்குச சரணமென்பான், 'என்துணைவானவன்' என்றான்; அநுமான் இராமபிரானைத திருமாலினது திருவவதாரமென உண்மையுணர்ந்த ததுவ ஞானியாதலால், இவ்வாறு கூறினன். 'என்துணைவானவன்வைததகாதல்' என்பதற்கு எனகுத்துணையாகிய வானவனிடதில் யான்வைதத பகதி என்றும் பொருள் கூறலாம். 'இனி' என்னும் இடைசசொல் - இரண்டாமடியில், எதிர்காலதகாட்டாது நிகழ்காலத குறித்து நின்றது. 'பெருந்தேன் பொழிசாரல்' என்பதை அன்மொழித தொகையாகக்கொண்டு, மலையை நோகிய அணமைவிளி யென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]வருந்தேல் [2]நின். [3]நிரப்பியல்லாமல். [4]பிழிசாலும். [5]இதனூடகு. [6]ஈவதென்னே. (நிகு)

கூ0.—இதுவும் அது

முன்பிற் சிறந்தாரிடை யுள்ளவர் காதன் முற்றப்
பின்பிற் சிறந்தார் குணநன்றிது பெற்ற யாக்கைக்
கென்பிற் சிறந்தாயதொ [1]ரூற்றமுண் டென்ன லாமே
யன்பிற் சிறந்தாயதொர் பூசனை [2]யார்க ணுண்டே.

(இ - ள்) காதல் முற்ற - (இரப்போரது) ஆசை பூர்ணமாகும்படி (கொடுப்பதில), முன்பில் சிறந்தார் - முன்னுசசிறந்த முதல்வள்ளல்களும், இடை உள்ளவர்-இடைவள்ளல்களும், பின்பில் சிறந்தா-கடைவள்ளல்களும், (மேற்கொண்டிருக்கின்ற), குணம் - உரியகுணமாகிய, இது - இந்த அன்பே, நன்று - மிகசசிறந்தது; பெற்ற யாக்கைக்கு - (உயிரைப்) பெற்றுள்ள சரீரதகுக்கு, 'என்பின் சிறந்தாயது ஓர் ஊற்றம் - (எழுவகைத தாதுக்களுள்) எலும்பைக்காட்டிலும் சிறந்த வலிமையுடைய பொருள், உண்டு - உளது', என்னல் ஆகை - என்று சொல்லமுடியுமோ? (இல்லையே; அதுபோலவே,)

அன்பில சிறந்து ஆயது - (உயிர்களு உரிய குணங்களுள்) அன்பினும் சிறந் திருப்பதாகிய, ஓர் பூசனை - மதிதனுகொண்டாடதக்க பொருள், யார்கண் உணடு - யாரிடத்திலேதான் உள்ளது? [எவரிடதுமில்லை யென்றபடி.]

மூவகையாகச சொல்லத்தக்க வள்ளல்களும் தாம கொடைத்தொழிலை மேற்கொணடிருப்பது, அனபிலுலேயே. உடலிலுள்ள எழுவகைத் தாதுக்க ளுள் (எலுமபுசிறதல்போல) உயிர்க்குரிய குணஙகளுள் அன்பே சிறந்ததாம். இதையொப்ப மதிப்புடையது வேறொருன்றில்லையென்றவாறு. நீ என்னி டதது அன்பைக காட்டினுயாதலால் இதைவிட எனக்கு வேறு செய்யவேண் டியது ஒன்றுமில்லை யென்றவாறு. வேண்டாதிருக்கையில் வலியத தாமே கொடுப்பவர் மூதலவள்ளல்களெனவும், வேணடக்கொடுப்பவர் இடைவள் ளல்களெனவும, புகழக்கொடுப்பவர கடைவள்ளல்களெனவும் கூறப்படுவர்; "உறுபொருள்தணடாதீந்தும் வாரியிலிரதோர்க்கிட்டும் வளர்புகழ் துதிக ளீந்தும், பேரியல்வையமெணணப்பெறறனர் மூப்பாலாரும்" என்ற சூடா மணி நிகணடையும் காணக.

"அன்போடியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு" என்ற திருகுறளிலும் என்போடு அன்புக்கு ஒப்புமை காண்க.

பி-மீ:—[1]ஊற்றம். [2]யாகசனுணடே. (சுo)

சுக.—அநுமான் மைநாகமலைக்குச் சமாதானங்கூறி அப்பாற்செல்லுதல்.

ஈண்டியான் கடிதேகி யிலங்கை விலங்க லெய்தி
யாண்டா னடிமைத்தொழி [1]லாற்றலி [2]னூற்ற லுண்டேன்
[3]மீணடியா னுகாவென்னல் விருந்தென வேண்டி மெய்ம்மை
பூண்டா னவன்கட் புலம்பிறபட [4]மூந்து போனான்.

(இ - ள்.) 'யான் - நான், ஈண்டு - இப்பொழுது, கடிது எகி - விரை வாகசசென்று, விலஙகல் இலஙகை எய்தி - திரிகூடமலையின்மீதிருக்கின்ற இலஙகையைய சேர்ந்து,—ஆணடான அடிமை தொழில் - (என்னை) ஆட் கொண்டவனுகிய இராமபிரான் கட்டளையிட்ட தொழிலை, ஆற்றலின் - (எனது) வல்லமையினுல், ஆற்றல் - செய்துமுடிததல், உணடெனல் - நிகழ்ந்து விடுமானுல்,—(பின்பு), யான்—, மீண்டு - திரும்பிவந்து, நல் விருந்து-அன் போடுசெய்யப்படும் (உனது) விருந்தை, நுகர்வென் - உண்பேன்,' என- என்றுசொல்லி, 'வேணடி மெய்ம்மைபூண்டான் அவன் - (தன்னை) விரும்பி மெய்யான அன்பைக்கொணடவனுகிய அம் மைநாகனது, கண புலம்பின் பட - (நெடுந்தூரஙகாணகின்ற) கண்பார்வையும பின்வாஙகும்படி, மூந்து போனான் - (அநுமான்) மிகவிரைந்து சென்றான்; (எ - று.)

அநுமான் 'இப்போது யான் சென்று காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மீணடுவரும்போது உனதுவிருந்தை யேறறுக்கொள்வேன்' என்று சொல்லி,

மைநாகன் அன்புடன் பார்த்துகொண்டிருகையில் அவன் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரமளவு அதிவேகமாகசசென்றுவிட்டன னென்றவாறும். வேணடி மெய்ம்மைபூண்டான் - மெய்ம்மைபூண்டு வேணடிஞன் என வீகுதி பிரித்துக்கூட்டலுமாம். விருந்துக்கு நன்மை - அன்போடி இடப்படுதல்; "ஆதரஸ் ஸப்தமோரஸः" என்று அறுசுவையோடு அன்பும் ஏழாவதுசுவை யாகச சேர்த்துச சொல்லப்படுதலால், அதனையுடைய உணவு சிறந்ததா மென்பான், 'நல்விருந்து' என்றான். பி ம்·—[1]ஆற்றியென். [2]ஆறறலுண்டே. மீன்டாணுகர்வேணுன், மீணடாணுகாவென்னின். [4]முன்புபோனுன் (சுக)

சுஉ.—அங்ஙனம் மிகவிரைந்துசெல்லுகின்ற அநுமானது வருணனை.

செவவான் கதிருங் குளிர்திங்களுந் தேவா [1]வைகு
வெவ்வேறு [2]விமானமு மீலைடு மேக மற்று
மெவ்வா யுலகததவு [3]மீண்டி யிருந்த தமமி
னெவவாதன வொத்திட வூழிவெங் [4]காலு மொத்தான்.

(இ - ள்.) வான் - ஆகாயததிலே, செம கதிரும் - செநிறமான கிரணக களையுடைய சூரியனும், குளிர திகளும் - குளிரகத (கிரணகளையுடைய சந்திரனும், தேவா வைகு வெவ்வேறு விமானமும் - தேவாகள் வசிததிருக் கப்பெறற வேறுவேறு விமானகளும், மீலைடு - நகூததிரகளும், மேகம - மேகஙகளும், மற்றும்-மேலும், எ வாய் உலகததவும் [உலகததுஎவ்வாயவும]- உலகததில எல்லாவிடஙகளிலுமுள்ள பொருளகளும, (அப்போதைய அநுமா னது வேகததினுல்), ஈணடி இருந்த - ஒன்றுகசசோந்திருதன; (இவ்வாறு தனது வீசையினுற சேராதவற்றையும் சேரசசெய்த அநுமான்), தமமின ஒவ்வாதன ஒததிட - தமக்குள் ஒன்றோடொன்று சேராத பொருள்களெல் லாம் ஒன்றுகச சேரும்படி (வீசஙினற), ஊழி வெம காலும - பிரளயகாலத துப் பிரசணடமாருதத்தையும, ஒததான் - போல்பவனுனுன்; (எ - று.)

சூரியனுகசு ஓரிடம், சந்திரனுக்கு ஓரிடம், நகூததிரங்கட்கு ஓரிடம், மேகங்கட்கு ஓரிடமென ·இவ்வாறு அவ்வப்பொருட்கு ஏற்பட்டிருந்த இட நிலைகளெல்லாம் அனுமனது வேகததால் மாறிபபோய் எல்லாம் ஓரிடததில் கிரணடன வென்பதாம். மிக்கவேகமாகச செலலுகின்ற அநுமானுகசு, அவ னது தந்தையாகிய பிரசணடமாருததை உவமை கூறியது, ஏறறும. செவ் வான் கதிர - சிவநத பெரிய சூரியனெனினுமாம. தமமின் ஒவ்வாதன ஈணடி யிருதத ஒத்திட என்று எடுதது, தம்மூட் சேராதனவாய் ஆகாசங்குப் பொருந்தியிருந்தவைகள் ஒருஙகுசேரவென்று உரைப்பினுமாம். பி - ம்·— [1]வைகும. [2]விமானஙகளும. [3]ஈணடியிரிந்திட. [4]காற்றும். (சுஉ)

சுஙு.—அநுமான் பாய்ந்துசெல்வதைக் கண்டு சூரியன் ஐயமுறுதல்.

நீர்மாக்கடன் மேனிமிர் கின்ற நிமிர்ச்சி [1]நோக்காப்
பார்மேற் றவழ் சேவடி பாய்ருடவாப் [2]பதத்தே

தேர்மேற் குதிகொண்டவ னித்திறல் சிந்தை செய்தா
னேர்மேற்கொ லென்றெண்ணி யருக்கனு மைய மூறனான்.

(இ - ள்.) (அநுமான் ஆகாயத்திற் பாய்ந்துசென்ற அப்போது)—அருக்கனும - சூரியனும்,—தோ மா கடல்மேல் - ஜலமயமான பெரிய கடலின் மீது, நிமிர்கின்ற - (அவ்வநுமான்) உயர்ந்துசெல்லுகின்ற, நிமிர்சதி - வேகத்தை, நோக்கா - பாராது, 'சே அடி பாய் நடவா - சிவந்தகால்களைப் பரவவைத்து நடக்கமுடியாத, பார்மேல் தவழ்பததே - பூமியின்மேல் தவழ்க கூடிய (குழந்தைப்) பருவத்திலேயே, தோமேல குதி கொண்டவன் - (எனது) தேரின்மேற் குதித்த இவன், (இபபோது), ஆமேல் - யார்மேற் பாய்வதற்காக, இ திறன் சிதை செயதான்கொல் - இவ்வாறு தாவுவதை யெண்ணினனனே?, என்று எணணி - என்று நினைத்து, ஐயம் உற்றனன் சந்தேகத்தைப் பொருந்தியவனனன்; (எ - று.)

அநுமானது விசையைப் பார்தத சூரியன் 'குழந்தைப்பருவத்திலேயே என்மீது பாய்ந்த இவன வலிமைபெற்றுள்ள இப்பருவதத்தில பாய்கின்றனனே; இது யாரைகுறிதததோ? முதிரதபருவதததையடைந்த இவன் பாய்தலைத் தாங்கவல்லா ரொருவருமில்லையே!' எனச சங்கிதனனென்க.

அநுமான் தேர்மேற்குதிகொண்ட வரலாறு:—கேசரியென்னும் வானர வீரனது மனைவியாகிய அஞ்சனதேவியினிடத்தில் அரகர்களை யழிதததறகு உதவுதறபொருட்டு வாயுதேவனது அருளால் உருததிராமசமாய்ப் பிறந்த அநுமான, பிறந்தவுடனே தனதுதாயைநோகி 'எனக்கு இரை யாது?' எனவினவ, அவளும 'சோலையிலே முதிர்ந்து செநிறமடைந்த பழஙகளெல்லாம உனக்கு இரையாவன' எனறுசொல்லி அவனது உணவின்பொருட்டுக கனிகொணர்தற்காகக் காட்டிறகுசசென்றனளாக, அப்போது பசிபொறுகக மாட்டாமல இவ்வநுமான் காலையிலுதிதத சூரியவிம்பத்தைக் கனியெனக் கருதி அதனைகவருமாறு அசசூரியனது தேரின்மேல் தாவிப்பாய, பின்னர் இவனுற பேருதவி பெறவேணடியிருப்பதை நோக்கிச் சூரியனும் சுடா திருந்தன னென்பதாம்.

பாய் - 'பர்' என்ற முதனிலையினடியாப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச சம். பதம் - இடம: இடப்பெயர்கள் சிலவிடத்துக் காலப்பொருளையு மூணாதலுமனக குதி - முதனிலைதொழிற்பெயர். நிமிர்சதி - உயாவு மாம். ''பின்னுக கூறுவா பிறந்தபோதே யிவன் பிதாவே, யன்னவேகதத னுற்றலா லருகுகன்மேரபாயந்தான, மன்னுமாருதி வளர்ந்தபின் மருவல ராதலை, ரென்னதாகி யென்படுவரோ விவன்கையா லென்றூர்'', ''ரது வான வா தானவா முதலிலை ரியம்ப'' என மேல் உததகூரண்டத்தில் வருவது இதகு ஒபபு நோகுகத்தக்கது. பி - மீ:—[1]நேர. [2]பதததென்.

இனி, இசசெய்யுட்கு வேறுரை வருமாறு.—பாமேல் தவழ் - பூமியின்மேற் செல்லுதற்கு உரிய, சேவடி - சிவந்த அடிகளை, பாய் நடவா-பரவியைத்து நடக்கமுடியாத, பததே - ஸ்தாநமாகிய ஆகாயதிலே, தோமேல் குதிகொண்டவன் - 'சூரியனது) தேரின்மேலே கால்களில்லாமையால் பாய்ந்தேறி நிலைதிருப்பவனை அருணன், நீமாகடல்மேல் - (அநுமான்) நிமிர்கின்ற நிமிர்சசிநோகி, '(இவ்வநுமான), இ கிறன் - இந்தவேகததை, ஆர் மேல சிந்தைசெய்தான்கொல்-யாாக்காக உதசேிதிருகின்றனனோ?', எனறு எண்ணி - என்றுநினைக்க, அருகணும்—, (அவ்வாறே), ஐயம உறறான் என்க; ஓரிடதது நிலைதது நில்லாத அருணனும சூரியனும அநுமானது வேகததை இன்னதைப்பற்றியதென்று உணராமல் சந்தேகிததனென்பதாம. இதகிறன் சிநதைசெய்தான் - அனுமனது இவ்வகைவேகவலியைக் குறித்துச சிநதிக்கலானான் எனறலுமாம 'ஆமேறகொலெனறு' என்பதை மத்திமதீபமாக 'சிநதைசெயதான்' எனறதனோடும், 'எணணிஐயமுற்றனை' என்பதனோடும் இயைகவுந் தகும (கூ)

கூச.—அநுமானது உடம்பின் வருணனை.

வாளொத்தொளிர் வாலெயிறு ஆழின மருங்கி மைபப
நீளொத்துயா [1]வாலின் விசும்பு [2]நிரம்புபெய்யன்
கோளொத் [3]தவன் மேனி விசுமபிரு கூறு [4]செய்த
நாளொத்தது [5]மேலொளி கீழிரு ளுற்ற ஞாலம்.

(இ - ள்.) வாள் ஒதது ஒளிர - வாளாயுதத்துகு ஒபபாய்ப் பிரகாசிகின்ற, வாள் எயிறு - வெணமையான பறகள், ஊழின - வரிசையாயிருந்து, மருஙகு இமைப்ப-பக்கஙகளில் விளஙகிகொணடிருக, விசுமபு நிரமபிமெய்யன் - ஆகாயமெல்லாம் நிரம்பப்பெறுகின்ற உடமையுடையவனும, நீள ஒதது உயர் வாலின்-நீளமாகப் பொருநதி உயர்ந்துள்ள வாலினாலே, கோள் - (சிலகாலஙகளில்) மறைததுகொளளுதலையுடைய கேது எனற கிரகததை, ஒத்தவன் - ஒததவனுமாகிய அனுமனது, மேனி உடம்பானது, விசும்பு இரு கூறு செய்த நான் - ஆகாயததில் (பகல் இரவு என்ற) இரணடு பகுதியையும் உணடாக்கியதொரு தினத்தை, ஒததது - ஒததிருந்தது; (அப்போது) ஞாலம் - இப்பூமியினது, மேல் - மேறபுறமாணது, ஒளி - வெளிசசதததையும, கீழ் - கீழ்ப்புறமானது, இருள - இருளையும, உற்ற - அடைந்தன; (எ - று)

சாதாரணமாக ஒருநாளின் ஒருபகுதி பகலும், மற்றொருபகுதி இரவுமாம்: அவ்வாறன்றி, இப்போது அநுமான் தான் வானதிலிருந்துகொணடு தனக்குமேலெல்லாம் ஒளியையும், கீழெல்லாம் இருளையும் உண்டாக்குவதனால், ஒரேகாலததிற் பகலையும் இரவையும கொண்டதொருநாளை யொததிருந்தது அவ்வநுமானது உடம்பு எனறவாறு: இல்பொருளுவமை.

மற்றும், இசசெய்யுட்கு - வாளாயுதமபோன்றுவிளங்குகினற வெண ணிறமானபற்கள் வரிசையாக வாயினிருபுறததிலும் விளஙக அதனால் ஆகாய மெல்லாம் பிரகாசமூற்றன: நீளம்பொருந்தியுயாத வாலினால் வர்னமெக கும் ஒளியால்நிரம்புகின்ற மேனியையுடையவனன சூரியனே இராகுபோல் மறைத்தவனன அநுமானது திருமேனியினால் வானததை இருகூறுசெய்த காலததை யொத்ததாய் வானததின்கீழ்ப் பூமியெல்லாம இருளடைநதன வென்று பதவுரைகூறி, அநுமானது திருமேனியின் நீளத்தாலும் பருமை யாலும் நடுவிலேமறைவு உள்ளதாதலால் ஆகாயம இரண்டுகூறுகச செய்தாற் போலாகிப் புவியெல்லாம் இருளாயின, தந்தவரிசையால் ஆகாயமெல்லாம ஒளியாயின வென்று கருத்து உரைப்பாருமுளர.

இசசெய்யுள் மற்றும்பலவகையாகப் பொருள்படுகின்றது; அவறறை யெல்லாம விரிப்பிற பெருகுமாதலால், ஏறறபெறறி கணடுகொள்க.'நாளொத தது' என்பதனை, 'மேலொளிகீழிருளுற்றனலால்' என்ற வாக்கியம சாதித்து நிற்பது - தொடரீநிலைச்செய்யுட்குறியணி. சூரியனே மறைததனால் அநு மானதுவாலுகுக கோள உவமைகூறினு ரென்க. கீழ், மேல் என்ற இரணடெழுவாயும் அடுகுகி, 'உற்ற' என்னும் பலவின்பால்முற்றை யேறறன. பி-ம்.—[1]தோளின். [2]நிறைந்த. [3]பொன. [4]செய்யும். [5]மேல்வெளி. (கூச)

கூடு.—தேவர்களுடையவேண்டுகோளின்படி சூரசையேனபவள் அனுமனது பலத்தைப் பரீகூஷிக்க அரக்கியுருவெடுத்து வருதல்.

மூன்றுறற தலத்திடை முற்றிய துன்பம வீப்பா
னேன்றுறறு வநதான வலிமெய்ம்மை யுணாத்துநீயென்
றூன்றுற்ற வாளோ குறைநேர வரக்கி யாகித
தோனறுறறு நின்றுள் சுரசைப்பெயர்ச சிந்தை தூயாள்.

(இ - ள்) 'மூன்று உறற தலதிடை - (சுவாக்கம் மதியும் பாதாளம என்று) மூவகையாகப் பொருநதிய உலகஙகளிலும, முற்றிய - (இராக்கதாக ளால்) மிகுதியாகநோநத, துன்பம் - துனபதைத, வீப்பான் - ஒழிதததறகாக, என்றுறறு-உடன்பட்டு, வநதான-வந்தவனுகிய அநுமானது, வலிமெய்ம்மை-மெய்ம்மையான பலதைதப்பறறி, நீ உணர்தது - நீ (எஙகட்கு) அறிவிப்பா யாக,' என்று—, ஆன்று உறற வாளோ குறை நேர - மிகுதியாக ஆகாயத திறபொருநதிய தேவாகள் வேணடிகொளள, சுரசை பெயர சிநதை தூயாள் - சுரசையென்ற பேரைககொணட மனப்பரிசுத்தியையுடையவள், அரகி ஆனி - ராகூஷிவடிவுகொணடு, தோன்றுற்று நின்றுள - (அனுமனது எதிரில) காணப்பட்டு நின்றுள; (எ - று.)

பேருருவககொணடு மகேந்திரமலையும் உட்புகுமாறு தாவியதும் மைநாக மலையை மாபிளை வீழ்த்தியதுமாகிய இருமுறைகளில் அனுமனது பலத

தைக கண்கூடாகக்கண்டிருந்தும் தேவர்கள் 'தமது காரியம் பலிக்குமா?' என்ற அதிசங்கையினால் மூழ்நமபிக்கையில்லாதவராகளாய், அவனது பலத் தைச சோதிக்குமாறு, நாகமாதாவான சுரசையென்பாளே யேவ, அவள் அரகஇவடிவங்கொண்டு அனுமனெதிரில் வந்துநின்றன ளென்பதாம். சீதை யைத் தேடிக்கண்டுவருவதாக உடன்பட்டுவந்ததையே, உபசாரவழக்கால், 'மூன்றுறறதலதகிடைமுறறியதனபம்வீப்பா னேன்றுற்று வந்தான்' என்ற னா. 'அரகஇயாஇ' என்பதை 'உணர்தது' என்றதனோடு இயைத்தலுமாம். சிக்தைதூயாள் - இயல்பிலே மனததிற் களஙகமில்லாதவள். (சுஙு)

சுசு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அரக்கிவடிவங்கொண்ட சுரசை அநுமானை அதட்டியதைக் கூறும்.

பேழ்வாயொ ரரக்கி யுருக்கொடு பெட்பி னேங்கிக் .
[1]கோழ்வா யரியின் குலத்தாய் கொடுங்கூற்று மூட்க
வாழ்வா யெனக்கா [2]மிடமாய் வருவாய்கொ லென்னை
[3]நீள்வாய் [4]விசும்பின் றனதுசஇ நெருங்கி நின்றாள்.

(இ - ள்.) (சுரசையென்பவள்),-பேழ் வாய் பிளவுபட்ட [மிகக அகன்ற] வாயையுடைய, ஓர அரக்கி உருகொடு-ஒரு ராகஷவியின் வடிவததைஎடுதது கொணடு, பெட்பின் - (அநுமானை யுணணவேணடுமென்ற) ஆசையினால் போல, ஓஙகி உயர்ந்துநின்று,—(அநுமானைநோகஇ),—கோழ் வாய்-கொழுப் புப்பொருந்திய, அரியின் குலத்தாய - சூரங்களகுலததிற் பிறநதவனே! கொடுகூற்றும உட்க வாழ்வாய்-கொடியயமனும் அஞ்சும்படி வாழுமவனே! எனகு ஆமிடம் ஆய் வருவாய்கொல்-எனக்குஏற்ற மாம்சமாக வருபவனோ நீ, என்னை - என்றுசொல்லிகொணடு; நீள வாய் விசும்பின் தனது உசஇ நெருஙகி - உயாசஇபொருந்திய ஆகாயததிலே தனது தலையானது மூட்டு மாறு வளாந்து, நின்றாளை—; (எ - று.)

அசசுரசை வானுறவோஙகிய ராகஷவிரூபதைதைக் கொணடு 'எனக்கு நீ இரைசஇபோலும்' என அநுமானைப் பரிகஇதது கூறினளென்க. தன்னைப் பொருள்செய்யாது தனமுன்வநதது கொழுப்பின் காரியமென்றும சபலபுதது யின் பயணென்றும் குறிப்பாள், 'கோழ்வாயரியினகுலததாய்' என்று விளித தன ளென்க. ஆமிடம் - ஆமிஷன் என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; மாமஸ மென்பது பொருள். ஈறறடி - இனவெதுகை, நெருஙகி யென்பதை நெருங்க வென எசசததிரிபாஙகியும் உரைக்கலாம் கீழ்செய்யுளில் 'அரக்கியாஇத தோன்றுற்று நின்றாள்' என்று தொகுததுச சுட்டியதன் விருத்திக்காட்டல், இசசெய்யுள். பி - ம்:—[1]கோள்வாய். [2]ஆமுணவாய். [3]நீள்வான். [4]விசும்பிற் றனது, விசும்புற்றனதுசஇ நெருங்கி.

(சுசு)

கூஎ. தீயே யெனலாய பசிப்பிணி [1]தீர்த்தல் செய்வா
யாயே [2]விரைவுற்றெனை யண்மினை வண்மை யாள
நீயேயினி வருதெ னிணங்கொள் பிணங்கெ யிற்றின்
வாயே புகுவாய் வழிமற்றிலை வானி னென்றுள்.

(இ - ள்.) (மற்றும சுரசை அநுமானைநோக்கி),—'வணமை ஆள - வணமையையுடையவனே! (நீ), தீயே எனல் ஆய - (இது) அகிணியே போன்று உடம்பினையெரிகின்றது என்று சொல்லப்படுதாகிய, பசி பிணி (எனது) பசியாகிய நோயை, தீர்த்தல்செய்வாய ஆயே - போகருபவ ருகியே, விரைவுற்று - விரைவாக, எனை அணமினை - என்னை நெருங்கிவிட் டாய்போலும்; நீயே - (நானபற்றவேண்டாமல்) நீ சுயமாகவே, இனி - இனி மேல், வருது—, என் நிணம கொள் பிணகு எயிற்றின் வாயே புகுவாய் - எனது மர்மசத்தைகொணடுள்ள வளைந்த கோரப்பற்களையுடைய வாயி னுள்ளே புகுவாயாக; வழி-(நீ தப்பிசசெல்லும்)வழி, வானின்-ஆகாயத்திலே, மற்று இலை - வேறெயிலலை,' என்றுள் - என்றுகூறினுள்; (எ - று.)

'நீ இகருவந்தது எனதுபசியைத தணிததற்காகவே போலும்; இககே யோ நீ தப்பிசசெலவதறகு வேறுவழியு மில்லை ஆதலால், தனது வாயில் நீ தானே புகுவாயாக' என்று சுரசை கூறின ளெனபதாம. அநுமான் தன் னுடம்பைத் தானேவந்து உணவாக வலிய வுதவுந் தன்மைய னென்று குறித்து, அவனை 'வண்மையாள' என விளிததாள்: முதலவள்ளலே யென்ற வாறு. வயிற்றிற்புகும் உணவுகளையெல்லாம எரிதது ஒழிகின்ற ஜாடராக கினியினுலேயே பசி வியாதலபற்றியும அஃது மூலுகாலதது உடமபைத் தகிதது வருதலதலபறறியும 'பசிதீ' எனப்படுதற்கு ஏற்ப, 'தீயேயென லாய பசிப்பிணி' என்றுள். இனி, இததொடாகரு யானைதீ யென்று சொல்லப்படுகின்ற பெருமபசியை யுணடாகருகின்ற வியாதியையென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஆயே - தாயே யென விளியாகவுமாம். நிணக கொள்ளுதல் - இதற்குமுனபு தின்ற பிராணிகளின் உடற்கொழுப்பு ஒட்டிக் கொண்டிருததல். பி - ம்:—செய்ய, வாயே விரைவுற்றனை நீயே; தீர்தலை செய்வா, னுயே விரைவுற்றனை யன்பின்வழாமையான, நீயே. (கூஎ)

கூஅ.—அனுமனது மறுமொழி.

பெண்பாலொரு நீபசிப் பீழை [1]யொறுக்க நொந்தா
யுண்பாயென தாக்கையை யானுத வற்கு [2]நேர்வல்
விண்பாலவர் நாயக னேவ லிழைத்து மீண்டா
னண்பா லெனசசொல்லிய நல்லறி வாள னக்கான்.

(இ - ள்.) 'பெண்பால் ஒரு நீ - ஒருபெணணுகிய நீ, பசி பீழை ஒறுக்க-பசியினுலாகிய துன்பம் (உன்னை) வருதலதலினுல், நொந்தாய்-வருந்தினை;

வினபாலவா ராயகன் ஏவல் இழைதது மீணடாால-மேலுலகததிலுள்ளவாக ளான தேவாகட்கெல்லாக தலேவனுகிய இராமபிரானது கட்டளையைச செய்துவிட்டு (நான்) மீண்டுவந்தால், (அப்போது), எனது ஆகைகையை - எனது உடம்பை, உண்பாய் - நீ உணணலாம்; யான் - நானும், உதவற்கு - (நீ உண்ணுமாறு) கொடுததற்கு, நேர்வல - உடன்படுவேன்', என-என்று, நண்பால் சொலவி - சினேகததோடு சொல்லி, அ நல் அறிவாளன் - சிறந்த ஞானமுள்ளவனுகிய அவ்வநுமான், நகைகான்-சிரிததான்; (எ - று.)

இகழ, அநுமான் சிரிததது - அவளைக்கணடு நான் அஞ்சவில்லை யென் பதைத தெரிவிததறகும், பெணணுகியநீ இவ்வாறு பெருமபசி கொள்ளுதல் தகாதெனக் குறிப்பித்தற்குமாம; ஆகவே, நகைகான்கனுள் இஃது - எளனி லின்பாற்படுமென அறிக. சினேகிதரிடத்துச் சொல்வதுபோல ஸஹஜ மாகக் கூறினனெனபா, 'நணபாலெனச சொல்லி' எனரூர். 'பெணபா லொருநீ' என்ற விதப்பு, ''பெண்ணென்றுற் பேயும் இரகுமம'' என்றபடி யாவரும இரகுதத்தக பெணபாலாருள் ஒருத்தியாகிய நீ பெரும்பசிகொணடு மிக வருந்துதலை ஆணமக்களிலொருவனான யான் தீரததற்குக் கடமைப்பட் டுள்ளேனென உலகியல்பு தோன்றக் கூறியவாறும; நணபால் நேர்வல என்றலுமாம். 'அந்நல்லறிவாளன்' என்பது, 'அநல்லறிவாளன்' எனத் தெர்க்கது; சொல்லிய நல்லறிவாளன் என்று எடுக்கலாம். பீழை - பீடா என்றவடசொல்லின் சிதைவு. பி - மீ:—[1]பசிப்பீழை யுறுதலைபோ. [2]சொல் லினல்லறிவாள னக்கான். (சுஅ)

சுசு.—மீண்டும் சுரசை 'நீன்னைத் தின்பேன்' என்றலும், அதற்கு அநுமான் 'வல்லவளாயின் செய்' என்றலும்.

காய்ந்தே ழுலகங்களுங் காணின் யாக்கை தன்னை
யாய்ந்தே பசி[1]தீர்வெனின் ஞானையென் [2]றன்னள் சொன்ன
ளோர்ந்தாஞ் [3]மிகழ்ந்தொரு வேனின தூழில் பேழ்வாய்
[4]சேர்ந்தேகு கின்றேன் வலியாமெனிற் [5]றின்னி யென்றான்.

(இ - ள்.) 'காய்ந்து - (உன்னைக்) கொன்று, ஏழ் உலகஙகளும் காண - ஏழுலகததவரும் பாாததுகொணடிருகையிலேயே, நின் யாகைதன்னை - உனது சரீரததை, ஆய்ந்து - ருசிபாாதது, பசிதீரவென் - (எனது) பசியைப் போகிக்கொள்வேன்; நின் ஆணை-உன்மேல ஆணை,' என்று—, அன்னள - அந்தச சுரசை, சொன்னஞ்—; ஓர்ந்தாஞ்-எல்லாவற்றையு முணரும் அறி வினனுகிய அவ்வநுமானும, இகழ்ந்து - பரிகசிதது, 'ஒருவேன் - தனிமைப பட்டிருகின்ற யான், நினது ஊழ் இல பேழ் வாய்-உனது முறைப்படியில் லாத [மிககோரமாயுள்ள] திறந்த வாயின் வழியாக, சேர்ந்து - புகுந்து, ஏகு கின்றேன் - போகினறேன்; வலி ஆம் எனில் - நீ (என்னை விழுஙகும்) வல் லமையுடையவளானால், தின்னி - தின்பாய,' என்றான் - என்றுகூறினான்

காரியததை மூடித்து மீணடுவருகின்றே னென்று அநுமான் சொல்ல வும் கேளாமல், அவ்வரகஙி 'உன்மே லாணை; நான் உன்னை இப்போது விழுங்கியேதீர்வேன்' என்று சொல்ல, அதற்கு அநுமான் 'நான் உன்வாயீற் புகுந்து செல்லுகின்றேன்; உனக்கு வல்லமையிருந்தால் என்னை விழுகு, பார்ப்போம்' என அலக்ஷ்யமாகக் கூறின னெனக. ''இககேவருபவர்கள் எனது வாயிற புக்ன்றிப் போகககூடாது'' என்று முதலூலிற் கூறியதை யொட்டி, 'காயந் தேழுலகஙகளுவ காண நின்யாககைதனனையாயந்தே பசி தீரவெ னின்னுணை யென் றனனன் சொன்னுள்' எனக் கூறினா. தனது செய்கையால அவளை எளிதில்வென்றிடலா மென எண்ணியதனால், அவளை இகழ்ந்து கூறினன் அனும னெனக.

'ஒருவேன' - அஸஹாயசூரனுகிய யா னென்றவாறு; இனி, ஒரு வேன் - (உனது விருபபததைக்) கடகதுசெல்லேன் என்றுமாம. இபபொரு ளில், ஒருவு - முதனிலை. காய்ந்து ஆயந்து பசிதீர்வென் என இயையும. காய்ந்து - கோபிதது எனகொணடால், 'சொன்னுள்' என்பதனுடு இயைக் கலாம். இகழ்ந்து என்றுன் என இயையும; இகழ்ந்து ஒருவேன் என இயைத்து உரைப்பினுமாம. 'உணடி' அலலது 'தினறு' என்னுது 'ஆய்ந்து' என்றது, உனது உடம்பு எனககு முழுவுணவாதறகுப போகா தென்ற குறிப்பு. இதுவும, 'நின்னுணை' என்றதும் - பரிகாசமாககூறிய வீகட வார்ததை. பி-ம்:—[1]ஆர்ஙதேபசிதீரவனிதாணை, ஆயஙதேபசிதீரவனிதாணை [2]அன்ன. [3]உவந்தொருவேன், உகஙதொருவேன். [4]சோர்தேகுகின்றே னெனையாமெனில். [5]தின்றிடுகின்றி. (கூகூ)

எ0.—அப்போது அவள் அநுமானை விழுங்குமாறு தனது வாயை விரிக்க, அநுமானும் மிக்கபேருருவங் கொள்ளுதல்.

அக்காலை யரக்கியு மண்ட மனந்த மாகப்
புக்கா னிறையாத புழைப்பெரு வாய் [1]திறந்து
விக்காது விழுங்க நின்றுளது நோககி வீரன்
[2]றிககாரவள வாய்சிறி தாமவகை சேணி னீண்டான்.

(இ - ள.) அ காலை - அப்போது, அரக்கியும் - அநதராகூவியும்,— அனந்தம அணடம ஆக புக்கால் - அனேக அண்டஙகள ஒருசேர வந்து புகுநதாலும், நிறையாத - நிரம்பாத, பெரும் புழை வாய திறந்து - மிகப் பெரிய துவாரதததையுடைய வாயை அகல விரித்துக்கொணடு, விக்காது விழுகை - விக்கலெடுக்காமல் [தடைப்படாமல] விழுகுமபடி, நினறுன்—; அது நோக்கி - அதனைப பாரத்து, வீரன் - வீரனுகிய அநுமான், நிகரு ஆர் அவள் வாய சிறிது ஆம் வகை - எல்லாதநிலைகளிலும் பரவிய அவளதுவாய் (தனது உருவதநிதகுமுன்னே) சிறியதாகுமாறு, சேணில் நீணடான் - ஆகாயதநில் நீணடுவளராநதான; (எ - று)

அநுமான் தாழ்ந்து அவள்வாயிற்புகுவதாக இசையவும், அவள் பின்னும் தனது வாயை அகலவிரித்ததைக் கண்டு, சினங்கொண்டு அவளது வாய்கொள்ளாதபடி மிகப்பேருருவத்துடன் வானுறவோங்கிவளர்ந்தனனென்பதாம். புக்கால் என்றதன்பின் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது; புழை - உட்டுளை; குகைபோன்ற என்றலு மொன்று. வாயினுட்கொள்ளப்படும் உணவுத் திரளை பெரிதாயிருக்குமாறுல் விரைவு நுண்டாதல்கூடும். அதற்கு இடமின்றி அனுமனதுபேருருவத்தினும் தனதுவாய் மிகப்பெரிதாகத் தட்டின்றி எளிதில் விழுங்குமாறு நின்றனனென்பார், 'விக்காது விழுங்க நின்றான்' என்றார். அன்றி, 'விக்குதல்' என்பது, தான்கொண்டகாரியத்தைத தடையின்றிச செயயமுடியாமல் எளிமைபடுதலைக் காட்டுமென்னலுமாம்; "விகசற் பொருதுதுவன்" என்னுமிடத்திலும் காண்க. திக்காரம் வள் வாய் என்று கொண்டு - (தனது பெருமையைப்) பழிக்கின்ற (அவளது) பெரியவாயென்று கூறுதலுமொன்று; திகாரம் - வடசொல் சேணின் நீண்டான் - அகன்று நீண்டான் எனினுமாம்; சேண - அகலம். 'திகழ ஆர' என்பது - (அநுமான் செல்லுக் தெறருத) திக்குமுழுவதும நிரம்பிநிற்கின்ற என்றும் பொருள்படும். பி - மீ:—[1]புழுங்க. [2]திகசாநெறிவாய். (எ0)

எக.—அநுமான் சிறியவடிவங்கொண்டு அவள் வாயினிற்புக்கு வெளியே வந்துவிட, வானோர் மலர்மழைதூவி வாழ்த்தியது.

நீண்டா னுடனே சுருங்கா [1]நிமிர்வாள் வயிற்றி
னூண்டா னெனவுற் றுருவியிப்ப புயிராத முன்னர்
மீண்டா னதுகண்டனர் [2]விண்ணுறை வோராக ளெம்மை
[3]யாண்டான் வலனென்றலர் தூயநெடி தாசி சொன்னார்.

(இ - ள்.) நீண்டான் - அவ்வாறுவளர்ந்தவனான அநுமான், உடனே—சுருங்கா - (தன்னுடம்பு மிகசிறிதாகுமாறு) சுருங்கி, நிமிர்வாள் வயிறறின் ஊண தான் என உறறு - தன்னை அவ்வாறு ஒடுங்கியிருக்கின்ற சுரசையினது வயிற்றுக்கு உணவேயென்று (கணடோ) நினைக்கும்படி (அவளவாயினுள்) தான்புகுந்து, ஒர் உயிர்ப்பு உயிராத முன்னர் மீண்டான் - ஒருமுறை மூச்சு விடுதற்குமுன்னமே [மிகவிரைவில்] வெளியேவந்துவிட்டானை; அது கண்டனர் - அவ்வதிசயத்தைப் பார்த்தவர்களாகிய, விண உறைவோர்கள்-(வானத்தில் அப்போது வந்திருந்த) வானுலகத்தவரான தேவர்கள், எம்மை ஆண்டான் வலன் என்று - 'நம்மை (ஆபத்தினின்றுவிடுவித்துப்) பாதுகாப்பவனாகிய இவன் (நமகாரியத்தை முடிபபதில்) வல்லவனே' என்று சொல்லி, அலர்தூய் - புஷ்பமழைபோல தூவி, நெடிது ஆசிசொன்னார் - மிகுதியான வாழ்த்து மொழிகளைக் கூறினார்கள்; (எ - று.)

கரசையினது செருகு அடைக்குமாறு அவள்வாய்க்கு அடைக்காதபடி ஒடுங்கிவளர்ந்த அநுமான், காலதாமதமாவதைக கணடு அவள்விருப்பிற்குத் தான் முன்னர் இசைந்துகூறியபடியே தனது உடலை மிகவுஞ்சுருக்கிக்

கொண்டு அவள்வாயினுட் புக்கு அவள் அவ்வாயை மூடுவதற்கு முன்னமே மீண்டுவந்திட, அது கண்டு, அவனது பலத்தை யுணருமாறு அச்சுரசையை யேவிய தேவாகள், மூன்றுமமுறையிலும் அவனது வல்லமையைக் கீண் கூடாகக் கண்டதனால், 'இனி நாம் விரும்பிய ராக்ஷஸவதம் இவனுதவியால் முடிதலுவிடும்' என்று உறுதிகொண்டு அவனதுதிறததை மெசசிப் பூமழை பொழிந்து அவனை வாழ்த்தினரென்க. ''அநுமான் கட்டைவிரலளவான வடிவமகொண்டு அவள்வாயினுட் புகுது மீணடுவந்து 'உனது வரதத்திற்கு மாறில்லாமல் உன்வயிற்றினுட் புகுந்து ஆயிற்று; இனி எனது காரியத்தை நாடிசசெல்வேன் என்று அவளைத் தொழுதனன்'' என, முதனூலிற் கூறியுள்ளது. இவ்வணம நினைத்தபடி வளாதல - 'மஹிமா' என்ற யோகசித்தி யும், சுருகுதல் - 'அணிமா' என்ற யோகசித்தியுமாம்; இவை - எண்வகைச் சித்தியின் பாற்படும்.

ஆண்டான் - (தனது செய்கையால்) ஆளப்போகின்றவன்: தெளிவி னுல் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொலலப்பட்ட காலவழுவமைதி. அடி மைகொணடவன்; எசமானன், தலைவன எனினுமாம். ஊணதான்—தான் - அசையுமாம். 'ஒருயிர்ப்புயிராதமுன்னம' என்றது, மிகக காலநுட்பத்தைக காட்டுமது; 'மூசசுவிடுமுனனே'' என்றூர் பிறரும. 'ஊண் தான் ஒன என உற்று ஓர் உயிர்ப்பு உயிராதமுனனம் மீண்டான்' எனபதற்கு - உணவாகின்றேன் யான் என்று சொல்லிகொண்டே புகுந்து (அவன் தனது மிக அகன்ற வாயைச சுருககி மூடுவதற்குள்ளே) அதிவிரைவாக வெளிப்போந்தன னென்று உரைக்கவும்படும் பி-ம்.—[1]நிமிர்வாயிடததின். [2]விண்ணுறையோர் கண் மெய்ம்மை. [3]ஆணடானிவனென்று. (எக)

எஉ.—பின்பு சுரசை தனது உண்மைவடிவத்துடன் அவனை வாழ்த்தித் செல்ல, அநுமானும் அவளைப் புகழ்ந்துபோதல்.

[1]மின்மேற்படர் நோன்மைய னுயுடல் வீங்கி நீங்கத்
தன்மேனிய ளாயவ டாயினு மன்பு தாழ
வென்மேன் முடியாதன வென் றினி தேத்தி நின்றுள்
பொன்மே னியனு நெடிதாகி புனைந்து போனான்.

(இ - ள.) (அவ்வநுமான), நோன்மையன் ஆய் - (தனது செய்கை யையே) முகுபவிரதமாக வுடையனாயகொணடு, மின் மேல படா உடல் வீஙகி - ஒளி மேலேபரப்புமாறு (மிகவொளி) உள்ள (தனது) உடம்பு (முன்பு தான் செல்லுமபோது இருநதபடியாகவே) பருதது, நீஙக - (தனது வழியைநோகுகிப) போகுமாறு முயல,—(அப்போது), அவள் - அசசுரசை, தன் மேனியள ஆய - (தானகொணடிருந்த ராக்ஷவிவடிவததை யொழித்து நாகமாதாவாயுள்ள) தனது இயற்கைவடிவதுடனே (அநுமானது எதிரிலே வநது), தாயினும அனபு தாழ-(பெற்ற) தாயினும் அன்பு அதிகமாக,—மேல் மூடியாதன என என்று - 'இனிமேல் (உன்னால) மூடிக்கக்கூடாதனவான

செய்கை எவைதாம உளளன? [எவ்வகைததொழிலேயும் நீ முடிககவல்லாய்], என்றுசொல்லி, இனிது ஏதநி நின்ரூள - இனிமையாகப் புகழ்ந்துகொணடு நினேரூள்; பொன் மேனியனும் - அழகிய உடமபை யுடையவனுன அநுமானும, நெடிது ஆசி புனேந்து - (அவளது) மிக்கவாழ்த்ததுகளேப் பெற்றுக் கொண்டு, போனுன்—; (எ - று.)

கட்டைவிரலினளவாகச சிறுத்து அவளது வாயினுட்புக்கு மீணடுவந்த அநுமான் தனது கருமமே கணணுகவுடையனுய் முனபோலவே பெரு வடிவநகொணடு மீண்டும போகத்தொடஙகுகையில், அத்தசசுரசையானவள் தனது இயற்கைவடிவுடனே அவனது எதிரில தோன்றி அவனேப் புகழ்ந்து வாழ்த்திசசெல்ல, அநுமானும் முன்போலவே போகலாயின னென்பதாம. 'மின் மேல் படர் தோன்மையன ஆய்' என்பதற்கு - (திடீரென்று மிகப பெரிதாகத தோன்றி விளஙகி உடனே மிகசசுருஙகிவிடுதலில்) மின்னலினும் அதிகமாக மிக்க ஆற்றலேயுடையவனுகி என்று உரைப்பினும அமையும்; தோன்மை - சக்தி. நீஙக - (தன்வாயினினறு) நீஙகிவிட எனினுமாம். மூடியாதன - (நினகரு) நிறைவேறுதன. "தாயொகரு மன்பின்" என்றபடி பெற்றதாய் அன்பிற் சிறத்தலால 'தாயினு மனபு தாழ' என்றூர. பொன மேனியன் - பொன்போன்ற உடமபையுடையவ னென்றுமாம; "காஞ்ச நாதீ கமலேய விகரஹம்". என்பதும காண்க. பொன்மேனியனும், நெடிது ஆசி - மிக்க வாழ்ததுக்களால், புனேந்து-(அந்தச சுரசையைப்) புகழ்ந்துகூறி, போனுனெனக கூறுவாருமுளா. பி - மீ.—[1]மினமேறபடா மெயயினதான வள் வீக்கநீஙகி. [2]இனிதாசிபுனேந்து. (எஉ)

எங.—அநுமானது செயகையைக்கண்ட பலரும் பலவகையாகக் கொண்டாடுதல்.

கீதங்க ளிசைத்தனர் கின்னரர் கீத நின்ற
[1]பேதங்க ளியம்பினர் பேதைய ராடல பின்னாப
பூதங்க டொடர்ந்து புகழ்ந்தன பூசு ரேசர்
வேதங்க ளியம்பினர் தென்றல் [2]விருந்து செய்த.

(இ - ள்.) கினனரர் - கின்னரர்கள், கீதஙகள் இசைததனா - பாடல் களேப்பாடினுர்கள்; பேதையர் - (தேவ) மாதாகள், கீதம் நின்ற பேதங்கள் - பாடல்களிலுள்ள பலவகைவிகற்பஙகளே, ஆடல் - ஈர்ததனஙகளேச செய்து கொணடே, இயமபினர் - பாடினுர்கள்; பூதஙகள் - பலவகைப்பிராணிகளுமு, பின்னர் தொடர்ந்து - (அநுமனது) பின்புறததிலேயே தொடாந்துபோய, புகழ்ந்தன - (அவனேப்) புகழலாயின; பூசுர ரீசா - பிராமணசசிரேஷ்டாகள் [ருஷிகள்], வேதஙகள் - வேதஙகளே, இயம்பினா - (அனுமானுக்கு மஙகள மூண்டாகுமாறு) கூறினுர்கள்; தெனறல்-தெனறற்காற்று, விருநது செயத - புதுமையாக வீசிற்று; (எ - று.)

அநுமான் அவ்வாறு பிறர்க்கரியசெயலைச செய்தது கண்டு பலரும் பல வகையாகத தமது மகிழ்ச்சியைக் காட்டினரென்க. கிங்கரர் - எப்பொழுதும் ஆணும் பெணணுமாய் இரட்டைபபட்டு நின்று கிங்கரமென்னும் வாததியம் கைகொணடு பாடித்திரிவதொரு தேவசாதியார; சுதிரைமுகமும் மனித வுடம்புமுடையவர், அந்தணர்கள் வேதங்களில் ஸ்வஸ்திவாசகமென்ற பாகத தைப் பாராயணஞ் செய்தனரென்க. 'பூதங்கள் தொடாந்து புகழ்ந்தன, என்பதறகு - பூதகணஙகள பின்தொடர்ந்து புகழ்ந்தனவென்றும் கூறுவர; அநுமான் பூதகணஙகளனை சிவபிரானது அம்சமாதலால். ஆடல் இயமபினர் - மூன்றும்வேற்றுமைதொகை; ஆடலோடு இயமபினரென்க. பின்னர்- மறறும் எனினுமாம். தொடாந்து - ஆடல்பாடல் செய்பவர்களுடன் கூடியென்றலுமொன்று. தென்றல் விருந்துசெய்த - 'இப்படிப்பட்ட இனிய காறறை யான் இதுவரையிலும் கண்டதில்லை' என்று அநுமான் கொணடாடும்படி தென்றற்காறறு மெல்ல வீசிறறு. செய்த - செய்தது என்பதன் தொகுத்தல். தென்றல் - தெறகிலிருந்துவரும் காறறு; அத்திசை நோகஙிச செல்லும அநுமான் முகதிறபடக் ளுளிர்ந்துவீசி இளைப்பு இன்றுமாறு இனிமை செய்ததலையே, தென்றல் விருநதுசெய்ததாகக் குறிததார (''வியேஷ வேக ததாவாயுஃ ராமகாயார்த்தவிததயே''எனறார் ஸ்ரீ வால்மீகிபகவானும்.) எம்பெருமானுககு அடிமைசெயயலுற்றால் தந்தையும உபசரிககத்தக்க மேன்மையுணடாகுமெனபது இகுகுப போதருமெனபர். பூமிக்குத தேவர் களபோல வீளகுதலால், அத்தணா, வடமொழியில் 'பூஸுரர்' எனப்படுவர். ''நிலததேவர'' என்றார பெரியாரும்: பி-ம்:—[1]''பேதஙகளிசைததன பேதைய ராடன்மிக்க,' [2]'விருந்துசெய்ய'. (எஙு)

எசை.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - தூாகம்; அநுமான் இனிதுசெல்ல அப்போது அஙகு அஙகாரதாரை வருதல்.

மந்தார மூந்து மகரந்த [1]மணந்த வாடை
செநதா மரைவாண் முகத்திற் செறிவோர் சிதைபபத்
தந்தா முலகத திடைவிஞ்சையா [2]பாணிதள்ளுங்
கந்தார [3]வீணைக்களிசெஞ்செவிக் காதுதுங்க.

(இ - ள்.) மந்தாரம் மந்தாரமலர்களின் மணததை, உந்து-வீசுவதான, மகரநதம மணந்த - மகரநதப்பொடிகளை யடித்துககொணடு வருகின்ற, வாடை - தென்றறகாற்றானது, செம் தாமரை வாள் முகததில்-செந்தாமரை மலாபோன்ற ஒளிபொருநதிய (தனது) முகததிலே, செறி - மிகுதியாகத தோன்றிய, வோ - வோவைவீரை, சிதைப்ப - ஒழிக்கவும்,—விஞ்சையா - வித்தியாதரர்கள், தம தாம உலகததிடை-தஙகள் தஙகளுலகததிலே யிருந்து கொணடு, பாணி தள்ளும - கைவிரலகளினால் தடவிவாசிகின்ற, வீணை - வீணையினது, கந்தாரம் களி-காநதாரமென்னும் இசைப்பாட்டாகிய மதுவை, செம செவி காது - மிகக அழகியசெயுடைய (தனது) காது, நுகக - இனிதாகப் பருகிககொணடிருக்கவும்,—(அநுமான் வானததிற் செல்லுகையில்),

(எ - று.)—'அகாரதாரை எழுநதாள்' என அடித்தகவியோடு தொடர்ந்து முடியும. அனறி, கீழ்செலுப்புளளில்வந்த மூற்றுக்களெயெல்லாம் எசசமாக்கி அவறறையும், இசசெய்யுளிலுள்ள 'சிதைப்ப', 'நுகக' என்ற எசசங்களையும் எஉ - ஆஞ்செய்யுளிற்போந்த 'போலுன்' என்ற மூற்றோடு கூட்டி யுரைத்தலும தகும்.

அநுமான் வானததில் மிகக உயரததிற செல்லுகின்ற னென்பதை விளக்க, 'மந்தாரமூந்து வாடை' என்றார்; பின்னிரணடடிகளும் இவ்வாறே கருததுக் காணக. ஆகவே, இசசெய்யுள - தொடர்புயரீவுந்விற்சியணியாம். மூதலடி, வாயுவுககு 'கந்தவஹன' என்று ஒருபெயர இருததலை நன்குவிளக்கும. மநதாரமென்பது - தேவலோகததிலுள்ள ஐந்ததருகளிலொன்று; (மறறவை - ஸநதாநம, பாரிஜாதம், கல்பகம ஹரிசநதனம் என்பன.) இந்த மரத்தின பெயர அதிலுளள மலரைக் குறிததலால், மூதலாகுபெயராம. 'வாடை' என்றது - வடகுதோக்கி வீசுவதென்ற காரணததால், தென்றலைக குறிததது; இவ்வாறு கொளளாவிடின், ''தென்றல்விருந்துசெய்த'' என்று கீழ்க்கவியிறகூறியதனோடு முரணும. மகாநதம - பூந துகள. கந்தாரம்-காந்தாரமென்னும் வடமொழியின் விகாரம் வோ - வேர்வையென்பதன் விகாரம; மூதனிலைத் தொழிலாகுபெய ரெனினுமாம. வேர்சிதைதல் - வேழவையை யுலாதது இளைப்பையாறறுதல். கீழ்செயயுளில் 'தென்றல் விருநதுசெயத' என்று தொகுததுசசுட்டியதன் வகுததுகாட்டலிதுவென்க. 'வாதக கால் வளி மருதது வாடையே பவனகாறறு'' என்ற நிகண்டின்படி வாடையென்பது காற்றுகுப் பொதுப்பெயராகவும் வழஙகுதலால் 'மந்தாரம் உந்து மகாநதம மணநதவாடை' என்பதற்கு - மநதாரமலாகளினின்று சிந்துகின்ற தேனோடு சம்பந்தபபட்டு அதனமணம் வீசுகின்ற (தேவலோகத்திலிருந்து கீழ்நோகிய) காறறு என்று பொருள் கொள்ளுதலும் கூடும். தம் உலகத்திடை விஞ்சையாதாம் பணிதல்லும் என இயைபபினுமாம். 'பாணிதல்லும' என்பதறகு - தாளகிரமததில் காலநதள்ளிப் பாடுகின்ற என்றும் பொருளகொள்ளலாம. 'பாணி' என்ற கையின்பெயர் - ஆகுபெயராய், கையினால் ஒத்தலுதது இடப்படுவதாகிய தாளததைக குறிக்கும். காந்தாரம்- ஓர பண். களி - களிப்பைபசசெய்வது எனக காரணகுறி. மூதலடியிற் பிராசங காணக. (இசசெய்யுளின் மூதலடி - வடமொழியில் ஒறறெழுத்து நீஙகலாகப் பதினெனகெழுதுதகளை யுடைய சகவரீசந்தஸில் 'வசந்ததிலகம' என்னும விருதததின் இலக்கணததுககு ஒப்ப அமைந்திருததல், கருதத்தக்கது.) செவி—செவ்வி; தொகுததல இனிய தேவகானதததைககேட்குமாறு பாகுகியம்பெற்ற காது என்றறகு, 'செஞ்செவிகாது' எனப்பட்டதென்னலாம: (அநுமான, சஙகீதத்திலும பாணடிததியமுடையவன்) இனி, ஒரு பொருட்பன மொழியாக, 'செவிக்காது' எனறதாகவும கொள்ளலாம.

பி-பீ —[1] மலாகதவாடை'. [2]'பாணிதாழ'. [3]-வீணைதொனி செஞ்செவிக் காதுநுக' எனபனீ பாடபேதம.

இசசெயயுளுகுபபின்பு,

"பரவுக்குரல் பணிலக்குரல் பணையின்குரல் பறையின்
விரவுக்குரல் சுருதிக்குரல் விண்ணேர்களும் விரவா
வரவகுல முயிருட்கிட வசனிக்குர லடுபோ
ருரவுகருடு டனுமுட்கிட வுடலுட்கின வுலகம்."

என்று ஒரு செய்யுள் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

வேறு.

எடு. வெங்கார் நிறப்புணரி வேறேயு மொன்றைப்
பொங்கார் கலிபபுன நரபபொலிவ தேபோ
லிங்கார் கடத்திரெனை யென்னு வெழுந்தா
ளங்கார தாரைபெரி தாலால மன்னுள்.

(இ - ள்.) ஆலாலம பெரிது அனளுள்-ஆலகாலவிஷத்தை மிகவும் ஒத தவளான, அங்காரதாரை - அஙகாரதாரை யென்பவள்,—(அநுமான் தன் மீதாகசசெல்வதைக் கணடு சினந்து),—வெம் கார் நிறம புணரி - (பாடப தறகு) அச்சந்தருகின்ற கருநிறமான சமுததிரம், வேறும் ஒன்று பொகுபுனல் ஆர் கலியை தர - பொகுகுகின்ற நீர்மயமான வேறொரு சமுத்திரத தைப் பெறறுவிட, பொலிவதேபோல் - (பழைய சமுததிரததின்மேற புதிய அசசமுததிரம்) விளஙகுவதுபோல,—'இங்கு - இப்பொழுது, எனை-என்னை, ஆர் கடத்திர் - யார் கடநது செல்கின்றீர்?' என்னு-என்றுசொல்லிகொண்டு, எழுந்தாள் - (அக்கடலினின்று) மேலோகுகி நின்றுள்; (எ - று)

அநுமான் மீண்டுஞ் சென்றுகொண்டிருக்கையில், அஙகாரதாரை யென்ற கொடிய ராகஷவி, கடலின்மீது மற்றொருகடல் விளங்குவதுபோலத் தோன்றுமாறு, 'இகுகு யாரடா வருபவன்?' என்று அநுமானை அதட்டிக் கொண்டே •கடலின்மீது அவனது வழிசகுக் குறுக்கே தோன்றின ளென் பதாம. கடலினின்று வெளியெழுந்த அவளுக்கு, அக்கடலினுல் உண்டாக் கப்பட்டு எழுந்ததொரு கடல் உவமையாதல் ஏற்கும. தற்குறிப்பேற்றவணி. கருநிறத்திலும் அளக்கலாகாத அளவிலும உவமை

தனக்குநேரேவானத்திற்செல்லுகின்ற பிராணியின்நிழலைத்தான்பிடிதத மாததிரத்தில் அந்தப் பிராணி பிடிக்கப்பட்டதாமபடியான பேராற்றலுடைய வளும் அதனுறசாயாக்கிரகிணியென்று போபெற்றவளும் விம்ஹிகையென்று பெயருடையவளுமாய்க் கடலில் வாழ்ந்துகொணடிருந்த இவள், அநுமான கடல்கடந்துசென்றுகொணடிருந்த இசசமயத்தில், அவ்வநுமானது பெரிய நிழலைக் கடலிலேகணடு, நெடுநாளாகவுள்ள தன்பசியைத் தீர்க்கப்போதுமான இரை இன்று கிடைத்ததென்று மகிழ்ந்து, அநநிழலைப் பிடித்துக்கொணடு அநுமானது செல்கையைத்தவிர்த்து, அவனையதட்டிக்கொணடே கடலி னின்று வெளிவந்தன ளென்க. இவளுக்கு அஙகாரதாரையென்றும் ஒரு பெயருணடென்பதை "அஙகாரதாரை சூடாமாலை சூடி" என வரும் உத்தர காண்டதிலுலும் உணரலாம். இவ்வடசொற்றொடர்மொழி - தணலின்

கொழுந்துபோலக கொடியவளெனப் பொருள்படும. இவள் இராவணனுக்குக கடலறணிலே ஒரு காவலாயுள்ளவளென்றும், இவளிருகின்ற இடத்துகருச சுற்றும ஒருகாத வழிதூரதிற்குள் எத்தப்பிராணியும் செல்லவியலா தென்றும கூறுவர் ஆலாலம் - ஹாலாஹலமென்ற வடமொழியின் விகாரம்: இது பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில் தேவர்களெல்லாம அஞ்சியோடும்படி மிகக்கொடியதாய் அக்கடலினின்று தோன்றியதொரு விஷம். பயங்கரமாய்க் கடலினின்று எழுந்த இவ்வாகுகு, அவ்வளவ கடலினின்று எழுந்த அந்த விஷம் உவமை. பெரிது ஆலாலம அன்னாள் - பெரிய ஆலாலவிடதைதையொதாதவ ளெனினுமாம் பாற்கடலினின்றுதோன்றிய ஆலாலம இவட்கு உவமைபோதாதென்றுகொணடு, (அதனினும்) பெரியதோ ராலாலதைதப் போன்றவ ளெனறுமாம் 'பிறிதாலாலமன்னாள்' என்ற பாடத்துக்கு - (பாறகடலில்தோன்றிய ஆலாலமன்றி) வேறே உவாக்கடலினின்றெழுந்ததோ ராலாலம் போன்றவ ளென்க. பொங்குகின்ற ஆகலியின்நீர் வேறெயுமொரு வெகுகார் நிறம்புணரியைத தரவென்று பதவுரைகூறவும தகும். 'ஆ கடததிர' எனறவிடத்து, 'யா' என்ற விளிபபெயரின் மருஉவான 'ஆ' என்றது - முன்னிலைப்பன்மைககு வந்தது; ''யாரென் விளிவினைக குறிப் புயர்மூப்பால்'' என நன்னூலார கூறியபடி 'யா' என்பது உயாதிணைப்படாக்கைககு மாத்திரம் உரியதன்றே வெனின்.—அஃறிணையிரு பாற்கணணும் ஏனையிடத்தினும் இலகுகியகளிற் பயிலுதலால், எல்லாவறறிற்கும் உரியதென்க ஆனதுபற்றியே, ''வே றில்லை யுணடி யாரீ வேணடுந்தகும படிம, வினபெயரெசசம் வியங்கோள்பதுதற், றிணைப்பாலிட மெலாஞ் செல்லுமென்ப'' என்பாராயினர், இலக்கணக்கொதுடையார். இங்ஙனம் கொளளாவிடின், முன்னிலையிற படாகைகவந்த இடவழுவமைதி யெனவேணடும. போல் எழுந்தாள் என இயையும இஙகு - இவ்விடத்தில் எனவும்படிம 'கடததிரென வெணணெவெழுந்தாள' என்றும பாட்மூணடு.

இதுமுதற் பத்துகவிகள் - மூதறசிரும நான்காஞசிரும் மாசசீர்களும், மற்றையிரணடும் காய்சசீர்களுமாகிய அளவடிநான்கு கொணட கலிவிருத்தங்கள். முதல்மூன்றையும காயசசீராகவும பிரிகக்கலாம். (எடு)

எசு.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அங்காரதாரையின் வருணனை.

காதக் கடுங்குறி கணைகக்றுதி கண்ணுளள்
பாதச் சிலம்பிஞெலி வேலியொலி பமப
வேதக் கொழுஞ்சுடரை நாடி நெறி மேலு
லோதததகின் மேவுமது கைடவரை யொதததாள்:

(இ - ள்.) காதம் கடிய குறி - காததூரதிலே (இருக்குமபொருளையும்) விரைந்து குறித்தறிகின்ற, கணைக்கு இறுதி கணணுள்-(அளவிடுதறகுப்பார்த்தல்) கணைகேழுஷ்டதலையுடைய கணைளையுடையவளான அவ்வரகி,—பாதம்சிலம்பின் ஒலி வேலி ஒலி பமப - (தன்) கால்களிலணிந்துள்ள சிலம்

பெண்ணும் அணியினது சததமானது சமுதாதிரகோஷதனைப்போல ஒலிக்க,- மேல் நாள் - முற்காலத்தில், வேதம்கொழுஞ்சுடரை - (வேதத்திற் பிரதி பாதிக்கப்பட்டுள்ள பரஞ்சோதியாகிய திருமாலை (எதிர்த்தற்கு). நெறி நாடி - வழிதேடிகொண்டு, ஓதத்தில் மேவும் - பிரளயக்கடலிற் போன, மதுகைட வரை - மது கைடபன் என்ற அசுரர்களை, ஒத்தாள் - ஒத்துவிளங்கினள்.

அறுமானது சாயையை நாடிக்கடலின்மீதுசென்ற அங்காரதாரை திரு மாலைநாடிப் பிரளயசமுத்திரத்தின்மீதுசென்ற மதுகைடபர்களை யொத்தன ளென்பதாம்; உவமையணி. பெருவடிவதாதகை ஏற்ப நெடுங்கண்களைப் பெற்றுக் காததூரததிலிருக்கும் பொருளையும் நோக்கவல்லவளென்பது; 'காதக்கடுகுறி கணகதிறுதிகணஞள்' என்றதன் கருதது. கொழுஞ்சுடர் - பண்புத்தொகையன்மொழி. பெருவடிவத்துக்குத் தக்கவாறே பெருஞ்சிலம்பு அணிந்திருததலின், அதனினின்று தோன்றும் ஒலி கடலோசைபோல எங கும் நிறைவதாயிற்றென்க. வேதம் - (நன்மைதீமைகளை) அறிவிப்பதெனக் காரணப் பொருள்படும்.

மதுகைடவர் ஓதத்தினீமேவிய கதை.---பிரமதேவனது தினப்பிரளயத் தில் இவ்வுலகமெல்லாம் பெருங்கடலிலுல் எங்கும நீர்மயமாயிருந்தபொழுது, அவ்வெள்ளத்தில் திருமால் ஆதிசேஷஞுகியசயனத்தில் அமர்ந்திருக்கையில், அததிருமாலினிடத்தினின்று ரஜஸ்தமோகுணங்களின் வடிவமாய்ததோன்றி 'எமமை நீ கொலைபுரிக என்று தம்மாயாறசொல்லியபின்னரே தம்மைப் பிறர் கொல்லலாகும்' என்று வரம்பெறற மதுகைடபரென்ற அசுரரிருவரும், அப்பிரளயநீரைக் குழப்பிக்கொண்டு பேராரவாரத்துடன் சென்று பிரம தேவனைக் கண்டு அவனிடத்தினின்று வேதங்களையெல்லாம் பறித்துக் கொண்டு அப்பிரளயவெள்ளததில் மறைந்தனராக, அப்போது தான் செய்ய வேண்டுவது இன்னதெனததேறாது திகைப்புக்கொண்ட அப்பிதாமகக்கட வுள் பின்னர்ச் சிறிது தெளிந்து திருமாலைத்துதித்துத் தனக்கு நேர்ந்த ஆபதத்தை முறையிட, அநகடவுள் ஹயக்ரீவாவதாரம்செய்து அக்கடலிற் புக்கு இனியதோ ரிசையைப்பாட, அவ்வினியதேதனதைக்கேட்ட அவ்வசுரா கள் அவ்வேதங்களை ஓரிடத்து வைத்திட்டு அவ்வொலிவந்த வழியைப் பிடித்துச செல்லுமளவில், திருமால் அவ்வேதஙகளுள்ள விடதத்திற்சென்று அதனைக்கொணாந்து பிரமனுக்கு அளிததருள, அப்போது ஒருவரையுங காணுதவராய் வேதஙகளும் எடுததுகொண்டு போகப்பட்டதை யுணர்ந்த அவ்வசுரர்கள் மிகசினந்து அரவணையிலறிதுயிலமரும் பரம்பொருளைக் கிட்டிப் போர்செய்யதொடங்கவே, திருமாலுகும அவ்வசுராகளும் வெற்றி தோல்விகளின்றி நெடுங்காலம் பெரும்போர் நிகழ்ந்ததாக, முடிவில் திருமாலை நோக்கி அவர்கள் 'உனது ஆறறலுக்கு உவந்தோம்; வேணடும் வரமபெறறுக கொள' என்ன, அக்கடவுள 'யான் உம்மைகொல்லவேணும்' என்று வரம் வேண்ட, அவர்களும் அதற்கு இணஙகுகையில், திருமாலும் 'உகளட்கு

வேணடும் வரங்கொணமின்' என்ன, 'ஒருவரும் இறவாத இடத்தில் நான் கள் இறக்கவேணடுமெ' என்று அவாகள் வேண்ட, திருமாலும் அவனனமே வரமளித்துத் தனது துடையைகொணடு அவர்களை இறுக்கிகொன்றிட் டனனென்பதாம. இவ்வரலாறு சிறிதுவேறுபடக் கூறுதலு முண்டு.

"மதுகைடவரென்பவர் வானவாதம், பதிகைகொடுகெட்டவர் பண்டொரு நா, ளதிகைதவ ராழியனத்தனையும, வீதிகைம்மிக மூட்டிய வெம்மையிஞர்," "நீராழியிழிந்து நெடுத்தகையைத் தாராயமரென்றனர் தாமொருநாள், ஆரா ழியவண்ணனலு மஃதிசையா, வாராவமர்செய்கெனவத்தனஞல்" என்று தொடரநது மேல யுத்தகாணடதத்திற் கூறுவதும் காண்க.

'காதற் கடுங்குறி கணக்கு இறுதி கணஞள்' என்பதற்கு - காதலாரம் பார்வைசெல்வனவும (அக்காதமென்னும்) எல்லையையே தமக்கு அளவாக வுடையனவுமான பெருநகண்களை யுடையவளென்றலு மொன்று. சிலம்பு வது சிலபு என்று பாததணடைக்குக காரணக்குறி; சிலம்புதல் - ஒலித்தல். வேலையொலி பம்ப - கடலொலியினும மிகுதியாக ஆரவாரிகக வெனிலுமாம். 'உருவகவுவமையில் திணைசினைமுதல்கள், பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே," "மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு மூயர்தலும், பாண்மாறுபடுதலும் பாஞ்பாடுடைய" என்பவாதலால், ஓரகனக்கு மதுகைடபரிருவரை உவமைகூறிய இதில் ஆணபால் பெண்பால்களும ஒருமைப்பால்பன்மைப் பால்களும மாறுபடுதல் அமையும். இவ்வாறுவருமிடகளட்கெல்லாம் இது கொள்க. 'ஓதகதிலேடு' என்பதும பாடம். (எசு)

எஎ. துண்டப் பிறைத்துணை யெனச்சுட ரெயிற்றுள்
கண்டத் திடைககறை யுடைகடவுள் கைம்மா
[1]மூண்டத் துரித்த வுரியாண் முளரிவந்தா
னணடத்தி னுக்[2]குறை யமைத்த பிலவாயாள்

(இ - ள்.) (மற்றும், அவள்),—துணடம் பிறை துணை என சுடர் எயிற் றுள் - குறைச்சநதிரனுகிய பிறை ஒப்பாமென விளஙகுகின்ற கோரப்பற்களை யுடையவளும,—கணடதத்திடை கறை உடை கடவுள - கழுதத்தில் விஷக் கறையையுடைய பரமசிவன போல, கை மா மூணடதது உரித்த உரியாள் - துதிகைகையையுடைய யானையினது உடலினினறு உரிததெடுதத தோலைப் போர்த்துககொணடிருப்பவளும,—முளரி வந்தான அணடதத்திலுகு அமைத்த உறை பிலம வாயாள்-(திருமாலினது நாபீ) கமலத்தில தோன்றிய பிரம தேவன் படைதத உலகவுருணடைககு ஏற்படுத்திய உறைபோன்றுள்ள பெருந் துவாரமான வாயையுடையவளுமாயிருந்தாள்; (எ - று.)

துணடப்பிறை—"துணடவெணபிறை" எனறூர் பெரியாரும்: (மூழு மதியாயிராது) துணடமாயிருகனற பிறையென்க; இருபெயரொட்டு. இனி, முதலடிக்கு - சந்திரகணடமாகிய பிறை யிரணடுபோல விளக்குகின்ற வகதிரதந்தஙகளை யுடையவளென்றுமை பொருள்கொள்ளலாம். முளரிவந்தான்

அண்டம் - பிரமாண்டம். அண்டத்திலுக்கு உறையமைத்த - அண்டகோள முழுவதும் கொள்ளுமாறு ஓர் உறையமைத்தாறபோன்ற வென்க. பிரமனுல் அமைக்கப்பட்ட வெண்றலுமாம. சுடரெயிறு - வினைத்தொகை. முண்டம் - தலையற்ற உடம்பு. 'மா' என்ற பொதுப்பெயா, 'கை' என்ற அடைமொழியால், யானையை உணர்த்திற்று. அவளது வாய் உலகவுருண்டையும் கொள்ளுமாறு மிகபபரந்து அகன்றுள்ள தென்பது, 'முளரிவந்தாணண்டத்தினுக் குறையமைத்த பிலவாயாள்' என்பதன் கருத்து: தோடர்புயர்வுநவிற்சியணி. முளரி - முளைத்தெழுகின்ற தாமரைக்குக் காரணப்பெயா; அரி - தண்டின் சுற்றுபபுறம. பாற்கடல் கடைகையில் அதனினின்றுதோன்றிய ஆலகாலவிஷத்தை யுண்டதனுற் கறுத்த கழுத்தையுடையவனுதலின், சிவபிரான 'கண்டத்திடைக் கறையுடைகடவுள்' எனப்பட்டான்.

கண்டத்திடைக் கறையுடைக்கடவுள் கைம்மாவுரித்தகதை:—ஒரு காலத்தில் பரமசிவன், தவசெருகினுல தன்னைமதியாத தாருகவனத்து முனிவாகளது கருவத்தைப் பகைஞசெய்யவும் அவர்கள் மனைவிமார்களின் கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்கவும் கருதித தான் ஒருவிடவடிவங்கொண்டு அவரில்லந்தோறும சென்றுபிக்ஷாடனஞ்செய்து, தன்னைநோக்கிக காதல்கொண்ட அம்முனிபத்தினியாது கறபுநிலையைக் கெடசெய்ய, அதுகண்டு பொறாமற கோபம்மூண்ட அம்முனிவர்கள் அபிசாரவோமமொன்று செய்து, மந்திரபலத்தால் அவ்வேளவிதழியினின்று எழுந்த நாகஙகள், பூதஙகள், மான், புலி, யானை, மூயலகன் வெண்டலை முதலியவற்றையும, அவ்வோமத்தீயையும சிவனைகொனறு விடும்படி ஏவ, சிவபெருமான், தன்மேற சீறிவந்த நாகஙகளை ஆபரணஙகளாகவும், பூதஙகளைத தனது கணஙகளாகவும கொண்டு, மானை இடகையில் ஏந்தி, புலியைத தோலையுரித்து உடுத்து, யானையைத தோலையுரித்துப் போரத்து, மூயலகனை மூதுகிற்காலாலுான்றி, வெண்தலையைக் கையிறபறறிச சடைமேலணிந்து, நெருப்பை ஒருகையிலேந்தி, இவ்வனமே அவற்றையெல்லாம் வலியடகிப் பயனிலவாகச் செய்துவிட்டனன் என்பதாம. பி - ம்:—[1]'மூண்டத்துரித்த வுடையாள்,' 'மூண்டதுரித்த வுடையான்' [2]'உறையமைத்தனையவாயாள்'. (எஎ)

எஅ.—அனுமான் அரக்கியினிவரலை உணர்தல்.

[1]நின்றுணிமிர்ந்தலைகடுங்கடலினீதன்
வன்றுளலம்பமுடிவான்முகடுவவவ
வன்றுயதிறத்தவனறத்தையருளோடுந்
தின்றுளொருத்தியிவளென்பதுதெரிந்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு கடுந்தோற்றத்தையுடைய அரக்கார்தாரை),—அலை நெடுங் கடலின் நீர் தன் வல் தாள் அலமப - அலைகளையுடைய நீண்ட கடல் நீரானது தனது வலியகால்களோக கழுவவும், மூடி வான முகடு எவ்வ-(தனது

தலையானது ஆகாயத்தினுச்சியில் முட்டவும், நிமிர்ந்து நின்றுள் - உயர்ந்து நின்றுள; அனறு - அப்போது,—ஆய் திறத்தவன்-ஆராயுந்திறமுள்ளவனென அவ்வநுமான், 'இவள்—, அறத்தை அருளோடும் தின்றுள ஒருத்தி - அறத்தையும் அருளையும் அடியோடு விழுங்கிவிட்ட ஒருத்தியாவள்,' என்பது - என்ற தன்மையை, தெரிந்தான் - தெரிந்துகொண்டான்; (எ - று.)

அகாதமான சமுத்திரமும் குளம்படிநீர்போலுமாறும், தனது உச்சி வானத்தில் முட்டுமாறும் மிகப்பெருவடிவுகொண்டு நின்றன னென்பது. மூன்றிரண்டடிகளின் கருத்து. கீழ்க கூறியவாறு தனது சாயையைப் பிடித்துக கடலினின்று வெளியேறிப் பேருருவுகொண்டு நின்றவள ஓர் அரக்கியாவ ளென அநுமான் உணர்ந்தன னென்க. 'அறத்தை அருளோடும் தின்றுள்'—அறத்தைத தின்றவள - தருமகாரியத்தைக் கெடுத்தவள்; அருளோத தின்றவள் - இரக்கமறறவள. இஃது - உடனுவிற்சியணி. அறத்தை யருளோடுந் தின்றுள் - தின்னப்படாதவறறைத தின்னப்படுவனபோலக கூறிய மரபு வழுவனமதி "அறனும், அருளுடையான் கணணதே யாகும" எனறபடி அறனுசெய்தறகு அருள மூலகாரண மாதலால், அறத்தை அடியோடு தின்றவ ளெனறவாறுமாம; 'மரத்தை வேரோடும் பெயாத்தான்' என்றுற போல. பி-ம்.—[1]'நின்று ணெடுங கடனிறைநதெடுநீர்'. (எஅ)

எசு.—அவளைக் கொல்லுமாறு கருதி, அநுமான் ஒன்று கூறத்தொடங்குதல்

பேழ்வா யகத்தலது பேருல கூடு
நீள்வா னகத்தினிடை [1]யெங்குநெறி காணு
வாழ்வா [2]னணுக்க[3]னவ ளாழ்பில வயிற்றைப்
போழ்வா னினைந்தினைய வாய்மொழி புகன்றான்.

(இ - ள்.) பேழ் வாயகத்து அலது - (அவ்வரக்கியினது) திறந்த வாயினுட் சென்றுலன்றி, போ உலகம் ஊடும் - பெரிய பூமியிலும், நீள் வானகத்தினிடை நீண்ட ஆகாயத்தினிடத்திலும், எஙகும்-எவ்விடத்தும, நெறி - (தான் செல்வதற்கு உரிய) வழியை, காணுன் - காணுதவனும், ஆழ்வான் - (முதலில் துன்பத்தில்) முழுகியவனும்,—(பின்பு தேறி),—அவள் ஆழ் பிலம் வயிற்றை போழ்வான் நினைந்து - (வாய்வழியாகப்புகுந்து) அவளது ஆழ்ந்த குகைபோன்றுள்ள வயிறறைப் பிளகுமாறு கருதி, அணுக்கன் - (அவளை) நெருங்கியவனுகி, இனைய வாய்மொழி புகன்றான் - இவ்வாறுனை வாய்வாத தையைக் கூறுபவனுனான்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்தகவியிற காண்க.

செல்லும்வழி யில்லாமையைக்கண்டு அநுமான முதலில் மிகவருந்திப் பின்பு தெளிந்து அவளைகொல்லுமாறு கருதி ஒன்றுகூறின னென்க. அவ்வரக்கி மண்ணையும விண்ணையும் வியாபித்து வாயைத திறந்துகொண்டு நின்றதனுல், 'பேழ்வாயகத்தலது பேருலகமூடு நீள்வானகத்தினிடை யெஙகு நெறிகாணுன்' என்றார். அணுக்கன் - அணுகுதலுடையவனு யென்க. கடல் மேற செல்லுகின்ற தனது சாயையைக் கண்டு அந்நிழலைப்பிடித்து இழுக்க

அநுமான் அவளை நெருங்கின னெனபார 'அணுகுகன' எனக் கூறினளெனக கொள்ளவுமாம். வாழ்வான் என்று எடுத்தும் உரைகலாம; சிரஞ்சீவியாய வாழ்பவ னென்க. இரண்டாமடி - இனவேதுகை. 'அணுகுகன' என்ற பாடத்துக்கு - வருதலுமுற்றவ னென்பது பொருள். பி - மீ —[1]எருநெறி நேரா. [2]எனகளிலரும. [3]உளாவாள. (எக)

அ○.—அநுமானது வார்த்தை.

[1]சாயா வரநதழுவி னுய்தழிய பின்னு
[2]மோயா துயாந்தவிசை கண்[3]டுணா கில்லாய்
வாயா லளநதுநெடு வான்வழி யடைத்தாய்
நீயாரை யென்னையிவ ணின்றநிலை யென்றான்.

(இ - ள்.) 'சாயா வரம தழுவினுய - சாயையைப் பிடிதது இழுகும வரததை யுடையாளபோலத தோனறுகின்றாய்; (நீ), தழிய பினனும - (எனனைப்) பிடித்திழுகவும், உயாதுயர்ந்த-சிறிதும ஓய்வில்லாமல மிக்குச செல்லுகினற, விசை - (எனது) வேகததை, கணடும - பாரத்தும, உணாகிலலாய் - (எனதுபலத்தை) அறியும வலலமையற்றிருகினறாய்; வாயால் நெடு வான் அளநது - வாயினுல் நீணட ஆகாயததை யளாவிகொணடு, வழி அடைத்தாய் - (போகும்) வழியை அடைததுகொணடு நிறகின்றாய; நீ யாரை - நீ யா ? இவண நின்ற நிலை என்னை - (நீ) இதகு நிறகினற நிலை என்ன காரணம்பற்றியது?' என்றான் - என்று விணவினன், (அநுமான்).

தனது சாயையைப் பற்றி யிழுததலுல், அநுமான், அவளை 'சாயாவரந் தழுவினுய்' எனறான. 'நீ எனனைப பற்றியிழுக்கவும நான் சிறிதுஞ்சலியாது செலவதனைக் கணடும என்னை நீ வெல்லலாமென்று எணணி எனது வழி யைத தடுகின்றனையே ! இது என்ன பேதைமை?' என அநுமான் அவளை யிகழ்ந்தது, பின்பு அவளவரலாறறை விணவின னென்பதாம. வானை வரயா லளததலாவது - ஆகாயததினளவாக வாயைத திறநதுகொண டிருததல். இனி, வாயா லளநது - வாயினுல் வீணவார்தைகளைப் பேசி யென்றுமாம; 'அளததல்' என்பது 'வீண்பேசசுப் பேசுதல' என்ற பொருளிலை வழஙகு தல் காணக. யாரை, ஐ - சாரியை. சாயாவரம் - அழியாத வரமஎனினுமாம். தழிய—தழுவிய : விகாரம் ; "தமிழ்தழியசாயலவா" என்றதுஙு காணக. பி-மீ:—[1]சாயாய்சலம, சாயாசலம. [2]ஓயாதுவந்த. [3]உணர்வில்லாய் (அ○)

அக.—அங்காரதாரையின் மறுமொழி.

பெண்பா லெனகருது பெற்றியொழி யுற்றுல்
விணபா லலாக்குமுயிர [1]வீடுறுவது மெய்யே
காணபா லடித்தவுயிர் காலன்வரு மேனு
மூண்பா னருகதிய தொழிப்பரிய தென்றாள.

(இ - ள்.) (அதற்கு அவள் அநுமானைநோகி), '(நீ), பெண்பால் எனகருதுபெற்றி - (என்னை) பெண்ணென்று நினைக்கின்ற நினைவை, ஒழி - விட்டிடு; உறுரூல் - (எனது அருகில்) வந்திட்டால், விண்பாலவர்களும்-விண்ணுலகத்தவரான தேவர்கட்கும், உயிர் வீடுவது - உயிரொழிதல், மெய்யே - தவறுது; காலன் வரும்எனும் - யமனே (விடுவித்ததற்கு) வருவனனும், கண்பால் அடித்த உயிர் - (எனது) கண்ணெதிரில் அகப்பட்ட பிராணிகளை, உண்பான் - உண்ணும்படி (யான்கொள்ளுகின்ற), அருத்தி அது - (எனது) ஆசையை, ஒழிப்பு - போகருவது, அரியது - அருமையானது,' என்றாள் - என்று (தன்நிலையைக) கூறினாள்; (எ - று.)

நீ என்னைப் பெண்ணென்று அவமதிக்கவேண்டா; எனையெதிர்த்தவாகள தேவர்களேயானாலும் இறைதேவிகளாகள; கொல்லுதற்கடவுளாகிய யமனேயானாலும் என்கைப்பட்டவுயிரை விடுவிக்க இயலாது என்று அவ்வரகசி தன்நிலையைத் தெரிவித்தனளென்க. தான் பெண்ணாயிருந்தும் 'பெண்பாலெனக கருதுபெறறியொழி' என்று கூறுகின்ற மறை - வீரர்களை யெல்லாம் எதிராதது அழிகரும் போராற்றல் வாய்ந்தவள் யான் என்ற பொருளைத தரும.

இனி, இசசெய்யுளில், அரக்கிக்கு அநுமானால இனி நேரப்போகின்ற அழிவுகரு ஏறப ஓர அவலப்பொருளும தோன்றும; அது வருமாறு :—இப்போது என்னைக கொண்டுபோக யமன் வந்திருந்தும், (பல அதிகமாயிருததலால) என் கண்ணெதிரில் அகப்பட்ட உன்னை உணணவேணடும் என்கிற ஆசைமாதகிரம நீக்கமுடியாம லிருகின்றது; (ஆதலால், நான் உன்னைபபறறினேன; ஆயினும,) நீ என்னைப் பெணணென்று விட்டிடாதே; அன்றியும, அழிவுகாலம் நேர்ந்தால், தேவர்கட்கும் உயிரொழிதல் நிசசயம; [யானதெய்வப் பிறப்பினளாயினும் இப்போது அழிவுகாலம குறுகிவிட்டதனால் இறப்பேன்] என்பதாம். பி மீ:—[1]வீடுறுதல் [2]ஒழிபபதரிது. (அக)

அ2.—அநுமான் அவள்வாயினுட்புக்கு அவளுடலைப் பிறிக்கொண்டு வெளிப்படுதல்.

திறந்தாள் [1]வயிற்றின்வழி யண்ணலிடை சென்ரு
னறந்தா னரறறிய தயர்த்தமர ரெய்த்தா
நிறந்தா னெனகொடொ நிமைப்பதனின் மூன்னம
பிறந்தா னெனப்பெரிய கோளரி பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) திறந்தாள - (இவ்வாறுகூறி உடனே அநுமனே விழுங்குமாறு) வாயை, (மிகப்பெரிதாகத) திறநதுகொணடு நின்றவளான அவகாரதாரையினுடைய, வயிற்றின் வழி - வயிறறின் வழியாகிய, இடை - இடத்தில்,—அண்ணல் - பெருமையிற சிறந்தவனான அநுமான், சென்றான் - பிரவேசிதானை; (அப்போது), இறந்தான் என கொடு - (அநுமான்) இறந்துவிட்டனனென்று எணணி, அறம்தான் - தருமதேவதையும், அபற்றியது

புலம்புவதாயிற்று; அமரா - தேவர்களும், அயாதது எயதா - வருத்தியிளைத்தார்கள்; ஓர் இமைப்பு அதனின் மூன்னம் - ஒருமாதத்திரைப பொழுதிற்குள், பெரிய கோள் அரி பிறந்தான் என - (தூணினின்று) மிக்க பெருந்தோற றத்தையுடையஞய வலிமையையுடைய நரசிங்கமூர்த்தி தோன்றியதுபோல, பெயாதான் - (அவளது வயிற்றைப் பீறிகொணடு) வெளிப்பட்டுவந்த னன், (அநுமான்); (எ - று)

நரசிங்கமூர்த்தியாகிய திருமால் தூணைப்பிளந்துகொண்டு வெளிப்பட் டதுபோல, அவள்வாயின் வழியாக உட்புகுக அநுமானும அவளது வயிற் றைக்கூரிய கைந்நகங்களினால் பிளந்துகொணடு வெளிப்பட்டுவந்தன னென் பதாம: உவமையணி. (போஜமகாராஜனும சம்பூராமாயணத்தில் இச்செய்தி யைச சொல்லுமிடத்து "ரதுநாதஸ்ய சிசகேத————நகரை————நீந ஸிம் ஹாம்ஹஃ பதி வி்ம்ஹிகாகம்" என்று கூறியுள்ளான்.) நரசிங்கமூர்த் திமை "கோளரி" என்றூர் திருமங்கையாழ்வாரும். இனி, ஈற்றடிகளு— பெரிய - பெருந்தோற்றத்தையுடைய, கோள் - மிகைகைக்கொணட, அரி சிங கம போன்றவனை [அல்லது வாநரமாகிய] அநுமான், பிறந்தான்என-(புதிய ஞப்பு) பிறந்தானென்று சொல்லும்படி, பெயர்ந்தான் - (அவளது வயிற்றி னின்று) வெளிப்பட்டுவந்தா னெனக கூறலுமாம். பெரிய ஆபத்தினின்று அரிதில் தப்பிவநதால் மீளவும்பிறந்ததாகக் கூறுதல் உலகவழக்கு. அணிமை லேயே தமதுதொழில் நிறைவேறுமென்று நமபியிருந்த அறகடவுளும்தேவா களும, அநுமான் அரக்கியின் வயிற்றினுட் புகுகையைக் காணவே, அழுங்கினு ரென்க. பி - மீ:—[1]எயிற்றையவள. (அஉ)

அஙு —இதுவும், அடுத்தகவியும்-அவர்தொடலைக் கைக்கொண்டு விளங்கிய அநுமனது தோற்றத்தை வருணிப்பன.

கள்வாயரகசி கத றக்குடா கணைத்திற்
கொள்வா தடக்கையின் [1]விசும்பின்மிசை கொண்டான்
முள்வாய் பொருப்பின்முழை யெய்திமிக நொய்தி
னுள்வா ழரக்கொடெழு திண்கலுழ னெனதான்.

(இ - ள்.) கள் வாய அரகசி கதற கள்பெருகிவழிகிறற வாயையுடைய அந்தராகூசி கதறுமபடியாக, கணைதின் - ஒருநொடிப்பொழுதிலே, குடர் கொள் - (அவளது) குடலே (வயிறறினின்று) பிடுங்கிக கொணட, வா தட கையின - நீணட பெரிய கைகளோடு, விசுமபின் மிசை கொணடான் - ஆகா யதகின்மீது தோன்றியவனை அவ்வநுமான,—முள் வாய் பொருபபின் முழை எய்தி - முட்செடிகள பொருநதியுளள மலையினது குகைக்குட் புக்கு, உள் வாழ் அர கொடு மிக நொய்தின் எழு - அகுகையினுள்ளே இடகுகு, கொடியபாம்புகளை எடுததுகொணடு அதிவிரைவாக மேலெழுகின்ற, திண கலுழன் - வலிய கருடனை, ஒத்தான் - ஒத்துவிளஙகினான் ; (எ - று.)

அவ்வரக்கியினது வாயிற் புக்கு அவளது குடல்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அநுமான்மேலெழுந்தது, மலைக்குகையினுள் நுழைந்து அங்குவாழ்கின்ற பாம்புகளோத தூங்கிக்கொண்டு கருடன் மேலெழுததை யொதிருந்ததென்ப தாம. உவமையணி. முள்-கூரிய கோரப்பற்களுக்கும, பொருப்பு - அவளது உடம்புக்கும், முழை - அவளது வாய்க்கும, பாம்பு - அவளது குடலுக்கும், கருடன - அநுமானுக்கும உவமை யெனக் காணக. பி - மீ:—'விசும்பை,' ''சொற்றார்கள்'' எனறு தொடங்கும் பாடல் சில பிரதிகளில், இதப பாட லின் பினனும, சில பிரதிகளில் ''சாகாமிருகதலைவர்'' (84) என்றபாடலின் பின்னும் காணப்படுகின்றது. (அந)

௨௯ [1]சாகா மிருகத்தலைவ நிறறிலக மன்னு
னேகா வரகக்குடா கொண்டிட னெழுதான்
மாகா லசைப்பவட மணணினுற வாலோ
டாகாய முறற கதலிகவுவமை [2]யாணன்.

(இ - ள்.) சாகா மிருகத் தலைவரில் திலகம் அன்னன் - வானரத் தலை வர்களில் திலகம்போலச சிறந்து தோனறுபவனன அநுமான்,—ஏகா - (மூற கூறியவாறு அவளது வாயினுட்) புக்கு, அரகக் குடா கொண்டு - அவ்வரகக் கினது (வயிற்றைப பீறிக்) குடலைப் பிடுங்கிக்கொணடு, உடன் - உடனே, எழுந்தான் - உயரவெழுததவனாய்,—மா கால் அசைபப - பெருங்காறறு வீசியதனால், வடம் மண்ணின் உற - கயிறு பூமியிலிருந்து ஆகாயத்திலே பொருந்த, வாலோடு ஆகாயம் உறற - வாலுடனே ஆகாயதைத் பறதததலைப் பொருந்திய, கதலிககு - காறறுடிக்கு, உவமை ஆனன் - ஒப்பாகத் தோனறி னான ; (எ - று.)

கையினுற கயிற்றைப் பிடிததுக்கொண்டு வரல்கட்டிய காறறுடியைத தக்காற்று வீசும்போது வானில்விடுதல், இயற்கை. அங்காரதாரையின வயிற்றைப் பீறிக்கொணடு அவளதுகுடல் பூமியில் தொங்குமாறு வானதத்தில் வாலுடனே அநுமான் மேலெழுந்தது, வரல்கட்டியதொரு காறறுடி விடப் படுவதை யொதிருந்த தெனக. அநுமானுக்குக காற்றுடிபபடமும், அவனது வாலுக்குக் காறறுடியின்வாலும, தொங்குகின்றகுடலுக்குக் காறறுடிசசூத திரமும, அகுடலோடு தொடர்புபட்டுக் கீழ்வீழ்ந்துகிடக்கினற அங்காரத தாரைக்குச சூததிரதைதக கையிற்கொணடு அக்காற்றுடியை விடுபவனும கிகரா மெனக காணக. சாகாம்ருகம் - மரகஙிளைகளிற் சஞ்சரிகும மிருகம். சுரகு [1]சாகாவரததலைவரில் என்று பாடகொணடால், சிரஞ்சீவியருள என்று பொருளாம. மூன்றுமடிகு - கொடுகாறறு வீசியதனால் அறுபட் டுக கயிறறுருணடை பூமியில்விழுந்துகிடகக என்றும் கொள்ளலாம்; இப பொருளில், அவளது குடலுகு அறுபட்ட கயிறறின்மிசசமும், கீழ்வீழ்ந்து கிடகும அவளது உடலுக்குக கயிற்றுருணடையும உவமையாம. காற்றுடி விடுபவர்கள நூலுருணடையிலிருந்து சிறிதுசிறிதாக நூலை வாகக்கிவிடும் இயல்பு, கருதததக்கது. அநுமான்கைகொணடகுடல் காற்றுடியின்மூன்

புறத்தில் கட்டும் வாலுகமும், அணுமனது பூமியளவுந்தொகுமவால் மணனி விருந்து விண்ணளவுந்தொடாசசிப்படிம காறருடிக்கயிற்றுகும ஒபபுமை யென்பதுபட உரைகசவுந் தகும். பி-ம்:—[2] ஆளுள். (அச)

வே று.

அடு.—அதுகண்ட அசுரர்கள் வருந்த, விண்ணவர்முதலியோர் மகிழ்தல்.

[1]ஆர்த்தனர்கள் வானவாக டானவ [2]ரழுங்கா
[3]வேர்த்தனர் விரிஞ்சனும் வியந்து மலாவெள்ளந்
[4]தூர்த்தன னகன்கயிலை [5]யிறவெலவி லோணும்
[6]பார்த்தனன் முனித்தலைவ ராசிகள் பகர்ந்தார்.

(இ - ன்.) (அநுமானது அசசெயலைக கணடு),—தானவா - அசுரர்கள், அழுகா - மனம்வருந்தி, வோத்தனா - (உடம்பு) வோத்தாகள்; வானவா கள - தேவர்கள, ஆர்த்தனர்கள் - (மகிழ்சசியால்) ஆரவாரித்தாகள்; விரிஞ்ச ணும் - பிரமதேவனுமு, வியந்து - கொணடாடி, மலர் வெள்ளம் தூர்த்தனன்- பூமாரியை நிரம்பப பொழிந்தான; அகல் கயிலையில் தொலைவு இலோணும் - அகன்ற கைலாசகிரியில் வாழ்கின்ற அழிவில்லாதவனை சிவபிரானும், பாரத் தனன் - (ஆசசரியத்தோடு) பார்த்தான்; முனி தலைவா - ருஷிசசிரேஷ்டர் கள, ஆசிகள் பகாந்தா - வாழ்த்துககூறினர்கள; (எ - று.)

தம்தமதகுதிகளு ஏறப அநுமானதுசெயலை அவரவர்கள் பாராட்டின ரென்க. பிறாகளுத் தீமைசெய்து தருமதகிறகுப் பகையாயிருக்குந்தன்மை யில் அசுரரும் அரகசரோடு ஒபபாவராதலால, அநுமான் பிழைதது வந்ததைக காணவே, அவரும மனமழுகி வோபபாராயினர். உடல்வேர்த்தல் - சோகத தினை மெய்ப்பாடு. 'தொலைவு இலோன' என்றது - அழிதததறருழிறகு இட மானவ னென்றும் பொருளபடும் சகாரகாகடவு ளென்றபடி; தொலை விலோன் என்று பிரிததால், (பகைவர்களை) அழிக்கின்ற வில்லையுடையவ னென்று பொருளாம். 'வியந்து' என்றதை, 'பார்தததனன்' என்பதோடும் கூட்டுக. பி - ம்:—[2]அழிந்தார். [3]வோததான். [5]துயில்.

இக்கவி - நான்காஞ்சீரொன்று தேமாச்சீரும், மற்றைமூன்றும் கூவிளக காய்சசீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொணட கலிவிருத்தம். இனி, [1]ஆர்த தார, [3]வேர்ததார, [4]தூர்த்தான், [6]பாரததான என்று எட்டுபபிரதிகளில் பாடம் காணப்படுகின்றது; அவ்வனங்கொள்ளுமிடதது, வேறுவகைகளிவிருதத மாகாமல் எடு - ஆக கவிபோன்ற கலிவிருத்தமேயாமென உணர்க. (அடு)

வே று.

அசு.—அநுமான் மீண்டும் ஏதுதல்.

மாண்டா ளரக்கியவள் வாயவயிறு [1]காறுங்
கீண்டா னிமைப்பினிடை மேருகிரி கீழா

நீண்டான் வயக்கதி நிஞைப்பி னெடிதென்னுப்
பூண்டா ²னருக்கனுயர் வானின்வழி போனான்.

(இ - ள்.) அரக்கி மாண்டாள் - அந்தராகூசிஇறந்தவளாகும்படி., அவள் வயிறுவாய்காறும் நீண்டான் - அவளதுவயிறறை வாய்வரையிலும கிழித்து மேலெழுந்தவனுன அநுமான், இமைப்பினிடை - ஒரிமைப்பொழுதினுள்ளே, மேருகிரி கீழ் ஆ நீணடான் - மிகவுமுயாந்ததான மகாமேருகிரியும் கீழாகு மாறு உயர்ந்து. வய கதி - உலியவேகத்தை, நிஞைப்பின் நெடிது என்னு பூண்டான் - மநோவேகதினும அதிகமாயிருகுமாறு கொணடு, அருக்கன் உயர் வானின் வழி போனான - சூரியன்செல்லுகின்ற உயாந்த ஆகாயமார்க் கத்திலே சென்றான் [வானதிறை சூரியன்செல்லும் வீதியினளவு உயரத் திலே சென்றான்] (எ - று.)

அவ்வரக்கியைக் கொன்றபின்பு, அநுமான், மிக்க உயரத்தில் மனோ வேகத்தினும விரைநதுபோகலுற்றன னென்க. பி - ம்.—¹தாறும்.- ²ஒருத் தனெடு.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - எடு - ஆக கவி போன்ற கலிவிருத்தம்.(அசு)

அஎ.—அநுமனது அப்போழுதைய எணணம்.

சொற்றார்கள் சொற்ற¹தொகை ²யலதுணை யொன்றே
முற்று முடிந்தநெடு வானினிடை முந்நீ
³ரிற்றுவி யெற்றெனினும் யானினி யிலங்கை
யுற்றால் விலங்குமிடை யூறென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) 'முந்நீர இசசமுதநிரமானது, சொற்றார்கள் சொற்ற தொகை துணை ஒன்றே - வருணிதநத சொல்லுபவாகள் கூறுகின்ற அளவைகளு அடங்கியிருப்பதொரு பொருளோ! அல்ல;—(இவ்வாறான பெருக கடலேத தாணமொறு), முற்று முடிந்த நெடு வானினிடை - ஓரளவிலடஙகாமல் மிக்க பரப்புகொணட நீணட ஆகாயமாககதநில் (யான்செல்லுமபோது), இற்று ஆவி எற்ற எனினும - இப்போது வகதபோனற பிராணி எது வந்தாலுலும், (அதற்காகப் பின்னிடையாமல), யான் - நான, இனி - இனி மேல், இலஙகை - இலஙகையை, (போயசசோவேன்); உறறால - அவ்வாறு போய்ச சோந்துவிட்டால், இடையூறு - விகனஙக ளெல்லாம, விலக கும் - ஒழிநதுபோயவிடும்,' என - என்று, உணாநதான் - (அநுமான) எணணினான; (எ - று.)

இகுபம இவ்வாறு பெரும்பிராணியினால் துன்பம் நோந்தகலால் இன் னும கடலின் அக்கரை குறுகவில்லையென்று தோனறுகின்றது; ஆதலால், இதுபோலவே இன்னும் இடையூறுகள் பல உணடாகககூடும: எதுநேர்ந்தா லும சரி, நான் கொணட காரியதநில் மனஞ்சோராது எப்படியாவது இலஙகையை யடைந்தேனுனால், அப்பால யாதொரு துன்பமுமின்றி என்காரியம

மூற்றும் என்று அநுமான் நினைத்தன னென்க. வற்புறுதலுதற்பொருட்டு 'தொகைதானே யொன்றே? அல்ல' என வினவும் விடையுமாகிய இரண்டு வாய்பாட்டாலும் கூறினர். ஆவி - உயிர்: பிராணிக்கு, இலக்கணை. 'எனின்' என்பதற்கு முடிக்குஞ்சொல் வருவிக்க.

இனி, இசைசெய்யுட்கு வேறொருவகையாகவும் உரைகூறலாம்; எவ்வண மெனின்,—தானை - (வானம கடல் என்ற இவற்றின்) அளவு, சொற்றாகள சொற்ற தொகை ஒன்றே - (கணக்குவகைகளை ஆராய்கது நூல்களிற்) கூறியவாகள கூறியுளள தொகைகளுள ஒன்றிலடங்குமோ? அல்ல - அடங்காது; மூற்று முடிந்த - (அவ்வளவம) வரையறுத்தற்கரியதாய் அமைந்துளள, நெடு வானினிடை மூன்நீர் - பெரிய வானத்திலும கடலிலும, இறந்து ஆவி எறந்து - இத்தன்மையதான பிராணி எத்தனையோ! எனினும - அவ்வண மிருந்தாலும, யான் இனி இலங்கை உறற்றல் - நான் இனி (விரைந்து) இலங்கையிற்போய்சசோந்துவிட்டாலுதான, இடையூறு விலங்கும் - விக்கினம நீங்கும, என உணர்ந்தான்-என்று ஆலோசித்தனன், (அநுமான்) எனக காண்க. வேறு ஒப்புமைபெறுமையில தம்மில்நிகராவனவும், எளிதில்வரையறுக்க இயலாதனவும, தன்னுல்தாவப்படுவனவுமான வானம் கடல் என்ற இரண்டுபொருளாகளின் முழுப்பரப்பையும அவை பலவகைப்பிராணிகட்கு இடமாயிருகதலையும குறித்து அனுமான் நினைத்து, 'இனி விரைவில்யான் இலங்கைசேர்ந்துவிட்டால்தான இடையூறினறுகும' என்று நிசசயித்தனனென்க. வானத்திலிடையூறாயதோந்த சுரசையையும, கடலினிறை இடையூறாயெழுந்த அகாரதாரையையும கருதி, வானம கடல எனற இரண்டினியலபைகளுறித்தனன் இலங்கையிலுளள அரகராகளை வெலலுதற்கரியராக மதித்திலனனும னெனபதும இதில வெளியாம். 'மூற்றுமூழுந்த,' 'நெடு' என்ற அடைமொழிகளை 'வான்,' 'மூநீர்' எனற இரண்டிகளும கூட்டிக 'இடை' எனற ஏழனுருபு, மூநீரோடும் இயைகக்த தக்கது. பி - ம்.—[1]தானை. [2]பலதொகையன்றே. [3]இறுக, இறுகி. (அவ)

வேறு.

அஅ —அநுமான் ராமநாமஸ்மரணமே எல்லாத்துன்பங்களையும்போக்கும் உபாயம் என நிச்சயித்தல்.

ஊறுகடி தூறுவன வூறிலற மூன்றுத்
[1]தேறலி லரக்கர்புரி தீமையவை தீர
[2]வேறுவகை [3]யாண்டைய [4]ஸ்ராமனென வெல்லா
மாறுமதின் மூறுபிறி தில்லென [5]வலித்தான்.

(இ - ள்.) 'கடிது ஊறுவன - விரைவில் (ஒன்றன்பின் ஒன்றுய்ச் செல்லுமவழியில) தோவனவான, ஊறு - இடையூறுகளும, ஊறு இல் அறம் உனஞ - கெடுதலில்லாத தரும்தத்தை நினையாத, தேஎல் இல் - தெளிந்த அறிவிலலாத, அரகர - இராகதராகள; புரி - செயகின்ற, தீமை அவை -

அத்தீமைகளும், தீர - நீங்க, ஏறு வகை - (அத்துன்பங்களை) கடந்து உய்யும உபாயம், யாணடைய - எங்கு உளளன? இராமன் என - இராம னெனறு (ஒருகால்) சொல்ல, எல்லாம் மாறும்-எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கி விடும்; அதின் மாறு பிறிது இல்-(துன்பங்களை நீக்கிக்கொளளுதற்கு) அதனி னும் வேறான உபாயம் ஒன்றுமில்லை,' என - என்று, வலிதான் - (அந்த ராமநாமஸ்மரணத்தையே) உறுதியாகக கொணடனன, (அநுமான்); (எ - று.)

எல்லாத துன்பங்களையும போக்குதறகுத் தக்கவுபாயம் ராமநாமஸ்மர ணமேயென்று அறுதியிட்டு, அனுமான், தனகு ஒருவகைததுன்பமும வாராது நீஙகுமாறு அதனையே செயதனனென்பதாம். இவ்வாறு கவி அநுமா னது செயதியைக் கூறும் முகத்தால் தமக்குள்ள ராமபகதியை வெளியிட் டார். இராமனென வெல்லாம மாறும்—''அடியாரபடுதுயராயின வெல்லாம், நிலந்தரஞசெய்யும .. .. நாராயணவென்னும்நாமம்', என்றதுபோலக கொளக; 'நன்மையுஞ் செல்வமு நாளு நல்குமே, தின்மையும பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே, சனமமு மரணமு மின்றித தீருமே, யிம்மையே யிராம வென் றிரணடெழுத்திலுல்'' எனறார் பாயிரத்திலும். தாஙகள் ராமநாம பாராயணஞ் செய்த மாததிரததிலே சம்பாதிக்குச சிறகுமுளைத்து வளாநத தைப் பிரததியகஷமாகக கணடவனுதலால், அநுமான், இஙனம தாரகமந்தி ரத்தின் மகிமையை யுணாநதனனெனக 'மாறும' என்ற சொல்லின ஆறற லால், ஊறுகளும தீமைகளும செய்யும எதிரிகட்கே யாருமென்பதும் தோன்றும். மாறு-ஒப்புமாம. பி - ம்:—[1]தேறிலிபகர். [2]ஏறுமவகை. [3]எங்குள. [4]இராமவென. [5]வருதலான்.

இகவி - மேல் அரு - ஆக கவிபோன்ற கலிவிருத்தம். (அஅ)

வே று.

அகூ.—அநுமான் இலங்கைத்தீவிற் பவளமலையிற் பாய்தல்.

தசும்புடைக் கனக நாஞ்சிற் கடிமதி [1]றரிதது நோக்கா னசுமபுடைபபு பிரசத் தெய்வக் கறபக நாட்டை [2]யண்மி விசும்பிடைச் செல்லும வீரன் [3]விலங்கிவே றிலஙகை மூதூர்ப் பசுஞ்[4]சுடர்ச் [5]சோலைத தங்கோ பவளமால வரையிற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) அசுமபு உடை பிரசம தெய்வம கறபகம நாட்டை அணமி விசும்பிடை செலலும வீரன - ஊறறெறிதறபு பாயகினற தேனையுடைய தெயவத தன்மையுளள கற்பகவிருகஷஙகளைகொணட தேவலோகததைச சமீபித்து ஆகாயமாகமமாகச் செல்லுகின்ற வீரருகிய அநுமான்,—கனகம தசுமபு நாஞ்சில் உடை - பொன்மயமான கலசஙகளையும நாஞ்சிலெனனும் உறப்பையு முடைய, கடி மதில் - காவலுள்ள (இலஙகாபுரியின்) மதிலில், தரிதது - தஙகி, நோகுகான - (அவ்விலஙகையைப்) பாரததல் செய்யாதவ னுய,—இலஙகை மூது ஊர் வேறு விலஙகி - இலஙகையெனற பழமையான அஙகாரததிறகு (மேரேசெல்லாது) சிறிதுஒதஙகி,—ஆங்கு - அஙகேயுளள

பசுஞ் சுடர் சோலைத்து ஓர் மால பவளம் வரையில் - பசுமையான சோலைகளை யுடையதாகிய ஒப்பற்ற பெரிய பவளமலையின்மீது பாய்ந்தான்—;(எ-று.)

ராமரமோசசாரண பலத்தால் இடையூறின்றி ஆகாய மார்கமாக மேலோங்கிச செல்கின்ற அநுமான், இலங்கையின் மதிலின்மேலே இறங்குதல் அவரு எவ்வகைப் பொறியிலுல் என்ன தீவரு நேரிடுமோ வென்றும், அது எவ்வாறு காக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ வென்றும் கொண்ட எண்ணத்தினுல் ஜாக்கிரதைப்பட்டு, அவரு இறங்காது அதற்கு இப்பாலுள்ள பவளமலையிற் குதிதன னென்பதாம்.

கல்பகம - தனது நிழலையடைந்து வேண்டுவார் வேண்டியதைக கல்பிப்பது [உண்டாக்கிக்கொடுப்பது] எனக காரணபபொருளபடும வடசொல். இவ்வாறு சிறப்புத்தன்மையையுடைய கற்பகமரமுண்டாமையால், அத தேவலோகம், 'கற்பகநாடு' எனப்பட்டது. 'தெய்வநாடு' எனக கூட்டவுமாம். தசும்பு - குடம: இங்கு, கோபுரம முதலிய இடங்களில் வைக்கபபடுகின்ற குடமபோனற உறுபபாகிய கலசத்தை யுணர்த்திறறு. அசும்பு - ஊற்று. பிரசம - தேன். இக்கமலை, மூதனூலில் 'லம்பம்' என்ற பெயராற் கூறப்பட்டுளளது. 'தரிதது' என்ற எசசம், கோகுதல் வினையைக கொள்ளும். பி - மி.—[1]தனிதது, தரிததல். [2]அண்ணி. [3]வில்லங்கனமேல. [4]படா. [5]சோலை தாங்கு.

இதுமுதல் இப்படலம் முடியுமளவுமுள்ள ஆறு கவிகள - இங்காணடதற்கின் காப்புச செயயுள்போன்ற அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தங்கள்.

ரூ0.—அம்மலையின் அப்போதைநிலையைப்பற்றிய வருணனை.

மேக்குறச செல்வோன் பாய [1]விலங்கிரீ ரிலங்கை [2]வெற்பு
நூக்குறுத் தங்கு நிகருந் தள்ளுற [3]நுடங்கு நோன்மை
[4]போகினுக் கிடையூ றாக பு யலொடு பொதிந்த வாடை
தாக்குறத் [5]தளர்ந்து சிந்துங் கலமெனத் தகக தன்றே.

(இ - ள்.) மேக்கு உற செல்வோன் - மேலோங்கிச செல்பவனுகிய அநுமான், விலங்கி பாய - (வானவெறியைவிட்டு) விலகி(த தன்மீது) பாய்ந்ததனுல், நீர் இலங்கை வெற்பு - (நாறபுறதத்திலும கடலின்) நீரிறை சூழப்பட்ட இலங்காபுரியைய சார்ந்ததான அப்பவளமலை, நூக்குறுதது - அசைக்கபபட்டு, அங்கும இங்கும் தள்ளுற நுடங்கும - அப்புறமும இபபுறமுமாகத தளளாடிச சலிக்கின்ற, நோனமை - தன்மையானது,—புயலொடு பொதிந்த வாடை - மழையோடுகூடிய பெருங்காறறினது, போகினுக்கு இடையூறு ஆக தாக்குற - (தான) போவதறகுத தடையாக விசைகொண்டு மோத, (அதனுல்) தளர்ந்து - தளளாடி, சிந்தும - (தண்ணிடதத்திலுள்ள பொருள்களையெல்லாம) கீழே சிந்துகிற, கலம் - மரக்கலமாகும், எனத்தக்கது - என்று சொல்லுமபடியிருகதது; (எ - று.)—அன்றே - ஈறறசை.

அநுமான் விசையோடு வருது தன்மேற குதித்ததைத தாங்கமாட்டாத அப் பவளமலை தள்ளாடித் தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களைச சிந்துவது புயல்காறறுக்குப் பொருது மரகதலம் ஆடிப்போய்த தன்னிடத்துப் பொருள் களைச சிந்துவதுபோன றிருந்தென்பதாம; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சிந்துதல் - நிலைகுலைதலுமாம். வெறபு விலஙகி - மலை நிலை பெயர்ந்து என் றது மொன்று. கடலிடைததீவின் மூனறுபுறத்திலேயுள்ள உயாந்த பெரிய மலைக்கு, கடலிடையுள்ள உயாந்த பெரிய மரக்கலம் உவமை; இது வாயு வினுற சிைததல் அது வாயுகுமாரனுற சிைதததறகு உவமை கூறபபட்டதென றயமகாணக. 'விலஙகி' என்பதைக் கீழ்செய்யுளிற கூறியதன் அநுவாத மென்றுமை, ஒதுக்கியென்பது பொருள.பி-ம்.—[1]வேலைமேல், விலஙகன்மேல் [2]மூனறா. [3]தளைக்கு [4]போகுற. [5]தகாத்துசாயுகலமெனலையிறறன்றே. (கூ0)

கூக —அநுமான் அம்மலையில் நின்று இலங்கையைக் காணுதல்.

மண்ணடி யுற்று மீது [1]வாணுற வரம்பின் றன்மை
யெண்ணடி வுறற [2]குன்றத் தலத்துநின் [3]றெயத நோக்கி
விண்ணிடை யுலக மெனனு மெலலியன் மேனி நோக்கக
கணணடி வைதத தன்ன விலங்கையை[4]த் தெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) மண் - இகலிவுலகத்தினது, அடி - அடிப்பாகம வரையிலும், உறறு - (தனது வோ) ஊன்றபபெறறு,—மீது (தனது) உசசி, வான வரம்ப பின் தன்மை உற வானுலகததின் எலலைவரையிலும பொருந்துமாறு, எண் - ணணியதுபோல (உயாததுள்ள), அடி உறற - (இலஙகைக்கு) மூன்னடியி லுளளதான, குனறம தலத்து - அபபவளமலையினிடததில், நின்று - நின்று கொணடு, (அநுமான), எயத நோகஙி - உறறுபபாரப்பவனுய், —விண இடை உலகம் என்னும மெல்இயல் - வானதத்திலுள்ள தேவலோகமாகிய பெண, மேனி நோகக - (தனது) வடிவழகைப் பாரக்குமாறு, கணணடி வைதததது அன்ன - நிலைகணணாடி வைதததுபோ லிருகின்ற, இலஙகையை-இலஙகா கரத்தை, தெரிய கணடான் - நன்றாகப் பாரததான்; (எ - று)

அங்ஙனம் பவளமலைபிற பாய்ந்து நின்ற அநுமானுகு, வானுலகத்துகு நேராகக கீழே ஒரு நிலைகணணாடி வைததிருநதால் அகணணாடியில் அது எவ்வாறு விளகுமோ அதுபோன்றிருகக இலஙகையென்பது, கருதது; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. நோகஙிக கண்டான் என இையயும. தெரியகாணுதல் - அதன வகைகளெல்லாம் தோன்றகாணுதல்; அஙஙனகண்டமை, மேறகூறுமாறறால் தனகுவிளஙகுதல்நோக்கு. பூமியி னுடைய அடிபபாகததின எல்லையைகணட தான் வானுலகின எலலை யையும காணவேணடுமெனறு கருததுக கொணடாறபோல அம்மலை உயாந் திருதலெனபது, முன்னிரணடடியின் பொருள; இஃது, ஏதுத்தற்குறிப் பேற்றவணி: இயறகையில உயாநதிருநதறகு ஒருகாரணம கற்பிதததாறு காணக 'விண்ணிடையுலகமெனனு மெலலியல' எனறார, 'மணமகள்''

என்ரூற் போல. கணணடி - கண்ணுடி யென்பதன் குறுக்கலவிகாரம. மண் அடியுறுதல் - கீழே மணணுலகமுள்ளவளவும் சேரூன்றுதல். எண அடியுற்ற - எணணுதலை உள்ளுறக்கொணட வெனினுமாம். பி மீ:—[1]வானுற் [2]குன்றினிடத்து நின்ற, குணறை நிலத்து நின்ற. [3]உறற. என்ற சில பிரதிகள். [4]இதன்னில்.

சில பிரதிகளில் (கடல்தாவுபடலம்) இத்தச் செய்யுளோடு முடிய, அதெதபாடல் முதல் நிலாத்தோற்றுபடலம் என்று உள்ளது. (கூ)

கூஉ.—இதுழுதல் முவ்று சவிகள் - அநுமான்
இலங்கையைநோக்கி வியத்தல்.

நன்னக ரதனை நோக்கி நளினகைக மறித்து நாகர்
பொன்னக ரிதனை யொக்கு மென்பது புலலி தம்மா
வன்னக ரிதனி [1]னன்றே யண்டத்தை முழுது மாள்வா
னிந்நக ரிருந்து [2]வாழ்வா னிதுவதற் கேது வென்ரூன்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—நல் நகா அதனை நோககி - அழகிய அந்த இலகாபுரியைப் பார்த்து, களினம் கை மறிதது - தாமரைப்பூப்போன்ற (தனது) கையை மடககி வைத்துக்கொண்டு,—'நாகர் பொன் நகர் - தேவர்கள் வாழ்கின்ற பொன்மயமான அமராவதிநகரம், இதனை ஒக்கும் - இநத இலகாபுரியை யொததிருகும், என்பது - என்று கூறுதலும், புல்லிது - அறிவீனமாம; அமமா - ஆசசரியம! (இப்படியிருகக), அ நகா இதனின் நன்றே - அவ்வமராவதிநகரம் (இதறகு உவமையாகச சொல்லும்படி) இங்நகரததினும் சிறந்ததாமோ? [ஆகாதென்றபடி]; அணடததை முழுதும் ஆள்வான் - எல்லாவுலகங்களையும (தனது பராகிரமததால் வென்று தனகுக கீழ்ப்படுதது) ஆள்பவனுகிய இராவணன், இ நகா இருந்து வாழ்வான் - இவ்விலகாபுரியிலிருந்து கொணடு வாழ்கின்றவனு யிருகின்றான், இது-என்ற இதுவே, அதறகு ஏது - பொன்னகரததினும் இலகாபுரி உயாநதுள்ளதென்ற அவ்விஷயததை மெய்ப்பித்தறகு ஏறறகாரணமாகும!, என்ரூன் - என்று கருதினான்; (எ - று.)

எல்லா வுலகங்களையும வென்றவனான இராவணன எந்நகரம எல்லா வறறினும் சிறந்துள்ளதோ அஙகேயே வாழ்வானுதலால, அவன் வாழ்கின்ற இவ்விலகாபுரிகுப் பொன்னகரம ஈடாகாதெனத தெறபெறன விளகும். ஆகவே, இங்நகரததிற்குப் பொன்னகரததை உபமானமாகச சொல்வது, அறிவீன மென்பதாம் பொனனகரதினிடததுப் பிரசித்தமாயுள்ள உபமானதத்தன்மையை மறுத்துகூறியது - எதிரிநிலையணி. வடநூலா, ப்ரதீபாலங்கார மென்பா. உபமேயததினும உபமானம சிறநதிருததல வேண்டுமென்ற அலங்காரநூலா கொளகைககு மாறுக உபமேயததை உபமானததினுஞ் சிறநத தென்று கூறுவது, இதனிலகணம. பொன்னகரிதனை•யொகுமெனபதும் புல்லிதென்பதை 'அணடததை முழுதுமாள்வான் இங்நகரிருந்து வாழ்வான்,

இது அதற்கு ஏது' என்ற வாகியம் சமர்த்திதது நின்றது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணி.

ஒரு பொருளை வியந்து செல்லுமபோது கையை மடக்கித் தாடையில் வைத்துகொண்டு கூறதல், சிறுபாலார்க்கு இயற்கையென்க. அம்மா-வியப் பிடைசசொல்; இலஙகாபுரியினது சிறப்பைகருதிதது வியாதவாறு: ஆகித்த செய்யுளிலும் இதுகாண்க. 'அந்தர் இதனின் ஈன்றே' என்றது, அதத தேவருரம் இவ்விலஙகைபோலச் சிறதததா? எனறும் பொருள்படும். பி-மீ:—[1]அனறேல. [2]வாழான் (கூஉ)

கூஈ. மாண்டதோர்நலத்திற்றுமென்றுணாத்துதல் வாய்மைத் தன்றால்
வேண்டிய [1]வேண்டினெய்தி வெறுபபின்றி [2]விழைந்த துய்க்கு
மீண்டரும் போக வின்ப மீறில தியாண்டுக [3]கண்டா
மாண்டது துறக்க மஃதே யருமறைத் துணிவு மம்மா.

(இ - ள்.) '(தேவலோகம்), மாணடது ஓர் நலதிற்று ஆம் - மாட்சிமைப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற அழகையுடையதாம்', எனறு உணர்ததுதல் - என்று சொல்வது. வாயமைத்து அன்று - மெய்யான வாததை யன்று; வேணடிய வேணடின் எயதி - வேணடிய பொருள்களை யெல்லாம வேணடிய படியே யடைநது, விழைநத வெறுப்பு இனறி துய்ககும - (அஙஙனம) விரும்பிப்பெற்ற பொருள்களை வெறுப்பில்லாமல் அனுபவிகக்வல்ல, ஈணடு அரும்போகம இன்பம்-(வேறிடஙகளிற்) கிடைத்தறகு அரிய சுகானுபவத்தை, ஈறு இலது - முடிவில்லாததாக, யாணடு கணடாம-எவ்விடதிற பார்ததோமோ, ஆணடு அது துறக்கம-அத்தனமைதாகிய அவ்விடமே சுவாகமாவது: அருமறை துணிவும் அஃதே - அருமையான வேதஙகள துணிந்த கொள்கையும் அதுவேயாம்; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை; தேற்றமூமாம்.

விரும்பியவறறையெல்லாம் பெறுதல் எந்த இடதிற் கூடுமோ, அந்த இடந்தான் சுவாகக மென்று வேதஙகளும கூறுகின்றன வாதலாலும், தேவலோகம் எல்லாவற்றையும் அளிகக்வல்ல போகஸதானமென்பது இப்போது பிரதியகூத்திறகுமாறுயப் பொய்ம்மைப்படுதலாலும், இராவணன் ஆளகின்ற இவ்விலஙகாபுரியே எல்லாப்போகஙகளையும வேணடியவா வேண்டியபடி யடைதறகு இடமாயிருதலாலும, இதுவே சுவாக்கமா மென்றன னென்ப தாம. தேவலோகதிற்கு உரிய போகமளிக்குந் தன்மையை மறுதது இலஙகையில் ஏறறிககூறியது, அவநுதியணியின் பாறபடும். அதன் இலகணம-"சிறப்பினும் பொருளினுஙக குணததினு மூண்மை, மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவனுதியாகும்" எனக காண்க; இது, ஒழிப்பணி யெனவும்படும்.

இனி, மாண்டது ஓர் நலதிற்று ஆம் என்று உணர்ததுதல் வாய்மைத் தன்று - மிகசசிறநத ஒபபற்ற, அழகை மாததிரமுடையது இவ்விலஙகை யென்று சொல்லுதல உணமையாகாது என்றுமாம்; எல்லாநலஙகளாலும குறைவின்றி விளஙகுகின்ற இதனை ஒருவகையான நலதைதகொணட

தென்று கூறுதல் இழுகே யென்றபடி. எண்டி - முகனிலைதொழிற்பெயர்: நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை பி - ம்:—[1]வேணடுஞ் செல்வம், வேண்டுநீதி. [2]வீழ்ந்து. [3]காண்டும். (கூஉ)

கூஎ உட்புல மெழுநூ றென்ப யோசனை யுலக மூன்றிற்
றெட்புறு பொருள்க ளெல்லா மிதனுளைச் செறிந்த வென்ற
னுட்புல னுணர்ந்து கேள்வி நுழைவின ரெனினு நோக்குங்
கட்புலன் [1]வரம்பிற் ரூமே [2]காட்சியுங் [3]கரையிற் ரூமே.

(இ - ள்.) உள் புலன் - (இவ்விலகுகையின்) உள்ளிடக்கினளவு. எழுநூறு யோசனை—, என்ப - என்று கூறுவர், (உணர்ந்தோர்); உலகம் மூன்றில்-மூன்றுலகங்களிலும், தெட்பு உறு-உயர்வாகப்பொருந்திய, பொருள்கள் எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களும், இதனுளை செறிந்த - இந்த இலகுகாபுரியிற பொருந்தியுள்ளன, என்றால்—, நுண புலன் நுணருகு கேள்வி நுழைவினா எனினும் - நுட்பமாகிய அறிவைக்கொண்டு சூக்ஷ்மமாய் அறியத்தக்கேள்வியினால் எல்லாப்பொருள்களையும் ஆராய்தலையுடையவரென்றாலும், நோக்குடி கண்புலன் வரம்பு இற்ற ஆமே - பார்க்கின்ற (அவர்களது) கட்புலனும் வரம்பில்லாததாய் நீண்டிருக்குமோ? (அன்றி), காட்சியும் - (இக்நகரத்திற) காணக்கூடிய விஷ்தப்பொருளும், கரையிற்று ஆமே - ஓரளவையுடைய தாகுமோ? (என்று எண்ணினன் அநுமான்); (எ - று.)

நூலறிவு நிரம்பப்பெற்ற பேரறிவாளராயிருந்தாலும், அவர்களது கட்புலனும் எனையோரது கட்புலன்போலவே ஒரு வரம்பினையுடையதாய் அளவுபட்டிருத்தலால், மிகப் பரப்பினையுடைய இவ்விலகுகாபுரியிலுள்ள எல்லையில்லாத காட்சிகளையெல்லாம அப்பேரறிவாளரும் தமது கணகொணடு முறறகாணுதலரிதென, இலகுகாபுரியின் சிறப்பை அப்பவழமலியின் மீதிருந்த அநுமான எண்ணினனென்க: இச செய்யுட்கு, மேல் ஊர்தேடு படலதது சூஉ - ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்றனன்' என்பதனோடாவது, இப்படலத்து கூஉ - ஆஞ் செய்யுளிலுள்ள 'என்ரூன்' என்பதை இங்குக் கூட்டியாவது முடிபு காண்க.

பேரறிவாளராலும காணமுடியாதென்பதனை, 'கட்புலன்வரம்பிற்ரூமே,' 'காட்சியுங்கரையிறரூமே' என்ற வாக்கியங்கள் எதுவாய்நின்று சாதிதது நிற்பது - தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணி. இனி, 'கட்புலன் வரமபிற்ரூமே' எனபதற்கு - கண்களின் காட்சிப்புலன் ஒரு வரையறையுடையதாகுமே யென்றும், கண்ணுகிய பொறி இத்துணையென ஓரளவுடைய தாகுமேயென்றும் உரைப்பாருமுளர்; அப்பொழுது, 'வரம்பிறறு' என்றது - உடன்பாட்டுக் குறிப்புமுற்று. ஏகாரம் - தேறறம். அளவிறநத பல கண்களும் அவற்றிறகு வரமபில்லாத காட்சியறிவும் இருந்தால்தான் இக்நகரம முழுவதையும் காணுதல்கூடுமெனக. அஞ்ஞனம் எவாக்குமு இல்லையாதலால் 'உட்புலன் எழுநூறபோசனை' என்றலும் சரியாயிராது; [அளவு இன்னும அதிகமா

யிருக்கலாம்] என்பது உட்கோள். இனி, நோக்குகட்புலன்வரம்பிற்றுமே. காணபவாகணபாவைக்கு அடங்குவதா (இங்ஙகரின்காட்சி) ? என்பா ஒரு சாரா. பி - ம்:—[1]வரமபிறறன்றே. [2]காட்சியின. [3]கரைகளமமா.

ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்துச் சுந்தரகாண்டகதின் முதற்சருககத்திற் கூறிய செய்தி, கம்பராமாயணத்துச சுந்தரகாண்டத்தின் முதற்படலமாகிய இதிற் கூறப்பட்டது. (கூச)

கடல்தாவுபடலம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

ஊர்தேடுபடலம்.

(அநுமான்) இலங்காபுரியிற் (சீதாபிராட்டியைத) தேடிய செய்தியைக் கூறுகின்ற பாகம். ஊர்தேடு - ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை தேடுபடலம் - வினைத்தொகை. சில பிரதிகளில் முதல் நூக - கவிகளும் சில பிரதிகளில் முதல் சுo - கவிகளும் நிலாத்தோற்றுபடலம் எனவும், அதன்பிறகு "அன்னதே முடிந்தது" (கூடு) என்ற பாடல் வரையில் இலங்காதேவிப் படலம் அல்லது இலங்கைமாதேவிப் படலம் எனவும பின்னரே ஊர்தேடு படலம் எனவும் காணப்படுகினறன.

அநுமான் தான் பவளமலையி லிருந்தபடியே திரிகூடகிரியின்மே லுள்ள இலங்காபுரியின் வளங்களைப் பார்த்து அவற்றைக்குறித்துப் பலவாறு கருதுதல், இதுமுதல் நாற்பத்தொருகவிகளிற் கூறப்படு கின்றது.

வே று

க.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-அந்நகரத்து மாடமாளிகைகளின் வருணனை.

பொன்கொண் [1]டிழைத்து மணியைகொடு பொதிந்த
மினகொண் [2]டிழைத்த வெயிலைக்கொடு சமைத்த
வெனகொண் டியறறிய வெனதகதெரி கிலாத
வன்கொண்ட [3]ருவி மதிமுட்டுவன மாடம.

(இ - ள்.) வல் கொணடல்தாவி - வலிய மேகஙகளைக்கடந்து அப்பாற் சென்று, மதி முட்டுவன - சந்திரனைத் தொடுவனவான, மாடம் -(இவ்விலஙகாபுரியிலுள்ள) வீடுகள,—பொன்கொணடு இழைதத மணியை கொடு பொதிந்த - பொன்னைககொணடுசெய்து (அதில்) இரதினஙகளைக கொணடு வந்து பதிகபபெற்றவையோ? (அல்லது), மின்கொணடு இழைதத - மின்னலகொணடு செய்யப்பட்டவையோ? வெயிலை கொடு சமைத்த - சூரிய

காந்தியைக்கொண்டு செய்யப்பட்டவையோ? என்கொணடு இயற்றிய-(வேறு) எதனைகொண்டு செய்யப்பட்டவையோ? என - என்று சந்தேகித்ததற்கு இடமாகி, தெரிகிலாத - உண்மையறியமுடியாம லிருக்கின்றன; (எ - று.)

இயல்பிற் பொன்னிலுற் செய்யப்பட்டு இரத்தினங்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ள மிகவுயர்ந்த இவ்வீலங்கைநகரத்து உபரிகை வீடுகள் அப் பொன் மணிகளின் மிக்க வொளியிலுல் இண்படியென்று சொல்லமுடியாமல் திகைக்கும்படி யிருந்தனவென்க; ஐயவணி. 'வன்கொணடமுவிமதி முட்டு வன மாடம்' என்றது, மேகமண்டலத்திலும் மேலாகவுயர்ந்து சந்திரமணடலத்தைச் சாரவுள்ள மாளிகைக ளென்றபடி; தொடர்புயர்வுந்விற்சியணி.

உலகமும் அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற்கு ஏதுவாகின்ற சிறப்புடைமை தோன்ற, 'வன்கொணடல்' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]இழைத்த. [2]அமைதத. [3]விட்டு.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - கீழ்ப்படலத்தின் எழுபத்தைந்தாம் கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (க)

உ. நாகா லயங்களொடு நாகருல குந்தம்
பாகார் [1]மருங்குதுயில் வெண்ணவுயர் பண்ப
வாகாய மஞ்சவகன் மேருவை யனுக்கு
மாகால் வழங்குசிறு தென்றல்வர நின்ற.

(இ - ள்) (மறறும் இங்கரத்துமாளிகைகள்),—நாக ஆலயங்களொடு தேவர்களின் மாளிகைகளுடனே, நாகர் உலகும் - தேவலோகமும், தம் பாகு ஆ மருங்கு துயில்வ - தமதுபாகமாய்ப் பொருந்திய இடத்திலே இனிது நடுகத்தக்கவை, என்ன - என்று சொல்லும்படி, உயா பணப - (தேவலோகத்திலும்) உயாந்த தனமையையுடையன; ஆகாயம அஞ்ச - வானத்திலுள்ளாரஞ்சும்படி, அகல் மேருவை அனுக்கும் - அகன்ற மகாமேருமலையை(க கொடுமுடிபறித்து) வருத்திய, மா கால் - பெருமையையுடைய வாயுதேவனுல், வழங்கு - இனிதாகி அளிக்கப்படுகின்ற, சிறு தென்றல் - இளந்தென்றற காற்று, வர - வரும்படி, நின்ற - உள்ளன; (எ - று.)

தேவர்கள் வசிக்கின்ற சிருங்கங்களுட்பட்ட தேவலோகம் தமது பகுப்பாய்ப் பொருந்திய ஓரிடத்திலே [கீழ்நிலையிலே] இனிது நடுகத்தக்கனவென்னும்படி மிக்க உயாசசியுடையவை இங்கரத்து மாளிகைகளென்பது, முதலிரண்டடியின் கருத்து தொடர்புயர்வுந்விற்சியணி. அம்மாளிகைகளின் மிகுபரப்பும் இங்குத் தொனிக்கும. அகனமம் அவை மிகவுயாந்திருந்தாலும், மிக்க வலிமையையுடைய வாயுதேவன் இராவணனிடத்து அசசத்தால் அடங்கி மந்தமாருதமாக இனிது வீசபெற்றிருந்தன வென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து.

இனி, இசசெய்யுளின் மூன்னிரண்டடிகளு - தேவலோகத்து மாளீகை களும் பாதாளலோகத்து மாளிகைகளும் தமது பக்கத்திலே இனிது தங்குதற் கூரியவை [ஒருகோவையாகசசொல்லதத்கன] என்னுமாறு மிகச் சிறந்துள் ளன (இக்ஙகரத்துமாளிகைகள்) என்றலுமொன்று; நாகர் - சுவர்க்கத்து வாழ் பவ்ரும், நாகசாதியாரும். ஆலயம், உலகு - இலகைணையால், மாளிகையை யுணர்த்தின. நாக + ஆலயம், நாகாலயம் தீர்க்கசந்தி. பாகு - பாகமென்ற வட சொல்லின் விகாரம். ஆகாசம் அதிற்சஞ்சரிக்குந் தேவரைக் குறித்தலால், இடவாகுபெயர். 'மாகால்வழகுசிறுதென்றல் - முரண்தொடை. பீ - மீ:— [1]மருவகுயிலவென்ன. (உ)

கூ. மாகாரின் [1]பின்கொடி மடக்கின [2]ரடுக்கி
மீகார மெஞ்சணு நறுந்துகள் விளக்கி
யாகாய கங்கையினை யங்கையினி னள்ளிப்
பாகாய செஞ்சொலவர் [3]வீசுபடு காரம்.

(இ - ள்.) பாகு ஆய செம் சொலவர் - கருப்பஞ்சாற்றின் பாகுபோன்ற இனிய சொறகளையுடையவர்களான (இலதியரெனப்படுகின்ற) குறமகவல் மகளிர், மக காரில் மின் கொடி மடக்கினர் அடுக்கி - பெரிய காள மேகஙகளில் தோன்றுகின்ற மின்னற்கொடிகளைப் பிடித்துப்பிடிதது சேர்த்துத் துடைப் பக்கற்றையாகக்கொணடு, (அதனால்), மீ காரம் எஞ்சணும் நறுந்துகள் விளகி மேற்பகமெஙகுமுள்ள சுகந்தப்பொடிகளை விளகிதத்ள்ளி, ஆகாயகஙகை யினை அம் கையினின் அள்ளி வீசு படு-ஆகாயகஙகைநீரை அழகிய (தங்கள்) கைகளால் முகந்துகொணடுவந்து தெளிகசப்பெற்ற, காரம் - வீதிகள், (இக் ஙகரத்து உள்ளவை; (எ - று.)

இராக்கதராஜனை இராவணனது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அக்ஙகரத்திற் குறமகவல் மகளிராகள் அவ்விடத்து மாளிகைகளில் பணிவிடை செய்கின்ற விதம் இதில் வெளியாம். மேகத்துமின்னல்களைப் பிடித்துப் பிடிதததை தொகுத்து• வாகோலாக்கி அவ்வினகளுமாறு கொணடு குபபை கூட்டி யொதுகி ஆகாச கஙகைநீரைக்கொணாந்து தெளித்துத தளதளசசெவ் வைப்பிததுகினறனர் ரென்க; வீதுகோணி. இராவணனது நகரமாகிய அதிலேயுள்ள குறமகவல்மகளிரின் ஆறறலும், அக்ஙகரத்து மாளிகைகள் மேகமணடலத்து மின்னலகளை எட்டிப் பிடிததுக் கொள்ளும்படியாகவும் ஆகாயகஙகைநீரை எட்டி முகந்துகொள்ளும்படியாகவும் மிகவுயர்ந்துள்ளன வெனபதும், இதில் வெளியாம். அவ்விடத்து மாளிகைகளிலே சிந்தியிருக் கின்ற வாசனைப் பொடிகளொழிய வேறு தூசியில்லை யென்பதுபற்றி, 'மீகார மெஞசணுநறுந்துகள்விளகி' எனப்பட்டது. மேனிதிமிர்ந்த சந்தனத்தின் பொடி, கற்பப்பொடி, கதம்பப்பொடி, குடியமலர்களினின்று சிந்திய மகரந் தபபொடி என்ற யிவும், 'நறுந்துகள்' என்றதில் அடகும். இராவணன் ஆனது பலதினுல் தேவமாதரையே பணிபெண்களாகக் கொண்டிருத்தி

லால், 'பாகாயசெஞ்சோலவா'என அகருற்றேவல் மகளிரது சொல்லினிமை பாராட்டிக கூறப்பட்டது.

மின்கொடி - கொடிபோன்ற மினனல் மீ - மேல். காரம - பக்கம. பாகு- வெல்லம், சாக்கரை, கற்கண்டு. ஆய - உவமவுருபு. காரம - அகாரமென்ற வடசொல்லின் முதற்குறைவிகாரம; வீடுஎன்பது, பொருள். கருஹமென்ற டசொல பிராகிருதத்திற் கரமெனச சிதைந்துவழங்கு மாதலின், அது இங்குக காரமென முதனீண்டுவந்ததெனினும இழுகாது. ஏற்றசொல் வருவிதது முடிகசப்பட்டது; அன்றி, இசசெய்யுளினீற்றிலுள்ள 'காரம' என்ற. பால்பகா அஃறிணைப்பெயரை முந்திய செயயுளில்வந்த 'பண்ப', 'நின்ற' என்ற முற்றுகளுக்கு எழுவாயாகசகொணடு இயைபு செய்யுளையும குளகமாக முடிப்பினுமாம். பி - பீ:—[1]மீன். [2]அடகசி. [3]மீசுபடகாரம். (சு)

வே று

சு. பஞ்சி யூட்டிய [1]பாட்டிசைக் கிண்கிணிப [2]பதுபஞ்
செஞ்செ விச்செழும் பவளத்தின் கொழுஞ்சுடா சிதறி
மஞ்சி னஞ்சன நிறமறைத் தரக்கியர் வடித்த
வஞ்சி லோதியோ [3]டுவமைய வவர்க்குற வமைவ.

(இ - ள்.) டஞ்சி ஊட்டிய - செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டபபெற்றவை யும், பாட்டு இசை கிணகிணி - இசைப்பாட்டுப்போலினிய ஒலியையுடைய கிணகிணியென்னும் ஆபரணதததை யணிந்தவையுமான, பதுமம - செந்தா மரை மலாபோன்ற (இருகரதது மாடமாளிகைகளிலுளள இராகததமாதர்க ளது) பாதஙகள், செம செவி செழும் பவளதத்தின் கொழுஞ் சுடா சிதறி - செவ்வையான அழகையுடைய செழுமையான பவழம்போனற விரல்களின் மிகுதியான காந்தியை வீசி, மஞ்சின் அஞ்சனம நிறம மறைதது - மேகங களின் கருநிறதததைப் போகசிச செந்நிறமாகசசெயதலால்,—அவாகளு உற அமைவ - அவ்வாகசியாகசு (மேனிநிறதததில) ஒபபுமையாக அமைவனவான அந்தகாளமேகஙகள்,—அரகசியா வடித்த அம சில் ஓதி யோடு உவமைய - அந்த அரகக மகளிராகளின சிறநத அழகிய வட்டமான ஆபரணத்தையணிநத கூந்தலோடு ஒததனவாவன; (எ - று)

இயல்பில் மிகக கருநிறமுடைமையால அரகசியர்களு மேனிநிறத்தி லொப்புமைபாகினைற காளமேகஙகள், அவாகள இருகரதது உபரிகைகளி லுளாவும்போது அவர்களுடைய செமபஞ்சுகுழம பூட்டப்பெறற செநதா மரை மலாபோலச சிவநத கால்களிலமைநத பவழதததணடுபோன்ற விரல் களினது செந்நிறவொளி வீசுதலால் தமது கருநிறம மறைகசப்பட்டுச செந் நிறமபூணடு அவ்விராக்ஷதமாதரது செமபட்ட மயிரோடொப்பாயின வெனப தாம். கால்களிலூட்டிய செம்பஞ்சின் செம்மையை மேகஙகள் பெற்றதாக கூறியது - பிறிதின்குணம்பெறலணி. இராகதமாதருடைய கால்விரல் களின் செந்நிறமிகுதியை வருணிதத இதில், அந்தரத்து உபரிகைகள் மேக

மண்டலதனதையள்ளவி உயர்ந்துள்ளன வென்பது பெறப்படுதலும் காண்க. செந்தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை 'பதுமம்' எனவும், திரண்டபவழத் தூண்டுபோன்ற விரல்களை 'பவளம்' எனவும் உபமேயதனை உபமானமாகவே சொன்னது, உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. 'பஞ்சியூட்டிய,' 'பாட்டிசைக்கிண் கிணி' என்ற அடைமொழிகள், பதுமமென்றதன் பொருளை விளக்கின. பாட்டிசைகிண்கிணிப் பதுமம் - (கீததோடொத்து நாட்டியஞ் செய்கின்ற பொழுது) அப்பாடலின் அமைப்புக்குஏற்ப ஒலிதத்லையுடைய சதங்கைகளைத் தரித்த தாமரைமலாபோன்றபாதங்களெனினுமாம; ''பதங்களிற் றண்ணுமை பாணிபணணுற விதங்களின் விதிமுறை சதியிதிப்பவர், மதங்கிய ரச்சதி வகுத்துக்காட்டுவ, சதகைகள்'' என்றது காண்க.

பஞ்சியெனினும், பஞ்செனினும் ஒக்கும். [2]பதுமசெஞ்செவி' என்ற பாடதத்திற்கு, பாதபதுமங்களிலுள்ள விரற்பவளங்களின் மிக்கவொளியானது வீசி யென்க. அஞ்சனநிறம - மைபோன்ற நிறம்; எனவே, கருமை யாயிற்று. வடிதத சில் - பலஅணிகலங்களுள் தேர்ந்தெடுத்தணிந்த வட்ட மாகிய முடியணி; சூடாமணி. வடிதத ஓதி என்றெடுத்து, வாரிவிட்ட கூந்த லெனினுமாம். பி - ம்:—[1]பாட்டமை. [3]அமைவன வைத்தனவுவமை, உவமையவவரைக்குற முவமை.

இதுமுதற் பதினேந்துகவிகள் - முதற்பீரும் ஐந்தாஞ்சீரும் மாசீராகளும், மற்றைமூன்றும் விளசீர்களுமாகிய நெடிலடி நான்குகொண்ட கலிநிலைத் துறைகள். (சு)

ரு. நான நாண்மலர்க் கற்பக [1]நறுவிரை நாறப்
பானம் வாயுற வெறுத்தநா ளாறுடைப் பறவை
[2]தேனவா விரைச்செழுங கழுநீர்த்துயில் செய்ய
வான யாறுதம் [3]மரபியக் கலந்தொறு மடத்த.

(இ - ள்.) நானம் - கஸ்தூரிவாசனையுள்ள, நாள்-அன்றுமலர்ந்த[புதிய], கற்பகம் மலா - கற்பகவிருக்ஷதுமலர்களின். நறு விரை - திவ்வியபரிமளம், நாற - (தமதுஉடமபில்) வீசவும, பானம் வாய உற - (அக்கற்பகமலர்களிற்) குடிதத தேன் (தேக்கெறிந்து) தம்வாயிற பெருகவும, வெறுதத-(கற்பகமலர் களின் நறுமணதனையும தேனையும் மிகுதியாகநுகாந்து தெவிட்டி அவற்றி னிடம) வெறுப்புகொண்ட, நாள் ஆறுஉடை பறவை-ஆறுகால்களையுடைய பறவைகளாகிய வண்டுகள், தேன் அவா - வேற்றுதேனினிடத்து ஆசையி னால், விரை செழுங கழுநீர் துயில்செய்ய - நறுமணமுள்ள செழுமையான செங்கழுநீர்ப்பூவில்வந்து இனிதுதங்க, வானயாறு - ஆகாயகங்காநதியானது, தம் அரமியம் தலம தொறும மடதத - இக்கரத்துமாளிகைகளின் நிலாமுற் றங்களிற பாய்ந்துகொண்டிருக்கின்றது; (க - ரு)

இக்கரத்து மாளிகைகளின் மிக்கவுயர்வைக் கருதுவார், அவற்றின் நிலா முற்றங்களில் ஆகாயகங்காநதி பாயகின்ற தென்றார். தேவலோகத்துக்கற்பக

தருவினதுமலர்களின் பரிமளத்தையும் தேனையும் மிகுதியாக நுகர்ந்து தெவிட்டிய வண்டுகள் அகோரட்டுப்பூவைவெறுத்தது வேறறினமான நீர்ப் பூவின் தேனையவாவி ஆகாயகங்காநதியிலுள்ள செகழுநீர மலர்களிற்சேர்ந்து இனிது தங்குகின்றன வென, அவ்வானயாறறுநீர்ப்பூகளின சிறபபுக்கூறிய வாரும்.

தாளாறுடைப்பறவை—வடமொழியில் 'ஷட்பதம்' எனவும், தென் மொழியில் 'அறுகால்' எனவும்படும். 'கழுநீர்துயில்செய்ய' என்பதற்கு-செங் கழுநீர்ப்பூவில் (தேனைமிகுதியாகக்குடிதது அக்குடிமயக்கததால்) துங்குதலைச செய்யவென்று பொருள்கொள்ளினுமாம். ஹர்ம்யம் என்ற வடசொல், செல் வர்கள்மாளிகையைக் குறிக்கும்; அது தமிழில் அரமியமென விகாரப்பட்டு, வீட்டின்மே லுலாவும்வெளியாகிய நிலாமுற்றததுக்கு வழஙகுகின்றது. மடதத - மடித்தது - தொகுகதல்; இனி, இதனைப் பலவின்பால் மூற்றுகவே கொணடு, தமது நிலாமுற்றஙகளில் வானயாறுபாயப்பெற்றன (இங்கரதது மாளிகைகள்) என்று எழுவாய் வருவித்துமுடித்தல், கோ. 'அடித்' என்று எடுத்தல், மோனைதொடைக்கு முரணும். பி - மி:—[1]கறு விரைநான்ற, விரைநான்றநான்ற. [2]தேனவாமவிரைசெகழுநீர். [3]அரமியத்தலததொடு மடுப்ப. (கு)

கூ. குழலும் வீணையும் யாழுமென் றினைய குழைய
மழலை [1]மென்மொழி கிளிக்கிருங் களிக்கின்ற மகளிர்
சுழலு நன்னெடுந் தடமணிச சுவாதொறுந் துவன் று
நிழலுந் தம்மையு [2]மெய்ம்மைநின் றறிவரு நிலைய.

(இ - ள்.) குழலும் வீணையும் யாழும் என்று இனைய குழைய - புள் ளாகுழலும் வீணையும் யாழும் என்ற இததன்மையனவான இன்னிசைக் கருவிகளின் ஒலியும் தோற்குமபடி, மெல மழலை மொழி - மிகவும் இனிமை யான (தங்கள்) மழலைசசொறகளை, இருந்து கிளிகளு அளிகினற - மாளிகை களிலேயிருந்து (தாமவளர்க்குற) கிளிபபிள்ளைகட்டி அன்போடுகறறுகொடுக் கின்ற, மகளிர் - மாதாகளினுடைய, சுழலும் நல் நெடுந் தட மணி சுவர் தொறும் துவன்றும் நிழலும் - சுற்றிலுமுள்ள அழகிய உயர்ந்த பெரிய இரத் தினமயமான சுவாகளிலெல்லாம் தெரிகின்ற பிரதிபிம்பங்களையும், தம்மை யும் - அமமகளிரையும், நின்ற மெய்ம்மை அறிவு அரு - (பார்த்துத்) துணி வாக உணமையுணாதற்கு அருமையான, நிலைய - நிலைமையையுடையன, (இங்கரத்து மாளிகைகள்); (எ - று.)

இங்கரத்துமாளிகைகளின் சுவாகளெல்லாம் இரத்தினமயமானவையாத லால், அவற்றில மகளிருருவம பிரதிபலிகின்றபோது காணபவர் இன்னது மகளிரது நிஜரூப மென்றும இன்னது அதன பிரதிபிம்ப மென்றும உணமை யறிதறகரிதாகின்ற தென்க இதகு, இயறகைமகளிருருவதறகும மணி களில்தோன்றும பிரதிபிம்பமாகிய மகளிருருவதறகும் ஒற்றுமையதாற்

பேதந்தோன்றுமையைக் கூறியது மறைவணி. யாழ்-வீணையின்சாதிபேதம் குழல், வீணை, யாழ் என்பன - அவற்றின் ஒலிக்குமூதலாகுபெயர்; "குழலினீதியாழினிதென்ப" என்றவிடத்துப் போல மழலை - நிரம்பாமென்சொல்; இது, குதலையென்றும் கூறப்படும் சீவசிந்தாமணியில் "மெய்பெருவெழுதுயிர்க்குமழலைவா யின்முறுவல், தையலாள்" என்றவிடத்து ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'மழலை எகாலத்திறகு கூறுப'என்றதனால், மகளிரது குழவிப் பருவத்து இன்சொல்லையே யன்றி அவரது எப்பருவத்துஞ்சொல்லையும் மழலையென்றல மரபென உணர்க. எற்றழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது. பி - மீ:—[1]யாழ் [2]மெயம்மைகணடி. (சு)

எ. இனைய மாடங்க ளிந்திரற் [1]கமைவர வெடுத்த
[2]மனையின் மாட்சிய வென்னினைச் சொல்லுமா சுண்ணு
மனைய தாமெனி னரக்கர்தந் திருவுக்கு மளவை
நினைய லாமன்றி யுவமையு மின்னதா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இனைய மாடங்கள் - இத்தன்மைபனவான (இங்ஙாதது வீடுகள், இந்திரற்கு அமைவர எடுத்த மனையின் மாட்சிய - தேவேந்திரன் வசிதற்குத் தக்கஇடமாக அமையும்படி உயாததிகட்டிய அரண்மனைபோன்ற சிறப்பினையுடையன, என்னின்-என்று ஒப்புமைகூறினால், அ சொல்லும மாசு உண்ணும் - அங்ஙனஞ்சொல்லுகின்ற சொல்லும் '(பொருளோடு பொருந்தாதாதலாற்) குற்றமடையும்; (இங்ஙனமன்றி), அனைய தும் எனின் - அங்ஙனம் இவ்வீடுகட்குத் தேவேந்திரனரண்மனையை ஒப்புமைகூறுவது சரிதானென்றால், அரக்காதம் திருவுக்கும அளவை நினையல் ஆம் -.இராக்கதர்களுடைய ஐசுவரியதத்துக்கும் ஓரளவை எண்ணுதல்கூடும்' அன்றி - அது மாத்திரமேயல்லாமல், உவமையும - (அந்த ஐசுவரியதத்துக்கு) ஒப்புமையும், அன்னது ஆ நிற்கும் - அததன்மையதாகநிற்கும் [இந்திரனது பரமைசுவரிய மென்னலாம்படி நிற்குமென்றபடி]; (எ - று)

இந்தரன்' என்ற வடமொழிப்பெயர், பரமைசுவரியமுடையவ னென்று பொருள்படும். இராக்கதாகளவசிக்கின்ற இலங்கைநகரத்து மாடமாளிகைகள தேவேந்திரனது அரண்மனை போல்வன வென ஒப்புமைகூறினால் அசசொற் றொடர் பொருட்குஏலாதாதலால வெற்றெனதெதாடுதலென்னுங குற்றத் திறகிடமாகிநிற்கு மென்பது, முன்னிரண்டடியின் தோந்தபொருள். இங்ஙனமன்றி, மாடஙகட்குகூறிய இந்திரனரண்மனையொப்புமை பொருந்து மென்றால், அமமாளிகைகட்கு உடையவாகளாகிய அரக்காகளது செல்வதத்துக்கும ஓர அளவை எணணலாம; அன்றியும் அவ்வாகளது செல்வத்துக்கு ஒபபுமையும் இந்திரனது ஐசுவரியதததைக் கூறலாகும் என்றது - அரகாதுசெல்வம ஓரளவுபடாதெனபதையும, இநதிரனது ஐசுவரியம் ஓரளவிற்பட்டதென உபநிடதத்தினால் விளங்குவதையும உட்கொணடு கூறியதென்க. அரகர் திருவுக்கு அளவில்லாமையால் அதற்கு ஓர ஒப்புமையும் அமையாது; அவர்

கள் மாளிகைகட்கும் ஒப்புமையமையாதுஎன்பது. இச்செய்யுளின்தாற்பரியம். இங்குப் பிரஸ்தாபமாய் உபமானமாகக் கூறப்படுகிற தேவலோகத்துமனை, செல்வம் இவற்றினிடத்து உபமானத்தன்மையையறுதற்குக்கூறியது எதிர்நிலையணி.

பி - மீ:—[1]அமைவுறவெடுத்தது, அமைவுறவெடுத்த. [2]அனையமாட்சிய, வனையுமாட்சிய. (எ)

அ. மணிக ளெத்துணை பெரியவு மாறிரு மார்பி
ணணியுங் காசினுக் ககன்றன வுள[1]வென லரிதாற்
றிணியு நன்னகர்த் திருமனை தெய்வமாத் தச்சன்
றுணிவின் [2]வந்தன தொட்டழ கிழைத்தவத் தொழில்கள்.

(இ - ள்.)மணிகள் எத் துணை பெரியவும - எவ்வளவுசிறந்த இரத்தினங்களும, மால் திருமார்பின் அணியும் காசினுக்கு அகன்றன உள எனல் அரிது ஆல்-திருமால் தனது திருமார்பில்தரித்துள்ள (கௌஸ்துப) ரத்தினத்தினும மேம்பட்டவையாகவுள்ளன வென்று சொல்லப்படுத லிலையன்றே: (அது போலவே) மா தெய்வத்தச்சன் - சிறந்ததேவசிற்பியான விசுவகன்மனுடைய, துணிவின் - (மிகச்சிறந்ததொரு நகரத்தைச செய்வே னென்ற)உறுதியி னால், வந்தன - தோன்றியனவும், தொட்டு - தன் கைகளால் தொட்டு, அழகு தொழில்கள இழைத்த - அப்படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] அழகியதாக வேலைத்திறங்களமைக்கப் பெற்றனவுமான, திணியும் நல் நகர திருமனை - வலிமைகொண்ட அழகிய இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள சிறந்த வீடுகளும், (தம்மினுமமேம்பட்டவையுளவென லரிதாம்படியிருந்தன); (எ - று.)

உலகத்தில் எவ்வளவுசிறந்த இரத்தினங்களிருந்தாலும அவை திருமால் மார்பிலதரித்துள்ள ஸ்ரீகௌஸ்துபமென்னுந் திவ்வியரத்தினத்தினும் மேம்பட்டனவாகாவென்பது பிரசித்தம்;அங்ஙனமே,மற்றைநகரங்களில் எவ்வளவு சிறந்த மாடமாளிகைகளிருந்தாலும் அவையெல்லாம் இவ்விலங்காபுரியிலே சிறந்ததெய்வத்தச்சனான விசுவகருமனால் தன்கைத்திறங்கொண்டு அழகிய வேலைப்பாடுகளமைக்கப்பெற்ற சிறந்த மாளிகைகளினும் மேம்பட்டனவாகா என்பது, கருத்து; எடுத்துக்காட்டுவமையணி. வினைமுற்றுவருவிக்க.

தச்சன் - தக்ஷனென்ற வடசொல்லின் விகாரம். தெய்வத்தச்சனான விசுவகர்மா பூவுலகத்தில் இந்திரனுக்காக மிகச் சிறப்பாய்க்கருமித்த இலங்காபுரியிலே மாலியவான் முதலிய பூர்விகராக்ஷசர்கள் குடியேற, அவர்களைத் திருமால் வென்று துரத்தியபினபு, அந்நகரத்திலே குபேரன் வசிக்க, பிறகு அவனை அகற்றிவிட்டு இராவணன அரக்கர்களுடனே அதிற் குடியேறினனென அறிக. பி - மீ —[1]எனிலரிதாய்த திணியும். [2]வந்தனன் (அ)

கூ.—இலங்காபுரியின் பரப்பையும் அதிலுள்ள குதிரைச்சேனை மிகுதியையும் கொண்டாடுதல்.

வாழு மன்னுயிர் யாவையு மொருவழி [1]வாழ
வூழி நாயகன் றிருவயி றுருத்துள திவ்வு

ராழி யண்டத்தி னருக்கன்ற னலங்குதேர்ப் புரவி
யேழு மல்லன வீண்டுள [2]குதிரைக ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) இ ஊர்-இந்த இலங்காபுரி ானது, வாழும் மன் உயிர யாவை யும் ஒருவழி வாழ - (உலகதத்தில்) வாழ்கின் நிலைபெறற பிராணிகளெல்லாம் ஒருங்கு (தன்னிடத்திலே) இனிது வசிக்குபடி [மிகவிசாலமாய்], ஊழி நாயகன் திரு வயிறு ஒத்து உளது-உலகத்துக்கு இறைவனுன திருமாலினது திருவயிற்றைப் போனறுளது; ஆழி அண்டதத்தின்-வட்டவடிவமான அண்டம் முழுவதிலுமுள்ள, ஈண்டு உள - இவ்விலஙகாபுரியிலேயுள்ள, குதிரைகள் எல்லாம—, அருக்கன்தன் அலங்கு தோ புரவி ஏழும் அல்லன - சூரியனது விளங்குகின்ற தேரிறபூட்டிய குதிரைகளேழுமல்லாதன; (எ - று.)

உலகம் முழுவதிலும் பொருந்தி வாழ்கின்ற சகலபிராணிகளும் ஒருங்கு தன்னிடத்தில் வாழுமபடி அதிவிசாலமாயிருத்தலால், இவ்விலஙகாபுரி, பிர ளயகாலதத்திற் சகலசராசரஙகளையும இனிது கொள்கின்ற திருயாலின் திரு வயிறு போன்றுளளது என்பது, மூன்னிரணடடியின் பொருள்; பாலகாண டத்தில் அயோதத்திமாகர வருணனையில "ஊழியினிறுதியுறையுளோ யாதென வுரைப்பாம்" என்றது காணக. அணடம முழுவதிலுமுள்ள குதிரை களுள் சூரியனது தேரிற் பூட்டப்பட்டுள ஏழு குதிரைகள தவிர மற்றைக குதிரைகளெல்லாம் இஙகு உள்ளனவென, அந்தரதத்துக குதிரைச சேனை களின் மிகுதியைக் கூறியவாறும. ஒற்றைசசக்கரமுடைய சூரியனது தேர்க குக் குதிரைகள் ஏழென்றும், காயத்ரீ உஷ்ணிக அநுஷடுப் ப்ருஹதீ பஙகதி த்ரிஷ்டுப் ஜகதீ என்ற ஏழுசந்தஸ்களுமே அகுதிரைகளாக அமைந்துள்ளன வாதலால் அவை அப்பெயரபெறுமென்றும் நூல்கள் கூறும. 'மனனுயிரா யாவையும்' என்றது, பெரும்பான்மைபற்றியதர மென்பதை பின்னிரணடடி களில் உதாரணமுகத்தால் விளகஙின ரென்க.

ஊழிநாயகன் - காலத்துகுத் தலைவனெனினுமாம்; அழியாமுதல்வ னெனபது கருத்து ஆழியணடம்-அண்டகோளம், உலகவுருண்டை. அலஙகு தோ - ஒருகணமேனும நிறறலின்றி இடைவிடாமல் எப்பொழுதுஞ் சஞ்சரிக கின்ற தோ என்றலுமாம். இசசெயயுளின் முதலடிககு—மன் உயிர யாவை யும் - (உலகத்தில்) நிலைபெறுதலையுடைய சகல பிராணிகளும், ஒருவழி வாழும் - இந்த ஓரிடததில்தானே அடஙகி வாழும் வாழ - இவ்வாறு வாழ் தற்கு இடமாதலால் என்று பதவுரை கூறுவாரு முளர.

இசசெய்யுள் "போரியையதன" என்று தொடஙகும் பதிஞ்ஞராமபாட லுக்குப பின்னிருதல், நலம: அவ்வாறு இருப்பின், சதுரஙகசசேனை யானை தோ குதிரை எனற மூன்றுவகைச சேனையையும் முறைபடக் கூறியதாகும

சில பிரதிகளில், இசசெய்யுள் "தழஙகுபேரியின்" (கஙூ) என்ற பாட லுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது.

பி - மீ:—[1]வாழும். [2]குதிரையும்.

(கூ)

கo. அந்நகரத்தின் செல்வ அதிகாரங்களைக் கொண்டாடுதல்.

மரம டங்கலுங கற்பக மனையெலாங் கனக
மரம டந்தையர் சிலதிய ரரக்கியர்க் கமர
ருரம டங்கிவந் தூழையரா [1]யுழல்பவ ரொருவர்
தரம டங்குவ தன்றிது தவஞ்[2]செய்த தவமால்.

(இ - ள.) மரம் அடஙகலும் - (இந்நகரத்திலுள்ள) மரஙகளெல்லாம், கற்பகம் - கற்பகவிருக்ஷஙகளேயாம்; மனை எலாம - (இந்நகரத்து) மாளிகைகளெல்லாம், கனகம - பொன்மயமாயுள்ளன அரக்கியர்க்கு - (இந்நகரததில் வாழ்கினறன) இராக்கத மாதாகட்கு, அரமடந்தையர் சிலதியா - (தேவலோகதது) அப்ஸரஸ்த்ரீகள் குற்றேவல் செய்யும மகளிராயுள்ளார்; அமரா - தேவர்கள், உரம் அடஙகிவநது உழையா ஆய உழல்பவா - தஙகள வலிமையொடுகூகிவந்து (இந்நகரசது அரகனாசட்குக்) குறறேவல்செய்பவராய இவகூஙகும் ஓடிததிரிகின்றனர்; இது - இவ்வளவு சிறப்பும், ஒருவா தாம அடஙகுவது அன்று - ஒருவாககு உரியதாக இயல்பிற கூடுவதன்று; (ஆகவே இவ்வகைச்சிறப்பு,) தவம செய்த தவம் - (இராவணன்) தவஞ்செயது பெறற பயனகும்; (எ - று)

கற்பகம் அடஙகலும் மரம் என்றது, இராவணன் தனது ஆற்றலாற் கற்பகமரஙகளை யெயர்ததுக கொணாநது இங்கு வைததுள்ளானதலால, மேல் திருவடிதொழுத படலததில ''வேலையுளிலஙகை யென்னும விரிநக ரொரு சார் விணடோய், காலையு மாலைதானு மில்லதோ கனகககற்பக சோலையஙக தனில்'' என வருதலும காணக. அமரமடநதையா என்பது, அரமடநதையா எனறு விகாரப்பட்டது. உழையர் - அருகிலிருநது ஏவலசெயபவா. 'தவம்' எனற சொல் இரணடனுள், பிறதியது-ஆகுபெயராய், பயனையுணர்த்திறறு. இனி, 'தவமசெயத தவம்' என்பதறகு-தீயினிடையேயிருந்து செயத தவததினு லாகுமென்றும பொருள்கொள்ளலாம; இராவணன் ஆதியிற் பஞசாக்கினிமத்தியில் நின்று தவமியற்றியமை உணாக. அன்றி, தவம தான்செயததொருதவமா மென்றலு மொன்று; தவததுககு மேன்மையளிப்ப தென்க; மேல் திருவடிதொழுதபடலதில் ''தவஞ்செய்ததவமாக தையல்'' என வருகின்றது. பி - மீ:—[1]உழல்குவா. [2]தவஞ்செயத்தகுமால். சிலபிரதிகளில் இசசெய்யுள ''மணிகளெதது'' (அ) என்ற செய்யுளின்பின் காணப்படுகின்றது. (கo)

கக.—யானைசேனை தேர்சேனை மிதத்தலைக் கொண்டாடுதல்.

[1]போரி யைந்தன தோற்றவென் றிகழ்தலிற புறம்போய்
நேரி யன்றவன் நிசைதொறு நின்றமா நிற்க
[2]வாரி யநதனி [3]யைங்கரக் களிறுமோ ராழிச
சூரி யன்றனித் தேருமே யிந்நகர் தொகாத.

(இ - ள.) போர் இயைந்தன தோற்ற என்று இகழ்தலின் - (மூன்புதன்னுடன்) போர்செய்ததறகு அமைந்தனவாய் (அவனனுசெய்த போரில்) தோல்

வியடைதன வென்று (இராவணன்) இகழ்ந்துவிட்டதனால், புறம்போய் நேர் இயன்ற வல்நிசை தொறும் நின்ற - தூரத்தேசென்று சேரிதாய்ப பொருந்திய வலிய எட்டுத்திசையெல்லைகளிலும் நின்ற, மா - யானைகள, நிற்க - நிடக்க. ஆரியம் தனி ஐகரம் களிலும்-மேன்மையான் ஒப்பறற ஐந்து கைகளையுடைய விநாயகக்கடவுளாகிய யானையும், ஓர் ஆழி சூரியன் தனி தேருமே - ஒற்றைச சக்கரத்தையுடைய ஒப்பறற சூரியனது தேரும் ஆகிய இவையே, இ ங்கர் தொகாத-இவ்விலங்காபுரியில் வந்து சேராதவை; (எ-று.)

கீழ் கூ - ஆஞ் செயுளில் 'பிரபஞ்சத்திலுள்ள குதிரைகளுட் சூரியன் தேர்க்குதிரைகளேழல்லாதனவெல்லாம் இருகரத்திலுள்ளன' என்று குதிரைசேனைமிகுதியைக் கூறினற்போல, இசசெய்யுளில் பிரபஞ்சத்திலுள்ள யானைகளுட் கணபதியாகிய ஐகரகைகளிலும் பிரபஞ்சத்திலுள்ள தோகளுட் சூரியன் தேருமல்லாத யானைகள் தோசனனேதமும இங்கரத்தி லுள்ளன வென்று, அவ்விடதது யானைசேனை தோசசேனைகளின் மிகுதியைக் கூறினர். அவனை கூறுமிடதது, உலகதத்தின்கீழ் எட்டுதிசையெல்லைகளிலும நின்று அதனைத தாங்குகின்ற அஷ்டதிக்கஜங்கள் அவையவைநிற்கின்ற விடங்களில் ஆதாரமாய்நின்றுகொணடிருசகின்றனவேயன்றி இங்குவரவில் லையேயென்ற ஆசங்கையைத தாமேகொணடு. அவை முன்பு இராவணனுடன் போர்செய்து தோல்வியுற்றனவாதலால் அவற்றை இராவணன் தனது சேனைகமாக ஙகரினுட்கொள்ள விரும்பாது உபேகைசெய்துதள்ளி விட்டனமைபற்றியே அவை ஆகாங்கு நின்றநிலையில் நிற நின்றனவென்று அதற்குசசமாதானம கறபித்துக கூறினர; ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.

'மா' என்ற விலங்கின பொதுப்பெயர், இஙகுச சிறப்பாய யானைபை உணர்த்திறது. ஆர்யம் - வடசொல்; உயாகுலதத்திற் பிறந்த தென்றும், கல் லொழுகை முடையதென்றும், சாரதததகதென்றும் பொருள்படும். விநாய காக்கு இயலபாகிய நாணகுகைகளோடு யானைவடிவதத்தகு உரியதான துதிக கையுமாக ஐநதுகரங்கள் காண்க. சூரியனதுதோ ஸமவதஸரரூபமான ஒற றைசசகரதத்தை புடையதென்று நூலகளகூறும். இநதயானை தோகளின் மிகசசிறப்புத் தோன்ற, இவையொவ்வொன்றுக்கும தனிஎன்ற அடைமொழி கொடுகைப்பட்டது. ஆழி - வட்டவடிவமானது. 'புறமபோய் நேரியன்ற வல்நிசைதொறுமநின்ற' எனபதறகு - தோல்வியுறற தாம் யாவாகணனுகு கும் எட்டாதபடி ஒதுஙகிவசிதததறகு ஏறறனவாயமைந்த வலிய நிசைகளின் கடையெல்லைகளில் நின்ற வென்று உரைபபினும அமையும்.

பி - மீ:—[1]போரியன்றன. [2]ஆரியன்றவன, ஆரியன்றன, ஆரியன்றனி [3]ஐக்கரக்களிறும், தெய்வதக்களிறும், தெய்வமாக்களிறும (கக)

இராவணன் தேவர்களை யேவல்கொள்ளுகிற சிறப்பைக் கோண்டாடுதல்.

கஉ. தேவ ரென்பவர் [1]யாவரும் திருகர்[2]க ளிறைவற்
[3]சேவல செய்கிலா சேவரே யெணவகை யுருவின்

[4]மூவர் தம்மினு மதிகனென் றுலிவன் முயன்ற
தாவின் மாதவ மல்லது பிறிதொன்று தருமோ.

(இ ள்.) தேவர் என்பவர் யாவரும்-தேவர்களென்று சொல்லப்படுகின்ற வர்களனைவருள்ளும், திரு ஈகர்க்கு இறைவற்கு ஏவல்செய்கிலார் எவரே - (இந்தச) சிறந்த இலஙகைஈகரத்துகுத தலைவனுன இராவணனுக்கு ஊழி யஞ்செய்யாதவர் யாவர்தாம்? [எவருமில்லை யெனறபடி]; எணவகை உருவின் மூவர்தம்மினும் அதிகன என்றுல் - எட்டுவகையான வடிவத்தையுடைய திரி மூர்த்திகளினும் மேம்பட்டவனுய் விளஙகுகின்றனன் (இராவணன) என்று சொன்னுல், இவன் முபலும் தா இல் மா தவம அல்லது பிறிது ஒன்று தருமோ - இவ்விராவணன் ஊக்கததோடுசெய்த அழிவற்ற பெரியதவமே (இவனுகு) இவ்வகையான மிக்கசிறப்பைததந்ததல்லாமல் வேறொன்று (இவ் வகையாற்றலைத்) தரவல்லதாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (எ - று)

தேவர்களனைவரும் தனககு ஏவலசெய்யப்பெற்றுத தலைமைததேவர்க ளான திரிமூர்த்திகளினும் மேலானவனென்று உயர்ததிசசொல்லுமபடி மிகக சிறப்புற்ற இராவணனது அரிய பெரிய தவததின் ஆற்றலைக கொண டாடிய வாரும.

எணவகையுரு - நிலம், நீர, தீ, காறறு, வானம் என்ற ஐமபெரும்பூதஙக களும, சூரியனும சந்திரனுமாகிய இருசுடரும், எஜமானனும் என்ற அஷ்ட மூர்த்தி; இத்தமூர்த்ததஙகளைட்டும் சிவபிரானுககு உரியனவெனச சிறப்பாக நூலகளிற கூறப்பட்டிருப்பினும ஒற்றுமைநயம்பறறி உபசாரவழகால் அவற றை மறறையிருமூர்த்திகளுககும் ஏற்றிக்கூறினர; இஙஙனம திரிமூர்த்திகளை அபேதமாகக்கொணடு கூறுதல், ஒருமரபு. அரேகமூர்த்திகளில் அஷ்டமூர்த்தி கள அடஙகுதலும் காண்க. இனி, எண - (யாவராலும) நியானிகபபடுகின்ற [அல்லது கண்டு மதிக்கப்படுகின்ற], வகை - பலவகைபபட்ட, உருவின்-வடி வஙகளையுடைய என்று பொருள்கொள்ளலுமாம; இப்பொருளில், எண்வகை-வினைத்தொகை: மூன்றியபொருளிற் பணபுத்தொகை. மூவா - தொகைக் குறிப்பு. பி - ம்:—[1]யாருமித. [2]னீராககு [3]ஏவலசெய்பவரேவரும். [4]மூவாதம் மினு மொருவனிவ்வுழையுளான் முயலின். இரண்டு மூன்றுமடிகள் - எவல் செயகிலாதவரெவ ரென்னிடில முதல்வர், மூவர்தம்முளு மொருவனிவ குழையனுய் முயலின் என்று உள்ளன. (கஉ)

கஙு.—அவ்விடத்திலுள்ள பலவகையோசைகளைப் பாராட்டுதல்.

கழஙகு பேரியி னாகலி தகைகெடுங் களிறு
முழஙகு [1]மோதையு மூரிநீர் முழகுகொடு முழஙகுங்
கொழுஙகு[2]கு ழற்புதுக் குதலையர் நூபுரக் குரலின்
வழஙகு மபபெருங குழனிகள் வயன்றொறு மறையும்.

(இ - ள்) கழஙகு பேரியின் ஆகலி - ஒலிகினறு பேரிகை வாதியத் தினது சிறநத [மிகுதியான] ஓசையும, தகை நெடுகளிறு முழஙகும்

ஓதையும - அழகிய பெரிய யானைகள் கர்ச்சிகின்ற ஓசையும், மூரி நீர் முழக் கொடு முழகும - கடலின் ஆரவாரதோடு மாறுபட்டு ஒலிக்கும; கொழுக குழல் புது குதலையர் - செழுமையான புள்ளாகுழலி னிசைபோ லினிய புதுமையாகிய குதலைசொறகளையுடைய மகளிரது, நூபுரம் - காறசிலம் பணிகளின், குரலின - ஓசையினால், வழகும அ பெருக துழனிகள் வயின் தொறும மறையும - கீழ்க கூறப்பட்ட (அகதப்பேரிசை முழகம் முதலிய) பெரிய ஓசைகள் இடதோறும் அடஙகிப்போம; (எ - று)

ஒவ்வோரிடததையும வருணிகும்பொழுது, ஆங்காகுப்பலவகை யோசைகள் பொருதியுளளனவெனறு காட்டுதல், மரபு பேரி-முரசு; பறைப் பொதுவுமாம. வாத்தியகோஷமும யானைகளின பிளிறலும் கடலொலியினும் மிகுதுள்ளன வென்பது, மூதியவாகியததின் பொருள். மகளிராடக்கிற பொழுதும காட்டியஞ் செயகிறபொழுதும அவாகளின் காற்சிலம்புகள் ஒலிக கின்றவொலி கீழ்கூறிய மூவகையொலிகளினும பெரிதாயிருகுமென்பது, பிரதிய வாகியத்தின்கருதது. இசசெயயுளில், மேன்மேலுயரீச்சியணி காணக. கலி, ஓதை, முழகு, குதலை, குரல், துழனி என ஒருபொருள குறிக் கும் பலசொற்கள் அமைநததனால், பொருட்பின்வருநிலையணியு முணடு. இலஙகை கடலசூழ்ந்த தீவாதலால், மூரிநீர்முழகும் கூறப்பட்டது.

• மூரிநீர் - பெரியநீர்; எனவே, கடலாயிற்று. பழையநீ ரெனினுமாம் "நீரையே முதலிற படைததனா கடவுள்" என நூலகள ஓதுதலால் வலிய நீரெனறலும் அமையும; உலகத்தை ஆழகல் அளிதல் அழிதல் தொழில் கள் கடலுகு உளளன வாதலின். புதுக்குதலை - "பழசப்பழசப்பாலும்புளிக் கும்" எனறபடியனறி கேட்குந்தோறும புதுமையாகவே தோன்றுகின்ற குத லைசசொல் எனினுமாம். பி - பி:—[1]ஓதையின. [2]குரல் [3]வழகுமப்பெருஞ சதிகளும், வழகுபோதருஞசதிகளும, வழகுமபபெருந் துவனிகள். (கஉ)

கச —தேர்ச்சாலைகளைக் சொண்டாடுதல்.

மரகதத்தினு மறறுள மணியினும [1]வினைந்த
சூகதத்[2]தடந் தேரின [3]பவைபயில் கொட்டி
விரவி வெள்சுதின் றிமைகின்ற விபற்கைப வென்ரு
னரக மொக்குமா னன்னைநிந் நுறகமிந் நகர்க்கு.

(இ - ள்.) மரகதத்தினும - மரகதரதினஙகளினாலும், மற்று உள தினும - மறறுமுளள பலவகையிரதினஙகளினாலும, வினைநத - அழகாகச செய்யப்பட்ட, சூரகதம தட தேர் இனம் அவை - (சிறந்த) குதிரைகளபூட் டிய பெரிய தேகளின கூட்டஙகள், பயில் - பொருந்திய, கொட்டில் - (இரதசாலதிலுள்ள) சாலைகள், இரவி வெளைக நின்று இமைகின்ற இயற கைய-சூரியனும் காணுமபடி ஒருகி நின்று விளஙகுகின்ற இயல்பையுடையன, என்றால—, நலநெடுந் துறக்கம இந்நகாக்கு நரகம் ஒக்கும் ஆல்-சிறந்தபெரிய சுவர்க்கலோகமும இந்நகரத்திற்குமுன் நரகத்தைப்போன்றதாகுமன்றே;

நவரதினகசிதமாய் மிகவும் விளகுகின்ற தேர்க்கொட்டாரகளை யுடைய இங்நகரத்தினது மிகசெல்வசிறபபை நோகுமிடதது சுவர்கக லோகமும் வெறுக்கதகதாகுமென்பது கருதது. துன்பநாசசிக்கேயுரிய இடமாகிய நரகத்தினும் இன்பநாசசிகேயுரிய இடமாகிய சுவர்க்கத்துக்கு எவ்வளவு மேம்பாடு உண்டோ, அவ்வளவு மேமபாடு உண்டு அசசுவாக்கத் தினும் இவ்விலங்கைக்கு என்பது போதரும். எனவே, இதற்குச் சுவாக் கததை உவமை கூறுதல் அடாதென்பது தொனிக்கின்றது. ஒன்றன் குணததினால் மற்றொன்றற்குக் குற்றமுண்டாதலைச சொல்லுதலாகிய அக மலர்சசியணி இதிற் காணக: "அமராவதியுங் நரகா மந்தமாநகர்க்கே" என்றத னோடு இதனை ஒப்பிடுக. 'மரகதத்தினும் மற்றுளமணியினும் வினைந்த' என் றது - தேர்க்கும், தேர்கொட்டினுகும் அடைமொழி. மரகதம்==மரதகம். மற்றுள மணி - கோமேதகம், நீலம், பவழம், புஷ்யராகம், மாணிககம, முதது, வைரியம், வைரம் என்பன. குரகதம் என்ற வடசொல் - (வலிய ஒற்றைக) குளம்புகளினால் (விரைந்து) செல்வது என்று பொருள்படும். தேர்கொட் டல் - ரதசாலை. தடம் என்று எடுதது, இடம்என்றுகொணடு, குதிரைகள் கட்டுமிடகளும், தேர்கள தஙகுமிடங்களுமென்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:- [1]அமைத்த. [2]தணிதேரெலாம். [3]உறைந்திடுங்கூடம், கொழுநகதிர்சுற்றி (கச)

கரு.—அந்நகரத்து ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

திருகு [1]வெஞ்சினத் தரக்கருங் கருநிறந் தீர்ந்தா
ரருகு போகின்ற திங்களு மறுவற்ற கழுகைப்
பருகு [2]மிங்நகர்த்[3]துன்னொளி [3]பரத்தலிற் பசும்பொ
னுருகு கின்றது போன்றுள துலகுசூ ழுவரி.

(இ - ள.) அழகை பருகும் இ நகா துன் ஒளி பரத்தலின் - (தனனைக் காண்பவர் தனது) அழகைப பருகுவதுபோல உறறுநோகி நுகருமபடியுள்ள இந்த இலஙகாபுரியிலே (மாடமாளிகை கூடகோபுரம் மதில்முதலியவற்றில்) நிறைந்த ஒளி சென்று பரவுதலினால்,—திருகு வெம் சினத்து அரக்கரும் கரு நிறம் தீர்ந்தார் - (எப்பொழுதும் பிறரோடும்) மாறுபடுதறகுக் காரணமான கொடுங கோபத்தையுடைய (இங்நகரில்வாழ்கின்ற) இராக்கதர்களும் (தஙகள் இயற்கை)கரியநிறம்நீஙகப்பெற்று விளஙகினார்கள்; அருகுபோகின்றதிஙகளும் மறு அற்றது - அருகிற்செல்லுகின்ற சநதிரமணடலமும் (தனது இயறகைக்) களஙகம் நீஙகி விளஙகுவதாயிற்று; உலகுசூழ்உவரி-உலகததைச சூழ்ந்துள்ள கடல், பசும்பொன் உருகுகின்றது போன்று உளது - (தனது இயற்கைக் கரு நிறம ஒழிந்து) மாறறயர்ந்த பொன்உருகுகின்றதுபோல் விளஙகுவதாயிற்று.

இது அங்நகரின் ஒளிமிகுதியை வருணித்தவாறும் ஒரு பொருள் தன் குணததை நீதது பிறிதொன்றன் குணத்தைப் பெறுதலாகிய பிறிதின் குணம் பேறலணி, இதில் உள்ளது. (இங்கு நீதத குணம் - கருநிறம், பெற்ற குணம் - ஒளி.) இடைவாக்கியத்திலுள்ள 'அழகைபருகுமிங்நகாத்துன் னொளிபரதத்தலின்' என்ற ஏதுவை முதலிரணடு வாக்கியஙகளோடும்கூட்டுக;

இடை நிலைத்தீவகம். 'உலகுசூழ்வரி' என்பதற்கு-இவ்விலங்கைத்தீவைசூழ்ந்தநாறுபுறதது முள்ள கடலென்று உரைப்பாரு முளர். 'உலகு'என்பதுஉலகதது இன் பகுதியையும் உணர்த்துதலே ''மாயோன் மேயகாடுறை யுலகமும்''என்ற தொல்காப்பியத்திலும் காணுக பி - மீ:—[1]திருகுறளு [2]ரை. [3]பரிதலின்.

கசு.—அந்தகாரத்துமாளிகைகளின் ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

அண்ட முற்றவும் வீங்கிரு ளகறறுகின் [1]றலரி
கண்ட வாற்றினிக கடிநகா நெடுமனைக் கதிர்க
ளுண்ட [2]வாற்றினுண் புரைப்பரி தொபபிடிற [3]றன்முன்
விண்ட வாய்ச்சிறு மின்மினி யென்னவும் [4]விளங்கா.

(இ - ள்.) அணடம் முற்றவும் வீங்கு இருள் நின்று அகற்றும் அலரி கண்ட ஆற்றின் - உலகமுழுவதுமு நிறைநத இருளைத தான் நிலைபெற்று விலக்குகின்ற சூரியன் செயகின்ற வகையோடு, இ கடி நகர் நெடு மனை கதிர்களை உணட ஆறறின்-சிறந்த இவ்விலஙகாபுரியிலுள்ள உயாந்த மாளிகைகளின் கிரணஙகள் (அவ்விருள முழுவதையும) உணடொழிக்கின்றவகைக்கு, ஒன்று உரைப்பு அரிது - சிறிதும ஒப்புமைசொல்ல இயலாது; ஒப்பு இடில் - (அஙகனமன்றி இவ்வொளிசுட்கு அசசூரியகிரணஙகளை) உவமைகூறினால், (அவை), விணட வாய் சிறு மின்மினி தன்முன் என்னவும் விளஙகா - திறக் கின்ற வாயையுடைய சிறியமின்மினிப்பூசசி அசசூரியன் முன் விளங்கு கின்ற வளவேனும இவறறின் முன் தாம விளஙகமாட்டா; (எ - று)

சூரியன் வானததிலே உயரததில் நின்று தனது ஆயிரங்கிரணஙகளைக் கொணடு உலகதது இருளை விலகசுகின்றனன்; இலஙகைநகரதது மாளிகைகளின் ஒளிகள் தாம இந்நிலவுலகதது லிருந்துகொணடே உலகமுழுவதிலு முள்ள இருள் முழுவதையும பற்றற உண்டொழித்துவிடுகின்றன; ஆதலால், இவறறிறகுத தமமில் ஒப்புமைசொல்ல இயலாது; ஆராய்சசியின்றி ஒப்புமை கூறினாலோ, சூரியன் முன்னிலையில் மின்மினிப்பூசசி விளஙகுகின்றவள வேனும் அச்சூரியகிரணங்கள் இம்மாளிகையொளிகட்குமுன் விளங்கமாட்டா என்பதாம். ''மதியாதவன் கதிர் மின்மினிபோலொளிரா வைகுந்தம்'' என்ற தனினும் மேலாக மதிகுமபடியுள்ளது இங்ஙனமெனவறி யெங்க. அண்டம் - ஆகாயமுமாம். கடி - பலபொருள் குறிக்கும உரிசசொல்; அசசம, அழகு, ஆரவாரம், இன்பம; ஒளி, களிப்பு, காவல்; புதுமை, மணம் என்ற பொருள் களும் இங்கு அமையும். 'விளஙகான்' என்ற பாடத்துககு, சூரியன் - எழுவாய் பி - மீ:—[1]அலாவான், அலாவ [2]ஆற்றலொன்று, ஆற்றலென்று. [3]தம்முன் [4]விளஙகான் இசசெய்யுள் ''தேனுஞ்சாந்தமும்'' (கள) என்ற பாடலின்பின் சில பிரதியிலுள்ளது சில பிரதியிற் காணப்படவில்லை. (கசு)

கள.—தேன்முதலியவற்றைக் கொண்டாடுதல்.

தேனுஞ் சாந்தமு மான்மதச் செறிநறுஞ் சேறும்
வான நாண்மலர்க் கற்பக மலர்களுஞ், வபமாத்

தான [1]வாரியு நீரொடு மடுத்தலிற் றழீஇய
மீனுங் தாணுமோர் வெறிமணங் [2]கமழுமாம வேலை.

(இ - ள்.) தேனும் - (சூடியமலர்களினின்று சொரிகின்ற)மதுவும், சாந்தமும் - சந்தனமும், மான்மதம் செறி நறுஞ சேறும் - கஸ்தூரியைக்கொண்டு செயத களிப்புள்ள வாசனை வீசுகின்ற குழம்பும், வானம் நாள் மலா கற்பகம் மலர்களும் - வானுலகத்திலுள்ள புதிதுபுதிதாக மலர்தலையுடைய கற்பகதருக்களின் மலர்களும், வய மா தான வாரியும-வலிமைமிக்க யானைகளின்மதநீர்ப் பெருக்கும், நீரொடு மடுத்தலின் - கடல்நீரிற்பாயுது அதனலுடு மிகுதியாகக் கலத்தலினுல், வேலை - அக்கடல், தானும் தழீஇய மீனும ஓர் வெறிமணம் கமழும் ஆம் - அககடல் தானும தனனிடததிறபொருந்திய மீன்களும்(தமகது இயல்பான புலாலநாறறம் ஒழிந்து)ஒப்பறறகறுமணம வீசுவனவாம; (எ-று.)

இதனுல், இங்ஙகரத்திலுள்ள தேன் முதலியவற்றின் மிகுதி கூறியவாறும்; வீறுகோளணி. பாலகாண்டததில் அயோத்திமாநகரவருணனையில் "புதுப்புனல்குடையுமாதா பூவொடு நாவிபூத்த, கதுப்புறவெறியேநாறுக கருங்கடற்றரங்கம்" என்றது, இதகுக் காணத்தகுது. மான்மதம - கஸ்தூரி மானினது கொழுப்பு; வடமொழியில் 'மருகமதம்' எனப்படும். "வயவலி யாகும" என்பது தொல்காப்பியத்து உரிசசொல்லியற்சூத்திரம். வயமா - வலிமையையுடைய விலஙகு. எனவே, யானையாயிற்று. தானவாரி - மத மாகியநீரென இருபெயரொட்டு. பி-ம்:—[1]வாரியின் [2]கமழுமால், கமழுமல்

கஅ.—இவ்வகைசசிறப்பின் காரணத்தைக்குறித்து வியத்தல்.

தெய்வத தச்சனை புகழ்துமோ செங்கண்வா ளரக்கன்
மெய்டொத் தாற்றிய தவத்தையே வியத்துமோ[1]விரிஞ்ச
னையப் பாடிலா வரதனையே மதித்துமோ வறியாத்
தெய்யற் [2]சிந்தையாம் யாவரை யாதென்று துதிப்பாம்.

(இ - ள்.) தெயவ தசசனை புகழ்துமோ-தேவசிற்பியான விசசுவகருமாவைக் கொணடாடிப் பேசுவோமோ? செம் கணவாள் அரகன்மெய் ஒதது ஆறறிய தவத்தையே வியததுமோ - கோபத்தாற்சிவந்த கண்களையுடைய கொடிய இராகஷதனன இராவணன் மெய்ம்மைதவருமற்செய்த தவத்தையே அதிசயிதது புகழ்வோமோ? விரிஞ்சன ஐயப்பாடு இலா வரத்தையே மதிதுமோ - பிரமனளிதத சதேதகிதறகிடமில்லாதவரத்தின்பலத்தையே நன்குமதிதுப் பேசுவோமோ? அறியா தொய்யல் சிந்தையாம் - (இன்னதைப் பாராட்டிப் பேசவேணடுமெனறு) அறியாமற் சோர்வுபடுகின்ற மனததையுடையோமான நாம், யாவரை யாது என்று துதிப்பாம் - (மேற்கூறிய மூவரில்) எவரை எனனவென்று துதிககவல்லோம்? [துதிக்கவல்லோமல்லோம் என்றபடி]; (ஈ - று.)

இஙஙனம ஒப்புயாவறற மிக்க சிறப்பையுடைய இவ்வுலகுகாபுரியை நிருமிததவன், தேவசிற்பியான விசசுவகருமன; இதில் அரசுவீறறிருக்கின்ற

இராவணன் இவ்வளவுசெல்வசிறப்பைப் பெற்றதற்குக் காரணம், அவன் உள்ளும்புறமும் ஒததுத் திரிகரணசுததியுடன் செசோள்செய்த அரியபெரிய தீவமும், அதறகு உவந்து பிரமனளித்த தவறறுப்பெருவரமுமாம். ஆகவே, தெய்வததச்சன் இராவணன் பிரமன் என்ற மூவரும் துதிகசததகவரென்க. வாள் - கொடுமைக்கு இலக்கணை. வாளரகசன் - சிவபிரானிடததினின்று பெற்ற சந்திரஹாஸமென னும் சிறந்தவாளாயுதததை யேந்திய அரகசனெனி னுமாம். மெய் ஒதது - மனமொத்து என்னவுமாம். பி - ம்:—[1]வீதியோன். [2]சிந்தையேம். (கஅ)

வே று.

கக.—வனம் உபவனம் என்ற இவற்றைக் கொண்டாடுதல்.

வானுங் நிலனும் பெறு[1]மாறினி மற்று மூண்டோ
காணும் பொழிலும் மிவைசெங்கன கத்தி னலு
மேனம் மணியாலு மியற்றிய வேனும் யாவுந்
தேனும் மலருங் கனியுந்தரச் செயத செய்கை.

(இ - ள்.) காணும பொழிலும இவை-(இங்ஙகரத்தைசசாாந்த) காடுகளும் சோலைகளுமாகிய இவை, செம் கனகத்தினலும ஏனை மணியாலும் இயற்றிய எனும் - செம்பொன்னலும் மறறும இரததினஙகளினலும் செயயப் பட்டவையாயினும, யாவும - அவையெல்லாம், தேனும மலரும கனியும்தர - (இயறகைக காடு சோலைகளிலுளள மரஙகள்போலத) தேனையும மலர்களையும் பழஙகளையும தருமபடியாக, செயத - அமைததிருகிற, செய்கை - விசிததிர மான செயலை, இனி மற்றும நிலனும வானும் பெறுமை ஆறு உணடோ - இங் ஙகரத்தினும வேறான நிலவுலகமும வானுலகமும பெறும்வகை யுண்டோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

பொன்மணிகளா லியறறப்பட்ட செயற்கைக்காடுகளும் சோலைகளும் இயற்கைமரஙகளபோலத் தேன்மலாகனிகளைத தருகின்ற அற்புதம் இஙக ரத்திலுள்ளதேயனறி மறறைநிலவுலகததிலேனும வானுலகததிலேனும் எஙகு மில்லை யென்பதாம; தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. வானுநிலனும், பொழி லும்மிவை, ஏனம்மணி, தேனும்மலா எனபன - விரிததல்விகாரம். செஙகன கம் - மாற்றுயாந்த பொன். இவ்வகைததெயவிக ஐசுவரியததை இவ்விரா வணனேயன்றி மண்ணுலகததாரும விணணுலகததாரும் பெறுதலுணடோ வென்னும பொருள்கொளளலாம். பி - ம் —[1]மறறினிமாறுமுணடோ.

இக்கவி - கீழ்ப்படலத்தின் முப்பததொன்பதாவ கவிபோனற கலி நிலைத்துறை. (கக)

வே று.

உ0.—கோபுரத்தைக் கொண்டாடுதல்.

நீரும் வையமு நெருப்புமே னிமிர்நெடுங் காலும்
வாரி வானமும வழுங்கல வாகுந்[1]தம வளாச்சி

„பூரி னிருநெடுங் கோபுரத் துயர்சிகண் டுணர்ந்தான்
மேரு வெங்ஙனம் விளர்க்குமோ முழுமுற்றும் வெள்கி.

(இ - ள்.) நீரும் - ஜலமும், வையமும் - பூமியும், நெருப்பும் - அக்கனியும், மேல நிமிர நெடுக காலும் - மேலேயுலாவுகின்ற நெடிய வாயுவும், வாரி வானமும - (இந்த நான்கு பூதகளும்) வருதற்கிடமான ஆகாயமும், (ஆகிய ஐமபெருமபூதகளுமம), தம் வளாசசி வழங்கல ஆகும் - (இங்ஙகாககோபுர தநின்வளாசசிகளுமுண்பு தாம்) தமது வளாசசியிலுற் சிறப்பிதது வழஙகப்படா வாம; (மற்றும்), ஊரின் இ நெடுக கோபுரத்து உயர்சசி கணடு உணாநதால்- இந்தஙகரதநிலுளள நெடியகோபுரதநின் உயாவைப் பாாதநதறிந்தால், மேரு- மகாமேருகிரி, வெள்கி - வெட்கப்பட்டு, முழுமுற்றும் எங்ஙனம விளர்க குமோ-தனது உடம்புமுழுவதும எவ்வாறு வெணணிறமடையுமோ. (எ - று.)

மிகக வளர்சசியுடையனவென்று பிரசிதததமாக வழஙகப்படுகின்ற பஞ்ச மகாபூதகளும, தம்மினுமவளாசசியுடையதாக இங்ஙகர்க்கோபுரம ஏற்பட்டு விட்டதனால் இனி அஙகனம வளாசசியில்மேம்பட்டனவாக வழஙகப்படா என்பது, முந்தியவாக்கியத்தின் பொருள். அககோபுரத்தின் உயர்வு, எண பத்துஙாண்காயிரம் யோசனையுயர்வுள்ளதென்று சொல்லப்படுகிற மகாமேரு கிரியும மிகவும் வெட்கப்படுமபடி அதனினும அதிகப்பட்டுள்ள* தென்பது, பிந்திய வாக்கியத்தின் கருதது. இதுவும தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியே. வெட்கதநினால் மேனிநிறமமாறுதல், இயற்கை; மேருவின் பொன்னிறம் ஒழிந்து வெண்ணிறமாகு மென்க. நீரை முதலில நிறுதநியது, ''ஆதியிற் கடவுள நீரையே படைத்தா'' என்றபடி அது முதலிலதோன்றிய சிறப்புப் பற்றி யென்க. வையம் - (பொருள்களை) வைகுமிடமெனநிலதநுகுக் காரணகுறி. வாரி - வருமிடம. மற்றை நானகுபூதகளும தநகுதற்கு இடமாகுதல பறறியும, அவறறின உற்பத்திக்கு மூலகாரணமாகுதல் பறறி யும், 'வாரிவானம' எனப்பட்டது கணடு உணாந்தால் - பாாதது அதனுயா வையும தனனுயாவையும ஆலோசிததால் என்றலுமொன்று. பி - ம் —[1]தன் [2]ஓரினின்னெகை, ஊருளிகெடுக.

இதுமுதற் பதினொன்று கவிகள் - இப்படலத்தின் நான்காம் கவிபோன்ற கலிநிலைத்துறைகள். (உ0)

உக.—மதிலின்ஒளியைக் கொண்டாடுதல்.

முன்னம் யாவரு மிராவணன் முனியுமென் றெண்ணிப்
பொன்னின் மாநகர் மீசசெலான் [1]கதிரெனப் புகல்வார்
கன்னியாரையி ளெளியினிற கண்வழுக் குறுத
லுன்னி நாடொறும விலஙகினன் போதலை யுணரா.

(இ - ள.) கன்னி ஆரையின ஒளியினில் - அழிவில்லாத (இங்ஙகரதது) மதிலின் ஒளியினால், கணவழுகுறுதல-கணணெளளி மழுஙகுதலை, உனனி - நினைதது, நாள் தொறும் - தினந்தோறும, விலஙகினன் போதலை - விலஙக

செல்லுதலே, உணரா - அறியாமல்,—மூனனம் - நெடுநாளாக, யாவரும் - அனைவரும், இராவணன் முனியும என்று எணணி கதிர் பொன்னின் மாநகர மீ செலான் என புகல்வா - இராவணன கோபிப்பானென்று நினைத்து அஞ்சிச சூரியன் பொன்மயமான பெரிய இலஙகாபுரத்திற்குமேலே செல்லான் என்று சொல்வார்கள்; (எ - று.)

மூவுலகதையும் வென்று அடகி அரசாளுகிற இராவணனிடத்து அசதாற சூரியன் அவனது இலஙகைநகரதுக்குமேலாக வானதே சென்று தனது உஷ்ணகிரணஙகளை வீசுதற்கு பின்வாஙகி அந்நகரதினும் விலகிச செல்லுதலாகிய உண்மையை மறத்து, அந்நகரத்தின் பொன்மயமான மதிலினது ஒளியினுற் கணகூசுதல்பறறி விலகிசசெல்வனென வேறொன்றை வகுத்துக கூறியதனால், ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி.

ராவணன் என்ற வடமொழிப்பெயர் - கூசசலிடுபவனெனறும், கூசசலிடசசெய்பவனெனறும் பொருளபடும. சிவபிரானது கைலாசகிரியைப் பெயாக்கதெதாடஙகி அதன்கீழ்த்த தன்கைகள் அகப்பட்டு நசுகுணடபோது பேரிரைச்சலிட்டதனாலும், தானசெய்யும் பலதுன்பஙகளினால் உலகததாரை அலறிக் கதறசசெய்ததனாலும், இவனுக்கு இப்பெயர. இது, சிவபிரான் இட்டது. இனி, விசிரவமுனிவனது புதல்வனெனைப் பொருளபடும தகதி தாஙக நாமமெனக கொள்ளுதலு மொன்று; இவண - பிரமபுததிரரான புலஸதியமகாமுனிவரது குமாரராகிய விசிரவமுனிவாகுக் கேகசியென்றராகஷஸ ஸதிரீயினிடததிற் பிறந்தவன்; (விசிரவமுனிவர்கு மூதத மனைவியினிடம் பிறந்தவன், குபேரன்.) லஙகாநகரத்தரசன்; திகுவிசயஞ்செய்தவன். இவனது உடன்பிறந்தவா கும்பகர்ணன், சூர்ப்பனகை, விபீஷணன்.

கதிர் - ஒளி; ஆயிரகிரணஙகளையுடையனான கதிரவனுக்குச சினையாகு பெயா. கன்னி - அழிவின்மை. ஒளியினால கண்கூசிப் பார்வை மழுஙகுதல், இயல்பு. உணரா=உணராமல். பி - மி:—[1]கதிரென்பர் புலவர. இசசெய்யுள் சில பிரதிகளில் ''தீயசெய்குநா'' (உஉ) என்ற பாடலுகுப்பின் காணப்படுகின்றது: சில பிரதிகளில் இசசெய்யுள காணப்பட்டிலது. (உக)

உஉ.—மதிலின்உயர்ச்சியைக் கோண்டாடுதல்

தீய செய்குநா தேவரா [1]லனையவர் சேரும்
வாயி லில்லதோர் வரம்ப[2]மைக் குவனென மதியாக்
காய மென்னுடைக் கணக்கறு பதத்தையுங கடகக
வேயு நன்மதி லிட்டனன் [3]கயிலையை யெடுத்தான்.

(இ - ள்.) கயிலையை எடுததான் - (மூன்று) கைலாசகிரியைப் பெயாத தெடுதத ஆறறலையுடையவனான இராவணன்,—'தீய செய்குநர் தேவா ஆல்- (இராக்கதராகளாகிய நமக்குத) தீஙகுகளைச செய்யகூடியவர்கள் (தொன்று தொட்டுப் பகைவாகளான) தேவர்களே யன்றோ: (ஆதலால்), அனையவா சேரும வாயில் இல்லாது ஓர வரம்பு அமைககுவன் - அததேவாகள வரும்படியான வழியைக கடாததாகிய ஓர் எல்லையை (நமது நகரத்துகு) அமைப்

பேன்,' என மதியா - என்ற எணணி,—காயம எனனும அ கணைககு அறு பதத்தையும கடக்க ஏயும - அளவிறநத அந்த [தேவாகள் சஞ்சரிககின்ற] ஆகாயமென்கிற இடமமுழுவதையும் கடந்து மேலாகப்பொருந்திய, நல்மதிலீ- நல்லமதிலை, இட்டனன் - அமைத்துக்கொணடனன்போலும்; (எ - று)

வானததினெல்லை எவ்வளவு உணடோ அவ்வளவையுமகடந்து உயர்ந் துள்ளது, இங்ஙகரதது மதில; அதற்கு, இராவணன் தஙகட்கு சத்துருகளா கிய தேவாகள் எப்பொழுதேனும் தீஙகு செய்பவராதல்கூடி மென்பது கருதி அவாகள வருமவழியை யடைதது வான வீதிகளலைதலுக்கும மேலாகத தனது ஙகாஙகாவறசுற்றுமதிலை யமைதததனனெனைக் கற்பனைகூறியது - ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணி. காயம் - மூதறகுறைவிகாரம். பி - ம்:—[1]எனையவர் [2]அமைகருவம். [3]கயிலையன்று, கயிலையேன்று. (உஉ)

உங.—மதிலின்வலிமையைக் கொண்டாடுதல்.

கறங்கு கால்புகா [1]கா புகா கதிா புகா [2]மறலி
மறம்பு காதினி வானவர் புகாரென்கை வம்பே
திறம்பு காலத்துள் யாவையுஞ் சிதையினுஞ் சிதையா
வறம்[3]பு காதிந்த வணிமதிட் கிடக்கைநின் றகத்தின்.

(இ - ள்.) இந்த அணி மதில் கிடகைகை நின்று - இந்த அழகிய மதிலெல் லையைக கடந்து, அகத்தின் - இஙகரினுள்ளே, கறஙகு கால் புகா - சுழன்று வீசுமியல்புள்ள காறறுகளுமம செல்லமாட்டா; கா புகா - மேகஙகளுஞ் செல்லமாட்டா; கதிா புகா சூரிய சநதிரர்களுமம புகார்; மறலி மறம புகாது - யமனுடைய கொடியதிறமும செல்லமாட்டாது; இனி - இஙஙனமாகினற போது, வானவர் புகார் எனகை வமபே - 'தேவாகள் இங்ஙரினுட் செலலத திறமிலா' என்றுசொல்லுதல் வீணேயாம; திறமபு காலதததுள - (யாவும்) அழியுங காலததில [சாவசஙகாரகாலதததில்], யாவையும் சிதையினும் - எல் லாப பொருளகளும அழிந்தாலும், சிதையா - தான அழியாத, அரம் - தரும தேவதையும், புகாது - (இஙஙகரினுட்) பிரவேசியாது; (எ - று.)

காற்றுநுழையவும் இடமில்லாதபடி அஙஙகரத்துமதில் ஓயாத்தும எங குஞ் சந்துவிடாமறசெறிநதும அரியகாவலுடையதாயு மிருககின்ற தென்க. 'யமனதுவீரமும்இதனுட்புகாது' என்றது, அமமதிலின் காவலுடைமையைக் காட்டும. எஙகுந்தடையின்றிச செல்லுகின்ற ஆறறலையுடைய வாயுவும் மழைக்கடவுளும சூரியசநதிரரும யமனுமே இம்மதிற்காவலைகடந்து இங்ஙகரி னுட்செல்லாரெனறதனாலேயே, மறறைததேவர்கள் செலல வல்லரல்லரென் பது தணடாபூபிகாநியாயததாற பெறப்படுதலபற்றி, அதனைத தனியே யெடுததுககூறுதல் மிகைபடககூற லென்னுங குறறத்தின்பாறபடு மென் பா, 'இனி வானவா புகாரெனகை வம்பே' எனறார; இது - தோடாரீலைச் செய்யுட்போருட்பேறணியாம். நல்வினைகளா யொழித்தது தீவினைகளைச செய்கின்ற கொடும்பாதகளனை இராவணனது ஆட்சியில் வாழிய அரசகர்கள் வசிக்கின்ற இலஙகையில தரும மெனபது சிறிதுமில்லாமையை, அம்மதிற்

காவலனுற் தருமதேவதை அங்காரினுள் நுழைய மாட்டாதெனக் கறபிதகுக கூறியது, தர்குறிப்பேற்றததின்பாறபடும். பலதிசைசளினின்றும் வீசுதல் பற்றியும, ஆவஹம் முதலியவாக எழு வாயுகள் இருப்பனவாகப் புராணக கள் கூறுவதாலும், 'கால்புகா' என்றும் சப்தமேகதஞ்ஞள்ளன வாதலால் 'கா புகா' என்றும், பண்மையாற் கூறினர். கறகுதல - ஒலிதலுமாம். கதிர - கதிர்களையுடையவாககு ஆகுபெயா மறல் - கொடுமை, கொலை, கோபம், திறமை. போர, வலி, வீரம; அதனையுடையவன், மறவி.

இவ்வூரினுள்ளே தருமம் புகாதிருதலால் இவ்வூரவர் விரைவிலழிவுறு வரென்பது நிச்சயம; ஆகவே, 'காறறு முதலிய தேவாகள இதனுட் புகா' என்று இனிசசொல்லுதல் வீணையாமென அரகாககு அமைந்கலமாகின்ற ஒருபொருள் இசசெயயுளில் தொனிகருமென்பா. 'வமபே' என்பதறகு - புதுமையோ? [அனறு] எனறு உரைபபா ஒருசாரா; இப்பொருளில், எ - எதிரமறை பி - மி:—[1]கதிரவனெனி. [2]கனலின. [3]புகாமையாலழியுமிதக, ரென வயிததான், புகாமையாலழியுமிப்பதியென வறைந்தான. (உக)

உஈ.—விமானசிகரத்தைக் கொண்டாடுதல்.

[1]கொண்ட வான்றிரைக் குரைகட லிடையதாய்க் குடமி
யெண்ட வாவிசுப் பெட்டகின் [2]றிமைககின்ற வியலபாற்
பண்டை நாகணைப பளளியா னுநதியிற் பயந்த
வண்ட மேயுமொத் திருந்ததிவ வகனக ரமைதி.

(இ - ள்.) (இதகரமானது), கொண்ட வான் திரை குரை கடல் இடை யது ஆய் - தனனிடததேகொண்ட பெரிய அலகளையுடைய ஒலிகினற கடலினிடையே யுள்ளதாய, குடமி எண தவா விசும்பு எட்ட கின்று இமைக் கின்ற இயல்பால் - (தனனிடையேயுளள அரணமனையின) விமானசிகரம ஒரெலலைககு அடஙகாத ஆகாயததையளாவ உயாநது விளகுகின்ற தன் மையையுடைமையால்,—இ அகல் நகர அமைதி-இநத விசாலமான இலஙகா புரியின அமைபபு, நாக அணை பள்ளியான் பணடை உநதியின் பயந்த அண டமவஉமஒதது இருநதது - சாப்பராஜஞகிய ஆதிசேஷஞகிற சயனததிலே படுததலகொணடு அறிதுயிலமாகின்றவஞன திருமால் ஆதிகாலததில் (தனது) நாபியினின்று தோனறுவிதத அணடகோளததையும் போன்றுளளது; (எ-று)

பெருங்கடலிடையே தோன்றியெழுந்து உயாந்து காணப்பட்ட பிர மாணடததை, தெனகடலிடையே மிகவுயாந்து காணபபடுகின்ற இலங்கை நகாககு ஒபபுமைகூறினா; உவமையணி. தவு - தபு என்பதன் மரூஉ. தவு தல் - அழிதல்; குறைதல். நாகணை - நாகவணை யென்பதன் தொகுதல். பி - மி:—[1]கொணடல் [2]இமைகின்ற வெழிலால் (உச)

உடு.—ஆடல்பாடலாதி விநோதங்களைக் கொண்டாடுதல்.

பாடு வாபல 'சென்னின்மற் றவரினும் பலரா
[2]லாடு வாரினி யவரினும் பலருள ரமைதி

கூடு வாரிடை யின்னியங் கொட்டுவார் மூட்டில்
வீடு காண்குறுந் தேவரால விழுநடங் காண்பார்.

(இ - ள்.) பாடுவார் பலர் என்னின் - (இந்நகரத்தில்) இசைபாடுகின்ற வர்கள் அநேகரென்றால், இனி ஆடுவார் - நாட்டியஞ்செய்கின்றவர்கள், அவரிலும் பலர் - அப்பாடுகின்றவர்களிலும் பலராவர்; அமைதி கூடு வார் இடை இன் இயம் கொட்டுவார் - (அந்நாட்டியதற்குஏற்ப) தாளவமைப்புப் பொருந்தியதும் தோல்வாரிஞற கட்டப்பட்டதுமாகிய இனிமையான வாத்தி யத்தை [மத்தளத்தை] தத்தட்டிமுழக்குகின்றவர்கள், அவரிலும் பலர் உளர்- அந்நாட்டியஞ்செய்பவர்களிலும் பலராயுள்ளார்; மூட்டில் வீடு காண்குறும் தேவரால் விழு நடம் காண்பார்-சிறையிலிருந்து விடுதல்பெறற தேவர்களைக் கொண்டு (இந்நகரஞ்) சிறந்த நாத்தனத்தைச் செய்வித்தது வேடிக்கைபாரப் பார்கள், (இச்சகத்தார்கள்); 'எ-று.)—'மறறு' அசை; ஆல்-அசை;தேற்றமுமாம்

இலங்கையில் அரக்கர்கள் தம்மால் வென்று சிறைபிடித்துக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள தேவர்களுள் பாடுதல் ஆடுதல் மத்தளங்கொட்டுதல் என்ற வற்றில் வல்ல பலரைத் தாம் வேண்டுமபொழுதெல்லாம் சிறையினின்று விடுத்து அவர்களைக்கொண்டு இசைநாடகங்களை நடத்திக் தாம் அதனை விரும்பிக்கண்டு மகிழ்வு ரென்பது கருத்து. முதல் மூன்றடிகளில், மேன் மேலுயர்ச்சியணி காண்க.

கூடு, இடை என்ற விரைத்தொகையிரண்டும் - இயத்துக்கு அடை மொழி. இயம் - வாசிக்கப்படுபொருட்பெயர்; இங்குச் சந்தர்ப்பதனிலால் மத்த ளத்தைக் குறித்தது. 'அமைதி கூடுவாரிடை' என்பதற்கு - சமயம் நேர்ந்து கூடியவர்களான சபையார்களின் நடுவிலே யென்று பொருளைகொண்டு, அதனை, பாடுவார் ஆடுவார் இயங்கொட்டுவர் என்ற மூன்றனோடும் கூட்டி யுரைத்தலு மொன்று இவ்வாறு இசைநாடகங்களை நடத்துவார் அரக்க ரென்றுகொண்டு, அங்குத் தாம் தாம் செய்யும் ஊழியங்களைக் குறைவின்றிச் சரிவரசெயதுமுடித்து விடுதல்பெறற தேவர்களே அச்சிறந்தநாட்டியத்தை (வியந்து) காண்பார்களை என்று இறுதி வாக்கியத்துக்குப் பொருளுரைப்பாரு முளர்; இப்பொருளில் 'தேவரால்' என்பதில், ஆல் - அசை: அரக்கர்கு ஊழியஞ் செய்தலினின்று தாம்விடுதல்பெறும்வகையை யெதிர்பார்கின்ற தேவ ரென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]எணணின். [2]ஆடுவாகண்மற்று. (உடு)

உசு.—நடனச்சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

வான மாதரோ டிகலுவர் விஞ்சையர் மகளிர்
ரான மாதரோ டாடுவ ரியக்கிய ரவரைச
சோணை வார்குழ லரக்கியர் [1]தொடர்ச்சுவர் தொடர்ந்தா
லேணை [2]நாடிய ரரு[3]நடக மிரியையாய்ந் திருப்பார்.

(இ ள்.) (இவ்விலங்காபுரியில்), வானம மாதரோடி - (மேற்கூறியவாறு நாதனஞ்செய்கின்ற) தேவமாதாகளுடன், விஞ்சையா மகளிர் - வித்தியாதர

மாதர்கள், இகலுவர் - மாறுபட்டு அவர்களினும் மேலாக நாட்டியஞ்செய்வர்; ஆன மாதரோடு - அங்ஙனமான விதேயாதரமாதர்களுடன், இயக்கியர் - யக்ஷஸ்திரீகள், ஆடுவர் - (மாறுபட்டு அவர்களினும் மேலாக) நாட்டியஞ்செய்வர்; சோனை வார் குழல் அரக்கியர் - விடாப் பெருமழை பொழிகின்ற காள மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய இராக்கதமாதர்கள், ஆடவர் தொடர்குவர் - அந்த யக்ஷஸ்திரீகளோடு மாறுபட்டு அவர்களினுஞ்சிறப்பாக நாட்டியஞ் செய்வர்; தொடராதால் - அங்ஙனம் நாட்டியஞ்செய்யுமிடத்து, ஏனைநாடியர் - மற்றைநாட்டு மகளிர்கள், அரு நடம நிரையை ஆய்ந்திருப்பார் - (அவர்களோடு எதிர்த்துத் தாம நாதனஞ்செய்யமாட்டாமல் அவர்களுடைய) அருமையான நர்த்தனத்தின அடைவுகளை மனத்தினுலாராய்ந்து வியந்துகொண்டிருப்பார்.

இராக்கதமாதர்களுடைய அதிவிசித்திரமான நாட்டியதத்திறம், இதிற் கூறப்பட்டது. இயக்கியர், அரக்கியர், நாடியர் என்பன - இயக்கர், அரக்கர், நாடர் என்றவற்றின பெண்பால். மிக்க கருநிறமுடைமைக்குச் சோனை மேகம் உவமை கூறப்பட்டது. தொடாதல் - வாதுக்கு அழைத்தல். இனி, ஈற்றுவாக்கியத்துக்கு-அங்ஙனம் அரக்கியர் இகலி ஆடுமிடத்து மற்றைநாட்டு மாதர்கள் அருமையானநடனதத்துக்கு அங்கமான செயல்களேதாம் ஆராய்ச்சியுடனேசெய்துகொண்டுஉதவுவார்கள் என்றபொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. பி -ம் —[1]தொடர்வரதைதொடர்ந்தார். [2]நாக்கியர். [3]நடக்கிரியமைத்திருப்பார்.

உஎ.—நவநிதிகளைக் தற்றேவல் கொள்கின்ற சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

இழையு மாலையு மாடையுஞ் சாந்தமு மேந்தி
யுழைய ரென்னநின் று[1]தவுவ நிதிபங்க ளொருவர்
விழையும் போகமே யிங்கிது வாய்[2]கொண்டு விளம்பிற்
குழையு நெஞ்சினு னினையினு மாசென்று கொள்ளும்.

(இ - ள்) நிதியங்கள் - (உவ) நிதிகள்,—இழையும் - ஆபரணங்களையும், மாலையும் - பூமாலைகளையும், ஆடையும - வஸ்திரங்களையும், சாந்தமும் - சந்தனத்தையும், ஏந்தி - (தாம்) எடுத்துக்கொண்டு, உழையர் என்ன நின்று உதவுவ - பரிசாரகர்போல அருகில்நின்று (இங்ஙகரத்து அரக்கர்கட்கு வேண்டும் போதெலாம அவ்விழை முதலியவற்றைக) கொடுப்பன; இங்கு இது - இவ் ஊரிலுள்ள இவ்வகையானபோகம், ஒருவர் விழையும் போகமோவேறெருவர் விரும்பதத்தக்க போகமோ? [அன்று என்றபடி]; வாய்கொண்டு விளம்பின் - (இதனை) வாயினுல் வருணித்துசசொல்லத தொடங்கினுல், குழையும்-(அவ் வாயசொல்லதற்றிறமில்லாமற்) குளறிப்போம்: நெஞ்சினுல்நினையினும (இதனை வருணிக்கவேண்டுமென்று) மனத்தினுல் நினைத்தாலும, மாசு என்று கொள்ளும - (அக்கருத்துசசிறிதுதக்காத்துபற்றி அங்ஙனம நினைத்தலே அம்மனம தனக்குக) குற்றமாகக் கொள்ளும்; (எ - று)

அந்நகரத்தவர்போகம மற்றையெவர்க்கும மனமொழிமெய்கட்கு எட்டாததென்பது விளக்கப்பட்டது. (“அதிசயமளிப்பதற்கருளறிந்தோற், புதி

தலாகற்பகத்தருவும பொய்யிலாக், கதிரொடுமணிகளுங கறையான்களும், நிதிகளுமுறைமுறைநின்று நீட்டவே" எனறு ஆரணியகாணடத்திற் கூறியது காணதகக்கது.) இவ்விலகுகாபுரியில் ஒருவா அநுபவிகின்ற போகமாகிய இதனையே வாயினாற்சொல்லுதலும மனதினால் நினைத்தலுமமுடியாதெனப் பினனிரண்டடிகட்குப் பொருள் கூறலுமாம்; எனவே, இநகரததிலுள்ள அனைவரும் அநுபவிக்கின்ற போகததை ஒருவகே வருணித்துசசொல்லுதலும் மனத்தினாலெண்ணுதலும் முடியாதென்பது, கருத்து. மகாபதுமம், பதுமம, சஙகம், மகரம், கசசபம, முகுந்தம், குநதம, நீலம, வரம என நிதிஒன்பது வகைப்படும். போகம் சுகானுபவம். பி-ம்.—[1]உதவுவா மாகதமகளிர். [2]கொடி.

உஅ.—நகரத்தின் அமைப்பைக் கொண்டாடுதல்.

பொன்னின் மால்வரை மேனமணி [1]பொழிநதனன பொருத்தி
[2]யுன்னு நான்முகத் தொருவனின் றாழ்முறை யுரைக்கப்
பனனி நாள்பல பணி[3]யுழந் தரிதினிற் படைத்தான்
சொன்ன வானவா தசசனு மிநகா துதிப்பான்.

(இ - ள்.) உன்னும் - (இநகரம் இன்னபடி அமையவேண்டு மென்று) நினைதத, நால் முகத்து ஒருவன - நான்குமுகஙகளையுடைய ஒப்பற்றவனான பிரமன், நின்று - அருகில்நினறு, ஊழ் முறை உரைகக - செயயவேணடிய செயலை முறையே சொல்லிவர, சொனன வானவா தசசன் - (சிறநத நிற்பியாக நூல்களிற) கூறப்பட்ட தேவசிறபியான விசசுவகருமன், பன்னி - ஆராய்ந்து, பொன்னின் மால் வரைமேல் மணி பொழிந்தனன் பொருத்தி - பொன்மயமான பெரிய மகாமேருகிரியிலுள்ள இரதினஙகளை மிகுதியாகக் கொணாந்து சொரிநது அவறறை உரிய இடஙகளிற பதிதது, பல நாள் பணி உழநது - அநேக நாள் சிரமபபட்டு வேலைசெயது, அரிதினின் - அருமையாக, துதிப்பான இநகா படைததான் ஆம - (யாவரும்) துதிக்குமபடி இவ்விலகுகாபுரியை அமைத்தானபோலும; (எ - று.)

இநகரததினது அதிவிசிதத்திரமான செய்கைததிறததைககொணடாடிக கூறியது இது, இஙஙனஞசெயதிருந்தாலன்றி இத்துணைசசிறபபு அமையாதெனறபடியாம. வடமொழியில 'ரதஸானு' என்பது மேருவின்பெயாகளிலொனறு. இரதினமயமான தாழ்வரைகளையுடைய தென்பது அதன்பொருள்; ஆனதுபறறி, 'பொனனின்மால்வரைமேல் மணி' எனப்பட்டது; மேல்-ஏழனுருபு. இலஙகைநகரத்துககு ஆதாரமான திரிகூடகிரி மேருவின் சிகரஙகளிலொன்றுதலால். பொன்மயமான பெரியமலையினமீது இரதத்தினஙகளைநிரம்பககொட்டி அவற்றைப் பொருந்தப்பதித்துப் படைததனனுமென்று உரைத்தலுமொனறு. 'தசசனும' என்றவிடதது, தசசன் நாம் என்றுபிரிதது, நாம் துதிப்பான் - நாம கொணடாடுமாறு என்று உரைபபர் ஒருசாரார.

பி - ம்:—[1]பொழிந்தனபொருவ. [2]உன்னி. [3]உழனறு. (உஅ)

உக.—யாழிசையையும் அகிற்புகையையும் கொண்டாடுதல்.

மகர வீணையின் மநதிர கீதத்து மறைந்த
சகர வேலையி னுர்கலி திசைமுகன் [1]றழுவுஞ்

சிகர மாளிகைத தலஙதொறுங் [2]தெரிவையர் நிவந்த
வகரு தூபத்தி னெழுந்தின முகிற்குல மணைத்தும்.

(இ - ள்.) மகரவீணையின் மந்திரகீதத்தது - (இங்ஙகரத்தவர்வாசிகின்ற) மகரவீணையினது கமபீரமான இசையொலியில், சகர வேலையின் ஆர்கலி மறைந்த-சகரசக்கரவர்த்தி புதல்வர்களால் தோணடப்பட்ட கடலினதுஇறைந்த ஓசைகள் அடஙகிவிட்டன; திசைமுகன் தடவும் சிகரம மாளிகை தலம் தொறும் - (எல்லாவுலகஙகளுள்ளும் மேலதான சத்தியலோகத்தில் வசிக்கின்ற) நான்முகனை பிரமன சேரும்படி உயர்ந்துள்ள சிகரதகையுடைய இங்ஙகரத்து மாடமாளிகைகளிலெல்லாம், தெரிவையர நிவந்த - மகளிர(தமது கூந்தல் முதலியவற்றிற்கு) மிகுதியாயூட்டிய, அகரு தூபதனின் - அகிற் புகையில், முகில் குலம் அனைத்தும அழுந்தின - (வானத்திற் செல்லுகின்ற) மேகக்கூட்டஙகள்யாவும அடஙகிவிட்டன; (எ - று.)

இசசெய்யுளில், கீதவொலியில் வேலையின் ஆர்கலி மறைந்ததாகவும், அகில்தூபதனில் முகிறகுலம் அழுந்தியதாகவும கூறியது மறைவணி. திசைமுகன் தழுவுஞ் சிகரமாளிகை - தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. பேரியாழ்,மகரயாழ், சகோடயாழ், செஙகோட்டியாழ் எனற நான்களுட்பதெனபதுசரமபுகட்டினை மகரயாழ், இஙஙன கூறப்பட்டது; "ஒன்று மிருபது மொன்பதும் பத்துடனே, நின்ற பதினறும பின்னேழுக - குன்றுத, நால்வகையாழுகு நன்னரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோரவிதி"என்றதனால்,முறையே இவற்றிறகு சரமபு இததனையவென்க. மகரவீணை - மகரமீன்வடிவமாக வேலைதனிறமமைகபபெற்ற வீணை. 'மதரகீதம்' என்ற வடமொழித் தொடர் விகாரப்பட்டது. கலம, மந்தரம், தாரம என்ற இசைவகைகளுள் மத்திமமாகிய மந்தரம, இஙஙன கூறப்பட்டது; கலம - செவிககு இனியதும எழுதது நன்குவிளஙகாததுமான தொனி; மந்தரம் - கம்பீரமான தொனி, தாரம - அதிகமான தொனி. அகருதூபம் - அகிற்கட்டையை யெரிததலாலாகும் புகை; வடமொழிததொடர. பி - ம்.—[1]தடவும. [2]மடநதையர்தீர்த்த.

ங்o —அரக்கர்களின்களிப்பைக் கொண்டாடுதல்.

பளிக்கு மாளிகைத் தலந்தொறு மிடருதொறும் பசுந்தேன
றுளிக்குங் கற்பகத் தண்ணறுஞ் சோலைக டோறு
மளிக்குந் தேறலுண் [1]டாடுநர் பாடுந ராகிக்
களிக்கின் றாரலாற் [2]கவல்கின்ற தொருவரைக் காணேன.

(இ - ள்.) (இங்ஙகரததிலுளள), பளிஙகு மாளிகை தலம் தொறும் - ஸ்படிகக்கறகளினலமைகபபட்ட வீடுகளினிடஙகளிலும, பசுந் தேன் துளிக்கும கற்பகம தண நறுஞ சோலைகள் தோறும - புதிய தேனை சிந்துகின்ற கறபகவிருகஷஙகளையுடைய குளிர்சசியான சோலைகளிலும, இடந்தோறும் - மற்றும் பலவகையான் இடஙகளிலும, அளிக்கும் தேறல உண்டு ஆடுநகா பாடுநா ஆகி களிக்கின்றா அலால் - (பரிசாரகர்களாற) கொணடுவந்து கொடுகபப்

பகிற மதுவைக் குடித்துக் கூத்தாடுகின்றவர்களும் இசைபாடுகின்றவர்களு மாய்க் களிதிருகுகின்ற அரக்காகளே (சு காணுகினறேனே) யல்லாமல், கவல் கின்ரூ ஒருவரை காணேன் - (களிப்பின்றிக்) கவலையுடனிருக்கின்றவரூன் அரக்கரொருவரையும காணுகின்றேனில்லே; (எ - து.)

இலஙகையிலுள்ள மிகப்பலரான அரக்கர்களனைவரும் கவலையின்றிக கட்குடித்துக் களித்து ஆடல்பாடல்களைசெய்துகொணடு மகிழ்ந்திருக்கின் றனரேயன்றி, ஒருவரேனும் களிபபின்றிக் கவலையுடையராயிருக்கவில்லை யென்பது, கருத்து 'கற்பகசோலே'—கற்பகம்போலுள்ள சோலே யென் ரூவது, தேவலோகததுக்கற்பகத்தருக்களே இராவணனால் அங்குநின்று பெயர்த்து இஙகுகொணர்ந்து நாட்டப்பட்டன வென்ரூவது கொள்க. பி - ம்.—[1]ஆடினர் பாடினராகி. [2]கலுழ்கின்ரூர். (கo)

ஙக.— அவர்களது போகத்தைக் கொண்டாடுதல்.

தேறன் மாந்தினர் தேனிசை மாந்தினர் செவ்வா
யூறன் மாந்தின ரின்னுரை மாந்தின ரூடல்
கூறன் மாந்தின ரனையவர்த [1]தொழுதவர் கோபத்
தாறன் மாநதின ரரக்கியர்க் குயிரன்ன வரக்கர்.

(இ - ள்.) அரக்கியர்க்கு உயிர் அன்ன அரக்கர்-(இஙகரததிலே) இராக் கதமாதர்கட்கு உயிரபோன்றவர்களான இராக்கதர்கள, தேறல் மாந்தினர் - (அம்மாதாகளாலளிக்கப்பட்ட) மதுவைப் பானஞசெய்கின்றவர்களும், தேன் இசை மாந்தினர் - (அவாகள் பாடுகின்ற) தேன்போலினிய கீதகதை ஆவ லோடு கேட்கின்றவாகளும், செவ் வாய ஊறல் மாந்தினர் - (அவர்களுடைய) சிவந்த வாயிதழி லூறுகின்ற அமுதநீரை உட்கொள்ளுகின்றவர்களும், இன் உரை மாந்தினர் - (அவர்களுடைய) இனிமையான பேசசை அன்புடன் கேட்கின்றவர்களும், ஊடல் கூறல் மாந்தினர் - (அவர்கள்) ஊடி அதனாற் கூறுங் கடுஞ்சொற்களையும் பிரியததோடு கேட்கின்றவர்களும, அனையவர் தொழுது - அஙஙனம ஊடிய அம்மாதர்களே (ஊடல்தீர) வணஙகி, அவர் கோபதது ஆறல் மாந்தினர் - அவர்கட்குஉணடாயிருந்த கோபமதெளிந்த நிலையை ஆசையோடு காண்கிறவாகளுமா யுள்ளார; (எ - று.)

அந்நகரத்து அரககர்களும் அரக்கியர்களும் கவலையின்றிக களிததுப்பல படியால் உல்லாசமாகவிருக்கின்றமையை இஙஙனம் பாராட்டிக கூறினர். மாந்துதல் - குடித்தல்; இது - இலக்கணையாய், ஆதாரதோடு செலியுற்றும் கண்ணுறறுமம உட்கொள்ளுதலேயும் உணர்ததிற்று. வாய - இதழுககு இலக் கணே. வாயூறல் மாந்துதல் - அதரபாநம. "ஊடுதல் காமதநிற்கின்பமதறகின பம், கூடி முயஙகபபெறின்" என்பவாதலால், ஊடல்கூறல்மாந்துதலும் கோபததாறல்மாந்துதலும மகிழ்சசிககுக காரணமாயின. இசசெயயுளில், 'மாந்தினர' என்ற ஒருசொல் ஒருபொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, சொற் பொருட்பின்வநிலேயணி. பி - ம்.—[1]தொழுதெழு. (கக)

ஙஉ.—இதுவும் அது.

எறித்த குங்குமத் திளமுலை யெழுதிய தொழில்கள்
கறுத்த மேனியிற் [1]பொலிந்தன வூடலிற் [2]கனன்ற
[3]மறிக்க ணேக்கியர் மலரடி [4]மஞ்சளப் பஞ்சி
குறித்த கோலங்கள் [5]பொலிந்தன வரக்கர்தங் குஞ்சி.

(இ - ள்.) எறிதத குஙகுமதது இளமுலை எழுதிய தொழில்கள் - செஙநிறவொளிவீசுகினற குங்குமப்பூவின் குழம்பைக்கொணடு இஙகரத்து இராக்கதர்களால், அரகஙியர்களின் இளமையான தனஙகளிலே எழுதப்பட்டுள்ள ஙிதிரஙகள், கறுதததமேனியில் பொலிந்தன - (அவர்களை இறுக ஆலிஙகனஞ் செய்கின்றபொழுது அவ்வரக்கருடைய) கருநிறமானவுடம்பிற பதிந்து விளஙகுகின; (ஊடலைத்தணிகளும்படி தம்மை வணஙகின அரகஙரை அரகஙிமார் உதைக்கும்போது) ஊடலிற் கனன்ற மறிகண நோகஙியர் மலர் அடி மஞ்சளம் பஞ்சி குறிதத கோலஙகள்-பிணஙகியதலுற கொதிததவரும் மான் குட்டியின பாவைபோன்ற பார்வையை யுடையவாகளுமான அரகஙியரது செந்தாமரை மலர்போன்ற கால்களிலூட்டபபட்டுள்ள அழகிய செம்பஞ்சுக குழம்பு பட்ட அடையாளஙகள், அரக்கர்தம் குஞ்சி - அரக்கருடையதலைமயிர களில், பொலிந்தன - விளஙகப்பெறுகின்றன; (எ - று.)

அரகஙரும் அரகஙியரும் தழுவும்பொழது, அரக்கியாமார்பிற் செஙகிறமான குங்குமப்பூங் குழம்புகொணடு எழுதப்பட்டுள்ள மகரிகாபததிரஙகள் அரக்கரதுகருநிறமானமார்பிற் பதிதல், முதல்வாகஙியததிற் கூறப்பட்டது அரகஙியா ஊடல்கொண்டபொழது கோபமிகுதியால் அரக்கரதுமுடியில் தமது அடி படுமாறு உதைதகையில் அவ்வடிகளிலூட்டிய செம்பஞ்சுக் குழம்பு அம்முடியிறபடிவது, பிந்திய வாகஙியததிறகூறிய பொருள. மாற்று நிலையணி; இது ஙடமொழியில் பரிவ்ருதத்யலங்கார மெனப்படுமெ; உயாந்ததையேனும தாழந்ததையேனும ஒனறைஙகொடுதது மற்றொன்றை வாஙகுதல், இதனிலக்கணம், அரக்கர் ஆலிஙகனத்தையும வணக்கததையும அரக்கியர்க்குத தந்து, அவரிடத்தினின்று முலைத்தொய்யிலையும் காற்செம்பஞ்சினநிறதததையும் பெற்றதாகக் கூறியது காணக. இசசெய்யுளின் முனனிரணடடி - சூடலையும், பினனிரண்டடி - ஊடலையும கூறுவன. மஞ்சளம் - வடசொல். குஞ்சி - ஆடவர்தலைமயிர. பொலிந்தில என்ற பாடதத்திற்கு - அரகரின் தலைமயிர் செம்பட்ட நிறமுடைமையால், அவற்றில் செம்பஞ்சுக் கோலஙகள் விளஙகவில்லை யென்க. பி - மீ.—[1]பொலிந்தனர். [2]கனன்று. [3]மறித்து. [4]மஞ்சனப், பஙகயா/[5]பொலிநதில. (ஙஉ)

ஙங.—மகளிரின்அழகைக் கொண்டாடுதல்

விளரிசை செல்லியர் [1]வாயிலுன் வேலையுண் மிடைந்த
பவளக் காடெனப பொலிநதது படைதெடுங் கண்ணுற்
குவளைக் கோட்டகங் கடுத்தது குளிர்முகக் குழுவான்
முளரிக் கானமு [2]மானது [3]முழங்குசீ ரிலங்கை.

(இ - ள்.) முழங்கு நீர இலஙகை - ஒலிகின்ற கடல்நீர சூழ்ந்த இவ்வி லஙகாபுரியானது,—விளரி சொல்லியர் - விளரியென்னும் இசைபோ லினிய சொற்களையுடையவராகளான மகளிரது, வாயினுல் - (செஙநிறமான) வாயிதழ் களால், வேலையுள் மிடைந்த பவளம காடு என பொலிந்தது - கடலில் மிகுதி யாயுள்ள பவழத்தொகுதிபோல விளஙகிற்று; படை நெடுஙக கண்ணுல் - (அம் மகளிரது) வாளாயுதம்போற்கூறிய நீண்ட கண்களினுல், குவளை கோட்டகம் கடுதாது - கருஙகுவளைமலாகள்நிறைந்த நீரநிலையைப் போன்றது; குளிர் முகம் குழுவால் - (அம்மாதாகளது) குளிர்ச்சியான [காணுதற்கு இனிய] முகஙகளின்கூட்டத்தால், முளரி ஙானமும் ஆனது - செநதாமரைக்காடு போலவு மாயிற்று; (எ - று.)

ஒரு பொருளினிடத்துப் பலதன்மைகளை ஆரோபிதது கூறியதனுல் **பலபடப்புனைவணி.** மகளிரது வாய்களுப் பவழம் - செநநிறத்திலும், கண் களுகு வாட்படை - கூர்மையிலும, ஆடவரெஞ்சின் நிணமையை யொழித் தலிலும், கண்களுக்கு நீலோறபலமலா - கருமை மென்மை யழகுகளிலும், முகதநிற்குத தாமரைமலா - கணடவாகணகளிக்கசெயயும் அழகிலும உவ மையெனக காணக வடமொழியில ஷட்ஜம, ரிஷபம், காந்தாரம், மதநியமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்னும ஸபதஸவரஙகள் - தமிழில் முறையே குரல், துத்தம, கைகிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் ஏழிசை யெனப்படுதலால், விளரியென்றது - தைவதமென்னுஞ் சுர மென்னலாம். விளரியென ஓரபணணும் உண்டு. பவளகாடு - பவழகொடியின் தொகுதி. படைஎன்ற ஆயுதப்பொதுப்பெயர்களு - வேல் அம்பு என்ற பொருள்களும் இஙகு அமையுமு; அவையும், கண்ணுக்கு உவமைபாம். கடுதாது,ஆனது-உவம வாசகம். தாமரைத்தொகுதியை'தாமரைக்காடு'என்றல,மரபு. முழங்குநீர-ஆர வாரிக்கின்ற நீர: எனவே, கடலாயிற்று. பி-ம்:—[1]ஓதியால். [2]ஓதாது. [3]மூரி.

வே று.

கூச —அரக்கர்களின் பெருந்தொகையைக் கொண்டாடுதல்.

எழுந்தனர் திரிந்து வைகு [1]மிடத்தது யின்று காறுங்
கிழிந்தில தண்ட மென்னு மிதனையே கிளப்ப தல்லா
[2]லழிந்துநின் றுவ தென்னே யலருளோ ருதி யாக
வொழிந்த[3]பே ருயிர்க ளெல்லா மரக்கருக் குறையும் போதா.

(இ - ள்.) அண்டம்-அண்டகோளமானது, எழுந்தனா திரிந்து வைகும் இடத்தது ஆய் - (இஙஙனதநிலுளள அரக்காகளிதநனைபேரும்) மேலெழுந்து திரிந்து தஙகுமிடததை யுடையதாயிருந்தும், இன்று காறும் கிழிந்திலது - இன்றைநாளளவும் உடைந்து தகர்ந்திலது, என்னும் இதனையே - என்கிற இநத வலியுடைமையையே, கிளப்பது அலலால் - அதிசயமாகப் பாராட்டிச சொல்வதல்லாமல், அழிந்து நினறு ஆவது என்னே (அவ்வரககர்களுடைய தொகை இவ்வளவென்று சொல்லமுடியாமையைக் குறித்து)வருந்தி சிற்றலா

லாகும் பயன் யாது? [எதுவுமில்லை யென்றபடி]; அலா உளோன் ஆதி ஆக ஒழிந்த பேர் உயிராகள் எல்லாம் - தாமரைமலரில வாழ்கின்றவனுன பிரம தேவன் முதலாக மற்றுமுள்ள பெருந்தொகையாகிய பிராணிகளனைத்தும், அரக்கருக்கு உறையும்போதா-(இந்நகரதிலுள்ள)அரககர்களின் தொகைக்கு உறையிடுதறகும் போதமாட்டா; (எ - று.)

உறையிடுதலாவது - பொருள்களைக கணக்கிடும்போது ஞாபகததின் பொருட்டு ஒவ்வொரு பெருந்தொகைக்கு ஒன்றாக இடுவதோர் இலக்கக்குறிப்பு. பிரமன் முதல் எறும்பீறாக உலகததிலுள்ள உயிர்களெல்லாம் இந்நகரத்தி லுள்ள அரக்கர்களின் தொகைக்கு உறையிடவும் போதாவென்று அவ்வரக்கர் களின் தொகைமிகுதியை விளககியவாறு. இவ்வனம் அளவிறந்த அரக்கா கள் எழுந்து நிரிந்து தஙகுதற்கு இடமகொடுத்துகொண்டு அண்டகோளம இதுவரை பிளவுபடாதிருந்ததைப்பற்றி வியக்கவேண்டுமேயன்றி இவர்கள் தொகை இதனனேயென்று தெரியாமையைக் குறித்து வருந்தவேணடிய தில்லையென்பது, முதல்வாக்கியததின் கருதது. பி - ம் —[1]இடதததால். அழுந்தி. [3]வேறு.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - கீழ்ப்படலத்தின் முதற்கவிபோன்ற அறு சீரிக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தங்கள். (கூச)

கூரு.—நகரத்தின் பரப்பைக் கொண்டாடுதல்.

காயததாற் பெரியர் வீரங் கணக்கில ருலகங் கல்லு
மாயத்தார் வரத்தின் றன்மை யளவற்ரு ரறித றேற்ரு
மாயத்தார் [1]நகர்க்கெங் கேனும் வரம்புமுண் டாமே மற்ரோர்
தேயத்தா [2]தேயஞ் சேறல் தெருவிலோர் தெருவின் சேறல்.

(இ - ள.) காயத்தால் பெரியா - உடம்பினளவினுற் பெருமையுடைய வர்களும், வீரம் கணககு இலா - வீரததனமையில் அளவில்லாதவர்களும், உலகம் கல்லுமு ஆயததா - உலகததை நாசஞ்செய்யச சிததராயிருப்பவா களும, வரததின் தன்மை அளவு அற்ரூ - (தாமபெற்றுள்ள) வரபலத்தின் சிறட்பில் ஓரளவிலலாதவாகளும, அறிதல தேற்ரு மாயததா - (எவரும்) அறிந்துகொளள முடியாத மாயையுடையவாகளுமாகிய அரககாகள வசிக கின்ற, நகாககு - இநநகரதகிற்கு, எஙகு எனும் வரம்பும் உணடு ஆமே - எவ் வகையிலேனும் ஓரளவும உள்ளதாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; தெருவி லோர் தெருவின் சேறல் - (இவ்வூரில்) ஒருதெருவிலிருப்பவா அதனி னின்று வேரொருதெருவிற்குச செலலுதல், ஓர் தேயததார் மற்று தேயம் சேறல் - ஒருநாட்டிலுள்ளவர்கள் (அந்நாட்டினின்று) பிறிதொரு நாட்டிற் குச செல்லுதல்போலாம்; (எ - று.)

உடமபு, வீரம், முயற்சி, வரம், மாயை முதலிய ஒவ்வொன்றிலும அவ வறறவர்களான .இவ்வரக்காகள் வசிக்கின்ற இந்நகர்கு ஓரளவு இருத்தல கூடியதோ? அனறு என்றது, முதல் மூன்றடிகளின் தேர்ந்தபொருள்

ஒவ்வொரு தெருவும் மிக நீண்டுள்ள தென்பதனை, நான்காமடியால் விளக்கினார். தெருவிலோ தெருவின் சேறல் மற்றோ தேயத்தார் தேயஞ்சேறல போலு மென்னுது 'சேறல்' என உபமான உபமேயகட்கு ஐக்கியந்தோன்றச சொன்னது, காட்சியணி. 'உலகமகல்லும ஆயத்தார்' என்பதற்கு - உலகத்தை மேலுங் கீழும் பறிக்குமபடியான நீளததையுடையவராக ளென்று உரைப்பாருமுளர்; இவ்வுரையில, ஆயம் - நீளம் ஆயத மென்ற வடசொல்லின் விகாரம். முந்தினவுரையில், ஆயத்தமென்ற வடசொல ஆயமென விகாரப்பட்ட தென்க; யத்தனமெனபது பொருள். இனி, இதற்கு - உலகததைப் பெயாததெடுக்கவல்ல [மிக்கவலிமையுள்ள] மகளிாகூட்டத்தையுடையவரென்று உரைகூறுதலு முணடு; (ஆயம - மகளிாகூட்டம்.) அறிதல் தேறறும என்று எடுதது, உரைப்பா ஒருசாரார. ஏ - எதிர்மறை. காயஞ் - வடசொல். எஙகேனும - அகலம, நீளம, சுற்றளவு, உயரம முதலிய எவ்வுகையிலாயினு மேன்றபடி. தெருவில் ஓாதெருவின் எனறு எடுதது, ஒரு வீதியினின்று மறறொருவீதிககு எனறு உரைககவும் இடமுணடு.

பி - ம் —[1]அவாகெஙகேனும், அஙகஙகேனும. [2]சோந்தார, சென்றல்.

கூ.—அரக்கர்களது பராக்கிரமத்தையும் போகத்தையும்கொண்டாடுதல்.

கழ[1]லுலாக் காலுங கால [2]வேலுலாக் கையுங் காந்து
மழலுலாக் கண்ணு [3]மில்லா வாடவ ரில்லை யன்னர்
குழ[4]லுலாய்க் களிவண் டார்க்குங் குஞ்சியாற் பஞ்சி குன்று
மழலையாழ்க் குதலைச செவ்வாய் மாதரு மில்லை மாதோ.

(இ - ள்.) கழல் உலா காலும் - வீரக்கழலணிந்த கால்களையும், காலன் வேல் உலா கையும் - யமன்போன்ற வேலாயுததைதை யேந்திய கையையும், காந்தும் அழல் உலா கண்ணும் - மூண்டெரிகின்ற நெருப்பு உலாவுகின்ற கண்களையும், இல்லா - பெற்றிராத, ஆடவா - புருஷர்கள், இல்லை - இந்நகரததிலில்லை; அன்னர் - அந்தஆடவாகளுடைய, குழல் உலாய்களி வண்டு ஆாகளும் குஞ்சியால் - இசைப்பாட்டுடனே திரிந்துகொண்டு களிப்பையுடைய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கப்பெறற தலைமயிரினால். பஞ்சி குன்று - (தமகள்கால்களிலூட்டிய) செம்பஞசுகுழம்பு குலைவுபடாத, மழலை யாழ் குதலை செவ் வாய் மாதரும - இனிய ஒலியையுடைய யாழினிசைபோ லினிமை தருகின்ற குதலைசசொற்களைப் பேசுகின்ற சிவந்தவாயையுடைய மகளிரும், இல்லை - (இந்நகரில) இல்லை; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

இநநகரத்தவரான அரகரனேவரும் இயற்கைக் கோபகுணததால் 'கொள்ளிககணணா', 'கொடுநகணணா' என்னுமபடி கொதிகின்ற நெருப்பைச சொரிகின்ற கணகளை யுடையவாகளாயும, தமது வீரததுககு அறிகுறியாகக காலிற கழலென்னும அணிகலததை அணிந்தவர்களாயும், கொடுமையால எப்பொழுதும போாகருசிததராயக கையில் வேலேந்திய

வாகளாயு மிருகின்றாக ளென்பது, முதல் வாக்கியதின் கருதது. மகளிர் ஊடியபொழுது அவ்வூடலைத்தணிததற்பொருட்டுத தமதுமுடி அவ ரடியிற்படுமாறு விழுந்து வணஙகுமபொழுதும, மகளிரா ஊடல்மிகுதியால ஆடவாகளின முடிமேல் தமது அடிபடுமாறு அவாகளே உதைக்குமபொழு தும ஆடவரதுமுடிபட்டு மகளிராகாற செமபஞ்சுக்குழமபு குலைகின்றதென பது, பிந்தியவாகயத்தின் கருதது.

வேலுகு யமனுவமை, கொல்லக்கருதியவர்களைத் தவறாது கொல்லு தலிலெனக. குழல் - இசைப்பாட்டு. 'குழல்உலாய' என்பதற்கு - வேய்க குழல்போல இனனிசைசெய்துகொணடு என்றும், நெய்குழல்போல ஓய் வின்றியுலாவி என்றும பொருள்கொளளலாம். வண்டுகள் குஞ்சியில் (மோய்தது) ஆததல், அகுகுசசூடியமலாகளின் தேனையுணண வென்க. பி - மீ.—[1]இலா. [2]அயில். [3]உள்ள. [4]உலாம. (கூசு)

கூஎ.—யானைகளைக் கொண்டாடுதல்.

கள்ளுறக் [1]கனிந்த பங்கி யரக்கரைக் கடுதத காதற்
புள்ளுறத் [2]தொடர்வ மேனி புலாலுறக் கடிது போவ
வெள்ளுறுப் [3]பெயிற்ற செய்ய தலையன கரிய மெய்ய
வுள்ளுறக் [4]களித்த குன்றி னுயர்ச்சிய வோடை யானை.

(இ - ள்.) காதல் புள் உற தொடாவ - ஆசையோடு வண்டுகளினால் மிகு தியாகத தொடரப்படுபவையும, மேனி புலால் உற கடிது போவ - உடமபிற் புலால்நாற்றம்வீசும்படி விரைநதுசெல்பவையும், வெள் உறுப்பு எயிற்ற - வெண்ணிறமாய் வெளிப்பட்டுவிளஙகுகிற உறுதியான தந்தஙகளை யுடைய வையும, செய்ய தலையன - செநநிறமான தலைகளையுடையவையும், கரிய மெய்ய - கருநிறமான உடம்பையுடையவையும், உள் உற களித்த-மனததில் மிகுதியாகக களிபபையுடையவையும, குன்றின் உயாசசிய - மலைபோன்ற உயர்வையுடையவையுமான, ஓடையானை-நெற்றிப்பட்டததையணிநத யானை கள்,—கள் உற கனிநத பஙகி அரக்கரை கடுதத - (சூடியமலாகளின்) தேன் பெருக வளாந்த செம்பட்ட மயிராகளையுடைய இராக்கதாகளைப் போலுள்ளன.

இலங்கையிலுள்ள யானைகட்கு அந்நகரத்து அரக்கர்களோடு ஒப்புமை குறிக்கப்பட்டது; சிலேடையுவமையணி. மதநீரை யுண்ணுதற்பொருட்டு வணடுகள் யானைகளைத் தொடருமு; தரித்தமலர்மாலைகளிலுள்ள தேனை பரு குதற்பொருட்டு அவை அரககரையுந தொடரும்; 'புள்' என்ற பொதுப் பெயரா சிறப்பாய், வணடைக் குறிததது. இனி, புள் - பருந்துமாம்; மத யானையினால் கொல்லப்படும் பிராணிகளின் தசையையுணணலாமென்னும் அவாவினால் அதனைப் பருந்துகள் தொடரும். இக்காரணததால் அரககரையும் பருநதுகள தொடரும். யானைக்குப் புலால் - பலரைக்கொன்றதனாலாகிய தசைநாற்றமுமாம். அரக்காகபு புலால் - தசையுணட நாற்றம. யானைக்கு வெளளுறுப்பெயிறு - தநதம; அரககர்க்கு இருபுறமும் வெளியெழுந்து

விளங்குகிற வலிய கோரப்பல் யானைகளுச செய்ய தலை-செம்பட்டினுலாகிய முகபடாத்தை யணிதலினுல்; மதங்கொண்ட காலத்தில் துதிக்கையாற் புழுதியையெடுத்துதானே தன்தலையிற் போகட்டுக்கொள்ளுதலுமாம் முகத்தில் உதகமலிலகணமாகிய செம்புள்ளிகளேயுடைமையும ஒன்று. அரகாகளுச செய்ய தலை - செம்பட்ட மயிருடைமையால. கரியமெய்யும், குன்றினுயாசசியும - இருபாற்கு மொக்குமம. உள்ளுறக்களிததல் - யானைக்கு மதமயக்கதால்; அரகாகளு மதுபானததால். கனிதல - மூதிாதல். உறுப்பு - உறுகி. ஓடை - நெற்றிப்பட்டம; நெற்றிப்பட்டம், அரகாகளும் ஏறகும. (நஎ)

பி - ம்:—[1]களிதத. [2]தொடரும். [3]எயிறறு. [4]குளித்த.

நஅ.—அரக்கியரது நடனச்சிறப்பைக் கொண்டாடுதல்.

வள்ளிநுண் மருங்கு [1]லென்ன வானவர் மகளி [2]ருள்ளங்
தள்ளுறப் பாணி தள்ளா நடம்புரி தடங்கண் மாதர்
[3]வெள்ளிவெண் முறுவ [4]றோன்ற மடந்தையர் வெள்கு கின்றூர்
[5]கள்ளிசை [6]யரக்கா மாதர் களியிடு குரவை காண்பார்.

(இ - ள்.) வானவர் மகளிர் - தேவமாதர்கள், வள்ளி நுண் மருங்குல் என்ன - பூங்கொடிபோன்று நுணணிய இடையையொப்ப, உள்ளம் - தம் மனம், தள்ளுற - சோவுடையும்படி, பாணி தள்ளா நடம புரி - தாளக்கிரமந் தவறுத நாட்டியகதைச செய்கின்ற, தட கண மாதர் - பெரிய கணகளே யுடைய இராக்கத மகளிர்களது, வெள்ளி வெள் முறுவல - வெள்ளிபோல வெணணிறமாகவுள்ள புன்சிரிப்பு, தோன்ற - வெளிப்பட,—மடந்தையர் - அத் தேவமாதாகள், வெள்குகின்றூர் - (மூன்நிற்றறகு) வெட்கப்படுகின்றவர் களாய,—கள் இசைஅரகா மாதர் களி இடு குரவை காணபார் - கள்ளைக் குடிதத இராக்கதமாதாகள் அக்களிபபினுலாடுகுரவைக்கூததை(ச் சென்று) காண்பாாகள்; (எ - று)

ஆடல்பாடலாதி விளேதங்களில தேவமாதாகள்மிகச்சிறந்தவரென்பது, பிரசிததம்; அதனெய்வமகளிர் இகழு அரக்காக்கு ஊழியஞ்செய்கின்ற பொழுது வேலையொழிந்த வேளைகளில் அரகியரது நாத்தனகதைக கணடு மகிழ்பவராவர: நாட்டிய சாஸதிர விதிமுறைதவறுது தாளவடைவொதது அவ்வரகியராடும் நாட்டியமானது, அததேவமாதா தமக்கு இவ்வகை நாட்டியஞ் செய்யத் தெரியவிலலையே யென்பது குறிதது மனஞ்சோரும்படி அதி விசிதரமாயிருகும; அதனை அத தேவமாதாகள வியந்து பாராதுகொண்டிருகின்றபொழுது,அவ்விராகதமகளிர நாட்டியமுறைமையிற்செய்த புன்சிரிப்பைக் கணணுற்று, அதனைத தகைவுப பரிகசிதது சிரிதததாகக்கருதி அகநு நிறை வெள்கி வேறிடததில் அரக்கியா கட்குடித்துக களித்து ஆடுங குரவைகூததைக காணபாகள் எனக கருத்துவிரிதது உரைததுக்கொள்க. அவாகள கட்குடிதது மயஙகியாடுகூதது அதறகுணையாக விதிமுறைகளு ஒத

திராதாதலின் அதனை நாணுதலின்றிக் காணலாமென்பது, அத தேவமாதர்க ளுட் கோளென்க. அரகர மாதா - அரக்கரும் அரகியரும் என்னவுமாம; உம்மைத தொகை. 'மடந்தையா' என்றது, சுட்டுமாதிரமாய் நினறது.

வள்ளி - வல்லியென்ற வடசொல்லின் விகாரம். பாணி - கைகொணடு ஒதததறுதது இடப்படுந் தாளத்துக்கு இலகணை. இனி, 'பாணிதள்ளா'என்ப தற்கு - பாட்டுககு ஏற்ற என்ற பொருளும் அமையும். குரவை - கைகோத தாடுவ கூதது: கள் இசை அரக்கா மாதா - தேன்போலினிய சொற்களை யுடைய இராக்கதமகளிர, களி இடு - கட்குடிதத களிப்பிலுற் செய்கின்ற, குரவை என்று பதவுரை கூறவும்படும. இசை - சஙகீதமுமாம். பி - ம்:— [1]அன்ன. [2]மருளின. [3]தெள்ளிய. [4]தோன்றுகையாதாம. [5]களளிடை, கள் ளுடை. [6]அரக்கிமாகள. (கூஅ)

கூகூ.—செல்வமிகுதியைக் கொண்டாடுதல்.

ஒறுத்தலோ நிற்க [1]மறறெம் மூயர்படைக் [2]கொருங்கிவ வூர்வந் திறுத்தலு மெளிதா மற்றும யாவர்க்கு மியக்க முண்டே கறுத்தவா ளரக்கி மாரு மரக்கருங் கழித்து வீசி வெறுத்தபூண் வெறுக்கை யாலே தூருமிவ வீதி யெல்லாம்.

(இ - ள்.) ஒறுத்தலோ நிற்க - (யாம இஙகரத்தை)அழித்தல் இருக்கட் டும்; எம் உயா படைககு - எமது சிறந்த (வாகர) சேனைக்கு, ஒருஙகு இ ஊர் வந்து இறுத்தலும் எளிது ஆம் - ஒருசேர இந்த ஊாகளுவந்து சேர்தலும் எளியதாகலாம்; மற்றும்-அஙஙனம வந்து சோந்தாலும, யாவர்க்கும் இயக்கம் உணடே - அவ் வாகராகட்கெல்லாம இவ்வூரில அடிவைத்துச் செல்லுதல் உணடாகுமோ? [உண்டாகா தென்றபடி]; (ஏனெனில்),—கறுதத வாள் அரக்கிமாரும் அரகரும் கழிதது வீசி வெறுதத பூணை வெறுக்கையாலே - கருநிறமுள்ள கொடிய இராக்கதிகளும இராகதராகளும கழற்றியெறிந்து வேணடாவென்று வெறுத்துவிட்ட ஆபரணஙகளின் மிகுதியால், இ வீதி எல்லாம் தூரும் - இஙகரதது வீதிகளெல்லாம் நிறைந்துகிடககின்றன; (எ - று.)—மற்று-வினைமாற்று; அவ்வொறுத்தலை யல்லாமல் என்க.

மிக்க செல்வததவரான இஙகரதது அரக்கியரும் அரகரும் புதிய ஆபர ணங்களையணியும்போது முன்பு தாம அணிநதிருநத பழைய ஆபரணஙகளைக் கழற்றி இனி இவைவேணடாவென்று வெறுதது வீதியி லெறிகின்றனர்; அவவூரில் அனைவரும் பெருஞ்செல்வராதலால அஙஙனம் பிறர் கழித்துத தெருவிலெறிந்தவற்றை எவரும விரும்பியெடுதது கொள்வாரில்லை. ஆகவே, அவ்வணிகலஙகள் அஙகஙகுகிடந்து நடப்பவாகாலி லுறுதது தலால, அத தெருகளில் நடத்தல் எவாக்கும அரிதாகின்றதென்க இது - செல்வ மிகுதி யைச சொலலுதலால, வீறுகோளணி. ஈராடுதல, ஊடுதல் கூடுதல, பார மெனக கருதுதல்.இசசமயஙகளில் அணிகலஙகளைக கழற்றி யெறிகின்றன ரென்றலுமுணடு. 'ஒறுத்தலோநிற்க' என்றது - இஙகரததை நாம அழிப்

பதைக் குறித்துப் பின்பு ஆலோசித்துகொள்ளலாம்; இங்ஙனில் நம்மவர் அடியிடுதலறிதென்கிற விஷயம இப்பொழுது சிந்திக்கத்தக்கதாகின்றது என்றபடி. 'இறுத்தலுமெளிதாம்' என்ற உம்மையால், கடல்கடந்து இலங்கு வந்து சோதலினும இவ்வீதிகளில் அடியிட்டு நடத்தல் அரிதென்றவாறும். வெறுக்கை - வெறுக்கப்படுவது, என மிகுதிகுறை காரணக்குறியாம.

பி - மீ —[1]மற்றே ருயா படைகொதுங்கி. [2]தூந்தன வூரையெல்லாம் வெள்ளிடையாகிவிட்டது. (உக)

சுo —இதுவும் அது.

வடங்களுங் குழையும் பூணு மாலையுஞ் சாந்தும் யானைக்
கடங்களுங் கலின மாவி லாழியுங் கணக்கி லாத
விடங்களு மிடங்க டோறும் யாற்றொடு [1]மெடுத்த வெல்லா
மடங்கிய தென்னி லென்னே யாழியி னுழ்ந்த துண்டோ.

(இ - ள்.) இடங்களும - (இங்ஙனமாதது) வீதியிடங்களிலெல்லாம,—வடங்களும - (கீழ்க்கூறியபடி அரக்கியாகளும அரக்கர்களும் கழற்றியெறிந்த) பொன் மணிகளிழுலாகிய ஆரங்களும, குழையும் - காதணிகளும், பூணும் - (மற்றை) ஆபரணங்களும், மாலையும - பூமாலைகளும், சாந்தும - (அவாகள்தம் உடம்பினின்று வழிதலறிந்த) சந்தனக்குழம்பும், யானை கடங்களும - யானைகளின் கன்னங்களினின்று பெருகுகின்ற மதநீராகளும், கலினம் மா விலாழியும் - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளின் வாயினின்று வழிகின்ற நுரையும், கணக்கு இலாத - எலலையில்லாம லுள்ளன; இடங்கள் தோறும் யாற்றொடும் எடுத்த எல்லாம - அவ்விடங்களெலலாவற்றிலும உண்டான நதிகளிலுல் எடுத்துக் கொணடுபோகப்பட்ட அப்பொருளகளெல்லாம, அடங்கியது - (தன்னிடத்தே) அடங்கப்பெற்றது (கடல்), என்னில - என்றால், என்னை ஆழியின் ஆழ்ந்தது உண்டோ - என்னை! கடல்போல ஆழ்ந்தஇடம் (வேறு) உணடோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

யானைகளின் மதநீரும் குதிரைகளின் வாய்நுரையும் விரவி வெள்ளமாகி ஆறுபட்டு ஆரம் முதலியவற்றை அடித்துக்கொண்டு சென்று கடலிற் சேர்கின்ற தெனக. ''தாறுமாயதறுகட்குன்றந் தடமதவருவிதாழ்ப்ப, ஆறுமாய்க கலினமாவிலாழியாலழிந்தோராருயர்'' என்று பாலகாண்டத்து மிதிலாபுரி வருணனையிற் கூறியதுங் காணக இங்ஙனம கொணடு செலுததப்பட்ட மிகப் பலவாகிய பொருள்களனைததும தன்னிடதிலடங்கப்பெற்றதனாற் கடல்போலாழ்ந்தது வேறிலலையென்னு கடலின் ஆழமுடைமை கூறும்முகததால், வடம முதலிய இலங்கைநகரத்துப் பொருள்களின மிகுதி கூறியவாறும். இவ்வூாக குப்பைகளெல்லாம கொட்டும பெரும்பள்ளம் கடலெனக. என்னே எனறது, வியபபினுல் ஓ - எதிர்மறை. கடம - வடசொல்: யானைக்கன்னம்; அதனினின்று பெருகும் மதநீர்க்கு இடவாகுபெயர். கலினமா - கடிவாளம பூண்ட விலங்கு: எனவே, குதிரையாயிற்று. எல்லாம் அடங்கியது ஆழி -

இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடதினின்மேல நின்றது.

பி - மீ.—[1]யாறெனவடுத்த. (சo)

சக.—சேனை மிகுதியைக் கோண்டாடுதல்.

[1]விற்படை பெரிதென் கேனே வேற்படை பெரிதென்கேனே
மற்படை யுடைத்தென் கேனே வாட்படை வலிதென் கேனே
கற்பணந் தண்டு பிண்டி பாலமென் றிவ்வை காந்து
[2]நற்படை மிகுமென் கேனே நாயகற் குரைக்கு நாளில்.

(இ - ள்) (யான்),—நாயகற்கு உரைக்கும் நாளில் - (எல்லாப்பொருள் கட்கும்) இறைவனை ஸ்ரீராமபிரானிடம சென்று (இங்கரத்தின் சேனை பலததை) எடுததுச் சொல்லுமபொழுது, வில படை பெரிது என்கேனே-வில்வீராகளதுசேனை பெரியதெனறு சொல்வேனே? வேல் படை பெரிது என்கேனே - வேலவீராகளது சேனை அதிகமெனறு சொல்வேனே? மல் படை உடைத்து என்கேனே-மற்போரிலவல்ல வீராகளது சேனை மிகுதியா யுள்ளதென்று சொல்வேனே? வாள படை வலிது என்கேனே - வாள்வீராக ளது சேனை மிகுதியாயுள்ளதென்று சொலவேனே? கற்பணம் தணடு பிணடி பாலம் என்று இவ்வை காநதும் நல்படை மிகும என்கேனே-கப்ப ணம்சதை பிண்டி பாலம் என்று இததன்மையனவான ஆயுதஙகள் விளஙகப் பெற்ற சிறந்த சேனை மிகுதியுடையதென்று சொல்வேனே? (எ - று.)

இங்கரில் ஒவ்வொருவகைச சேனையும மிகவும் அதிகமாயுள்ளதனல், அவற்றில் இன்னதுபெரிதென்று அறிந்து சொலலுதல் இயலாது என்ப தாம். விற்படை - வில்லேக்கொண்டு போசெய்தலில் தோந்து அதனை யேநதியுள்ளவர்களான வீரர்களின் தொகுதி; பிறவும் இஙனமே காணக. மல் - ஆயுதமெடாமல் உடல்வலிமைகொணடு கை கால் முதலிய உறுப்புக ளால் தாகசிச செய்யும் போர். கற்பணமெனினும், கப்பணமெனினும ஒக் கும். அத்து, இருமபால் ஆனைநெருஞ்சிமுள்ளாகப் பண்ணிய ஆயுதம். தணடு-தண்டமெனற வடசொல்லின் விகாரம். பிணடிபாலமென்பது ஓர் எறி ஆயு தம; வடசொல். பி - மீ:—[1]விற்படை பெரிதென்கோயான் வேற்படை மிகு மென்கோயான், மறபடையுடைததென்கோயான் வாட்படைவலிதென்கோ யான் [2]நறபடைபெறிதென்கேனே நற்படையுடைததென்கோயான். (சக)

சஉ. அநுமான் உடம்பைச்சுருக்கிக்கொள்ளுதலும், சூரியன்அஸ்தமித்தலும்.

என்றனன் னிலங்கை நோக்கி யினியன பலவு மெண்ணி
[1]நின்றவா ளரக்கர் வந்து நேரினு நேர்வ ரென்னத்
தன்றகை [2]யனைய மேனி சுருக்கி[3]யச் சாரளச் சாரற்
குன்றிடை யிருந்தான் வெய்யோன் [4]குடகடல் குளிப்பதானன்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—இலஙகை நோக்கி என்றனன இனியன பல வும் எண்ணி - இலஙகைநகரததைப் பார்த்து என்று இததன்மையனவான பலவற்றையும் நினைத்து,—நின்ற வாள் அரக்கர் வந்து நேரினும் நேர்வர்

என்ஞ - (இவ்வூரில்) நிலேபெற்றுள்ள கொடிய இராகதாகள் (யான்வந்திருத தலேயறிந்து) வந்து (என்னே) எதிர்த்தாலும எதிர்ப்பார்கள்' என்று நினேதது, தன் தகை அனேய மேனி சுருக்கி - தனது பெரிய அவ்வுடமபைச் சுருங்கச் செய்துகொண்டு, அ சரளம் சாரல் குன்றிடை இருந்தான் - அழகிய சாரல் களேயுடைய அந்தப் பவழமலேயிலே இருந்தனன்; (அசசமயத்தில்), வெய் யோன்-- சூரியன், குடகடல் குளிபபது ஆனுன் - மேல்கடலில மூழ்கி மறை பவனுனுன் [அஸ்தமிததா னென்றபடி]; (எ - று.)

அநுமான் தனது பெருவடிவததைசசுருங்கிகொள்ளுதல்சூரியன் தனது கிரணங்களேச் சுருக்கிகொணடு அஸதமித்தல் போலு மென்ற உவமை இவ குத தொனிகின்ற தென்னலாம. 'தன்தகை அனேய மேனி' என்பதற்கு - தனது பெருமைக்கு ஏற்பக கொணட பெருவடிவமென்று உரைகூறலுமாம். பி - ம்:—[1]நினறனன் [2]அரிய. [3]நற்சோலேச. [4]குரை. (சுஉ)

வே று

சுக இருள் செறிதல்.

ஏய்வினே யிறுதியிற செல்வ மெய்திஞ
ஞய்வினே மனத்திலா னறிஞர் சொற்கொளான்
வீவினே நினேக்கிலா [1]னெருவன் மெய்யிலான்
றீவினே யெனவிருள் [2]செறிந்த தெங்குமே.

(இ - ள்.) ஏய் வினே இறுதியின் செல்வம எய்திஞன் - தன்மனம் போனபடிசெய்த கொடுஞசெயலினுல் (பிறாககு) அழிவை யுண்டாக்கி அத ஞற் செல்வததையடைந்தவனும, ஆய்வினே மனத்து இலான் - (இனனது நல்லது இன்னது தீயது என்று) ஆராயதலே மனதகிற்கொள்ளாதவனும், அறிஞர் சொல்கொளான் - (நலலவற்றையும தீயவற்றையும) பகுத்தறியும் விவேகமுடையவராகள் சொல்லுஞ் சொற்களே ஆதரததோடுகேட்டு உட் கொண்டு அவற்றின்படி நடவாதவனும், வீவினே நினேககிலான் - (தனக்கு வரும) கேட்டை யுணர்தலும அதனேககுறிததுச சிந்தித்தலு மில்லாதவனும, மெய் இலான் - வாய்மை பேசுதலில்லாதவனுமான, ஒருவன் - ஒருவனது, தீவினே என - பாவமசெறிந்தாறபோல, எஙகும இருள செறிந்தது - எல்லா விடத்திலும இருள் அடாந்து மிககது; (எ - று.)

பாவததைக கருதிறமுடையதென்றல் கவிமர பாதலால், அது இஙகுக் கரிய இருளுககு உவமை கூறப்பட்டது; தந்துறிப்பேற்றவணி. 'ஒருவன்' எனறது, இராவணனே யென்னலாம். ஏய வினே - தன்மனத்துக்கு இயைந்த வினே; கள்ளம, வஞசகம், போ முதலியன. இனி, முதலடிக்கு - முன்பு செய்தமைந்த நல்வினேயினுல் எல்லேயிலலாத செல்வததை யடைந்தவ னென்று பொருள் கூறவும படும. பி-ம்:—[1]ஒருவன்வெம்மையான். [2]செறிந்த திககெலாம், சிறுமை தீரவே.

இதுமுதற பததொன்பது கவிசள் - பெரும்பாலும் மூன்றுஞ்சீரொன்று மாசசீரும, மற்றைமூன்றும் விளசசீரகளுமாகிய அளவடி நான்குகொணட கலிவிருத்தங்கள். (சுஉ)

சச.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - இருளைப்பற்றிய வருணனை.

கரித்தமூன் றெயிலுடைக் கணிச்சி வானவ
னெரித்தலே யந்தண ரிழைத்த யாணையை
யுரித்தபே ருரிவை[1]யா லுலகுக் கோருறை
புரித்தன [2]ஞமெனப் பொலியும் பொற்பதே.

(இ - ள்.) கரித்த மூன்று எயில் உடை கணிச்சி வானவன் - எரிதத திரிபுரத்தை யுடையவனும மழுவென்னும ஆயுதத்தை யேந்தியவனுமான மகாதேவனுகிய சிவபிரான், அந்தணா எரிததலே இழைத்த யாணையை உரிதத - (தாருகவனதது) முனிவாகள் வேள்வித்தீயினிடம் உணடாக்கி யனுபபிய யாணையை உரிததெடுதத, போ உரிவையால் - பெரியதோலக கொண்டு, உலகுகு ஓர உறை புரிததனன் ஆம் என - (தான்போாததுக் கொண்டது மாதிரமன்றி) உலகமுழுவதுகுகும ஓர் உறையைச செயதனன போலுமென்று ஒப்புமைகூறுமபடி, பொலியும-(உலகமுழுவதையும்) போர்த்துள்ள, பொற்பது - மிகுதியை யுடையது, (அவ்விருள்); (எ - று.)—எழு வாய், வருவிதது முடிகக்பபட்டது.

தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. கருநிறமிகுதிபற்றிய கற்பனை இது. எயில் - மதில்; பொன்மதில், வெள்ளிமதில், இரும்புமதில் என்பவற்றை யுடைய திரிபுரததைக் குறிததது; இலக்கணை. கணிசசி - சூலாயுதமுமாம். உரிககப்படுவது, உரிவை. புரிததனன்==புரிநதனன்: வலிததல். மூனறுமுடி-முற்றுமோனை, பி - ம்:—[1]போல். [2]நான்முனென்னும். (சச)

சரு. அணங்கர வரசர்கோ னளவி லாண்டெலாம்
பணங்களின் றலைதொறு முயிர்த்த பாய்விட
முணங்கலி னுலகெலா முறையி னுண்டுவந்
திணங்கெரி புகையொடு [1]மெழுந்த தென்னவே.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அணஙகு அரவு அரசா கோன் - வருததததைச செயகின்ற நாகராஜாகட்கு அரசனுகிய ஆதிசேஷன், அளவு இல் ஆண்டு எலாம - அளவில்லாத [மிகப்பலவாய் இதுவரைகழிந்த] வருஷகாலஙகளெலலாம், பணஙகளின் தலை தொறும உயிாதத - படஙகளையுடைய ஆயிரம் வாய்களினினறும் சொரிநத, பாய விடம் - பரவுந்தன்மையுள்ள விஷமானது, உணகல் இல் உலகு எலாம முறையின் உண்டு வந்து - குறைவில்லாத உலகமுழுவதையும் முறையே தனகு உள்ளாக்கிகொணடுவந்து, இணஙகு எரி புகையொடும எழுந்தது என்ன - தன்னோடு இயைபுடைய நெருப்புடனும புகையுடனும் எழுந்து பரவியதுபோலவும,—(எ - று.)—'அவ்வழி அவ்விருள் பரநத' என மேல சச - ஆநகவியோடு தொடரும.

தற்குறிப்பேற்றவணி. மிக்க கருநிறமும கொடுமையும்பற்றி, இருளுக்கு விஷம் ஒப்புமை கூறப்பட்டது. நிசாசராகளாகிய இராக்கதர் இருளில் ஊக்

கத்தோடு சஞ்சரிதது மற்றைப் பிராணிகட்குத தீங்குசெய்தல்பற்றி. இருள் மிகக் கொடிதாகின்றது மிகுதியாய்ததிரணட இருட்கு உவமையாக்குதற் பொருட்டு, சாப்பராஜனுன ஆதிசேஷன் தனது ஆயிரம் முகங்களினின்றீ நெடுங்காலமாகசசொரிந்த விஷததை எடுத்துக்கூறினனா. அரவுஅரசர்கோன்-சர்ப்பங்களின் அரசர்க்கு அரசன்; நாகலோக சக்கரவர்ததியென்க. 'அரவர சா' என்றது, வாசுகி முதலிய அஷ்டமகா நாகங்களை. 'அரவரசாகோன்' என்பதற்கு - அஷ்டமகாநாகங்களும் அவாகட்குத தலைவனுன ஆதிசேஷனு மென்று உரைத்தலு மொன்று. 'விஷாக்கினி' என்னும் வழக்குப்பற்றி எரியைககூறி, அதற்கு அங்கமாகிய புகையையும் உடன்கூறினர். உப மேயமாகிய இருளோடு இயைபுடைய செவ்வானதததைகருதி,உபமானத்தில் இணங்கெரி அமைகப்பட்டதென்க. இருள் உலகதததைக கவிந்துகொண் டமைபற்றி உபமானததில் 'உணங்கலிலுலகெலாம் மூறையினுண்டுவந்து' எனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]மெழுகிற்றென்னவே. (சரு)

சசு. வண்மை[1]நீங் காதெடு மரபின் [2]வந்தவள்
பெண்மைநீங் காதகற் புடைய பேதையைத்
திண்மைநீங் காதவன் சிறைவைத் தா[3]னெனும்
வெண்மைநீங் கியபுகழ் விரிந்த தென்னவே.

(இ - ள்.) வண்மை நீஙகான் நெடு மரபின் வந்தவன் - (வேண்டுவாாக்கு வேண்டுவனவற்றை யளிக்கும்) ஔதாரியகுணம் நீஙகாதவனுன ஜநகமகா ராஜனது சிறந்த குலத்தில் தோன்றியவளான, பெண்மை நீஙகாத கற்பு உடைய பேதையை - மகளிர்க்குரிய நற்குணங்கள் நீஙகாதவளும் பதி விரதா தருமமுடையவளுமான பேதைமைக் குணமுள்ள சீதாபிராட்டியை, திண்மை நீஙகாதவன் சிறை வைத்தான்-வலிமைநீஙகாதவனுன இராவணன் காவலில் வைத்தான், எனும் - என்கிற, வெணமை நீஙகிய புகழ் - வெண் ணிற மில்லாத கீர்ததி [கருநிறமுள்ள அபகீரததி]. விரிந்தது என்னவே - உலகமுழுவதும் பரவியது போலவும,—(எ - று.)—'அவ்வழி அவ்விருள பரந்த' என, அடுதத கவியோடு தொடரும்.

புகழை வெணணிற முடையதென்றும், பழிப்பைக் கருநிறமுடைய தென்றும கூறுதல் கவிமர பாதலால். சீதையைக கவர்ந்துவந்து சிறைவைத் தவனுன இராவணனது பழி காரிருளுக்கு உவமைகூறப்பட்டது; தம்குறிப் பேற்றவணி. பழியும் அபகீரததி என்று கூறப்படுதலால், அதனை 'வெண்மை நீஙகிய புகழ்' என்றனா; இது, பிறகுறிப்பின்பாறபடும். கற்புநிலையுடைய பிறன்மனைவியைக் காதலிதது வலியகவாஙது தேசாந்தரத்திற் கொணாஙது சிறைவைததல் பெரும பழிபபுக்கிடமாத லுணாக.

பெண்மை - மகடூஉகுணம் நாலகு நாணம, மடம், அசசம், பயிறப்பு என்பன (நாணம் - மகளிாக்கு இயல்பாய்ப் பிறரைககாணீ வெட்கமடையும் ஓர் தன்மை. மடம் - வேறொன்றை யறியாமை; சூரவருணாதததக கொணடு.

கொண்டது விடாமை; அறிந்தும அறியாதுபோலிருக்குந் தன்மையும், கபடமின்மையுமாம். அசசம - பிறரைக்கண்டு அஞ்சுதல்; பெண்தன்மையாற் புதியபொருள் கண்டவிடத்து அஞ்சுவது. பயிர்பபு - வேறொரினபதத்தை அருவருத்தல் பயிலாதபொருளின்கண் வெறுப்புற்றுநிற்கும நிலைமை; தன் கணவனலலாதவரது ஆடைமுதலியன தன்மேற்படுதற்கும அருவருத்தல்.) கற்பாவது - தன் கணவனை தெய்வமென்று உணாவதோர மேற்கோள்; பதிவிரதாதருமம். கொண்டானிற சிறந்த தெய்வமிலலை யென்றும், அவனுக்கு இன்னவாறு கீழ்குற்றேவல் செயதொழுகு என்றும, தாய்தந்தையராலும் பிறராலும் கற்பிக்கபபட்டு இவ்வொழுக்கம் உண்டாகி நிலைபெறுதலால், கற்பு எனப் பெயர பெற்றது. ''பேதைமையென்பது மாதர்க்கு அணிகலம,'' ''நுணணறிவுடையோர நூலொடுபழகினும, பெணணறிவென்பது பெரும் பேதைமைதே'' என்பவாதலால், சீதை 'பேதை' எனப்பட்டாள். மாயமானைப் பிடித்துத்தருமாறு வறபுறுதத்திக கணவனை வேண்டுதல் முதலிய வறறுற் சீதையினிடத்துப் பேதைமை ஆங்காங்கு விளங்குதல் காண்க. திணமை - தேகபலம், மநோபலம, ஆயுதபலம, சேனாபலம் முதலியன. பி - டீ:—[1]நீங்கா. [2]வந்தவன். [3]என. (சசு)

சள.—நிசாசரிகளாகிய அரக்கிகள்

இரவு தொடங்கியவுடன் எங்குந்திரிதல்.

அவ்வழி யவ்விருள் பரந்த வாயிடை
யெவ்வழி மருங்கினு மரக்க ரேகினூர்
செவ்வழி மந்திரத் திசைய [1]ராயினும்
வெவ்வழி யிருடர மிதித்து மீச்செல்வார்.

(இ - ள்.) அ வழி அ இருள் பரந்த அ இடை - அவ்விடததில் அத்தன்மைததான இருள் பரவிய அசசமயததில்,—அரககா - இராக்கதாகள், செவ்வழி மந்திரம திசையா ஆயினும - நேராக(க் குருஷிஷ்யகரமததில் உபதேச பரம்பரையாய்ப்) பெற்றுள்ள மந்திரத்தின்பலத்தால் (கருதியமாதிரத்தை) திசைக்கு செல்லவல்லராயினும், வெவ் வழி இருள் தர மிதித்து மீ செல்வார் - (தாம்செல்லுக) கொடியவழியிலே இருள் செறிந்திருக்க அதனை மிதித்து மேற்செல்பவராகளாய், எ வழி மருங்கினும் எங்ஙனா - எல்லாப் பகுதத்து வழிகளிலும சென்றாகள்; (எ - று.)

இராக்கதர் நிசாசர ராதலால், செல்லுகருது மிடத்துத் தாம்தேர்ந்த மநதிரசிததியால், சேரவல்ல ஆற்றல் தங்கட்கு அமைந்திருகவும், இருள் பரநத இரவிற் பலவிடங்கட்கும் எங்குஞ செறிந்து காணபபட்ட இருளின் மீது கால்வைத்துப் படியேறுவாரபோலேறி மேறசெல்வாராயின ரெனறார. இருள் மிகத்திண்ணிய பரிசிகபப்படுபொருள் போற செறிந்துள்ள இயல்பு விளங்க, இகழ்ற்பனை கூறப்பட்டது; இருளின் கருமை கொடுமைகளினும தமது கருமைகொடுமைகள் மிகுந்ததலால அதனைக் காற்கடைக்கொண்டு

வென்று மேற்செல்வாரென்பது, நான்காமடியில் தோன்றும. பி - ம்:—
[1]ஆகையால். (சஎ)

[இதுவும் அது.]

சஅ. இந்திரன் வளநகர்க் கேகு வா[1]ரெழிற்
சந்திர னுலகினைச் சார்கு வார்[2]சலித்
[3]தந்தக னுறையுளை யணுகு வா[4]ரயில்
வெந்தொழி லரக்கன தேவன் மேயினர்

(இ-ள்.) (அவ்விருளில் இராகசதாகள்),—அயில் வெம் தொழில் அரக்கனது ஏவல் மேயினர் - வேற்படைகொண்ட கொடுந்தொழிலையுடைய இராக்கதனென இராவணனது கட்டளையிற்பொருந்தியவர்களாய்,—இந்திரன் வளம் நகர்க்கு ஏகுவார் - செல்வவளம்நிறைந்த தேவேந்திரனது அமராவதி நகரத்தைகருதிச் செல்பவர்களும், எழில் சந்திரன் உலகினை சாகுவார் - அழகிய சந்திரனது உலகத்தைச சோபவர்களும், சலித்து அந்தகன் உறையுளை அணுகுவார் - கோபங்கொண்டு யமனுடைய இருப்பிடத்தைச சென்று சமீபிப்பவர்களுமாயினர்; (எ - று.)

ஒவ்வோரிடத்துகளுஞ் சிற்சிலராகச சென்றன ரென்க. இச்செய்யுளை 'எவ்வழிமருங்கினு மரகரேகினா' என்றதன் விவரணமெனக கொள்ளலாம். யமனது நகரம், 'ஸமயமினீ' எனறு பெயாபெறும. அந்தம் - அழிவு: அதனை (ப் பிராணிகட்கு)ச செய்பவன், அந்தகன். வடசொல். பி - ம்:—[1]இகல். [2]கலித்து. [3]அந்தணன். [4]அழல், இயல். (சஅ)

சஙூ —தேவசாதிமாதரீகள் இராவணனுக்குத் தூற்றேவல்செய்துதற்பொருட்டு விரைந்து வருதல்.

பொன்னகர் மடந்தையர் விஞ்சைப் பூவையர்
பன்னக வனிதைய ரியக்கர் பாவையர்
[1]முன்னின பணிமுறை [2]மாற முந்துவார்
மின்னின மிடைந்தென விசும்பின் மீச்செல்வார்.

(இ - ள்.) பொன் நகர் மடந்தையர் - பொன்மயமான தேவலோகத்திலுள்ள தேவமாதாகளும், விஞ்சை பூவையா - வித்தியாதரமகளிரும், பன்னக வனிதையர் - நாககன்னிகைகளும், இயக்கா பாவையர் - யக்ஷஸ்திரீகளும்,—முன்னின பணி முறைமாற-(அரககர்கள்) நினைக்கின்ற செயல்களைக் (குறிப்பாலுணாந்து) கிரமமாகச்செய்தற்பொருட்டு, முந்துவார் - (ஒருவரினும் ஒருவா) முற்பட்டு விரைந்து, மின் இனம மிடைந்து என விசும்பின் மீ செல்வார் - மின்னல்களின்கூட்டம் நெருங்கினாற்போல ஆகாய மார்க்கமாய் (அவ்விரவிற் செல்வாகள்; (எ - று.)

மெல்லியதாய்த்தோன்றும் வடிவுக்கும், மிக்க தேககாந்திக்கும், விசும்பிற் செல்லுதற்கும் மின்னலுவமை கூறப்பட்டது. 'பநநகவநிதா' என்ற வட

மொழித்தொடர் விகாரப்பட்டது. பங்கம என்பது, பதாகம் என்று பிரிந்து, கால்களால் நடவாதது என்று காரணப்பொருள்பெறும். இவரும், பதினெட்டுத்தேவகணங்களில் ஒருவகைய ராதலால், விசும்பிற் செல்வர். இயக்கர் - யக்ஷரென்ற வடசொல்லின சிதைவு. பூவை - கிளி, நாகணவாயப் பறவை; அதுகொஞ்சுவதுபோல இன்சொற்பேசுபவர், பூவையர். பாவை - சித்திரப்பதுமை; அதுபோ லழகியவர, பாவையர். உவமையணி. பி - மீ:—[1]முன்னினர். [2]மாறு, மாறி. (சுகூ)

நூ.—தேவகணத்து ஆடவர்கள் அங்ஙனம் வருதல்

தேவரு மவுணரு நெங்க ணுகரு
மேவரு மியக்கரும் விஞ்சை வேந்தரு
[1]மேவரும் விசும்பிரு ளிரிய வீண்டினர்
தாவரும் பணிமுறை தழுவுந் தன்மையார்.

(இ - ள்.) தேவரும - தேவர்களும், அவுணரும் - அசுரர்களும், செம்கணரகரும் - சிறந்தகணகளையுடைய நாகசாதியாரும, மேவரும இயக்கரும்-விரும்பத்தக்க [அழகையுடைய] யக்ஷர்களும், விஞ்சை வேந்தரும்-வித்தியாதராகளும், ஏவரும - மற்றும் தேவகணத்தவ ரனைவரும்,—தா அரும பணிமுறை தழுவும் தன்மையர் - கெடுதலில்லாத குற்றேவலகளை (அரசகர்களிடுகின்ற கட்டளை) முறைபபடி செய்யுந் தன்மையுடையவர்களாய், இருள் இரிய விசும்பு ஈண்டினர் - (தமது தேககாந்தியால) இருளழியும்படி ஆகாய மார்க்கமாக (இரவில வந்து) திரளலானர்கள்; (எ - று.)

அரகர்கள் இரவுபகலாக பகல் இரவாக மாறுமொழுகு மியல்பினராதலால், மற்றையோர் பகலின்தொடக்கததில தொழில்முறை கொள்ளுதல் போல அவர்கள் இரவின்தொடக்கததில் தொழில்முறை கொள்ளுவரென்பதனை உணர்க. கந்தருவர், கருடர, இயரா, கிம்புருஷர் முதலிய மற்றைத்தேவகணத்தவா, 'ஏவரும' என்றதில் அடகுவா. "உருவமேலெழுதலாகா வொளியுமிழ்ந்திலங்குமேனி, பரிதியினியன்றதொக்கும பன்மலர்கணணி வாடா" என்றபடி தேவகள் மேனியொளி கொணடவராதலால், 'விசும் பிருளிரிய வீண்டினர' என்றார். பி - மீ:—[1]யாவரும. (நூ)

நூக.—[அவர்களின் விரைவு.]

[1]சித்திர பதியிற் றேவர் சென்றன
ரித்துணை [2]தாழ்ந்தன முனியு மென்றுத
மூததிரு ரங்களு [3]முடியின் மாலையு
மூததரீ யங்களுஞ் [4]சரிய வோடுவார்.

(இ - ள்.) சித்திரம பதியின் - சித்திரப்பாவைகளின் வரிசைபோல [நிலைகுலையாமல் அழகுஅமைய], சென்றனர் - தமது இயல்பின்படி மந்தகதியாய் வந்தவர்களான, தேவர் - தேவர்கள், (சூரியன் அஸ்தமித்தசு சிறிது

பொழுது ஆய்விட்டதை யுணர்ந்து), 'இத துணை தாழ்ததனம - இவ்வளவு காமதிதவிட்டோமே; முனியும் - (இராவணன்) கோபகொள்வனே', என்று - என்றுஎணணி,—தம - தகைகளுடைய, முதிதின ஆரகளும்-முத்து மாலைகளும், முடியின் மாலையும - மயிற்முடியிற்சூடிய மலர்மாலைகளும, உதத ரீயகளும-மேலாடைகளும,சரிய - கீழ்விழும்படி, ஓடுவார-ஓடுபவராளாகள்.

முக்தா என்பது-(சிப்பியினின்று) விடுபட்டது எனக்காரணப்பொருள் பெறும. பீ-மீ:—[1]சித்திரப்பத்தியின். [2]தாழ்ததனம். [3]முடியும். [4]இரிய. (இக)

இஉ.—இதுமுதல் முன்று கவிகள் சந்திரோதயவருணனை.

தீண்டருந் தீவினை தீக்கத் தீநதுபோய்
மாண்டற வுலர்ந்தது மாரு திப்பெய
ராண்டகை மாரிவந தளிக்க வாயிடை
யீண்டற முளேத்தென முளேத்த திங்துவே.

(இ - ள்.) தீணடு அரு - கையினால் தொடுதற்குந்தகாத, தீ வினை-(இராவணனன்முதலிய அரகர்களினுலான) பாபகருமகளாகிய கோடை, தீகளிததலினுல், தீநது போய் - கரிந்துபோய், மாணடு - வலியொடுஙகி, அற உலாநதது - மிகவும உலாநதுவிட்டதான, அறம் - தருமமாகிய முளை,மாரு திபெயா ஆணதகை மாரி வந்து அளிக்க - அநுமானென்னும் பெயரையுடைய ஆணமைகுணகளுள்ள வீரனுகிய மழை வந்து உதவிப் பாதுகாகக, (அதனுல்), ஆயிடை ஈணடு முளேதது என - அப்பொழுது இவ்விடததில் மீளவும் முளேததாற்போல, இந்த முளேததது - சநதிரன் உதிதது விளங்கிற்று.

உருவகவணியை அகமாககொணடுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. தருமததை வெணணிறமுடையதென்றல, கவிமரபு; ஆதலால், சந்திரனுக்கு ஒப்புமை கூறப்பட்டது. அநுமான கடலகடநது இலங்கையிற் பிரவேசித்தது முறையே இராவணன் முதலிய அரகாகளழியத தருமம்தலையெடுததோகுதற்குக காரணமாதலை உணர்க. இடத்தையுணாத்துஞ்சொற்கள் ,காலத்தையுணாததும் வழகுப்பற்றி, 'ஆயிடை' என்பதற்கு - அப்பொழுது என்று உரைகபட்டது. இனி, 'ஈணடரம்' என்பதை வினைத்தொகையாகக கொணடு, (அனைவரும விரும்பிச) சேரத்தக்க நல்வினையென்று பொருள் கொள்ளினுமாம; முதலடி - முற்றுமோனை. (இஉ)

இங. வந்தன னிராகவன் றாதன் [1]வாழ்ந்தன
னெந்தையே யிந்திர னுமென் [2]றேமுறு
வந்தமில் கீட்டிசை யளக வாணுதற்
சுந்தரி முகமெனப பொலிந்து தோன்றிற்றே.

(இ - ன.) 'இராகவன் தாதன் வந்தனன் - இராமபிரானது தாதனுகிய அநுமான் (இலஙகைக்கு) வந்துசேர்ந்தான்; (ஆதலால், இனி), எந்தைஇந்திரனே வாழ்ந்தனன் ஆம - எமது தலைவனுகிய இந்திரனே வாழ்வுபெற்றவனு

வன்,' என்று - என்றெண்ணி, ஏம் உறு - மகிழ்ச்சியடைந்து, (அதனால்), அந்தம இல் கீழ் திசை அளகம வாள்முதல சுந்தரி - அழிதலில்லாத கிழக்குத் திக்காகிய கூந்தலையும் பிரகாசமான நெற்றியையுமுடைய அழகிய பெண்ணினது, முகம் என - முகம் (பொலிவுற்று விளங்குதல்)போல, பொலிந்து தோன்றிற்று - (சந்திரன்) விளங்கிக்காணப்பட்டது; (எ - று.)

இராமதூதனான அனுமான் சீதையிறையிருக்குமிடமாகிய இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்ததனால் இராவணன்முதலிய அரக்காகள விரைவி ழிய அவாகளால வருத்தமுற்றிருக்கிற எனது தலைவனான தேவேந்திரன் இனி வாழ்வு பெறுதல்கூடுமென்று எண்ணி அவ்விந்திரனுக்கு உரிய கிழக்குதிசையாகிய பெண மனமகிழ அம்மகிழ்ச்சியால் ஆவளதுமுகமண்டலம் விளக்கமுற்றுற் போலக் கிழக்குதிசையிற் சந்திரமண்டலம் விளங்கிற்று என்பதாம்; தூய் தூறிப்பேற்றவணி. இந்திரன் கிழக்குத்திக்குப்பாலனு யிருத்தலும், வட மொழியில் திசையைக்குறிக்கின்ற சொற்களெல்லாம பெண்பாலாதலும், திக்குக்கு உரிய தேவதை பெண்ணுதலும, முகத்திற்கும் சந்திரனுக்குமுள்ள ஒப்புமையும், இங்குக் கருதத்தக்கவை.

ராகவன் - ரகுவென்னும் அரசனது குலத்தில் உதித்தவன்; ததிதாந்த நாமம் ரகுவென்பவன் வணமை வீரம் முதலிய குணவிசேடங்களிற் சிறப்புற்றவனுதலால், இராமபிரான், அவன்மரபுபற்றிவந்த பெயராற் கூறப்பட்டனன். 'வாழ்ந்தனன்' - விரைவும் தெளிவும பற்றி எதிர்காலம் இறந்த காலமாகசசொலலப்பட்ட காலவழுவமைதி. 'எந்தையே இந்திரன்' என்றவிடத்து, பிரிநிலையேகாரம் பிரிதுதகூட்டப்பட்டது. அந்தம இல் - எல்லையற்ற வென்றுமாம். பி - வி·—[1]வாழ்ந்தனம். [2]ஏறுறும், ஏறுற. (இரு)

இரு கற்றைவெண் கவரிபோற் கடலின் வெண்டிரை
சுற்றுநின் றலமரப் பொலிந்து தோன்றிற்று
விற்றகைம் பகையென வெழுந்த விந்திரன்
கொற்றவெண் குடையெனக் குளிர்வெண் டிங்களே.

(இ - ள்.) கடலின் வெள் திரை - கடலினது வெணணிறமான அலைகள், கற்றை வெள் கவரிபோல - திரட்சியான வெணசாமரைகள்போல, சுற்றும் நின்று அலமர - சுற்றிலுமநின்று சுழன்றுவிழ,—எம்பகை இற்றதுஎன எழுந்த இந்திரன் கொற்றம் வெள்குடை என - 'எமதுபகையாகிய இராகதவருக்கம் இனி அழிந்தது'என்றுமகிழ்ச்சிகொண்டு வெளியேபுறப்பட்ட இந்திரனது வெணகொற்றக் குடைபோல, குளிர் வெள் திங்கள் பொலிந்து தோன்றிற்று - குளிர்ந்த வெணணிறமான சந்திரமண்டலம் விளங்கிக்காணப்பட்டது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

இராமதூதனாகிய அநுமான் இலங்கைக்குவந்து சேர்ந்ததனை யறிந்த தேவராஜனான இந்திரன், இனி அரக்கா விரைவிலழிவரென்ற நம்பிக்கையினால் உற்சாகமெய்தி இதுவரை அடங்கியொடுங்கியிருந்ததுபோலன்றி

இப்பொழுது உல்லாசமாகத தனகருகிய கிழக்குத்திசையினின்று வெளியே புறப்பட்டனலுக, அவனது ஒற்றைவெண்கொற்றக்குடை விளஙகினுற் போலச சந்திரமண்டலம் கிழகில விளஙகிறறு என்றும் அவனது வெண் சாமரைகள் சுழன்று வீசிவிளஙகினுறபோல நிலாவிற் கடலின்வெண்டிரை கள் சுழன்று வீசிவிளஙகின என்றும வருணனே கூறினர்; தற்குறிப்பேற்ற வணி. சந்திரனது நிலாவில் மிகவெணமையான தோற்றததுடன் கடலி னலை பொஙகுதல், கருதத்தக்கது. கவரி - சமரீயென்ற வடசொல்லின் கிதைவு; இப்பெண்மானின்பெயர, அதன்வாலின் வெள்ளை மயிரினுலாகிய சாமரையைக் குறிததது, இருமடியாகுபெயர. (நிச)

நூ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் நிலவின் தோற்ற வருணனை.

தெரிஙதொளிர் திங்கள்வெண் குடைத்தி ஞற்றிரை
மூரிந்துயர் பாற்கடன் முகந்து மூரிவான
சொரிந்ததே யாமெனத் துள்ளி மீனெடும்
விரிந்தது [1]வெண்ணிலா மேலுங் கீழுமே.

(இ - ள்.) மூரி வான் - பெரிய வானமாகிய ஒருபுருஷன், தெரிந்து ஒளிர திஙகள வெள் குடைதினுல - தோன்றி விளஙகுகின்ற சந்திரமண்டல மாகிய வெள்ளிகுடைதனைக்கொண்டு, திரை மூரிநது உயர பால் கடல் முகநது - அலைகளெழுந்து மடியப்பெற்ற பாற்கடலின்பாலை மொணடெ டுத்து, சொரிந்ததே ஆம் என - சொரிந்ததுவேயாகுமென்று சொல்லும்படி, வெள்நிலா - வெண்ணிறமான நிலவானது, துள்ளி மீனெடும - அந்தப்பால் துளிகளெனத்தகக விணமீன்களாகிய நகூதத்திரஙகளுடனே, மேலும் கீழும் விரிந்தது - வானததிலும் பூமிபிலும எஙகும பரவி விளஙகிற்று; (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. மேலுள்ள வானமாகிய புருஷன் சந்திரமணடல மாகிய வெள்ளிக்குடத்தைகொணடு பாற்கடலின்பாலை மொணடெடுத்து மேல்கின்று சொரிய அந்தப்பால் அஙகுநின்று பெருகி எஙகுமவழிநதோடிப் பரவினுற்போல வெண்ணிறமான நிலா எஙகும்பரந்தது எனக்கற்பனைகூறிய வாறும். அப்பொழுது வெணமையாய் வானததில்விளஙகுகின்ற விணமீ னெனப்படும நகூதத்திரஙகளை, அப்பால்சொரியும்போது சிதறிதெதறிதத பால் துளிகளாகக கருதுக. நிலாவில் வெண்ணிறமாய்க கடலிற்காணப்படுகிற மீன்களை அப்பாற்கடலின் மீன்களெனகருதலாமென்பதும், 'மேலுங்கீழுந் துள்ளி மீனெடும விரிந்தது' என்றதில் தோன்றும்; அப்பொழுது, துளளி மீன - துள்ளுமியல்புடைய மீனக ளென்க. நகூத்திரஙகளையும் அஙனஞ் சிதறி மேலெழுந்த மீன்களென்னலாம். 'மூரிநதுயா' என்றதை 'உயாந்து மூரி' என விகுதிபிரிதததுக் கூட்டுக. இனி, அலைகள் மடிந்து எழப்பெற்ற வெனினுமாம். மூரிதல் - ஒடிதல். பீ-ம்·—[1]தண்ணிலா. (நிஙி)

நூசு. அருந்தவன் சுரபி[1]யே யாதி [2]வானமா"
விரிந்தபே [3]ருதயமே மடிவெண் டிங்களா

வருந்தலின் [4]மூலகதிர் வழங்கு [5]தாரையாச்
சொரிந்தபா லொத்தது நிலவின் றோற்றமே.

(இ - ள்.) ஆதி வானமே-முதன்மையான ஆகாயமே, அருந்தவன் சுரபி ஆ - அருமையான தவத்தைச் செய்துள்ளவனுகிய வசிஷ்டமகாமுனிவனது காமதேனுவாக,—விரிந்த பேர் உதயமே - (கிரணங்கள்) விரிந்த பெரியசந்திரனுதிக்கின்ற இடமே, மடி (ஆ)-(அக்காமதேனுவினது) பாலுள்ள மடியாக,—வெள் திங்கள் - வெண்ணிறமான சந்திரனே, வருந்தல் இல் மூலை ஆ - வருத்தப்பட்டுக்கறக்கவேண்டாத [எளிதிற்பால்சுரக்கின்ற] (அமமடியின்கணுள்ள) மூலைகளாக,—கதிர் - சந்திரகிரணங்களே, வழங்கு தாரை ஆ - சுரக்கின்ற பாலின்தாரையாக,—நிலவின் தோற்றம் - சந்திரிகையின் காட்சியானது, சொரிந்த பால் ஒத்தது - பெருகிவழிந்த பாலைப் போன்றது; (எ - று.)

இயைபுருவகவணியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வெண்ணிறமும், குளிர்ச்சிதருதலும பற்றி, நிலாப பால் போலும்; ''வால்வெண்ணில வுலகாரசுரகுமு வெண்டிங்களென்னும், பால்விண்சுரவி சுரமுதிர்மாலை,' என்ற திருவிருத்தமும இங்கு நோக்கத்தக்கது. பாற்கடல் கடைந்தபோது அதனினின்று தோன்றிய காமதேனுவென்னுந் தெய்வப்பசு வசிஷ்டமுனிவரிடம் வந்து அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டுநின்ற தாதலால், 'அருந்தவன்சுரபி' எனப்பட்டது. மற்றைநான்கு பூதங்கட்கும் காரணமாய மூர்த்திதோன்றியதனால், 'ஆதிவானம்' என்றார். பி - ம்:— [1]போல். [2]வான்மிசை, வானவன். [3]உதயமும்மிளிர். [4]பசுங. [5]தாரையால். ()

நிஎ.—நக்ஷத்திர வருணனை.

எண்ணுடை யணுமன்மே லிழிந்த பூமழை
மண்ணிடை வீழ்ந்தில மறித்தும் போகில
வண்ணல்வா ளரக்கனே யஞ்சி யாய்கதிர்
விண்ணிடைத் [1]தங்கின போன்ற மீனெலாம்.

(இ - ள்.) மீன் எலாம-நக்ஷத்திரங்களெல்லாம்,—எண உடை அணுமன் மேல் - யாவரும் நன்குமதிக்கத்தக்க பெருமையையுடைய அநுமான்மேல், இழிந்த - (தேவர்களாற் சொரியபபட்டுச்) சிறந்தனவான, பூ மழை - புஷ்ப வருஷங்கள்,—அண்ணல் வாள் அரக்கனே அஞ்சி - பெருமையையுடைய வாளாயுதத்தையேந்திய இராவணனுக்குப் பயந்து, மண்ணிடை வீழ்ந்தில - பூமியில் விழாதனவாயும், மறித்தும் போகில - மீண்டும் மேற்செல்லமாட்டாதனவாயும், ஆய்கதிர் விண்ணிடை தங்கின - தெளிவாகவிளங்குகின்ற (சூரியன் முதலிய) சுடாகள் சஞ்சரிதத்திற்கிடமான வானத்தில் தங்கியவற்றை, போன்ற-ஒத்தன; (எ - று.)

வானத்தில் விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்கள், இராமதூதனை அநுமான் மேல் தேவர்களால் மழைபோலச சொரியப்பட்ட கற்பகமலர்கள் இராவணனிடத்து அசசத்தால் தரையில்விழாமல் அந்தரத்தில் நின்றவற்றைப் போன்

றனவென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. "வாளுடாகூடி - முறைமுறையின், தாதிலகு பூத்தெளிததாலொவ்வாதே தாழ்விசும்பின, மீதிலகித் தான்கிடக் கும்மீன்" என்ற பெரியதிருவாதாதியும, "தாராகணம் மண்ணளந்தவந்நாள் .....உம்பாதூவியதண்மலா வீழ், தாரா கணமூநிலலா காற்றிற்சூழ் வளந்தா லெுக்குமே" என்ற திருவாசகததந்தாதியும் இங்கு ஒப்புநோக்கததக்கன. தேவாகளின் சம்பந்தமான அசேதனஙகளும இராவணனிடத்து அஞ்சுகின் றனவென, அவனது அதிபயஙகரமான தன்மை இஙகு வெளியாம். பற்பல நிறமுடையனவாக விளங்குகின்ற ஙகூததிரஙகள், பற்பலநிறமுள்ள மலர்கள் போலும். பி - ம்.—[1]தொஙகின, தோற்றின. (நிஎ)

நுஅ.—மல்லிகையநும்புகள் மலர, அவற்றில் வண்டுமொய்த்தல்.

எல்லியி னிமிரிருட் குறையு மவ்விருள்
கல்லிய நிலவின்வெண் முறியுங் [1]கவவின
புல்லிய பகையெனப் பொருவ போன்றன
மல்லிகை மலர்தொறும் [2]வதிந்த வண்டெலாம்.

(இ - ள்.) மல்லிகை மலாதொறும - மல்லிகைமலர்தோறுமு, வதிந்த - (தேனே யுணணுதற்பொருட்டு) மொய்ததுவதிந்த, வணடுஎலாம் - வண்டுகள் எலாம், எல்லியின் இமிா இருள் குறையும - இராப்பொழுதிற் செறிந்த இரு ளின் துணடஙகளும, அ இருள் கல்லிய நிலவின் வெள் முறியும் - அத இருளே அடியோடழிகவல்ல வெணமையான நிலாவின் துணடுகளும், புல் லிய பகைஎன - (ஒன்றை மற்றொன்று) தனக்குப்பொருந்திய பகையென்று கருதி, கவ்வின - ஒன்றையொன்று பற்றியனவாய், பொருவ - போாசெய் வனவற்றை, போன்றன - ஒத்துள்ளன; (எ - று.)

வெணமையான மலலிகையருமபுகள் மலாகிறசமயத்தில் அவற்றிலுள்ள தேனை நுகரும் நசையாற் கருவணடுகள் அம்மலாகளில் மொய்த்தனவாக, அததோற்றம, இரவில அடாகிற கரியஇருளின் துண்டுகளும் அவ்விருளைப் போக்கவல்ல வெளளியசநதிரகிரணத்துணடுகளும் தமமிற்பகைமைகொண்டு ஒன்றையொனறு கவ்வுமியல்பினவாய்ப் போாசெய்வதை யொக்கு மென்ப தாம; தற்குறிப்பேற்றவணி; எல்லியில் நிமிாஎன்றுபிரிததும் உரைக்கலாம். நிமிாதல் - நெருஙகுதல், வளர்தல். பி - ம்:—[1]கள்வன. [2]வதிர்ந்த. (நிஅ)

நுகூ.—நீலா எங்தும்பரவியமை.

வீசுறு பசுங்கதிர்க் கற்றை வெண்ணிலா
வாசுற வெங்கணு நுழைந்த ளாயது
[1]காசுறு கடி[2]மதி லிலங்கைக் காவலூர்த்
தூசுறை யிட்டது போன்று தோன்றிறறே.

(இ - ள்.) வீசுறு பசுங கதிர் - வீசுகின்ற குளிாசசியான கிரணஙகளை யுடையசந்திரனது, கற்றை - தொகுதியாகிய, வெள் நிலர் - வெணமையான நிலா, ஆசு உற எஙகணும நுழைந்து அளாயது - விரைவாக (அநகரின்)

எல்லாவிடத்திலும் புகுந்து கலந்திருக்கின்ற தோற்றமானது,—காசு உறுகடி மதில் இலங்கை - இரததினங்கள்பதித்த பாதுகாவலையுடைய மதில்கள் சூழ்ந்த இலங்காபுரியாகிய, காவல ஊர - (இராவணனது) பாதுகாப்பிலுள்ள அந்தகரதத்திற்கு, தூசு உறை இட்டது - வெள்ளைவஸ்திரதத்தைக்கொண்டு உறையமைத்துமூடியதை, போன்று - ஒத்து, தோன்றிற்று - விளங்கியது.

வெண்ணிறமான சந்திரிகை இலங்காபுரியெங்கும் நிறைந்தது, வெள்ளை வஸ்திரத்தினால் உறைசெய்து அந்தகரம்முழுவதும மூடியதுபோ லிருந்த தென்பதர்ம; தற்குறிப்பேற்றவணி. ''பொருவில்வெண்டுகில்கொடுபொதிந்த தென்னவே, பரிநெடுந்தோமிசைப் பானிலாவெழ'' என்றது, இக்கு ஒரு சா ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பி - மீ:—[1]காசறு. [2]நகரிலங்கைக்காவலன். (நிகூ)

கூ0.—இதுவும் அது.

இகழ்வரும் பெருங்குணத் திராம னெய்தினோர்
பகழியின் செலவென வனுமன் [1]பற்றினை
லகழ்புகுந் தாண்புகுந் [2]திலங்கை யன்னவன்
புகழ்[3]புகுந் தலாயதோர் பொலிவும் போன்றதே.

(இ - ள்.) இகழ்வு அரும் பெருங குணதது இராமன் எய்தது - இகழ்ச்சிக்கு இடமில்லாத சிறந்த குணங்களையுடைய இராமபிரானைப் பிரயோகிக்கப்பட்டதான, ஓர் பகழியின் - ஓர் அமபினது, செலவு என - செல்லுகை போல, அனுமன் பற்றினை - அனுமான் இலங்கைக்குச் சென்று சேர அந்த ஆதாரத்தைக கொணடு, அன்னவன் புகழ் - அந்த இராமபிரானது கீர்த்தி, அகழ் புகுந்து - (சூழ்ந்துள்ள கடலாகிய) அகழியைக் கடந்து, அரண்புகுந்து- மதிலையுங் கடந்து, இலங்கை புகுந்து - இலங்கையிற் பிரவேசித்து, உலாயது - (எங்கும) பரந்து விளங்கியதான, ஓர் பொலிவும் - ஓர் அழகையும, போன்றது - ஒதத்து, (அசசந்திரிகையின் தோற்றம); (எ - று.)—எழுவாய் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

வெண்மையான நிலா அவ்விலங்கைமுழுவதும் பரவி விளங்கிய தோற்றமானது, இராமதூதனான அனுமான் அவ்விராமபாணம்போலத் தடையின்றி விரைவாக இலங்கையை யழிக்குமாறு அதிற்சென்றுசேர, அதுமூலமாக அவ்விராமபிரானது கீர்த்தி அந்தகரம் முழுவதும் பரவி விளங்கினாற்போன்றது என்றார்: தற்குறிப்பேற்றவணி. காப்பியங்களிலே கதாநாயகனது சிறப்புத் தோன்ற அவனது சம்பந்தமான பொருள்களைச் சிலவிடங்களில் உபமானமாக அமைத்தல் கவிமரபாதலால், நிலாவிற்கு இராமன்புகழையும், அநுமனது செல்லுகைக்கு இராமபாணஞ் செல்லுதலையும் உவமை கூறினர். இலங்கையிற் புகுதலினது அருமை தோன்ற, 'அகழ்புகுந்து அரணபுகுந்து இலங்கை புகுந்து' எனப்பட்டது. இகழ்வரும்பெருங்குணம் - ஹேயகுணமில்லாத திவ்வியகுணங்கள். பி - மீ:—[1]பற்றினன். [2]இலங்கைக்கு. [3]புரிந்து. (கூ0)

சுக.—அநுமான் இலங்கையினுட்செல்ல முயலுதல்.

அவ்வழி யனுமனு மணுக லாம்வகை
யெவ்வழி யென்பதை யுணர்வி னெண்ணிஞன்
செவ்வழி [1]யொதுக்கினன் றேவ ரேத்தபோய்
வெவ்வழி [2]யரக்கனூர் மேவன் மேயினன்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்பொழுது, அனுமனும் - அநுமானும், அணுகல் ஆம் வகை எ வழி என்பதை உணர்வின் எணணிஞன் - இவ்விலங்காபுரியினுள் தான் சென்று சேரலாகும்வகை எவ்வழியிஞலென்பதைக குறித்து மனத்தில் ஆலோசித்தவனும், செவ் வழி ஒதுக்கினன் - நேரானவழியை நிசசயித்து, தேவர் ஏத்த போய் - தேவர்கள் துதிக்க(அபபவனகிரியினின்று) புறப்பட்டுச் சென்று, வெவ் வழி அரக்கன்ஊர் மேவல் மேயினன் - கொடிய வழியிற செல்கின்ற இராக்கதனது இராசதானியான அநகரினுட் போகத் தொடங்குபவனஞனன்; (எ - று.)

செவ்வழி ஒதுக்குதல் - யாவருஞ்செல்லும் அங்ஙகாக் கோபுரவாயிலின் வழியாய உட்செல்வதாக நிசசயித்தல். ஒதுக்குதல் - தீர்த்தல். அநுமான் செலவது மூறையே அரக்கரழியத் தேவர்கள் வாழ்தற்கு ஏதுவாவதனால், அதனைகருதித தேவர்கள் அவனைத துதிப்பவராயினர். 'செவ்வழி ஒதுக்கினன்' என்பதற்கு - நேரான வழியிற்செல்லுதலே விலக்கினவனு யென்று உரைகூறுதல் பொருந்தாது; அநுமானுக்கு அக்கருதது பின்னருண்டாவதாக மேல் எச - ஆஞ செய்யுளால் விளகுதலில் காணக இனி, 'செவ்வழி யொழுகினன்' என்ற பாடம் சிறகுமை; சன்மாக்க மெனப்படுகிற நல் லொழுக வழியில் நடகுமியலபினஞனை அநுமான தியொழுகவழியி லொழுகுகின்ற அரக்கரது ஊரினுட் செல்லலாயின னென்க. பி-ம்:—[1]ஒதுங் கினன். [2]அரகா.

(சுக

வே று.

சுஉ.—அநுமான் இலங்கையின்மதிலே யணுகுதல்.

ஆழியக ழாக[1]வரி தாயமரா வாழு
மேழுலகின் மேலேவெளி காறுமுக டேறிக்
கேழரிய [2]பொனகொடு சமைத்தகிளர் வெள்ளத
தூழிதிரி நாளுமுலே யாமதிலே யுறறான்.

(இ - ள்.) ஆழி அகழ் ஆக - கடலே சுற்றிலும அகழியாக இயல்பில் அமைய, அரிது ஆய் - (யாவர்க்குஞ் செல்லுதறகு)அருமையானதாய், அமரர் வாழும் ஏழ் உலகின் மேலே வெளிகாறும் மூகடு ஏறி - தேவாகள் வாழ்கின்ற மேலேழுலகஙகளின்மேலுள்ள வெளியிடமளவும் உசசி உயாந்து, கேழ் அரிய பொன்கொடு சமைத்த - ஒப்பறற பொன்னைககொணடு செய்யப்பட்டதும், கிளா வெள்ளதது ஊழி திரி நாளும் உலேயா - கறபாந்தகாலததிற பொஙகி யெழுகின்ற கடறபெருக்கினுல் உலகஙகள நிலைகுலைகின்ற காலத்திலும

அழியாததுமான, மதிலை - (அவ்விலங்காபுரியின) மதிலை, உற்றான் - அடுத்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

சமைத்த, உலையா எனற இரண்டு பெயரெசசங்களும் - மதிலுக்கு அடைமொழி. வெளி - வானம. மேலவெளிமுகடுகாறும் ஏறி என்று மொழி மாறறினுமாம். கேழ் அரிய பொன் - மாற்றின் உயாவினால அருமையான பொன் என்றலுமாம்; இளா வெள்ளதது ஊழிதிரிதல் - கற்பாந்தகாலததில் மகாப்பிரளயத்தினால் உலகங்களழிதல். பி-ம்:—[1]அருகா. [2]மாழையினிழைத்த.

இதுமுதற பதின்மூனறு கவிகள் - கீழ்ப்படலததின் அரு - ஆக கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (கூஉ)

கூங.—அநுமான் அம்மதிலின் உயரீச்சியை வியத்தல்.

கலங்கலில் கடுங்கதிர்கண் மீதுகடி தேகா
வலங்கலயில் வஞ்சகனை யஞ்சியெனி னன்று
விலங்கைமதி லிங்கிதனை யேறலரி தென்றே
விலங்கிய[1]கல கின்றன [2]விரைந்தென வியநதான்.

(இ - ள்) கலங்கல் இல் கடுங்கதிர்கள் - நிலைகலங்குதலில்லாதனவும் விரைவை யுடையனவுமான (சூரியன் முதலிய) விண்ணொளிகள், அலங்கல் அயில் வஞ்சகனை அஞ்சி - வெறறிமாலையைத்தரித்த வேலாயுதத்தையுடைய வஞ்சகனை இராவணனுக்குப் பயந்து, மீது கடிது ஏகா-(அவன் வசிக்கின்ற இலங்காபுரியின்) மேல் விரைந்துசெல்லா, எனின் - என்று சொன்னால், அன்று - (அது) உண்மையான காரண மன்று; பின்னை என்னையோ வெனின்,—) இங்கு இலங்கை மதில் இதனை ஏறல் அரிது என்றே விலங்கி விரைந்து அகல்கினறன - இவ்விடத்திலுளள இவ்விலங்காபுரியின் மதிலைக் கடந்து மேறசெல்லுதல் தமமாலாகாதென்று எணணி அதனாலேயே விலகி விரைந்து அப்பாற செல்கின்றன, என - என்று எணணி, வியந்தான் - (அம் மதிலின் மிகக உயர்சசியைகருதி்தது) ஆசசரியப்பட்டனன. (அநுமான்); (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை.

கீழ்சென்ற உக - ஆக கவியோடு இககவியை ஒபபுநோககி, அதறகும் இதறகுமுளள ஒறறுமைவேறறுமைஇயகங்கள் உய்ததது உணரற்பாலன. அணி, அசசெய்யுட்குக் கூறியதே வெற்றிகு அறிகுறியானது, வாகைப் பூமாலை. சீதாபிராட்டியை வஞ்சனையாற கவர்ந்து வந்ததும், மாயாபலமும் பறறி, 'வஞ்சகன்' என்றார; வடசொல். இஙகு இதனை-இவ்வாறு உயர்ந்து தோன்றுகிற இதனை யென்றலுமாம். பி - ம்:—[1]அகல்கினறனா. [2]இழிந்தென. (கூங)

கூச.—இதுவும் - அம்மதிலினை அநுமான் வியத்தல்.

தெவவள விலாத[1]விறை [2]சேறலுள தென்று
லவவளவ [3]தன்றரண மண்டமிடை யாக
வெவ்வளவி லுண்டுவெளி யீறு[4]மது வென்னு
வெவ்வள வரக்கனை மனக்கொள வியந்தான.

(இ - ள.) 'அளவு இலாத - அளவிறந்தனவான, தெவ் - பகைவர் கூட்டங்கள், இறை சேறல் - சென்றுதங்கும்படியாக, உளது - உள்ளது, அரணம் - இந்நகரத்து மதில்,' என்றல் - என்று சொன்னல், அ அளவதீ அன்று - அவ்வளவோடு நிறுத்தக்கூடியதன்று; அணடம் இடை ஆக எ அளவில் வெளி உணடு - அணடகோளம் முழுவதன்மேலிலும் எவ்வளவு விசாலமுணடோ அவ்வளவு விசாலம இமமதிற்சுற்றினகததே உண்டு: ஈறும் அது - (இம்மதிலின்) உயாசிமுடி வெல்லையும அவ்வணடகோளத்தின் மேல முகட்டினளவேயாம, என்ன—என்றவணணி, (அநுமான்), வெவ்வளம அரக கனை மனம் கொள வியந்தான் - அந்நகாத்தலவனனகொடியவலிமையுடைய இராவணனைக குறித்துத் தன்மனததிலே பொருந்த அதிசயிததான்.

மற்றைப் பிராணிகட்கெல்லாம் பகையும் எமது இறைவனுன இராமபிரானுகுப் பகையுமாகிய அரக்கரது அளவிறந்த திரள் உலகதில் எவ்வளவு உணடோ, அவ்வளவும் புக்குத தன்னிலடங்கும்படி யுள்ளது அம்மதிற்சுற்று என்றல, அவ்வளவுமாத்திரமே போதாது அதனபெருமையை யுணர்த்துவதற்கு என்பது, மூதல்வாக்கியததின் கருத்து. 'இறைசேறல்' என்பதனை, சென்று இறுததல என மொழி மாறறிகொள்க. வளம - செல்வவளமுமாம். வெவ் அளவு அரகனை என்று பிரிதது உரைகலாம். இனி, மூதல் வாக்கியத்துகு அளவிறந்த பகைவாகள் [வாநரவீரா] கூடினல் இதனைக கட்டுச் செல்லுதல் சிறிது உணடாகுமெனறல் அநுமனஞ்சொல்லதகக அற்பவளவை யுடையதன்று அமமதில் என்று உரைப்பாரு முளா; இப்பொருளில், இறை - சிறுமை, பி ம்:—[1]இடை. [2]தேறலரிதம்மா. [3]அன்றதரண. [4]இது ()

கூரு.—அநுமான் அந்நகரத்துவாயிலைப் பாரத்தல்.

மடங்கலரி யேறுமத மால்களிறு நாண
நடநதுதனி யேபுகுது நமபிநனி மூதூ
[1]ரடங்கரிய தாணையயி லந்தகன தாணைக்
கடுந[2]திறலின் வாயனைய வாயிலெதிர் கண்டான்.

(இ - ள்.) மடங்கல் அரி ஏறும் - (பிடரிமயிர்) மடஙகுதலையுடைய ஆண சிஙகமும், மதம் மால் களிறும் - மதஙகொணட பெரிய ஆணயானையும், நாண - வெட்கமடையுமபடி, தனியே நடந்து புகுதும் - (துணையொருவருமில்லாமல்) தாளொருவனுகவே (கமபீரமாக) நடநது (அம்மதிலினருகில) செல்லுகின்ற, நமபி - ஆடவரிற்சிறந்தவனுன அநுமான்,—அடஙகு அரிய தானை - (எணணிக்கைக்கு) அடஙகுதலில்லாத (இராக்கத) சேனைகளையுடையதும், அயில் அந்தகனது ஆணை கடுந்திறலின் வாய அனைய - சூலாயுதத்தையேந்திய யமனுடைய கட்டளை தவறுத கொடிய வலிமையையுடைய வாயைப் போன்றதுமான, நனி மூது ஊர வாயில் - பெரிய பழமையான அந்நகரதின் கோபுரவாயிலை, எதிர் கணடான் - எதிரில பாரத்தான்; (எ - று)

தனியேபுகுதும் கம்பி - அஸஹாயசூர னென்றபடி. யமனது விருப் பதநிறகு எற்பப் பிராணிகளைக கொனறுதின்னத நிறந்த வாயென்று கற் பனை கூறுவார், 'அந்தகனது ஆணைக்கடங்கிறலின் வாய்' என்றார். இனி, அடக்கு அரியதானே அயில் - அளவிறந்த (அரகசரது) சேனைகளை உண் ணத்திறநத, அந்தகனதுவாய எனறு பதவுரைகூறுதலு மொன்று. நளிகண டான் என்று எடுத்து, நன்றுகப்பாரததான் என்றலுமாம். பி - மீ·—[1]அடங் கரியதான. [2]திசையின். (சுருி)

சுசு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அவ்வாயிலை அநுமான் வியத்தல்.

மேருவை நிறுத்திவெளி செய்ததுகொல் விண்ணோ
ரூர்புக வமைத்தபடி கால்கொலுல கேழுஞ்
சோவில நிலைக்கநடு விட்டதொரு தூணே
நீர்புகு கடறகுவழி யோவென நினைந்தான்.

(இ - ள்.) மேருவை நிறுத்தி வெளி செய்தது கொல் - (ஜம்பூத்வீபத் தின் நடுவிலுள்ள பொன்மலையாகிய) மகாமேருகிரியைக் கொணடுவந்து இகரு நிறுததி அதிற் பெரியதோ ரிடைவெளியை உணடாக்கியதுதானே? விண் ணோர் ஊர புக அமைத்தபடி கால் கொல் - தேவர்களுடைய ஊர்க்கு ஏறிச செலலுமாறு அமைதத ஏணிகாலதானே? உலகு ஏழும் சோர்வு இல நிலைகக நடு இட்டது ஒரு தூணே - ஏழுலகஙகளும் தளாவில்லாதனவாய் நிலைதது நிற் கும்படி அவறறிற்கு ஆதாரமாக நடுவில்நாட்டியதொரு தூணதானே? நீர புகு கடறகு வழியோ - கடல்நீர்முழுவதும புகுநதுசெல்லுதற்கு இட்ட ஒருமதகு வழிதானே? என நினைந்தான் - என்று (மிகப்பெரிதாயோஙகிய பொன்மய மான அந்தகரதது வாயிலைகுறித்து) நினைததனன், (அநுமான்); (எ - று.)

நற்குறிப்பேற்றவணி. படிக்காலென்பது படிகாலென மிகாதுநின்றது, செய்யுளோசையின் பொருட்டு. படிககால் - படிக்கட்டு. கொல் - ஐயம்.(சுசு)

சுஎ. ஏழுலகின் வாழுமுயிர் யாவையு மெதிர்ந்தா
[1]லூழின்முறை யன்றியுட னே[2]புகுத லுண்டே
வாழியரி யங்குவழி யீதென வகுத்தா
லாழியுள வேழினள வன்றுபகை யென்றான்.

(இ - ள்.) ஏழு உலகின் வாழும் உயிர யாவையும் எதிர்ந்தால்-ஏழுவகைப் பட்ட உலகங்களிலும் வாழ்கின்ற உயிர்களெல்லாம் ஒருசேர (இராவணனை) எதிர்ததுவந்தாலும், ஊழின் முறை அன்றி உடனே புகுதல் உண்டே - ஒரு வாபின் ஒருவராக முறையே புகுவதல்லாமல் அனைவரும் ஒரு சேரப்புகுதல் (மிக அகலமாயுள்ள இவ்வாயிலின்கண) உணடாகுமே; வாழியா இயகரு வழி ஈது என வகுத்தால-(இங்ஙனமில்)வாழ்பவராகளான இராக்கதர்கள் (தாம்)வழகக மாகச் செல்லுமவழி இதுவாக அமைதததுவைத்துள்ளா ரெனறால், பகை ஆழி உள ஏழின் அளவு அன்று - (நமக்குப)பகையான அவ்வரக்கரது இரண் கடல்க

ளென்றுளள எழினளவில் அடஙகுவதன்று [அதனினும் மிக்கதாம்], என்றன் - என்று எண்ணினுன், (அநுமான்); (எ - று.)

ஏழுலகு - கீழேழும் மேலேழுமாகிய ஈரேழுலகஙகள். 'அவ்வுலகஙகளனைதிலும் வசிக்கின்ற உயிர்களெல்லாம் எதிர்ந்தால்' எனறதனால், இராவணன் சகலலோகஙகளுடக னென்றவாறும்; அவனை அனைத்துயிரும் எதிர்த்தல் கூடுமென்க. ஊழ் - முயறமை. ஊழின்முறை-ஒருபொருட் பன்மொழி. சகலபிராணிகளும் ஒருஙகுவந்தாலும் முறையாகவன்றி ஒருசேரத தட்டித தடஙகலின்றி இனிதுசெல்லும்படி அதிவிசாலமாகவுள்ள இஙகரதத்துவாயிலின் பரப்பை நோகஙி, அதுகொணடு இஙகரத்தில்வாழும அரக்காகளின் தொகை அளவிறநத தென்பதனை அநுமாஃப்பிரமாணத்தால் ஊஙித்தவாறும். இனி, மூன்றுமடிக்கு-நமதுசேனையில வாழ்கினற வாநரவீராகள் வந்துசெல்லததஙக வழி இதுவென்று நிசயித்தாலென உரைபபாரு முளர்: பி - ம்:— [1]ஊழ்முறையினன்றி. [2]புகுமீதொனறே. (சுஎ)

சுஅ.—அவ்வாயில் காவலாாகனை அநுமான் பார்த்தல்.

வெளளமொரு நூறொடொரு நூறுமுடை [1]வீரக்
கள்ளவினை வெவவலி யரக்கரிரு கையு
மூள்ளெயிறும் வாளு[2]மூற முன்னமுறை நின்று
ரெள்ளரிய காவலினை யண்ணலு மெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வெள்ளம ஒரு நூறொடு ஒரு நூறும் உடை-இருநூறுவெள்ளமென்னுந் தொகையையுடைய, வீரம களளம வினை வெவ் வலி அரககர் - பராககிரமதனதையும் மாயையினுறசெய்யும் வஞ்சனையாகிய கொடுஞ்செயலையுமுடைய இராககதாகள், இரு கையும் மூள் எயிறும் வாளும் உற - (தமதுவாயின்) இரண்டுபகஙகளிலும மூன்றுபோறகூரிய கோரதத்தஙகளும் இரணடு கைகளிலும் ஆயுதஙகளுமு விளஙக,மூன்றம முறை நினறார-(அவ்வாயிலின்) மூன்றிடதிலே முறைப்படி நின்றவர்களாய, எள் அரிய காவலினை - அசட்டையில்லாத பாதுகாவல் செயதலை, அண்ணலும் எதிர்ந்தான - பெருமையிற சிறந்தவனென அனுமானும எதிரிற்கணடான்; (எ - று.)

வெள்ளம் - ஓாபெருந்தொகை. மிகப்பல அகஷௌஹிணி கொண்டது; (யானை ஒன்றும், தோ ஒன்றும், குதிரைமூனறும், காலாள் ஐந்தும் கொண்டது பத்தியெனப்படுமு; அப்பத்தி மூன்றுபஙகு கொணடது - சேனைமுகம்; சேனைமுகம் மூன்று - குல்மம்; குல்மம மூன்று - கணம்; கணம் மூன்று - வாஹிநி; வாஹிநிமூன்று - பிரதனை; பிரதனை மூன்று - சமூ; சமூ மூன்று - அனீகிநி; அனீகிநி பத்து - அகஷௌஹிணி; (ஆதலால, அகஷௌஹிணி யென்பது. தேர் - உஅஎ, யானை - உஅஎ, குதிரை - சுடுசுஎ, காலாள்-எஙகூடு: ஆக, உஅஎ×× - கொணடதாம.) அகஷௌஹிணி எட்டுப்பஙகுகொண்டது - ஏகம்; ஏகம் எட்டு - கோடி; கோடி எட்டு - சஙகம்; சஙகம எட்டு - விந்தம்; விந்தம் எட்டு - குமுதம்; குமுதம எட்டு - பதுமம்; பதுமம் எட்டு - நாடு;

நாடு எட்டு - சமுத்திரம்; அந்தச சமுத்திரம் எட்டுப்பங்குகொண்டது-வெள்ளம என விவரம் காணக.)

'இருகையும்' என்பதற்கு எயிற்றோடு இயையவும் வாளோடு இயையவும் இருபொருள கொள்ளப்பட்டது; இரட்டுறமொழிதல் எள்ளரிய காவல் - (கடந்தற்கெளியதென்று பிறா) அசட்டை பணணக்கூடாத பாதுகாப்பு எனினுமாம். வாள - ஆயுதப்பொது. பி - ம்:—[1]வீரா. [2]மூறை. (சுஅ)

சுகூ.—இதுவும், அடுத்தகவியும்-அக்காவலாளரின் இயல்பை விளக்கும்.

சூலமழு வாளொடயி றோமர முலக்கை
காலவரி விறபகழி கற்பண முசுண்டி
கோல்கணைய நேமிகுலி சஞ்சுரிகை குந்தம்
[1]வாலமுத லாயுதம் [2]வலித்தனர் வலத்தார்.

(இ - ள்.) வலதகார்-(மற்றும் அகங உள்ள) பலசாலிகளான இராகசதர்கள்,—சூலம் - சூலமும், மழு-மழுவும், வாளொடு - வாளும், அயில் - வேலும், தோமரம் - பேரீட்டியும், உலகசை - இருப்புலக்கையும, காலன் வரி வில் பகழி- யமன்போன்ற [பிராணிகளைத தவறுமற்கொல்லவல்ல] வில்லும் அம்பும், கறபணம் - இருப்பு கொரிஞ்சின் முளளும், முசுண்டி - முசுணடியும, கோல் - தடியும், கணையும் - வளைதடியும், நேமி - சக்காமும், குலிசம் - வச சிரமும், சுரிசை - உடைவாளும, குந்தம - கைவேலும், வாலம் - பிணடிபால மும், முதல் - முதலான, ஆயுதம் - படைக்கலஙகளை, வலிதகனா - உறுதி யாக ஏத்தியுள்ளார; (எ - று.)

சூலம் - முத்தலைவேல். மழு - எரியிரும்புப்படை; கோடாலிக்கும் இப் பெயருமுணடு. வாள - வாளமெனற வடசொல்லின்விகாரம்; தனியே தமிழ் மொழியுமாம். ஒருபெயரின ஒரு பகுபபைக்கொணடு அப்பெயர்முழுவதை யும குறிககும் வழகுப்பற்றி, பிணடி பாலமென்ற வடசொல்லின் திரிபாகிய பிணடிவாலத்தை வாலமென்றே குறிததார; இது, வடமொழியில் 'நாமைக தேஸோகாமக்ரஹணம' எனப்படும. முசுணடி - ஆயுதவிசேஷம். பிண்டி வாலம் - இருகுதடி யென்பர். பி - ம்:—[1]பாலமுதலாயுத. [2]ஏதிதனர் பரிததார், வலதனா வலிததார், அனைத்தையுமைமத்தார். (சுகூ)

எ0. அங்குச நெடுகவ [1]ணயிற்சிலை வழங்கும்
வெங்[2]குசைய பாசமுதல் வெய்யபயில் கையார்
செங்குருதி யண்ணசெறி குஞசியர் சினத்தோர்
பங்குனி மலர்ந்தொளிர் பலாசவன மொப்பார்.

(இ - ள்.) (மற்றும அகங்குள்ள இராகசதர்கள்),—அகுசம - மாவெட்டி யும், நெடுக கவ்ண - நீணட கல்லெறிகயிறும், அயில் சிலை வழகும் வெம் குசைய பாசம் - நுனியிறகூர்மையையுடையதும (வீசும்போது) ஒலியைச செய்வதும் கொடியதும் தருப்பைபோல அறுக்கவல்லதுமான (கயிறறுவடிவ

மாகிய) பாசமும், முதல் - முதலான, வெய்ய - கொடிய ஆயுதங்கள், பயில்-பொருந்திய, கையார - கைகளையுடையவர்களாய்; குருதி அன்ன செறி செம் குஞ்சியர - இரதம்போன்ற அடர்ந்த செம்பட்டமயிரை யுடையவர்களாய், கினதேர - (கண்களும முகமும சிவக்கும்படியான) கோபாகினியை யுடையவர்களாய். (ஆதலால), பகுகுனி மலர்ந்து ஒளிர பலாசவனம் ஒப்பார்-பகுகுனி மாதத்திற் பூப்பூதது விளங்குகிற செம்முருக்க மரக்காட்டை யொத் திருப்பார்கள்; (எ - று.)

அங்குசம் - யானையின் காதில் மாட்டியிழுத்து அதனையடக்குங் கருவி; தோட்டியெனவும்படும். குசை - தருப்பை; அதனமேற் பிறந்த குறிப்புப்பெய ரெச்சம் - 'குசைய'. உததரபல்குனி நக்ஷத்திரதோடு கூடிய பௌர்ண மாசியையுடைய மாசம், பகுகுனியெனப்படும் வடநூலார் பாலகுனமென்பர். ஈற்றடி - செங்நிறம்பற்றிய உவமை. பி - ம் —[1]அடற்சிலை வழங்கும், அடுத தூடல் விசிக்கும். [2]குலிச. (எ0)

எக.—மற்றும் அங்துஉள்ள காவற்சேனையை அநுமான் பார்த்தல்.

ஆளக்கவரி தாகிய கணக்கொடைய னிறகும்
விளக்கின மிருட்டினை விழுங்கிவெளி கால
[1]வுளக்கடிய காலன்மன மூட்குமணி வாயி
லிளக்கமில கடற்படை யிருக்கையை யெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அளகக அரிது ஆகிய - கணகொடு இத்தனையென்று வரை யறைசெய்ய இயலாததான [மிகப்பெரிய] தொகையுடனே, அயல் நிற்கும - அவ்விடததிலுளள, விளகக இனம் - விளக்குகளின் கூட்டம், இருள்தனை விழுங்கி வெளி கால - இருளை விழுங்கி ஒளியையுமிழ, உளம கடிய காலன் மனம உட்கும - மனததிற்கடுமையையுடையயமனும் (துணிந்து உட்புகமாட் டாமல்) மனமஞ்சி நிற்குமபடியான, மணி வாயில் - அழகிய (அவ்விலகுகாபுரி யின்) கோபுரவாயிலில், இளகுகம இல் கடல படை இருகுகையை-சோர்வில் லாத கடல்போற்பரந்த இராகுகதசேனை யிருதலை, எதிர்ந்தான் - (அநுமான்) பார்த்தான்; (எ - று)

அயல் - இடம. விளக்கு-(பொருள்களை) விளகுகச்செய்வது எனத் தீபத் துக்குக் காரணகுறி. 'விளகுகினம இருட்டினை விழுங்கி' என்றது - உணரு தலை உணபதுபோலவும உணணப்படாததை உணணப்படுவதுபோலவும கூறிய மரபு வழுவமைதி; இருளைபபற்றற ஒழித்து என்றபடி. வெளி காலு தல்—வெளிசசததை வீசுதல. 'இருட்டினை விழுங்கி வெளிகால' எனற விடத்து மாற்றுநிலையணி தோன்றுதல் காணக. சிறிதும் இரகமிலலாத கல் நெஞ்சனைப் பிராணிகளுத தவறுமற் கொல்கின்ற யமனும் இராவண னிடதது அசசததால் அரக்கர்களுயிரைக கவாதற்பொருட்டு அங்குகர வாயிலி னுட்புகுதற்குத தைரியமினறி நிற்கினறனனென்க. இராவணன் திகுவிசய காலத்திற் யமனையும வெனறவனுத லுணாக. அணிவாயில எனறும பிரிகக

லாம். இளக்கம் - விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். பி - ம்.—[1]உளக்கரிய, வளக்கடிய. (எக)

எஉ.—அவ்வாயில் காவலைக்கருத்தில் அநுமான் வியத்தல்.

எவ்வமர ரெவ்வவுண ரெவ்வருள ரென்னே
கவ்வைமுது வாயிலி னெடுங்கடை கடப்பார்
தெவ்வரிவர் சேமமிது சேவகனும் நாமும்
வெவ்[1]வமர்தொ டங்கிடினெ ஞய்வியலை யுமென்றான்.

(இ - ள்) 'என்னே - (இது) என்ன ஆசசரியம்! கவ்வை முது - (அளவிறந்த அரககாகளின கூட்டத்தால) ஆரவாரம மிக்க, நெடு - நீண்ட, வாயிலின கடை - இவ்வாயிலினிடத்தை, கடப்பார் - கடந்துசெல்லவல்லவராய், எ அமரர் - எத்ததேவர்தாம், எ அவுணர - எந்த அசுராதாம, எவ்வர-மற்றும் எவாதாம, உளர - இருககினறனரா? [எவருமில்லை யென்றபடி]; தெவ்வர் இவர சேமம இது - பகைவாகளான இவ்வரக்காகளது பாதுகாவல் இததன்மைத்தாயிருக்கின்றது; சேவகனும யாமும வெவ் அமர தொடஙகிடின்-மகாவீரனான இராமபிரானும வாநரவீராகளாகிய நாமும (இனி இஙகு வந்து) கொடியபோர தொடஙகுமிடதது, என் ஆய் வியலையும - யாதாய் முடியுமோ?' என்றான் - என்று எண்ணினன் (அநுமான்); (எ - று)

தேவர் அசுரர் முதலியோரில் எவர்தாம் இக்காவலைக்கடந்து இவ்வாயிலினுட்செல்லமாட்டுவர என்பது, முதலிரண்டடியின் பொருள். முதலடி - முற்றுமோரினை. 'என்னே' என்றது, அவ்வாயிலின் கடுஙகாவலை வியந்து கூறியவாறும். எவ்வர - எவரஎன்பதன் விரிதலவிகாரம். பி - ம்:—[1]அமரின்மேலினி. (எஉ)

எங — இக்காவல்கடந்துசெல்லக்காலம்நீட்டிக்குமெனஅநுமான்கருதுதல்.

கருங்கடல் [1]கடத்தலரி தனறி'நகர் காவற்
[3]பெருங்கடல் கடப்பதரி தெண்ண மிறை பேரி
னருங்கடன் முடிப்பதரி தாமமர் கிடைக்கி
னெருங்கமா [4]கிடக்குநெடு நாளென நினைந்தான்.

(இ - ள்.) 'கருஙக கடல் கடதலை அரிது அன்று - கரியகடலைக் கடநது வருவது அருமையானகாரியமன்று; இநகா காவல் பெருஙக கடல் கடப்பது அரிது - இந்நகரத்தைப் பாதுகாவலசெயதுநிற்கின்ற பெரிய இச்சேனைசமுதிரத்தை வென்று அப்பாற்செலவதே அருமையானது; எணணம் இறை பேரின் - (நாம) ஆலோசனையிற் சிறிது தவறினால், அருஙக கடன் முடிப்பது அரிது ஆம் - (சீதையைத தேடிக கணடு பேசிசசென்று செய்தி சொலலுதலாகிய நமது) அருமையான கடமையைச செயதுமுடிபபது அரியதாகும; அமர கிடைகளின்-(இவாகளோடு நமக்குட்) போாநோந்தால், நெருஙகு அமர் நெடு நாள் கிடகுமஃ- நெருஙகிய அந்தயுததம நெடுநாளைகு இருக்குமே,' என நினைநதான் - என்றுட எணணினன, (அநுமான்); (எ - று.)

'கடல்கடத்தலினும் அரியது, இவ்வாயில்காவற்சேனைப் பெருங்கடலைக் கடப்பது' எனக் கருதினன் அறுமான். கடலுக்கேனும் எல்லையுண்டு, இவ் வரக்காதொருதிக்கோ எல்லையில்லை யென்னுங் கருத்தால், அது 'பெருங் கடல்' எனப்பட்டது. நாம் இவர்களோடு போர்தொடங்கிச்செய்து இத்தனை பேரையும் வென்றொழித்துவிட்டு இவ்வாயிலைக்கடந்து நகரினுட் புகுவதாக முயல்வோமாயின், முடிவு எங்ஙனமாவதாலுலும் போரிலேயே மிகப்பலநாள் கழியலாகும ஆதலால், செவ்வையான ஆலோசனையின்றி அதில் தலையிடுதல், இராமனுதலுய் நாம் வந்த காரியத்தை முடிக்குங் கடமையை நிறைவேறாது தற்கு இடையீடாகும் என்று கருதினன் அறிவிற் சிறந்தவனுன அனும னென்க. பி - ம்:—[1]கடப்பரிதன்று. [2]நனிகாவல். [3]பெருங்கடை. [4]வீளைப்பர்.

எசு.—அநுமான் அவ்வாயில்வழிச் செல்லாதுமதிலைக்கடந்துசெல்லமுயறல்.

வாயில்வழி சேறலரி தன்றியும் வலத்தோ
[1]ராயிலவர் வைத்தவழி யேகலமு கன்றால்
காய்கதி ரியக்கினமதி லைக்கடிது தாவிப்
போயிநகர் புக்கிடுவெ னென்றொரயல் போனான்.

(இ - ள்.) 'வாயில் வழி சேறல் அரிது - (ஆகலால்) இக்கவ்வாயிலின்வழி யாகச செல்லுதல் எளியதன்று; அன்றியும் - அல்லாமலும், ஆயில் - ஆர்ாயு மிடத்து, வலததோா - வலலமைசாலிகளாயுள்ளவாக்கு, அவர் வைத்த வழி ஏகல்-பிறாவைததளள வழியாகசசெல்லுதல, அழகு அன்று-அழகியதனறு; ஆல் - ஆதலால், காய் கதிா இயகரு இல் மதிலை கடிது தாவி போய - எரிக் கின்ற சூரியகிரணஙகளும் கடந்துசெல்லமாட்டாத இமமதிலை விரைவாகத தாணடிசசென்று, இ நகர் புகுகிடுவென - இநதநகரதனுட் பிரவேசிபபேன்', என்று - என்றுநிசசயிதது, ஓர் அயல் போனான் - (அம்மதிலின்)ஒருபுறத்தே சென்றனன், (அனுமான்); (எ - று.)

திறமையுள்ளவனுன யான் பகைவரான அரக்க ரமைததுள்ள வாயிலின் வழியாயசசெல்லுதல் அழகன்று எனறும் கருதினனென்க. "'பசைவரது இருப்பிடத்தை வாயில்வழியாற சோதலாகாது' என்ற நூற்கொள்கையும் இசைக கொண்டதாம். ஆயில் - 'ஆய்' என்ற பகுதியின் விகாரயெசசம்; ஆல் - ஆதலால் என்பதன் விகாரம. இநகா-தொகுததல். பி - ம்:—[1]ஆய்வில்.

வே று.

எடு.—அங்கு இலங்காதேவி அநுமானை வழிமறித்தல்.

நாணு நெஞ்சா னல்கிய காவ னனிமூதூர்
வாணு ளந்நாள் போவதின் மேலே வழிநின்று
பூணு மென்னுந் தோளுடை யாளைச் சுடரோனைக்
காணு [1]வந்த கட்செவி யென்னக் கனல்கண்ணுள்.

(இ - ள்.) நாள் நாளும் தான் நல்கிய காவல் - (நெடுங்காலமாகத்) தினந் தோறும் தான் அனபோடு செயதுவருகின்ற பாதுகாப்பிலுளள, நனி மூது ஊர-மிகப்பெரிய (இலங்கையாகிய) அந்தஊரினது, வாழ் நாள் - ஆயுள்நாள், அ நாள்-அன்றைநாளில் முடிந்துபோவதனால்,—(அங்ஙகரதேவதை),—தூண் ஆம என்னும தோள உடையாரை - இவை தூணகளேயா மென்று சொல் லததகக தோள்களே யுடையவளுன அநுமானை, காணு - பாரதது, சுடரோனை காணு வந்த கட்செவி என்ன கனல் கணணுள் - சூரியனைப்பாரதது (பற்றிக கொள்ள) வருகிற (இராகுகேதுவென்னும) பாமபுபோலக கோபாகனினி சொ லிகனின்ற கணகளேயுடையவளாய், போவதின் வழிமேலே நின்றுள - (அங ஙனம அநுமான) செல்லும் வழியிலே தடுதது நிறபவளாளுள்; (எ - று.)

அன்றையிரவில் அநுமானுலெளிகபபட்டு அங்ஙகரம அழியப்போவ தனால், 'வாணு ளக்நாள்' என்றார். அன்றி, தான் வாழ்நதிருகுங்காலத்தில் (தனது அநுமதியினறி அநுமான் அங்ஙகரினுள்ளே) அன்றைக்குசசெல்லத் தொடங்கியதனால் அதனை அவள வழிமறிதது நின்று ளென்றலுமாம. தான் (அங்ஙகரததில்) வாழும நாள் அன்றைததினததில முடிந்துபோவதனாலே அநுமனை வழிமறிததன ளென்றலுமொன்று இனி, 'வாணுளன்னுள' என்ற பாடம சிறக்கும; லங்கிணியென்றும் லங்காதேவியென்றும சொல்லப்படுகிற இவள், அவ்விலங்கையை பாதுகாவல்செயது நிறகும் நகரதேவதை; லங காதிதேவதை; இவள் வலியழிநதால் இலங்கரமழியு மென்பது பிரமன் கட் டளையாதலால், இவளை 'அவ்வூரின வாழ்நாள்போன்றவள' என்று ரென்க. மேல் கூ - ஆஞ் செயயுள், இலகு நோககததகாகது. இவள்வரலாறும, அங்ஙனமே விளங்கும்.

கட்செவி-கணகளேயே காதுகளாகவு முடையது: அன்மொழிததொகை. பார்ததலுமகேட்டலுமாகிய புலனிரணடும கண்ணுகிய பொறியொன்றிலே பாமபுகுு அமைநதிருகுகும இயல்பு இலகுக கருதத்தகாகது. வடநூலாரும் 'சக்ஷுஸ்ரவஸ்' என்பர். ஆகாயமாகாகமாகச செலலுஞ சூரியனைக கண்டு சீறிக்கனன்று அவனைப்பற்றவரும பாம்புவடிவான இராகுகேது, வானத்தில் தாவிசசெல்ல முயலும் அநுமனைக கணடு கோபிததத தீபபுறப்படவிழித்து அவனைத தடுககவந்த இலங்கையாதேவிககு உவமையாம். பி ம்:—[1]வந்தாள.

இதுமுதல் இருபதெட்டுககவிகள - பெரும்பாலும் ஒனறு இரண்டு நான்காஞ் சீரகள மாசசீராகளும, மூனறாவது கூவிளசசீரும, ஐந்தாவது புளி மாஙகாய்சசீருமாகிய நெடிலடிநானகுகொணட கலிநிலைத்துறைகள். (எடு)

எசு.—அவ்விலங்காதேவியின் இயல்பு.

எட்டுத் தோளா ணுவு முகத்தா ளுலகேழுந்
தொட்டுப பேருஞ் சோதி [1]நிறத்தாள சுழலகண்ணுண்
மூடடிப பேரின மூவுல கத்தை முதலோடுங்
கட்டிச சீறுங் [3]காவல வலத்தாள் கமையில்லாள்.

(இ - ள்.) (அந்த இலங்கைமாதேவி),—எட்டு தோளாள் - எட்டுத்தோள்களை யுடையவள்; நாலு முகத்தாள் - நான்குமுகங்களை யுடையவள்; உலகு எழும் தொட்டு பேரும் சோதி நிறத்தாள் - எழுவகையுலகங்களிலும் போய் விளங்கி மீளுகின்ற பிரகாசமுள்ள உடம்பின் நிறத்தை யுடையவள்; சுழல் கண்ணுள் - வட்டமிடுகிற கணணின் கருவிழியையுடையவள்; முட்டி பேரின் - பகைத்து மோதினதால், மூ உலகத்தை - மூன்று உலகத்தையும், முதலோடும் கட்டி - அடியோடு கட்டிவிட்டு, சீறும் - (அதன்பின்னரும் அடங்காமற) கோபிக்கின்ற, காவல் வலத்தாள் - பாதுகாவல்செயதற் கேற்ற வலிமையையுடையவள்; கமை இல்லாள்-பொறுமையென்பது சிறிதுமில்லாதவள்; (எ - று.)

'உலகேழுந்தொடுபடுபேரும,' 'மூவுலகத்தை முதலோடுங்கட்டிசசீறும்- தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. 'உலகேழ்' எனறது, கீழேழ் மேலேழ் என்ற வகைபற்றி, 'மூவுலகம்' என்றது, மேல கீழ் நடுவெனனும் நோகததால்.கமை-க்ஷமா என்ற வடசொல்லின் விகாரம்; தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது ஒருவர் தனககுக குற்றஞ்செய்தவிடதது தான் அவர்க்குத தீங்குசெய்யாது பொறுததல. 'பேரும' 'பேரின' என்பவை - பெயரும், பெயரின் என்பவற்றின் மரூஉ. பி - பீ:—[1]லதாள். [2]போரின. [3]காலவலதாள், காலன் வலத்தாள. (நசு)

எஎ.—அவளுடைய ஜாக்கிரதை.

பாரா நின்ரு ளெண்டிசை தோறும் பலரப்பால
வாரா நின்ரு ரோவென மாரி மழையேபோ
[1]லாரா நின்ரு ணூபுர மச்சந் தருதாளாள்
வேரா மெய்யாண் மின்னி னிமைக்கு மிளிரபூணுள்.

(இ - ள்) நூபுரம் அச்சம் தரு தாளாள் - அணியப்பட்ட) நிலம்பென்னும அணிகலம (மிக்க ஓசையினுற பிறாககு) அச்சத்தை விளைவிக்கப்பெற்ற கால்களையுடையவளும், மின்னின் இமைக்கும மிளிர பூணுள் - மின்னல் போல மிகுதியாக ஒளிசெயகின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்துள்ளவளுமான அவ்விலங்கைமாதேவி,—பலர அப்பால் வாராநின்ரோ எனஎன திசை தோறும் பாராநின்ரள் - (இவனுக்குத துணையாக மறறும்) பலர தூரதஇல் வருகின்றாகளோ வென்று எட்டுதிக்குகளிலும பாாகின்றவளும, மாரி மழையே போல ஆராநின்ரள் - மழைபொழிகின்ற மேகம்போலக கர்ச்சிகின்றவளும், வோ ஆம் மெய்யாள்-(கோபததால்) வேர்வையுண்டாகப்பெற்ற உடமபையுடையவளு மாயினள்; (எ - று.)

இனி,'பாராநின்ரள்' முதலிய அணைதையும் அவளியல்பாகக் கொண்டு உரைப்பாரு முளர் ஆததல் - ஆரவாரிததல். நூபுரம் - வடசொல் வோ - முதனிலைதொழிற்பெயா. இமைக்கும, மிளிர - ஒருபொருட் பன்மொழி. பி - பீ:—[1]ஆராநின்ற. (எஎ)

எஅ.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - அவளியல்பை விளக்குவன.

வேல்வாள் சூலம் [1]வெஞ்கதை பாசம விளிசங்கங்
கோல்வாள் [2]குந்தங் கொண்ட கரத்தாள் வடகுன்றங்
போல்வா [3]டிங்கட் போழி னெயிற்றுள் புகைவாயிற்
கால்வாள் காணிற் காலனு மூட்குங் கதமிக்காள்.

(இ - ள்.) வேல்—, வாள—, சூலம—, வெம் கதை-கொடிய கதாயுதம், பாசம்—, விளி சஙகம் - மூழகஙஞ்செயகின்ற சஙகு, கோல் - தடி, வாள் குந்தம் - ஒளிபொருந்திய ஈட்டி, (என்கின்ற எட்டுப்படைகலஙகளேயும்), கொணட - தரிதத, கரததாள் - (எட்டுக்) கைகளேயுடையவள்; வட குன்றம் போலவாள் - (மிகப்பருதது உயர்ந்துவிளஙகுகின்ற பெருவடிவினால்) வடக்கின்கணுள்ள மகாமேருகிரியைப போலபவள்; திஙகள் போழின் எயிற்றுள-சந்திரமணடலத்தை இரண்டு துணடாக்கிவைத்த பிளவைகள்போன்ற கோரதந்தஙகளேயுடையவள்; வாயின் புகை கால்வாள் - வாயினாற் புகையைக் கக்குபவள்; காணின் காலனும உட்குஞ் கதம் மிக்காள் - பார்த்தால் யமனுமஅஞசும்படியான கோபமமிக்கவள, (அவ்விலங்காதேவி); (எ - று)

தனது பேரொலியால் அசசதைவிளைத்துப் பகைவரையழிதல்பற்றி, சஙகம் ஆயுதவகையிற சோததுக் கூறப்படும். புகைவாயிற்காலுதல், உகிரமிகுதியால். பி - ம் —[1]வீசுறு. [2]சாபம். [3]திஙகள் போழ்ம. (எஅ)

எசு.—அஞ்சு வணநதி ஞடை யுடுத்தா ளரவெலாம்

அஞ்சு வணத்தின் வேக மிகுத்தா ளருளில்லாள்
அஞ்சு வணத்தி [1]னுத்தரி யத்தா ளலியாருமை
அஞ்சு வணத்தின் முத்தொளி ராரத் தணிகொண்டாள்.

(இ - ள்.) அஞ்சு வணததின் - பஞ்சவாணஙகளுள்ள, ஆடை - வஸ்திரததை, உடுத்தாள - அரையில் தரித்தவள்; அரவு எல்லாம அஞ்சு - நாகஙகளேனதும் அஞ்சததக்க, உவணத்தின் - கருடன்போல, வேகம மிகுததாள்-வேகம் மிக்கவள்; அருள் இல்லாள் - ஜீவகாருணியமில்லாதவள்: அம் சுவணத்தின் உத்தரியததாள் - அழகிய பொன்னேகலொணடு தொழிலசெய்த மேலாடையையுடையவள்; அலை ஆரும் - அலைகள் பொருந்திய, அம் - கடல்நீரில் தோன்றிய, சு - அழகிய, வள் - பெரிய, நதினை - சஙகிலுணடான, முதது - முத்துக்களினாற் செய்யபபட்டு, ஒளிர - விளஙகுகின்ற, ஆரதது - மாலையாகிய, அணி-ஆபரணத்தை, கொணடாள்-தரிததுள்ளவள், (அவ்விலஙகிணி); (எ-று.)

அஞசு - ஐந்து என்பதன் முழுப்போலி. ஐந்துவாணம் - வெணமை, கருமை, செமமை, பொன்மை, பசுமை. வணம் - வாணமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு. மகளிரும் ஈருடையுடுத்தல் மர பாதலால், இடையிலுடுக்குமாடையும் மேலாடையுமாக இரணடுகூறினர. கருடனேக கண்டமாததிரததிற் பாம்புகள் அஞ்சியொடுஙகுதல் இயல்பு. உவணம், சுவணம் என்பன -

ஸ-பர்ணன், ஸ்வாணம் என்ற வடசொற்களின் விகாரம். ஈற்றடியில், ஸ-, ஹாரம - வடசொற்கள்.

இசசெய்யுளின் அடிதோறும முதலிற் சிலவெழுத்துக்கள ஒன்றிநின்று வெவ்வேறுபொருள விளைத்தது, யமக மென்னுஞ் சொல்லணி. இடையிட்டு வந்த முதல் முற்றுமடக்கு எனப்படும். பி - மீ:—[1]உததாரிசததாள். (எகூ)

மo. சிந்தா ரத்தின் செச்சை யணிந்தாள் [1]தெளிநூல்யா
ழுந்தா ரத்தி னோவரு சொலலா ளறைதும்பி
கந்தா ரத்தி னின்னிசை [2]பாடிக் களி[3]கூரு
மந்தா ரத்தின் மாலை யலம்பு மகுடத்தாள்.

(இ - ள்.) சிந்து - (வாசனை) வீசுகின்ற, ஆரதனின் செசசை - சநதனக் குழம்பை, அணிந்தாள - பூசியவள்; தெளி - தெளிவான, நூல்-சஙகீதசாஸ்திரத்தின் முறைமைக்கு ஏற்ற, யாழ்-வீணையில் வாசிகசபபடுகிற, அம் தாரதநின் - அழகிய தாரமென்னும இசைக்கு, நேர்வரு - ஈடாக அமைந்த, சொல்லாள் - சொற்களையுடையவள; அறை தும்பி - ஒலிசெயகின்ற வணடுகள், கந்தாரதநின் இன் இசை பாடி-காந்தாரமென்னும பண்போல இனிமையான இசைப்பாட்டைப் பாடி, களி கூரும் - களிப்புமிகுதறகிடமான, மநதாரத்தின் மாலை-மநதாரமென்னுந் தேவதருவின்மலர்களாலாகிய மாலை, அலமபும் - (சூட்டப்பட்டு) அசையப்பெற்ற, மகுடதாள் - முடியையுடையவள், (அந்தகர்த்தேவனை): (எ - று.)

'சாச்சா' என்ற வடசொல்லுக்கு பூசசு என்று பொருள். அது செசசை எனதனிநிந்து செஞ்சநதனகுழமபைக காட்டிறறு. நூல் - இகரு, இசை நூல். கநதாரம - காநதாரமென்பதன் குறுகல. மந்தாரம் - பஞ்சதேவதருக்களி லொன்று வடசொல; அதன்மலாகரு முதலாகுபெயா. அநுமானால் தெய்வநிலை குலைகின்ற சமயம இவட்குச சமீபிததமைபற்றி, இவள சூடிய தெய்வமலாமாலையில் வணடுகள் மொயததன வென்க; தேவாகள் மாலையில் வணடுமொய்தத லியல்பனமை உணாக. கீழ் எக - ஆஞ் செயயுளில் 'கேர் ஆம மெய்யாள்' என்றதும இதுபற்றியே. 'எல்லைமூவைஞ்து நாளகளுளவென விமைக்குஙு கணணும, நல்லெழின்மாலை வாடும' என்ற சீவகசிநதாமணி கொண்டு, தேவாகட்குத் தெய்வநிலைகுலைபுஞ்சமயம் சமீபிக்கின்றபொழுது தெயவிகக்குறிகள் நிலைகுலைதலை உணரலாகும். பி - மீ:—[1]தெரி. [2]பன்னி. [3]கூறும்.

இசசெய்யுளில, அடிதோறும முதலெழுத்துமாததிரம் வேறுபட்டிருக்க, இரணடாவது முதலிய சிலவெழுத்துகைகள் ஒன்றிநின்று பொருள்வேறுபட்டது, திரிபு என்னுஞ் சொல்லணியாம. (அo)

அக.—அவளீ தன்னை யெதிரீத்தலை அநுமானீ காணுதலீ

எல்லா மூட்கு மாழியி லங்கை யிகன்மூதூரீ
நல்லா ளவ்வூர் வைகுறை [1]யொக்கு நயனத்தா

ணில்லாய் நில்லா யென்[2]றுரை நேர்வா ணிணையாமுன்
வல்லே சென்றுண மாருதி கண்டான் வருகென்றாள்

(இ - ள்.) எல்லாம் உட்கும் - எல்லாப்பிராணிகளும் அஞ்சுமபடியான, ஆழி இலஙகை - கடல்சூழ்நத இலஙகையாகிய, இக்கி மூது ஊர் - வலிமை கொண்ட பெரிய ஊர்கு, நல்லாள் - நன்மையைச் செய்பவளுமை. அ ஊரா வைகு உறை ஒக்கும் நயனத்தாள் - அநத ஊர் முழுவதற்கும் தஙகும்படியானதோருறை யைப்போன்ற கணகளையுடையவளுமாகிய அததேவி,—நில்லாய் நிலலாய் என்று உரை நேர்வாள் - 'நில் நில்' என்று (அநுமானைநோகி) அதட்டிக கூறுபவளாய்,—நிணையாமுன் வல்லே சென்றுள் - நிணைதததற்கு முன்பு விரைவில் (அநுமானெதிரில்) சென்றுள்; (அஙஙனஞ சென்ற அவளை), மாருதி கண்டான் - அநுமான்பாரதது, வருக எனறுன் - 'வருவாயாக' என்று சொல்லித தைரியததுடன் அழைத்தான்: (எ - று.)

'அவ்வூர்வை குறையொக்கு நயனத்தாள்' என்றது - மிகப் பெரிய கண களை யுடையவளெனற பொருளோடு, அவ்வூரைத் தனது கணணினுட் கரு மணிபோல வைததுக் குறிகொணடு பாதுகாப்பவளென்ற கருததையும் காட் டும. தான் ஏதிராபாராத சமயததில எவரேனும வநது திடீரெனறு எதிரத தாலும சிறிதும பின்வாஙகாது அவாகளு மாறுசெயயுந துணிவுடையவன் அநுமான் என்பது, இஙகு நன்கு விளஙகும். 'நில்லாய் நில்லாய' என்ற அடுக்கு, கோபம் பற்றியது. நிணையாமுன் வல்லே - மிக்க விரைவி லென்றபடி. இனி, நிணையாமுன் சென்றுள், வல்லேவருக என்றுன் என்று இயைத்தும் உரைக்கலாம். வருகென்றுன் - தொகுததல். பி-ம்:—[1]போலும். [2]உணாநேரா.

அஉ.—அவள் அநுமானை அதட்டுதல்.

[1]ஆகா செய்தா யஞ்சலை போலு மறிவில்லாய்
சாகா மூலந் தின்[2]றுழல் வார்பாற் சலமென்னும்
பாகா நிஞ்சிப் பொன்மதி லுவிப் [3]பதையாதே
போகா யென்றுள் பொங்[4]கன லென்னப புகைகண்ணுள்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது அவ்விலஙகாதேவி),—பொஙகு அனல் என்ன புகை கணணுள் - மூண்டெரியும பெருப்புபோல (உக்கிரகோபததாற்) புகை கின்ற கண்களையுடையவளாய, (அநுமானை நோக்கி), 'அறிவு இல்லாய் - அறிவில்லாதவனே! ஆகா செய்தாய் - தகுதியல்லாத காரியஙகளைச செய் தாய; அஞ்சலை போலும் - (அஞ்சவேணடுவதற்கு) அஞ்சுவாயல்லைபோலும்; சாகா மூலம தின்று உழல்வாபால் - இலைகளையும வேகளையும் தின்றுதிரி பவரிடததில், சலம என் ஆம - (எனது) பெருஙகோபம எதற்கு? பாகு ஆ- சுணைசசாற்றின் குழமபு நிரமப பூசப்பெற்ற, பொன் - அழகிய, இஞ்சி மதில் - இம்மதிலை, தாவி - கடக்கமுயன்று, பதையாது - விரைவுபடாமல், போகாய் - விலகிப்போ', என்றுள் - என்று அதட்டிப்பேசினுள்; (எ - று.)

'ஆகா' என்று பண்மையாற் கூறியது, கடல்கடந்து இலங்குவந்ததையும், மதிலைத்தாவிக கடந்துசெல்ல முயலுதலையும; எதிர்மறைப் பலவினபால் வினையாலணையும்பெயர். 'அஞ்சலேபோலும் அறிவில்லாய' என்றது. "அஞ் சுவதஞ்சாமை பேதைமை" என்றபடி அஞ்சப்படுவதறகு அஞ்சாது அசட்டுத் துணிவுகொண்டு தொழில் செய்யும் பேதைபோலும் நீ யென்று இழித்த வாறும். இரண்டாமடி - வலிமையைத் தருகின்ற தசைமுதலியன உண்ணுதற் காகமூலமாகவேத் தின்று திரியும் வானரரான உமகள் விஷயத்தில் அழிவுசெய வதற்கு யான் சிறிது கோபமகொளளுதலே போதுமென்றபடி. 'ஸாகமூலம்' என்ற வடமொழிதொடர், எதுகைநோகக நீட்டல் விகாரம் பெற்றது வானரவீரரான உம்மிடத்தில் எனதுகோபம் பயன்படாது எனை மேல்வருந் தீவகிற்கு ஏற்ற அமைகலப்பொருளும இவ்வார்த்தையில் அமைதல் காணக. 'உழல்வார்' எனறது. மூனனிலேப்படாகைக: இடவழுவமைதி சலம - தணி யாக்கோபம். பாகு ஆர் அழகு அமைந்த எனினுமாம்; இபபொருளில், 'பாகு' என்பது - பாகுகு என்பதன விகாரம. இஞ்சி, மதில் - ஒருபொருட்பன் மொழி. 'தாவிபபதையாது' என்றதை 'பதைத்துதாவாது' என்று விகுதி பிரிதது உரைக்கூட்டலாம். 'பதையாதே' எனபது, எதிர்மறையொருமையேவலா கக கொளளுதற்கும ஏறறும. மதில்தாவிப்பதையாதே - மதிலைப்பாய்ந்துதாவி (என்னால் மோதப்பட்டுத) துடியாமலே என்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]ஆகாய். [2]உழல்வார்மேற [3]பகையாதே. [4]அழல். (அ உ)

அக.—அநுமான் பணிவாயிப் பேசுதல்.

களியா வுள்ளத தணணன் மனத்திற கத[1]மூழ்க
விளியா நின்றே [2]நீதி [3]நலத்தின் [4]வினையோ ரவா
னளியா லிவனூர் காணு [3]நலத்தி னணைகின்றே
னெளியே னுற்ற துல யாவ துனக்கிங் கிழிவென்றான்.

(இ - ன்.) களியா உளளதது அணணல்-(பொருளின்பகளிஞ லாகுங்) களிப்பைக கொள்ளாத மனதையுடைய பெரியோனை அநுமானை,—மனத் தில் கதம் மூழ்க-(தன) மனததிலுணடாகின்ற கோபம (வெளிபபடாது) உள் ளடககிநிறக, நீதி நலததின் வினை ஓர்வான் - நல்ல நீதிமாரகத்தால் (அவ ளது) செயலை அறிதறபொருட்டு,—விளியா நின்றே - ('வருக' எனறு அவளை) அழைதது நின்று, அளியால் இ ஊர் காணும் நலததின் அணைகின் றேன் - அன்போடு இநத ஊரைப்பாரககவேணடுமெனனும் ஆசையால் வரு கின்றேன், (யான்); எளியேன் உறறால் - எளியவனை யான் (இவ்வூரிணுட்) சென்றால், இகழு உனககு இழவுயாவது - இதனால் உனககு நஷ்டமெனன?' என்றான் - என்றசொன்னான்; (எ - று.)

அநுமான நிதானப்பிரமசாரியெனபது தோன்ற, 'களியாவுள்ளதது அண ணல்' என்றார். தனவலிமை மிகுதியைக்கருதிச செருகி, அதனால் முதலி லேயே போரதொடஙகாமற கோபததை அகததடகி நாலவகையுபாயகளுள

முதலதாகிய சாமோபாயத்தால் முயலுதல்பற்றியும், இவ்வனங்கூறுதல் ஏற்கும. நீதிநிலைதழின்வினையோதல் - எதிரபவளது நிலைமையை விரைவு படாமல் ஆயந்துஉணர்தல் பி - மீ:—[1]மூள. [2]வீர. [3]நிலதத்தால். [4]விதி. (அசு)

அசு.—அதற்கு அவள் சினந்து மறுமொழிகூறிச் சிரித்தல்.

என்னு முன்ன மேகென [1]வேகா தெதிர்மாற்றஞ்
[2]சொன்னு யேநீ யாவ னடாதெரல் புரமட்டா
னன்னு [3]ரேணு மஞ்சுவ ரெயதற களியுற்ரு
லுன்னு லெய்து மூராகொ லிவவூரென் றுறநக்காள.

(இ - ள.) என்னு முன்னம் - எனறு (அநுமான்) சொல்லாதமுன்னே [சொன்னவுடனே யென்றபடி] - (அவ்விலதகாதேவி அநுமானோகஇ),—'எகு என எகாது -'போ' என்ற நானசொல்லவும போகாமல், எதிர் மாற்றம் சொன்னுயே - எதிரவார்தைதசொல்லிகொணடு அஞ்சாது நிறகினறனையே! நீ யாவன் அடா-நீ யாரடா? தொல் புரம அட்டான அனனூர எனும்-பழமை யான திரிபுரததை யெரிததவஞசிய சிவபிரானைப போனறவராகளேயாஞ லும், எயதறகு அஞ்சுவா - (இவ்வூரினுள்) வருவதறகுப் பயப்படுவர்; அனி உற்ரூல் உனனுல எய்தும ஊர கொல் இ ஊர - நீ விருபபகொணடால் அவ் விருப்பததின்படியெல்லாம் உனனுறசெல்லததகஊரோ இத்தஊர? என்று-என்றுசொலலி, உற நகைகாள் - (பரிகாசகுறிப்புதோனற) மிகுதியாக சிரிததாள்; (எ - று)

அனைதையுமழிகும் உகதிரமான ஆறறலுடைமையின், உருததிரமூர்த் திையை ஒதெதுகூறினுர. 'அடா' என்றது, அலகஷயமாகவிளிததலில் உயர் திணையாணபாறகு வருவதோ நிடைசசொல்; (அடீஎன்பது, பெணபாறகண வரும.) எதிரமாறறம - பிரதியுத்தரம. எகு என எகாது என்பதறகு - (இவ் வாறு சமாதானமாகப்பேசிய அநுமானோகஇ) '(நீ) உட்புகுப்பா' என்று சொல்லி(த் தான்) அபபாறசெலலாமல என்றுமாம பி - மீ:—[1]எகா. [2]சொன் னுய நீயே [3]யெதறகஞசுவரமமா, அனனூரஞ்சுவதெய்த. (அசு)

அஙி. அநுமான் சிரித்துத் தனது துணிவைக் கூறுதல்.

நக்கா லொக்கண் டையன் மனத்தோரா நகைகொண்டா
[1]னக்காய் [2]நீயார் யார்செல வந்தா யுனதாவி
[3]யுக்கா லேதா [4]மோடஅே யென்ரு ளினியிவ்வூர்
புககா லன்றிப போகிலை னென்ரான் புகழ்கொண்டான்.

(இ - ள.) நகைகாள - (அவ்வாறு) சிரித்தவளான அவளை, கணடு - பாதது,—ஐயன் - சிறந்தவனுவ அநுமானும,—மனத்து ஓர் நகை கொண டான - (இகழ்ச்சிகுறிப்பான) கருத்தோடு ஒருவகைப்புன்சிரிப்பைக் கொண டான; (அதுகணடு அவள்,) 'நகைகாய் - (இங்ஙனஞ்) சிரித்தவனே! நீ யார—?

யார் சொல வந்தாய் - எவாசெல்லசசொல்ல (அசசொற்படி) நீ வந்தாய்? உனது ஆவி உக்கால் ஏது ஆம் - உனது உயிர (என்னால்) ஒழிந்துபோனால் (உனக்கு)யாதுபயன்? ஓடலை - இன்னும் ஓடிப்போகாமல் நிறகின்றாயே!" என்றாள - என்று அதட்டிககூறினாள்; (அதற்கு),—புகழ் கொணடான் - கீர்தனிபெற்றவனான அநுமான், இனி இ ஊர புக்கால்அன்றி போகிலென் என்றான்-'இனி இந்தஊரினுட் சென்றாலலது வெளிசசெல்லேன்' என்று (தனது உறுதியை மறுமொழியாகக) கூறினான்; (எ - று)

[1]கொணடானககானீ' என்ற பாடதுககு, அக்கால் - அப்பொழுது, என்றானெனக. தான் அவனைககொலலுதல் தவறுதென்பது தோனற, 'உனது ஆவியுககா லேதாம்' எனறாள். 'இனி' என்றது, நீ இவ்வளவு கூறிய பின்பு என்றபடி. [4]'ஓடலையென்ற னினி யிவ்வூர' எனற பாடதிறகு சிரித்த அவளைப் பாராது, கீரதனிபெற்றவனான அநுமான், குறுகை கொணடு, 'அககாய் - அமமா! நீயா? யாசொல்லவந்தாய்? உனது ஆவி உக்கால் ஏதாம? ஓடலை' என்றான், 'இனி இவ்வூர்புக்காலன்றிப் போகிலென்' என்னும் கூறினான் எனக காணக. தாயையுணாததுகின்ற 'அக்கா' என்ற வடசொல் - 'அகைக' என ஆவீறஐயாகி, அது பின்பு ஐ ஆய்என ஈறுதிரிந்து விளியாயிற றென்க; பெரியவளேயென விளிததவாறு. பி-ம்:— [2]நீதானர். [3]உக்காலேதான். (அரு)

அசு—இலங்காதேவியின் சிந்தை.

வஞ்சங் கொண்டான் வானர மல்லன் வருகாலன்
றுஞ்சுங் கண்டா லென்னை யிவனசூழ் திரையாழி
நஞ்சங் கொண்ட கண்ணுத லெபபோ னகுகினறு
னெஞ்சங் [1]கண்டே கலலென நின்றே [2]நினைவுறறாள.

(இ - ள்.) வானரம் அல்லன் - (இவன் உணமையான) குரங்கல்லன்: வஞ்சம கொணடான் - வஞ்சனையால் இவ்வடிவுகொணட வேலைறருவனுதல் வேணடுமெ; வரு காலன் - (பிராணிகட்கு அழிவுசெய்தற்கு அந்தியகாலததில்) வருகினற யமன, என்னை கணடால் துஞ்சுமெ - என்னைப்பாராததால் ஓடுகிவிடுவன: (ஆதலால் இவன் வேற்றுருவகொண்டுவந்த யமனல்லன்; மறறு) இவன்—, (என்னைக்கணடு அஞ்சாதுநின்று), சூழ் திரை ஆழி நஞ்சம் கொணட கணணுதலெ போல் நகுகின்றான்-சுற்றிலு முள்ள அலைகளையுடைய பாற்கடலில் தோன்றிய விஷத்தை உட்கொண்ட சிவபிரானைப்போலச் சிரிகினறான்; (என்று), நெஞசம கண்டே கல் என நின்றே நினைவு உற்றாள - (அவனது) மனவுறுதியைப் பாராது அதனால் (திகைகிட்டுக) கற்போல அசைவின்றிநின்று ஆலோசிபபவளானாள, (அநத இலஙகாதேவி); (எ - று.)

யமனிலும் வலிய தணிவுடையவ னிவனென்பதனீ, அவளுட்கோள். "மெயதெரிபொருண்மே லன்மையும விளம்ப" என்றதனால், 'இவன வானர

மல்லன்' என்று துணிந்தபொருளின்மேல் மற்றொன்றல்லாததன்மை வைத்
தீக் கூறப்பட்டது. துஞ்சுதல் - இறத்தலும, சூழ்தல் - சுழலுதலுமாம்.
ஈகுகின்றான் என்றதன்பின் 'என்று' என வருவித்து, அதனை 'நினைவுற
ரூள்' என்பதனோடு இயைத்து முடிபுகாண்க. பி-மீ:-[1]கணட. [2]நினைகின்றாள்.

அஎ.—இலங்காதேவி அநுமான்மேற் சூலத்தையெறிதல்.

கொல்வா மன்றேற் கோளுறு மிவ்வூ ரெனல்கொண்டாள்
வெல்வாய் நீயே வென்றி யெனத்தன் விழிதோறும்
வல்வாய் தோறுமெ வெங்கனல் பொங்க மதில்வாயில்
செல்வா யென்னு மூவிலை வேலைச செலவிட்டாள்.

(இ - ள்.) 'கொல்வாம் - (இவனை) கொல்லக்கடவோம்; அனறு எல் -
அங்ஙனம் நாம்செய்யாமற்போனால், இ ஊர கோள் உறும் - இந்த ஊர் (இவ
னால்) அழிவடையும்', எனல் கொண்டாள் - என்று கருதினவளாய, (அநு
மானை நோக்கி), வெல்வாய நீயே வென்றி என ('வெல்லவல்லவன் நீயே
யாதலால் (என்னை இபபொழுது) வெல்லக்கடவாய்' என்று சொல்லி, மதில்
வாயில் செல்வாய் என்னு - '(நீ உட்செலலவல்லவனாதலால்) இம்மதிலின்க
ணுளள கோபுரவாயிலினவழியாகவே உட்செல்வாய்' எனறும சொல்லி,
—தன விழிதோறும் வல் வாய் தோறும் வெம் கனல் பொங்க - தனது (எட்
டுக் கணகளிலும வலிய நான்கு) வாய்களிலும் வெவ்வியநெருபபு மிகுதியாக
எழ, மூ இலை வேலை செல விட்டாள் - (தன்கையிலுளள) மூதலைச சூலா
யுதததை (அநுமான்மீது) செல்ல எறிந்தாள், (இலஙகாதேவி); (எ - று.)

அன்றேல் - நம்மால கொல்லமுடியாதானால எனினுமாம்.—வென்றி -
எவலொருமைமுற்று. 'நீ இம்மதிலின் வழியாய்பபோவாய்' என்று இகழ்ச
சிகுறிப்பாகிய எதிர்மறையிலகணையாற கூறியதாகவும கொள்ளலாம; நீ
போகமுடியா தென்றபடி. (அஎ)

அஅ.—அசீசூலத்தை அநுமான் ஓடித்தெறிதல்.

தடித்தா மென்னத் தன்னெதிர் செல்லுந் தழல்வேலைக்
கடித்தா னுகம விண்ணின் மூரிக்குர கருளன்போ
லொடித்தான் கையா லுமப ருவப்ப வுயர்வுகாலம்
பிடித்தா ணெஞ்சந் துண்ணென வெண்ணம[1]பிழையாதாள்.

(இ - ள.) தடிதது ஆம என்ன தன் எதிர் செல்லும்-மின்னலேயாமிது
வென்று சொல்லுமபடி தனது எதிரிலே வந்த, தழல் வேலை - நெருப்புச
சொலிக்கினற அநதச்சூலாயுதததை—(அநுமான்),—நாகம் கடிததான் விண
ணில மூரிக்கும கருளன் போல் - சாப்பததை வாயிலுற கவ்விகொணடு
சென்று ஆகாயமாகததில் துணடுபடுத்துகின்ற கருடன்போல, உம்பா
உவப்ப - தேவர்களு மகிழவும, உயர் காலம் பிடித்தாள்-நெடுகாலமாக (அச்
சூலத்தைக்) கையிற்பிடிதததுளளவளும, எணணம் பிழையாதாள் - தான்

நினைத்தகாரியந் தவறுதவளுமான அவ்விலங்காதேவி, நெஞ்சம்துண்ணெனமனம் திடுக்கிடவும், கையால் ஓடிததான் - தன்கைகளாற பிடிதது ஓடித் தெறிந்தான்; (எ - று.)

உவமையணி. தடித்த - வடசொல். கருளன் - வடசொல்திரிபு. சிறிய திருவடியாகிய அநுமானுக்குப் பெரியதிருவடியாகிய கருடாழ்வானும், பிராணிகளைகொல்லுங்கொடிய கீரை சூலாயுதத்துக்கு நாகமும உவமை. துண்ணெனல் - அசசக குறிப்பு. பி - ம்:—[1]பிழையாதான். (அ)

அ௯.—அநுமான் அவளது மற்றையாயுதங்களையும் பறித்துஎறிதல்.

இறுசூ[1]றெழு காலத் தெரியொபபாண்
மற்றுதெய்வப பலபடை [2]கொண்டு மலைவாண்மே
லுற்றுக் கையா லாயுத மெலலா மொழியாமற்
பற்றிக் கொள்ளா விண்ணி லெறிநதான்[3]பழியோர்வான்.

(இ - ள்.) சூலம் இற்று றீறு எழு காலத்து - (இலங்கணம் தனது) சூலாயுதம் முறிந்து துகளாயப்போனபோது, எரி ஒப்பாள - (இலங்காதேவி) நெருப்புப்போல்க கோபத்தாற) சொலிப்பவளாய, மறறு தெய்வம் பல்படை கொணடு மலைவாள்-தெயவத்தன்மையுளள மறறைப்பல ஆயுதங்களைக் கொண்டு போசெயபவளாளுள்; (அதுகணடு), பழி ஓர்வான் - (பெணபாலாகிய இவளைக் கொல்லுதல) பழிபபுகுகிடமா மெனறு எணணுபவனுன அநுமான், மேல் உற்று - அவளமேற பாய்நது, ஆயுதம எல்லாம ஒழியாமல் கையால் பறறி கொள்ளா - (அவள்கைகளிலிருநத) ஆயுதங்களையெல்லாம ஒன்றும மிசசமில்லாதபடி தனகைகளாற பிடிததுப்பறிதது, விணணில எறிந்தான் - வானதது்றை செல்ல வீசியெறிநதுவிட்டான்; (எ - று.)

'மறறுத தெயவப்பல்படை', 'ஆயுதமெல்லாம' என்றது, எஅ - ஆஞ செய்யுளிற்கூறிய வேலமுதலிய எட்டனுள ளுலமொழிநத ஏழினையும. ஆயுதம் - வடசொல் அவளைகொல்லாமல் அஞ்சுவித்து வெலலக்கருதினஞுய் அவள்கையிற படைகலங்களை இல்லையாகின னென்பா, 'பழியோவான்' என்றார; மேல் ௯ - ஆஞ செயயுளையும காணக. அவ்வாறு தான கைப்பறறிய ஆயுதங்களை அவளமேலெறியாமல் விணணிலெறிநததறகு இது காரணமாகினறதனுல், கருத்துடையடை கொளியணி யெனலாம். பி - ம்:—[1]றீறெழலோடெம. [2]கொணடமலைவாளை. [3]பழியில்லான. (அ௯)

௫௦.—அவள் அநுமானை அடிக்கவருதல்.

வழங்குந் தெய்வப பல்படை காணுண் [1]மலைவான்மேன்
முழங்குஞ் மேக மென்ன [2]வுரபபி முதிர்கின்றாள்
கழங்குமம பருதுங் குனறுகொ டாடுங் கரமோசசித்
தழங்குரு செந்தீச் சிநத வடித்தா [3]டகவில்லாள்.

(இ - ள்.) (பின்பு), தகவு இல்லாள் - தகைமைக்குணமாகிய பொறுமை யில்லாதவளான அன்விலகாதேவி, வழுவகும தெய்வம் பல் படைகாணுள் - (தான்) பிரயோகிப்பதற்குரிய தெயவத்தன்மையுளள பல ஆயுதங்களையும் தன்னிடத்திலில்லாதவளாய், மூதிகின்ருள் - கோபம்மிக்கவளாகி, மூழவ கும மேகம எனன உரப்பி - இடிமுழகுகின்ற மேகம்போலே ஆரவாரஞ் செய்து (அநுமானை) அதட்டி, குன்று கழவகும் பந்தும் கொடி ஆடும் கரம் ஓசி - மலைகளைக கழற்காய்களாகவும் பந்துகளாகவும் கொணடு ஆடவல்ல தன்கைகளை உயரவெதிது, (அவற்ருல்), மலைவான்மேல் - (தன்னையெதிர்த் துப்) போசெய்பவனுன அவ்வநுமானமீது, தழவகும செம் தீ சிந்த அடித் தாள - ஒலிதலுக்கொணடெரிகின்ற செந்நிறமான செருப்புப்பொறி சிதறும படி அறைபவளாளுள்; (எ - று.)

தீகருச் செம்மை - இயற்கையடைமொழி; இனம்விலக்க வந்ததன்று. "தருதியான்வென்றுவிடல்" என்றவிடத்து 'தருதி' என்றதுபோல, இவரு 'தகவு' என்பது - பொறுமை யென்றபொருளில் வந்தது; இசசொற்கு - அறிவு, இரக்கம, உவமை என்ற பொருள்களும் உண்டு. பி - மீ:—[1]மழை வான்மேல். [2]மூரற்றிமுனிகின்ருள், உரப்பி முரிகின்ருள். [3]தகையில்லான்.

கூக.—அநுமான் அவளீ கைகளைப்பிடித்துக்கொண்டு அ பளை யடித்தல்.

அடியா முன்ன மங்கை யதனைத்து மொருகையாற
பிடியா வென்னே பெண்ணிவள் கொலலிற் பிழையென்னு
வொடியா நெஞ்சத் தோரடி கொண்டா னுயிரோடு
பிடியே றுண்ட[1] நாகமெனப்பா ரிடைவீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அடியா முனனம் - (அவ்வாறு தன்னை அவள்) அடிததற்கு முன்பு, (அநுமான்), அம் கை அனைத்தும ஒரு கையால் பிடியா - (அவளு டைய) அழகியகைகளையெல்லாம் தனது ஒருகையிலுற் சேரப்பிடிதது, 'என் னே - இது எனன தருமசகடம! பெண இவள - பெணணுயிருகின்ருள் இவள்: கொல்லின் பிழை-(இவளைக) கொனருல் ஸ்தரீஹததிதோஷமாகின் றது,' என்னு - என்றுஎணணி, ஒடியா நெஞசதது ஓர அடி கொணடான் - உடையாதவலிமையையுடைய (அவளது) மாபில் (தனது மறருருகை யால்) ஓர அறை அறைந்தான; (அதனுல் அவள்), இடிஏறு உணட நாகம் என-போடி விழப்பெற்ற மலைபோல, உயிரோடும் பாரிடை வீழ்ந்தாள் - உயிருடன தரையில் விழுநதாள்; (எ - று.)

இவனம் வலியஎதிர்ப்பவளைக் கொல்லவேண்டுவது அவசியமாதலும், அங்ஙனகொனருற பெரும்பாதகமாதலையும் கருதி, 'என்னே!' என்று சிந் தித்து, அவளைகொல்லாது வலியொடுகதி வெலவானுயின னெனக: 'ஓர் அடிகொண்டான்' என்பதறகு ஒருகாலையிட்டு உதைததாரனென்றுபொருள் கூறுவது மேல கூச - ஆஞ் செயயுளொடு மாறுபடும் உயிரோடும பாரிடை

வீழ்ந்தாள். உயிரமாததிரமேறிற்கவலிமை முற்றும் ஒடுங்கி விழுந்தனளென்க. நாகம் - சாப்பமுமாம். பி - ம்:—[1]மால்வரை போனமணணிடை. (கூக)

கூஉ.—அடிபட்டுவிழுந்த அவள் எழுந்து சிலசொல்லத்தொடங்குதல்.

விழுந்தா ணெழுந்தாள் வெங்குரு திச்செம் புனல்வெள்ளத்
தழுந்தா நின்ரு ணன்முக னுர்தம் [1]மருளுன்றி
யெழுந்தாள் யாரும் யாவையு மெல்லா [2]வுலகத்துந

தொழுந்தாள் வீரன் றூதுவன் மூன்னின் றிவைசொன்னுள்.

(இ - ள்) விழுந்தாள - (அவ்வாறு) விழுந்தவளான அவ்விலவங்காதேவி, தொடந்தாள் - (உடலும் உள்ளமும்) வருந்தியவளும், வெம குருதி செம் புனல் வெள்ளத்து அழுந்தாநினறுள - வெவ்விய (தனது) இரதத்மாகிய செந்நீர் வெள்ளத்தில் அழுந்திநின்றவளுமாய, நானமுகனூதம அருளுன்றி-(முன்பு தனகுப்) பிரமன்கட்டளையிட்டிருத்தலே உளளத்திறகொணடு, எழுந்தாள - எழுந்து, எல்லா உலகத்தும யாரும யாவையும்தொழும் தாள வீரன் தூதுவன் முன் நினறு - சகலலோகங்களிலுமுளள உயர்திணையுயிரகளனைவரும அஃறிணையுயிரகளனைத்துமவணங்கப்பெறறதிருவடிகளையுடையவீரனை ஸ்ரீராம பிரானது தூதனுகிய அவ்வநுமானது எதிரில்நின்று, இவை கூனளுள்-இவ்வார்த்தைகளைச சொல்பவளாளுள்; (எ - று)—அவறறை, அடுத்த மூன்று கவிகளிற் காணக. நானமுகனூ, 'ஆ' விகுதி - உயர்தறபொருளது. நான முகன் - சதுராமுகன். பி - ம்·—[1]அருளுன்னி. [2]உலகேழும. (கூஉ

வே று.

கூஙூ.—அவள் தன்னை இன்னுளென்று தெரிவித்துப் பணிமொழி கூறுதல்.

ஐயகேள் வைய நல்கு மயனரு ளமைதி யாக
வெய்தியிம மூதூர் காப்பெ [1]னிலஙகைமா தேவி யென்போ
செய்தொழி விழுக்கி யுள்ளந் திகைத்திந்தச சிறுமை செய்தே
னுய்தியென் [2]றளித்தி யாயி னுணர்த்துவ னுணமை யென்றுள்.

(இ - ள.) ஐய கேள் - ஐயனே! (யான் சொல்வதை நீ) கேட்பாயாக: வையம நல்குமு அயன் அருள் அமைதி ஆக - உலகஙகளைப் படைதத பிரமனது கட்டளை காரணமாக, இ முது ஊர எய்தி காப்பென் - பழமையான இந்த ஊரகுவந்து (இதனைக) காதது வருகினறேன; இலஙகை மாதேவி என்போ - இலஙகாதேவியென்பது எனது பெயர்; செய் தொழில் யான்செய்யும் இந்நகாக் காவற்றொழிலில் ஊகத்தால், இழுக்கி - (உன் விஷயத்திற் செய்ய வேணடிய பணிவு) தவறி, உள்ளம் திகைதது இந்த சிறுமை செய்தேன் - மனமயஙகி இந்தச சிறுதொழிலை (நினக்குச செய்தேன்; உய்தி என்று அளித்தி ஆயின் - (நீ என்னைக் கொலலாமல் எனது குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி) உயிர்வாழ்வாயாகவென்று (எனககு) அருள்செய்வையாளுல, உணமை உணர்த்துவல் - மெய்ம்மையான தொரு செய்தியை (உனகுத) தெரிவிப்

பேன்' என்றுள் - என்று சொன்னாள், (அவ்விலங்காதேவி); (எ - று.)—அவ்வுணமை. அடித்தகவியில் விளங்கும்.

என்னை நீ கொல்வதில்லையென்று அருள்செய்வையாலால் என்பது, 'உய்திபென்றளிததியாயின்' என்றதன் கருதது 'செய்தொழிலிழுக்கி' என்ப தறகு - யானசெய்யுந் தொழிலில் தவறியென்று உரைததல், சிறப்பன்று. இலங்கைமாதேவி என்பதில், மா - அசை; ''உலோகமாபாலன்'' என்றதிற் போல. பி - மீ.—[1]இலங்கையாவேனும யானே, இலங்கைமாதேவியென் பேன் [2]உரைததியாயின்.

இதுமுதல் இருபத்தொன்பது கவிகள் - இக்காண்டத்தின் முதற்கவி போனற அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தங்கள். (கூஉ)

கூஊ.—முன்பு பிரமன் அவட்குக் கூறிய கட்டளை.

எத்தனை காலங் காபபல் யானிங்க மூதூ ரென்று
மூத்தனை வினவி னேற்கு மூரண்வலிக் குரங்கொன் றுன்னைக்
கைத்தல மதனாற் றீண்டிக் காய்ந்தவன் றென்னைக் காண்டி
சித்திர நகரம் பினனைச சிதைவது திண்ண மென்றான்.

இதுவும, அடுதத கவியும் - ஒரு தொடர.

(இ - ள்.) இந்த மூது ஊர எதத்னை காலம காப்பல் யான் என்று - 'பெரிய இந்நகரததை எவ்வளவு காலம் காகக்கடவேன் யான்?' என்று, மூத் தனை வினவினேற்கு-அந் நான்முகக்கடவுள விளவின எனக்கு,—(அப்பிரம தேவன்),—'மூரண வலி குரங்கு ஒனறு-மிகக வலிமையுடைய ஒரு குரங்கு, உன்னை—, கைததலம அதனால் தீண்டி காய்ந்த அன்று - தன்கைகளினால் தொட்டு வருத்தும் அக்காளில, எனனை காணடி - (அநநகரத்தை விட்டுவந்து) என்னைப் பாரப்பாய்; பினனை - அதன பின்பு, சிததிரம நகரம் சிதைவது திணணம - அழகிய அநநகரம அழிவது நிசசயம்,' என்றான்-என்று சொல்லி யருளினன்; (எ - று.)

இலங்காபுரியைக காக்குமாறு தனக்குப் பிரமன் கட்டளையிட்டபோது இத் தேவி இவ்வண்ம வினவினளெனக. 'மூததன்' - மூதது பெறதறகு உரியவனென்றபடி. மூக்தன - வடசொல். மூதது்போ லருமையானவ னெனினுமாம. மூரண, வலி - ஒரு பொருட்பன்மொழி. 'காயும் அன்று' எனற பொருளில 'காய்ந்த அனறு' என்றது, இயல்புபற்றிவந்த காலவழு வமைதியெனத தக்கது; அவ்வண்ம காயதல் தவறுதென்ற நிசசயம் தோன்ற இறந்தகாலத்தாற் கூறினரென்றலுமாம. சித்ரநகரம் - வடமொழித்தொடர்

கூரு.—அநுமானைப் புகழ்ந்து விடையளித்து அவள் செல்லுதல்.

அன்னதே மூடிநத தையல வறம வெலலும் பாவந தோற்று
[1]மெனனுமீ தியம்ப வேணடுங் தகையதோ வினிமற் றுன்னு

னுன்னிய வெல்லா முற்று முனக்குமுற் றுத துண்டோ
பொன்னகர் புகுதி [2]யெனலுப் புகழ்ந்தவ னிறைஞ்சிப் போனுள்.

(இ - ள்.) 'ஐய - ஐயனே! அன்னதே முடிந்தது - அப்பிரமன் சொன்ன படியே யாயிறறு; அறம் வெல்லும் பாவம் தோறகும் எனனும் ஈது இயம்ப வேண்டும் தகையதோ - 'தருமமே ஜயிககும் பாவம தோல்வியடையும்' என்கிற இவ்வுணமை புதிதாகச சொல்லவேண்டித் தன்மையதோ? [அன்று: பிரசிதமென்றபடி]; இனி—, உன்னுல் உன்னிய எல்லாம முறறும - உன்னுல் நினைகசப்பட்ட காரியகளெல்லாம தடையின்றி நிறைவேறும்; உனக்கு முற்றுத உணடோ - (மிக்க ஆறறலையுடைய) உனக்கு முடியாததும ஒன்று உளதோ? பொன நகர புகுதி - பொனமயமான இலங்காபுரியுள்ளே (இனி உன் விருப்பததின்படி இனிது) செல்வாய்', என்னு - என்று சொல்லி, அவன் - அநத இலஙகாதேவி, புகழ்ந்து-(அநுமானை)த்துதித்து, இறைஞ்சி வணஙகி, போனுன் - (பிரமலோகததுகசு) சென்றான்; (எ - று.)—மற்று - வியனமாறறு. பி - ம் —[1]என்னுமதியம்ப, [2]எ - று புகன்றயனுலகமபுககான். (கூடு)

கூசு.—அநுமான் மதிலேத்தாவி இலங்கையினுட் புதுதல்.

வீரனும் விரும்பி நோக்கி [1]மெய்ம்மையே வியூயு மஃதென்
நூரியன் கமல பாத மகத்துற வணஙகி யாண்டப்
[2]பூரிய நிலங்கை மூதூர்ப் பொன்மதி னுவிப் புக்கான்
சீரிய பாலின் வேலை சிறுபிசை தெறித்த தன்னுன்.

(இ - ள்.) வீரனும் - வீரனுன அநுமானும்,—விரும்பி - (அதுகேட்டு) மகிழ்சசிகொண்டு, நோக்கி - (அவள்சொனன அச்சொல்லைகருதிது) ஆலோசிதது, மெய்ம்மையே வியூயுமஃது என்று - உணமையானகிகியே பலிப்பது என்று எணணி, ஆரியன கமலம பாதம அகதது உற வணஙகி - (யாவரும்) சரணமடையததக்கவனுன இராமபிரானது தாமமரைமலர்போன்ற திருவடி களை மனததிலே பொருத்தக்கொணடு வணஙகி, ஆண்டு - அதன்பின்பு, அ பூரியா இலஙகை மூது ஊர பொன் மதில் தாவி-அநதக் கீழ்மக்களான அரக்கர் வாழ்கிற இலஙகையென்னும பெரியநகரத்தினது பொன்மயமான மதிலைத தாண்டி, சீரிய பாலின் வேலை சிறு பிசை தெறிதது அன்னுன் புக்கான் - சிறந்தபாற்கடலிற் சிறிதுமோர் சிந்தினதைப்போன்று (அந்நகரினுட்) பிரவேசித்தான்; (எ - று.)

பால்மிகுதியாயிருந்தாலும் அதிற சிந்திய சிறிதுமோ அப்பால்முழுவதையும் தன்மை திரிததுவிடுதல்போல, பெரிய அவலிலஙகாபுரியினுட் சிறுவடிவமுள்ள அவ்வநுமான் புககது அந்நகரமுழுவதையும் விகாரப்படுதது தற்குக காரணமாதலைக கருதி, இவ்வாறபுமை கூறினார்; அநுமான் இனி அந்நகரமெஙகும சென்றசோதலையும காட்டிய இவ்வுவமை யென்க. உவமையணி. 'மெய்மமையேவியூயுமஃது' என்றது, சதியமேஜயமென்ற கருதது. 'அஃது மெய்ம்மையேவியூயும என்று' என மொழிமாறறி, அவள்சொன்ன

அசசெயகை தவறுமலே நிகழுமென்று நம்பிகைகொணடு என்றும் உரைகக லாம. பி - மீ:—[1]மெய்மமையும விணையும. [2]பூரியன. (கசு)

கூஎ.—அங்துளி ர வெளிசசத்தை அநுமான் பாரித்துப் பகலோவெனக் கருதுதல.

வான்றொடர் மணியிற் செய்த மையறு மாட கோடி
யான்றபே ரிருளைச சீத்துப் பகல்செய்த வழகைநோக்கி
யூன்றிய வுதயத் துச்சி யொற்றை[1]வா ளுருளைத் தேரோன்
றோன்றினன்கொல்லோ[2]வென்ணுவறிவணுங்[3] துணுக்கங்[4]கொண்டான.

(இ - ள.) வான் தொடர் - ஆகாயத்தையளாவியுயாந்தனவும், மணியின் செயத இரதநிணைகளிணுற செயயப்பட்டனவுமான, மை அறு மாடகோடி - குற்றமறற (அங்கரதலுள்ள) உபரிகைவீடுகளின் வரிசை, ஆன்ற பேர் இருளை சீத்து பகல் செயத - (உலகதிற) பரவிய மிகுதியான இருளை யொழிதது (இராதநிரிகாலதநிற) பகல்போன்றவெளிசசதநதைசசெயதுள்ள, அழகை—, நோக்கி - பார்தது,—'வான் ஒற்றை உருளை தேரோன் - பெரிய ஒரு சகரமுள்ள தேரையுடையவனுன சூரியன், ஊன்றிய உதயத்து உசசி தோன்றினன் கொல்லோ - (கீழ்தநிசையில்) நிலபெறற உதயகிரியினது சிகரதநில் உதிதநதவிட்டானுே?' என்னு - என்று எணணி,—அறிவணும் துணுகக மகொணடான - அறிவிற்சிறந்தவனுன அனுமானும திடுக்கிட்டான.

அங்கரமுழுவதிலும் சீதையைத் தேடிகாணுநதற்கு இரவை எறறசமய மென்று கருதியிருநதன ஞதலின், அஃதொழியச சூரியோதயம விரைவில் நேர்தல்குறிதது திடுகிடடு வருந்தினனென்க. அங்கரதது இரத்தின கசிதமான மாடமாளிகைகளின் ஒளியினுலாகிய வெளிசசதநதைக கணடு அத னுசு சூரியகிரணதநாலாகிய தென மயஙகின னென்றதனுல, மயக்கவணி. அவவணமதிரிபுணர்வுகொளளுநதறகுவலாதவன் காலவுணர்வையுடையவனுன அநுமான் என்பது, 'அறிவணும' என்றதனுல் விளகுகிற்று. மாடகோடி - மாளிகைகளின் சிகர கலச மென்றுமாம் பி - மீ.—[1]வா ர. [2]என்றங்கு. துயர்வு. [4]உற்றன. (கூஎ)

கூஅ.—அன்னகரிலெளியை அநுமான் கொணீடாடுதல.

மொய்ம்மணி மாட மூதூர முழுதிரு ளகற்றுநதாலே
மெய்ம்மையே யுணரி[1]ஞணு மிகையென விலஙகிப் போனு
னிமமதி விலஙகை நாபப ணெயதுமேற் றன்[2]பா லெய்து
பினமினி யல்ல னேவவ வெயிறகதிர வேந்த [3]னென்றான.

(இ - ள.) (இவவணம் துணுகககொணட அநுமான),—உடனே செவ் வையாயபபாரதது அவ்வெளிசசத்தின் உண்மைகாரணத்தை யுணாந்து),—மெய்மமையே உணரின் - உணமையைக கணடறியுமிடத்து, மொய் மணி மாடம் மூது ஊர - கூட்டமான இரதநிணைகள பதிதத உபரிகைவீடுகளை

யுடைய பெரிய இவ்விலங்காபுரிதானே—, இருள் முழுது அகற்றும் - இருள் முழுவதையுமபோகவிடுமே; நாண ஆம-நாமஇவ்விலங்கையினிருளீக்குமாறு சென்றால் (நமகசு) வெட்கமாம மிகைவிலங்கிபோனை-(நாம் இங்கரத்திற்கு வெளிச்சந்தருவது) அரவசியம், என - என்று எணணி, (சூரியன்) ஒதுங்கிச செலகினறவனனன்; (இதனமின்றி), இ மதில் இலஙகை நாப்பண் - மதில்சூழ்ந்த இவ்விலங்காபுரியின் நடுவில், அவெயில் கதிர வேந்தன்-உவ்ஷ கிரணஙகளையுடையவனும் (சுடர்கட்கெல்லாம) தலவனுமான அசசூரியன், எயதும எல - வருவானனால், தன்பால் எய்தும் மினமினி அல்லனே - (அசசூரியன்) தனது முன்னிலையில்வந்த மின்மினிப்பூசசிபோலாகானே? என்றன் - எனறு எணணினான; (எ - று.)

இராவணனிடதது அசசததாற் சூரியன் இங்கரதத்திற்குகேராக மேலே வானதத்திறசெல்லாமல் ஒதுங்கிசசெல்லுதற்கு, இஙகும் வேறொருகாரணம் கற்பிததுக்கூறப்பட்டது. இங்கரத்திலுளள இரதத்தினகசிதமான மாடமாளிகைகள்தாமே இருள்முழுவதையு மொழிதது மிகப் பெருஞசோதியாய் விளஙகுதலக கணடு, சூரியனதான் இதனைநிரில் வருதற்குவெள்கியும, இங்கரத்துக்கு வெளிசசந்தருதற்குத் தான வேணடுவதில்லையென்பதைக் கருதியும், விலகிசசென்றனனெனறு எனக; என்றது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இசசெய்யுள், கீழ் கசு - ஆஞ் செயயுளோடு ஒருசார ஒப்பிடதததகது. முது ஊர மணி மொய மாடம என்று மொழிமாறறி, பெரிய இங்கரிலுளள இரதத்தினஙகள்நிறைந்த மாளிகைகளென்று பதபபொருள்கூறுதலு மொனறு. பி - ம் —[1]யாஞை. [2]தன்முதன [3]அமமா (கூஅ)

கூகூ —இதுவும் அது.

பொசிவுறு பசும்பொற சுன்றிற பொன்மதி னடுவட் பூத்து
வசையற விளங்குஞ் சோதி மணியிஞ [1]லமைநத மாடத்
[2]தசைவில விலங்கை மூதூ [3]ராரிரு ளின்மை யாலே
நிசிசர ராயிற் நம்மா நெடுநகர் நிருத செல்லாம.

இதுவும் அதேத கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) நெடுநகர் நிருதர் எல்லாம் - பெரிய இவ்விலங்காபுரியிலுள்ள அரக்கரனைவரும, நிசிசரா ஆயிற்று இரவிற்சஞ்சரிகினறவாகளாயினமை,— பொசிவு உறு பசுமபொன் சுன்றின் - நெகிழுமியல்புள்ள மாற்றுயாநதபொன் மயமான மகாமேருகிரிபோன்ற, பொன்மதில்-பொன்மயமாயோங்கிவிளஙகுகின்ற மதிலினது, நடுவண - நடுவில், பூத்து - அழகியனவாயுணடாகி, வசை அற விளஙகும்-குறறமில்லாமல் விளஙகுகினற, சோதி மணியிலால அமைந்த மாடதது - ஒளியுள்ள இரத்தினஙகளினலமைந்த உபரிகைவீடுகளின் பிரகாசததால், அசைவு இல இலஙகை முது ஊர் - அழிவில்லாத பெரிய இவ்விலஙகாபுரியில, ஆர இருள இனமையாலே நிறையுமியல்புள்ள இருள் இல்லாததனலேயாம ; அமமா - ஆசசரியம! (எ - று.)

இராக்கதர் இயல்பிலே இரவில் வலிமைகொண்டு சஞ்சரிப்பவராயிருத்தற்கு, அவர்கள் வாழுமிடமாகிய இலங்காபுரியிற பொன்மயமான மதிலகளின கடவில் இரதத்தினசசிதமாயுள்ள மாடமாளிகைகளின் ஒளியினால் அங்குகளில் இராதத்திரியிலுமுட்பட இருளில்லாமையினாலே யாருமென ஒருகாரணம கற்பிதத்தது, ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மிகவுமமாறறுயாந்த பொன் நெஞ்சுமியல்பினதாதலால், 'பொசிவுறு பசுமபொன்' எனபபட்டது. பி - ம்.—[1]அமைதது. [2]இசையினால். [3]இருளினமையாதலாலே. (கூக)

கo0.—அநுமான் வீதியின்நடுவிற்செல்லாமல் ஓரமாய்ச்செல்லுதல்.

என்றன னியம்பி வீதி யேகுத லிழுக்க மென்னுத்
தன்றகை யணைய மேனி சுருககிமா ளிகையின் சாரல்
சென்றன னென்ப மன்னோ தேவருக் கமுதமீந்த
குன்றென வயோத்தி வேந்தன் புகழெனக் குவவுத் தோளான்.

(இ - ள்.) தேவருக்கு அமுதம் ஈந்த குன்று என - தேவாகட்கு அமிருதத்தைகொடுதத மநதரகிரிபோலவும, அயோத்திவேநதன புகழ் என - அயோததிமாகரதது்குரிய அரசனாகும் இராமபிரானது கீரதிபோலவும, (ஓகஙகிவிளஙகுகின்ற), குவவு தோளான் - திரண்டதோள்களையுடையவனான அநுமான,—என்றனன இயம்பி - எனறு (இவவாறு தனககுள்ளே) சொல்லிகொணடு, வீதி எகுதல் இழுக்கம என்னு - 'வீதிகளின் நடுவே செல்லுதல் தகுதியன்று' என்று எணணி, தன் தகை அணையமேனி சுருககி - தனது பெருந்தகைமைக்கு ஏற்பக கமபீரமான தோறறமுடையதாயிருககின்ற உடம்பைச சுருஙகசசெய்துகொணடு, மாளிகையின சாரல் சென்றனன் (அவ்வீதிகளிலுளள) வீடுகளினஓரமாகப் பிராட்டியைததேடிக்கொணடு) செல்பவனானான; (எ - று.)—எனப, மன், ஓ - அசைகள், என்ப - எனறுசொலலுவர் (அறிந்தோர்) எனறும கொளளலாம.

இததன்மைததான வெளிசசதது்திலே தெருக்களின்நடுவில் தான்சென்றால் தனக்குப் பிறர் கவனிததுபபாரதது உணாதல் கூடுமாதலின் அது தவறென்றுகருதி அங்ஙனஞ்செல்லாமல் வீடுகளின்கீழ் சாய்ந்திருக்கப்பெற்ற ஒருசாரோரமாகவே ஒதுஙகிசசென்றன னெனக. கீழ் சூ-ஆஞ்செயயுளில் "தன்தகையனையமேனி சுருககி யசசரளசசாரதருகுநிடையிருந்தான்" என்றவா மீணடும இஙகு 'தன்தகையனையமேனி சுருககிசசென்றனன்' என்றதனால், இடையே இலஙகாதேவியோடு பொருகின்றபோதும மதிலைதாவிககடநது சென்றபோதும தனதுடமபை வளாத்திகொணடனனென்பது தோனறுமெனபா. இனி, மூனபு மேனிசுருககியவன் இபபொழுது இனனும அதனை மிகசசுருககின னென்றதகு இதுகூறினரெனினும ஒககும. கடலகடதத்றபொருட்டுத் தனது வடிவததை மிகபபெரிதாக வளர்ததிகொணட அநுமான அநத விசுவரூபததை அடககித தனது நிஜவடிவமாகியமையை அஙகுககூறியவா, அவ்வநுமான் இலஙகையில் தன்னைப பிறா

கண்டு பொருள்செய்யாதவண்ணம் மீளவும் உடம்பைசசுருக்கி மிகச சிறவடி வங்கொண்டதனை இவருக கூறுகின்றன ரெனக்கொள்ளுதல. நோ; மூக னூலிலும இருமுறை உடலசுருகியமை கூறப்பட்டுளளது; இபபொழுது பூனையளவாயின னென்றது, மூகனூல் மந்தரகிரியை மதகாகக்கொணடு தேவாகள் பாறகடல் கடைந்தபொழுது அகனிரின்ற அமிருதம எழுந்தது பற்றி, 'தேவருகு அமுதமீந்தகுன்று' எனப்பட்டது; உபசாரவழகு. தசரதசக்கரவர்த்தியின் மூத்தகுமாரனுய் மநுநீதிமுறைப்படி ஆசுகு உரி யவ னகலின, இராமபிரானை 'அயோத்திவேநதன்' என்றார்; தசரதசக்கர வாததியென்று கொள்வாரு முளர (கஂஂ)

கஂக.—அநுமான் அங்குப் பல இடங்களிற் சீதையை நாடிக்கொண்டு செல்லுதல்.

ஆத்துறு சாலை தோறு மானையின் கூடந் தோறு
மாத்துறு மாடந் தோறுமம வாசியின் பந்தி தோறுங்
காத்துறு [1]கடைக டோறுங் கருங்கடல் கடந்த [2]காலாற்
பூத்தொறுமம [3]வாவிச் செல்லும் பொறிவரி வண்டிற் போனான்.

(இ - ள்.) ஆ துறு சாலை தோறுமம - பசுகளள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கொட்டகைகளிலும, ஆனையின கூடம் தோறும் - யானைகள் கட்டப்பெற றுள்ள இடஙகளிலும, மா துறு மாடம் தோறும் - சேனையின சதுரகக களுட் பெரியனவான தேகள நிறகின்ற இடஙகளிலும, வாசியின பந்தி தோறுமம - குதிரைகள் கட்டுகினற சாலைகளிலும, காதது உறு கடைகள் தோறும் - கரிய கடலைத தாணடிவந்த (தனது) கால்களினால (தாவி),—பூ தொறுமம வாவி செலலுமம பொறி வரி வணடின - மலாகளிலெலலாம (தேனை விரமபிச) செலலுகின்ற உடறபுளளிகளையும இசைப்பாட்டையு முடைய வணடுபோல, போனன - (சீதையைத தேடிககொணடு) சென்றனன், (அநுமான்); (எ - று.)

உவமையணி. புஷ்பஸாரமாகிய தேனை மலர்கள்தோறும் அவைகெடாத படி நாடிசசெல்லும வணடு, ஸாரஜீவனுகிய பிராட்டியை இடந்தோறுமம அவை கலிவுபடாதபடி நாடிசசெலலும சிறவடிவினனான அநுமானுகு உவமை கூறபபட்டது. ஆகதுறுசாலை - தொழுவம, துறுதல - நெருஙகுதல். யானை நிறகுமிடம, கூடமெனபபமம. குதிரைகட்டுஞ் சாலையைப பந்தி யெனப. எளிதிற சென்றமை தோனற, 'கருங்கடலகடந்தகாலாறபோனான' என்றார. முனனும பினனும நினற ஆனை வாசிகளின பொருததத்திறகு ஏற்ப, இடையிலநின்ற 'மா' என்பது, தேரெனக கொளளப்பட்டது. இனி, மா துறு மாடம - திருமகள பொருநதி வசிககின்ற வீடுகளெனனும் கொளள லாம; செலவம நிரமபிய மாளிகைக ளெனறவாறு: அழகுநிறைநத மாடமு மாம. கடை - இடமும, கருமை - பெருமையுமாம. ஞானகாமடியின் மூதலில

பூததொறுமவாவிசசெல்லும் என்றும் படிகலாம. பி - ம்:—[1]சோலை. [2]தாளான். [3]காவிற. (கஅ஫)

கஉஉ.—அப்போழுதை அநுமானது நிலைமை.

பெரியகா ளொளிகொ ணுரை விதமணிப பித்திப பத்தி
சொரியுமா [1]நிழல்க ளாங்குச சுறறலாற் காலின் ரூன்றல
கரியனை வெளிய ஞகிச செய்யஞய்க காட்டுங் காண்டற்
கரியனு [2]யெளிய ஞய்ததன் னகத்துறை யழக னேபோல.

(இ - ள்.) காள் ஒளி கொள் - ரகூததிரஙகளின ஒளியைகொணடுள்ள, நாநு விதம் - பலவகையான, பெரிய மணி - பெரிய இரதினஙகளாலமைககப்பட்ட, பிதறி பதறி - சுவாவரிசைகள், சொரியும் - வெளிவிடுகின்ற, மாநிழலகள - பெரிய ஒளிகள, ஆகநு - அவ்வவ்விடததில், சுறறலால் - சூழ்தலினால்,—காலின் தோன்றல் - வாயுகுமாரனை அநுமான,—காணடறகு அரியன் ஆய் எளியன் ஆய் தன் அகதது உறை அழகனேபோல் - (பகதியில்லாத பிறர்க்குக்) காணககூடாதவனுகியும (பகதியுள்ள அடியார்களுக) காணுதற்குஎளியவனுகியும தனதுமனததில் வீற்றிருகின்ற ஸாவாமகசுந்தரனுகிய நிருமால் போலவே,—கரியன் ஆய் வெளியன் ஆகி செய்யன் ஆய் காட்டும்-(அநகஙகுச செல்லுமபோது) கருநிறமுடையவனுயும் வெணணிறமுடையவனுயும செநநிறமுடையவனுயும தோன்றுவன்; (ஈ - று)

நீலம் மரகதம மாணிககம் பவழம முதது வயிரம் முதலிய ரவரதினஙகள் பலவலகநிறமுடையன வென்பது வெளிபபடை; வானததில் விளஙகுகினற ரகூததிரஙகள் பலவேறு நிறமுடையன வெனபதும் பிரசிததம; ஆகவே, 'ரகூததிரஙகளி லெளிமையகொணட பலவகையிரதினஙகள' எனப்பட்டன. அநுமான் பிராட்டியைத தேடிககொணடு இலஙகையிற பலவிடஙகளிற செல்லுகினறபொழுது நீலநிற விரதினசுவாகளின ஒளி தன்மேல் வீசுகின்றவிடதது தான நீலநிறமுடையவனுயும், வெணணிற விரதினசுவாகளின ஒளி தன்மேல் வீசுகினறவிடதது தான் வெணணிறமுடையவனுயும, செந்நிற விரதினசுவாகளின ஒளி தன்மேல் வீசுகின்றவிடத்தது தான செந்நிறமுடையவனுயும தோன்றுவன். இதறகு, அநுமனம் வெவ்வேறு நிறஙகொணட வடிவமாய்ததோன்றும ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை உவமை கூறினர். ஸ்ரீமன்நாராயண தேவாகள் வேணடுகோளினபடி நான்கு வடிவமாய் அயோதயில் திருவவதரிததவிடதது இராமபிரானும் பரதாழ்வானும் கரியநிருமேனியையும, சதருருகனுழ்வான வெணணிறமான திருமேனியையும், இளையபெருமாள செயயநிருமேனியையு முடையவராதல் காணக. அன்றியும, மாயவனுன எமபெருமான, திருத யுகதிலுள்ளார சததுவகுணம் தலையெடுததவ ராதலால் அவர்களுகஙகும்படி அகாலததில் அக்குணத்துகுரியவெணணிறததைகொணட வடிவுடையவனுயும், திரேதா யுகத்திலுள்ளார ரஜோகுணம் தலையெடுததவ ராகையால் அவாகளுகஙகுமபடி

அக்காலத்தில் அகருணத்துக்குரிய செந்நிறத்தைக் கொண்ட வடிவுடையவனும், துவாபர யுகத்திலுள்ளார ரஜோகுணதமோகுணமிசிரர யிருக்கையால் அவர்களுடைய ருசிக்கு அநுகுணமாக அக்காலத்திலே சிவப்புமன்றி நீலமுமன்றியிருக்கும் பசுநிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும், கலியுகத்திலுள்ளார் தமோகுணம் தலையெடுத்தவராகையால அவர்களுக்குமபடி அக காலத்தில் அகருணத்துக்குரிய கருநிறத்தைக்கொண்ட வடிவுடையவனும காட்சிதருவ னென்பது, ''பாலினீரமை செமபொனீரமை பாசியின் பசுமபுறம, போலுரமை பொற்புடைத்தடத்து வணடுவிணடுலா, நிலரமைமையன் றிவை நிறைந்த காலம ரானகுமாய,'' ''திருவடிவிற்கருநெடுமால் சேயனென்றுந் திரேதைகணவளே யுருவாய்த திகழ்ந்தானென்றும, பெருவடிவிற் சடலமுதங கொணடகாலம பெருமானக கருலிவணணனதன்னே'' என்ற பெரியா பாசுரங்களால் விளங்குமு; அவறறில், பசுமை கருமைகட்கு உள்ள சிறு வேறுபாட்டைப் பெரிதாகப் பாராட்டாது அபேதமாகக் கூறும ஒற றுமை நயமபறறிப் பசுமையை யொழிதது, கருமை வெணமை செமமை யென்ற மூன்று நிறஙகளையே எடுதது க் கூறினரெனக கொள்க.

எமபெருமான் காணடற்கு அரியனும் எளியனுமாதலை, ''பத்துடையடியவரகெளியவன் பிறர்களுக்காரிய விததகன்'' எனப பெரியாரபணிததலுமுணாக. ''என்றேனுக, கட்கணணுற காணுதவவ்வுருவை நெஞசினனும, உட்கணணேற் காணு முணாரது'' என்றபடி எம்பெருமான் புறகணணுகிய ஊனக்கண்ணுகுப் புலபபடாதவனுகியும அகககணணுகிய ஞானகணணுக குப் புலப்படுவனுகியும இருததல் பற்றியும 'காணடறகரியனுப் எளியனுய்' என்றல அமையும. எமபெருமான் ''தமமையே நாளும வணகநித தொழுவாகுத, தம்மையே யொகவருள செயவராதலால'' ராமபாவனையுடைய னென அநுமான உட்கிடநதவணணமே புறமபொநிது காட்டிடுகினறன னென ஒருவகைச சமதகாரமமைய இக்கறபனை கூறினா கமபராடரென்க. மேல் கஙச, உஙச-ஆஞ் செயயுள்களிலும அநுமனுகுத திருமாலே உவமை கூறுவா; நாள - நாளைக்குறிகின்ற நகூததிரததுகு ஆகுபெயா. பிறிதின் குணம்பெறலணியை அகமாகக கொண்டுவந்த உவமையணி. பினனிரண டடிகளில் தொடைழரணும், யமகமும காணக. பி - ம்:—[1]திழலஙகஙகே. [2]எளியனும: (கஙஉ)

கஙங.—இதுமுதற் பத்தொனபதுகவிகள் தூகமஃ; அரக்கியரிழுதலிய பற் பலரை அநுமான் பாரித்துக்கொணடு செல்லுதல் கூறப்படுகின்றது.

காலக மயிலக ளென்னக களிமட வனன மென்ன
வானன கமலப போது [1]பொலிதர வரக்கா மாதர்
[2]தேனுகு சரளச் சோலை [3]தெய்வநீ ராறறிற் றெண்ணீர்
வானவர் மகளிர் ராடட மஞ்சன மாடுவாரை.

(இ - ள்.) தேன் உகு சரளம் சோலை - (மலர்களினின்றும் தேன்கூடு களினின்றும) தேனபெருகடபெற்ற இனிமையான பூஞசோலைகளிலே,

வானவர் மகளிர் - தேவமாதாகள், தெயவம் நீர ஆற்றின் தெள் நீர்-தெயவத் தன்மையுளள (ஆகாசகஙகா) நதியினினறு கொணாநத தெளிவான நீரைக கொணடு, ஆட்ட- நீராட்ட, ஆனனம் கமலம போது பொலிதர - (தஙகள்) முகமாகிய செந்தாமரை மலா விளகமடைய, கான அகம மயில்கள் என்ன- காட்டிலுள்ள மயிலகள் போலவும, களி மடம் அனனம் எனன - களிப்பை யுடைய இளமையான அனனபபேடைகள போலவும, மஞ்சனம ஆடுவா - நீராடுபவாகளாண, அரகாமாதரை - இராகஸத மகளிரையும,—(எ - று.)— 'மயகற நாடி யேகும மாருதி' என மேல கூட்க - ஆஞ செயயுளோடு முடி யும; மேல் கஙகு - ஆஞ கவி முதலியவற்றிலுள்ள 'பொதுவாரை' முதலிய இரணடாம வேற்றுமைகளுககும அச செய்யுளிலுள்ள 'நாடி' என்றதே முடிக்குஞ சொலலாம்.

தேவமாதர்கள் ஆகாயகஙகை நீரைக் குடஙகளில் முகந்து கொண்டுவந்து அந்நீரினுல் ஸநாநஞ் செய்விகக பூஞசோலைகளிலே இருநது இனிது நீராடி மகிழ்கினற இராக்கதமாதாகளு, காடுகளில தன்னிசசையாக இருநதுகொண்டு காாகாலதது மழைபொழியக களிககினற மயில்களும, நலல நீரிலேயிலே இருந்து களிதது விளையாடுகின்ற நீவாழ் பறவையாகிய அன்னமும உவமை கூறபபட்டன. சாயலபற்றி மயிலும, நடைபறறி அனனமும மகளிரகளு ஒப்புமை. முதலடியில் உவமையணியும, இரணடாமடியில உருவகவணியும இருததலால், சேர்வையணி, 'அரகாமாதா மஞ்சன மாடுவாரை' என்ற விடதது, மஞ்சன மாடுவா அரகாமாதரை என உருபுபிரிதது கூட்டப் பட்டது- 'சோலைதெயவநீர' என வலிமிகக பாடமும் உணடு. பி - மீ:— [1]பொலிதரும. [2]தேநகு. [3]தெயவநீராற்றுத தெணணீர. (கஙக)

கஙச. ஈட்டுவார் தவம லான்மற றீட்டினு வியைவதின்மை
காட்டினு விதியா[1]ரஃது காண்கிறபார் காண்மி னம்மா
பூட்டுவார் மூலபொ ருத பொய்யிடை நையப் பூநீ
ராடுவா ரமரா மாத ராடுவா ரரக்கர் மாதா.

(இ - ள்:) ஈட்டுவா - நாடிததொகுப்பவா, தவம அலால் - தவததைச் செய்து சோததாற் பெரும்பயனடையலாமே யல்லாமல், மற்று ஈட்டினுல் - (அததவத்தையன்றி) மற்றொன்றை நாடிததொகுத்தால அததேட்டததால், இயைவது இன்மை - (அவாகட்கு) வருவதொரு நறபயனிலலாமையை, விதி யா காடடினு - படைததறகடவுள் (இசசெயலால்) தெரிவிததுள்ளாா; அஃது காணகிறபா காணமின-அநுபவ தவததாலடைந்த பெரும்பயனை பிரதியகூமாகப பாாகவிருமபுபவா பாருஙகள்; வா பூட்டு மூல பொருத - கசசணிநத தனஙகளின பாரதததை தாஙகமாட்டாத, பொய இடை-உருவம் தோனறுத [மிகநுணணிய] தஙகள் இடையானது, நைய-வருந்துமபடி, அமரா மாதா - தேவஸதிரீகள, பூ நீர ஆட்டுவா - நலல நீரைக்கொண்டு ஸ்நாநஞசெயவிப்பாாகள அரககா மாதா-ராகஷஸஸ்திரீகள், ஆடுவா - நீராடு வாகள; அம்மா - ஆசசரியம; (எ - று.)

குலம்முதலியவற்றுற் சிறந்த தேவமாதாகள் பரிசாரிகைகளா யடைந்து இராக்கதமாதர்க்குப் பணிவிடைசெய்வதறகுக காரணம, இராவணன் முத லிய இராகதராகள செயத தவத்தின் பெருமையே யாதலால், அததபோபல மகிமையை இஙஙனம் பாராட்டிக கூறினர். பலவகைமகளிரைக கூறத தொடஙகி அரக்கர்மாதா மஞசனமாடுவாரைக கூறியவிடத்து அஙஙனமாடுதற குக காரணஙகாட்டுவதாய்த தவப்பெருமையைப் பாராட்டுகினற இசசெய் யுள இடைப்பிறவரலாக நின்றதென்க. இஙஙனம, கதைகிகழ்சசியைக் கூறு மிடதது, அதனுறபோந்தபயனே ஆஙகாஙகு உலகதாரைநோகிகச் சொல்லிப் போதல், ஒருவகைக கவிசமயம. திருவள்ளுவனுர அறனவலியுறுதலில் ''அறததா றிதுவென வேணடா சிவிகை, பொறுததாலே நோந்தா னிடை'' என்று அறததின்சிறப்பை எடுததுக காட்டினுற போல, இஙகு இஙஙனம் தவததினசிறபபை யெடுததுக காட்டினா.

விதியா என்றவிடத்து, 'ஆ' என்றபண்மைவிகுதி-உயர்வுப்பொருளில் வந்தது. 'காணகிற்பா காணமின்' என்றவிடதது, முன்னிலையிற படாகதை வந்த இடவழுவமைதி. அம்மா - வியபபிடைசசொல் பூட்டு - (ஆபரணக கோத்) தரிதத, வார் - கசசணிகத மூலை யென்றும பதவுரைகூறலாம் இடை யினது மிகசநுணமையை விளகுவா, 'பொய்யிடை' என்றார். பி - ம்:— [1]இன்று, ஆகும. (கoச)

கoடு. இலக்கண மரபிற் கேற்ற வெழுவகை நரம்பி னல்யா
ழுலத்தகத் தளிாகைக நோவ வளந்தெடுத் [1]தமைந்த பாடல்
கலக்குற [2]முழங்கிற் றென்று சேடியர் கன்னி மார்கண்
மலாகைகையான் மாடத்தும்பா மழையின்வாய் பொத்து வாரை.

(இ - ள.) 'இலக்கணம மரபிறகு ஏற்ற - (சஙகீதசாஸ்திரஙகளிற்கூறிய) லகஷணஙகிரமததிற்குததக்கபடியமைந்துள்ள, எழுவகை நரமபின்-எழுவகைப் பட்ட ஸ்வரஙகளுககு உரிய நரமபுகளையுடைய, நல் யாழ் - சிறந்த வீணையில், அலததகம் தளிர கை நோவ அளந்து எடுத்து - செமபஞ்சுகுழமபூட்டின தளிரபோன்ற கைவிரல்கள் வருநதும்படி தாளப்பிரமாணத்தவறுமல் அளவு செய்து இசையெழுப்புதலால், அமைநத-நிரம்பிய இலக்கணதததாயுண்டான, பாடல் - இசைப்பாட்டு, கலக்கு உற - கலக்கமடையும்படி, முழஙகிற்று - (இது) இடிமுழஙகியது', எனற - என்று (மேகததினகுற்றததை) மனததிற கொணடு, மாடதது உம்பர் மழையின் வாய் - உபரிகையின்மேலுள்ள மேகத தினது வாயை, மலர் கையால பொததுவா - தாமரைமலர்போனற (தமது) கைகளால் மூடுபவாகளாகிய, சேடியா கன்னிமாகளை-குறறேவல்செய்பவர்க ளான சிறுபெணகளையும் —(எ - று.)

அவ்விலஙகாபுரியின் மாடமாளிகைகள மிகவுயாநத வானதததையளாவி நிறறலால், அவற்றின உபரிகைகளில் மேகஙகள தஙகி இடிமுழகுகின்றன; அம்முழக்கம் அம்மாடஙகளிலிருந்து மாதாகள நூல்முறைதவறுமல அருமை

யாய் வீணைவாசிக்கின்ற இசைப்பாட்டிறகுத் தடையாகின்ற தென்பது பறறி அஞ்சி அமமேகஙகளின்வாயை அம்மாளிகைகளிற் பணிபபெணகளா யமைந் துள்ள இளமகளிரா விரைந்துசெனறு தமது மெல்லியகைகளால் மூடுகின்றன ரென்க. தொடரீபுயரீவுநவிற்சியணி. இதனால் அந்தகரதது மாடஙகளின் மிக்க உயசசிவிளஙகும். 'சேடியாகன்னிமாசள்' என்பதறகு - விதகியாதர கன்னிகைகளென்று பொருள கொளளலுமாம்; 'சேடி' - விதகியாதரருலகு.

எழுவகைஇசைமபு - ஸ ரி க ம ப த நி என்ற எழுஎழுத்துகளோத தமககு உரியனவாகஙகொணட கூட்டஜம் ரிஷபம் காநதாரம் மதயமம பஞ்சமம் தைவ தம் நிஷாதம என்ற எழுஸவரஙகளோ இசைகின்ற தநதிரிகள்; இந்த இசைக ளேழும தமிழில குரல் துததம கைகிளோ உழை இளி விளரி தாரம் எனப படும. பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செஙகோட்டியாழ் என்ற நான் கினுள் ஏழுஇசைபுகட்டின செஙகோட்டியாழ் இஙகுக் குறிகபபட்டதென்க; "ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேறபததுடனே, நின்ற பதினேறேழு நேடுஙகாற- குன்றுத, நால்வகையாழிற்கு ணனைரம்பு சொன்முறையே, மேல்வகைய நூலோர் விதி" என்பது காணக. முறையே உக, கஎ, கசு, எ-ஈரம்புகளென்க. முகஙியமான காலபரிமாணமாகிய தாளஙகடைவு தவறுது வாசிகபபட்ட இன்னிசை யெண்பார், 'அளஙதெடுத்தமைந்த பாடல்' எனறார; மேல் கசஉ - ஆஞ செய்யுளிலும் "அளந்த பாடல" என்பர். மெணமையும செமமையும் பறறி, கைவிரலுகுத தளிர் உவமைகூறப்படும மரபு-சம்பிரதாயம். 'கன்னி மாாகள் பொதுவாரை' எனபது, பொதுவா கணனிமாாகளோ யென உருபு பிரித்துக கூட்டப்பட்டது. பி - ம் —[1]அமைதத. [2]முழஙக ஸோகஙிக கன்னியா சேடிமார்கள். (கஅடு)

கஅசு. சந்தப்பூம் பந்தர் வேய்ந்த தமனிய வரங்கிற றத்தஞ்
சிந்திதத துதவுந் தெயவ மணிவிளக் கொளிருஞ சேகைகை
[1]வநதொதது துரித மாக்கள் விளம்புநதக் நெறிவழாமை
கந்தாபப மகளி ராடு நாடகங் காணகினறுரை.

(இ - ள்) தம் தம் சிந்திதது உதவும் தெய்வம் மணி விளக்கு ஒளிரும் சேக்கை - அவரவாநினைததபொருளோக கொடுககின்ற தெய்வததன்மையுள்ள (சிந்தாமணியென்னும்) தேவமணியாகிய விளக்கு விளஙகப்பெறற படுக்கை யின மேல் (சாய்நதபடியிருந்துகொணடு),—சந்தம பூ பந்தா வேயந்த-அழகிய மலர்களிஞலாகிய பந்தலை மேலேயிட்டு அலஙகரிகபபெறற, தமனியம் அரஙகில் - பொனமயமான நடனசாலையில், வநது - அடைவுடன்வந்து, ஒத தும் - கைகளால ஒறறித் தாளமிடுகின்ற, துரிதமமாகள் விளமபும் - துருத மென்னும விரைநதலயவிசேஷததில் தோநத சனஙகளால பாராட்டிககூறப் படுகினற, தம நெறி வழாமை கந்தாப்பமகளிர் ஆடும-தமது தாளப்பிரமாண வகைகள தவறுமல கநதருவஸதிரீகள ஆடுகின்ற, நாடகம - நாட்டியததை, காணகினறுரை - பார்பபவாகளான இராகததமாதாகளோயும்;—(எ - று.)

அழகியமலர்களாற பந்தரிட்டு அலங்கரிககப்பெற்ற பொன்மயமான நட னசாலையில் தாளவடைவு சிறிதுந் தவறுமற நாதருவமாதர்களாடுகின்ற நாட் டியத்தை, சிந்தாமணியென்னுந தெய்வமணியையே தீபமாகவைத்திருத்த லால் அதனொளிவீசப்பெற்ற மெததென்றபடிக்கையின்மீது சாய்ந்தபடி யிருநதுகொணடு பாரத்து உகந்து பொழுதுபோககுகின்றனர், இராக்கதமாத ரென்க. 'சேகமை' என்ற ஏழாம்வேறறுமைததொகை 'காணகின்றுரை' என்பதனோடும், 'அரஙகில்' என்ற ஏழாமவேறறுமைமயிரி 'வந்து' என்பதனோ டும, இயையும. ஒததுதல் ஒத்தறுததல், தாளமபோடுதல்; உடனவந்து பொறுத் துதலுமாம். துரிதம - த்ருதம என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. விளமபிதம், மத்யம், த்ருதம என்று லயநகிரமம் மூன்றுவகைப்படுமெ; அவறறில் காலதாம தநகொணடது விளமபிதம்; காலவிரைவுகொணடது துருதம் ; இவறறின் நடித்தரமான நிலை மதயிமம். இவறறினுள துருகதத்தில் தோந்த சனநகளென் றது, உபலகஷணவகையால் மற்றவற்றிலுந் தோந்தவ ரென்றவாறும. சிறப் புப்பற்றி, துருதம் எதிதுக்கூறப்பட்ட தெனக ; அன்றி, சிறப்புப்பெயர் பொதுப்பொருளின் மேலதாகும பாலைநகடைப்பறறித துருதமென்ற ஒரு வகை லயவிசேஷதத்தின் பெயா பொதுப்பட லயக்கிரமமென்ற மாதத்திரமாய் நின்றதென்றுங கொள்ளலாம இவைதோந்த ஆடலாசிரியரது இயல்பையும், அரங்கினது இயல்பையும்,சிலபபதிகாரம் முதலியவறறிற் காணலாம்.அரஙகு- கூததாடிடம ; ரஙகம் எனற வடசொலலின் விகாரம். நாடகம் - கதை தழுவிவருங் கூதது; வடசொல.

தபநீயம எனற வடமொழி தமணியமெனறும். கநதாவா என்ற வட மொழி கநதர்பபரென்றும் சிதைந்தன. தபநீயம - நெருப்பிலுல் தபிககப் பட்டு ஒளிவிளஙகுவது; மாற்றுயாநதபொன ''சுடசுடரும பொன்.'' சிநதா மணியெனற தேவரதத்தினதத்தின பெயாப்பொருள் விளஙக, 'தததஞசிந்தித் ததது உதவுந் தெயவமணி' எனப்பட்டது. கரபகவிருகூழும் காமதேனு வும் போலஇதுவும தன்னேசசாநதவாநிநேததவறறைத தருவது. இதனையே அரஙகில் தீபஸ்தாநதது வைத்துளா அரகந ரென்க. இஙகு மாக்கள் என் றது - சனஙகளென்றமாதத்திரமாய் நின்றது. 'துரிதமாகள விளம்பித நெறி வழாமை' என்ற பாடத்துககு - நட்டுவாகளாற் குறிக்கப்பட்ட விளம்பித மென்னும் லயவிசேஷத்தின முறைமை தவறுமலென்று பொருள். பி-ம்:— [1]வநதொத்தத துருதமாகள் விளம்பின நெறிவழாமல. (கஅசு)

கஅஎ. திருத்திய பளிக்கு வேதி தெள்ளிய வேல்க ளென்னக்
கருத்தியல புரைககு முண்கட் கருங்கயல செம்மை [1]காட்ட
வருத்திய கொழுநா தம்பால வரம்பின்றி வளாந்த காம
வருத்திய பயிர்க்கு நீபோ லருநற வருந்து வாரை.

(இ - ள.) திருதிய பளிஙகு வேதி - அழகியனவாக் அமைகபப்பட்ட ஸ்படிகநற்களிலாகிய மேடைகளில் (இருந்துகொணடு),—கருதது இயல்பு

உரைகளும் - மனத்திலுள்ள எண்ணங்களே வெளியேகாட்டுவனவும், உண்மையுண்டனவுமான, கண கருங்கயல - கறுத்த கயல்மீன் போன்ற தங்கள் கண்கள், தெளிளிய வேல்ள என்ன செம்மை காட்ட - தெளிவான ஒளியுள்ள [வடித்த] வேற்படைகள போலச சிவந்திறங்காட்டுமபடி, வருத்திய கொழுநா தம்பால் வரமபு இன்றி வளர்த்த காமம் அருத்திய பயிருக்கு நீர் போல் - (தமது பிரிவினால் தங்களை) வருந்துமபடி செய்த தங்கள் கணவர் விஷயமாக அளவிலலாமல் மேனமேலவளாந்த தங்கள் காமவிருபபமாகிய பயிர செழித்தறகுத் கண்ணீர (பாய்ச்சினறது)போல, அருந்த அருந்துவாரைகிடைத்தறகு அருமையான [மிகசிறந்த] மதுவைப் பானஞ்செய்பவர்களாகிய இராகஸதமாதாகளையும்,—(எ - று.)

'வேதி' எனற ஏழாம்வேற்றுமைத தொகை, 'அருந்துவாரை' என்பதனோடு இயையும். பளிங்குக்கல்மயமான திணிணைகளில விருந்துகொண்டு கட்குடிக்கினறனர இராகஸதமாதரென்க. மதுபானத்தாலாகுங் களிபபுக் காமத்தை வளரப்ப தென்பது வெளிப்படை, ''தூமமூணுகுழலிய ருண்டதூநறை காமவெங்கனலினேக கனறறிகாட்டிநறே'' எனறார் பாலகாண்டத்தும. கட்குடியினற் கணிவுதல் இயல்பு. வருத்திய கொழுநா-தாங்கள் ஊடல்கொள்ளுமபடியான பிழையைச செய்து அதுபறறித தாங்கள பிணங்கி வருந்தச செயத கணவ ரெனறலுமாம. இனி, (தாம் ஊடலாறசினாது) கருத்தியல் புரைக்குமூணகட்கருங்கயலில வேல்களென்னச் செமமைகாட்ட (அதனால) வருத்தமுறற கணவாவிஷயமாகவெனலும அமையும்; இவ்வுரையில், 'வருந்திய' - வருத்தப்பட்ட எனச செயபபாட்டு வினைபபொருளில வநத செய்வினை. சோபதத்தினற கணிவுதல், இயலபு.

'வேதித்தெள்ளிய' என வலிமிக்கபாடமும உணடு தெள்ளிய - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எனினுமாம. திருவள்ளுவர குறிப்பறிதலில் ''பகைமையுங் கேண்மையுங் கணணுரைக்குங் கணணின, வகைமை யுணாவாரப் பெறின்'' என்றபடி கண்களின்பாலவை வேறுபாடுகளால் மனத்தின விருபபுவெறுப்புகள் பிறரறியக்கூடியன வாதல்பறறி, 'கருத்தியல்புரைக்குங் கண' எனபபட்டது. உரைக்குங் கண - பேசாதது பேசுவதுபோலச சொலலப்பட்ட மரபு வழுவமைதி. பி - ம்:—[1]நாட்ட. (கoஎ)

கoஅ. கோதறுங் குவளை நாட்டங் கொழுநர்க் ணட்டங் கொள்ளத்
தூதுளங் கனியை வென்ற துவாதத்தவாய வெண்மை தோன்ற
மாதரு மைந்தர் தாமு மொருவர்மே லொருவ வைத்த
காதலங் கள்ளுண் டாபோன் முறைமுறை களிகூரினர.

(இ ள.) கோது அறும - குறறமறற, குவளை நாட்டம - நீலோற்பல மலரபோனற [கருமையான] (இராகஸதமாதாகளின்) கணகள, கொழுநாகள் நாட்டம (கொள்ள) - (தமதம) கணவரான இராகஸதர தங்கணகளின் தனமையைக கொள்ளுமபடியாகவும [சிவந்திறங்கொள்ளவுமென்றபடி], தூதுளம்

கனியை வென்ற துவர்த்த வாய் - (தமது செந்நிறமிகுதியால்) தூதளம்பழத்தைச் சயித்த சிவந்த வாய், வெண்மை தோன்ற - வெண்ணிறங்காட்டும்படியாகவும், மாதரும மைந்தாதாமும ஒருவர்மேல் ஒருவர் வைத்த காதல் அமகள உண்டாரபோல் முறைமுறை களிகின்றனர - மகளிரும் ஆடவரும தமமுள் ஒருவாமீது ஒருவாகொண்டுள்ள ஆசையாகிய அழகிய [இனிய] களாலகுடிகின்றவாபோல மாறிமாறிக கட்குடிகின்றவாகளான இராகத தம்பதிகளையும;—(எ - று.)

கண் இயற்கை நிறமமாறிச சிவத்தலும், வாய் இயற்கைச்செந்நிறம்மாறி வெளுத்தலும,கட்குடியினு லாகுவன; கொள்ளிக்கண்ணன கொடுங்கண்ணன் குருதிக்கண்ணன என்னுமபடி இராகதரில் ஆடவா கணகள் இயற்கையிலேயே சிவந்திருத்தலால். அவை கட்குடியினுற செயறகைச செந்நிறங கொண்டது வேற்றுபட விளங்காமைபற்றி, அதனை யெடுத்துககூறாமல், இராக்கீதமாதரது இயறகையிறகரிய கணகள் கட்குடியினுற செயறகைசசெந்நிறங கொண்டதுமாதத்திரதையே 'குவளை நாட்டங கொழுநாகள்நாட்டங்கொள்ள' என்று எடுத்துககூறினா; அரகரில மாதாகணகளும ஆடவாகணகளபோலச செந்நிறமுடைய வென்பது கருதது. இரண்டாமடியிற கூறிய செயற்கை, அரகரில ஆடவா மகளிர எனனும் இருபாலார்கும ஒக்கும. கட்குடித்தல் ஸ்திரீ புருஷவாஞ்சையை மிகுவிதது மனததைக களிப்பிதகல் பற்றி, 'மாதரு மைநதாதாமு மொருவாமேலொருவர் வைதத காதலங கள்ளுணடாரபோல்' என உவமை கூறபபட்டது; மாதரும் மைந்தரும மாறிமாறிப் போகம நுகாந்து களிபபதுபோல மாறிமாறிக கட்குடித்துக களிப்பவாயின ரென்பதும அமையும; கணசிவபபும, வாயவெளுபபும கலவியினுலு மாகுவன. "இலவிதழ்த்தது வாவிடவெயிறுதேனுக, ...கலவிசெய்கொழுநருங களளுமொதததவே" எனறதையும நோகதுக. (கஅ)

கஅகூ. விறபடர் பவளப் பாதத் தலத்தக மெழுதி மேனி
பொறபள விலலா வாசப புணைநறுங கலவை பூசி
யற்புத வடிக்கண் [1]வாளி னளுசன மெழுதி [2]யங்கில்
கற்பகங் கொடுக்க [3]வாங்கிக கலன்றெரிந தணிகின் றுரை.

(இ - ள்.) அதனில் - அவ்விடதனில், கறபகம கல்பகவிருகும், கொடுகக-(தமகது வேணடுவனவான செமபளுசுக குழமபு முதலியவறறை அப்பொழுதைகக பபொழுது)கொடுத்துதவ,வாஙகி-(அவறறை) பெறறுககொணடு,—(அவறறில), அலதத்தகம - செமபளுசுகுழமபை, விலபடா பவளம பாதத்தது எழுதி - ஒளிபரவுவதான பவழமபோன்ற (தமது) காலகளில தடவி,—பொறபு - பொலிவையும, அளவு இல்லா வாசம - அளவறற நறுமணததையு முடைய, புணை நறுங கலவை - புதுமையான கல்ல கலவைசசநதனததை, மேனி பூசி-(தமது) உடமபிற பூசி,—அருசனம-மையை, அற்புதம வடி கண வாளின எழுதி - (காணபவாகது) வியபபையளிகின்ற கூரியவாளபோனற

(தமது) கண்களில் இட்டு,—கலன் - ஆபரணங்களை, தெரிந்து அணிகின்ற - தகுதனவாகத தேர்ந்தெடுத்து (அணியுமிடங்களில்) அணிந்துகொள்கின்றவர்களான இராகதமாதாகளையும்;—(எ - று)

தேவலோகதது கற்பகவிருக்ஷம இந்திராணியரைவென்ற இராவணனால் மேலுலகத்தினின்று கலியக்கவாந்து இலங்கைக்குக் கொணடுவரப்பட்டு அகு அரகாகட்கு வேணடுமபொருள்களை யெல்லாம் அவாகள வேண்டுகின்ற அவ்வப்பொழுது கொடுததுவர அவாகள் அவற்றை பெற்றுத தமக்கு உரியபடி உபயோகிததுக கோலஞசெய்து கொளகின்றனரென்க. 'அந்தில் கற்பகக கொடுக்கவாகங்' என்றது, 'அணிகின்ரூரை' என்பதனோடுமாதரமன்றி, 'எழுதி' 'பூசி' 'எழுதி' எனறவறறோடுக கூட்டப்பட்டது; கடை நீலத்தீவகம்.

கலவை - பலவகை வாசனைப்பொருளும் கலகபபெற்றது. 'அலதக மெழுதி', 'அஞ்சனமெழுதி' என்றவற்றால, அணிகின்றவா மாத ரென்பது விளகும். கணவாள் - வாட்கண் முன்பின்னாகத தொகக உவமததொகை. வடிக்கண் - மாவடுபோன்ற கண எனினுமாம; அவவடுவின் உட்பிளவு, கண்களுகுவலிவிலுவமையாம். 'வடுப்பிளவனையகணணாள்' என்றசிந்தாமணியைக் காண்க. அரதில் - அசையுமாம. பி - மி:—[1]வாளிகு. [2]அமபொற் கற்பகம். [3]நோகஇ. (கo)

கக o. [1]புலியடி மதுகை மைந்தர் புதுப்பிழை யுயிரைப் புக்கு
[2]நலிவிட வமுத வாயா னசசுயிர்த் [3]தயிற்க ணலலார்
மெலிவுடை மருங்குன் மின்னி னலமரச் சிலம்பு விம்மி
யொலிபட வுதைகுந் தோறு [4]மயிர்புள [5]குதிக்கின் ரூரை.

(இ - ள்.) புலி அடி மதுகை மைந்தர் - புலியையுக கொல்லவல்ல வலிமையையுடைய ஆடவாகள செய்த, புது பிழை - புதியகுற்றம, புககு உயிரை கலிவிட - (தமது மனததினுட்) புககு உயிரையுமுட்பட வருததுதல்செயய, அயில் கணணல்லார் - வேலாயுதமபோனற [கூரிய] கணகளையுடைய அழகிய இராகதமாதா, அமுதம வாயால் நஞசு உயிாதது - அமிருதமபோலினிய தகன வாயினால் விஷமபோலக கொடுமையாகப பெருமூசசுவிட்டு, மெலிவுடை மருங்குல மின்னின அலமர - நுணணியவடிவையுடையதகள்இடையானது மின்னல்போலத துவளுமபடியாகவும, சிலம்பு விமமி ஒலிபட-சிலமபென்னுக காலணி அசைதது ஒலிகுமபடியாகவும், உதைகுமதோறும - உதைகும்பொழுதெலலாம், மயிர புளகு உதிகின்ரூரை - மயிாசிலிரப்பு (ததமது உடமபில) உணடாகப்பெறுகின்றவாசளான அரகாகளையும்;—(எ-று.)

அரகியர் தமது கணவரிடதது பிறமகளிரைக் காமுறுதலமுதலியகுற்றஙகளை கணடவிடதது மிக வருததமும மிக கோபமுறுகொண்டு வெவ்விதாகப் பெருமூசசுவிட்டு அவ்வாடவரைப் பலமுறை காலாலுதைக்க, அவ்வுதைபடுதோறும, அவ்வரகா, அவ்வுடற பரிசததாலாகிய இன்பம்பற்றி

உடம்பில் மயிர்சிலிர்ப்பைப் பெறுகின்றனரென்க. 'புலியடு மதுகை' 'மைந்தர்' என்பதற்கு-புலிபோல(ட் பிறவுயிர்களை)க கொல்லும் வலிமையுடைய ஆடவ ரென்றலும் அமையும். 'புலிபடுமதுகைமைந்தர்' என்ற பாடத்துக்கு-புலியி னிடத்துள்ளவவ்வளவு வலிமையையுடைய இளவீரரென்பது பொருள். அமுத வாய - அமிருத்தத்தையுடைய வாயெனினுமாம; இதுவும் அதராமிரு தத்தைக கருதியது. இனி, 'அமுதவாயால் நசசுயிர்த்து' என்பதற்கு-அமி ருதமபோ லினியசொற்களைப் பேசுமியல்புள்ள வாயிலுல் விஷம்போன்ற கடுஞ்சொற்களை வெளியிடடு என்று உரைத்தலும், ஒன்று. இங்கு 'அயிற் கணநல்லார்' எனறது-அப்பொழுது அவர்கள் கொழுநரைச சினந்துபாராகும் பாவையின் கொடுமையை யுணாத்துவ கருத்தினது; கருத்துடையடை கொளியணி. பீ-மீ:—[1]புலிபடு [2]நலிவுடை. [3]அலகணை [4]மயிர்ப்புளகு. [5]உறுகின்றுரை. (கக0)

கக. உள்ளுடை மயக்கா லுணகண் சிவந்துவாய் வெண்மை யூறித்
[1]துள்ளிடைப புருவ கோட்டிதழ் [2]துடிபபவேர் பொடிப்பத தூய
வெள்ளிடை மருங்கு லாதம் மதிமுகம் வேறொன் றுகிக்
கள்ளிடைத் தோன்ற நோககிக் [3]கணைவரைக கவல்கின றுரை.

(இ - ள்) உள் உடை மபக்கால் - (மதுபானத்திலுல்) உள்ளேயுண டான மயகக்கதால், உண் கண சிவந்து - மையுண்ட (தமது) கருகணகள் செந்நிறமடையப்பெற்றும, வாய் வெணமை ஊறி - (செந்நிறமான தமது) வாய் வெணணிறத தோன்றப்பெற்றும, துள் இடை புருவ கோட்டி-துடிக கின்ற நடுவிடத்தையுடையனவாகப் புருவங்களை வளைத்தும துடிப்ப -(கீழ்க கூறிய கண வாய புருவங்கள) துடிக்கவும, வோ பொடிபப-வோவெனறீரும பவும், தம மதி முகம - தமது சநதிரமணடலமபோன்ற முகமானது, வேறு ஒனறு ஆகி கள்ளிடை தோன்ற - வேறொரு வகையாயக் கள்ளிலே தெரிய, நோககி - (அதனைக்) கணணுற்று, கணவரை கவலகின்றார - (தம்மை அடை யாளக காணமாட்டாது தம கணவா தடுமாறுவரேயென்று) அகொழுநரைக் குறிதது கவலைப்படுகின்றவராகளாகிப, தூய வெள இடை மருங்குலாரை - சுததமான ஆகாயவெளிபோனற [வடிவுதோன்றுத] இடையையுடையவராக ளான இராக்கதமாதாகளையும்,—(எ - று.)

கணசிவததல், வாய்வெளுததல்,புருவதத நெற்றியின்மேலேற நெரிதத தல், கண வாய புருவங்கள் துடிததல், வோவையுமபுதல் என்பன-கட்குடி யினுலுண்டாகும் வேறுபாடுகள. இராகதமாதா தாம் கட்குடிததுக களிதத போது தமது முகம கண்சிவததல் முதலிய வேறுபாடுகளை யடைந்து பிறி தொரு முகமபோலக கள்ளிலே பிரதிபிமபித்தலைக கணணுற்று, இஙஙனம் நமது முகம மாறுபட்டிருததலால், நமது கணவா நம்மையடையாளக கணடு பிடிக்கமாட்டாமல் தடுமாறுவரே யென்பதுபற்றிக கவலைப்படுகின்றனரெனக் கருதுதுக் காணக; (''சாடியுள் நறவமுணடாள் தன்னுருவேறுபாட்டை,ஆடி

யுள்நோகஇ உயிரன்னுன் வந்திஇகென்னேத், தேடி னென் செய்கேன்'' என்ற திருவிளையாடற புராணம், இஇகு ஒப்புநோகஇத தக்கது) இனி, அம் மகளிர் தமது மாறுபட்டமுகதிதின் பிரதிபிம்பத்தைக் கள்ளிற்கண்டு குடிம யகஇதால் தமமை அயல்மாதராக நினைதது தமமைச சாரநின்ற கணவரின் பிரதிபிம்பமும அக்கள்ளில்தெரிதலை நோகஇத தம் கணவர வேற்று மக ளிரைச் சாரநிறஇனறன ரென் றெணணி அவரது கூடாவொழுகஇத்தைக் குறித்துக கவலைப்படுகின்றன ரெனக கருத்துகொளளுதலும அமையும; (அப்பொழுது ''களிததவ ளொருதநிகின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி,ளெளித் தவ ளுருவுநதாணு நேர்பட வுருததுநோகஇத, துளிததகணணீரளாகியேநிலா டோடோய்ந தினபந, குளிததனை யிருதநியோவெனை றுரைததனள் கோப மூணடாள்'' என்ற திருவிளையாடற்புராணம், ஒருசார ஒப்புநோக்கத தகக தாம) இபபொருளுக்கு, 'உள்ளுடை மயக்கால்' என்பதை 'கவல்கின்ரூர' என்பதனோடு இயைததல் இனிது. '[1]கணவரைக கனல்கின்ரூரை' என்று பாடமாயின், கணவரைக்குறிததுக கோபிகஇன்றவரை யெனறு பொருள். 'மருஇகுலாரா கவல்கின்ரூரை' என்பது, கவல்கிணரூர மருஇகுலாரை யென உருபுபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம் —[1]துள்ளுடை. [2]துடிதத, துடிகக.

கக உ. ஆலையின் மலையின சாரன் முழையினி லமுத வாரிச்
சோலையிற றுவச ரிலவிற சோனகர் மனையிற றூய
வேலையிற கொளவொ ணுத வேறகணூ குமுதச செவவாய
வாலெயிற றூறு தீந்தேன் [1]மாநகினா மயங்கு வாரை.

(இ - ள்.) ஆலையில - கருமபாலையிலும, மலையின் சாரல்முழையினில்- மலைபபகஇகளிற காணப்படுகின்ற குகையிலும, அமுதம'வாரி சோலையில- இனிய நீரப்பெருகஇப்பாயப்பெற்ற பூஞசோலையிலும, துவசா இலலில்- களவிற்பவருடைய இடதநிலும, சோனகா மனையில் -மிலேசசருடைய வீட் டிலும், நூய வேலையில - சுததமான பாற்கடலிலும, கொளஒணுத-பெறுதல் கூடாத, வேல் கணூ குமுதம செம் வாய் வால் எயிறு ஊறு தீம தேன் - வேலாயுதமபோனற கணகளையுடையவரான மகளிரது செவ்வாமபல மலர போனற சிவநத வாயிலும வெணமையான பறகளிலுஞ் சுரகஇன்ற இனிமை யான தேனை, மாந்தினா - பருஇ, மயஇகுவாரை - (களிப்பினால) மயஇகிக் கிடப்பவரான இராகஇதாகளையும,—(எ - று.)

அதராமிருதபானதநிலும் தநதாமிருதபானதநிலுமாகிய ஆனந்ததால மயஇகிகிடகஇன்றனர இராகஇதாக ளெனக. அவ்வமிருதஇகளுகஇகு, கரும பாலையிற கிடைகஇன்ற கருப்பஞ்சாறும, மலைசசாரலகளில ஓஇகஇகிடதநிற் கட்டிய கூடுகளிறகிடைகஇன்ற கறறேனும, நீரவளதநாற் செழிதது வளராகிற பூஞசோலையில மலாகளினினறு கிடைகஇன்ற தேனும, தெஇகுபசுமரஇ களிலிருநது களகொணாரநது விறபவரான சானரூரது வீட்டுகஇகடைகளிற கிடைகஇன்ற கள்ளும, மதுபானம் மிகஇவாகளான மிலேசசர்களது வீடுகளிற

கிடைக்கக்கூடிய மதுவர்கசுகளும், பாற்கடலில் தோன்றிய வாருணி யென்னும் மதுவும் [தேவாமிருகமும்], சிறிதும் ஒப்பாகமாட்டா அவறறினும் இவ்வமுதகுகள் மிகசசிறநதன என்ற கருதகை 'ஆலையில் மலையின் சாரன்முழையினில் அமுதவாரிச, சோலையில் துவசரில்லில் சோனகாமனை யில்துய வேலையிறகொளவொணுத வேற்கணார் குமுதசசெவ்வாய் வாலெயிற் றூறநீசதேன' என்று விளக்கினர். கொளவொணுத தேன் என இயையும். இனி 'வேற்கணார் குமுதசசெவ்வாய் வாலெயிற் றூறு நீசதேன்' என்ப தறகு - மகளிரது சிவந்த அதரசதில் தமது கூரிய பற்களை வைதது ரசக்கின்ற இனிய அமிருதம என்று பதவுரைகூறலும் அமையும் சோனகம்-ஐம்பதாறு தேசகுகளில் ஒன்று; பதினெணபாகைக நிலகுளிலும் ஒன்று; அக்காட்டவா, சோனகர். பி - மீ.—[1]மாந்திட. (கக உ)

கக ங. கலனுறு கணவர் தம்மை நலையுறப் பிரிந்து [1]நல்கு
முலையுறு கலவை நீய முள்ளிலா முளரிச செங்கேழ்
மலர்மிசை மலர்பூத் தென்ன [2]மலர்க்கையால் வதனங் காங்கி
[3]யுலகுரு முயிரி னுண்டி நெடிதிருந் துயிர்க்கின் றுரை.

(இ - ள்.) கலன் உறு கணவர்தம்மை - அழகுமிகக (தமது) கணவரை, நலை உற பிரிநது - (பிறமகளிரைக் காமுறுதல் முதலிய) குறறம் (அவாகளிடத்து) நேர்நததனால் ஊடிப்பிரிந்து,—(அவ்விரகதாபததால்), நல்கும் முலை உறு கலவை நீய - (சைத்தியோபசாரமாகத தமது தோழியராற) பூசப்பட்ட (தமது) தனங்களிடம பொருந்திய கலவைசசநதனம நீஙகுபோக,—மூன் இலா செம கேழ் முளரி மலர்மிசை மலா பூதது என்ன மூட்களில்லாதஇதரு செந் நிறததாமரைமலரின்மேல் அதனதன்மைததான தாமரைமலரொன்று பூததாற் போல, மலா கையால் வதனம தாஙகி - விளகுகதனையுடைய (தமது) கை யொன்றினால் (தமது) முகத்தைத தாஙகுகையாலே, உலவ அரும உயிரி னுண்டி - போவதும் வருவதுமாய் உலாவுகின்ற அருமையான உயிருடனே, இருந்து நெடிது உயிர்க்கின்றுரை - பெருமூசசுவிட்டுகொண்டிருக்கின்ற வாகனாலே இராக்கதமாதாகளையும்—(எ - று.)

கணவரிடத்துநேர்ந்த குறறம காரணமாகத் தாம் பிணங்கிப் பிரிந்த விடத்து, அப்பிரிவுத துயரைப் பொறுக்கமாட்டாமல், அததாபமிகுதியால் தமது உடமபிறபூசிய கலவைசசநதனம் நீய, தமதுமுகதனைத் தமது கை யொன்றிற் சாயவைதததுகொணடு உயிா தடுமாறப் பெறுமூசசுவிடுபவராய் வருதலுகினறனா இராகுதமாத தென்க. கையிலே தலையைவைதததுகொள் ளுதல், இநத சோனகுகளின் காரியம மகளிா கையும முகமும் தனித்தனி செநதாமரைமலா போலுதலால, கையால் வதனநதாஙகுதற்கு முளரிசசெங கேழ் மலாமிசை மலாபூததல் உவமைகூறப்பட்டது; இல்போருவமை; முள் - தாமரைமலா தோன்றிய காளததிலுள்ளது. இபபொழுது மனமகிழ்சசி யினமையால மயிாசிலிபபுபபெறுத முனனஙகை யென்பது 'முள்ளிலா'

என்ற அடைமொழியாற் போதரும். உயிர் உடமையைவிட்டுப்போவதும வருவதுமாய்த்தடுமாற என்பது, 'உலவருமுயிரினிலேடு' என்பதன கருத்து: இதனால், விரகத்தால் மரணவேதனையுறறனரென்றவாறு. நெடிதுயிர்களின்றா என இயையும் இருந்து உயிர்களின்றுரை-உயிர்தரிருக்கின்றுரை என விகுதி பிரிதலாக கூட்டுக. பீ ம் —[1]போகாது. [2]லோகையால. [3]அலமருமுயிரினிலேடு நெடிதுயிர்தலாகின்றுரை. (கஙஉ)

கஙச. ஏதியங் கொழுநர் தம்பா லெய்திய [1]சலத்தர் வைகுந்
தாதியங் [2]கமளிச் சேக்கை யுயிரிலா வுடலிற் [3]சார்வார்
மாதயர்க் காத றாண்ட வழிபின்மேல் வைத்த கண்ணர்
தூதியர் மூறுவ னேக்கி யுயிர்வந்து துடிக்கின் றுரை.

(இ - ள்) ஏதி அம் கொழுநாதமபால எயதிய சலததர் - (வில் வாள் முதலிய) ஆயுதஙகளில தோறந அழகிய (தமது) கணவாமீது (ஊடலாறு) கொணட கோபமுடையவாகளாய், வைகும காது இயலகு அமளி சேக்கை - (தாம) தஙகுகின்ற மலரிதழ்களாலான மெதததையாகிய படுகையில், உயிர் இலா உடலின் சாவாரா-உயிரீஙகிய உடலபோல (க தனிபே) சாரந்து படுப்பவராகி,—மாதயராகாதல் தூணட-மிகவதுன்பத்தைவிளைகின்ற ஆசை தூணடுதலால், வழியின்மேல வைதத கணணர-(தமதுகணவாவரக்கூடிய) வழியின் மேற செலலுதறிய பாரவையையுடையவர்களாய், தூதியா மூறுவல நோக்கி - (தம் கணவரால) தூதவிடப்பட்ட மகளிரது புன்சிரிப்பைப்பாராதது, உயிர் வந்து-அதனாலதமது உயிர மீணடுவரப்பெறறு, துடிக்கின்றுரை-துடிக்கின்றவாகளான இராக்கதமாதர்களையும,—(எ - று)

சில இராக்கதமாதர்கள், தமது கணவரிடத்து வேறறுமகளிரைக்காமூறுதல் முதலிய குறறஙக ணடபொழுது ஊடல்கொணடு கோபிதது அகனவரைபபிரிந்து தனியேசெனறு, மலராளினிதழ்களால மைகக்பபட்டிருநத மெதததென்ற சயனத்திற பள்ளிகொள்ளும பொழுது, தமது பிராணநாயகரைப் பிரிநததனாலாகிய துயரமிகுதியாற் சோரந்து, உயிர்போகிய உடல் போலப் படுக்கையிற சாய்நது விழுவாராயினர்; அவ்வாறு மூசசிதது விழுநதவர், இஙஙனம பெருந்துன்பதைத விளைததற்குக காரணமான ஆசை தூணடுதலாற் சிறிதுதெளிந்து, தமதுகோபதைதச சமாதானப்படுதிதி தமமைத தழுவுதற்குத தமதுகணவா வருவரோவென்று அவாவரக்கூடியவழிபிற கண செலுததுகையில், அதற்குள் அக்கணவரால் தமதுகோபந்தணிதததபொருட்டு தூதனுப்பபபட்ட தோழியர் புன்மூறுவலோடு தமமைக்குறிதது விரைந்துவருவதைக கணணுறறு, இனிப் பிராணநாயகரை விரைவிற கூடுதல் கூடுமென்ற ஊமபிகையினால் நீஙகிய உயிர மீணடு வரப்பெற்றவாபோல நன்றாக மூர்சசை தெளிந்தனர. தெளியவே, மூசசிதது கிடந்தபொழுது உயிரீஙகினற் போலயாதொரு புடைபெயரசசியுமினறியிருந்த அவாகளுடம்பு இப்பொழுது பிரிவுததுயரின தொடரசசியால் துடிபபதாயிற்று எனக கருத்து விவரக

காண்க. இனி, தாதுஇயகரு அமளி-மகரக்தப்பொடி பரவப்பெற்றமெதனை யுமாம். பி - மீ:—[1]காதலாலே. [2]அமலச. [3]சாயகா. (ககச)

ககரு சங்கொடு சிலம்பு நூலும் பாதசா லகமுக் தாழப்
பொங்கு[1]பன் முரச மார்ப்ப வில்லுறை தெய்வம் [2]போற்றிக்
கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வா யரம்பையர் பாணி கொட்டி
மங்கல கீதம் [3]பாட [4]மலர்பலி வகுக்கின் றூரை.

(இ - ள்.) பொகரு பல் முரசம் ஆர்ப்ப-ஒலிமிகக பலவகையான வாத்தியகள் ஆரவாரிகவும,—கொகரு அலா கூந்தல்-கசனை வீசுகின்றகூந்தலையும, செம் வாய - சிவந்த வாயையுமுடைய, அரமபையர-தேவமாதர்கள், பாணி கொட்டி-கைகளால் ஒததறுததுத தாளமிட்டுகொணடு, மகல கீதம் பாட-மகளகரமான இசைப்பாட்டுக்களைப் பாடவும்,—சகொடு-சகஞலாகிய (தமது) கைவளைகளும், சிலமபும்-சிலம்பென்னுக காலணிகளும், பாதசாலகமும்-பாதசரமென்னுக காலணிகளும, நூலும்-மேகலாபரணகளும், தாழ-(செயல்விரைவிஞல்) சிறிதுதாழவும,—இல் உறை தெய்வம்போறறி—(தங்கள) கிருகத்துகரு உரிய தெயவதததை துதிதது, மலர் பலி வகுக்கின் றூரை - மலர்களைகொணடு அருசசனை செயகின்றவாகளான இராக்கமாதர்களையும,—(எ - று.)

பலவகை வாதகிய கோஷதோடும தேவமாதர்களின் மகலகீததோடு மிருந்து, சில இராக்கதமாதாகள, தாம லிரைத்து தொழில செய்தலால் தமது கைவளை முதலிய ஆபரணகள தாழுமாறு தமது கிருக தேவதைகளைக் குறித்துப் புஷ்பாஞ்சலி முதலிய பூசைவகைகளைச செயகின்றனரென்க தன் தலைமகனுகரு தொழுகுலமாகிய தெயவதததை அவனது நன்மைகாக வழிபடுதல் கற்பேயாமென்க. அரக்கா ஒருசாரா தேவாகள் முனிவர்கள் முதலியவர்களைப மிக கலிதது வரினும, மற்றொருசாரா தேவபூசை அக்நிஹோதரம முதலிய வைதிக கருமகளையும விடாது அனுஷ்டிதது வந்தனரென்பது, நூல்களாற் புலனுகின்றது; மேல் கஙஉ-ஆஞ் செய்யுளில் ''தேவராலயங்கள்'' என வருவதுக காணக.

நூல் - அதுகொண்டு மணிகளைக் கோத்து அமைகபப்பட்ட இடையணிகரு இலக்கணை. பாதசாலகம - இளம்பூவரும்பின் தொகுதிபோலத் தொழில்திற மமைக்கப்படடதொரு காலணி விசேடம். அரம்பையர்-ரம்பை முதலியோர். பி - மீ:—[1]பொன். [2]பேணி [3]பாடி. [4]மறிப்பலிவகுக்கின்றூரை.

ககசு. இழைதொடா வில்லும் வாளு மிருளொடு மலைய யாணர்க்
குழைதொடா நயனக் கூர்வேல குமரர்நெஞ் [1]சுருவக்கோட்டி
முழைதொடர் சஙகம் பேரி முகிலென முழங்க மூரி
மழைதொடர் மஞ்ஞை யென்ன ஷிழாவொடு வருகின் றூரை.

(இ - ள்.) இழை தொடர் - (தாம அணிந்துள்ள) ஆபரணங்களிலிருந்து வெளிவீசுவனவான, வில்லும் வாளும - வில்லென்றும் வாளென்றும் கூறப் படுகிற ஒளிகளாகிய விற்படையும் வாட்படையும், இருளொடு மலைய-இருளோடு போர்செய்து அதனை யொழிக்கவும்,—யாணர் குழை தொடாகயனம்-அழகிய குழையென்னும காதணியை யளாவுகின்ற (தமது) கணைகளாகிய, கூர் வேல் - கூரிய வேற்படைகளை, குமரா நெஞ்சு உருவ கோட்டி - இளமைப் பருவமுடைய ஆடவர்களின இதயத்தைத துளைக்கும்படி செலுத்திக்கொண் டும்,—முழை தொடா சங்கம பேரி முகில் என முழங்க - உள்துளை பொருந் திய சங்க வாத்தியங்களும் பேரிகைகளும மேகம்போல ஆரவாரஞ்செய்ய, (அவற்றைத் தொடர்ந்து), மூரி மழை தொடா மஞ்ஞை என்ன - பெரிய மேகங்களைத் தொடாதவருகின்ற மயிலகளைபோல, விழாவொடு வருகின் றவை-மங்கலச சடங்குகளுடனே வருகின்றவர்களான இராக்கத மாதர் களையும்,—(எ - று.)

விவாகம முதலிய மங்கலச சடங்குகளின் சமயத்தமாக ஊர்கோலம்வரும் பொழுது,சில இராகதமாதர்கள்தமமை விசேஷமாக அலங்கரித்துகொண்டு அகங்களிப்புடனே உலலாசமாக இனிது நடந்து உடன்வருகின்றனர்;அவ்வூர் கோலங்களில் சங்குபேரி முதலியவாதியங்கள் மேகத்தினிடிமுழக்கம்போல முன்னே முழங்கிச்செலல அதன்பினனே வருகின்ற அமமகளிர்க்கு மேக கோஷத்தைத் தொடர்ந்து பின்செலலும மயிலகளை உவமைகூறினர். கார் காலத்துமேககோஷத்தைக கேட்டுக் களித்துக் கொண்டாட்டமடைதல், மயிலினியல்பு.

இமமாதர்கள்வருகின்றபொழுது நிகழ்கின்ற சிலசெயல்களை, அவர்கள் விலலும் வாளும வேலுமாகிய சிறந்த படைக்கலங்களைகொண்டு போர தொழில்செய்துவருவதாக முதலிரண்டடிகளிற கற்பிததார். இலங்கையில் அரக்கரேயன்றி அரக்கியரும எப்பொழுதும படையெடுத்தது போர்செய் கின்றனர் எனச சமத்காரமாகக்கூறியதாம. பலவகையாபரணங்களினின்று வீசுகின்ற ஒளிகள் இருளையொழித்தலை, விற்படைவாட்படைகள் இரு ளொடுபோர்செயவனவாகக்குறித்தார 'விலலுமவாளும்' என்றது,சிலேஷ்ட நயகம். மலைத்தல்வினைக்கு ஏறப, இருளை யானையாகக கருதுக;ஏகதேசநய கம். அமமகளிர தமது கூரியகணைகளின்பாலவையச செலுத்துகின்ற பொழுது அபபாவை யழகிலீடுபட்டு யௌவனபுருஷர்கள் நெஞ்சம புண ணுவர்; அதனை, அவர்கள கணைகளாகிய வேற்படைகளைக குமரா நெஞ்சுருவும படி வீசுவதாகக குறித்தார்.

முழை - மலைகுகை; பெரிய உள்துளையை இங்குக்குறித்தது இலக் கணை. பி - ம்:—[1]உருக.

(கசசு)

கசள. பளளியினை மைந்தர தோடு மூடிய பண்பு நீங்கி
[1]யொள்ளிய கலவிப பூச லுடறறுதற் குருத்த நெஞ்சர்

மெள்ளவே யிமையை நீக்கி யஞ்சன [2]விழுது கேய்ந்த
கள்ளவா [3]ணெடுங்க ணெண்ணும் வாளுறை கழிக்கின ரூரை.

(இ - ள்.) பள்ளியில்-படுக்கையில், மைந்தரோடும் ஊடிய பணபு நீங்கி-(தமது) கணவரோடு பிணங்கிய தனமையை விட்டு, ஒள்ளிய கலவி பூசல் உடற்று தற்கு உருதத நெஞ்சா - சிறந்த புணர்சியாகிய போரைச செய் தற்கு எழுந்த மனதையுடையவர்களாய, மெள்ளவே இமையை நீங்கி - மெல்ல (த தமது) கணணிமைகளை திறந்து, அஞ்சனம் இழுது கேய்ந்த கள்ளம வாள நெடுங் கண எனனும வாள் உறை கழிக்கினரூரை - மையாகிய நெய பூசபபெற்ற வஞ்சனையையும ஒளியையுமுடைய நீண்ட தமது கண களாகிய வாளாயுதங்களின உறைகளை கழறறுபவர்களான இராகதமாதர் களையும,—(எ - று.)

சில அரகியர் தமது கணவரும் தாமுமாக ஒருபடுக்கையிற் கூடியிருக்கின்றபொழுது அகக்கூடலினபம சிறகுமாறு தமது கொழுநரிடதது ஏதேனு மொருகுற்றததை ஏறிட்டு அதுவியாஜமாக மனஸ்தாபங்கொண்டு அவரோடு சேராது சிறிதுவிலகித தனியேபடுத்துக கண்மூடி யுறங்குவாபோலிருப்பர்; அங்ஙனம பொய்யுறகங்கொண்டிருக்கையில, மனம் கலவியை நாடியதனால், அகதிற் புலவிதணிந்து, தமதுகொழுநர் தமது ஊடலைததீர்க்கும மூயற்சியுடையராகின்றனரோவென்று நோக்கக் கருதி அவர அறியாதவண்ணம் கணகளால சிறிதுதிறந்து பாரப்பவராயினர; அவ்வாறு கணணிமைகளை மெல்ல நீக்கிக கணகளாலகொண்டு பாராததல, வாட்படைகளை உறைகழிதது எடுதது உருவுமாறுபோலிருந்ததென்க. அப்படி வஞ்சனையாக மெல்லத திறந்த தலவியா கணகளினழகிலே அகாதலியாமேலேயே கண்ணுங்கருதது மாயிருந்த அவ்வரகளா ஈடுபட்டு நெஞ்சருகி நெகிழ்பவராயின ரென்பதும இதுப்போதரும. கணணுகிய வாளுகு இமை உறையும், மையே நெய்யுமாம். கொழுநர அறியாதபடி மெல்லப்பார்த்து அவரியல்பை அறிய மூயன்றமைபற்றி, 'கள்ளம' என்ற அடைமொழி கண்ணுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. உருவகவணி. பி - ம்:—[1]உள்ளிய. [2]எழுகி. [3]நயனமென்னும. (கஉள)

கஉஅ. ஓவிய மனைய மாத[1] ரூடின ருணர்வோ டுள்ள
மேவிய கரண மற்றுங் கொழுநரோ டொழிய யாணர்த்
தூவிபம் பேடை யென்ன [2]மின்னெனத் துவள வேகி
யாவியுந் தாமு மேசென் றருங்கத வடைக்கின்ரூரை.

(இ - ள்.) ஊடினா - (தமது கணவரோடு) பிணங்கியவராகளாய் (அவர களை விட்டுபபிரிந்து),—உணாவோடு-(அங்ஙனம பிணங்கிய தமது) அறிவும, உள்ளம - மனமும, மற்றும் மேலிய கரணம - மற்றும பொருந்திய(சிததமும அகங்காரமு மாகிய) அந்தககரணங்களும், [ஆக அகதது றுப்பு நான்கும], கொழுநரோடு ஒழிய - அநத தமது கணவருடனே சென்றுவிட, மின் என துவள - மின்னலபோலத (தமது உடம்பு) துவள, யாணர் தூவி அம் பேடை

என்ன - அழகிய இறகுகளையுடைய அழகிய அன்னப்பேடை போல, எகி - (மெல்ல) நடந்து, ஆவியும தாமுமே சென்று - தமது உயிருந்தாமுமாகவே (ஓரறையினுள்ளே) சென்று, அருங்கதவு அடைகின்றார் - அருமையாகக் கதவுகளை மூடிகொள்ளுகின்றவர்களான, ஓவியம் அனைய மாதரை - சித்திரபிரதிமைபோன்ற [நிரம்பிய அழகுள்ள] இராக்கதமாதாகளையும்,—(எ-று.)

கொழுநரிடத்துநேர்ந்தகுற்றம காரணமாக ஊடிப் பிரிந்த விடத்தும், மகளிரது அந்தகரணங்களை அவரிடத்தே தங்கிவிட்டதனால், அமமகளிர, உயிர மாதத்திரமே மிசசப்பட்டவாகளாய், மின்னல்போல உடம்பு தள்ளாட அன்னப் பேடைபோல மந்தகதியாக நடந்து கோபகிருகத் தினுட் சென்று,வலியிலலாமற்சிரமப்பட்டு மெல்லக கதவைசசாதது கின்றன ரெனக. கலைதுக்கலைத்துச சோதிருதது எழுதகூடியதாதலால, சிதரிப்பாவை அழகிற சிறநததாதல்பற்றி அழகிய மகளிாகளு உவமை கூறப்படும. இஙகு அது அழகுகேயன்றி அயாசகியாற் செயலறுதற்கும உவமையாகுமாறு உணாக; பேடை - பறவையின பெணமைப்பெயர; 'தூவி' என்ற அடைமொழியினால, அன்னப்பேடையைக குறிததது தூவி - அன்னசசிறகு. 'மாதா அடைக்கின் றாரை' என்பது, அடைகின்றாமாதரை யென உருபு பிரிதலுக கூட்டப் பட்டது. பி - ம்:—[1]ஊடியவுணாவோடு. [2]மினனிடை. (கசஅ)

கசகூ. கின்னர மிதுனம் பாட [1]வெண்மழை கிழித்துத் தோன்று
மின்னென தரளம வேயந்த வெணணிற விமான மூர்ந்து
பன்னக மகளிர சுற்றிப் பலாண்டிசை பரவப் பண்ணைப்
பொன்னகர் வீதி தோறும புதுமனை புகுகின் றாரை.

(இ - ள.) கினனர மிதுனம பாட - ஆணும்பெண்ணுமாகிய இரட்டையாய் நிற்கின்ற கினனரரெனனுந் தேவசாதியார கீதமபாடவும், பனனக மகளிர சுற்றி பலாணடு இசை பரவ - நாககன்னிகைகள் சூழ்ந்து வாழ்த்துப் பாடல்களைப் பாடிவாழ்ததவும,—வெள மழை கிழிதது தோன்றும் மின் எனவெள்ளமேகத்தைக கிழிததுகொணடு விளஙகுகின்ற மினனல்போல, தரளம வேயந்த வெள் நிறம் விமானம ஊர்ந்து - முதுதுக்களால் அலஙகரித்துசசெய்யப்பட்ட வெணணிறமான விமானதில ஏறி, பணைணை - மகளிர கூட்டதுடனே, பொன நகர வீதிதோறும - அழகிய அந்த இலஙகாபுரியின் வீதிகளிலெலலாம், புது மனை புகுகின்றாரை - புதிதாக(க கணவர) மனைக குச செலகின்றவராகளான இராகதமஙகையரையும,—(எ - று.)

பெணவீட்டில விவாகம நடநதேறியபினபு அவருகின்ற சுபமுகூாதத்தில கணவாமனைகுச செலகின்ற கல்யாணபபெணகள், இஙகுக குறிக்கப் பட்டனர அவரனனரு செலலுரு சடஙகு, வதூப்ரவேச மெனபபடும. வெண்ணிறவிமானதிறகு வெணமழையும், மெலலியாய விளஙகும் மஙகையாகு மின்னலும உவமையாம. 'நீரையுட்கொணடிராத வெணமழையைக கிழித

துத்தோன்றும் மின்னல்' என்றது - இல்பொருளுவமை. இக்கரும், பச்சை ரும் - பதினெண்தேவகணங்களிற சோத்தவா. பலலாண்டு - பல் ஆண்டு பல வருஷகாலம வாழவேண்டு மெனறு வாழ்த்தும பாடல. 'புதுமணை புகுகின ரூரை' என்பதறகு - புதிதாகககட்டப்பட்ட மாளிகைகட்குக் கிருகபிர வேசம போகின்றவர்களே யென்றலு மொனறு. பி - ம்.—[1]கிளா, விண. ()

கஉ0. கோவையுங் குழையு மின்னக் கொண்டலின் மூரச மார்ப்பத்
தேவாவந தாசி கூற முனிவர்சோ பனங்கள் செப்பப
பாவையர் குழாங்கள சூழப பாட்டொடு வான நாட்டுப
பூவையா பலாண்டு கூறப புதுமணை புணர்கின் ரூரை.

(இ - ள்.) கொண்டலின மூரசம ஆர்ப்ப - நீரகொண்டமேகம (இடி முழகுமாறு) போல மூரசவாதத்தியங்கள ஆரவாரிகக்வும, தேவர் வந்து ஆசி கூற - தேவாகள் வந்து ஆசீர்வாதஞ்சொலலவும், முனிவர் சோபனங்கள் செப்ப - இருடிகள மங்கலவாழ்த்துக கூறவும, பாவையா குழாங்கள பாட் டொடு சூழ - ரிஷிபத்தினிகளின கூட்டங்கள பாட்டுப்பாடிகொண்டு சூழ்ந்து வரவும, வானம நாடு பூவையா பலாண்டு கூற - தேவலோகத்துப்பெண்கள பல்லாண்டு பாடவும், கோவையும குழையும மின்ன புதுமணம் புணர்கின் ரூரை - (கழுத்திலணிந்த) ஹாரங்களும (காதிலணிந்த) குழையென்னும் அணிகளும் (தமது புடைபெயராசசியால) மினனுமாறு புதிதாகக கல்யாணஞ் செயதுகொளளுகின்றவாகளான இராகதாரகளையும;—(எ - று)

மின்னமணமபுணாகின்ரூ ரை இயையும். பாவையா-சித்திரப்பதுமை போலழகியமகளிர 'முனிவாசோபனங்கள்செப்ப' என்றதை அடுத்துகின் றதஞல், 'பாவையர்' எனபது முனிபத்தினிகளென்று கொளளப்பட்டது. பூவை-கிளி அல்லது நாகணவாய்ப்பறவை; அதுபோன்றவா, பூவையா: கொஞ்சிப் பேசும இனசொல்லில் உவமம (கஉ0)

கஉக.—சீதையைத்தேடிச்செல்லும் அநுமான் தும்பக்ரீவனைப் பார்த்தல்.

இயக்கிய ரரககி மார்க ணுகிய [1]ரெஞ்சில் விஞ்சைச்
மூயறகறை [2]மலராத் திங்கண முகததிபா முதலி லேரை
மயக்கற நாடி [3]யேகு மாருதி மலையின் வைகுங்
கயக்கமி றுயிறசிக் [4]கும்ப கருணனைக் கண்ணிற் கண்டான்.

(இ - ள.) (மற்றும பல வேறுவகைபபட்ட தொழில்களை மேற்கொணடி நிறகின்றவாகளான), இயகியா-- யக்ஷஸ்திரீகளும், ரரகஸமாகள - ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளும், நாகியர் - நாககன்னிகைகளும, எஞ்சு இல் - குறைவறற [நிறைந்த], விஞ்சை - மாயவித்தைகளில தோகத [வித்தியாதரசாதியரான], மூயல் கறை மலரா திகள முகததிபா - முயலெனப்படுகின்ற களஙகம விளஙகாதததொரு பூரணசநதிரன (உண்டாஞல அது) போன்ற முகததை யுடையவரான மாதாகளும, முதலிலேரை - முதலானவாகளையும, மயக்கு

அற நாடி - சந்தேகமில்லாதபடி நன்முகப் பாத்துக்கொண்டே, ஏகும் - செல்லுகின்ற, மாருதி - வாயுகுமாரனை அநுமான்,—மலையின் வைகும் - மலைபோலப பெருவடிவமாயபபடித்துளள, கயக்கம் இல் துயிறசி கும்பகரு ணனை - கலக்கமில்லாத தூகதகதையுடைய கும்பகாணனை, கணணின் கண் டான் - (தனது) கணகளால பாத்தான்; (எ - று.)

கும்பகர்ணன என்ற வடமொழிபபெயாக்கு - குடம்போன்ற காதுகளை யுடையவன எனபது பொருள. இவன் தனது தமையன் தம்பிகளான இரா வணவிபீஷணாகளுட னிருநது இளமையிற பெருநதவஞ்செய்து மூடித்த பொழுது, இவனுககு வேணடிய வரஙகொடுககுமாறு பிரமதேவன் பிரதி யகஷமாக, அக்கடவுளை 'என்றும யான் அழியாது நிதிரையுயிருத்தல் வேண டும்' என்று வரமவேணடததொடஙகிய இவன, தேவாகள் விருப்பததின்படி தன்னாவில் வந்து நின்ற ஸரஸ்வதீதேவியின் சூழ்சசியால் என்றும் யான் நிதிதிரையுள்ளவனுயிருதல் வேணடும்' என்று வரம் வேண்ட, அப்படியே அகதடவுள் அநுகிரகிததனால், இவன் என்றும் நெடுந்தூகமுள்ளவனுய விட்டனன். ஆனதுபாறறி, 'கயகதமில்துயிறசிக் கும்பகருணன்' என்றார். மலை - கும்பகாணனது பருததோடஙகிய வலியபெரியவடிவிறகு உவமை.

களகமற்ற விதியாதரமாதா மூதத்துக்கு உவமையாவதறகாக களங்க மில்லாததொரு சநதிரமணடலததை அதற்கு உவமையாகக் கறபிததார்: இல்பொருளுவமை; சந்திரனிடததுள்ள களகதத்தை மூயலென்றல், ஒரு வகைக கவிசமயம். மானென்றலு முணடு. இவர்களிற சீதையிலலை யென்று நன்முக அறிநது என்பார, 'மயகதநாடி' என்றார். பி - மீ:—[1]செஞ்சொல். [2]இலாத. [3]ஏகும். [4]ஆன. (கஉக)

வேறு

கஉஉ.—தூம்பகர்ணன் படுத்திருக்கின்ற மண்டபத்தின் இயல்பு.

ஓசனை [1]யேழகன் [2]றுயர்ந்த வும்பரின்
வாசவன் மணிமுடி கவித்த மண்டப
[3]மேசற விளஙகிய திருளை யெண்வகை
யாசையி னிலைகெட [4]வலைக்க லான்றது.

(இ - ள்.) ஓசனை ஏழ் அகன்று - ஏழுயோஜனை விசாலமுள்ளதாய், உயர்ந்த உமபரின - சிறந்த மேலுலகததில், வாசவன் மணி முடி கவிதத - இந்திரன் இரதனங்களீடஞ் சூட்டப்பெறுதற்கிடமான, மண்டபம் - மணட பமபோல, எசு அற விளஙகியது - குறறமிலலாமல் விளஙகுகொணடிருப் பது; இருளை - இருட்டை, எண வகை ஆசையில் நிலைகெட - எட்டுவகைத் திகுகுகளிலும நிலைநிலலாமற போமபடி, அலைககல் ஆன்றது - அழித்தல் பொருநதியது; (எ - று.)—இசசெய்யுளிலுளள 'விளஙகியது,' 'ஆன்றது, எனற தெரிநிலைமுறறுகளுககு 'கும்பகாணன் படுதிருகின்ற மண்டபம்' என்று எழுவாய வருவிகக.

ஏழுயோசனை தூரம் விசாலமுள்ளதும், சிறந்த சுவாக்ஷலோகத்தில் இந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்த இடமுமான சுதாமையென்னும் தேவசபாமண்டபம்போலச சிற்பசாஸ்திர லக்ஷணத்தின்படி யாதொரு குற்றமுமில்லாம லமைந்துள்ளது அம்மண்டப மென்றும், எட்டுத் திக்குக்களிலும் இருளென்ப திலலையாம்படி நெடுந்தூரம் விளங்கும பிரகாசமுள்ளது அம மண்டப மென்றும கூறியதாம. இராவணனும கும்பகர்ணனும விபீஷணனும தவஞ்செயது வரமபெற்று இலங்கையை யடைந்தபினபு வரபலத்தால் நிதநிரையான தும்பகாணனைப் பீடிக்க, அவன 'எனக்குச சுகமாய் நிதநிரை செய்யுமபடியான தொரு மாளிகை நிருமிதது தரவேண்டும்' என்று அண்ணனிடஞ் சொல்ல, உடனே இராவணன் படிகக்கற்களினலும் பொன்னலும் அழகியதும் பெரியதும் பரந்ததுமான மாளிகையொன்று கட்டுவித்துக கொடுததனன்; தமபியும அதிறபடுதது நெடுங்காலந் துயில்வாஞ்சின னென்பது, உத்தர ராமாயண வரலாறு. உத்தரகாண்டச செய்யுளில "அகலமோரோசனை" என வருதலால, இச்செபயுளில் 'ஓசனையேழகன்று' என்றது, கும்பகாணன் தூங்குகின்ற மண்டபதத்துக்கு அடைமொழியாக்கப் படாது இந்திரன் மணிமுடிகவிதத மண்டபத்துக்கு அடைமொழியாக்கப்பட்டது. வாஸவன் வடசொல்·வசுகளை தலைவன்; அல்லது, ஐசுவரியமுடையவன். வசு-தேவரிலொரு பகுப்பினரும, ஐசுவரியமும். பி - மீ:—[1]தூறு. [2]உயாந்தது. [3]ஏசுற. [4]அளப்பவான்றது.

இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - இப்படலத்தின் சுரூ - ஆவ கவிபோன்ற கலிவிருத்தங்கள். (கஉஉ)

கஉங. இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - தூங்காகம்: - கும்பகரீணன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலையை வருணிப்பன.

அன்னத னடுவணெ ரமளி மீமிசைப்
பன்னக வரசெனப் பரவைதானெனத்
துன்னிரு ளொருவழித் தொகுக தாமென
வுன்னருந் தீவினை யுருக்கொண் டென்னவே.

(இ - ள்.) அன்னதன் நடுவண் - அத்தன்மைத்தான மண்டபத்தின் நடுவிடத்திலே,—ஓர் அமளி மீமிசை - ஒருபடுகையினமேல்,—பன்னகம அரசு என - சர்ப்பராஜனென ஆதிசேஷன் போலவும், பரவைதான் என - கடல் போலவும், துன் இருள ஒருவழி தொகுகது ஆம என - (உலகதது)நெருங்குகின்ற இருளெல்லாம் ஓரிடததிற் சோகதிருநதது போலவும, உன அருந் தீவினை உரு கொணடு என்னவே - நினைததற்குங கூடாததான பாவஙகள் (திரணடு) ஓர் ஆடவவடிவத்தைக கொணடாற் போலவும்,—(எ - று.)—'உறக்கமெயதினனை' என மேல் கஉங-ஆஞ் செயயுளோடு தொடாநது முடியும; 'நடுவண்,' 'மீமிசை' எனறவற்றிறகும அதுவே முடிகருஞ சொல.

மிகபபரத்த நீண்ட வடிவில், ஆயிரத்திலகளைடைய ஆதிசேஷன் கும்ப கர்ணனுககு உவமை. கரிய பெரிய வடிவதைதில, கடல் உவமை: அதுபற்றியே, 'இருளொருவழிதெதாக்கதாமென' எனறும், 'தீவினையுருக்கொணடென்னவே' என்றும உவமை குறித்தார். இவ்வுவமைகளெல்லாம், அசசந்தருதல் பற்றியும எற்கும. பாவதைதைக கருதிறமுடைய தென்றல், கவிமரபு. அத் தீவினையின் மிக்க கொடுமைபை விளக்குவார் அதற்கு 'உன்னரு' எனற அடைமொழி கொடுததார் 'உன்னருத் தீவினை உருககொணடென்ன' என்ற உவமையால, கும்பகாணன் கொடிய தீவினைகளையே செய்பவனெனபதும கூறியதாம. (கஉஙூ)

கஉஙு. முன்னிய கனைகடன் முழுகி மூவகைத்
தண்ணிய[1]லகதியொடு தழுவித் தாதுகு
மன்னெடுங் கறபக வனதது்ள் வைகிய
வின்னிளந் தெனறல்வந் திழுகி[2]யேகவே

(இ - ள்.) முன்னிய கனை கடல் முழுகி - முன்னுள்ள [அருகிலுள்ள தான] ஒலிகினற கடலில தோயாது எழுநது, தன் இயல மூவகைக கதியொடு தழுவி - தனகுப பொருந்திய மூனறுவகையான நடைகளோடுங கூடி, தாது உகு மன நெடுங கறபகவனதது்ள் வைகிய-மகரநதப்பொடிகள சிந்தப்பெற்ற நிலையான நீண்ட கற்பகசசோலையில் தஙகிய, இன் இளந் தெனறல் - இனிய இளமையான தென்றற்காற்று, வந்து இழுகி ஏக-வநது (தன்மீது) உராய்ந்துசெல்லவும:—(எ - று.)—'உறகமெயதினான' என்க.

கும்பகாணன் படுதிருககிற மாளிகையில் இததென்றற்காற்று இனிமையாக அவன்மேல் வீசிகொணடிருத்தலை எடுத்துக கூறினர். அக்காற்று அவ்விலஙகாபுரியைச சாரவுளள கடலிற் பட்டுக குளிரசசிபெற்று அதன் சிறுதிவலைகளை வீசிகொணடுவருதலை விளக்குவார, 'முன்னிய கனைகடல் முழுகி' என்றார. மூவகைக கதி - மந்தகதி [மெதுவான நடை], மதயிமகதி [இடைத்தரமான நடை], தவரிதகதி [விரைவானநடை] என்பன; கற்பக வனம் - தேவலோகததுக் கற்பகதருவை வலியகொணாந்து நாட்டப்பெற்ற இலஙகை நகரதது்சசோலை. முழுகி, தழுவி, வைகிய தென்றலென இயையும பி - ம:—[1]கதியொடும. [2]ஏறவே. (கஉசு)

கஉஙூ. வானவர் மகளிரகால வருட மாமதி
யானனங் கண்டமண் டபத்து ளாய்கதிரக்
கானகு காந்தமீக் காணற காமரீர்த்
தூநிற நுறுந்தளி முகததிற் றோற்றவே.

(இ - ள்.) வானவர மகளிர - தேவமாதர்கள், கால் வருட - (தனது) காலகளைப பிடிக்கவும,—மா மதி ஆனனங்கண்ட - (அவர்களுடைய) பூர்ண சநதிரன்போனற முகததைப் பாரதது, மணடபததுள ஆய கதிர கால நகு

சாந்தம் - அந்த மண்டபத்திற சிறந்த ஒளியையுடைய தூண்களாய் விளகுகின்ற சந்திரகாந்தகற்கள், மீ காண்ற - மேலநின்று சொரிகின்ற, காமர்நீர - அழகிய [இனியையான] நீரினது, தூ நிறம் உறுத் தளரி - சுததமானநிறததையுடைய நல்ல துளிகள், மூகத்தில் தோற்ற - (தனது) மூகததில் தெறிக்கவும்,—(எ - று.)—'உறகமெய்திஞன்' என்க.

சந்திரகாநதம்-சந்திரன்மூன் நீர்காலுவதொரு கல்; சூமபகர்ணன்படுதது உறஙகுமபோது தேவஸ்திரீகள் அவனுகருக் கால்பிடிக்கின்றனர்; அஙஙனம் பாதசேவைபணணுகின்ற அம்மாதர்களின் மூகசந்திரன் ஒளி வீசுதலால் அருகிலுள்ள சந்திரகாந்தக் கறறூணகள் மேலிருந்து நீசுரந் துமிழ, அந்நீர்த் துளிகள் காறறிஞல வீசப்பட்டு அகுமபகாணனது மூகததில் தெறிகது அவனுக்குக் குளிராசசெயகின்றன வென்க. மூகத்தைச சந்திரனென்று மயஙகிச சந்திரகாந்தம நீகான்ற தென்றதஞல், மயக்கவணி. (கூடு)

(இதுவும், அடுத்தகவியும் - சூம்பகாணன் தூஙகும்போது விடுகின்ற சுவாசததின் வலிமையை விளகுகும.)

கூசு. மூசிய வுயிரப்பெனு மூடிகு வாதமும்
[1]வாசலின் புறத்திடை நிறுவி வன்மையா
ஞசியி னளவையி [2]னடத்தக் கண்டவன்
[3]கூசினன் குதித்தனன் விதிரத்த கையிஞன்.

(இ - ள்.) மூசிய - (ஒனறன்பின் ஒன்ருய) நெருஙகிவருகின்ற, உயிரப்பு எனும் - (சூமபகாணனது) சுவாசமென்கிற, மூடிகு வாதமும - விரைவு கொண்ட [அல்லது வலிய] காறறும, வாசலின புறததிடை நிறவி - (அம் மணடபத்தையடுதது செல்லுகின்ற அநுமானை அபபாற்செல்லவொட்டாது அமமண்டபதது) வாயிலின் வெளிபபுறததில் நிறுததி, நாசியின் அளவையின் வண்மையான் நடதத - (அகுமபகாணனது) மூக்குவரையில் வலிய இழுத்துக் கொண்டுசெல்ல,—கணடவன் - (அதனைப்) பாரதது உணர்ந்தவனை அவ்வநுமான், கூசினன் - (அம்மூகதிலுள்ளே செல்லக) கூசியவனும், விதிரத்த கையிஞன் குதிததனன் - (அசசததால்) நடுங்கிய கைகளையுடையவனும் விலகி அப்பாற்குதிததனன்; (எ - று)

மிக வலிமையையுடைய அநுமான் வீதியோடு செல்லும்போது அவனை அப்பாறசெல்ல வியலாதபடி இமமண்டபதது வாசலுக்கு நேராக வெளியில் நிறுததி மூகதுவரையிலும வலிய இழுததுசசெலலும் வலிமையதாயிருந்தது அகுமபகாணனது மூசசுக்காற்று என்பதாம். யுததகாணடதது சூமபகருணன் வதைப்படலததில் ''திணடிறல் வீராவாயில நிறதததலும சுவாத வாதம, மணடுற வீரரெலலாம வருவது பேர்வதாகி'' என்பது, இவகு நேரகததகைத கைகருவுகுதல, அசசததிஞலாகுவது.

'மூசியவுயிரப்பு' எனற சொறசோக்கையால், மூசுவதே மூசசு என அசசொல் காரணபபொருள்பெறுவ தென்று தோன்றுதலை உயத்துணாக.

'வன்மையான் ராசியின் அளவையின கடத்த' என்பதற்கு - வலிமையை யுடையவனுன அகம்பகாணனது மூக்கினளவாகச செலுத்த என்று பொருள் கொளளுதலுமாம. மூக்கினபொருளில, 'வன்மையான' என்பது - மூன்றும் வேறறுமைவிரி; இப்பொருளில. குறிப்புவினையாலணையும பெயர. கண்டு அவன என்று பிரிதலுமாம். பி - ம்:—[1]ஆசையின்புறத திடையளவி. [2]நடக்க. [3]கொதிததனன். (கஉசு)

கஉஎ. பூழியின் றொகைவிசும பணைவப போய்ப்புகுங்
கேழிலவெங [1]கிளாகிடை யுயிரபுக கேடிலா
வாழிய வுலகெலாந துடைகசு மாருத
மூழியின் வரவுபாத் தழலவ தொதததே.

(இ - ள.) பூழியின் தொகை விசும்பு அணைவ - தூளியின் கூட்டம் (எழுந்து) ஆகாயததை யளாவிசசெல்லுமபடி, போய - (அகசுமபகாணனது மூக்கினின்று) வெளியே சென்று, புகும - (மீளவும அமமூகினுள்ளே வந்து நுழைகின்ற,—கேழ் இல் - ஒப்பறறதும், வெம - கொடியதும, கிளா-மேனமேலெழுவதுமான, கிடை உயிரப்பு - (அகசுமபகாணன்) படுதலுக் கொணடு தானுமபோது விடுகிற சுவாசமானது,—கேடு இலா வாழிய உலகு எலாம துடைகசும மாருதம் - அழிதலிலலாமல் நெடுகாலம நிலைபெறறு வாழ்தலையுடைய உலகஙகளெலலாம (கறபாந்தகாலததில்) அழிபபதான பிரசண்டவாயு; ஊழியின் வரவு பாாதது உழலவது - அவ்யுகாநதகாலததின் வருகையை யெதிரபாாதது அதுவரையில ஓரிடதது சஞ்சரிததுகொணடி ருப்பதை, ஒத்தது - போனறது; (எ - று.)—குளகசசெயயுளகளின் கடையில் இடைபபிறவரலாகவந்த இவவிரணடுசெய்யுளகளின்பின 'இவவனம ஆக' என்று வருவிதது, மேல் கஉக - ஆஞ் செயயுளில் 'உறகமெய்திஞன்' என் பதனோடு முடிகக.

உசசுவாசமாக வெளியேசெல்லுமபோது தெருக்களிலுளள புழுதிகளெ யெல்லாம வாரியெழுப்பி ஆகாயததையளாவிச செலுதது நிசசுவாச மாகத திரும்பிமூகினுட்புகுவதான குமபகாணனது சுவாசமானது, கறபாந் தகதில் மிகப் பெரிய சூறாவளியாக நெடுகாலம உலகமெஙகும வீசி அவ் வுலகஙகளெலலாம் அழிபபதான சணடமாருதம அவ்வூழிகாலததின வரவை யெதிர்பாரத்துகொணடு அதுவரை ஓரிடதது சஞ்சரிததிருந்தாற போனற தெனக தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]கிளரிடை. (கஉஎ)

கஉஏ பகையென மதியினைப் பகுத்துப பாடுற
வகையிலபேழ் வாய்மடுத தருந்து வானைன
புகையொடு முழங்குபே ருயிரப்புப் பொங்கிய
நகையிலா முழுமுகத தெயிறு நாறவே.

(இ - ள்.) மதியினை - பூரணசந்திரனை, பகை என - (அரக்கராகியதனை ஞருகுப) பகைவனென்று நினைதது, பகுதது - (அசசந்திரமணடலததை இரு

கூருகப்) பிளந்து, பாடு உற (தனது வாயின இரண்டு)பகுதிகளிலும் பொருந்தும்படி, கை இல் பேழ் வாய மடுத்தது - அழகியதாயிராத திறந்த (தனது) வாயில் இட்டு, அருந்துவான என - உண்கின்றனன் (இவ்வ)னை தோன்றும்படி,—புகையொடு - புகையுடனே, முழங்கு-ஒலிகின்ற. போ உயிர்ப்பு-பெரிய சுவாசம், பொங்கிய - மிகுதியாய் வரப்பெற்ற, நகை இலா முழு முகத்து - சிரிப்பிலாத [கடுமையேதோன்றுகின்ற] பெரிய முகத்தில், எயிறு தோற - வெண்பிறைகள் விளங்கவும்,—(எ - று.)—'உறக்க மெய்திஞன்' என்க.

வாயினிருபுறத்தும் வளர்ந்து வெண்ணிறமாய வெளித்தோன்றுகின்ற கோரதந்தங்கள், சந்திரனதுபிளவு போலும். வடிவும் நிறமும் பற்றிய உவமை. இராகதராசனுக்கு அடுத்த தமபியாகிய குமபகாணன் சந்திரனிடத்துத் தேவர்களிலொருவனென்பது பற்றிப் பகைமைபாராட்டி அவனது வடிவை இருகூருகப்பிளந்து தனது வாயிற்பெய்து தின்னத்தொடங்கும்போது அச சந்திரதண்டங்கள் அவனது திறந்த கடைவாயிரண்டிலும் சிறிது வெளியே தோன்றிஞறபோலு மென்று அவனது கோரப்பற்களை உதபிரேட்சித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. சுவாசத்திற் புகையெழுதல், அவனது மிகக கொடுமையால. முழங்குபேருயிர்ப்பு - குறட்டை. (கஉஅ)

கஉக. தடைபுகு மந்திரந் தகைந்த நாகம்போ
லிடைபுக லரியதோ ருறக்க மெய்திஞன்
கடையுக முடிவெனுங் காலம் [1]பாதகயற்
புடைபெய ராகெடுங் கடலும் போலவே.

(இ-ள) தடைபுகு மந்திரம-தடைசெயவதான மந்திரத்தால், தகைந்த - கட்டுப்பட்ட, நாகம போல - நலலபாமபு போலவும்,—கடையுகம் முடிவு எனும காலம பாதகு - (கற்பதனது) கடைசியுகதனின் முடிவென்கிற ஊழிகாலதனை எதிர்பாராதவகை கொணடு, அயல்புடை பெயரா-பக்கதிலெங்கும் பொங்கிவராமல் ஒருநிலையில் நிறகின்ற, கெடுகடலும் போல - பெரிய கடலும்போலவும,—இடைபுகல் அரியது ஓர் உறக்கம எயதிஞன் - நடுவில விழிதலிலலாத தொரு பெருந்தூகதனை யடைநதிருநதான, (அக குமபகாணன்); (எ - று.)

எலலாவுயிர்களையும எளிதிற் கொலலகூடிய கும்பகாணன் வரத்தினாற் பெருந்தூகதனை யடைநது பிறாகுத தீங்கு ஒனறும் செய்யமாட்டா திருதற்கு, எவ்வுயிரையுந தீண்டி யழிகக வலலதான பாமபுஸ்தமபநமநதிரத்தாற் கட்டுபபட்டுத தனனிசசைபபடி செல்லமாட்டாது ஒடுஙகியிருததலும, பொங்கியெழுநது உலகங்களினமீது பரவி அவற்றை ஒருங்குளளிதில் அழிகக வலலதான கடல கறபாநதகாலமவரையிலும அஙஙனஞசெயயாதகடவுளினுணகுக கட்டுப்பட்டு ஒருநிலபி லடஙகிநிறறலும உவமை யெனககாண்க.

உவமையணி.

இடை புகல - இடையிற்புகுவது: எனவே, இடையூறுயிற்று; தூக்கத திற்கு இடையூறுவது - விழிததல். பி - ம் —[1]ஓர்ந்தயல். (கஉக)

வே று.

கஙo — அவனை இராவணனென் றெண்ணி அநுமான் பெருங்கோபங் கொள்ளுதல்.]

ஆவதாகிய தன்மைய வரக்கனை யரக்கர்
கோவெ னுநின்ற குணமிலி யிவனெனக கொண்டான்
காவலுட்டங்கள் பொறியுகக் கனலெனக் கனன்ரு
னேவ லேவிவன் [1]மூவரி லொருவனு மீட்டான்.

(இ-ள்.) ஆவது ஆகிய தன்மைய அரகனை-அவ்வாறான தன்மையை யுடைய அந்தராக்ஷஸனை, அரக்காகோ எனு நின்ற குணம இலி இவன் என கொண்டான் - ராக்ஷஸராஜனென்று சொல்லப்பட்டு நிலைபெற்ற நற்குணஞ் சிறிதுமில்லாதவனான இராவணனிவ னென்று நினைதது, காவல் நாட்டங கள் பொறி உக கனல் என கனன்ரான்-(தன்னைச சரணமடைநதவாகளைப்) பாதுகாகக்வல்ல தன் கணைகளினின்று தீப்பொறி சிந்துமாறு நெருப்புப போலக கோபித்தான்;(யாவனெனின்,—)இவன் மூவரின ஏவலை ஒருவன் ஆம் ஈட்டான்-இவன் திரிமூர்தகளுள் யாராயினுமொருவனென்று சொல் லததக்க பெருமையையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

பலபராக்கிரமங்களிற் சிறந்தவனும், கம்பீரமான தோற்ற முடையவனு மான அநுமான் அயன் அரி அரன் என்னுக திரிமூர்தகளி லொருவ னென்றுகருதுமபடி யிருததலபறறியும, ருதகிராமசமாதலபற்றியும,'ஏவலை இவன் மூவரிலொருவ னை மீட்டான' எனப்பட்டான. இனி, ஆவதாகிய தன் மைய அரகனை, ஈட்டான் ஆம இவன மூவரின் ஏவன் ஒருவனை என-பல சாலியான இவன (இராவணன் கும்பகாணன் விபீஷணனெனகிற சகோ தரா) மூவரில எந்த ஒருவனை வென்று (முதலிற) சாதேகிதது, (பினபு), அரககா கோ எனு நினற குணமிலி இவன் என கொண்டான்—ராக்ஷஸ ராஜ னென்று சொலலபபட்டு நினற [இராவணனுகிய] குணகேடனிவனென்று எணணி, காவல நாட்டங்கள கனறபொறி உகக கனன்ரான் எனறு பொருள கூறுதலும பொருததுமு; மூதினவுரையில, ஈடு - பெருமை, இவ்வுரையில, ஈடு - வலிமை; வடிவின பெருமையுமாம.

தனது அடியாராகளை அருளொடு நோகாகிப பாதுகாபபன அநுமானுடைய திருகுணக ளென்பா, 'காவல் நாட்டங்கள்' எனறார. அஙனம அனபர்கள் மீது குளிராத கடாக்ஷததைச செயயும இயலபினவான கணைகள் இப்பொழுது பகைவாமீது சினந்து அனற்பொறி சொரிநதனவெனக. எனவே, அநுமான் அடியாரைபளிகவும கொடியாரை யழிகவும வலல துஷடநிகரக சிஷ்ட பரிபாலன சீலனெனபது போதரும. 'நினற' எனறது, குணமிலிககு அடை மொழி. காவல நாட்டங்கள் எனறு பிரிக்கவுமாம பி-ம்:—[1]இறைவாமூவாக ளொரு மீட்டான.

இதுமுதற் பததொன்பது கவிகள் - இப்படலதிற் காண்காகவி போன்ற கலிநிலைத்துறைகள். (கஉ0)

கஉக.—இராவணனல்லனென்பது அறிந்து அனுமான் தணிதல்.

குறுகி நோக்கிமற் றவன்றலை யொருபதுங குறித்த
விறுகு திண்புய [1]மிருபதிற் கிவனில னென்னு
மறுகி யேறியமுனிவெனுமம வடவைவெங் கனலை
யறிவெ னும்பெரும் பரவையம் புனலினு லவித்தான்.

(இ - ள.) அவன் - அவ்வனை கோபிதத அநுமான்,—மற்று - பின்பு, குறுகி நோகி - அருகிறசென்று பாரதது,—தலை ஒருபதும் - பததுதலை களையும், குறிதத இறகு திண புயமஇருபது - (அப்பதுத தலைகளுகு ஈடாக) குறிகபபடுகிற நெருகிய வலிய இருபதுதோளகளையும், இவகு இவன் - இவகுப் படிதிருகின்ற இவ்வரகன், இலன் - உடையனலலன், [ஆகலால் இராவணனல்லன்], என்னு-என்றுஎண்ணி,—மறுகி ஏறிய முனிவு எனும் வடவை வெம கனலை - மனததில மாறுபடக கருதியதனு லுணடாகி வளர்நத கோபமாகிய வெவ்விய படபாமுகாகினியை, அறிவு எனும் பெரும் பரவை அம புனலினுல் அவிததான் - தனது அறிவாகிய பெரிய கடலின் நீரினுல் தணிததான்; (எ - று.)

கும்பகர்ணனே இராவணனென்று மாறுபடவுணர்ந்ததனுலாகிய பெருக கோபமானது, அவனிடம பத்துதலைகளும் இருபதுதோளகளு மிலலாமை யைகணடுஇவன் இராவணனலலனென்று உணமையுணாந்ததனுல உடனே தணிநததென்க; அதற்கு, வடவாமுகாகினி கடல்நீரினுல் ஒருசியில் அடகுகிறறல் உவமைகுறிகபபட்டது. பின்னிரணடடி - உருவகவணி விபாதனுவமததாலாகும கொடுமைகுப பரிகாரம உணமையுணாவினுலாவ தென்பது வெளிப்படை. மறறு - வினைமாறறம, அசையுமாம. அவன்தலை யொருபதும என்றுஎடுதது,அவ்விராவணனுகுஉரிய பதுதுதலைகளுமெனறு உரைததனு மொன்று இருபது என்பதில், எணணும்மை விகாரத்தால் தொகதது [1]இருபது மிவற்கிலையென்னு என்று பாடமோதுவா ஒருசாரா. மறுகுதல் - மனததில் மாறுகொகருதுதல. (கஉக)

கஉஉ.—அனுமான் அப்பாற் சேல்லுதல்.

அவித்து நினறெவ னுயிரு மாகவென் றவகை
கவிதது நீங்கிடச சிலபக லெனபது கருதாச
செவிககுத் தேனென விராகவன புகழினை திருத்துங
கவிக்கு நாயக னனியவ னுறையுளைக் கடந்தான்

(இ - ள்.) செவிககு தேன என - (கேட்பவருடைய) காதுகளுகெல் லாம் தேனபோலினிமையா யிருக்குமாறு, இராகவன புகழினை திருத்தும - ரகுகுலததில் திருவவதரிததவனுன இராமபிரானது கீரத்தியைத திருதத ச

சொல்கின்ற, கவிக்கு நாயகன் - குரங்குச்சட்கு தலைவனுகிய அநுமான்,— அவித்து நின்று - (இவ்வாறு கோபத்தை) அடக்கிநின்று, எவன் ஆயினும் ஆக என்று அமைகலவித்து - 'இவன்யாராயிருந்தாலும இருகட்டும, என்று (உதாசினமாக) தனது அழகியகையை யமைத்து, நீகிட சில பகல் என்பது கருதா - (இவ்வாகன்) அழிதறகு இன்னும் சிலநாள்களே யுள்ளன' என்பதாகவும் எணணி, அனையவன் உறையுள் கடதான் - அக் குமபகாணனது இருபபிடத்தைக கடந்து அப்பாறசென்றான்; (எ - று.)

அமைகலவித்தல் - உபேகூபின் காரியம். இன்னும் சிலநாள்களுக்குள் இராமன் இகுவந்து எல்லாவரகளையும் தொலைதிடுவனெனபது உட்கோளாதலால், 'நீகிட சிலபரெனபது கருதா'எனபபட்டது. பகல் - நாளுகு இலகணை.

தேன் உணபவாநாவுக்கு இனிமைதருதல்போல,இராமபிரானது கீரத்தியமிருதம கேட்பவர்செவிகளு இனிமைதருவதென்க; இராமபிரானது கீரத்தியைத தனதுசெவிகளுகுத தேனுக அழகிதாகசொள்ளும வாநரதலைவனென்றலும் ஒன்று; 'எந்தஎநத இடததில் இராமகதை சொல்லப்படுகின்றதோ அந்தஅந்த இடததில அநுமான் தலைமேற்கூப்பியகையுடைய நின்று ஆனந்தக்கண்ணீரதும்ப அசசரிதராமிருததைச செவியிலேறறுப் பருகிக் களிகூருகின்றனன' என்ப. கபி - வடசொல். (கஉஉ)

கஉக.—அநுமான் மற்றும் பல இடங்களில் தேடிச்செல்லுதல்.

மாட கூடங்கண் மாளிகை [1]யோளிகை மகளிர்
ராட ரங்குக ளமபலங் தேவரா லயங்கள்
பாடல் வேதிகை பட்டிமண் டபமுதற் பலவு
நாடி யேகின [2]னிராகவன் புகழெனு நலத்தான்.

(இ - ள்.) மாட. கூடஙகள் - மணடபஙகளின சிகரஙகளும, மாளிகை ஓளிகை - வீடுகளின வாயிசகளும, மகளிர் ஆடு அரஙகுகள் - மாதர்கள் நாத்தனஞ்செய்கினற சாலைகளும, அமபலம - பலரும வநது கூடகதகக பொதுவிடஙகளும, தேவர் ஆலயஙகள - தேவாலயஙகளும, பாடல வேதிகை - (இனிதுவீறறிருகது) இசைபாடப்பெறற மேடைகளும, பட்டிமணடபம - கல்விபயிறறும மணடபஙகளும, முதல் - முதலான, பலவும - பல இடஙகளிலும, நாடி - (பிராட்டியைத) தேடிகொணடு, ஏகினன - சென்றான். (யாவனெனில,—) இராகவன புகழ் எனும நலததான்-இராமபிரானது கீரத்தியேயெனறு சொலலததக சிறபையுடையவனென அநுமான்; (எ - று.)

கூடம - வடசொல்; மலையிலுசசி இகுகு இலகணையாய, மேலிடததையுணர்தறறு. 'ஒளி கை' என்பது ஒருபொருட் பனமொழியாயத தொடாந்து. பட்டிமணடபம - கலவிபயிலுதறகிடமான மணடபம; விதகியாசாலை; இராமபிரானது கீரதிகு முகியாதாரமாய நினற அநுமானை, இராமபிரானது கீரத்தியாகவே குறிததனர். இராமபிரானது கீரதியே ஒரு புருஷ

வடிவுகொண்டாற் போன்றவெனன்ற கருத்தும் அமையும மாளிகை யோளிகை யென்றவிடத்துப பிராசங் காணக. பி - டீ:—[1]ஒழுகுகுள. [2]ாய கன புகழெனுலதான். (ககூகூ)

ககூ.—அநுமான் எங்கும் உட்புகுந்து தேடிச்செல்லும் நிலைமை.

மணிகொள் வாயிலுட் சாளரத் தாள்களின் மலரிற்
கணிகொ ணுளைதகிற [1]காலினும் புகையினுங் கலக்கு
நுணுகும் வீகுமற் றவனிலை யாவரே நுவல்வா
ரணுவின் மேருவி ணுழியா னெனசெலு மனுமன்

(இ - ள.) அணுமன - அநுமான,—மணி கொள் வாயிலுள் - அழகு கொண்ட (அநகரத்து மாளிகைகளின) வாயில்களிலுள்ளும், சாளரம் தாள் களில் (அமமாளிகைகளிலுளள) பலசணிகளினசலாகைகளினுள்ளும், மலரில் - மலாகளினுள்ளும், கணி கொள் ாளதகில - ஊன்றிபபாாதது உணரதகக பூதகணஙகளின உட்டுளைகளிலும், காலினும் புகையினும் கலக்கும் - சாரறப போலவும புகைபோலவும நுணணிதிறசென்று புகுதகதேடுவான; நுணுகும் வீகும - (அந்தந்த இடதகின வழிகுத தகபடி) மிகசசிறிய வடிவுகொள் வான பெரியவடிவமூக கொள்வான; அவன் நிலை யாவரே நுவல்வா - அவ் வநுமான் வேணடியபடி வடிவுகொள்ளுகின்ற நிலைமையின் சிறபபை எவர தாம சொல்லமாட்டுவர்? [அதனிறமை எவரும சொலலி முடிகுத்தரதததன்று என்றபடி]; அணுவின் - மிகசசிறுபொருளாகிய அணுவிலும, மேருவின் - மிகபபெருமபொருளாகிய மேருவிலும, ஆழியான் என - ஸ்ரீமந்நாராயணன் (உட்புகுந்து அந்தாயாமியாயிருததல்) போல, செலும - (அவ்வநுமன எவ் வகைப் பொருளிலும இடையீடின்றி) உட்செலலவலலன்; (எ - று.)

சிறுபொருள் பெருமபொருளென்ற வேறுபாடின்றி எல்லாப்பொருளி லுள்ளும் ஒருபடியாகப் புக்கு வியாபிக்கின்ற இயல்பு திருமாலுக்கு உள தென்பது பிரசிததம். அநுமன அந்தாயாமியாகின்ற திருமாலின்து நிலைமை இராமபிரானுகிய அப்பெருமானேயே எபபொழுதும்இடைவிடாது தியானிக கின்ற மெயயடியவனென அநுமனிடத்தும அப்பரமனருளால் அமைந்தது போலுமென ஒருவகைசசமதகாரத தோன்ற, 'அணுவின் மேருவிணுழியா னெனச செலுமனுமன' என்றன ரென்னலாம். இனி, இச்செய்யுளின் ஈறறடிகு—அணுவின - அணுவவ்வளவு சூக்ஷ்மரூபமாயும, மேருவின - மேருவவ்வளவு ஸ்தூலரூபமாயும ஆழியான் என செலும - திருமால்போலச செல்கின்ற, அநுமன என்ற பொருளகூறுவாருமுளர். அணிமா மகிமா முதலிய அஷ்டமகாசிததிகளில மிகவும நுணணியவடிவமாதல், அணிமா; மிகபபெரிய வடிவமாதல, மகிமா; இவ்வகைசசிததிகள் யோகிகளிடத்தும யோகேசவரனான பகவானிடத்தும உண்டி அநுமான் யோகசிததி கைவந்த வனதலால், அவனபகல் அவை உள. ஆனதுபறறி, 'நுணுகும வீகும' என்றா அந்தாயாமித்வம வாமனாவதாரம விசுவரூபம திரிவிகரமாவதாரம முத

லிய சுந்தர்ப்பங்களில் அணிமா மகிமா என்ற குணங்கள் திருமாலினிடத்து விளங்குதல காண்க. ஆழியான் - சகராயுதத்தையுடையவன், கடலிற் பள்ளி கொண்டுள்ளவன், கடலபோற் கருநிறமானவன்.

மூன்றாமடியில் 'நுணுகும் வீங்கும்' என்ற முறைமைகு ஏற்ப, நான்கா மடியில 'அணுவின் மேருவின' என நிறதகியது, முறைநிரனிறைப்போருள் கோளின்பாறபடும. உருவமில்லாததாகிய காற்று மிக நுண்ணிய தெனபது வெளிப்படை. புகை மிகநுணணிய தென்பதை "நீரினுநுண்ணிது நெய் யெனபர் நெய்யினும, யாருமறிவர் புகைநுட்பம்" என்ற காலடியாரினாலும் அறிக. மாயைகளில் தேர்ந்தவனான இராவணன் சீதையை எவருஞ்சென்று காணலாகாதபடி மிகநுணணிய இடததில் மறைதது வைத்திருதத லுக கூடு மெனபதுபறறி, மலாகளினுளளும் பூத்தணடுகளினுட்டுளைகளிலும் புகுத்து தேடுபவனனன். 'காலினும புகையினும கலக்கும' என்றதாரு - காற்றைக காட்டிலும் புகையைகாட்டிலும் மிகநுணணியனாய் உட்புகுவானென்ற பொருள்கூறுதலு மொன்ற; மேல் ககக - ஆனசெய்யுளைக் காண்க. காற்றி னுள்ளும் புகையினுள்ளும் ஊடுருவிச்செல்வ னென்று உரைப்பர் ஒருசாரார. காதரேறு 'காற்றையும் புகையோடு புகையாயுக சலத்துசெல்வனென்று உறைத்தலு முணடு மணிகொள - இரதனினம்பதிதத எனறுமாம; இந்த அடைமொழியைச சாளரதனுகுக கூட்டலாம. சாளரதாள - பலகணிக கம்பி பி - மீ:—[1]காலெனப்புகையெனக் கலகலும. (கஉச)

கஉரு.—அநுமான் விபீஷணனதுமாளிகையினுட் புதுதல்.

ஏந்த லிவ்வகை யெவ்வழி மருங்கினு மெய்திக்
காந்தண் மெல்விரன் மடந்தையா யாரையுங் காண்பான்
வேநதர் வேதியர் மேலுளோ கீழுளோர் விரும்பப
போந்த புண்ணியன் கண்ணகன் கோயிலுட் புக்கான்.

(இ - ள) இ வகை - இவ்வாறு, எ வழி மருஙகினும எய்தி எவ்வகைப் பட்ட இடஙகளிலுஞ் சென்ற, காந்தள் மெல விரல் மடந்தையர் யாரையும் காணபான - செஙகாந்தள்மலரினிதழ்போனற மெனமையான கைவிரல்களை யுடைய மகளிரனைவரையும பாரதது வருபவனுகிய, ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறநதவனான அநுமான்,—வேநதர-அரசாகளும, வேதியர - அநதணாகளும், மேல் உளோர - மேலுலகததிலுள்ளவாகளும, கீழ் உளோர-கீழுலகததிலுள் ளவாகளும், விரும்ப-(தன்னை) விரும்பும்படி, போந்த - பிறந்த, புணணியன்- நல்வினைகளையுடையவனான விபீஷணனது, கண அகல கோயிலுள்-இட மகனற மாளிகையினுளளே, புகுகான் - சென்றான; (எ - று.)

சீதையைததேடிக கணடுபிடிகக வேணடி, அவ்விலஙகையிலெஙகுமுள்ள மாதாகளையெல்லாம பார்பபவனுமினன் அநுமா னெனக. ஏநதல் - (யாவரி னும) உயாந்தவன்; ஆணபாறசிறபபுபபெயர. காந்தள், மூதலாகுபெயர.

இராவணனது இறுதிதமபியான விபீஷணன் வேதசாஸ்திரஙகளிற் கூறிய நற்குணநற்செல்கலையே எப்பொழுதுமுடையவனுய்கின்று யாதோ ருயிர்க்கும்யாதொருதீஙகுஞ்செய்யாது ஸாவஜ்ஞமித்ரனுகிமூவுலகதாக்கும ஈசனமையேசெய்தல்பற்றி, 'வேந்தர் வேதியா மேலுளோர் கீழுளோர் விரும பப்போந்த புணர்ரியன்' என்ரூர். பி - மீ:—[1]'இவ்வழி யெவ்வழிமருஙகினும்'

கஙகூ.—அநுமான்விபீஷணனைச் சமீபித்து நோக்குதல்.

பளிக்கு வேதிகைப பவளத்தின் கூடத்திற் பசுந்தேன
றுளிக்குங் கறபகப பந்தரிற் [1]கருநிறத் தோரை
வெளித்து வைகுவ தரிதென வவருரு மேவி
யொளித்து வாழ்கின்ற [2]தருமமன னுனறனை யுறுரூன்.

(இ - ள்.) பசுந தேன் துளிகுகும கற்பகம பந்தரில - புதுமையான தேனை (மலர்களினின்று) சொரிகின்ற கற்பகவிருக்ஷஙகள் அடார்த்து நிழல் செய்கின்ற இடதிலே, பளிகு வேதிகை - படிகஙகற்களினுலாகிய மேடை களையுடைய, பவளததின் கூடததில் - பவழமயமான அந்தமாளிகையில், கரு நிறததோரை வெளிதது வைகுவது அரிது என - கருநிறமுள்ளவர்களான இராக்கதாகளின் முன்னிலையில வெளிபபடையாய்(த்தனகுரியீதான)வெண ணிறவடிவததைகொணடு வாழ்வது கூடாதென றெணணி, அவா உரு மேவி- அவ்வரகஙகர்களுக்குரிய கருநிறவடிவததை(தானும) கொணடு, ஒளிதது வாழ் கின்ற-(அவ்வரக்காகளை)வஞ்சிதது மறைத்து வசிகின்ற, தருமம-தருமததை, அன்னுன்தனை - போனறவனுகிய விபீஷணனை, உற்ரூன் - சமீபித்து நோக்கினன், (அநுமான்;) (எ - று)

தருமமே செயயுமியலபினனுன விபீஷணனை 'தருமமன்னுன'னென்ரூர், விபீஷணஸ்துதாமாதமா''எனபபலவிடஙகளிற்கூறுவாலமீகிபகவானுயு. தருமம வெணணிற வடிவமுடையது. விபீஷணனே கருநிறமுடையான; ஆனதுபறறி, அத்தருமமானது கருநிறமகொணட அரகஙகளின்முன் தான வெளிப்படையாய்த தனக்குரிய வெண்ணிற வடிவததோடு வாழ்தலியலா தென்றுணணி அவாகளபோலவே கருநிறவடிவமகொண்டுருகுகரந்துவசித தாற போனறவனென்று கறபிததார்; தந்திறிப்பேற்றவணி. கறபகப்பதரிற பவளததின் கூடத்தில வாழ்கின்ற என இயையும. கீழ் கo ஆஞ் செய்யுளில ''மரமடஙகலுமக கற்பகம்'' என்றபடி இராவணுதி இராக்கதாகள்செய்தபெருந் தவபபயனுல் இலஙகையில மரஙகளெல்லாம கறபகமாயிருததலால் திவ்விய மானதொரு பூஞசோலை, 'கறபகபபதி' எனப்பட்டது. இனி, பவழமய மான கூடததிற படிகமயமான வேதிகையின்மீது தேன துளிகின்றகறபக மலாகளாலாகிய பநதலினகீழப பளளிகொண் டிருகின்றனன் விபீஷண னெனக கொளளினுமாம. அரகஙகளில் இவனொருவனே அறவினையாள னெனபது போதரும. வெளிதது, உற்ரூன் - இரட்டுறமொழிதல. பி - மீ.— [1]கருநிறததோபால வெளுதது வைகுதல். [2]தருமமொபபானறனை. (கஙகூ)

கஙஎ. அவனை நல்லனென்று அறிந்து அநுமான் அப்பாற்செல்லுதல்.

உற்று நின்றவ னுணர்வைத்தன் னுணர்வினு னுணர்ந்தான்
குற்ற மில்லதோர் குணமுள னிவனெனக் கொண்டான்
செற்ற நீங்கிய மனத்தின [1]னொருசிறை சென்றான்
பொற்றை மாடங்கள் கோடியோர் கொடியிடைப் புக்கான்.

(இ - ள்.) உற்று நின்று - (இவ்வனம் அநுமான் விபீஷணனைச) சமீபித்துப்பார்த்து நின்று, அவனை உணர்வை தன் உணர்வினால உணர்ந்தான் - அவனது அறிவினியல்பை தனது நுணுக்கறிவுகொண்டு ஆராய்ந்தறிந்து, குற்றம் இல்லது ஓர் குணம் உளன் இவன் என கொண்டான் - குற்றமற்ற நற்குணத்தையுடையவ னிவனென்று எண்ணியவனாய, செற்றம் நீங்கிய மனத்தினன் - (அதனால் அரக்கனிடத்திய அவன்விஷயத்திற்) கோபமில்லாத மனத்தையுடையவனாகி, ஒரு சிறை சென்றான் - (அம்மரங்களையைக்கடந்து) வேறொருபக்கத்திற் சென்று, பொற்றை மாடங்கள் கோடி ஓர் கொடியிடை புக்கான் - மலைபோன்ற [உயர்ந்த பெரிய] ஒருகோடி மாடமாளிகைகளுள ஒருகொடிப்பொழுதிலே சென்றான்; (எ - று.)

மாடங்கள்கோடி ஓர்கொடியிடைப புக்கான்-மிகப்பல வீடுகளினுள்ளே அதிவிரைவாகச சென்று பிராட்டியைத தேடின னெனக. திருமுருகாற்றுப படையில "இருவிலொடு செற்ற நீங்கிய மனத்தினர்" என்றவிடத்து நச்சினார்க்கினியர் 'பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்' என்று உரைத்தது உணர்த்தக்கது. பி - ம்.—[1]ஒருதிசை சென்றான. (கஙஎ)

கஙஅ —அநுமான் இந்திரசித்தின் வீட்டுவாயிலிற் சேர்தல்.

முந்த ரம்பையர் முதலினர் முழுமதி முகத்துச
சிந்து ரம்பயில் வாய்ச்சியர் யாரையுந் தெரிந்து
பந்தி ரமபல [1]கடந்தவன் மனததின்முன் செல்வா
னிந்தி ரன்சிறை யிருந்தவா யிலினகடை யெதிர்ந்தான்.

(இ - ள.) (அங்ஙனம கோடிக் கணக்கான மாடங்களில் மிகவிரைந்து புக்கு), முந்து அரம்பையா முதலினா - (அவ்விடங்களிலுளள) சிறந்ததேவ மாதர்கள் முதலியவர்களான, முழுமதி முகத்து சிந்துரம பயில வாய்ச்சியா யாரையும் - பூர்ணசந்திரன் போன்ற முகத்தையும செந்நிறம பொருந்திய வாயையு முடையவர்களாகிய மகளிரனைவரையும, தெரிந்து-பார்த்து (இவர்களில ஒருத்தியும சீதையல்லளென்று) அறிந்துகொண்டு, மந்திரம பல கடந்தவன - அந்த மாளிகைகள் பலவற்றையுஞ் சென்றுகழிந்தவனாய,மனததின் முன் செலவான - தனமனதத்தின் வேகத்துக்கும முந்தி [மிகவிரைந்து] அப்பாற் செலபவனான அநுமான, இந்திரனசிறை இருந்தவாயிலின்கடை எதிர்ந்தான் - (முன்பு) தேவேந்திரன சிறைவிடந்த (இந்திரசித்தினது வீட்டின்) கடைவாயிலைச சேர்ந்தான (எ - று.)

எவ்வளவு தூரத்திலுள்ள பொருளையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் மனம் அவ்விடத்துச் சென்று சோதலால், அது. மனோவேகமென விரைவிற்குச் சிறந்ததாக எடுத்துக்கூறப்படும். அதனினும் விரைவாகச் செல்வதெனின்பது, 'மனத்தின்முன் செல்வான்' என்பதன் கருத்து. எந்த வீடத்திற் செல்ல வேண்டுமென்று எண்ணினாலும் அனுமனம் எண்ணுதற்கு முன் அவ்விடத் திற்கு அப்பாற்சென்று சேர்கின்றனன் விரைவினாலென்க.

இராவணன் இராக்கதசேனையுடனே சென்று இக்குவிசயஞ்செய்கை யிற்சுவர்க்கலோகத்தையடைத்து இந்திரனெதிர்த்துப்போர்செய்தபொழுது அவனால் இந்திரனைச் சயிக்கமுடியாமற்போக, அசசமயத்தில் அவன்மகனை மேகநாதன் மாயையால் மறைந்து பொருது இந்திரனைக் கலகசசெய்து அவனை மாயப்பாசத்தாற கட்டிக்கொணடுபோய் இலங்கையில் தனதுவீட்டு வாயிலிற் சிறைவைத்துப் பிறகு சிறைமீட்கவந்த பிரமனால் 'இந்திரஜித்' என்று ஒருசிறப்புப்பெயரிடப்பெற்றனனென்ற வரலாற்றுவிவரத்தை உத்தர காண்டத்திற் காணலாம். ஆனதுபற்றி, அவன் மனைவாயில், 'இந்திரன்சிறை யிருந்த வாயில்' எனப்பட்டது. கடைவாயிலெனினும், தலைவாயிலெனினும் ஒக்கும்; முன்வாசல். இனி, வாயிலின்கடை - வாயிலின் இடமென்றலுமாம். எதிர்ந்தான் என்பது, நோக்கினனென்னும் பொருள்படும். பி -ம்.—[1]கடந்து தன் மனத்து. (கஉஅ)

கஉ.—அநுமான் அவ்வாயிலில் மிகப்பலஅரக்கரின் பாதுகாவலைக் கடந்து உட்செல்லுதல்.

ஏதி யேந்திய தடக்கையா பிறை[1]யெயி றிலங்க
மூது ரைபெருங் கதைகளும் பிதிகளு மொழிவா
ரோதி லாயிர மாயிர [2]மூணர்வினி யரக்கர்
காது வெஞ்சினக் களியினர் காவலைக் கடந்தான்.

(இ - ள.) ஏதி ஏந்திய தடகையர்-வாள்முதலிய ஆயுதங்களைக்கொண்ட பெரிய கைகளையுடையவாகளும், பிறை எயிறு இலங்க - பிறைசசந்திரன் போன்ற வகிரதந்தங்கள் வெளியே விளங்க [சிரித்த முகதோடு], மூது உரை பெருங் கதைகளும் பிதிகளும் மொழிவா - பழமொழிகளுடனே பெரிய சரித்திரங்களையும விடுகதைகளையும சொலலிக்கொண்டிருக்கின்றவர் களும், காது வெஞ சினக் களியினா - (பகைவரைக) கொல்லவல்ல கொடிய கோபத்தினாலாகிற யுத்தோத்சாகத்தை யுடையவாகளுமான, ஓதில் ஆயிரம் ஆயிரம உணாவு இலி அரக்கா - அளவுசொல்லுமிடத்து ஆயிரத்தாற பெருக கிய ஆயிரமென்னுந் தொகையுள்ள அறிவற்ற இராக்கதாகளின், காவலை - பாதுகாவலை கடந்தான் - (அவ்விந்திரசித்தின் வீட்டுவாயிலிற் கடந்து அத னுள்ளே சென்றனன், (அநுமான); (எ - று.)

மூதுரை - முதுமொழி; அதனிலக்கணம் - "நுண்மையுஞ் சுருக்கமு மொளியுடைமையு, மென்மையு மெளிமையு விளக்கந் தோன்றிய, குறித்த

பொருளை முடிந்ததற்கு வருந, மேது நுதலிய முதுமொழி யான" எனத தொல்காப்பியததிற காணக. பெருகதை - தேவாசுரயுததம், கூர்மாப்தி மதநம, பூவிகராகூசர்வரலாறு போல்வன. பிதிர - ஒருசமயத்திற கம்பா ஔவையாரைநோக்கி "ஒருகாலடு நாலிலைப்பக்தலடு" என்றுசொல்லி 'இதன் பொருளென்?' என்று வினவியதும, அதற்கு ஔவையார "ஆரையடாசொன் னுயது" என்று விடைகூறியதும் போல்வன; (ஆரைக்கீரைமுதலின் காம்பு கள் நான்குபிளவுபட்ட இலையையுடையனவாயிருககும்) இராவணன் எதி ரின்றி அரசாட்சிசெயகின்ற அகாலததில் அவன்மகனும் அவனினும வலிய வனுமான இநதிரசிததுககு மாறுயத துணிவுகொண்டு அவன்வீட்டு வாயிலி னுட் செல்லவல்லவ ரெவரு மில்லையாகவே, அவ்வாயில் காவலர்களுத் தம் கரு மததிற கருத்துவைகவேண்டிய அவசியமில்லையாதல்பற்றி, அவர்கள் வினோதமாகப் பழமொழிகளையும் பெருகதைகளையும் பிதிர்களையும் ஒரு வரோடொருவ சொல்லிகொண்டு பொழுதுபோககுவரென்க.

களி - போர்வெறி; கட்குடியினலாகிய களிப்புமாம். அரக்கா காது வெஞ்சினக் களியினர் காவல் - இராகதாகள் எதிரிகளையழிக்கும கொடுக கோபததையும போருக்கததையு முடையவாகளாய் அவ்வாயிலிற் கடுமை யாகப் பாதுகாவல்செய்து நிற்கின்ற நிலை. பி - மீ.—[1]எயிற்றரக்கர் [2]உறு வலியரக்கர். (கஙக)

கசo.—அநுமான் இநதிரசிததைப் பார்ததல்.

மூகக ணோக்கினன மூதன்மக னைறுவகை மூகனுந்
திக்கு நோக்கிய புயங்களுஞ் சிலகரந் தனையா
ணெக்க நோக்கியர் குழாத்திடை யுறங்குகின் றனைப
புககு நோக்கினன் புகைபுகா வாயிலும் புகுவான்.

(இ - ள.) மூக்கண நோக்கினன் மூதல் மகன் - மூன்றுகணகளாற பாரக்குமியல்பினனான பாமபினது சிறநதகுமாரனாகிய மூருகக்கடவுள, அறுவகை மூகனும-(தனககு இயல்பாயுள்ள) ஆறு முகங்களிலும், திகுநோக் கிய புயங்களும் - திகுகுகளையளாவிவளாந்துளள (பன்னிரணடு) தோளகளி லும், சில கரந்து அனையான - சில மறையபபெறறுவந்தாற போனறவனும், ஒகக நோக்கியா குழாததிடை உறங்குகின்றனை - (தனது அழகுகளுட) சம மாக அழகுளளவர்களாகிய மாதாகளின் கூட்டததினிடையே தூஙகுகினற வனான இநதிரசிததை, புககு நோக்கினன் - (அவன்வீட்டினுள்ளே) போய்ப் பாரததான்; (யாவனெனின,—) புகை புகா வாயிலும புகுவான் - புகை நுழையமாட்டாத வழியிலும நுழைந்துசெல்லவல்லனான அநுமான்;(எ - று.)

சிவபிரானது இளையகுமாரனான மூருகக்கடவுள், அழகிலும் பலபராக் கிரமங்களிலுஞ் சிறநததலால், அவ்வியல்புகளில் இளவீரர்களுக உவமைகூறப் படுவன். இராவணன்மகனும மகாவீரனுமான இநதிரசிதது ஒருமூகதையும இருபதகாயுமெ யுடையனாயிருதலால, அவனை, 'ஆறுமூகங்களோடும் பன்னி

ரண்டுகைகளையு முடையனென சுப்பிரமணியமூர்த்தி ஒருமுகத்துடனும் இரண்டு கைகளுடனும் இருந்தாற் போன்றனன்' என வருணித்தார் தற் துறிப்பேற்றவணி.

முக்கணநோக்கினன - த்ரிநேத்ரன். தேவசேனாபதியாய்த்தீயோரை யழித்து நல்லோரைக்காத்துப் புகழ்பெருமைகள்படைத்து அழகிலும் ஆற லிலுஞ் சிறந்தவர்ல், முருகக்கடவுள், 'முதன்மகன்' எனப்பட்டான்; அன்றி யும், சுப்பிரமணியனென்ற திரிமூர்த்திகளினுமேம்பட்டவனென்பது, அவனை தெய்வமாகக்கொண்ட கௌமாரசமயத்தாரது கொள்கை: அவனைக திருமுரு காற்றுப்படையில் ''பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராக'' என்றது முதலியவற்றா லுணரலாம: அந்தந்தத் தேவரைகுறித்துப் பிரஸ்தாபிக்கும்போது, அவ்வவ ரைத் தலைமைதெய்வமாகக கொள்பவரது கோட்பாட்டின்படி சிறப்பித்துக் கூறுதல் மகாகவிகளிமரபு இனி, முக்கணநோக்கினனென்றிய முதல்வனது மக னென்னும் பதவுரை கூறலாம்.

''மண்ணளவு பாதலமெலாஞ் சரண மாநிரவரைப்பு மிகுதோள், விண ணளவெலாமுடிகள்''என்றபடி முருகக்கடவுள் விசுவரூபங்கொள்ளுமிடத்து அவன் தோள்கள் திசைகளை யளாவி வளாதலால், 'திகுதோஷ்கியபுயங்கள்' என்றார் ஓகநோகஷியா - உருவம குணம் குலம் செல்வம் முதலியவற்றில் இந்திரசிதற்கோ ஒப்புமையுடைய மகளிரெனனலாம். ஓக்க என்ற செயவெ னெசசம, 'நோகஷியர்' என்ற பெயரிற பொதிநதுகின்ற 'உடையவர்' என்ப தைக கொள்ளும. புகைபுகமாட்டாத சிறுவழியினுள்ளும் புகுபவனென, அநுமானது அணிமாவென்னுஞ் சிதநியின் காரியததை விளகினார் (சசo)

கசக.—அவனது உருவத் தோற்றத்தால் அவரிடத்து அநுமான் பேருமதிப்புக் கொள்ளுதலைத் தெரிவிக்கிறது.

வளையும் வாளெயிற் றரக்கரேறு கணிசசியான் மகனே
வளையில் [1]வாளரி யனைபவன் யாவனே வறிசிய
னிளைய வீரனு மேந்தலு [2]மிருவரும் பலரா
லுளைய வுள்ளபோ ரிவனெடு முளனென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அளையில் வாள் அரி அனையவன் - மலைக்குகையினுள வாழ் கினற கொடிய சிஙகம்போன்றவனென இவன்,—வளையும வாள எயிறு அரக கனே - வளைந்திருகின்ற பிரகாசமுள்ள கோரப்பறகளையுடைய இராககத குமரனே? கணிசசியான் மகனே - மழுவாயுதத்தை யுடையவனென சிவபிரா னது குமாரனாகிய முருகக்கடவுளோ? யாவனே - யாரோ? அறியேன - (தான) அறிகினறேனில்லை இளைய வீரனும - இளையபெருமாளும [இலகு மணனும], வந்தலும் - தலைவனென இராமபிரானும், இருவரும் - ஆகிய இவ் விருவர்களும் பலராள - அரசகுமாரர்கள், உளைய - சிரமமுண்டாமபடி உள்ள -

உளதாகின்ற, போர் - யுத்தம், இவ்வெழுமே உளது-இவ்வேழுமே உண்டாகும், என - என்று, உணர்ந்தான் - ஊகித்தனன், (அநுமான); (எ - று.)

கோரதந்தமூடைமைபற்றி அரக்கனெனத்தக்காளுயினும் கம்பீரமான தோற்றத்தில் முருகவேள் போன்றிருத்தலால், ஐயத்துக்கு இடமாயிற்று. பிறகு ராமலக்குமணரிருவரும் இக்கு வரும்போது இவனுடன சென்றொள வருந்திப் பெருமபோரியற்றிஞல் இவனை வெல்லுதல் கூடுமேயன்றி எளிதில் வெல்ல இயலாதென்று, இவனது தோற்றத்தால் ஆறறிவு உள்ளபடி கருதலாயினன், ஊகித்தலிற் சிறந்த நுணணுணர்வையுடைய அநுமனென்க. பி - ம்:—[1]வாழரி. [2]இருவரும் மலருள்ளுளையும் வெஞ்சம மிவணுடனுள தென. (கசக)

கசஉ. இவனை யின்றுனை [1]யுடையபோ ரிராவண னென்னை
புவன மூன்றையும வென்றதோர் பொருளெனப் [2]புகறல்
சிவனை நான்முகத் தொருவனைத் திருநெடு மாலா
மவனை [3]பல்லவர் நிகர்ப்பவ ரென்பது மறிவா.

(இ - ள்.) இவனை-இத்தன்மையனை பெருவீரனை, இத்துணையுடைய-(தனக்கு) இணிமையைசெய்யும போர்த்துணைவனுகப் பெற்றுள்ள, போர் இராவணண் - தானும போரைசெய்தலிற தோந்த இராவணண், புவனம் மூன்றையும் வென்றது - மூன்று உலகங்களையும் வெற்றிகொண்டதை, ஓர் பொருள் என புகறல்-அரியதொருசெயலாகப் பாராட்டிக் கூறுதல், என்னை-எவ்வனம அமையும்! சிவனை - சிவபிரானையும், நால் முகத்து ஒருவனை - நான்கு முகங்களையுடைய ஒருமூதறிஞரான பிரமனையும், திரு நெடுமால் ஆம் அவனை - திருமகள் கணவனை மகாவிஷ்ணுவாகிய அம்மூதறகடவுளையும [ஆகிய திரிமூர்த்திகளையும], அல்லவா - அல்லாத மற்றையோரை, நிகர்ப்பவர்-(இவனை) ஒப்பவராவர், என்பதும் - என்று சொல்வதும், அறிவோ-விவேகத்தினை காரியமாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (எ - று)

அளவற்ற பலபராக்கிரமங்களையுடையவன அத்தன்மையனைமகாவீரன் போர்த்துணைவனு யிருக்கின்றபோது இராவணன மூன்றுலகத்தாரையும வென்றது ஒரு பெருஞ்காரியமாகப பாராட்டத்தக்கதன்றென்று எண்ணினன் அநுமன். மூனறுமடியிற் கூறிய திரிமூர்த்திகளின் மூன்மை, காரியகாரணக்கிரமம்பற்றியதெனபர். 'திருநெடுமாலாம அவன்' என அகரச்சுட்டாறு குறித்தது, சிறப்புப்பற்றி. புவனம - இடவாகுபெயர். வைசேடிகர் பொருள பணபு தொழில் சாதி விசேடம இயைபு எனபவற்றை அறுவகைப்பொருளெண்ணுறபோல, இங்குச் செயல் பொருளெனப்பட்டது. பி - ம்:—[1]உடையனு மிராவணற்கு. [2]புகலேன், புகலேம். [3]அவனையல்லது நிகாகிற்பர், அலது நிகர்பிறர். (கசஉ)

கசஙஉ.—இங்து வீணைநிற்பது ததத்தியன்றென்று அநுமான் அப்பாற் செல்லுதல்.

என்று மைகம்மறித் திடைநின்று காலத்தை [1]யிகபப
தன்று போவதென் றுயிர மாயிரத் தடங்காத்
[2]துன்று மாளிகை யோளிக டுரிசறத் துருவிச்
சென்று தேடினன் னிந்திர சித்தினைத் தீர்ந்தான்

(இ - ள்.) என்று - என்று நினைத்து, கைமறித்து - கையை மடகித தாடையில் வைத்துகொணடு வியந்து,—'இடைநின்று காலதைதஇகப்பது. இவ்விடதில் நின்று வீணை பொழுது கழிப்பது, அன்று - தகுதியன்று: போவது - அப்பாற்செல்வதே (காரியம), என்று - என்று எணணி, இநதிர சித்தினை தீர்ந்தான் - இந்திரசித்தைவிட்டு அப்பாற் சென்றவனுய்,—ஆயிரம் ஆயிரதது அடககா-பத்துலகுமென்றஅளவிலும்அடகாத, துன்றுமாளிகை-கெருகுகிய வீடுகளின், ஓளிகள் - வரிசைகளில், துரிசு அற துருவி - (ஐயத் திரிபுகளாகிய) குறறஙகளில்லாதபடி (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொணடு, சென்று—, தேடினன் - (பின்னும்) தேடபவனுனன்; (எ - று.)

'போவது' ஏன்பதை வியஙகோள்முற்றுகவுஙு கொள்ளலாம். இந்திர சித்து இராவணனுக்கு மந்தோதரியென்னும் பிரதான பத்தினியிடம் பிறந்த மூத்தகுமாரன்: இவனது இயறபெயர் மேகநாதனென்பது; பி - ம்:—[1]இகழ்வது. [2]துன்றுமாளிகை துரிசறததுருவினன்றொடாந்து. (கசஙஉ)

கசஙக.—அகஷன் அதிகாயன் முதலியோரது வீடுகளை அநுமான் கடத்தல்.

அக்கன் மாளிகை கடநதுபோய் மேலதி காயன்
[1]றொக்க கோயிலும் பொருநர்களில்லமுந் துருவித்
தகக மந்திரத் தலைவர்கண் [2]மனைகளுந் தாவிப்
புக்கு நீங்கின [3]னிராகவன் கழலெனைப் புகழோன்.

(இ - ள்.) அககன் மாளிகை கடந்து போய் - அகஷகுமாரனது வீட்டைக் கண்டு கழித்துச்சென்று,—மேல் - அதறகு அப்பால், அதிகாயன் தொகக கோயிலும் - அதிகாயனென்பவன பொருநதிவசிகின்ற சிறந்த வீட்டிலும், பொருநாகள் இல்லமும - (மற்றும்பல) போர்வீரர்களுடைய வீடுகளிலும், துருவி - (பிராட்டியைத) தேடி,—தகக மந்திரம தலைவர்கள் மனைகளும தகுதியான ஆலோசனைகளுரிய தலைவாகளாகிய மந்திரிகளுடைய வீடுகளிலும், தாவி புகு - குதிதது உட்புக்குததேடி, நீஙகினன் - மீள்பவனுயினுன் —(யாவனெனில்,—) இராகவன் கழல் என புகழோன - இராமபிரானது திருவடியென்று கீததிபெற்றவனுன அநுமான; (எ - று.)

எகாலதது எம்பெருமானுககு வாகனமாய்நின்று பணிவிடைபுரியுங் கருடாழ்வான்போலன்றி அநுமான இராமாவதாரததில்மாததிர வாகனமாய் நினறு பணிவிடை புரிதலால, அநுமானுககு 'சிறியதிருவடி என்று ஒரு

திருநாமம் வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் வழங்கும்; அப்பெயரை 'திருவடி' என்றே வழங்குதலும் மரபே. திருவடி - திருவடித்தொண்ட னென்றபடி. 'இராகவன் கழலெனப் புகழுநீங்கினன் புகழோன்' என்பதற்கு - திருமாலாகிய இராமபிரானது திருவடி (திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் எங்கும் பரவிச சென்று மீண்டமை) போலக கருதியவிடங்களிலெல்லாம் புக்கு நீங்கினன் கீர்த்திமானுன அநுமானென்று பொருளுகூறலுமாம்.

அக்ஷன் - இந்திரசித்தினது தம்பி; மந்தோதரியினிடம் பிறந்த இளைய குமாரன். அதிகாயன என்ற பெயர் - பெரிய உடம்புடையவனென்று பொருளபடும்; இவனும் இந்திரசித்தின் தம்பியே. இராவணனுக்குத் தான்ய மாலினி யென்னும் மனைவியினிடம பிறந்தவன் இவன்; பூர்வதனில திருமாலாற கொல்லப்பட்ட மதுகைடப ரென்னும் அசுரரிற கைடபனது அமசமானவன். (குமபகர்ணன், மதுவின் அம்சம.) பி - ம்:—[1]தொக்க கோயிலுந் தம்பியரில்லமுந் துருவி.' [2]மனைகளுமதடவி.' [3]இராகவனசரமென, இராகவன்கணினையென. (கசச)

கசந. —அநுமான் மற்றும் அந்தரங்கமானவிடங்களில் தேடக்கருதி நடுவகழியைச் சார்தல்.

இன்ன ராமிரும் பெருமபடைத் தலைவாக ளிருக்கைப
பொன்னின் மாளிகை யாயிர கோடியும் புக்கான்
கனனி [1]மாகரப் புறத்தகன் கரந்துறை காணபான்
சொன்ன [2]மூன்றினு நடுவண தகழியைத தொடர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்னா ஆம் - இததனமையரான, இரும பெரும படைதலைவர்கள் - மிகப்பெரிய சேனைகளின் தலைவர்கள், இருக்கை - இருகின்ற இடமாகிய, பொன்னின் மாளிகை ஆயிரகோடியும - பொன்னிலுலமைந்த ஆயிரகோடிகணகான வீடுகளிலும, புகான் - போய் (சீதையை) த் தேடியவனுன அநுமான.—கன்னி மாநகர்ப்புறதது - அழிவற்ற பெரிய அவ்விலஙகாபுரியினிடதது, அகல் கரந்துறை - பரந்த மறைவிடமான இராவணனரணமனையை, காணபான - பாரததற்பொருட்டு, சொன்ன மூன்றினும நடுவணது அகழியை தொடாநதான - (சிற்பசாஸ்திரஙகளிற) கூறப்பட்டுள்ள மூன்று அகழிகளுள்ளும நடுவிடதிலுளளதான அகழியைச சார்ந்தான; (எ - று.)

புறநகர இடைநகர அகநகர என்று நகரம் மூன்றுபகுப்பினதாக அமைக்கப்படும. அபபகுப்பு ஒவ்வொன்றையுஞ சூழ மதிலும் அதனைசசார அகழியும உணடு. இலஙனம் மூறகொள்கையமைந்திருததலால், 'சொன்ன மூன்று' எனப்படடது இலஙகையிற புறநகரதது மதிலைச சாரநத அகழி, கடலேயாக இயலபில் அமைந்தது; இது, இயறகைகீரண மறறவை - செயறகை. அநுமான அநதப் புறவகழியையும அதறகுளளிட்ட புறமதிலையுங கடந்து புறநகரி லெஙகும பிராடடியைத தேடியதை இவ்வரையிறகூறிய கவி, இனி

அவ்வநுமான் அதற்கு உள்ளடங்கிய இடைநகா அகநகர்களிற்சென்று தேடக் கருதி இடைநகரைச் சூழ்ந்த மதிலைச சார்ந்துள்ள அகழியை யடுத்தமை இவருக் கூறினா. (அகநகரின் அகழிமதில்கள், மேல் கசுசு-ஆஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும்.)

இராவணன் கோட்டை யென்று பிரசித்தமாகக கூறும்படி இராவணன் வசிகின்ற இடம் புறத்தவா அகத்துவருதலும் அகத்தவர் புறத்திற்செல்லு தலும் எளிதிலியலாதபடியும, இன்னவிடத்தி லின்னதன்மையதா யுள்ள தென்று புறநாட்டவா எளிதிற்கணடு உணரலாகாதபடியும் அமைந்திருத்தல் பற்றி, 'கரந்துறை' எனப்பட்டது. கரந்து உறை - மறைவாயிருப்பதென்று பொருள். அவ்விடம, விசாலமாயிருத்தலால, 'அகன்கரந்துறை' எனறா. நகாப்புறத்து-நகரில்; புறம்-ஏழனுருபு: இனி, நகாப்புறத்தது புறநகரத்திலிருந்து நடுவணது அகழியைத்தொடாந்தான் என்றலுமாம். நகர்ப்புறம் இலகுகணப் போலி. இனி 'கரந்துறை' சுருங்கையெனப்படுகின்றகரந்தகற்படையென்று கொண்டு, பின்னிரணடடிகளுக்கு - புறநகரதிலிருந்து செல்லும் அகன்ற கரந்தகற்படையையுமூட்படப் பாரத்துசசெலபவனுன அநுமன் அநேரூரு வழியால் இடையகழியைச சோந்தனனென்றலுமொன்று;''வேணிலம்வருத்து நீரிரந்துவந்திழிதரச, சேணிலத்தியற்றிய சிதறிரச சுருங்கை சேர், கோணிலத்து வெய்யவாக கொடுஞ்சுறத்தடங்கிடகு'' என்ற சிந்தாமணி காணக. கனனி - அழிவின்மை. இனி, கன்னி மாநகா - கன்னிகைபோல எவருஞ் சேரவொணணுத மிக்க பாதுகாவலியுடைய பெருநகர மெனினுமாம; பி - மீ·—[1]மாமதிற்புறத்தவன். [2]மூனறினுணடுவணத்தகழியை. (கசநி)

கசசு.—அவ்வகழியினபரப்பை அநுமான் கொண்டாடுதல்.

தனிக்க டக்களி றெனவொரு துணையிலான் [1]றுய
பனிக்க டற்பெருங் கடவுடன் பரிபவந் துடைப்பா
னினிக்க டப்பதன் றேழ்கடல் கிடந்தெதன் றிசைத்தான்
கனிக்க டற்கதிர் தொடர்ந்தவ னகழியைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தனி கடம் களிறு என - ஒப்பற்ற மதயானைபோல, ஒரு துணை இலான் - ஒருதுணையையும் வேண்டாதவனும், கடல் கதிர்-கீழ்கடலி னின்று உதித்த சூரியனை, கனி தொடாந்தவன் - பழமென்றுகருதி(ப் பிடித தற்கு)ப பாயத்தவனுமான அநுமான்,—அகழியை கணடான் - அந்த இடை நகரகழியைப் பாரத்து,—தாய - '(என்னுல்) தாணடப்பட்ட, பனி கடல் - குளிரசசியான கடலாகிய, பெருங கடவுள்தன் - பெரிய தேவனுக்கு (யான் தாணடியதனுல) நேர்ந்த, பரிபவம - அவமானததை, துடைப்பான்-நீகுதற பொருட்டு, இனி கடபபது அன்று ஏழ் கடல் கிடந்தது - இனி (என்னுல) தாணடமுடியாததாய் ஏழுகடலும ஒருசேர இவ்வாறு இயைந்துகிடந்தது,' என்று இசைததான - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொணடானை: (எ - று.)

ஐம்பூதவீபதத்துக்கும் இலங்கைத்தீவுக்கும் இடையிலுள்ளதும், உவாக் கடலின் ஒருபகுதியும், எளிதிலெவருங்கடக்க வியலாததுமான கடலேதான் எளிதிற்கடந்தமைபற்றி அக்கடலரசனுகிய வருணனுக்கு நோந்த அவமானத தைப் போக்கவேண்டு மென்ற கருதத்தினுல், தான அங்ஙனம இனிதாண்ட முடியாதபடி ஏழுகடல்களும் ஒருங்குகூடி இவ்வாறு இருந்ததாகு மென்று, அவ்விடைக்க ரகழியாகிய கோதிலேயின அருமைபெருமைகளே மனத்திற் பாராட்டின னனும னென்பதாம; தற்குறிப்பேற்றவணி. டமொழியில் வருணனுக்கு மஹாதேவனென்று ஒருபெயர வழங்குதலால, 'பெருங்கட வுள' எனறார. 'கடபபதன் றேழ்கடல் கிடந்தது' - பன்மையொருமை மயக்கம். பி - ம்:—[1]சாவான். (கசசு)

இதுவும் அது.

கசள. பாழி நன்னெடுங் கிடங்கென[1]ப் பகர்வரேற் பல்லோ
ரூழி காலநின் றுலகெலாங் கல்லினு[2]மூலவா
வாழி வெஞ்சினத் தரக்கனே யஞ்சியாழ் கடலக
ளேழு மிங்ஙகர் [3]சுலாயது கொலாமென விசைத்தான்.

(இ - ள்.) 'பாழி - அகலமுள்ளதும், நல் - சிறந்ததும, நெடு - நீண்டது மான, கிடங்கு - அகழியாகும் (இது),' என - என்று, பகாவர் ஏல் - (எவரே னும) சொல்வராஞல்,—பல்லோ - பலபேர், ஊழி காலம் நின்று - சற்ப காலமளவுங கூடநின்று [நெடுங்காலமநின்று எனறபடி], உலகு எலாம்கல்லி னும - நிலவுலகமுழுவதுந தோண்டினலும, உலவா - (இங்ஙனம) மூடிவு பெறமாட்டா [இவ்வள்வு அகலமும நீளமும ஆழமும உண்டாக]. (ஆதலால், அகழியென்று கொள்ளற்பால தன்று இது; மற்று யாதோவெனின்.—) ஆழி வெம சினதது அரக்கனே - (கரிய பெரிய வடிவததிற) கடல்போன்றவனும கொடியகோபமுளளவனுமான தலைமையரக்கனுகிய இராவணனுக்கு, அஞ்சி-பயந்து, ஆழ் கடல்கள் ஏழுள இங்கா சுலாயதுகொல் ஆம-ஆழ்ந்த ஏழுகடல் களும ஒருங்குசோந்து ஓர அகழியாகி) இநத இலங்காபுரியைச சூழ்ந்தது போலும இது, என இசைததான் - எனறும (தனக்குட்)சொலலிக்கொண்ட னன், (அநுமான்); (எ - று.)

உலகததில எததனேபே: ஒருங்குகூடி எவ்வளவுகாலம் தொடாசசியாய வேலைசெய்யததலைப்பட்டு நிலவுலகமுழுவதும தோண்டினலும இவ்வளவு அகன்றும் நீண்டும ஆழந்துமுளள பெரிய கோதிலை யமையா தாதலால், இது செயற்கையகழியன்று எனறும், இராவணனிடதது அசசத்தால் ஏழுகடல் களும ஒருங்குகூடி அவனது இடைங்காகு இங்ஙனம் இயற்கையகழியா யமைந்திருததலகூடு மெனறும எண்ணினன அனுமனெனக. ஒரு பொருளி னிடதது அதன் உணமைதனமையை மறதது மறறொருதன்மையை யேற் றிக கூறியதலால, இது - ஒழிப்பணி; இதனை, வடநூலார அபஹ்நுதியலங் காரமென்பா. பி-ம்.—[1]உணாவனேற். [2]மூடியா. சுலாயகொலாமெனநினைக தான். (கசள)

கசஅ —அவ்வகழியையடைந்த அநுமான் அதன்கடந்தற்கு அநுமையைக் கருதுதல்.

ஆப தாகிய வகன்புன லகழியை யடைந்தான்
ரூப வேலியி னிருமடி விசைகொடு தாவிப்
போய காலத்தும் போக்கரி [1]தென்பது புகன்ற
னைய கன்புகழ் [2]நடந்தபே ருலகெலா நடந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபதாகிய - அததன்மையதான, அகல் - அகன்ற, புனல் அகழியை - நீர்நிறைந்த அவ்வகழியை அடைந்தான் - சேர்ந்தவனுய்— 'தாய - வேலியின் இரு மடி விசை கொடுதாவி போய காலத்தும் - (முன்பு) தாண்டின கடலுக்காக கொண்ட வேகத்திலும் இரண்டுபங்கான வேகத்தைக் கொண்டு (யான்) தாண்டிப்போனபோதிலும், போக்கு அரிது - கடந்தற்கு அரியது (இவ்வகழி),' என்பது புகன்றன - என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டனன்: (யாவனெனில்,—) நாயகன் புகழ் நடந்த பேர் உலகு எலாம் நடந்தான் - லோகநாயகனை இராமபிரானது கீர்த்தி சென்றுபரவிய பெரிய உலகங்களிலெல்லாம் (தானும் தனது புகழினுல்) சென்றவனை அநுமான்; (எ - று.)

முன்பு கடல்கடந்துவருதற்கு நாம் எவ்வளவு வேகங்கொண்டோமோ அதனினும் இரட்டிப்பான வேகங்கொண்டு சென்றலும இவ்வகழியைக்கடந்தல் மூடியாதென்று எண்ணினன் அநுமனென்பது, இடையிரண்டடிகளின் கருத்து. தலைவனை இராமபிரானது கீர்த்தியோடு தூதனை அநுமானது கீர்த்தி ஒற்றுமைபபட்டிருத்தலால், அவ்விராமகீர்த்திபரவிய உலகமுழுவதிலும் அநுமானது புகழுடமபும் சென்றள்ள தென்பது, நான்காமடியின் தாற்பரியம; எனவே. இராமனெடொத்த கீர்த்திமான் அநுமனென்றதாம், முதலடி - முற்றுமோனை பி - ம்:—[1]ஆமென்ற. [2]டாய. (கசஅ)

வேறு

கசக —இதுமுதல் ஏழகவிகள் - அவ்விடைநகரகழியின் வருணனை· கவிக்கூற்று.

மேக்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழுத்
தூக்கி னலன்ன தோயதத தாய்ததிய
ராககி னன்பரை யன்ன வகழியை
வாககி னுலுரை [1]வைக்கலு மாகுமோ.

(இ - ள.) மேக்கு-மேலிடததில [வானததில்] செல்லுகின்ற, நால்வகை மேகமும - நானகுவகைப்பட்ட மேகஙகளும், கீழ் விழ-கீழிடமாகிய நிலவுலகததிலுள்ள தனனைக கடலென்றுகருதி நீரமுகந்து கொள்ளுதறபொருட்டுத தனனைநோகவி) இறஙகிவருமாறு, தூகிஙலை அனன தான) தலையெடுதது

காட்டிலும் போன்ற, தோயத்தது ஆய் - நீரையுடையதாய், துயர் ஆக்கிலுன் படை அன்ன - (உலகதது கு) துன்பத்தைச்செய்தவலுனை இராவணனது சேனையைப போன்ற, அகழியை - அந்த அகழியின் இயல்பை, வாக்கிலுல் உரை வைக்கலும் - வாயிலுலெடுத்துச சொல்லுதலும, ஆகுமோ மு'டியுமோ? [மூடியா தென்றபடி]; (எ - று.)

அந்த அகழிவருணனையாகிய தனிப்பிரபந்தத்துகு இம்முதற்செய்யுள் அவையடக்கமபோன்று நிற்கும்; அதன்சிறப்பை வருணித்துச சொல்லுதல் மூடியாதென்றன ராதலி னெனக அவ்வகழியில் நிறைந்திருக்கின்ற நீர் அலைகளால் மேலெழுதலை, வானத்துச செல்லுகின்ற மேகஙகள் தன்னைக் கடலென்றுகருதித் தன்னிடத்து நீர முகக்கவருமாறு அவற்றிக்குத தனது இருப்பைத தலையெடுதது க்காட்டுகின்றவாறு போன்றதென வருணித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவணி. நால்வகை மேகம் - நான்குதிசைகளினின்றும் வரும் மேகஙகள். புஷ்கலாவர்த்தம் முதலிய நான்குமேகங்களென்றலு மூண்டு; பழையதிருவிளையாடற் புராணத்து நானமாடகூடலான திருவிளையாடலில் ''புட்கலாவருத்தமுன்னு, வென்றிகொணுன்கு மேகவேந்தரை வரவழைத்தான்'' என்றும், கடம்பவனபுராணத்தில் ''வென்றிப்புட்கலா வருத்தமுதற் புயல்களுண்மீக'' என்றும் கூறுதல் காண்க. இராவணன் சகலலோகஙகளுடகணுய் எல்லாப்பிராணிகட்கும துன்பஞ் செயதலால், 'தயராகிலுன்' என்று ஒருபெயரிட்டுக் கூறப்பட்டான; ராவணன் என்ற பெயர - பிறர்கூசசலிடுமாறு உபதிரவஞ்செய்கினறவனென்று பொருள்படுதலும உணர்க. அவனது சேனை, தொகையிறபெரியதும் வடிவத்திற்பரந்ததுமாயிருத்தலால், வெள்ளமென்றும், கடலென்றும கூறப்படும்; அதனை, இஙகு அகழியின்பரப்புகு உவமையாகினர: இதனுல, கடதறத கருமையையுஙக காட்டியதாம். பி - மீ.—[1]வைகலும் வைகுமோ.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரொன்று மாசசீரும், மற்றைமூன்றும் விளசசீர்களுமாகிய அளவடி நான்குகொணட கலிவிருத்தங்கள்.

(கசகூ)

கரு.—அவ்வகழியிற் பலவகை நீருமணமும்.

ஆனை மூமமத மும்பரி யாழியும்
வான மஙகையர் குங்கும வாரியு
நான மாதர் நறைக்[1]குழ லாவியுந்
தேனு மாரமுந் தேய்வையு நாறுமால.

(இ - ள்.) ஆனை மும் மதமும் - யானைகளின் மூனறுவகை மதஜலஙகளும், பரி ஆழியும் - குதிரைகளின் வாய்நுரைநீரும், வானம் மஙகையர் குங்குமம் வாரியும் - தேவமாதர்கள்பூசிய குங்குமக்குழம்பும், மாதர் நானம் நறை குழல் ஆவியும்-(மரீறம்பல) மகளிரது கஸ்தூரிகுழம்புதடவியதும் நறுமணமூளளதுமான கூநதலு'கு ஊட்டிய அகிறபுகையும், தேனும - (மலாகளி

னின்று சொரிகின்ற) தேனும், ஆரமும் - சந்தனக்குழம்பும், தேய்வையும் - (மறறும் அகில் தகரம் முதலிய வாசனைமரஙகளின்) தேய்த்தபூசசும், நாறும - (தன்னிடதது)மணம்வீசப்பெறறும், (அவ்வகழிநீர்); (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

யானைகளின் மதஜலங்களும், குதிரைகளின் வாய்நுரைகளும், அவ்விலஙகையில் வசிக்கின்ற தேவமாதாகளும் மற்றைமகளிரும் உடலிற் பூசிய குஙகுமக்குழம்பையும் சந்தனத்தேய்வையையும மறறுஞ்சில வாசனைத் தேயவைகளையும அவர்கள் கூந்தலுக்கு ஊட்டிய அகில புகையையும் அடித்துக்கொணடு பெருகும நீரும், அவ்வகழியிலுள்ள நீர்ப்பூக்களினின்று சொரிகின்ற தேனும் அவ்வகழியில் சோதலால், மதமணம் மூதலியவற்றின் நறுமணம் வீசுகின்றது அவ்வகழிநீ ரென்றவாறு. அகழிநீர ஆனைமதம் முதலியன நாறும் - இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில், இடத்தினமேல் நின்றது [உபசார வழக்கு.] ஆழி - விலாழி யென்பதன் விகாரம. குங்குமவாரி - குஙகுமப்பூவை யரைதது்சசரைத்த குழம்பு. நாணம் - சவ்வாரி; அதனாலாகியபயிர்ச சாந்துக்கு இலகுணை. தேய்வை - தேய்கபப்பட்டது. ஆரம்-புஷ்பஹாரமென்றும, தேய்வை - சந்தனததேய்வையென்றும் கொள்ளினுமாம். மும்மதம் - துதிக்கைமதம, கர்ணமதம், பீஜமதம. பீ - மீ:—[1]குழனெவியும். (கஙக)

கருத்து —அவ்வகழியிற் பலவகை நீர்ப்பறவைகளோலித்தல்.

உன்னு நாரை மகன்றில் புதாவுளி
லன்னங் கோழி வண்டானங்க ளாழிபபுள்
கின்னரங் குரண்டங் கிலுக் கஞ்சிரல்
சென்னங் காகங குணலஞ் சிலம்புமே.

(இ - ள.) உன்னும் - (மீனுகிய இரையைத தேடுக) கருதுதையேயுடைய, நாரை - நாரைகளும, மகன்றில் - மகன்றிலகளும, புதா - குருகுகளும், உளில - உள்ளான்களும், அன்னம் - ஹமஸஙகளும், கோழி - நீர்க்கோழிகளும, வண்டானஙகள - பெருநாரைகளும, ஆழி புள் - சக்கரவாகஙகளும, கின்னரம் - கின்னரங்களும, குரணடம - கொககுகளும, கிலுகம - கிலுக்கஙகளும, சிரல் - சிசிலியென்னும் மீன்குத்திக் குருவிகளும, சென்னம் - (நீர்ப்) பருந்துகளும், காகம் - (நீர்க்) காக்கைகளும, குணலம் - குணலஙகளும், சிலம்பும-(அவ்வகழிநீரில்) ஒலிககும்; (எ - று.)

இதிற் கூறியனவெல்லாம் நீர்வாழ்பறவைகளின் சாதிபேத மென்பது வெளிப்படை. 'உன்னுநாரை' என்ற பாடம், நீர்வாழ்பறவைகளாகிய நாரை முதலியனவென்று பொருள்பட்டுச சிறகுகும; உன்னம் - நீர்வாழ்பறவைப் பொதுப்பெயர. மகன்றில் - அன்றிலில ஒருசாதி; ஆணன்றிலென்பா ஒரு சாரார. ஆழி - சகரம்; அப்பெயராற் குறிக்கப்படுதல்பற்றி, 'நேமிப்புள்' என்றுற்போல 'ஆழிபபுள்' எனப்பட்டது. காகமென்பது, காவென்று கதது்வ தெனக் காரணப்பொருள் பெறும். 'சென்னம் - ஸ்ரீபகமென்ற வடசொலின் சிதைவெனத தகுகது. (கஙக)

கருஉ.—மாதர்களின் அகிற்புகை முதலியன அவ்வகழியில் மிகுதியாகச் சேர்ந்திருத்தல்.

நலத்த மாதர் நறை[1]யகி லுஞ்சியு
மலத்த கக்குழம் புஞ்செறிந் தாடிய
விலகு ணைக்கரி யோடிள மென்னடைக்
குலப்பி டிக்குமொ ருடல் கொடுக்குமால்.

(இ - ள.) நலத்த மாதர் - அழகுள்ள (அந்தகரத்து) மகளிரது, நறை அகில் - நறுமணமுள்ள அகிற்புகையும், காவியும் - கஸ்தூரிப்புழுகும், அலத்தகம குழமபும - செமபஞ்சுகுழமபும, செறிந்து - (தனனிடதது) மிகுதியாக சேரபபெறறிருததலால்,—(அவ்வகழிநீரானது),—ஆடிய இலக்கணம் கரியோடு - (தனனிடதது) நீராடிய உத்தமயிலகணமமைநத ஆணயானைகளோடு, குலம மெல் நடை இள பிடிகளும - உயர்சாதியில்தோனறிய மென்னடையுள்ள இளமையான பெண்யானைகளுநகும, ஓர் ஊடல்கொடுக்கும் - ஒருவகைபபிணக்கைஉணடாகும; (எ - று) — ஆல் - ஈற்றசை

அநதகரில நீரெல்லாம, அநதகரத்து மகளிர நீராடுவதால் தமது கூநத லுக்கு அவாகள் ஊட்டியுள்ள அகிறபுகையையும மயிற்சாநதையும, கால்களிலூட்டியுள்ள செமபஞ்சுகுழமபையுங கரைத்துககொணடு பெருகி அவ்வகழியில வநது சேர்தலால், அவ்வநதழிநீரில அவ்வகிறபுகை மணம முதலியன செறிநதுள்ளன; ஆணயானைகள அவ்வகழிநீரில மூழ்கியெழுந்துவருகினறபொழுது அவை தமமீது படியப்பெறறுள புதுமையான மணதததையும, புழுதிபடிநதாறபோன்ற நிறவேறுபாட்டையுங கொள்ளுதலால, அவற்றைக கணட பெணயானைகள, தமககு உரிய அவயாணயானைகளை வேறுபடியானையோடு கலவிகொணடு வநதன வென்று மாறுகொணடு, ஊடல்கொள்ளுமெனக் கருத்துணாக. அநதகரத்து மாதரது மிகுதியும, செல்வசசிறபபும, இதில் வெளியாம். பி - ம:—[1]அகிலாவியும. (கருஉ)

கருஙு.—அவ்வகழியில் தாமரைமலர்கள் தோனறிருத்தல்.

நறவு நாறிய நாணறுந் தாமரை
யுறைக டோறு முகிழ்த்தன தோன்றுமால்
சிறையி னெய்திய செலவி முகதது
நிறவு தாமுடை யாரொடுங் காகளோ.

(இ - ள்) நறவு நாறிய - தேனுடனே வாசனைவீசுகின்ற, நாள் - புதிய [அன்றுமலாநத], நறுந தாமரை-நலல தாமரைமலாகள, நுறைகள தோறும - (அவ்வகழியின) இடநதோறும, முகிழ்ததன தோன்றும - (அவவிராபபொழுதிற) குவிநதனவாயக காணப்படும; சிறையின எயதிய செலவி முகததினளு உறவு உடையார - (இராவணனுற) சிறையில வைகபபட்டுளள சீதாபிராட்டியினது முகததினளுடன உறவுமுறையுள்ளவாகள, தாம ஒடுஙகாகளோ - (அமமுகம வாடியிருகுமபோது) தாமும ஒடுஙகாமலிருபபாகளோ? (எ-று.)

அவ்வகழிநீரிலுள்ள செந்தாமரைமலர்கள் இடல்பாக இரவிற்குவிந்து பகலில் பதை, அவை ஜாஞ்சிப்பிராட்டியின திருமுகத்துக்குஉறவினமாதலாலசிறை வைகைபபட்டது காரணமாக அமமுகம ஒடுஙகியபோது தாமும ஒடுஙகிய தாகக் கற்பிததார். முனனிரணடடியிற கூறிய சிறபபுப் பொருளைப் பின் னிரணடடியிற கூறிய பொதுப்பொருள்கொணடு சாதிததலால், வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. முகத்துக்கும் செநதாமரைமலாக்குமூளள ஒப்புமை கருதி, அவை ஓரினமாகக குறிகபபட்டன. அதுமான் அவ்வகழியை யடைந்த சமயம இராபபொழுதாதலால, அப்பொழுது தாமரைமலா குவிந் திருததலை வருணிததன ரெனக. எயதிய - சேர்ந்த செல்வி-செல்வதிற குரிய தலைவியான திருமகளின அவதாரமானவள. (கடுஉ)

கடுச —அவ்வகழி நீர் பளிங்குபோலத் தெளிந்திருத்தல்.

பளிங்கு செற்றிக் குயிற்றிய [1]பாயொளி
விளிப்பும் வெள்ளமு மெயதெரி யாதுமேற்
றெளிந்த சிந்தைய ருஞ்சிறி யார்களோ
டளிந்த போதறி தறகெளி தாவரோ.

(இ - ள்.) பளிஙகு செற்றி குயிற்றிய - படிகக்கற்களாச செதுககிப் பதிக்கபபெற்ற, பாய ஒளி விளிமபும்-வீசுகின்ற ஒளிபையுடைய (அவ்வகழி யின்) ஓரமும, வெள்ளமும-(அவ்வகழியின) நீரும, மேல் மெய தெரியாது-மேல் தோற்றதில வடிவம வேறுபடக காணப்படாதனவா யிருந்தன; தெளிந்த சிநதையரும - தெளிவுளள மனமுடையவாகளும, சிறியாரகளோடு அளிநதபோது - (உளதெளிவிலலாத) சிறியவாகளுடன் கூடியபோது, அறி தற்கு எளிது ஆவரோ-எளிதில வேறுபாடறியதகாகவ ராவரோ? [ஆகா].

"ராந்தருணபளிஙகெனத தெளிந்த வீரமபுனல்" என்றபடி பளிஙகும தெளிவானநீரும தம்மிலொப்புமையுடையன வென்பது வெளிப்படை. அவ்வகழியின் கரையிற பளிஙகுக கற்பதிக்த இடமானது, தன்னையடுதத அவ்வகழிநீரோடு தான் வேறுபிரிதறுக காணபபடாததாயிருந்தது. இசசிறப் புப் பொருளை, 'தெளிந்தசிநதையரும் சிறியாராகளோடு அளிநதபோது அறி தற்கு எளிதாவரோ' என்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு கவி சமத்காரமாகச சாதிததனா; வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. பளிஙகு உள்ளும புறமுமஒப்பத தெளிந்திருததலால் அதனைத தெளிந்தசிநதையராகவும, அகழிநீர மேலே தெளிநதிருநதாலும உள்ளே தெளிவிலலாததும பள்ளமடையிற்பாயு மியல் பினதும கரைவிளிமபிற்குக கீழுளளதுமாதலால் அதனைசசிறியாராகளாகவும கருதுக. நன்னீரை 'வெளளம' எனறல,மலைபமாஞ்டினின்று வருதலுமழ கிய திசைசசொல். விளிமபும வெள்ளமும மெய்தெரியாது - பணமை யொருமை மயக்கம: வழுவமைதி. தனிததனி தெரியாதென்க; அளிதல் - உருகுதல, கனிதல; இலகணையாய, சிநேகிததலேக குறிததது. முனனிரண டடிகளிற பளிஙகு விளிமபையும வெளளததையும வைதத முறைமைகு

[1] பாயொளி - பாய்ஒளி

ஏற்ப மூன்றுமடியில் தெளிந்த சிறுதையரையும் சிறியார்களையும் சிறுதறியது முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளின்பாற்படும். பி - மீ.—[1]பாலொளி. (கருசு)

கருடு.—அவ்வகழியிற் பலவகையிரத்தினங்கள் ஒளிவீசுதல்.

நீல மேமுத னன்மணி நித்தில
[1]மேல கீழபல் வேறொளி வீசலாற்
பாலின் வேலை முதற்பல வேலையுங்
கால்க லந்தன வோவெனக் காட்டுமே.

(இ - ள்.) மேல கீழ - (அவ்வகழியின் கரைகளில் நீரளவுக்கு) மேலே பதிக்கப்பெற் றுள்ளனவும கீழே பதிக்கப்பெற் றுள்ளனவுமாகிய, நீலமே முதல் நல் மணி - நீலரதினம் முதலிய சிறந்த (பலவகை) இரதினங் களும், நித்திலம் - முத்துக்களும், பல் வேறு ஒளி வீசலால் - (அந்நீரின் மேற்) பலவேறுவகைப்பட்ட ஒளியைவீசுதலினால்,—(அவ்வகழிநீரானது),— பாலின் வேலை முதல் பல வேலையும் கால் கலந்தனவோ என காட்டும - பாற் கடல் முதலிய பலநிறக்கடல்களும காற்றினால் ஒன்றுசேர்ந் திட்டனவோ வென்னும்படி தோன்றும; (எ - று.)

அகழியின் விளிமபிற் சிலவிடஙகளில் மேலும் கீழும பதிக்கப்பெற் றுள்ள நவரதினங்கள் பலவகையொளிகளை வீச, அவ்வொளிகளின் சம்பந தத்தால் அவ்வகழியின் தெளிவானநீர பலவேறு நிறஙகொண்டு காணப்படு கின்றது. அதனை வேவவேறு நிறமுள்ள ஏழுகடல்களும் ஒருஙகுசேர்ந்தாற் போலுமென உதபிரேக்ஷித்தார; தற்குறிப்பேற்றவணி. அவ்வகழியின் மிகை பரப்பு, நீமிகுதி இவைகளும் இதனால் விளஙகும்.

பின்னர் 'நிலதலம்' என வருதலால் முன்னர் 'நீலமே முதல்நன்மணி' என்றது, நவரதினங்களுள் முத்தொழிந்த பிறவற்றையாம். கறபாந்தகாலத தில் ஊழிக்காற்றுவீசுதலால் ஏழுகடல்களும் தம்மிற் கலந்து பிரளயப்பெரு வெள்ளமாதலை உட்கொணடு, 'கால்கலந்தன' என்றார; மூன்றும்வேற்றுமைத தொகை. இனி, 'மைகூடுதல்,' 'காலகீததல்' எனபனபோல, 'காலகலததல்' என்பதை ஒரு சொல்லாகஙகொணடு கால-தமிழுபசருக்கமென்றலுமொன்று. பி - மீ —[1]மேலுபாநதயன்மாணைளிவீசலால. (கருடு)

கருசு.—அநுமான் அவ்வகழியையும் அதனைடுசேர்ந்த மதிலையுங் கடந்து இடைநகரினுட் செல்லுதல்

அனன வேலை யகழியை யார்கலி
யென்ன வேகடந் திஞ்சியும் பிற்படத்
துனன•ருங்கடி மாநகர் துன்னினான்
பின்ன ரெயதிய தன்மையும பேசுவாம.

(இ - ள்.) அன்ன வேலை - அப்பொழுது,—(அநுமான்),—அகழியை-அவ்விடைநகர்கழியை; ஆர்கலி என்னவே கடந்து-(முன்பு)கடலைக் (கடந்து சென்றது) போலவே தாண்டிசென்று, இஞ்சியும் பின்பட - (அவ்வகழியைத தாணடும் விசையிலேயே அதனையடுதத) மதிலும (கடக்கப்பட்டுப்) பின்னேயாய்விட, துன் அரும கடி மா நகா துன்னினன் - (எவரும்) கிட்டுதற்கு அரிய காவலையுடைய பெரிய அவ்விடைநகரினுள்ளே சோந்தான்; பின்னர் எய்தியதன்மையும் - பின்பு அவ்வாறு நிகழ்ந்த செய்திகளையும், பேசுவாம் - இனிசசொல்வோம்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுதத கவி முதலாகக காண்க. ஈற்றடி - கவிக்கூற்று. (கருசு)

கருஎ.—அந்நடுநிசியில் அங்குப் பலதெருக்களில் அநுமான் தேடுதல்.

கரிய நாழிகை பாதியிற் காலனும்
[1]வெருவி யோடு மரக்கர்தம் வெம்பதி
பொருவ னேயொரு [2]பன்னிரு [3]யோசனைத்
தெருவு மூம்மைநூ றாயிரந் தேடினன்.

(இ - ள்.) கரிய நாழிகைபாதியில் - அந்நடுராத்திரிப்பொழுதிலே, காலனும் வெருவி ஓடும அரககர்தம வெம் பதி - யமனும அஞ்சியோடும்படியான இராக்கதாகள் வாழ்கின்ற கொடிய அந்நகரில,—ஒருவனே-(அநுமான்தான்) ஒருவனுகவே,—ஒரு பன்னிரு யோசனை - பன்னிரண்டுயோசனை யளவு தூரமுள்ள, தெருவு மூமமை நூறுயிரம - மூன்றுலகுக் தெருகளில், தேடினன் - (சீதையைத்) தேடலானன்; (எ - று)

கரிய நாழிகை - இருளினுற் கருமையையுடைய பொழுது: எனை, இரவுக்கு ஒருபெயா கூறினுர்; "காரிகைநாழிகை யூழியிற்பெரியன கழியுமாறறியேனே" என்றாபெரியாரும்: நாழிகை - இருபதநினுன்கு நிமிஷகொண்ட நேரம. இது, அந்நாழிகை பலவற்றைக கொண்ட இரவுக்குச சினையாகுபெயராக நின்றது. 'ஒருவனே' எனறது, அநுமானது அஸஹாய சூரத்தன்மையில ஈடுபாடு. 'மூமமை' என்ற சொல் - மூன்றென்னும் எணணையே யுணாதியது "தெரிமாணதமிழ் மும்மைததென்னம்பொருப்பன்" என்றவிடத்துப் போல;இதில்'மை'என்பது பகுதிப்பொருள விகுதியென்னும ஸ்வார்த்தபாவததந்திதபரத்யயமாம். பி-ம்:-[1]வெருவு செய்யும. [2]பன்னிரண்டோசனை. (கருஎ)

வே று.

கருஅ.—அந்நடுநிசிப்பொழுதில் அவ்விடைநகரிலிருந்த நிலைமையை இதுமுதல் எட்டுக்கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

வேரியு மடங்கின [1]நெடுகடல் விளம்பும்
பாரியு மடங்கின [2]தடங்கியது பாடல்
காரிய மடங்கினர்கள் கம்மியர்கண் மும்மைத்
தூரிய மடங்கின தொடங்கிய தறக்கம்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது நடுநிசியாய விட்டதனால் அவ்விடத்தில்),— வேரியும் அடங்கின - மதுபானங்களும ஓயந்துவிட்டன; நெடுங கடல்விளம் பும் பாரியும் அடங்கினது - பெரிய கடல் (சததிப்பது) போல (இராகததர் கள் உரததகுரலாக)ப பேசுகின்ற பாரிபபும அடங்கிவிட்டது; பாடல அடங கியது - (அங்கங்குப் பாடுகின்ற) இசைப்பாட்டும அடங்கிவிட்டது; கமமியா கள் காரியம அடங்கினாகள - தொழிலாளிகளும தம தமது செய்தொழி லடங்கினர்கள்; மும்மை தூரியம் அடங்கின - மூன்றுவகைப்பட்ட வாததி யங்களும அடங்கிவிட்டன; உறகசகம்தொடங்கியது - (யாவாக்கும்) தூக்கம தொடகசகமாயிற்று; (எ - று.)

நள்ளிரவில் அனைத்துயிரும தூயிலுதல் இயல்பாதலால், நிசாசரராகிய அரக்கரும தம தம் செயதொழி லோய்ந்து தூயிலுதலை கூறுகின்றார். வேரி- கள்; இலகசுணையாய், அதனைக் குடிததலின்மேல் நின்றது. பாரி - பாரிபபு: சொற்பரப்பு: முதனிலைத்தொழிற்பெயர். கமமியாகள் காரிய மடங்கினாகள்- "உயர்திணை தொடாந்த பொருணமுதலாறும், அதனெடு சாாதது னைதிணை முடிபின" என்றபடி வந்த திணைவழுவமைதி. கமமம் - காமம: தொழில்; அதனைச செயபவன் - கமமி, காமீ கம்மியா - கம்மாளருமாம். மும்மைத் தூரியம் - மங்கலமுரசு, வெறறி முரசு, கொடைமுரசு. கீதாங்கம, நிருதாங கம், உபயாங்கம எனற வாசியவகை மூனறையும கொள்ளுதலுமாம; கீதாங கம - கீதததுககு வாசிபபது; நிருததாங்கம - நிருதததுககு வாசிபபது; உப யாங்கம - இரணடிற்கும வாசிபபது. தூரியம - பறைபபொது; வாததியப் பொதுவுமாம. பி - பி:—[1]நெடுங்களி. [2]அடங்கியன.

இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - கடல்தாவுபடலததின் அறு - ஆங கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (கஙிஅ)

கறுங. இறங்கின நிறங்கொள்பரி யேமமுற வெங்குங்
கறங்கின மறங்கொளெயில காவலா துடிகணண்
[1]பிறங்கிணர் நறுங்குழல ரன்பர்பிரி யாதோ
ருறங்கினா பிணங்கியெதி ரூடினவ ரல்லார்.

(இ - ள்.) (அந்நள்ளிரவில),—சிறம கொள் பரி - நல்லறிவித்தைக கொண்ட குதிரைகள், ஏமம் உற-இன்பமுண்டாக, இறங்கின-தலைசாய்த்து தூங்கலாயின; மறம கொள் எயில் காவலா துடி கண்-வலிமைகொணட(அங் ஙகாரதது) மதில்காபபவர்கள அடிக்கின்ற துடியென்னும்பறையின் அடிக்கு மிடங்கள், எஙகும் கறங்கின - எவவிடததும் ஒலிசெயதன; பிறங்கு இணர் நறும குழலா - விளாருகின்ற பூங்கொததுக்களைச சூடிய வாசனைவீசுகின்ற கூந்தலையுடையவரான மகளிருள, அன்பர் பிரியாதோ - தமது அனபுகுகிட மான கணவரைப பிரியாதவாகளும, பிணங்கி எதிர ஊடினவ அல்லா - (அக்ணவரோடு) மீனஸதாபப்பட்டு அவரெதிரிலே கோபங்காட்டியவாகளல லாதவாகளும, உறங்கினர - தூங்கினாகள், (எ - று.)

நிசாசரராகிய அரக்கர்கள அந்தள்ளிரவில் ஓய்ந்து சஞ்சாரமின்றியுறங் கததலேப்பட்டதனுல். அவாகளோறுவனவாய்நிற்கின்ற குதிரைகளும் அப் பொழுது ஓயவுபெற்று உறஙகததொடஙகியமை, முதல்வாகியதற்கு கூறப் பட்டது. ஏமமுற இறஙகின - இனிது துயின்றன வென்க. இனி, இறஙகின - தாமேலேறிய அரக்க நிறங்கப்பெற்றன வென்றலு மொன்று. இடையாமக் காவலாளா அந்தள்ளிரவில் எஙகுஞ்சுற்றிவந்து முழஙகுகின்ற துடியென்னும்வாதியத்தின் முழகததை இரண்டாவதுவாகியதற்கு கூறி னா. மகளிரிற் கணவரைப்பிரிந்தவரும் கணவரோடு ஊடல்கொணடவரும் விரகவேதனையால் அந்தள்ளிரவிலுமுட்படத துயில் கொள்ளாது தவிகக, கணவரோடுகூடிமகிழ்ந்த மறறையோரெலலாமசுகமாகததூஙகுகினறனரென் பது, மூன்றுமவாகியதறகின கருததது. 'பிணஙகியதிருடினவா' என்ற சொற்போக்கிலுல், கலவியிற புலவிநுணுககமகொணடவ ரென்பது போதரும். இனி, பின்னிரணடடிகளு - நறுஙகுழலரான மகளிரிலும அவரது அன்பரான ஆடவரிலும் பிரியாதோரும் பிணஙகியதிருடினவரல்லாருமா யுள்ளார் உறஙகினரென்று இருபாலாரது நிலைமையையுங கூறியதாகவுரைக கவும இடமுணடு 'கண' என்பது - வாதியதறகில் அடிக்கப்படுமிடமாதலா கடிப்பிடுகண முரசம என நாலடியாரிலுங காணக. பி - ம்:—[1]பிறஙகின நறுஙகுழலா. (கருகூ)

கசுஂ. வடந்தரு [1]தடங்கொளபுய மைநதர்கல விப்போர்
கடந்தன ரிடைந்தனர் களிததமயில் போலு
[2]மடந்தையா கடந்தன முகட்டிடை மயஙகிக
கிடந்தனர நடந்தது புணாச்சிதரு கேதம்.

(இ - ள்.) (அந்தள்ளிரவில்),—வடம் தரு-(பலவகை)ஆரஙகளையணிந்த, தடம் கொள புயம்-பெருமைகொண்ட தோள்களையுடைய, மைந்தா-இளமை மாறாத அரக்காகள, கலவி போா கடந்தனா - கோபமாகிய போரைச் செய்துமுடிததவாகளாய், இடைந்தனர் - ஓய்வுற்று, களிதத மயில்போலும் மடநதையாகள் தம் தனம் முகட்டிடை மயஙகிகிடந்தனர-களிப்புக்கொணட மயில்போனற (சாயலையுடைய) இளமகளிரின பருதததனஙகளின்மீது சோாந்துபடுபபாராயினர; புணாசசி தரு கேதம - போகததாலாகிய இளைபபு, நடந்தது - (அஙஙனமே சிலநாழிகை தொடாசசியாக) நிகழ்ந்தது; (எ - று.)

'புணாசசியிறநிக்கண் அவசததான் முலையிடத்துயிலுந் துயிலே' இஙஙனஙு கூறினுா. வடம - முதது பவழம முதலிய இரதனஙகளாலும, மலாகளாலு மாகிய மாலைகள்: இனி, வடம் தரு-வில்லினாண் இழுத்து அம் பெய்யுமபோது படுதலால அததழுமபு பெற்ற, தோள் என்றலு மொன்று. கேதம் - பரிசசிரமம; வடசொல். பி - ம்:—[1]கடஙகொள். [2]மடந்தையா கடந்தமை. (கசுஂ)

ககூக. வாமநறை யின்றுறை மயங்கினர் மறந்தார்
காமநறை யின்[1]றிற [2]நுகர்ந்தனர் களித்தார்
பூமனறை வண்[3]டறை யலங்கமளி புக்கார்
தூமநறை யின்றுறை பயின்றிலர் துயின்றூர்.

(இ - ள்.) (அகவள்ளிரவில்),—வாமம் - அழகிய [இனிமையான], நறையின் துறை-மதுபானவகைகளாகிய நீர்த்துறைகளில் மூழ்கியதனால், மயங்கினர் - மதிமயங்கி, மறந்தார் - மெய்ம்மறந்தவர்களும்,—தூமம நறையின் துறை - (அகிற்புகைமுதலிய) புகைகளின் நறுமணமுள்ள இடத்தில், பூமன் நறை வண்டு அறை அலங்கு அமளி - மலர்களில் மிகுதியாகப்பொருந்திய தேனினிடத்து வண்டுகளொலிக்கப்பெற்ற விளங்குகின்ற படுக்கைகளில், புக்கார் - சேர்ந்து, காமம்நறையின் நிறம் நுகர்ந்தனர் களித்தார் - சிற்றின்ப போகமாகிய மதுவினவகைகளை யுண்டுகளித்தவர்களும்,—பயின்றிலர்துயின்றூர் - சஞ்சரிக்கமாட்டாதவர்களாய்த் தூங்கினார்கள்; (எ - று.)

கள்ளுண்டு களிததவர்களும், புஷ்பசயநததிற் சிறறின்பம நுகாந்து களிததவர்களும் ஒருங்கிராக அவசமுறறு இட்டகாலிட்டகையராய்கிடநது துயிலுதல் கூறப்பட்டது. 'பூமனறைவணடறையலஙகமளி' எனவே, மலரப் பள்ளியென்றதாயிற்று. 'வாமநறையின்துறை' என்ற சொற்போக்கில் சாக்த சமயத்து வாமமென்னுமபகுப்பினர் உபயோகிகின்ற மதுவர்க்கமென்ற பொருளும் தோன்றுமு; அவாகள்மேற்கொள்ளும அவ்வகையொழுக்கம், வாமாசாரமெனைப்படும். அலஙகு அமளி - அசைகின்ற படுககை யெனக கொண்டு, ஊசலின்மீது அமைத்த படுக்கை யென்றலு மொனறு. பூ மன் - "புஷ்பேஷு-ஜாஜீ" என்றபடி, புஷ்பசஷிரேஷ்டமான ஜாஜி மல்லிகைமலர் களிலுலாகியதும தேனில் வணடுகள ஆரவாரிப்பதுமான விளஙகுகின்ற மெதகதை யென்றலு மொன்று. இனி, வாமநறையின் துறைமயஙகினராய்ப் பரவசமுறறு, காமநறையின் நிறம்நுகாநதனராய்க் களித்து, தூமநறையின் துறையில பூமன்நறைவணடு அறை அலஙகு அமளியிற புக்கு, வெளிசசஞ் சரிப்பில்லாதவர்களாய், (பலர்) துயின்றூர என்று ஒருதொடாசசியாகவும்; (சிலா) வாமநறையின் துறை மயஙகினா மறந்தா; (சிலர்) காமநறையின் நிறம்நுகர்ந்தனர் களிததா; (சிலா) தூமநறையின் துறையில் அமளிபுகுப் பயின்றிலா துயின்றூர் என்று வெவ்வேறுவாக்கியமாகவும் உரைப்பாரு மூளர். பி - மீ:—[1]துறை. [2]நுகர்ந்தவா. [3]உறை. (ககூக)

ககூஉ. பண்ணிமை[1] யடைத்த பலகட்பொருநர் பாடல்
விண்ணிமை யடைத்தன[2] விளைந்ததிருள் வீணை
தண்ணிமை யடைத்தன தழங்கிசை [3]வழங்குங
கண்ணிமை [4]யடைத்தன வடைத்தன கபாடம்.

(இ - ள்.) (அகவள்ளிரவில்),—பல கள் பொருநா - கட்குடிததாடுக பலவகைககூததர்களுடைய, பாடல் - பாட்டுகள், பண இமை அடைத்த-

இசைகளாகிய இமைகள் மூடப்பெறறன [பாடறபண்கள் அடங்கி ஒலிதத லில்லையாயின என்றபடி]; விளைந்தது இருள் - முற்றிநத இருளினால், விண் இமை அடைதத்தன - வானத்தினிடங்கள வெளிசசம் சிறிதுமில்லாமற கண மூடின [மிகஇருண்டின]; வீணை - வீணைகள், தண் இமை அடைதத்தன - குளிர்ந்த [இனிய] ஸ்வரஸ்தானமாகிய இமைகள் மூடப்பெற்றன [வாசிதத லில்லையாய இசையொடுங்கின என்றபடி]; தழங்கு இசை வழங்கும கண - முழங்குகின்ற ஒலியைத தருகின்ற வாசசியங்களின் கணைகள, இமை அடைத் தன - அடிபட்டு ஒலிதத லில்லையாயின; கபாடம் அடைதத்தன - (எங்கும) கதவுகள் மூடப்பெற்றன; (எ - று)

ஒடுங்கின வென்ற பொருளில் 'கண மூடின' எனறல், வழக்கு. கள்ளுண்டு களிதது பபாடியாடுங கூதத்தாகள அந்தடுத்திலில வாயொடுங்கி உறங்குபவ ராயின ரென்பது, முதலவாகிபதத்ின கருதது. பொருநர் - சிலவகை யிசைகளருவிகள்கொணடு பாடும ஒருவகைசசாதியாருமாம; அவர் ஏழகளம் பாடுநரும், போகளம்பாடுநரும பரணிபாடுநரு மெனப் பலராவ ரென பது, தொல்காபபியவுரையால் விளங்கும இனி, பல கண - பல விடங்களில், பொருநாபாடல் பண்ணிமைபடைத்தன வென்றலு மொன்று. இசைக்கரு வியாகிய யாழில் இனிய இசையெழுமிடங்கள, 'தண இமை' எனப்பட்டன. இவ்வகைபான வாகியங்களுடன் 'அடைதத்தன கபாடம்' என்றதையும் வைத தலால், வாயிலாகிய கணணுகுக் கதவுகளே இமையெனகொணடு, நடுநிசி யில் வாயிற்கதவுகள் சாதத்பபட்டதை அவ்விமையடைதத்தாக கொணடன ரென்ற கற்பனை தோன்றும. இசசெய்யுளின அணி, உருவகவிசேடம்; அத னுடன் சொற்பொருட்பின்வருநிலையணியும சோந்துளளது. கண - துலைக் கருவிகளாகிய வாசசியங்களெனபாரு மூளா. பி-ம்:—[1]அடைதத்தகல்.[2]விளைத்த தொருவீணை. [3]முழங்கும. [4]அடைதத்தென. (கசுஉ)

கசுஙூ. விரிந்தன நரந்தமுதல் [1]வெண்மலர் விளாகத்
துரிஞ்சவரு தென்றலுயி [2]ரின்புடை யுலாவச்
சொரிந்தன கருங்கண்வரு துள்ளிதரு வெள்ள
மெரிந்தன பிரிந்தவர்த [3]மெஞ்சுதலி னெஞ்சம்.

(இ - ள.) விரிந்தன் - மணம்வீசுவனவான, நரந்தம் முதல் - கஸ்தூரிப் பழுகுமுதலிய நறுமணப்பூசசுகளும, வெள் மலர் - வெணணிறமான மலர மாலைகளும், விள் - விளங்கப்பெறற, ஆகதது - (தமது) மார்பிலே, உரிஞ்ச - உராய, வரு - வருகின்ற, தென்றல - தென்றற்காற்றுனது, உயிரின் புடை உலாவ - உயிரின்பீது மோத,—பிரிந்தவர்தம - (கணவரைப்) பிரிந் தவரான மகளிரது, கருங கண - கரிய கணகள், வரு துளளி தரு வெள் ளம் - மேன்மேல்வருகின்ற துளிகளாலாகும நீர்ப்பெருகுகை, சொரிந்தன - பொழிந்தன; எஞ்சுதல் இல நெஞ்சம - (அமமகளிரது) பாதொரு குறை பாடுமிலலாத மனங்கள், எரிந்தன - (விரகதாபதத்தால்) எரிந்தன; (எ - று.)

உறக்கமின்றி விரகவேதனையால் வருந்தும் மகளிரது கண்கள் நீர் சொரிதலையும், அவாமனம அப்பொழுது மிகததவிதததலையும், அகாலதது நிகழ்சசிகளாக இங்கு எடுதது கூறினார். கூறினாற்கு இன்பதது பொருள் களெல்லாம் பிரிந்தாரகுத துன்பததைவிளைதத லியல்பாதலால், குளிர்ந்த தென்றறகாற்று அப்பிரிந்தாரகு வருததததை மிகுவிககின்றது. அவ வியல்பை, அவரகளுடமபினமீது தவழ்கிற தென்றற்காற்று அதனகத்துள்ள உயிரின்மீது அராவுவதாகக் குறிதததார. வெணமலர் - மலலிகை, மூல்லை முதலியன, மலர விள் - மலர மலரப்பெற்ற என்று பதவுரை கூறலுமாம. இப்பிரிவொன்றேயனறி மற்றைப்படி அம்மகளிர்க்கு யாதொருமனக்குறையு மில்லை யென்பார, 'எஞ்சுதலில்நெஞ்சம' என்றார். பி - மீ:—[1]மென்மலர. [2]உணர்வுண்ட்யல். [3]எஞ்சுதனிநெஞ்சம. (கசுஉ)

கசூச. இளக்கரிழு [1]தெஞ்சவிழு [2]மெண்ணரு விளக்கைத்
துளக்கியது தென்றல்பகை சோரவுயர் வோரி
னளக்கரொ டளக்கரிய வாசையுற [3]வீசா
விளக்கினம் விளக்குமணி யெய்யுறு விளக்கம்.

(இ - ள்.)•இளக்கா இழுது எஞ்ச - இளகுதலையுடைய நெய் குறை யவே, விழும் அழிவனவான, எண அரு விளக்கை - கணக்கிடமுடியாத [மிகப்பலவாகிய] விளகுக்களை, தெனறல் - தெனறற்காறறானது, பகை சோர உயர்வோரின் - பகைவாகள் தளாசசியடைய (அசசமயம பாரத்து அவாகளையழிதததக தாம) எற்றமபெறுபவாபோல, துளகியது - அசைத்து அலித்துவிடடது; மணி மெய உறு விளககம-(அரகரத்து மகளிரது) அழகிய உடமபிற்பொருந்திய ஒளிகள், அளககொடு அளகக அரிய ஆசை உற வீசா கடலையும் அளவிடவொண்ணாத திகுகுகளையும் அளாவ (த தாம) சென்று பரவி, விளககு இனம விளகதம - தீபவாகசகளாக (நின்று) இருளைப்போக கும்.

விளக்குக்கள் இரவில நெடுநேரம் எரிததலால், நெய் குறைந்துவிட்டது; அகமனம கடுகிசியில் நெயகுறைநத அலியுறதனமையடைந்த விளக்குக் களினமேல் தென்றற்காற்று வீசினமாத்திரதத்தில் அவ்விளகுகுகள அலிநது விட்டன. தான வீசி அலிதத தென்றலுககு, பகைவா சோர்வடைந்த சமயம் பாரதது கணணேட்டமினறி அவாகளமேல தாககி அவர்களை அறததொலைத் தது தாம தாம மேமபாடடையுஞ் சிலரை உவமைகூறினார். மூன்றிரண்டடி- உவமையணி.

அகமனம விளக்கொளி நீஙகியபோதும் இவ்விலகணகுகுகாரதது மகளி ரின்மேனியிலுள்ள ஒளி, விளகுப்போல இருளையொழிதது விளகுகுதலைப் பின்னிரண்டடியிற் கூறுகின்றார. காற்புறதது முள்ள கடலையும் அதற்கும் அப்பாற்பட்ட திசையிலலுகளையும் அளாவி நெடுந்தூரஞ்சென்று வீசுகின் றது இதறேதுகாரத்தி யென்பது, மூன்றாமடியில் விளக்கப்பட்டது. இனி,

மூன்றுமடிஙகு - கடலோடு அளஙதுஒப்பிடவொண்ணுத [கடலினும்பெரிய] காதல் (தன்னேக்கணணுறுவாகஙகு) உண்டாம்படி அமமேனியொளி வீசி யென்றும் உரைகூறலாம. ஆஙாஎன்ற வடசொல் - திசையையும், விருப்பத தையுங குறிக்கும். விளக்கு அவிந்தமை இருளேயோட்டுதல் நிகழ்ந்ததாகக கூறியது, விபாவநாலஙகாரம. பி-மீ —[1]சுஞ்சு. [2]எணணுறு. [3]யோகிவிளகெனவிளஙகும். (ஙசு)

ஙசூடு. நித்தநிய மத்[1]தொழில ராய்நிறையு [2]ஞானத்
துத்தம ருறங்கினாகள் [3]யோகியர் துயின்றூர்
மத்தமத வெங்களி றுறங்கின [4]மயங்கும்
பித்தரு மூறங்கின ரினிப்பிற ரிதென்னும்.

(இ - ள்) நிததம் நியமம் தொழிலா ஆய் - நாள்தோறும் முறைதவறு மறசெய்யும் வைதிகசெயல்களே யுடையவர்களாய், நிறையும் ஞானதது - பரிபூர்ணமான ஆதமஞானத்தையுடைய. உததமா - மேலோகளும், உறஙகினாகள் - (அந்தநிசியில்) தூஙகினாகள; யோகியா - அஷ்டாஙகயோகநிலையில் நின்றவாகளும, துயின்றூ - தூஙகினாகள்; மததம மதம் வெம் களிறு-மயககததைததருகிற மதமபிடிதத வெப்பஙகொணடயானைகளும், உறஙகின-தூஙகின; மயஙகும் பிததரும மதிமயககஙகொணடலகின்ற பைததியககாராகளும், உறஙகினா - தூஙகினாகள்; (எணணுல), இனி—,பிறா இது எனஆம - மற்றைபோ (அநதநிசியில்தூஙகினாக ளெனனும) இசசெயதியைக குறிததுச சொலலவேணடுவ தெனனே? (எ - று)

நித்தியநியமத்தொழிலராய் நிறையும்ஞானதது உத்தமா - 'ஞானமணுட்டானமிவை நன்றுகவேயுடையா.' பஞ்சகால அஷ்டகாலபராயணரான அவாகள இராத்திரிபோஜநாநதரம் ஏகாநதமாக இருந்து ஐம்பொறிகளையடக்கிப் பிராணயாமஞ்செய்து மனததைப் பரம்பொருளினிடததே லயப்படுததுதியானததோடு சயநிததலாகிய யோகாலநியமததை யநுட்டிகுமபோது இரவில் நெடு நேரமானதனால நிததிரைகொணடனரெனபது முதலடியிற் கூறிய விஷயம. 'யோகியாதுயினறூ' என்றது, நள்ளிரவு எவரையுஞசிறிதேனுந்துயில்கொள்ளச செயயுமியலபின தென்பதைக காட்டுதற்கு. மதததால்மயஙகி வெப்பஙகொணட யானைகட்கும, மதிமயககஙகொணடலையும பிததாகக்கும நிததிரை கொளளாமை இயல்பு. இநதபபிராணிகளும துயில் கொணடமை கூறவே, மற்றைபபிராணிகள துயிலகொணடமை கூறவேணடாதாயிற்று. இஙஙனம நண்டாபூபிகாந்யாயததாற் பொருளே விளகுதல், தொடர்நிலசசெய்யுட்போந்துபேறணி.

பி - மீ:—[1]தொழின்முடிதது நெடு. [2]ஞானத்து. [3]யோகிகள். [4]உறஙகாப் பிததரு மூறஙகின ரினிப்பிறர்களென்னும.

கசுசுஉ.—அநுமான் அகந்கரத்தின் அகழிமதில்களைக் கடத்தல்.

ஆயபொழு தம்மதி லகத்தரசர் வைகுந்
தூயதெரு வொன்றிலுடொரு கோடி துருவிப்போய்த்
தீயவ னிருக்கையயல் செய்த வகழிஞ்சி
மேயது கடந்தனன் விஜனப்பகையை வென்றான்.

(இ - ள்.) ஆய பொழுது - அவ்வளவாகிய அக்காலத்தில்,—வினை பகையை வென்றான் - இருவினைகளாகிய பகைகளைச் சயித்தவனான அநுமான்,—அ மதில் அகத்து-அந்த இடைநிலகரத்து மதிலுக்குள்ளாக, அரசர் வைகும் தூய தெரு ஒன்றிலுடு ஒரு கோடி துருவி போய் - அரசர்கள்வசிக்கின்ற சிறந்த இரண்டுகோடிதெருக்களில் (பிராட்டியைத்) தேடிக்கொண்டு சென்று,—தீயவன் இருகை அயல் - கொடியவனான இராவணனது இருப்பிடத்துக்கு அருகில், செய்த அகழ் இஞ்சி மேயது - செய்யப்பட்ட அகழியும் மதிலுமாய்ப் பொருந்திய இடத்தை, கடந்தனன் - தாண்டி உட்சென்றான்; (எ - று.)

அரசாவைகுந் தெரு - ராஜவீதி. இங்கு 'அரசர்' என்றது, இராவணன் சுற்றத்தாரை. தூய தெரு - சிற்பசாஸ்திரலக்ஷணத்தின்படி குற்றமின்றியமைந்த வீதி. அவ்விலங்காபுரியில் இராவணன்வசிக்கின்ற அகநகரைச்சார்ந்து புறத்தேயுள்ள மதிலும், அதனையடுத்த அகழியும, இங்குக கூறப்பட்டன. அகழிமதில்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்திருப்பன வாதலால், ஒற்றுமைநயம் தோன்ற 'அகழிஞ்சி மேயது' என, ஒருமையாகக கூறினர்; இவ்வனம் ஒருமைப்படுத்திகூறியதனால், கீழ் கருசு-ஆவ கவியிற் கூறியபடி இடைநகரத்து அகழிமதில்களை ஒருகாண்டிறகடந்து உட்சென்றமைபோலவே, இவ்வகழிமதிலகளையும் ஒருபாய்ச்சலிற்கடந்து அப்பாற்சென்றான னென்பது தோன்றும். கீழ் கசஙு - ஆஞ செய்யுளில் ''சொன்னமூனறினும்'' எனக் குறிக்கப்பட்டவற்றுள் அகத்தது இது.

பலவகைத்தீங்கையும் விளைத்தல்பற்றி, வினை, பகை யெனப்பட்டது; ''எனைப்பகையுற்றாரு மூயவா வினைப்பகை, வீயாது பின்சென் றடும'' என்னார் திருவள்ளுவரும். 'வினைப்பகையை வென்றான்' என்றதனால், அநுமான் சகல கருமங்களையும போகஙி ஜீவன்முகதனையப் பராமுகதிப்பேற்றுககு உரிமை பூண்டுள்ளவ னென்றவாறும. இதனைதா - அகப்பகைவாகக மெனப்படுகின்ற காமம கோபம முதலிய குற்றங்களை யொழிததவனென்றும பொருளபடும். கடததற்கரிய வினைகளையே கடந்தவனுக்குப் பிறவற்றைக்கடததல் அரிதன்றென்பது தோனற, 'அகழிஞ்சிமேயது கடந்தனன் வினைப்பகையை வென்றான்' என்றார.

(கசுசு)

வேறு.

கசுஎ.—இராவணன்மாளிகையைச் சுற்றி அவனுரிமைமகளிரின் மாளிகைகளிருக்குமிடத்தை அநுமான் சமீபித்தல்.

போரி யற்கை யிராவணன் பொன்மனை
சீரி யற்கை நிரம்பிய திங்களைத்
தார கைக்குழு விற[1]றழு வித்தொடர்
நாரி யர்க்குறை வாமிட நண்ணினான்.

(இ-ள்.) போ இயற்கை இராவணன் பொன் மனை-(யாவரோடும்)போர் செய்தலேயே இயல்பாகவுடைய இராவணனது பொன்மயமான மாளிகை, சீர இயற்கை நிரமபிய திங்கள ஆ - (தனது) அழகியவடிவம நிரம்பியுள்ள சந்திரமண்டலமாக, தாரகை குழுவின் தழுவி தொடா - (அசசந்திரனைசசார வுள்ள) நக்ஷத்திரகளின் கூட்டமபோல (அவ்விராவணனிருகதகை)ச சாரதது சுற்றிலுந்தொடாசசியாகவிருகின்ற, நாரியர்கு உறைவு ஆம் இடம - (அவனுக்கு உரியவராகிய)மகளிர் வசிப்பனவான மாளிகைகளிருகின்ற இடததை, நண்ணினான் - சாரந்தனன், (அநுமான்); (எ - று.)

அவ்வகநகரினிடையே மிகப்பெரியதான இராவணன்மாளிகை தலைமை பெற்றுவிளஙக அதனையடுதது சுற்றிலும அவனுகு உரிமையுணட மகளிரின்இருகக ளுள்ளன; அவறறிற்கு, கலைநிரம்பிய பூரணசந்திரன இடையிலே சிறந்துவிளஙக அவனைசசுறறிவிளஙகுகினற அவன் மனையியரெனப் படுமநக்ஷதத்திரகளை உவமைகூறினார; உபமையணி. பி - ம்:—[1]தழைத தோகைய, தடவிததொடா.

இதுமுதற் பதின்மூன்று கவிகள் - இபபடலததின் கசஎ - ஆக கவி போன்ற கலிவிருத்தங்கள். (கசுஎ)

கசுஅ.—அநுமான் அந்த இயக்கியர்வீதியை யடைதல்.

முயறக ருங்கறை நீங்கிய மொய்ம்மதி
யயர்க்கும் வாண்முகத் [1]தாரமு தன்னவ
ரிபக்கர் மங்கையர் யாவரு [2]மீண்டிஞர்
நயக்கு மாளிகை வீதிபை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) முயல கரு கறை நீஙகிய மொய் மதி - முயலெனப்படுகின்ற கரிய களஙக மிலலாததொரு (கலை) நிரம்பிய சநதிரன் உண்டாலுல் அதுவும, அயாககும - (ஒப்பாகமாட்டாமல்) சோர்வடையததக்க, வாள் முகதது - ஒளியுள்ள முகததையுடைய, ஆர அமுது அன்னவர் - கிடைத்தற கரிய தேவாமிருதததைப் போன்றவர்களான, இயககர் மஙகையர யாவரும - யக்ஷஸ்திரீகளெலலாரும, ஈண்டினார - ஒருஙகுசோர்ந்தவாகளாய், நயககும - விருமபிவசிகினற, மாளிகை - வீடுகளையுடைய, வீதியை - தெருவை, நணணினான் - அடைந்தனன, (அநுமான்): (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்து வருகின்றபொழுது ஆகாசகிருத யக்ஷ காதர்வ அசுர முதலிய பற்பலதேவஜாதிகளணிகைகளே வலியக வா து தேரேறறி இலங்கைக்குகொணாடதுதனகு உரிமையாக்கிகொணடன னென்பதை,உததராமாயணகொணடும் உணரலாம். அரகியரிலும பலரை மனைவியராகிகொணடிருந்தன னென்பதும், நூல்களால் விளங்குகின் றது. அவாகளில யக்ஷஸ்திரீகளின் மாசற்றமுகமணடலம களங்கமற்றசந்திர னும வெளுகும்படி அழகு சிறந்துளள தென்றா. பி - டீ:—[1]அன்னவருங கதி. [2]எய்தியே. (கசுஅ)

கசுக.—அநுமான் அவ்வகந்தரிலெங்தும் நுண்ணிதிற்சென்று பிராட்டியைத் தேடுதல்.

[1]தழைந்த [2]மொய்யொளி [3]பெய்மமணிக் தாழ்தொறு
[4]பிழைந்த நூலினு மின்னிளங் காலினு
[5]நுழைநது நொய்தினின் [6]மெயயுற நோக்கினான்
[7]விழைந்த வெவ்வினீ வோர வீசினான்.

(இ - ள்.) தழைந்த - மிகுதியான, மொய் ஒளி - அடர்ந்த ஒளிகளே, பெய் - சொரிகின்ற, மணி தாழ்தொறும - வயிரதத்தினமயமான திறவுகோல் செல்லுமிடஙகளிலெல்லாம், இழைந்த நூலினும இன் இளங காலினும நொயதினில் மெய் உற நுழைந்து - இழைகசப்பெற்ற [நுணணிய] நூலைக் காட்டிலும் இனிமையான இளங்காற்றைக காட்டிலும மூட்பமாகத தன் வடிவ மமைய நுழைந்துசென்று, நோகினான - பாரததனன்: (யாவனெ னில்,—)விழைந்த - (பொருள்களினிடத்து) ஆசைகொளளுதலாகிய, வெம வினை வோ - கொடிய கருமஙகளின் வேரை, அற வீசினான - முழுவதும் போக்கியவனான அநுமான்; (எ - று.)

கதவுகள சாததிப் பூட்டிடப்பெற்ற இடஙகளிலும் அக்கதவுகளில் திறவுகோலசெல்லும வழியில் மிகநுணணிய வடிவததோடு நுழைநதுசென்று தேடின னென்க வயிரதத்தினம மிக வலியதாதலால, திறவுகோல் அதனாற் செய்யப்பட்டது. இதனால், அக்கதவுபூட்டுக்களின வலிமையும், இலங்கை யின் செல்வசசிறப்பும விளங்குதல் லுணாக. 'மணி' என்ற சுவமணிப்பொதுப் பெயா இஙகுச சிறப்பினால வயிரதினமேல நினறது. தாழ் எனினும, தாள எனினும் ஒகும் இதகு, தாழகோல்செல்லுங் துவாரததுககு இலககணை. நூலினும - நூல்போலவும், காலினும - காற்றுபபோலவும [அநிநுட்பமாய], நொயதினின் நுழைந்து - விரைவாகப புகுநது, மெய உற நோகினான் - (அந்தந்த இடஙகளே) உணமை விளங்குமாறு நன்றாகப் பாரததான் என்று உரைபபாரு முளா. ''அவாவெனப வெல்லா வுயிாககு மெஞ்ஞான்றும், கவா அப் பிறபபீனுமவிதது'' எனறபடி, பொருள்களினிடதது உணடாகும் ஆசை பிறபபுககு மூலகாரண மாகுதலால, அதனையொழிதலவ னென்ற பொருளில. 'விழைநத வெவ்வினைவே ரற வீசினான' எனறார்; ''ஆவவே ராிந்து'' எனறா பிறரும. ஈற்றடி - முற்றுமோனை. பி - டீ:—[1]தழைநத.

[5]மெய்யொளி, பேரொளி. [3]பொன்மணித்தாடொறும், தழைத்த மொய்ம மணிததாடொறும. [4]இழைதத. [5]நுழைதத. [6]மையற, மெய்யற. [7]விழைத்த தீவினை, விழைத்ததீவினை. (கசுக)

கஎ0.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - அச்சமயத்தில் அவ்வியக்கியரிருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

அத்தி ரமபுனை யானை யரக்கன் மேல்
வைத்த சிதையர் வாங்கு[1]முபிர்ப்பினர்
பத்தி ரமபுரை நாட்டம[2]பதைப்பறச்
சித்தி ரங்க ளெனவிருந் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா - சில இயகமாதாகள்,—அதிரம புனை யானை அரக கன்மேல - மலைகளை யொத்த யானைகளையுடைய இராவணனிடததில், வைத்த—, சிதையா - மனதையுடையவாகளும், வாகும் உயிர்ப்பினா - விடுகின்ற பெருமூசசையுடையவாகளுமாகி,—(பினபு), பதிரம் புரை நாட்டம பதைப்ப அற-(தாமரைமலரின்)இதழை யொதத தமதுகணக ளிமைதத லில்லாமல், சிதிரஙகள எனை இருந்தா - (தமமைக கண்டவா தமமைச) சித்திரப்பாவைகளென்று சொல்லுமபடி அசைவற்றிருந்தாகள்; (எ - று.)

இராவணன சீதையினிடதது காதலகொண்ட காலம்முதல் பிறமகளி ரெவரையும சிறிதும காதலிப்பதிலலை; ஆகவே, அவன் தனகு உரிமை பூணட மகளிரில் எவரிடததும வந்துசோநதிடாளுக, அநதந்த மகளிர தமதம இருபபிடததில் அவன் வரவைத தினபபடியாய ஆவலுடன் நெடுநேரம எதிரபாாததிருநது நடுநிசியளவும வரகாணுமையால வருததமுறறுப் பல வகையான விரகவேதனைகளை யனுபவிப்பதை, இதுமுதல் கஙூ - ஆக கவி வரையிலும எடுததுக கூறுகினறார.

முன்பு இயகஙியாக்குச சிதிரப்பாவை அழகில் மாதிரம உவமையா யிருநதது; இப்போது கணணிமையாது அசைவறவிருததலிலும உவமையா யிற் றென்க. மன்மதாவதைகளுள் நினைப்பும் வெய்துயிாதிரஙகளும் மூாசசையும இஙகுக கூறப்பட்டன. அதிரம் - அதரியென்ற வடசொல லின் விகாரம. 'யானை யரகன்' என்பதற்கு - யானை போன்ற அரக்க னெனப் பொருள்கொள்ளின் உவமைகு உவமைகூறியதாமாதலால், அவ வுரை பொருநதாது; ''அடுகளிய தோற்றம் விடுததல் பணபே'' என்ற தொல் காப்பியதததைக காணக. இனி, அத்திரம புனை - (பகைவரெறிந்த) படைக கலஙகளிலுலாகிய ஊறுபாடுகளை அலஙகாரமாகக்கொணட,யானை அரக்கன் - யானைபோல் வலிய அரகன எனறும் பொருள்கொள்ளலாம்; வீரர்கு விழுபபுண அணிகலமாம அதிரம் - அதலுலாகிய வடுவுகு இலக்கணம். 'பதிரம் புரை நாட்டம' என்ற தொடரா - அம்புகளையொதத கண்கள என்னும் பொருளபடும். பி - ம்:—[1]உயிர்ப்பிலா. [2]பதைப்பறச. (கஎ0)

களக. [1]அள்ளல் வெஞ்சர மாரணை யஞ்சியோ
[2]மெள்ள வேகன வின்பயன் வேண்டியோ
[3]கள்ள மென்கொ லறிந்திலங் கண்முகிழ்த்
துள்ள மின்றி யுறங்குகின் றூர்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில இயக்கமகளிர்—அள்ளல் வெம் சரம் மாரணை - அள்ளுதலைக் கொண்ட கொடிய அமபுகளையுடைய மன்மதனுக்கு, அஞ்சியோ - பயந்துதானே, மெள்ளவே கனவு இன் பயன் வேண்டியோ-மெதுவாக நற்கனவாகிய இனிய பயனைப் பெற விரும்பித்தானே, கள்ளம் என்கொல் அறிந்திலம் - (தம்மகளிரின்) வஞ்சனைக்கருகது யாதோ? அறியோம்: கண முகிழ்த்து - (தமது) கணகளை மூடிக்கொண்டு, உள்ளம இன்றி உறங்குகின்றூர - அகத்தில் தூகமில்லாதிருகையில் வெளிகருத தூங்குவார் போலவிருக்கினறனர; (எ - று.)

விரகவேதனையால் உள்ளுறத துயில்கொளளாவிடினும், அயாச்சியிலுலும் இரவில் வெகுநேரமாய்விட்டதலுலும கண்மூடியுறங்குவாபோ லிருக்கின்றனர, சில இயக்கியர; அப்பொய்யுறகதிற்கு இருவகையான காரணகளை ஊகிக்கின்றூர ஒன்று - தமமீதுகொடிய அமபுகளைப் பிரயோகிக்கின்ற மன்மதன் தாம் உறங்குவாபோலிருந்தால் தருமயுதசமுறைப்படி தம்மேல் அம்பெய்யாமலிருப்பனென்று கருதுதல்; மற்றொன்று இராவணன் வந்து தழுவுவதாகக் கனவுண்டாகுமாயின் அகனைதோறறதிலாவது இனிமையடையலாமென்று கருதுதல. தற்குறிப்பேற்றவணி. மார னென்ற வடமொழிப் பெயர் (பிரிந்தவரை) மரணவேதனைப் படுதபவனென்று பொருள் படும். [1]வள்ளலவெஞ்சரமாரன் என்ற பாடதிற்கு - வரையறையின்றி மேன்மேற சொரியுங கொடிய அம்புகளையுடைய மன்மத னென்ப. பி - ம்:— [1]வள்ளல் வெஞ்சிலை. [2]மெளளவின்கனவின. [3]கள்ளமே. (களக)

களஉ. பழுதின் மன்மதன் [1]வெங்கணை பன்முறை
,யுழுத கொங்கைய ரூச லுயிர்ப்பின
ரழுது செய்வ தென் ஞணை யரக்கனை
யெழுத லாங்கொ லென் றெண்ணுகின் றூர்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் - சில யகஸ்திரீகள்,—பழுது இல - பழுதுபடுதலில்லாத, மன்மதன் வெம கணை - மன்மதனது கொடிய அம்புகள், பல் முறை உழுத - பலமுறை பாய்ந்துசெல்லப்பெற்ற, கொஙகையா - தனஙகளையுடையவரும், ஊசல் உயிர்ப்பினா - ஊசலாடுகின்ற [போவதும் வருவதுமாயிருக்கின்ற] சுவாசததையுடையவராகளுமாய்,—'அழுது செயவது என் - (நாம் வீணே) புலமபுவதனாற் செயவது என்ன இருக்கின்றது? ஆணை அரக்கனை - (எவரும தவறுதலிரமேற்கொள்ளுங) கட்டளையையுடைய இராவணனை, எழுதல் ஆம்கொல் - (சிதிரததில்) எழுதுதல் முடியுமோ?' என்று எண்ணுகினறூர் - எனறு நினைகின்றூர்களர்; (எ - று.)

பிரிவுற்ற மகளிரிற் சிலர் இராவணனது வடிவதனைச சித்திரத்தி லெழுதி அதனைபபாததது மகிழக்கருதி, அழகியதும கமபீரமான தோற்ற முடையதுமான அவ்வுருவம நமமால் எழுதுந்தரதததோ வென்று சிந்திகின் றனரென்க. ஊசலுயிரப்பினர் - உயிர் ததளிகின்றவர்; இனி, இச்செய்யு ளுககு - சிலா, கொங்கைகளில் மன்மதபாணம் தைகைப் பெருமூச்செறிந்து அழுது, ''இனிசசெய்வது என்ன இருக்கின்றது? இராவணனுடைய உரு வதனைச சித்திரத்திலெழுதுதலாவது செய்யலாமா?'' என்று நினைகின்றன ரெனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். முந்தினவுரைக்கு 'அழுது' என்றது 'செய்வது' என்பதனையும், இவவுரைககு 'எண்ணுகின்றார்' என்பதனையும் இயையும்; முந்தின வுரையில, 'எழுதலாகுகொல' எனறது-எழுதுதற்கருமை காட்டும். பி - மீ:—[1]எய்க்ன.

(களஉ)

களஙு. [1]ஆவ தொன் றருளா யென தாவியைக்
கூவு கின்றிலை கூறலை[2]சென்றெனை
பாவை பேசுவ போற்கண் [3]பனிப்புறப்
பூவை யோடும் புலம்புகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா - சில இயககியா,—கண பனிப்பு உற --(தமது)கணைகள் மிகுதியாக நீரதுளிகக,—'எனது ஆவியை கூவுகினறிலை - என்னுடைய உயி ரை [எனது பிராணநாயகனான இராவணனை] இற்குவரும்படி (போய) அழைகின்றாயில்லை; சென்று கூறலை - (என்செய்தியை என்கணவனிடத் திற) போயச் சொல்லுகின்றாயுமிலலை; ஆவது ஒன்று அருளாய - (இஙஙனம எனககு) ஆகவேண்டிய காரியமொன்றையும எனபகக இரகஙகொண்டு செய்யாதிருகின்றாய', எனு - என்று, பாவை பேசுவ போல் - சிததிரப்பிர திமைகள பேசுவனபோல, பூவையோடும் புலமபுகின்றார் - நாகணவாய்ப் பறவைகளோடுகூடிக குறைசொல்லி யழுகின்றார்கள; (எ - து.)

ஆவது ஒன்று - அநுகூலமானதொரு காரியம. இனி, 'ஆவதொன்றரு ளாய்' என்பதற்கு - உன்னால் ஆகக்கூடிய தோருதவியையுஞ் செய்யமாட்டா யா? என்றும் பொருள்கூறலாம். 'எனது' என ஒருமையாகக்கூறியதனால், தனிததனி அவரவர் தாமதாம வளாக்கும் பூவையை நோக்கி இஙஙனஞ சொல்லியிரங்குகின்றன ரென்க பாவை பேசுவபோல் - இல்போருஞ வமையணி. பனிப்பு - இடைவிடாது நீரதுளிததல. பி - மீ:—[1]ஆவவென்று. [2]சோ. [3]பசப்புற.

(களஙு)

களச. ரத தென்ற லிழுக [1]மெலிந்துதம்
பாரக கொஙகையைப [2]பார்த்தனர் பாதகன்
வீரத் தோள்களின வீகக [3]நினைந்துயிர்
சோரச் சோரத் துளங்குகின் றார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலா - சில இயக்கப்பெணகள்,—ஈரம் தென்றல் இழுக - (பிறாகதத) குளிராசசியைசசெய்யுஞ தென்றற்காறறு (தம்மீது) உராய்ந்து

செல்ல அதனால், மெலிந்து - வருந்தி, தம பாரம் கொஙக்கைய பார்த்தனர்- தமது பருத்த தனஙகளைப் பாரத்தவாகளாய், பாதகன் வீரம தோள்களின் வீக கம் நினைந்து - (தம்மைக்கூடாது) வருத்துபவனுன இராவணனது போரத் திறமமைந்த தோள்களின் பருமையைக கருதி, உயிர சோர சோர தளஙகு கின்றார் - (தமது) உயிர் மெலியமெலியத் துடிக்கின்றாகள்; (எ - று.)

தனம்போல ஆடவாக்குத தோள் வேட்கைவிளைகருஞ் சிறத்தவுறுப் பாதலால், இமமகளிர தமது பருதத கொஙகைகளைப் பாரத்தவுடன், அவை பயனபடும்படி தழுவுதற்குரிய இராவணனது பருத்ததோள்கள் அதுசெய் யாது நிறறலைக் கருதி, விரகவேதனையால் மரணவஸதைப் படுகின்றன ரென்க. ஈர - (தமது உடம்பை) ஈர்வதாய் எனினுமாம. இப்பொருளில, ஈர- செயவெனெச்சம். இன்பமபெருமல் வருத்தத்தை விளைப்பதுமாதிரமா யிருத்தல் பறறி, அவர்கள் தமது பருத்தகொஙகையை வீணபாரமாகக் கரு துகின்றன ரென்பதும தோனற, 'பாரக்கொஙகை' எனப்பட்டது. பாதகன் - பாதகன் என்ற வடசொல்லின விகாரம நலிபவனென்பது பொருள்; இனி, 'பாதகன்' என்பதைத்தற்சமவடசொல்லாகக்கொணடு, தனக்குரிமைபூணட மகளிர பலரிருக்கவும பிறன்மனைவியை [சீதையை] விரும்புதலாகிய கொடிய பாவச செயலீடுபடையவ னென்று உரைததலுமாம; "அறனிறகொண்ட தன் மனையாளமளிதலதறி லழுதிரஙகப், பிறனில்தேடும பெரும்பாவி" என்றது காண்க. பி - ம் —[1]மெலிந்த. [2]பார்த்திநதப். [3]எனு. (கஎச)

கஎடு. நக்க செம்மணி நாறிய நாணிழல்
பக்கம வீசுறு பள்ளியிற் பல்பக
லொக்க வாசை யுலக்க வுலந்தவா
செக்கர் வான்றரு திங்களொத் தாகிலர்.

(இ - ள.) சிலர் - சில இயக்கமாதா,—நகக-விளஙகுகின்ற, செம மணி- சிவந்த இரதினஙகளினின்று, நாறிய - தோன்றிய, நாள் நிழல - எந்நாளும் ஒருபடியாயுள்ள காநதிகள, பக்கம வீசுறு - பகஙகளில வீசப்பெறற, பள்ளி யில் - படுகையிலே, பல் பகல் ஒகக ஆசை உலகக உலநதவா - பலநாள்க ளாய் ஒரேவிதமாகத தமது ஆசை வீணேயொழிதலால் மெலிந்து கிடப்பவாக ளாய்,—செக்கா வான் நரு திஙகள ஒததார்-செவவானததில்தோன்றுகின்ற சந்திரனைப் போன்றிருந்தாகள்; (எ - று.)

செம்மணி - பதுமராகம், மாணிக்கம். செஙநிறவிரததினஙகள் பதிக்கப் பெற்ற கட்டிலிலே அவ்விரததினஙகளினொளிவீசுதலாற செநநிறமாயவிளங கும் மெத்தையிலே விரகவேதனையால் மெலிநது கிடகின்ற மகளிரகு, அந்நிலாலப்பொழுதிற் செவவானததினிடையே காணபபடுகினற கலை குறைத்தசந்திரனை உவமைகூறினர; உவமையணி. சாயஙகாலதது மேற் றிசையிற்காணப்படுகினற செவ்வானததில் விளஙகுஞ சந்திரன் பிறையேயா மென்பது வெளிப்படை. கலைகுறைந்தது, உடலமெலிநதமாதரக்குஒப்புமை யென உணரக. நாள்நிழல - எப்பொழுதும் புதுமையாயுள்ள ஒளி. (கஎடு)

களசு. வாளி ஞற்றெளி கற்பக வல்லியர்
தோளி ஞற்றிய தூங்கம ளித்துயி
ஞளி ஞற்செவி யிற்[1]புக நாமயாழ்த்
தேளி ஞற்றிகைப் பெய்துகின் ரூர்சிலர்.

(இ - ள்.) வாளிஞல் தெளி - ஒளியிஞல் தெளிவுபெற்று விளகுகின்ற, கற்பக வல்லியா - கல்பகவிருகுதனைச சாரந்து படருங் காமவல்லியெனனும பொறபூஙகொடி போன்றவர்களான; சிலர் - சிலஇயக்கமகளிர,—தோளின் நாற்றிய - (விரகவேதனையால் மெலிவுற்ற தஙகள்) தோளகள் (சோரந்தாடுவது) போல அசைதாடுமாறு கட்டியிருகின்ற, தூஙகு அமளி - தூஙகுமஞ்சததில, துயில் நாளிஞல் - தூஙகும்போது, செவியில் புக - (பாடகர்வந்து பாடுகின்ற வீணைப்பாட்டு) காதிலநுழைய, நாம யாழ் தேளிஞல் - அசசுதருகின்ற அவ்வீணையினிசையாகிய தேளிஞல, நிகைப்பு எய்துகின்ரூர் - மயகமடைகின்ரூகள்; (எ - று.)

சில இயக்கமாதாகள் விரகவேதனையால் வருந்திக்கொணடிருக்கையில், நடுநிசியானதஞல் படுததுச சிறிது துயிலமுயன்றுபாரப்போமென்றெணணி, தூஙகுமஞ்சததில லமைகசப்பட்டுள்ள படுக்கையிற் சோவாராயின்ர. இம்மகளிர இராவணனுகு உரிமைபூணடு மேன்மையுற்றவராதலால, இவர்கட்கு இனிய தூக்கத்தை வினைகருமாறு இவாகள்மாளிகைகருச சென்று இவர்கள்செவிப்பட நாள்தோறும இடையிரவில் வீணைவாசிகசும்படி இராவணஞல லேவப்பட்டிருந்த இணனிசைப்பாடகா, தமவழகசப்படி அசசமயத்தில் அஙகுவநது வீணைவாசிகசலாஞாகள். அவயாழினிசை காமோத்தீபகப்பொருள்களிலொன்ரூதலால், அபபிரிவுடைமகளிரின காதிறபட்டமாதலிரததில் அவர்கட்கு வருதததனதை மிகுவிகக அதஞல, தேள கொட்டினஞற்போல அவாகள் மிகக வருதததனதை யடைவாராயினரென விவரஙகாணக.

தூஙகு அமளி-ஊசலாக அமைத்தசயனம். அது தொஙகியசைந்தாடுதற்கு, அப்பிரிந்தமகளிரின்மெலிவுற்றதோள்க ளசைந்தாடுதலே உவமைகூறினர.

யாழ் - அதன் இசைக்கு முதலாகுபெயர். நாம - அச்சந்தருவதோ ருரிச்சொல், ''பே நா மூருமென வரூஉ கிளவி, யாமுறைமூன்று மசசப்பொருள்'' என்பது தொல்காப்பியம். இதனமேல அ - சாரியை; குறிப்புப்பெயரெசசவிருதியெனினும் இழுக்காது; நாமம என்று எடுதது, 'உரிசசொல் ஈறுதிரிந்தது' எனபா ரசசினாகினியர். இனி, நாமம யாழ் - பிரசிததிபெற்ற வீணையென்றலு மொனறு. அனறி, யாழ் நாமம தேளிஞல் என்று மொழிமாற்றி, யாழிசையெனனும பெயரை யுடைய தேளிஞ லெனறு உரைப்பாரு மூளர. செவியிற்புக நாமயாழ்தேளிஞல் நிகைபபெயதுகின ரூர—மேல் ககஉ-ஆங கவியில் ''அளநத பாடல் வெவ்வரவு தஞ்செவிபுக வலமர லுறுகின்ரூர்'' எனபதனோடு ஒப்பிடுக. நாளிஞல - உருபுமயக்கம். பி - ம்:—[1] புகுநாமயாழ்.

(களக)

களஎ. கவ்வு [1]தீக்கணை பேருவைக் கால்வளைத்
தெவ்வி னுன்மலே யேந்திய [2]வேந்து தோள்
வவ்வு [3]சாந்துதம் மாமுலே [4]வெளிய
செவ்வி கண்டு குலாவுகின் றூர்சிலர்.

(இ - ள.) சிலா-சில யக்ஷஸ்திரீகள்,—மேருவை கால் வளைத்து - (வில் வடிவமகொண்ட) மகாமேருமலேயை இருகோடிகளுமவளேயசெய்து, கவ்வு தீ கணை எவ்வினுன் - (பட்டவீடதிற்)பற்றுமியல்புள்ள அக்கினியை மூனே யாகவுடைய (திருமாலாகிய) அம்பை (த திரிபுரசகாரகாலத்தில்) பிரயோ கித்தவனை சிவபிரானது, மலே - (இருப்பிடமாகிய) கைலாசகிரியை, எந்திய-பெயர்த்துஉயரதனுக்கிய, ஏந்து தோள் - உயாகத (இராவணனது) தோள் களில், வவவு - பூசப்பட்ட, சாந்து - சந்தனக்குழமபை, தம மா முலே வெளிய - தகளுடைய பருத்ததனகள் கவாகதுள்ள, செவ்வி - நிலேயை, கண்டு - பார்த்து, குலா வுகின்றூர - மகிழ்கின்றூகள்; (எ - று.)

சிலமகளிர, முன்பு தாம இராவணனே ஆலிகனஞ் செயதகாலத்தில் அவனதுதோள்களிற பூசப்பட்டுள்ள சநதனகுழமபு தமதுகொஙகைகளில ஒட்டிகொணடிருநததைப் பாாத்து, அந்தப் பழைய இன்பநிலேயை ஞாபகத திற்கொண்டு இத்தப்பிரிவுகாலததில ஒருவாறுமகிழ்ந்து பொழுதுபோக்கு வாராயினரென்க.இராவணனேபபிரிந்து பலமாதகாலமாயினும அக்நாள்முதல் இவாகள் பிரிவுதனுயரால் நோடாமலேயிருக்கினறன ரென்பது இதனுற் போதரும்; ''நாளீபலவு, மண்ணுதுமேனியும் வாராவுறகமு மாசுடையும், புண்ணுனெஞ்சும புகைதாமுயிாபபும பொரிமுதலுமே'' எனப் பிரிவாற் றுமைகருரிய குறிகள் காணக.

எவ்வுதல் - எய்தல், ஏவுதலென்பதன விகாரம். 'தீக்கணை யெவ்வி னுன் மலேயேந்தியதோள்' எனவே, இராவணன புஜ மென்றதாயிற்று. பி - ம்:—[1]திணடிறல். [2]ஏநதநோள. [3]சாந்தந்த. [4]வைகிய கொணடு. (களஎ)

களஅ. கூடி நானகுயர் வேலையுங் கோக்கநின்
நூடி னுன்புக ழுங்கை நரம்பினு
ஞடி நாறபெரும் பண்ணு நயப்புறப
பாடி னுன்பெயா பாடுகின் றூர்[1]சிலா.

(இ - ன்.) சிலா - சில இயக்கியா,—உயா - பொஙகியெழு மியல்புள்ள, நான்கு வேலையும - நாற்றிசைக்கடல்களும, கூடி கோகக-தமமில் நெருஙகிக் கலந்து பெருவெள்ளமாக, (அநத மகாப்பிரளயகாலததில்), நின்று - (தான் அழியாது) நினறு, ஆடினுன - ஆனநததாணடவஞ்செய்தவனுன பரமசிவ னுடைய, புகழ் - கீாதத்தினை, அம் கை நிரமபினுல் - அழகிய தனது கையின் நரமபுகளேகொணடு, நாடி - ஆராயந்து, நால் பெரும பணணும் நயப்பு உற பாடினுன்-நால்வகைப்பெரும்பணகளும இனிமையடையும்படி பாடியவனுன இராவணனுடைய, பெயா - புகழை, பாடுகின்றூ - பாடுகினறவராலுகள்,

விரகவேதனையுற்ற மகளிர்சிலர், தமதுகணவனுடைய புகழைக் கூறும் பாட்டுக்களைப பாடிப் பொழுதுபோக்குவாராயின ரென்க. பெயர்பாடுதல் - நாமசங்கீர்த்தனமுமாம். 'கூடிநான்குயாவேலையுங கோகக நின்றுடினும்' என்றதனால், சிவபிரான் அழித்ததற்றெழிற்கடவு ளென்பதையும், அப்பெரு மானது அற்புதசக்தியையும் வெளியிட்டார். இராவணன் கைலாசகிரியைப் பெயர்த்தெடுக்கத தொடங்கி நசுக்குண்டு கெடுநாள்புலம்புகின்றபொழுது, பிரஹஸ்பதன்முதலிய மந்திரிகள் சொன்னதனால், தனது பத்துத்தலைகளி லொன்றைத் தடிந்து தனது இருபதுகைகளுள ஒன்றுடன் சேர்த்து அக் கையின் நரம்புகளே தந்திரிகளாய நிற்க வீணையாகஅமைத்து அச்செயற் கைசசரீரவீணையைக்கொண்டு ஸாமவேதகானஞ்செய்து சிவபிரானே மகிழ் வித்து வரமபெற்றன னென்பது வரலாறுதலால், 'ஆடிஞனபுகழ்ஙகைநரம் பினல் நாடிபபாடிஞன்' என்றார். பெருமபண நானகு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம,செவ்வழி என்பன. பெரும்பண-ஸம்பூர்ணராகம. பி-ம்-[1]பலர். (கஎஅ)

கஎக.—அநுமான்இயக்கியர்வீதியைக்கடந்து அரக்கியர்வீதியை[3] சேர்தல்.

இனைய தன்மை யியக்கிய [1]ரெய்திய
மனையொ ராயிர [2]மாயிர கோடியா
மனைய வன்குலத் [3]தாயிழை யாரிட
நினைவி னெய்தின னீதியி னெயதினன்.

(இ - ள்.) இனைய தன்மை-இப்படிப்பட்ட தன்மைகளையுடைய, இயக் கியா - யக்ஷஸ்திரீகள், எயதிய - சோந்துவசிகின்ற, மனை - வீடுகள், ஓ ஆயிரம ஆயிரகோடி ஆம - ஆயிரதற்றபெருகிய ஆயிரகோடியென்னுந் தொகையனவாம; (அவற்றைகடந்து),—நீதியின எயதினன் - நியாயமாக கதற்சோந்தொழுகுபவனன அநுமான,—அனையவன குலத்து ஆயிழை யா இடம-அவஸ்திராவணனதகுலததுமகளிர [ராக்ஷஸஜாதி ஸ்திரீகள்] இருக் கின்ற இடததை, நினைவின் எயதினன - (தனது) விருபபததின்படி அடைந தான்; (எ - று.)

சிறிதுந்தடையில்லாமல் தானநினைத்தபடிசென்றுசோந்தனனென்பா, 'நினைவி னெயதினன்' என்றார்; இததொடர்கு - தான்நினைததமாதிரத தில் [அந்திவிரைவில்] சேர்ந்தன னென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நீதியின் எய்தினன் - நீதிசாஸ்திரமுறைப்படி உததமஸ்திரதனனுய்ச சென்றவனுமாம; இததொடர - முறையே [ஒன்றன்பின்ஒன்றாய] அமமாளிகைகளிற் சென்று தேடியவனன அநுமா னெனறும பொருளபடும. பி - ம்:—[1]ஈணடிய. [2]ஆயிரமவாயிலபோய. [3]ஆய்வளையாரிடம். (கஎக)

வேறு.

கஅ0.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள்—ஒருதொடர்: அவற்றிற் பதினொரு கவிகளா - அநுமான் சென்ற அந்நடுநிசியில் இராவணனுக்கு உரிமை பூண்ட அவ்வரக்கியர் பிரிவாற்றமையுடனிருந்த பலவேறு நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறும்.

எரிசுடர் மணியின் செங்கே ழிளவெயி லிண்டவி டாது
விரியிருள [1]பருகி நாளும் விளகின்றி விளங்கு மாடத்

தரிவையர் [2]குழுவு நீங்க வாசையுந் தாமு மேயா
யொருசிறை யிருந்து போன வுள்ளத்தோ டுடு வாரும்.

(இ - ள்.) எரி - நெருப்புப்போலப்பரவி ஜ்வலிகின்ற, சுடர் - ஒளியை யுடைய, மணியின் - மாணிக்கங்களின, செம கேழ் - செந்நிறமுள்ள காந்தி யாகிய, இள வெயில் - இளஞ்சூரியகிரணம, இடைவிடாது - நடுவிலொழிதலில்லாமல், விரி இருள பருகி - பரவுமியல்பினதான இருளை உண்டிடுதலால், நாளும் விளகது இன்றி விளகுகும - எகாலும் விளகுவதாதலில் லாமலே தாமேவிளகுகின்ற, மாடத்து - மாளிகைகளில, அரிவையர குழுவு நீக - (ஏவல்செய்பவாகளான) மகளிரது கூட்டம (தம்மைவிட்டு) நீக, ஆசையும தாமுமே ஆய ஒரு சிறை இருந்து - (தாம் கொண்டுள்ள) காதலும தாமுமேயாக ஒருபுறதிலே இருந்துகொண்டு, போன உள்ளத தோடு ஊடுவாரும - (தமதுகணவனான இராவணனிடதது) சென்ற மனத தோடு பிணகுகின்றவாகளும்—, (எ - று.)

மன்மதாவத்தைகளுள் நினைப்பு ஒன்றுதலால், பிரிந்திருகின்றசமயததி லெல்லாம் அரகியரது மனம நாயகனான இராவணனிடததே செல்கின்றது; அதுபற்றி அவாகள் அமமனததைக குறித்து 'நமதுகாதலனான அவன் பிரிது நம்மை நினையாதிருக்க, நீமாதிரம அவனிடதது செல்வ தென்ன?' என்று மனஸ்தாபப்படுகின்றன ரென்க. திருவள்ளுவ காமததுப்பாலில் நெஞ சொடுநினைத்தலில் "பிரிந்தவ ரல்லாரென் நேஞகிப் பிரிதவா, பினசெலவாய பேதையென் னெஞ்சு" என்று கூறியது காணக. இரவில நெடுநேரமான தனிப்பரிவாரமகளிரனைவரும இதகலவியரைப பிரிது துயிலகொள்ளச சென்றனரென்பார் 'அரிவையா குழுவுநீக' என்றும, இலகணம் துணை எவ ருமில்லையாகத் தணியாத ஆசையுடனே ஒருபுறதது ஒடுகியிருது வருத தினை ரென்பார் 'ஆசையுந தாமுமேயா யொருசிறையிருது' எனறும கூறி னர். அன்றியும, விரகவேதனையுடையா தமது காதலநோயமிகுதியைப் பிறாகாணுதற்கு நாணி அனைவரையும அகறறிவிட்டுத தனியேயிருதத லில்பு; பிரிவாற்றுமைக்குரிய குறிகளுள் "தனியும அறைபோனெஞ்சமும உணடென்பரே" எனகாணக. 'குழுவைநீகி' என்றும பாடமுணடு. இச செய்யுளில 'எரி சுடாமணி' என்றும, 'நாளும விளகின்றிவிளகுமாடது' என்றும, 'அரிவையாகுழுவுநீக ஆசையுந தாமுமேயாய் ஒருசிறையிருது போனவுள்ளதோடு ஊடுவாரும்'எனறும அமைதவை, அமமாடகட்கு அது மான் எரியூட்டுதலாலும இராமபிரான இராவணசகாரஞசெயதலாலும் அவ் வரக்கியாகது அதிசீகிரதது நேரு தீகுகளாக குறிகும அமகளசசொற் களாமென உயதது ணாக. பி - ம்.—[1]மெருகி. [2]குழுவுநீகி.

இதுமுதற் பனிரணடு கவிகள - இக்காணடதின், முதற்செய்யுள் போன்ற அருஞசீராசிரியவிருத்தங்கள். (கஅ0)

கஅக. நகையெரிக கற்றை நெற்றி நாவி[1]தோய்த் தனைய வோதி
புகையெனத் தும்பி சுற்றப் புது[2]மலர் பொங்கு சேக்கை
பகையென [3]வேகி [4]யான்ற பளிங்குடைச் சீதப்பள்ளி
[5]மிகையொடுங் காத காம விம்மலின் வெதும்பு வாரும்.

(இ - ள்.) நகை எரி கற்றை நெற்றி - பிரகாசமுள்ள அக்கினிச்சுவாலையின்மீது, நாவி தோய்த்து அனைய - கஸ்தூரிப்புழுகு பூசினைப் போன்ற, ஓதி - (தமது) கூந்தலில், புகை என தும்பி சுற்ற - புகைபோல வண்டுகள் சுழன்றுமொய்க்க, புது மலர் பொங்கு சேக்கை - புதிய [அன்றலர்த்த] மலர்கள் பரப்பப்பெற்று விளங்குகின்ற படுக்கையை, பகை என - (தமக்கு) விரோதமாகக்கொண்டு, ஏகி - (அதனைவிட்டுச்) சென்று, ஆனற பளிங்கு உடை சீதம் பள்ளி - அன்ற படிக்கற்களினுல் லகுமதலையுடைய குளிர்ந்த மேடையைப் படுக்கையாகக்கொண்டு அதிற்கிடந்து, மிகை ஒடுங்காத காமவிம்மலின் வெதும்புவாரும்-மேன்மேல்வளர்தல் தணியாத காமமிகுதியால் தவிப்பவர்களும்;—(எ - று)

அரகியர் அக்கினிச்சுவாலைபோலச் செந்நிறமாய்விளங்குகின்ற தமது செம்பட்டமயிரின்மீது கஸ்தூரியினுலாகிய மயிர்ச்சாந்தைப் பூசியலங்கரித்துள்ளதனுல், அவர்கள்கூந்தல் 'நகையெரிக்கற்றைநெற்றிநாவிதோய்த்தனைய வோதி' எனப்பட்டது. நெற்றி - உச்சி. மேலிடம். செம்பட்டமயிரின்மீது வண்டுகள் சூழ்ந்து மொய்ததனல அக்கினிச்சுவாலையின் மீது புகைசூழ்ந்திருந்தாற் போலு மென்பார், 'ஓதிபுகையெனத் தும்பிசுற்ற' என்றார். இவர்கள் கூந்தலில்மொய்த்துள்ள வண்டுகள இவர்களிடம்விட்டுப் பெயரும்பொழுது புடைபெயர்த்து சுழலுதலையும 'தும்பிசுறற' எனறதிற் குறிததவாறும். விரகவேதனையுற்றாருக்கு புஷ்பசயனம காமோததீபகப்பொருளாய் அக்காதல் நோயை மிகுவிததல்பறறி; அதனைப் பகை யெனறு கருதி விட்டுச செல்வாராயினர்; அவ்வனம் மலர்ப்பளிங்கியைவிட்டுக குளிர்சசியைநாடிப் பளிங்கு மயமான வெறுந்தரையிற படுததவிடததும் காமதாபதனிய விரகில்லையாகவே, காதல்மிகுதியால் அதகும்தவிதனிக்கொணடிருகின்றனர அரகிய ரென்பதாம். இசசெயயுளில், அரகியாருழற்கற்றைகு எரிகற்றையையும், அததலைமயிரில் மொயகும வண்டுகட்குத தீபபுகையையும் உவமை கூறியதும், அவர்கள் மலர்ப்பள்ளியிற்படுததலை விட்டு வெறுந்தரையிற் படுதது ஆசை நோயால் தவிப்பவராயின ரென்றதும - அவர்கட்கு இனி விரைவில் நேறும அமஙகளததுகுச சூசகமாதல காணக இவ்வனமேமுன்னும பினனும் உள்ள இடங்களிலுபததுணாக. நாவி-நாபி; மிருகநாபி. பி-ம்:— [1]தோய்ததனைய. [2]மலாப்பொங்கு. [3]எய்தி. [4]யாணாப் [5]மிகையுயிரோடும்.(கஅக)

கஅஉ. சஷிபடு தகைசால் வானந் தாழ்ந்தொரு மேனி யாகக்
சூழியுமீ ரைம் மாக மின்கொடி மருங்கு லாகக்
கவிரொளிச [1]செக்காக கற்றை யோதியா [2]மேழுயுண் கண்ணு
வஷிமதி நெற்றி யாக [3]வந்திவா ளெக்கின் றாரும்.

(இ - ள்) ஒரு மேனி தான் - ஒப்பற்ற [பெரிய] தகைகளுடம்பே, சவி படு தகை சால் வானம் ஆக - சூரியனொளிசாயப்பெற்ற பரப்பு மிகக ஆகாய மாகவும,—ஆரம் - (தாங்களணிதலுள்ள) முத்துமாலைகள், சுவியும் மீன ஆக - (அவ்வானததில்) திரணடுவிளகுகின்ற நகூடதிரகளாகவும், —மருகுல் - (தகள) இடை, மின் கொடி ஆக - மின்னற்கொடியாகவும,—கற்றைஓதி - திரட்சியான (தகள்) கூந்தல், கவி ஒளி செகா ஆ - முருக்குமலரினொளி கொண்ட செவ்வானமாகவும்,—உண் கண - மையுண்ட (தகள்) கணகள், மழை ஆ - மேகமாகவும,—நெற்றி - (தகள்) நெற்றி, அவி மதி ஆக - (மாலைப்பொழுதிற் செவ்வானததைச் சாந்து) விளகுகின்ற பிறைசசந்திர னுகவு மிருக்க,—அந்தி வான் ஒக்கின்றாரும - (தாகள்) மாலைக்காலத்து ஆகாயத்தை யொதிருக்கின்றவாகளும்;—(எ - று)

அரகியரது உடம்புக்கு வானம் - கரிய பெரிய வடிவில உவமம். இரா வணனப்பிரிந்த வருததத்தால்இவ்வரக்கமாதா ஆபரணகளையணிந்ததுவிளக காமைபற்றி, இவர்களுடம்புக்கு, சூரியனஸ்தமிகசப்பெற்ற வானம உவமை கூறப்பட்டது. சவி - வடசொல் ஒளி; சிறப்பாய, இஙகுச சூரியனொளி யைக் குறித்தது, இனி, சூரியனைக குறிகின்ற 'ஸவிதா' என்ற வடசொல் சவியென விகாரப்பட்ட தென்றலு மொன்று. படுதல சாயதல், ஒழிதல். விரகதாபதகொண்ட இவர்கள் அவ்வெப்பதததை தணிகக கருதிகுளிரச்சி செயயு மியல்பினவான முததுக்களைத் தமது உடமபின்மீது தரித்தன ரென் பது தோன்ற, ஆரமாத்திரத்தையே கூறினர். 'மின்கொடி மருகுலாக' என்ற தனால் விரகதாபத்தால் அவாகளது இடை மிக மெலிந்துள்ள தென்பதும, 'கவிரொளிசெகா கற்றையோதியர்' என்றதனால் இவர்கள் கூந்தலை வாரி முடிதது அலகரியாமைபற்றி அது படாந்துள்ள தென்பதும், 'மழையுண கணணர்' என்றதனால் இவாகள் கணணுமகணணீருமா யுள்ளா ரென்பதும் செவவானததுப் பிறைஒளிமழுஙகிய தாதலால், அது, விரகினிகளின் பொலிவிழந்த நெறறிககு உவமையாதறகு ஏற்கும. செம்பட்டமயிரை யுடைமை, அரகியர்க்கு இயல்பு. மேகததையுடைமை வானத்தினியல் பாதலால. அதனையுங கூறினர். உவமையணி. 'ஆக' என்பது - உவமவுருபு. அன்றி, இயைபுருவகவணியை அஙகமாகசசொணடுவநத உவமையணியெனி னும் இழுகாது. பி-ம் [1]செகசர்கற்றை. [2]மழை யொணகணணர [3]அந்தியாள்.

கஉங. பானலுண் கண்ணுமை வணணப் படிமுறை மாறப பண்ணைச்
சோனைபோன் றளிகள் பட்புஞ் சுரிகுழற் கற்றை சோர
[1]மேனிமிர்ந் தெழுந்த மாட வெண்ணிலா முன்றி னண்ணி
வானமீன் கையின் வாரி மணிக்கழங் காடு வாரும.

(இ - ள்.) மேல் நிமிர்ந்து எழுதத - மேலேயோஙகியெழுந்த [மிகவு யாந்த], மாடம் - உபரிகைவீடுகளிலுளள, வெள் நிலா முன்றில் - வெணமை யான நிலா விளகும் முற்றததை, பனனை நணணி-தோழியரானமகளிரது

கூட்டத்துடன் அடைந்து —பானல் உண கணணும - நீலோற்பல மலர் போன்ற மையுண்ட கண்களும் வண்ணமபடி முறை மாற - (தமது) நிறம முறையே மாறவும,—சோனை போன்ற ஆளிகள பமபும - விடாப்பெரு மழைபோனறு பெருகுகின்ற தேன மிகக, சுரி குழல் கற்றை நுனிசருண்ட தலைமயிரின தொகுதி. சோர - தளாந்துதாழவும,—வானம மீன் கையின வாரி ஆகாயத்து விளங்குகின்ற நக்ஷத்திரங்களாக கைகளாற சோததெடுத்து, மணி கழஙகு ஆடுவாரும - அழகிய கழறசிகாய்களாகக கொணடு ஆடுகின்ற வாகளும,—(எ - று)

இராவணனது பிரிவை யாற்றாமல விரகதாபததால் வருந்துகின்ற அரகஸியிற சிலா, கள்ளிரவிலுமூட்படத துயில்கொள்ளாமையால் அப் பொழுது ஏதேனுமொருதொழிலிற் கருத்தைசசெலுததி அதனால ஒருவாறு பொழுதுபோகக கருதி, தமது மாளிகைகளின் உபரிகையி லுள்ள நிலா மூறறத்தைத தமது தோழியருடனே யடைந்து, அஙகு அருகிலிருகின்ற நக்ஷதிரஙகளிற் சிலவறறைக கைகளால் வாரியெடுத்து அவைகளைக கழற் காயகளாகக்கொண்டு ஆடுகின்றன ரென்க. இதில் அம்மாடமாளிகைகள் நக்ஷத்திர மணடலஙகளையளாவி உயாந்துள்ளன வென்பதும், அரகஸியர் மிகப்பெரு வடிவமுடைய நக்ஷதிரஙகள் பலவறறை எளிதில் இடம்விட்டுப் பெயாததெடுதது சுவாதீனமாகக்கொணடு ஆடுகருவியாக்கி ஆடவல்ல ஆற்றலுடையவ ரென்பதும விளஙகும்.

நக்ஷத்திரஙகள பலவேறுநிறமுடையன வென்பது பிரசிததம்; கீழ் கoஉ - ஆஞ் செய்யுளையுங காணக. அஙஙனம் சில நக்ஷதிரஙகளைக கைக களிற்கொணடு அவறறினிடதது கணபாவையைவத்து அவறறை உயரச செலுததி யாடுகையில் அவை ஒன்றனபின ஒனறாக எழுந்து கண்களுக்கு நேராகச சமீபித்துவருமபொழுது அவறறின் பல வேறுவகைபபட்ட ஒளி மாறிமாறிபபாயுந்தோறும கணகளநிறம மாறுபடுதலை, 'பானலுணகணணும் வணணபபடி முறைமாற' என வெதிதுகாட்டினா. வணணப படி-நிறமாகிய பணபு என இருபெயரொட்டுப்பண்புதொகை; படி - குணம். அஙஙனம் ஆடும்போது உணடான சிறிது அயாசசியாற கூந்தல் சிறிது சோர்தல்,இரண் டாமடியில் எடுத்துககூறப்படடது. மணிக கழஙகு - இரதினஙகளாற கழற் காய்கள்போலச செய்தவை யெனறுங கொள்ளலாம; நக்ஷதிரஙகளோ டொப்ப இரத்தினஙகளிலும பலவேறுநிறமுணடென்பதும், கீழ் கoஉ-ஆங கவியால் விளஙகிறது. பிரிவுகாலததில் நிலவினுல் தம்மைவருத்துகின்ற சந்திரனுகுத தாம் ஓர் ஊறுசெயயக கருதி நிலாமுற்றதது,சேர்ந்து அவனுகுப பிரிவுததுயாவினையுமாறு அவன் மனைவியாராகிய நக்ஷத்திரங கலைக கைகளால் வாரியெடுத்துக கழஙகாடலாயின ரென ஒரு கற்பனை கறபிகவும் இடமிருததலை உய்த்துணாக

நிலாமுன்றில்-உபரிகையில் நிலவெறிக்கும வெளியாகிய முன்னிடம்: 'சோனைபோன்றளிகள்பம்பும் சுரிகுழற்கற்றை' என்பதாகு விடாப்பெரு

மழை பொழியுங் காளமேகம்போன்று வண்ணங்கள் நிறையமொய்த்து ஆர வாரிக்கப் பெறற கடைசருண்ட கூந்தலின் திரட்சி யென்று உரைப்பினும் அமையும். பி - ம் —[1]மேனிவருத்தழுத்த. (கஅஉ)

கஉச. [1]உழையுழை பரந்த வான யாற்றுநின் றும்பர் நாட்டுக்
[2]குழைமுகத் தாயந் தந்த புனல்[3]குளிர்ப் பிலவென் றூடி
யிழைதொடுத் திலங்கு[4]மாட மிடைதடு மாற வேறி
மழைபொதுத் தொழுகு நீரான் மஞ்சன மாடு வாரும்.

(இ - ள்) உழை உழை பரந்த - பலவிடங்களிற் பரவியுள்ள, வானயாறு நின்று - ஆகாசகங்காநதியிலிருந்து, உம்பர் நாடு குழை முகத்து ஆயம் தந்த - தேவலோகத்தவர்களான குழையென்னுங் காதணியோடு விளங்கும் முகத்தையுடைய பரிசாரிகைப் பெண்களின் கூட்டம் கொணர்ந்துகொடுத்த, புனல் - தீர்த்தங்கள், குளிர்ப்பு இல - குளிர்ச்சியில்லாதன, என்று - என்றுகொண்டு, ஊடி - (அதற்காக அத்தேவமாதர்களோடு) மகஸ்தாபப்பட்டு,—இழை தொடுத்து இலங்கும் மாடம் - இரத்தினங்களே யிழைத்தல்செய்யப்பட்டு விளங்குகின்ற (தமது) கிருகங்களின் உபரிகையின்மேல், இடை தடுமாற ஏறி - தமது இடை துவளுமபடி ஏறி, மழை பொதுத்து - (தாமே) மேகங்களே(க்கைகளால்)துளைத்து, ஒழுகு நீரால் மஞ்சனம் ஆடுவாரும்—(அவற்றினின்று) சொரிகின்ற நீரைகொண்டு நீராடுகின்றவாகளும்,—(எ - று.)

சில அரகியா இராவணனது பிரிவினுலாகிய விரகதாபத்தால் தபிக கின்ற கள்ளரவிலே குளிர்சியான தீர்த்தத்தில் நீராடித் தாபந்தணியலா மென்று கருதி, தமகுக குற்றேவலாளராயமர்த்துள்ள தேவமாதரைக் குளிர்ந்த நீர் கொணருமபடி யேவ அவர்கள ஆகாசகங்காநதியிலிருந்து தீர்த்தங் கொணர்ந்து கொடுத்தனர்; அத்தீர்த்தம் மிகக குளிர்சியுடையதாயிருந்தும் தணிக்க மாட்டாதாக, வெதும்புகின்ற அவ்வரகியா அந்நீர் குளிர்ச்சியுடைய தன் றென்று எண்ணி குளிர்த்தநீர் கொணராத்தற்காக அப்பரிசாரிகைகளே வெறுத்து, காமே அயர்சியால இடைதுவளுமாறு மிகவுயர்ந்த தமது மாளிகைகளின் உபரிகையின்மீது ஏறி அங்குச சார்ந்துள்ள மேகங்களே கைகளாற் பொத்தி அவைசொரியும் நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்கின்றன ரென்க

கீழ் ரு - ஆஞ் செய்யுளிற கூறியபடி தேவகங்காநதி மிகவுயர்ந்த இரத்தின மாடமாளிகைகளின் நிலாமுற்றத்தைச சார்ந்து செல்லுதல் தோன்ற 'உழையுழைபரந்த வானயாறு' எனபபட்டது. 'உம்பர்நாட்டு ஆயம்' எனவே, தேவமாதரென்றுமிறு அவாகள அரக்கியர்களுப் பணிப்பெண்களாயமைந்து ஆகாயகங்காநதியிலிருந்து தீர்த்தங கொணர்தது உதவுதல், கீழ் கஂஉ, கஂச-ஆஞ செய்யுள்களிலுங கூறப்பட்டது. இனி, இதன்தொடர்கு - (தமது தலைமையும் இன்பநலமும் ஒழிய எவலாளராயினமைபற்றி) வாடிய முகத்தையுடைய மகளிரது திர ளென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நீர் ஒன்றேயாயினும அதனை முகந்துகொணடவந்த பாததிரங்களின பண்மைபற்றி, 'புனல் குளிர்ப்பில' எனப் பண்மையாற கூறப்பட்டது. இரதினசித்திரமான மாடங்க

ளென்பது, 'இழைதொடுதில்லகுமாடம், என்பதன் கருத்து. 'இடைதடு மாறவேறி' என்றதனால், அம்மாடகூடளின் உயர்வும், இம்மகளிரின் மென்மையும், இவர்கள் விரகவேதனையாலயாகதிருத்தலும் புலனும 'அமமாடக களிலேறி மழைபொதுக்கின்றனர' என்றதனால், மேகமண்டலதை யளாவியுயர்ந்துளள அமமாடங்களைச சாரந்து மேகங்கள தவழ்கின்றன வென்பது போதரும; பி - ம்:—[1]உழையுழைபபரத்த. [2]குழை முகததவாகடதை. [3]குளிர்ப பிலதென்ற. [4]மாடதிடை (கஅச)

கஉரு பன்னக வரசா செஙகேழ்ப பணிமணி [1]வலிதிற் பற்றி
யின்னுயிர்க் கணவ[2]னேநதா னுமென விருந்தி விஞசை
மனனவா முடியும பூணு மாரமும் பணைய மாகப்
[3]பொன்னணி பலகை சூது துயிலிலா பொருகின் றரும்.

(இ - ள.) 'செம சேழ் - செஙகிறமுள்ள, பன்னக அரசா பணிமணி சர்ப்பராசாகளுடைய படததி லிருகின்ற மாணிகதத்தை, இன் உயிர கணவன் வலிதின் பறறி ஈந்தான - (எமது) இனிய பிராணநாயகளுனை இராவணன் வலிதிறபறிதது கொணர்ந்து (எமகுக) கொடுத்தான: ஆம (ஆதலால் அது) எம்மிடதேதை வைதது கொளளுதற்கு உரியது,' என நின்று எணணி, இருததி - (அதக நாகரதினதைமாதிரம்) வைதது க்கொணடு, விஞ்சை மனனவா முடியும ஆரமும பூணும் பணையம ஆக - விதியாத ராசாகளிடதி லிருந்து (இராவணனால் வலியபபறிதது) கொணடுவந்து தரப்பட்ட அவாகளுடைய கிரீடஙகளையும ஆரஙகளையும மறறையாபரணஙகளையும பந்தயமாக வைதது, துயிலிலா - தூக்கமிலலாதவாகளாய், பொன் அணி பலகை - பொன்மயமான அழகிய பலகையில, சூது பொருகினறரும சூதாட்டமாடுகின்றவாகளும்,—(எ - று)

இராவணனைபபிரிந்த அரகனியரிற் சிலர், அப்பிரிவாற்றுமைத் தயரால் நடுநிசியிலுமூட்படதுயிலில்லாமையால் தமமில ஒருவரோடொருவர சூதாடி வாராயின ரென்க. அஙஙனம ஆடுங்காலதது, அவர்கள், முன்பு இராவணனால் தமக்குத தரபபட்டுளள பொருளகளுள நாகரதினதைமாதிரம் அதனருமைகருதி என்றும் தமகே யுரியதாக வைதது க்கொணடு மறறவறறையெல்லாம பந்தயமாக வைதது ஆடுகின்றன ரென்க. இனி, இசசெயயுளுக்கு 'பன்னக வரசா செஙகேழ்பபணிமணிவலிதிற்பறறி இன்னுயிரகணவனை ஈந்தான்' என்று (நாகராசரது சிரோரதினதின சிறப்பையெடுதது) சொல்லி அதனைப் பந்தயமாக வைதது (இஙஙனமே மற்றவறறின் சிறப்பையும எடுதது) (சொலலி) விஞ்சைமனனவா முடிமுதலியவறறையும் பந்தயமாகவைதது சூதாடுகின்றன ரெனறு பொருளகொள்ளலுமாம; இவ்வுரையில், 'ஆம' எனபதற்கு - இது தகக பந்தய மாகு மென்க.

விஞ்சை-விதையை மாயவிதையை; அதனையுடைய விதியாதராகளுப் பணபாகுபெயர. (சீவகசிந்தாமணியில் "விஞ்சைஇறைவன்" என்றவிடதது,

சசிஞர்க்கினியர் 'விஞ்சை - குணப்பணபு பண்புடைப் பொருள்மேல்நின்ற ஆகுபெயர்' என்றது காணக. பலகை சூதகாய்களை வைக்கும் அகல வகுத்த பலகை படைகளைக்கொணடு செய்யும போரில் வெற்றிதோல்விகளால் இராசசியதகைதப் பெறுதலும் இழகதலும நிகழ்தல்போலக காயகளைக் கொணடு செய்யுஞ் சூதாட்டதிலும் ஜயாபஜயக காரணமாகப் பொருள்களைப் பெறுதலும் இழததலும் கோவதுபறறி, சூகாடுதலைப் பொருதலாகக் கூறுதல் மரபு. சூதாட்டதில் ஒருவர தமது காயைக்கொணடு எதிரியின் காயை 'கொல், அடி, வெட்டு' என்றுகூறிக களவதுபற்றியும, மாறுபாட்டுக்கு இட மாதல்பறறியும், சூதாட்டம், 'போர' எனத்தகும் பி - மீ.—[1]வலியிற்பறறி. [2]ஈக்தயாகையுக கொடுதது [3]பொன்னின்பலகைசசூதுதுயிலிலர். (சமஸ்)

கஉசூ. [1]தென னகு குடமுட் பாடல் சிக்கிய ரிசைப்பக் கிஞ்சொற்
பண்ணக மகளிர் வள்வாத தண்ணுமை பாணி[2]பேண,
பொன்னகர்த தரளப பந்தர் கற்பகப பொதும்பர்ப பொற்றொ
ரின்னகை யரம்பை மாரை யாடல்கண் டிருக்கின் றாரர்.

(இ - ள்.) தென் நகு குடம் உள் - அழகாக விளகுகின்ற [இனிமை யாக ஒலிகின்ற] குடமுழாவின் தாளவடைவுக்கு உட்பட்ட, பாடல்-இசைப் பாட்டுக்களை, சிதகியர் இசைப்ப - சிதகன்னிகைகள்பாடவும,—கிமிசொல் பண்ணக மகளிர - இனிமையான சொறகளையுடைய நாககன்னிகைகள, வள்வார் தணணுமை - வலிய தோற்கயிற்றிஞல இறுக கட்டப்பட்ட தணணுமை யென்னும் முழாவை, பாணி பேண - கைகளால கருதகோடு தட்டி முழக கவும,—கறபகம பொதுமபா - கறபகசசோலையில், பொன் நகர் - பொன் மயமான மாளிகையில், தரளமபந்தா - முததுக்களிஞல் வேயபபட்ட பந்த லின் கீழ், பொன தோள் இன நகை அரமபையமார-அழகிய தோள்களையும் இனிமையான புன் சிரிப்பையுமுடைய அப்ஸரஸ்திரீகளை, ஆடல் கணடு - (கர்தனஞ் செய்யசசொல்லி) அந்த ஆட்டத்தைப பாரதது கொணடு, இருக கின்றாரும - இருகின்றவராகளும்,—(எ - று.)

இராவணனைப்பிரிந்த வீரகத்தால் இடையிரவிலும் தூயில்கொளளாத அரக்கியரிற் சிலர, பதினெணணதேகணகளுட் சித்தசாதி கன்னிகைகளை யும் நாகசாதிகன்னிகைகளையுத் துணைகொண்டு அப்ஸரஸ்திரீகளை நாட் டியமாடசசொல்லி அதனைப் பார்த்துக்கொணடிருக்கின்றன ரென்க.

குடம் - குடமுழா; இது தோலாற்செயயப்பட்ட கருவிகளுள் ஒன்றென் றும், எழுவகைமுழாக்களுள் உத்தமமான அகமுழாவின்பாற பட்ட தென் றும, தணணுமை - மத்தியமமான அகபபுறமுழாவினபாற் பட்ட தென்றும சிலப்பதிகாரவுரையர லுணரலாம. சித்தியர விஞ்தரென்பதன் பெண் பண்மை.நகர-சிறந்தமாளிகைக்கு இலக்கணை. அபிநயகளை அழகுதாகக்காட்டு தறகுத் தோளழகும், சிருஙகாரரசப் பிரதானமான பாட்டுக்களின் பாவக களை விளகுதற்கு முகமலாசசியும் வேணடுதல்பறறி, அவற்றையுடை

மையை 'பொற்றேர்', 'இன்னகை' என்ற அடைமொழிகளாற் காட்டினர். அரம்பையரை ஆடல்கண்டு,—அரம்பையர் ராடலைக கண்டு என்று உருபு பிரித்துகூட்டவுர் தகும். பி-ம்:—[1]தென்ன வென்றமிர்தப்பாடல். [2]பேணிப்.

கஉஎ. ஆணியிற் கிடந்த காத லகஞ்சுட [1]வருவி யுண்கண்
சேணுய ருறக்கந் தீர்ந்த சிந்தையர் செய்வ தோரார்
வீணையுங் குழலுந் தத்த மிடறும் [2]வேற் றுமையுந் தீர்ந்த
[3]பாணிக ளளந்த பாட லமிழ்துகப் பாடு வாரும்.

(இ - ள்.) ஆணியின் கிடந்த காதல் - (அழுந்தத தைதத) இருப்பாணி போல (எளிதிற் பெயர்கலாகாதபடி தமது உள்ளததில்) ஊன்றிகிடக் கின்ற ஆசையானது, அகம் சுட - அந்தமனத்தைத் தவிகசசெயய (அத னுல்), அருவி உண் கண் - மலையருவிபோல நீர பெருக்குகின்ற மையுணட கணகளில், சேண் உயர் உறக்கம நீர்ந்த - மிக நெடுநாளாகத் தூங்குத லொழிந்த, சிந்தையர் - மனக்கவலையுடையவர்களான சில அரகரியர், செய் வது ஓரார் - தாம் இன்னதுசெயவதென்று அறியாதவராகளாய்,—வீணையும் குழலும் தம் தம்மிடறும் வேற்றுமையும நீர்ந்த - யாழிசையும் புள்ளாகுழ லிசையும தங்கள் சாரீரமும் (தம்மில முழுவதும ஒத்திருத்தலே யன்றி) வேறுபாடென்பது சிறிதுமில்லாத, பாணிகள் அளந்த பாடல் - கைகளால் தாளமொற்றி அளவு செய்யப்படுகின்ற பாடல்களே, அமிழ்து உக பாடு வாரும் - அமிருதம்போன்ற இனிமை மேன்மேற் சுரகுமபடி பாடுகின்றவர களும்,—(எ - று.)

நெடுநாளாகத் தொடாச்சிப்படுதலால் மனதநிலழுந்திய விரகாக்கினி காரணமாக நடுராத்திரியிலும தூக்கங்கொள்ளாத அரகரியரிற் சிலர், பாடிப் பொழுதுபோககுவாராயின ரென்க. இவகளை இராவணன் பிரிந்ததற்குக் காரணம், அவன் சீதையினிடத்துக்காணடகாதல். அதற்கு இவர்கள் ஒன் றும் பரிகாரஞ்செய்யமாட்டிற்றில ரென்பதும, இவர்கள் செய்வதறியாது திகைத்தலும்தோன்ற, 'செய்வதோரார்' என்றார். "தானே கழஙகமனே தண்சுனைநீ ராடான், காணேரிசைபயிலான் கைகிளியும்-மானினமும், பூவை யையும் போற்றான் பொருந்தவே பாஙகியருக், கேவல்புரியாள்களிப்ப தென்று,' என்றபடி பிரிவாற்றாது வருந்தும் மகளிர்க்கு இசைபயிலாமை இயல்பாயிருக்கவும அதற்குமாறுக இவர்கள் இசைபாடுவது அங்ஙனஞ் செய் வன தவிாவன அறியாமையினு லென்பதையும் பெறவைத்தார; கீழ் (கஅசு) கழஙகாடுதல், (கஅச) நீராடுதல் கூறியதும் இதுபற்றியே யென்க. இச்செய்யு ளின் முனனிரணடடி - முனனுமபின்னுங காரணங்காட்டாத செயயுள்களி லும கூட்டதக்கது; ஏற்புழிகோடலென்னும் உத்தியால். சேண உயர் உறக்கம - (பிராணிகட்கு இன்றியமையாததல்பற்றி) மிகசிறந்த தூக்க மெனினுமாம.

மன்மதாவதாதைகளுள் வெதுப்பு 'அகஞ்சுட' என்றதனாலும், நினைப்பு 'சிந்தையா' என்றதனாலும கூறப்பட்டன. இவாகள் குரல இன்னிசைக்கருவி யின் இசையோ டொப்ப இனிமைவாய்ந்த தெனபதும, இசைக்கருவிகளின் நாதமும சாரீரமும் வேறுபகுதாதக காட்டாதபடி பாடுந்தரதனினா இவாக ளென்பதும், இவாகள்பாடல் தாளப்பிரமாணாக தவறுமல லமைந்த தென்ப தும், இனிமைமிகக தென்பதும், பின்னிரணடடிகளில் விளகுகின. வீணையும் குழலும் தததமிடறும வேற்றுமையுற் தீர்ந்த பாடல்—சீவகசிந்தாமணியில் "இருகடற்பவளச்செவ்வாய் நிறநதிவள்பாடினாலோ, நரம்போடுவீணாவி னவின்றதோ வென்று மைந்தா," "விரல்கவாந் தெடுத்த கீத மிடறெனத தெளிதல்தேற்றா" என்றவை நோகதத்தகன. மிடறு - இஙகே, கண்டத தொனி. பி-ம்:—[1]அருவிக்கை.[2]வேற்றுமையிற்றீாத.[3]பாணிதள்ளா. (கஅள)

கஉஅ. தண்டலை வாழை யன்ன குறங்கிடை யல்குற் றட்டிற்
கொண்டபூந் துகிலுங் [1]கோவை கலைகளுஞ் சோரக் கூர்ங்கள்
ளுண்டல [2]மந்த கண்ணே நிசலிட் டுலாவு கின்ற
குண்டலந் திருவில் வீசக் குரவையிற் [3]குழற்று வாரும்.

(இ-ள்.) தண்டலை வாழை அன்ன - தோட்டதிலுள்ள வாழைமரத தினது அடித்தண்டைப் போன்ற, குறஙகு - தொடைகளின், இடை - நடுவி லுள்ள, அல்குல் தட்டில் - அல்குலாகிய தட்டின்மீது, கொணட - தரிதத, பூந துகிலும் - அழகிய சேலையும், கோவை கலைகளும் - (பொன்மணிகளாக) கோதத இடையணியும் (அரைப்பட்டிகையென்னும்) இடையணியும், சோர-தளர்ந்துதாழும்படியும,—ஊசலிட்டு உலாவுகினற - ஊஞ்சல்போலாடி யசை கின்ற, குண்டலம் - குண்டலமென்னுங காதணி, திரு வில் வீச - அழகிய ஒளியை வீசும்படியும,—கூர கள் உணடு அலமந்த கண்ணே-உறைப்புளள கள்ளைக் குடிதததனால் மயஙகிச சுழல்கின்ற கண்களுடனே, குரவையின் குழறறுவாரும் - குரவைககூததாடி ஆரவாரிப்பவாகளும,—(எ - று.)

பிரிவை யாற்றாது வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலா தமது தோழியரு டனே குரவைககூததாடிக கொகரிகின்றன ரென்க. குரவை - கைகோத் தாடுங கூதது; "குரவைககூததே கைகோத்தாடல்" என்பது, திவாகரம். அனறியும், இது, விநோதக்கூததின வகைகளு ளொன் றென்றும, வரிக்கூத தின் ஒருறுப் பென்றும், 'குரவை யென்பது - காமமூம வென்றியும் பொரு ளாகக் குரவைசெயயுள் பாட்டாக எழுவரேனும எணமரேனும ஒன்பதின மரேனும கைபிணைநதாடுவது' என்றும சிலப்பதிகாரவுரையால தெரிகின றது. இதனேயாடுமபோது அரையிலுடுதத ஆடையும் கோவைகலைகளாகிய இடை யணிகளும நெகிழ்தலேயும, குணடல மென்னுங காதணி அசைந்து ஒளிவீசு தலேயும் எடுதது கூறினா. நன்றாக ஆடுதற்கு வேணடிய உற்சாகததை யுணடாக்கிக கொள்ளுதற்பொருட்டு, கார மேற்றிய களளைக் குடிததனா. அதனாற் கண்கள் வட்டமிட்டன. தண்டலை - பண்புத தொகையன்மொழி.

கோவை - எணகோவையாகிய மேகலை, ஒரு கோவையாகிய காஞ்சி முதலியன. பி - பீ —[1]கோவைகலன்கருஞ சோர. [2]அலமந்தகணணை. [3]குழறுவாரும்.
(கஅஅ)

கஉசு. நசசெனக் கொடிய நாகக் கள்ளொடு குருதி நக்கிப்
பிச்சரிற் பிதற்றி யல்குற் பூந்துகில் கலாபம் பீறிக்
குசசரிக் திறத்தி னோசை களங்கொளக் குழுக்கொண்டீண்
சச்சரிப பாணி கொட்டி நிறைதடு மாறு வாரும். [டிச்

(இ - ள்) நாகம் நஞ்சு என கொடிய - நல்லபாம்பின் விஷம்போலக கொடுமையுடைய களளொடு - கள்ளையும், குருதி - (பலவகைப் பிராணிகளின்) இரததததையும், நகதி - குடிததது, (அதனால் மிகுதியான மதிமயகக ததையும் வெறியையுங கொணடு),-குழு கொணடு ணணடி - (தமமிற்)கூட்டங கொணடு திரண்டு,—குசசரி திறததின ஓசை களம் கொள - குசசரியென்னும பணவகை போன்ற இனியகுரல தமது கணடதகில் தோன்ற, பிசசரின பிதற்றி - பைததியகொணடவாபோல (வாயில்வந்தவற்றை)சசொல்லிக் கொணடு,—சசசரிபாணி கொட்டி - சசசரியென்னும் வாத்தியம்போலொலிபடத தமது கைகளேத தட்டி,—அல்குல் பூ துகில் கலாபம் பீறி-அல்குலின்மேலணிநத மெல்லிய ஆடையும கலாபமென்னும் அரைநூன்மாலையும் துணி படுமாறு, நிறை தடுமாறுவாரும - (தமது) நிறையென்னும் மகடூஉக் குணம் அழிபவர்களும்;—(எ - று.)

பிரிவால்வருந்துகின்ற அரக்கியரிற் சிலர், இன்னது செய்வதென்றறியாமையாலும, மனதகில் செயற்கையானதோருற்சாகத்தை யுண்டாகக்கி கொணடு பொழுதுபோகக் கருதியும, தமது சாதி தருமதகுக்கேற்ப நாகதகின் நஞசுபோல மிகக மயகக ததை விளைகக வல்ல கொடிய கள்ளையும் இரத்ததையுங குடிதது, அதனால் அளவிறநத மதிமயக்கத்தையும வெறியையுங கொணடு, தம்மிற பலா ஒருககூடி, தமது இனிய குரலாற் பிததாபோலத தோன்றிய வற்றையெலலாஞ சொல்லிகொணடு, கைகளால் தாளமிட்டு, உடுதத ஆடையும அதன்மேலணிந்த இடையணியும பீறுமாறு தலைதெரியாமல் அடகமின்றிக் கூததாடுகின்றனரென்க. நிறையாவது - மனதது அடககற்பாலனவறறை யடககுதல; ''நிறையெனபபடுவது மறைபிறரறியாமை'' என்றார பிறரும. 'பூநதுகில கலாபம் பீறி', 'சசசரிப்பாணிகொட்டி' என்றவற்றால், நிறைதடுமாறுதற்கு அடகக மின்றி ஆடுதலளவும பொருள் கொள்ளப்பட்டது. குழுகொணடு - (தமது தோழியரோடு) கூடி யெனினுமாம்.

நாகக கள்ளொடு - (பாற்கடலிலதோன்றிய வாருணியென்னுஞ்) தேவலோகததது மதுவினுடனே யென்றலுமாம. குடிததுஎன்ற பொருளில 'நகதி' என்றது, ஒருபொருளின் வினையை மற்றொருபொருளின்மேலேற்றிய உபசார வழககு. பிசசா - பிததரென்பதன் போலி. கலாபம் - இருபதனைநது கோவையுள்ள இடையணி; ''எணகோவைமேகலை காஞ்சிபொருகோவை.

பணிகொள் கலாப மிருபதைத்து—கணிகொள், பருமம் பதினெறு மூப்பத திரண்டு, விரிசிகை யெனறுணரற் பாற்று'' எனக காண்க. (கஅகூ)

ககூ0. [1]தயிர்நிறத துறுக ளுள்ளந் தள்ளுற வறிவு தள்ளிப்
பயிர்வுறத் தெய்வ மென்மேற் படிந்தது பார்மி னென்னு
வுயிருயிர்த் திரண்டு கையு முசிமேமே லுயர நீட்டி
மயிர்சிலிர்த் [2]துடலுங் கூசி [3]வாய்விரித் தொடுங்கு வாரும்.

(இ - ள்.) தயிர் நிறத்து உறு கள் - தயிரினது நிறத்தைப் பொருந்திய கள்ளானது, உள்ளம் தள்ளுற - (பருகிய தங்கள்) மனத்தைத் தடுமாறச் செய்ய (அதனால்), அறிவுதள்ளி - அறிவுமயங்கி,—பயிர்வு உற - ஆரவார முண்டாக, தெய்வம் என்மேல் படிந்தது பார்மின் என்னு - 'தெய்வம் என் மேல் ஆவேசித்தது, பாருங்கள்' என்று சொல்லிகொண்டு, உயிர் உயிர்தது - பெருமூச்சுவிட்டு, இரண்டு கையும் உசிமேல் உயர நீட்டி - (தமது) இரண்டுகைகளையும் (குவித்துத்) தமது தலைபின்மீது உயரநீட்டி, மயிர் சிலிர்தது - மயிர்சிலிப்புகொண்டு, உடலும கூசி - உடற்கூச்சத்தையும அடைந்து, வாய்விரித்து - வாயதிறந்து ஆவென்றுகதறி, ஓடுகுவாரும் - (பின்பு) ஓயாது விடுபவர்களும,—(எ - று)

கட்குடியர் தாம் அக்களிபினால் மதிமயங்கிசசெய்யும் பலவகைச செயல் களுள் தன்மீது தெயவம் ஆவேசிததனாலாகியனவென்று பெருமைப்படச சொல்லிக்கொளளுத லுண்டு 'பயிர்வுற' என்பதற்கு - (தம்மைக காண்பவர்) அச்சமடைய வென்று உரைப்பாரு முளர். கூசி - ஒடுங்கி யெனினுமாம். நிறத்து உறு - அதனுசசாரியையதிற்க இரண்டனுருபு தொகைத்து. பி - ம் — [1]தயிர்நிறக்களளுண்டுள்ளந்தள்ளத தமமறிவு தள்ளப்பயிருற [2]உடலங்கூசி. [3]வாய்விரிதது (ககூ0)

ககூக.—அநுமான் அரக்கியர் வீதியையும், சித்தமாதர் வீதியையுங் கடந்து, வித்தியாதரமகளிர் வீதியைச் சேர்தல்.

இத்திறத் தரகரி மார்க ளீரிரு கோடி யீட்டப
[1]பத்திய ருறையுந் தெய்வப் படர்நெடுந் தெருவும் பார்த்தான்
சித்திய ருறையு மாடத் தெருவும்பின் னுகச் சென்று
னுத்திசை விஞ்சை மாத ருறையுளை முறையி னுற்றான்.

(இ - ள்.) இ நிறதது - இவ்வகையான, அரகரிமாகள் - இராகத மாதர், ஈர இரு கோடி எட்டம பதினா - நான்குகோடியென்னுந தொகை யுள்ள உரிசையான வீடுகளையுடையவராகளாய், உறையும - வசிகின்ற, தெய் வம் - தெயவதததனமையுள்ள, படர நெடுந் தெருவும் - பரந்த நீண்ட வீதியை யும், பார்ததான் - பாரதது [அநத எனகும் சீதையைத்தேடி],—சித்தியர உறையும் மாடம் தெருவும் பின னாக சென்றுன-விததஜாதி ஸதிரீகள் வசிக் கின்ற வீடுகளையுடைய வீதியையும் தனக்குப்பின்புறமாய்விடும்படி சென்று

கழித்து [அகரும் சீதையைத தேடி], உத திசை - அப்புறமான இடத்தில், விஞ்சைமாதா உறையுளை-வித்தியாதரமாதாகள வசிக்கின்ற வீதியை, முறையின் உற்றான் - முறையே சோதனன், (அநுமான்); (எ - று.)

தேவமாதாகளைப் பணிகொள்ளுந் தவப்பயன் மிக்க அரகமாதா வசிக்கின்ற திவ்வியமான வீதி யாதலால் அதற்கு 'தெய்வம' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. 'உத்திசை' என்பதில், உகரசுட்டு - அப்பாலென்ற பொருளை யுணாதகிற்று. முறையின் உறுதல் - ஒவ்வோரிடமாகத தேடிக கொணடு செல்லுதல். பி - ம்:—[1]பதத்தியினுறையும பதத்தப படர்நெடுத்தெரு.

வே று

கசூஉ.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-அந்த அர்த்தராத்திரியில் அவ்வித்தியாதர மாதரிகளிருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

வளர்ந்த காதலர் மகரிகை நெடுமுடி யரகனை வரக்காணா
[2]களர்ந்த சிந்தை தம்[1]பிடையினு நடுங்கிட வுயிரொடு தடுமாறிக்
[3]களந்த வாநெடுங் கருவியிற கைகளிற் செயிரியர் கலக்கண்ணு
லளந்த பாடல்வெவ் வரவுதஞ் செவிபுக [4]வலமரா லுறுகின்றார்.

(இ - ள்) வளாந்த காதலா - (தமது கணவனுகிய இராவணனிடதது) அதிகமான ஆசையையுடையவாகளான சில வித்தியாதரமாதா,—மகரிகை செடு முடி அரக்கனை வர காணார்-சுரூமீனின் வடிவமமையச் சித்திரிகபபடு தலையுடைய கீண்ட கிரீடமுளள இராவணன் (தமமிடதது) வருதலைக்காணாத வாகளாய்,—தளர்ந்த சிதைத தம் இடையினும நடுகிட-சோர்வுறற (தமது) மனம தமது இடையைக காட்டிலும அதிகமாகத துடிகக, உயிரோடு தடுமாறி-உயிரோடு தடுமாறறகொணடு,—செயிரியா - (வீணை முதலிய வாதத்தியகளை இயக்கிப பாடும) பாடகர், களம தவா நெடிய கருவியின் - (தகைகள்) சாரீரததோடு மாறுபடாத [ஒதது இசைகின்ற] (யாழ் முதலிய) சிறத்தவாத்தியகளில், கைகளின் - (தகைகள்) கைவிரல்களைகொணடு, கலை கணணுல் - நூல்களாகிய கண்களால் [சாஸதிரமுறைமைப்படி], அளந்த-(தாளப் பிரமாணத்திறகு ஏற்ப) அளவிட்டு எழுப்பிய, பாடல் - இசைப்பாட்டாகிய, வெம் அரவு - கொடிய பாமபு, தம் செவி புக-தமது காதுகளில நுழைய, அலமரல் உறுகின்றார்-(அதனை பொறுக்கமாட்டாமல்) கலகமமடைகின்றாகள்;(எ-று.)

இச செய்யுள், கீழ்ப்போந்த களசு - ஆஞ செய்யுளோடு ஒப்புநோக்குதற்குரியது. மகரிகை யென்றது, கிரீடதிலமைக்கப்பட்டதொரு தொழில் திறததை; அதனைத் தொழிலமைகபபட்ட நெற்றிபபட்ட மெண்ணும் அணிகலததை யாகவுமாம. இனி, 'மகரிகை நெடுமுடி யரகன்' என்பதற்கு-மகர தோரணமபோல நெடியவரிசையாக அமைதலுள்ள (பதத்தத்) தலைகளையுடைய இராவண னென்றலும அமையும. களம - கணடம்; அதன் குரலுககு [சாரீரத்துககு] ஆகுபெயர்.கலையை 'கண' என்றது, இன்றியமையாசிறப்புப் பற்றி. பொருளினியல்பை உள்ளபடி காணுதற்குக் கருவியாதல்பற்றியும்,

இன்னமகூறதகும. பாடல்வெவ்வரவு தஞ்செவியுக - **உருவகம்;** பாட்டானது கொடிய பாமபுபோலத் தமது செவிததுளையில் வந்து நுழைய வென்பது கருதது. பி - மீ —[1]இடையினினுடஙகிட வுபிரகொடு. [2]கிளாந்தவா ணெடுஙகருவியிற்கிளைகளிற் செயினியர்களைகண்ணு [3]அலமரவுயிரக்கின்றார.

இதுமுதற் பததொனபது கவிகள் - பெரும்பாலும மூதற்சீர் மாசசீரும், ஈற்றுசசீர் மாஙகாய்சசீரும, மற்றைநான்கும விளசசீரகளுமாகிய கழிநெடிலடி நான்கு கொணட அறுசீராசிரியவிருத்தஙகள.

ககூஉ. புரியு நனனெறி முனிவரும் புலவரும் புகலிலாப் பொறைகூர, வெரியும் வெஞ்சினத் திகலடு கொடுந்திற லிராவணற் கெஞ்ஞான்றும், பரியு நெஞ்சின ரிவரென வயிரத்தகோர் [1]பகைகொடு பனித்திங்கள், சொரியும் வெங்கதிர் [2]தூணை மூலைக் குவைசுடக் கொடிகளிற் றுடிக்கின்றார.

(இ - ள்.) 'புரியும-(பலராலும்) விரும்பப்படுகின்ற, நல் நெறி-சன்மாரக்கத்தி லொழுகுகிற, முனிவரும்-இருடிகளும், புலவரும - தேவாகளும், புகல் இலா - சரணமாக அடைவதறகு எவரையுமபெறாமல, பொறை கூர-மிகுதியாகப் பொறுததுகொணடிருக, எரியும வெம் சினத்து இகல் அடு - மூண்டெழுகின்ற கொடிய கோபாகனியிலை (அவாகளுடைய)வலிமையையழிக்கின்ற, கொடுந் திறல - கொடிய வல்லமையையுடைய, இராவணற்கு - இராவணனவிஷயததில, எஞ் ஞான்றும் பரியும-எப்பொழுதும அனபுகொணட, நெஞ்சினர் - மனமுடையவர, இவர - இம்மகளிர,' என - என்று எணணி, வயிரதது ஓர பகை கொடு-வயிரம்பற்றியதான ஒருபகைமையைக கொணடு, பனி திஙகள சொரியும - குளிரசசியான சந்திரன் பொழிகின்ற, வெம கதிர்-உஷ்ணகிரணஙகள், தூணை மூலை குவை சுட - குவிநதெழுநத இரணடுதனஙகளையும எரிக, (அதனாறசிலவிதநியாதரமாதாகள), கொடிகளின் துடிகின்றார-(வெயிலினாற்)பூஙகொடிகள(வாடுவது)போலததுடிக்கின்றாகள; (எ-று.)

இராவணவிரகததாற் சிலவிதநியாதரமாதாகள் வருந்துகின்ற போது, சநதிரகிரணஙகள அவாகளுடம்பினமீது பட, காமோததீபகமான அந்திலாவின தொடாபால் அவாகள் தீபபட்டகொடிபோல மிகததவிபபாராயினரென்க. பலாகளுக குளிரசசியைசசெயயு மியலபினவான சநதிரகிரணஙகள் அவாகட்கு வெபபந்தருதறகு ஒருகாரணமகறபிப்பா, 'இவவிதநியாதரமாதாகள் தேவகணடகளும ருஷிகணடகளுமான கொடிய இராவணனபகைவ நெடுநாளாக மனப்பூவமாக அன்பு கொணடுள்ளா ரென்பதுபறறிச சந்திரனுகிய தேவன் அவாகளிடம கறுவு கொணடு பகைமைமிகக அவாகள்மேல உஷ்ணகிரணததைச சொரிகினறான' எனறார.

நன்னெறி புரியும என மொழிமாறறினுமாம. புகல் இலா பொறை - சொலல வெணணுத பொறுமை யெனினுமாம; இவ்வுரையில், புகல் - முதனிலைததொழிற்பெயா. பி - மீ:—[1]பகையொடு. [2]பூணை மூலை. (ககூஉ)

கஙூச. சிறுகு ஈலஙக ஞெழிக ளாம்வகை திரிந்து [1]சிந்தூ
சிந்த;மூறுகு காதலின் ஃவதூ யுழுபவா [1]மூபஙகினர் மூலிமுன்றி,
லிறுகு சாந்தமு [2]மெழுதுறு குறிகளு மின்னுயிர்ப் பொறையீர,
மறுகு வாட்கண்கள் சிவபபுற நோகஙினா வயிர்த்தன ருயிர்க்
கின்ரூர்.

(இ - ள்.) சிறுகு காலங்கள ஊழிகள் ஆம வகை - (நிமிஷம் நாழிகை முதலிய) சொற்பகாலஙகளும கற்பகாலஙகள்போல மிகநீண்டனவாகத்தோன றுமபடி, சிததூ திரிந்து சிந்த - மனம் மாறி நிலைகுலைய; மூறுகு காதலின் வேதனை உழப்பவா - முதிர்ந்த காமநோயினால் வருந்துபவர்களும், முபஙகினா - (முன்பு இராவணனைக) தழுவியிருந்தவர்களுமான வித்தியாதரமாதர் சிலர்,—மூலை முன்றில் - (தமது) தனஙகளின்மேல், இறுகு சாந்தமும் - (முன்பு தம்மை அவன் ஆலிஙகனஞ் செய்தபொழுது அவனுடம்பு) அழுந் தப்பெற்ற சந்தனத்தையும, எழுது றல் குறிகளும் - (அம்மூலைமுகட்டில் அவ் விராவணனால்) தொய்யிலெழுதப்பட்ட கல்ல அடையாளஙகளையும், இன் உயிர் பொறை ரர - (தமது) இனிய உயிராகிய பாரததைப் பினனது வருத் தும்படியாகவும், மறுகு வாள் கணைகள் சிவப்பு உற - சுழலுகின்ற வாளா யுதம போன்ற (தமது) கண்கள் ஊடலாற்) செஙநிறஙகொள்ளுமபடியாகவும், நோக்கினர் - பார்த்தது, வயிதூதனா - வயிரஙகொணடு, உயிர்க்கின்ரூர - பெருமூச்சு விடுகின்றார்கள; (எ - று.)

இராவணனுகு உரிமைபூண்டு அவனைத தழுவியிருந்த வித்தியாதர மாதரிற் சிலர், நெடுநாளாக அவனைபபிரிந்ததனால் வருந்துகின்றபொழுது, அவனைப் பிரிந்தகாள்முதல் நீராடுதலையொழிந்த தஙகளுடம்பிற் கொஙகை களின்மீது பூசபபட்டிருந்த சந்தனக்குழமபில் முனபு அவன் இறகத் தழு வியபோது அவனுடம்புபடிந்த சுவட்டையும, முன்பு அகொங்கைகளில் அவன் சந்தனக் குழம்புமுதலியன கொண்டு லீலையாக எழுதிய சித்திரக கோலததையும் கணடு, அதனால் முன்புகூடியிருந்த நிலையை நினைப்பூட்டப் பெறறவர்களாகி, மிக வருந்தி, நெடுநாளாக அவன் தமமைத் தழுவாது உபே கூத்து வேறறு மாதினிடம் [சீதையினிடம்] காதல்கொண்டிருத்தலபற்றி அவனிடத்துக கோபமும மாறு பாடுகொண்டு பெருமூசசுவிடுகினறன ரென்க. கூடியநிலையில் ஒருகணமாகக கழிகிறபொழுதானது பிரிநதநிலையில் அநேகயுகாகாலமாக நீட்டித்துத தோன்றுகின்றமைபற்றி, 'சிறுகுகாலங்க ளூழிகளாமவகை' எனபபட்டது; இவ்வணஞ்தோனறுதல் மனததின்திரிபு பறறியே யென்பது விளஙக, 'திரிநது சிந்தூ' என்ரூர.

பிரிந்த நிலையில் உயிரைவைததுகொணடிருததலும் சுமையெனத தோன்றுதலால், 'உயிரபபொறை' என்றனர. பொறுகபபடுவது பொறை யெனச சுமைகுக் காரணக்குறி; பொறுததல் - சுமத்தல். உயிர்ப்பொறை- உயிரைத தாஙகுவது என்று கொணடால், உடமபு என்று ஆகும். கூரியன

வாய் ஆடவரை வருத்துவனவான கண்கள பிறழ்ச்சியை யுடைமையால், அவற்றிறகு, சுழற்றப்படுகிற வாட்படைகள் உவமை கூறப்பட்டன. பி - மீ:— [1]மூயகிய [2]சுழுதிய. (கசுஅ)

கசுஏ. வித்தியாதரமாதர் வீதியைக் கடந்து செல்லும் அநுமான் மந்தோதரியின் மாளிகையைப் பார்த்தல்.

ஆய விஞ்சையர் மடந்தைய ருறைவிட மாறிரண் டமைகோடி
தூய மாளிகை யெடுத்தெருத [1]தருவிபோயத தொலைவின்மூன் றுலகிற்கு
நாய கன்பெருங் கோயிலை நண்ணுவான் கண்டன னளிரதிங்கண்
மாய நந்திய வாண்முகத் தொருதனி [2]மயன்மக ளுறைமாடம்.

(இ - ள்.) ஆய - இவ்வாறான, விஞ்சையா மடந்தையர் வித்தியாதர மாதரகள், உறைவு - வசிக்கப்பெற்ற, இடம - இடமாகிய, ஆறு இரண்டு அமை கோடி தூய மாளிகை - பன்னிரண்டுகோடியென்னுந் தொகையுள்ள சுத்தமான வீடுகளை யுடைய, எடுத் தெரு - மேட வீதிமுழுவதும, தருவி போய - (பிராட்டியைத்) தேடிகொணடு சென்று, தொலைவு இல் மூனறு உலகிறகும நாயகன பெருங கோயிலை நணணுவான் - அழிவில்லாத மூன்று உலகங்கட்குந் தலைவனான இராவணனது பெரிய அரணமனையைச சமீபிப பவனான அநுமான்.—ஒளிர திங்கள் மாய நந்திய - பெரிய [பூரண] சந்திரன் தோறறுமபடி விளகுகின்ற, வாள் முகதது - ஒளியுள்ள முகத்தையுடைய, ஒரு - ஒப்பற்ற, மயன மகள் - மயனென்பவனது மகளாகிய மந்தோதரி, உறை - வசிகின்ற, தனி மாடம் - தனிதத மாளிகையை, கண்டனன், பார்த்தான; (எ - று.)

தூய மாளிகை சிற்ப சாஸ்திரதிற் கூறியபடி நல்லிலக்கணமமைந்த திருகம. இவ்வுலகவகள கற்பந்தோறும உள்ளனவாய்ப் பிரவாஹதோசித்ய மெனப்படுதலால், அவறறிற்கு 'தொலைவுஇல்' என்ற அடைமொழி கொடுக் கபபட்டது. இராவணன் திக்குவிசயகாலததில் திரிலோகாதிபதியான இந்திரனைத தன் மகனைகொண்டு வென்று அவனுரிமையைத தான் உடை யனைதலால, 'மூன்று உலகிறகும நாயகன்' எனப்பட்டான. சந்திரமணட லத்திலும மேலாகக் காணபவர்கு மகிழ்ச்சியை விளைதது விளகும் மூக மென்பது, 'ஒளிரதிங்கள்மாய நந்திய வாணமுகம்' எனறதன் கருத்து. மந்தோதரி-இராவணனது பட்டமகிஷி; (தான்யமாலினி முதலாக அவனுககு மற்றும் பலமனைவியரும உண்டு,) அசுரத்தசசனை மயனது மகளிவள்; (இவ ளுடன பிறந்த ஆடவா - மாயாவி, துந்துபி யென்பா) அழகிற் சிறநதவள்; பஞ்சகன்னிகைகளுள் ஒருதனி: (மற்றையோர் - அகலியை, திரௌபதி, சீதை, தாரை யெனபா.) பி - மீ.—[1]தறநத. [2]மயன்மகண் மணிமாடம். ()

கசுஉ.—அநனைச்சீதையைவைத்திருக்கும் மாளிகையோவென்று அநுமான்சங்கித்தல்.

கண்டு கண்ணெறி கருத்தொடு கடாவினன் காரணங் கடைநின்ற
தண்டு வேலெறு சிறபபெங்க ணுயகக் குயிரினு [1]முரியாளைக்

கொண்டு போந்தவன் வைத்ததோ[1]ருறையுள்கொலகுலமணி மனைகெல்லாம விண்டு வின்[2]றட மார்பினின் மணியொதத திதுவென வியப்புற்றான்.

(இ ள்.) (அநுமான்),—கண்ணெறி கணடு (அந்தமாளிகையைக) கண்களாற பாரத்து, கருதெதாடு கடாவினன்-மனத்திலுலாராய்ந்து,—'காரணம்-(நாம) இஙகு வருவதறகு காரணமாகிய பிராட்டியைத தேடுதல், கடைகின்றது - பூரதத்தியாய்விட்டதுபோலும்: (எஙஙனமெனின்,—) வேறு ஒரு சிறப்பு உணடு - (எல்லாமாளிகையிலும இமமாளிகையினிடதது) தனியே ஒரு விசேஷ மிருகின்றது; (ஆதலின, இநதமாளிகை), எஙகள் நாயகாககு உயிரினும உரியாளை கொணடு போகதவன் வைத்தது ஓரஉறையுள்கொல் - நமக கெல்லாக தலைவனை இராமபிரானுக்கு உயிரைககாட்டிலுஞ் சிறந்த அன்புறிமையுடையவளாகிய சீதாபிராட்டியை யெடுததுககொண்டுவந்தவனை இராவணன் (அவளை) வைத்திருகின்ற ஓரிடம்போலும்: மனை குலம் மணிககு எல்லாம்-வீடுகளாகிய சிறந்த சாதிரததினகளுகெல்லாம், விண்டுவின் தட மாபினில் மணி ஒத்தது இது - திருமாலினது பரந்த திருமார்பி லணிந்த (கௌஸதுபமென்னும்) இரத்தினதைதப் போன்றுள்ளது இம்மாளிகை,' என-என்று, வியப்பு உற்றான் - அதிசயித்தான்: (எ - று.)

அநுமான் இது வரையிற்பாரத்த வீடுகளெல்லாவற்றினும் இம்மாளிகை மிகசசிறந்து தனிபபட விருததலால், 'இராவணன் தான் இததனை மாதரையும் புறகணித்துப் பெரிதுக காதலிததுக கவாதுசென்ற சீதையின் சிறப்புக்கு ஏற்றதாகத் தேர்ந்து அவளை வைதிருகின்ற மாளிகைபோலும் இது' என்றுசுருகிதது, அஙஙனமாயின் தான் வந்த காரணம் பயனபெறுதலால், அதனைககுறிதது மகிழ்சசிகொணடன னெனக.

கணெறி கருத்தொடு என்றவற்றில், 'ஓடு' என்ற மூன்றனுருபு கருவிப்பொருளில் வந்தது; "ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்ற வீடதுபோல. புறகணணுகிய ஊனககணகளைகொணடு கணடு அகக்கண்ணுகிய ஞானககணணைகொணடு ஆலோசிப்பவனுயின னென்பார், 'கணடு கணெறி கருதெதாடு கடாவினன்' எனறார். கடாவுதல் - விரைவுதல், உசாவுதல், ஆராயதல்; இனி, 'கணெறி கருதெதாடு கடாவினன' என்பதறகு - தனது கணகளை மனததினுடனே கூட்டி ஆலோசித்தன னென்று உரைப்பாரு முளா. விஷ்ணு வென்ற வடசொல், விணடு வெனச சிதைந்தது; எஙகும் வியாபிததுள்ளவ னென்னு பொருள்படும. 'காரணங கடைகினறது' எனபதறகு - 'நான் தேடிவந்ததறகுக காரணமானபொருள் கடைசியிலகினறது' என்று உரைத்தலும அமையும; மகளிரனைவருமிருகின்ற மாளிகைகட்கெல்லாம அப்பாலிருநதது பிராட்டியிருக்கினற மாளிகை யென்பது கருதது: நான்தேடிவந்தபொருளாகிய பிராட்டியை மூடிவிற்காணலாயிற றென்க. பி - ம்:—[1]இனியாளை. [2]உறையுளாம. [3]தொடா மார்பினில்.

கசுஎ.—அந்த மாளிகையில் மந்தோதரி படுத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையை இது முதல் மூன்றுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

அரம்பை மேனகை திலோத்தமை யுருப்பசி[1]யாதியர் மலாக்காமன் சரம்பெய் தூணிபோற் றளிரடி தாந்தொடச சாமரை பணிமாறக் [2]கரும்பை யுஞ்சுவை கைப்பித்த சொல்லியர் [3]காமரங் கனியாழி னரம்பி னின்னிசை செவிபுக நாசியிற் கற்பக விரைகாற.

(இ - ன்.) அரம்பை - ரம்பையும், மேனகை - மேனகையும், திலோத்தமை - திலோத்தமையும், உருப்பசி - ஊர்வசியும், ஆதியர் - முதலான அப்ஸர ஸ்ஸ்ரீகள, காமன் மலர் சரமபெய் தூணி போல் தளிர் அடி தொட - மன்மதனது புஷ்பபாணங்களை யிட்டுவைத்துள்ள அம்பறாதூணி போன்ற வடிவமுள்ளனவும் தளிர்போல் மெல்லியனவுமான (தனது) பாதங்களைப் பிடிக்கவும,—தாம் சாமரை பணிமாற - அவ்வரமபையர் தாம் வெண்சாமரஞ் சுழற்றிவீசவும் —கரும்பையும் சுவை கைப்பித்த சொல்லியர்-கருப்பஞ்சாற றையும் கைப்புசுவையுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிக இனிமையாயுள்ள சொற்களையுடையவாகளான தேவமாதா வாசிகின்ற, காமரம் கனி யாழின்-நாதமினிய வீணையினது, சரம்பின் - சரமபுகளினின்று எழுகின்ற, இனை இசை - இனிய கீதமானது, செவி புக - தன் காதுகளில் நுழையவும,—கற்பகம் விரை - கல்பக விருக்ஷத்தது மலாகளின் மணம், நாசியிற்காற-மூக்கிற் பரிமளிக்கவும,—(எ - று.)—'துயில்வுறு தையலே' என மேல் கசுக - ஆக கவியோடு தொடரும்; குளகம்.

மாதோதரி படுத்துக கொண்டிருக்கையில் அவளுக்கு உபசாரமாகத் தெய்வமகளையரிற் சிலா அவள காலகளைப் பிடித்ததலும, அம்மாதரிற சிலா அவட்கு உபசாரமாகவும் இராவணனது பட்டமஹிஷியான அவளுக்கு ஏற்ற இராஜாங்க மரியாதையாகவும சாமரம வீசுதலும, அம்மகளிரிலா அவள் கேட்டு ஆனந்தித்து இனிது துயில்கொள்ளுமாறு வீணைவாசித்ததலும், அப் பெண்களிற சிலா அவள் மூகில் நன்மணம வீசுமாறு அதறகு நேராகக் கற் பகமலர்களை யேந்தியதலும் கூறப்பட்டன.

மகளிராகளைகாலுக்கு அம்பறாத்தூணி வடிவிலுவமையாதலை, "வேணு வுடன், சோகமுறுமமபுபெய்தூணியும் வாறகன்றும, காகளும் போன்ற கணைகளால்" என்ற உபமானசங்கிரகத்தாலும் உணாக. "சேடாவ நாழிகையிற புடைதிரண்டு தேனெய்பெய், வாடாத காமபேபோற கணைக்காலின் வனப் பினவே" என்பது, சிந்தாமணி. தம்மாலெய்யப்பட்டாருக்கு வேட்கைநோயை விளைகும் மன்மதனது மலரம்புகளைப் பெய்துள்ள தூணியை உவமையெடுத் துகூறியது, அது கண்டார்கு வேட்கை விளைக்கு மியல்பின தென்பதைக காட்டுதற்கு. "பூங்கழைகுழைசுரும வேனில்வேளபழிபொதிந்த பொன்னு வம் வெண்கொடுப்பித, தோழமைகொண்டன கணைகளால்" என்று கூடலசாலார் கூறியதும் இவ்வியல்பு பற்றியே.

திலோத்தமை - ஆவீறுஜபான வடசொல்; உலகத்தில் அழகுடைமங்கை யரது உடமபிற சிறந்த அழகை எள்ளளவு எள்ளளவாக எடுத்துத் திரட்டி அது கொண்டு அமைக்கப்பட்ட பெண்ணாதலால், திலோத்தமையென்ற பெயரா யிற்று. திலம - எள், உத்தமா - மேலானவள். தாமரைமலர், மாமலர், அசோக மலர், முல்லைமலர், நீலோற்பலமலர் என்ற ஐந்தும் மனமதனுக்கு அம்புக ளாதலால், 'மலாகுகாமன்சரம்' எனப்பட்டது. காமன - அனைத்துயிர்க்கும ஆசையைவிளைக்குந தேவன். அனைவராலும் விரும்பப்படும் அழகுடையவன் சாமரம்என்ற வடசொல, சாமரையென ஈறுதிரிந்தது;சமரமென்னும்மானின் வாலமயிர்கொண்டு செய்யபபட்டதோ ரிராஜ சின்னம; தத்திதாந்தநாமம். கருபபஞ்சாற்றினும மிகவும மதுரமான சொறகளை யுடையவ ரென்பது, 'கருமபையுளுசுவைகைப்பிதசொலலியா' என்பதன கருதது; உம் - உயரவு சிறபபு. கனி யாழ் - கனிந்த யாழ் என விளைதொதாகை. காமரம் - இசைப பொது. ஒருவகைப்பண ணுமாம். பி ம்:—[1]ஆதியாயலாமாரன். [2]கரும்பையின் சுவை கறபித்த. [3]காமரகுகளிகின்ற. (ககூஎ)

ககூஅ. விழைவு நீங்கிய மேன்மையோ ராயினுங் கீழ்மையோர் வெகுளுறறாற், பிழைகொ னன்மைகொல் பெறுவதென் றையுறு பீழையாற் பெருந்தென்ற, லுழையர் கூவப்புக் [1]கேதினப் பெயர் வதோ ருசலி [2]னுளதாகுமு, பழைபம் யாமெனப் [3]பண்பில செய் வரோ பருணிதர் பயனேர்வா.

(இ - ள்) 'விழைவு நீங்கிய மேன்மையோ ஆயினும் - (பொருள்களி னிடதது) பற்றற்ற மேனமைகுணமுடையவரே யாளுலும், கீழ்மையோ வெகுள் உற்றால் - கீழ்மகளுடைய கோபததுகு இலகாலால், பெறுவது - (அகோபததால அமமேலோர) அடைவது, பிழைகொல் நன்மைகொல் - தீமையோ நன்மையோ', என்று ஐயுறு-என்ற சதேசிப்பதனாலாகிய, பீழை யால - துன்பததால்.—பெருந் தென்றல் - பெருமையுடைய தென்றற் காற்றனது,—உழையா கூவ - (மந்தோதரியின்) ஏவலாளா அழைக்க, புகு-அருகிற்சென்று,ஏது என-'என்னகட்டளை?'என்று விளவி யறிந்துகொண்டு, பெயாவது - பிறகு மீள்வதாய், ஓர் ஊசலின் உளது ஆகும் - ஓர் ஊஞ்சல் போலப் போவதும வருவதுமா யிருகும்; பயன் ஓவா - (தாம செய்யுந் தொழில்களால தமக்குவரும) பயனை ஆராய்ந்தறிபவரான, பருணிதா - புதி மான்கள், பழையம யாம் என-யாம் நெடுநாளாகப் பழகுமுடையோமென்று கருதி, பணபு இல செய்வரோ - தகுதியிலலாத காரியஙகளைச செயவா களோ? [செய்யா என்றபடி]; (எ - று.)

எல்லாப்பொருள்களினமீதும் ஒருபடியாக வீசு மியல்புள்ள தென்றற காறறு, மாந்தோதரி படுதலுகுகொணடிருகிற இடததிலதான் எஙஙனம் வீசினால மநதோதரிகு உகப்பாயிருக்கு மெனபதைத் தெரிந்துகொண்டு அதறகு ஏறப வீசுதறபொருட்டு அவள மாளிகைவாயிலிற் காதுதினறு

அவளது குற்றேவலாளர் தன்னைக் கூப்பிடும்போது உள்ளேசென்று அவள் குறிப்பை விளுவித தெரிந்துகொணடு மீள்வதாய் இவனனம் போவதும் வருவதுமாகிய ஊஞ்சலின் தன்மையதாம. விருப்பு வெறுப்பறறதலாகிய மேன்மைக்குணத்தையுடைய காற்றும் இவனனம் அவகு அலைவதற்குக் காரணம் நற்குணமொன்றேனுமில்லாதவரும் ஒரு கட்டுகளும் அடஙகாதவருமான கீழ் மகளிரின் கோபத்திற்கு இலகாளுல் எத்துணை மேலோரும ஒருசமயததில் அவரால் நிலையடைதலுவ கூடுமென்ற சஙகையினுல் நேர்ந்த அசசமேயென் பதை முன்னிரண்டடிகளில் விளகினா. இவ்வாறு முதல்மூன்றடிகளிற் கூறிய சிறப்புப்பொருளே தான்காமடியிற் கூறிய பொதுபபொருள்கொணடு சாதிததது, வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. திருக்குறளில் அமைசசியலில் மன்னரைசசோந் தொழுகலென்ற அதிகாரத்தில் "பழைய மெனகருதிப பண்பல்ல செய்யுவ, கெழுதகைமை கேடுதரும்" என்ற திருக்குறளை அடியொற்றியது இசசெய்யுளின் ஈற்றடி யென்க. இராகவ ராசனுன இராவணனுக்குச செல்லுகையுள்ள கால மிதுவென்பதை யுணாந்து அதுபற்றி வாயுதேவன் அச்சமகொணடு, தனது தெய்வததன்மையையும நெடுநாளாகத தான் அவனுடன் பழகிய பழக்கத்தையும பராட்டாது, அவன் மனைவியி னேவலாளர் வரவென்றல் வருவதும் போவென்றுற் போவதுமாய் அடஙகியொழுகுவ னென்பது, இசசெயயுளின் தோற்றகருதது.

விழைவு - கோபம் முதலிய குற்றஙகளுக்கும் உபலக்ஷணம். 'வெகுள் வுற்றல்' எண்பதும் பாடம. பீழை - பீடா என்ற வடசொல் சிதைநதது. பருணிதா - பரிணதா என்ற வடசொலலின் விகாரம; ஞானபரிபாகமுடை யவ ரென்பது பொருள். பி - மீ·—[1]எனனபபெயாவது. [2]உளதாகப். பண்பல.

குளகச்செய்யுள்களின் நடுவில் இடைப்பிறவரலாயவந்த இசசெய்யுளை அடுத்தசெய்யுளின் முதலில நிற்கினற 'இன்னதன்மையின்' என்றதனோடு இயைதது, அதனை 'துயில்வுற' என்பதனோடு தொடர்சசிப்படுதது, முடிபு காண்க. (கசுஅ)

கசுகசு.—அவளைச் சீதையென்று மயஙகி அநுமான் வருந்துதல்.

இன்ன தன்மையி [1]னெரிமணி விளக்கங்க ளெழிலகெடப் பொலிகின்ற, தன்ன தின்னுளி [2]தழைப்புறத் [3]துயில்வுறு தையலைத் தகைவில்லா, னன்ன ளாகிய சானகி யிவளென வயிாத்தகத் தெழு [4]வெந்தீத், தனனு மாருயி [5]ருடலொடு சுடுவதோ துயருழந் திவை சொன்னான்.

(இ - ள்.) இன்ன தன்மையின்-இப்படிப்பட்ட தன்மையுடனும்,—எரி மணி விளக்கஙகள எழிலகெட பொலிகின்ற தனனது இன் ஒளி தழைப்புற-ப்ரகாசிகின்ற இரதினமயமாக விளகுகள் ஒளிகெடுமபடி அவற்றினும் மிகுவிளகுகின்ற தனது இனிமையான தேககாந்தி எஙகும் செழிதது-

பரவவும், துயில்வு உறு-துஞ்சிக்கொண்டிருக்கின்ற, தையலை-அழகியவளான மந்தோதரியை, தகைவு இல்லான் தடையின்றிச் செலவவனுன அனுமான் (கணம்), அணைஎ ஆகிய சானகி இவள் என அயிர்த்து அதன்மையளான சீதாதேவி யிவளென்று சங்கித்து, (அதனால்), அகத்து எழு வெம்மீ-மனத்தில் மூண்டெழுகின்ற வெவ்வியகோபாக்கினி, துன்னும ஆ உயிர் உடலொடுசுடுவது-பொருந்திய அருமையான தனதுயிரையும உடம்பையும எரிப்பதான, ஓர் துயர-ஒப்பற்ற பெருந்துனபத்தால், உழந்து-வருந்தி,—இவை சொன்னேன்-இவ்வாத்தைகளை (தனக்குட்) சொல்லிக்கொள்ளலானேன்; (எ - று.)

(கசுஎ) தொட, பணிமாற, புக, ஈற, (கசுஅ, சசுக) விழைவுஈறுகிய ..பயனோவா இன்னதனமையின், (கசுக) தழைப்புற துயில்வுறு என ஒருதொடராகிய மூன்று செயபுளகட்கும் முடிபு அமையும.

இம்மகதோதரியைச சீதையென்று சங்கித்த அநுமான் அவள இவ்விலங்கையில் அசுகரில் இவ்வியமானஒரு மாளிகையிற சிறிதுக கவலையின்றிப் புஷ்பசயநத்திலே மகாசம்பிரமத்துடன் இனிது துயில்வதை உளதகிற கொண்டு மிகுகோபத்தையும வருத்தத்தையும அடைந்தனனென்க. இரத்தினகளகொண்டு விளகுகலகளோ யமைதது அவற்றிலேற்றிய எரிசுடா விளக்குகளும, இரதினகளையே விளகுகுகளாக வைதிருகும் மணி விளகுகளும ஆகிய இரண்டும, 'எரிமணிவிளகுகள்' என்ற தொடரில் அடகும. எரிவிளக்கும் மணிவிளகும மாகியவை யென இயைப்பினுமாம். ஜாகி என்னும் வடமொழிப்பெயர ஜகமகாராசன் வளாதத மக ளெனறு பொருள்படும; தத்திதாகதநாமம தத்துவஞானத்திலும வைதிக கருமா நுட்டானத்திலும சிறுக தருமத்தையே பிரதானமாகவுடையராய் ராஜரிஷி களெனப்படுகிற ஜகரது குலத்தில வளாகதவளெனசிறப்பை விளகுவது இதற்கிருகாரம. 'அன்னளாகிய' என்ற விடத்து, அகரசுட்டு - உயர்வுகுறிப்பது. சுகரீவ மகாராஜா வாகரர்களைத் திசைதோறும பிராட்டியைத்தேடி கறகு அனுப்பியபோது இராமபிரான் அநுமானை தனிப்படகொணடு சீதையின் திருமேனிபடையாளகள் பலவற்றை வருதுதகூறியுளளா ஞகவின், அவறறைக கருதி 'அன்னளாகிய சானகி' என்றதாகவுங கொளளலாம.

பி - மீ:—[1]எழில் [2]தழைபுற. [3]துயில்கொளும், துயிலுறு. [4]வெக்கீ. உடலொடும். (கசுக)

உ்ட அநுமானது சிந்தை.

எற்பு வான்றொடர் யாக்கையாற் பெறும்பய [1]னீகந்தனெனினுதிறக, வற்பு வான்றலை யிற்பிறப் பதனெடு [2]மிகந்துதன் னருந்தெய்வக, கறபு நீங்கிய கனங்குழை யிவளெனில் காகுத்தன் புகழோடும, பொறபும யானுமிவ விலங்கைபு மரக்கரும் [3]பொன்றுதுமின்றெனருன.

(இ - ள.) என்பு வான் தொடர் - எலும்பை முக்கிய ஆதாரமாகக் கொண்டு வளர்கின்ற, யாக்கையால் - உடம்பை யெடுத்ததனால் பெறும் - அடையும்படியான, பயன-பயனை, இகந்ததனென் - அடையாதொழிந்து விட்டேன் யான். இது நிறக - (நான் உடம்பெடுத்த பயனை யடையாமற் போன) இத்தன்மை இருக்கட்டும். அன்பு வான் தலை-அன்பென்கிற பெரிய பாசபந்தத்தையும், இல் பிறப்பு அதனெடும்-உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்ததற குரிய மேன்மையையும், இகந்து போறருதவிட்டு, தன் அருந் தெய்வம் கறபு நீங்கிய-தனது அருமையான தெயவத்தன்மையுள்ள கற்புநிலைமை யொழிந்த, கனங்குழை - சீதை, இவள்—,எனின் - என்றால்,—ஈருத்தன் புகழோடும்-இராமபிரானது கீர்த்தியும், பொற்பும்-(அப்பெருமானது) பொலிவும், யாணும்—,இ இலங்கையும் - இந்த இலங்காபுரியும், அரக்கரும இராக்கதரும், இன்று பொன்றதும் இன்றைகளே அழிவோம், என்றான்-என்று (தனக்குட்) சொல்லிக்கொண்டனன், (அநுமான்) ; (எ - று.)

ஒவ்வோருயிரும் எதேனுமோருடம்பையெடுத்து இவ்வுலகில் பிறந்ததன் பயன் எம்பெருமானுக்குப் பணிவிடையை இனிதுசெய்து முடிதது அவனது திருவுள்ளதத்துக் உகப்பைவிளைதது அவனருட்குக தான் இலங்காதலே யாம: அதனை திருமாலாகிய இராமபிரானுக்குச சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொடுதததலாகிய கைங்கரியத்தைப் பூர்தத்தியாகசசெயது எனது பிறவியைப் பயனுளதாகக்கொள்ளத தலைப்பட்ட யான், அப்பிராட்டி கறபுநிலை கலங்கி யிருக்கக் கணடேனதலால், யான் பேறகொண்ட தொணடு இனிது முடி யாமைபற்றி, எனது பிறப்பு வீணேயாயிறறு. இதனை நான் பேறு பெறுமற் போனதுமன்றி என்பது, மூதலடியின் கருதது.

பிராணநாயகனான இராமபிரானிடதது பிராட்டி வைத்திருந்த அன்பு மனப்பூர்வமான மெயயன்பாயிருக்குமாயின் அவள் கறபுநிலை கலங்கியிரா ளென்பதுபற்றி 'அற்புவான்தலையிருது தன் கறபு நீங்கிய கனங்குழை' என் றும, எகாரணத்தாலும எவ்வகை நிலையிலும ஒரு சிறிதும ஒழுகாகதவருமை உயர்குடிப்பிறந்தார்கு இயல்பாயிருக்க அதற்குமாறாக ஜாகுலதத்தவளான இவள் கற்பொழுகாமிழந்தன ளென்று கொணடு 'இற்பிறப்பதனெடு மிகந்து தன்கறபுநீங்கிய கனங்குழை' என்றும கூறினன். 'தெயவ தொழாஅள் கொழுகற் றெழு தொழுவாள், பெயயெனப் பெய்யு மழை,'' ''கொணடான் குறிப்பறிவான் பெண்டாட்டி .. .. . .பெய்யெனப பெயயு மழை'' என்ற படி கடவுளிஞ்ஞபால் நிகழ்ந்தபடிய செயல்களையும தான் நிகழ்ந்தத வல்ல ஆறறல் கறபுநிலைகு இருபதலால் 'தெய்வக்கற்பு' என்றும், கறபுநிலததின் சிறப்பைக கருதி 'அருங்கற்பு' என்றும் கூறப்பட்டது.

புகழ் புரிநதில்லிலோக நில்லை யிகழ்வார்மு, னேறுபேற் பீடுநடை'' என்றபடி மனைவி கற்புநிலை கலங்காமை கணவனது புகழும் பெருமிதமும் ஒழிதலபறறி 'ஈருத்தன் புகழோடும பொறபும இன்று பொன்றும' என்றும், பிராட்டியை இலஙகை நிலைகுலைதிருக்க கணடபின்பு தான் உயிர்வைத

திருப்பதிற் பயனில்லை யென்பதுபற்றி 'யான் இன்று பொன்றுவென்' என்றும், இங்ஙனம அவள் கற்பொழிதற்கு காரணமான இராவணன் அதனிலினைப்பயனுல் பந்துமித்திருடனும ஊரோடிம தவருமல் விரைவில் ஒழிவனென்பது பற்றி 'இவ்விலங்கையும் அரக்கரும இன்றுபொன்றுவா' என்றும் கருதினன அநுமான. தான கணணுற்றது இன்றைக்கே யாதலாலும், முன்னமே அவள் நிலைகலங்கியிருப்பின் அக்கொடிய வினையால் அரக்காகும அவரூராகும் அழிவு உண்டாயிருத்தல் கூடும்: அங்ஙனம இதுவரை ஆகாமையால், இவ்வொழுக்கக்கேடு இன்றைக்கே நிகழ்ந்திருக்குமென்று கருதியமை பற்றியும, 'இன்று' எனறனன. காருத்தனரு தேவி கற்பழிந்திருப்பின், அங்ஙனமாதற்கு காரணமான இராவணனை, அரக்கருடனும இலங்கையுடனும ஒழிதது யானும் எனனுயிரை மாயத்துக்கொளவே னெனறு அனுமான் கூறியதாகப் பின்னிரண்டடிகட்கு கருத்துக காணினுமாம. இவள கறபு நிலை கலங்கிய சீதையாயிருபபின், காருத்தன புஷ்பம் முதலியன உடனே தவரு தழியு மென்று கருதின னென்க.

யாகசையென்ற பெயர - (எலுமபு தோல தசை முதலிய எழுவகைத் தாதுகளினுல்) யாகசப்பட்டது எனறு காரணப்பொருன்பெறும்; அவ்வேழு தாதுகளுள எலுமபுக்கு உளள தலைமையைக் கருதி, 'எற்புவான்றொடர்யாக்கை' எனப்பட்டது. வான் - பெருமை, சிறப்பு. அன்பாவது - ஒருவரிடதது மனமகிழ்சசி நிகழ்தற்கு அமமனததை மிகவும் பிணிப்பிதது நிறகும் நேயமாதலால், 'அறபு வானதனை' என்றனர் காருத்தஸ்தன் எனறவடசொல்-காருத்தஸ்த னென்ற அரசனது மரபிற பிறந்தவனெனறு பொருளபடும; தத்தி தாந்த நாமம. சூரிய குலத்துப புரஞ்ஜயனென்ற அரசன், தன் விருபபத்தின்படி தனக்கு வாகனமாய எருதுவடிவமகொண்ட இந்திரனது கழுத் தெனப்படுகிற மூசுப்பினமேலேறி வீறறிருந்து அசுரரைப பொருதழித்த தனால, காருத்தஸ்தன எனறு ஒரு பெயர் பெறறனன். 'புகழோமெ ..பொன்றுதும'—தன்மையும படாகையும அடுக்கித தன்மைப்பன்மை முறறைக் கொண்டன. இன்று 'பொன்றுதும' 'என்றது, விரைவுதோன்ற நின்றது. பி - மீ:—[1]இழந்தனன். [2]அழிந்ததன்னருகெதையவக, இழக்கருத்திபோலுக, அருந்ததியனையாடன. [3]பொன்றுவதினறென்றன். (உ00)

உ0க.—சில காரணங்கொண்டு சீதையலல எவ மொழிறு அநுமான் தெளிதல்

மானு யர்த்திரு வடிவின ளவளிவண் மாறுகொண் டனள்கூறிற்
ரூனி யக்கியோ தானவர் தையலோ வையுறுந் தகையாளுள்
[1]கானு யர்த்ததா ரிராமன்மே லேக்கிய காதல்[2]காரிகை யாக்கு
மீனு யர்த்தவன மருங்குதான்[3]மீளுமோ நினைந்தது மிகையெனறான்

(இ - ள்.) அவள் - அப்பிராட்டியோ, மானுயா திரு வடிவினள் அழகிய மனித ரூபமாயிருப்பவள. இவள - இவளோ, மாறு கொண்டனள்

மனிதஜாதியின் வேறான வடிவை கொண்டிருக்கின்றாள்; கூறின் - (இவளை இன்னாளென்று குறிப்பிட்டுக) கூறப்புகுமிடத்து, தான் இயக்கியோ தானவர் தையலோ ஐயுறும் தகை ஆனாள் - இவள தான் யக்ஷஸ்திரீயோ அசுரஸ்திரீயோ (என்று) சந்தேகிக்கத்தக்கவளாயிருக்கின்றாள்; காரிகையாக்கு-மகளிராக்கு, கான உயாத்த தார இராமன்மேல் நோக்கிய காதல் - நறுமணஞ் சிறந்த மலர் மாலையை தரித்த இராமபிரானது வடிவழகைக கண்ணுறறு அப்பெருமான் பக்கல் கொண்ட ஆசை, மீன் உயர்த்தவன் மருங்குதான் மீளுமோ - மீனக்கொடியை உயரவெடித்தவனை மன்மதனிடத்திலாவது திருமபிசசெல்லுமோ? நினைத்தது மிகை - (இராவணனுக்கு உரிமைபூண்ட சீதை யென்று இவளை யாண்மாற்றுக) கருதியது குற்றம, என்றான் - என்று எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

சக்கரவாகதி குமாரனை இராமபிரானுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட சீதை மனிதவடிவமாயுள்ளவ ளென்பது வெளிப்படை. மந்தோதரி அசுரதசசன மகளென்பது, உததர ராமாயணத்தால் விளங்கும. மனிதவடிவமபோல இல்லாமையால், சீதையல்ல வென்று கருதினன், அநுமான். "ராகவா உன் வடிவு கண்டால் மன்மதனு மடவாராக வாதாஞ்செயவன்," 'ஸாக்ஷாந் மன்மத மன்மத:" என்றபடி அழகிறசிறந்த ஆணபாலான மன்மதனும் பெணமையை அவாவுமபடி அதிசௌந்தரியமுள்ள புருஷோத்தமனுகிய இராமபிரானது திருமேனியழகைக கண்டு அதிலீடுபட்டு அவனைக காதலித்த பெணபாலாராகப் பிறகு அகாதல் கைசோர வேறொரு புருஷனிடத்து மனஞ செலலமாட்டாதென்பது பறறியும், இவள் பிராட்டியல்லவென்று நிசசயித்தன னென்க.

மானுயர் - மானுஷா என்ற வடசொலலின் விகாரம்; (காசியப முனிவரது மனைவியரில்) மானுவென்பவளது சந்ததியா ரென்பது பொருள. தத்திதாநத நாமம். காரிகையார் - அழகிய மகளிர். மீன் - அவ்வடிவமெழுதிய கொடிகளு ஆகுபெயர் பி-ம்.—[1]னாயிருத்த. [2]ஒன்றதுகாணை. [3]நிறகுமோ.

உஉ.—அநுமான் அவளது அங்கவிலக்கணங்கொண்டு அவட்கு நேருந் தீங்கைக் கருதுதல்.

இலக்க ணங்களுஞ சிலவுள வென்னினு மெல்லாசென் றிறுக்கில்லா, வலக்க ணைய்துவ தணியதுண் டென்றெடுத தறைகுவ திவள்யாகை, மலர்க்க ருங்குழல சோர்ந்துவாய் வெரீ இசசில மாற்றங்கள பறைகின்ற,ுலகுக மிங்கிவள் கணவனு மழிவு[1]பிவ வியனகர்க் குளதென்றான்.

(இ-ள.) இலகணங்களுமை சில உள எனனினும உததமஸ்திரீ லக்ஷணங்கள் சில (இவளிடத்தில்) உளளனவாயிருநதாலும், இவள் யாகை - இவளது உடம்பு, எல்லா சென்ற இறுக்கில்லா அலக்கண எய்துவது அணியது உண்டு என்று எடுதது அறைகுவது-ஒரெலலையிறபோய் முடியாத பெருநீருகு (இவட்கு) சேர்வதாய்ச சமீபித்துள்ளதென்று எடுதது சொல்லுகின்றது;

(மற்றும் இவள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில்), மலர்கருங் குழல் சோர்ந்து - மலர்களைசூடிய கரியகூந்தல் அவிழ்ந்துகிடக்கப் பெற்றவளாய், வாய் வெரீ இ சில மாற்றங்கள் பறைகின்றாள் - வாயருளறி மாறுபட்ட வார்த்தைகள் சில வற்றைச சொல்லுகின்றாள். (அதனால்), இங்கு - இப்பொழுது [இனி விரை வில் என்றபடி], இவள் கணவனும் உலக்கும - இவளுடைய கணவனும் இறப்பான்; இ வியல் ஙகாகரும் அழிவு உளது-இந்தப் பெரிய ஙகரத்துக்கும் அழிவுண்டாம, என்றான் - என்று எண்ணினன், (அனுமன்); (எ - று.)

உததமஸ்திரீகளுகுரிய லகூணங்களில் சில இவளுடம்பிற் காணப்பட் டாலும், இப்பொழுது இவளுடம்பில் தோன்றுகின்ற அவலகூணங்கள் இவள் சிலரா லோக்காள்ளே எலலேயில்லாத பெருதுன்பத்தை யடைவளென்று தெரிவிகின்றன; அன்றியும், இவள தூங்கும்போது தலைமயிர் அவிழ்த தீய சொற்களை வாய்பிதற்றுதலால், இவள் கணவனுக்கும் இவள் வசிப்பதும் அவன் ஆள்வதுமான இப்பெருஙகரதிறகும கேடு சமீபித்திருக்கின்றதாகத் தெரிகின்றது என்று எண்ணினன் அநுமனெனபதாம். அநுமான அஙக லிலக்கண நூலாகிய சாமுததிரிகசாஸ்திரத்தையும் சூரியபகவானிடத்திற் கற்றுத தேர்ந்த மகா புததிமானுதலால், இஙனம மஙதோதரியின் உடற்குறி கள் கொணடு இனி அவட்கு நேரும் தீமைகளை ஊகித்து உணரலாயின னென்க.

'இலக்கணஙகளும் சில வுளவென்னினும்' என்பதற்கு - (பிராட்டியினி டத்திலுள்ளனவாக இராமபிரான்சொனன) நலலிலக்கணஙகளிற் சில (இவளி டதது) உள்ளனவாஞலும என்று பொருள் கொளளலுமாம். இறுத்தல்-சோ தல், தங்குதல். அலம் கண - சஞ்சலமான கண கண கலஙகுதற்கு காரண மான துன்பதின்மேல் நின்றது; காரணபொருளாக காரியசசொல்லாற் கூறிய உபசாரவழகு 'அறைகுவதிவள்யாகதை' எனற தொடரில், பேசாத தைப் பேசுவதுபோலச சொல்லும மரபுவழுவமைதியும், இயல்புபற்றி வருஙக காலவழுவமைதியும இருத்தல் காரண. வெருவுதல் - அஞ்சுதல். இஙகு, அதன் காரியமான குழறுதலைக குறிதத்து; இதுவும் உபசார வழக்கு. 'அழிவு மிவ்வியனகாக்குளது' என்றவிடத்தில், இறந்தது கழுவிய எசசவும்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:—[1]இவ்வுயாஙகர்க்கு. என்ற பாடம், மோனைதொடை சிறக்கும். (உ0உ)

உ0ங.—பிறது அநுமான் இராவணன் மாளிகையினுட் புதுதல்.

என்று ணர்ந்துநின் றேமுறு[1]மிந்நிலை நிற்கவித் திறனென்னுப
பின்று சிந்தையன் பெயர்ந்தன னெடுமனை பிற்படப் பெருமேருக்
[2]குன்று குன்றிய தகையுற வோங்கிய கொற்றமா ளிகைதன்னிற்
சென்று புக்கன னிராவணற் கெடுபபருங் கிரியெனத் திரடோளான்.

(இ - ள்.) என்று உணாந்து - என்று ஊகிததறிந்து, னினறு எழு மும இ நிலை இ திறன் நிற்க - (யான் அபபாற்செல்லாமல் இஙகு) நின்று

(இவள் சீதையோ அல்லளோ வென்று) கலக்கமடைகிற இந்த நிலைமை இவ் வளவோடு நிற்கட்டும், என்னுடைய எண்ணி, பின்று நிகழ்தையன்-(அக்கலக் கத்தினின்று) மீண்டு மனத்தையுடையவனாய, நெடு மலை பினபட பெயர்த் தனன் - அந்தப்பெரியமாளிகை பின்னுயவிடுமபடி அகலைகடந்து அபபாற் சென்று, பெரு மேரு குனறு குன்றிய தகை உற ஓஙகிய கொற்றம மாளி கைதன்னில் - மகாமேருகிரியும குறுகியுள்ளதென்று சொல்லும்படி மிக உயர்ந்துள்ள வெற்றியமைந்த ஒரு மாளிகையிலே, சென்று புகுகனன் - போயச சோந்தான். (யாவனெனில்,---)இராவணற்கு எடுப்பு அருங கிரி என நிரள் தோளான் - இராவணனுககுப் பெயாத்தெடுகக முடியாததொரு கைலாசமலைபோலத் திரண்ட தோள்களையுடையவனான அநுமான்; (எ - று.)

'எழுநமிஙகிலைநிற்கவிதநிறன் என்றது, பராமுகமாகக் கூறியது;யான் இஙஙனம ஐயமுற்றது சிறிதுந் தகுதியற்ற தென்றவாறு. பின்று நிகழ்தையன்- (அம்மாளிகையினின்று) மீண்ட மனத்தையுடையவ னெனினுமாம. குலகிரி களிலொன்றும் மிகப் பெரியதுமான கைலாசமலை இவவநுமானது தோள் களுக்கு உவமைபோதாது; ஏனெனில், அம்மலை இராவணனுல எளிதில் நிலை பெயர்த்து எடுக்கப்பட்டது இத்தோள்களோ இஙஙனம அவனுல் எளிதில்நிலை பெயர்க்கப்படுவனவன்றி அவனது வலிமைநிலையைக குலைப்பனவா மென் பதை யுட்கொணடு, 'இராவணனுக்கு எடுக்கமுடியாததொரு கைலாசகிரி போல' என்று அநுமானது தோள்களுககு இல்பொருளுவமை வகுத்தகக கூறினர். மாளிகைகளெல்லாவற்றினும மேம்பட்டிருத்தல பற்றி 'கொற்ற மாளிகை' என்றான். பி-மீ:—[1]நிலைவனிற்க. [2]குனறு குனறியந்தகையுற, குன்றுயாந்தறகையுற.

(உஅ)

உஅச.—அப்பொழுது உண்டான உற்பாதங்கள்.

நிலந்து டித்தன நெடுவரை பொடித்தன நிருகர்தங் குலமாதர், பொலந்து டிக்கமை மருஙகுல்போற கணைகளுப புருவமும் பொற் றோளுப, வலந்து டித்தன மாதிரந் துடித்தன தடிதகின்றி மதிவா னஙகு, கலந்தி டிதகன வெடித்தனபூரண மங்கல கலசஙகள.

(இ - ள. அவ்வரணமனைபினுளளே அநுமான் புக்கபொழுது),—நிலம துடிதத்தன - பூமியினிடஙகள அதிரந்தன; நெடு வரை பொடிதத்தன - பெரிய மலைகள் பொடியாயுதிரந்தன; நிருதாதம் குலமமாதர் - ராகஷஸஜாதி ஸ்திரீக ளுடைய, பொலம் துடிக்கு அமை மருஙகுல போல-அழகியதும உடுகைகக்கு ஒபபாக அமைநததுமான இடை மிகநடுப்பதால துவணடு நடுஙகுவது) போல, கணைகளும் (அவ்வரகஸ்திரீகளது) கணைகளும், புருவமும - புருவஙகளும, பொன் தோளும - அழகிய தோள்களும, வலம துடிதத்தன-வலபுறம துடிப் பன வாயின; மாதிரம துடித்தன - திசைகள அதிரசசியுறறன; மதி வானம்- சுழிபனவ ஙகுனின்ற ஆகாயதத்திலே, தடிதது இனறி - மினன லிலலாம லிருகையில், கலாது இடிதத்தன - பலவகையான இடிமுழகக முணடாயின;

பூரண மங்கல கலசங்கள - மங்களகரமான பூரணகும்பங்கள், வெடித்தன - உடைந்தன; (எ - மு.)

அந்தமாளிகையில் அனுமான்பிரவேசித்தது அதில்வசிக்கின்ற இராவண னுக்கும் பெருந்தீங்குவிளையக் காரணமாகுதலால, அங்ஙனம விரைவில்தீங்கு நேர்தற்கு அறிகுறியான தீநிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன வென்க. நிலந்துடித்தல- பூகம்பம. நெடுவரை குலபர்வதங்கள். துடிப்பென்னும வாசியம மஃளரிரண்டங் கும் வடிவில் ஒப்புமை - 'துடியைப்போன்ற இடை என்னுது, 'துடிக்கு உபமானமாக அமைந்த இடை' எனறது, எதிர் நிலயணி. மிதுனணியவடி வில அவ்விடைக்குஉளள சிறபபை விளக்கும உபமேயத்தினும உபமானம் பலமடங்கு சிறந்திருத்தல்வேண்டு மெனபது; அலங்காரநூலாகொளகை. அக்கினியாது இடையென்னுமுறுப்பு கூந்தல் முதலியவற்றின் பாரதத்தைத் தாங்கமாட்டாது துவண்டுநடுங்குகும இயற்கையை, அமமகளிரது கணணும புருவமும தோளும் வலந்துடிக்கின்ற செயறகைக்கு உவமையாக அமைத்த னர். மகளிருக்கு கண முதலிய வலந்துடித்தல், தீநிமித்தம. சந்திரன் விளங்குகின்ற ஆகாயமெனவே, மேகசஞ்சாரமிலலாததென்றதாயிறு; அங் ஙனமிருக்கையில் இடிமுழங்கமுண்டாதல் உபாதமாதலே, 'மீமகங்களவழங் காமல் விண்ணதிர்ந்திட் டோகோளும வெயிலைசசூழ்ந்து, பூமபமபிறந்து'' என்ற பாரதத்தாலும அறிக. தொடாசசியாயப் பலஇடகள் இடித்தனவென் பது விளங்க. 'கலந்திடித்தன' என்றார. நீர்நிறைந்தகுடங்களை வாயிலில் வைத்திருத்தல், மங்கலங்களி லொன்று. அந்நிறைந்தகுடங்கள் விண்டுவிரி தல் தீநிமித்தம. (உ0ச)

உ0நி.—அவ்வற்பாதங்களைக் கண்டு அனுமான் சில நகுதல்.

புக்கு நினறுதன்[1]புலன்கொடு நோக்கினன் பொருவருந் திரு வுள்ள, நெகுகு நின்றன [2]ணீங்குமக தோவிநத நெடுநகர்த் திரு வென்னு, வெகுகு லங்களின் யாவ்ரே யாயினு மிருவினை யெலலோ ருக்கு, மொக்கு மூழ்முறை யல்லது வலியதொன் றில்லென வுணர் வுற்றான.

(இ - ள.) புக்கு நின்று - (அனுமான் அவ்விராவணன் மாளிகையினுட்) போய்நினறு, தன புலன்கொடு நோக்கினன் - (அப்பொழுது சிந்தித்த உறபா தங்களோத) தன்கணகளாற பாரததவனும (அவறறைப்பறறிச) தனது அறிவி னால ஆராய்ந்தவனுமாகி, (அதனால்), பொருவு அருந் திரு உளளம நெக்கு நின் றனன - ஒப்பறற தனது சிறந்தமனம நெகிழப்பெறறு நின்று, அந்தோ இந்த நெடுநகர திரு நீங்கும என்று - 'ஐயோ! இதைப் பெரியதகாதினது ஐசுவரி யம நீங்கிபபோயவிடுமே!' என்று (தனக்குட்) சொல்லிகொணடு,— 'எ குலஙகளின் யாவரே ஆயினும் - எந்தகுலங்களிற்பிறநத எவ்வகையோதா மானலும, எலலோருக்கும இருவினை ஒகும - அவனவனுக்கும் புணணியபாவங் கள் (தவறுமறபயனளிபபதிலை) சமமேயாம; ஊழ் முறை அல்லது வலியது

ஒன்று இல் - ஊழ்வினையின் ஒழுங்கே அனைத்தினும வலியதலலாமல் அதனினுமவலியது வேறொன்றில்லை', என உணர்வுஉற்றான் - என்றும் ஆலோசித்தனன், (அநுமான); (எ - து.)

இங்ஙனாதலலவனது கல்விவினைப்பயனுலஇலங்கையில் இதுவரை கெடுநாளாகச செல்வம் நிலைபெறறிருந்தது; அநகல்விவினைப்பயன் நீங்கத் தீவிவினைப பயன் நுகருங்காலம நோவதால், இங்கையின் ஐசுவரியம் இனிகழுன்றும்; இலங்ஙனம் அரசனுகும நகாக்கும குடிகட்கும நேரும தீவகுக்கு அறிகுறியாக உதபாதங்கள் விளைந்தன வென்று ஆலோசித்தனன் அநுமனென்க. கீழ் உoங-ஆஞ் செய்யுளில் 'மாளிகைதன்னின் சென்றுபுக்கனன்' என்றதன் தொடர்சியாக இசசெய்யுளில் 'புகுகுகின்று' என்றார். 'இரட்டிறமொழிதல்' என்னும் உதியால், 'தன்புலன்கொடுநோகுகினன்' என்பதற்கு - இருவகைப்பொருள் ஒருங்குகொள்ளப்பட்டது. இதற்குச செயப்படுபொருள், கீழ்ச செய்யுளிறகூறிய பலவகை யுற்பாதங்கள். பொறியைப் புலனென்றல், ஒருவகை உபசாரவழக்கு. ஐம்பொறியையுங குறிக்கக்கூடிய இப்பொதுப்பெயர-பின் 'நோகுகினன்' என வருவதுபற்றி இங்குச சிறப்பாய்க கணிணையுணாதகிற்று. அந்தோ - இரக்கக்குறிப்பிடைசசொல்; ஹந்த என்ற வடசொல்லின் சிதைவெனத் தகுவது. பகைவரது நகரதின் செல்வம் நீங்குமென்பது குறித்து மெதிழும் படியான அவ்வளவு இரகசத்தை இயல்பில் உடைமைபறறி,அநுமானது மனம, 'பொருவருந்திருவுள்ளம' என்று சிறப்பிததுக கூறபபட்டது. பி-ம்:— [1]புலன்கொள. [2]நீங்குமன்றே. [3]ஊழ்வினை. (உoஞ)

உoசு.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள் - தூகம்: அநுமான் இராவணனைப் பார்த்தலும், அவன்படுத்திருக்கின்ற நிலைமையும்.

நூற்பெருங்கட லுணங்கிய கேள்வியை னோகுகின [1]னியனென்றுள்,வேற்பெருங்கடல [2]புடைபரந் தீண்டிய வெள்ளிடை வியன்கோயிற, பாற்பெருங்கடற் பனமணிப் [3]பம்நிரைப் பரப்புடைப படாவேலை, [4]மாற்பெருங்கடல [5]வதிந்ததே யனையதோர் வனபபினன் றுயில்வாணை.

(இ - ள.) நூல் பெருங கடல் - சாஸ்திரங்களாகிய பெரிய கடல்களில் மூழ்கியவனும், நுணங்கிய கேளவியன் - நுணணியவான நூற்கேள்விகளையுடையவனுமாகிய அநுமான்,—இயல் (ஓரிடததில் நில்லாமல் எப்பொழுதும்) உலாவுகின்ற, கோன தாள - வலிய கால்களையும, வேல - (கையில்) வேற படையையுமுடைய, பெருங கடல் - பெரிய (இராகசதரது காலாட்சேனையாகிய) சமுதாயம, புடை பரநது ாணடிய - எப்புறததும் பரவலாய்த் திரண்டிருகபபெறற, வெள் இடை - வெளியிடஞ் சூழ்ந்த, வியல் கோயில்-விசாலமான அரணமனையிலே,—பெரு பால கடல் - பெரியபாற்கடலில், பல் மணி பல் திரை பரப்பு உடை படா வேலை பெரு மால கடல் வதிந்ததே அனையது-பலஇரத்தினஙகளை வீசுகின்ற பல அலைகளின் பரப்பையுடையதும் பரந்த

கரையுள்ளதுமான பெரியகருங்கடல் தங்கியிருக்கும் போன்றதான ஓர்வனப் பினன் ஒரு அழகிய தோற்றமுடையவனும், துயிலவரினை - வெண்ணிற மலர்களாகிய படுக்கையில்) தூங்கிக்கொண்டிருப்பவனுகிய இராவணனை,— நோக்கினன் - பார்த்தான; (எ - று.)

மிகவும் விசாலமான வெண்மலாப்பள் ளியிற்கரிய பெரிய வடிவமுடைய இராவணன் படுத்திருத்தல், பாற்கடலின்மீது ஒருகருங்கடல் தங்கினாற் போன் றிருக்கின்றதென்க; பொருளுவமையணி. இராவணன் மாளிகையைச் சுற்றி வெற்றிலையாயுள்ளவிடத்தில் மிகபல காலாள்வீரா திரணடு வேலேக் திய கையராய் உலாவிக்கொண்டே காவல்செய்கின்றன ரென்பது 'இயல் தோன்தாள் வேற்பெருங்கடல் புடைபரந்தீண்டிய வெளளிடை வியனகோ யில்' என்றதனுல் விளங்கிற்று. பெருங்கடல் - வீராகுழாத்துக்கு உவமை யாகு பெயா. கற்றறிதுரிய நூல்களேக கற்றலாகிய கல்வியும், கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களேக கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டலாகிய கேளவியும் ஆகிய இர ணடையு முடையவன் அறிவனெனபதை, 'நூற்பெருங்கடல் நுணங்கிய கேளவியன்' என்றதனு லுணர்த்தினர். திருக்குறளில் ''நுணங்கியகேள்வி யர்'' என்றவிடத்துப் பரிமேலழகர் 'கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண மை கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது' என்று விசேடவுரை கூறியது, இவ்விடத் திற்கும் அமையும.

'பன்மணிப்பஃறிரைப்பரப்புடை.' 'படர்வேலை' என்றவை - கடலுக்கு அடைமொழிகள். கடல் இரத்தினாகரமாதலால், 'பன்மணி' என்ற விசேஷ ணம் ஏற்கும் உபமேயமாகிய இராவணன் பலவகை இரத்தினங்கள பதித்த கிரீடங்களேக தரித்தவனும் இருபதுகைகளேப் பரப்பிக்கொண்டும் படுத் திருத்தல், உபமானமாகிய கடலுக்கு கொடுத்த அடைமொழியினுல் தோன் றும மேல் உகாு ஆஞ் செயயுளில் இவனுக்கு திருமாலே உவமைகூறு கினறாதலின் அதறகேற்ப, இவன படுகைகையத திருமால்பள்ளிகொள்ளு மிடமான திருப்பாற்கட லெனறன ரென்னலாம. மால் - கருமை; வதி வவி என்ற வடமொழிவினையடியின் விகாரம். டல்+திரை=பஃறிரை: ஆய்தக் குறுகம், கால்மாத்திரை. பி - மீ:—[1]மறுகுகூறும். [2]படை. [3]பஃறலைப். கருங்கடல் [5]வீரிச்சதே. [6]வளப்பினன். (உ0சு)

உ0எ. குழவி ஞாயிறு குன்றிவர்ந தனையனகுருமணி நெடு மோலி, யிழைக ளோடுநின் றிளவெயி லெறித்திட விரவெலும் பொருள்வீய, முழைகொண் [1]மேருவின் பொகுட்டிடைக் கனகனை முருகுகிய மூரட்சீயந், தழைகொ டோளொடு தலைபல பரபபிமுன் றுயிலவதோ தகைகயானை.

(இ - ள்.) குழவி ஞாயிறு குன்று இவாந்து அனையன - இளஞ்ஞாயிறு (உதய) கிரியினமேல் எறியிருந்தாற் போன்றனவான குருமணி நெடுமோலி- பெரிய இரத்தினங்கள் பதித்த நீண்ட கிரீடங்கள், இழைகளோடு நின்று -

(நெற்றிப்பட்டம் முதலிய மறறை) ஆபரணஙகளுடனே நின்று, இள வெயில் எறிகதிர- இளவெயிலபோன்ற செங்கிறவொளி யையவீசவும்,—இரவு எனும் பொருள வீய - (அதனால்) இராததிரியென்கிற பதாராததம அழித்தொழிய வும் —முழை கொள் மேருவின பொகுட்டிடை - குகையைகொணட மேரு மலையினிடையே, முன் கனகனை முருகஙிய முரண் சீயம் - முன்பு இரணி யனைக கொன்ற வலிமையையுடைய நரசிஙகமூர்தி, தழை கொள் தோளொடு தலை பல பரப்பி வளாசசிகொணட பலதோளகளையும் பலதலைகளை யும பரபபிகொண்டு, துயிலவது - தூஙகுவதுபோன்ற, ஓர் தனையானை-ஒரு தகுதியை யுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று)—'அதுமான் நோகஙி னன' எனகீழசசெய்யுளோடு ஒரு தொடராக முடிகக.

மூனனிரணடடிகளில், இராவணனது கரிய பெரிய வடிவுககு - உதய கிரியும, அவனது பதது தலைகளிலும் அணியப்பட்டுளள கிரீடதுககு அவ் வுதயகிரியின சிகரதிலேறி விளஙகுகினற சூரியரும, அகனகிரீடம வீசுகினற செங்கிறவொளிககு - அவ்விளஞசூரியரது ஒளியும உவமையனைக காணக. பின்னிரணடடிகளில. பொனமயமான பெரியமாளிகையினிடையே ஓரிடத தில ராகஷஸராஜனை இராவணன் பதது தலைகளையும் இருபது கைகளையும் பரபபிகொணடு தூஙகுதல் பொன்மயமான மேருமலையின் குகையிலே விசுவ ரூப நரசிஙகமூரதி பலதோளகளோடும பலதலைகளோடும பளளிகொண டிருந்தாற போலு மென உவமைவகுத்தனர இரணியன் மேருமலையில் அரசு வீறறிருந்தன னென்பது, யுததகாணடதது இரணியனவதைப படலததில் மேருமாலவரையுசசிமே லரசுவீறறிருககும்" எனபதனால் விளஙகும். ஆகவே, அவனதுவாயில் தூணினின்று வெளிப்பட்ட நரசிஙகமும மேரு மலையின் கணணதாயிற்று. முன முருக்கிய என இயைககப்பட்டது

குழவிஞாயிறு - பாலசூரியன். குரு - நிறமுமாம. குருமணி - முழு மாணிககமுமாம; சீவகசிந்தாமணியில, "ஆனதேயிருள்பரு குருமணி" என்ற விடதது நசினாரகினியா 'உதயகிரியிற சிந்தூரவருவிவீழ்ந்த சிந்தூராகரத் திற் பிறந்து பதினாறசதாயுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிககம் இருளைககெடுத் தலின்' என்றது, இவகு நோகஙகததகஙகது மோலி - மௌலி யென்ற வட சொல்லின் விகாரம; தலையின்பெயர, கிரீடதுககு இலகஙகணை 'மூடி' என் றது போல. பொன்னிறமுளளனனெயிருததல்பறறி, ஹிரணயனென்று பெயர. ஹிரணயம், கனகம எனபன பொனனின பரியாயநாமஙகளாதலால, இரணியனை 'கனகன்' எனறார தழை - மூதனிலைதொழிறபெயர. 'பல' என்பதைத தோளொடு கூடடுக. முன - முன்னிடததிலெனினுமாம. தகை - பெருமை, மேனமை, தன்மை யெனினுமாம. பி - ம்:—[1]மேருவின் முகட்டிடை, மேருவென பொகுட்டிடை.

(உ0எ)

உ0அ ஆய பொற்றலத் தாய்வளை யரம்பைய ராயிர[1]ரணிநின்று
தூய பொறகை நித்தில மியக்கிடச் சுழிபடு பசுஙகாற்றின்

வீய கற்பகத் தேன்றுளி விராயன வீழ்தொறு நெடுமேனி தீய
கற்றொடிச் சீதையை நினைதொறு முயிர்த்துயிர் தேய்வாளை

(இ - ள்) பொன் ஆய தலதது - பொன்மயமான உலகததில் [சுவாகக லோகததில்] வசிக்கின்ற, ஆப் வளை அம்பையா - தோகதெடுதத தனிகத வளையல்களையுடைய தேவமாதாகள், ஆயிர - ஆயிரகணகானவாகள், அணி நின்று - வரிசையாய (இருபுறததும் நின்று, துய பொன் கவரி திரள் இயக்கிட - வெணணிறமான வையும பொற்காமபிட்டவையுமான சாமரைகளகற்றை களால சுழற்றிவீசுவதனால சுழி படு - சுழற்சி பொருத உணடான, பசுங்காற்றின - இளங்காறறினால், கறபகம வீய தேன் துளி விராயன வீழ்தொறும - கறபகமலாகளினிடதது உள்ள தேனின் துளிகள பல கலதது (தனது உடமபின்மேல) விழுமபோதெலலாம், நெடு மேனி தீய - பெரிய (தனது) உடமபு வெதுமப;—தல தொடி சீதையை நினைதொறும-சிறந்தவடிவுடையென்னும வளையால யணிந்த சீதையை நினைகலுமபோதெல்லாம, உயிரதது - பெரு மூசசுவிடடு, உயிரதேயவாளை - உயிரின் வலிமை தளரபவனுமான இராவணனை'—(எ - று.)— அநுமான நோகினன்' எனக கீழ் உஅசு-ஆஞ செய்யுளோடு இயைபது முடிகக.

காதல்நோயகொணடார்களுக் குளிரந்தகாற்றும் மலாகளும பனிநீரும் பகையாம; ஆகவே, அப்ஸரஸ்திரீகள்பலா ஒழுஙகுபடநின்று சாமரங்களால சுழற்றி வீசுவதனாலாகிய இளங்காற்றினால் அருகிலிருககின்ற கற்பகவிருகஷதது மலாகளிலுள்ள தேனினது துளிகள பனிநீரதெளிதததாறபோல இவனுடமபின்மீது விழுந்தோறும இவனுடமபு தாபமிககதெனக மன்மதாவததைகளுட் சுபபிரயோகததின பாற்பட்ட நினைபபும, விப்பிரயோகமாகிய வெய்துயிரததிறகளும, சோகததின பாறபட்ட வெதுபபும இராவணனிடதது நிகழ்தல இஙகு எடுததுககூறபபட்டது. பி - ம் —[1]பலா நின்றூர். [2]வீரன் மேல. (உஅ)

உஅசு. குழந்தை வெண்மதிக் குடுமிய னெடுவரை குலுககிய குலத்தோளாக், கழிந்து புக்கிட [1]கார்தன [2]வனங்கன்வெங் கடுங்கணை பலபாய, வுழுந்த வெஞ்சமத் துயர்திசை யாணையி னெளிமருப் புற்றிற்ற, பழுந்த மூமபினுக் கிடையிடை பேசில பசும்புண்க ளசும்பூற.

(இ - ள்.) அனகன் வெம கடுங கணை பல - மன்மதனது மிகக்கொடிய பல அமபுகள், குழநதை வெள் மதி குடுமியன் நெடு வரை குலுகிய குலம் தோளை-வெணமையான இளஞசநதிரனை முடியிறகொணடவனுகிய சிவபிரானது இருப்பிடமான பெரியகைலாசகிரியை அசைதததுப் பெயாதெடுதத சிறநத தனதுதோளகளை, இடை கரத்தன கழிது புகு பாய - நடுவில தாம சிறிதுபொழுது மறைத்தவையாய ஊடுருவிசெனறு பாய்தலால,—உழுநத வெம சமதது உயா திசை யாணையின ஒளி மருப்பு உற்று இற்ற பழுத்தழுமபி

னுககு இடை இடையே-(முன்ப) வருந்திசெய்த கொடிய போரிலே உயர் ஈத திக்கஜஙகளின் ஒளியுள்ள தந்தஙகள் பட்டு ஒடிந்ததனால் ஆகிய பழையவடுக களுககு இடையிடையே, சில பசும புணகள அசும்பு ஊற-சில புதிய புணக ளுணடாகிப் புலாலநீசுரஙது வடிந்துகொணடிருக்கவும்,—(எ-று)—'நெஞசு பாழ்பட்டானே' என அடுத்தகவியோடு இயைக்கலாம். '(அப்புணகளில்)தேன் துளி விராயனவீழ்தொறும நெடுமேனிதீய' என மூன்றினகவியோடு இயைத தலும ஒன்று; சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் இச்செய்யுளும் இதற்குமுன்னை செய்யு ளும் முன்பின்னுக மாறியிருககக் காணலாம. அன்றி, கீழ் உஙரு ஆக கவியிற் போந்த 'துயிலவானை நோகஙினன்' என்றதனோடு இயைதது முடிப்பினும் அமையும்.

இராவணன் திக்விஜயஞ்செயகின்றகாலத்தில் ஐராவதம்முதலிய திக் கஜஙகளே யெதிரதபொழுது, அவை கோபஙகொண்டு இவன்தோள்களில் தந்தஙகளால் தாககுகையில், மிகவலிமையுடைய இவன்தோள்களே முழு வதும் ஊறுபடுததமாடடாமற சிறிதுஊறுபடுதிய மாதிரிததில அவைதம நுனியொடிந்திட்டன வென்க. அஙஙனம திககஜஙகளினுல் தமது கூரிய தந்தஙகள்கெணடு நன்றுஊறுபடுததமாட்டாமற்போன இராவணனதோள் களே மன்மதபாணத் தைததுத துளைதது முழுவதும ஊடுருவிச சென றன வென்க பழையபுணகளின் வடுகளே 'பழதழுமபு' என்றும, அஙஙனம காழ்ப்பேறிய தழுமபுகளின் இடையிடையே இப்பொழுது காமபாணஙகள பாய்தலாற் புதியனவாயுணடான பசசைப்புணகளில் ஊனீரசுரதுவடிதலை 'பழந்தழுமபினுக் கிடையிடையே சிலபசுமபுணகளசுமபூற' என்றுங கூறினர.

குழந்தை யென்ற சொல - இளமையுடையதென்று பொருள்படும;குழ- இளமை, உரிசசொல் பகுதி; தை - பெயாவிகுதி. கழிதபுகுதல் - முழுவ துந்துளைதது அப்பாறசெலலுதல். அஙஙனம அம்புகள் ஊடுருவுமபோது இடையே சிறிதுபொழுதுமறைதலை 'இடைகரந்தன' என்று கூறினர. சிவ பிரான் யோகஞசெய்துகொணடிருகையில அவன்மீது மலரமபுகளேயெய்த அவனது தவததைக் கெடுககமுயன்று, அதுபறறி அப்பெருமான் தினைத விழித்த நெற்றிகணணின் நெருப்புககு இலகுகாகி, உடமபுளரிந்து சாமபலா யொழியப்பெற்றமைபறறி. மனமதனுககு 'அஙகஜன' என்று பெயர; வட சொல. அஙகமில்லாதவன்; ந + அஙக=அஙக வடமொழிசசந்தி. ந - எதிர மறை குறிப்பது, அஙகம - உடம்பு. வெம், கடு - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி - பீ:—[1]கலதன. [2]அனஙகவேள.

(உஙக)

உகஙு சாந்த ளாவிய கலவைமேற் றவழ்வுறு தண்டமிழ்ப பசுந்தென்ற, லேந்து காமவெங் கனலினுக் குயிழுதட் டிருத்தியி னுயிரபபேறத், காந்தண் மெலவிரற் சனகிமேன் மனமுதற் காணங் கள் கடிதோடப், பாந்த ளீங்கிய முழையெனக் குழைவுறு நெஞ் சுபாழ் பட்டானே,

(இ - ள்.) கலவை அளாவிய சாந்து மேல் (தனது உடம்பிற்பூசிய) பலவகை வாசனைப்பொருள்கள் கலக்கப்பெற்றதான சந்தனத்தின்மேல், தவழ்வுறு - மெதுவாக வீசுகின்ற தண தமிழ்ப் பாங்கு தென்றல் - குளிர்ந்த இனிய இளமையான தென்றற்காற்றானது, ஏந்து காமம் வெம் கனலினுக்கு உமிழ் (அவ்விராவணன்) கொண்டுள்ள வெவ்வியகாமாக்கினி வளர்த்தற்பொருட்டு வீசுகின்ற, அதன் தூருகதியின் உயிர்ப்பு - தோல்தூருத்தியினால் ஆகுங் காற்றுக, ஏற - மேன்மேற்செல்ல,—சாந்தள் மெல் மீரல் சனகிமேல் - செங்காந்தள் மலரினிதழ்போன்ற மென்மையான விரல்களையுடைய சீதையினிடத்திலே, மனம் முதல் கரணங்கள் கடிது ஓட-மனம் முதலிய அந்தக்கரணங்கள் விரைவாகச்சென்றுவிட அதனால், பாந்தள் கீங்கிய மூழை என - பாம்புகள் கீங்கிப்போகப்பெற்ற புற்றுப்போல, குழைவு உறு நெஞ்சு பாழ்பட்டானே நெகிழ்சிபெற்ற உள்ளம் பாழாயிருக்கின்றவனுமான இராவணனே —(எ - று.)—'நோக்கினன்' எனக் கீழ் உசுஅ ஆங் கவியோடு முடிக்க. உயிர்ப்பேற' என்றதை 'பாழ்பட்டானே' எனத்தனியே இயைக்கலாம்; அன்றி (உசுஅ) 'துயிலவானே நோக்கினன்' என்றதனோடு இயைத்தலுமாம்.

இராவணன் சீதையினிடத்துக்கொண்டகாமத்தால்தவிக்கின்றபொழுது அவனது உடலின் தாபம் தணிதற்பொருட்டு அவனது பரிஜனங்களிற் சிலர் அவனுடம்புமுழுவதுங் கலவைசந்தனக்குழம்பைப் பூசுவாராயினர்; அதற்காகப் பந்தணிதற் பொருட்டாகவே அவன்குறிப்பினபடி குளிர்ந்ததென்றற்காற்றும் அக்கலவைசந்தனத்தின்மேல் வீசுவதாயிற்று; அதனால் தென்றல் அவனது தாபத்தைத் தணிக்கமாட்டாமல அதனை மேனமேல வளர்த்தலால், அதென்றற் காற்றை, காமமாகிய அக்கினி வளர்ந்தெரியுமாறு வீசுந தேர்தூருத்தினாற்போல குறிதகாா; தற்குறிப்பேற்றவணி. இராவணனது மனம, புத்தி, சித்தம அகங்காரம என்னும அந்தக்கரணங்கள நான்கும சீதையின்மேல் மிக விரைந்து சென்றுவிட்டமை பற்றி, அவனது இருதயஸ்தானம் பாழாய் விட்டது; அதற்கு, பாம்பு கீங்கிய புற்றை உவமை கூறினா. கொடுமையும வகுரகதியிற் செல்லுதலும பற்றி, இராவணனது அகத்துறப்புக்குப பாம்பை உவமைகூறுதல் ஏற்கும். உள்ளுறுப்பாதலாற குகையெனப்படுதல் பற்றி, நெஞ்சத்தை 'மூழை' என்றல் பொருந்தும.

'சாந்தளாவிய கலவைமேல்' எனபது, கலவையளாவிய சாந்துமேல் என அன்வயிக்கபபட்டது; மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள். கலவை - கூட்டுவாக்கங்கள் கலந்த சந்தனம. தமிழ்ப பாஷை தென்றலுக்கு இனிமையில் உவமையாக அமையும். இனி, குளிர்சியான தமிழ்ப்பாஷையோடு பிறந்துவருகிற இளந்தென்றலென்று உரைப்பாரு முளர. (உசு0)

வேறு.

உகக. கொண்டபே[1]ருக்க மூளத் திசைதொறுங் குறித்து மேனுண்
மண்டிய செருவின்[2]வீரத் தேர்கள்களால வாரி வாரி

யுண்டது தெவிட்டிப் பேழ்வாய்க் கடைகடோ றொழுகிபபாயு
மண்டர்தம் புகழிற றோன்றும் வெள்ளெயிற றமைதி யாரே.

(இ - ள்.) கொண்ட பேர் ஊகசம் மூள-தான் இயல்பாக கொணடுள்ள பெரிய உறசாகம் ரளடைவில் மேன்மேலதிகப்பட அதனால், திசைதொறும் குறிதது - எல்லாததிகளுளிலும் ; உளள வீரர்களனைவரையும் தான் வெல்வ தாக) எண்ணி, மேலநாள் - முன்சாலததில், மணடிய-வலியசசென்று உககிர மாகசசெய்த, செருவின - போரில், வீரம தோள்களால் வாரி வாரி - போர்த் திறமமைந்த (தனது) கைகளால் அளளியளளி யெடுதது, உணடது - (தனது வாய்களிறபெய்து) உணணப்பட்டதாய், தெவிட்டி பேழ் வாய் கடைகள தோறு ஒழுகி பாயும் - அளவிற்கு விஞ்சியமைபற்றித திறந்த (தனது) வாய் களின் இரண்டு ஓரஙகளிலும பெருகி வழிகின்ற, அணடர்தம புகழின் - தேவர்களுடைய கீர்த்திபோல, தோனறும் - விளஙகுகின்ற, வெள எயிறு அபபதியானை - வெணணிறமான கோரதத்தஙகளின தோற்றததை யுடைய வணுமான இராவணனை,—(எ - று)— உசுசு 'நோகஙனன்' என இயைக.

இராவணனுடைய கோரப்பற்கள், இஙகுவருணிக்கப்படுகின்றன. இயல் பிலேயே மகா தைரியசாலியான இராவணன் திகவிஜயஞ்செயது அஷ்டதிக் பாலகா முதலிய தேவாகளுடைய வெணணிறமான கீரதிகளை கைகளால் திரட்டியெடுதது வாயிலூட்பெய்து உணணுமபோது அககீரதிகள் அவ்வாய் கொளளாது நிறைந்து இருபுறமதது வழிகின போனறன அககடைவாய்ப பற்களென்றுகறபிகூறினர்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பத்துதிசை களுகளும உரியவர்களான தேவாகளின கீரதிகளே இருபது கைகளாலும வாரியெடுதது பத்து வாய்களிலும பெயதுஉட்கொள்ளுமபோது ஒவ்வொரு வாயி னிருபுறத்தும் ஒழுகி வழிகின அககீரதிகள போனறன ஒவ்வொரு வாய்களும இவ்விரணடு வீதமாக அமைகதுள்ள இருபது பறகளுமெனக கற் பனையின கயஙகாணக கீரகுதிகளை வெணணிற முடையதெனற கூறுக கவி மரபும, ஒருவனது புகழை மறறொருவன வெனறொழிததல் எனறபொரு ளில அதனை அவன வாயிற போட்டுகொணடனனறு கூறும உலக வழகளும இவ்வருணனைகளு மூலம.

ஊகசமாவது - மனம மெலிதலின்றி வினைசெயதலிற் கிளர்தல். மன வெழுசசி; இச்சொறகு - மூபறசி, வலிமை எனற பொருள்களுமு உணடு. வீரததோள்' என்றது - அவயவியின பனனை அவயவததின்மேல் ஏறறிக கூறிய உபசாரவழக்கு தோள் - கை; சிந்தாமணியில் ''தோளுற றொதெய் வம் துணையாய்'' எனற விடததிற போல. பி - ம்:—[1]உறக்கம. [2]மானத

இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - இககாணடதனை முதறகவிபோன்ற அறுசீ ராசிரிய விருத்தங்கள்.

(உகக)

உகஉ வெள்ளிவெண் சேக்கை வெநது பொறியெழ வெகுண்பு மேனி,புள்ளிவெண் மொக்கு ளென்னப[1]பொடிக்குவேர்கொதித்துப்

பொங்கக, கள்ளவிழ் மாலைத தும்பி வணைடொடுங் கிரந்து சாப்ப, வெள்ளிணர் மாலை தீய வுயிர்க்கின்ற வுயிர்ப்பி ஞனை.

(இ - ள்) வெளளி வெள் சேகைக-வெள்ளிபோல வெணணிறமாயுள்ள மலாப்படுக்கை, வெந்து—,பொறி எழ - தீப்பொறி கிளமபும்படியாகவும், —வெதும்பு மேனி - தாபங்கொணட (தனது) உடம்பிலே, புள்ளி வெள் மொகுள் என்ன - புள்ளிபுளளியாயெழுகிற வெணணிறமான கொப்புளம் போல, வோ பொடிதது - வேர்வைநீராமபி, கொதிதது பொகை - கொதிப் புக்கொணடி பொகுமபடியாகவும்,—கள் அவிழ் மாலை - தேன் சொரிகின்ற (தான அணிந்த) மலாமாலைகளில மொய்ககின்ற, தும்பி வண்டொடும்-தும்பி களும வணடினளும, களிதது சாம்ப-கருகியழியுமபடியாகவும,—ஒள இணர் மாலை-ஒளியமைநத பூகுகொததுகளிலாகிய தனது) மாலைகள், தீய-தீந்து போமபடியாகவும, உயிரகின்ற - வெளிவிடுகின்ற, உயிாபபிஞனை - பெரு மூசசை யுடையவனுமான இராவணனை —(எ - று.)—(உஅசு) 'நோககினன்' என இயைகக.

இராவணன் சீதையின விஷயமாகக் கொணட காதல்நோயினால் வெய் துயிாதல் இதகுக கூறப்பட்டது. அவனது அப்பொழுதைய சுவாசத்தின் வெப்பமிருநதிபாலாகும சிந்சிக்ளே, வெள்ளி வெணசேக்கை வெந்துபொறி யெழுதல் முதலியன வெளளிவெணசேக்கை - மல்லிகைமலர் முல்லை மலாமுதலிய வெணணிறமலாகளாலாகிய புஷ்பசயனமென்க; அதிதத செய்யு ளில "பூவியலமளிமேலா" எனபதுகாணக. சேகைக பொறிவெயழ - இடத்து நிகழ்பொருளின தொழில இடதனமேல் நின்றது; உபசார வழகு. மொக் குள் - அருபபு வடிவில ஓபபுமைபறறி, கொபபுளததை யுணாதகிறது; உவமையாகுபெயா. 'மொகுளென்ன' என்பதறகு - நீாகுமிழிகளபோல எனறு உரைபபாரு முளா. 'பொறிவெயழ' எனபதை 'வெதுமபு' என்பத னோடு இைபதது உரைகதவும இடமுணடு. தும்பி - வணடின சாதிபேதம. பி - மீ:—[1]பொடிதத. (உகஉ)

உகந. தேவிய னேமி யாணிற் சிநதைமெபத் திருவீ னேகப்
பூவிய லமளி மேலாப பொயயுறக குறங்கு வாஙைக்
காவிபங் கண்ணி தனபாற [1]கண்ணிய காதனீரி
ஞவியை யுயிாப்பென் றேறு மமமியிட் டுரைககின் ருனை.

(இ ள.) தே இயல நேமிபாணின் - தெயவதத்தன்மை பொருந்திய சகராயுதத்தையுடையவனை திருமாலபோல,—ஈந்தை மெய் திருவின் ஏக-தன்மனம உணமையான பிராட்டியினிடததே செல்ல, பூ இயல் அமளிமேல ஆ - மலர்களாலமைகக்பட்ட படுகையின்மேலே [மலாகளின் தன்மையாகிய மெனமையமைநத படுகையின்மேலே], பொய உறகு உறகுவானை - பொய்யான தூகக தூகுகின்றவனும,— காவி அம கணணி தன்பால் கணணிய காதல் நீரின் - நீலோற்பலமலாபோன்ற அழகிய கணகளை

யுடையவளான சீதாபிராட்டியின் விஷயமாகக் கொண்ட ஆசையாகிய தீரி ஜுதவியைக்கொண்டு, ஆவியை - தனது உயிரை, உபிரபபு என்று ஓதும அம்மி இட்டு அரைகின்றானே - பெருமூசசென்று சொல்லப்படுகின்ற அம் மியிலே வைத்து அரைகின்றவனுமான இராவணனே,—(எ - று.)—(உ0சு) 'நோக்கினன்' என இயைக்க.

''பிதாதா பனிமலர்மேற பாவைக்கு'' என்று பெரியார் பணிக்கும்படி தனது பட்டமகிஷியான திருமகளினிடத்து மிக்க ஆசைமயக்கத கொண்ட வனுய் அதனுல் 'திருமால்' என்று திருநாமம்பெற்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் அப் பெரியபிராட்டியாரிடததே எப்பொழுதும மனத்தைச செலுத்துதலும், 'வாதாசரன்' என்னுமபடி காறறை உணவாகக கொள்ளுதியல்பினனுதலாற் காறறடைதத மெதத்தைபோல மெதத்தென்றிருக்கிற ஆதிசேஷனுகிய சயனத திலே அப்பெருமான் பள்ளிகொண்டு உறஙகுவான்போல் யோகுசெய்த பெருமானே'' என்றபடி தூஙகுகின்றவன் போல லோகரகூஷண சிநதைசெயது கொணடிருத்தலும பிரசிததம. அதனுலகம்-பொய்யுறக்கம, யோகநிததிரை, அறிதுயில, துபிலாதது யில் எனப்படும். ஸாகூதப் பிராட்டியின் திருவவதார மான சீதையினிடததே எப்பொழுதும் மனத்தைச செலுத்திகொணடு அச சிநதையினுல தூக்கஙகொளளாமற புஷபசயநதிலே தூங்குவான்போலக் கண்மூடியுளளவனுன இராவணனுக்கு அத்திருமாலை உவமை கூறினர். இஙகு உவமையணிக்கு 'பூவியலமளி' எனற விடததுச சிலேடை உதவி யாய் நின்றது. 'நேமியானின்' என்பதற்கு - சகரபாணியான திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமபிரான்போல வென்று பொருள் கொளளுதலு மொன்று; பிராட்டியைப் பிரிநதுள்ளவனுன அபபெருமான எபபொழுதும அததேவியா பக்கல் சென்றமனததனுயத தூகமபிடியாமல் உறஙகுவான் போலக் கணமூடிப் பள்ளி கொணடிருததல காணக. அபபொழுது 'பூ இயல் அமளிமேலா' என்பதற்கு - வெறுததையாகிய பொருநதிய படுகைகையின் மேலே யெனபது பொருள். பூ - வடசொல்; பூமி. 'நேமியல்' என்றது, நேமியானுக்கு அடைமொழி; தன்னைமததேவனுக அமைநதவென்பது பொருள்; நே - தெய்வம்.

சீதாதேவியை அதிசிரமமாகக காதலித்த பெருமபாவியான இராவணனுக் குத திருமகள்மாழுனை திருமாலை உவமை கூறுதல் எறகுமோ வெனின், —'மீதிருஙகு குனறதனுக தாழ்ததலு முயாதலும பான்மாறுபடுதலும் பாகு பாடைய'' என்று அணினூலார் அமைததுள்ளா ராதலின், இழிந்த பொரு ளுக்கு உயர்ந்த பொருளை உவமை கூறுதலும ஓரோவிடததிற பொருந்து மென்க. இஙகு இராவணனது சிறபபை யெடுத்துக கூறு மிடமாதலின், அதற்கு ஏறபத திருமாலை உவமைகூறி அவனைச சிறபபிதததனை. இனி,'தேவி யல் நேமியானின்' எனபதறகு - தெயவதததன்மை பொருந்திய ஆஜ்ஞாசக காதனையுடையவனுன தசரதசக்கரவாததிபோல வென்று உரைபபாரு மூளர்; அவன் தனது மனம மெய்த்திருவினிடதது [உணமையாகிய செல்

வதனைப் பாதுகாத்தலில்] செல்ல (முன்பு தான் கைகேயிக்கு வாக்களித்த திருத்த வரங்களைத் தவறுது தருதற்கு கட்டுப்பட்டவனுகிய) பூமியெலாமாளி மேல் வீழ்ந்து உறங்குவான்போல மூர்ச்சையடைந்தமை காண்க ஆஞ்ஞாசக்ரத்துக்குத் தெய்வத்தன்மை - அரசன் ஓரிடத்தே உளனுக அவனுறங்குகின்ற காலத்திலுமுட்பட எப்பொழுதுந்தான் உலகமுழுவதுஞ் சென்று உயிர்களைக் காத்தல். கணிய—கணனுதல் - கருதுதல், குறித்தல். சிருங்காரரஸ மென்பதாதலால், காதல் நிறைந்ததாகும். 'காம நீர்வேளாது'' என்றார் பூதத்தாரும். 'அமலி' என்றதில், உபலக்ஷணத்தாற் குழவியும் அடங்கிற்று. இராவணன சீதையினிடத்துக் கொண்ட ஆசையினுல் நெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறும உயிரின் வலிமை தெகிழ்தல பற்றி. 'காலியம கணனித்தன் பாற கணனிய காதல்நீரின் ஆவியையுயிரபெனறோது மமலி யிட்டரைகின்றன்' என உருவகங் கூறினர் ஆவி - அரைக்கபபடுபொருள். நீர பெயது அரைததல், இயல்பு. பி - பீ —[1]னறிய (உகந)

உகக.மிகுந்தகை நிணைப்பு முற்ற வுருவெளிப் பட்ட வேலை
நகுந்தகை முகத்தன காத னடிகருறு [1]மெய்யன் வார்தே
னுகுந்தகை மொழியாண் [2]முன்ன மொருவகை [3]யுறையு ளுள்
புகுந்தன ளன்றீரு வென்று மயிர்புறப் பொடிக்கின் றுளே [ளே

(இ - ள.) மிகும-தகை - மேன்மேல் வளருந் தன்மையையுடைய, நிணைபபு - (சீதையின் விஷயமான) சிநதனை, முற்ற - மிகுதலால், உரு வெளிப்பட்ட வேலை-(அவருடைய) வடிவம தன் கணணெதிரிற புலனுனபொழுது, (அவ்வடிவதனை உணமையான சீதையெனறு கருதி,) நகுமதகை முகததன்-சிரிகினைற கமபீரமான முகங்களையுடையவனும். காதல் நடிகரு உரு மெய்யன் - ஆசையால நடிகமடைகின்ற உடமபையுடையவனுமாகி, 'வார தேன் உகுமதகைமொழியாள - மிகுதியான தேன் சிந்துகின்ற அழகிய சொற்களையுடையவளான சீதை ஒருவகை - ஏதோ ஒருவகையால் (இணஙகி), உறையுளுளாள - (நான்) படுததிருகினைற அறையினுள்ளே, முனனம - (எனது) எதிரில, புகுந்தனன் அன்றீரு - வந்து சோதனை செய்துவிட்டானல்லவா?'' என்று-எனறு எணணி, புறம மயிர பொடிகினறுளே - (தனது) உடமபின்மேலெலலாம மயிர்சிலிர்கபப பெறுகினறவனுமான இராவணனே,—(எ - று.)—(உ0சு) 'நோகினனை' என இயைக.

மனததில யாதொருபொருளு இடைவிடாது நிணைகபபடுகின்றதோ அப் பொருளு அதைப பாவனையின மிகுதியாற கணணுக்கெதிரிற காணபபட்டாற போலத தோனறுதல இயலபு. அது - உரு வெளிப்படுதோறற மெனவும, உரு வெளிபபாடெனவும கூறபபடும இராவணன் எப்பொழுதும இடைவிடாது சீதையையே நிணைததிருததலால், அவன பதிதிருகுமபோது அவளுருவம அவனது கணணெதிரிற புலனுயிறறு; அதனைக காதலமிகுதியுடையவனுன அவன பொயததோறறமெனறு உணராது உணமையான சீதை

யென்றே எண்ணி மகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பையும மபிாசிலிர்ப்பையும், மோகத் தால் உடல் நடுகதையு மூடையனுயின னென்க சீதை தன்கருத்துக்கு இணகுதற் பொருட்டுச சாம தான பேத தணடஙகளாற பலவகை முயற்சி செய்துவந்தனுதலால, அவற்றில் ஏதோ ஒருவகையினுல் அவள் தன்னைச சார்ந்தனளென்று மகிழ்வானுயினன். மயிாசிலிாததல், மகிழ்சசியினுலாகும் மெய்ப்பாடு. மிகுந் தகை நினைப்பு-வரமபுகடந்த தன்மையையுடைய எண்ண மென்றும. பி - மீ·—[1]மனத்தின். [2]முன்னி. [3]உள்ளினுள்ளே. (உகசு)

உகரு மென்றொழிற் கலாப மஞ்ஞை வேட்கைமீக் கூரு மேனுங், குன்றொழிக் தொருமாக் குன்றி னரிதிற்சேர் கொள்கை போல, வன்றொழிற கொற்றப் பொற்றேரண் [1]மணந்தரு மயிலே யன்னு, ரொன்றொழிக் தொன்றி னேக வரியதோ ரொழுக்கி னுனே.

(இ - ள.) மெல் தொழில் - நுட்பமான வேலைததிறமமைந்த, கலாபம் - தோகையையுடைய, மஞ்ஞை - மயிலானது, வேட்கை மீக்கூரும எனும் - ஆசையை அதிகமாககொண்டதாயினும், குன்று ஒழிதது ஒரு மா குன்றின் அரிதின்சோ கொள்கைபோல (தானிருகின்ற)ஒருமலையைவிட்டு மற்றொரு பெரியமலைக்குச சிரமததோடு சென்று சேருக் தன்மைபோல,—அரு மயிலே அன்னா - அருமையான மயிலபோன்ற சாயலையுடையவாகளான மகளிர, வல தொழில் கொற்றம பொன் தோள மணடது - வலியசெயல் களைச செய்ய வல்லதும வெற்றிகொணடதுமான அழகிய (தனது) தோளைத தழுவி, ஒனறு ஒழித்து ஒனறின் ஏக அரியது - (அஙஙனம தாம தழுவிய) ஒருதோளை விட்டு மற்றொருதோளிற் செல்லுதறகு அரியதான, ஓர ஒழுக்கி னுனை - ஒபபறற தோளவரிசைகளை யுடையவனுயான இராவணனை,—(எ - ம.)—(உ0சு) 'நோகினன' என இயைக.

உலகத்திலுளள பலமலைகளுள ஒருமலையில் இனிதுவசிகின்ற மயில் அதனைவிட்டு மற்றொருமலையைசசோரது அவ்விடததின் இனிமைகளை நுக ருமாறு மிகக விருப்பங கொணடதாயினும இமமலையினின்று அமமலைகுச சென்றுசேர்தற்கு மிகவும சிரமப்படுமியல்பை யுடையதாயிருகின்றது; அவ் வாறே இராவணனுடமபில இரட்டைவரிசையாயுளள தோள்களிருபதில் ஒன்றைத தழுவி இன்பம் நுகாந்த மாதா அததோளைவிடடு மறறொரு தோளுகுசசெலலுதல அரியதாகினற தென்க; உவமையணி. அததோளி னது பருமையுமாவுவலிமைகளும, அததோள்களில ஒன்றறகொன்றுளள இடைவெளியின் மிகுதியும பாராட்டப்பட்டவாறும. மயில் - குறிஞசி நிலப் பறவை. ஓரெடுப்பில நெடுதூரம பறத்துசெலலமாட்டாமை, அதற்குஇயலபு; அது அஙஙனமாதற்குக காரணம தோகையின பாரமென்பது தோன்ற, 'கலாபமஞ்ஞை' எனறார. அததோகையில தெயவசசெயலாய இயறகை யாக அமைதிருக்கின்ற கணமுதலியவறறின் விசிததிரஙகள செயறகையாக மிகநுணணிதிற்செய்யுஞ் சிததிரவேலைப்பாடுகள்போல விருகின்ற அருமை

யைப் பாராட்டி, 'மென்றொழிறகலாபம்' எனப்பட்டது; இது மகளிர்கூந்தற்கு உவமையாகக் கொளளதத்தது பி-ம்:—[1]மணத்திடு மடந்தைமார்கட்கு.

வேறு

உகசு. தழுவா நின்ற கருங்கடன்மீ துதய கிரியிற் சுடாத யங்க, வெழுவா னென்ன மின்னிழைக்கு மாரம் [1]புரளு மியல்பிற் றுய், முழுவா னவரா யுலகமொரு மூன்றுங் காக்கு முதறறேவர், மழுவா ணேமி குலிசத்தின் வாய்மை துடைத்த மார்பாளை.

(இ - ள்.) தழுவா நின்ற கருங கடல் மீது - சுற்றிலும் பரவியுள்ள கடலின்மேல், உதயகிரியில் - (உயாந்து காணபபடுகின்ற) உதயபருவதத்திலே, சுடா தயங்க எழுவான என்ன-(தனது ஆயிரம்) கிரணஙகள் விளஙக உதிப்பவளுனை சூரிய போல, மின் இமைக்கும ஆரம் புரளும் - ஒளிவிளங்குகின்ற இரதத்தினஹாரம புரளுகின்ற, இயல்பிறறு ஆய்-தன்மையை யுடைய தாய்,—முழு வானவா ஆய் தலைமைக்குணஙகள் மிகக தேவாகளாய், உலகம் ஒரு மூனறும் காக்கும் மூன்று உலகஙகளையும் பாதுகாகின்ற, முதல் தேவர்-சிறந்த தேவர்களான சிவபிரான திருமால் இந்திரன் என்பவாகளுடைய, மழுவாள் நேமி குலிசதத்தின் - மழுவும் ஒளியுளள சக்கரமும் வசிரமுமாகிய ஆயுதஙகளின், வாயமை தவறுத வலிமையை, துடைத்த - போக்கிய, மார்பாளை - மாாபையுடையவனுமான இராவணனை,—(எ - று.)—(உ0சு)'நோக்கினன்' என இயைக்க.

இராவணனது கரிய பெரிய உடம்புக்கு-சுற்றிலுமுள்ள கருஙகடலும், அவ்வுடம்பில் உயாந்து பரந்து காணப்படுகின்ற மாாபுகசு - கீழ்கடலினிடையேயுள்ள உதயகிரியும், அமமாாபில் ஒளிவீச அணியப்பட்டுப் புரண்டு விளஙகும் இரதத்தினஹாரதத்துக்கு - அவ்வுதயகிரியினமீது தனது ஆயிரம கிரணஙகளும் பரவ உதிததுச சஞ்சரிககத தொடஙகி விளங்குகின்ற சூரியனும் உவமையெனக்காணக; உவமையணி, திரிமூாதத்திகளுட் போர்மூயற்சியில்லாது வேதமோதிக்கொண் டிருப்பவனும இராவணனது குலத்துக்கு ஆதிபுருஷனுமான பிரமனை நீக்கி, இந்திரனைக் கூட்டி அம்மூவரது படைக்கலங்களும் இவனது மார்பிறபட்டு அதனை ஊறுபடுததமாட்டாமற் சிறப்பிழந்தன வென இராவணனது மார்பின்வலிமையை வருணித்தார். பி - ம்.—[1]பிறகு மியலபிற்றுய்.

இக்கவி-மூன்றுஞ்சீரும் ஆறுஞ்சீரும காய்சசீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொணட அநுசீராசிரிய விருத்தம். ()

வேறு

உகள தோடுழுதண் டார்வண்டுந் திசையானை மதந்துதைந்த வண்டுஞ் சுற்றி, மாடுழுத நறுங்கலவை வயக்களிறறின் சிந்துரத்தை மாறு கொள்ளக், கோடுழுத மார்பானைக் கொலையுழுத வடிவேலின் கொற்ற மஞ்சித, தாடொழுத பகைவேந்தர் முடியுழுத தழும்பிருந்த சரணத் தானை.

(இ - ள்) தண தார் - குளிர்ச்சியான (தனது மார்பின்) மாலையிலுள்ள, தோடு-மலர்தழ்களில், உழு - இணடிமொய்ததுள்ள; வணடிம - வணடுகளும, திசை யானை மதம் துதைநத வணடும் - திக்குஜங்களின் மதநீரிலே தெருஙகி மொய்ததுள்ள வணடுகளும், சுற்றி - சுழண்றெழுந்து, மாடி உழுத - பக்கஙகளில் மொயததுக் கிளறுவனவாகுமபடியும்,—நறுக கலவை-வாசனை வீசுகினற (தனது மாபிற பூசிய) கலவைசசநதனம், வய களிற்றின் சிந்துரததை மாறுகொள்ள வலிமையையுடைய திக்குஜஙகளின் மூநதிலணிநத சிநதூரத நிலததனதை மாறறிகொள்ளுமபடியும, கோடி உழுத - (அதநதிகஜஙகளின்) தந்தஙகள பதிந்து கிளறப்பெற்ற, மார்பினை - மாபையுடையவனும்,—கொலை உழுத - கொலைசெய்யுமாறு பாய்ந்து கிளறுகின்ற, வடி வேலின் - (தனது) கூரிய வேலாயுதததினது, கொறறம-வெறறிகரு, அஞ்சி பயந்து, தாள தொழுத - (தனது)கால்களில விழுந்து வணஙகிய, பகை வேந்தர் - பகையரசர்களது, மூடி - கிரீடஙகள், உழுத - பட்டுத தேயதததலிலுளா கிய, தழுமபு - வடுகள், இருந்த - பொருந்திய, சரணததாளை - கால்களை யுடையவனுமான இராவணனை,— (எ - று.)—(உ0சு) 'அநுமான் கோகநினன்' எனக குளகச செயயுள்கட்கு முடிபு காணக.

இராவணன் திகுவிசய யாததிரையில அஷ்டதிக்குஜஙகளை எதிரதத பொழுது, அவை தமது தந்தஙகளைகொணடு இவன மாபில வலியதாகி ஊறுபடுததுவன வாயின; அஙஙனம பாய்ந்து தெருஙகும்பொழுது, இராவணன் மார்பில் தரிததுள்ள மாலையில் மொயததுகவிடாத வணடுகளும திகுஜஙகளின் மதஜலதநதில் மொய்ததுகவிடாத வணடுகளும அஞ்சி இடமவிட்டுபெயாது பிறகு புதுமணதநதிலுளள அவாவினால் இமமலாவணடுகள அமமதததையும அம்மத வணடுகள் இமமலையும நாடி மாறிசசெனறு, அதநதாகரு விசையில் தாம் அகபடட்டுகொள்ளாதபடி ஜாகரிரதைப பட்டுப் பகஙகளில் மொய்ப்பனவாயின வெனபது மூதலடியின கருதது. அஙஙனம திகுயானைகள் இராவணன் மாபிற பாயுமபோது, அம்மாபிற பூசிய கலவைசசநதனகுழமபு அவ்வானையின் மூகதநதிலும, அந்த யானையின் மூகதநதிலிட்டுளள சிநதூரப்பொட்டு இவன மாபிலுமாக மாறிபபடுதல், 'நறுகலவை வயகளிற்றின் சிந்துரததை மாறுகொளள' எனறதனால விளகபபட்டது. மாறறு நிலையணி யெனபபடும பரிவாதததாலலகாரம இம்மூதலிரணடடிகளிலிருததல் காண்க; அதன் இலகணம—''பொருளை பரிமாறுதல் பரிவர்ததனையே'' என்ரா தண்டியாசிரியா. இரணடாமடியிலுள்ள 'உழுத' எனபது - பலவின் பாலிறநதகாலமுறறு, எசசததன்மை யடைநதது. இம்மூற்றெசசமும், 'கொள்ள' என்ற செயவெனெசசமும் அடுத்து, உமமை தொகுதலால விளைச செவ்வெணணுகி, மூனறுமடியிலுளள 'உழுத' என்ற பெயரெச்சததோடு இயையும். இனி, 'சுறறி' எனற செய்தெனெசசத்தை 'சுற்ற' எனச செயவெனசசமாகததிரிதது அதனை 'கோடுழுத' என்றதனோடு இயைத்து,

மாடு உழுத நறுங கலவை - தன்னிடத்திற் பூசப்பட்ட நறிய கலவைசசந்தன மென்றலுமாம்.

இராவணன் தான் தனது மாமனாகிய மயனிடத்தினின்று பெற்ற தெய்வத தன்மையுள்ள வேலாயுதத்தினது தவறாப் பெருவலிமையைத துணைக்கொண்டு அரசாகளை யெதிர்த்துப் பொருதழித்து வெல்லத்தொடங கியபொழுது அப்பகையரசாகளிற் பலா அவ்வேலின் கொலைதிறத்துக்கு அஞ்சிப் போரொழிந்து இவனைச சரணமடைபவராய இவன் கால்களில் தங் கள முடிபடுமபடி விழுந்து ஸாஷ்டாங்கமாகத தண்டனிடுகையில் அவர்கள் கிரீடங்கள் படுதலால் இவனடிகளில தழுமபுகளமைந்தன வென்பது, பின் னிரண்டடிகளிற் கூறப்பட்டது. இங்கு 'கொலையுழுத வடிவேலின் கொற் றம' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட வேற்படையின பெருமையை, மேல் யுத்தகாண்டத்து வேலேற்றுப்படலத்திற் காணலாம. 'சிதூரதத்தை மாறு கொள்ள' என்பதற்கு -சிந்தூரப்பொட்டை யழிக்க வென்றலுமாம. இசசெய் யுளில் 'உழுத' என்ற சொல் ஒரு பொருளிலேயே பலமுறை வருதது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. முதலடியில் 'தோடுழுத தார்வணடு' என்று பாடமோதுவாரு முளர்.

இக்கவி - இறுதி யிரணடுசீரும மாசசீராகளும, மற்றைநான்கும் காய்சசீரா களுமாகிய கழிநெடிலடி நான்குகொண்ட அறுசீராசிரிய விருத்தம். (உகஎ)

வேறு

[இராவணனைக்கண்ட அநுமனது கோபம்]

உகஅ. கொண்டதோ ருருவ மாயன் குறளினுங குறுக நின்றுன்
றிண்டலை பத்துந் தோள்க ளிருபதுந் தெரிய நோக்கிக
கண்டனன் காண்ட லோடுங் கருதகின்முன் காலச் செந்தீ
விண்டன கண்கள் கீண்டு வெடித்தன கீழு மேலும்.

(இ - ள்.) கொணடது ஓர உருவம் மாயன் குறளினும குறுக நின்றுன் - தான் கொணடுள்ள ஒபபற்ற வடிவம (முன்பு) திருமால்கொணட வாமனவடி வதனினுங குறுகியதாயிருக்க நின்றவனன அநுமான், திணை தலை பததும தோள்கள் இருபதும தெரிய நோககி - (அஙஙனம்பபடத்துள்ள அவ்வரக்கனது) வலிய தலைகள் பததையும தோள்கள் இருபதையும் நன்றாகப்பாரதது, கணட னன் - ('இவன் இராவணன்' என்று) தெரிந்துகொணடானு: காண்டலோ டும் - (அஙஙனம்) அறிந்தமாதத்திரததில், கருதகின் முன் - (ஆலோசிககின்ற அவ்வநுமனது) மனத்திறகுமுன்னமே, கணகள் காலம செம் தீ விண்டன - (அவனது) கணகள் செந்நிறமான காலாகனியை வெளிபபடுத்தின: (அந்த உகரத்தால்), கீழும் மேலும் கீணடு வெடிததன - கீழுலகமும்மேலுலகமும பிளந்து வெடிக்கலாயின; (எ - று.)

அநுமான், பிராட்டியைத தேடுதற் பொருட்டுக் கொண்ட வடிவம வாமனாவதார வடிவதனினுங குறுகியதென்று அநுமனது அணிமாவென்னுஞ்

சித்தியின் மகிமையைவிளக்கினா. காணுதல் - நோக்கு அல்நோக்கம். ஈற்றடி தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.

இகவி - இக்காண்டததின் முதற்கவிபோன்ற அறுசீராசிரியவிருத்தம்.

வேறு.

உகசு. தோளாற்ற லென்னுகு மேனிற்குஞ் சொலலென்னும்
வாளாற்று கண்ணுளை வஞ்சித்தான் மணிமுடியென்
றாளாற்ற லாலிடித்துத் தலைபத்துந் [1]தகர்த்தென்ற
ஞளாற்றல் காட்டேனு லடியேனுய் முடியேனே.

(இ - ள்.) தோள் ஆற்றல என் ஆகும் - (இவனது) புயஙகளின் வலிமை யாதுபயன்படும! மேல் நிற்கும் சொல் என் ஆம - நெடுஙகாலம அழிவின்றி நிற்பதான இவனது புகழ்தான யாதுபயன்படும!! (இவ்விரணடும் பயன் படாதபடி), வாள் ஆற்று கணணுளை வஞ்சிததான் - வாளாயுதமபோன்ற கணகளையுடையவளான சீதையை வஞ்சனையாற கவர்ந்துவாதவனுகிய இவ விராவணனுடைய, மணி முடி - இரததின கிரீடஙகளை, என் தாள் ஆற்ற லால் இடிததது - எனது கால்களின் வலிமையால் உதைததுதள்ளி, தலைபத தும் தகர்த்து - பதுதித தலைகளையும் உடைதது, என்தன் ஆள் ஆற்றல் காட் டேன் ஆல் - எனது ஆணமைததிறததைக காணபியாமற் போவேனுயின், அடியேன் ஆய முடியேன் - நான் ராமதாஸனுய (அவ்வடிமைத தொழில) நிறைவுறேன்; (எ - று.)—ஈற்று ஏகாரம - தேற்றததோடு இரகசம.

நேரில்வந்து இராமபிரானை யெதிரதுப் புயவலிமைகொண்டு பொருது வென்று பிறகு அவனுரிமையான சீதையைக கவாதல்செயயாது வஞ்சனை யால அப்பிராடடியைக் கவாரது சென்றமை இராவணனது புஜபலதுக்கு மிகக பழிபபையே தரு மெனபதுபற்றி 'தோளாற்ற லெனனுகும மேனிற குஞ்சொல்லென்னும' என்றார. சீவகசிந்தாமணியில ''வாளுறறகணணுள'' என்றுறபோல, இஙகு 'வாளாறறு கணணுள' எனறார. ஆற்று - உவம வருபு. எனது தலைவனுகுத துரோகஞ் செயதவனது தலைகளா யான் உடைதது எனது பராகரமததை வெளியிட்டாலதான் எனது அடிமைததிறம நிறை வுற்றதா மென்பது, இசசெயயுளின் கருதது. 'காட்டேனுல்' எனபதறகு - காட்டாதிருகக்கின்றேனுதலால் என்று உரைபபாரு முளர. பி - ம். [1]தகாத தின்றென், தகாததருட்டி. [2]ஆளாறறல காட்டேனேல்.

இதுமுதல் இப்படலம முடியுமளவுமுளள பதினுறு கவிகள - பெரும் பாலும நாற்சீரும் காய்சசீராய் வந்த அளவடி நான்கு கொணட கலிவிருத்தங் கள். இவற்றை நாற்சீர்நாஃகடித்தாவுகோச்சக மெனறலுமொனறு.(உகக)

[இதுவும் அது.]

உஉ0. நடித்துவாழ் தகைமையதோ வடிமைதா னன்னுதலைப்
பிடித்தவா ளரக்கனுர் யான்கண்டும் பிழைப்பரோ

வொடித்துவான் றோளோடுத்துந் தலைபத்து முதைத்துருட்டி
மூடிதகிவலூர் மூடிததான்மேனமூடிவதெலாமூடிந்தொழிக.

(இ - ள்.) அடிமைதான் - (ஒருவர்க்கு) அடிமை செய்வதென்பது தான், நடிதது வாழ் தகைமையதோ - (அடியவன்போல) வெளிவேஷங காட்டிப் பிழைகின்ற தன்மையோ டமைவதோ? [அன்று என்றபடி], நல் நுதலை பிடித்த வாள அரகனை - அழகிய நெற்றியையுடையவளான பிராட்டியை வஞ்சிதது கவாதுவநத கொடிய ராகஷஸன, யான் கணடும் பிழைப்பரோ - (இராமபிரானது மெயயடியவனை) நான பாதத பினபும தப்பிப் பிழைத் திருகககடவனை? (அவனது), வான் தோள அனைதது - பெரிய தோள் களையெலலாம, ஒடிதது - (என கால்களால) ஒடிதது எறிந்து, தலை பத்தும் - பதுதித தலைகளையும, உதைதது - (என் கைகளால்) உதைத்துதள்ளி, உருட்டி - கீழேயுருளபபணணி, முடிதது - (இஙஙனம அவனை யான்) கொன்று, இ ஊர மூடிததால-(அவனது நகரமான) இவ்விலஙகாபுரியையும் அழிதது விட்டால, மேல - அதன் பிறகு, மூடிவது எலாம் மூடிந்து ஒழிக - நடபபதெல்லாம நடந்துதீர்க; (எ - று.)

அடியவனபோலப புறததே பாவனைகாட்டிப் பாசாஙகுசெயது கிரிவது உணமையான அடிமைதறி மாகாது, எசமானனுகுத துரோகஞ செயத வனை அறதவதாலதாலும பூரணமான அடிமைதறி மெனறவாறு. 'அரகக னோ பிழைபபரோ' எனறது, இகழ்சசிபபனமை; உயாவசால், குறிபபு நிலையின இழிபுவிளகுகிறது' எனபா நசசினாகினியா; எனது தலைவ னுகுத துரோகஞ செயதவனையும அவனுரையும யான அழிததபினபு, அதனால எனகு ஏதேனுமதீஙகுநேராதாலும மேரக, அதனால ஒனறுங குறற மிலலை யெனற துணிவுபறறி, 'மல முடிவனதலாம முடிந தொழிக' எனறான. (உஉ)

உஉக. ம்காபங்கொண்ட அநுமான் சிறிது ஆலோசித்து அக்கருத்தைத்தொழிதல்.

எனறாகி யெயிறுகடித் திருகரனும பிசைநதெழுந்து
நினறாகி யுணாந்துரைபபா ரினமியான ¹பணியனறு
லொனறாகி யொனறிழைதத குணாவுடைமைக குரித்தனறால
பினறாகி னிதுசாலப பிழையாகு மெனபபெயாநதான.

(இ - ள.) என்று - எனனுளணணி, ஊகி - யுததோற்சாகமகொண்டு, எயிறு கடிதது - பறகளைகடிதது, இரு கரனும பிசைநது - இரணடுகைகளை யும பிசைநது, எழுநது—,(பினனா அநுமான), நினறு - சறறுநினறு,ஊகி உணர்நது - முயனறு ஆலோசிதது, உரைபபான-தனகருட் சொல்லிகொள பவனுய,—'நேமியோனை பணி அனறு - (நான இராவணனையும் இலஙக கையையும அழிபபது)இராமபிரானது கட்டளையன்று; (அனறியும), ஒனறு ஊகி ஒனறு இழைததல - ஒருகாரியததைச செயயமுயன்று வேமொரு காரி யததைச செயதல், உணாவு உடைமைக்கு உரிதது அனறு - அறிவுடை

மைக்கு உரிய செய லாகாது; பின் தூகினை - பிற்பு ஆலோசிகுமிடத்து, இது - (நான் இராவணனையுமஇலஙகையையும அழிகுமு) இசசெயல், சால பிழை ஆகும் - பெரிதுகுற்றமுடையதாகுகூடும,' என - என்று சொல்லி, பெயர்ந்தான் - (அசசெயலினின்று) பினவாஙகுபவனனன்; (எ - று.)—, 'ஆல' இரண்டும் - தேற்றம.

பற்களைக் கடிததலும, கைகளைப் பிசைதலும் - கோபகாரியம். நேமி யோன் - ஆழ்ஞாசக்கரதததையுடையவனென்றுகொணடு, சுகரீவமகாரா ஜனைக் குறிதத தென்பாருமுளா. பிராட்டியிருகின்ற இடததைத தேடி யறிந்து மீணடுவந்து செயதி சொலலுதலே இராமபிரான சுகரீவன் என்ற இவ்விருவா கட்டளையுமா மென்பது, கிட்கிநதாகாணடததில் விளஙகிறது. ஒன்றனைவிடி ஒனறுஇழைததல்-பிராட்டியைகாணடு செயதிசொலலுதலாகிய ஒருகாரியதததைச செயயததொடஙகிப் பகையழிததலாகிய வேறொரு காரி யதததைச செய்தல். பி - ம்:—[1]அருளன்றால. (உஉக)

உஉஉ.—இதுவும் அது.

ஆலமபார்த தண்டவன்போ லாறற[1]லமைந் தாளெனினுஞ்
சீலம்பாக் குரியோர்க ளெண்ணுது செய்பவோ
மூலம[2]பாக் குறினுலகை முறறுவிக்கு [3]மூறைதெரினுங
காலமபாத் [4]திறைவேலை கடவாத கடலொத்தான்.

(இ - ள.) பாரதது ஆலம் உணடவன் போல் - (தேவாகள படுகிற துன பதததை) கணடு விஷதததை யமுதுசெயதவனென சிவபிரானபோல, ஆறறல அமைந்து உளா எனினும - வலலமையமைநதுளளவராயினும, சீலம பாகக உரியோராகள - தமககேறற ஒழுகுகமுறைமையைக குறிகொணடு பாதுகாக்க உரியவாகளான பெரியோா, எணணுது செய்பவோ - ஆலோசியாமல (ஒரு காரியதததைச) செயவாகளோ? [செயயாளனறபடி]; (ஆகவே), மூலம்பாக குறின - (தனது) தலைமையைப பாகுகுமிடதது, உலகை முறறுவிகுகும முறைதெரினும - உலகமுழுவதையும அழியசசெயயுந திறமை (தனககு உளளதெனறு) தெரிநதிருநதாலும, காலமபாதது-(தான அழிதததறகுரிய) கறபாதகாலததின வரவை எதிரபாதது(கொணடு, இறைவேலைகடவாத - (அதுவரையிலும) சிறிதுகரைகடவாமல அடஙகிநிறகினற, கடல - கடலை, ஒததான - போனறனன, (அறுமான); (எ - று.)

இராவணனையும இலஙகையையும் எளிதில் அழிககவலல திறமை தன் னிடமிருகவும அணுமன அதுசெயயாது அதறகேறறகாலதததைக கருதி இது சமயமனறென்று அடஙகியதறகு, அவனைகடல் அடஙகியிருததலே உவமை கூறினா; உவமையணி. இசசிறபபுபபொருளை, நலலொழுகுகநெறியில் நிற் பவா எவவகையாறறலுடையரேனும ஆலோசனையின்றி ஒருகாரியதததைச செயயா ரெனற பொதுபபொருளகொணடு விளகியது, வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இவவனம இரணடணிகள சோதது வநதது - சேரிவையணி.

பாகக்வுரியோர்களை என்பது 'பாகருரியோர்கள்' என்றும், தெரியின் என்பது 'தெரின்' என்றும தொருத்தல்விகாரமடைந்தன பி - ம்.—[1]அமைந்துள தெனினும. [2]பாதத்திடின். [3]முறைதவெனினும. [4]உயா (உஉஉ)

உஉங. இதுவும் அது.

இற்றைப்போர்ப் பெருஞ்சீற்ற மென்னோடு முடிந்திடுக, கற்றைப்பூங் குழலாளைச் சிறைவைத்த கண்டகனை, முற்றப்போர் முடித்தெதாரு குரங்கென்ற னை வீரன,கொற்றப்போர்ச சிலைத் தொழிற்கு குறைவுண்டா மெனக்குறைந்தான்.

(இ - ள.) 'இறறை போ பெருஞசீறறம - இப்பொழுது (இராவண னோடி) போசெயயுமாறு (எனக்கு) உண்டான பெருங்கோபம, எனனோடு முடிந்திடுக - (பிறாகருப்புலனாமல்) என்மனததிலேயே அடங்கிவிடக்கட வது; 'பூ கற்றை குழலாளை சிறை வைத்த கண்டகனை - மலாகளைசசூடிய திர டசியான கூந்தலை யுடையவளாகிய பிராட்டியைக காவலிலவைத்த கொடிய வனை [இராவணனை], முற்ற - அழியுமபடி, ஒரு குரங்கு போமுடிதத்து - ஒருகுரங்குபோசெயதுமுடித்தது,' எனறுல-எனறுசொலலுமபடியாலல், முனை வீரன கொறறம போ சிலை தொழிறகு குறைவு உணடாகும - (அபக் கரைகொலலுதறகெனறே) மூனைந்துகிற்கிற வீரனை ஸ்ரீராமனது வெற்றி யைத்தரும போரைச செயயவலல விறலெழிறதோசிகரு ஒருகுறைவு உணடாகும', என என்றுஎணணியும, குறைந்தான் - அடங்கினன, (அநு மான) : (எ - று.)

தோனற ஆலோசனைசெயயாதமுன்பு விரைவதெழுந்த கோபம் காரிய காரியாகாது அடங்கிவிடவேணடுமெனறு கருதினனெனபது, முதலடியாற போந்தது. நான இபபொழுது இராவணனைக கொல்வேனேயாகில், 'தன் மனைவியை வஞ்சனையாறகவாகதுசிறைவைத்த கொடியவனை இராமபிரான் தானே எறறபடிதணடித்தது பழிதீர்ததுக்கொளளாதிருகையில ஒருகுரங்கு புகுந்து அதனெதாழில் செயதிட்டது' எனறு பிரசிதத்தியுணடாகி அபபெரு மானது திறமைகருக குறைபாடாய முடியுமென்பது கருதியும கோபதணிந் தனன அனுமனெனக. கண்டகம - முள; வடசொல. அதுபோலப் பிறாகரு வருதத்தஞசெயபவன், கண்டகன. மூனை வீரன் - விளைதனெதாகை. (உஉங)

உஉச. அநுமான் மற்றுமொன்றை ஊகத்தா லுணர்தல்.

அந்நிலையான் பெயர்ந்துரைபபா னையவர்களைக்கை யணியிழையா
ரிருநிலையா னுடன்றுயில்வா ருளரலல ரிவனிலையும்
புன்னிலைய காமதறற புலாகினற நிலைபூவை
நன்னிலையி னுளளென்னு நலனெனைக்கு நலகுமால்.

(இ - ள.) அந்நிலையான் - அவ்வாறு (கோபமடங்கித) தனநிலையில் நின் றவனை அநுமான, பெயாந்து உரைப்பான் - மீளவும (அடியில வருமாறு

தனக்குட்) சொல்லிகொள்வான்'—ஆய் வளை கை அணி இழையார்-தேர்ந் தெடுத்த வளையலகளை யணிந்த கைகளையும் அழகிய மறறும் பல ஆபரணகள யுமுடையவரான மகளிரெவரும், இ நிலையானுடன் துயில்வார உளர் அல் லர்-இதநிலைமையையுடையவனை இவ்விராவணனுடனே படிதது துதூகு பவராயில்லை; இவன் நிலையும் - இவனது நிலைமையும், புல் நிலைய காமததால் புலாகின்ற நிலை - இழிவான நிலைமையையுடைய காமவெப்பததால் தவிக் கின்ற நிலைமையாயிருககின்றது ; (இந்நிலை), பூவை நன்னிலையில் உளள் என்னும் நலன் எனகது நல்கும - சீதாபிராட்டி (இவனுகது இணகமற் பதிவிரதாதருமமாகிய) நல்லநிலையில இருகினறாளெனனும நல்லசெயதியை எனக்குச சொல்லிகசொடுகினறது; (எ-று)—ஆல்-ஈறறசை; தேறறமூமாம்.

சீதை இவனகருதது கு இலசை திருபபின் இவன இகழனம மதனாவஸ் தையோடு தவிதது தனியேபடதிருகக காரணமிலலை யென்பதை யுட் கொணடு, இவனநிலையால, பிராட்டியின கறபழியாதது னமையை அநுமா னிதது அறிநதனன் அநுமானென்க. இழிதது துரைகபடுமை ஒருதலைக் காமததா லெனபா, 'புனனிலையகாமததால' எனறா. நல்நிலை - கலகாத கறபுநிலை. பி -ம்:—[1]ஆயிழையாள. (உசை)

உஉடு. அங்கேங்தம்சீதைகாணப்படாமையைக்குறித்து அநுமான் பலவாறு சிந்தித்தல் இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகளிற் கூறுகின்றார்.

எனறெண்ணி யீணடினியோ பயனிலலை யெனநினையாக்
குன்றனன தோளவனறன் கோமளபிற படபபெயாநதா
னின்றெண்ணி யுனனுவா [1]னநதாவிந நெடுநகரம
பொனறுனனு மணிபபூணு நிலெனனப் பொருமுவான்.

(இ - ள.) எனறுஎணணி-என்று ஆலோசிதது, இனி ஈணடி ஓர பயன் இலலை என நினையா - இனி இககு (சிறறாலை) ஒருபயனுமிலலையென்று நினைதது, குனறு அனனதோளவன தன கோ மளை பினபட பெயாநதான-மலைபோனற தோளகளையுடையவனை இராவணனது அரணமனை பினனும படி அதனைக்கடநது அப்பாறசெனறு, நினறு-(அஙகு) நினறு, எணணி உனனு வான - சிநதிதது ஆலோசிபபவனுய்,—'அநதோ - ஐயோ! இநத நகரம-இநதப பெரிய நகாததில, பொன தூனனும மணி பூணாஇலா-பொனனாலை பதிதத இரதினகளையுடைய ஆபரணகளைத தரிததவரான சீதாபிராட்டி யார இலலையே!' எனன - எனறு, பொருமுவான - துகிபபவனனை; (எ - று.)—இது. தொகுதிசசுட்டல்; அடுதத எட்டுகவிகளும - இதன வகுததுகாட்டலாம்.

கோ மனை-சிறநத மாளிகையுமாம், 'குன்றன்ன' என்ற அடைமொழியை 'கோமனை'ககுங கூட்டலாம. பூணா இலா - உயாவுபபன்மை; வடநூலார 'பூஜாயம பஹுவசனம' எனபர. பி - ம்:—[1]அநதோவிநிணகரிற, பொன நூனனு மணிபபூணுளிலலென்னபபொருமினை. (உஉடு)

உஉசு. கொன்றனனே கற்பழியாக் குலமகளைக் கொடுந்தொழிலாற்
றின்றனனே வபபுறத்தே [1]செறித்தானே சிறையறியே
னெனைநுணு முணரகிலேன் மீண்டினிபபோ யென்னுரைக்கேன்
பொன்றுத பொழு[2]தெனக்கிக் கொடுந்துயரம் போகாதால.

(இ - ள்.) கற்பு அழியா குலம மகளை - (தன்கருதத்துக்கு இணகுகிக்) கற்பழியாமற்போன உயாகுலத்துப்பிறந்த பெணபாலான சீதையை, கொன்றனனே - (இராவணன்) கொனறுவிட்டானே? கொடுந் தொழிலால் - (மனித ரைததின்னுதலாகிய தஙகள்சாதிகளுரிய) கொடியசெயலால், தின்றனனே - (அவளைத) தின்றுவிட்டானே? அபபுறததே சிறை செறிததானே - (இநத இலஙகைகக) அப்பால (எஙகேனுஙக கொணடுபோய) சிறைகாவலிற் பத்தி ரப்படுத்தி வைததிருககின்றனனே? அறியேன் - (இநதமூவகையில் உணமை யாகஙகிகழ்ந்தது இன்னதெனறு) அறிகினறேனில்லை; ஒன்றனும உணர கிலேன் - ஒருவகையாலும் அறியமாட்டாத யான், இனி மீண்டு போய் என் உரைக்கேன - இனித திருமபிசசென்று (இராமபிரானிடம்) யாதுசொல் வேன்? பொனறுத பொழுது - (நான) சாவாமலிருநதால், எனக்கு - (சீதை யைத்தேடிவநத) எனகக, இகொடுந்துயரம் போகாது - இநதக் கொடியதுன் பம் நீஙகுகின்றதிலலை; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை; இரககமுமாம.

கற்பழியாமை, கொல்லுதற்கும் தின்னுதற்கும காரணமாகுதலால், ஸாபி ப்ராயவிசேஷணம; கருத்துடையடைமொழியணி. கொடுநதொழில்-நரமாம்ஸ பகஷணஞ்செயதல். செறிததல் - அடக்கிவைத்தல். ஒன்றனும்-பிரதியகஷம், அநுமாநம, சப்தம் முதலிய பலவகைப்பிரமாணஙகளுள் எந்த அளவையிலு லாவது என்றபடி; ஒன்றனும - சிறிதாயினும் எனறலுமாம். 'பொனறுத பொழுது' என்பது, எதிரகாலவினையெசசவாயபாபெட றின்றது. நான் இறப்பதன்றித துனபம் நீஙகுமவழி யில்லையென்பது, ஈற்றடியின்பொருள். பி - ம்:—[1]சோததானேசிறை சிறியேன். [2]எனகக. (உஉசு)

உஉஎ. கண்டுவரு மென்றிருக்குங் காகுத்தன் கவிகுலக்கோன்
கொண்டுவரு மென்றிருக்கும் யானிழைத்த கோளிதுவால
புண்டரிக நயனத்தான் [1]பாலின்னம போவேனே
விண்டவரோ டென்வியா தியான்வாளா விளிவேனே

(இ - ள்.) (என்னைக்குறித்து),—காகுததன் - இராமபிரான், கணடு வரும் என்று இருக்கும - '(இவன் சீதையைப) பாததேமீள்வனை' என்று நினைததிருப்பன்; கவி குலம் கோன் - குரஙகுகளின் கூட்டத்துகருத் தலை வனான சுகரீவன், கொணடுவரும் என்று இருககும - (இவன சீதையைப்) பறறிய செய்தியைககொண்டு வருவன்' என்று எணணியிருப்பன்; (அஙனம் அவர்கள மிகக நம்பிகையுடனிருகக), யான் இழைதத கோள் இது - நான் செய்த செயலோ இஙனம் பயனற்றதாயிருக்கின்றது; இன்னம-இவ்வாறான பின்பு, புணடரிகம் நயனததான்பால் போவேனே - செந்தாமரைமலர்

போலுந் திருகணைகளையுடையவனுன இராமபிரானிடத்து யான் செல்லக் கடவேனே! விடைவரோடு உடன் வீயாது-(என்னுற்) பிரியப்பட்டவரான (அங்கதன் முதலான) வானரவீராகள் இறகமுயன்றபோது அவாகளுடனே இறவாதொழியாமல, யான் வாளா விளிவேனே - நான் (இங்ஙனம்வந்து)வீண பட்டு இறக்ககடவேனே! (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

நான் செலலுங்காரியதனைச சாதிதது வருவேனென்று ஸ்ரீராமனும் சுகரீவனும நம்பிபிருபபாகளென்பது, முன்னிரண்டு வாகயதனின் பொருள. யான் இழைததகோள் இது - நான்வந்துசாதித்த காரியம இத்தன் மையது. சீதையதேடுதறபொருட்டுத தென திசைநோக்கி யனுப்பப் பட்டு இரணடுவெள்ளம வானரசேனையுடனே வந்த அநுமான் அங்கதன் ஜாமபவான் முதலிய வீராகள தமகுச சுகரீவன் அளிதத ஒருமாதத்தவணை யளவும பலவிடங்களில் தேடிப்பாாதது மசீதையக்காணுராய் 'இப்பயனில் செய்கியை மீணடுசென்று சொல்லுதலினும இறததலே நலம' எனறு, பேரிகொண டிருகைகயில, ஜடாயுவின தமையனுன சமபாதி சமீபித்து 'சீதை இலங்கையிற்சிறைவைக்கபபட்டிருகின்றாள்' என்றுசொன்ன வாாத தையைக கேட்டு ஆலோசிதது அனுமனையனுபப, அவன் சடலகடந்து வரலா யின னென்ற விவரம கிஷ்கிந்தாகாணடதறற பரகாகக கூறப்பட்டது. இனி, ஈற்றடிகு - பகைததவாகளான இவ்விராக்கதாகளைக கொனறு அவர் களுடன் யானும் இறபபேனே யல்லாமல நான் மாதரம சுமமா இறப் பேனே? என்று உரைப்பாரு முளர். பி-ம்:—[1]பாலினியான் (உஉஎ)

உஉ௰ கண்ணிய நாள் கழிந்துளவாற் [1]கண்டிலெனுற கனங் குழையை, விண்ணடைது மென்றுரை யாண்டிருதற்கி[2] விரைந்தயா, னெண்ணியது முடிக்கறிலேன் யான்முடியா திருப்பேனே, புண் ணியமென் றொருபொருளென னுழைநின்றும் போயதால்.

(இ - ள்.) கணணிய நாள் கழிந்துள-(பிராட்டியைத தேடிவருதற்கு தவணையாகச் சுகரீவனுற) குறிக்கப்பட்ட நாள்களோ முன்னமே கழிந்து போயின; கனம குழையை கண்டிலென் - பிராட்டியை (நான்) பார்த்தேனு மில்லை; விண அடைதும் என்றுரை ஆணடு இருத்தி விரைந்த யான்- 'இற ந்து பரலோகமடைவோம்' என்று பிரயததனப்பட்ட அங்கதன் முதலான வீராகளை அவ்விடததிலே இருக்கசெய்து விரைவுகொணடுவநத யான், எண ணியது முடிக்கறிலேன்-நினைததுவநத காரியததை முடிக்கமாட்டாமற்போ னேன்; யான் முடியாது இருபபேனே - (அங்ஙனமான) யான (அதறொழி லைப்) பூரதறசெயயாது உயிாவாழ்ந்திருபபேனே! புண்ணியம் என்ற ஒரு பொருள என் உழைநினறும் போயது - நல்வினையென்னும் ஒருபொருள் என்னிடதறினின்று நீங்கிவிட்டதுபோலும; (எ - று.)—'ஆல்' மூன்றும் - ஈற்றசை.

சுகரீவன் தவணைகுறித்த ஒருமாத காலம கழிந்தும் சீதையைக்காணு மையால் யாவரும் இறந்தொழிவோமென்று அங்கதன்முதலிய வீரர்களனை

வரும் ஆலோசித்தபொழுது அநுமான் 'அத்தவணைகடந்துபோனலும், நாம் பிராட்டியைக் கண்டு மீளவோமாயின், சுக்கிரீவன் தவணைகடந்ததற்காகக் கோபிக்கமாட்டான்' எனறு சொல்லிப் பிறகு சமபாதியின்சொற்படி கடல் கடந்துவந்தனனதலால், 'கணனியநாள்கழிந்தன' எனறதனை யடுத்து 'கண்டிலெனும் கனங்குழையை' என்று இரங்கினன். கல்வினைப்பயன் சிறிதேனு மிருந்தால் இங்ஙனம கருதியசெயல கைகூடாமற்போகாதென்பது, ஈற்றடியினுட்கோள். பி - ம்.—[1]கண்டிலமால். [2]மீண்டியான் (உஉஅ)

உஉக. ஏழுநூ றோசனைசூழ்ந் தெயில்கிடந்த திவ்விலங்கை
வாழுமா மன்னுயிரியான் காணுத மற்றில்லை
யூழியான் பெருந்தேவி யொருவரையும் [1]யான்காணே
னூழிதா யிடராழி யிடையேவீழ்ந் தழிவேனே.

(இ - ள்) ஏழு நூறு ஓசனை சூழ்ந்து எயில் கிடந்தது - எழுநூறு யோசனை யளவு சுறறிலும மதிலுளளதாகிய, இ இலங்கை-இந்த இலங்காபுரியிலே, வாழும-வசிக்கின்ற, மா மன் உயிர-சிறந்த பெரிய பிராணிகளுள், யான் காணுத இலலை - நான் பாராதவை எவையுமிலலை: ஊழியான் பெருந்தேவி ஒருவரையும் யான் காணேன் - உலகமனைததுகுந் தலைவனான ஸ்ரீராமபிரானது சிறந்த மனைவி யாகிய சீதாபிராட்டியாரொருவரை மாததிரம் நான் கண்டேனிலலை; (அங்ஙனங்காணுமல்), ஆழி தாய் இடர் ஆழியிடையே வீழ்ந்து அழிவேனே-ஒருகடலைத் தாணடிவநதது துன்பமாகிய கடலைக் கடக்க மாட்டாமல் அதிலவிழுநது அழிநது விடுவேனே! (எ - று)—மற்று அசை.

'ஏழுநூறோசனை சூழ்ந்தெயிலகிடநத திவ்விலங்கை'—எழுநூறியோசனை யகல மிட்ட சூழுமாமதில் என்பது, இலங்கைகேள்விப் படலம. ஜாங்கியா இவ்விலங்கையிலிருந்தால, எல்லாவுயிர்களையுங் கண்ட யான் அவரைக காணுதிருக்கக்கூடுமோவென்பது, இடையிரண்டடிகளின கருதது. ஊழி - உலகம. இசசொல்லுக்கு - காலம், ஊழ்வினை யென்றபொருள்களுமிருத்தலால் 'ஊழியான்' என்றதற்கு - காலத்துக்குத் தலைவ னென்றும, விதிக்குத தலைவ னென்றும பொருள்கொளளவுமாம். பெருந்தேவி - பெரிய பிராட்டியார. இயற்கைக்கடலினும் இவ்விடாக்கடல் பெரிதாயிற் றென்பது ஈற்றடியாற் போதரும். பி - ம்:—[1]யாளெருவேன். [2]ஆழிக்கு. (உஉக)

உஙo. வல்லரக்கன் றனைபபற்றி வாயாறு [1]குருதியுக்
கல்லரக்குங் கரதலத்தாற் காட்டென்று காண்கேனே
வெல்லரக்கு [2]மயினுதிவே லிராவணனு மிவனூரு
மெல்லரக்கி னுருக்கியுக வெந்[3]தழலால் வேய்கேனே.

(இ - ள.) வல் அரக்கன்தனை பறறி-கொடிய இராக்கதனான இராவணனைப் பிடிதது, வாய் ஆறு குருதி உக - (அவனது) வாய்வழியாக இரததம் பெருக, கல் அரக்குமு கரதலததால காட்டு என்று - கல்லையும் அழிக்கவல்ல

(என்) கைகளால் '(பிராட்டியைக) காட்டு' என்றுசொலலி(க்கன்னகளில் அறைந்து வருத்தி), காணகேனே - (இந்த நிரப்பாதத்தால் அவன் காட்டக) காணகக்டவேனே? (அனறி), எல் அரகரும் - சூரியனெளளியையும அழிக்கின்ற, அயில் நுதி வேல் - கூரியநுனியுள்ள வேலாயுதத்தையுடைய, 'இராவணனும்—, இ ஊரும் - இந்த லங்காபுரியும, மெல் அரக்கின உருக்கி உக - மென்மையான அரக்குபபோல உருகிக கரையும்படி, வெம் தழலால் வேய் கேனே-வெவ்விய நெருப்பினால மூடகக்டவேனே? (எ - று)

ஆறு-வழி;இனி, வாயினின்று குருதி உக-வாயினின்று ஆறுபோல இரத்தம்பெருக எனினுமாம். 'கரதலத்தால்' என்பதை, 'வல்லரக்கன்றனைப்பற்றி' என்றதனோடுங கூட்டலாம. எல் - ஒளி; சிறப்பினால், சூரியனெளளியைக் குறித்தது. மெல் அரகரு - நெகிழ்ந்தன்மையதான அரக்கு என்றபடி, பி - ம்:—[1]உருகியுக. [2]அயிலா. [3]தழலிட்டேகுவனே. (உ௩ ஐ)

உ௩க. வானவரே மூதலோரை வினவுவெனேல் வல்லரக்கன்
ரூனெறுவ னுளனுக வுரைசெயயுந் தருக்கிலரா
[1]லேனையர்க ளெனருரைபபா ரெவவண்ணந் தெரிகேனே
ஆனழிய நீங்காத வுயிர்சுமந்த வுணர்விலனென்.

(இ - ள்.) வானவரே மூதலோரை வினவுவென் எல் - தேவாகள் மூதலான நல்லவர்களே (க் கண்டு 'சீதையை இராவணன் எவ்விடத்திற் சிறை வைத்திருக்கின்றான்?'என்று) விசாரிப்பேனுனல், (அவர்கள்), வல் அரக்கன் தான் ஒருவன் உளன் ஆக உரைசெய்யும தருக்கு இலர்-கொடிய இராக்கதனை இராவணனெனறதன் இருப்பதனால் (அவனுக்கு எதிராகச சீதையிருக்கின்ற இடததை எனக்குச) சொல்லுமபடி பான துணிவிலலாதவாகளா யிருக்கின்றாகள்; ஏனேயாகள எனகு உரைப்பா-மற்றையோர் [அசுராகளமூதலிய அவனைச்சோந்தவர்கள] (பிராட்டியிருக்குமிடத்தை) எனனனனு சொல்வாகள்? ஊன் ஆழிய - (இதனன்மைதான கவலையினால) உடமபு சோர வடைய, நீங்காத உயிர சுமநத-நீஙகிபபோகாத உயிரைச் சுமந்துகொணடிருககின்ற, உணர்வு இல்லேன் - அறிவில்லாதவனான யான், எ வணணம தெரிகேனே - எந்தவகையால் (சீதை நிலையை) தெரிந்துகொள்வேனே! (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'வானவரே மூதலோரை' என்றது, தேவர்கள்முதலாக நமக்கு அறுகூலராயுள்ள சாதுசனகளே யென்றவாறு; இனி, 'வானவரேமூதலோரை' என்பதற்கு - தேவாகள்முதலிய விசேஷஜ்ஞரை யென்று கொணடால், 'ஏனேயாகள்' என்றது-மற்றைச் சாமானியசனகளென்று ஆகும். எ-உயாவு சிறப்பு. உளனுக - உயிரோடிருககுமளவு மென்றபடி. தருககு-தைரியம். 'சுமந்த' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால் உயிரைவைதது்க்கொணடிருததலே வீண் பாரமாகக் கருதினன் அநுமனென்பது தோன்றும் நான் இறவாமல் உயிரைவைதது்கொணடிருததல பேதைமை யெனபது பட, 'உணாவிலலேன' என்று தன்னைததானே வெறுத்துகொணடனன். பி - ம்.—[1]ஏனேயவர்,

உந.உ. எருவைக்கு முதலாய சம்பாதி யிலங்கையிலத்
திருவைக்கண டனெனென்ரு னவனுரையுஞ் சிதைந்ததால்
கருவைக்கு நெடுங்கரைக் கடலிடையே [1]கரையாதென்
னுருவைக்கொண் டின்னமுநா னுளெனுகி யுழல்கேனே?

(இ - ள்.) எருவைக்கு முதல் ஆய சமபாதி-கழுகுகளுக்குத் தலைவனான சம்பாதியென்பவன், இலங்கையில் அ திருவை கண்டனென் என்ரான் - 'இலங்காபுரியிலே அநதச சீதாபிராட்டியைப் பாாகின்றேன் யான்' என்று சொன்னான்; அவன் உரையும் சிதைந்தது - அவனுடைய வார்த்தையும பொயயாய்ப்போயிறறு; கரு வைகுமு நெடு நகரை -(பிராட்டியை எனக்குப் புலனுகாதபடி தனது) அகததே மறைதது வைதிருகின்ற பெரிய இவ்விலங காபுரியை, கடலிடையே கரையாது - இகக டலிலே கரைத்துப் பிராட்டியைக கணடுபிடியாமல், இன்னமும் நான் என உருவை கொணடு உளென் ஆகி உழல் கேனே - இன்னமும நான் எனது உடம்பைக்கொணடு பிழைத்திருக கின்றவனுய் (இவ்வனம) வருந்தகக டவேனே! (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

ஸமபாதி - சூரியசாரதியான அருணனது புதல்வன், ஜடாயுவின் தமை யன். கழுகரசன். ஸம்பாதி ஜடாயு என்ற இருவரும் பூர்வத்தில் தேவலோ கததைப் பாாகக கருதி வானத்தி லுயரப்பறந்து செல்லுகையில், சமீபிதத சூரியனது கிரணஙகள், முன்னேபறந்துசென்ற ஜடாயுவை வெதுப்ப, அவன் 'அணணு! என்னைக் காப்பாற்று' எனறு ஓலமிட, சம்பாதி அவனுக்கு மேலே பறந்து தன் சிறகிரணடையும் விரிதது அவன்மேல் வெயில் தாக்காத படி நிழல் செய்து தமபியைப்பாதுகாதது அதனுல் தனது இறகுகளும உடம் பும் தீயாது பூமியில் விழுமபோது, சூரியபகவான் கண்டு கருணைகொணடு, 'இனி ஒருகாலத்திற் சீதையைத் தேடிவரும வாநரவீரா உன்னைக்கணடு ராம நாமோசசாரணஞ் செயதால் அப்பொழுது உனக்கு இறகுகள் வளரும். நீ இனிது எழுந்திருப்பாய்' என்று அநுகரகிததனன். பிறகு, மகேந்திரகிரி யின் சாரலில் லோகஸாரங்க மகாருஷியின் ஆசரிரமததருகில் விழுந்து, சிற கிழந்த வருததததாற் பிராணததியாகஞ் செயதுகொள்ள யத்தனிக்கையில், அநத முனிவன் வநது தேறுதல் கூறியதனுல், சம்பாதி தம்பியைக கழுகர சனுகுமாறு அனுபபிவிட்டுத் தான அரிதில் உயிர்வைத்திருகலானுன். இங் ஙனம நெடுநகாலஞ்செல்ல, பின்பு சுகரீவன் கட்டளைப்படி சீதையைத தேடிககொணடு தென்திசை நோககிச்சென்ற அநுமான் அவகதன் முதலிய வாநரவீராகள் பலவிடஙகளில் தேடிக் காணுராகி மகேந்திரமலையைசசார்ந்து, 'தவணைகடந்து விட்டதனுல், இனி நாம வீணே உயிர்வைத்துக கொண்டிருத தலிற் பயனில்லை' என்று உயிரவிடததுணிந்து பேசிககொணடிருக்கையில் 'இன்னமும் சீதையைத் தேடிப்பாாப்போம்; அவள் அகப்படாவிட்டால் முடி வில் அப்பிராடியினிமிதததமாய்ப போரிலுயிர்துறந்த ஜடாயுவைப்போல நாமும் உயிாநீதததே நலம' எனறு அநுமான்சொன்ன வாத்தையைக் கேட்

செ சம்பாதி தன் தம்பியின் மரணத்திலுல வருந்தி அருகில்வந்து அவாகளை விஞவிசசெய்தியறிந்து அவாகளோடு அளவளாவி, அவாகள செயத ராம நாமோசசாரணத்திலுல் இறகுழலாகபபெறறவருகி, அவாகள் வந்த காரி யத்தை விஞவி, 'சீதையை இராவணன தரையுடன் பெயாதெடுத்துக் கொணடுபோய் இலஙகையிற் சிறைவைதிருகின்றான்; அதோ சீதை எனகுதெரிகின்றாள்; அருகுசசென்றுல நீஙகள பாககலாம்' என்று கூறிப் போயினன் என்ற விவரம, கிட்கிநதா காணடதுச சமபாதிப்படலதிற பாகக்கூறப்பட்டது

கரு - காபபம் நடு. இளி, கருவைகளும என்பதறகு - (இராவணன் முதலிய அரகாகளைத) தனகிடததே வைததுள்ள எனறும, பெருமை கொணட என்றும் பொருள்கூறலாம. பி - மீ —[1]கரையாதே. (உஉஉ)

உஊ. வடித்தாய்பூங் குழலாளை வானறிய மண்ணறியப்
பிடித்தானிவ [1]வடலரக்க னெனுமாற்றம பிழையாதா
லெடுத்தாழி யிலங்கைதனை யிருங்கடலி னிடைடிவனை
முடித்தாலே யான்முடிதன் முறை[2]மன்றவென்றுணர்வான்.

(இ - ள்.) 'வடித்து ஆய பூ குழலாளை - தோநதெடுதத மலாகளைச சூடிய கூநதலையுடையவளான சீதையை, வான அறிய மண அறிய - மேலு லகததார அறியவும் இநநிலவுலகததார அறியவும, இ அடல் அரக்கன் பிடித தான் - இந்தக கொடிய ராககதன் [இராவணன] கவாந்துசெனறான', எனும் - என்று பிரசிததமாயுள்ள, மாறறம் - வாாத்தை, பிழையாது - தவறாகாது; ஆல் - ஆதலால், ஆழி இலஙகைதனை எடுதது இருகடலின இட்டு - கடல சூழந்த இவ்விலஙகாபுரியைப பெயாத்து இநதபபெரிய கடலினுளளே போ கட்டு, இவனை முடித்தாலே - இவவிராவணனை அழிததபின்பே, யான் முடி தல் - நான இறததல், மனற முறை - நிசசயமாய நியாயமாகும', என்று உணா வான் - எனறு (தனகளை) ஆலோசிப்பவனுயினன், (அநுமான); (எ - று.)

மலர்கள் பலவுளளவாயினும் பிராட்டியினது கூநதலின் தருதிகரு ஏற்ற மலாகளைத தேடியெடுததலின அருமை தோன்ற, 'வடிதது ஆய் பூ' எனப்பட் டது. 'மன்ற' என்ற இடைசசொல தேற்றமுணாததுதலை, "மன்றவெண் கிளவி தேற்றஞ செயயும" என்ற தொலகாபபியததா லுணாக. ஆல - ஈற றசை. பி - மீ:—[1]வலலரககன். [2]நனை றென்றுமினிகின்றாள. (உஉஊ)

உஉச —அநுமான் அசோகவனத்தைப் பார்த்தல்.

எளிறுறையு மொழியாமல் [1]யாணடையினு மூளையத்தன்
னுளிறுறையு [2]மழகணிபபோ லெம்மருகு மூலாவினன்
[3]புள்ளிறுறையுப் யானதனை யுறநோககி யயலபோவான்
கள்ளிறுறையு மலர்சசோலை யயலொன்று கணணுறறான.

(இ - ள.) கூள் உறையும் ஒழியாமல - ஓர எள்ளளவு இடமும் தப்பாமல், யாண்டையினும் உளன ஆய்-எலலாவிடததிலும வியாபிததுள்ளவனுய, தன்

உள் உறையும - தனது மனத்திலும வசிக்கின்ற, அழகனே போல-ஸாவாங்க சுந்தரனுகிய திருமாலைப்போல, எ மருங்கும உலாவினுன - (அவ்விலங்கை யில) எல்லாவிடங்களிலுஞ்சென்று (பிராட்டியைத) தேடியவனுன அநு மான்,—(இங்ஙனம் ஆலோசிக்கையில்), புள் உறை உய்யானத்தை உற நோக்கி - வண்டுகள் சஞ்சரிக்கப்பெற்ற சிங்காரப்பூஞ்சோலையையடைந்து தேடக்கருதி, அயல போவான் - அப்பாற் செல்பவனுய, அயல் - சமீபத்தில், கள உறையும மலர் சோலை ஒனறு கணணுற்றுன் - தேனபொருந்திய மலர் களையுடைய ஒரு சோலையைப் பார்த்தான: (எ - று.)

இலங்கையிலுள்ள மாளிகைகளிலெல்லாம பிராட்டியைத தேடிமுடித்த அநுமான, பிறகு அந்தகரத்தை உத்தியானவனத்திலுஞ்சென்று தேடவேண்டு மென்று கருதி அதனை நாடிச்செலலுகையில், அசோகவனத்தைப் பார்த்தன னென்க. 'நோக்கி' எனறது, நோகசு அலநோகசம. கணணுறுதல - நோகசுதல. முதலடியில, உறை - இடம, உம - இழிவுசிறப்பு. 'புள்' எனற பறவைப்பொதுப்பெயர, சிறப்பாய், வண்டுகளும வழங்கும். உயயானம - உத யானமென்ற வடசொல்லின் சிதைவு; சிங்காரபூஞ்சோலை பி - ம்:—[1]யாண டையுளும. [2]ஒருவனேபோல். [3]புள்ளுறைபுமாவனத்தினை நோகிப்புறம் போவான்.

இப்படலத்தின முதல் சo - செய்யுளளவும் 'நிலாத்தோற்றுப்படலம்' என்றும், அதற்குமேல் கூடு - செய்யுள்கள 'இலங்காதேவிப்படலம்' என் றும, மற்றை கஙகூ-செயயுளகள 'ஊர்தேடுபடலம்' என்றும சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது.

மூன்றுவது

காட்சிப்படலம்.

சிறியதிருவடி [அநுமான்] லங்காநகரத்தில அசோகவனத்தில் சிம்சுபா விருக்ஷத்தின்கீழ ராக்ஷசிகளாடுவில இருந்த சீதாபிராட்டியாரைக் கண்டு களித்த கதையை யுணாத்தும பாகம். இதன்தொடர்மொழி, இரண்டனுருபும பொருளும உடனதொகைதொகை. காட்சி - காணுதல; தொழிற்பெயர.

க.—அநுமான் அப்போது மனத்தில் நினைத்தல்.

மாடு நின்றவம் மணிமலர்ச் சோலையை மருவித்
தேடி. [1]யிவ்வழி காண்பெனேற் றீருமென் சிறுமை
யூடு கண்டிலை [2]னெனிறபின்ன ருரியதொன் றிலலை
வீடு வேண்மற் றிவ்விலங்கன்மே லிலங்கையை வீட்டி

இதுவும அடுத்த கவியும - ஒருதொடர.

(இ - ள்.) மாடு நின்ற - அருகிற் பொருந்திய, அ - அந்த, மணி - அழ கிய, மலர் சோலையை - பூந்தோட்டத்தை, மருவி - அடைந்து, இ வழி-இவ்

விடததில், தேடி காணபென எல்-தேடி (ச சீதையை) ப் பாப்பேனுயின், என் சிறுமை - எனது துன்பம, தீரும்-நீங்கிவிடும; ஊடு - அச்சோலையினுள் ளும, கணடிலென் எனின் - (பிராட்டியைக) காணுதவனுவேனுயின், பின் னர் - பின்பு, உரியது ஒன்று இல்லை - (செய்தற்கு) உரிய தொழில் வேறு யாதும் இலலை; இலஙகையை - லஙகாநகரததை, இ விலஙகலமேல் - இந்தத திரிகூடமலையின்மேலே, வீட்டி - நாசபபடுதது, வீடுவேன் - (யானும்) உயிர விடுவேன்: (எ - று.)—'வீடுவேன்' எனபது, வருஙக கவியில் 'என்று' என் னும் வினையெசசததோடு முடியும.

இலஙகைமுழுவ துமதேடியும சீதையைக காணுத அநுமான், அப்போது தேடாது மிசசமாயுளள இடம அசோகவனிகையே யென்று அறிந்து, 'சீதையை இஙகுக காணகூடும, அவ்வாறு கணடால் என் மனததுயரமெல் லாம் நீஙகும; ஒருகால் இஙகும் சீதாபிராட்டி காணப்படாளாயின், இனித தேடுதற்குரிய இடமேயிலலை; ஆதலால், சீதையைக காணலாமென்ற எண ணததையே ஒழிதது விட்டு, இவவிடததினின்று திருமபவேணடியதுதான்: சீதையைகாணுமல் கொடுதத தவவினையும கடந்து திருமபிகடுத்தணடமுள்ள சுகநிரவினைசசேருது, அஙகே பலவகை வருததததிறகும் உள்ளாவதைவிட, சீதையைகவர்ந்த இராவணன வசிக்கின்ற இலஙகைக்கே நாசமுணடாகும் படி பழிவாஙகிச சிறிது மனசசாந்தியடைநது, பின்பு உயிரைவிடுவதே எனகுச செய்தொழில' என்று கருதின னென்பதாம்.

அம்மணி எனப பிரிதது, அம - அழகிய, மணி - நீலமணிபோலக கரிய, சோலை என்றுமாம சிறுமை - பிராட்டியைக காணுமையால் உணடானது. மற்று-வினைமாற்று. விலஙகல்மேல இலஙகையை வீட்டுதல் - லஙகாநகரததை அடியோடு பெயாதது எடுதது மலையினமேல தாகக விழுத்தி அழித்தல்; இனி, மலையின்மேலுளள லஙகையை (வேறுபலவகைகளாலும்) அழிதது மீளுவேன என்றுமாம. பி - ம்:—[1]அவ்வழி. [2]என்ற பின்.

இதுமுதற் பதினெட்டுக்கவிகள் - முதற்சீரும ஐந்தாஞ்சீரும் மாச்சீர களும, மறறைமூன்றும வினசசீர்களுமாகிய நெடிலடி நான்குகொண்ட (காப்பியக்) கலித்துறைகள் (க)

உ.—அனுமான் அசோகவனிகையைச் சேர்தல்.

என்று சோலிபுக கெய்தின னிராகவன் றூத
னுனறி வானவர் பூமழை [1]சொரிந்தன ருவந்தா
[2]ரன்ற வாளரக கனசிறை யவவழி வைத்த
துன்ற லோதிதன் [3]னிலையினைச் சொலலுவான் றுணிந்தாம்.

(இ - ள்.) எனறு - என்று (இவ்வாறு), எணணி-, இராகவன் தூதன் - ஸ்ரீராமனது தூதனுகிய திருவடி, சோலை - அசோகவனததை, புக்குஎயதி னன் - போய்ச்சேருதான்; (அப்பொழுது), வானவர - தேவாகள், ஒன்றி - ஒருகுகூடிநினறு, பூமழை சொரிதனர - மலாகளை மழைபோல (அவ்வது

மான்மேற்) பொழிந்து, உவந்தா-சந்தோஷித்தார்கள்; (இதுநிறக), அ வாள் அரக்கன் - ஆயுதங்களையுடைய அந்த ராக்ஷசன் [ராவணன], அ வழி-அந்தச சோலையில், சிறை வைதத - காவலில் வைத்திருந்த, தன்று அல ஒதினள்-நெருங்கின இருள்போலக கரிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியினது, அன்று நிலையினை - அபபொழுதை நிலைமையை, சொல்லுவான் துணிந்தாம் - (யாம் இனிச்) சொலலத்துணிந்தோம்; (எ - று.)—அது, மேல் இருபதபதேழுகவி களாற் கூறுகின்றார.

அனுமான் அசோகவனத்தைச் சோந்ததும, தேவர்கள் இனி இவ்வனு மான் சீதையைகாணுதல்மூலமாகத தாமநெடுநாளாக எதிர்பாாதததுகொண் டிருககும இராவணைவதம விரைவில நிறைவேறுமென்ற களிப்பிஞல் ராம தூதனை அனுமானமீது பூமாரி பொழிநதன ரென்பதாம. பின்னிரண்டடி-கவிக்கூற்று. பி - ம்.—[1]உவநதனாசொரிநதார. [2]அன்று.[3] நிலையினி. (உ)

கூ. இதுழுதல் இருபத்தேழு கவிகள் - அரக்கியர் நெருக்க, சீதை மேலிருந்து வருந்தியிருத்தலைக் கூறும்.

வன்ம ருங்குள்வா ளரகஙியர் நெருக்க[1]வங் கிருந்தார்
கன்ம ருங்கெழுந் தென்றுமோ துளிவரக் காணு
நன்ம ருந்துபோ னலனற வுணங்கிய நங்கை
மென்ம ருங்குல்போல வேறுள வங்கமு மெலிந்தாள்.

(இ - ள்.) வல மருஙகுல் - வலிய இடையையுடைய, வாள் அரக்கியர்-வாளேந்திய ராக்ஷசிகள்பலா, அருகு இருநதார் - அவ்விடததில் (சீதையைச சுற்றிலும) இருநதவாகளாய, நெருஙக - அச்சமுறுதலிவருதத, (அதனால்), கல் மருஙகு எழுந்து - கல்லினிடையே தோனறி, என்றும ஓா துளிவர காணு - எப்பொழுதும ஒருதுளி நீராயினும தன்மேல் துளிக்கபபெறுத, நல மருந்துபோல் - நல்ல சஞ்சீவிமருநது போல, நலன் அற - அழகுகெட, உணஙகிய-வாடிய, நஙகை - சீதை, மெல் மருஙகுலபோல் - மெல்லிய (தனது) இடைபோல, வேறு உளஅஙகமும - வேறுகவுள்ள (கைகால முதலிய) அவயவஙகளும, மெலிந்தாள் - (மிக) இளைததாள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி அரக்கியர்களினிடையே நெருககுணடு, பலமாதஙகளா யும் தனது நாயகனுகிய இராபிரானது கருணையைப் பெறுமல் மிகவும் மெலிந்து கிடந்தன ளென்பதாம. முன்பு சீதாபிராட்டிககு மருஙகுலில்மாத திரம் இருநத மெலிவு, இராமபிரானைப பிரிநதுளள இநநிலையில பருததிருநத மற்றை யவயவஙகளிலும பரவுவதாயிற்றென, ஒரு சமதகாரஙு தோன்றக கூறியவாறு.

மணணில் மூளைதத மருநதாயின் மழைநீர்த்துளியும் வளாத்தற்குச சொரியும் நீரதுளியுஞ சிறிதுமபெறுதாயினும நிலததின் தணமையாற் சற்றேதளிராததல கூடுமாதலால், அதனை ஒழிதததறகு 'கின்மருஙகெழுந்து' என்றார். மூலிகைக்குக கல்போலப் பிராட்டிககு அரகஙியா நிரம்பிய இலஙகை

தளிர்த்தற்கு ஏற்ற இடமன றென்றபடி, மருந்து எப்பொழுதும மழைநீரத துளியையே எதிர்பாராதிருத்தல்போலச சானகி அலலுமபகலும அனவரத மும் இராகவபெருமானது கருணைமழையின் தளியினது வருகையையே பார்த்திருகின்றன ளென்க. அவவாறு பாராதிருநதவள் இதுகாறும் வரக் காணுமையால் வேறுயுயு மாறினறி உணரகிலுள். சீதைக்குச சிறைக் காவல்செய்பவராதலால், 'வாளரகியா' எனறு ஆயுதங்கூறினார; இனி, வாள்-சாதியடை யாகவுமாம் பி - மீ·—[1]ஆங்கிருந்தாள். (கூ)

கூ. துயிலெனக் கணைக ளிமைத்தலு முகிழ்த்தலுந் துறந்தாள்
வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென வொளியிலா வெயபாள்
மயிலி யறகுயின் மழலையாண் மானிளம் பேடை
யயிலெ யிறறுவெம புலிக்[1]குழாத் தகபபட்ட தன்ளுள்.

(இ - ள்.) மயில் இயல் - மயில்போன்ற சாயலையும, குயில மழலையாள-குயிலின் குரலபோன்ற [இனிய] குதலைசசொலலையும உடையவளாகிய பிரா ட்டி,—துயில்என கணைகள முகிழ்ததலும் இமைததலும் துறந்தாள - தூக்க மென்று கண்களை மூடுதலையும விழிததலையும விட்டவளும், (உறக்கமறற வளும்),—வெயிலிடை தந்த-வெயிலிலே ஏற்றிவைதத, விளககு என - தீபம் போல, ஒளி இலா - பிரகாசமில்லாத, மெய்யாள-உடம்பையுடையவளும ஆகி,—அயில் எயிறு - கூர்மையான பற்களையுடைய, வெம - கொடிய, புலிகுழாதது-புலிகளின கூட்டததினிடையில, அகபபட்டது - அகபபட்டுக கொணடதாகிய, மான் இளபேடை-ஒரு இளைய பெணமானை, அன்ளுள் - ஒததாள் (எ - று.)

சீதாபிராட்டி, இராமபிரானைவிட்டுப் பிரிததலு லுண்டான விரக வேதனையினுற சிறிதுங கணணுறக்கமினறி, நீரோடதல்முதலியன இல்லாமை யால் மேனி நிறம் மழுஙகி அரகியாகூட்டததில் அகபபட்டுத் திடிதாக ளென்க. அயில - வேலபோனற என்றுமாம. புலிக்குழாம – அரக்கிமார கூட்டத்துக்கும, மான்பேடை-சானகிகும் உவமம். பி-மீ:—[1]குழாத்திடை. ()

கூ. விழுதல் விம்முதன் மெய்யுற வெதுமபுதல் வெருவ
லெழுத லேங்குத லிரங்குத லிராமனை யெண்ணித
தொழுதல் சோருத றுளங்குத றுயருழக் துயிர்த்த
லழுத லன்றிமற் [1]றயலொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள்.

(இ-ள.) (சீதாபிராட்டி), இராமனை எணணி-ஸ்ரீராமபிரானை நினைதது, விழுதல - கீழே விழுதலும, விமமுதல் - வாய்விடடுப் புலம்புதலும, மெய் உற வெதும்புதல் - உடமபு மிகவும வெணமைகொளளுதலும, வெருவல் - அஞ்சுதலும, எழுதல் - எழுந்திருத்தலும், ஏஙகுதல் - மனஙகலஙகுதலும், இரஙகுதல - பரிதவிதலும, தொழுதல - வணஙகுதலும, சோருதல் - தளர் தலும, துளஙகுதல் - நடுஙகுதலும, துயா உழந்து - துன்பத்தால வருந்தி,

உயிர்த்தல் - பெருமூச்சுவிடுதலும், அழுதல் - கண்ணீர்விட்டு அழுதலும், அன்றி-ஆகிய இவையேயல்லாமல், மற்று அயல் ஒன்றும் - வேறேயாதொன்றும், செய்குவது - செய்யத்தக்கதொழிலே, அறியாள் - அறியாதவளானாள்.

சீதாபிராட்டி இராமனைப்பிரிந்தவருத்தத்தால் கீழ்விழுதல் விம்முதல முதலியன செயவாளாயின ளென்பதாம்; இங்கே பிராட்டியினிடத்து விழுதல்முதலிய செயல்கள் தாமரைநூற்றிதழைக் குத்துமமுறையால் ஏகாலதனில் நிகழ்ந்தனவாகக கூறியது, கூட்டவணியின் பாற்படும். இதனை வடநூலார் ஸமுச்சயாலங காரமென்பர். தொழுதல்-கைகூப்புதல், திக்குநோக்கித் தண்டனிடுதல். பி - மீ:—[1]ஒன்று. (இ)

சூ. தழைத்த பொன்முலைத் தடங்கடந் தருவிபோய்த் தாழப்
புழைத்த போலநீர் நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவா
[1]லிழைக்கு நுண்ணிய மருங்குலா னிணைநெடுங் கண்கள்
மழைக்க ணென்பது காரணக் குறியென வகுத்தாள்.

(இ - ள்.) இழைகளும் நுண்ணிய மருங்குலாள் - பஞ்சின்நூலிழையினும் நுட்பமாகிய [மிகசிறுத்த] இடையினையுடையபிராட்டி,—இணை நெடுகண்கள் - (தனது) ஒன்றோடொன்று ஒத்த கணைக ளிரண்டினையும், மழை கண் என்பது - 'மழைக்கண' என்று சொல்லுவது,—நீர அருவி - கண்ணீரெவளளங்கள், தழைத்த - ஓங்கிவளாந்த, பொன் - பொன்னிறமாகிய தேமலையுடைய, முலை தடம் - தனங்களாகிய மலைகளை, கடந்து - தாண்டிபபெருகி, போய் - ஓடி, தாழ - கீழே விழுமபடி, (அவ்வெள்ளங்களை), புழைத்த போல - துளையினின்று வழிவன போல, நிரந்தரம - இடைவிடாமல் [எப்பொழுதும], பொழிகின்ற - சொரிகினற, பொலிவால் - மிகுதியினாலே (வந்த), காரணக்குறி என - காரணப்பெயரென்று, வகுத்தாள - தெரிவித்தாள்; (எ - று.)

மழைபோலமிகக்குளிர்ச்சியான இயல்புடைமையால் மகளிர்கணகளெல்லாம் 'மழைக்கண' என்று வழங்கப்படும்; பிராட்டியின் கணகளோஎப்பொழுதும் இடையறாது நீரமழையைப் பொழிதலால் 'மழைகணண' என்று சொல்லப்படும்படி யாயின வென்றபடி. மழைபோலக்குளிராகிருததலால் மகளிரிற் சோந்த சீதாபிராட்டியின் கணகட்கும வந்த மழைக்கணென்ற பெயாக்குக கண்ணீர மழைபொழிவதனால் வநத பெயரென்று வேறொருவகையாகக் காரணங காட்டியது - பிரிநிலநவிற்சியணியாகும்; ஒருகாரணத்தால் வந்த பெயாகறு வேறொருகாரணப்பொருள் கறபிதத்துக்கூறுவது - இதனிலகணம்; இதனை, வடநூலா நிருகதியென்பர். பொன் - அதன்நிறமான சுணங்குகளு உவமவாகுபெயா. அருவியெனறதறகு ஏற்ப, தடம் - மலையென்று கொள்ளப்பட்டது. கணணீரருவி இரணடாதலால், 'புழைத்தபோல' என உபமானததையுமபன்மையாகக கூறினர். 'இணைக்கணகள்' என்றதனால், பிராட்

டியின் கண்களுக்கு வேறு உவமைகிடையா தென்றபடி. காரணக்குறி - ஒரு காரணத்தால்வரும பெயர்; பி - மீ:—[1]இழைதத. (சு)

எ. அரிய மஞ்சிலே டஞ்சின மூதலிவை யதிகங்
கரிய காண்டலுங் கண்ணினீர் கடலபுகக் கலுழ்வா
ளுரிய காதலி லெருவரோ டொருவரை யுலகிற
[1]பிரிவெ னுகதுய ருருவுகொண் டாலன பிணியாள்.

(இ - ள.) உலகில - உலகததில, உரியகாதலின் - தக்க அன்பினை யுடைய, ஒருவரோடு ஒருவரை - தலமகளையுந் தலமகளையும், பிரிவுஎனும்- (ஒருவர் ஒருவரைவிட்டுப்) பிரிதலென்கிற, துயா - துன்பம் [விரகவேதனை], உருவு கொணடால் அன - ஒருவடிவததை எடுத்துவந்து காணப்பட்டாற் போன்ற, பிணியாள் - விரகநோயையுடையாளான சீதாபிராட்டி, அரிய - அருமையான, மஞ்சிலேடு - மேகமும, அஞ்ஞனம் - மையும், மூதல் - முத லிய, அதிகம கரிய - மிகக் கறுப் நிறமுடையனவாகிய, இவை - இப பொருளகளை, காணடலும - பார்த்தமாததிரததில், (இராமபிரானது திரு மேனி நினைப்புகளுவருவதனால்), கணணின் நீர கடல் புக - கணகளினின்றும் (தாரையாகப் பெருகுகிற) நீர (ஆறுகி ஓடிக்) கடலில சேரும்படி, கலுழ் வாள் - அழுவாள்; (எ - று.)

இராமபிரானைப் பிரிந்த சீதாபிராட்டி அத்தலிவனது உருவததுக்குப் போலியான காளமேகம அஞ்சனம் முதலிய பொருள்களைக கணடபோது தன் கணவனது நினைப்புமிகவே, அப்பிரானைப பெறமுடியாததுபற்றி மிக வும் கண்ணீர பெருக மிகவிரகவேதனை யடைந்தன ளென்பதாம். சீதா பிராட்டி தன்னைக் கணடவர் 'இவள்பிரிவுததுயாகொணடு வருந்துகின்றாள்' என்று உணருமாறுதோன்றுகின்றாளென்பது, பின்னிரணடடியின்கருதது. இராகவனது திருமேனிக்கு ஒப்பாகசசொலலததக்க பேறுபெறறமைபற்றி, 'அரிய மஞ்சு' என்றா. 'அரிய' என்பதனை அஞ்சனததோடுக கூட்டுக. பி - மீ:—[1]பிரிவருந்துயா. (எ)

அ. துப்பி னுறு[1]செய்த கைகொடு கால்பெற்ற துளிமஞ்
சொப்பி னுன்றனை நினைதொறு நெடுங்கண்க ளுகுத்த
வபபி னனைனைந் தருந்துய ருயிர்ப்புடை யாகைக
வெப்பி னுறபுலர்ந் தொருநிலையுறுதலென் றுகிலாள்.

(இ - ன்.) (பின்னுஞ் சீதாபிராட்டி),—துப்பினால் செய்த-பவழததாலா கிய, கை கொடு - திருகைகளையுடைததாய், கால் பெற்ற - (பவழததாலா கிய) திருவடிகளையும் உடைததான, துளி மஞ்சு - மழைததுளிகளைப்பெய்கிற காளமேகத்தை, ஒப்பினுன்தனை - தனக்கு உபமானமாகவுடைய ஸ்ரீராமனை, நினைதொறும் - எணணும் பொழுதெல்லாம், நெடு கண்கள் - நீணட திருக் கணகள், உகுத்த - சிநதின, அபபினால - நீர்பெருகினால், நனைந்து - ஈர மாகி, (உடனே), அருதுயா - (பொறுததற்கு) அரிய துன்பத்தினையும்,

உயிர்ப்பு - (அத்துன்பத்தாலாகிய) பெருமூசசையும், உடை - உடைய, யாக கை - தன்உடமபினது, வெப்பினால் - வெப்பத்தால், புலாநது - உலாந்து, (இவ்வாறு அடிகடி நனைதலும் உலர்தலுமாயிருத்தலால்), ஒரு நிலை உறுத - (எப்பொழுதும) ஒரு தன்மையாயிராத, மெல் தகிலாள்-மெல்லிய ஆடையை யுடையாள; (எ - று.)

இராமபிரானைப் பிரிவினும், சீதாபிராடடிகளுத துயாக்கணணீரும் வெப பமும் தோன்றியதை, இதனும் கூறுகின்றாரென்க. சீதாபிராட்டியினது கண்களினின்று துயரகணணீர ஆறுப்பெருகுவதனால் அநதப்பிராட்டி யினது ஆடை நனைவதும், அப்பிராட்டியின் திருமேனிவெப்பத்தால் நனைநத அந்த ஆடை உடனே உலாவது மாயிற றென்பதாம். இதனால், சீதாபிராட்டி இலஙகையிலிருநதபோது கணணீரில தினந்தோறும மூழ்கு வாளாயினளென்று கூறியவாறுயிறறு சீதாபிராட்டியின் ஆடைக்குக கண் ணீரினால் நனைவதும், திருமேனியின் வெப்பத்தால் உடனே உலாந்து முன் போலாவதுமாகிய செயலைக கூறியது - தொல்லுருப்பெறலணியின் பாற படுமை; ஒருபொருள் தனது குணத்தை யிழநது மீணடும் அதனைப்பெறு வதைக கூறுவது - இவ்வணியினிலக்கணம; வடனூலா இதனை 'பூவருபம்' என்பா. தொழிலும பணபிலடஙகும. கைகால்களின செம்மைநிறத்தின் மிகுதிபறறி, 'துப்பினுறசெயத' என்றார். முதலடி - இப்போருவமை. மேகவுவமை கருநிறமுடைமைகுரும, கைமமாறுகருதாது உதவுங கொடைக்கு மென்க. 'தளிமஞ்சு' என்றது, திருகதடைகணகளினின்று ஒழுகுகின்ற கருணை மழைத்துளியைக் கருதி. அப் - வடசொல். பி - ம்:—[1]சில. (அ)

கூ. அரிது போகவோ விதிவலி கடத்தலென் றஞ்சிப்
பரிதிவானவன் குலததையும் பழியையும் பாராச்
சுருதி நாயகன் வருமவரு மென்பதோ துணிவாற்
கருதி மாதிர மனைத்தையு மளக்கின்ற கண்ணுள்.

(இ - ள்.) 'போகவோ - (யான்) உயிரோடகுவேனுகவோவென்றால், விதி வலி கடத்தல் - ஊழ்வினையின வலிமையை மீறுதல், அரிது - அருமை யானது [கூடாதகாரியமாம்]', என்று - என்று எண்ணி, அஞ்சி-(உயிரவிடுதற் குப்) பயந்து [அரிதிறபிழைததிருநது]—'சுருதி நாயகன் - வேதஙகளுகுத் தலைவனுகிய ஸ்ரீராமன், (எளிய என்பொருட்டு இஙகு வாராலுயினும்), பரிதி வானவன குலத்தையும - (தான் அவதரிதத) சூரியபகவானது திருகுலத தின் மேன்மையையும், பழியையும - (அக்குலத்துகு இதுவரையுமின்றி இப்பொழுதுநேநத இப்பெரிய) பழியின் கீழ்மையையும், பாரா - ஆராய்ந்து பாராதது, (அதை நேகதவாயினும), வரும் வரும் - விரைவிலேயே வருவார', என்பது ஓர துணிவால் - என்பதொரு நிசசயததினுல், கருதி - (அவ்வருகை யையே) நினைதது, மாதிரம அனைததையும அளகின்ற - எல்லாத்திகுக்களை யும் அளாவிப் பாகின்ற, கணணுள் - திருக்கணகளையுடையாள்; (எ - று.)

'உயிர்விடுவதென்பது விதிமாண்டவர்க்கே இயலுமாதலால், என்போலியர்க்கு அதுவும் இயலாத காரியமே' என்று உயிர்துறததற்கும் அஞ்சியவளாய், சீதாபிராட்டி, 'எனது கணவனுர் எனனை மீட்கவேணும்' என்று முயற்சி கொண்டு இவ்விடதிற்கு வராவிட்டாலும், 'தன்மனைவியையும் காக்கமுடியாத ஒருத்தன் சூரியகுலத்திற் பிறநதுளளானென்று பிறா ஏசுவரென்பதற்காகவாவது இஙகே வரகூடும்' என்ற உறுதியான எணணத்திலுல், எதிரசையாக அப்பிரான் வரகூடுமோ என்று அப்பிரானது வருகையையே நாற்புறத்திலும் எதிர்பாரதது நிற்பவளாயின ளென்பதாம். விதியாவது - முற்பிறப்புகளிற் செய்த நலவினை தீவினைகளின் பயன்களைச செய்த உயிரே பிற்பிறப்பில் அடைந்து அனுபவிகக வேண்டிய நியதி. சுருதிநாயக னென்பதற்கு - வேதஙகளாற் புகழப்படுபவனென்றும், வேதஙகளை ஆதியில் வெளியிட்டவ னென்றுக கருத்துகொள்க. வரும்வரும், அடுக்கு - விரைவும் திணிவும் பறறியது. (கூ)

கo. கமையி னுடிரு முகததயல் கதுப்புறக்[1]கவ்விச
சுமையு டைக்[2]கற்றை நிலத்திடைக் கிடந்ததூ மதியை
யமைய வாயிறபெய் துமிழ்கின்ற வயிலெயிற ரவிற்
குமையு றத்திரண் டொருசடை யாகிய குழலாள்.

(இ - ள்.) கமையினுள்-பொறுமையையுடையவள்; நிலததிடை கிடந்த-பூமியிற்பொருந்திய, தூ மதியை - பரிசுத்தமான சந்திரனை, அமைய - நன்ருக அடஙகும்படி, வாயில் பெய்து - வாயினுள்ளேகொணடு, உமிழ்கின்ற - மீண்டும வெளிவிடுகின்ற, அயில்எயிறு அரவின்-கூாமையானபற்களையுடைய (இராகு வென்னுக கரும்) பாம்புபோல, திரு முகத்து அயல் - அழகிய முகததின் பகஙகளில், கதுப்பு - கபோலஙகளை, உற - நன்ருக, கவ்வி-பற்றி, சுமை உடை - பாரததையுடைய, கற்றை - தொகுதியான, குமை உற திரண்டு - நெருக்கமாக ஒன்றுகூடி, ஒரு சடை ஆகிய - ஒரே சடையாகத திரிந்த, குழலாள் - கூந்தலை யுடையாள்; (எ - று.)

முகம்மாத்திரமதெரியக் கதுப்புமுதல மயிரதிரள்நிரமபி ஒற்றைப்பின்னலாகத் தொஙகுஞ் சீதாபிராட்டியின் சடைகூறுதல் - சந்திரனைத தனது வாயிற் பெய்துமீணடும் உமிழ்கின்ற இராகுவைப்போலு மென்று குறித்தார்; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. திரணடு சடையாகிய கற்றை குழலாள் என இயையும. கமை - கூமா என்னும வடமொழியின் திரிபு. திரு - கண்டாரால் விரும்பப்படுந தன்மை; என்றது, அழகு. முகததுக்கு மதி-குளிர்சசி அழகு கண்டவர் கணகளைக களிப்பித்தல ஒளி முதலியவற்றலும், கூந்தலுக்கு ராகு - கீட்சி கருமைகளாலும உவமை. மதி - கலைநிறைந்த பூர்ணசந்திரன். மதிகருத தூயமை - மறுவினமை. நிலததிடைப் பொருந்தியதொரு களஙகமிலலாதபூரணசநதிரன்-சீதையின் திருமுகததுக்கு இல்போருஞவமை. கூந்தல வாரி முடிதது அலஙகரிததல் இலலாமையால, சடையாயிற்று. பி - மீ:—[1]கதுவி. [2]கறை நிறுததிடை. (கo)

கக ஆவி யந்துகில் புனைவதொன் றன்றிவே றறியாள்
தூவி யன்னமென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யா
டேவு தெண்கட லமிழ்துகொண் டனங்கமேவள் செய்த
வோவி யம்புகை யுண்டதே பொக்கின்ற வுருவாள்.

(இ - ள்.) புனைவது-(தான் பழமையாக) உடுத்துக கொண்டிருப்பதாகிய, ஆவி அம் துகில் ஒன்று அன்றி - புகைபோல மெல்லியதாகிய அழகிய ஆடை ஒன்றையேயல்லாமல், வேறு அறியாள் - வேறொரு ஆடையைக கண்டறியாதவள்; தூவி - சிறகுகளையுடைய, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் (தகுகுதறகு உரிய), மெல் புனலிடை - மென்மையாகிய தண்ணீரில், தோய கிலா - ஸ்நானஞ் செயயாத, மெய்யாள் - உடம்பையுடையவள்; (ஆதலால்), அனஙக வேள் - மனமதன், தெள் கடல் - தெளிவாகிய பாற்கடலினின்று தோன்றின, தேவு - தெய்வத தன்மையையுடைய, அமிழ்துகொணடு - அமி ருதத்தால், செய்த - கீட்டிய, ஓவியம - சித்திரப்பிரதிமை, புகை உண்டது- புகையேறப்பெற்றதை, ஒக்கின்ற - ஒததிருகஙிற, உருவாள் - ரூபதத்தை யுடையவள்; (எ - று)

சீதாபிராட்டி அரையிலுடுத்த ஒறறைத துகிலோடும பலிகாளாகத தண ணீரில் மூழ்காமையால் மாசுபடிந்த மேனியோடும அநத அசோகவனிகையில் தஙகியிருகதன ளென்பதாம. இபபிராட்டியை மன்மதன் அமுதுகொணடு செய்த ஓவியமென்று உவமைகூறியது - கணடவர கணணையும கருத்தையும் கவரும்மாதருடைய கட்டழகு கொணடு ஆடவர்களுக காதல்விளைக்குமவன் அவனேயாதலா லென்க. 'ஒனறன்றி' என்றதனால் - மேலாடையாகிய உத் தரீயததில் தனது ஆபரணஙகளை முடிந்து சுகரீவன் முதலிய வானராகளது மூன்னிலையிற் போகட்டதையும, 'வேற்றியாள்' என்றதனால் - இராவணன் விலையுயாந்த பல ஆடையாபரணஙகளைக் கொடுக்கக காததிருந்தனையினும் அவற்றுளொன்றையும விரும்பினளில்லை யென்பதையும விளகினார். அமி ருதததுக்குத் தெய்வத்தன்மை - கணணுகினியதாயிருத்தலும், யாவராலும் விரும்பப்படுதலும், உணடவரது மரணத்தை யொழித்தலும், தன்னை நுகாந் தவா வேறொன்றைநுகராமல் தடுக்குந்தன்மையும், கிடைதறகருமையும, மிக இனிய சுவையுடைமையும் முதலாயின. குமரவேளை விலகுதற்கு; அனஙகவேள் எனப்பட்டது வேள - ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் ஒருவாக் கொருவர் விருபபததை விளைப்பவன்; அன்றிகே, எல்லாராலும் விரும்பத் தக்க கட்டழகுடையவன்: [வேட்டல் - விரும்புதல்.] இது, காமன் என்னும் வடசொல்லின் மொழிபெயாப்பு. எ - தேறறம். (கக)

கஉ. கண்டி லன்கொலா மிளவலுங் கணைகட னடுவ
ணுண்டி லங்கையென் றுணாநதில ருலகெலா மொறுப்பான்
[1]கொண்டி ருந்தமை யறிகில ராமெனக் குழையாப்
புண்டி றநததி னெரிதுழைந் தாலெனப் புகைவாள.

(இ - ள்.) 'இளவலும - இலக்குமணனும், கணடிலன் கொல் ஆம் - (மானின்பின்னே தொடர்ந்துசென்ற தன் தமையனுரைக) கணடானில்லை போலும்; (கணடனனுயினும), உலகு எலாம் ஒறுப்பான-எலலாவுயிர்களையும் வருத்திவருகிற இராவணன், கொணடு இருந்தமை - (எனனை) எடுத்துக கொண்டு போனதை, அறிகிலர் ஆம (இருவரும) தெரிகதிலாபோலும்;(அறிந்தனராயினும்), கனை கடல் நடுவண - ஒலிக்கின்ற கடலின் இடையிலே, இலஙகை உணடு என்று - லஙகாநகரம உளதெனறு, உணாந்திலா-(அவ்விருவரும்) அறிந்திலா போலும்'; என - எனறு எணணி, குழையா-வருந்தி, புணதிறந்ததின் எரிநுழைதலால் என - வாயவிட்ட புண்ணின் தூவாயிற கனல் நுழைதாறபோல, புகைவாள - மேன்மேல் மிக வருதுவாள்; (எ - று.)

'இலகுமணன் நான இருநத இடத்தைவிட்டு இராமபிரானுள்ள விடதைத நாடிசசென்றனனே, அவனை அப்பிரானே ஒருகால் காணவில்லையோ? கணடானுயின், பிறகு, இருவரும சோந்து என்னைததேடிதது திரிந்து பாகுகக்கூடுமு; அஙஙனம் தேடிதது திரிநதால், இராவணன் எனனைக கவாந்துபோன செயதி சடாயுவின் மூலமாக அவாகட்குத தெரிந்திருகுமே. அஙஙனம அறிநதிருப்பின யான் இருகுகினற இவ்விடதைதசசோநது அவாகள் என்னை மீட்கவராமலிருப்பாரோ? இராவணன் என்னைகவாநது போன செய்தியை யுணாநதாராயினும இராவணன என்னை வைததிருப்பது கடலினிடையேயுளள இலஙகையெனறு ஒருகால் உணரவில்லையோ? அஙஙனம் உணராமலிருபபின யான் என்செயவது?' எனறு இவ்வாறெலலாம் எணணமிட்டுச சீதாபிராட்டி திறந்தபுணணில எரிகொளளி நுழைதாற்போல மிகவருதுவாளாயின ளென்பதாம. கொல், ஆம என்பவை - ஐயப்பொருளோடு விகற்பப்பொருளையும உணாததின, பி-ம்.—[1]கொணடிறநதமை. (கூ)

கஙு. மாண்டு போயின னெருவைகட் கரசன்மன[1]மற்றோர்
யாண்ட யெணணிலை யறிவுறப் பார்களிப பிறபபிற
காணட லோவரி தென்[2]றெனறு விம்மூறுங் கலஙகு
மீண்டு மீண்டுக கெரி[3]நுழைந் தாலென மெலிவாள.

(இ - ள்.) 'எருவைகட்கு அரசன் - (எனனை இராவணன் எடுத்துவந்த ஞைதப்பாதது) கழுகுகளுகுத தலவராகிய ஜடாயு, மாணடுபோயினன் மன்- இறந்து போயவிட்டாபோலும; மறறோர - அவரொழிநத மற்றையோர், என நிலை - எனது நிலைமையை [இராவணன் எடுத்து வநததை], யாணடை-எவ்வாறு, அறிவுறபபாகள - (இராமலட்சுமணாகளுகுத) தெரிவிககமாட்டுவாகள்? (தெரிவிபபவா பிறரெவரும இலலையாதலால்), இ பிறப்பில் - இந்த ஜன்மததில, காணடலோ - (அவாகள என்னைக) காணுதலோ, அரிது-அருமையானது,' என்று என்று - என்று பலவாறுநினைதது, விமமூறும - அழுவாள்; கலஙகும் - கலஙகுவாள்; மீணடு மீண்டு - மறுபடியும் மறுபடியும்,

எரி புக்கு நுழைந்தால் என - கனல் (புணரில்) நுழைந்துபுகுந்தாற்போல, மெலிவாள் - வருந்துவாள; (எ - று.)

ஜடாயு - அருணனது புதல்வர்: சம்பாதியின் தமபி. இவர் தசரத சககரவர்த்திகளுப் பலவுதவிகளசெய்து உயிரதோழாகித் தமையளுயிருகளும் முறை பற்றி, இவருகளு வைஷ்ணவசமபிரதாயதில் 'பெரியவுடையா' என்று திருநாமம. இராவணன் சீதாபிராட்டியை எடுதுகொண்டு வந்த பொழுது இவா கணடு அவனை தடுதுப் போசெய்து அவன் தோமுதலிய வற்றை அழித்துவிட்டபின் அவளுல் சிறகுறுக்கப்பட்டுக் கீழ்விழுந்தனராதலால், இராமலட்சுமணர்களுக காணபதற்கு முன்னமே மாண்டுபோயினனோ?' என்று சீதாபிராட்டி ஐயமுறறு, 'அவன மாண்டிருப்பின் என் நிலைமையை அவாகட்குத்தெளிய எடுத்துசசொல்லக்கூடியவர்கள் வேறொருத்தரு மில்லையே! அதனமையின, அவர்கள் நான் இதனிருப்பதையுணர்ந்து என்னைக்கணடு மீட்குமாறு வருவது எவ்வாறு இயலுமம?' என்று கலங்கிப் புலம்பி மெலிவாளாயின ளென்பதாம. மன் என்னும இடைசசொல் - இதனை ஐய முணர்தநிற்று. யாணடை - ஐகாரசசாரியையபெறறுவந்த குற்றியலுகரம. காணடல் என்பதறகு - நான் அவர்களுகாணுதல் என்றும பொருள்கொள்க. ஓ - உயாவு சிறபபு. பி - மீ:—[1]மற்றுளரோ. [2]என்றுள்ளுங். [3]நுழைவாளென.

கச. என்னைநாயக னிளவலையெண்ணலாவினையேன்
சொன்னவார்த்தைகேடடறிவிலளெனத்துறந்தானே
முன்னையூழ்வினைமுடிந்ததோவென்றென்று முறையாற்
பன்னவாய்புலர்ந்துணர்வுதேயந்காருயிர்பதைபபாள்.

(இ - ள்.) 'வினையேன் - தீவினையையுடைய யான, இளவலை - இளைய பெருமாளை, எணணலா - (ஒறிதும்) மதியாமல், சொன்ன—, வார்ததை - கடுஞ்சொற்களை, கேட்டு - (அவாசொலலச) செவியுற்று, அறிவு இலள் என - (இவள்) அறிவில்லாதவளென்றுஎண்ணி, நாயகன்-இராமபிரான், என்னை—, துறந்தானே - வெறுதவிட்டாரோ? (அல்லது), முன்னை ஊழ்வினை முடிந்ததோ - முற்பிறபபிற்செய்த கருமவசதனுல் (இவ்வாறு) நேர்ந்ததோ!' என்று என்று - என்று இப்படிப் பலவாறு, முறையால் - ஒன்றன்பின் ஒன்றாக, பன்ன சொல்வதனுல், வாயபுலர்ந்து - நா வறண்டு, உணாவு தேயந்து - அறிவு சோர்ந்து, ஆர் உயிரபதைப்பாள் - அரிய உயிர துடிப்பாள; (எ - று.)

எண்ணலா வினையேன் - எணணி அளவிடதறகரிய தீவினையுடையேனென்றுமாம். 'சொன்னவாததை' என்றது - இராமணம்பினு லெயயப்பட்டு இறந்துபோன்தருணதநில்' ஹா! சீதா! லக்ஷ்மணு! என்று கூவிய மாயமானின் குரலகேட்டுசசீதை தன் நாயகனது குரலென்று நினைதது இளையபெருமாளசொன்ன தேறுதலுக கேளாமல அவரைத் தீயநினைப்புடையராகஎணணி, "குறறம் வீந்த குணத்தி னெனகோமகன், மறறை வாளரக்கன் புரிமாயையா, லிற்று வீந்தன னென்னவு மென்னையல், நிற்றியோ வினையோ

யொருநீ'' என்றும, ''நின்றநின்னிலையிது தெறியிற்றன்று'' என்றும், ''ஒரு பகல் பழகினு ருயிரை யீவரால், பெருமக நிலைவுறுபெற்றி கேட்டுநீ, வெரு வலை நின்றனை வேறென் யானினி, எரியிடை வீழ்ந்துயி ரிறப்ப லீணடு'' என்றுக கூறியவற்றை. நான் தனது தமபியாகிய இலக்குமணனேத தீச சொற்கூறியது கேட்டு, 'இவ்வாறு அறிவிலி யானவனே நாம இனிக கைவிடு வதே நலம்' என்று எனது கணவன் துணிந்தானே? இதுதீவாதான் என்னிதி? என்று தனக்குநேரத வருததத்தைச சொலலி நாவறணடு அறிவுசேர்ந்து, சீதாபிராட்டி உயிரபதைப்பாளாயின ளெனபதாம். ஓ - ஐயம. (கசு)

கடு. அருந்துமெலலடகாரிடவருந்துமென்றழுங்கும்
விருந்துகண்டபோதென்னுறுமோவென்றுவிம்மு
மருந்துமுண்டுகொலயான்கொண்டநோய்க்கென்றுமயங்கு
மிருந்தமாநிலஞ்செல்லரித[1]திடவுமாண்டெழாதாள்.

(இ - ள்.) அருந்தும் - (காட்டில்) உண்ணப்படுகிற, மெல் அடகு-மென் மையான இலையுணவு முதலியவற்றை, ஆர் இட - யாவா எடுத்துப் பரிமாற, அருந்தும - (இராமபிரான்) அமுது செயவா,' என்று - என்றுஎண்ணி, அழுகும் - வருந்துவாள்; விருந்து கணடபோது - விருந்தினரை வரகாணட பொழுது, என் உறுமோ - (உபசரிப்பாரில்லையேயெனறு) என்ன துன்பப் படுவாரோ? என்று - எனறுஎணணி, விம்மும் - அழுவாள்; இருந்த மாநிலம்- தானிருந்த பெரிய இடம் முழுவதும், செல் அரித்திடவும-கறையான பிடித்து அரிகவும், ஆணடு எழாதாள - அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்திராதவளாய், யான் கொண்ட நோய்கு - நான் கொணடிருகிற மனோவியாதிகு, மருந் தும் உணடு கொல் - தீரகும்மருந்து உளதாமோ? என்று - என்று எணணி, மயகும் - மயகுவாள்; (எ - று.)

உணணும்போது பரிமாறுவதற்கு மனைவியில்லாமையால் ' மெல்லடகு ஆர்இடஅருந்தும' எனறும், மனைவியோடு இலலறததில் வாழ்பவனே ''துறந் தார்கருந் துவ்வாதவர்க்கும * * * இல்வாழ்வானென்பான் துணை'' என்றபடி விருநதினராகவரும் துறநதா முதலியோரை உபசரிக்கதகாவ ஞதலால், மனைவியை யிழந்த நிலையிலிருகிற இராமபிரானுக்கு விருந்தினரை உபசரித தல் இயலாமை பறறி 'விருநதுகணடபோ தென்னுறுமோ' என்றும சீதா பிராட்டி கவல்பவளாயின ளென்க. இராவணன் வைத்த விடத்தை விட்டுச சலியாமல் அகுகுத் தானே நிலையாக நிறபவள சீதாபிராட்டியெனபதை விளக்க, 'இருந்த மாநிலஞ் செல்லரித்திடவுமாண்டெழாதாள்' என்றார்; இது, உலகவழக்குநவிற்சியணியின் பாற்படுமெ; இதனை, வடநூலார ''லோகோகதி'' எனபா. அடகு - காய் கனி கிழஙகு முதலிய மற்றை உண வுக்கும் உபலட்சணம. இவை, வனததில் வதியும் முனிவர்கு உரிய உணவு. மெல் அடகு - பணபுததொகை; வினைததொகையாய், மெல்லுதற்குஉரிய அடகு என்றுமாம். என் உறுமோ - என்னை நினைப்பாரோ ? என்றுமாம்.

எழாதான் - மூற்றெசசம். வருந்தும், உம் - உயர்வு சிறப்பு. கொல் - ஐயம். பி - மீ:—[1]எழவும். (கடு)

கசு. வன்கண் வஞ்சனை யரக்கரித் துணைப்பகல் வையார்
இன்ப ரென்னினிச் செயத்தக்க [1]தென்றுதீர்ந் தாரே
தன்கு லப்பொறை தன்பொறை யெனத்தணிந் தாரே
வென்கொ[2]லெண்ணுவே னென்னுமங் கிராப்பக லில்லாள்.

(இ - ள்.) 'வன்கண் - கொடுந்தன்மையும், வஞ்சனை - வஞ்சிதலையு முடைய, அரக்கர் - இராட்சசர், இ துணை பகல் - இத்தனைநாள், வையார் - (சீதையை உயிரோடு) வைத்திருக்கமாட்டார், இன்பர் - (கொன்று) இன்றே யிருப்பர்; இனிசெய தக்கது என் - (நாம்) இனிமேற் செய்யத்தக்கது யாது? [ஒன்றுமில்லை],' என்று - என்று எணணி, தீர்ந்தாரே-(இராமபிரான்) என் னைத் தேடுவதை விட்டாரோ? (அன்றி), தன்குலம் பொறை - தான் பிறந்த சூரியகுலத்தாருக்கு இயல்பாயுள்ள பொறுமை, தன்பொறை - தனக்கும் வகிக்கதக்கதொரு குணமாம், என-என்று எண்ணி, தணிந்தாரே-(கோபம்) தணிந்துவிட்டாரோ? என் கொல் எண்ணுவேன் - என்னவென்று நினைப் பேன்? என்னும் இரா பகல் இல்லாள்-என்று இராத்திரியென்றும பகலென் றும் வேறுபாடில்லாமல் [எப்பொழுதும] கவலைப்படுவாள்; (எ - று)

இராவணன் என்னைக் கவர்ந்து இலங்கையிற கொண்டுபோனதை இராம பிரான் உணர்ந்தா லுமினும், அவன் என்னை மீட்டுகொணடுசெல்ல இவ்வு வராமைக்குக் காரணம், இராகதா மணித்தரை யுணணுந்தன்மைய ராதலால் சீதையையும் விழுங்கியிருப்பரென்று எணணியதோ? அன்றி, 'சூரியகுலத் தார்க்கு இயறகையானது பொறுமைகுணம' என்று எணணித் தன் மனைவி யைக் கவர்ந்தவனிடதது கோபங்கொள்ளாது வாளாவிருததலோ? என்று சீதாபிராட்டி எண்ணுவாளாயின னென்பதாம். பொறையாவது - காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தனக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத் துத்தான் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாமற் பொறுத்தல்; பொறு-பகுதி, ஐ-தொழிற்பெயர் விகுதி. இரணடாவதுபொறையில் ஐ - செயப்படுபொருள் விகுதி. அங்கு - அசை; அப்பொழுது-அவ்விடத்தில் என்றுமாம. பி - மீ:—[1]இது வென்றுதான். [2]என்றெணணியிராப்பகலில்லாள். (கசு)

கஎ. பெற்ற தாயருந் தம்பியும் பெயர்த்தும்வந் தெய்திக்
கொற்ற மாநகர் கொண்டிறந் தார்களோ குறித்துச்
சொற்ற வாண்டெலா மூறைந்தன்றி யந்நகர் துன்னு
னுற்ற தண்டெனுப் படருழந் [1]துறுதலோ யுறுவாள்.

(இ - ள்.)'பெறற தாயரும் - பெற்ற தாய்மார்களும், தம்பியும்-அதித்த தமபியாகிய பரதாழ்வானும், பெயர்த்தும் வந்து எய்தி - மறுபடியும் வந்து சோந்து, கொற்றம் மாநகர் - வெறறியையுடைய சிறந்த அயோத்தியாபட்ட

ணத்துக்கு, கொண்டு இறந்தார்களோ-(இராமபிரானை) அழைத்துக் கொண்டு போனார்களோ? (அவர்), குறித்தது சொற்ற ஆண்டு எலாம - (முன்னே கைகேயி) குறித்ததுசொன்ன பதினான்கு வருஷகாலமுழுவதும், உறைந்து அன்றி - (வனத்தில்) வாசஞ்செய்தல்லாமல், அகா தூனாள் - அந்த நகரத்திற்குச செல்லமாட்டார; உற்றதுஉணர்வு - (இன்னும வனத்தில்) இருப்பதே உளதாம், எனு என்று எணணி, படா உழாது - துன்பத்தால் வருந்தி, உறுத நோய உறுவாள் - (எவரும் ஒருகாலும) அடையாத மனோவியாதியை அடைவாள்; (எ - று.)

'முன்பு இராமபிரான் சித்திரகூடத்தில் 'இருக்கையில் தம்பியாகிய பரதன் தாய்மார்முதலியோரையும உடனழைத்துக்கொணடுவந்து அப்பிரானை நகரத்திற்குத் திரும்பிவரவேணுமென்று வேணடியதுபோலவே, மறுபடியும் ஒருகால் அவர்கள் யாவரும் வந்து வேண்டி அயோத்திமாநகருக்கே இராமபிரானை இட்டுக்கொணடு சென்றாகளோ' என்போமென்றால், பிதிருவாகிய பரிபாலனத்தில் மிக்க ஊற்றமுள்ள அப்பிரான் ஒருகாலும் அவ்வாறு செய்யான்: தான் முன்பு வாக்களித்தபடியே பதினான்கு வருடமும் வனதில் வசித்தேதீர்வணென்று எணணி, அப்பிராணும் தானும் தனிப்பட்டளள நிலைமைக்குச சீதாபிராட்டி மிகவும வருந்துவாளாயின ளெனபதாம். இனி, உற்றது உண்டு என்பதறகு - (அவனுக்கு) நேர்ந்துள்ள விபத்து எதேனும் இருக்கவேணுமென்று பொருள்கொணடு, அவ்விராமபிரான் தனது நகரதிறகுத் திரும்பிப்போயிருக்கமாட்டான்: அவ்வாறுயின், அவன் இங்கு வந்து என்னைமீட்டுக்கொண்டு போகாததுபற்றி ஒருகால் அப்பிராணுக்கே ஏதேனும ஆபதது நேர்ந்திருகவேணு மென்று கருதி மிகவும் வருந்துவளென்ற கருதுக்கொள்ளலுமாம். தசரதசகரவாதத்திக்கு மனவிமா பலரும் இராமனிடத்திலே பெற்றபிள்ளையினிடத்திறபோல இயல்பாக மிகுந்த அன்புடையவராதலால், 'பெற்றதாயர்' என்றாள. பி - ம்:—[1]உறுதன. (கஎ)

கஉ. [1]மூரனெ னத்தகு மொய்ம்பினோ ரூன்பொரு தவர்போல
வரணு மாயமும வஞ்சமும் வரம்பில வலலார்
பொரநி கழ்ந்ததோர் பூசலுண் டாமெனப பொருமாக்
கரனெ திர்ந்தது கண்டன ளாமெனக் கவல்வாள்.

(இ - ள்.) 'மூரன் என தகும் - மூரன் என்கிற அசுரனெனறு சொல்லத்தக்க, மொய்ம்பினோர்-தோள்வலியையுடையவர்களும், முன் பொருதவர் போல் - முன்னே (ஜநஸ்தானதத்திற்) போர்செயதவர்கள்போல, வரம்பு இலஅளவில்லாதனவாகிய, வரணும - வரஙகளும், மாயமும்-மாயைகளும், வஞ்சமும் - வஞ்சனைகளும், வல்லார் - வல்லவர்களுமாகிய அரக்கர், பொர-(வந்து) போர்செய்ய, நிகழ்ந்தது-நடக்கிறதாகிய, ஓர் பூசல் ஒரு பெருமபோர, உணடாம் உளதாயிருக்கல் கூடும்', என - என்று எணணி, பொருமா - துகஙகித்து, கரன் எதிர்ந்தது-(முனனே) கரன் (வந்து எதிர்த்ததை, கணடனள் ஆம் என-(இப்பொழுதுங் கண்ணுக்கெதிரில்) கண்டவள்போல, கவல்வாள்—; (எ-று.)

ஒருகால் இராமபிரான் இலங்கையைநோக்கி வருகையில், மூன்புஜஸ்தானததில் கரன் முதலிய பதினாலாயிரவர் அரக்கர்கள் போர்செய்ய வந்தது போல, மகாபலபராகிரமசாலிகளான அரக்கர்கள் இப்போதும் போர்செய்யுமாறு வந்து விட்டதனால்தான் அபபிரான் இவரு வரமுடியாமல் தடைப்பட்டதோ ? என்று சீதாபிராட்டி எண்ணி அப்பிரான் கரனோடு போர்செய்தது நினைவுகருவரப் பாவனையின மிகுதியால் அப்போரை எதிரிலேகண்டனள் போல மிகவும வருந்துவாளாயின ளென்பதாம். மூரன் - திருமாலாற் கொல்லப்பட்டானொரு பேராறறலுடைய அரக்கன்; இவனைக் கொன்றதுபற்றித் திருமாலுகு 'மூராரி' என்று ஒரு திருநாமம். கரன் சூரப்பணகையின் மூக்கையுக காதையும இலகுமணன் அறுதததைக கேட்டுப் பல அரக்கரோடு வந்து எதிரதது போர்செய்து இராமனம்பிலு லிறந்தான். கரனெதிர்ந்த காலதது சீதை கண்டு கவன்றதை 'நின்றனனிருந்தான் கண்ணீர் நிலனுறப் புலர்கின்றுள்பால்', "குழையுறு மதியம் பூத்த கொம்பலுள் குழைந்து சோட", "அனிக வெஞ்சமத தாருயிர போகத்தான, தனியிருந்த வுடலன்னதையல்பால்" என்று ஆரணியகாணடத்துக் கூறினர். பி-மீ:—[1]மூரண். (கஅ)

வேறு.

கக. தெமம டங்கிய சேணிலங் கைகயர்
தம்ம டந்தையுன் றம்பிய தாமென
மும்ம டங்கு பொலிந்த முகத்தினன்
வெம்ம டங்கலை யுன்னி வெதும்புவாள்.

(இ - ள்.) கைகயர்தம் மடந்தை-கேகயநாட்டரசர்குலத்துமகளாகிய கைகேயி, 'தெவ் மடஙகிய சேண நிலம - பகை யொழிந்த பெரிய இராச்சியம், உன தம்பியது ஆம் - உனது தம்பியாகிய பரதனுடையதாம், [உனக்கு இல்லை],' என - என்று சொல்ல, (சிறிதுமவருந்தாமல்), மும்மடங்கு பொலிந்த முகதினன - (முன்னிலும) மூன்று பஙகு அதிகமாக மலாந்து விளஙகிய முகதையுடையவனாகிய, வெம் மடங்கலை - கொடிய ஆண்சிங்கம் போன்ற ஸ்ரீராமனது அப்பொழுதைய நிலைமையை, உன்னி - நினைத்து, வெதும்புவாள் - வாடுவாள். (எ - று.)

ஒருவரைப்பிரிநதுள்ள நிலையில் அவர்களது குணஙகள் நினைவுக்குவந்து பிரிவுத்துயரை மிகுவிததல் இயல்பாதலால், இராமபிரானது சாந்தகுணத்தையும் அழுகுகாறின்மையையும தன பக்கலினுந் தம்பிமார்பக்கல் மிக அன்புடைமையையுக கருதிச சீதாபிராட்டி வருந்துவாளாயின ளென்க.

இதுமுதற் பதினொரு கவிகள் - பெரும்பாலும் முதற்சீரொன்று மாச்சீரும், மற்றைமூன்றும விளசசீரானுமாகிய அளவடி நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (ககூ)

உ0. டெய்த்தி ருப்பத மேவென்ற போதினு
மிதகி ருத்துறந் தே[1]கென்ற போதினுஞ்

[2]சித்தி ரத்தினை லர்ந்தசெந் தாமரை
யொத்தி ருக்கு முகத்தினை யுண்ணுவாள்.

(இ - ள்.) 'மெய் - உண்மையாகவே, திரு பதம் - சிறந்த (தனது) உலக முழுதாளும் பதவியை, மேவு - (நீ) அடைவாயாக', என்ற போதிலும் - என்று (தசரதசகரவர்த்தி) சொன்னகாலத்தும், 'இ திரு-இவ்வரசாட்சிச செல்வத்தை, துறந்து-விட்டு, ஏகு - (வனத்துக்குச) செல்லு,' என்ற போதி லும்-என்று (கைகேயி) சொன்னகாலத்தும், (ஒருபடியாக), சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்து இருக்கும் சித்திரிதத உருவத்தில் மலர்ந்திருந்த சிவந்த தாமரை மலரைப் போன்று விளஙகின, முகத்தினை - (இராமபிரா னது) திருமுகத்தை, உண்ணுவான் - நினைப்பாள்; (எ - று)

இதனால், இராமனது இன்பதுன்பஙகளில் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் இரண்டையும் ஒரு நிகரனவாகப் பாவிக்குந் தன்மையைக் கருதி வருத்திய வாறு. "இப்பொழுதெம்மனோர் லியம்புதற்கெளிதேயாரும், செப்பருங குணத்திராமன் திருமுகச்செவ்விநோகில், லொப்பதேமுன்புபின்பவ் வாசக மூணரக்கேட்ட, வப்பொழுதலர்ந்தசெந்தா மரையினெவென்றதம்மா" என்ற அயோத்தியாகாண்டச செய்யுள் இதகு அறியததகது. இசசெய்யுள் சில பிரதியில் "இன்னல்" (உடு) என்பதன் பின் உள்ளது. பி - ம்:—[1]என்றியம் பவும். [2]சித்திரத்து மலர்ந்த. (உ0)

உக. தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணுன்
வாங்கு கோல வடவரை வார்சிலை
யேங்கு மாத்திரத் திற்றிரண் டாய்விழ
வீங்கு தோளை நினைந்து மெலிந்துளாள்.

(இ - ள்.) ஏங்கும் மாத்திரத்து - இவர் வில்லெவளைப்போ வளைக்கமாட் டாரோவென்று (ஜனகமகாராஜர்) சந்தேகிததபொழுதில்,—கங்கை தேகு-ஆகாசகஙகாநதி தஙகிய, திரு முடி - அழகிய ஜடாமுடியையும், செம்கணுன்-சிவந்த மூன்று கண்களையுமுடைய சிவன், வாகு - (கையில் எடுதது) வளைத்த, கோலம் - அழகிய, வட வரை - வடக்கிலுள்ள மேருமலையின் அம சமாகிய, வார் சிலை - நீண்ட வில், இரண்டு ஆய் இற்று விழ - இரண்டுதுண டாய் ஒடிந்து விழும்படி, வீகு - பருத்த, தோளை - (இராமனது) புஜத்தை, நினைந்து - எண்ணி, மெலிந்துளாள் - இளைத்தவளாவாள்; (எ - று.)

பரமசிவன் கங்கையைத் தனது திருமுடியில தேகுகவைத்தது, கபில மகா முனிவரது கோபத்தீக்கு இரையாகிச சாமபரான சகரபுத்திரர் அறுபதி னாயிரவரையும் நற்கதியடைவிக்க விருமபிய அவர்வழித்தோன்றிய பகீரத னென்னுஞ் சூரியகுலத்தோன்றலது வேண்டுகோளால் மேரு சிவனுக்கு வில்லானது, திரிபுரசகாரகாலதத்தில், திரியம்பகம் என்னும் பெயரையுடைய இச்சிவதனுசு பரமசிவனால் ஜனகமகாராஜாவுக்குக் கொடுகபபட்டு அவரால் இவ்வில்லை எடுத்து வளைத்தவாக்குச சீதையை கலியாணஞ் செய்து

கொடுப்பதென்று கன்னியாசுல்கமாக ஏற்படுத்திவைக்கப்பட்டது. எனது கணவனை இராமபிரான் இத்தகைய பெரியதோள்வலிமை பெற்றிருந்தும் அதனை என் விஷயத்திலும் சிறிது உபயோகித்து என்தயரைக் களைய வேண்டியதாயிருக்க, அவ்வாறு செய்யாது உபேட்சிகின்றனனே யென் பதைச் சீதாபிராட்டி நினைந்து வருந்துவாளாயின ளென்க. இச்செய்யுள் சில பிரதியில் ''தெம்மடங்கு (கசு) என்ற பாடலின் பின் உள்ளது. (உக)

உஉ. இன்ன லம்பர வேந்தற் கியற்றிய
பன்ன லம்பதி னாலாயி ரம்படை
கன்னன் [1]மூன்றிற் களப்படக் கால்வளை
வின்ன லம்புகழ்ந் [2]தேற்றி வெதும்புவாள்.

(இ - ள்.) அம்பரம் வேந்தற்கு - தேவலோகத்துக்குத லைவனுகிய இந் திரனுக்கு, இன்னல் - துன்பங்களை, இயற்றிய - செய்த, பல் நலம் - (வர பலம் புஜபலம் முதலிய) பல நன்மைகளையுடைய, பதினாலாயிரம் படை - (கரதூஷணரியரோடு வந்த) பதினாலாயிரம் ரதாதிபதிகளது கூட்டம், கன னல் மூன்றில் - மூன்று நாழிகைப் பொழுதிலே, களம் பட - போர்க்களத் தில் அழியும்படி, கால்வளை - இரண்டுகோடியும் வளைந்த, வில் - கோதண்டத் தினது, நலம் - சிறப்பை, புகழ்ந்து ஏற்றி - கொண்டாடி உயாத்துச்சொல்லி, வெதுமபுவாள் - வாடுவாள்;(எ - று.)

இராமபிரானது ஒப்புயர்வில்லாத பெருவீரம் தனக்கு இதுவரையில் பயன் தராமைபற்றிச சீதாபிராட்டி வெதும்புவாளாயின ளென்க. வேந்தன் என்னுஞ் சொல் இந்திரனென்னும் பொருளை உணர்த்துவதை ''வேந்தனும் வேந்து கெடும்,'' 'வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்' என்ற இடங்களிலுங காண்க. பி - மீ:—[1]ஒன்றில். [2]ஏத்தி, ஏங்கி. (உஉ)

உங. [1]ஆழ நீர்க்கங்கை யம்பி கடாவிய
வேழை வேடனுக் கெம்பிநின் றம்பிநீ
தோழன் மங்கை கொழுந்தி யெனச்சொன்ன
[2]வாழி நண்பினை யுன்னி மயங்குவாள்.

(இ - ள்.) ஆழம் நீர் - ஆழ்ந்திருப்பதான நீரையுடைய, கங்கை - கங்கா நதியிலே, அம்பி கடாவிய - தோணியைச செலுத்தின, ஏழை வேடனுக்கு- எளிய வேடர்குலத்தில் தோன்றிய குகப்பெருமானுக்கு, 'எம்பி - என் தம்பி, நின்தம்பி - உனது தம்பியாவன்; நீ தோழன் - நீ (எனக்குத) தோழனாவை; மங்கை - சீதை, கொழுந்தி - (உனக்கு) மைத்துனியாவள்,' என் - என்று, சொன்ன-(இராமன்)சொல்லியருளிய, நண்பினை-நிகேதருமத்தை, உன்னி-நினைத்து, மயங்குவாள் - கலங்குவாள்; (எ - று.)—வாழி - அசை.

ஒருவர் தனபமுற்று வருந்துகையில், அவரை அதினின்றும் விடுவித்தற்கு வேண்டிய குணங்கள் இரண்டு. அவற்றுள் முதலதாகிய மகா

வீரத்தைப் பாராட்டிக் கூறிய சீதாபிராட்டி இரண்டாவதாகிய பெருங் கருணைத தன்மையை இலக்குப்பாராட்டிக்கூறிய பேராற்றலோடு பெருங கருணையும் படைத்த அப்பிரான் என்னை உபேட்சித்தறகுக் காரணம என்னையோ? என்று மயங்குவாளாயின ளென்பதாம.

குகன் - கங்கையில் ஓடம்விடுபவனும், ஆயிரம் ஓடத்துக்குத் தலைவனும், கங்கைகரையிலுள்ள சிருங்கிபேரபுரத்திற்கு அதிபதியுமாகிய ஒரு வேடத் தலைவன்; இராவணுதி ராக்ஷசசங்காரத்தின் பொருட்டுத் திருவவதரித்த இராமபிரான் வனவாசஞ்செய்ய உடன்பட்டு, மனைவியான சீதையோடும் தன்னைவிட்டுப்பிரியாத தம்பியாகிய இலக்குமணனோடும அயோத்தியா புரியை நீங்கிக் கங்கைத்துறை சேர்கையில் குகன் இராமனைக் காணும் பொருட்டுக காணிக்கைகளுடன் அருகில வந்து சோந்து வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீராமன் அவனை நண்பனாக ஏற்று 'இங்கு இரு' என்றுசொல்லி மிகஅன் புடன் அவன் கொணர்ந்த காணிக்கைகளையும உகந்து, 'இன்று நீ உனது ஊர்க் குச் சென்று நாளையுதயத்திற் கங்கை கடத்தற்கு ஓடங்கொண்டுவா' என்று நியமிக்க, அன்பிற்சிறந்தவனை அக்குகன் இராமனைவிட்டுப் பிரிய மாட்டாத வனாய 'இங்கேயேயிருந்து இயன்ற அடிமை செய்வேன்' என்ன, இராமன் அதற்கு இணங்கி, 'யாதினும் இனியநண்ப! நம்முடன் இரு' என்று அனு மதிசெய்ய, குகன் தன்சேனைகளுடன் இராமனைசூழ்ந்து இராமுழுவதும் வில்லும் கையுமாகப் பாதுகாவல்செயது நின்றனன். மறுநாளுதயதில் இரா மன் குகனை ஓடங்கொண்டுவரச சொனனபோது குகன்பணிந்து, 'நாங்கள் துணை செய்ய நீங்கள் இவ்விடதிலே வசித்தருளவேண்டும்' என்று வேண்ட, அதற்கு இராமன் உடன்படாது 'புண்ணியநதிகளில் ஸ்நானமும் மக ரிஷிகளின் சேவையும் செய்துகொணடு சிலகாலம் கழித்தபின்பு உன்னிடம் வருவேன்' என்று சொலலிப் பிறகு குகன் கொணர்ந்த ஓடத்திலேறிக் கங்கைகடந்து அப்பாற் செல்லத் தொடங்குகையில், குகன் மிக்கபரிவோடு வணங்கி 'அடியேனும பணிவிடைகள செய்துகொண்டு உடன்வந்து உதவு வேன்' என்று விணணப்பஞ்செய்ய, இராமபிரான் அதற்கும இணங்காமல் 'என்மனைவியான இந்தசீதை உன்தோழி; என்தம்பியான இவ்விலக்கு மணன் உன் தம்பியே; நீ எனது உயிரித்தோழன' என்றும், 'இதுவரை நாங்கள் உடன் பிறந்தவர் நால்வராயிருந்தோம்; இப்பொழுது உன்னுடன் ஐந்துபேராயினோம்' எனறும ஒற்றுமை நயம்தோன்றக்கூறி 'உன்சுற்றத்தார் என்சுற்றததார; அவாகளை உன்னைப்பிரிநது வருந்தலாகாது; ஆதலால், நீ இங்கேயேயிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பாய்' அன்றியும், அயோதியாபுரி கெடாமைகாக அங்குப் பரதனை வைததோம்; வழியடிகெடாதபடி இங்கே நீ நில். நான் மீணடு வடக்குநோகி வரும்போது உன்னிடம் வருவேன்' என்றும சொல்லிக குகனை வலிவில் நிறுத்தின னென்பது, அயோத்தியா காண்டத்தில் வந்தவரலாறு: ''எழையேதலன கீழ்மகனென்னு நிரங்கி மற்ற வற்கினனருள் சுரந்து, மாழைமான்மடநோக்கி யுன்தோழி யுமபி யெம்பி யென் றொழிநதிலை யுகந்த, தோழ னீயெனக் கிங்கொழி யென்ற சொற்கள்

வந்தடியேன்மனத்திருந்திட, ஆழிவண்ணநின் னடியினை யடைந்தேன் அணி பொழிற் றிருவரங்கதம்மானே" எனப் பெரியார்பணித்ததும் காண்க.

கொழுந்தி - கொழுந்தனென்பதன் பெண்பால். இராமபிரானை நோக்கு மிடத்தது, வேடர்தலைவன் வறியவனே யென்பார் முகனை 'ஏழை' என்றார்; இனி, ஏழை அறிவிலலானெனினுமாம். [2]ஆழிவண்ணபினையுன்னியழுகுவாள்' என்னும் பாடத்துக்கு - கடல்போலும பெரிய நட்பை நினைத்து வருந்தத தலைப்பட்டா னென்று உரைக்க. பி - ம்:—[1]ஆழி. (உஈ)

உச. மெய்த்த தாதை விரும்பின னீட்டிய
கைத்த லங்களைக் கைகளி னீக்கிவே
றுய்த்த போது தருப்பையி [1]லொண்பதம்
வைத்த [2]வேதிகைச் செய்தி மனங்கொள்வாள்.

(இ - ள்.) மெய்த்த - நல்லொழுகுகத்தவறுத, தாதை - தனது தந்தை யாகிய ஜனகமகாராஜா, விரும்பினன் - விருப்பமுள்ளவராகி, நீட்டிய பிடித் துக்கொடுத்த, கைத்தலங்களை - (தன்) கைகளை, கைகளின் நீகி - (அவரது) கைகளினின்றும விடுவித்து, [இராமபிரான் தமது வலகையால் தனது இடகையைப் பற்றிகொணடு], வேறு உய்த்த போது - வேறுசெய வைதிக காரியததை நடத்தும் பொழுது, தருப்பையில்-தருப்பையைப்போல, ஒள்-பரி சுதமாகிய, பதம - (தனது) வலக்காலை, வைத்த - (அவர் தமது வலக்கை யாற் பிடித்து அம்மியின் மேல்) எடுத்துவைத்த, வேதிகை செய்தி - (விவா கத்தின் பொருட்டு இட்ட) வேதிகையில் நிகழ்ந்தசெய்கையை, மனம் கொள் வாள் - மனததில் எணணுவாள். (எ - று.)

இதனால், விவாககாலத்தில் நடந்த பாணிகிரகணத்தையும், அச்மா ரோபணத்தையுங் கருதினாள். அன்போடு மணந்தவர் என்னை இப்போது நீதது உறைதல் தகுதியோ? என்பது, சீதையின் கருத்து. பி - ம்:—[1] 'உண் பதம்' என்ற பாடத்துக்கு - அகினிதேவன் உண்ணுகின்ற உணவாகிய நெய்யையென்க. [2]வைதிக. (உச)

உரு. உரங்கொ டேமலர்ச் சென்னி [1]யுரிமைசால்
வரங்கொள் பொன்முடி தம்பி வணங்கிலன்
றிரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்
கிரங்கி யேங்குவ தெண்ணி யிரங்குவாள்.

(இ - ள்.) தம்பி - தமது தம்பியாகிய பரதாழ்வான், உரம் கொள் சிறப் பைக் கொண்ட, தேன்மலர் - தேனினுடைய பூக்களைச் சூடிய, சென்னி - சிரசில் தரித்தறகு, உரிமைசால் - தகுதியமைந்த, வரம் கொள் - மேன்மை யைக கொணட, பொன்முடி - ஸ்வர்ணமயமான கிரீடத்தை, வணங்கிலன்- சூடாதவனாய், திரகு செம் சடை கட்டிய - திரிதது விட்ட சிவந்த ஜடை யைத் தரித்த, செய் வினைகு-செயதொழிலுக்காக, இரகி-(இராமபிரான்)

மனமிரங்கி, ஏக்குவது - வருந்தியதை, எணணி - நினைத்து, இரகுவாள்-தான் வருந்துவாள். (எ - து.)

இராமபிரானைக் காட்டிலிருந்து திருப்பியழைத்துவரவேணு மென்னுங கருத்துக்கொண்டு, பரதன் சித்திரகூடத்தையடைந்து இராமபிரானைதரி சித்தத தன்கருத்தைததெரிவிக்கையில், பரதன் முடிசூடாமல் தன்னைப் போலவே சடைமுடிபுனைந்திருப்பது கணடு இராமபிரான் இரகுனெனென்க. வரம்கொல் - கைகேயி வரத்தினாற் கொண்ட என்றுமாம். பி - மீ.—[1]உரிமை யால். (எ - து.) (உடு)

உசு. பரித்த செல்வ மொழியப் படருநா
ளருத்தி வேதியற் காண்குல மீந்தவன்
கருத்தி னாசைக் கரையின்மை கண்டிறை
சிரித்த செய்கை நினைத்தழுஞ் செய்கையாள்.

(இ - ள்) பரிதத - தாம் தாங்குதற்குரிய, செல்வம் - அரசாட்சிச் செல்வம், ஒழிய - (தம்மைவிட்டு) நீங்க, படரும் நாள் - (வனத்திறகுச(செல்லுநாளில், அருதத வேதியற்கு - (தானம் பெறவேணுமென்னும்) ஆசையையுடைய ஒரு பிராமணனுகு, ஆண்குலம்-பசுகூட்டங்களை, ஈந்து-தாணஞ்செயது, அவன் - அவ்வந்தணனது, கருதினின் - மனதிலே யுள்ள, ஆசை-ஆசைகளு, கரைஇன்மை - எல்லையில்லாததை, கணடு - பார்த்து, இறை - (யாவர்களுக்) தலைவராகிய இராமபிரான், சிரித்த - புன்சிரிப்புக் கொண்ட, செய்கை - செய்கையை நினைத்து எண்ணி, அழும் - அழுகிற, செய்கையான் - செய்கையை யுடையவளாவாள்; (எ - து.)

இராமபிரான் தம்தைசொல் பொய்யாகாதவாறு கைகேயியின் கட்டளைப் படியே காட்டிற்குச செல்லப் புறப்படுமபோது யாத்திராதானம் செய்ய எண்ணி, வசிஷ்ட முனிவரின் புதல்வராகிய சுயஜ்ஞா முதலியோர்க்குத் தனது இரதநிைம அணிகலம வாகணம் முதலிய பொருள்களைத் தானஞ் செய்ய, அப்போது திரிசடனென்ற முனிவன் தனது மனைவியால் தூணடப் பட்டுத தனது பேராசை தோன்ற யாசகனுய் வநது இராமபிரானையணுகி யாசிக்க, அப்பிரான் மற்றைப்பொருள்கள தானஞ் செயயப்பட்டன வாத லால் எஞ்சியுள்ள பசுத்திரளை வேண்டியவளவு கொள்ளுமாறு புன்னகை யோடு சொல்ல, அவ்வந்தணன் மேலாடையை அரையில் இறுகக்கட்டிக் கொணடு ஒரு தடியை வீசியெறிந்து அது விழுந்த இடம் வரையிலுமுள்ள பசுத்திரளைத தனகுரிய தருமாறு வேணட, இராமபிரான் அவ்வாறே அவற்றை யளித்தன னென்பது, அயோதியாகாணடத்து வரலாறு. பரிகா சஞசெய்யுந்தன்மையை மேற்கொண்டபொழுதும இராமபிரான் வேண்டு வார் வேண்டியதைத் தவறுது அளிப்பவனுதலால், 'என்விருப்பம் கெட உபேட்சிததல தஞ்தியோ?' என்று சீதை எணணின னென்க. வேதியன் என் பது - இங்கே, திரிசடனென்பவனை யுணர்தறகிற்று. [1]வேதியர்க்காண்குலமீந்த

வா என்னும் பாடதிற்கு—வேதியா அவர் என்பன - ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவி யென்க. (உசு)

உஎ. மழுவின் [1]வாளினின் மன்னரை மூவெழு
பொழுதி னூறிப் புலவுறு புண்ணினீர்
முழுகி ஞன்றவ மொய்ம்பொடு மூரிவில்
தழுவு மேன்மை நினைந்துயிர் சாம்புவாள்.

(இ - ள்.) மழுவின் வாளினின் - மழுவாகிய ஆயுதத்தினால், மன்னரை - அரசர்களை, மூ எழு பொழுதின் - இருபத்தொருமுறை, ஈறி - அழித்து, புலவு உறு புண்ணின் நீர் - (அவர்களது) புலால்நாற்றம் பொருந்திய ரத்தத்தில், முழுகினன் - ஸ்நானஞ்செய்து தருப்பணம் பணணின பரசுராமனது, தவம மொய்ம்பொடு-தவத்தின் வலிமையோடு, மூரி வில்-வலிமையையுடைய (அவரது) வில்லை, தழுவும் - கொண்ட, மேன்மை - மேம்பாட்டை, நினைந்து - எணணி, உயிர சாம்புவாள் - உயிரொடுங்குவாள்; (எ - று.)

இருபத்தொருமுறை பூலோகததைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து ஆங்காங்குள்ள சகல க்ஷதரியராகளையுந் தமது கோடாலிப் படையாற் சங்கரிதது அவராகளி ரததத்தால ஸ்யமந்தபஞ்சகமென்று ஐந்து குளதக ளமைதது அவற்றில் நீராடிக் கார்த்தவீரியாசசுனனுற் கொல்லப்பட்ட தமது தந்தைக்குத் தருப்பணங கொடுதது முடிதத பரசுராமர், சீதாகலியாணம் முடிந்து தசரத சகரவாதநி மகளோடும மருகிகளோடும அயோதநிக்கு மீணடுசெல்லுகையில் எதிரில் வந்து 'முன ஹரிஹரயுத்ததில இற்றுப்போன சிவனது வில்லை முறிதத திறமையை அறிந்தேன்; இந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது வில்லை வளை' என்று ஒருதனுசசகையிற் கொடுக்க, ஸ்ரீராமா உடனே அதனை வளைதது நாணேதொடுதது 'இவ்வம்புகளு இலகளு எனி?' எனறு கேட்க, பார்க்கவராமர் அதற்கு இலகளாகத தமது தபோபலமுழுவதையுங கொடுகக, ஸ்ரீராமா, பரசுராமா க்ஷத்திரியவமிசத்தை களுவறுததவராயிருந்தாலும் வேதவிதது தவவிரதம்பூணடவரு மாதல் பற்றி அவருயிரைக கொல்லாமல் தவததைக் கவாந்த மாத்திரததோடு விடுத்தாரென்பது கதை. எதனாலு வலியாரையும் அடக்குந்திறமை படைத்த இராமபிரானுக்கு, இவ்வரக்கரை யடக்கி மீட்டல் ஒரு பெரிய காரிய மன்றுதலால், 'எனனை உபேட்சிப்பது என் கொணடு' என்று சீதை உயிராசாமபுவளாயினளென்க. பி - மீ:—[1]வாளினன், வாளியின். (உஎ)

உஅ. ஏக வாளியவ் விந்திரன் காதன்மேற்
போக வேவி யதுகண் பொடித்தநாட்
காக மூற்றுமோர் கண்ணில வாக்கிய
வேக வென்றியைத் தன்றலை மேற்கொள்வாள்.

(இ - ள்.) அ இந்திரன் காதல்மேல் - காகவடிவமாய்வந்த இந்திரனது குமாரனுகிய ஜயநதன் மேலே, போக - செல்லும்படி, ஏகம் வாளி - ஒப்பற்ற

தொரு அம்பை, ஏவி - பிரயோகித்து, அது - அவ்வம்பு, கண் பொடித்த நாள் - (அககாக்கையின்) கணவனொன்றைப் போக்கடிதத நாள்முதல், காகம் முற்றும்-எல்லாக்காக்கைகளையும், ஓர் கண இலவாக்கிய-ஒரு கண் இலலாதன வாகச செய்த, வேகம வென்றியை - உக்கிரமான சயத்தை, தன்தலைமேல் கொள்வாள் - தன்சிரசின்மேற்கோணடு கொணடாடுவாள்; (எ - று.)

என்றிறதிலே அபராதஞ்செய்த ஜயந்தனென்னுங் காகாசுரன்மீது அம்பு தொடுதது அவனது அபராததைப் போகின இராமபிரான் என்னையே கவாந்த மகாபராதியாகிய இவ்விராவணனைத தனது திறத்திலுல் அடக்கிவிடாது உபேட்சிக்கின்றனனே யென்பது, சீதையின குறிப்பு. சித்திரகூட பருவதப்பிரதேசத்திலே பெருமாளும் பிராட்டியும் ஏகாந்தமா யிருக்கச் செய்தே, இந்திரன்மகனான ஜயந்தன், தமோகுணத்தாலே விவேக சூனியனாய், தேவவேஷத்தை மறைத்துக் காகவேஷத்தைப் பூண்டு கொண்டு வந்து, பெருமாளும் மடியிலே பள்ளிகொணடருளா நிற்கச்செயதே, தாயென்று அறியாதே, பிராட்டியாரது திருமார்பிலே குதத, அவ்வளவிலே பெருமாள் உணர்ந்தருளி அதிகோபிஷ்டராய் ஒரு தருப்பத்தை யெடுத்து அதில் பிரமாஸ்திரத்தை யோஜிதது அதனை அந்தகாகாதத்தின் மேலே செலுததிவிட, அந்த அஸ்திரம் மந்தகதியாக விடப்படுகையாலே பின் தொடர்ந்துசெல்ல, அதனைத தப்பவழிதேடி மூன்றுறத் தமப்பனிடஞ்சென்ற வளவில் பிதாவாலும் மாதாவாலுங கைவிடப்பட்டு, பந்துகளானவாகள் கைக்கொள்ளுவர்களோவென்று அவாகள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவாக ளாலுங் கைவிடப்பட்டவனுய், ரிஷிகள்தாங கைகொள்ளுவாகளோவென்று அவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களுங கைவிடுகையாலே, திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைததாற்போலே ஒன்பதின்கால் நுழைத்து, மூன்றுலோகங்களையும் வலய வோடித திரிந்தவிடததிலும், ஒரு வருங கைக்கொள்ளாமையாலே, சிறிலுலுங காலைக் கட்டிக கொள்ளலாமபடி யிருக்குங கிருபாவானுகையாலே சரணிபரான பெருமாள் குணத்தைச சொல் லித தனகருவேறு புகலின்மையாலே சரணுகதனனமை தோற்றக் கூப்பிட, இப்படி சரணம் புகுகையாலே கிருபையால பெருமாள் ரகூஷிதருளுகிறவள வில் காகததுகருப் பிராணப்பிரதானம பண்ணி அஸ்திரததுக்கு ஒரு கண ணழிவு கற்பிக்கையாலே, மூன்பு தலைபறுப்பதாகத தொடாந்த அதத அஸ் திரந்தானே அகனுடைய ஒரு கண்ணை அறுததுவிட்ட தென்பது, இஙகுக குறிதத வரலாறு; காதல - அனபு; அவ்வன்பு செய்யப்படுங் காதலனுக்கு ஆருபெயர். காகம் - கா என்று கததுவது. (உஅ)

உசு. வெவ்வி ராதனை மேல்வருந் தீவினை
வவவி மாற்றருஞ் சாபமு மாற்றிய
வவ்வி ராமனை யுன்னித்தன் னுருயிர
செவ்வி ராதுணர் வோய்ந்துட னேம்புவாள்.

(இ - ள்.) வெம் விராதனை - கொடிய விராதனது, மேல் வரும்-மேல் மேல் வருகின்ற, தீ வினை - பாபகருமத்தை, வவ்வி - நீக்கி, மாற்று அரு சாப மும் - நீக்குதற்கு அரிய (அவனது) சாபத்தையும், மாறறிய - நீகி யருளின, அ இராமனை - அந்த ஸ்ரீராமனியல்பை, உன்னி - நினைத்து தன் ஆர் உயிர்-தனது அரிய உயிர், செவ் இராது - செவ்வே நில்லாமல், உணர்வு ஒய்ந்து - அறிவு ஒடுங்கி, உடல் தேம்புவாள் - உடம்பு வருந்துவாள்; (எ-று.)

தம்பியை யிழித்துசசொன்னதற்காக எனக்கு நேர்ந்த குற்றத்தை நீக்கி என்னையும் பாதுகாக்கவேண்டியிருக்க, அவ்விராமபிரான் இதுவரையில் அவ் வாறு செய்யாமைபற்றிச சீதாபிராட்டி உணாவோய்ந்து உடல் தேம்பு வாளாயின ளென்க. விராதனென்னும வடசொல்லுக்கு - மிகுதியாக அப ராதஞ் செய்பவனென்று பொருள்; இவன் முன்பு தும்புருவென்னும் பெய ருள்ள கந்தருவனுயிருந்து குபேரனது சாபத்தாற பின்பு ராக்ஷஸனாகி வனத் தில் திரிந்து வந்தவன். இராமலட்சுமணர்கள் சீதையுடனே தண்டகார ணியத்திற் செல்லுகையில் இவ்வரக்கன் வந்து ஜானகியைத் தூக்கிகொள் ளக கண்டு ராமலக்ஷ்மணா எதிராக அவன் அவளைவிட்டு இவர்களிருவரையுந் தூகிகொண்டு செல்ல, இராகவவீரர்கள் அவனைத் தோளகளை வெட்டிக் கொன்று விட்டு அவன் தனது பிறப்பையுணர்ததி வேண்டிக் கொண்ட படி பள்ளம்வெட்டிப் புதைத்துசசென்றனர்; அவன் இவர்களைத் தோள் களின்மே லெழுந்தருளப் பணணிகொண்டு போன பொழுதும் ஸ்ரீராமன் காலாலுதைத்துப் பள்ளதில் தளளியபொழுதும் இவர்கள் திருவடிகள் பட்ட பாகியத்தால் தீவினையெல்லாந்தீர்ந்து சாபமொழிந்து பூர்வ ஜன்மத்து நிஜரூபதைதப் பெற்றுத தன்னுலகஞ்சென்று இன்பமடைந்தானென்பது, ஆரணியகாண்ட வரலாறு. (உசு)

வேறு.

ஈ0. திரிசடையன்றி மற்றை அரக்கியர் யாவரும் நள்ளிரவில்
தூக்கத்தால் மயங்கிக்கிடத்தல்.

இருந்தன டிரிசடை யென்னு மின்சொலிற்
றிருந்தினு ளொழியமற் றிருந்த தீவினை
யருந்திற லரக்கிய ரல்லு நள்ளுறப்
பொருந்தலுந் [1]துயினறைக் களிபொ ருந்தினர்.

(இ - ள்.) இருநதனள் - (சீதைக்கு) நல்லவளாக இருந்த, திரிசடை என்னும - தரிஜடையென்கிற, இன் சொலில் திருந்தினுள் ஒழிய - இனிய சொற சொல்லுதலிற சீதிருந்தின ராக்ஷசியொருததி தவிர, மறறு இருந்த-இன்னகாவலராக இருந்த, தீவினை - கொடிய செய்கைகளையும், அரு திறல்-அளவிடுதறகரிய வலிமையையுமுடைய, அரக்கியர் - ராக்ஷசிகள் யாவரும், நள அல்லு உற பொருந்தலும் - நடு இராததிரி வந்து சோந்தவளவில், துயில் நறை களி பொருநதினர் - தூககமாகிய மதுவையுண்டு. அதனால் மயக்க மடைந்தனர்; (எ - று)

மெய்ம்மறந்து தூங்கினா னென்றபடி. திரிசடை - விபீஷணரது திரு மகள்; பிராட்டிபக்கல் மிகுந்த அன்புடையாள். தந்தையைப்போல நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவள்: இவள் சீதையின் வருத்தத்திற்கு மனபபூர்வ மாக வருந்துபவளாதலால், அவ்வருத்தமிகுதியால் கள்ளிரவிலும் சீதையைப் போலவே துயிலின்றி யிருந்தன ளென்க அல்லு, உ - சாரியை. துயில் நறைக்களிபொருந்தினர் - கள்ளுண்டு களிதத மயக்கத்தால் தூக்கம பொருந் தினர் எனறும் உரைப்பர். பி - மீ:—[1]துயிலுடை—

இதுமுதல் இப்படலம் முடிகின்றவரையில் நாற்பதெட்டுக கவிகள் - பெரும்பாலும் மூன்றரஞ்சீரொன்று மாசசீரும், மற்றைமூன்றும் விளசசீர்களு மாகிய கலிவிருத்தங்கள். (ங.ஐ)

ங.க. சீதாபிராட்டி தனக்குத்தோன்றிய நன்னிமித்தத்தைத் திரிசடையினிடம் கூறத் தொடங்குதல்.

ஆயிடைத் திரிசடை யென்னு மன்பினு
டாயினு மினியவ டன்னை நோக்கினு
நீயைநீ கேட்டியென் றுணைவி யாமெனு
மேயதோர் கட்டுரை விளம்பன் மேயினாள.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, (பிராட்டி), தாயினும் இனியவள்-(தனக்குத) தாயைக்காட்டிலும நல்லவளாகிய, திரிசடை என்னும்-தரிஜடை யென்கிற, அன்பினுள்தன்னை - (தன்பக்கல்) அன்புடையவளை, நோக்கினுள்-பார்த்து, 'நீ—, தூயை - பரிசுத்தகுணமுடையவள்; என் துணைவி ஆம் - எனக்குத தோழியாவாய்' கேட்டி - (யான்சொல்வதைக) கேட்பாயாக', எனு-என்றுசொல்லி, மேயது ஓர் கட்டுரை - பொருந்தியதொரு நன்மொழியை, விளம்பல் மேயினாள - சொல்லத் தொடஙகினாள; (எ - று)—அது மேல் நான்குகவிகளாற் கூறுகின்றார்

அரகியர்யாவரும் உறககதனுல் மயஙகிக்கிடக்கையில், இதுவே நம் மிடத்துப் பேரன்புள்ள திரிசடையோடு பேசுதறகு ஏறற சமயம என்று கருதி, சீதாபிராட்டி அவளோடு தனகுத தோன்றியுள்ள நன்னிமித்தத தைத் கூறத்தொடஙகின ளெனபதாம். இசசெயயுளின் முன்னிரணடடி கட்கு, அரகியாயாவரும உறஙகிய காலததில், (சீதாபிராட்டியோடு கலந்து பேசுதறகுத் தகுகாலம் இதுவேயென்று கருதி,) திரிசடையென்னும் அன் பினுள் தாயினும் இனியவளான சீதாபிராட்டியைப் பார்த்தாள; (அக் குறிப்பையறிந்த அபபிராட்டியும அவளை நோககி) 'தூயைநீ கேட்டி' என்று சொல்லததொடஙகினு ளென்றுமாம். (ங.க)

ங.உ.—நான்குகவிகள-ஒருதொடர்; சீதை திரிசடையினிடம் தனக்குநேர்ந்த நன்னிமித்தத்தினுல் யாதுபயன் விளையுமோவென்று ஐயுறுதல்.

கலந்துடிக் கின்றதே நான்செய் [1]தீவினை
சலந்துடித் தின்னமூன் றருவ கண்மையோ

பொலந்துடி மருங்குலாய் புருவங் கண்முதல்
வலந்துடிக் கின்றில வருவ தோர்கிலேன்.

(இ - ள்.) பொலன் துடி மருங்குலாய் - அழகிய உடுகைகை போன்ற இடையை யுடையவளே! நலம் - நன்மைதான், துடிக்கின்றதோ - (எனகு உண்டாக) விரைகின்றதோ? (அன்றி), நான்—, செய் - (முற்பிறப்பிற்) செய்த, தீவினை - பாவததின், சலம் - கொடுமை, துடித்து - அதிகப்பட்டு, இன்னமும் - இனிமேலும், தருவது - (வருததத்தைக்) கொடுப்பதுதான், உண்மையோ - உண்டாகுமோ? புருவம் கண முதல் - புருவமும் கண்ணும் முதலிய உறுப்புக்கள், வலம் துடிக்கின்றில - வலப்பக்கம் துடிக்கின்றன வில்லை [இடப்பக்கமே துடிக்கின்றன]; வருவது - (இக்குறியால்) இனிவருவ தோர்பயனை, ஓர்கிலேன்-(யான்) இனனதென்று அறிகிறேனில்லை; (எ-று.)

எனது இடகணை முதலியன துடிக்கின்றதனால், இனியேனும் எனக்கு நன்மையுண்டாகுமோ? அன்றித தீவினைப்பயனே இவ்வனம தோன்றி எனக்கு ஒரு ஆசையை விளைதது அதன மூலமாக எனக்குத துன்பததை மிகுவிகபப பார்கின்றதோ? இதனால் விளையப்போவது யாதோ? என்று சிதாபிராட்டி தனக்குததோன்றிய எணணதததைத் தனது துணவியான திரி சடையினிடம் தெரிவிக்கலாயின ளென்பதாம். 'தீவினைசலந்துடிதது' என்று இயல்பான பாடமாயின், நான் செய்த தீவினையானது (எனகு நற் பயன விரைவிற்சித்திககு மென்று கருதுமாறு) வஞ்சனையாக இடந்துடித்து, இனியும் எனக்குத் துன்பத்தைததான் விளைவிககப்போகின்றதோ? என்று பொருளுரைக்க. மகளிாககு இடமும், ஆடவாக்கு வலமும் துடிப்பது நன்னி மித்தமாகும். (ஈஉ)

ஈஈ. முனியொடு மிதிலையின் [1]முதல்வன் முந்துநாட்
[2]டினியறு புருவமுந் தோளு நாட்டமு
மினியன துடித்தன வீண்டு மாண்டென
நனிதுடிக் கின்றன வாய்ந்து நல்குவாய்.

(இ - ள்.) முதல்வன் - நாயகனுகிய ஸ்ரீராமன், முனியொடு - விசுவா மிததிர முனிவருடனே, மிதிலையின் - மிதிலா பட்டணத்துக்கு, முநதும் நாள் - வநதபொழுது, துனி அறு புருவமும-குற்றமற்ற (எனது) புருவமும், தோளும—, நாட்டமும் - கணணும, இனியன-இனிமையைவிளைப்பனவாய், துடித்தன - (இடந்) துடிததன; ஈண்டும் - இப்பொழுதும், ஆண்டு என - அப்பொழுது துடிததாற்போலவே, நனி துடிகின்றன - நன்ருக (இடந்) துடிக்கின்றனை;—ஆய்ந்து நல்குவாய் - (இதன்பயனை) ஆராய்ந்து (எனகுச) சொல்வாயாக; (எ - று.)

இராமபிரான் விசுவாமிததிர முனிவரோடு முன்பு மிதிலாபுரியிற்புகும் போது எனக்கு இடப்பககந் துடித்தது போலவே இப்போதும் இடம் துடிக் கின்றனவே! இவ்விலகணையில எனக்கு அவ்வாறுன நன்மை யாதுவிளையும்?

இதன் பயனே ஆராய்ந்து சொல்லுக என்று சீதாபிராட்டி திரிசடையை வேண்டின னென்க. மிதிலே - ஜனகமகாராஜரது நகர்; இச்சொல்லிற்கு - மிதி யென்பவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பது பொருள்: நிமி சக்கரவர்த்தி யின் உடலில் முனிவர் அரணியிட்டுக் கடைந்ததனாற் பிறந்தமைபற்றி, மிதி யென்று ஜனக குலத் தலைவருக்குப் பெயர். பி - ம்:—[1]முதல்வர் வந்த நாள். [2]உறு. (கூஉ)

கூசு. மறந்தனெ னிதுவுமோர் மாற்றங் கேட்டியா
லறந்தரு சிந்தையென் ஞவி நாயகன்
பிறந்தபார் முழுவதுந் தம்பி யேபெறத்
துறந்துகான் புகுந்தநாள் வலங் [1]துடித்ததால்.

(இ - ள்.) மறந்தனென் - (முன்னே) சொல்ல மறந்தேன்; இதுவும் ஓர் மாற்றம் - இவ்வொரு வார்த்தையையும், கேட்டி - கேட்பாய்; அறம் தரு சிந்தை - தருமமே பொருந்திய மனத்தையுடைய, என் ஆவி நாயகன்-எனது உயிரோடொத்த கொழுநராகிய இராமபிரான், பார் முழுவதும் - பூமிமுழு வதையும், பிறந்த தம்பியே - தன்பின் பிறந்த அடுத்த தம்பியாகிய பரதனே, பெற - பெறும்படி, துறந்து - (அயோத்தியை) விட்டு, கான் புகுந்த நாள் - வனத்திற்கு வரும்பொழுது, வலம துடித்தது - (புருவம் முதலியன) வலப் புறம் துடித்தது; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை.

கீழ்க்கவியில் தனககு முன்னே நன்மை விளைந்த காலத்தில் அதற்கு அறிகுறியாக இடந்துடித்ததைக கூறிய சீதாபிராட்டி,இக்கவியாலும் அடுத்த கவியாலும் தனக்குத் தீமை விளைந்த காலஙகளில் அவற்றிற்கு அறிகுறியாக வலந்துடித்ததைக் கூறுகின்றாள்; பிறந்த பார் என்று எடுத்து - தனக்கென்று சொல்ல உண்டான இராசசிய மெனினும் அமையும். ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]துடித்தே. (கூச)

கூடு. நஞ்சனை யான்வனத் திழைத்த நாளிடை
வஞ்சனை யால்வலந் துடித்த வாய்மையா
லெஞ்சல [1]வீண்டுதா மிடந்து டித்ததா
லஞ்சலென் றிரங்குதற் கடுப்பதி யாதென்றாள்.

(இ - ள்.) நஞ்சு அனையான் - விஷம்போலக் கொடிய இராவணன், வஞ்சனையால் - கபடத்தினாலே, வனத்து - தண்டகாரணியத்தில், இழைத்த நாளிடை - (எனககுத தீககு) செய்த பொழுதில, வலம் துடித்த - வலப்பக் கந் துடித்தன; (அப்பொழுதெல்லாம), தாம - இவ்வுறுப்புகள், வாய்மை யால் - உண்மையாகிய வினை பயனால், எஞ்சல - குறையாதவை யாயின; ஈண்டு-இப்பொழுது, இடம் துடித்தது - இடப்புறந் துடித்ததது; ஆல் - ஆத லால், அஞ்சல் எனறு - பயப்படாதே என்று சொலலி, இரஙகுதற்கு - (என் பக்கல) இரக்கங்கொள்ளுமாறு, அடுபபது - வருவதாகிய செயல், யாது - எதுவோ? என்றாள் - என்று (பிராட்டி) சொன்னாள்;(எ - று.)

இடந்துடிததால் தீமைவிளைவதும வலத்துடித்தால் நன்மைவிளைவதும் இதற்கு முன்னெல்லாம் எனக்குத தவருதுவிளைந்தன; இப்போதோஎனக்கு இடம் துடிக்கின்றது; ஆனால், கடலிடையிலுள்ள இலங்காபுரியில் அரக் கரிடையிலே அகப்பட்டுக்கிடக்கின்ற எனக்கு எந்த நன்மை உண்டாகக் கூடும? இதகு நன்மை விளைதற்கு யாதொருவழியும் தெரியவில்லையே என்று எஙகிச் சீதாபிராட்டி திரிசடையினிடம் தெரிவித்தன ளென்க.

இராவணன் தன்னை மணஞ்செய்யுமாறு பலபடிநயபயஙகளால்வேண்டி யும் இணஙகாதசீதையை இணஙகுவிக்கும்படி அரக்கிமார்களை ஏவிச் செல்ல, அவர்களும் அவ்வாறே அச்சமுறுத்தி வற்புறுதததுகையில், சீதாபிராட்டி, தன்னை இராமன் தேடிமீட்க வராமைகளுக் காரணஙகளைப் பலவாகச சஙகித்துத தனது பாகயக்குறைவே காரணமென்று அறுதியிட்டு இனித் தனக்கு மரணமே சரணமென்று நிச்சயிக்க, அதுபோது திரிசடை தான் கண்ட கனவுகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் கூறிச சீதையைத் தேற்று கையில், சீதைக்கு நன்னிமித்தம் தோன்றின வென்று முதனூலிற் கூறப் பட்டுள்ளது. பி - ம்.—[1]நன்மையாலிடந்துடிக்குமால். (ஈடு)

ஙசூ.—சீதாபிராட்டியை நோக்கித் திரிசடை நற்பயன்விளையுமென்று பின்னும் கூறுதல்.

என்றலுந் திரிசடை யியைந்த சோபன
நன்றிது நன்றெனு நயந்த சிந்தையா
ளுன்றுணைக் கணவனை [1]யுறுத லுண்மையா
லன்றியுங் கேட்டியென் றறைதன் மேயினாள்.

(இ - ள்.) என்றலும் - எனறு-(பிராட்டி) சொன்னவளவில், திரிசடை-தரிஜடையானவள், 'இயைந்த - (உனக்கு) உண்டான, சோபனம் இது-இம மஙகளகுறி, நன்று நன்று - மிகவும நன்மையைத்தருவதாம்,' எனு - என்று சொல்லி, (பின்பும்), நயந்த சிந்தையாள்-(பிராட்டியினிடத்து) அன்புவைத்த மனத்தையுடையளாய் 'உன் துணை கணவனை - உனக்குத் துணையான கொழுநராகிய ஸ்ரீராமரை, உறுதல் - (நீ) சேர்தல், உண்மை - நிச்சயம்; அன்றியும - இது வல்லாமலும், கேட்டி - (யான்சொல்வதைக)கேட்பாயாக', என்று - என்று சொல்லி, அறைதல் மேயினாள் - சொல்லத தொடஙகினாள்; (எ - று.)—அதனை மேல் இரண்டுகவிகளாற் கூறுகின்றார். (ஙசூ)

ஙஎ.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்; சீதாபிராட்டியினிடம் தான்கண்ட நன்னிமித்தத்தைத் திரிசடை எடுத்துக்காட்டுதல்.

உன்னிறம் பசப்புற வுயிரு யிர்ப்புற
[1]மின்னிறத் தேனிசை யினிய நண்பினன்
மின்னிற மருங்குலாய் செவியின் [2]மெல்லெனப்
பொன்னிறத் தும்பிவந் தூதிப் போயதால்.

(இ - ள்.) மின் நிறம் மருங்குலாய் - மின்னல்போன்ற தன்மையுள்ள இடையையுடையவளே! உன் நிறம் பசப்பு உற - உனது திருமேனியின் நிறம் பசுமைபெறும்படியாகவும், உயிர உயிர்ப்பு உற - ஜீவன் பிழைத்தலைப் பெறுமபடியாகவும், பொன் நிறம் தும்பி - பொன்னின் நிறத்தையுடைய தொரு வண்டு, இனிய சுணைபிலுல் - இனிமையான தன்மையிலுல், மெல் லென வந்து - மெதுவாக வந்து, இன் நிறம்-(கண்ணுக்கு) இனிய நிறத்தை யுடைய, தேன் - (தான் உண்ணுச்)தேன் போன்ற, இசை - பாட்டிசையை, செவியின் - (உனது) காதில, ஊதி - ஊதிவிட்டு, போயது - இப்பொழுது போயிற்று; (எ - று.)

பொன்வண்டு செவியினிடத்தில் இன்னிசையை ஊதிசென்ற இது கல்ல குறியென்பதைக குறிபபிததற்கு 'உன்னிறம் பசப்புற உயிருயிர்ப்புற' என்றுள். பி - ம்:—[1]இன்னிறத தேழிசை. [2]மெல்லவோர. (நஎ)

நஅ. ஆயது தேரினுன் ஞவி நாயக
னேயது தூதுவந் தெதிர்த்த லுண்மையாற
றீயது தீயவர்க் கெய்த றிண்ணமென்
வாயது கேளென மறித்துங் கூறுவாள.

(இ - ள்.) ஆயது - அதனை, தேரின் - ஆலோசித்தால், உன் ஆவி நாய கன் - உனது பிராணநாயகன, ஏயது - ஏவியனுப்பின, தூது-தூதன், வந்து எதிர்தல் - (இங்கு) வந்து சேர்தல், உண்மை - நிசசயமாம்; (அன்றியும்), தீயவாக்கு - கொடுந்தன்மையுள்ள இராவணுதியர்க்கு, தீயது-கொடிய தண் பம், எய்தல் - வருதலும், திண்ணம - உறுதியாம; (அதற்கு அறிகுறியாக), என் வாயது - என்னிடம் நிகழ்ந்ததை, கேள்—,என-என்று சொல்லி, மறித துங் கூறுவாள் - மீண்டுஞ் சொல்லுவாள், (திரிசடை); (எ - று)

'எந்த நன்மையையும எதிர்ப்பாததற்கிடமில்லாத இவ்வசோகவனிகை யில் அரக்கரிடையே அகப்பட்டுத் தவிகின்ற உனகு இடந்துடிக்கின்ற தனால யாது நற்பயன் விளையும?' என்று ஐயுறவேண்டா; உனது திருமேனி யில் கன்னிற மூண்டாகுமாறும் உனனுயிர தேறுதலடையுமாறும் பொன் னிறவண்டு இன்னிசையை உன் செவியிலே ஊதிச் சென்றதனால் அதன் பயனுக இப்பொழுது உனது பிராணநாயகனுகிய ஸ்ரீராமனிடதிலிருந்து ஒரு தூதுவன் வந்து செய்திசொலலிவிட்டுப் போவா னென்பது, தெற் றென விளகுகின்றது; இதுவே, உனகு இடப்புறம் துடிதததன் பயனும; அன்றியும், இவ்விராகதர்கட்குத் தீமைவிளையுமென்பதற்கு அறிகுறியாக இப்போது ஒரு கனவும் கணடேன்; அதனை யான் கூறககேளென்று திரி சடை கூறலாயின னென்பதாம். (நஅ)

நஆ.—திரிசடை தான் நற்கனுக்கண்டமையைச் சீதாபிராட்டியினிடம் எடுத்துக்கூறத் தொடங்குதல்.

துயிலில தாதலிற் கனவு தோன்றல
வயில்விழி [1]பொருகன வமைந்து நோக்கினேன்

பயில்வன பழுதில *பழுதி நாடென
[3]வெயிலினு மெய்யன வுரைத்தன் மேயினள்.

(இ - ள்.) அயில் விழி - வேல்போலுங் கணகளையுடையவளே! — துயில் இலது ஆதலின் - (உனக்குத) தூக்கமில்லையாதலால், கனவு தோன்றல-கனவுக் கள் காணப்படுவனவில்லை; (யான்), ஒரு கனவு - ஒரு கனவை, அமைத்து நோக்கினேன் - உண்டாகிக காணப்பெற்றேன்; பழுது இ நாடு-குற்றமுள்ள இந் நாட்டில், பயில்வன - உண்டாகுங கனவுமுதலிய தோற்றங்கள், பழுது இல - பழுதுபடுகின்றன வில்லை, என - எனறு சொல்லி, வெயிலினும் மெய் யன-சூரியனைக்காட்டிலும் தவறுதலான வாகியசொறகளை, உரைத்தல் மேயி னள் - சொல்லதொடஙகினளை; (எ - று.)

திரிசடை பிராட்டியை நோகி 'சீதையே! உனக்கு உறகமிலலாமை யால் கண்ணிமிதலமாதறிரம் தோன்றியனவேயன்றிக் கனவுதோன்றவில்லை; அரக்கர்க்குத் தீமைவிளையு மென்பதற்கும் உனக்கு கண்மை யுண்டாகுமென் பதற்கும் அறிகுறியாக யான் ஒருகனவுக் கணடேன்; அதனைக் கேள்' என்று சொல்லிக கூறதொடஙகினளென்பதாம்.

இந்த நாடு குற்றமே நிறைந்ததாயினும் இதிற்காணும் கனவுமாத்திரம ஒரு போதும் பொய்க்காதென்பான் 'பயில்வன பழுதில பழுதிநாடு' என்றாள். அயில் விழி - அன்மொழிதொகை; அணைமைவிளி. இ நாடு - தொகுத்தல். *'பழுதினடு' என்ற பாடத்துக்கு-பழுதுக்கு இல்லான[உறைவிடமான](இந்த) நாட்டில் என்க. வெயில் - சூரியனுக்கு இலகனை. சூரிபன் தான் உதித்த லும் அஸ்தமித்தலும் பொய்கனாகிருத்தலால், பொய்யல்லாத மெய்ச்சொல் லுக்குச் சூரியனை உவமை கூறுவர்; "காலெபன்ன சீர்சால் வாய்மொழி" என்ற பதிற்றுப்பதத்தின் அடியையும், 'ஆதித்தனைப்போல் எஞ்ஞான்றும் தப் பாதாகிய மெய்ம்மொழி' என்ற அதனுரையையும் காண்க. இனி, ஒருசாரார [3]வெயிலினும் வெய்யன என்ற பாடங்கொண்டு, 'சூரிய கிரணத்திலும் விரும பத்தகுந்த சொற்களை' என்று பொருளுரைத்து, சள்ளிரவில் அரக்கியரிடைப் பட்டு மிகவும் வருந்துகின்ற சீதைக்கு அவ்வருத்தம் சிறிது நீகுமாறு இனி விடிந்துதோன்றபோகின்ற சூரியனைக்காட்டிலும் செவிக்கினிய சொறகள் என்று கருதுதகொள்வர். இங்கு வெய்யன கொடிய சொற்கள் என்று உரைத்தல், அதனுணைச சிறவாது. இசசெய்யுள் சில பிரதியில் ''உன்னிறம்'' (நஎ) என்றதன் பின் உள்ளது. பீ - மீ:—[1]அன்னை கண்ணைமைய. *விளம்பக் கேட்டியால். (நகூ)

சுo -இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருதொடர்; திரிசடை இராவணன்தலத்தோடு நாசமடைவதைக்குறிக்குங் கனக்கண்டதைக் கூறுதல்.

எண்ணெய்பொன் மூடிதொறு மிழுகி [1]யீறிலாத்
திண்ணெடுங் கழுதைபேய் பூண்ட தேரின்மே

[2]லண்ணலவ் விராவண னரத்த வாடைய
னண்ணினன் றென்புல னவையில் கற்பினுய்.

(இ - ள்.) கவை இல் கற்பினுய்-குற்றமில்லாத கற்புநிலைமையையுடைய வளே!—அண்ணல் பெருந்தன்மையையுடைய, அ இராவணன்-அந்த இராவணன், பொன் முடிதொறும் - அழகிய (தனது) பத்துத்தலைகளிலும், எண் ணெய் - எண்ணெயை, இழுகி - தேய்த்துக்கொண்டு, ஈறு இலா - அளவில் லாதனவாகிய, நின் நெடி கழுதை - வலிய பெரிய கழுதைகளும், பேய் - பேய்களும், பூண்ட - பூட்டப்பட்டுள்ள, தேரின்மேல் அரத்தம் ஆடையன் - சிவந்த வஸ்திரத்தை உடுத்துக்கொண்டவனுய், தென் புலன்-தெற்குத்திக்கை நோக்கி, கண்ணினன் - சென்றனன்; (எ - று.)

இராவணன் தனது பத்துத்தலைகளிலும் எண்ணெய்தேய்த்துக்கொண்டு கழுதையும் பேயும் பூட்டிய தேரின்மீதேறி, இரத்த வாடையுடன் தென் திசை நோக்கிச் செல்வதாகக் கனவுகண்டே னென்று சிரிசடை பிராட்டி யினிடம் கூறின னென்க. "இல்லை கனவுதானுமவை" என்ப வாதலால், இராவணனுக்குத் தீங்குநேர்வது கனவிலும் முந்துறத் தெரிவிக்கப்பட்டது. வான்மீகிபகவானும் இவ்வாறேமே கூறியுள்ளார். எண்ணெய் எள்ளிலிருந்து உண்டாகும் நெய்; வதலம். அகரச்சுட்டு, பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. அரத்தம்-ரக்தம். பி-ம்:—[1]ஏறிய. [2]அண்ணல்வேல். (சo)

சக. மக்களுஞ் சுற்றமு மற்று ளோர்களும்
புக்கன ரப்புலம் போந்த தில்லையாற்
[1]சிக்கற நோக்கினென் றீய வின்னமு
மிக்கன [2]கேட்கென விளம்பன் மேயினுள்.

(இ - ள்.) 'மக்களும் - (அவனது) பிள்ளைகளும், சுற்றமும்-உறவினர் களும், மற்று உளோர்களும் - இன்னமுள்ள அரக்கர்களும், அ புலம்-அந்தத் திக்கைநோக்கியே, புக்கனர் - சென்றார்கள்; போந்தது இல்லை - திரும்பி வரக் கண்டதில்லை; சிக்கு அற - தவறுபடாமல், நோக்கினென்-பார்த்தேன்; இன்னமும்—, தீய - கொடியவை, மிகன - மிகுந்துள்ளவற்றை, கேட்க - கேட்பாயாக', என-என்று சொல்லி விளம்பல் மேயினுள் - (அவரறையும்) சொல்லத தொடங்கினுள், (சிரிசடை); (எ - று.)

அன்றியும், இராவணன் எந்தத்திசையாகச் சென்றானே அத்தத் தென் திசை நோக்கியே அவனது மக்களும் சுற்றத்தாரும் திரும்பிவராமலே செல் லக் கனவுகண்டேன்; ஆதலால், வமிசநாசமாக இராவணன் அழிவது நிசசயம்: இவற்றைத்தவிர இன்னும சில கனவும் கண்டேன்; அவற்றையும் கூறுவே னென்று சிரிசடை கூறலாயின னென்க. பி - ம்:—[1]சிக்குற. [2]கேட்டியால் விளவு கூறுவேன். (சக)

சூஉ.—திரிசடை பின்னும் தான்கண்ட கனவைக் கூறுதல்.

ஆண்டகை யிராவணன் வளர்க்கு [1]மவ்வன
லீண்டின விறந்தவா லினங்கொள் செஞ்சிகைத்
தூண்டரு மணிவிளக் கழலுந் தொன்மனை
கீண்டதால் வானவே றெறியக் கீழுநாள்.

(இ - ள்.) ஆண் தகை - ஆண்மைக்குணத்தையுடைய, இராவணன்—, வளாக்கும் - (நெய்முதலியன சொரிந்து) வளரச்செய்வனவாகிய, அ அனல்- அந்த ஓமாக்கினிகள், ஈண்டின - ஒன்று கூடினவாய் [ஒருசேர], இறந்த - அவிந்தன; இனம் கொள் - கூட்டத்தைக்கொண்ட, செம் சிகை சிவந்த சுவா லையையுடைய, தூண்டு அரு - தூண்டுதல் வேண்டாத, மணி விளக்கு-இரத் தினமயமான தீபங்கள், அழலும்-விளக்கப்பெற்ற, தொல் மனை - (அவனது) பழமையான மாளிகை, கீழுநாள் - விடியற்காலத்தில், வானம் ஏறு எறிய- ஆகாயத்துப் பேரிடி இடித்துவிழுதலால், கீண்டது - இடிபட்டது; (எ - று.)

கீழ் இரண்டுகவிகளிலுல் இராவணன் வம்சநாசமாவதைச் சூசிப்பிக்குங் கனவுக் கண்டதைக் கூறிய திரிசடை, இந்தசெய்யுளிலுல் இனி இராவண னதுமாளிகை விரைவிலழிவதைக்குறிப்பிக்குங் கனவுகண்டதைக்கூறுகின்றன ளென்க. ஆண்டகை-ஆண்டகைமை; பராக்கிரமம். ஆகவநீயம், காருகபத்தி யம், தக்ஷிணாக்கினி என்று ஓமாக்கினி மூன்றுவகைப்படுதலால் 'ஈண்டின் இறந்த எனப் பன்மையாற் கூறப்பட்டது. ஏறு - ஆண்பெயர்; வாளேறு, வேலேறு என்றாற்போல, 'வான வேறு' என்றார்: சிறந்ததை ஆணென்றல், மரபு; பேரிடியென்று கருகுது; ஆணேல போல. 'கீழுநாள்' என்றதனுல், இந்தக் கனவு முழுவதும் இன்னை விடியலிறகண்டது எனத தெரிவித்தாள். விடியற்காலத்துகனவு தவறுது விரைவிற் பலிகுமென்பது, நூற்றுணிபு. பி - ம்:—[1] அவ்வனம். [2] ஈண்டியல்பு. (சூஉ)

சூஙு. இனித் திரிசடை இலங்கையில் தோன்றும் உற்பாதங்களை ஆறுகவிகளாற் கூறுகின்றாள்.

பிடிமதம் பிறந்தன பிறங்கு பேரியு
மிடியென முழங்குமா லிரட்ட லின்றியே
தடியுடை முகிற்குல மின்றித் தாவில்வான்
வெடிபட வதிருமா லுதிரு மீனெலாம்.

(இ - ள்.) பிடி மதம் பிறந்தன-பெண்யானைகள் மதமொழுகப்பெற்றன; பிறங்கு பேரியும்-விளங்குகின்ற முரசவாத்தியங்களும், இரட்டல் இன்றியே- அடித்தலில்லாமலே, இடி என - இடிபோலவே, முழங்குமா-தாமே கொடுமை யாக ஒலிக்கும்; கரு உடை-மின்னலையுடைய, முகில் குலம் - மேகக்கூட்டம், இன்றி இல்லாமலே, தா இல் வான் - கெடுதலில்லாத ஆகாயம், வெடி பட-

(அண்டமெல்லாம்) வெடிக்கும்படி, அதிரும் - இடியிடிக்கும்; மீன் எலாம் - நக்ஷத்திரங்களெல்லாம், உதிரும் - உதிர்ந்துவிழும் ; (எ - று.)

பெண்ணாணை மதநீரொழுகப்பெறுவதும், பேரிகை அடிக்கப்படாமலே ஒலித்தலும், ஆகாயத்தில் மூகிற்குலங்களில்லாமலே இடித்தலும், நட்சத்திரங்கள் உதிர்தலும், பிறருக்கு நீங்காத தெரிவிக்கும் உற்பாதங்களென்க; மேலிறைவிகளும் இங்ஙனமே காணுக. தடி - தடித்த . வடமொழி. (சுந)

சுச. விற்பக [1]லினறியே யிரவு விண்டற
வெற்பக [2]வெரிந்துள தென்னத் தோன்றுமான்
மறபக மலர்ந்ததோண் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாலையும் புலவு காலுமால்.

(இ - ள்.) வில் - ஒளியையுடைய, பகல் - பகற்பொழுது, இன்றியே - இல்லாமலே [இராப்பொழுதிலே], இரவு விண்டு அற - இருள் நீங்கி ஒழியும்படி, எல் - சூரியன், பக எரிந்துளது என்ன-பிளவுபட [பாதி] எரிந்தது போனதுபோல, தோன்றும - விளங்கும்; மல் பக - வலிமையமிக, மலர்ந்த-விளங்குகின்ற, தோள-தோள்களையுடைய, மைந்தர்-வீரர்கள், சூடிய தரித்த, கற்பகம் மாலையும - கல்பகவிருக்ஷங்களின் மலர்களால் தொடுத்த மாலைகளும், புலவு காலும் - (நறுமணமின்றிப்) புலால்நாற்றம் வீசும்; (எ - று.)

இரவிலும் இருளொழியுமபடி சூரியன் பாதிவடிவத்தோடு தோன்றுவதும், வீரர்கள் சூடிய கற்பகமாலைகள் புலால்நாற்றம் வீசுவதும் உற்பாதமாக உண்டாயின. இராவணனிடத்து அசசதத்தால் தேவர்கள் கொணாநது கொடுத்த கற்பகமலர்மாலையை இராக்ஷதவீரர் அணிநதுள்ளார் என்க. இரவு-இருளுக்கு ஆகுபெயர் விண்டு என்னும் வினையெசசம, இங்கே தனவினைப் பொருளது. பி - ம்:—[1]அன்றியே யிரவுவிண்டற. [2]எரிந்துள வென்ன. (சுச)

சுரு. திரியுமா லிலங்கையு மதிலுந் திக்கெலா
மெரியுமாற் கந்தர்ப்ப நகர மெங்கணுந்
தெரியுமான் மங்கல கலசஞ் சிந்தின
விரியுமால் விளக்கினை விழுங்கு மாலிருள்.

(இ - ள்.) இலங்கையும் - இந்த லங்காபுரியும்,மதிலும்-(அதனைசசூழ்ந்த) மதில்களும், திரியும் - சுழலும்; திக்கு எலாம் - எல்லாத்திக்குகளும், எரியும்-நெருப்புப்பற்றி எரியும; கந்தர்ப்ப நகரம் - கந்தருவர்களது பட்டணம், எங்கணும் - எல்லாவிடத்தும், தெரியும - காணப்படும்; மங்கல கலசம்-சுபகரமான பூர்ணகும்பங்கள், சிந்தின விரியும - வாய்விரிந்தனவாகி உடையும்; இருள-இருட்டு, விளக்கினை - தீபத்தை, விழுங்கும் - சூழ்ந்துமறைக்கும்; (எ - று)

இலங்கையின் மதிலும் இலங்காபுரியும் திரிதலும், திக்குக்கள் எரிதலும், கந்தர்வநகரம் எங்கும் தெரிதலும், பூர்ணகும்பங்கள் வாய்விரிந்து உடைதலும், விளகுகள் இருளோய் போக்கவேண்டியதாயிருக்க அந்திலைமாறி இருள்

விளக்கை விளங்கவொட்டாது தான் மேம்படுதலும் உற்பாதமாகத் தோன்றின வென்க. கந்தர்ப்பநகரம் - மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் முதலிய அமைந்துள்ள நகரம்போல ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையுந்தன்மையது; இதனை, கபுரம [ஆகாசபட்டணம்] என்றும் வழங்குவர். "ஸாவதிகுத்தம் ஸததோத்தித்தம்ச பயதம்ந்ருபதிராஷ்ட்ராணும்" [கந்தர்வநகரம் எல்லாதிசைகளிலும் எப்போதும் தோன்றுமாயின், அது அரசனுக்கும் தேசத்திற்கும் பேரச சதனை விளைக்கும]" என்று வராக மிகிரர் கூறியுள்ளதனால், எனுணும் என்பதற்கு - இரட்டிறமொழிதலாக எல்லாவிடத்திலும் எல்லாப்போதிலும் என்று பொருள் கொள்ளலாம். கந்தர்வநகரம் - கந்தருப்பநகரமெனத் திரிந்தது; 'கந்தர்ப்பநகர மெனுணுங் கரியும்' என்று பாடலுகொண்டு மன்மதன் வாசஞ்செய்யுமிடமாகிய சிங்காரப்பூஞ்சோலை அந்தப்புரம் முதலியவை நீங்குகாணப்படும் என்று பொருள கொள்ளுதல் அதனுணைச் சிறப்பின்று. (சடு)

சசு. தோரண முறிந்தன துணியச சூழிமால்
வாரண முறியுமால் வலத்த [1]வாண்மருப
பாரண மந்திரத் தறிஞர் [2]காட்டிய
பூரண குடத்துநீர் [3]நறவு பொங்குமால்.

(இ - ள.) தோரணம் - தோரணங்கள், முறிந்தன ஒடிந்தனவாகி, துணிய - துணுபட,—சூழி - முகபடாதத்தையுடைய, மால்-பெரிய, வாரணம்-யானைகள், வலத்த - வலிமையுள்ள, வாள் - ஒளியையுடைய, மருப்பு - தந்தங்கள், முறியும் - ஒடிபடும்; அறிஞர் - (வைதிகருமுதலோர்) அறிந்த அந்தணர், ஆரண மந்திரத்து - வேதமந்திரங்களாலெகொண்டு, காட்டிய - பிரதிஷ்டித்த, பூரண குடத்து - நிறைந்த கும்பங்களிலுள்ள, நீர் - பரிசுத்த ஜலம், நறவு பொங்கும் - கள்ளாகிப் பொங்கும்;(எ - று.)—ஆல்-அசை.

தோரணம் முறிந்து துணுபடுதலும், யானைகள் பகையைக் குத்திக் கொல்லுந்தனமையாய்ந்த தமது வலிய தந்தங்கள் ஒடியப்பெறுதலும், வேதம் வல்ல அந்தணர் அபிமந்திரித்துவைத்த பூர்ணகும்பங்களின் சுத்தஜலம் கள்ளாய்ப்பொங்குதலும் உற்பாதமாக நிகழ்ந்தன வென்க. தோரணம்-ஆகாசத்து அமைக்கப்படுவனவாகிய கட்டுவாயில்; பி - மீ:—[1]வான் மருப்பு. [2]ஆட்டுறு. [3]நறவிற். (சசு)

சஎ. விண்டொடர் மதியினைப் பிளந்து [1]மீனெழும்
புண்டொடர் குருதியிற் பொழியும் போர்மழை
தண்டொடு [2]திகிரிவா டனுவென் றின்னன
மண்டமர் புரியுமா லாழி மாறுற.

(இ - ள.) விண் தொடர்-ஆகாயத்திற் செல்கின்ற, மதியினை-சந்திரனை, பிளந்து - பிளந்துகொணடு மீன - நக்ஷத்திரம், எழும் - புறப்படும்; போர் - (ஆகாயத்தில்) கலித்துபரந்த, மழை - மேகங்கள், புண தொடா குருதியின் -

விரணத்திலிருந்து வழியும் இரத்தத்தைக்கொண்டு, பொழியும் - மழைபெய்யும்; தண்டொடு - கதையும், திகிரி - சக்கரமும், வாள் - வாளும், தனு - வில்லும், என்று இன்னன - என்று இப்படிப்பட்ட ஆயுதங்கள், ஆழி மாறு உற - (பேரொலியால்) கடலோடு மாறுபடும்படி, மணடு அமர் - மிகுந்தபோரை, புரியும் - தாமேசெய்யும்; (எ - று.)

'நட்சதிரநாதன்' என்று பேர்பெறும்படி நட்சத்திரங்கட்கெல்லாம் தலைவனான சந்திரனை அந்த நட்சதிரங்கள் மீறிப் பிளந்துகொண்டு எழுதலும், வானம் இரதமழைபொழிதலும், தண்டம் சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்கள் பேரொலிபடத் தாமே ஒன்றோடொன்று போர்புரிதலும் உற்பாதமாகத் தோன்றின வென்க. புண் தொடர் - குருதிக்கு அடைமொழி. குருதியைப் பொழியும் எனப் பொருள் கொண்டால் குருதியின் என்பதில், இன்சாரியையை விற்க இரண்டனுருபுதொக்கதென்க. பி - ம்.—[1]தின்னெழும். [2]தியமீன்.

சூ. மங்கையர் மங்கலத் தாலி மற்றையோ
ரங்கையின் வாங்கின ரெவரு மன்றியே
கொங்கையின் வீழ்ந்தன குறித்த வாற்றினு
லிங்கித னற்புத மின்னுங் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) மங்கையர் - பெண்களது, மங்கலம் தாலி - சுபமான தாலிகள், மற்றையோர் எவரும் - பிறரொருவரும், அம் கையின் வாங்கினர் அன்றியே - தமது அகங்கையால் அறுத்தனரல்லாமலே, கொங்கையின் - (அவரவர்) தனங்களின்மேல், வீழ்ந்தன - தாமேவிழுந்தன; இங்கு குறித்த ஆற்றினால் - இப்பொழுது சொன்ன முறைப்படியே, இதன் - இத்தீக்குறியினது, அற்புதம் - ஆச்சரியததை, இன்னும் - இன்னமும், கேட்டி - கேட்பாயாக; (எ - று.)

இராக்கதமகளிர் தமது கழுதிலணிந்துள்ள மங்கலநாண்கள் பற்றியிழுப்பவு மெவரும இல்லாமலே தாமே அற்று அம்மகளிர கொங்கைகளின்மேல் விழுகின்றன; இதுவும் ஓர் உற்பாதமே; இன்னும் கூறுகின்றேன் கேள்! என்று பின்னும் திரிசடை கூறலாயின ளென்க. (சூ)

சூ.—இராவணனுக்குத் தீங்கு உண்டாவதைக் குறிக்கும் தீக்குறியைத் திரிசடை கூறுதல்.

மன்னவன் மேவிய மயன்ம டந்தைதன்
பின்னவி மோதியும் பிறங்கி வீழ்ந்தன
[1]தன்னிரு ஞ் சுடர்சுடச் சுறுக்கொண் [2]டோறின
வின்னலுண் டெனுமிதற் கேது [3]வீதெனு.

(இ - ள்.) மன்னவன் தேவி - லங்காராஜனான இராவணனது மனைவியும், அ மயன் மடந்தைதன் - அந்த மயனது மகளுமான மந்தோதரியினது, ஓதியும் - கூந்தல் மயிர்களும், பின் அவிழ் பிறங்கி வீழ்ந்தன - பின்னல அவிழ்ந்து நிறைந்து விழுந்தன; (இன்னும அவை), தன் இரு சுடர் சுட -

(அருகில்) பொருந்திய பெரிய விளக்கின் சுவாலை பற்ற, சுறுக்கொண்டு எறின - சுறுசுறு வென்று விரைந்து வெந்தன; இன்னல் உண்டு எனும் இதற்கு - (கொடிய அரக்கர்களுக்கெல்லாம்) துன்பமுண்டாமென்று (நான்) சொன்னதற்கு, ஏது - காரணம், ஈது - இசசெயலுமாம், எனை - என்று, (எ - று.),—'இயம்பி' என மேற்கவியோடு முடியும.

இராவணனது மனைவியான மண்தோதரியினது பின்னிய கூந்தல்தானே அவிழ்ந்ததும, விளக்குச சுடரில் சுறுக்குணடு வெந்ததும் அவள் மகாகலநாணி முத்தலைத தெரிவிகருந் தீகருறியா மென்றன ளென்பதாம. பின்-மூதனிலைத தொழிற்பெயா. பின் - பின்னே, வீழ்ந்தன வென்றுமாம். சுறுக்கொணடு - விரைந்து வேதற்குறிபபு. பி - மீ:—[1]துன்னரும். [2]எறிற்றுல. [3]என்பதே.

ரு০ —இதுமுதல் நான்தகவிகளால், திரிசடை தான் பின்னுங்கண்ட கனவைக் கூறுதல்.

என்றன னியம்பிவே [1]றிசைப்பக் கேட்டியா
லின்றிவ ணிப்பொழு [2] திையந்த தோர்கனு
வன்றுணைக் கோளரி யிரண்டு மாறிலாக்
குன்றிடை [3]யுழுவையங் குழுக்கொண் டீண்டியே.

(இ - ள்.) என்றனள் இயம்பி - என்று இவ்வாறு சொல்லி, (பின்பு), வேறு இசைப்ப - வேரொன்று (நான்) சொல்ல, கேட்டி - கேட்பாயாக; இன்று - இன்றைக்கு, இவண் - இவ்விடத்தில், இப்பொழுது—, ஓர் கனு - ஒருசொப்பனம், இயைந்தது-உணடாயிற்று; (அதுவென்னவென்றால்),—வல்-வலிய, துணை-ஒன்றுக்கொன்று துணையான, கோள் அரி இரண்டு-இரணடு ஆண்சிஙகஙகள், மாறு இலா குன்றிடை - ஒப்பில்லாததொரு பெரியமலையிலே, அம் உழுவை குழு கொணடு-கணணுக்கு அழகிதாகத்தோன்றுகின்ற புலிக்கூட்டத்தை (த்தமக்குத் துணையாக) க்கொண்டு, ஈணடி - (அதனோடு) சோந்து வந்து,—(எ - று.)—இக்கவியில் 'ஈணடி' என்பது, மேற்கவியில் 'கொன்ற' என்னும் வினையோடு முடியும்.

கீழ்ப்பாட்டினிறுதியில் 'எனு' என்று வந்ததனால் இப்பாட்டில் 'என்றனள்' என்றது - அனுவாதம்; அன்றிக்கே, எனு - அசையாகவுமாம். முன் சொன்ன கனு நிகழ்ந்த காலத்தை, கீழ் சூ-ஆக கவியில் 'ஈழைநாள்' என்றதனுற் கூறியதனால், இனிசசொல்லுக கனு நிகழ்ந்த காலதையும இடத்தையும் 'இன்றிவணிப்பொழுது' எனறதனுற் கூறினள். இக்கனு நிகழ்ந்தது இவ்விடத்திலென்றதனால், முற்கனு நிகழ்ந்தது இவ்விடத்திலன்று தனதுவீட்டிலென்று கொள்க. அரி - ஹரி என்னும வடமொழியின் திரிபு; (யானை முதலிய பெரிய விலஙகுகளேயும்) ஹரிகவல்லதென்று பொருள்: ஹரித்தல் - அழித்தல். குன்றிடை ஈணடி என இயையும; குன்றிடை உழுவை என இயைந்தால், மலையில் வசிகரும் புலிக ளெனக. பி - மீ —[1]இன்னும். [2]எதிர்ந்தது. [3]உழுவையாம். (ரு০)

ருக. வரம்பிலா [1]மதகரி யுறையு மவ்வன
நிரம்புற வளைந்தன நெருக்கி நேர்ந்தன
[2]குரம்பறு பிணம்படக் [3]கொன்ற மாறிலாப
புரம்புக [4]விருந்ததோர் மயிலும் போயதால்.

(இ - ள்.) வரமபு இலா-அளவிலலாத, மத கரி-மதத்தையுடைய யானைகள், உறையும - வசிக்கின்ற, அ வனம - அத்தக்காட்டை, நிரம்புஉற - நிரம்புதல் பொருந்த [இடைவிடாமல்], வளைந்தன - சூழ்ந்துகொண்டவையாய் நெருககி - வருததி, நேர்ந்தன - எதிர்த்தது, குரம்பு அறு பிணம பட - எல்லையில்லாத பிணஙகள் பொருந்தும்படி, கொன்ற - கொன்றன; இருந்தது ஓர் மயிலும - (அவ்வனதகில்) வந்திருந்தஒதாரு மயிலும், மாறு இலா - ஒப்பில்லாத, புரம் - (அசுரஙகளது) நகரததை, புக - அடைதற்கு, போயது - (அவற்றுடன்) சென்றது; (எ - று.)

அரியிரணடுவ கொன்ற வென்க. இக்களுவினால், ராமலக்ஷ்மணர் பெருவலியுள்ள வானரர்களைத் தூணையாகக்கொணடு இலஙகையைச சார்ந்து அஙகுள்ள அரக்கரையெல்லாம கொன்று, சீதாபிராட்டியைச சிறைமீட்டுதததமது நகரத்துக்குத திருமபிசசெல்லுதல் குறிப்பிகசப்படுதல் காண்க. அயோத்தி யெனபதன் பொருளை உட்கொணடு, மாறிலாப்புரம - பகையில்லாத பட்டணம் என்று கூறியதுமாம். பி - ம்.—[1]மால். [2]வரமபு. [3]கொன்று வாலிதின். [4]மீண்டதோ. (ருக)

ருஉ. ஆயிரந் திருவிளக் கமைய [1]மாட்டிய
சேயொளி [2]விளக்கதொன் றேந்திச செப்பல
னையகன் றிருமனை நின்று [3]நண்ணுதன்
மேயினள் வீடணன் கோயின் மென்சொலாய்.

(இ - ள்.) மெல் சொலாய-மென்மையான சொற்களை புடையவளே!—ஆயிரம் திரு விளக்கு - ஆயிரம் அழகிய விளக்குக்களை, அமைய-எரியும்படி, மாட்டிய - கொளுதலிய, சேய் ஒளி விளக்கு அது ஒன்று - சிவந்த ஒளியையுடையதொரு பெரு விளக்கை, ஏந்தி - கையிலெடுதது, செய்யவள் - சிவந்தநிறமுடையவளொருத்தி, நாயகன் திரு மனை நின்று - ராக்ஷசராஜனகிய ராவணனது அழகிய அரணமனையினின்றும், வீடணன் கோயில - விபீஷணனது அரணமனையை, நண்ணுதல் மேயினள் - அடைதலானள்; (எ - று.)

இது, ராஜ்யலக்ஷ்மி இராவணனுடைய மாளிகையிலிருந்து ஸ்ரீவிபீஷணழ்வானுடைய மாளிகையைச சார்தலைக் குறிப்பித்தல் காணக. முதலடியில் விளக்கு - திரியிற் பற்றியெரியும் நெருப்புச்சுவாலை; இரணடாமடியில் விளக்கு - அசசுவாலைகள் பலவற்றிற்கு இடமான தணடுக்கு ஆகுபெயர். 'செய்யவள்' என்றது, இலக்குமியை யென்னலாம். பி - ம்.—[1]நாட்டிய. [2]விளக்கம். [3]நண்ணுதல். (ருஉ)

ஐஈ. [1]பொன்மலை புக்கவப் பொருவில் போதினி
லென்னீரீ யுணர்த்திலை முடிந்த தில்லென
வன்னையே யதன்குறை காணென் [2]றயிழை
யின்னமூந் [3]துயில்கெனு விருகை கூப்பினாள்

(இ - ள்.) பொன் மலை புக்க - (அப்பெண என் தந்தையது) பொன்மய மான மாளிகையை அடைந்த; அ - அந்த, பொருவு இல் போதினில்-ஒப்பில் லாத சமயத்தில், நீ—, என்னை—, உணர்த்திலை - துயிலெழுப்பினாய்; (ஆத லால்), முடிந்தது இல் - (அக்கரு) முடிந்ததிலலை, என - என்று (திரிசடை) சொல்ல,—ஆயிழை - ஆராய்ந்து எடுத்தணிந்த ஆபரணங்களையுடைய பிராட்டி,—'அன்னையே - தாயே! அதன் குறை காண் - அகருவின் குறை யைக் காண்பாயாக,' என்று - என்று சொல்லி, இன்னமும துயில்க என - (அதன்பொருட்டு) இன்னமூந் தூங்குவாயாக வென்றுஞ் சொல்லி, இரு கை கூப்பினாள் - (தனது) இரண்டு கைகளையுங குவித்துத தொழுதாள்; (எ-று.)

இவ்வாறு அனுகூலமான நற்குறிகளைக் களங்கமிலசியால் முன்னமே அறிந்து கூறிய திரிசடையை நோகி, குறையாயுள்ள அந்தக கனவை முற்றவும் அறியவேண்டு மென்று ஆசரகொண்ட சீதாபிராட்டி 'இனியும் உறஙகி அந்தக் கனவை முற்றவும் உணர்ந்து கூறுவாயாக' என்று சொல்லிக் கைகூப்பி வணஙகின ளென்பதாம் பொன் - இலக்குமிபோன்ற அவள், மலைபுக்க என்றுமாம். பி - ம்:—[1]பொன்னகர் [2]ஆய்வளை. [3]துயிலெனு. (நிஙக)

மீட்டுமத் திரிசடை யெனனு மென்சொலாள்
தோட்டடம் பொருகுழைத தோகை யேயனைப்
கேட்டலுங் கடுவெனக் கிளருற் பாதமாய்
நாட்டினின் யாவரு நடுங்கக் காட்டுமால்.

என்று ஒருபாடல் இங்கே சில பிரதிகளிற் காணகின்றது.

ஐஉ. அப்போது அநுமான் சீதையிருக்குமிடத்தைக் காணுதல்

இவ்விடை யண்ணலவ விராம னேவிய
வெவ்விடை யனைய போர் வீரத் தூதனு
மவ்விடை யெய்தின னரிதி னேக்குவா
னெவ்விடை மடந்தைதன் னிருக்கை நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இ இடை - இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், அண்ணல் - பெருந் தன்மையையுடைய, அ இராமன் - அந்த ஸ்ரீராமன், எவிய - அனுப்பின, வெமவிடை அனைய - கொடிய காளையைப் போன்ற, போர் - போரில்வல்ல, வீரம - வீரதன்மையையுடைய, தூதனும் - தூதனுகிய அனுமானும,—அரி தின் - அருமையாக, நோக்குவான் - பார்த்துவருபவனுய், அ இடை - அந்த இடத்தை, எய்தினன் - அடைந்து,—நொ இடை. மடந்தைதன் - (மிகவும்

மெல்லியதாதலால்) வருந்துகின்ற இடையையுடைய பிராட்டியின், இருக்கை-இருப்பிடத்தை, நோக்கினான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

மேல் சுநூ-ஆஞ் செய்யுளில் சீதையை அனுமான் நேரிற் கண்ட செய்தியைக் கூறுவதனால், ஆசிரியர் இச்செய்யுளில், சீதையிருக்கின்ற அசோக வனிகையைக் கண்டதையே கூறுகின்றனரென உணர்க. இராமபிரானது தூதனுய் இலங்கையிற் புகுந்து 'சீதையை எங்குக் காண்போம?' என்னுங் கவலையோடு ஓரிடத்தையும் விடாமல் உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டுவருபவனுகிய அனுமான் சீதாபிராட்டியெழுந்தருளியிருக்கின்ற அவ்வசோகவனிகையைக் காணலாயின னென்க. விடை - விருஷம் என்னும் வடமொழியின் திரிபு: இது, கம்பீரமான தோற்றத்துக்கும் கடைக்கும் வலிமைக்கும் உவமை. கொவ்விடை - வினைததொகை; கொ என்னும் வினைப்பகுதியின்முன் இடையெழுத்து மிகுதது; [நன் - உயிர் அ.] இடைக்கு வருததம-மேலுதடீழுமுள்ள பருத்த உறுப்புக்களைப் பரித்தலினு லாகியது. (நிசு)

நூடு -துயிலினுற் சோர்ந்துகிடந்த அரக்கியர் உணர்ந்தெழந்து அப்பொழது படைகளை யேந்திக்கொண்டு திரளுதல்.

அவ்வயி னரக்கிய ரறிவுற் றமமவோர்
செவ்வையி றுயினமைச் [1]செகுத்த தீதெனு
வெவ்வயின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினர்
வெவ்வயின மழுவெழுச் சூல [2]வெங்கையார்.

(இ - ள்.) அ வயின் - அப்பொழது, அரக்கியா - (பிராட்டிக்குக் காவலாகவுள்ள) இராகூசிகளெல்லாம்,—அறிவுற்று - தூக்கம் தெளிந்து, 'அம்ம-ஆசசரியம! ஓர் - ஒரு, செவ்வையில் - நன்மையில்லாத, துயில் ஈது - இதத தூக்கம், நமை - நம்மை, செகுத்தது - கெடுத்தது', எனு - என்றுசொல்லி, எ வயின் மருங்கினும் - எல்லாப்பக்கங்களிலும், எழுந்து - எழுந்திருந்து,—வெம - கொடிய, அயில் - வேலையும், மழு - மழுவையும், எழு - வரைதடியையும், சூலம் - சூலத்தையும் ஏந்தின, வெம கையார் - கொடிய கைகளையுடையவர்களாய், வீங்கினர் - திரண்டாரகள்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டியின் சிறைச்சாலைக இராவணனேவியுள்ள அரக்கியர் சற்றுக் கண்ணயர்ந்துகிடந்து திடீரென்று துயிலுணர்ந்தெழுந்து 'நமது அரசன் கட்டளைகளுமாறுக கணனுமகிவிட்டோம!' எனறு அஞ்சித் தணுகுற்றதமதுசெயலைப் பழித்திட்டு, வேல் மழு முதலிய படைகளைக கைகளிலேந்திக்கொண்டு நாறபுறததிலும திரண்டனரென்க. முதலடி-முற்றுமோனை. அம்ம - வியப்பிடைச்சொல். பி - மீ.—[1]செய்த தீங்கெனு. [2]எத்தினர். (நிடு)

நூசு.-இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - அவ்வரக்கிமார்களின் தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

வயிற்றிடை வாயினர் வளைந்த நெற்றியிற்
குயிற்றிய விழியினர் கொடிய நோக்கின

செயிற்றினுக் கிடையிடை யானை[1]யாளிபேய்
துயிற்கொள்வெம் பிலனெனத் தொட்ட வாயினர்.

(இ - ள்.) (அவ்வரசகியருட் சிலர்), வயிற்றிடை-வயிற்றில், வாயினர்-வாயையுடையவர்கள்; வளைத்த-வளைவாகவுள்ள, நெறியில்-நெற்றிமேலே, குயிற்றிய - (கடவுளால்) அமைக்கப்பட்ட, விழியினர் - கண்ணையுடையவர்கள்; கொடிய நோக்கினர் - பயங்கரமான பார்வையையுடையவராகள்; செயிற்றினுக்கு இடை இடை-பற்களுக்கு நடுவே நடுவே, யானை - யானைகளும், யாளி - யாளிகளும், பேய - பேய்களும், துயில் கொள் - நித்திரை கொள்ளுகின்ற, வெம்-கொடிய, பிலன் என மலைக்குகைபோல, தொட்ட - ஆழமாகவுள்ள, வாயினர்-வாயையுடையவர்கள்; (எ - று.)

அவருள்ள அரசகியர்யாவரும் கண்டமாதகிரத்தில் திருக்கிட்டு அஞ்சும் படியான கோரரூபமுடையவ ரென்பது இங்கு விளங்கும். யாளி - யானையைக் கொல்வதும், சிங்கம்போல்வதும், தந்திக்கையையுடையதுமாகியதொரு மிருக விசேஷம். பி - ம்:—[1]யாளிகள். (நிசு)

நிஎ. ஒருபது கையின சொற்றைச் செண்ணிய
ரிருபது தலையின ரிரண்டு கையினர்
வெருவரு [1]தோற்றத்தர் விகட வேடத்தர்
பருவரை யெனமூலை பலவு நாற்றினர்.

(இ - ள்.) ஒரு பது கையினர்-பதத்துக்கைகளையுடையவர், ஒற்றை செண்ணியர்-ஒரு தலையையுடையவர்; இருபது தலையினர் - இருபது தலைகளையுடையவர; இரண்டு கையினர - இரண்டு கைகளை யுடையவர்; வெருவரு தோற்றத்தர் - (யாவரும்) அஞ்சுதற்குக் காரணமான ரூபத்தை யுடையவர்; விகட வேடதர - வெவ்வேறுவகைப்பட்ட (ஆடைமுதலிய) கோலங்களை யுடையவர்; பரு வரை என - பருத்த மலைகள் போல, மூலை பலவும் - பல தனங்களும், நாற்றினர் - தொங்கப்பெற்றவர்; (எ - று)

விகடவேடத்தர - வேறுபட்ட [காண்பதற்கு விகாரமாகிய] வடிவமுள்ளவரென்று பொருள் கூறலுமாம். வேடம் - வேஷம். நாற்றினர், நால்என்பதன் பிறவினையாகிய நாற்று - பகுதி. (நிஎ)

நிஅ. சூலம்வாள் சக்கரந் தோட்டி தோமரங்
காலவேல் கப்பணங் கறற கையின
ராலமே யுருவுகொண் டனைய மேனியர்
வாலமே தரித்தவன் வெருவும் வன்மையர்.

(இ - ள்.) சூலம் - முத்தலைவேலும், வாள் - வாளும், சக்கரம் - சக்கரமும், தோட்டி - அங்குசமும், தோமரம் இருப்புலக்கையும், கால வேல் - யமனுக்கொப்பான பெருவேலும், கப்பணம் - கைவேலும், (ஆகிய இவ்வாயுதங

களைப் பிரயோகிப்பத்தற்கு), கற்ற - பழகிய, கையினா - கையையுடையவர் கள்; ஆலமே - விஷந்தான், உருவு கொண்டு அனைய - பெண்வடிவமாகப் பரிணமித்தாற்போன்ற, மேனியா-உட்பின் கருநிறத்தையுடையவர்; வால் அம் தரித்தவன் - வெண்ணிறமுள்ள கங்காஜலத்தை (சடையிற்) கொண்ட (சங்காரகடவுளாகிய) உருத்திரமூர்த்தியும், வெருவும் - அஞ்சும்படியான, வன்மையர் - வலியின் மிகுதியையுடையவர்; (எ - று)

தோமரமென்று பேரீட்டிக்கும் பெயருண்டு. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஊழ்வினைக்கேறப காலதத்தை வரையறுத்தலால், காலன் என்று யமனுக்குப் பெயர். கப்பணம்-இரும்பால் யானைதெருஞ்சி முள்ளாகப் பண்ணியது என் பர் நச்சினார்க்கினியர். ஆலம் - ஹாலம். தோட்டி - மாவெட்டி. அம் - நீர். சர்வசங்காரக்கடவுளும் அஞ்சத்தக்கவரென்று அரக்கியரது மிககொடு மையைத் தற்றடியில விளகினர். (நுஅ)

நுகூ. கரிபரி வேங்கைமாக் கரடி யாளிபே
யரிநரி நாயென வணிமு கத்தினர்
வெரிறுறு மூகத்தினர் விழிகண் மூன்றினர்
புரிதரு கொடுமையர் புகையும வாயினர்.

(இ - ள்.) கரி - யானையும், பரி - குதிரையும், வேங்கை மா - புலியும், கரடி - கரடியும், யாளி - யாளியும், பேய் - பேயும், அரி-சிங்கமும், நரி - நரி யும், நாய் - நாயும், என - ஆகிய இவைபோல, அணி - பொருந்திய, மூகத் தினர் - முகத்தையுடையவர்; வெரிந் உறு - முதுகிலே பொருந்திய, மூகத் தினர் - முகத்தையுடையவர்; விழிகள் மூன்றினர் - மூன்று கண்களையுடைய வர்; புரிதரு கொடுமையர் - செய்கின்ற கொடுந்தொழிலையே யுடையவர்; புகையும் வாயினர் - புகைகின்ற வாயையுடையவர்; (எ - று.)

அவ்வரக்கியர் யானைமுகம் குதிரைமுகம் முதலாகப் பலவகைக் கொடிய மிருகங்களின் முகங்கள் அமையப்பெற்று இவ்வாறு உடம்புகளுக்குத்தக்க முகம் அமையாமல் அருவருப்புக்கும் அசசதத்துக்கும் இடமான தோற்ற முடையவரென்பதாம். (நுகூ)

ரூ ம.-துயிலுணர்ந்த அரக்கிமார் சீதாபிராட்டியைத் தூழ்ந்துகொள்ளுதல்.

எண்ணினுக் களவிட லரிய வீட்டினர்
கண்ணினுக் களவிட லரிய காட்சியர்
பெண்ணெனப் பெயர்கொடு திரியும் பெற்றியர்
துண்ணெனத் துயிலுணர்ந் [1]தெழுந்து சுற்றினர்.

(இ - ள்.) எண்ணினுக்கு - மனத்திற்கும், அளவு இடல் அரிய-அளவிடு வதற்கருமையான, ஈட்டினா - வலிமையையுடையவர்களும், கண்ணினுக்கு அளவு இடல் அரிய - கண்களுக்கு அளவிட அருமையான, காட்சியர் - தோற்ற முடையவர்களும், பெண எனபெயர் கொடு திரியும்-பெண்களென்று

பெயர் வைத்துகொண்டு திரிகிற, பெற்றியர் - ஆண்தன்மை யுடையவர்களு மாகிய அரக்கிமார்,—தண் என - திடுக்கென்ற, தயில் உணர்ந்து-தூக்கம் விழித்து,எழுந்து சுற்றினர்-எழுந்துவந்து(சீதையைச) சுற்றிக்கொண்டார்கள்;

ஈடு - பலம்; ஈட்டு என எடுத்துத் திரட்சியென்றுமை கொள்ளலாம். பெற்றி - பெளருஷம். பி - ம்:—[1]எ வரும். (சுo)

சுக —அப்போது சீதை வந்தீத்தலும், அநுமான் ஆங்த மரத்தின்மே லிருத்தலும்.

ஆயிடை [1]யுரையழிந் தழகன் றேவியுந்
தீயனை யவாமுக நோக்கித் தேம்பிளு
ணையகன் றூதனும் விரைவி னண்ணிளு
ணெய்வில துயர்மரப் பணையி னும்பரான்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, அழகன் தேவியும் - சர்வாங்க சுந்தரனுகிய இராமபிரானது மனைவியான சீதையும், உரை அழிந்து-பேச்சு ஒடுங்கி, தீ அனையவர் முகம் நோக்கி - நெருப்புப்போலக் கொடிய அவ்வரக்கி மாரது முகங்களைப் பார்த்து, தேம்பினள்-வாடினள்; நாயகன் தூதனும் - ஸ்ரீராமதூதனுகிய அனுமானும்,—விரைவில் நண்ணினன் - சீகிரத்தில் (அங்குவந்து) சேர்ந்தவனய், ஓயவு இலது உயா மரம் பணையின் உம்பரான்-மூடிவில்லாமல் உயாந்து வளர்ந்திருப்பதான ஒருமரத்தின் கிளையின்மே லுள்ளவனனன்; (எ - று)

அரக்கியர்களின் கொடுமைக்கு அஞ்சிப் பிராட்டி ஒடுங்கியிருக்கையில், அநுமான் அங்குள்ளதொரு ஓங்கிய மரகிளையில் சிறிய வடிவதோடு எவர்க்கும் தெரியாதபடி மறைந்து பார்த்திருந்தன னென்பதாம். பி - ம் — [1]உரையவிழ்ந்து. (சுக)

சுஉ.—அரக்கியர் ஆயுதங்களோடு திரண்டதன் காரணத்தை அநுமான் கருதுதல்.

அரக்கிய ரயின்முத லேந்து மங்கையர்
நெருக்கிய குழுவினர் தயிலு நீங்கின
ரிருக்குநர் [1]பலரிதற் கேது வென்னெனப்
பொருக்கென வவரிடைப் பொருந்த நோக்கினன்.

(இ - ள்) 'அரக்கியர் பலர் - அநேக ராக்ஷசிகள், அயில் முதல் - வேல் முதலிய ஆயுதங்களை, ஏந்தும் - தரித்த, அம கையர் அங்கையையுடையவர் களும், நெருகிய குழுவினர் - நெருகமுள்ள கூட்டமாகக் கூடினவரும், தயிலும் நீஙினர் - தூகமும் தெளிந்தவர்களுமாய், இருக்குநர் - (இஙகே) இருக்கிறார்கள்; இதற்கு ஏது என் - இதறகுக காரணமென்ன ?' எனு என்று சிந்தித்து, அவா இடை - அவர்களுள்ள இடத்தை, பொருக்கென

விரைவாக, பொருந்த நோக்கினன்-உற்றுப்பார்த்தான், (திருவடி); (எ-று)—பொருக்கென - விரைவுக் குறிப்பு.

அரக்கியா துயிலுணர்த்துவந்து வேல்முதலிய படைகளைக் கையிற் கொண்டு சீதாபிராட்டியை நெருங்கிநிற்க, அதனைக்கண்ட அநுமான் 'இவர்கள் இவ்வணம் செய்யக காரணம் யாது?' என்ற எண்ணத்தோடு அவ்வரக்கியர் திரண்ட இடத்தை உற்றுப்பார்க்கலாயின னென்பதாம். பி - ம்·—[1]மற்றிதற்கு. (சுஉ)

சுஙு.-உற்றுப்பார்த்த அநுமான் அவர்கள் நடுவில் சீதாபிராட்டியைக் காணுதல்.

விரிமழைக் குலங்கிழித் [1]தொளிரு மின்னெனக்
கருநிறத் தரக்கியர் குழுவிற் கண்டன
னுருநிறத் தொருதனிக் கொண்ட [2]ஞாழியா
னிருநிறத் துற்றவெற் கியைந்த காந்தத்தை.

(இ - ள்.) உரு நிறத்து - திருமேனிநிறத்தினால், ஒரு தனி கொண்டல்-ஒப்பற்றதொரு மேகமொண்ட மேகமபோன்ற, ஞாழியான் - யுகாந்தகாலத்தும் அழியாத நிலைமையுள்ள திருமாலினது, இரு நிறத்து-பெரிய மார்பில், உற்ற-பொருந்திய, எறகு இயைந்த-எனது பக்திக்கு ஏற்ற இடமாயுள்ள, காதத்தை-அழகிய பொருளான இலக்குமியின் அவதாரமாகிய சீதாபிராட்டியை,—விரி-(ஆகாயத்தில்) பரவுகிற, மழை குலம் - கறுத்த மேகக்கூட்டத்தை, கிழித்தது - (கீழில்) பிளந்துகொண்டு, ஒளிரும் - (அங்கு) விளங்குகிற, மின் என-மின்னலைப்போல, கரு நிறத்து அரக்கியர் குழுவின-காரியநிறத்தையுடைய அரக்கிமார் கூட்டத்தினிடையில், கண்டனன்-பார்த்தனன், (அநுமான்); (எ-று.)

"அகலகில்லேனிறையு மென்று அலாமேல்மங்கை யுறை மார்பு" என்றவாறு ஒருகொடிப்பொழுதும திருமாலின் திருமார்பை விட்டுப்பிரியாதவளாகியஇலக்குமியினது திருவவதாரமான சீதாபிராட்டி,காரியமேகக்கூட்டங்களைப் பிளந்துகொண்டு மின்னற்கொடி விளங்குவதுபோல கண்ணுக்கேறென்று தோன்றுகின்ற அரக்கியாகூட்டத்தின் நடுவில் விளங்குவதை அநுமன் கண்டன னென்பதாம். 'ஏறவியைந்தகாந்தம்' எனபதனால் நூலாசிரியர் தாம் பிராட்டி பக்கல் வைத்துள்ள அதிசயத்தையும், அபிராட்டியினது ஒப்புயர்வில்லாத பேரழகையும விளக்கினார். காதம் - அழகிய பொருள்; இனி, மனத்தை ஈடுபடமாறு இழுத்துக் கவர்வதுபற்றி, காந்தமென்று ரெனினுமாம். பி - ம்:[1]ஒக்கு. [2]ஆமெனுக கருநிறத்தழகனுக்கமைந்த காந்தையை. (சுஙு)

சுசு.-இதுவும், மேற்கவியும் - ஒருதொடர்; இவள் சீதையே யென்று நிச்சயித்து, அநுமான் மிகமகிழ்தல்.

தொடற்கரு மரக்கியர் காவல் சுற்றுளாண்
மடக்கொடி சீதையா மாத ரேகொலாங்

கடற்றுணை நெடியதன் கண்ணி னீர்ப்பெருந்
தடத்திடை யிருந்ததோ ரன்னத் தன்மையாள்.

(இ - ள்.) தொடற்கு அரும் - தொடுவதற்குங் கூடாத [மிகப் பயங்கரமான அல்லது அருவருப்பைதருகிற], அரக்கியர் - அரக்கிமார்களால், காவல் சுற்றுளாள் - சுற்றிலுங் காவல் செய்யப்பட்டுள்ளவளாகிய, மட கொடி இளைய பூங்கொடிபோன்ற இம்மகள், கடல் துணை நெடிய - கடலவ்வளவு பெரியனவாகிய, தன் கண்ணின் - தனது கண்களினின்றும் பெருகுகின்ற, நீர் - நீராகிய, பெரு தடத்திடை - பெரிய தடாகத்திடையில், இருந்தது - இருந்ததாகிய, ஓர்-ஒரு, அன்னம்-அன்னப்பேடுபோன்ற, தன்மையாள்-தன்மையையுடையவளாதலால் [இடைவிடாமற் கணணீர் வெள்ளத்தைப் பெருக்குதலால்], சீதை ஆம் மாதர் ஏ கொல் ஆம்-சீதாபிராட்டியாரேபோலும்; (எ-று.)

ஒருதடாகத்தின் நடுவில் அன்னப்பறவை தங்கியிருத்தல்போலத் தனது மிகப்பரந்த கண்களினின்று நீர்வெள்ளம் பெருகித் தடாகமாக அதன்நடுவே அரக்கியர் சூழ்ந்து காவல்செய்ய இருக்கின்ற ளாதலால், இங்ஙனகை, சீதாபிராட்டியாகவே இருக்கவேணு மென்று அனுமான் ஊகித்தன் னென்பதாம். கண்ண நீரைப்பெருகக் கொண்டிருத்தலால், இவள் சீதை யென்று கண்டன னென்க. கடற்றுணை நெடியதன்கண் - ''அஞ்சொற்களழுதிலள்ளிக் கொண்டவள் வதன மைநீர், கஞ்சத்தினளவிற் றேனுங் கடலினும் பெரிய கண்கள்'' என்றார் ஆணியசாண்டத்தும். ''தொடற்கரும்'' என்னும் இச்செய்யுள்தொடகுகி, அடுத்த செய்யுளில் 'தேவியே' என்பதுவரையில் அநுமான் தன்னுள்ளத்தில் நினைவது. (சுச)

சுரு. வீடின தன்றறன் யானும் வீகலேன்
றேடினென் கண்டனென் றேவி யேயெனா
வாடினன் பாடின னுண்டு மீண்டும்பாய்ந்
தோடின னுலாவின னுவகைத் தேனுண்டான்.

(இ - ள்.) 'அறன் - தருமம், வீடினது அன்று - அழிந்ததன்று; யானும்-நானும், வீகலேன் - (இனி) இறக்கமாட்டேன்; (எனென்றால்), தேடினென்-(பிராட்டியைத்) தேடிவந்த யான், கண்டனென் - (இப்பொழுது அவரைப்) பார்த்தேன்; தேவியே - இவள் பிராட்டியேயாம்,' எனா - என்றுதெளிந்து (அனுமான்), உவகை தேன் உண்டான் - ஆனந்தமாகிய மதுவைப்பருகியவனாகி, ஆடினன் - கூத்தாடினான், பாடினன் - கீதம்பாடினான்; ஆண்டும் ஈண்டும் பாய்ந்து ஓடினன் உலாவினன் - அங்கும் இங்கும் [எங்கும்] குதித்து ஓடி உலாவினான்; (எ - று)

கீழ்ச சீதையைக் காணுதபொழுது தருமம்பொய்த்தது-என்றும், தான் இறப்பதாகவுங் கருதினனுதலால், இங்கு 'வீடினதன்றறன்'யானும்வீகலேன்' என்றான். (சுரு)

சுசு.—இதுமுதற் பதினெருகவிகள் - அநுமான் தன்னுட்கூறும் வார்த்தை.

எள்ளரு முருவி[1]னல் லிலக்க ணங்களும்
வள்ளறன் னுரையொடு மாறு கொண்டில
கள்ளவா ளரக்க [2]னக் கடலக் கண்ணனு
ருள்ளுறை யுயிரினை யொளித்து வைத்தவா.

இதுமுதல் பண்ணிரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எள் அரும - நிந்திக்கற்கரிதாக, உருவின் (இப்பிராட்டி) வடிவதனின், நல் இலக்கணங்களும் - நல்ல லக்ஷணங்களெல்லாமும், வளவல் தன் உரையொடு - வரையாது கொடுக்குந்தன்மையுள்ள இராமபிரான் அடையாளஞ் சொன்ன வார்த்தைகளோடு, மாறுகொண்டில - (சிறிதும்) வேறுபட்டனவில்லை; கள வாள் அரக்கன் - வஞ்சனையையுடைய வாள்போலுங் கொடியஇராவணன், அகமலம் கண்ணனு-அழகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய அந்த இராமனது, உள் உறை உயிரினை - உடம்பினுள்ளே தங்கிய உயிர் போன்ற பிராணநாயகியை, ஒளித்து வைத்த ஆ - (பிறர்க்குத் தெரியாமல்) மறைத்துவைத்த விதம், (என்னே!) (எ - று)

இப்போது காணப்படுகின்ற இவளது வடிவம் நல்லிலக்கணங்கள் யாவும் அமையப்பெற்று இராமபிரான் கூறியபடியே உள்ளது; இப்படி கட்டழகு அமைந்து இராமபிரானது உயிர்க்குச் சமமான இவளைப் பாவியான இராக்கதன் கவர்ந்து வந்து இங்கே ஒளித்துளளானே! என்று அநுமான் இரங்கிகூறின னென்பதாம். இலகணம் - வடமொழிததிரிபு: பின்னிரண்டடிகட்கு, முடிகருஞ்சொல் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. பி - ம்:— [1]அவ்விலக்கணங்களும். [2]நல். (சுசு)

சுஎ. மூவகை [1]யுலகையு மூறையி னீகிய
[2]பாவிதன் னுயிர்கொள்வா னினைத்த [3]பண்பிதா
லாவதே [4]யையமி லரவி னேங்கிய
தேவனே யவனிவள் கமலச் செல்வியே.

(இ - ள்.) இது - (சீதையைச சிறைவைத்த) இத்தொழில்,—மூவகை உலகையும் - (சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்னும்) மூன்று உலகங்களையும், முறையின னீக்கிய - நல்லொழுக்கத்தினின்றும் விலகச்செய்த, பாவி-கொடுந் தொழிலுடையவனாகிய இராவணன், தன் உயிர் கொள்வான்-தனது உயிரை (இராமன்) வாங்கும் பொருட்டு, இழைத்த - செய்த, பணபு - செயலாம்; ஆவதே - இவ்வாறு ஆவதிலே, ஐயம இல்-சந்தேகமில்லை; அவன் ஸ்ரீராமன், அரவின் னீங்கிய - (பரமபதத்தில்) ஆதிசேஷசயனத்தினின்றும் நீங்கிவந்து (இங்கு) அவதரித்த, தேவனே - ஸ்ரீமந்நாராயணனேயாவன்; இவள் - சீதை, கமலம் செல்வியே - செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற செல்வத்துக்கு உடையவளான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மியே யாவள்; (எ - று.)—ஆல் - ஏற்றசை.

இராமபிரான் சீதை இவர்களது கல்லிலக்கணததை ஆராய்ந்துபாரத்தால், அப்பிரான் திருமாலினவதாரமும் இவன் இலகுமிபின் அவதாரமுமாகவே இருகவேணும்; இப்படிப்பட்டவாகளைப் பாவி இராவணன் பிரித்து வைத தது தன்னுயிரகு உலைவைததுககொணடதுதானென்று அநுமான் கருதின னென்க. உலகம பதினான்காயிருக்க 'மூவகையுலகு' என்றது என்னை யெனின்?—மேல் கீழ் நடு என்கிற சோக்கத்தாலென்க. இராவணன் எல் லாவுலகங்களிலுஞ் சென்று ஆகாகாகு அவரவர் செய்யும்யாகம் தவம் தியா னம் யோகம் முதலிய வற்றறகெல்லாம இடையூறு செய்தவனுதலால், 'மூறையினீக்கிய பாவி' எனப்பட்டான். ஐயம் - பலதலையாய அறிவு. 'ஆவ தேயையமில்' என்பதை மந்திமதீபமாகப் பின்வாகியத்திலுங கூட்டலாம். பி - மீ:—[1]உலகமும். [2]பாவியர். [3]பணபிலுல். [4]அரவணைத்துயிலும். (கூஎ)

கூஅ. மாசுண்ட மணியுளுள் வயங்கு [1]வெங்கதிர்த்
தேசுண்ட திங்களு மென்னத் தேய்ந்துளாள்
காசுண்ட கூந்தலாள் கற்புங் காவலு
மேசுண்ட தில்லிபா லறத்துக் கீறுண்டோ.

(இ - ள்.) மாசு உண்ட - அழுக்குப் படிந்த, மணி - இரத்தினத்தை, அனுள் - ஒத்தவளும்,—வயகு - விளகுகிற, வெம் கதிர் - வெம்மையாகிய கிரணகளையுடைய சூரியனது, தேசு உண்ட - ஒளி படப்பெற்ற, திகளும் என்ன - சந்திரன்போல [சூரியன்முனனேகின்ற சந்திரன்போல], தேய்நது உளாள் தேககாந்தி மழுகியுள்ளவளும,—காசு உண்ட கூந்தலாள்-அழுக்குப் பிடித்த கூந்தலையுடையவளும் ஆகிய இத்தேவியின, கற்பும்-கற்பு நிலையும், காவலும் - (அதனினறும் வழுவாமல் தன்னைக்) காத்தலும், ஏசு உண்டது இல்லை - குற்றம பொருநதினதில்லை; அறததுக்கு - தருமததுக்கு, ஈறு - அழிவு, உணடோ - உளதாகுமோ? [ஒருநாளும் உணடாகாதென்றபடி.]

மாசுபடிந்த மணிபோல இவளுடம்பு புழுதிபடிந்து மாசுண்டும், சூரியன் மூன் றினை சந்திரன்போலத் தேய்ந்து மிருததலோடு, இவள்கூந்தல் அழுக் குப் பிடித்துமிருத்தலால், இவளதுகறபும் காவலும் ஏசுண்ணவில்லை யென் பது தெற்றெனவிளகுகு மென்று அநுமான் கருதினனென்பதாம். கற்புங் காவலும் ஏசுணணுமையை விளக்குதலால், 'மாசுண்டமணியுளுள்' எனபது முதலிய மூன்றும ஸாபிப்பிராய விசேஷ்யங்கள்; - ஆகவே, கருத்துடையடை கோளியணியாம். திகளும், உம்மை - இசைநிறை. கறபும் காவலும் தனித் தனி ஏசுணடதில்லையென்க. பி - மீ:—[1]வெங்கதிர்க்கே சுண்ட. (கூஅ)

கூக. புனைகழ லிராகவன் [1]புயத்தை யோபுகழ்
வனிதையர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ
வனைகழ லரசரின் [2]வண்மை வீகதிடுஞ்
சனகர்தங் குலத்தையோ [3]யாதைச் சாற்றுகேன்,

(இ - ள்.) புனை கழல்-அணிந்த வீரக்கழலையுடைய, இராகவன்-ஸ்ரீராமனது, புயத்தையோ-தோள்களையோ? புகழ் - (யாவராலும்) புகழத்தக்க, வனிதையர் திலகத்தின் - பெண்களுக்கெல்லாம் தெற்றியிலிடுந் திலகம்போல அழகு செய்தலாற சிறந்த பிராட்டியின், மனத்தின் - நெஞ்சினது, மாண்பையோ - (கற்புநெறியில் நிற்றலாகிய) பெருங்குணத்தையோ? கழல் வனை-வீரகழலை யணிந்த, அரசரின் - அரசாகட்கு இருக்கவேண்டிய, வண்மை - உதாரகுணத்தை, வீசுகிடை - (தன்னிடத்தில்) நிலையாகக்கொண்டுள்ள, சனகர்தம் - ஜனகமகாராஜரது; குலத்தையோ-வம்சத்தையோ? யாதை - (இவற்றுள்) எதை, சாற்றுகேன் - புகழ்ந்து சொல்லுவேன், (யான்) ? (எ - று.)

இவ்வாறு நற்குணநற்செயல்களால் ஒப்புயர்வின்றி விளங்குகின்ற சீதாபிராட்டியைப் பெறுமாறு பாகியஞ்செய்திருத்தலால் இராமபிரானது திருத்தோள்களும், ஒப்புயர்வின்றிசிறந்து விளங்குகின்ற இராமபிரானைச சேர்ந்து மிக்கவருத்தம் நேர்ந்து தனது உறுதியினின்று சிறிதும் குறைவின்றிக் கற்பைக்காகின்ற திண்மை வாய்ந்திருத்தலால் சீதாபிராட்டியின் மாட்சிமைபெற்ற மனமும், இங்ஙனம எல்லாப்படியாலும் மிகசிறந்த பெண்ணருங்கலத்தைப் பெற்றதனால் சனகாதங்குலமும புகழத்தக்கனவாயினவென்க. சீதாபிராட்டியின் கற்பு நிலைகெடாமைகுக் காரணமான மனமாட்சியே சிறந்ததாதல்பற்றி, அதனை இசசெய்யுளில் நிகோயகமாக அமைத்தனரென்க. பி-ம்.—[1]பொற்புயத்தையோ. [2]வளமை மிகநிடும். [3]யாது. (சுகூ)

எ0. தேவரும் பிழைத்திலர் தெய்வ வேதிய
ரேவரும் பிழைத்தில ரறமு [1]மீறின்றால்
யாவதிங் கினிச்செய லரிய தெம்பிராற்
காவலென் னடிமையும் பிழைத்தின் றுமன்றே.

(இ - ள்.) தேவரும - தேவாகளும, பிழைத்திலா - ஒருகுறறமுஞ் செய்தாரில்லை; தெய்வம வேதியா எவரும-(பூமிகுத) தேவாகளாகிய அந்தணாகளெல்லாரும, பிழைததிலர் - ஒருதவறுஞ் செயதாரில்லை; அறமும் - தருமமும், ஈறு இன்று - அழிவுடையதனறு; இனி - இனிமேல், எம பிராறகு - எமது தலைவனுகிய இராமபிரானுககு, இகு - இவ்வுலகதத்தில், செயல் அரியது - செய்தறகு அரிய தொழில், யாவது - யாது உள்ளது? ஆவ-(எல்லாக் காரியகளும) கைகூடுவனவாம்; என் அடிமையும் - எனது அடிமைதனமும், பிழைததின்று ஆம - தவறுதலாம; (எ - று.)—அன்று, ஓ - தேறறம்.

சீதாபிராட்டி தனது கற்பு நிலையினின்று தவறியிருந்தால் அப்போது இராவணவதம் நேரதறகு இடமில்லாமல் தேவர் முதலியோர் பாவஞ்செய்த வாபோலத துயரத்தை எப்போதும் அனுபவிக்க நேரிடும். அபபிராட்டி சிறிதும தனது கறபுநெறியினின்று தவறவில்லையாதலால் தேவர்முதலியோர 'பிழைத்திலர்' என்றும், இனி இராமபிரான் இராவணசங்காரஞ் செய்யத் தருமஞ்செழிதநோகு மாதலால் 'அறமுமீறின்றால்' என்றும், இனி

இராமபிரான் நினைத்தபடி எல்லாம் கைகூடுமாதலால் 'யாவதிங்கினிச செயலரியது எம்பிராரகு' என்றும், தான் செய்த அடிமைத்தொழில் இப்போது பெரும்பயன்விளைகசு மென்பான் 'எனையடிமையும் பிழைதகின்றும்' என்றும் அநுமன் கருதினன். ஆவ என்பதை எதிர்கால ஒன்றன்பால் வினையாலணையும் பெயராகிய ஆவது என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டால், எம்பிரானுக்கு ஆவதாகிய எனது அடிமை யென்க. பி - ம்.—[1]இற்றில. (எ0)

எக. [1]கேழிலா ணிறையிறை கீண்ட தாமெனி
ஞழியான் முனிவெனு மாழி [2]மீக்கொள
வூழியி னிறுதிவந் தூறுமென் றுனனினேன்
[3]வாழிய ருலகினி வரம்பி ஞளெலாம்.

(இ-ள்.) கேழ் இலாள்-ஒப்பிலலாத சானகியினது, நிறை-கற்புநிலைமை, இறை - சிறிது, கீண்டது ஆம் எனின் - சிதைந்ததாமாஞல், ஆழியான் - ஆஜ்ஞா சக்கரமுடைய ஸ்ரீராமனது, முனிவு எனும் -கோபமென்கிற, ஆழி-கடல், மீ கொள - மேலே பொகழிலெழ, ஊழியின் இறுதி - உலகமுழுவது மழியும் யுகமுடிவுகாலம, வந்து உறும என்று - வந்துசேரு மென்று, உன்னினேன் - எணணினேன்; (நிறை சிறிதும தவருமையால்), இனி—,உலகு - உலகஙகள், வரம்பு இல் நாள எலாம - எல்லையில்லாத காலதத்துவமுள்ள வளவும், வாழியர் - வாழக்கடவன; (எ - று)

சில மாதகாலமாகச் சீதாபிராட்டி தான் தனியே அரக்கரிடையில் அகப்பட்டதனுல் ஒருகால் கறபுநிலையினின்று தவறுவளாயின், அப்போது இராமபிரானது சினக்கடல் பொஙகி உலகெல்லாம அழிதலதொழித்துவிடுமேயென்று அஞ்சியிருந்தேன்; இப்போது அவ்வாறு ஐயப்படுதற்கு ஏதுவில்லை யென்று தெற்றென் விளஙகுதலால், இனி உலகம யாதொருகுறையுமின்றி வாழ்வதாக என்று அநுமான் வாழ்த்தின னென்க. நிறை - நெஞ்சைச் கறபு நெறியில் நிறுதல். பி - ம்.—[1]கேழிலா நிறை. [2]மீக்கொளின். [3]வாழிய வுலகினில். (எக)

எஉ. வெங்கனல் முழுகியும் புலன்கள் வீக்கியு
[1]நுங்குவ வருநுவ நீகசி நோற்றவ
ரெங்குளர் [2]குலனிலவந் தில்லின் மாண்புடை
நங்கையர் மனத்தவ நவிலற் [3]பாலதே.

(இ - ள்.) குலனில் வந்து - உயர்குலதநிற பிறந்து, இல்லின் மாண்பு உடை - இல்லறதநிற்குரிய நற்குணநறசெயகைகளே யுடைய, நஙகையர் - பெண்களது, மனம் தவம - மனவுறுதியாகிய தவம், நவிலல்பாலதே-சொல்லி முடியுந்தன்மையுடையதோ? [அன்றென்றபடி]; (இவர்களுக்குமுன்), வெம கனல் முழுகியும்-வெபபமாகிய பஞ்சாககினியின் மதயிலி் நின்றும், புலன்கள் வீகசியும - ஐம்புலன்களே அடக்கியும், நுஙகுவ அருந்துவ நீக்கி-

குடிகளத்தக்க நீர் முதலிய வற்றையும் உண்ணத்தக்க சோறுமுதலிய வற்றை யும் ஒழிதது, நோற்றவர் - தவஞ்செய்தவர்கள், எவரு உளா-எவரே உள்ளார்? (எ - று.)—எ - எதிர்மறை.

அருந்தவஞ்செய்தவர்களும் கற்பு நிலைதவறுத மகளிர்க்கு ஈடாகா ரென் பதாம். தவமியாரினும கறபுநிலைதவறுத மகளிர் விஞ்சுதலை, தன்மீது எசச மிட்ட கொக்கைத் தன் கணபார்வையால் எரிதத கௌதிகனென்னும் அந்த ணன், தனது பர்ததாவுக்குப் பணிவிடை செய்வதனால் பிச்சையிடாது தாம திதத மனைவியினிடத்துச சினவகொண்டு பலிக்காமையால் அவனுக்குத் தாழ்ந்துபோன சரிததிரத்தாலும் அறியலாம். மாதவா ரோன்பினும் மங்கை யர்ரோன்பு மகிமையுள்ளதென்க. பி-ம்:—[1]நுவலுவது. [2]குலததில். [3]பாலதோ.

எங. பேணநோற் றதுமனைப் [1]பிறவி பெண்மைபோ
ணணநோற் றுயர்ந்தது நங்கை தோன்றலான்
மாணநோற் றீண்டிவ ளிருந்த வாறெலாங்
காணநோற் றிலனவன் கமலக் கண்களால்.

(இ - ள்.) நங்கை தோன்றலால் - இப்பிராட்டி தோன்றியதனால்,—பேண நோற்றது - (யாவரும் தன்னை) விரும்பும்படி தவஞ்செய்து உயர்ந்த தாகிய, மனைபிறவி - உயர்குடிப் பிறப்பும், பெண்மை - பெண்பிறப்பும், போல் - (என்னும் இவை) போல, நாணம் - (அப்பெண்களுக்கு உரிய குணவ களுட் சிறந்ததாகிய இலசசையுடி, நோறறு உயர்ந்தது - தவஞ்செய்து சிறந் ததது; இவள் - சீதை, ஈண்டு - இவகே, மாண - மாட்சிமைப்பட, நோற்று - (கணவனையே தியானிததலாகிய) தவத்தைச செய்தி, இருந்த ஆறு எலாம - இருந்தவிதத்தையெல்லாம், கமலம் கணகளால் - செநதாமரைமலர்போலுச் தமது திருகணகளால், காண - பாரததறகு, அவன்-இராமபிரான், நோறறி லன் - தவஞ்செய்தானில்லை; (எ - று.)

இப்படிப்பட்ட கற்புநிலைமையையுடைய சீதையொருததி உலகததில் திருவவதரித்ததனால் குடிப்பிறப்புக்கும் ஸ்திரீஜாதிக்கும பெணகளுக்குரிய நாணமென்ற குணத்துககும ஒபபுயர்விலலாத சிறப்பு உண்டாயிற்றெனபது, முதலிரண்டடிக்குக கருத்து. இங்ஙனமுள்ள தேதாபிராட்டியை இராகவ பிரான் தனது கண்களாற் பிரியகூமாகக காணின் அப்போது அப்பிரா னுக்குப் பெருமகிழ்சசி விளைபு மாதலால, அம்மகிழ்சசியை அடையாமலிருப் பது அவனது தவக்குறையேபோலு மென்று அநுமான் கருதின னென் பதாம். பி - ம்:—[1]பேதை.

(எங)

எச. [1]மூனிபல ராரக்கியர் மூறையி னீஙகினு
ரினியல டானலா தியாரு மிலலையாற்
றனிமையும் பெண்மையுந் தவமு மின்னதே
வனிதையாக் காகுல லறததின் மாண்பெலாம்.

(இ - ள்.) அரக்கியர் - இராக்ஷசிகள், மூனிபவர்-தோபிப்பவராய், மூறையின் நீகினூர் - நீதியினின்றும் நீகினவராயுள்ளார்; இனியவள் - நல்லவள், தான் அலாது - தானொருத்தியேயல்லாமல், யாரும் இலலை - எவருந்துணையில்லை; தனிமையும் - தனித்திருத்தலும், பெணமையும்-பெண்தனமையும், தவமும் - கற்பொழுக்கமும், இன்னதே - இப்படிப்பட்டதே; நல் அறத்தின் மாண்பு எலாம் - நல்லதருமத்தின் சிறந்த பயனனைத்தும், வனிதையாக்கு ஆக - பெண்களுக்கே உண்டாகட்டும்; (எ - று.)

இககே நீதிதவறிய பல அரக்கியா சீதாபிராட்டியைச சூழ்ந்துகொண்டு மிகவும் வருததுகின்றூர்கள்; இவளுக்குத் துணையாக எவரேனும உளரோ வென்றூல், ஒருவரும இல்லை; இவ்வாறு இவாகளிடையே சீதாபிராட்டி தான் தனியே அகப்பட்டுக்கொணடு மகளிர்க்குரிய நாணம் மடம் அசசம் பயிர்ப்பு என்னும மகடூஉக்குணஙகளிற் சிறிதுஙகுறைபாடின்றித தனதுகற்பு நிலை சிறிதும்வழுவாது வருந்திககாகின்றூள்; இவ்வளவு அருமைப்பட வேண்டியிருததலால், இவ்வாறான மஙகையர்க்குத் தருமமே துணையாகின்று யாதொருதுன்பமும் நேராதவாறு பாதுகாகக வேணடுமென்று வேணடினன் அனுமான் என்க. இனி, அவள என்றும் பிரிதது பெருள் கூறுவர். இனியவள் தானலாது யாருமில்லை-அதத் திரிசடையே அல்லாமல் இவட்கு இனியவள் வேறுயாருமில்லை என்று கூறலும் ஒன்று. பி - ம்:—[1]மூனிவாக எருத்தவா முறையி னின்றூளார். (எச)

எடு. தருமமே காத்ததோ [1]சனகன் றன்னினைக்
கருமமே காத்ததோ கற்பின் காவலோ
வருமையே யருமையே யாரி தாறறுவா
ரொருமையே யெம்மனோக் குரைக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) தருமமே-தருமந்தான், காதததோ-(இவள் மனததைத் தவறுமற்) பாதுகாதததுவோ? (அன்றி), சனகன்தன் - சனகமகாராஜனது, வினை கருமமே - நல்வினைச செயகைதான், காத்ததோ—? (இலையன்றி), கற்பின் காவலோ - கற்பாற் காக்குஙக காவல்தானோ? அருமையே அருமையே - (இவ்வாறு காததல்) மிக அருமையானதே, யாரி இது ஆற்றுவார் - யாவர் இவ்வாறு பொறுக்கவலலவா? (இஙனோன்பு), எம் அனோர்க்கு - எம்மைபபோன்ற வாக்கு, ஒருமையே உரைக்கற்பாலதே - ஒருபடியாகவாயினுஞ் சொல்லுந்தன்மையுடையதோ? (எ - று.)—அன்று என்றபடி.

பெருஙகாமுகனான இராவணன் சீதாபிராட்டியைத தான் கவாந்துகொணடு வந்திருந்தும அவளைத தீணடமுடியாதபடி நோந்துள்ள இசசெயல் தருமதேவதையின் செயலே யென்பான் 'தருமஙகாதததோ' என்றும், அவ்வாறு தருமதேவதை காப்பவற்குமு காரணம காமயோகததைமுக்கியமாகக் கொண்ட ஜஙகனது மரபில் இவளுகுபபிறவி நேர்ந்ததே யென்று குறிப்பிப்பான், 'சனகன்றன் வினைக்கருமமே காதததோ' எனறும், சீதை தனக்குநோக்துள்ள பலவகைத் துன்பங்களையும் கருதித் தனது மனததிண்மையினின்று

சிறிது வழுவிஞளாயின், அப்போது எவராலும் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாதாகை யால் அவள் கற்பே அவளைக்காத்ததென்பான், 'கற்பின் காவலோ' என்றும் அதுமான் கருதி, அவளது கற்புநிலையின் உறுதியைக கொண்டாடுகின்றன னென்க. பி - மீ:—[1]சழக்கன். (எடு)

எசு. செல்வ மோவது வவர்தீமை யோ[1]விது
வல்லினும் பகலினு மமர ராட்செய்வா
ரொல்லுமோ வொருவர்க்கீ துறுகண் யாதினி
[2]வெல்லுமோ தீவினை யறத்தை மெய்ம்மையால்.

(இ - ள்.) செல்வமோ (இராவணனது) ஐசுவரியமோ, அது-அப்படிப் பட்டது; அவர தீமையோ - அவ்விராவணனுலேவப்பட்ட அரக்கியர் செய் யும் கொடுமையோ, இது- இப்படிப்பட்டது; அல்லினும் பகலினும் - இராத் திரியிலும் பகலிலும [எப்பொழுதும்], அமரர் - தேவாகள், ஆள் செய்வார் - (இராவணனுக்கு) அடிமைத்தொழில செய்வார்கள்; ஈது - இககே இவ்வாறு கற்புததவறுநிருதல, ஒருவாக்கு - வேறொருவதாக்கு, ஒல்லுமோ-கூடுமோ? [கூடாது]; இனி யாது உறுகண்-இனிமேல் என்ன துன்பம் உள்ளது? [ஒரு துன்பமும உண்டாகாது]; தீவினை - பாவம், அறத்தை - தருமத்தை, மெய் மையால்-உணமையாக, வெல்லுமோ - ஜயிக்கவல்லதோ? [அன்றென்றபடி]

'அது' என்றது, கீழ் ஊர்தேடுபடலததுக் கணடதனை. 'இது' என்றது- இப்படலததிற் கூறியதனை. அமரா - மரணமில்லாதவர். 'ஒல்லுமோ ஒருவாக் கீது' என்பதற்கு - இப்படிப்பட்ட பாக்கியம் வேறொருவாக்குக் கிடைக் குமோ' என்று பொருள் கூறுவாரு முளர். பி - மீ:—[1]அது. [2]வெல்லுமே. ()

எஎ.—அதுமான் இவ்வாறு கருதி அங்கு ஒரு மரக்கிளையில் மறைந்துநிற்க, இராவணன் தோன்றுதல்.

என்றிவை யினைய வெண்ணி வண்ணவான்
பொன்றிணி நெடுமரப் பொதுமபர் [1]புக்கவ
ணின்றன னவ்வழி நிகழ்ந்த தென்னெனிற்
றுன்றுபூஞ் சோலைவா யரக்கன் றோன்றினான்.

(இ - ள்.) என்று—, இவை - இவற்றையும், இனைய-இப்படிப்பட்ட இன்னும் பலவற்றையும், எண்ணி - (அதுமான்) சிந்தித்து, வண்ணம் - அழ கிய, வான் - பெரிய, பொன் - பொன்மயமான, திணி - அடர்ந்த, நெடு - நீண்ட, மரம் - ஒருமரததினது, பொதும்பர் - இலைசெறிந்த கிளையில், புக்கு- போய், அவன் - அவ்விடததில, நின்றனன் - மறைந்து பாாத்திருந்தான்; அ வழி - அவ்விடததில [அப்போது], நிகழ்ந்தது - நடந்தது, என் எனின் - என்ன வென்றால்,—துன்று பூ சோலைவாய்-நெருஙகிய பூக்களையுடைய அவ் வசோகவனிகையில், அரக்கன் - இராவணன், தோன்றினான - வந்தான்; (எ - று.) பி - மீ:—[1]புக்கவன். (எஎ)

காட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நான்காவது

நிந்தனைப் படலம்.

இராவணன் தன்னைநோக்கிததகாத பலவார்தைகள் கூறக்கேட்டதோ பிராட்டி இராவணனைத தரும்பாகக்கொண்டு பலபடி நிந்தித்துக்கூறிய செய்தியை விவரிக்கும் கூறுபாடு என்பது, இதன்பொருள். சில பிரதிகளில் நிந்தனைப்படலமென்று ஒன்று காணப்படாமல், "குடிமை மூன்று" (கூஎ)என்று தொடங்கும் பாடல் முடிவுவரையில் காட்சிப்படலமாகவும், அதன்பின் "காய்ந்தன சலாகை"(கூஅ)என்ற பாடல் முதல் உருக்காட்டுப் படலமாகவும் உள்ளன.

க.—இதுமுதல் பத்தொன்பது கவிகள் தளகம்: இராவணன் அசோக வனிகையில் வருவதைப்பற்றிய வருணனை.

சிகரவண் குடுமி நெடுவரை யெவையு மொருவழி திரண்டன சிவண, மகரிகை வயிர குண்டல மலம்புந் திண்டிறற் றோள்புடை வயங்கச், சகரவே லியினீர் தழுவிய கதிரிற் றலைதொறுந் தலை தொறுந் தயங்கும், [1]வகையபன் மகுட மிளவெயி [2]லெறிப்பக் கங் குலும் பகல்பட வந்தான்.

(இ - ள்.) சிகரம வள் குடுமி நெடுவரை எவையும் - சிகரமென்று சொல்லப்படுகின்ற வளப்பமுள்ள உசரியோடுகூடிய நீண்ட மலைகள்பலவும், ஒரு வழி திரணடன சிவண - ஓரிடததில் சேர்ந்தனபோல, வயிரம் மகரிகை குண்டலம் அலம்பும் திண திறல் தோள் - வைர ரதநிணங்க ளிழைத்துச் செய்யப்பட்ட மகர குணடலஙகள் அசைசதாடுகின்ற மிக்க வலிமையை யுடைய இருபதுதோள்களும், புடை வயஙக - (தனது) இருபக்கத்திலும் விளங்கவும்,—சகரா வேலயின் னீர தழுவிய கதிரின் - சகரபுத்திரர்களால் தோண்டப்பட்ட சமுததிரத்தினது நீரைச சாரநதுள்ள இளஞ்சூரியன் போல, தலை தொறும தலை தொறும தயஙகும் வகைய - ஒவ்வொருசிரசிலும் (அணியப்பட்டு) விளஙகுகின்ற தன்மையையுடைய, பல மகுடம - பல [இருபது] கிரீடஙகள, இள வெயில் எறிப்ப - இளவெயிலை வீசுதலினால், கஙகுலும் பகல் பட - (காரிருள நிறைந்த) அந்த நள்ளிருட்பொழுதும் (ஒளி மிகுதியினால்) பகற்பொழுதாக விளஙகவும, வந்தான் - (இராவணன் சீதை யிருநத அந்தச் சோலையினிடம) வந்தான்; (எ - று.)

இராவணன் பருததியாந்த இருபதுதோள்களையுடையைமயால், அத் தோள்வரிசைகட்கு 'நெடுவரையெவையும ஒருவழிதிரண்டனசிவண'என்று உவமை கூறினர. காதிலணிந்த குணடலஙகள் தோளின்மீது அசைசதாடுதல் இயல்பு. மகரிகைகுணடலம - சுறாமீன்வடிவமையச் செய்யப்பெற்ற குணடலம். இருபது செவியிலுமணிந்திருக்கும் மகரகுண்டலங்கள் இராவணனது

இருபதுதோள்களின் மேலும் தோன்று மென்க. கருநிறமுள்ள இராவணன் தலைமீது அணியப்பட்டு விளங்குகின்ற ஒருபதுமகுடங்களுக்கு - கருநிற முள்ள கடலின்மீது தழுவி விளங்கும ஒருபது பாலசூரியா இல்போருரு வமையாவர். 'கஙகுலும பகல்பட' என்றது - இரதினகிரீடங்களின் ஒளி மிகுதியை விளகும அதிசயோக்தி. சகரபுததிரரால் கடல் தோண்டப்பட்ட தாதலின், 'சகரவே லை' எனப்பட்டது. இசசெய்யுளிலுள்ள 'வந்தான்' என்ற வினைமுறறே, மேல் பத்தொன்பதாஙகவி வரையிலுமுள்ள 'உதவ' முதலிய செயவெனெசசஙகட்கும் முடிக்குஞ்சொல்லாம். சிவண்ண வயஙக பகல்பட வந்தான் என இயையும். பி - மீ:—[1]பகரில். [2]விரிப்ப.

இதுமுதல் இருபதொரு கவிகள இரண்டு நான்கு எழாஞ்சீர்கள் மாச் சீர்களும், மற்றைநான்கும விளசசீர்களுமாகிவந்த எழுசீர்க்கழி நெடிலடியா சிரிய விருத்தங்கள். (க)

உ. உருப்பசி யுடைவா [1]ளெடுத்தன டொடர [2]மேனகை வெள்ளடை யுதவச், செருப்பினை தாங்கித் திலோத்தமை [3]செலல வரம்பையர் குழாம்புடை [4]சுற்றக், கருடபுரஞ் சாந்தங் கலவையு மல ருங் கலந்துமிழ் பரிமள கந்த, மருப்புடைப பொருப்போ மாதி ரக் களிறறின் வரிக்கைவாண் மூக்கிடை மடுப்ப.

(இ - ள்.) உருப்பசி - ஊர்வசி யென்பவள், உடைவாள் - இடையிற் செருகக்கூடிய வாளாயுதத்தை, எடுத்தனள் தொடர-எடுத்துக்கொண்டு (தன் பின்னே) வரவும்,—மேனகை - மேனகையென்பவள், வெள் அடை - வெற் றிலையை, உதவ கொடுத்துக்கொண்டுவரவும,—திலோத்தமை-திலோத்தமை யென்பவள், செருப்பினை - செருப்பை, தாஙகி செல்ல - எடுத்துகெண்டு உடன்போகவும்,—அரமபையா குழாம்-மற்றைத் தேவமாதாகளின் கூட்டம், புடைசுற்ற - பகஙகளிலே சூழ்ந்துவரவும்,—(தான் அணிந்துள்ள), கலவை கருப்புரம் சாதம்உம் - பசசைக்கருப்புரஞ்சேர்ந்த கலவைச் சந்தனமும, மலரும் - மலர்மாலைகளும, (இவையிரண்டும்), கலந்து - ஒன்றுகூடி, உமிழ்- வெளிவீசுகின்ற, பரிமள கந்தம் - மிக்க நறுமணமானது, மருப்பு உடை - தந்தஙகளையுடைய, பொருப்பு -மலைபோன்ற, ஓர் மாதிரம் களிற்றின் - ஒப் பற்ற திகஜத்தினது, வரி கை-புள்ளிகளையுடைய துதிக்கையிலுள்ள, வாள் மூக்கிடை-கூரிய மூகினில, மடுப்ப-நிறைந்து உட்செல்லவும்,—(எ - று.)— வந்தான்.

தனது செருக்குவெளிததோன்றுமாறு தேவமாதர்கள் பணிசெய்ய, இரா வணன திகை சம்பிரமததோடு வந்தன னென்க. இலங்கை தெற்குதிக்கி லிருதலால், இங்கு, 'களிறு' என்றது - தெற்குத்திசையிலுள்ள 'காமனம்' என்னும் திக்கஜத்தைக் குறிக்குமென்னலாம. இனி, மாதிரக்களிறு என்பது பால்பகா வஃறிணைப்பெயராதலால், அஷ்டதிகஜஙகளையுங குறிக்குமென் றலுமொன்று; இப்பொருளில, ஓர் - ஒப்பற்ற என்க. கலவைசசாந்து மலர

இவற்றின் நறுமணம், மிக்கிருததல்பற்றி வெகுதூரத்திலிருகதுங் கிக்கஜத் தின் மூக்கிலும் சென்ற தென்க. இதுபற்றியே, பரிமளகந்தம் என ஒரு பொருட்பன்மொழியாற் கூறினர். வெள்ளடை என்பது - பாக்கு முதலிய மற்றையினத்தையும் உபலக்ஷணத்தாற் குறிக்கும். ஈண்டும்:—[1]எந்தினள். [2]வெள் ளடை மேனகை. [3]ஏக. [4]செல்லக. (உ)

ஈ. நானநெய் விளக்க நாலிரு கோடி நங்கையர் ரங்கையி லெடுப்ப, மேனிவந் தெழுந்த மணியுடை யணியின் விரிகதிர் நிரு ளெலாம் விழுங்கக், காண்முதற் றொடர்ந்த நூபுரஞ் சிலம்புக் கிண் கிணி கலையொடுங் [1]கலிப்பப், பானிறத் தன்னச் சூழாம்படர்ந் தென்னப் பற்பல மழலையும் பகர.

(இ - ள்.) நால் இரு கோடி நங்கையர் - எட்டுக்கோடி மகளிர், நானம் நெய் விளக்கம் - புழுகுத்தைலம் விட்டு ஏற்றிய விளக்குகளை, அம் கையில் எடுப்ப - அழகிய தமது கைகளி லேந்திவரவும்,—மேல் நிவந்து எழுந்த - (அம்மகளிரின்) உடம்புகளில் உயர்ந்துதோன்றுகின்ற, மணி உடை அணியின் விரிகதிர் - இரத்தினபரணங்களினுடைய பரவுகின்ற ஒளியானது, இருள் எலாம் - (அப்பொழுதுள்ள) இருள் முழுவதையும், விழுங்க-ஒழித்து விடவும்,—கால் முதல் - (அம்மகளிரது) பாதங்களில், தொடர்ந்த-அணியப் பெற்ற, நூபுரம் - சிலம்புகள், சிலம்பு - ஒலித்தலினாலும், கிண்கிணி-சதங்கை யணிகளும், கலையொடும் - (அரையிற்பூண்ட) மேகலாபரணமும், கலிப்ப - ஒலித்தலினாலும, பால் நிறத்து அன்னம் சூழாம படர்ந்து என்ன - பால் போலும் வெணணிற முடைய அன்னப்பறவைகளின் கூட்டம் (இனிமை யாக ஒலித்துக்கொண்டு) செலவதுபோல, பல் பல மழலையும் - மிகப்பல இனிய ஒலிகளும், பகர - ஒலிக்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

தமது உடம்பிலணிந்துள்ள இரத்தினபரணங்களின் ஒளியே அப்போது செறிந்துள்ள இருளைப் போக்க மங்களார்த்தமாகக் கைகளிற் புழுகுநெய் ஊற்றிய விளக்கை யேந்திக்கொண்டு, எட்டுக்கோடிமகளிர், இன்னொலிகளைச் செய்யும் அன்னக்கூட்டம் செல்வதுபோலத் தமது பாதங்களி லணிந்துள்ள நூபுரமும் கிண்கிணியும் இடையிலணிந்துள்ள மேகலாபரணமும் இன்னொலி செய்யுமாறு இராவணனைசூழ்ந்து நடந்துவந்தன ரென்க. நிரம்பாமென் சொல்லைக் குறிப்பதாகிய 'மழலை' என்பது-இலக்கணையால், இன்னோசையை உணர்த்திற்று. இனி, அம்மகளிர நூபுரம் சிலம்பவும், கிண்கிணியும் மேகலையும் கலிப்பவும், அன்னக்கூட்டம் சூழ்ந்துவருவதுபோல் இனிய மழ லைசொற்களைக் கூறிக்கொண்டு உடன்செல்ல வந்தான் என்று கூறினும் அமையும. மூன்றிய பொருளில் நூபுரம் முதலியவற்றின் ஒலிக்கு அன்னக களின் இன்னொலியும் பிந்தியபொருளில் நூபுரம் முதலியவை யொலிக்க மெல்லெனநடக்கும் மகளிர்க்கு இனனொலிசெய்யும் அன்னப்பறவையும் உவமை யெனக் காண்க. நாலிருகோடிநங்கையர் - மிகப்பலமகளி ரென்றபடி,

மேனி வந்து எழுந்த என்று பிரிதது உரைப்பாரு முளா. கலை - மேகலை யென்பதன் முதற்குறை. பி - மீ:—[1]கவின. (நூ)

சு. அந்தரம் புகுந்த துண்டென முனிவுற் றருங்துபி [1]னீங்கிஞ ணெண்டைச, சந்திர வதனத் தருந்ததி பிருந்த தண்ணறுஞ் சோலை யின் [2]றணையோ, மந்திரம் யாதோ யாரொடும் போமோ வென்று [3]மா மனமறுக் குறலா, விந்திரன் முதலோ [4]ரிமைப்பிலா நாட்ட முகிழ்த்த னரு யிர்ப்பவிர் திருப்ப.

(இ - ள்.) '(இராவணன்)' அந்தரம புகுந்தது உண்டு எனை - (தனது கருத்திற்கு) இடையூறு நேர்ந்திருகிறது என்ற எண்ணத்தினால், முனிவு உற்று - கோபங்கொண்டு, அருந் துயில் நீகினனே - (தனது) அருமையான தூக்கம் நீகப்பெற்றனை (அதனால்), (இவனதுசீற்றம்), ஆணடை - அக குள்ள, சந்திர வதனத்து - பூர்ணசந்திரன்போலும் முகமுடைய, அருந தகி - (மகாபதிவிரதையாகிய) அருந்ததிபோன்ற சீதாபிராட்டி, இருந்த - சிறையிருக்கின்ற, தண் நறு சோலையின் நணையோ - குளிர்ந்த வாசனையுள்ள சோலைவரையிலும நிற்குமோ? (அன்றி), யாரொடும் போமோ - யாவரையி லும் சென்று முடியுமோ? (அதுவன்றி), மந்திரம யாதோ - (இவர்) ஆலோ சனைதான் என்னவோ? என்று—மா மனம் மறுக்குறலால-பெரிய (தமது) மனம் கலக்கத்தை யடைவதனால், இந்திரன் முதலோர - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், இமைப்பு இலா நாட்டம் முகிழ்த்தனர் - (தமது) இமையாக்கண்க ளும மூடபபெற்றவாகளாய, உயிர்ப்பு அவிந்து இருப்ப - மூச்சுக்காற்றும அடஙகி நிற்கவும்,—(எ - மீ.)—வந்தான்.

அப்போது, இராவணன் காமபரவசனாகி உறகமும் ஒழித்து, பிராட்டி தன்கருத்துக்கு இணகாமையாற் தினம பொகச செலவதைக் கண்ட இந்திரன்முதலிய தேவர்கள், 'இவனது இக்கோபம் சீதாபிராட்டி சிறை யிருக்கும் பூஞ்சோலையோடும் நிற்குமோ? அன்றி, இன்னும் யாமீது சென்றுமோ? அல்லாவிடின், இவன் எண்ணந்தான் வேறு யாதோ?' என்று மனந் கலஙகி மிகக அசசதனால் தமது இமையாகணங்களும் மூட, மூச்சும் அடஙகியிருந்தன ரென்பதாம. சீதாபிராட்டி தனக்கு இணகாகாதபற்றி, இராவணனுக்கு முனிவும் துயிலொழிவும் நேரதன வென்க. கோபமான து 'இன்னதுசெய்யற்பாலது, இன்னது செய்யத்தகாதது' என்ற பகுததறிவைப் போக்கு மாதலால், 'யாரொடுமபோமோ' என்று எண்ணவேண்டிவ தாயிற்று. இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் இராமனதனகிய அனுமான் வந்திருப்பதை யறிந்திருத்தலால், இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடம் வருவதைக் கண்டு, இவ்விராவணனும் அநுமான்வந்திருததலே யறிந்தனன்போலு மென்று கருதி அந்தரம்புகுந்த தண்டென வருவதாக எணணலாயின ரெனக் கூறுவாரு முளர். பி - மீ—[1]நீங்கினனன்றே. [2]தலையோ. [3]தம. [4]இமைப்பில நாட்டத் தினவரும். (சு)

நீ னிறக் குன்றி [1]னெடிதினிற் சூழ்ந்த நீத்தவெள் ளருவியி
னிமிர்ந்த, பானிறப [2]பட்டின் மாலையுத் தரியம் [3]பண்புறப் [4]பசும்
பொ ன் ரத்தின், [5]மானிறப் புடவி யுடையுறப் பரந்த வளர்கதி ரிள
வெயில பொருவச், சூனிறக் கொண்மூ[6]க் கிழித்திடை துடிக்கு மின்
னென [7]மார்பினூ லுளங்க.

(இ - ள்.) நீல் நிறம் குன்றின் - நீலநிறமுள்ள மலையிலிருந்து, நொடி தி
னில் தாழ்ந்த - மீளமாக இறங்குகின்ற, நீத்தம் வெள அருவியின் - பெருக்
காகிய வெணணிறமுள்ள அருவிபோல, நிமிர்ந்த பால் நிறம் பட்டின் மாலை
உத்தரியம - சிறந்த பால்போன்ற வெணணிறமுடைய பட்டிஞலியன்ற மாலை
யாகத் தரித்த (தனது) மேலாடையானது, பணபு உற - அழகு பெறவும்,—
பசும் பொன் ஆரத்தின் மால் நிறம்-(தன கழுத்திலே தரித்த)பசும் பொன்ஞ
லியன்ற ஆரத்தினது சிறந்தநிறமானது, புடவி உடை உற பரந்த - பூமி
தேவிகு ஆடையைப்போன்ற [பூமியைசுற்றியுள்ள] சடலிலே மிகவும் பர
விய, வளர் கதிர் இள வெயில - (ஆயிரமென்னுங தொகையுண்டாகுமபடி)
மிகுந்துள்ள கிரணங்களையுடைய சூரியனது இளவெயிலை, பொருவ - ஒத்
திருக்கவும்,—சூல் நிறம கொண்மூ - கருகொண்டிருததலால் கருநிறம்
படைத்த மேகததை, கிழிதது - பிளநதுகொண்டு, இடை துடிக்கும் - அதன்
நடுவிலே அசைகிற தோன்றுகிற, மின் எனை - மினனலைப்போல, மார்பில்
நூல் - மாபிலே யணிந்துள்ள பூணூலானது, துளங்க - விளங்கவும்,—
(எ - று.)—வந்தான்.

வெண்பட்டாடையை மாலைபோலத் தரித்துக்கொணடு, தான்பூண்ட
பொன்ஞரமபாலவெண்றஞளீசவும்,மாபில் மின்னலைப்போன்று பூணூல்
விளங்கவும் இராவணன்வந்தனனென்க. கருநிறமூள்ள இராவணனுடமபிற்கு-
நீல்நிறகுன்றும கருங்கடலும சூனிறக்கொணமூவும் உவமையெனனும்; அவ்
வுடம்பின்மீது விளகுகின்ற வெண்பட்டு உத்தரீயத்துகு - நீததவெள்ள
ருவியும, பசும் பொனஞரதத்தின் நிறத்துக்கு - சூரியனது இளவெயிலும், யஜ்
ஞோபவீதத்திற்கு - மின்னறகொடியீம்உவமையெனவும் காணக. உத்தரீயம-
மேலாடை: (அரையாடை-அத்தரீய மெனப்படும.) வெண்ணிறப் பூணூலைக
கருநிறவுடம்பில் தரிததிருக்கையில் உடலின் கருநிறம் பிளவுபட்டுத்தோன்று
மாதலால், அதறகு ஏற்ப, உவமையில் - 'கொண்மூகிழிதது' என்றார். வளர்
கதிர-வினைதொகைப் புறதததுப்பிறந்த அன்மொழி. மானிறப்புடவி-எதுகை
நோக்கிய வலிததல. பி-ம்.—[1]நெடிதுடன்சூழ்ந்த, நெடிதுயர்ந்தாழ்ந்த. [2]பட்டு
மாலையுத்தரிகம. [3]பசுப்புறப். [4]பசும்புறச சாந்தம். [5]மானிறப் புடவியிடையுறப்
படர்ந்த, மானிறமணிக ளிடையுறப் பிறழ்ந்த. [6]சுழித்திடைகிழிக்கும். [7]மார்
பினிறநேன்ற.
(இ)

சு. தோடொறுந் தொடர்ந்த [1]மகரிகை வயிரக் கும்புரி வலயமாச்
சுடர்க, ணெடொறுஞ் சுடருங் கலிகெழு விசும்பி ஞலொடு கோளினை

நக்கத், தாடொறுந் தொடர்ந்த தழங்குபொற் கழலின் றகையொளி நெடுநிலந் தடவக, கேடொறுந் தொடர்ந்த மூறுவல்வெண் ணிலவின் முகமல ரிரவினுங் கிளர.

(இ - ள்.) தோள் தொறும் தொடர்ந்த-(இருபது) தோள்களிலும் ஒழுங காக அணிந்துள்ள, மகரிகை - சுருமீன்வடிவமமையச் செய்யப்பட்டனவும், வயிரம் - வயிரரத்தினகளா லியன்றனவுமான, கிம்புரி வலயம் - தோளணி யாகிய வலயகளினது, மா சுடர்கள் - பேரொளிகள், கலிகெழு விசும்பில் - ஓசை விளகக் காரணமான ஆகாயத்திலே, நாள் தொறும்,— சுடரும் விளக குவனவான, நாளொடு - நகூத்திரகளோயும், கோளினை - கிரகங்களோயும், நக்க - போய்ப்பரிசிக்கவும்,—தாள்தொறும் தொடர்ந்த-இரண்டுகால்களிலும் கட்டிய, தழகு - ஒலிகின்ற, பொன்கழலின் - பொன்னிலுலான வீரக்கழ லின், தகை ஒளி - சிறந்த ஒளியானது, நெடு நிலம்-பெரியநிலத்தை, தடவ - தடவிக்கொண்டே செல்லவும்,—தோள்தொறும தொடர்ந்த - சும்றத்தா லவ் வொருவரிடத்தும் தொடர்ந்து செல்லுகின்ற, மூறுவல் - புன்சிரிப்பாகிய, வெள் நிலவின் - வெண்ணிறமூள்ள நிலவிலுலே, முகம்மலர் - முகமாகிய தாமரைமலர்கள், இரவினும் - அந்த இராப்பொழுதிலும், கிளர - விளகு வும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் செல்லும்போது தனது உயர்ந்ததோள்களில் அணிந் துள்ள வயிரவாகுவலயங்களின் ஒளி ஆகாசததிலுள்ள கிரகநட்சதிரகளோ யும், கால்களிலணிந்துள்ள வீரகழலின் ஒளி அவன் நடந்துசெல்லும் தரை முழுவதையும் பொருந்துகென்க. அவ்வாறு இராவணன் செல்லுகையில் வழியிலெதிர்ப்படுகின்ற உறவினரைக் காணுமபொழுதெல்லாம் புன்முறுவல் செய்து முகமலர்ச்சிகாட்டுவதை, ஈற்றடியால் விளக்கினர். பகலில் சூரிய னது வெயிலைக் காண்கையில் மலர்தல் தாமரைக்கு இயல்பாயிருகக, இகு அதற்குமாறாக 'வெண்ணிலவின முகமலா இரவினுங்கிளர' என்றுங கூறினார்: இது-வேற்றுமையணியை அநகமாகக்கொண்டுவந்த உருவகவணியாம். ஆகா சம் சப்தத்தை தனக்குக் குணமாகவுடையதென்பது நூற்கொள்கை யாத லால் 'கலிகெழுவிசும்பு' எனப்பட்டது. மகரிகையென்று தனியே எடுத்து - காதிலணிந்துள்ள மகரகுண்டலமெனப் பொருள் கூறுவாரு முளர். கிம்புரி வலயம் - பூண்போல வடிவம் விளகுகின்ற தோள்வளை யென்னலாம். பி - ம்:—1மகரவாய்.

(சு)

எ. தன்னிறத் தோடு மாறுதந் திலைமக்கு நீவியந் தழைபட வுடுத்த, பொன்னிறத் தூசு கருவரை மருங்கிற் றழுவிய புதுவெயில் பொருவ, மின்னிறகுகதிரிற் சுற்றிய பசும்பொன் விரற்றலை யவி ரொளிக் காசின், கன்னிறக் கற்றை நெடுநிழல் பூத்த கற்பக முழு வனங் கனிய.

(இ - ள்.) தன் நிறததோடு மாறு தாது இமைக்கும் - தனது உடம்பின் நிறத்தோடு மாறுபட்டு விளங்குகின்றதும, நீவி அம் தழை பட - மூடிசசும் அழகிய கொய்சகமும் பொருந்தும்படி, உடுத்த - (தன் அரையிலே) தரிக்கப் பட்டதுமான, பொன் நிறம் தூசு - பொன்மயமான வஸ்திரம் [பீதாமபரம்], கரு வரை மருங்கில்-கருநிறமுளள மலையின் நடுவிடத்தில், தழுவிய-பொருந்திய, புது வெயில் - இளவெயிலே, பொருவ - ஒத்திருக்கவும்,—விரல் தலை - (தனது இருபது கைகளிலு முள்ள) விரல்களில், மின் நிறம் கதிரின் சுற்றிய பசும் பொன் - மின்னலின் நிறம் போன்ற ஒளியோடு வட்டவடிவமாகச சூழ்ந்துள்ள பசும்பொன்னுலியன்ற மோதிரங்களிலே (பதித்துள்ள), அவிர ஒளி காசின கல் - விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய இரத்தினக்கற்களின், நிறம் கற்றை - ஒளிததொகுதியானது, நெடு நிழல் பூதத - பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள, கற்பகம் முழுவனம் - பெரிய கற்பகச்சோலேபோல, கவின - அழகுசெய்து விளங்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

அரையில் பீதாம்பரமும் கைவிரல்களில் இரத்தின மோதிரங்களும் விளங்க இராவணன் வந்தன னென்க. கருநிறமுள்ள அரையில் செம் பொற்றூசைத் தரித்திருத்தலால், 'தன்னிறததோடு மாறு தந்திமைக்குந் தூசு' என்றார். நீவி-வஸ்திரமுடிசசு· வடசொல்; இது, இங்கே கச்ச மென்ற பொருளைக் காட்டுமெனனலாம. தழை - தழைந்து தொங்கும் கொய்சகம்: இரத்தினக்கற்களிழைதததுசசெய்யப்பட்ட செம்பொன்மோதிரங்களே நிறைய அணிந்துள்ள கைவிரலகளுகு - பேரொளியோடு மலர்ந்துள்ள மலாகளே யுடைய கற்பகவனத்தை உவமை கூறினர். பசும்பொன் - கருவியாகுபெயரால், மோதிரத்தை யுணாத்திற்று. காசு இரத்தினப்பொதுப்பெயர்· "மணிப் பொதுப்பேர் காசொடு மனவுமாகும்" என்பது, நிகண்டு. (எ)

அ. சன்னவீ ரத்த கோவைவெண் டரள மூழியி னிறுதியிற் [1]றனித்த, பொன்னெடி [2]வரையிற் றோற்றிய , கோளு நாளு மொத் திடையிடை பொலிய, மின்னெளி மௌலி யுதயமால் வரையின் மீப்படர் வெங்கதிர்ச் செல்வர், பன்னிரு வரினு [3]ழிரு வரைத் தவிர்வுற் றுதித்ததோர் படியொளி பரப்ப.

(இ - ள்.) சன்னவீரத்த கோவை - (தான் அணிந்துள்ள) வெற்றிமாலையாகிய பொன்னூரத்திலே (பதிக்கப்பட்ட), வெள் தரளம் - வெணமையான முததுகளானவை, ஊழியின் இறுதியில்-யுகாந்தகாலத்தில், தனித்த-தனிப்பட்டுனின்ற, நெடு பொன் வரையில் - நீண்ட பொன்மலையாகிய மேருவிலே, தோற்றிய - காணப்பட்ட, கோளும் - கிரகங்களேயும், நாளும் - நட்சத்திரங்களேயும், ஒத்து - போன்று, இடை இடைபொலிய - நடுவே நடுவே விளங்கவும்,—மின் ஒளி மௌலி-மின்னுகின்ற ஒளியையுடைய பத்துக் கிரீடங்கள், மால் உதயம் வரையின் மீட்பா - பெரிய உதயகிரியில் உதிக்கின்ற, வெம் கதிர் செல்வர் பனிருவரினும் - உஷ்ணகிரணங்களேச் செல்வமாகவுடைய

ஆதித்தியர் பன்னிருவரிலே, இருவரை தவிர்வு உற்று - இரண்டு பேரை யொழித்து; (மற்றைப்பதின்மர்), உதித்தது - ஒருசேரத் தோன்றிவிளங்குவதாகிய, ஓர் படி - ஒருதன்மையையொத்து, ஒளி பரப்ப - ஒளியை வீசவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் அணிந்துள்ள வெற்றிமாலையாகிய பொன்னூரத்தின் இடையிடையே பதித்துள்ள முத்துக்களுக்கு - யுகாந்த காலத்தில் தனிப்பட்டுள்ள மேருமலையின் மீது விளங்குமகிரகநட்சத்திரங்களே முன்னிரண்டடியில் உவமையாக்கினார். அவ்விராவணன் தனது பத்துத்தலைகளிலும் அணிந்துள்ள இரத்தினகசிதமான பத்துகிரீடங்களுக்கு - உதயமலையில் ஏகாலத்தில் தோன்றுகின்ற பத்துச் சூரியரை உவமையாகக் குறித்தார். இல்பொருளுவமையணி. பன்னிரண்டு மாதங்கட்கும் பன்னிருவர் சூரியர் உரியவரென்பது நூற் கொள்கையாதலால், தசக்கிரீவனுக்கு இராவணனது பத்துக்கிரீடங்கட்கு உவமைகூறுமாறு அப்பன்னிருவரில் இருவரை விலக்கவேண்டிய தாயிற்று. "தன்னுகோளிலுடு தாரகை தொடுத்த துழனிச், சன்னவீரம்" என்று கூறியது முன்னிரண்டடியிற் கருதத்தக்கது. பி - ம்.—[1]தழுவிப். [2]வலையத் தொற்றிய. [3]இருவருந்தவிர. (அ)

கூ. பயிலெயிற் றிரட்டைப் பணை [1]மருப் பொடியப் படியினிற் பரிபவஞ் சுமந்த, [2]மயிலடித் தொழுகின னியமா மதத்த மாதிரக் காவன்மால் யானை, கயிலெயிற் றிரண்ட முரணடொடர் தடந்தோட் கனகன துயர்வரங் கடந்த, வயிலெயிற் றரியின் சுவடுதன் கரத்தா லளந்தமாக் கரியினின் றஞ்ச.

(இ - ள்.) பயில் எயிறு - பொருந்திய பற்களாகிய, இரட்டை - இரண்டாகிய, பணை மருப்பு - பருத்த தந்தங்கள், ஒடிய - (இராவணன் திக்குவிசயஞ் செய்த காலத்தில். அவனைத் தாக்கி) முறிந்ததனால, படியினில் - பூமியிலே, பரிபவம் சுமந்த - மிக்க அவமானத்தைத தாங்குவனவும்,—மயில் அடித்து ஒழுகினன் - மயிலின்பாதமபோல (ஒழுகுகின்றிப் பெருகுகிற) பெருக்கதையுடைய, அயை மா மதத்த - அப்படிப்பட்ட மிக்க மதநீரைக் கொண்டனவுமாகிய, மாதிரம் காவல் மால்யானை - திக்குக்களைக் காவல்செய்கின்ற பெரியதிக்கயானைகள்,— கயிலையின் திரண்ட - கைலாசமலை போலத் திரட்சியான, முரண் தொடர் - வலிமை பொருந்திய, தடதோள் - பெரிய தோள்களையுடைய, கனகனது-இரணியனது, உயர் வரம் - சிறந்தவரங்களை, கடந்த - வென்ற [பயனிலவாம்படி செய்த], அயில எயிறு அரியின் - கூரிய பற்களையுடைய நரசிங்கத்தினது, சுவடு-அடிச்சுவட்டை, தன் கரத்தால்-தன் தமபிக்கையால், அளந்த—,மாகரியின் - பெரியயானைபோல, நின்று அஞ்ச-(ஒன்றுந்தோன்றாது) நிலைதளர்ந்து பயப்படவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

முன்பு திக்குவிசயகாலத்தில் இராவணனால் தந்தம் முறியப்பெற்ற திக்கயானைகள் சிங்கத்தின்கால்சுவட்டைத் தமபிகையால் தீண்டப்பெற்ற யானை போலப் பேச்சுகொள்ளும்படி இராவணன் வந்தனனென்பதாம்.

கவி, அசசதனின்மிகுதியைவிளக்கவேண்டி, இரணியாசுரனைகொன்றநரசிங கத்தின் காற்சுவட்டைத் துதிக்கையாலளந்த யானையென்றார். தந்தம்முறிந் தது பார்ப்பவர்க்கு எப்போதும் அவ்யானைகளின் தோல்வி விளங்குமபடி யிருத்தலால், 'மருப்பொடியப் படியினிற் பரிபவஞ்சுமந்த' என்று மாதிர யானைக்கு அடைமொழி கொடுத்தார். இராவணன் திக்குவியஞ்செய்த காலத்தில் ஐராவதம் முதலிய திககஜங்களை யெதிர்த்தபொழுது அவை கோபங்கொண்டு அவன்தோளில் தந்தங்களால் தாக்குகையில், மிகவலிமை யுடைய அவன் தோள்களை ஊறுபடுத்த மாட்டாமல் அவை நுனியொடிந் திட்டன வென்றும், பின்பு இராவணனும போரில் அவற்றின் தந்தங்களை நன்றாக ஒடிததிட்டா னென்றும் உணாக. ''திக்கின்மாவெலாந்தொலைத்து', ''நெருப்படியின் பொடி சிதறநிறைந்த மததிசையானை, மருப்பொடியப் பொருட்பிடியத் தோணி, மிதத வலியோனே,'' ''திசையானை விசைகலங்கச் செருச்செய்து மருப் பொசித்த, விசையாலே நிறைந்தபுயத் திராவணவோ விராவணவோ'' என வந்துள்ளமை காண்க. இரட்டைப்பிணைமருப்பு - ஒவ் வொரு பக்கதிலும் இரட்டையாக அமைந்துள்ள பருத்த(நான்கு) தந்தங்கள் என்னலாம். கனகன் - இரணியன் என்பதன் பரியாயம்: பொன்னிறமானவ னென்பது பொருள். கனகனது உயாவர மென்றது - தனிததனி தேவர் மனிதா விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவி லும் பூமியிலும் வானதிலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி பெற்றதை. பி-மீ:—[1]முரணபிணை, முரட்பினை. [2]மயிரடித தொழுகுகி. (கூ)

கo. அங்கயற் கருங்க ணியக்கியர் துயக்கி லரம்பையர் விஞ் சையராக் கமைந்த, [1]மங்கையர் நாக மடந்தையர் [2]சித்த நாரிய ரரக் கியா முதலாக், குங்குமக் [3]கொம்மைக் குவிமுலை கனிவாய் கோகிலந் துயர்ந்தமென் குதலை, மங்கைய ரீட்ட மால்வரை தழீஇய மஞ்ஞை யங் குழுவென மூயங்க.

(இ - ள்.) அம் கயல் கரு கண் - அழகிய கெண்டைமீன் போன்ற கறுதத கணகளையுடைய, இயக்கியா-யக்ஷஸ்திரீகளும், துயக்கு இல் அரம் பையர் - சோாவுபடுதலில்லாத அரம்பை முதலிய தேவதர ஸ்திரீகளும், விஞ்சையாக்கு அமைந்த மஙகையா - வித்தியாதரர்கட்கு உரியவராகிய வித்தியாதரஸ்திரீகளும, நாகம் மடந்தையர் - நாகசாதி ஸ்திரீகளும, சிதத நாரியர் - வித்தஸஸ்திரீகளும், அரகியர் - ராக்ஷஸஸ்திரீகளும், முதல் ஆ - முதலாகவுள்ளவராகிய,—குங்குமம் கொங்கை குவி முலை - குங்குமமணிந்த பருதத குவிந்த முலைகளையும, கனி வாய - கொவ்வைப்பழம் போலச் சிவநத வாயையும், கோகிலம துயர்ந்த மெல் குதலை - குயில்களும் வருந்துதற்குக் காரணமான [இனிமை மிக்க] மெல்லிய குதலைகசொற்களையுமுடைய, மங் கையர் - மகளிரது, ஈட்டம் - கூட்டமானது,—மால் வரை தழீஇய - பெரிய தொரு மலையைச் சூழ்ந்துள்ள, அம் மஞ்ஞை குழு என - அழகிய மயிலகளின் கூட்டம்போல, மயஙக - கலந்துவரவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணனுக்கு அடிமைப்பட்டுள்ள இயகியா முதலிய தெய்வசாதி மகளிர அவனைச சூழ்ந்துவருதற்கு, மலையைச் சூழ்ந்துள்ள மயிற் கூட்டதனை உவமைகூறினர். சாதாரணமாக மகளிரின் குதலைச்சொல்லுக்கு உவமை யாதிற்கு ஏற்ற குயில் இம்மடமதைமாகளின் குதலைக்கு ஒப்பாகமாடடா மையால் வருந்து மென்க; இகழனம் உவமையாவதற்கு உரிய குயிலை உவமை யாகாமையாலே துயரு மெனக கூறியது - எதிர்நிலையணியாம்; இதனை, வட நூலார்-ப்ரதீபாலங்கார மென்பர். பி-ம்:—[1]ஈகைகையா. [2]சிததா. [3]கொகைகைக்

கக தொளையுறு புழைவேய்த் தூக்கிசைக் கானந் [1]துயலுறு வொருநிலை [2]படர, விளையவர் மிடறு [3]மிந்நிலை யிசைப்பக் கின்னரர் மூறைநிறுத் தெடுத்த, கிளையுறு பாடல் சில்லரி பாண்டி றழுவிய முழவொடு கெழுமி, யளை[4]யுறு மரவு மமுதுவா யுகுப்ப வண்டுழும் வையமு மளப்ப.

(இ - ள்.) தொளை உறு - துளைசெய்யப்பெற்றுள்ள, புழை வேய் - (உட்புறதகில) இயற்கைதுவாரதனையுடைய வேய்ஙகுழலினின்று உண்டா கின்ற, தூக்கு இசை கானம - பாடலின் இனிய ராகமானது, துயல் உறு - பிரழ்தலில்லாமல், ஒரு நிலை படர - ஒதது வருமாறு, இளையவர் மிடறும் - இளம்பெண்களுடைய (இனிய) குரலும், இ நிலை இசைப்ப - இத்தவேய்ங் குழலினிசையோடு ஒத்து ஒலிகவும்,—கின்னரா கின்னரசாதியார்,முறை நிறுத்து எடுத்த-கிரமமாக ஆராய்ந்து பாடததொடஙகிய, கிளை உறு பாடல் - (கின்னரமென்ற யாழின்) நரம்பினின்று வெளிப்படுகின்ற பாடலானது, சில்லரி - சில்லரியென்னும வாசியவிசேஷமும, பாண்டில-ருஞ்சதாளமும், தழுவிய முழவொடு - மார்ச்சனைசெய்துஒலியெழுப்பப்படுகின்ற மததளத் தொனியோடு, கெழுமி - ஒத்து, அளை உறும் அரவும் அமுது வாய் உகுப்ப-புற்றில் வாழ்கின்ற பாம்பும் (இந்த இன்னெலியைக் கேட்டுத தனது விஷக் கொடுமை நீஙகி) அமிருதததை வாயிலிருந்து சொரியும்படி, அண்டமும் வையமும் அளப்ப - மேலுலகத்திலும இநதப் பூமியிலும் (இன்னெசை) பரவவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

அப்போது வாசிகப்படுகின்ற வேய்ஙகுழலுக்குஒப்ப இளமகளிர் தமது மிடற்றினால இனிமையாகப் பாடிவரவும, கின்னரசாதியார் இன்னெலியைக் கேட்ட விஷப்பாம்புகளும் விஷததன்மை நீஙகி அமுதததைக் கக்கும்படி தமகு உரிய கின்னரமென்ற நரப்புக்கருவிகொணடு இன்னெசை மண்ணி லும் விணணிலும பரவுமாறு மற்றைசசில்லரிமுதலிய இசைகைகருவிகளோடு ஒதது ஒலிகவும இராவணன் வந்தனனென்க. கின்னரா - கின்னர மென் னும் இசைகைகருவிகொணடு இசைபாடித்திரிபவராய்க குதிரைமுகமுள்ள வராகிய தேவசாதியார. பி - ம்:—[1]துயாவுறு. [2]தொடர. [3]இன்னிலேயி யகைகா. [4]உறை (கக)

கஉ. அன்னபூஞ் சதுக்கஞ் சாமரை..யுக்க மாதியாம் வரிசை யிற் கமைந்த, வன்னரும் பொன்னின் மணியினிற் புனைந்த விழைக்

குல [1]முழைக்குல மனைய, மின்னிடை செவ்வாய் குவிமுலை பணைத் தோள் வீங்குதே ரல்குலார் தாங்கி, நன்னிறக் காரின் வரவுகண் டுவக்கு நாடகமயிலென நடப்ப.

(இ - ள்.) அன்ன பூ சதுக்கம் - (இராவணன் செல்லுகின்ற) அப்படிப் பட்ட அழகிய நாற்புறமும் வந்து கூடுகின்றவீதியில்,—உன் அரும் பொன் னின்-நிலைதளர்ந்தும் முடியாத [மிகசிறந்த] பொன்னிலும், மணியினில்-இரத்தினஆபரணங்களிலும், புனைந்த - அழகாகச செய்யபபட்ட, இழைகுலம்-ஆபரணங்களின் தொகுதிகளை [பலவகை யாபரணங்களை] யணிந்தவர்களும், உழை குலம் அனைய - மான்கூட்டங்களை யொததவர்களும், மின் இடை - மின்னல்போலத (துவளுகின்ற) இடையையும், செம் வாய் - சிவந்த வாயையும, குவி முலை - குவிந்த தனங்களையும், வீசுகு பணைதோள் - பருதத மூங்கில்போன்ற தோள்களையும், தோ அல்குலார் - தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குலையு முடையவர்களுமாகிய மகளிர்,—சாமரை - வெண்சா மரமும், உக்கம் - ஆலவட்டமும், ஆதி ஆம்-முதலியனவாகிய, வரிசையிற்கு அமைந்த - உபசாரத்திற்கு ஏற்றவைகளை, தாங்கி - ஏந்திக்கொண்டு, நல் நிறம காரின் வரவு கணடு உவக்கும்-மிகக கருநிறதததையுடைய கார்கால மேகத் தின் வருகையைக் கணடு சந்தோஷிக்கின்ற, நாடகம்மயில் என - கூத்தாடு தலையுடைய மயில்போல, நடப்ப-கூட நடந்துவரவும்,—(எ-று.)—வந்தான்.

சாமரை ஆலவட்டம் முதலிய உபசாரஞ் செய்தற்குரிய கருவிகளை ஏந்தியவராய், அழகிய மகளிர் கார்மேகத கண்ட மயில்போன்று மிக்க மகிழ்ச்சி யோடு மெல்ல நடந்துவர, இராவணன் சென்றன னென்க. சதுக்கம்= சதுஷ்கம். நாற்சந்திகூடுமிடம். இழைக்குலம் அல்குலார், உழைகுலமனைய அல்குலா என இயையும். உழைக்குலம் - மருண்ட பார்வையிலும், மயில்-சாயலிலும் மகளிர்க்கு உவமையாம. குவிமுலை பணைததோள் முரணீதோடை. பி - ம்:—[1]கருங்கடைக்கண.

(கூ)

கஙூ. தந்திரி [1]நெறியிற் றுக்குறு கருவி தூக்கின [2]ரெழுவிதச் சுதியின், மூந்துறு குணிலோ டியைவுறு குறட்டிற் [3]சில்லரிப் பாண் டிலின் முறையின், மந்தர கீதத் திசைப்பதந் [4]தொடர வகையுறு கட்டளை வழாம, லந்தர வானத் தரம்பையர் கரும்பிற் [5]பாடலா ரருகுவந் [6]தகவ.

(இ-ள்.) நெறியின் தாக்குறு கருவி தந்திரி-சாஸ்திரமுறைப்படி (விரல் கொண்டு) ஒலியெழுப்பப்படுகின்ற இசைக் கருவியாகிய தந்திரியாழை, எழு விதம் சுதியின் - எழுவகைப்பட்ட இசையும் அமையும்படி, தூக்கினர் - விர லால் தெறிதது [வாசிப்பவரும், கரும்பின் பாடலார் - கரும்புபோ லினிய வாய்ப்பாடலை யுடையவருமாகிய, அந்தரம் வானத்து அரம்பையர் - சுவர்க்க லோகத்தவரான தெய்வமகளிர,—முந்துறு குணிலோடு இயைவுறு குறட்டின்-முன்புறத்தில் அடிகசப்படுகிற குறுந்தடியோடு பொருந்திய குறடு என்னும்

தோற்கருவியும், சில்லரி பாண்டிலின் [பாணடில் சில்லரியின்]-வட்டவடிவ மாகிய சில்சில் என்று ஒலிக்கின்ற தோற்கருவியும், (ஆகியவற்றின்), மூறை யின் - முறைக்கு ஏற்பவும,—மந்தரம் கீதத்து இசைப் பதம் தொடர-இனிய பாடல்களின் இராகஅமைப்பு ஒததுவரவும்,—வகை உறு கட்டூர வழாமல-(நடன சாஸ்திரத்திற் கூறியுள்ள) பலவகைப்பட்ட முறைமை தவறுமல், அருகு வந்து அகவ - (தனது) சமீபதத்திலே வந்து நாத்தனஞ் செய்யவும,—(எ - று.)—வந்தான்.

தெய்வலோகத்து மகளிர் வாய்ப்பாடலுக்கும் இசைக்கருவிக்கும் தாளத் துக்கும் சிறிதும் தவறுமல் ஒத்து வருமாறு இராவணனது சமீபத்தில் அப் போது நர்த்தனஞ் செய்யலாளுர்கள் என்க. [3] சில்லரிபாண்டிலின்' என்று பாடமாயின், சில்லரியும் பாண்டிலு மென்னலாம். சுதி - ஸ்ருதி. [3]எழுவகைச் சதியின்' என்றும்,' எழுவியசதியின்' என்றும பாடம் காணப்படுகின்றது. சதி - தாள வொற்று. பி - மீ:—[1]கணணில். [4]தொடாந்த. [5]பாடலர். [6]ஆல. ()

கச. [1]அந்தில்வே ளனங்க னழல்படத் துரந்த வயின்மூகப் பகழிவா யழுத்த, வெந்துறு புண்ணின் வேணுழைந் தாங்கு வெண் மதிப் பசுங்கதிர் விரவ, மந்தமா ருதம்போய் மலர்தொறும் வாரி வயங்குநீர் [2]மம்மரின் வருதேன், சிந்துறண் டுளியின் சீகரத் திவலை யுருக்கிய செம்பெனத் தெறிப்ப.

(இ - ள்.) அந்தில் - அப்பொழுது,— அனங்கன் வேள் - உருவமில் லாதவனுகிய வேளென்னும் பெயரையுடைய மன்மதன், அழல்பட - நெருப் புத தோன்றும்படி, துரந்த-பிரயோகித்த, அயில் மூகம்-கூர்மையான நுனியை யுடைய, பகழி-அன்பு, வாய்-(தனது கூரிய) நுனியினுல், அழுத்த-அழுபடும் படி செய்து உணடாக்கிய, வெந்துறு புணணின்-வெந்திருகிற புணணிலே, வேல் நுழைந்து ஆங்கு - வேல் ஊடுருவிசசென்றுற போல, வெள் மதி பசுங கதிர் - வெள்ளிய சந்திரனது குளிர்ந்த கிரணம், விரவ - பொருந்தவும்,—மந் தம் மாருதம் - இளந்தென்றறகாற்றுனது, போய் - (ஆகாக்குச) சென்று, மலர்தொறும் - புஷ்பஙகளிலெல்லாம, வாரிவரு - வாரிக்கொணடு வருகின்ற, வயஙகும் நீர் - விளஙகுகின்ற நீரதன்மையையுடைய, தேன் - தேனினது, நுண் துளியின் சிந்து - சிறுதுளியாகச சிந்துந் தன்மையுள்ள, சீகரம் திவலை-மிகசசிறிய திவலைகள், உருக்கிய செம்பு என - உருக்கப்பட்ட செம்பின்துளி சிந்துவதுபோல, மம்மரின்-மயக்கததோடு [காமமயக்கம்மிகுமபடி], தெறிபப-மேலேசிந்தவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் வரும்போது, மன்மதபாணதத்ஞல் தூளக்கப்பட்டுள்ள அவனது உடற் புண்ணில் வெந்தபுணணில் வேலுருவியது போலக் காமோத தீபகமான சந்திர கிரணஙகள் பட்டு வேதனையை மிகுவிகக, உருக்கிய செம்பை யூற்றியதுபோல மந்தமாருதமானது புஷ்பஙகளினின்று தேனை வாரிக்கொணடு தெறித்த தென்க. சீகரத் திவலை - ஒருபொருட்பன்மொழி;

இங்கே மிகச்சிறிய திவலையென்ற பொருளைத் தந்தது. அதில் - அசையாக வுமாம். பி - மீ:—[1]அத்தியினனகன். [2]அம்மலர். (கசு)

கடு. இழைபுரை மருங்கு லிறுமிறு மெனவு மிறுகலா வன மூலை யிரட்டை, யுழைபுகு செப்பி னொளிதர மறைத்த வுத்தரி யத்தி னை சொல்கிக், குழை[1]புகு கமலங் கோட்டினர் நோக்குங் குறு நகைக் குமுதவாய மகளிர், மழைபுரை [2]தடங்கட் செங்கடை யீட்ட மார் பினுந் தோளினு [3]மலைய

(இ - ள்.) 'இழை புரை - நூலிழையை யொத்த, மருங்குல் - (தமது) இடைகள், இறும் இறும் - முரிந்துபோய்விடும் முரிந்துபோய்விடும, எனவும - என்று (காணபவர்க்குத்) தோன்றினாலும், இறுகலா - ஒடுங்காது மேன்மேல் வளர்கின்ற, வனம்மூலை இரட்டை - அழகிய இரண்டு ஸ்தனங்களும், உழை புகு செப்பின் ஒளிதர மறைத்த - உள்ளிடத்திற்புகுந்துள்ள இரண்டு செப் புக்களைபோல விளங்குமபடி (அவற்றைப்) போர்த்துள்ள, உத்தரியத்தினர் - மேலாடையுடையவர்களும்,— ஒல்கி - (தாங்கள்) மெலிவுதோன்ற நடந்து [நடந்த வண்ணமாக], குழை புகு கமலம்-(காதுகளிலணிந்த) குண்டலங்கள் வரையிற் செல்லுகின்ற தாமரைமலர்போன்ற (தமது) கணகளினால், கோட் டினர் நோக்கும் - (நாணத்தினால நேராகப்பாராமல்) சாய்த்து நோக்குகின்ற வர்களுமான, குறு நகை குமுதம் வாய் - புன்சிரிப்போடுகூடிய செவ்வாம்பல் மலர்போன்ற வாயையுடைய, மகளிர-பெண்களது, மழை புரை - மேகத்தை யொத்த [குளிர்சி மிகுந்த], தட செம் கண கடை ஈட்டம்-பெரியசெவ்வரி பரந்த கடைக்கண் பார்வைகளின் கூட்டம், மார்பினும் - (தனது) மார்பிலும், தோளினும - தோள்களிலும், மலைய - சென்று பொருந்தவும்,—(எ - று.) வந்தான்.

இராவணன் வருகையில், மகளிர தமதுகடைக்கண்பார்வை கொண்டு பார்த்தன ரென்க. மிகவும் நுணணியதாயிருத்தல்பற்றி, மகளிரிடைக்கு நூலிழையை உவமைகூறுதல், மரபு. அப்படிப்பட்ட இடை துவளுமாறு மேன்மேல் விம்முகின்ற தனகளினின்மீது உத்தரியத்தை மகளிர் அணிந் திருக்கையில், அவை உட்புறதது பொருந்திச செப்புப்போலத் தோன்று மென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய விஷயம். 'குழைபுகு கமலம்' காதளவும் நீண்ட கண்கள். கண்களை உவமையாகுபெயரால் 'கமலம்' என்றே கூறினர். 'நோகும்' என்ற பெயரெச்சம், 'மகளிர' என்ற பெய ரைக் கொணடு முடியும். பி - மீ:—[1]பொரு. [2]ஒண்கண. [3]வயங்க. (கடு)

கசு. மாலையுஞ் சாந்தும் கலவையும் பூணும் வயங்குநண் டுசொடு காசுஞ், சோலியின் றொழுதிக் கற்பகத் தருவு நிதிகளுங் கொண்டுபின் [1]றொடரப், பாலின்வெண் பரவைத் திரைகருங் கிரி மேற பரந்தெனச் சாமரை பதைபப, வேலைகின் றுயரு மூயலில் [2]வெண் மதியின் வெண்குடை[3]மீதுற விளங்க.

(இ - ள்.) தொழுதி சோலையின்-கூட்டமாகவுள்ள சோலையாகிய, கற்பகம் தருவும் - கற்பகவிருக்ஷமும், நிதிகளும்-(சங்கநிதி முதலிய) நவநிதிகளும், —மாலையும - மலர்மாலைகளையும், கலவை சாந்தும்-கலவைசசந்தனத்தையும், பூணும் - ஆபரணங்களையும, வயகரு நுண் தூசொடு விளங்குகின்ற மெல்லிய வஸ்திரங்களையும், காசும் - இரத்தினங்களையும், கொண்டு - ஏந்திக் கொண்டு, பின் தொடர - (தன்) பின்னே தொடர்ந்து வரவும்,—வெள் பாலின் பரவை திரை - வெணமை நிறமுள்ள பாற்கடலின் அலைகள், கரு கிரிமேல் - கருநிற முள்ள மலையின்மேல், பரந்து என - பரவிஞற்போல, சாமரை - வெணசாமரைகள், பதைப்ப - அசைசந்துவீசவும்,—வேலைநின்று உயரும் - கடலினின்று வெளிததோன்றுகின்ற, மூயல் இல் வெள் மதியின்-முயற்கரையில்லாத வெள்ளிய பூரணசநதிரன்போன்ற, வெள் குடை - வெள்ளைகுடையானது, மீது உற விளங்க - தலையின்மேல் விளங்கவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் தேவலோகத்தை வென்றமையால், அங்கிருந்த கற்பக விருக்ஷமும், நவநிதிகளும், அவ்விராவணனையடைந்து அவனுக்கு வேண்டிய பொருளை உதவலாயின. பாற்கடலினலை - வெண்சாமரைக்கும், கருகிரி - இராவணனது உடம்புக்கும் - உவமையாகும். இராவணனுகுப் பிடிக்கப்படுகின்ற ஒற்றைவெணகொற்றகுடைக்கு - மூயலில்லாத வெண மதி, இல் போனுவமையாம சந்திரனிடததுள்ள களங்கத்தை, மூயலென்றும் மானென்றும் சேறென்றும் இப்படிப் பல படியாகக் கூறுதல், கவிசமயம. சாந்தும், உம்மை - இசைசிறை. பி-ம்.—[1]துள்ளி. [2]வாள். [3]மீசசென்று. (கசு)

கஎ. [1]ஆர்தரு மகழி யருவரை யிலங்கை யடிபெயர்த் திடுதொறு மழுந்தி, நேர்[2]தரும் பரவைப் பிறழ்திரை தவழ்ந்து நெடுந்தடந் திசைதொறு நிமிரச், [3]சார்தருங் கடிவி னெயிறுடைப் பகுவா யனந்தனுந் தலைதடுமாற, மூரிநீ ராடை யிருநில [4]மடந்தை மூதுகுளுக் குற்றனண் மூரல.

(இ - ள்.) அடி பெயர்த்து இடி தொறும்-(தனது) கால்களை மாறி மாறி வைகரும் பொழுதெல்லாம்,—ஆர்தரும் அகழி - நீர்நிரம்பியுளள (கடலாகிய) அகழியையுடைய, அரு வரை இலஙகை - பெரிய திரிகூடமலையின்மீதுள்ள இலங்காநகரமானது, அழுந்தி-(மிக்கபாரத்திஞற்) குழிவடைநது, (அதனால்), நேர்தரும் - இலஙகையைச சூழ்ந்திருக்கிற, பரவை - கடலினது, பிறழ் - மடஙகியடிக்கிற, திரை - அலைகள், தவழ்ந்து - பாய்நது, நெடு தட திசை தொறும - நீண்ட பெரிய (அநநகரத்தின்) திகுகுக்களிலெலலாம், நிமிர - மிகுந்து பரவவும்,—சார்தரும் கடிவின் எயிறு உடை—(தன்னிடத்துப்) பொருந்திய விஷப்பற்களையுடைய, பகு வாய் - பிறந்த வாயோடுகூடிய, அனந்தனும் - ஆதிசேஷனும, தலை தடுமாற - (பாரமிகுதியைப் பொறுகக மாட்டாமையால் ஆயிரந்) தலைகளும் சுருந்தவும,—மூரி நீர் ஆடை - வலிய

மீரைக்கொண்ட கடலை ஆடையாகவுடைய, இரு நிலம் மடந்தை - பெரிய பூமிதேவி, மூதுகு உளுக்குற்றனள்-(பாரந்தாங்கமாட்டாமல்)முதுகு கொந்த வளாய், மூரல - வாய்விட்டலறவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

இராவணன் கால்களை மாறி மாறி வைத்து நடக்கும்போது அவனது ஒற்றையொற்றைக்கால் அழுதலுவதலுல் இலங்கை பள்ளமாக, அப்போது சுற்றிலுமுள்ள கடலின் நீர் உள்ளே புகுவதாயிற் றெனவும், பூமியின் கீழிருந்து தனது ஆயிரந்தலை களையுங்கொண்டு தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனும் அவனது உடற்சுமையைத் தாங்கமாட்டாது தலைதடுமாறலாயின னெனவும், பூமிதேவியும் அவ்வாறே அப்பாரமிகுதியைத தாங்கமாட்டாமல் வாய்விட்ட லறலாயின னெனவும் இராவணன் நடக்கும்போது அவனது உடற் பொறையை உயர்வுநவிற்சிவகையால் வருணிந்தன ரென்க. பி - ம்.— [1]ஆர்த்துன்று. [2]பொரு. [3]சார்வரும். [4]பாவை. (கஎ)

கஅ. கேடகத் தோடு மழுவெழுசு[1]சூல மங்குசங் கப்பணங் கிடுகோ, டாடகச் சுடர்வா ளயில்சிலை குலிச முதலிய வாயுத மனைத்தும், தாடகைக் கிரட்டி யெறுழ்வலிக[2]கமைந்த தகைமையர் தடவரை பொறுக்குஞ், சூடகத் தடக்கைச் சுடுசினத் தடுபோ ரரக்கியர் தலைதொறுஞ் சுமப்ப.

(இ - ள்.) தாடகைக்கு இரட்டி எறுழ் வலிக்கு அமைந்த தகைமையர்-தாடகையைகாட்டிலும் இருமடங்கு மிகபெருவலிமை பொருந்திய தன்மை யையுடையவர்களாகிய, தட வரை பொறுக்கும - பெரிய மலையையும் தாங்க வல்ல, சூடகம் தட கை-வளையல்களையணிந்த பெரியகைகளைக் கொண்டு, சுடு சினத்து அடு போ - பொங்கி யெரிகின்ற கோபத்தினுற் (பகைவரைக்) கொல்லும்படியான போரைச்செய்யவல்ல, அரக்கியர்-இராட்சசஸ்திரீகள்,— கேடகதோடு - பரிசையும், மழு - எரியிரும்புப்படையும், எழு - இருப்புலக் கையும், சூலம் - முத்தலைசூலமும், அங்குசம் - மாவெட்டியும், கப்பணம் - இருப்புநெருஞ்சிமுள்ளாயுதமும், கிடுகோடு - கிடுகும், ஆடகம் சுடர் - பொன் போல் ஒளிவீசுகின்ற, வாள் - வாளும், அயில் - வேலும், சிலை - வில்லும், குலிசம் - வசிராயுதம, முதலிய - முதலான, ஆயுதம் அனைத்தும்-ஆயுதங்களை யெல்லாம், தலைதொறும் - (தமது) சிரசுகளிலெல்லாம், சுமப்ப - தாங்கி வரவும்,—(எ - று)—வந்தான்.

'இராவணன் எப்பொழுது எந்த ஆயுதத்தைவேண்டுவனோ அப்போது அதனைத் தரவேணும் என்ற கருததால், அரகியர் எல்லா வாயுதங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு இராவணன் வரும்போது உடன்வருவாராயின ரென்க. பெண்கள் வசிகின்ற இடத்திறசெல்வதலுல், பெண்பணியாளர படைகளைக் களைத தாங்கலாயினர். கேடகம், கிடுகு என்பன - பகைவரது படைகளைக களைத் தம்மேறபட வொட்டாது தடுக்கவல்ல கருவிவிசேடங்கள். கேடகம கிடுகு என்பன வெவ்வேறுகவும கூறப்படுதலை "போர்மயிர்கேடகம் புளகத

தோற்பரம் வார்மயிர்க்கிடுகொடு" என்ற சிந்தாமணியிலும் காண்க. பி - மீ:— [1]முசலம். [2]தகைத்த. (கஅ)

ககூ. விரிதளிர் முகைபூக் கொம்படை [1]முதல்வே ரிவையெலா [2]மணிபொனல் விரிந்த, தரு[3]வுயர் சோலை திசைதொறுங் கரியத் தழலுமி ழுயிர்ப்புமுன் றவழத், திருமக ளிருந்த திசையறிந் திருந்துந் திகைப்புறு சிந்தையன் கெடுத்த, தொருமணி [4]நெடும்பற் பஃறலை யரவி னுழைதொறு முழைதொறு மூலாவ.

(இ - ள்.) விரி தளிர் - மேன்மேல் தோன்றிவிரிகின்ற தளிரும், முகை - அரும்பும், பூ - மலரும், கொம்பு-கொம்பும், அடை-இலையும், வேர் வேரும் (என்ற சினைப்பொருள்களும்), முதல் முதற்பொருளும், இவை எலாம்-ஆகிய இவைமுழுவதும், அணி பொனல் விரிந்த-அழகிய செம்பொன்மயமாகப் பரந்துள்ள, தரு உயர்சோலை மரங்கள் உயர்ந்துள்ள அசோகவனம், திசைதொறும் கரிய-நாற்புறகளிலும் நீங்காதுபோம்படி, தழல் உமிழ் - நெருப்புசுவாலையை வீசுகின்ற, உயிர்ப்பு-(தனது) பெருமூசசு, முன் தவழ - முன்புறத்திற செல்லவும்,—திருமகள் இருந்த திசை - இலக்குமியின் அமிசமான சீதாபிராட்டி இருந்த இடத்தை, அறிகிறது இருந்தும்—, திகைப்பு உறு சிந்தையன்-தெரியாமல் மயகுதல் பொருந்திய மனமுடையவனாகி, (அவளைத் தேடிக்கொண்டு, ஒரு மணி - (தனது) ஒப்பற்ற மாணிகக்கதை, கெடுத்தது-இழந்தான, நெடு பல் பல் தலை அரவின் - நீண்டபற்களையும் பல தலைகளையுமுடைய சர்ப்பம் போல, உழைதொறும் உழைதொறும் - பற்பல இடங்களிலும், உலாவ - (தன்மனஞ்) செல்லவும்,—(எ - று.)—வந்தான்.

சீதை தனக்குக் கிடையாமையால் மனவெதுப்புடனே சோலையிலுள்ள மரங்கள் யாவும் தீந்துபோகுமாறு பெருமூசசெறிந்துகொணடு, சீதை தங்கியிருக்கிற இடம் தெரிகிறிருந்தும் காமமயகத்தினால் அதனைமறந்து அவளைத் தேடிய வண்ணம் தன்மனம மாணிக்கததைக கெடுத்த சர்ப்பம்போலப் பல திசைகளிலும் வருந்திசசெல்ல இராவணன் வந்தனனென்க. தனது மணியை இழந்த நாகம் அதனைததேடிக்கொண்டு வருந்து மென்பதை "அருமணியிழந் தோர் நாகம் அலமருகின்றது" என்ற சிந்தாமணியிலுங காண்க. பல்+தலை=பஃறலை, "குறில்வழி லளத் தவ்வணையி னுய்த்த, மாகவும் பெறூஉம் அல்வழியானே" என்ற விதியினால், தனிக்குறிலைசசார்ந்த லகரம் ஆய்தமாகத் திரிந்தது. பி - மீ. [1]அடை. [2]செம்பொனலாரத். [3]அமர். [4]நெடும்போர. (ககூ)

20.—இராவணன் வருவதைக் கண்ட அநுமான் மறைந்திருத்தல்.

இனையதோர் தன்மை யெறுழ்வலி யரக்க ரேந்தல்வந் தெய்துகின் றனனை, யினையதோர் தன்மை யஞ்சன சிறுவன் கண்டன னமைவுற நோக்கி, யினையமுஞ் செயலு மேல்விளை பொருளு மிவ்வழி விளங்குமென் றெண்ணி, வகைகழ லிராமன் பெரும்பெய ரோதி யிருந்தனன் வந்தயன் மறைந்தே.

(இ - ன்.) இனையது ஓர் தன்மை-இப்படிப்பட்ட தன்மையோடு, எறழ் வலி அரக்கர் வந்தல் - மிக்க வலிமையையுடைய ராக்ஷஸ ராஜனுகி, வரது எய்துகின்றனை - வந்து சேர்கின்ற அவ்விராவணனை, அனையது ஓர்தன்மை- அஞ்சுகிகழ்வதைப்பார்த்துகொண்டிருந்ததன்மையுள்ள, அஞ்சனை சிறுவன்- அஞ்சனுதேவியின் குமாரனுகிய அனுமான், கண்டனன் - கண்ணிஞற் கண்டு, அமைவு உற நோக்கி - தான் என்ன செய்யவேண்டுமென்று மனத்தி ஞற் செவ்வனே ஆலோசித்து, 'வினையமும் - (இவ்வரக்கனது) வஞ்சனைக் குணமும், செயலும - செய்கையும, மேல் விளை பொருளும் - அதற்குப்பின் (சீதாபிராட்டியினல்) நடகும் காரியமும், இவ்வழி - இந்த இடதகில் [இப் போது], விளகுக - தெரியவரும்,' என்று எணணி—, கழல் வினை இராமன் பெரும் பெயர் ஓதி - வீரக்கழலைப் புனைந்துள்ள இராமபிரானது பெருமை பெற்ற திருநாமததை உசசரிததுக்கொணடு, அயல் வரது - முன்னிருந்த விடத்தை விட்டுச் சிறிது அப்பால் பெருகவந்து, மறைந்து இருந்தனன்—.

அனுமான் அப்போது இராவணன் அங்கு வந்ததனல், இனி நடக்குஞ் செயலை நன்கு கவனிககவேணுமென்று நினைத்து, அவற்றையெல்லாம் நன் ருகக் காணுமாறு அருகில் வந்து அவ்விராவணன் முதலியோர் தான் இருப் பதை உணராவணணம் மறைந்துநின்றன னென்பதாம். (உ0)

உக.—அப்போது சீதை அஞ்சுதல்.

ஆயிடை யரக்க னரமபையர் குழுவு மல்லவும் வேறயலகல, மேயினன் பெண்ணின் விளக்கெனுந்தகையா ளிருந்தழியாண்டவள் வெருவிப், போயின வுயிர ளாமென நடுங்கிப் பொறிவரி யெறழ்வலி புகைக்கண், காய்சின வுழுவை தின்னியவந்த கலையிளம் பிணையெனக் கரைந்தாள்.

(இ - ள்.) அ இடை-அப்பொழுது, அரம்பையர் குழுவும் - (தன்னுடன் வந்த) தெய்வமகளிர் கூட்டமும், அல்லவும் - மற்றையோர் திரளும், வேறு அயல் அகல - தனியே அப்பால் விலகி நிற்க,—அரக்கன் - இராவணன், பெணணின் விளகு எனும் தகையாள் - பெணகளுக்குள் விளக்குபோன்ற வளாகிய பிராட்டி, இருந்த உழி - இருந்த இடதனில், மேயினன் - சென்று அடைந்தான்; ஆண்டு-அப்பொழுது, அவள் - அப்பிராட்டி, வெருவி - அஞ்சி, போயின உயிரள் ஆம் என - உயிர் நீஙகினவள்போல, நடுங்கி - நடுகக கொண்டு, பொறி - புள்ளிகளையும், வரி - கோடுகளையும, எறழ் வலி - மிக்க வலிமையையும், காய் சினம் - வெதுமபுகின்ற கோபத்தையும், புகை கண - (அந்தக் கோபாகனியின்) புகைதோன்றப பெற்ற கணகளையுமுடைய, உழுவை - புலி, தின்னிய-(தன்னை) உண்ணும்பொருட்டு, வந்த-வரப்பெற்ற, கலை இளம் பிணை என - ஆண மானினது இளமையாகிய பெண்மான்போல, கரைந்தாள் - உடலுருகினுள்; (எ - று.)

உடன்வந்த பரிவாரமெல்லாம் அப்பால்அகல, இராவணன் தனியே பிராட்டியினிடம சென்று சேர, அவள் அவனைகண்டு கடும்புலியைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கும பெண்மான்போல அஞ்சி நடுநடுங்கி உடல் கரைந்தன ளென்பதாம். அல்லவும் என்றது-சீதைகருக காவலாக இருந்த அரகசமகளிர் திரளைக் காட்டும். (உக)

வே று.

ஒஉ.—அனுமான் அவ்விருவர் நிலைமையையும் காணுதல்.

கூசி யாவி குலைவுறு வாளையு
மாசை யாலுயி [1]ராசழி வாளையுங்
காசில் கண்ணினிணை சான்றெனக் கண்டன
[2]னூச லாடி யுளையு முளத்தினான்.

(இ - ள்.) கூசி - (அசசத்தினால்) உடல்நடுங்கி, ஆவி குலைவுறுவாளையும்- உயிரும் நடுங்குகின்ற சீதையையும், ஆசையால் - காமமோகதத்தினால், உயிர் ஆசு அழிவாளையும - உயிரகட்குக குலைபவனாகிய இராவணனையும, காசு இல் கண இணை சான்று என - குற்றமற்ற (தனது) கணகளிரண்டும சாட்சியாக [பிரதியட்சமாக], கண்டனன்-பாாததவனாகி,—(அனுமான்), ஊசல்ஆடிஉளையும் உளதத்தினான் - தததளிததுவருத்துகின்ற மனமுடையவனானான்; (ஈ-று.)

இராவணன் காமமயக்கமகொண்டு உடனவந்தவா யாவரும் விலகி அப் பாற்செல்லத் தான் தனியனாகி அருகு வந்திருப்பதையும, சீதை துணையின்றிச் செய்வது தெரியாது நடுநடுங்கி உயிாகரைவதையும கணகூடாகக கண்ட அனுமான், 'இந்தநிலையில யாது நடகுமோ' என்று மனம் ததளிதது திற்க லாயின னென்பதாம். ஆசு - பற்றுசு. கட்டு. விரைவு என்று கொள்வாரு முளர். பி - ம்:—[1]ஆசறுவாளையும. [2]ஊசலாடலொழிந்தன வுள்ளத்தான்.

இது முதல் பதினைஞவிகள் - பெருமபாலும் முதற்சீர மாசசீரும், மற்றை மூன்றும் விளசசீரகளுமாகிய கலிவிருத்தங்கள் (உஉ)

உங.—அனுமான் வாழ்த்தது.

வாழி சானகி வாழியிராகவன்
வாழி ஞான்மறை வாழிய ரந்தணர்
வாழி நல்லற மெனறுற வாழ்த்தினை
னூழி [1]தோறும் புகழுறுங் கீர்த்தியான்.

(இ - ள.) 'சானகி-சீதாபிராட்டி, வாழி - (இவ்விராவணனால் யாதொரு தீங்கும நேராமல்) வாழக்கடவள்; இராகவன் - இராமபிரான், வாழி - (சீதை குறைவின்றி வாழ்வதனால் தானும) வாழக்கடவன்; நால் மறை - (அவனது கீரதத்தியைப் பரக்க ஓதுகின்ற) நான்குவேதஙகளும், வாழி - வாழக்கடவன; அந்தணா-(அநதவேதத்தை ஓதுதல் முதலிய செயலால் உலகத்துக்கு நன்மை யை விளக்கின்ற) பிராமணா, வாழியர் - வாழக்கடவர; நல் அறம் - (அந்த

வேதங்களிற்கூறிய) நல்லதருமங்களெல்லாம், வாழி—,' என்று—, உற வாழ்த்தினான் - மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகூறினான்;— (யாவனென் னில்),—ஊழி தோறும் புதிது உறும் கோத்தியான் - யுகந்தோறும் மேன் மேற் புதிதாகவளராகின்ற கோத்தியையுடைய அனுமான்; (எ - று.)

அப்போது 'இராவணனுற் சீதைககு ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ!' என்று எண்ணி அஞ்சிக கலங்கிய அனுமான், அக்காலத்துத் தன்னுற் செய்யலாவதொரு பரிகாரம் தோன்றுமையால், இவ்வாறு வாழ்த்துக் கூறலாயினனென்க. பி - ம்:—[1]சென்று. (உருட)

உசு —அப்போது இராவணன் சீதையை வேண்டுதல்

அவ்வி டத்தரு கெய்தி[1]ய ரக்கன்று
னெவ்வி டத்தெனக் கின்னரு ளீவது
நொவ்வி டைக்குயி லேநுவல் கென்றனன்
வெவ்வி டத்தை யமிழ்தென வேண்டுவான்.

(இ - ள்.) வெம் விடத்தை அமிழ்து என வேண்டுவான் - உயிரைக் கொல்லுத்தன்மையுள்ள கொடியவிஷத்தை அமிருதமாகநினைத்து விரும்பு கின்றவனுகிய, அரக்கன் - இராவணன், அ இடத்து - அந்தகே, அருகு எய்தி - (சீதாபிராட்டியின்) சமீபத்தில் வந்து, 'நொ இடை குயிலே - வருத்துகின்ற இடையையுடைய குயிலபோன்றவளே! எ இடத்து - எப் போது, எனகு—, இன் அருள் ஈவது - (நீ) இன்னருள் செய்வது? நுவல்க - சொல்வாயாக,' என்றனன்;—(எ - று.)—தான் - அசை. படர்க்கைப் பெயருமாம்.

சீதாபிராட்டியை இராவணன் விரும்புவது - கொல்லுத் தன்மையுள்ள விடத்தை 'இதனை விரும்பி யுண்டால, இது நமது உயிரைவாகுகிவிடும்' என்று கருதாமல், 'அமுதம்போல் இனிமையைததரும்' என்று மாறுபாடாகக் கருதி வேண்டுவதை ஒககு மென்பது, ஈற்றடியிற் கூறிய பொருள். சீதையை இன்னருள் ஈயுமாறு விரும்புகின்றவனை வெவ்விடததை அமிழ்தென வேண்டுவானுகக கூறியது - காட்சியணி: இதனுல், சீதாபிராட்டியினுல் இராவணனுக்கு மரணமநோவது திணணமெனக் குறிப்பித்தவாறு. பி-ம்:— [1]அமாந்தனன். (உசு)

உரு.—கவிக்கூற்று.

ஈசற் காயினு மீ[1]டழி வுற்றிறை
வாசிப் பாடழி யாத மனத்தினு
ணைசைப் பாடுமந் நாணு மடர்த்திடக்
கூசிக் கூசி யிணைய னை கூறினான்.

(இ - ள்.) ஈசற்கு ஆயினும் - (தனதுவழிபடுதெய்வமாகிய) சிவபெரு மானிடதிலும், ஈடு அழிவுற்ற - (தனது) வலிமை குறையப் பெற்று, இறை - சிறிதும், வாசிப்பாடு - (தனது) பெருமிதம், அழியாத - குறையப் பெறுத, மனத்தினுன் - மனததையுடையவனுகிய இராவணன்,—ஆசைப் பாடுமை - (பிராட்டியின்மேற் கொண்டுள்ள) பெருகுகாதலும், அ நாணுமை -

அப்படிப்பட்ட (தனது) நாணமும், அடர்ததிட - (தன்னை) வருத்த, கூசி கூசி - (மனத்திற்) கூசசஙகொண்டு, இனையன - இப்படிப்பட்ட வணைக்க மொழிகளை, கூறினன்-(அரிதிற்) சொன்னன்; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்த பன்னிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

தனது வழிபடுதெய்வ மாகிய சிவபெருமானிடத்திலும் தனது பெருமைக்குக் குறைவாக வணஙகவிரும்பாத இராவணன், அப்போது சீதாபிராட்டியினிடங்கொண்ட பெருங்காதல் அவளிடத்தில தாழ்ந்து போகுமாறு தூண்ட 'ஒருபெண்ணினிடதிலா நாம தாழ்ந்துபோவது?' என்ற நாணம் மற்றொருபக்கம் இழுக்க, அவஸ்தைப்பட்டு மெல்ல மெல்லப் பின் வருமாறு நயந்து கூறலாயின னென்பதாம. பி - ம்:—[1]அழியாதுயா. (உடு)

உசு.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகளீ - இராவணன் சீதாபிராட்டியினிடஞ் நயந்துகூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

இன்றி றந்தன நாளே யிறந்தன
வென்[1]றி றந்தருந் தன்மை யிதாலெனைக்
கொன்[2]றி றந்தபின் கூடுதி யோகுழை
சென்றி றங்கி மறந்தரு செங்கணுய்.

(இ - ள்.) குழை சென்று இறங்கி - குழையென்னுங காதணிவரையிற்போய்ப் பாய்ந்து, மறம் தரு-கொடுமை செய்கின்ற, செம் கணுய-சிவந்த கணைகளையுடையவளே!—இன்று இறந்தன - இன்றைவரையிலும் நாள்கள் கழிந்தன; நாளே இறந்தன - இனியும அவ்வாறே கழிவதாயிருக்கின்றன; என் திறம் - என்விஷயததில், தரும் - (நீ) செய்கின்ற, தன்மை—, இது ஆல் - இவ்வாறுக இருக்கின்றது: (இப்பொழுது எனகுத் தோன்றியிருக்கிற இக்காம நோய), எனை கொன்று இறந்த பின் - என்னைக் கொன்றுவிட்ட பிறகு, கூடுதியோ - (என்னைச்) சேர இருக்கின்றாயோ? (எ - று.)

நீ அருள் செய்யாமையால் இதுவரையிலும் ஒவ்வொருநாளாக வீணே கழிந்திட்டன; இனியும் அவ்வாறுதான் கழியு மென்று தோன்றுகின்றது; இப்போது எனக்கு உண்டாயிருககும் காமநோயினால் யான் இறநதழிந்த பிறகே நீ என்னைக் கூடுவாய்போலு மென்று இராவணன் மிகவும வருந்திக கூறினனென்க. 'கொனறிறந்தபின் கூடுதியோ' என்றது - நீ இப்பிறவியில் என்னைக் கூடமாட்டாய்போலு மென்ற குறிப்பு. பி - ம்·—[1]திறந்தருதன்மையிதா லெனகு. [2]இறந்தனே. ''இன்று நாளேயருளுந் திருவரு, ளென்றுகொண்டிராலழிவேனீ, கொன்றிறந்தனை கூடுதியோ குழை, தின்றுறஙகி மறந்தவர் செல்வியே'' என்று ஒருபாடல் சிலபிரதிகளில் இவகுக்காணகின்றது. (உசு)

உள. உலக மொன்றை டிரண்டொருங் கோம்புமெ
னலகில் செல்வத் தரசிய லாணையிற்

நிலக மேயுன் நிறத்தனங் கன்றரு
கலக மல்ல தெளிமையுங் [1]காண்டியோ

(இ ள்) நிலகமே - நிலகம்போலச சிறந்தவளே! உலகம் ஒன்றெடி இரண்டி - மூன்று உலகஙகளையும், ஒருஙகு ஓம்பும் - ஒருசேர [முழுதும] அரசாட்சிசெய்கின்ற, என்-எனது, அலகு இல் செல்வத்து - எல்லையில்லாத ஐசுவரியதததையுடைய, அரசு இயல் - ராஜாங்கதிலே செல்லுகின்ற, ஆணையில் கட்டளையிலே, உன் நிறத்து அணஙகன் தரு கலகம் அல்லது - உன்விஷயமாக (எனககு) மன்மதன் உணடாககிய போரேயல்லாமல், எளிமையும் - (எனக்கு) இழிவைத தரக கூடிய (ஏதேனும் ஒரு) செயலையும், காண்டியோ பாபபாயோ? (எ - று.)

சுவாகாகம பூமி பாதாளம என்ற இந்த மூன்றுலகத்திலும் எனது ஆணை தட்டுததடையின்றி எளிமைப்படாமற செல்வதாயிருக்க, மன்மதன் உனவிஷயமாச செய்கின்ற இந்த ஒரு போராட்டதில் யான் எளிமைப் படவேணடியதாயிருககின்றதே! நீ உனது அருள்நோககால் இதனைத தவிராககலாகாதோ? என்று இரஙகிககூறினன் இராவணனென்க. இச செய்யுளில்—இல் நிலகமே - (இருககின்ற) வீட்டுகுத நிலகமபோன்ற வளே! அரசியல் ஆணை - எனது அரசாட்சியின்மேல் ஆணை; உன் நிறத்து அணஙகன் தரு கலகம் அல்லது - (இராமபிராானைப் பிரிந்திருத்தலால்) உனககு மன்மதன் உணடாக்குகின்ற இக்கலகக மம விரைவில் இல்லாமற போய்விட, எளிமையும காணடியோ - எளிதாக ஸ்ரீராமபிராான அடைவதையும பெறுவாய்போலும் என்ற மற்றொரு பொருளும இராவணன் வசனததில் தோன்று மென்பர் ஒருசாரார் பி - ம்.—[1]காணடுமோ, காண்டியால். (உஎ)

உஅ. பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந் தேபுக
ழேந்து செல்வ [1]மிகழ்ந்தனை யின்னுயிர்க்
காந்தன் மாண்டிடலன் காடு கடந்துபோய்
வாழ்ந்த [2]வாழ்வது மானுடர் வாழ்வன்றே.

(இ - ள்.) பூ தண வார குழல் பொன் கொழுந்தே - பூவையணிந் துள்ள நீண்ட கூந்தலையுடைய பொன்மயமான கொழுந்து போன்றவளே! புகழ் எந்து கீததி மிகுந்த, செல்வம்-(எனது) ஐசுவரியததை, இகழ்ந்தனை-விரும்பாமல் உபேட்சித்தாய்; இன் உயிர் காந்தன் - உனது இனிய பிராணநாயகன், மாண்டிலன் - இறநதுபோகாமல் [அரிதில உயிராவைத்துக் கொணடி], காடு கடந்து போய் - (தான் இபபோது வசிககின்ற காட்டை நீஙகிசசென்று, வாழ்ந்த - வாழ இருக்கின்ற, வாழ்வு அது - அந்தவாழ்வு, மானுடர் வாழ்வு அன்றே - அற்பமான மனிதர்வாழ்க்கை தானே; (எ - று)

ஒருகால் பிராணனைத்தப்பிதது்க்கொண்டி காடுகடந்து அயோத்தி சென்று மீணடும அரசாட்சி பெற்ற கணவனோடி நீ வாழ்வதாயிருந்தாலும் அதுவும் வலிமை செலவம் ஆயுள முதலியவற்றில் மிகவும் கம்மியும் இழிந்த

மானுடவாழ்க்கைத்தானே; அதனையா நீ விரும்புவது? திரிலோகத்தையும் ஆள்கின்ற எனது செல்வவாழ்க்கையை இகழ்ந்து இழித்த அவ்வாழ்க்கையை விரும்புவதில் யாதுபயன்?' என்று இராவணன் தனதுவாழ்க்கைச சிறப்பையும், இராமனது வாழ்க்கையின் சிறுமையையும் எடுத்துக்காட்டினனென்க. வாழ்ந்த - இயல்பிலுல்வந்த காலவழுவமைதி. பி - மீ:—[1]இழந்தனை. [2]மாய்ந்த. (உஅ)

உசு. நோற்கின் றுர்களு நுண்பொரு ளுணர்ணிதின்
பார்க்கின் றுரும் பெறுமபயன் பார்த்தியேல்
வார்க்குன் றுழுலை [1]யென்சொன் [2]மவுலியா
[3]லேற்கின் றுரொ டுடனுறை யின்பமால்.

(இ - ள்.) வா குன்று மூலை-கச்சுக்குள் அடங்காத [மிகப்பருத்த] தனங்களையுடையவளே!—நோறகின்றுர்களும்-பெருந்தவஞ்செய்கின்ற இருடியர்களும், நுண பொருள்-சூட்சுமமான நூற்பொருளை, நுணணிதின் - சூட்சுமமாக, பார்க்கின்றுரும் - ஆராய்கின்ற மகான்களும், பெறும் - அடைகின்ற, பயன் - பயனை, பார்த்தறி ஏல் - (நீ உனது புதறிபிலுற்) சிறிது ஆராய்ந்து ,காண்பாயாலுல்,—என் சொல் - எனதுசுட்டளையை, மவுலியால் ஏறகின்றுரொடு - (தமது) சிரசால் அங்கீகரிகின்ற தேவர்களுடனே, உடன் உறை-ஒருங்கே வசிக்கின்ற, இன்பம் - இன்பமேயாகும் (என்பது பெறப்படும்); (எ - று.)

ருஷிகளும தத்துவசாஸ்திரிகளும் என் பணியைத் தலையாலேற்று நடக்கின்ற பிரமன் முதலிய தேவர்களோடு ஓருலகத்தில் வாழ்தலாகிற இன்பத்தையே நாடுகிறார்கள்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களிலும் மேம்பட்டுள்ள நான் உன்னிடத்து மிகவும் வேணடவும் நீ உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராவணன் கூறின னென்க. வா குன்று ஆம் மூலை என்று எடுத்து - கசசணிந்த மலைபோன்ற தனங்களையுடையாய் என்று கூறலுமாம். பி - மீ:—[1]யாசொல். [2]மௌலிமேல். [3]ஓர்க்கின்றுரொடு. (உக)

உ0. பொருளும் யாழும் விளரியும் பூவையு
மருளு நாளு மழலை வழங்குவாய்
தெருளு நான்முகன் [1]செய்ததுன் சிந்தையி
னருளு மின்மருங் கும்மரி தாக்கியோ.

(இ - ள்.) பொருளும - (உலகததுப்) பொருள்களுள் மிகச சிறந்ததாகிய குழந்தையும், யாழும - வீணையும், விளரியும்-விளரியென்ற பணணும், பூவையும்-நாகணவாய்ப் பறவையும், (எனனும் இவை), மருளும - (இணையாகாமல்) பின்வாங்குகின்ற, மழலை-குதலைசசொற்களை, நாளும்-எப்பொழுதும், வழங்குவாய் சொல்பவளே! தெருளும்-அறிந்த, நான்முகன்-நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், செய்தது - (உன்னைப்) படைததது,—உன்சிந்தையின்-உன்மனததிலே, அருளும் இரக்கததையும், மின் மருவும் மின்னல் போல் துவணடு தோனறுத தனமையுளள இடையையும், அரிது ஆக்கியோ-இல்லாம லாகிவிட்டித தாலுே? (எ - று.)

உன்னைப் பாதாதிகேசாந்தமாக அவயவங்களை யெல்லாம மிகவும் அழகாகப்படைத்த பிரமன் உன்உடம்பில் இடையில்லாமல் சிருட்டித் தது போலவே மனத்தில் அருளுமில்லாமற் படைத்துவிட்டானே? உனக்கு அருள் இருப்பின் சீதைமீது இரக்கமுங்கொண்டு என்விருப்பத்திற்கு இணங்க யான வாழ்ந்திடுவேன் என்று இராவணன் வேண்டியவாறு. ''தம்பொரு ளென்பதம்மக்கள்'' என்றவாறு உலகதத்துப் பொருள்களுள் குழந்தையென்ற பொருள் மிகச்சிறத்தலால், அதனை 'பொருள்' என்றே கூறினர். அருளில் லாமையைக் கூறவேண்டிய இவ்விடத்தில், சீதையின் இடையின்மையாகிய அப்ரஸ்துதத்தையும் உடன்கூறினது-விளக்கணியின்பாற்படும். பி - மீ:— [1]செய்தது. (ஈ0)

ஈக. ஈண்டு நாளு மிளமையு [1]மீண்டில
மாண்டு மாணடு பிறிதுறு மாலைய
வேண்டு நாள்வெறி தேவிளிக் காலினி
யாண்டு [2]வாழ்வவ் விடருழன் றுழ்தியோ.

(இ - ள்.) ஈண்டும் நாளும் - (கழிகின்ற உனது) வாழ் நாள்களும், இளமையும - (விஷயசுகததை யனுபவித்தற்குரிய உனது) யௌவனமும், மீண்டில - (சென்றவை) மீணடுவருவனவல்ல; மாணடு மாணடு - (அவை) சிறிதுசிறிதாகக் கழிந்துபோய், பிறிது உறும மாலைய - ஒழிந்துபோகின்ற தன்மையையுடையன; வேண்டும் நாள் - விருமபி (இன்பம்) அனுபவித்தற்கு உரிய யௌவனகாலம், வெறிதே - (இவ்வாறு இன்பததை அனுபவித்தல் இல்லாமல்) வீணுகவே, விளிந்தால் கழிந்துஒழியுமாலுல், இனி - இனிமேல், வாழ்வு - சுகமனுபவிப்பது, யாண்டு - எப்போதோ? அ இடா - அந்த மிகக பெருந்துன்பததில் தானே, உழன்று - வருந்தி, ஆழ்தியோ மூழ்கிவிடக் கடவாயோ? (எ - று.)

ஆயுள்நாட்களும் இளமையும சிறிதுசிறிதாகக் கழிவனவற்றை எவ ராலும் மீட்கஇயலாது: இன்பத்தை நுகாதற்குரிய இவ்விளமையை வெறிதே கழித்துவிட்டால், அப்புறம் இளமையொழிந்த மூதுமைப்பருவத் திலா இன்பம் நுகரப்போகின்றாய்? அன்றி, ஆயுள் முழுதும், இப்போழ்து போலவே துன்பத்தில்தானே மூழ்கிக்கிடப்பதாகவே கருதியிருகின்றாயோ? என்று இராவணன் கூறின னென்க. ஈண்டில என்று பிரித்துப் பொருள் கூறலு மொன்று. பி - மீ:—[1]என்றிவை, யாண்டுமாண்டுபிரிந்துறுமாதலால். [2]வாழ்விடருழந்தீதியோ. (ஈக)

ஈஉ. இழவெ னக்குயிர்க் கெய்திணு மெய்துக
குழைமு கத்துநின் சிந்தனை கோடிலுறை
[1]பழக நிற்புறும் பண்பிவை காமத்தோ
டழுகி னுக்[2]கினி யாருள ராவரோ.

(இ - ள்.) குழை முகத்து - (இன்பமனுபவியாமையால்) வாடு கின்ற முகததையுடைய, நின - உனது, சிந்தனை - எண்ணம், கோடி லுல் - (என்மீது இரங்காது) மாறுபட்டால், (அதலுல் யான் உயிர

தாகமாட்டாது இறந்துபடுவேன்; அவ்வாறு), இழவு-சோசம், எனகது உயிர்க்கு - எனது உயிர்க்கு, எய்திலும் எய்துக - நேர்ந்தாலும் நேரட்டும; (அதுஒருபொரிதல்ல); பழக நிற்புஉழை - (உன்னோடு) பழகுமாறு நிலையாக உள்ள, பணபு இலை - இப்படிப்பட்ட குணஙகளும, காமத்தோடு - காமமும ஆகியவற்றோடு, அழகினுக்கு இனியார் - (உனது) அழகுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த நல்லஆடவர், உளர் ஆகோ - (என்னைததவிர) வேறு யாவரேனும் இருப்பார்களோ? (எ - று.)

நீ என்மீது கருணைபுரியாமல் மாறுபட்டால், அதனால் யான் இறந் தொழிவது திண்ணம்; அவ்வாறு யான் இறந்திட்டால், பிறகு உனது அழ குக்கு ஏற்ற நற்குணம் முதலியவை அமையப்பெற்ற என்னைப்போன்ற வேறு ஆடவர உனக்குக் கிடைப்பாரோ? என்று இராவணன் கூறின னென்க. இனியார் என்று பிரிதது உரைக்கலாம். பி - மீ:—[1]பழகிநிற் புறும்பணபினை. *அணியார். (கூஉ)

கூகூ. பெண்மை யும்மழ கும்பிற ழாமனத்
திண்மை யும்முதல் யாவையுஞ் செய்யவாய்க்
கண்மை யும்பொருந் திக[1]கரு ணைப்படர்
வண்மை யென்கொல் சனகரின் மாண்டவா.

(இ - ள்.) பெணமையும் - பெண்தன்மையும், அழகும் - (அதற்குஏற்ற) அழகும், பிறழா மனம திண்மையும் - தவறுத மனவுறுதியும், முதல் - முத லான, யாவையும - எல்லா நற்குணஙகளும், செயய ஆய் - நலலனவாகி அமைந்திருந்தும, கண்மையும் - தாக்ஷிணியமும், கருணைபொருந்தி படா வணமை (உம்) - அருள் பொருந்துவதனால் உண்டாகின்ற ஈகைக்குணமும், சனகர்இல் - சனகமகாராசனது வமிசத்தில், மாணட ஆ(று)-ஒழிதது போன வகை, என் கொல்-யாதுகாரணமோ? (எ - று.)

சீதைகது அழகுமுதலியயாவும குறைவில்லாமல் அமைந்திருந்தும, தாட்சிணியமும் அதன்பயனுகததோன்றும ஈகைக்குணமும் இல்லாமலொழிந் தது யாதுகாரணம் பற்றியோ? எனறன னென்பதாம. இந்தசீதைக்குத தாட்சிணிய மிருப்பினும் என்னிடதது இரங்கி எனது விருப்பததை நிறை வேற்றவேண்டும; ஈகைக் குணமிருப்பினும யான் வேணடுவதைத தரவேண் டும்; எனது விருப்பததை நிறைவேற்றுமல் உபேட்சிததலால், சீதைக்கு அவ்விரணடும் இல்லையென்றான். பி - மீ:—[1]கருணைப்படா .சனகர்மடந் தையே. (கூகூ)

கூச. வீட்டுங் காலத் தலறிய மெய்க்குரல்
கேட்டுங் காண்டற் கிருந்திகொல கிள்ளை நீ
நாட்டுங் காணெடு நல்லறத் தின்பய
னூட்டுங் காலத் திகழ்வ தறுங்கொலோ.

(இ - ள்.) கிள்ளை - கிளிபோன்றவளே! வீட்டும் காலத்து - (இரா மனைநான்) கொன்றபோது, அலறிய - ஓலமிடடுக கூவிய, மெய் குரல் - (ஜனஸ்தீதன! ஹாலக்ஷ்மண! என்ற) உணமையான குரலை, கேட்டும் -

(காதார்க்) கேட்டிருந்தும், (அதுமாரீசன்குரல்! இராமன் என்னும் யாதொரு தீங்கு மின்றிப் பிழைத்திருக்கின்றான் என்று நம்பிக்கைகொண்டு), காண டற்கு - (அவ்விராமனைப்) பார்க்கப் போகிறேமென்றே, நீ இருத்திகொல் - நீ இருகின்றாயோ?, நாட்டும் கால் - நிலையாகச் சொல்லுமிடத்தில்,—நெடு நல் அறத்தின் பயன் - மிகசிறந்த புணணியத்தின் பலனே, ஊட்டும் காலத்து - அனுபவிகுமபடி (விதி) கூட்டியபோது, இகழ்வது - (அதனை வேண்டாமென்று) அவமதிப்பது, உறும் கொலோ - தகக தாகுமோ? (எ - று.)

நான் உன்னைக்கொணர்தற்கு முன்னமே உனது கணவனுகிய இரா மன் மாண்டுபோனான்; அவன் இறகும்போது 'ஹா ஸீதா! லக்ஷ்மணா!' என்று கூறியதையும் நீ காதாரக்கேட்டிருக்கினாய்; அப்படியிருக்க, அப் பொழுது நீ கேட்ட குரலைப் பொயக்குரலென்று கருதி, இராமனைக் கூட வேண்டுமென்று கருதுகின்றாயே! இது என்ன பேதைமை? உனது நல்விதி என்னை உன்னிடத்தக கூட்டியிருக்க, அந்த நற்பயனை அவமதித்து நீ என்னை உபேட்சிப்பது தகுதியோ? என்று இராவணன் கூறின னென்க. ஓகாரம் - இரக்கம். (ஈச)

ஈடு. தக்க தென்னுயிர் வீடெனிற் றாழ்கிலா
தொக்க [1]செல்வ மூலையு மொருத்திநீ
புக்கு யர்ந்த தெனும்புகழ் போக்கிவே
றுக்க தென்னு முறுபழி கோடியோ.

(இ - ள்.) என் உயிர வீடு - (என்மீது நீ அருள்புரியாததனால்) எனது உயிர்நாசமடைதல், தகுதி எனின் - சேர்படுமாயின், தாழ்கிலாது - தாமத மில்லாமல் [உடனே], ஒக்க - ஒருசேர, செல்வம் - (எனது) ஐசுவரியம் முழுதும, உலையும - அழிந்துவிடும்; 'ஒருத்தி நீ-ஒப்பற்ற நீ, புக்கு - (இரா வணனிடம்) சோந்ததனால், உயாந்தது - (அவனதுசெல்வம) வளர்வதா யிற்று', எனும் - என்கிற, புகழ் - கீர்த்தியையும, போக்கி - (பெறுமல்) ஒழிதது, வேறு - அதற்குமாறுக, உகதது - (தீதைபுக்கதனால் இராவணன் செல்வம்) ஒழிந்தது, என்னும் - என்கின்ற, உறு பழி - பெரும்பழியை, கோடியோ - கொள்ளகடவாயோ? (எ - று.)—பி - ம்.—[1]செல்வமுந் தொலையும. (ஈஙி)

ஈசூ. தேவர் தேவியர் சேவடி கைதொழூஉ
[1]காவின் மூவுல கின்றனி நாயக
மேவு கின்றது நுன்கண் விலக்கினை
யாவ ரேழையர் நின்னி னிலங்கிழாய்.

(இ - ள்.) இலஙகு இழாய் - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களே யணிந் தவளே! தேவர்-தேவாகளும், தேவியா - அததேவரது மனைவிமார்களும, சே அடி கைதொழும் - (உனது) சிவந்தபாதகமலஙகளைக் கைகூப்பிவணங குமபடியான, தா இல் - அழிதலில்லாத, மூ உலகின் தனி நாயகம - மூன்று உலகஙகளுக்கும் ஒப்பற்ற தலைமை, நுன்கண் - உன்னிடத்து,

மேவுகின்றது - வருவதாயிருப்பதனை, விலக்கினை - வேண்டாவென்று விலக்கினாய்; நின்னின் - உன்போல, ஏழையர் - அறிவில்லாதவர், யாவர்-யாவருளர்? (எ - று.)

நீ என்னிடத்து அருள்புரிந்தாயாயின், என்வசத்திலுள்ள மூவுலகத் தாட்சியும் உனக்குக் கீழடங்கியதாகிவிடுமே; அப்படி வலியில் வருவதா யிருக்கின்ற பெருஞ் செல்வதனை மறுக்கின்றாயே! உன்னைவிட அறிவில்லாத வர் யாவர்? என்று இராவணன் பழித்துக் கூறினனென்க. பி - மீ·—[1]தாவு மூவுலகும். (கூசு)

கூஎ. குடிமை மூன்றுல குஞ்செயுங் கொற்றத்தெ
னடிமை கோடி யருளுதி யாலெனை
முடியின் மீது முகிழ்த்துயர் கையினன்
படியின் மேல்[1]விழுந் தான்பழி பார்க்கலான்.

(இ - ள்.) பழி பார்க்கலான் - (பிறாமனைவியை நயத்தலினுல் தனக்கு நேரும்) அபகீர்த்தியைச் சிறிதும் கருதாத இராவணன்,—'மூன்று உலகும் குடிமைசெயும் கொற்றத்து - மூவுலகத்துள்ளாரையும் கீழ்வாழுங்குடி யாகச் செய்துள்ள வெற்றியைக்கொண்ட, என் அடிமை - எனது அடிமைத் தன்மையை, கோடி அருளுதி - அருளுடனே அங்கீகரிப்பாய்', என - என்று, முடியின் மீது-(தனது) தலையின்மேல், முகிழ்த்து உயர்கையினன் குவித்து-உயர்ந்த கைகளையுடையவனுய், படியின்மேல் விழுந்தான் - தரையின்மீது விழுந்து வணங்கினன்; (எ - று.)

இராவணன் திரிலோகாதிபதியாகிய என்னை ஆட்கொள்ளவேணு மென்று தலையின்மேற்கைகூப்பிச் சீதாபிராட்டியை வேண்டிக்கொண்டு ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்துவணங்கினனென்பதாம். பி - மீ —[1]படிந்தான் பழிநோக்கிலான். (கூஎ)

வேறு

கூஅ.—அப்போது சீதை கடுங்கோபத்துடன் கூறத் தொடங்குதல்.

காய்ந்தன சலாகை யன்ன வுரைவந்து கதுவா முன்னந்
தீய்ந்தன செஞ்சி ரூள்ளந் திரிந்தது சிவந்த சோரி
பாய்ந்தன கண்களொன்றும் பரிந்திலை யுயிர்க்கும் பெண்மைக்
கேய்ந்தன வல்ல வெய்ய மாற்றங்க ளினைய சொன்னுள்.

(இ - ள்.) காய்ந்தன சலாகை அன்ன - நெருப்பிற் பழுக்ககாய்ந் தனவாகிய நாராசங்களைப் போன்ற, உரை - (இராவணனது) வார்த்தை கள், வந்து கதுவா முன்னம் - வந்து நுழைதற்குமுன்னமே, செவிகள் - பிராட்டியின் காதுகள், தீய்ந்தன - (கொடுமை தாங்கமாட்டாமல்) எரி ந்துபோயின [மிகவும் வருந்தின என்றபடி]; (பெருஞ்சினத்தினுல்), உள் ளம் திரிந்தது - மனம் (சாந்தமானதிலையிலின்று) மாறுபட்டது, கண் கள் - இரண்டுகண்ணிலும், சிவந்த சோரி - செந்நிறமான இரத்தம், பாய்ந் தன - ஒழுகின; (அப்போது), உயிர்க்கும் - (தனது) உயிரைப்பற்றியும், ஒன்றும் பரிந்திலள் - (இவ்வாறு கூறுவதுபற்றி இராவணனுல் என்ன

நீஙகு நேருமோ? என்று) சிறிதும் வருந்தாதவளாய், பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன அல்ல - பெண்தன்மைக்குத் தகுந்தனவல்லாத, வெய்ய மாற்றங்கள் இனைய - இத்தகைய கொடுஞ்சொறகளை, சொன்னாள் - (இராவணனை நோக்கி) கூறலாயினாள்; (எ - று)—அதனை அடுத்த இருபத்தொரு கவிகளிற் காண்க.

காய்ந்த இருப்புகாராசம்போன்ற இராவணனது வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, சீதை, அடகாதகோபகொண்டு தனது உயிரையும் லக்ஷ்யஞ் செய்யாமல், மஹாவீராகள் பேசுவதுபோல மிகவும் கடினமையாக அவ்விராவணனைநோகஙிக கூறலாயினளென்பதாம. சிலபிரதிகளில் இந்தப்பாடலிலேயே உருககாட்டுபடலம் தொடங்குகின்றது. (ஈஅ)

ஈகூ இதுமுதல் இருபத்தொருகவிகள்-சீதை இராவணனைநோக்கிக் கூறுவன.

மல்லடு திரடோள் [1]வஞ்சன் மனம்பிறி தாகும் வண்ணங்
கல்லொடுங் தொடர்ந்த நெஞ்சங் கற்பின்மேற் கண்ட தண்டோ
வில்லொடுந் தொடர்ந்த மாதர்க் [2]கேய்வன வல்ல [3]வெய்ய
சொல்லிது [4]தெரியக் கேட்டி துரும்பெனக் கனன்று சொன்னாள்.

(இ - ள்.) (சீதை இராவணனை ஒருதுரும்பாக மதிகது', துரும்பு - துரும்பே! வெய்ய சொல் - (நீ கூறிய' கடுஞ்சொறகள், இல்லொடும் தொடர்ந்த மாதர்கு - இல்லறத்தோடுக கூடிவாழ்கின்ற மகளிர்களுக்கு, ஏய்வன அல்ல தகுதியறறவையாம்; கல்லொடும் தொடர்ந்த நெஞ்சம்-கல்லோடு ஒதத மனம் (உண்டாவதற்கு), கறபின்மேல் - கறபைக் காட்டிலும் வேறொன்று, கணடது உணடோ - காரணமாவது உள்ளதோ? இது தெரிய கேட்டி - இப்போது நான்கூறுவதைத் தெரியும்படி [நன்றாக] கேட்பாயாக, என என்று, மல் அடி திரள தோள் வஞ்சன் மனம பிறிது ஆகும் வண்ணம் மற்போரிலல் (பகைவரைக்) கொல்லவல்ல திரண்ட தோள் கலையுடைய வஞ்சகனை இராவணனது மனம் மாறுபடும்படி, கனன்று-கடுக கோபகொணடு, சொன்னாள - பினனும கூறலானாள்; (எ - று.)

பிராட்டி இராவணனதுமுகத்தை நேரிற்பார்க்கவும் விருப்பங் கொள்ளாது கீழேவிடுகின்ற துரும்பை எடுதது இடையேபோகட்டு, அவனை அத்துரும்பாக மதிதது மூண்னிலைப்படுதது, 'மகளிர் மனம் கண்டபடி கெடாது உறுதியாயிருப்பதற்குக் கற்பென்பதே சிறந்த கருவியாகும; அப்படிப்பட்ட கற்பைப்பூணட என்போலியர்க்கு ஏலாதவற்றைப் பிதறுகின்றாய், நான் சொலவதைக கேள' என்று அவன்மனத்திலுறைக்கும்படி கோபத்துடன் சிலகூறத் தொடங்கினளென்று இதன் கருத்தை விரித்துக் கூறுக பி - மீ·—[1]மைத்தன். [2]இயைந்தனவல்ல. [3]என்றன். [4]தெளியக்கேட்டி. சிலபிரதியில் 'சொல்லொடுந்தொடர்கைகேட்டுத்தொலைவுறக் கனன்றுசொன்னாள்' என்று காண்காவதடி. (ஈகூ)

சுo. மேருவை [1]யுருவல் வேண்டின் விண்பிளந் [2]தேகல் வேண்டி
னீரெழு புவனம் [3]யாவு [4]மூற்றுவித் திடுதல் வேண்டி
னரியன் பகழி வல்ல தறிதிருந் தறிவி லாதாய்
சீரிய வல்ல சொல்லித் தலைபத்துஞ் சிந்து வாயோ.

இருபத்தொரு கவிகள - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) அறிவு இலாதாய் - அறிவுமறவனே!—மேருவை - மேரு மலையை, உருவல் வேண்டின்-தூளாக்க விரும்பினாலும்,—விண - ஆகாயத்தை, பிளந்து ஏகல் வேண்டின்-பிளந்துக்கொண்டு அப்புறஞ்சல்ல வேண்டுமென்றாலும்,—ஈர் ஏழு புவனம் யாவும் - பதினான்குலோகங்கள் முழுவதையும், மூற்றுவித்திடுதல் வேண்டின் - அழிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினாலும்,—(இவற்றையெல்லாம் செய்ய), ஆரியன் பகழி - இராம பிரானுடைய பாணம், வல்லது - வல்லமையுள்ளது; அறிந்து இருந்து - (இதனை நீ) தெரிந்திருந்தும், சீரிய அல்ல சொல்லி - சிறப்பில்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லி, தலை பத்தும் சிந்துவாயோ-உனது பத்துத்தலைகளையும் சிதறிவிடக்கடவாயோ? (எ - று.)

இராமபிரானது ஆற்றலை அறிந்திருந்தும் அறிவில்லாது தகுதியற்றவார்த்தையைக் கூறி, உனது உயிரை யிழக்க விருக்கிறாயோ? என்றசிதை கூறினளென்க. பி - ம்:—[1]உருவ. [2]ஏக. [3]மற்றும். [4]மூற்றுவித்தெறிய. (சுo)

சுக. அஞ்சினை [1]யாத லானன் ரூரிப னற்ற நோக்கி
வஞ்சனை மானென் றேவி மாயையான் மறைத்து [2]வந்தா
யுய்ஞ்சனை போதி யாயின் விடுதியுன் குலத்துக் கெல்லா
மஞ்சினை யெதிர்ந்த போது நோக்குமே நினது காட்டம்.

(இ - ள்.) அஞ்சினை ஆதலான் - (இராமபிரானிடதது நீ) அச்சங் கொண்டாயாதலால், அன்று - அகாலத்தில், வஞ்சனை மான் ஒன்று ஏவி - மாயமானகுணமுள்ள ஒருமானை ஏவிவிட்டு, (அதன்பின்னே இராமபிரான் தொடர்ந்துசென்றனராக), ஆரியன் அற்றம் நோக்கி - இராம பிரானில்லாத அச்சமயம்பார்த்து, மாயையால் - வஞ்சனைக் குணத்தினால், மறைத்து வந்தாய் - (உனதுவடிவதனை) மறைத்து (எவரும் உமபுதற்கு உரிய சன்யாசிவேஷங்கொண்டு என்னைக் கவர) வந்தாய்; உய்ஞ்சனை போதி ஆயின் - (இப்பொழுது) பிழைத்துபோக வேண்டுமென்னுங் கருத்தை யுடையையானால், விடுதி - (என்னை இராமபிரானிடத்திற் கொண்டுபோய்) விட்டிடு; (நீ அவ்வாறு செய்யாமலிருப்பின் என்னை மீட்குமாறு அவ்விராமபிரான் இக்குததானேவருவர்); உன் குலத்துக்கு எல்லாம் மஞ்சினை-உனதுவமிசம முழுதுங்கும விஷமபோன்றவனை அவ்விராம பிரானை, எதிர்ந்த போது - (போர்செய்ய) எதிரிடுமபோது, நினதுகாட்டம்-உனது கண்கள், நோக்குமே - (அப்பிராணுடைய எதிரே நின்று) காணத் தான் முடியுமோ? (எ - று.)

"பெருங்கண்வட்டத்திலே நின்று நீ தப்புவையோ? புலிமுன்னே நிற்கும் ஈயபோலே பதினாயிரம்பேரைதனியே நின்று கொன்று

சூறையாடின தனிவீரத்துக்கு ப்ரதிக்ரியையாக மாரீசனைக்கொண்டு நீ பண்ணின க்ரித்ரிமத்திலே கண்டிலோமோ? அவ்வாண்புலிகள் காற்றம் கெட்டுநின்றால், பின்பன்றே உன்வெற்றியும் ஆணபிள்ளைதனமுக காணலாம்" என்ற தனிஸ்லோகிவாகியகள் இங்குக் காணத்தக்கன. உன்குலத்துக்கெல்லாம் கஞ்சினை என்பதற்கு-உனது குலம்முழுதுகும் கஞ்சுபோன்ற என்னை, எதிர்ந்தபோது நோகுமே நினது நாட்டம்-எதிரில்வந்தபோது உனதுகண்கொண்டு கூசாது பார்க்கக்கடவையோ? என்று உரைத்து உனது கண்களால் என்னை நேர்நின்றுபார்த்தலால் உனதுகுலத்துக்கே நாசம் விளையுமென்று கூறியதாகக கருத்துக் கொள்ளலும் ஒன்று. பி - ம்:— [1]ஆதலாலேயாண்டகை. [2]வைததாய். (சக)

சஉ. பத்துள தலையுந் தோளுமபல [1]பல பகழி தூவி
வித்தக வில்லி னுற்குத திருவிளை யாடற் கேற்ற
சித்திர விலக்க மாகு மல்லது செருவி லேற்குஞ்
சத்தியை போலு மேனுள் சடாயுவா றரையின் வீழ்ந்தாய்.

(இ - ள்.) மேல் நாள் - (நீ என்னைகவர்ந்துசென்ற) முற்காலத்தில், சடாயுவால் தரையின் வீழ்ந்தாய் - சடாயுவினலே (அடிபட்டுமூர்ச்சையாகிப) பூமியில் விழுந்தவனே! பத்து உள தலையும்-உனதுபத்தாகவுள்ள தலைகளும், தோளுமபல - தோள்களும்,—பல பல பகழி தூவி - மிகப்பல அம்புகளைப் பிரயோகித்து, வித்தகம் வில்லி னுறகு - வில்வித்தையில் தோந்த இராமபிரானுகது, திருவிளையாடற்கு ஏறற - திருவிளையாடல் செய்தற்குதகுந்த, சித்திரம இலகுகம் ஆகும அல்லது - விசித்திரமான இலட்சியப்பொருளாகுமே யல்லாமல், செருவில் - போரில், ஏற்குமு - எதிர்த்துப் போர்செய்கின்ற, சதத்தினை போலும் - நீ வலிமையுள்ளவனுவாய்போலும்?

கிழப்பறவையாகிய சடாயுவுக்கே முன்னே நின்று பொரமாட்டாமல் மூர்ச்சித்துக கீழ்விழுந்திட்ட நீ பேராற்றல்படைத்த இராமபிரானுக்கு முனனே நின்று போரசெய்யும வலலமையுளளவனுவாயோ? உனது பத்துத் தலைகளும் இருபதுதோளுகளும் அப்பிரான் அலட்சியமாகச செய்யும்போரில் அவனது அம்புக்கு விசித்திரமான இலகுகுஆகத்தான் வேணடு மென்று நீதை கூறினனென்பதாம் 'போலும்' என்ற ஒப்பில் போலி - ஏறகுஞ் சத்தினையுடையவனல்லை யென்ற பொருளைக்குறிப்பிகும், சித்திர இலக்கம்-இகறகுமுன் பாதகிராத லட்சியம. சதத்தினை - முன்னிலைக குறிப்புமுற்று. பி - ம்·—[1]உள. (சஉ)

சஙு. தோற்றநீ பறவைக் கன்று துள்ளுநீர் வெள்ளஞ் சென்னி
யேற்றவன் வாளால் வென்று [1]யன்றெனி னிறத்தி யன்றே
நோறறநோன் புடைய வாணுள் வாமிவை துணித்த வெலலாங்
கூற்றினுக கனறே வீரன் சரத்திறகுக [2]குறித்த துண்டோ.

(இ - ள்.) அன்று - முன்னுளில, பறவைககு - (சடாயுவென்னும) பட்சிக்கு, தோறறநீ - தோறறுப்போனுய்; (அப்படியிருந்தும்), துளளும் நீர் வெள்ளம - பொஙகிப் பாயகின்ற நீரபெருக்கையுடைய கஙகாநதியை,

சென்னி ஏற்றவன் - (தனது) சிரசில் கொண்டுள்ள சிவபிரானது, வாளால்- (சந்திரஹாஸமென்னும்) வாளாயுதத்தினால், வென்றாய் - (அந்தச் சடாயு வைக் கொன்று) வெற்றிபெற்றாய்; அன்று எனின் - (அந்தவாளினாலுதவி) இல்லாவிட்டால், அன்றே இறந்திட - அப்பொழுதே செத்துப்போயிருப்பாய்; நேர்ற்ற நோன்பு உடைய - செய்த தவத்தின் பயனாக (உனக்குக்) கிடைத்த, வாழ் நாள்-(கோடிக்கணக்கான) ஆயுளாலும், வரம் - பின்னும் வரபலங களும், (ஆகிய), இவை நுனித்த எல்லாம குறித்துக் கூறிய இவையாவும், கூற்றினுக்கு அன்றே - யமதேவனால் உனக்கு ஒருதுன்பமும் நேரிடாம லிருந்ததற்கு அல்லவோ? வீரன் சரத்திற்கும் குறித்தது உண்டோ - (அந்த உனதுவரங்களை முழுதும்) இராமபிரானது அம்புகளாலும் யாதொருதீங்கும நேராமலிருபபதைக குறிப்பன வாகுமோ? (எ - று.)

உனதுவலியையொடுகெடிய சடாயுவைச சிவபெருமான் உனக்குத் தந்த வாளாயுதத்தைக் கொண்டு வென்றாயேயல்லாமல், அந்தவாள் இல்லா விட்டால் நீ அப்போதே இறந்திருப்பாயல்லவோ? வரபலமே யல்லாமல் இவ்வாறு உடல் வலிமையில்லாத நீ தவஞ்செய்து தேவாகளிடம் நீண்ட ஆயுள் முதலிய வரபலங்களைப் பெற்று யென்றாலும அந்த வரங்கள் யாவும் யமன் தானே உன்னைகொண்டுபோவதைததடுக்குமேயல்லாமல் மானிட ஞகத் திருவவதரித்துள்ள இராமபிரானது பாணத்தைத் தடுக்கும வல்லமை யுடையனவல்லவே என்று சீதை கூறினளென்க. எல்லாரும் யமன்வாய் வீழ, நீ இராமபிரானது அம்பின்வாயில வீழ்வா யென்கிறாள் சீதை யென்க. ''அன்னகாலையயன்றோன்றி யவனைநோகியருந்தவதது, னின்னையொப்பா னீயன்றி யொருவரில்லை நின்கரததான், முன்னமரித்ததலையெல்லாம் முன்பு போல முளைத்திடுக,'' ''பின்னும் சொல்லும் பிதாமகன்றான் பெருகுதவத்து நீ யிகலுச், சொன்ன சொன்ன வரதருவேன் சொல்லென்றுரைகதத் தொல் லுலகில், மன்னுமனிசாதமைப் பொருளாய் மனதனினியானன் வாளரக்க, னுன்னு பொருளொன்றெழியாமல் வேண்ட விரிஞ்சனுவந்தளிததான்,'' ''மூவ்வகையுலகுமாள மூனறரைக்கோடியாண்டும, எவ்வகைப் பகையும் வெல்லும் சந்திரவாளு நீதான'' என்பவற்றால் பிரமதேவனும் சிவபிரானும் இராவணனுக்கு வரங்களும் வாளும அளித்தமையை அறிக. பி - ம்:—[1]இல் லெனிலிறுதி. [2]கூறிற்று.

(சுகு)

சுசு. பெற்றுடை வரனு நாளும் பிறந்துடை யுரனும் பின்னு
மற்றுடை யெவையுந் தந்த மலரயன் மூதலோர் வார்த்தை
விற்றொடை யிராமன் கோத்து விடுதலும் விலக்குண் டெலலா
மிற்றிடைந் திறுதன்மெய்யே விளக்கின்முன் னிருளுண் டாமோ.

(இ - ள்.) பெற்று உடை - நீ பெற்றுள்ள, வரனும்—,நாளும் - வாழ் நாளும், பிறந்து உடை உரனும் - (உன்னிடத்து) உண்டாயிருக்கின்ற பலமும், பின்னும் உடை மற்று எவையும் - இன்னும் நீ அடைந்துள்ள மற்றை விஷயங்களும், (ஆகிய இவற்றையெல்லாம்), தந்த - (உனக்குக்)

கொடுத்த, மலர் அயன் முதலோர் - தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன் முதலியோரது; வார்த்தை - வாததைகள், எல்லாம் - யாவும்,—இராமன்—, வில் தொடை கோத்து விடுதலும் - (தனது) வில்லில் அம்பைதொடுத்து விட்டவளவிலே, விலக்குண்டு - விலகப்பட்டு, இற்று இடைந்து இறுதல் - துண்டாகிப் பின்வாங்கி யழிதல், மெய்யே - சத்தியமேயாகும்; விளக்கின் முன்—, இருள் உண்டாமோ - இருள் நிற்குமோ? (எ - று.)

அவ்விராமபிரான் அம்பெய்தவளவிலே உனது வரபலமும் தேஹபல மும் மாயாபலமும் மற்றும் அனைதும் வலியழிந்திடு மென்பதாம். இராம பிரானது அம்புக்கு முன்னே இராவணனது வரபலம் முதலியன நிறகமாட் டாத்தன்மைகு விளக்கின்முன் இருள்நிற்கமாட்டாமை உவமையாக எடுத்துக் காட்டினர்; எடுத்துக்காட்டுவமையணி. "புரம்பற்றியபோ விடையோனரு ளால், வரம்பெறறவு மற்றுளவிஞ்சைகளு, முரமபெற்றனவாவன வுணமையி னேன், சரம்பறறியசாபம விடுகதனையே" என்ற சடாயுவின் வார்தைதை இங்கு ஒப்புநோகுகத் தக்கது. (சஎ)

சரு. குன்றுநீ யெடுத்த நாடன் சேவடிக் கொழுந்தா லுன்னை
வென்றவன் புரங்கள் வேவத் தனிசரசரந் துரந்த மேரு
வென்றுணைக் கணைவ னுற்றற் குரனிலா திற்று வீழ்ந்த
வன்றெழுந் துயர்ந்த வோசை கேட்டிலை போலு மம்மா.

(இ - ள்.) குன்று - கைலாசமலையை, நீ—, எடுத்த நாள் - (வேரோடு பறித்து) எடுதத காலததில், தன் சே அடி கொழுந்தால் - தனது சிவநத பாதநகளின விரலால், உன்னை—, வென்றவன் - (அழுதது) வென்றவனுகிய சிவன், புரங்கள் வேவ - திரிபுரநகளும்பற்றியெரியுமபடி, கனி சரம்துரந்த - ஒப்பில்லாத பாணததை விடுவதற்கு இடமாக இருந்த, மேரு-மேருமலையாகிய வில் [சிவதனுசு], என் துணை கணவன் ஆறறறகு - எனக்கு உற்றதுணையான நாயகனது வலிமையைத தாங்குவதற்கு, உரன் இலாது - (எற்ற) வலிமை யில்லாமல், இறறு வீழ்ந்த - முரிநதுவிழுந்த, அன்று - அப்போது, எழுந்து - தோன்றி, உயர்ந்த - எஙகும்பரவிய, ஓசை - பேரொலியை, கேட்டிலை போலும் - நீ கேட்கவில்லைபோலும்; (எ - று.)

நீ திக்குவிசயததிற்குச சென்றபோது, கயிலை உனது பயணததுக்குத் தடையாகி வழியிடையே இடந்த தென்ற சாரணத்தால் நீ சினந்து பிடுகி அப்பா லெறிந்துவிடுவதென்று தொடஙகியபோது தனது பாதநதின் விர லால் உனதுவலிமையை யொடுக்கிய சிவபெருமானது வில்லும் எனது கண வனுன இராமபிரானது ஆற்றலைத தாங்கமாட்டாது முரிந்திட்டதை, அப் போழ்து தோன்றிய பேரொலியினால் நீ உணர்ந்திருகுகலாம்; அப்படியிருகுக, நீ இராமபிரானது பேராறறலை யுணரகில்லாது தாறுமாறுகப் பிதற்றுதலால் அது உன்செவியிற படவில்லைபோல் தோனறுகின்ற தென்று சீதாபிராட்டி கூறினளெனக அம்மா - வியப்பிடைசசொல்; உலகமெஙகும்பரவிய அநத வில்லினோசை, இராவணன் செவியில் மாதநிரம் வீழாமையைக்குறித்து

வியக்தவாறு. திரிபுரசங்காரகாலத்தில் மேருமலை சிவபெருமானுக்கு வில்லாக அமைந்ததனால், சீதாவியாக காலதத்திற் கம்யாசுல்லமாக ஏற்பட்ட சிவதநுசை யும அபேதமாக அம்மேருவாகவே கூறினர். (சுடு)

வேறு.

சசு. மலையெடுத் தெண்டிசை காக்கு மாக்களை
நிலைகெடுத் தேனெனு [1]மாற்ற நேருமே
சிலையெடுத் திளையவ னிற்கச் சேர்ந்திலை
தலையெடுத் தின்னமு [2]மகளிர்த் தாழ்தியோ.

(இ - ள்.) 'மலை எடுதது-கைலாசமலையைப் பேர்த்தெடுத்து, எண்திசை காகளும் மாகளை - எட்டுதிக்குகளையும் (ஆகாசாங்கு நின்றுகொண்டு) பாது காகிற திக்குஜகளை, நிலைகெடுத்தேன் - நிலைகலங்கசசெய்து வென்றேன்', எனும் மாற்றம் - என்கிற வீரவார்த்தையை, நேரும் - சொல்லிகொண்டு திரிகிற, நீ—, சிலை எடுதது - வில்லையேந்திக்கொணடு, இளையவன் - இளைய பெருமாள், நிற்க - நிற்கும்போது, சேர்திலை - வராமல் பின்வாஙகினாய்; (அப்படிப்பட்ட நீ), இன்னமும்—, தலைஎடுத்து - (மகாவீர ஹ போலத்) தலை தூகிக்கொண்டு, மகளிர் தாழ்தியோ-பெண்களின் காலிலும் வீழக்கடவையோ.

'மலையையெடுத்தேன், அஷ்டதிக்குஜகளைவென்றேன்' என்று வீரம் பேசுகிற நீ எங்கள் இளையபெருமாள் கையிலை வில்லையேந்தி நிற்கையில் அங்கேவந்து அவரை வெல்லத்தக்க நிர்வாகமில்லாமல் அவரில்லாதபடி தந்தி ரஞ்செய்து என்னைக் கவர்ந்துவருது நானும ஒரு வீரனென்று இன்னமும் இறுமாப்புத்தோன்றத் தலைநிமிர்த்துக்கொண்டு திரிகின்றாயே! அந்திலைக்கும் மாறுகப் பெணணின்காலிலும் விழுகின்றாயே! உனது வீரம் என்ன வீரம்? என்று சீதாபிராட்டி இராவணனை இகழ்ந்தன னென்க. மகளிர்த தாழ்தியோ என்ற விடத்து - புருஷோததமனுகிய இராமபிரானது தாளில் வீழ்ந்து உய் யலாமேஎன்ற பொருள தொனிக்கும். பி - ம்:—[1]ஆற்றனேரும். [2]மகளிற்றாழ் தியோ. (சசு)

சள. ஏழைநின் னெளிதத்துறை [1]யின்ன தாமென
வாழியெங் கோமக னறிய வந்தரா
ளாழியு மிலஙகையு மழியத் தாழுமோ
வூழியுந் தீயுமுன் னுயிரொ டோயுமோ.

(இ - ள்.) ஏழை - அறிவில்லாதவனே! 'நின் ஒளித்து உறை - நீ ஒளிதது வாழ்கின்ற உறைவிடம், இன்னது ஆம - இதுவாகும்', என - என்று, எம் கோமகன் - எமதுதலைவனுகிய இராமபிரான், அறிய - தெரிதது கொணடு, வந்த நான் - இவகே வரப்போகின்ற காலத்தில்,— ஆழியும் - (இலஙகையைச் சூழ்ந்துள்ள) இந்தக் கடலும், இலஙகையும் - இலங்காபட்டணமும், அழிய - அழிந்துபோக, தாழுமோ - (அவ்வளவோடு அப்பெருமானது கோபம்) அடஙகுமோ? ஊழியும் - ஊழிக்காலத்துத்

தோன்றுகின்ற காலாக்கினியையும், நீயும்-தீர்த்துபோம்படி செய்யவல்ல, (மிகபராக்கிரமமுள்ள) உன் உயிரோடு - உனது உயிரையும் வாங்கித்தான், ஓயுமோ - அடங்குமோ? (எ - று.)

நீ என்னை ஒளித்துக் கொணர்ந்து சிறைவைத்து மறைந்துவாழும் இவ்விடத்தை எனது தலைவனான ஸ்ரீராமபிரான் தெரிந்துகொண்டு காலைக்கே வருவான்; அப்போது அப்பரமனது கோபாக்கினி என்னைச் சிறைவைத்துள்ள இவ்விலங்கையையும், அதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடலையும் அழித்து அவற்றோடுதான் சாந்த மடையுமோ? சாந்த மடையாது; இவ்விலங்கை காதிபதியாகிய உன்னையும் அழித்துத்தான் சாந்தமடையும் என்று சீதை கூறினளென்பதாம். ஊழி - ஊழிக்காலத்துத் தீக்கு ஆகுபெயர். பி - ம்:—[1]இன்னிடத்தென. (சஎ)

சஅ. வெஞ்சின வரக்கரை [1]விளித்து [2]வீயுமோ
வஞ்சனை நீசெய வள்ளல் சீற்றத்தா
லெஞ்சலி லுலகெலா மெஞ்சு மெஞ்சுமென்
றஞ்சுகின் றே[3]னிதற் கறனுஞ் சான்றரோ.

(இ - ள்.) (இன்னும் அப்பரமனது கோபம்) வெம் சினம் அரக்கரை - கொடிய கோபத்தையுடைய இராட்சசரை, விளித்து-கொன்று, வீயுமோ - (அவ்வளவோடேயாவது) அடங்குமோ? (அடங்காது); நீ - நீ ஒருதன், வஞ்சனை செய - வஞ்சனைதொழிலைச செய்துவிட [மோசமாக என்னைக் கவர்ந்து சிறையில் வைத்திட], (அதன்பயனுக), வள்ளல் சீற்றத்தால்-உதார குணமுள்ள இராமபிரானது கோபத்தினால் எஞ்சல் இல் உலகுஎலாம் - யாதொரு குறைவு மில்லாத உலகம் முழுவதும், எஞ்சும எஞ்சும் - அழிந்து போய்விடுமே! என்று—, அஞ்சுகின்றேன—; இதற்கு - இவ்வாறு நான் அஞ்சுவதற்கு, அறனும்-தருமதேவதையும், சான்று - சாட்சியாகும்; (எ - று.)— அரோ - ஈற்றசை.

எனதுநாயகனுடைய கோபம் உன்னைமாத்திரமேயன்றி உன் இனத்தவரான அரக்கரையெல்லாம் கொன்றாலும் அடங்காது; இப்படி நீ ஒருவன் செய்த அநியாயத்தினால் இவ்வுலகமெல்லாம் அழிந்துவிடுமேயென்று தரும தேவதை சாட்சியாக நான் அஞ்சுகின்றே னென்று சீதாபிராட்டி கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கூறினளென்க. "எகஃ பாபாநிருருதே - பலம் புங்க்ஷ்வ மஹாஜஃ: [ஒருவன் தீசசெயலைப்புரிகிறான்; அதன்பயனை மஹாஜனங்கள அநுபவிக்கின்றனர்]" என்பது, இதற்குக் கருத்தாகக்கூறியது. பி - ம்:—[1]விளிய, விளிகை. [2]வீரமோ. [3]அதற்கு. (சஅ)

சஉ. அங்கண்மா ஞாலமும் விசும்பு மஞ்சவாழ்
வெங்களைப் புன்றொழில [1]விலக்கி [2]மேறகொளாய்
செங்கண்மா லுன்முகன் சிவனென் றேகொலோ
வெங்களை யகனையு நினைந்த தேழைநீ.

(இ - ள்.) அம கண மா ஞாலமும் - அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களும், விசும்பும் - வானுலகத்திலுள்ள

வர்களும், அஞ்ச - அஞ்சும்படி, வாழ் - வாழ்கின்ற, வெம் கணைய் - கொடுமை யுள்ளவனே! எழை - புதுமையில்லாதவனே! தொழில் - (நீ மேற்கொண்டுள்ள) இழிதொழிலை, விலக்கி - நீக்கி, மேல் கொளாய் - மேன்மையான தொழிலைக் கைக்கொள்ளவில்லை; செம் கண மால் - சிவந்த கணைகளையுடைய திருமாலும், தோண்முகன் - தான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனும், சிவன் - சிவபெருமா னும், என்றே கொலோ - என்ற இவர்களைப்போலச் சாமானியமாகவோ, எங்கள் நாயகனையும்-எமது தலைவனுமிய இராமபிரானையும், நீ நினைந்தது நீ கருதியிருப்பது? (எ - று.)

நீ செய்கிற அதிகிரமமான செயல்களுக்குத் திரிமூர்த்திகளாலும் ஒன்றும் மாறுசெய்ய இயலவில்லை யாதலால், எமது தலைவனாலும் அவர் களைப் போலவே ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது என்று நீ கருதுவது பெரும் பேதைமை; எமது தலைவர் திரிமூர்த்திகளினும் மிகவும்மேம்பட்டவராத லால், உனது அதிக்கிரமச் செயலுக்கு இனி விரைவில்தானே அவரால் ஏற்ற தண்டனைகிடைக்கு மென்று கூறின னென்பதாம். பி - ம்:—[1]விலக்க. [2]மேற்கொளா. (சுசு)

ரூ0. [1]மானுய ரிவரென மனங்கொண் டாபெனிற்
காணுயர் வரைநிகர் கார்த்த வீரியன்
ரூனெரு மனிதனும் [2]றளர்ந்து ளானெனிற்
றேனுயர் [3]தெரியலான் றன்மை தோகியால்.

(இ - ள்.) 'இவர் - இந்த எனதுதலைவர், மானுயர் - மனிதர்', என - என்று, மனம் கொண்டாய் எனின் - மனத்திலுல் (அலட்சியமாக) நினைத்தாயாயின், கான் - காட்டில், உயர - உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, வரை நிகர் - மலையை யொத்த, கார்த்தவீரியன்தான் - கார்தவீரியார்ச் சுனன், ஒரு மனிதனுல் - (பரசுராமனென்னும) ஒரு மனிதனாலே, தளர்த்து உளான் எனின் - வலியொடுங்கினு னென்றால், (அப்பரசுராமனையும் வலியொடுக்கின), தேன் உயர் தெரியலான தன்மை - தேன் நிறைந்த மலர்மாலையை யணிந்த இராமபிரானது தன்மையை, தோ - ஆலோ சித்துப்பார்; (எ - று.)

ஒருகால் நீ எனது கணவனைக்குறித்து மானுடன்தானே யென்று அலட்சியமாகக கருதக்கூடும்: மூன்னெருகாலத்து உனது இருபது தோள்களையும் பிடித்துக கட்டிச சிறையிலிட்ட காரத்தவீரியாசசுன னது ஆயிரந்தோள்களையும் தனது கோடாலியினுல் துணிதத்த தள்ளிய பரசுராமன் மனிதன்தானே! அப்படிபபட்ட பரசுராமனையும் எனது தலைவர் தமதுதோள்வலியால் வென்றன ரென்றால் இவரை ஒருமனித னென்று சாமானியமாகக கருதுதல்கூடுமோ? என்று சீதை கூறினளென்க. காரத்தவீரியன் - கருதவீரியனது மகனென்று பொருள்படுத் தத்தி தாந்தநாமம்.

இராவணன் நிக்குவிசயஞ் செயதுவருகிறபோது கார்த்தவீரியார்ச் சுனனது மாகிஷ்மதிநகரதுக்குச சென்றுபோர் செயயமுயலுகையில்,

அங்குஉள்ளார் 'எங்களரசன் தனகருயிர மாதர்களுடனேபோய் ருமமை யரற்றில் ஜலகிரீடை செய்கின்ருன்' என்று சொன்னதனல் அவ்விராவணன் அங்கிருந்து ருமமையாற்றைச சேர்ந்து அதில் கீராட்டிக்கரையில் மணலாற் கிவலிகத்தை யமைத்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிகரும்பொழுது, அத்தயாற றில் மேறகே இறகியுள்ள காரத்தவீரியார்சுனன் தனது கீரவிளையாடலு க்குஅக்கீர்பபெருக்குப் போதாதென்ற கருததினல் அக்கீரைத் தனது ஆயிரக கீகளுள் ஐந்நூற்றினல் க்தைது கீரைமிகுவிக்து மற்றை ஐந்நூறு கைகளாக் கொணடு பலவகைவிளையாட்டுக்கள் நிகழ்த்துகின்றதனல் எதிர்வெள்ளமாகப் பொகவிவருகிற கீரப்பெருகுத் தனதுகிவலிகத்தை நிலகுலையசெய்ய, அதனறகோபகொணடு அவ்விராவணன் இராக்கதசேனையுடனே சென்று காரத்தவீரியார்சுனனெனெதிரதுப் போசெயகையில், அவன் தனது ஆயி ரகைகளுள் இருபதினல் 'இராவணனது இருபதுகைகளைப் பற்றி மற்றைய கைகளால் அவனைப் பலவாறு வருததிகொணடுபோய் சிறையில வைததிட, அதனை விபீஷணனல் அறிந்த அவன்பாட்டனராகிய புலஸ்தியமகாமுனிவர் அவ்வருச்சுனனிடம வந்து வேணடி அவனுகரு இராவணனைச சிறைவிடுவிததுச சென்றனென்பதும்; இவ்வருசசுனன் ஒருகாலததில் சேனையுடனே வனததிற்சென்று வேட்டை யாடிப் பரசுராமனது தகதையான ஜமதகிமுனிவரது ஆசரமததை யடைந்து அவரநுமதியால் அகரு விருதணடு மகிழ்ந்து மீளுகையில், அவரி டமிருந்த ஓமதேனு அவருக்குப் பல வளகளையும் எளிதிற் சுரந்தளிததமை கண்டு அதனிடம ஆசைகொண்டு அப்பசுவை அவரநுமதியில்லாமல் வலியக் கவர்ந்துபோக, அதனையறிந்த அப்பரசுராமன் பெருகோபகொணடு ஆயு தகளுடனேசென்று காரத்தவீரியாசசுனனுடனே போசெய்து அவனைப் பதினெரு அகெளகிணிசேனையுடனே நிலகுலைது அவனது ஆயிரதோள களையும தலையையும் தமது கோடாலிப்படையால் வெட்டிவீழ்தி வெற்றி கொண்டா ரென்பதும் இகரு அறியதகக்கன. பி - மி:—[1]மாணடர். [2]தலத தளாரெனில். [3]கொன்றையான். (நிம)

நுக. இருவரென் றிகீழ்ந்தனை யெனனின் [1]யாண்டெல்லை
யொருவனஃ றேயுல கழிக்கு மூழியான்
செருவருங் காலியென் மெயப்மை தேர்தியாற்
பொருவருந் திருவிழுக் [2]தாயம் பொன்றுவாய்.

(இ - ள்.) அநாயம - அநியாயததினுலே, பொருவு அரும் திரு - ஒப் பில்லாத (தனது) ஐசுவரியததை, இழந்து—, பொன்றுவாய் - அழிய இருக்கின்றவனே! இருவர் என்று - (ராமலக்ஷ்மணர்களே வேறு துணை யற்ற) இருவர் மாததிரதானே யென்று, இகழ்ததனை என்னின் - அலட் சியஞ் செய்தாயானல், யாணடு எல்லை - யுகததின்மூடிவில், உலகு அழிக கும் ஊழியான் - உலகஙகளையெல்லாம் அழிபபவனுன சஙகாரகடவுள், ஒருவன் அன்றே - ஒருவன்மாததிரமேயல்லவோ? செரு வரும்

காலை - (இனிப்) போர் நிகழும்போது, என் மெய்ம்மை - யான் உண்மை கூறினே னென்பதை, தேர்தி - (நீ) உணர்வாய்; (எ - று)—ஆல் - ஈற்றசை, தேற்றமுமாம். அநாயம் - அந்யாயம் என்பதன் விகாரம். பி - ம்:—[1]யாண்டெனின். [2]ஆவி. (நக)

நஉ. பொற்கணுன் றம்பியென் றிணைய போர்த்தொழில்
விற்கொணுண் பொருவுதோ ளவுணர் வேறுளார்
நற்கணுர் [1]நல்லறந் தூறந்த நாளினு
மிற்கணு மிறந்தில ரிறந்து நீங்கினுர.

(இ - ள்.) பொன் கணுன் - இரணியாட்சனும், தம்பி - (அவனது) தம்பியாகிய இரணியகசிபுவும், என்று—, இனைய - இத்தன்மைய்ரான, போர் தொழில் - போர்செய்கின்ற தொழிலிலே, வில் கொள் நாணபொருவு தோள் - வில்லிற்பூட்டிய நாண உராய்ந்து தழும்பேறிய தோள்களையுடைய, வேறு உளார் அவுணர-மற்றுமுள்ள ராக்ஷசர்கள்' நல்கண ஆர் நல் அறம தூறந்த நாளின் உம - நல்லவழியிற பொருந்திய சிறந்த தருமதைதைத் தவறின காலத்தும் [அவ்வசுரர்கள தருமம்தவறித் தீயவழியிறசென்றாகளாயினும], இல் கணுல் இறந்திலர் - (பிறா) மனைவியின்விஷயததில் (உன்போல) வரமபு கடநது கடவாதவர்களாகியே, இறந்து நீஙகினுர் - இறந்தொழிந்தாகள.

முற்காலத்தில் இரணியாட்சன் முதலிய பல அசுரர்கள் தருமநெறி தவறி அதருமஞ்செய்து இறந்தொழிந்தாகளாயினும, அவர்கள் உன்னைப் போலப் பிறர்மனைவியாவிஷயத்தில் தீங்குபுரியவில்லை யென்றுளென்க. இதனல், இராவணு! நீ இரணியாக்ஷன்முதலிய அசுராகளைக் காட்டிலும் கொடியவ னென்று அவனைப் பழிததவாறு. இரணியாக்ஷன் என்ற வடமொழிக்கு ஏற்பப் பரியாயமாகத் தமிழ்சொற்களையமைதது 'பொற்கணுன்' என்றார். இரணியாக்ஷ - இத்தப் பூமியையே பாயாகச சுருட்டிக் கொணடு போய்ப் பிரளயப் பெருங்கடலிற் புகுகொளளிதது, வராஹாவதாரஞ் செய்த திருமாலாற் கொல்லப்பட்டவன். அவன்தம்பியாகிய இரணியகசிபு - நான்தான தெய்வ மென்றுசொல்லி, கடைசியாக நரசிஙகாவதாரஞ்செய்த திருமாலாற் கொல்லப் பட்டவன். நற்கணுர் நல்லறம் என்பதற்கு - மஹாஞானவான்களான பெரியோர்களால் நிரணயிகசப்பட்ட தருமம் என்று கொள்ளினுமாம்; கண் - ஞானம். இல் - மனைவிக்கு ஆகுபெயர்; கண் - மூலம். இறத்தல் - வரம்பு கடத்தலும், சாதலும். பி - ம்·—[1]நறறவங். (நஉ)

வே று.

நங. பூவிலோனுதி யாகப் புலன்கள்போ நெறியிற போகாத்
தேவரோ வவுணர் தாமோ நிலைநின்று வினையிற் றீர்ந்தா
[1]ரேவலெவ் வுலகுஞ் செய்யச செல்வநிற் நிசைந்த தென்றுற்
பாவமோ முன்னீ செய்த [2]தருமமோ தெரியப் பாராய்.

(இ - ள்.) பூ இலோன் ஆதி ஆக - (திருமாலினது நாபீ)கமலத்தை (த் தனக்கு) இருப்பிடமாக வுடைய பிரமன்முதலாக, புலன்கள் போம் நெறி யில்போகா - (சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற) ஐம்புலன்களின் வழி யிற்செலலாத [ஐம்பொறிகளையும சப்தாதி விஷயங்களிலே செலுத்தாமல் தமதுமனத்தை அடக்கியாளுகின்ற], தேவரோ - தேவர்களோ, அவுணர் தாமோ - அசுரர்களோ, நிலைநின்று - நிலைதவறாமல்[அழியாமல்], வினையின் நீங்தார - பாவங்களினின்று நீங்கியுள்ளார? [தேவராகளே ஜிதேந்திரியர்க ளாதலால் நல்வினைபயனை யனுபவித்த வணணம் நீடித்து நிற்கிறார்கள என்றபடி]; (புண்ணியம நன்மையை விளக்குமென்பதற்கு வேறுஉதாரணம் தேடவேணடுமோ?) எ உலகும்-எல்லாவுலகத்தாரும, ஏவல் செய்ய-(உனது) கட்டளைகளகு அடங்கி நடக்குமபடி, செலவம்-பெரும்பாக்கியம், நிற்கு இசைந் தது என்றால் - உன்னிடதில் தானே அமைந்திருகுமாலால், (அது), பாவமோ - பாவததின்பயனாக விளைந்ததோ? (அன்றி), முன் நீ செய்த தருமமோ - முற்காலத்தில் [உனது இளம்பிராயததில்] 'நீ செய்த' தருமச செயலின் பயனாக விளைந்ததோ? தெரிய பாராய - (இதனை) நன்றாக விளஙக ஆலோசிதது ப்பார; (எ - று.)

நீ இளம்பிராயததிற் செய்த பெரும்புண்ணியததின் பயனாக உனக்குக கிடைததுள்ள பெருமபாக்கியம, எந்த அசுரராலும் இது வரையிற் செயயப்படாத பெரும்பாதகமாகிய பிறர்மனைவியைவிரும்புதலாகிற இப்பெரும்பாதகததால் அழிநதுவிடுமே! இதனை ஆலோசிதது ப் பார்க்கவேண டாமா? என்ற கருதது ஈற்றடியில் தோன்றும். பி - ம்:—[1]ஏவாமூவுலகின் செல்வமெய்தின நிசையினேழாய். [2]முன்னர்ச. [3]தருமமோதெளியப்பாராய். செல்வநிறகுநதோராய். (நுங)

நுச. இப்பெருஞ் செல்வ நின்க [1]ணீந்தபே ரீசன் யாண்டு
மபபெருஞ் செல்வந் துய்ப்பா [2]னின்றுமா தவத்தி னன்றே
யொப்பருந் [3]திருவு நீங்கி யுறவொடு முலக்க [4]வுன்னித்
தப்புதி [5]யறத்தை யேழாய் தருமத்தைக் காமி யாதே.

(இ - ள்.) இ பெருஞ் செல்வம் - இப்படிப்பட்ட பெரிய செல்வத்தை, நின்கண ஈந்த - உனக்குக கொடுத்த, பேர் ஈசன - பெருமையுள்ள சிவபெரு மான், யாணடும - எப்பொழுதும், அ பெரும் செல்வம - அப்படிப்பட்ட பெருஞ்செல்வத்தை, துய்ப்பான் - அனுபவிப்பவனாவது, இன்றும் - இப்போ தும், மா தவததின அனறே - பெருததவத்தில் நிலை நிற்றலா லல்லவோ? ஏழாய் - அறிவில்லாதவனே! ஒப்பு அரு திருவும் நீஙகி - ஒப்பில்லாத உனது பெருஞ்செல்வமும ஒழிநது, உறவொடும் உலகக - (உனது) சுற்றத்தாரோடும் அழியுமபடி, உனனி - நினைதது, தருமத்தை காமியாது - தரும வழியில் நடத் தலே விரும்பாமல, அறததைத் தப்புதி - அந்தத்தருமதத்தைத தப்பிநடககினறாய்.

மஹாதானை ஐசுவரியமுடையவன் என்பது பற்றி, சிவபெருமானுக்கு 'ஈசன்' என்று பெயர். சிவபெருமான் உன்போலியர்க்கு வேண்டிய பெருவரங்களை அளிக்குமாறு பெருஞ்சிறப்புடையவனு யிருத்தற்குக் காரணம அவன் எப்போதும் தருமநெறியில்தவறாது நிற்றலினாலேயேயாம்; இதனால், தேவர்களான அவர்களுக்கும் தருமநெறி தவறாது நிற்கவேண்டுவது இன்றியமையாததென்று தெளிவாக ஏற்பட, நீ தருமதத்தைவிரும்பாமல் தவவலிமையாற்பெற்ற ஐசுவரியத்தையும் இழந்து பரதுமிதரோடு அழிய வழி தேடுகின்றனையே! இது என்ன அறிவீனம்!! என்று சீதாபிராட்டி இராவணனுக்குக் கட்டுரை கூறினளென்க. நின்று மாதவத்தின் என்றும் பிரிக்கலாம். இனி, மூதலிரண்டடிக்கு - பேரீசன் நின்கண இப்பெருஞ்செல்வம் ஈந்தது), (நீ), யாண்டும் - எப்போதும், மாதவத்தின் நின்று அப்பெருஞ் செல்வம் துய்ப்பான் [துய்க்குமபொருட்டு] அன்றே என்று பொருளுரைத்து, அப்படிப்பட்ட செல்வம் முதலியன அழியும்படி தருமத்தைத தவறலாமோ? என்று உரைகாணலுமாம். வற்புறுத்தற்பொருட்டு உடன்பாட்டு முகத்தினாலும் எதிர்மறை முகத்தினாலும் கூறினள். பி - ம்.—[1]ஈய்த்தபோரின்னம். [2]இன்றுமாதவீதானன்றே, நின்றுமாதவத்தினன்றே. [3]திருவினீங்கி. [4]முன்னிஉள்ளம். [5]அதற்கே. (நிச)

நரு. மறந்திறம் பாத தோலா வலியின ரெனினு மாண்டார், நிறந்திறம பினரு மக்கட் கரு [1]டிறம் பினரு மன்றே, பிறந்திறந் தழலும் பாசப பிணைக்குடைப் பிணியிற் [2]றீர்ந்தார், துறந்தரும் பகைகண்-மூன்றுந் துடைத்தவர் பிறர்யார் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) மறம் திறம்பாத - வீரதத்தினை றவழுவாத, தோலா - (எவரிடத்தும்) தோல்வியடையாத, வலியினா - பலமுள்ளவர், எனினும் - ஆனாலும், அறம் திறமபினரும் - தருமமார்க்கந் தவறினவர்களும், மக்கட்கு அருள் திறம்பினரும் - மனிதர்கள் விஷயத்தில் இரக்கமில்லாதவர்களும், மாண்டார் அன்றே-(அதனீவினையினால்) இறந்தொழிவாகளல்லவா? துறந்த - (பற்றுக்களை) நீங்கி, அரு பகைகளை மூன்றும - (அழித்தற்கு) அரிய (காமம் வெகுளி மயக்கம் என்ற) மூன்று உட்பகைகளையும, துடைத்தவர்-போகினவாகள,—பிறந்து இறந்து உழலும - பிறந்து இறந்து அலைகிற, பாசம பிணைகு உடை - பாசமாகிய பந்தத்தையுடைய, பிணியின் - (இரத ஸம்ஸாரமாகிய) நோயினின்று, தீர்ந்தார (அன்றே) - நீங்கினவரல்லவோ? பிறா யா - (பாசபந்தமாகிற பிணியினின்று நீங்தவர) வேறு யாவர்? சொல்லாய் - (இதனை) நீ சொல்வாயாக; (எ - று.)

மிக்கவலிமையுள்ளவராலும், தருமந்தவறினவர்களும், அருளற்றவாகளும் அதனீவினைப்பயனால் இறந்தொழிந்தவாகளே யாவர்; காமவெகுளி மயகமகம் என்னும் உடபகைகளை யொழிததவர்களே அவ்வினைப் பிறவிதனுன்பதினின்றுநீகி ஈடேறுவார்க ளென்றனளென்க.

இதனால், நீ எவ்வளவு பலசாலியா யிருந்தபோதிலும அறமும் அருளும் அற்ற செயலைச செய்வதனால் இறந்தழிவது திண்ணம்; பிறத்தல் இறத்தல் என்ற இந்தப் பாசபந்தப்பிணியினின்று நீ ஏடேற விரும்பினால், காமம் வெகுளி மயக்கம்என்ற உட்பகைகளை உடனே யொழிக்கவேணுமென்று உபதேசித்தவாறு. மாண்டார் - தெளிவிலைலவந்த காலவழுவமைதி. இனி, மாண்டார் அறம் - மாட்சிமைப்பட்டவரது அறத்தை, திறம்பினர் அனறு - (பிணியில்தீர்த்தார்) அல்லர் என்று பொருள கூறலுமொன்று. பி - ம்·—[1]தூறந்தவரும். [2]போந்தார். (நரு)

நசு. தென்றமி [1]மூரைத்தீதான் [2]மூன்னுக் [3]தீதுதீர் மூனிவர் யாருப, புன்ரெழி லரக்கர்க் காற்றே நோற்கிலம் புகுந்த போதே, கொன்றரு ணின்ன லன்னர் குறைவது சரதங் கோவே, யென்றனா யானே கேட்டே னீயிதற் கிபைவ செய்தாய.

(இ - ள்.) புகுந்த போது - (இராமபிரான் தண்டகாரணியதகிற) பிரவேசித்தபொழுது, தென தமிழ் உரைத்தோன் மூன் ஆ - இனிய தமிழ்ப்பாஷையை வளர்த்த அகஸ்தியமுனிவர் முதலாக, தீது தீர் முனிவர் யாரும் - குறறமற்ற (தண்டகாரணியவாசிகளான) இருடியர் யாவரும், (இராமபிரானைநோக்கி), 'கோவே - எமதுதலைவனே! புலதொழில் - அரக கர்க்கு-இழிதொழிலையுடைய அரககாசெய்கின்ற உபததிரவத்தைப் பொறுத தற்கு, ஆறறேம-வல்லமையுடையோ மல்லோம்; நோற்கிலம் - தவஞ்செய்ய வும் மூடியாதவராஞேம; கொன்றருள - (அவ்வரக்காகளையெல்லாம்) கொன்று (எஙகட்கு) அருள்செய்யவேணுமெ; நின்னுல் - உன்னுல், அன்னர்-அந்தராகூஷஸாகள், குறைவது - அழிந்தொழிவது, சரதம் - நிச்சயம்,[3] என் றனர் - என்று முறையிட்டார்கள்; யானே கேட்டேன் - (அவ்விருடியரின் முறையீட்டை) நானே நேரிற் கேட்டுளளேன்; நீ—, இதற்கு - இத முறையீட்டுககு, இயைவ - தக்க கொடுஞ்செயல்களையே, செய்தாய் - செய துள்ளாய்; (எ - மு.)—முனிவர்கள்முறையிட, இராமபிரானபயமளித்ததை, ஆரணியகாண்டத்திற் காணலாம. பி - ம்·—[1]இசைததோன். [2]மூன்னுள். [3]தீதறு, தீயுமு. (நகூ)

நஎ. உன்னேயுங் கேடடு மற்றுன் னூற்றமூ முடைய நாளும
பின்னேயிவ் வரக்கர் சேனைப் பெருமையு முனிவர் [1]பேணிச்
சொன்னபி ணுங்கை மூக்கு மும்பியர் தோளுந் தாளுஞ்
சின்னபின் னங்கள் செய்த [2]வதனேநீ சிந்தியா யோ.

(இ - ள்.) உன்னைக் கேட்டு உம்-உன்னைப்பற்றிக் கூறியதைக கேள்வி யுற்றபின்பும, உன் ஊற்றமும் உனதுவலிமையும், உடைய நாளும் - நீ பெற்றுள்ள ஆயுள் வலிமையும், பின்னே பின்னேயும், இ அரக்கா சேனை பெருமையும - இநத இராட்சசாகளுடைய சேனையின் பெருககத்தையும, முனிவா - (தணடகாரணியவாசிகளான) ருஷிகள், பேணிசொன்னபின் - மிகவிரும்பிக கூறிய பின்பும, உனகை-உன்தஙகையாகிய சூர்ப்பணகியி னுடைய, மூக்கும - மூக்கு முதலிய உறுப்புகளையும், உம்பியா - உனது

தம்பிமார்களாகிய கரன்முதலியோரது, தோளும் - தோள்களையும், தாளும்-கால்களையும், இன்னபின்னவகள் செய்த - துண்டு துண்டாக வெட்டிய, அசனை - அசசெய்தியை, நீ சிந்தியாயோ - நீ நினைக்கமாட்டாயோ? (எ - று.)

தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்களின் மூலமாக உனதுவரலாறு முழுதும் அறிந்த பின்பே இராமபிரான் உன்னைச சிறிதும் பொருள் செய்யாது உனது தங்கை சூர்ப்பணகையினது மூக்குமுதலிய உறுப்புக்களை யறுத்ததையும்; அவளது தூண்டுதலினால் பெருஞ்சேனைகளோடு எதிர்த்து வந்த உனது தம்பியரான கரன் முதலியோரை மிக எளிதில் வெகுவிரைவில் அழித்ததையும், நீ சிந்தித்துப்பாக்கவில்லையோ? நீ சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தால், இவ்வாறு இராமபிரானைப்பற்றி அஞ்ஞாது தீசசெயலைச்செய்ததும கடுஞ்சொற்களைசசொல்லுதலும் செய்யமாட்டாயென்பதாம் இராவணனது வலிமை முதலியவற்றைத் தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவர்கள் கூறினர் என்பதை, இங்கு அநுவாதமுகத்தாற் கவி கூறுகின்றன ரென்க.
பி - ம்.—[1]பேசி. [2]அவனை. (இ எ)

இரு. ஆயிரந் தடக்கை யானின் னைந்தான்கு [1]கரமும் பற்றி
வாய்வழி குருதி சோரக் குததிவான் சிறையில் வைத்த
தூயவன் வயிரத் தோள்க டுணித்தவன் றொலைந்த மாற்ற
நீயறிந் திலையோ வேகு நெறியறிந் திலாத நீசா.

(இ - ள்.) ஏகும் நெறி அறிந்து இலாத நீசா-செல்லவேண்டிய சன்மார்க்கததை இன்னதென்று அறிந்திராத இழிகுணமுடையவனே! நின் - உனது, ஐந்தான்கு கரமும் - இருபதுகைகளையும, பற்றி - பிடித்துகொண்டு, வாய் வழி குருதி சோர - (உனது) வாயின வழியாக இரததஞ்சொரியுமபடி, குததி—, வான் சிறையில் வைதத - பெருஞ் சிறையில (உன்னை) அடைதத, தூயவன் - சுததவீரனை, ஆயிரம தட கையான் - பெரிய ஆயிரங்கைகளையுடையவனுகிய கார்தவீரியார்சுனனது, வயிட்ம தோள்கள் - பெருவலிமைபடைத்த தோள்களை, துணிததவன் - .வெட்டிததள்ளியவனுகிய பரசுராமன், தொலைந்த - (இவ்விராமபிரானுல) வலியழிந்த, மாறறம் - செயதியை, அறிந்திலையோ—? (எ - று.)

இங்கு, இராவணனினும மேமபட்டவன் காததவீரியன்; அவனினும மேம்பட்டவன் பரசுராமன்; அவனையும அடகுமேம்பட்டவன் இராமபிரான் என்று அப்பெருமானது பெருமையை விளக்கியது - மேன்மேலுபபர்சசியணி; இதனை, வடநூலார் ஸாலங்காரமென்பர்.
பி - ம்:—[1]தோளும. (இ அ)

இரூ. கடிக்கும்வல் லரவுங் கேட்கு மந்திரங் களிக்கின் றுயை
யடுகுமீ [1]டாதென் றுனற வேதுவோ டறிவு காட்டி
யிடிக்குந [2]ரில்லை யுளளா ரெண்ணிய தெண்ணி யுன்னை
முடிக்குந ரென்ற போது [4]முடிவன்றி [5]முடிவ துண்டோ.

(இ - ள்.) கடிக்கும் வல் அரவும் - கடித்துக்கொல்லவல்ல கொடிய ஸர்ப்பமும், மந்திரம - மந்திரத்தை, கேட்கும - கேட்டு அடங்கிநடக்கும்; (அதுபோல, நீயும் ஏற்ற மந்திரம கூறுவா ரிருப்பின் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பாய்;) களிகின்றையை - (யதேச்சையாக) களிப்புக்கொண்டு திரிகின்ற உன்னை, 'ஈது அடுக்கும் - இது தகாது, (ஈது) அடாது - இது தகாது,' என்று—,ஆன்ற ஏதுவோடு - சிறந்த காரணங்களுடனே, அறிவு - நல்லறிவை, காட்டி - எடுத்துதெரிவித்து, இடிக்குநர் - (உனக்கு) நன் மதியை யிடிதுசொல்லுபவர, இல்லை - ஒருவருமில்லை; உள்ளார் - உன்னிடம் இருபபவராகளோ, எணணியது எண்ணி-(நீ) நினைததையே தாரும் நினைத்து, (தாஙகள ஆராயந்து நற்புத்தி எதனையும் சொல்லாமல்), உன்னை முடிகருநா - உன்னையழிப்பவரா யிருகிறார்கள், என்ற போது - என்றால், முடிவு அன்றி - (உனகு) நாசம் நேரிடுமேயல்லாமல், முடிவது உணடோ - முடியுந்தொழில் வேறு உளதோ? (எ - று.)

விஷஸாப்பமும் மந்திரதுக்குக கட்டுபபட்டு நடப்பதாயிருப்பதுபோல, நீயும் மந்திரதுகுக கட்டுப்பட்டு நடகவகூடு மென்றாலும, இப்போது உன்னைசசுற்றி நன்மந்திரிகள் எவருமில்லாதொழிய, உள்ளவாகள் உன்னுடு ஒருமனமுடையராய, உன்னையழிகக் காத்திருகிறார்கள், அதனால், உனகு நாசமுண்டாகுமே தவிர நன்மை யுணடாகா தென்று கூறியவாறாயிற்று. 'ஈது' மத்திமதீபமாம். மந்திரம என்பது - ஆலோசனையும், மறைமந்திரமும. பி - ம்:—[1]அடாததீதென்றறிவுலேதுக். [2]இல்லையுன்னு வெண்ணியது. [3]முடிகின்றபோது. [4]முன்னின. [5]முடிந்தது. (நிகூ)

வேறு.

கூ०.—இராவணனுக்குக் கோபம் மிகுதல்.

[1]என்ற றத்துறை கேட்டலு மிருபது நயன
மின்[2]றி றப்பன வொத்தன வெயில்விடு பகுவாய்
குன்றி றத்தெழித் தூரப்பினன் குறிப்பதென் காமன்
றன்றி றத்தையுங கடந்தது சீறறத்தின் றகைமை.

(இ - ள.) என்று—, அறம துறை - தரும மாாக்கததை, கேட்டலும் - (பிராட்டி சொல்லக்) கேட்டவுடனே, (இராவணனது), இருபது நயனம் - இருபதுகண்களும், மின் திறப்பன ஒததன - மின்னல்தோன்றுவதை யொத்திருத்தன [கணகளில் நெருப்புப்பொறி பறதன என்ற படி]; வெயில் விடு பகு வாய் - உகிரததை வெளிகாட்டுகிற பிளந்துள்ள (தனது) ஒருபதுவாயகளாலே, குன்று - மலைகளும், இற - இற்றுவிழும் படி, தெழிதது உரப்பினன் - அதட்டி யாரவாரிததான்; குறிப்பது என் - (நாம) சொல்லுதறகு யாது உளது? சீற்றத்தின் தகைமை - (அவனது) கோபததின தன்மை, காமன் தன் திறததையும் கடந்தது - மன்மதனது வல்லமையையும மீறிவிட்டது; (எ - று.)

இப்படிச் சீதாபிராட்டி இராவணனைநோக்கித் தருமோபதேசஞ் செய்யவே, அவன் அது தனக்கு அநிஷ்டமாயிருத்தலாலே பொறுக்காமல், சீதாபிராட்டியினிடம் தான் கொண்ட காதலையும் மறந்து கடுங கோபங்கொண்டு அப்பிராட்டியைஅதட்டி அசசுறுத்தின னென்பதாம். பி - மீ.—[1]என்றுரைத்தலு மிருபதுபயனமுமழலின். [2]திருத்தின. (சுஎ)

சுஇ.—இராவணனது சீற்றமும் காதலும்.

வளர்ந்த நாணினன் மாதிர மனைத்தையு மறைவித்
தளந்த தோளினன னனல்சொரி கண்ணினன னிவளைப் [ர்ான்
பிளந்து தின்பெனென் [1]றுடன்றனன் [2]பெயர்ந்தனன் பெய
கிளர்ந்த சீற்றமுங் காதலு [3]மெதிரெதிர் கிடைப்ப.

(இ - ள்.) (இராவணன), வளர்ந்த நாணினன் - மேன்மேல் வளர் கின்ற வெட்கத்தையுடையவனும், (அப்போது மூண்ட கோபத்தினால்), மாதிரம் அனைததையும் - திக்குக்களெயெல்லாம், மறைவித்து - மறையச செய்து, அளந்த - அளவிடுகின்ற, தோளினன் - தோள்களையுடைய வனும், அனல்சொரி கண்ணினன் - நெருப்பைக்கக்குகின்ற கண்களை யுடையவனுமாய, 'இவளை—, பிளந்து தின்பேன்—', என்று - என்று சொல்லி, உடன்றனன் - கோபித்து, கிளர்ந்த - (இப்படிப்) பொங்கியெழுந்த, சீற்றமும - கோபமும், காதலும - (பிராட்டியினிடதுக்கொண்ட) ஆசையும், எதிர எதிர் கிடைப்ப - மாறிமாறிதோன்ற, பெயர்ந்தனன் பெயரான் - (அப்பிராட்டியுள்ள இடதைதைநோக்கிச) செல்லுதலும் செல்லாமலிருத்தலு முடையவனனன; (எ - று.)

'ஒருபெண இப்படிதனக்குப் புதிதிகூறுமாறு ஆயிறறே!' என்று நினைக்க நினைகக ஒருபால் வெட்கம் மேலிட்டு, மற்றொருபால தனது கருத்து நாடேறுமையாற் கோபம் மிக, அதனால் தோள்கள் வளரக் கணகள் நெருப்புப்பொறிபறக்க, 'இவளைப் பிளந்து தின்பேன்' என்றுஎழுந்து, அப்பிராட்டியினிடங்கொண்ட மோகதினால் அடியெழாமற் சிறிது பின்வாங்க இவ்வாறு ஒன்றும செய்யமாட்டாது தவிததனன் இராவண னென்பதாம். கீழ்ச்செயயுளில் இராவணனது சினம் காதலை வென் றிட்டமையைக கூறினவர் இசசெய்யுளில் அஃது சிறிதுகுறைய, காதலும் சீற்றமும் ஒததநிலையின வாயினமையைக கூறினரென்க. பி - மீ:—[1]உடன்றவன். [2]நின்றனன்பெயராக், பெரியவடன்பாற. [3]இடை யிடை. (சுக)

சுஉ.—அப்பொழது அநுமான் கொண்ட சிந்தனை.

அன்ன காலையி னனுமனு மருந்ததிக கற்பி
னென்னை யாருடை நாயகன் தேவியை யென்முன்
சொன்ன நீசன்கை தொடுவதற் முன்றுகைத தூழக்கிப்
பின்னை நின்றது செய்குவெ னென்பது பிடித்தான.

(இ - ள்.) அனுமனும்—, அன்ன காலையின் - அப்பொழுது,—'அருந்ததி கற்பின் - அருந்ததிபோன்ற பதிவிரதாதருமதையுடைய, என்னை

ஆன் உடை நாயகன் தேவியை - என்னையாட்கொண்டுள்ள தலைவனுடைய இராமபிரானது மனைவியாகிய இச்சீதாபிராட்டியை, என்முன் - எனக்கு எதிரில், சொன்ன - தாறுமாறுகபேசிய, நீசன - இழிகுணமுடைய இவ் விராவணன், கைதாவுதன்முன் - 'தன்) கையிலுற பரிசிப்பதற்கு முன்னமே, துணைத்து உழந்தி - (அவனைகாலிலுல்) மிதித்து வருத்தி, பின்னை - அதன்பின்பு, நின்றது - செய்யவேண்டுவதான (சீதையைச் சிறைமீட்டலாகிய) செயலை, செய்குவென் - செய்வேன்,' என்பது - என் பதை, பிடித்தான் - மனத்தில் நினைத்தான்; (எ - று.)

'சீதையைப் பிளந்து தின்பேன்' என்று இராவணன் சினந்ததைக் கண்ட அனுமான் 'ஒருகால் அவ்வாறே செய்திடுவனோ?' என்று அஞ்சி, 'அவ்வாறு செய்யத் தொடங்குமுன் நான் இவனை ஒழித்துவிடவேண்டும்' என்று கருதின னென்பதாம். (கூஉ)

கூங.—இதுவும் அது.

தனியி னின்றனன றலைபத்துங் கடிதுகத் தாக்கிப்
பனியின் வேலையி லிலங்கையைக் கீழுறப பாய்ச்சிப்
புனித மாதவத் தணங்கினைச் சுமந்தனன் போவா
னினிதி னென்பது நினைந்தனன் கரம்பிசைந் திருந்தான்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அனுமான்),—'தனியில் நின்றனன் - தனிய னாய் நிற்கின்றவனுன இவ்விராவணனது, தலை பததும - பத்துத்தலைகளை யும, கடிது உக-விரைவிற சிதறும்படி, தாகி - மோதியடித்து, பனியின் வேலையில் - குளிர்சசி பொருந்திய சமுததிரததில், இலங்கையை - இவ் விலங்காபட்டணததை, கீழ் உற கீழேஅழுந்துமபடி, பாயசசி - போகச செய்து, புனிதம மாதவதது அணைகினை - பரிசுததமான பெருந்தவத் தையுடைய பிராட்டியை, சுமந்தனன - எழுந்தருளப்பணினைகொணடு, இனிதின் - சுகமாக, போவான் - போதலே, (தக்கது)', என்பது - என் பதை, நினைந்தனன்-எணணினவனாய், கரம பிசைந்து இருந்தான்-கைகளைப் பிசைந்து கொணடிருந்தான்; (எ - று.)

மாதகின்மேலேயிருந்த அனுமான், இராவணனது கடுஞ்சொற் களைக்கேட்டுச சிறறம்மிகுந்து, 'இபபோதே நாம் இவனது பததத்தலைகளை யும சிதறவடித்து, இலஙகையைக கடலினுள்ளே மூழ்கவடித்து, இப்பிராட் டியை எழுந்தருளபபணணிக்கொணடு போகலாமா? அவ்வாறு செயவது ஒருகால் இராமபிரானது திருவுளளதது கருகுப் பாகாது அல்லாமலும் அப்பெருமானது பெருமைக்குக் குறைவாகவும் இருக்குமோ?' என்று நினைதது செய்வது உறுதிபபடாமற கவலையினுற கையைப் பிசைது கொணடிருந்தன னெனக (கூங)

கூச.—இராவணனதுசினம் காதலால் தணிநீதுவிட, மீண்டும் அவன் கூறததொடங்குதல்.

ஆண்ட வாளரக் கன்[1]கனன் றண்டத்தை யழிப்பான்
மூண்ட காலவெந் தீயென மூற்றிய சீறற

மீண்ட [2]காதனீர் நீத்தத்தின் [3]வீவுறு நிலையின்
மீண்டு நின்றொரு தன்மையா லிவை யிவை விளம்பும்.

(இ - ள்.) ஆண்டு - அப்பொழுது, அ வாள் அரக்கன் - வாள்போற் கொடிய இந்த இராவணன்—, கனன்று - உக்கிரங்கொண்டு, அண்டத்தை அழிப்பான் - உலகத்தை யழிக்கும்பொருட்டு, மூண்ட - தினம்பின, காலம் வெம் தீ என - கொடிய காலாக்கினிபோல, மூற்றிய - மூண்டு நின்ற, சீற்றம் - (தனது) கோபாக்கினியானது, மீண்ட காதல் நீர் நீத்தத்தின் - மிகுந்த காமமாகிய நீர்வெள்ளத்தினால், வீவுறும் நிலையின் - அவிகின்ற தன்மையிலே, மீண்டு - திரும்பிவந்து, நின்று—, ஒரு தன்மையால் - ஒப்பற்ற (காதல்) தன்மையினால், இவை இவை விளம்பும் - பின்வருவனவற்றைக் கூறுவானாயினான்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த எட்டுச்செய்யுளிற் காண்க.

யுகாந்தகாலத்தில் உலகங்களையெல்லாம் எரித்து அழிக்கின்ற காலாக்கினிபோல இராவணனுக்குச் சீதாபிராட்டியினிடமதோன்றிய கோபாக்கினியானது காதல்வெள்ளத்தினால் அடியோடு அழிந்துவிட, உடனே அவ்விராவணன் மீண்டுவந்து சில கூறத்தொடங்கின னென்பதாம். அவாளாகன், தொகுத்தல். பிரளயகாலத்திலே பூமியைத் தாங்குகின்ற ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் முகங்களிலிருந்து வெளிவரும் மிகப்பெரிய மூசசுகாறறிலிருந்து காலாக்கினி யுருத்திரமூர்த்தி யுண்டாகிக கோபாவேசத்தோடு விஷாக்கினிசசுவாலைகளினால் அதியுக்கிரமாய் உலகங்களையெல்லாம் எரித்திவை ரென்பதும், கடலினிடையே யுள்ளதான வடவாமுகாக்கினியும் அசசமயத்தில் வெளிக்கிளம்பி உலகங்களையெரிக்கு மென்பதும் நூற்கொள்கை. காதலீர்நீத்தம் என்று உருவகஞ் செய்ததற்கு ஏறபச நீறறத்தை அக்கினியாகக் கொள்க. பி - மி:—[1]காதலண்டதை. [2]காமநீர். [3]அவிற்ற. [4]இனையன. (கச)

வே று.

கூரு.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-இராவணன் சீதையை நோக்கி மீண்டுங்கூறுவன.

கொல்வெனென் றுடன்றே னுன்னைக் கொல்கிலன் குறித்துச சொன்ன, சொல்லுள வவற்றுக் கெல்லாங் காரணந் தெரியச் சொல்லி, னெல்வதீ தெல்லா தீதென் றெனக்குமொன் றுலகத் தண்டே, வெல்வதுந தோற்ற றுணும விளையாட்டின் விளைந்த மேனுள்.

(இ - ள்) கொல்வென் என்று - (யான் உன்னை) கொன்றிடுவே னென்று, உடன்றேன் - சினங்கொண்டேன், (அப்படிச சினங்கொண மெ இப்போது), உன்னை கொல்கிலன் - (நான் உன்னிடத்துக்கொண்ட அன்பினால்) உன்னைகொல்லமாட்டேகிறிலேன்; குறித்து சொன்ன - என்னைப்பறறி நீ இழிவாகப்பேசிய, சொல் - சொறகள், உள - உணமையாகவே யுள்ளன; அவறறுக்கு எல்லாம - அவைகளுக்கெல்லாம், காரணம -

காரணததை, தெரிய சொல்லின் - விளங்கும்படி சொல்வதாலும்,—உல கத்து - இவ்வுலகததில், எனகும்—, 'ஒல்வது ஈது - எளிதிற்செய்தற்கு உரியது இதெதாழில்; ஒல்லாது ஈது - செய்யமுடியாதது இது', என்று—, ஒன்று உண்டோ - ஒன்று உள்ளதோ? மேல்நாள் - முன்னாளில், வெல்வதும் - (நான்) வெற்றியடைந்ததும், தோற்றல் தானும் - (நான்) தோல்வியடைந்ததும், விளையாட்டின் - விளையாட்டாகவே, விளைந்த - நேர்ந்தன; (எ - று.)

'நீ இப்போது என்னைப்பற்றி இழித்துக்கூறியவை உண்மையாக நிகழ்ந்தவை யென்றாலும், அவை எனது வல்லமையின்மையினால் நிகழ்ந் தனவல்ல; விளையாட்டுத் தன்மையால் நிகழ்ந்தவை; எனகு இவ்வுல கத்தில் முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை' என்று இராவணன் சீதையை நோகுகூறின னென்பதாம். சீதை இராவணனைக்குறிததுசொன்ன பழிப்புசசொற்கள் - இவையவன் இல்லாத சமயம்பாததுத் தன்னைத் தூக்கிசசென்றது, சடாயுவின்சிறையினை லடிப்பட்டு வீழ்ந்தது, கார்த்த வீரியார்சுனனிடததிற் பிடிபட்டது என்பவை. (சுரு)

சுசு. ஒன்றுகே ளுரைக்க நிற்கோ ருயிரென வுரியோன் றன்னைக்
கொன்றுகோ ளிழைத்தா னீகின் னுயிர்விடிற் கூறறங் கூடு
மென்றனு ருயிரு நீங்கு மென்பதை யியைய வெண்ணி
யன்றுநான் வஞ்சஞ் செய்த தாரெனக் கமரி னேர்வார்.

(இ - ள்.) உரைக்க - (நான்) சொல்ல, ஒன்று - ஒருவிஷயததை, கேள் - கேட்பாயாக:—'நிறகு - உனகு, ஓர உயிர எனை - ஒப்பறற பிரா ணன்போல, உரியோன்தன்னை - கணவனுன இராமனை, கொன்று - கொலை செய்து, கோள் இழைததால் - (உன்னைக்) கவர்ந்துகொண்டுவந்தால், நீ—, (அதற்காக), நின் உயிர விடின் - உனதுஉயிரை (விடுதல்கூடும்; அவ்வாறு) விடுவாயானால், கூற்றம் கூடும - (அப்போது என்னுயிரைக் கொள்ளும்படி) யமன் (வருவான); (அதனால்), என்தன் ஓர் உயிரும் நீஙகும்—[நானும் இறந்தொழிவேன்]', என்பதை - என்கிற இந்தஒருவிஷயத்தையே, இயைய எணணி - பொருநத ஆலோசித்து, அன்று - முன்னாளில், நான் வஞ்சம் செய்தது - நான் (உன்னை) வஞ்சனையாற் கவர்ந்துவநத செயல் நிகழ்ந்தது; (அது காரணமேயன்றி வஞ்சனையாகக கவர்ந்து சென்றதற்கு வேறுகாரண மில்லை;) அமரில் - போரில், எனகு—, நேவார் - எதிரில்நிற்பவர், ஆர் - எவர்? (எ - று.)—இதனால், இராவணன் வஞ்சனையாற் கவர்நதுவந்ததறகு காரணம எதெதுகூறப்பட்டின னென்க. (சுசு)

சுஎ. மானென்ப தறிந்து [1]போன மானுட ராவார் மீண்டி
யானென்ப [2]தறிந்தால் வாரா ரேழைமை யெண்ணி நோக்க
றேனென்ப தறிந்த சொல்லாய் தேவர்தாம் யாவ ரேயெங்
கோனென்ப தறிந்த பின்னைத் திறம்புவார் குறையினலலால.

(இ - ள்.) தேன் என்பது அறிந்த சொல்லாய் - தேனைப்போன்ற சொறகளையுடையவளே! மான் என்பது அறிந்து - (மாரீசன் மாயமா

ஞ்சிவந்ததை உணராமாட்டாமல்) உண்மையான மானென்றேகருதி, போன - பின்தொடர்ந்துசென்ற, மானுடாஆவர் - (வலிமையற்ற) மனிதரான ராம லக்ஷ்மணர், மீண்டு-திரும்பி, யான் என்பது அறிந்தால்-(சீதையைக கவர்ந்து சென்றவன்) இராவணனென்று தெரிந்துகொண்டால், வாரார் - உன்னை மீட்கும்பொருட்டு இங்கு) வரமாட்டார்கள்; எண்ணி - (அவர்கள் வருவார்க ளென்று) நினைத்து, நோக்கல் - எதிர்பார்ப்பது, ஏழைமை - (உனது) அறி யாமையேயாகும்; எம்கோன் என்பது - (சீதையைககவர்ந்துசென்றவன்) தமது தலைவனுமாகிய நான் என்பதை, அறிந்த பின்னை - உணர்ந்தபின்பு, குறை யின் அல்லால் - பின்வாங்குவதேயல்லாமல், திறமபுவார் - மாறுபட்டுபொரு பவர்களான, தேவர்தாம் தேவர்கள்தாம், யாவர் - யாவருளர்? [ஒருவரு மில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

இராமலட்சுமணர் உன்னை இங்குநின்று மீட்டுகொண்டுபோமாறுவருவா ரென்று உனது அறியாமையினால் நீ கருதுகின்றாய்; உன்னைஎடுத்துக் கொண்டுபோனவன் நான்என்பதை யுணர்ந்தால், தேவர்களேயாயினும், 'எமது தலைவன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பின்வாங்காரேயல்லாமல், என் னோடு எதிர்த்துநிற்கமாட்டாகளே! அப்படியிருகக, கேவலம மனிதரான அவர்கள் இங்கு வருவது எவ்வாறு இயலும்? இயலவே இயலாது என்று இராவணன் சீதையை நோக்கிக்கூறினனென்க. "ஏழைகின்னெளிக்துறை" என்பது மூதலியவற்றால், இராமபிரான் லக்ஷ்மணனுடன்வந்து தன்னைமீட்பா னென்று நம்பிசீதாபிராட்டி கூறியவற்றிற்கு மாறு கூறியவாறு. 'நோக்கல்' என்பதை எதிமறை முற்றாகக் கொண்டு, ஏழைமையினால் இராமலட்சும ணர் வருவாரென்று கருதி அவரை எதிர்பாராதே என்று பொருள்கூறினு மாம். பி - ம்:—[1]போகத, போனூர். [2]அறிந்தோராய் (கூஎ)

கூஏ வென்றேரு [1]மிருப்ப யார்க்கு மேலவர் விளிவி லாதோ
ரென்றேரு மிருப்ப வன்றே யிந்திர னேவல் செய்ய
வொன்றுத வுலக மூன்று முணாகின்ற வொருவன் யானே
மென்றேளா யிதற்கு வேறோர் காரணம் விரிப்ப துண்டோ.

(இ - ள்.) மெல் தோளாய் - மெல்லிய தோள்களை யுடையவளே! வென்றேரும் - (என்னை) வென்றதாக நீ கூறினவாகளும், இருப்ப - இருக்கட்டும்; விளிவு இலாதோர் - அழிவு இல்லாதவர்களாகி, யார்க் கும் மேலவர் என்றேரும - எல்லாாகளும் மேலானவரென்று சொல் லப்படுகின்ற திரிமூர்த்திகளும், இருப்ப - கிடக்கட்டும், அன்றே - அன்று தொடஙகியே [வெகுகாள்முன்பு தொடஙகியே], இந்திரன் - தேவராச னான இந்திரன், ஏவல செய்ய - ஊழியஞ்செய்யுமாறு, ஒன்றுத - ஒரு படிப்பட்டிராத, உலகம் மூன்றும் - மூன்று உலகதாரும, உணாகின்ற - ('இவனே எல்லாரினும் உயர்ந்தவன்' என்று) தெரிந்து கொள்ளு கின்ற, ஒருவன் - ஒப்பறறவன், யானே - நானொருவனே யல்லவோ?

இதற்கு - (இப்படிப்பட்ட எனது) பெருமைகளு, வேறு ஓர் காரணம - வேறெரு ஏதுவை, விரிபபது - விவரிதலுச சொல்லவேணடியது, உணடோ-உள்ளதோ? (எ - று.)

காதலவீரியன் முதலிய சிலா என்னை வென்றிருக்கிறாகளென்று சொன்னுய்; தரிமூர்தகளை உயாந்தவரென்று நாட்டிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; இவர்களுள் என்போல தரிலோகாதிபதியான தேவேந்திரன் ஊழியஞ்செய்ய மூன்றுலோகத்திலும் ப்ரஸிததிபெற்றவர் யாவரேனும் உணடோ? அப்படியில்லாமையால் அவாகள யாவரினும் நானே உயாந்தவனென்பதற்கு வேறுகாரணம காட்டவேண்டுமோ? என்று இராவணன் தான் யாவரினும உயர்ந்தவ னென்பதைத தெரிவிததவாறு. யார்க்கும் மேலவா விளிவிலாதோர் என்றேரும என்பதற்கு - தரிமூர்தகளினும் உயாந்தவராய (ப் பகைவாகளால்) அழிவில்லாதவ ரென்று கீ கருதுகின்ற ராமலக்ஷமணருமென்று கூறினுமாம். இருப்ப - வியகோள்முற்று. பி-ம்:— [1]இருகக. (சுஅ)

சுகூ. மூவருந் தேவர் தாமு மூரணுக முற்றுங் கொறறம், பாவைநின் பொருட்டி னலோ பழி [1]பெறப் பயன்றீர் நோன்பி, [2]னுவியின் மனிதர் தம்மை யடுகிலே னவரை [3]யீண்டுக், கூவிநின் றேவல் கொள்வென் காணுதி குதலேச் சொல்லாய்.

(இ - ள்.) குதலே சொல்லாய் - மழலேசசொற்களேயுடையவளே! பாவை-சித்திரப்பிரதிமைபோன்றவளே! மூவரும்-தரிமூர்தகளும், தேவர்தாமும் - மற்றைததேவாகளும், மூரண் உக - வலிமை யொழியும்படி, மூற்றும - நிரம்பக்கிடைத்துளள, கொறறம் - (எனது) வெற்றியானது, நின்பொருட்டினுல் - உன்நிமிததமாக, ஓர் பழி பெற - மிகக அபகீர்த்தியை யடையும்படி, பயன் நீர நோனபின் - பயனற்ற விரதஙகளேயுடைய, ஆவி இல்-வலிமையற்ற, மனிதாதம்மை - (இராமன் லக்ஷ்மணன் என்ற) அவ்விரண்டு மனிதாகளேயும, அடுகிலேன் - கொல்லமாட்டேன்; அவரை - அவ்விருவரையும், ஈண்டு - இவகே, கூவி நின்று - அழைதது, எவல் கொள்வேன்-பணிவிடை செய்யுமாறு செய்வேன்; காணுதி - (எனது) திறமையைப பாா; (எ - று.)

தரிமூர்தகளேயும் மற்றைத்தேவரையும் வென்ற எனக்கு இந்த இரண்டு மனிதரைக கொன்றொழிப்பது ஒருபெரியகாரியமன்று; ஆனுல், நான் அப்படிசசெய்வது எனதுவீரததுக்குப் பழியாகுமாதலால் அவ்வாறு செய்யவிரும்பவில்லே; இப்போது அவாகளேக் கொல்லாமலே எனது வீரத்தினுல் அவர்களேப் பிடித்துக் கொணாந்து அடிமையாகக்கொள்வே னென்று தனதுவீரம்தோன்றக் கூறியவாறு. பி - ம்—[1]வர. [2]ஆவியல். [3]ஈண்டக். (சுகூ)

எ0. சிற்றியற் சிறுமை யாற்றல் சிறுதொழின் மறவ ரோடு
[1]மூற்றிய தாவில் வீர மூனிவென்கண் விளேயா தேணு

[2]பிற்றையிற் பகலி னெய்தி யிருவரை யொருகை யாலே
பற்றினென் கொணருந் தன்மை காணுதி பழிப்பி லாதாய்.

(இ - ள்.) பழிப்பு இலாதாய் - குற்றமற்றவளே! சிறு இயல-அற்பத் தன்மையும், சிறுமை ஆறாதல் - அற்பபலமும், சிறு தொழில் - அற்பச் செய்கையுமுடைய, மறவரோடு - அற்பவீரரான ராமலக்ஷ்மணா விஷயத தில், முற்றிய - முதிர்ந்த, தா இல் - குற்றமில்லாத, வீரம் - வீரதரி ஞல் தோன்றுகின்ற, முனிவு - கோபம, என்கண - என்னிடத்து, விளை யாது ஏனும் - உண்டாகாதென்றாலும், (நான அவர்களை உபேட்சித் திருப் பதைக காரணமாகக்கொண்டு என்னை வலியற்றவ னென்று நீ கருதுவத ஞல்), இற்றையின் பகலின் - இன்றைப் பகற்பொழுதிலேயே, எய்தி - (அவாகளுள்ளவிடஞ்) சென்று, இருவரை - அவ்விருவரையும், (எனது பததொன்பதுகைகளும் வேலையில்லாமலிருக்க), ஒரு கையாலே—, பற் றினன் கொணரும் தன்மை - பிடித்துகொண்டுவரும வேடிகசையை, காணுதி - பார்ப்பாய்; (எ - று.)

மூவுலகஙகளையும எளிதில்வென்ற எனதுவீரதத்துக்கு இழுக்காகு மென்று யான் இதுவரையில் அற்பவீரரான அந்த ராமலக்ஷ்மணரமீது கோபஙகொள்ளாதிருந்தேன்; அதுபற்றி என்னைக் குறைவாக நீ மதிதத லால், நான் இப்போதே சென்று அவ்விருவரையும் எனது ஒற்றைக்கையிலு லேயே பிடித்துக்கொணடுவருகின்றேன்; பார! என்று இராவணன் கூறின னென்க பி - ம்:—[1]முற்றியதாயின். [2]இற்றையிப். (எ0)

எக. பதவிய மனித ரேனும் பைந்தொடி நின்னைத் தந்த
வுதவியை யுணர நோக்கி னுயிர்க்கொலைக் குரிய ரல்லர்
சிதைவுற லவர்க்கு [1]வேண்டிற் செய்திறன் றேர்ந்த தெண்ணி
[2]னிதனினக் கீதே யாகி னியற்றுவல் காண்டி யின்னும்.

(இ - ள்.) பைந் தொடி - பசுமையான வளையல்களையணிந்தவளே! பதவிய - (நான் கின்னுவதற்குப்) பக்குவமான, மனிதா ஏனும் - மனிதா களேயாலுமு, (ராமலக்ஷ்மணாகள்),—நின்னை - உன்னை, தந்த - (எனக் குக்) கொடுதத, உதவியை - உபகாரததை, உணர நோக்கின் - நன்றாக ஆலோசிததால், உயிர கொலைகு - உயிரைகொல்லுதற்கு, உரியர் அலலர் - ஏற்றவராகார; (அதற்குமாறாக), அவர்க்கு-அவ்விருவர்களும, சிதைவு உறல் - அழிவுநேதலை, வேண்டின - (நீ) விரும்பினால், செய் திறன் தேர்ந்து அது எண்ணின் - (நான்) இனிச செய்யபபோவதை ஆலோசிதது அது (அவ் வாறே நிகழவேண்டுமென்று) விரும்பினால்,—எனக்கு இதன் ஈதே ஆகின் - உனக்கு நன்மை இதுவே யாகுமானால், இயற்றுவல் - (நான்) அவ்வாறே செய்வேன் [ராமலக்ஷ்மணர்களைக கொல்வேன்], காணடி - (இதனைப்) பார: இன்னும் - இதன்மேலும்,—(எ - று.)—இசசெய்யுளிலுள்ள 'இன்னும்' என்ற சொல் அடுத்த கவியில் 'அயோத்தி நண்ணி' என்பதனோடு தொடரும்.

உன்னை எனக்குக் கொடுத்தவரென்ற நன்றியறிதலினால் நான் இது வரையில் ராமலக்ஷ்மணர்களைக் கொல்லப் பின்வாங்கினேன்; இவ்வளவு காலம் சென்றும் நீ எனக்கு இணங்காமையால், இனி உனக்கு விருப்பத் தைச் செய்யவேணு மென்ற என் கருத்தை மாற்றி, இப்போது நான் அவர் களைக் கொல்வேனென்பதாம். நீ இதுவரையில் எனகு இணங்காமையால், நான் ராமலக்ஷ்மணர்களை இனிக் கொல்வேனென்பதை யுணர்ந்து அதனையே நீ உனகு இதமென்று கருதினாற்போலத் தோன்றுகின்ற தென்று, தான் சீதையை மருட்டியாவது இணங்குவிக்கலா மென்று இராவணன் பின்னிரண்டடிகளாற கூறுகின்றனனென்க; அதிதத செய்யுளும் இக் கருததே பற்றிவரும். பி - மி —[1]வேணடிசசெய்தநீதேர்ந்ததின்றி. [2]இதனிக ரோதியாகில். (எக)

எஉ. பள்ளநீ ரயோத்தி நண்ணிப் பரதனை முதலி னோரான், டுள்ளவர் தம்மை யெல்லா மூயிருகுடித் தூழித் தீயின், வெள்ள நீர் மிதிலை யோரை வேரறுத் தெளிதி னெய்தக்கி, கொள்வெனின் னுபிரு மென்னை யறிந்திலை குறைந்த நாளோய்

(இ - ள்.) குறைநத நாளோய் - வாழ்நாள் குறைந்தவளே! [இறக் குங்காலம் நெருங்கப்பெற்றவளே!] (நான்), பள்ளம் நீர அயோத்திநணணி - ஆழமான நீருள்ள அயோத்தியாபட்டணததை யடைந்து, ஆண்டு உள்ளவர் பரதனை முதலினோர்தமமை எல்லாம் - அநகுள்ளவரான பரதன்முதலிய எல்லாரையும, உயிர குடிதது - உயிரை வதைத்து, ஊழி தீயின் - யுகாந்த காலதது அகனினிபோல, வெள்ளம் நீர மிதிலையோரை - பிரவாகமான நீரையுடைய மிதிலையிலுள்ளவரையும, வேர்அறுதது - அடியோடு ஒழிதது, எளிதின் எய்தி - சுலபமாக (இநகு) வந்து, நின் உயிரும்-உனது பிராண னையும், கொள்வென் - வாஙகிவிடுவேன்; என்னை அறிந்திலை - எனது பராக் கிரமத்தை (இன்னதென்று) அறிந்தாயில்லை; (எ - று.)

இராமலக்ஷ்மணரைக் கொல்வதோடு நில்லாமல், அவர்கள்பிறந்த ஊரான அயோத்தியிலுள்ள பரதன்முதலியோரையும் நீ பிறந்தஊரான மிதிலையிலுள்ளவரையும் வேரோடழிதது, அப்போதும் இணஙகாயாயின் உன்னையும் கொனறுவிடுவே னென்று இராவணன் சீதைகு அசச முறுத்தின னென்க. (எஉ)

எங.—இராவணன் சீதையை அச்சுறுத்திச் செல்லுதல்.

ஈதுரைத் தழன்று பொங்கி யெரிகதிர் வாளை நோக்கித் [1]தீதுயிாக் கிழைக்கு நாளுந [2]திங்களோ நிரண்டி றநேய்ந்த தாதலி [3]னின்ற தெண்ணெண் றறிந்தவா [4]றறிவா யென்னைப் போதரிக்,கண்ணி னுளை [5]யகத்துவைத் தூரப்பிப் போனை.

(இ - ள்.) ஈது - இவ்வாறுனசொல்லை, உரைத்து - சொல்லி, (இரா வணன்), அழன்று பொஙகி - மிகவுக கோபித்து, எரி கதிர் வாளை நோககி - (தனது) விளகுகின்ற ஒளியையுடைய வாளாயுதத்தைப் பாத்து, (மீணடும சீதாபிராட்டியை நோககி, 'நீ இணங்காவிட்டால்)

உயிர்க்கு - (உனது) உயிருக்கு, தீது இழைக்கும் - தீமையைச செய்ய வேண்டிய [உன்னைக் கொலலவேண்டிய], நாளும்-நாளும், திங்கள் ஓர் இரண்டில் - இரண்டுமாதகாலதத்திறகுள், தேய்ந்தது முடிந்துவிடும்; ஆத லின் - ஆகையால், நின்றது - இனி உனக்கு நேர்இருபபதை, எண்-ஆலோ சித்துப்பார்', என்று - என்றும், 'அறிந்த ஆறு - புததிமானகள ஆலோசிக கின்ற மூறையில், அறிவாய் - (இப்போது செய்யததக்சதை) ஆலோசித் துப்பார்', என்ன - என்றுசொல்லி, (இராவணன்), போது அரி கண ணினாளை - செந்தாமரைமலா போன்றனவும் செவ்வரி பரந்தனவுமான கண்களையுடைய பிராட்டியை, அகதது வைதது - (தன்) மனததில் எண ணியவண்ணம், உரப்பி - (பலவாறு) அதட்டிவிட்டு, போனான் - அவ் விடத்தைவிட்டுச சென்றான்; (எ - று)

இராவணன் சீதாபிராட்டியைக் கவாந்துவந்து தன்விருப்பத்தை அவளிடத்துத்தெரிவிததபோது அன்னாள் இணஙகாது பழித்துப்பேச, அப்பொழுது அவ்விராவணன் கடுங்கோபங்கொண்டு "சீதையே! நான் சொல்வதைக் கேள்; பன்னிரண்டுமாதகாலம் நான் பொறுத்துப்பார்ப் பேன்; அதற்குள் நீ என்னையடையாவிட்டால், பாசகா என்னுடைய காலையுணவுகளாக உன்னைக கணடம்கணடமாக வெட்டிவிடுவார்கள்" என்று கூறியதாக வான்மீகத்திலிருப்பதும், பெரும்பாலும பதது மாதஙகள்கழிந்த இந்தச்சந்தாப்பததில் ஸ்ரீ வால்மீகத்தில் இராவணன் "த்வெளமாஸௌ ரக்ஷிதவ்யௌமே, யோவதிஸ்தே மயாகருதஃ-ததஸ் ஸாயமாரோஹ மம த்வம் வரவர்ணினி ஊர்த்வம மாஸாப்யாம பர்தாரம மாமஸிசஸதீம - மமதவாம் ப்ராதாராஸாததம் ஆரபக்தேமஹாரஹே! [நான் உனகளு மூன்பு குறிதத்துள்ளபடி இன்னும் இரணடு மாதங்கள் வரையில் பார்த்திருககவேண்டும். சிறநதவடிவழ குடையவளே! அதறகுள்ளாவது நீ எனது பகிகளையை யேறுக. இரண்டுமாதம் கழிந்துவிட்டாலோ தாமதமின்றி அடுதததாள் பகலில் தானே என்னைக் கணவனுக விரும்பாத உனனைப் பாசகா எனது காலைப்போசனததிற்காகக கொல்வாரகள்" என்று கூறியதும் நோக கத்தகன. வாளைநோகியது - அதறகுள் நீ இணஙகாவிட்டால் இந்த வாளே உன்னைக கொல்லுமென்று தெரிவிததறகு சீதையை எபபொழு தும நினைததவண்ணமாகவே இராவணன் இருகின்று னென்பார், 'போதரிகண்ணிளாளை யகத்துவைதது' எனறார; இனி, 'பிராட்டியை அரக்கியருடைய கடுவில்வைதது' என்று கூறலு மொன்று. தேய்ந்தது, நின்றது என்பவை - இயலபிலுல்வந்த காலவழுவமைதிகள. பி - மீ:— [1]உயிரதது. [2]திங்களிரண்டிற்றீரத. [3]பின்னையே [4]அறிதியென்னு. [5]தெளிதது. (எகூ)

எசு.-இராவணன் 'சீதையை எப்படியாவது வசப்படுத்த வேண்டும்' என்று அரக்கியர்க்குக் கட்டளையிட்டுச் செல்லுதல்

அஞ்சுவித் தானு மொன்று லறிவுறத் தேற்றி யானும்
வஞ்சியிற் செவ்வி யாளை வசிததென்பால் [1]வருவி ரன்றே

னஞ்சுமக் காவெ னென்னு நகையிலா முகத்துப் பேழ்வாய்
வெஞ்சினத் தரக்கி மார்க்கு வேறுற வுணர்த்திப [2]போனான்.

(இ - ள்.) (பின்பு இரா)வணன்),—'வஞ்சியின் செவ்வியாளை - வஞ்சிக் கொடிபோல் அழகுள்ள சீதையை, அஞ்சுவிதது ஆணும்-பயப்படத்தியாவது, அறிவு உற - (அவளுக்கு) நல்லறிவு உண்டாகும்படி, தேற்றி ஆணும் - சமாதானவார்த்தை கூறியாவது; ஒன்றால் - எதேனும் ஒருவகையால், வசிதது - வசப்படுததி, (பிறகு), என்பால் - என்னிடத்தில், வருவீர - (எனக்கு அதனைத் தெரிவிகுமாறு) வாருங்கள். அன்று ஏல் - (அவ்வாறுசெய்ய உங்களால்) ஆகாது ஆனால், உமக்கு நஞ்சு ஆவென் - (நான்) உமகட்கு விஷம்போலக கொடியவனுவேன்,' என்று—, நகை இலா முகத்து பேழ் வாய் வெம்சினத்து அரகிமார்க்கு - சிரிப்பில்லாத [எபோதும் கடுமையையேயுடைய] முகத்தையும பிளவுபட்டவாயையும கடுகோபத்தையுமுடைய ராகூஸ ஸ்திரீகளுக்கு, வேறு உற உணர்த்தி - தனியாகக கூறிவிட்டு, போனான் - (தன்னிருப்பிடம் சோகிச) சென்றான்; (எ - று.)

'எப்படியாவது சீதையை வசப்படித்தாவிட்டால் நான் உங்களைக்கொல் வேன்' என்று அரகிமாரைத் தனிபேயழைதது கட்டளையிட்டு, இராவணன் சென்றன னென்க. வசித்து - வஸ ஏன்ற வடமொழியினடியாப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெசசம். பி - ம்:—[1]வரசசொல்லீரல், வருவீரன்றால். [2]மீண்டான். (எசு)

எரு.—அரக்கிமார்கள் தம்தமக்குத் தோன்றிய வாறு சீதையை அதட்டிக் கூறத் தொடங்குதல்.

போயின னரக்கன் பின்னைப பொங்கரா நுங்கிக காண்ற
தூயவெண் [1]மதிய மொத்த தோகையைத் தொடர்ந்து சுற்றித்
தீயவல் லரக்கி மார்க டெழீஇத்தெழித் தூரப்பிச் சிந்தை
மேயின [2]வண்ண மெல்லாம் [3]விளம்புவ ருடன்று மிக்கார்.

(இ - ள்.) அரக்கன் போயினன் - இராவணன் (தன்னிடத்திற்குப்) போய்விட்டான்; பின்னை-பின்பு, பொங்கு அரா சீறுந் தன்மையுள்ள இராகு, தூகி காண்ற - விழுங்கி வெளிபுமிழ்ந்த, தூய வெள்மதியம் ஒத்த - பரிசுத்த மாய் வெண்ணிறமான பூரணசந்திரனைப்போன்றவளும், தோகையை - மயில் போன்ற சாயலையுடையவளுமான சீதாபிராட்டியை,—மிக்கார் - மிகபபலராகிய, தீய வல் அரகிமார்கள - மிகக்கொடிய ராகூசஸ்திரீகள், தொடாந்து சுறறி - ஒருசேரச சூழ்ந்தபடி, உடன்று - மிகவும் கோபங்கொண்டு, தெழீஇ தெழிதது உரபபி - மிகபபேரொலியுண்டாகுமாறு அதட்டி, சிந்தை மேயின வணணம எல்லாம் - தங்கள் மனமபோன விதமெல்லாம், விளம்புவர் - கூறலானார்கள்;(எ - று.)—அவற்றை, மேலே நான்குகவிகளிற் காணக.

இராவணனால் அசுசுறுத்திக கூறப்பெற்று விடப்பட்ட சீதாபிராட்டிக்கு, இராகுவினால் உட்கொள்ளப்பட்டுக் ககசப்பெற்ற சந்திரன் உவமையாவன். பி - மீ:—[1]மதியை. [2]எணணம். [3]விளம்புவான். (எடு)

வேறு.

எசு.—இதுமுதல் நான்குகவிகளீ - அரக்கியீர் தம்தமக்குத்தோன்றியவாறு சீதையைக் கடிந்துகூறுதல்.

மூன்மூன் னின்ரூர் கண்கனல் சிந்த மூடுகுற்ரூர்
மின்மின் னென்னுஞ் சூலமும் [1]வேலு மிவையோச்சிக்
கொன்மின் கொன்மின் கொன்று [2]குறைத்துக் குடாராத்
தின்மின் றின்மி னென்று தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம் - அரகஇமார்களிற சிலர்,—மூன் மூன் சின் ரூர் - (ஒருத்தியைவிட மற்ரொருதனி சீதையைக் கடிவதில்) மூற்பட்டுநின்ற வராய், கண கனல் சிந்த - தமது கண்களினின்று நெருப்புப்பொறிபறக்க, மூடுகுற்ரூர - விரைத்தவர்களாய், மின்மின் என்னும் சூலமும் வேலும் இவை-பளிசசுப்பளிசசென்று ஒளிவீசுகிற சூலாயுதமும வேற்படையும் என்ற இவைகளை, ஓசசி - உயரத தூக்கிக்கொணடு, கொன்மின் கொன்மின் கொன்று குறைத்து குடாஆர தின்மின் தின்மின் என்று - இவளைக்கொல்லுங்கள் கொல்லுங்களென்றும் (இவளைக்) கணடம் கணடமாகஇக கொன்று வயிறு நிறையத் தின்னுகள தின்னுங்களென்றும் கூறி, தெழித்தார - அதட்டினார்கள்; (எ - று.)—பி-மீ:—[1]வாளும்மவை, [2]மூறிதது. (எசு)

எஎ. வையந் தந்த நான்முகன் மைந்தன் மகன்மைந்த
னீயன் வேத மாயிரம் வல்லோ னறிவாளன்
மெய்யன் புன்பால் [1]வைத்துள தல்லால் வினைவென்ரோன்
செய்யும் புன்மை [2]யாதுகொ லென்ரூர் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—,—வையம் தந்த - உலகத்தைப்படைதத, நான்முகன் - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனது, மைந்தன் - குமாரனிய புலஸ்தியமுனிவனுகது, மகன-குமாரனன விசிரவமுனிவனது, மைந்தன் - குமாரனும், ஐயன் - (மூவுலகுக்குந்) தலவனும, வேதம் ஆயிரம் வல்லோன் - ஆயிரஞ்சாகைகளாக வுள்ள சாமவேதத்தில் மிகவும்வல்லவனும், அறிவாளன் - பேரறிவுடையவனும, வினைவென்ரோன் - (தவஞ்செய்து) நிவினைகளையொழித்தவனுமான ராவணன், உன்பால் - உன்னிடத்தில், மெய் அன்பு - உண்மையான பிரீதியை, வைத்து உளது அல்லால் - வைததிருப்ப தல்லாமல், செய்யும் புன்மை - செய்துள்ள இழிதொழில்கள், யாது கொல் - யாதுதான்? என்ரூர் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)

பலவகையாலுஞ சிறப்புப்பெறற இராவணன் உன்மீது உணமையான அன்பை வைததா னென்ரால், அது அவனது மேன்மையைக் காட்டுமே யன்றி, அவனுக்குக் குற்றமாகாது; அப்படிப்பட்டவன்

அன்புவைக்கவும், நீ அதனைப்பாராட்டாதது உனது புன்மையேயாமென்று சீதாபிராட்டியை நோகஞ்சி கூறியவாறு. முதலடியிலுல் இராவணனது உயர்குடிப்பிறப்பையும், இரண்டாவது அடியிலுல் அவனது கல்வியறிவையும், 'வினைவென்றேன்' என்றதலுல் அவனது செயலின் தூய்மையையும் அரக்கியர் விளக்கினர். பி - ம்:—[1]வைத்தனண். [2]யாதளது. (எஎ)

எஅ. மண்ணிற்[1] றீய மாணுயா தத்தம் [2]வழியோடும்
பெண்ணிற் றீயோய் நின்முதன் மாயும் பிணிசெய்தாய்
புண்ணிற் கோலிட் டாலன சொல்லிப் பொதுநோக்கா
[3]லெண்ணிக காணுப் மெய்ம்மையு மென்றூர் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலர் எல்லாம்—,—பெண்ணில் தீயோய் - பெண்களிற் கொடியவளே!—புண்ணில - புண்ணிலே, கோல் இட்டால் அன - கோலைக் கொண்டு குதறினுற்போன்ற கொடுஞ்சொற்களை, சொல்லி - (எமது அரசனை நோக்கிச்) சொல்லி, மணணில் - இவ்வுலகதனில், மாணுயர் - மனிதர்கள், தம் தம் வழியோடும் - தகைகள் தகைகள் வமசத்துடனே, தீய - அழிந்து போகுமாறு, நின்முதல் மாயும் -, உனது உடலும் அழியும்படியான, பிணி - நோய்போற் கொடியசெயலை, செய்தாய் - செய்துவிட்டாய்; பொதுநோக்கால் - (பட்சபாதமிலலாத) பொதுதன்மையால், மெயம்மையும் - உண்மையையும், எணணி காணுப் - ஆலோசித்துப்பாக்கின்றுயில்லை, என்றூர் என்று கூறினுர்கள்; (எ - று.)

நீ புண்ணிற் கோலிட்டது போலக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லிப் பட்சபாதமகொணடு உணமையையுங கண்டறியமாட்டாமல் உலகத்து மானிடவர்க்கமே அழியும்படிக்கும் உனதுடமபும் ஒழியும்படிக்கும் தீம்பு செய்துகொணடாயே! உனது அறிவீனத்தை என்னென்று சொல்வது! என்று சில அரகஞியர் கூறின ரென்க. இனி, முதலடிக்கு—(உன்னிடத்து மெய்யன்புள்ள இராவணனிடம் விருப்பமகொள்ளுவதை விட்டு) இந்தப்பூமியிலே அற்பமனிதர்கள் பின்னேயே காடிச் செலலுகிற, பெணணில தீயோய! என்று பொருளுகாணுவாரு முளர். பி - ம்:—[1]தீயோர். [2]வலியோடும. [3]எணணில. (எஅ)

எக. புக்க வழிக்கும் போந்த வழிக்கும் புகைவெந்தீ
யொக்க விதைப்பா யுற்றவை யன்றே வுணர்வில்லா
[1]யிக்கண மிற்றுப் முந்நின் மெலலா [2]யினிவாழாய்
சிக்க வுரைத்தே மென்று [3]தெழித்தார் சிலரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சிலா எல்லாம்—, —'உணர்வு இல்லாய் - விவேகமில்லாதவளே! (நீ), புகைவழிக்கும - புருஷகுலதுக்கும, போந்த வழிக்கும - பிறஷகுலத்துக்கும, புகை வெந் தீ ஒக்க விதைப்பாய் உற்றவை அன்றே - புகைகின்ற கொடுநெருப்பை ஒருசேர வாரியிறைக்கும்படி பொருந்தினுயல்லவோ? இ கணம இற்றுப் - (நாகங்கள் கூறும் வழியில் நடவாவிட்டால்) இப்போதே நீ இறப்பது நிசசயம்; இனி வாழாய - இனிமேல் நீ(இவ்வுலகதனில) உயிருடன் இருக்கமாட்டாய்; முந்நிணம் -

(நாங்கள்) முற்பட்டு, எல்லாம் - எல்லாவிஷயத்தையும், சிக்க உரைதே தேம் - (உன்மனத்திற்) பதியுமபடி செவ்வனே கூறினேம்,' என்று—, தெழிததார் - அதட்டிக் கூறினர்கள்; (எ - று.)—இற்றுய் - தெளிவினுல் வந்த வழுவமைதி. பி - மீ:—[1]இக்கணமுற்றேயுன்னினம. [2]உயிர. [3]கதிர்ததார. (எக)

அ०.—சீதாபிராட்டி தனக்குநேர்ந்துள்ள நிலைமைக்கு வருந்துதல்.

கொல்வா [1]னுற்ற பெற்றிமை யாதுங் [2]குறையாதாள்
வெல்வா னங்கோன் றின்னுமின் [3]வம்மென் பவர்மெய்யும்
வல்வாய் வெய்யோ னேவலு [4]மெல்லா மனம்வைத்தா
ணல்லா [5]ணல்ல கண்கள் கலுழ்ந்தே நருகின்றாள்.

(இ - ள்.) கொல்வான் உற்ற - (அரக்கியர் தன்னைக) கொல்லுமாறு தொடங்கிய, பெற்றிமை - கொடுந்தன்மையினுல், யாதும குறையாதாள் - (தனது மனவுறுதியினின்று) சிறிதுங்குறையாதவளாகிய, நல்லாள் - சீதாபிராட்டி,—'நம கோன் - நமது தலைவனுகிய இராவணன், வெல்வான் - (எப்போதும) வெறறிபெற்று மேம்படுபவனுயிருக்கின்றான்; (ஆகையால், அவ்விராவணனது கட்டளைப்படி), தின்னுமின் - (இணங்கி வராத இவளைத்) தின்னுங்கள்; வம - வாருங்கள்', என்பவர் - எனறு அதட்டிக் கூறுகிற அரக்கியரது, மெய்யும் - உடம்பின்பரபரப்பையும், வல் வாய் வெய்யோன் ஏவலும் - வலிமைவாய்ந்த கொடியவனுன இராவணனுடைய கட்டளையையும், எல்லாம - (ஆகிய) இவற்றையெல்லாம, மனம்வைத்தாள்- மனத்தில்எணணி, நலல கண்கள் கலுழ்ந்து ஏ - அழகியகண்களினுல் நீரைப் பெருகிகொண்டே, நருகின்றாள் - (தனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலைமைகுச) சிரிப்பவளானுள்; (எ - று.)

எத்தக்கடைகண் பார்வையினுல் உலகத்தவர நல்வாழ்சசி பெறுவரோ, அத்தகைய கணகள் இப்போது துயரமுற்று வருந்துவன வாயினவே! என்றஇரககம் தோன்ற 'நல்லகண்கள் கலுழ்ந்து' என்றார. நகை - அவலம் பற்றியது. பி - மீ:—[1]உற்றோர். [2]குறையாதார. [3]வம்மினிவள் மெய்யும். [4]என்ன. [5]நல்லாள். (அ०)

அக.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அப்போது திரிசடையின் மொழியினுல் அரக்கிமார் அடங்குதல்.

இன்னே ரன்ன வெய்திய காலத் திடைநின்றுண்
முன்னே சொன்னேன் கண்ட கனவின் முடிவம்மா
பின்னே வாளா [1]பேதுறு வீரேற் பிழையென்று
ளன்னே நன்றென் [2]றாரவ ரெல்லா மறிவுற்றார்.

(இ - ள்.) இன்னோ அன்ன - இப்படிப்பட்ட தன்மைகள், எய்திய காலத்திடை - நேர்ந்தபொழுதில், நின்றுள் - அகுகுகின்றவளாகிய திரிசடை, (பிராட்டியைநோக்கி), 'அம்மா - தாயே! கண்ட கனவின் முடிவு - நான் கண்டகனவினது பயனே, முன்னே சொன்னேன் - முன்னமே (உம்மிடத்துச்) சொல்லியிருக்கின்றேன்; பின்னே - அதன் பிறகு

[இப்போது], வாளா - வீணாக, பேதுறுவீர்எல் - கலங்குவீராஞல், பிழை - (அது உமதுதகைமைக்குக்) குறைவாகும', என்ருள் - என்று சொல்லி (மீண்டும் சீதையை)த தேற்றினுள்; அவர் எல்லாம் - (அதுகேட்ட) அரக்கிய ரெல்லாம், அறிவுறுரூர் - (அந்தத்திரிசடை கூறியதை விசாரித்துத) தெரிந்துகொண்டு (திரிசடையைநோக்கி), 'அன்னே - தாயே! நன்று - நல்லது', என்ருர் - என்று உடன்பட்டுசொன்ஞாகள்; (எ - ஙூ.)

அப்போது அதனைக் கேட்டறிந்த அரக்கியரும் திரிசடையின்பேச்சை அங்கீகரித்தாக ளென்பதாம். நன்று என்பது உடன்பாட்டைக் குறிப்பிக்குச். இனி, திரிசடை பிராட்டியைப் பேதைமைக் குணங்கொண்டு மருட்டினுரால் அது உடனடக்குப் பெருங்குற்றமாய் முடியுமென்று அரக்கியரை நோகஙிக் கூற, அவர்களும் உடன்பட்டனரென உரைத்தலும ஒன்று. பி - மீ.—[1]பேதுறவீரோ. [2]எவ்வெலாரும் வினவுற்ருர், அன்னவ ரெல்லாமவிவுற்ருர். (அக)

அஉ. [1]அறிந்தா ரன்ன மூச்சடை யென்பா [2]ளவள் சொல்லப்
பிறிந்தார் சீற்ற மன்னவ னஞ்சிப [3]பிறிதில்லார்
செறிந்தா [4]ராய தீவினை [5]யன்ஞர் தெறலெண்ணூர்
நெறிந்தா ரோதிப் பேதையு மாவி நிலைநின்ருள்.

(இ - ள்.) மன்னவன் அஞ்சி - (தமது) அரசனுகிய இராவணனுக்குப் பயந்து, பிறிது இல்லார் - (அவனது கட்டளையன்றி) வேருென்றையும அறியாதவாகளும், செறிந்தார் ஆய தீவினை அன்ஞர் - மிகவும் கெருங்கினவராகிற தீவினையை யொத்தவர்களுமாகிய அவ்வரக்கிமார்கள், அன்ன மூச்சடை என்பாள் அவள் சொல்ல - அத்தத்திரிசடையென்பவள் சொல்லியதனுல், அறிந்தார - நல்லுணர்ச்சி பெற்றவர்களாய், சீற்றம் பிறிந்தார் - (தாம கொண்ட) கோபத்தினின்றும் மாறி, தெறல் எண்ணூர் - (அப்பிராட்டிக்கு) அசசமூறுத்துவதை நினையாமல் விட்டிட்டார்கள்; (அப்போது), நெறிந்த ஆர் ஒதி பேதையும் - நெறிப்புக் கொண்டுள்ள கூந்தலையுடைய பிராட்டியும், ஆவி நிலைநின்ருள் - (சிறிது வருத்தம் நீஙி) தன்னுயிர் நிலைத்திருக்கப்பெற்ருள்; (எ - ஙூ.)

திரிசடையின் சொல்லைத தோத்தறிந்த அரக்கியர் தாம் பிராட்டியை வருத்துவதை யொழிந்து நிற்க, அப்பிராட்டி சற்றுத் தெளிந்து ஆவி தரித்திருக்கப்பெற்றன ளென்பதாம. பி - மீ:—[1]அறிந்தாள்போலும. [2]அது. [3]பிறிதில்லா. [4]சுற்றும். [5]என்னுத்திறலெண்ண. (அஉ)

நிந்தனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
உருக்காட்டு படலம்.

அநுமான் பிராட்டியின் அருகிற சென்று தனது வடிவத்தைக்காட்டி இராமபிரானது செய்திையத தெரிவித்துத் தனது பெரிய உருவதாதையும் காண்பித்த வரலாற்றைக் கூறும் பாகம். உரு - ரூபம் என்ற வட சொல்லின் சிதைவு.

க.—சீதையைக் காணவிரும்பிய அநுமான் அவளைக்காவல்செய்கிற அரக்கியரை மந்திரபலத்தால் உறங்கச்செய்தல்.

காண்டற் கொத்த காலமு மீதே தெறுகாவ
லாண்டற் கொத்த சிந்தையி னாருந் துயில்கில்லார்
வேண்டத் துஞ்சா ரென்றொரு விஞ்சை விளைசெய்தான்
மாண்டற குற்ற ராமென வெல்லா மயர்வுற்றார்.

(இ - ள்.) 'காண்டற்கு ஒதத காலமும் ஈதே - (நான் பிராட்டியைக்) காணத்தகக சமயமும் இதுவேயாம்; தெறு காவல் தூண்டற்கு ஒத்த சிந்தையினாரும் வருத்தி நெருகுகிற காவலைச செய்தற்குப் பொருந்திய மனத்தையுடைய அரக்கியரும், துயில்கில்லார் - தூகுகின்ற ரில்லை: வேண்ட துஞ்சார - (தூங்கவேணடுமென்று யான்) விருமபுகிற மாத்திரத்தால் (இவர்கள்) தூகுகமாட்டார்,' என்று - என்று (அநுமான்) ஆலோசித்து, (அவ்வரகக்பெரை உறகுகசசெயவதனிமித்தம்), ஒரு விஞ்சை விளை செய்தான் - ஒரு மாயவித்தையைச் செய்தான்; (செய்யவே), எல்லாம் - அரகக்கியாவரும், மாண்டற்கு உற்றார் என - இறத்தற்குக் காலம்சேர்ந்தவரபோல, மயர்வு உறறார் - மயகுகமடைந்தார்கள்; (எ - று)—ஆம் - அசை.

அரக்கியரால் வருதத்ப்பட்டு மிகமனகுகலஙகிய சீதை திரிசடையாற சிறிது தேறியிருகுஞ் சமய மாதலால், அத்தத திரிசடையின் வார்த்தைக்கு இணகுக இப்பொழுதே நானும சென்று இராமபிரானது வரலாற்றைத் தெரிவிததல் தகுகதா மென்று அநுமான் சீதையைக் காணவேண்டின னென்க. அரக்கியர் இராவணனது குறறேவல்மகளிராதலின், அவளுணைகடவாது சீதையைவருதத்பவர்களாய்ச சிறை செய்யுந் தமதொழிலில் நிலதின்று உறகுகாது நிறபரென்பான், 'தெறுகாவல்தூண்டற்கொத்த சிந்தையினாரும் துயில்கிலலார்' என்றான். அரகக்கியா கணவிழிதிருக்கையில தான் சென்று பிராட்டியுடன் பேச அவர்கள் விடா ராதலாலும், இரகசியம் வெளிப்பட்டுவிடு மாதலாலும், அநுமான் மந்திரபலத்தால் அவாகளை உறகுகும்படி செய்தன னென்க.

அயர்வுற்றார் என்று பிரித்தல், மோஹத்தொடைகுச சிறவாது.

உ.—அரக்கியர் உறங்துகையில், பிராட்டி யோசிக்கத்தொடங்குதல்.

துஞ்சா தாருந் துஞ்சுதல் கண்டா [1]டியராற்று
ணெஞ்சா லொன்று மூய்வழி காணு [2]ணெகுகின்று
ளஞ்சா நின்றுள் பன்னெடு காளு மழிவுற்று
ளெஞ்சா வன்பா லின்னப காந்தாங் கிடருற்றுள்.

(இ - ள்.) பல்லெடு காளும அழிவுற்றுள் - மிகப்பலகாளாக வருந்து பவளான பிராட்டி,—துஞ்சாதாரும் துஞ்சுதல் கணடாள் - ஒருகாளும் துங்காதவர்களான ராக்ஷிகளும அன்று) துகதினைதைப்பார்த்து, துயர் ஆறாள் - (தனககுநேர்ந்த) துன்பத்தை இன்னமும் பொறுகமாட்டாத வளாய், உய் வழி ஒன்றும் நெஞ்சால் காணாள் - (அத்துன்பத்தினின்று) தப்பும்வழி சிறிதும் தன்மனததால் அறியாதவளாய், நெகுகின்றுள் - மனமுறிந்து, அஞ்சாநின்றுள் - அஞ்சுகிறவளாய்,—எஞ்சா அன்பால் - குறையாத [மேன்மேல்மிகுகிற] (இராமனிடததுளள) அன்பினால், இன்ன பகர்ந்து - இவ்வாதததைகளைச் சொல்லி, ஆகு - அபபொழுது, இடா உற்றுள் - துன்பப்படபவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த கவிகளிற் காண்க

அருகிலிருந்த அரக்கியர்யாவரும் உறங்கத தன்மனததிற்கு வேற்றிடத் திற் போக்கில்லாமையால், இராமனைபபிரிந்ததனால் நேராத துன்பம் சீதைக்கு மிகுவதாயிறறு. பி - ம்:—[1]துயாவுறறுள். [2]நெஞ்சுகின்றுள்.

வே று.

ங.—இதுமுதல் ஏழகவிகள் - பிராட்டியின் புலம்பலைக் கூறும்.

கருமே கநெடுங் கடல்கா ரணையான்
றருமே தனியே னெனதா ருயிர்தா
னுருமே [1]றுறழ்வெஞ் சிலைநா ணெலிதான்
வருமே யுரையாய வலியார் வலிப்ப.

பத்தொன்பதகவிகள் ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) வலி ஆர் வலியே - (தடுக்கப்படாது அனுபவித்தே தீர வேண்டிய) வலிமைபொருந்திய (என்) விதியே! கரு மேகம் - கருகிற முள்ள மேகத்தையும், நெடுங் கடல் - பெரிய கடலையும், கார் - இருளை யும், அனையான் - ஒதத (திருமேனி நிறதததையுடைய) இராமபிரான், தனி யேன் எனது ஆர்உயிர் - (தன்னைவிட்டுப் பிரிந்ததனால்) தனியேயிருந்து வருந்துகிற என்னுடைய அருமையான உயிரை, தருமே - (இதகுவந்து கூடி அழியாமல்) நிலைபெறசசெய்தருளுவனோ? உரும் ஏறு உறழ் வெம சிலை நாண ஒலி - போரிடி முழக்கத்தையொதத (பகைவாக்குப்) பயநகரமான (அவனது) வில்நாணியின் தொனியானது, வருமே - இதகு வருமா? உரையாய் - சொல்வாயாக; (எ - று.)

தான்இருகிற இவ்விடத்தைத் தெரிந்துகொண்டு இராமபிரான் கடல் கடநதுவந்து பகைதொலைக்கச செய்யும் தனுஷ்டகாரம்

தனக்கு ஆறுதலையுண்டாக்கு மாதலால், அப்பெரும்பேற்றைச் சீதை எதிர்நோக்குபவளாயினள். ''ஊழிற பெருவலி யாவுள'' என்றபடி எல்லா வற்றினும் மிகுத வலியுள்ள தாதலால், விதியை 'வலி' என்றே கூறினர். இருளை எம்பெருமான் திருமேனிக்கு உவமைகூறுதலை, ''ராத்திரிமேனி யம்மான் பைமபொன்வேகடவன'' என ஆன்றோமொழியிலுங காண்க. காணெலி குணதெதாணி, தநதஷ்டஙகாரம். பொறுகவெணணெத்துயரம் நோந்தகாலதது விதியை நிநதிதுப் புலமபுதல், இயற்கை. 'தான்' இரண்டும் - அசை. இவ்வாறுனகவிகளேக கலிவிருத்தங்களாகப்பிரிகாமல் 'கருமேகமெனகடல காரனையான்' என இவ்வாறு வஞ்சிவிருத்தமாகப் பிரிப்பினும இழுக்காது. (கூ)

ச. [1]கல்லா மதியே கதிர்வா ணிலவே
செல்லா விரவே சிறுகா விருளே
யெல்லா மெனையே முனிவீர் நினைபா
விலலா ளனைய தும்விளித் திலிரோ.

(இ - ள்) கல்லா மதியே - படியாதவனன [மூடனன] சந்திரனே! கதிர் வாள் நீலவே - மிக்கஒளியையுடைய நிலாவே! செல்லா இரவே - (விரைவிற்) கழியாத இராபபொழுதே! சிறுகா இருளே - குறையாமற் பெருகுகிற அந்தகாரமே! எல்லாம - நீஙகளெல்லாரும், எனையே - (இராமபிரானைப்பிரிந்து வருந்தும் பெணபாலான) என்னையே, முனி வீர் - கோபித்துவருததுவீர்; நினையா - (என்னைச சிறிதும) எணணுக, வில் ஆளனை - வில்வீரனன இராமபிரானை, யாதும் விளிததிலிரோ - சிறிதும் வருத்தமாட்டீர்களோ? (எ - று.)

அவ்விராமபிரானை வருத்துவீராயின், பிரிவாற்றுமையால் உடனே வருது அவன் என்னை அணைவான் மகாவீரனன அவனையும் வென்று வசப்படுததுவனல் அபபோது உஙகள் திறமை பயன்பெற்றதாகும் என்ற படி. 'வில்லாளன்' என்றதனல், அவனது விலவன்மைக்கு நீவிர அஞ் சினீரபோலும் என்றவாறு. அன்றியும உஙகள் திறத்தைச செலுதது தற்கு ஏறற வலிமையுடையவனை விட்டு அபலையாகிய என்னை வருத் துதல் நீதியன்றென்பதாம். பெணணைவருத்துதல் பெருமபாவமென்று உணராது தன்னை வருத்துதலால் சீதை, சந்திரனை 'கல்லாமதி' என இகழ்ந்தனள். சந்திரன்முதலிய பொருள்கள விரகிகளுக்கு காமோத் தீபகமாய்ப் பெருத்துயரை விளக்கும். 'எல்லாம் எனையேமுனிவீர்' என்றது, உஙகளுகுள் ஒன்றினது திறலுக்கும் ஈடுகொடுகமாட்டாத எனனையொருததியையே நீஙகள் இததனபோ ஒன்றுசேர்ந்து வருதது வது உங்கட்கு மிக இழிவாமென்று குறிப்பித்தபடி; இது, கூட்டவணி: ஒவ்வொன்றுமே தனிததனி போதுமான வல்லமையுள்ள காரணஙகள் பல ஒருதொழிலை நிகழ்ததுவனவாகக் கூறுதல், இதன் இலக்கணம: இதனை வடனூலா ஸமுச்சயாலஙகார மெனபா. இசசெய்யுள், கேளா தவற்றைக் கேட்பனபோலச சொன்ன மரபுவழுவமைதி; மேலதற்கும் இஃது ஒக்கும். பி - ம்:—[1]கல்லார். (ச)

ரு. தழல்[1]வீ சவுலாய் வருவா டைதழீ இ
யழல்வீ ரெனதா வியறிந் திலிரோ
நிழல்வீ ரையனு [2]ருடனீர் நெடுநா
ளுழல்வீர் கொடியீ ருரையா டிலிரோ.

(இ - ள்.) கொடியீ - பூங்கொடிகளே! தழல் வீச - நெருப்புச்சுவாலை எரிய, உலாய் வரு - உலாவிவருகிற, வாடை - வடகாற்றை, தழீ இ - துணையாகக்கொண்டு, அழல்வீர் - (என்னை) வருத்துகின்றீர்கள்; எனது ஆவி அறிந்திலிரோ - எனதுயிரின்நிலைமையை (நீங்கள் சற்றும்) அறியவில்லையோ? நிழல் வீரை அனுருடன் - (தனது) தேககாந்தியாற் கடலை யொத்த இராமபிரானுடனே, நெடு நாள் உழல்வீர் - பலகாலமாக வனத்திற் பயில்கிற, நீர் - நீங்கள், உரை ஆடிலிரோ - (என்குறையைச்) சொல்ல மாட்டீர்களோ? (எ - று.)

நீங்கள் எனது நட்பினராயிருத்தலால் எனதுதுன்பத்தைநீக்குவது நுமதுகடமையாயிருக்க, என் நிலைமையை அறிந்திருந்தும் எனக்குச் சிறிதும தேற்றுதலுசெய்யாது எனக்குத்துன்பஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ள காற்றைத் துணையாககொண்டு இவ்வாறு என்னை வருத்துதல் நுமக்குத் தகுகதோ? என்னை இங்ஙனம் வருத்தாது; உங்களோடு நெடுநாள்பழகியுள்ள அப்பிராணிடத்து நீவிர தூதுசென்று என்நிலைமையைச் சொல்லவேண்டுமெனச சீதை பூங்கொடிகளை நோக்கிக் குறையிரத்து வேண்டியபடி. பூங்கொடிகள் மகளிர்க்கு உவமைப்பொருளாதலால் அவற்றைத் தன சுற்றமபோல்வைத்துக் கூறினள். கொடியென்னுஞ் சாதியொற்றுமை பற்றி, 'வீரையனுருடன் நீர் நெடுநாள் உழல்வீர்' என்றது 'வாடைதழீ இ யழல்வீர்' என்றதனால், இராமபிரான் எழுந்தருளியிருக்கிற திசையிலிருந்து வருகிற காற்றைக் கொடிகள்தழுவியதைக் கண்டு பொறாமையுற்றதை வெளியிட்டாள்போலும் வாடை - வடகங்கிற்செல்லுகாற்றென்று உரைத்துத் தென்றலென்றுங் கொள்ளலாம். எனது ஆவி யறிந்திலிரோ என்பதற்கு - எனதுபிராணநாயகன் இன்னனென்று உங்கட்குத்தெரியாதோ? என்றும் உரைகூறலாம் வீரை - கடல். 'கொடியீர்' என்பதில், கொடிந்தன்மையுடையீரென்பது தொனி. கொடியீர் - உயர்வுபற்றி வந்த திணைவழுவமைதி. பி - ம் —[1]வீஇ. [2]உடனே. (இ)

சு. வாரா தொழியா னெனும் [1]வண் மையிரு
லோரா யிரகோ டியிடர்க் [2]குடையேன்
றீரா வொருநாள் வலிசே வகனே
நாரா யணனே தனிநா யகனே.

இதுவும, அடித்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) ஒரு நாள் வலி தீரா - ஒருபொழுதும் வலிமை குறையப் பெறாத, சேவகனே மகாவீரனே! நாராயணனே - நாராயணனென்னுந் திருநாமமுடையவனே! தனி நாயகனே - ஒப்பற்ற தலைவனே! வாராது ஒழி

யான் எனும் வண்மையினால் - (எனது பிராணநாயகன்) வராமலிருக்க மாட்டானென்கிற (அவனுடைய) உதாரகுணத்தை நோக்கியே, நூர் ஆயிர கோடி இடர்க்கு உடையேன் - (எனக்கு இப்பொழுது நேர்ந் துள்ள) மிகப்பலவாகிய துன்பகஷ்டங்களுக்கும் உயிரோடிருக்கிறேன் (யான்).

இல்லாவிட்டால் மூன்றரே பிராணத்தியாகஞ் செய்திருப்பே னென்பது, இரைபெசசம். எதிரிலில்லாத இராமனை இவ்வணம் சீதை விளித்துக்கூறினது, தனது மனதிற்குப் புலனாய்நின்றமையா லென்க. தன்னை அலட்சியஞ்செய்தா னென்பதனா லுண்டான ஊடலின் மிகுதி யால் முன்னிலையாகக் கூறாதலை யொழித்து 'ஏரார தொழியான்' எனப் படர்க்கையாற் கூறினாள். இடவழுவமைதி. இனி, 'சேவகனே' முதலிய மூன்று பெயர்களிலு முள்ள ஏகாரத்தை இரைநிறையசத்தி, சேவகனும் நாராயணனுமாகிய தனிநாயகன் வராதொழியான் என வழாநிலையாக் கூறுதலும் பொருந்தும். நாராயணன் - நார—அயனன். நீர்க்கசத்திபெற்ற வடமொழிததொடர்; திருஷ்டிப்பொருள்கட்கெல்லாம் சேர்விடமானவ னென்றும், திருஷ்டிப்பொருளனைத்தும் தனக்குச் சேர்விட மானவனென்றும், பிரளயகாலப்பெருங்கடல்நீரைத் தனகு இருப்பிட மாகவுடையவனென்றும் பொருள்படும். பி - மீ —[1]வண்மையினால். [2]உடைவேன். (கூ)

எ. தருவொன் றியகா [1]னடைவாய் தனிர்நீ
வருவென் சிலநா ளினின்மா நகாவா
யிருவென் றனையின் னருடா னிதுவே
லொருவென் றனியா விடையுண் ணுதியோ.

(இ - ன்.) (வனத்திற்குப புறப்படும்பொழுது நீ என்னை நோக்கி), 'நீ—, தரு ஒன்றிய கான் அடைவாய் மரகதங்கள் பொருந்திய காட்டிற்கு (என்னுடன்) வரவிரும்புகின்றாய். தனிரா - (அவ்விருப்பத்தை) ஒழிப்பா யாக: சில நாளினில் - சிலநாள்களுக்குளளே, வருவென் - (உனதரி னின்று இவ்விடததில்) வந்துசேர்வேன். மா நகர்வாய் - இத்தப் பெரிய பட்டணத்தில்தானே, இரு - தஙகியிரு', என்றனை - என்றுகூறினாய்; இன் அருன்தான் - இனிய கருணையோடுகூடிய உன்கட்டளைதான், இது எல் - இவ்வணமாயின், ஒருவென் தனி ஆவியை உண்ணுதியோ - (உன்னைவிட்டுத) தனியே யிருக்கிற எனது வேறுகதியில்லாத உயிரை (நீ) வருததுவாயோ? (எ - று.)

நீ காட்டிற்குச் செல்லவிருக்கையில் என்னை நோக்கி 'காட்டிற் பலவகைத்தானபகை ளுள்ளன; ஆதலால் நீ இவ்கேயே இனிது இரு; நான் சிலநாள்களுன் மீண்டுவருவேன்' என என்னை அவ்வருத்ததிற் கும உள்ளாககலாகாதென்று மிகுகருணைகொணடு கூறிவிட்டு, நான் பூரக்கர்கைப்பட்டு இவ்வாறு பெருந்துயரமூறுகையில் இவ்கு வந்து உதவாது வருத்ததல உனக்குத்தகுதியோ? எனச சீதை

நொந்துகூறியவாறு; "கருவி மாமழைக் கற்கடங்கண்டு நான், வருவ னீண்டு வருந்தலை நீ யென்றான்", 'வல்லரக்கரின் மால்வரை போய் விழுந், தல்லரக்கி னூருக்கழல் காட்டியற், கல்லரக்குங் கடுமையவல்ல நின், சில்லரக்குண்ட சேவடிப்போ தென்றான்" என்ற அயோத்தியாகாண்டச் செய்யுள்கள் இங்கு அறியத்தக்கன. யான் உனதுகட்டளையைக்கடந்து உடன்புறப்பட்டு வந்ததனாலேயே நீ என்பக்கல் இவ்வாறு கருணைதவறினும் போலும் என்பதும் கருத்து. ஆவியை உண்ணுதி - மரபு வழுவமைதி. பி - மீ:—[1]இடைவாய். (எ)

அ. பேணும் மூணர்வே யுயிரே [1]பெருநா
ணாணின் றுழல்வீர் [2]தனிநா யகனைக்
காணுங் துணையுங் கழிவீ ரலிர்நான
பூணும் பழியோடு பொருந் துவதோ.

(இ - ள்.) பேணும் உணர்வே - விரும்பிக்காக்கப்படுகிற (எனது) அறிவே! உயிரே - (என்) உயிரே! பெரு நாள் - பலநாளாக, நாண் இன்று - வெட்கமிலலாமல், உழல்வீர - (என்னைவிட்டு) நீங்காமல் (என்னோடு நீங்க ளும்) அலைகிறீர்கள்; தனி நாயகனை - ஒப்பற்ற தலைவனை இராம பிரானை, காணும் துணையும் - (யான்) பார்க்குமளவும், கழிவீர் அலிர - நீங்க மாட்டீர்போலும· நான்—, பூணும பழியோடு-வருகிற பழியுடனே, பொருந் துவதோ - சேர்வது தகுதியோ? (எ - று.)

நாயகனை இனிக்காணுதல் அரிதாதலால், அவனைப்பிரிந்தும உணர் வோடு நெடுநாள் உயிர்தாங்கிருந்தா னென்னும்பழி எனக்குவருவது நிச்சயம்; அதனை அப்பழியை நான் அடையாமலிருக்கும்படி நீவிர் என்னைவிட்டு நீங்குதல் அறமே நுமக்குத் தகுதியாம; நீங்கள் உற்ற துணைவராயிருந்தும் எனக்குப்பழிவரும்படி செயதல் நுமக்கு உசிதமல்லவே எனச் சீதை உயிருட னிருப்பதை மிகையாக எண்ணிக் கூறினளென்க. இனி, நான்காமடிக்கு - நான் அடையும்பழியை நீங்களும் அடையப்போகிறீர்களோ? என்றுங் கருத துக்கொள்வா. இராமனை விட்டுப்பிரிந்த பின்பும இறவாதிருத்தல் பழிப் புக்கிட மாதலால், 'நாணின்றுழல்வீர்' என்றாள. பி - மீ:—[1]ஒருநாள். [2]நனி.

கூ. முடியா முடிமன் னன்முடிந் திடவும்
படியே ழுநெடுந் துயர்பா விடவும்
[1]மடியா நெறிவந் துவனம் புகுதுங்
[2]கொடியார் வருமென் றுகுலா வுவதோ.

(இ - ள்.) முடியா - (வேறொருவகையாலும்) இறவாத, முடி மன் னன் - கீரீடத்தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தி, முடிந்திடவும - இறந்தொழி யுமபடியும், படி ஏழும் - ஏழுலகங்களிலும், நெடுந்துயர - மிக்கதுன்பம், பாவிடவும் - பரவும்படியும், மடியா நெறி - முடியாத [மிகநீண்ட] வழியி லே வந்து—, வனம புகுதும் - வனத்திற் பிரவேசித்த, கொடியார் - கொடுந்தன்மையை யுடையவர், வரும் - (இங்கே) வந்து (எனது) துய

ரைத் தணிப்பா, என்று - என்று எண்ணி, குலாவுவதோ (யான்) மகிழ்ந்து வாழ்வது தகுதியோ? (எ - று.)

வேறெவ்வாற்றாலும் இறவாத [மிகவலியனை] தந்தையையும் தனது பிரிவாற் கொன்று, எல்லாவுலகத்தவரையும் துன்பத்திற்குள்ளாகஞ் செய்த இற்குசசென்ற இரக்கமில்லாக் கல்நெஞ்சன என்பக்கலில் மாத்திரம் இரக்குவ னென்றெண்ணுவது பெருமபேதைமையாமென்பது கருத்து. ஆகலின், உயிரையொழித்து இத்துன்பத்தினின்று நீங்குவதே தகுதி யென்பது, குறிப்பு. முடியா - (மூததமகனாகிய இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வதாக நினைத்த காரியத்தை) நிறைவேற்றாத என்றும், மூடி ஆம் எனப்பிரிக்க. எல்லாவரசாகட்குந் தலைவராகிய [சக்கரவர்த்தியான] என்றும், முடிமுடியாஎன இயைத்து (ப் பிள்ளைகளுப் பட்டாபிஷேகம் செய்து) முடிசூட்டாத என்றும பொருள் கூறலாம். முடியா முடிமன்னன் முடிநீத்திடவும் - மாறுபட்டசொற்கள் வந்தது, தொடைழரண். இவ்வடியில் பிராசமென்னுஞ் சொல்லணியும் அமைந்திருத்தல் காண்க. 'கொடியார்' என்றது, நிஷ்டூரவார்த்தை; கோபத்தினால் ஆணபால் பலாப்பலாகக் கூறப்பட்ட பால்வழுவமைதி; இசசொல, சொல்லாற் பலாபலாயினும் பொருளால் ஆண்பாலாதலால், 'வரும்' என்னும செய்யுமென்முற்றைக் கொண்ட வழாநிலையேயாம. பி - மி:—[1]அடியேனுடன். [2]கொடியான்.

கo.—சீதை தான் இறப்பதே தகுதியென்று தீர்மானித்தல்

என்றென் றுயிரனிம் மியிருந் [1]தழிவாண
மின்றுன் னுமருங் குல்விளங் கிழையா
ளொன்றென் னுயிருண் டெனினுண் டிடர்யான்
பொன்றும் பொழுதே புகழ்பூ ணுமெனை.

(இ - ள்.) மின் துன்னு மருங்குல் - மின்னலைப போன்ற இடையையும. விளங்கு இழையாள் - பிரகாசிகின்ற ஆபரணஙகளையுமுடைய சீதை, என்று என்று - எனப் பலவாறுகூறி, உயிர் விம்மி - பெருமூசசுவிட்டு, இருந்து - (இருந்தவிடதைவிட்டுப்பெயராமல்) நிலையாயிருந்து, அழிவான் - வருந்துபவளாய், 'என உயிர் ஒன்று உண்டு எனின் - எனது உயிரொன்று (உடமபில்) உள்ளதாமாலை [உயிருள்ளமட்டும], இடர் உண்டு - (கூடவே) துன்பமும உளதாகும் யான் பொன்றும் பொழுதே - நான் இறகுமபொழுதுதான், புகழ் பூணும - (எனது துன் பங்கள் ஒழிந்து) கீர்த்தி (எனககு) உண்டாம', எனை - என்று எணணி, (எ - று.)—'எனை' என்பது, மேல் உக - ஆவ கவியில் 'எதிரிஞர்' என்பதனோடு முடியும.

பின் 'புகழ்பூணும்' என்பதற்கு ஏற்ப, முன் 'இடர்உண்டு' என்பதற்கு- துன்பத்திற்குக்காரணமான பழி யுண்டு எனறும கொள்ளலாம் துன்னு - உவமவுருபு. உயிர்சுமநது பழியுடனிருத்தலினும, அவ்வுயிரை யொழித்துப புகழ்பெறுதலே சிறந்தது என்பது கருத்து. பி - மி:—[1]அயாவாள். (கo)

வேறு.

கக.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள் - பிறருரில் தான் வசிக்கநேர்ந்ததைக் குறித்துச்சீதை பலவாறு வெறுத்துக்கூறுதல்.

பொறையிருந் தாற்றியென் னுயிரும் போற்றினே
னறையிருங் கழலவற் காணு மாசையா
னிறையிரும் பல்பக னிருதர் நீணகர்ச்
சிறை[1]யிருந் தேனையப் புனிதன் றீண்டுமோ.

(இ - ள்) அறை இருங கழலவன் - ஒலிகிற பெரிய வீரக்கழலை யணிந்த இராமபிரானை, காணும் - (நான்) காணலாகுமென்கிற, ஆசை யால் - விருப்பதினால், இருந்து - (இங்கே) இருந்து, பொறை ஆற்றி - (எல்லாதுன்பங்களையும்) பொறுதலசெய்து, என் உபிரும - எனது உயிரையும், போற்றினேன் - (போகவொட்டாது) பாதுகாதுவைத் திருந்தேன்; (ஆயினும), 'நிறை இரும பல் பகல் - நிறைந்த மிகப்பல நாளாக, நிருதர் நீள் நகர் - அரக்கரது பெரியபட்டணதில், சிறை இருந்தேனை - சிறைப்பட்டிருந்த என்னை; அப் புனிதன - பரிசுதகுண முள்ள அந்த ஸ்ரீராமன், தீண்டுமோ - (மீண்டும்) அங்கீகரிப்பனோ? [அங்கீகரியான் என்றபடி]; (எ - று.)

இராமபிரானிடத்துள்ள வேட்கைமிகுதியால், எனமீதுள்ள குற் றத்தை நான் சிறிதும் கருதாது அவன் வந்து சிறைமீட்ப னென்று எணணி உயிரைவைத்திருந்தேன்; அவன் மிகப்பரிசுத்தமூர்த்தியாதலால், அரகநகரில் வசித்துப் பெருங்குற்றமுடையளான என்னை அங்கீகரிக் கும் எண்ணமில்லாமைபற்றியே இதுவரையும் வந்திலன்போலும்; ஆதலின், இனி யான உயிர்வைதிருத்தலிற் பயனிலலை யெனக் கருதின னென்ற வாறு. இராமபிரான், இங்கு வாராமைக்குக் காரணம் அரக்கரிடதது அச சத்தினாலன் றென்பாள், அவனை 'அறையிருங்கழலவன்' எனறாள். பி-மீ:— [1]இருந்தேனையும். (கக)

கஉ. உன்னினர் பிறரென வுணர்ந்து [1]மூய்ந்தவர்
சொன்னன சொன்னன செவியிற் றூங்கவு
மன்னுயிர் காத்திருங் காலம் வைகிமீன
னென்னின்வே றரக்கியர் யாண்டை யார்கொலோ.

(இ - ள்.) பிறர் உன்னினா என உணாந்து - பரபுருஷாகள் (என்னை) விரும்பினாகளென்று அறிந்தபின்பும், உயரது - (இறவா மல்) பிழைத்திருந்து, அவா சொன்னன சொனனன செவியில் தூங கவும் - அவ்வரககாகள் (என்னைப்பற்றிப) பலபடிகூறிய கடுஞ்சொற்க ளெல்லாம (எனது) காதிலே தங்கி நிற்கவும், மன் உபிர காத்து - நிலையான தன்மையுள்ள (எனது) உயிரைவிடாமற் காத்திருந்து, இருங காலம வைகினேன் - பலகாலம வாழ்ந்தேன்; (ஆதலால்), என் னின் வேறு அரக்கியா - (இப்படிப்பட்ட) என்னைகாட்டிலும் கொடிய

வேறு ராக்ஷஸிகள், யாணடையார்கொலோ - எவ்விடத்தில் உளரோ? [எங்கும் இரார் என்றபடி];(எ - று.)

பரபுருஷர் விரும்பினமையும், பிறர்கூறிய கடுஞ்சொற்களும்என்ற ஒவ் வொன்றே தான் உயிரிவிடுவதற்குப்போதுமான இரணடுகாரணஙகளாயிருந் தும் பழிக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது உயிரைவைதது்கொணடு அவ்வரக்கிய ருடன் ஒருஙகுவசிதிருந்தமையால், சீதை 'என்னின் வேறரக்கியா யாண் டையார்' என்றாள். உயிரைவைதிருததல் பெரும்பழிக்குகாரண மென்பது கருத்து. பி - மீ:—[1]மூந்தவர். (கஉ)

கஙூ. சொற்[1]பிரி யாபபழி சுமந்து தூங்குவே
னற்பிறப் புடைமையு நாணு நன்றரோ
கற்புடை மடந்தையர் [2]கதையு ளோர்கடா
பிற்பிரிந் துய்ந்தவா யாவர் யானலால்.

(இ - ள்.) சொல் பிரியா பழி - சொல்லுதல்தீகாத நிந்தையை, சுமந்து- ஏற்றுக்கொணடு, தூஙகுவேன் - கவலையற்றிருகின்ற எனது, நல் பிறப்பு உடைமையும் - உயர்குடியிற்பிறத்தலையுடையளா யிருக்குந்தன்மையும், நாணும் - நாணுடைமையும், நன்று மிகநன்றுயுள்ளது! கதை உளோர்கள் - சரிதத்திரங்களிற் சம்பந்தப்பட்டுள்ளவாகளாகிய, கற்பு உடை மடந்தையர் - பதிவிரதாதருமத்தையுடைய பெண்களுள், இல் பிரிந்து உயந்தவர் - இல் வாழ்க்கைகருரிய கணவனைப் பிரிந்து பிழைத்திருந்தவா, யான் அலால் - யானனருததியேயல்லாமல், யாவா - வேறுயாவர் உளர்; (எ - று.)

கற்புடைமடந்தையர்க்குத் தமதுஉயிரினும் கணவனே சிறந்தவனென் பது கருத்து. காலம்போம வார்த்தைகிற்கு மாதலால், 'சொற்பிரியாப்பழி' எனப்பட்டது. சீதை ஒருபெண்ணினது கருப்பதனினறு பிறவாமல் நிலத் தினின்று தோன்றி அயோநிஜையெனனுஞ்சிறப்புப் பெற்றிருததலும, கர்ம யோகத்தினால் மிக்கமேன்மையடைந்துள்ள ராஜரிஷியான ஜனகமகாராஜனை வளர்த்ததந்தையாகவுடைமையும் வாய்ந்துள்ளவ ளாதலால், நற்பிறப்புடை யவளாவள்; இம்மேன்மைகள், நற்குணநற்செய்கைக ளில்லாமையால், இக ழுமபடியாயின வென்க. நன்று - இகழ்ச்சிபற்றிய பிறகுறிப்பு. நாணுவது- தமக்கு ஒவ்வாதகாரியஙகளில் மனமொடுஙகுதல். பி-மீ:—[1]தெரியாப். [2]கதை யிற்றானோ.
(கஙூ)

கச பிறாமனை [1]யெய்திய பெண்ணைப் பேணுத
றிறனல தென்றுயிர்க கிறைவன் றீர்ந்தனன்
[2]புறனல றவனுறப் போது போகிய
னறனல [3]தியற்றிவே றென்கொண் டாற்றுகேன்.

(இ - ள்.) 'பிறர் மனை எய்திய - அயலாவீட்டிற் சோந்த, பெணணை - ஓருபெணணை, பேணுதல் - (பின்னும) விருமபிக் கொணர்ந்துவைத் துக்கொள்ளுதல், திறன் அலது - தகுதியன்று', என்று - என்று நினைத்து,

உயிர்சகு இறைவன் - (எனது) பிராணநாயகனான இராமபிரான், நீசந்தனன் - (என்னைமீட்டுகொண்டுசெல்ல நினையாது) கைவிட்டுப் போனான்; அவன் - அவ்விராமபிரான், புறன - அயலாரிடத்தில், அவர் உற - பழிகேட்க, யான்—, அதன் அலது இயற்றி - தருமமல்லாத தைச [நாயகனின்றிபபிறர்மனைவாழ்வதைச] செய்துகொண்டு, போது போக்கி - வீண்காலங்கழித்து, வேறு என் கொண்டு - வேறே எந்த நன்மையை எதிர்பார்த்துகொண்டு, ஆறுகேன் - உயிரைவைத்திருப்பேன்.

யான் உயிர்நீங்கினால், 'மனைவியை மாற்றான் கொண்டான்' என்னும்பழியும் இராமபிரானுக்கு ஒருவாறுநீங்கும்; யானும் பதிவிரதை கட்குஉரிய கடமையில் தவறுதலாவேன் எனச சீதை கருதின ளென்க. அலா என்பது - பலரும் அறிந்து எடுத்துத்தூற்றும் பழி மொழி. பி - மீ:—[1]மேவிய [2]புறநலமருளுற. [3]இயற்றினேன். (சச)

கடு. எப்பொழு திப்பெரும் பழியி னெய்தினே
னப்பொழு தேயுயிர் துறக்கு மாண்மையே
னெப்பரும் பெருமறு வுலக மோதயான்
றுப்பழித் துய்வது துறக்கந் தன்னவோ.

(இ - ள.) எ பொழுது இ பெரும் பழியின எய்தினேன் - எப்போது இத்தப்பெரியபழிப்புக்கு உள்ளானேனோ, அ பொழுதே உயிர் துறக்கும் ஆணையேன - அப்பொழுதுதானே பிராணனை விடவேண்டிய நியதியுள்ளேனுமிய, யான் - நான,—உலகம் ஒப்பு அரும் பெரு மறு ஓத - உலகத்தவர் (என்னைப்பற்றி) ஒப்பில்லாத பெரிய பழிசொற்களைச் சொல்லும்படி, துப்பு அழிந்து உயவது - பெருமைகெட்டு உயிர்வாழ்ந்திருப்பது, துறக்கம தன்னவோ - சுவர்க்கம்பெறவோ? (எ - று.)

இம்மையில் இன்பமனுபவிக்கப்பெறுத பாவியாகிய எனககு மறுமை யின்பம கிடைப்பதுதானும அரிதே யென்றபடி. தீசசெயலையுடைய தனககுப் பழிவந்ததுபோலவே பாவமும் வருமென்று சீதை கவன்றன ளென்க. முன்னிரண்டடி - வடமொழிநடை. (கடு)

கசு. அன்பழி சிந்தைய ராய வாடவர்
வன்பழி சுமக்கினுஞ் சுமக்க [1]வானுயர்
துன்பழி பெரும்புகழ்க் குலத்துட் டோன்றினே
னென்பழி துடைப்பவ [2]ரென்னின் யாவரே.

(இ - ள்.) அன்பு அரு சிந்தையர் ஆய ஆடவர் - (என்னிடத்தில்) அன்புஇல்லாத மனத்தையுடைய ஆண்மகனாகிய இராமலக்ஷ்மணர், வல் பழி சுமக்கினும சுமகக - கொடிய பழியை ஏறறுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்க; வான் உயர - வான்போல் உயாந்த, துன்பு அழி - துன்பதனை அனுபவித்தறியாத, பெரும் புகழ் - மிககபுகழ்த்தியையுடைய, குலதது - (சனகமகாராசனது) வம்சதது, தோன்றினேன் - பிறந்து வளர்ந்தவளான, என் - எனககு (உண்டாயிருக்கிற), பழி - (பிறரகத்

தில்வஞ்சிக்கிறு ளென்ற) பழியை, துடைப்பவர் - போககுப்வர, என்னின் யாவர் - என்னையல்லது வேறுயாவர் உளர? [துன்பமகீகஞ்க காத்தற்கு உரிய ஆடவர் உபேக்ஷித்தமையால் யானே என்பழிகய கீகஞ்கெகொள்ளல் தகுதி யெனறபடி]; (எ - று.)

இராமலக்ஷ்மணா என்பககல் அன்பில்லாதிருந்தமையால் அக்குற் றத்தின்பயனுக அவர்கள் கூததிரியகுலத்தில்தோனறி மாறறுண்கைப் பட்ட ஓர்பெணணேயும காக்க வலியில்லாத இவர் என்ன வீரர்?' என உலகததார் தூறறும பழிசொல்லப் பெறும்படி நான் உயிர்கீத்து, இதுவரையிற பழியென்பதில்லாத என்குலத்துக்கு என்னல் ஒரு பழியு முணடாகாதபடி செய்துகொள்வேனெனப் பிராட்டி கருதியவாறு. அவாகள்மீதுள்ள வெறப்பினுல் பெயர்கூறவும மனமில்லாது 'ஆடவா' என்றாள். வானுயாகுலம் - மிகசஞ்சிறதத குலம். ''வானுயாதோற்றம்' என்பது - 'வான்றோய்குடி' என்றாபோல இலக்கணவழக்கு' என்ற பரிமேலழகருரை இங்கு அறியத்தககது. துன்புஅழி - குறறமறற எனிறு மாம். ''தமக்கு மருதுதுவர் தாம'' என்றபடி ஒவ்வொருவரும தம்தம்மைத தாமே பாதுகாததுகொள்ளுதற்கு உரியரேயனறிப் பிறருதவியைத் தேடுதல் தகுதியன்றதலால், 'என்பழிதுடைப்பவா என்னின் யாவரே' என்று ளென்னலாம பி - மீ.—[1]யானவா. [2]எணணில். (கசு)

கள. வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப் போககியென்
மஞ்சனை வைதுபின வழிகொள் வாயெனு
நஞ்சனை யானகம் புகுந்த நங்கையா
னுய்ஞ்சனெ னிருத்தலு முலகங் கொளுமோ.

(இ - ள்.) வஞ்சனை மானின் பின - கபடமாய்வநத மாயமானின் பின்னே, மன்னை - நாயகனுகிய இராமபிரானை, போக்கி - அனுப்பி விட்டு, என்மஞ்சனை - எனது மைததுனப்பிள்ளையாகிய லக்ஷ்மணனையும, வைது - கடுஞ்சொறகூறி, பின் வழி கொள்வாய் எனு - (அவ்விராமபிரான்) சென றவிடததுக்குச செல்வா யென்று அனுப்பிவிட்டு, நஞ்ச அனையான் அகம் புகுந்த - விஷததையொதத [மிககொடிய] இராவணனது வீட்டில் வந்துசேர்ந்த, நங்கை - பெணணுகிய யான்—,உயஞ்சனென் இருத்தலும - பிழைததிருதத லையும, உலகம கொள்ளுமோ - உலகத்தார் நேரிதென்று) உடன்படுவார்களோ? (எ - று)

கீழ்க தனனைமீட்கவில்லை யென்று ராமலக்ஷ்மணர்மீது குற்றங கூறிய சீதை, தன்மீதுள்ள குற்றத்தை நிரூபிதது, இதனுலும தான் உயிரைவிடதலையே தகுதி யெனக் கருதின ளென்க. வஞ்சனை மான்' என்றது, இநகு மாரீசனை மைத்துனனை 'மஞ்சன்' என்றது, துன்பு பற்றிய மரபுவழுவமைதி. சீதை இலகுமணனை வைதது, ''குற்றம் வீற்றகுணத்தி னெனகோமகன், மற்றை வாளரக்கன் புரிமாயையா, லிற்றுவீழ்ந்தன னென்னவு மென்னையல், நிற்றியோவியோயொரு நீ,'' ''நின்றநின்னிலையிது மெறியிற்றன்று,'' ''ஒருபகல்பழகினருயிரையீவ

ரால், பெருமகனுலவுறு பெற்றி கேட்டு நீ, வெறுவலே நின்றனே வேறென் யானினி, யெரியிடைவிழுந்துயிரிறப்பனீண்டு'' என்றவிடக் களிற் காண்க. வழிக்கொள்ளுதல் - பிரயாணப்படுதல். 'நங்கை' என வேண்டாதுகூறியது, இவையெல்லாம் பெண்ணுக்குரிய குணங்களுக்கு முற்றும் மாறுபட்டவையென்பதைக் குறித்தற்கு. இரண்டாமடி - முற்றுமோனை.

கஉ. வல்லியன் மறவர்தம் விடுவிற் றீர்பவர்
வெல்லினும் வெல்கபோர் விளிந்து வீடுக
வல்லிய லறத்தையா [1]னிறந்து வாழ்ந்தபின்
சொல்லிய வென்பழி யவரைச் சுற்றுமோ.

(இ - ள்.) வல் இயல் மறவர் - வலிமை பொருந்திய வீரராகிய இராம லக்ஷ்மணர், தம் வடுவின் றீபவள் - (சீதையைக்கவர்ந்தவரைத் தாம்எதிர்த் தாரில்லையென்று) தமகருவரும்பழியினின்றும் நீகுபவராய், போர் வெல் லினும் வெல்க - (வந்துபொருது அரக்கரைப்) போரிற் சயித்தாலும் சயிக் கட்டும் (அன்றி), விளிந்து வீடுக - இறந்து போனலும் போகட்டும்; யான்—, இல் இயல் அறத்தை - இல்வாழ்க்கைக்கு உரிய தருமத்தை, இறந்து - கடந்து, வாழ்ந்த பின் - (இவ்வாறு பிறரூரில்) உயிர்வாழ்ந்த பின்பு, சொல்லிய என் பழி - (உலகத்தவரால் தூற்றிச்) சொல்லப்படுகிற எனது பழி, அவரை சுற்றுமோ - அவரைத் தொடருமோ? (எ - று.)— தொடராது; என்னையே தொடரு மாதலால், அதனைப்போக்கிக்கொள்ள யானே உபாயந்தேடவேண்டு மென்றபடி.

என்பழியை நீகுகிகொள்ள யான உயிர்துறகின்றேன்: அவர்கள் தமதுபழியை நீக்குகொளள இகுவுவது அரகரோடு போரசெய்து வெற்றல் வெல்லட்டும; அன்றி, அப்பழியுடனேயே இறந்தாலும் இறக்கட்டு மெனச் சீதை உபேட்சித்தக கூறியவாறு. விளிந்து வீடுக என்பதற்கு - போரில் இறந்தாலும இறக்கட்டும் எனக கூறுவாரும் உளர். இசசெய்யுளிலும் இரண்டாம்அடி-முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]இகழ்ந்து.

கக. வருந்தலின் மானமா வனைய மாட்சியர்
பெருந்தவ மடந்தையா மூன்பு பேதையேன்
கருந்தனி [1]முகிலினைப் [2]பிரிந்து கள்வரு
நிருந்தவ ளிவளென வேச நிற்பனே.

(இ - ள்.) மான வருந்தலில் - (தமது) மானததுக்கு ஒருவருத்தம் நேர்ந்தவிடத்து [அவமானம் நேருமாயின்], மா னனைய - கவரிமானைப் போன்ற [தமது உயிரை விடுகின்ற], மாட்சியர் - மேன்மையையுடைய வர்களாகிய, பெருந் தவம் மடந்தையர் முன்பு - எல்லாத்தவகளிலுஞ் சிறந்த (பாதிவிரதயமாகிற) தவத்தையுடைய மகளிர்முன்னே, பேதை யேன் - அறிவில்லாதயான், 'இவள் - இச்சீதை, கரு தனி முகிலினை - கரிய ஒப்பற்ற மேகம்போன்ற இராமபிரானை, பிரிந்து - விட்டுநீகி,

கள்வர் ஊர இருந்தவள் - மாயசெய்கையையுடையவராகிய அரக்கரது ஊரில் (பலநாள்) உயிர்வாழ்ந்திருந்தவள்', என - என்று, ஏச - (அம்மகளிர் என்னைப்) பழிததுசசொல்லும்படி, நிற்பெனே . உயிரசுமந்து வாழ்வேனே? (எ - று.)—வாழ்தல் தகுதியனறு எனபதாம்.

தன்மயிர்தகிரளில் ஒருமயிர்நீஙகினலும அக்குறையைப்பொறுமம் பேரவமானஙகொணடு பின்பு உயிர்வாழாது உடனே இறத்துவிடுதல், கவரி யெனனும் மானின் சாதிககு இயல்பு. 'மயிர்நீரப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு, ருயிர்நீப்பா மானம்வரின்'' எனறது காணக. மான்மாவது- எப்பொழுதும் தம்நிலையினின்று தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம. உயிரும் மானமும உடனில் லாமைக்கண், பின்னும் போவதாகிய உயிரை நீதது என்றும் நிறப தாகிய மானத்தையே எய்துவா என்பதாம. பி - ம்:—[1]மூதலினை. [2]பிரிந்த.

உ0. [1]அற்புத னரக்கர்தம் வருக்க மாசற
விற்பணி கொண்டருஞ் சிறையின் மீட்டநா
ளிறஉகத் தக்கலே யென்னின் யானுடைக்
கற்பினை யெபபரி சிழைத்துக் காட்டுகேன்.

(இ - ள்.) அற்புதன் - ஆசசரியகரமான திருக்கலியாண குணஙக ளையுடைய இராமபிரான், வில் பணிகொண்டு - வில்லின்தொழிலைக் கொண்டு, அரககர்தம வருகதம ஆசற - ராக்ஷர்கூட்டமெல்லாம அடி யோடுமுடியுமபடி, (போரசெய்துகொன்று வென்று), அருஞ் சிறையின் மீட்ட நாள - (மீட்பதற்கு) அருமையான சிறைகாவலினின்று (என்னை) மீளசசெய்யுஙகாலத்தில், இல புக தகலே - 'நீ என்வீட்டுகுவரத தகுதியுடையவளல்லை', என்னின் - என்றுசொல்லித தடுததால், (அப் பொழுது), யான் உடை கற்பினை - யான்உடைமையாகஙகொணடுள்ள கற்புநிலையை, எ பரிசு இழைத்து காட்டுகேன - எவ்விதமாக நிரூபித் துக் காணபிப்பேன்? (எ - று.)—காட்டவகையில்லையே யென்பது கருதது.

இஙஙனமே மீட்சிப்படலத்தில் இராமன் கூறுதல் காணக. எதிர காலவரலாற்றை முன்னரே குறிப்பித்தல், ஒருவகைக்கவிசமயம். ''ஆத லிற் புறதநினி யாருகஙாக வென், கோறதவதநினைக கூறிக காட்டு கென்'' என்ற மீட்சிப்படலதது அடிகள, இஙகு ஒப்புநோகக்தகக னை. மீட்ட - இயல்பில்வநத காலவழுவமைதி. பி - ம்:—[1]அற்புதவருககா.

உக.—பிராட்டி உயிர்விடத்துணிந்து தருக்கத்திப்புதரை யடைதல்.

ஆதலா னிறதகலே யறத்தி னெறைனச்
சாதல்காப் பவருமென் றவத்திற சாமபினை
நீதலா [1]திடமும்வே றிலலை யென்றெருரு
போதுலா மாதவிப் பொதுமப ரெய்தினுள்.

(இ - ள்.) 'ஆதலான் - ஆதலால், இறத்தலே - சாதலே, அறத்தின் ஆறு - தருமத்தின் முறைமையாம்,, எனை - என்று எண்ணி, சாதல் காப்பவரும் (நான்) இறத்தலைத் தடுப்பவராகிய அரக்கியரும், என் தவத்தின் - எனது நல்வினைப்பயனால், சாம்பிஞர் - (இப்பொழுது) உறங்கிக்கின்றார்கள். ஈதி அலாது இடமும வேறு இல்லை - இதுவல்லாமல் (உயிரைத்துறக்கத்தக்கசமயமும வேறு கிடைக்காது,' என்று - என்று நினைத்து, போது உலாம் - மலர்கள் அசையப்பெற்ற, ஒரு மாதவி பொதும்பர் - ஒரு குருக்கத்திமரசெறிவை, எய்தினள் - (சீதை) சென்று சேர்ந்தாள்; (எ - று.)

ஆதலான் - இராமபிரான் ஒருகால் மீட்கவந்தால் அப்பொழுது எனது கறபுநிலையை எவ்வாற்றாலும் பிரதிஞையாக்க முடியாமையால் எனறபடி. அதறகு அநுகூலமாக அரக்கியா உறஙகிகிடதலும ஒருகாகே நிகழ்ந்துள்ளமையால், 'ஈதலாதிடமும் வேறில்லை' என்றாள். மாதவீ - வடசொல். பொதுமபா - புதர். சீதை சிம்சுபாமரததினடியிலை அடைந்து, தன்னுடைய கூந்தலினால் சுருகுகிட்டு உயிர்விட விரும்பினள என மூதனூலிர கூறப்பட்டுள்ளது, பி - ம்:—[1]இறையும. (உக)

உஉ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - அநுமான் சீதையைச் சென்று கிட்டித் தன்வரலாறு கூறுதல்.

கண்டனை னனுமனுங் [1]கருத்து மெண்ணினான்
கொண்டனன் றுணுக்கமெய் தீண்டக கூசுவா
னணடர்நா யக[2]னரு டேதன் யாவனைத்
தொண்டைவாய் மயிலினைத் தொழுது தோன்றினான.

(இ - ள்.) அனுமனும் - அநுமானும், கணடனன் - (சீதை அசோசென்னதை) கண்டவளைய, கருத்தும் எணணினான் - (அவளது) எணணதையும் ஆலோசித்தறிந்து, துணுக்கம் கொணடனன் - அசசங்கொண்டு, மெய் தீண்ட கூசுவான் - (அப்பிராட்டியின்) திருமேனியைத தொட்டுவிலக்குதறகு மனமகூசினவனாய், அண்டர் நாயகன் அருள் தூதன் யான் எனை-'தேவர்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இராமபிரான் அனுப்பியருளிய தூதனாவேன்யான்' என்றுசொல்லிக்கொணடே, தொண்டை வாய் மயிலினை தொழுது - கோவைப்பழமபோற சிவந்த ஆதரதை யுடையளான மயில்போலுஞ்சாயலையுடைய பிராட்டியைத் தொழுதுகொண்டே, தோன்றினான் - (தன்உருவைக்காட்டி) எதிர்நின்றான்; (எ - று.)

அநுமான் தன்னை இராமனது சமபநதம்பெற்றவனெனவெளியிட்டது, சீதைகருத தனனிடம ஐயமுணடாகாமைப்பொருட்டு, சீதை உயிர்விடததுணிநிதனை யறிந்த அநுமான், என்செய்வதெனப பலவகையாக ஆலோசித்துப் பின்பு மறைநதபடியே மனிதவாகநிலை இராமனது வரலாற்றை ஆதிதொடஙகிகூறித் தன்னையும் இன்னனெனத தெரிவித்தானென மூதனூல் கூறும். தொழுகின்று என்பது, தொழுது எனத

திரிந்துகின்றது; ''தொழுதெழுவாள்'' என்ற திருக்குறளிற போல. பி-ம்:— [1]கருத்தின். [2]அருட்தேன். (உஉ)

உங. அடைந்தனெனடியனேனிராம னேவலாற்
குடைந்தலர்கணைத்தையுநாடுங் கொட்பிலுன்
மிடைந்தவருலப்பிலர் தவத்தை மேவலான்
மடந்தைநின் சேவடி வந்து நோக்கினேன்.

மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள.) மடந்தை - மடந்தையே! அடியேன் - (நினது) அடியவனுகிய யான், இராமன் ஆணையால் - இராமபிரானது கட்டளையால், அடைந்தனென் - (இங்கு) வந்துசேர்ந்தேன்; உலகு அனைத்தையும் - எல்லாவுலகங்களையும், குடைந்து - அரித்து [சிறிதிடமும் விடாது செவ்வையாக], நாடும் - (உன்னைத்தேடிப்பார்க்கவேண்டி மென்கிற, கொட்பிலுல் - கோட்பாட்டினால், மிடைந்தவர் - (ஆங்காங்கு) நெருங்கிசென்ற வானரவீரர், உலர்ப்பு இலர் - மூடிவில்லாதவராவர்; (அவ்வாறானபடியால்), தவத்தை மேவலால்-(முற்பிறப்பில்) நல்வினையைச செய்திருந்ததனால், நின்சே அடி-உனது சிவந்த திருவடிகளை, வந்து நோக்கினேன் - இங்குவந்துதரிசிக்கப்பெற்றேன்.

கொட்பு - கொள்கை; 'பு' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர். 'தவத்தை மேவலால்' என்றதனால், மற்றைத்தூதர்யாவரும் என்னைப்போல உன்னைக் காணத்தவஞ்செயதவர்லா என்றதாம் மடந்தை-அண்மைவிளி (உக)

உச.—அநுமான் இராமன்வராமைக்குக் காரணங்கூறல்.

ஈண்டுநீ யிருந்ததை யிடரின் வைகுறு
மாணைடகை யறிந்திலனதற்குக் காரணம்
வேண்டுமே யரக்காதம் வருக்கம் வேரொடு
[1]மாண்டில வீதலான் [2]மாறு வேறுண்டோ.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இங்கே, நீ—, இருந்ததை - இருப்பதை, இடரின வைகுறும ஆணதகை - (உன்னைபபிரிந்ததனலாகிய) துன்பததில தங்கியிருக்கிற ஆண்மைகுணமுள்ள இராமபிரான், அறிந்திலன்-அறிந்தானில்லை: அதற்கு காரணம - அங்ஙனம அறியாவனென்பதற்குக் காரணம் [சுருந்த சாக்ஷியும்], வேண்டுமே - சொல்லவேண்டுமோ? [தானே விளங்குதலால் சொல்லவேண்டா என்றபடி]; (அசசாக்ஷி), அரக்கர்தம் வருக்கம் - ராக்ஷசர் கூட்டம், வேரொடு மாண்டில - அடியோடு அழிந்தனவில்லை யென்பதே: ஈது அலால் - இதுவே யல்லாமல், மாறு - (இதற்கு) மாறுக, வேறு - வேறு சாட்சியும், உண்டோ - உள்ளதோ? [இலலை], (எ - று)—இதனால், இராம பிரான் இலங்கையில்வந்து தன்னை மீட்டுகொண்டு செலலாமையைப்பற்றிசிதை பலவாறுகக்கொண்ட சங்கையை அநுமான் ஒழித்தனன்.

ராக்ஷசராசதானியாகிய இவ்விலங்கையில் நீ இருப்பதை இராமபிரான் அறிந்திருபபானுனல அபபொழுதே சகலராக்ஷசரையும் சங

காரஞ்செய்திருப்பான்; அதுசெய்யக காணுமையாலே, அவன் அறிந்தில னென்று ஊகித்துணரலாம் என்பதாம். பிரிவுத்துயா மகாவீரனை இராமபிரானையும் வருத்துமென்பான், 'இடரின் வைகுறு மாணடகை' என்றான். பி - ம்:—[1]மாணடிலது. [2]மற்று. (உசு)

உடு —அநுமான் தன்னைப்பற்றிச் சந்தேகிக்கவேண்டா வென்றல்.

ஐயுற வுளதடை யாள மாரியன்
மெய்யுற வுணர்த்திய வுரையும் வேறுள
கையுறு [1]நெல்லியங் கனியிற் காண்டியா
னெய்யுறு விளக்கனுய் நினையல் வேறென்றான்.

(இ - ள்.) நெய் உறு விளகு அனுய் - நெய்நிறைய வார்க்கப்பட்டுள்ள விளக்குப்போன்ற திருமேனி விளகத்தையுடையவளே! ஐயுறல் - (என் விஷயத்தில்) சந்தேகங்கொள்ளவேண்டா. அடையாளம் உளது-(உனது சந் தேகத்தை நீகததக இராமபிரான்கொடுத்தருளிய) அடையாளம் (என்னி டத்தில்) உளது; ஆரியன்-பெரியோனுகிய இராமபிரான், மெய் உற-உண்மை விளங்கும்படி, உணர்த்திய - சொல்லியனுப்பின, உரையும் -*(அடையாள) வார்த்தைகளும், வேறு உள-வேறேஉளன: (அவற்றையெல்லாங்கொணடு), கை உறு நெல்லி அங்கனியின் - உள்ளங்கையிற் பொருந்திய அழகிய நெல் லிக்கனியைப்போல, காணடி - (நீ என்னை ஐயமற) உணர்வாயாக: வேறு நினையல் - (என்னைப்பற்றி) வேறுவகையாக எண்ணவேண்டா, என்றான -- என்று கூறினன், (அநுமான்); (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'அடையாளம்உளது' என்றது, இராமனதுபெயர்பொறித்த மோதி ரத்தை. 'உணர்தியவுரையும் வேறுள' என்றது, இராமபிரானுக்கும் சீதைக் கும் தெரிந்துள்ளவையான கீழ்நடநதுள்ள சிலவரலாறுகளை; அவற்றை இப் படலதநின் சுo-ஆம செய்யுள்முதலாக அநுமான் கூறுமாறு காண்க. கையுறு நெல்லியங்கனி - கரதலாமலக மெனப்படும்; இது, மூற்றும் நன்றாக விளகு தலில உவமம். வேறுநினையல் - இராவணன் என்னை எமாற்றுதற்காக் இவ் வண்ணம இராமதூதனென்று போலிப்பேரிட்டுக்கொணடு வந்துள்ளானே என்று சங்கிக்கவேணடா என்றபடி. பி - ம்:—[1]நெல்லியிறகடிது. (உடு)

வே று

உசு.—இதுழுத்ல் முன்றுகவிகள் - ஒருதோடர்: சீதை அநுமானைப்பற்றி முதலிற்பலவாறுசங்கித்து ஒருவாறுதேறிப் பின்னர் யாரென்று அவனை வினவுதல்.

என்றவ [1]னிறைஞ்ச நோக்கி யிரக்கமு முனிவு மெய்தி
நின்றவ னிருத னல்ல னெறிநின்று பொறிக ளைந்தும
வென்றவ னல்ல னுகில விண்ணவ னுக வேண்டும்
நன்றுணா வுரையன் றாய னலையிலன் போலு மென்னு.

(இ - ள்.) என்று - என்று இவ்வாறுகூறி, அவன் - அவ்வநுமான், இறைஞ்ச - வணங்கிநிற்க,—(பிராட்டி), நோக்கி - (அவனைப்) பார்த்து, இரக்கமும் முனிவும் எய்தி - கருணையையுமகோபதாபத்தையும் (ஒருங்கு) அடைந்து, 'நின்றவன் - (எதிரில்) நின்றவன், நிருதன் அல்லன் - ராக்ஷசனல்லன்: நெறி நின்று பொறிகள் ஐந்தும் வென்றவன - நலலொழுக்கத்தில் தவறாதுநின்று பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கிச்சயித்த முனிவனவன்; அல்லன் ஆகில் - அப்படியல்லாவிடடால், விண்ணவன் ஆக வேண்டும - தேவனாயிருக்கக்கூடும். (ஏனெனின்,—இவன்) நன்று உணர்வு உரையன் - நலலறிவைப்புலப்படுத்துகிற சொற்களையுடையவனும், தூயன் - பரிசுத்தமனமுடையவனும், நவை இலன் போலும் - குற்றமில்லாதொழிலுடையவனுமாவன்போலும்', என்னு - என்று எண்ணி,—(எ - று.)—இக்கவியிலுள்ள 'என்னு' என்பது, உவ - ஆக கவியில் 'எனநினைத்து என்னு என்றாள்' எனத தொடர்த்து முடியும.

வந்தவன் இராமபிரானது திருநாமத்தைச் சொல்லிவந்தமைபற்றி மனங்கனிந்து இரக்கத்தையும, இராவணனே இவ்வாறு மாறுவேடமபூண்டு வஞ்சனைக்கருதிதுடன் வந்துள்ளா னெனக கருதியமைபற்றிகோபத்தையும் சீதை முதலில் ஒருங்கேகொணடன ளென்க. நெறிநின்று பொறிகளைந்தும் வெல்லுதல் - தனதுநலலுணாவினால் மனததை நல்வழிப்படுத்திப் பொறிகளின்வழியே ஐம்புலன்களிற போகவொட்டாது தடுத்தல; இதற்கன்மையன், ஜிதேந்திரியனெனப்படுவன்: பிராணிகளை அகப்படுத்தும் யந்திரங்கள்போல மனத்தை யகபபடுத்துதலின், இந்திரியங்கள் பொறிக ளெனப்படு மென்பா. மனம் வாக்குக்காய மென்னுந திரிகரணங்களுமு ஒத்துத் தூயதாகப்பெற்றவன் என்பது, நான்காமடியில விளங்கும். இரணடு மூன்று மடிகளிற் கூறிய வற்றை ஈற்றடி சமர்த்திக்துநிற்பது, தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணி; இதனை வடநூலார காவ்யலிங்க மென்பா. போலும - ஒப்பில்போலி.

பி - ம்:—[1]இறைஞ்சி. [2]மெலிவும். (உசு)

உவ.* அரக்கனே யாக வேறோ ரமரனே யாக [1]வன்றிக்
குரக்கினத் [2]தலைவ னேதா னாகுக கொடுமை யாக
விரக்கமே யாக வந்திங் கெமபிரா னுமஞ் சொல்லி
[3]யுருக்கின னுணாவைத் [4]தந்தா [5]னுயிரிது வுதவி யுண்டோ.

(இ - ள்.) (இவன்), அரக்கனே ஆக - ராக்ஷசனேயானாலும் ஆகட்டும: வேறு ஓர அமரனே ஆக - அன்றி ஒருதேவனானாலும் ஆகட்டும: அன்றி - அல்லாமல், குரங்கு இனம் தலைவனேதான் ஆகுக - (இப்பொழுதுகாணப்படுகிறபடி) குரங்குக்கூட்டத்துக்குத தலைவனேயானாலும் ஆகட்டும: (இவனால் விளைவது), கொடுமை ஆக - தீமையேயானாலும் ஆகட்டும: இரக்கமே ஆக - மனமிரங்கிச்செயயும நன்மையேயானாலும் ஆகட்டும: இங்கு வந்து - இவ்விடத்தில் [எனதெதிரில்] வந்து, எம பிரான் நாமம சொல்லி - எனதுதலைவனுடைய ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தை சொல்லி, உணர்வை உருக்கினன் - என அறிவை உருகசசெய்து,

உயிர் தருதான் - (போகிற) உயிரை (ப போகவொட்டாது காப்பாற்றி)த் தந்தான்; இதின் உதவி உணடோ - இதைக்காட்டிலும் (செய்யத்தக்கதோர்) உபகாரமும் உளதோ? [அல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)—எல்லாவுதவியினும் உயிருதவியே பெரிய தென்பதாம்.

இசசெய்யுளினால், சீதை இராமபிரானிடத்துக் கொணடுள்ள பேரன்பு நனகுவிளகும் உயிரிடத்துணிந்த சீதைக்கு அநுமான் தக்ககாலத்தில் எதிர்பாராது வந்து ராமநாமோசசாரணத்தாற பிராணோபாயத்தைநீகினனுதலால், சீதை அவ்வுதவியை னன்குமதித்து 'இதினுதவியுண்டோ' என்றாள். 'அரகனே' முதலியவறறுளள ஏகாரங்கள் - பிரிநிலையோடு தேறறபபொருளை யுணாதலும, 'ஆக', 'ஆகுக' என்ற வியனகோள்வினை முற்றுகளள - விகறபப்பொருளன. ஆகவென்பது பலமுறை அடுக்கிவந்தது சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி - ம்:—[1]அல்லை [2]ஒருவனே. [3]உருக்கினை. [4]தந்தாய். [5]உயிரகை (உஎ)

உஅ. எனனினைத தெய்த நோக்கி [2]யிரங்குமெ னுள்ளங கள்ள
மனனகத் துடைய ராய [3]வஞ்சகர் மாற்ற மல்ல
னினைவுடைச் சொற்கள் கண்ணீர நிலம்புகப் புலம்பாநின்றான்
வினவுதற குரிய னென்னு வீரநீ [4]யாவ னென்றாள்.

(இ - ள்.) என நினைத்து - என்று எண்ணி, எய்த நோக்கி - (அநுமானை) செவ்வையாகப் பாராது, 'என்உள்ளம்-எனதுமனம், இரகுமை - (இவன் விஷயத்தில்) இரங்குகின்றது; (இவன்), மனன் அகத்துகள்ளம் உடையா ஆய - (தமது) மனத்திற கபடதையுடையவராகிய, வஞ்சகர் - வஞ்சகத்தையுடைய அரக்கரது, மாற்றம் - வார்த்தைபோன்ற வார்த்தையை, அல்லன - உடையவனல்லன; நினைவு உடை சொறகள் - (நல்ல) எணணதையுடைய சொறகளோடு, கண் நீர் நிலம் புக - கணணீர் பூமியிறபெருகுமபடி, புலம்பாநின்றான - (எனது வருததத்தைப் பாராத்துப் பொருது) பிரலாபிகினறான்; (ஆதலால்), வினவுதற்கு உரியன் - (நீ யாவனென்று நான்) விசாரிததறகு உரியவனுவன்,' என்னு - என்று எணணி, 'வீர - வீரனே! நீ—யாவன் - யார்? என்றாள் - என்று வினவினாள்; (எ - று.)

"ஸதாம்ஹி ஸந்தேஹபதேஷு வஸ்துஷு ப்ரமாண மந்த. கரண ப்ரவ்ருததய· நல்லோரகளுக சந்தேகாஸ்பதமான விஷயஙகளில் மனப் போக்குகளே நிாணயிபபதற்கு உரிய அறிகுறியாம]" என்பவாதலால், சீதை, அநுமானமீது தன்மனமிரஙகித் தெளிந்தமையையும தான் வினவுததகுதியுடைய னுதறகு அறிகுறியாகக் கொண்டனள. பிரதியக்ஷ பிரமாணததால் அன்புடைமையை அறிய மூடியாமையால், அநுமாநபிரமாணததால் அறிநதன னென்க. பி - ம்:—[1]உரைதது. [2]இரகுவான். [3]வஞ்சகமன்றம்: [4]யாரை. (உஅ)

உகூ —இதுமுதல் எட்டுக் கவிகள் அநுமான் தான் அங்குவந்த வரலாற்றைச் சீதைக்கு விவரித்துக் கூறுதலை யுணர்த்தும்.

ஆயசொற் றலைமேற் கொண்ட வங்கைய னன்னை நின்னைத்
தூயவன் பிரிந்தபின்பு தேடிய துணைவன் றொல்லைக்
காய்கதிர்ச் செலவன் மைந்தன் கவிகுல[1]மவற்றுக் கெலலா
நாயகன் சுக்கி ரீவ னென்றுள னவையிற் றோன்றான்.

மூன்றுகவிகள் - ஒரு தொடர்.

(இ - ள்.) ஆய சொல் - அந்தப்பிராட்டிவார்த்தையையும், அம்கை - (தனது) அழியமைகளையும், தலைமேல் கொண்டவன் - தலைமேற்கொண்டவனும்,—(அநுமான் சீதையை நோக்கி),—அன்னை-தாயே! நின்னை - உன்னை, தூயவன் - பரிசுத்தகுணமுடைய இராமபிரான், பிரிந்த பின்பு—, தேடிய - தேடிப்பெற்ற, துணைவன் - சிநேகிதனும், தொல்லை கதிர் காய் செல்வன் மைந்தன் - பழமையான சுடுகிற கிரணங்களைச செல்வமாகவுடைய சூரியனது குமாரனும், கவி குலம் அவற்றுகு எல்லாம் நாயகன் - குரங்குக்கூட்டங்கட்கெல்லாந் தலைவனும், வையின் தோன்றான் - பூமியின் தோன்றான், சுக்கிரீவன் என்று - சுக்கிரீவனென்று பெயர்சொல்லப்பட்டு, உளன் - (ஒருவன்) உள்ளான்; (எ - று.)

பிராட்டிவாக்கியத்தைச சிரஸாவஹித்துக கைகளைத்தலை மேற்குவித்துத கிரியைக நமஸ்காரஞ்செய்துகொண்டு அநுமான் விடைகூறுவானென்பது, மூதலடியின் கருத்து. 'தலைமேற்கொண்ட'எனபது, முன்னுள்ள 'ஆயசொல்' என்பதனோடும, பின்னுள்ள 'அங்கை' என்பதனோடும் சென்று இயையுது, இடைநிலைத்தீவகம். பி-ம்.—[1]அதனுக்கு. (உக)

உஉ. மற்றவன் மூன்னோ னைந்நா ளிராவணன் வலிதன் வாலி
னின்றுகக் கட்டி யெட்டுத் திசையினு மெழுந்து பாய்ந்த
[1]வெற்றியன் றேவா வேண்ட வேலையை விலங்கன் மத்திற்
[2]சுற்றிய நாகந் தேய வமுதெழக் கடைந்த தோளான்.

(இ - ள்.) அவன் முன்னோன் - அசசுக்கிரீவனுககு மூத்தவனுகிய வாலி,—அ நாள் - மூறகாலத்தில், இராவணன வலி இறறு உக - இராவணனது பலமமுழுவதும அழிகெதாழியுமபடி, தன் வாலின் கட்டின - தனது வாலினால் (அவனை) இறுகக்பிணித்துககொணடே, எட்டுதிசையினும் - எட்டுத்திக்குகளிலும, எழுந்து பாய்ந்த - தாவிசசென்ற, வெற்றியன் - சயதத்தையுடையவன்· தேவா வேண்ட - தேவர்கள் பிரார்த்தித்ததனால், வேலையை - திருபபாற்கடலை, விலஙகல் மததில் சுற்றிய நாகமதேய அமுது எழ கடைந்த - மததரகிரியாகிய மததிலே (கடைகயிறுகச) சுற்றின (வாசுகி யென்னும) பாம்பு உடம்புதேயும்படியும் அமிருதம தோன்றும்படியும், கடைந்ததோளான் - தோளவலிமையை யுடையவனை; (எ - று.)

மூன்னோன் - மூன்பிறந்தவன்; தமையன. ருக்ஷராஜஸ்என்னும் பெண்குரங்கின் வாலைக் கண்டு காதல்கொண்ட இந்திரனுக்கு அத

னிடத்திற் பிறந்தவன், வாலியெனப் பெயர்பெற்றான். அக்காலை - இராவணன் திக்விசயஞ் செய்துவந்தகாலத்தில். ராவணன் என்ற வடமொழிப் பெயர் - கூசசலிடுபவ னென்றும, கூச்சலிடச்செய்பவ னென்றும பொருள்படும்; சிவபிரானது கைலாசமலையைப் பெயர்க்கத்தொடங்கி அதன்கீழ்த் தன்கைகள் அகப்படடு நசுங்குண்டபோது பேரிரைச்சலிட்டதனாலும், தனது கொடியசெய்கைகளால் உலகத்தைக கதறசெய்ததனாலும், இவனுக்கு இப்பெயர.

இராவணன் ஒருகாலத்தில் வாலியோடு போர்செய்யும்பொருட்டுக் கிட்கிந்தா பட்டணஞ்சேர்ந்து அப்போது அவன் அகப்படாதிலனெ யென்றும், வழக்கப்படி நாறகடலிலும நீராடி நிதநியகருமம் முடிக்கச சென்றுள்ளா னென்றும் அறிந்து, தென்கடற்கரைக்குச சென்று, அங்கு மந்திரஜபஞ் செய்துகொண்டிருகிற வாலியைப் பார்த்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிதிற் பிடித்துக்கொள்ளுமபொருட்டு அடியோசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன்பின்னே சேர, அதனைக கீழ்க்கணணுற் கண்ட வாலி, ஜாக்கிரதைப் பட்டு, கிட்டவந்து தன்னைக கட்டியவுடனே இராவணனைக் கைகளால் இடுகிக வாலிளுற் சுற்றிகொண்டபடியே ஆகாயமார்க்கமாய்ச்சென்று மற்றைகடல்களிலுஞ் சோந்து நியமகளை நிறைவேற்றிகொண்டு தனது நகரமடைந்து இவனைக கீழே உதறின னெனறு அறிக. தேவர்களும் அசுராகளும் ஒருகுகூடிச சாவாமருந்தாகிய அமிருததைப் பெறுமாறு மந்தரமலையை மததாகநாட்டி வாசுகி நாகத்தைக கடைகயிறுகப்பூட்டிச சந்திரனை அடைதாணுகநிறுத்திப் பாற்கடலைக கடையமுயல்கையில், இருதிறதாரும் அதனைகடையும வலிமைபிலராய் ஓடுகிநிற்குமளவிலே, வாசராசனும் தேவேந்திரகுமாரனும் மகாபலசாலியுமான வாலி தான் ஈள் தோறும் பலகடல்களிலுஞ் சென்று வைதிக நிதநியகருமஙகளை முடித்துவரும் வழகபப்படி பாற்கடல் சென்றுசேர, தேவர்கள் அவனை வேண்டிக் கொள்ள, அவன் சுராசுராகளை விலக்கிவிட்டுத் தான் ஒருவனுகவே இருகைகளாலும வாசுகியின்தலையையும் வாலையும் பிடித்து வலிய இழுத்து விஜரவிற் கடையவே, அமிருதமெழுந்த தென்பது கதை; (இவ்வரலாறு மூதனூலாகிய ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணததில இல்லையாயினும் புராணந்தரங்களிலேயாதல், கல்பாந்தரததிலேயாதல் உண்டென்றுகொள்க.) இசசரிததிரத்தைக காஞ்சிப் புராணதது மணிகண்டேசுரப்படலத்திற் பரக்ககாணலாம். பி - ம்:— [1]மூன்னுள். [2]சுற்றிமா. (கூ0)

கூக. அன்னவன் றன்னை யுங்கோ னம்பொன்று லாவி வாங்கிப
பின்னவற் கரசு நல்கித் துணையெனப பிடித்தா னங்கண்
மன்னவன் றனக்கு நாயேன் மந்திரத் துள்ளேன் வானி
னன்னெடுங் காலின் மைந்த ணமழு [1]மதுமை னென்பேன்.

(இ - ள்.) அன்னவன்தன்னை - அப்படிப்பட்ட வாலியை, உமகோன் - உமதுநாயகனுகிய இராமபிரான், அம்பு ஒன்றால் - ஓரமபினால்,

ஆவி வாங்கி - உயிரைக கவர்ந்து [கொன்று], பின்னவற்கு அரசு நல்கி - அவன்தம்பியாகிய சுக்கிரீவனுக்கு இராசசியத்தைக் கொடுத்து, துணை என பிடித்தான் - (உன்னைத்தேடுதற்கு அவனையே) துணையாகக் கொண்டான்: நாயேன் - நாய்போற் கடைப்பட்ட நான், நங்கள் மன்னவன் தனக்கு - எங்கள் அரசனை அச் சுக்கிரீவனுக்கு, மாருதி உள்ளேன் - ஆலோசனைசபையி லுள்ளவன்: வானின் நல் நெடிய காலின் மைந்தன் - ஆகாயத்திலுலாவுகிற நல்ல நீண்ட வாயுதேவனது புதல்வன்: நாமமும் - (எனது) பெயரும், அநுமன் எனபேன் - அநுமானென்று சொல்லப் படுவேன்; (எ - று.)

கீழ் வாலியைச சிறப்பித்துக்கூறி, இங்கு 'அன்னவன்தன்னையுங் கோனம் பொன்ரு லாவிவாங்கி' என்று கூறியதன் நோக்கம,—இராவணனையழித்தது தன்னைமீட்கும் ஆற்றல் இராமனுக்கு உண்டோ இல்லையோ என்னும் ஐயம் சீதைக்கு நிகழாதவாறு தேறறுதற் கென்க.மந்திரதுள்ளேன் - மந்திரித தொழில்செயபவன். பி - ம்.—[1]அநுமனென்ரான்.(நக)

நஉ. எழுபது வெள்ளங் கொண்ட வெண்ணன வுலக மெல்லாந்
தழுவினின் றெடுப்ப வேலை தனித்தனி கடகருந் தாள
குழுவின வுங்கோன் செய்யக் குறித்தது குறிப்பி னுன்னி
வழுவில செய்தற் கொத்த வானரம் வானி னீண்ட.

(இ - ள்.) எழுபது வெள்ளம் கொண்ட எண்ணன - எழுபதுவெள்ள மென்னுந் தொகையைக கொண்டவையும, உலகம் எல்லாம தழுவி நின்று எடுப்ப - எலலாவுலகங்களையும் ஒருசேரக கைகளால் எடுக்க வல்லவையும், வேலை தனி தனி கடக்கும் தாள - கடலைத் தனித்தனியே தாண்டவல்ல கால்களையுடையவையும், வானின் நீண்ட - ஆகாயத்தினும உயர்ந்தவையுமான, வானரம - குரங்குகள்,—உம் கோன் செய்ய குறிதது - உமதுதலைவனாகிய இராமபிரான் செய்யநினைதததை, குறிப்பின் உன்னி - (முகம கண் புருவம் முதலியவற்றின்)குறிப்பினால் ஆராய்ந்தறிந்து, வழு இல செய்தற்கு-(அக்கரியங்களைத்) தவறுதலவாயச செய்தறகு, ஒதத - மனம்ஒருமிதததவையாய், குழுவின - கூடியுள்ளன; (எ - று.)

அநுமான், துணைவலிசசிறப்பை அறிவிதததற்கு, வானரங்களின் வலிமை முதலியவற்றை எடுத்துக்கூறின னென்க. வெள்ளம - ஓர பெருந்தொகை; மிகப்பல அக்ஷௌஹிணி கொண்டது; (யானை ஒன்றும், தோ ஒன்றும, குதிரை மூன்றும், காலாள ஐந்தும கொண்டது - பத்தி யெனப்படும்; அப்பததி மூன்று பங்குகொண்டது - சேனாமுகம்; சேனாமுகம மூன்று - குல்மம், குல்மம் மூன்று - கணம; கணம் மூன்று - வாஹினி; வாஹினி மூன்று - பிரதனை; பிரதனை மூன்று - சமூ; சமூ மூன்று - அனீகினி; அனீகினி பத்து - அக்ஷௌஹிணி; (ஆகையினால், அக்ஷௌஹிணி யென்பது - தோ உகஅஎ0, யானை உகஅஎ0, குதிரை சுடுசுக0, காலாள கஉகஉடுஉ0: ஆக, உகஅஎ00 - கொண்டதாம்.) அக்ஷௌஹிணி எட்டுப்

பங்குகொண்டது - ஏகம்; ஏகம் எட்டு - கோடி; கோடி எட்டு - சங்கம்; சகம எட்டு - விந்தம; விந்தம எட்டு - குமுதம; குமுதம் எட்டு - பதுமம்; பதுமம் எட்டு - நாடு; நாடு எட்டி - சமுத்திரம்; அதச சமுத்திரம் எட்டுப் பகுகொண்டது - வெள்ளம எனக் காண்க. குறிப்பு - இகழித மெனப்படும்.

நூநூ. துப்புறு பரவை யேழுஞ் சூழ்ந்தபா ரேழு மாழ்ந்த
வொப்புறு நாகர் நாடு [1]மூமபரி னிம்பர் காறு
மிப்புறந் தேடி நின்னே யெதிர்ந்தில வென்னி ணண்டத்
தப்புறம் போயுந் [2]தேட வவதியி னமைந்து போன.

(இ - ள்.) (அவற்றிற் பலவாகரங்கள்),—துப்பு உறு பரவை ஏழும் - பவழக்கொடிபொருந்தப்பெறற ஏழுகடல்களிலுய, சூழ்ந்த-(அக்கடல்களாற்) சூழப்பட்டுளள, பா ஏழும - ஏழுதீவுகளிலுமாக, இம்பர் காறும் - இத்தப் பூமியிலும், ஆழ்ந்த ஒப்பு உறு நாகர நாடும் - கீழே ஆழ்ந்துள்ள (தனகருத் தன்னையே) உவமையாகக்கொணட நாகலோகமாகிய பாதாளததிலும், உம் பரின் - மேலுலகததிலுமாக, இ புறம் - இவ்வண்டத்தில், தேடி - தேடிப் பார்த்து, நின்னை—, எதிர்ந்தில எனனின் - காணப்பெறுதனவாயின், அண் டதது அபபுறம் உம் - இவ்வண்டததுகது அப்பாலுள்ள பகிரண்டங்களிலும், போய் தேட - சென்று தேடிபபாக்குமபடி, அவதியின் அமைந்து - ஒரு காலவெல்லையை உடன்பட்டு, போன - (அதற்குளதேடிவருவதாகச்) சென் றுள்ளன; (எ - று.)

துப்புறு - வலிமைமிக்க என்றுமாம். கடல் ஏழ் - உவர்நீர், கருப் பஞ்சாறு, மது, நெய், தயிர், பால், நன்னீர இவற்றின்மயமானவை. பார் என்னும் சொல் - நிலவுலகம் முழுதையுமேயன்றித தன்கட் கூறுபட்ட நிலகளை உணாத்திநின்றது; ''மாயோன் மேயகாடுறை யுலகம்'' என்ற விடதது 'உலகம்' என்னுஞ் சொற் போல. 'நாகர்நாடு' என்றது - கீழேழுல கஙகளையும், 'உம்பர்' என்றது - பூமிக்குமேலுள்ள ஆறு உலகஙகளையும் உப லக்ஷணத்தாற் குறிக்கும். இத்தப் பதினான்குலகமுஞ் சேர்ந்ததே ஓரண்ட மெனப்படுவது. அவதி - (கால) எல்லை; வடசொல். அவதியின் அமைந்த மையை, ''ஒருமதி முற்றுருதமுன் முற்றுதி ரிவ்விடைக், கொற்றவாகையி னீர'' என்றதனால் அறிக. பி - ம்:—[1]உம்பருமிம்பாநாடும். [2]தேடுமமைதி யையமைந்துன்னி. (நூநூ)

நூசு. புன்றொழி லரக்கன் கொண்டு போந்தநாள் பொதிந்துதூசிற்
குன்றினெம் மருங்கி னிட்ட வணிகலக் [1]குறியி னூலே
வென்றியா [2]னடியன் றன்னை வேறுகொண் டிருந்து கூறிக்
தென்றிசை சேறி யென்ற னவனருள் சிதைவ தாமோ.

(இ - ள்.) புல் தொழில் அரக்கன் கொணடு போந்த நாள் - இழி தொழிலையுடைய ராக்ஷஸனாகிய இராவணன் (உன்னை) எடுத்துக்கொண்டு சென்ற காலத்தில், (நீ), தூசின் பொதிந்து - ஆடையில் மூடினது, குன றின் எமமருகின இட்ட - (ரிசியமூக) பருவதததில் எமது அருகிலே

போகட்ட, அணிகலம் - திருவாபரணங்களின், குறியிஞல் - குறிப்பினுல் [அவ்வாபரணங்களே நான் எடுத்துக்காட்டிய சொன்ன அடையாளத்தினுல்], வென்றியான் - வெற்றியையுடைய இராமபிரான், அடியன் தன்னை - (தனது) அடியவனுகிய என்னை, வேறுகொண்டு இருந்து-தனியே அழைத்து வேறிடத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்து, கூறி - (சிலவார்த்தைகள்) சொல்லி, தென் திசை சேறி என்றனன் - '(நீ) தெற்குத்திசையை நோக்கிச் செல்வாயாக' என்று (எனக்குக்) கட்டளையிட்டருளினுன்: அவன் அருள் சிதைவது ஆமோ -அவனது கருணைபழுதுபடுவதாகுமோ? (எ - று.)—ஆகா தாதலால், அடியேன் உன்னை இங்ஙனம் காணப்பெற்றேன் என்பதாம்.

சீதை சீலையில் முடிந்தெறிந்த அணிகலன்களை அநுமான் தந்து தன் மனத்துக்குத் தேறுதலை யுண்டாக்கினமைபற்றி, இராமபிரான் அவ்வநுமான் மீது மற்றையோரிடத்திலும் மிக்கவம்புதலையுடையனுயினனென்க. வென்றியான் அநுமானை வேறுகொண்டிருந்து கூறினமையை, கீழ்க்காண்டத்து காடவிட்டபடலத்துக் காண்க; இதுபற்றியே, அநுமான் முனதன்னை 'அருந்தன்' என்று உரைத்ததும். அப்பொழுது கூறியன - அடையாள வார்த்தைகள். பி - ம்.—[1]குறிப்பினலே. [2]அடியனேனை. (கூச)

கூறு கொற்றவற் [1]காண்டுக் காட்டிக் கொடுத்தபோ தடுத்ததன்மை
பெற்றியி னுணர்தற பாற்றே வுயிரதிலை பிறிது மூண்டோ
விற்றைகா ளளவு மன்னு வன்றுயீ [2]யிழித்து நீத்த
மற்றை நல் லணிகள காணுன் மங்கலங் காத்த மனனே.

(இ - ள.) அன்னு - தாயே! கொற்றவற்கு - வெற்றியையுடைய இராம பிரானுக்கு, ஆண்டு - (சுக்ரீவனுடு நட்புகொண்ட) அப்பொழுது, காட்டி கொடுத்த போது - (நான் ஆபரணங்களை எடுத்துக) காண்பித்து (அவன் கையிற்) கொடுத்த சமயத்தில், அடுத்த தன்மை - (அப்பிராணுக்கு) நேர்ந்த நிலைமை, பெற்றியின் - (நான இப்பொழுது சொல்லும) வகையினுல், உணர்தல் பாற்றே-அறியத்தக்க தன்மையுடையதோ? [கண்டிருந்தால்தான் உணரமுடியும என்றபடி]; உயிர் நிலை - (அப்பிராணது) உயிர் (உடம்பை விட்டுநீங்காமல்) நிற்றற்குக் காரணம், பிறிதும் உண்டோ (அவ்வாபரணங்க ளேயன்றி) வேறொன்றும் உள்ளதோ? நீ—, அனறு - அந்நாளில், இழித்து நீத்த - கழற்றியெறிந்த, மற்றை நல் அணிகள - மற்றைச் சிறந்த ஆபரணங் களே, உன மங்கலம் - உனது மங்கலநாணை [திருமங்கலியத்தை], இற்றை நாள் அளவும் - இன்றைத்தினமட்டும், காத்த - காப்பாற்றின; (எ று.)

தன்வாலாறுகூறிவந்த அநுமான் இராமபிரானதுசெய்தியை இடைப் பிறவரலாகக்கூறியது - இராமபிரான் தனமீது மிகுந அன்புடைய னென அறிந்து சீதை மனந்தேறியிருத்தற்பொருட்டும், தான் இராம பிரானுக்கு அந்தரங்கன் எனச் சீதைக்கு உணர்த்துதற்பொருட்டு

மென்க. அவ்வாபரணகளோக கண்டதிலுயே உண்ணப்பிரிகது இதகனை நாளாயும இராமபிரான் உயிர் வைததிருகின்றனன்: காலுவிடின் அன்றே உயிரிழந்திருப்ப னென்பதாம் இராமன இறநது படுவனென்பதை வாயிலுற சொல்லகூசி 'உன்மகலக காதத' னை வேறு வகையாக கூறினது பிறிதினவிற்சியணி. ஆணடி - அவ்விடததில [ரிஙிய மூகஙிரியில்] என்று மாம். மறறை என்னும் இடைசசொல் - சுட்டியதறகு இணமான பொருளுளது. அணி - அணியபபடுவ தென்னும் பொருளிற செயப்படுபொருள விகுதி புணரந்து கெட்ட பெயர. பி - ம் —[1]கொணடு காட்டி. [2]கழித்து. ஙகூ. ஆயவன் றனமை நிற்க வங்கதன் வாலி மைந்த
னேயவன் றென்பால வெளள மிரண்டினோ டெழுந்து சேனை
[1]மேயின படர்ந்து தீர வீனயவன் விடுத்தா னென்னை
பாய்புன லிலஙகை மூதூர்க கெனறனன் பழியை வென்றான்.

(இ - ள) ஆயவன தன்மை நிறக- அந்த இராமபிரானது தன்மை (இவ்வாறு) இருககட்டும். வாலி மைநதன - வாலியின் புதல்வனுகிய, அஙகதன - அஙகதனென்பவன், எயவன் - (இராமபிரான கட்டளைபபடி சுகஙிரீவனுல்) ஏவப்பட்டவனுய, தென்பால் - தெறகுதிகைக நோகஙி, இரண்டு வெளளம் சேனையோடு எழுநது படாநது - இரணடு வெளள மென்னுந் தொகையுடைய சேனையுடனே (ஙிஷஙிநதாநகரதனின்று) புறப்பட்டுசசென்று,—மேயின - பொருந்திவந்தனவான அநதசசேனைகள், தீர - (கடலகணடு) பின்வாஙஙிநிறக,—அனையவன் - அந்த அஙகதன், என்னை—, பாய் புனல் இலஙகை மூதூரக்கு - பாயும இயல்புளள கடல நீராற் சூழபபட்ட பழமையான இலஙகா நகரதனிறகு, விடுதகான் - அனுப் பினுன், எனறனன - எனறு கூறினுன (யாவனெனில்,—)பழியை வென் றான் - பழிகபபடுவனவாகிய (காமம முதலிய) குறறஙகளைச சயிததவனுன அனுமான்; (எ - று)

கடல் கடநது இலஙகை சென்று செயதி தெரிந்து மீணடுவரும வலிமை தமகது இலலாமையை அஙகதன முதலிய வாநரவீரா தெரிநது சொல்ல, பினனா ஜாமபவான் தூணடியதனுல அநுமான் கடல் கடக்க உடன் பட்டனனென்க ப்ரஸகதாநுபரஸகதமாக [தொட்டதைத் தொடடுக] கீழ இராமபிரானது வரலாறறை யுணாததினமையால், 'ஆயவன்றன்மை நிறக' என வேணடிறறு அஙகதன - வாலிகுகு தாரையிடம் பிறந்த குமாரன். தெறகு நோகஙிச சென்ற வாநரவீராகளுத தலைவனுன இவ்வஙகதன தன்னை ஏவாதிருககவும், அநுமான் தனனை ஏவினதாகக கூறினது, தான் கடல் கடக்கச செல்கையில் அதறகு உடன படடிருநதமைபறறி பி - ம் —[1]ஏயின.

ஙஎ.—அனுமாள் வாரீததையைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சீதை அவனைநோக்கி 'இராமபிரான் திருமேனியழகைக் கூறு என்றல்.

எய்தவனுரைதத லோடு மெழுந்தும்ப ருவகை யேற
வெயதுற லொடுங்கு மேனி வாணுற விமமி யோஙகி

யுய்தல்வந் துறற தோவென் றருவிநீ ரொழுகு கண்ணு
ளையசொ லையன் மேனி யெப்படிக் கறிதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) எய்து அவன் - (தூதாக) வந்த அவ்வநுமான், உரைதத லோடும் - (இவ்வாறு) கூறின மாத்திரதத்தில்,—(சீதை), பேர் உவகை எழுந்து ஏற - (தன்மனததிற்) பெருகுகளிப்பு உண்டாகி வளர, வெய்து உறல் ஒகைகும் மேனிவான் உற விமமி ஓங்கி - வெப்பமுடையதாகிய துன்பத்தை யடைந்ததனால் வாடிப்போன தன் உடம்பு பருமையை யடையும் படி பூரித்து உயர்ந்து, உய்தல் வந்து உற்றதோ என்று - '(துன்பம் நீங்கி) உயிர்பிழைக்குகாலமும் (எனக்கு) வந்து பொருந்தியதோ!' என்று வியந்துகூறி, நீர அருவி ஒழுகு கண்ணாள் - கண்ணீர அருவிநீர்ப்பெருக்குப் போலப் பெருகுகின்ற கணகளையுடையவளாய, 'ஐய - பெரியவனே! ஐயன் மேனி - இராமபிரானது திருமேனியை, எப்படிக்கு அறிதி - எந்த விதமாக அறிகிறாய்? சொல் - சொல்வாயாக, என்றாள - என்று விளவினாள்; (எ - று)

பிரிவினால் மெலிந்து கிடந்த மேனி பூரிததமையை அதிசயோக்தி வகையால் 'வானுறவிம்மி யோகுகி' என்று ரென்னலாம் ஓகாரம்-மகிழ்ச்சி. இவகுக்கூறிய கண்ணீர, ஆகந்தபாஷ்பம. ஐயசொல் ஐயன் மேனி என் பதறகு, அழகிய சொற்களையுடைய இராமபிரானது திருமேனி யென்றுமாம். தனது கணணுறகாண இபபொழுது கூடாவிடினும் கேட்டாவது சிறிது மகிழலா மென்னுக கருததோடு 'எப்படிகு அறிதி' என வினவினளென்க; இதில், அவ்வநுமானது தன்மையைப் பரீகஷிக்குமாறும் விளகும். ''படி கணடறிதியே பாம்பணையினுன்புட், கொடிகண்டறிதியே கூறுய'' என்றது, இவகு நிவையிறகு வருகின்றது. (கூ-எ)

கூ அ.-அநுமான் இராமபிரானது திருமேனியழகை வர்ணிக்கத்தொடங்குதல்.

படியெடுத் [1]துரைத்துக காட்டும் படிததன்று படிவம்பண்பின்
முடிவுள [2]வுவம மெலலா மிலக்கண [3]மொழியு முன்னர்த்
துடியிடை யடையா ளத்தின றொடரவை தொடர்தி யென்னு
வடிமுகன் [4]முடியின் காறு மறிவுற வநுமன் [5]சொல்வான்.

(இ - ன்.) 'துடி இடை - உகைகைபோனற இடையையுடையவளே! படிவம் - (இராமபிரானது) திருமேனி, படி எடுத்து உரைத்து காட்டும், படிதது அன்று - உபமானம எதெதுச சொல்லிக் காட்டுக் தன்மையை யுடையதன்று: (ஏனெனில,—) பண்பின் முடிவு உள உவமம் எல்லாம - (தமது இயற்கைகுணகளில் சிறிதும குறைவுபடாது) நிறைந்துள்ள உபமானப்பொருளகள் யாவும, முனனா - (இராமபிரானது திருவுருவத் தின) முன்னே, இலகணம ஒழியும - (தமதமது) உவமைததன்மை குன்றி நிறகப்பெறும [உவமையாக மாட்டா]; (ஆகையால்) அடையா ளதினை தொடர அவை - (யான்கூறிவரும) அடையாளகளின் தொடர்ச்சி யைகொணடே, தொடர்தி - (அவ்வடிவதினை அமைதியைப்பறறி எனது கருத்து இவ்வாறெனறு) ஊகிததுணரவாய', எனனு - எனறு சொலலி,

அநுமன,—அடி முதல் முடியின் காறும - திருவடிமுதல் திருமுடி ாறுக, அறிவுற - (சீதை) அறிந்துகொள்ளுமபடி, சொல்வான் - சொல்பவ ளுளுன; (எ - று)—அவறறை, மேல் இருபதுகவிகளிற காண்க.

'படியெடுத்துரைததுகாட்டுமபடித்தன்று' என்ற முதலவாகியதனைப பின்வாகியம சமாதானிதுகின்றது, தொடர்நிலைச் செய்யுட்குறியணி. பணபு - உவமையாவதறகுரிய குணம தமகு இருகக வேணடிய குணங களிற சிறிதும குறைபாடின்றி நிறைநதிருப்பினும், உபமானபபொருளகள், இராமபிரானது திருவுருவத்திறகு உபமானமாயிருககுந்தனமைபைத் தாங கள் சிறிதும் பெறமாட்டா என்பது, இரணடாமடியின் கருதது; இதனால், இராமபிரானது திருவுருவபபொலிவு நனகு விளகுகும் 'பணபின் தொடாதி' எனபதறகு - குணஙகளில எல்லையுள்ளவையாகிய பலஉபமானங் களால் (அததிருமேனியின்) லகூஷணஙகளை யான் சொல்லுமுனனே [சொல்லிவரும அபபொழுதபபொழுதே] அவ்வவை ாளஙகளிலுல அறியத தக்க அததிருவவயவஙகளை அறிவாயாக என்றலும் ஒன்று. இனிககூறபபடும் இராம ணெனையாகிய பிரபந்ததறகு இசசெய்யுள அவையடக்கமாய் அமைந்ததெனனலாம. பி - ம் —[1]ஏது [2]உவமைகளெல்லாம. [3]உரைக்கின் மூந்தத். [4]மூடியிறுக [5]சொன்னான் (கூஅ)

வேறு

கூகூ—திருவடிச் சிறபபு

சேயிதழ்த் தாமரை யென்று சேணுளோ
ரேயின ரதனறிணை பெளிய தில்லையா
ணயகன் றிருவடி குறிதது நாட்டுறிற்
பாயதிரைப பவளமுங குவளைப [1]பண்பிணும்.

(இ - ள) சேண உளோர - உயாசசியையுடைய விததுவானகள, சேய இதழ் தாமரை என்று ஏயினர் - (பாதஙகட்கு உவமைபபொருள) சிவந்த இதழ்களையுடைய [செ] தாமரைமல ரென்று கியமிதது வைத தாகள்' நாயகன் திரு அடி குறிதது காடடுறின் - இராமபிரானது திரு வடிகளை உததேசிதது (உவமையை) நிலைநிறுத்தத தொடஙகினால், அதன் திணை எளியது இல்லை - அசசெநதாமரைமலரினளவு தாழ்வுடைய பொருள ஒன்றும இல்லை [திருவடிகட்குமுன அசசெநதாமரைமலர மிகவுநதாழ்நத தாம என்றபடி]; (அன்றியும), பாய திரை பவளமும - பாய்கின்ற அலைகள யுடைய கடலில்தோன்றுகிற பவழமும, குவளை பணபின ஆம - (அததிரு வடியின செமமைகுமுன்) நீலோறபலமலர போலகருநிறமுடையதாம; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

இராமபிரானது திருவடிக்குத தாமரையும பவழமும ஒப்பாகா என்பதாம; எதிர்நிலையணி; மேல்வருவனவறறிறகும இஙஙனமே அணி கொள்க. செமமைமென்மைகளால் தாமரையும, நிறததால பவழமும அடிக்கு உவமையாக கூறப்படும. மூன்றுமடியை மதஙமிபமாக முன்

பின்வாக்கியம் இரண்டிலுமே கூட்டுக 'பவளமும் குவளைப்பண்பிலும்' என்றது, பவழத்தோடு கருநெய்தல்மலாக்கு நிறத்தில் எவ்வளவுவேறுபாடு உண்டோ, அவ்வளவு வேறுபாடு, இராமபிரானதுதிருவடியின செந்நிறத்தோடு பவழத்தின் செந்நிறத்திறகு உணடு என்றவாறு பி பீ —[1]பண்பிற்றால். (சுக)

சஂ —திருவடிவிரல்களின் சிறப்பு.

தளஙு [1]கெழு கற்பக மூகிழுந் தண்டுறை
யிளஙுகொடிப் பவளமுங் கிடக்க வென்னவை
துளஙுகொளி விரற்கெதி ருதிக்குஞ் சூரிய
னிளஙகதி ரொக்கினு மொக்கு மேந்திழாய்.

(இ - ள்.) எந்து இழாய் - தரிதத ஆபரணஙகளையுடையவளே! தளம் செழு கற்பகம் முகிழும - இதழ்களோகூடிவிளஙகுகின்ற கற்பகவிருகூஙகளின் செவ்வரும்புகளும, தண துறை இளஙு கொடி பவளமும - குளிர்ந்த கடல் சீர்த்துறையில் தோன்றுகிற இளமையான பவழக்கொடியும், கிடக்க - இருக்கட்டும. அவை என் - அவறறுற் பயன் எனன? [அவை திருவடிவிரல்களுகுச சிறிதும உவமையாகாஎன்றபடி]; உதிசகும் - உதய மலையில் தோன்றுகினற, இள சூரியன் கதிர் - இளஞ்சூரியனது கிரணஙகள், துளஙகு ஒளி விரற்கு - விளஙகுமஒளியையுடைய (இராமபிரானது) திருவடிவிரல்களுகு, எதிர் ஒகினும ஒக்கும - உவமையாக (ஒருகால்) பொருந்தினாலும பொருந்தும; (எ - று.)

இளஞ்சூரியகிரணஙகளும திருவடிவிரல்கட்குச செம்மைநிறத்தில் தகஙஉவமையாகா தென்றவாறு 'கிடக்க' என்றது, அலட்சியத்தைக் குறிக்கும ஒருசொல்வீழ்க்காடி. பி - மீ·—[1]கிளா. (சஂ)

சக —திருவடிவிரல் நகஙகளின் சிறப்பு.

சிறியவும் பெரியவு மாகித் திங்களோ
மறுவில பத்துள வலல மறறினி
யெறிசுடா வயிரமோ திரட்சி யெய்தில
வறிகிலெ னுகாக்கியா னுவம மாவன.

(இ - ள்.) சிறியவும - (சில) சிறியனவாயிருப்பவையும், பெரியவும - (சில) பெரியனவாயிருபபவையும, ஆகி - இவ்வாறு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட வடிவையுடையனவாய், மறு இல - களஙகமில்லாதனவாகிய, திஙகள் பதது ஓ - பததுச சந்திரமணடலஙகளோ, உள அல்ல - (உலகதில்) உள்ளன வல்ல; இனி—, எறி சுடர் வயிரமோ - வீசுகின்ற ஒளியையுடைய வசிர மெனனும் இரத்தினமோ, திரட்சி எயதில - திரணட வடிவததை அடைந்தனவில்லை; (ஆதலால்), உகர்கு - (அப்பிரானது) திருவடிவிரல் நகஙகளுகு, உவமம் ஆவன - உபமானமாவதற்கு ஏறறபொருள்களோ, யான்—, அறிகிலென - அறிகிறேனில்லை; (எ - று.)

சிறியனவும பெரியனவுமான வடிவமுடையனவும் களஙகம் நீங்கினவுமாகி ஒருஙகுகூடி நிலத்தில் விளஙகுகிற பத்துப் பூணசந்திரா

களும, இயல்பிலே திரண்டவடிவுள்ள பத்து வயிரக்கற்களும் உலகரயின் அலை திருவடி நகநகட்கு ஒருபடியொப்பாமென்ற கருதது அமையக் கூறியிருத்தலால், இச்செய்யுளில் உயிர்த்துணரவைப்பணி தொனிக்கும். ()

சுஉ.—புறவடியின் சிறப்பு.

பொருந்திய நிலனெடு போந்து கானிடை
வருந்தின வெனினது நூலே மாறுகொண்
டிருந்தது நின்றது புவனம் யாவையு
மொருங்குடன் புணர்வஃ துறைக்கற் பாலதோ.

(இ - ள்.) நிலனெடு பொருந்திய - (அயோத்தியிலிருந்தபொழுது) தரையில நடவாதிருந்த திருவடிகள், (பின்பு), கானிடை போந்து வருந்தின எனின் - காட்டில் நடந்துசென்று வருத்தமுற்றன வென்றலும், அது - (அப்பாதங்களின்) புறவடி, நூலே மாறுகொண்டு இருந்தது - புத்தகத்தை ஒப்பாககொண்டிருந்தது; (மேலும்), புவனம் யாவையும் - எல்லாவுலகத் தவரும், ஒருநகு உடன் புணர்வஃது - ஒரு சேர வீழ்ந்து சரணமடையப் பெறுவதாய், நின்றது—; உரைக்கற்பாலதோ - (அதன் சிறப்புக) சொல்லத் தகுகதோ? (எ - று.)

சுவடி புறவடிக்கு வடிவில் உவமையாதலை "ஏடும் புறவடியே நன் கமைந்த புத்தகமும்," "நூலெழுது புத்தகம் ஆனை புறவடியொப்பாம்," என்பவற்றாலும அறிக. நூலைமாறுகொண்டிருந்தது என்பதற்கு - ஸாமுத் திரிகசாஸ்திரலக்ஷணத்தையுக கடந்து அதிக விலக்ஷணமாயுள்ள தென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். நூல் - உவமையாகுபெயர். புணர்வஃது - புணர்வது என்பதன் விரிதல் விகாரம்: இங்கு, ஆய்தம் உயிர்போலநின்றது. இச செய்யுட்குத் திருவடியின் சிறப்பைத் தெரிவிப்பதாகப் பொருள்கூறுதலே பொருந்தாது; முன்னரே [நகக - ஆம் கவியில்] கூறியுளளதனால். (சுஉ

சுக.—கணைக்கால்களின் சிறப்பு.

தாங்கணைப் பணிலமும் வளையுக் தாங்கரா
வீங்கணைப பள்ளியா னெனினும் வேறினிப்
பூங்கணைக் காற்கொரு பரிசு தான்பொரு
மாங்கணைக் காவமோ வாவ தன்னையே.

(இ - ள்.) அன்னையே - தாயே! இனி—, அணை தாகுகு பணிலமும் - க்டற்கரையில் தகுகும இயல்புள்ள சங்கதையும், வளையும் - சக்கரத்தை யும், தாகுகு - (திருகைகளில்) தரிததுள்ள, அரா வீகுகு அணை பள்ளி யான் எனினும் - ஆதிசேஷணை (க காறறுநிறைத்து) உள்பூரித்துள்ள படுகைை மெதத்தையாகவுடைய திருமாலே சொன்னலுயினும், பொரும் கணைக்கு ஆம ஆவம் - போர்செய்யும் அம்புகட்கு இருப்பிடமாகிய அம் பறுத்தூணி, பூ கணைக்காற்கு - (இராமபிரானது) அழகிய திருக்கணைக் கால்களுக்கு, ஒரு பரிசுதான் ஆவது ஓ - (முழுவதும் ஒப்பாகாவிடினும்)

ஒருபடியாக வாவது ஒபபாகவல்லதோ? வேறு - வல்லதன்று; (எ - று)—கணைககால் - முழஙகாலின் கீழிடம.

கணைககாலுககும அமபரூத தூணிககும ஒப்புமை, வடிவில். இனி, இசசெயயுளுககு, கணைககாற்கு ஒபபுமை சொல்லுமிடத்து அராப் பள்ளியான் எனினும [திருமாலின திருககணைககாலேயாளுலும] வேறு ஒரு பரிசுதான பொரும [நேரான உவமையாகாது]; அதுவே அஙஙன மானபோது, இனி அதறகு அம்பரூததூணி உவமையாவதறகு ஏறற தாகுமோ? எனத தோடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணியும் தோன்று மாறு பொருளகூறலும் பொருந்தும. இப்பொருளில், பொரும என்பது - பொருவும எனற செய்யுமெனெசசதது இன விகாரம அணை - கரைபபொது. அணைதாஙகு - பணிலததுகளுகுச சாதியடை. தாங்கு-தஙகு எனபதன் நீட்டல். வளை - வட்டமாகவளைந்த வடிவுடையது எனச சகரததுகளுகுக காரணகுறி. காறறை உணவாக உட்கொளளும ஆதிசேஷனைப படிகமை மெதததையாக வுடைமையால், திருமாலை 'வீஙகணைபபளளியான்' எனறார அணைபபளளி - இருபெயரொட்டு. இசசெய்யுளில், திரிபுள்ளுரு சொல்லணி காணக (சுந)

சச —தொடைகளின் சிறபபு.

அறஙகிளர் பறவையி [1]னரச ரூடெழிற
பிறஙகெருத் தணையன [2]பெயரும் பெற்றுடை
மறஙகிளர் மதகரி [3]கரமு நாணின
குறஙகினுக் குவமைபிவ வுலகிற் கூடுமோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது திருகதொடைகள),—அறம் கிளர் பற வையின் அரசன் - தருமசொரூபியாய் விளஙகுகினறவனும் பறவைகட்கு ரசனுமான கருடபகவானது, ஆடி எழில் - நிரமபிய அழகையுடைய, பிறஙகு எருத்து - விளஙகுகிற பிடரியை, அணையன - ஒததுவிளஙகு கின்றன; பெயரும் பெறறு உடை - (திக்கஜஙகளென்று) பெரும பெயரை யும் பணடதததுளள, மறம் கிளர் - வலிமைமிகுந்த, மதம் - மதததையுடைய, கரி - யானைகளின், கரமும - துதிகைகளுமை, நாணின - (அததொடை கட்கு ஒப்புமையாகமாட்டாது) வைக்க மடைநதன; குறஙகினுககு - (இப படிபபடட) தொடைகளுககு, உவமை - (வேறு) உபமானம, இ உலகில் கூடுமோ - இநதவுலகததிற கிடைககுமோ? (எ - று)

பறவையின் அரசன் - பக்ஷிராஜன்; காசியபமுனிவாககு வினதையி னிடம் தோன்றியவன, சூரிய சாரதியான அருணனது தமபி; திருமா லுக்கு வாகனமும் துவசமுமாயிருபபவன் இவனை 'பெரிய திருவடி' என வழங்குவது, வைஷ்ணவசம்பிரதாயம (அநுமான், சிறிய திரு வடி' எனபபடுவன்.) கருடபகவான் வேதசொரூபியாதலால், 'அறங் கிளர் பறவையினரசன்' எனபபட்டான கரிகரம - திரட்சியாலும், நீட்சி யாலும உவமை. கரி - கரததையுடையது; (கரம் - துதிககை) பரம பதததில் எழுநதருளியிருககிற பெரிய திருவடியின் பிடரியும தெய்வத்

தன்மையுள்ள திக்கஜங்களின்கரங்களுமே உவமையாமாதலால், 'குறுகி னுககு உவமை இவ்வுலகிற் கூடுமோ' என்றன. பொன்மயமாக விளங்குத லால், அவனது பிடரி 'பிறங்கெருத்து' எனப்பட்டது. 'பிறங்கெருத்தினை யது' என்ற பாடத்துககு - எருத்தும அத்தன்மையதே [ஒப்பாகாமையால வெள்கினதே] எனப பொருள காணக பி - ம்:—[1]அரசின். [2]எவரும். [3]கரத்தை. (சச)

சடு —திருவுந்தியின் சிறப்பு

வலஞ்சுழித தொழுகுநீர [1]வழங்கு கங்கையின்
பொலஞ்சுழி யென்றலும் புன்மை பூவொடு
நிலஞ்சுழித தெழுமணி யுந்தி நேரினி
யிலஞ்சியும [2]போலும்வே றுவமை [3]யாண்டரோ

(இ - ள.) பூவொடு - தாமரைபபூவோடு, நிலம சுழிதது எழும - எல் லாவுலகஙகளும ஒன்றுகூடி உணடாகப்பெற்ற, மணி உந்தி - அழகிய கொபபூழுககு, (உவமை), வலம சுழிதது ஒழுகும நீர கஙகையின் வழஙகு பொலம் சுழி - வலப்பக்கமாய்ச சுழிகபபெற்றுப் பெருகுகிற. நீரையுடைய கஙகாநதியிற பொருநதிய அழகிய நீரசுழியாம', என்றலும - என்று சொல் லுதலும, புன்மை - இழிவாம. இனி—, இலஞசியும - மகிழம பூவும, நோ போலும - (அதறகு) ஒப்புபபோலும[1] [அதுவும ஒவ்வாது]: வேறு உவமை யாணடு - (இதறகு) வேறே உபமானம் எவவிடத்தில் உளளது?(எ - று)— அரோ - ாறறசை

இராமபிரான் திருமாலின் திருவவதார மாதலால், அவனது திருநாபி, 'பூவொடு நிலஞசுழித்து எழு மணியுநதி' எனபபட்டது உந்திவலஞ்சுழிக் குள்ள வெண்பதனே விளகுதறகு, அதன் உபமானததை, 'வலஞ்சுழி தொழுகுநீரகஙகையின்சுழி' எனறார். 'கஙகையினசுழி' எனறது, கஙகை நதிதோடு மிகக நுாயமைப்புடைமையும விளகுதறகு. ''அஙகைபோல் வயி றணிநத வலஞசுழியமைகொபபூழ், கஙகையின்சுழியலைகும'' என்ற சிந்தா மணியும அதனுரையும் இஙகு நோககதறகன இஙகு, 'நிலம' என்றது, பல உலகஙகள கூடிய அணடவருணடையை இலஞ்சி - மகிழமரம. இது- இஙகு, அதன் மலாககு முதலுாகுபெயா. உம-இழிவு சிறப்பு. 'நோபோலும' என்பது - நேரனறென்று பொருள்படும், இனி, ஒலிவேறுபாட்டால் எதிர மறைபபொருளுணாதியதாகவும கொளள இடமுண்டு. பி-ம் —[1]வாங்கு. [2]பொருவும. [3]யாவதோ. (சடு)

சசு.—திருமார்பின் சிறப்பு.

பொருவரு மரகதப் [1]பொலங்கொண் மாலவரை
வெருவுற விரிநதுயர் விலங்க லாகத்தைப்
பிரிவற [2]நோறறன வென்னிற் பின்னேயத்
திருவினிற [1]றிருவுளா யாவர் தெய்வமே.

(இ - ள்.) தெய்வமே - குலதெய்வம் போன்றவளே! (இலகுமி),—பொருவு அரு - ஒப்பில்லாத, பொலம் கொள் - அழகைக கொண்ட, மால்-பெரிய, மரகதம் - மரகதரத்தினமயமான, வரை - மலை, வெருவுற - அஞ்சும் படி, விரிந்து உயர-(அதனினும்) அகன்று வளர்ந்துள்ள, விலஙகல் ஆகததை-மலைபோனற [எதற்கும சலியாத] இராமபிரானது திருமாபை, பிரிவு அற-பிரிதலில்லாமல், (எப்பொழுதும் கூடிவாழுமபடி), நோற்றனள் - தவஞ் செய்தாள், என்னின் - என்றால், பின்னை - பின்பு, அ திருவினில் - அந்த இலக்குமியினும், திரு உளா - மேன்மையுடையவர், யாவர - எவர உளர? [எவரு மில்லை]; (எ - று.)

திரு - எல்லாராலும விரும்பப்படும் பேரழகுடையவளென இலக்குமிக்கு காரணக்குறி. இஙஙனம பெருமையையுடைய அவ்வீலகுமியும் இத் திருமார்பின் சிறப்பு நோக்கி இதனைவிட்டுப் பிரியாதிருகுமாறு பெருந்தவஞ் செய்தன ளென்றால், இத்திருமாபிற்கு ஒத்ததும் மிக்கதும் இல்லையென் பது, தானே பெறப்படும. இச்செய்யுளில், இலகுமியின் சிறப்பைக் கூறிய தாகத் தோன்றினும், சந்தர்ப்பததை நோக்கித் திருமார்பின் சிறப்பையே கூறியதாகக கருத்துக்கொள்க. விலஙகல் - இராமபிரானுக்கு உவமையாகு பெயர். பி - ம்.—[1]புயல்கொள். [2]பிரிவுற. [3]நோற்றுளள், நோற்றிலள். [4]திருவிலா.

(சசு)

சஎ.—திருக்கைகளின் சிறப்பு.

நீடுறு கீட்டிசை நின்ற யானையின்
கோடுறு கரமெனச் சிறிது கூறலாந்
தோடுறு மலரெனச் சுரும்பு சுற்றுறுத்
[1]தாடொடு தடக்கைவே றுவமை சாலுமே.

(இ - ள்.) தோடு உறு மலர என - இதழ்கள் நெருஙகிய செந்தாமரை மலரென்று ணெணி, சுரும்பு சுற்று அரு - வணடுகூட சுழ்ந்து மொயதலே நீஙகாத, தாள் தொடு தட கை - முழந்தாளை அளாவியுளள பெரிய (இராம பிரானது) திருகைகள்,—நீழ் திசை நினற யானையின் - நிழக்குதிக்கில் நின்ற (ஐராவதமென்னும்) திக்கஜதினது, கோடு உறு - தந்தஙகள் பொருந் திய, நீடு உறு - நீணடுள்ள, கரம-துதிகையை ஒத்திருகுமு, என - என்று, சிறிது கூறலாம் - சற்றே (ஒருபடி உவமை) சொல்லலாம; (என்றால்), வேறு உவமை சாலுமே - வேறே உபமானம் சொல்லதகுமோ? [தகாது என்றபடி]; (எ - று.)

கைகள் செந்தாமரை மலர்போலச சிவந்திருதலும், முழந்தாள்வரை யில் நீணடிருத்தலும, உத்தம புருஷலகூணம். தாள்தொடுதடக்கை - ஆஜாநு பாஹு-. திருக்கைகளைத் தாமரைமலரென மயஙகியதாகக் கூறியதனால், மூன்றுமடி மயக்கவணியா மென்பா. தாள் - இஙகே முழந்தாள. சுறறறு என்பதைத தாளுக்கு அடையாக்கொள்ளுதலும பொருந்தும். கீள் + திசை = கீட்டிசை; இப்புணர்ச்சி "பதினேன்கொ டெண்ணிரண்டாயத், தோன்

றுடற் பின்னாத தகாரமவரி னிரணடுந் தொடர்பா, லான்ற வைந்தாமுட லாம்" எனனும வீரசோழிய விதியால அமைநதது; இனி, நீலமொழியீறு ழகரததுககு ளகரம போலியாய்ப பின் இரண்டுமடகரமாதலிரிநத தெனினுமை அமையும; மரூஉவு மாம திசையாசை-திகசஜக்கள; அவை ஐராவதம, புணட ரீகம, வாமநம, குமுதம், அஞ்சநம், புஷபதநதம், சர்வபௌமம, சுபரதீகம என்பன இவற்றைக் கிழகது முதலாக முறையே கொளக. பி-ம்:—[1]தாடறு

சுஅ.—திருக்கைத் நகங்களின் சிறப்பு.

பச்சிலை தாமரை பகலகண் டாலெனைக்
கைச்செறி மூகிழுகிர் கனக னென்பவன்
வச்சிர யாகைகையை வகிர்ந்த வன்றொழி
னிசசய மன்றெனி னீய [1]நீக்குமே.

(இ - ள்) பசு இலை - பசுமையான இலைகளையுடைய, தாமரை - செந தாமரையின், மூகிழ் - அரும்பு, பகல கணடால் என - சூரியனைகளணடாற போல [சூரியனொளியால் மலாநத செநதாமரை மலாபோல], (விளகுகின்ற கை - (இராமபிரானது) திருகைகளில், செறி - பொருநதிய, உகிர - நகங்கள,—கனகன என்பவன் வச்சிரம் யாக்கையை வகிர்ந்த வல் தொழில்- (இவ்விராமபிரான் நரசிங்காவதார'ரததில்) இரணிய னென்னும அசுர னுடைய வசிரம்போலுறுதியான உடம்பை இடநத வலிய செய்கை, நிசசயம் அன்று எனின - உண்மையோ அன்றே என (எவராயினும்) சநதே கப்பட்டால, ஐயம - (அவாகளுடைய) சந்தேகததை நீகும் - நீஙகச செய்யும்; (எ - று)— எ - தேறறம்

இராமபிரானது திருகைகள்நகஙகள இரணியனது மார்பை யிடந்த காலதது அவ்வசுரனது இரகததாறை சிவநதன போல எபபொழுதும் சிவந் துள்ளன வென்பதாம. இராமபிரானும் திருமாலின அவதார மாதலில், இஙனன கூறியது. ஈரொன்றிறமுளளவலுதல் பற்றி வநத இரணிய னென்ற பெயாகளுப் பரியாயமாக 'கனகன்' என்றார் சூரியனைகளணடவுடன மலாதல், தாமரைககு இயலபு வசிரம - வஜ்ரம். இது ஒளிககு உவமையு மாம். பி - ம் —[1]நீகுகும

கனகனென்பவனது -வச்சிரயாக்கையை வகிர்ந்த கதை —தனித் தனி தேவர் மனிதர் விலஙகு முதலிய பிராணிகளாலும ஆயுதஙகளாலும பகலிலும இரவிலும பூமியிலும வானததிலும வீட்டின் அகததிலும புறத் திலும தனககு மரணமிலலாதபடி வரம பெறறவனும், இரணியாகனது உடன் பிறந்தவனுமான இரணியன் தேவா முதலிய எல்லார்கும கொடுமை யியறறித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும வணஙகும்படி செய்துவருகை யில், அவனது மகனான பிரகலாதாழ்வான் இளமை தொடஙகி மகாவிஷ்ணு பகதனயத் தந்தையின் கட்டளைப்படி முதலில் அவன் பெயர் சொல்லிக் கலவிகறகாமல் நாராயண நாமம சொலலிவரவே, கடுஙகோபமகொணட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன் வழிபபடுததுவதறகுப் பலவாறு முயனறு

பின், அங்ஙனம் வழிப்படாத அவனைக் கொல்லுதற்கு என்ன உபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவானருளால் இறந்திலனாக, ஒருநாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனை நோக்கி 'நீ சொல்லும் நாராயணனென்பான் எங்கு உளன்? காட்டு' என்ன, அப்பிள்ளை ''சாணினுமுளன் ஓர்தண்மை யணுவினைச்சத கூறிட்ட, கோணினு முளன் மாமேருக் குன்றினுமுளன் இங்கின்ற, தூணினுமுளன் நீ சொன்ன சொல்லினுமுளன்'' என்று சொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உளனோ? என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த தூணைப்புடைக்க அதனினின்று திருமால் மனிதரூபமும் சிங்கவடிவமுங் கலந்த நரசிங்க மூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப் பிடித்து வாயிற்படியில் தன்மடி மீது வைத்துக் கொண்டு தனது திருகைகந்நகங்களால் அவன் மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாதனுக்கு அருள்செய்தனன் என்பதாம். (சஅ)

சசு.—திருத்தோள்களின் சிறப்பு.

திரண்டில வொளியில [1]திருவின் சேர்வில
மூரண்டரு மேருவின் முரிய மூரிநாண்
புரண்டில புகழில பொருப்பென் றொன்றுபோன்
றிரண்டில புயங்களுக் குவம மேற்குமோ.

(இ - ள்) (இராமபிரானது திருத்தோள்கள் போல, மலைகள்), திரண்டில - கண்டு திரண்டுள்ளனவில்லை; ஒளி இல - ஒளியையுடையனவில்லை; திருவின் சேர்வு இல - ஜயலக்ஷ்மியின் சேர்க்கையை யுடையனவில்லை, மூரண்தரு மேரு வில் முரிய மூரி நாண் புரண்டில - வலிமை பொருந்திய மகா மேருகிரியாகிய வில் [சிவதநுசு] ஒடியும்படி வலியநாணி புரளப்பெற்றனவில்லை; புகழ் இல - கீர்த்தியையுடையன வில்லை; ஒன்று போன்று இரண்டு இல - ஒன்றைபபோல இரண்டு இல்லை; (ஆதலால்) புயங்களுக்கு அத்திருத்தோள்களுக்கு, பொருப்பு என்ற உவமை - மலைபோலு மென்று உவமை கூறுதல், எற்குமோ-பொருந்துமோ? (எ - று.)—பொருந்தா தென்பதாம்.

இச்செய்யுளில் உபமானமாகிய மலையினும் உபமேயமாகிய தோள்களுக்குச் சிறப்புக கூறியிருபபது, வேற்றுமையணி. இராமபிரான் தனதுதோள் வலியால் மிகச்சிறந்தசிவதநுசை முறித்தவாறுபோல மலைகளிலொன்றும் முறியாமையாலும், இததோள்களுக்கு உவமையாகா தென்பதுகருதது.

இராமபிரான் சிவதநுசை முறித்த கதை:—முன்னொருகாலதில் தெய்வதச்சனான விசுவகர்மனால் நிருமிக்கப்பட்ட மிகவலிய இரண்டு விற்களில் ஒன்றை ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவும் மற்றொன்றைப் பரமசிவனும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்; அவற்றில், சிவபிரானுடைய வில், மகாமேரு கிரியின் அச்சமுடையது; அதனைகொண்டு அப்பெருமான் திரிபுரசங்காரமும் தக்கயாகவிநாசமுஞ் செய்திட்டான்; பின்பு ஒரு சமயத்

தில் அவ்விற்சனில் எது சிறந்ததென்று அறியவிரும்பிய தேவர்களின் வேண்டுகோளினுல் ஹரிஹரர்கள் தம்மிற் போர்செய்கையில், சிவபிரான் எறிதத வில் முறியவே, போர் நிறுத்தப்பட்டது: அவ்வில்லை அப்பெருமான் நிமிகுலதாதுதேவராதனென்னும் மகாராசனிடம் ஒப்பிக்க, அவ்வரசன் அதனை வெகுஜாகரத்தையர்கப் பாதுகாத்துவந்தான்; பின்பு அகஸ்தியதில் தோன்றிய சனகனென்னும அரசன் யாகசாலை யமைதததற்காகப் பூமியை உழுதபொழுது அவ்வுழுபடைசசாலில்தோன்றிய லக்ஷ்மியம்சமானபெண்ணை அவ்வரசன் தனதுமகளாகதகொண்டு சீதையென்று பெயரிட்டு வளாதது 'இசசிவதநுசை யெடுத்து வளைத்து நாணேற்றியவனுக்கே இம்மகளைக் கொடுப்பேன்' என்று அதனை கன்யாசுல்கமாக நியமிக்க, பற்பலர் முயன்றும முடியாதபின, திருமாலின் திருவவதாரமான இராமபிரான் அவ்வில்லை யெடுத்து வளைத்து நாணேற்றுகையில் அவ்வில் முறிந்தது என்பதாம், மலைக ளெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த வில்வடிவங்கொண்ட மேருமலையையே இத் தோள்கள் முறித்தன வென்றல், சாதாரணமான மலையை இவற்றிறகு உவமையாகக்கூறுதல் சிறிதும்தகாது என்றவாறு. ஒருமலை மற்றொரு மலையை முறிதது விழுத்தாது என்பது, தொனி. பி - மீ·—[1]திருவு. (சஉ)

ரு·—திருக்கழுத்தின் சிறப்பு.

கடற்படு பணிலமுங் கன்னிப் பூகமு
மிடற்றினுக் குவமையென் றுரைக்கு [1]மெல்லியோ
ருடற்பட வொண்ணுமோ வுரகப் பள்ளியா
னிடத்துறை சங்கமொன் றிருக்க வெங்களால்.

(இ - ள்.) உரகம பள்ளியான் - ஆதிசேஷனைச் சயனமாகவுடைய அத திருமாலினது, இடத்து - இடது திருகையில், உறை - (எப்பொழுதும்) பொருந்தியுள்ள, சங்கம் ஒன்று - (பாஞ்சஜந்ய மென்ற) திருசசங்கு ஒன்று இருக்க - (உவமைப் பொருளாகச சொல்லுதற்கு) தகுதியாயிருததலி னலே,-கடல்படு பணிலமும - கடலிலுண்டாகிற (சாதாரண) சஙகமும், கன்னி பூகமும - இளைய பாக்குமரமும, மிடற்றினுக்கு - (இராமபிரானது) திருக்கழுத்துக்கு உவமை - உபமானமாம, என்று உரைக்கும் - என்று சொல்லுகிற, மெல்லியோர் - சிற்றறிவுடையோரது கொளகையை, உடற் பட - அஙகீகரிக்க, எஙகளால்—, ஒண்ணுமோ கூடுமோ? (எ - று.)

சாதாரணசங்கத்தையும் இளங் கமுகையும் இராமபிரானது திருக் கழுத்துக்கு உவமை கூறுவார்கொளகையை மறுத்து, நாஙகள், அவ் வெம்பெருமானது பாஞ்சஜந்யத்தையே அதற்கு உவமைகூறுவோ மென்பது கருதது. கன்னி, இது, இஙகே இளமைகுண இலக்கணை. கன்னிப்பூகம் - சூலதள்ளாத கமுகு என்றவாறு. சஙகு - வடிவத்தக் கும், கமுகு - வரையுடைமைக்கும நெய்ப்பிற்கும் கழுத்துக்கு உவமை யென அறிக. மெல்லியோர் - அறிவீனர். உடற்பட - எதுகையமம்

நோக்கி வலிந்துநின்றது. உரகம் - மார்பிலுல் ஊர்வது; உரஸ் - மார்பு. சாதாரணசங்கதத்திலும் பாஞ்சஜன்யம் மிகசிறந்ததாகும். பி - ம்:—[1]வெள்ளி யோர்க்கு (இ0)

ருக.—திருமுகத்தின் சிறப்பு.

அண்ணறன் றிருமுகங் கமல மாமெனிற்
கண்ணினுக குவமைவே றியாது காட்டுகேன்
[1]றணமதி யாமென வுரைககத் தக்கதோ
வெண்மதி [2]பொலிந்தது மெலிந்து தேயுமால்.

(இ - ள்.) அணனல்தன் - பெருமைக்குணமுடைய இராமபிரானது, திரு முகம் - மேன்மையையுடைய முகம், கமலம் ஆம் - தாமரைமலரை ஒக்கும், எனின் - என்றால், கணணினுக்கு - (அப்பிரானது) திருக் கண்களுக்கு, வேறு யாது உவமை காட்டுகேன் - (அதகததாமரைமலரை விட்டு) வேறு எதனை உபமானமாக எடுதது க்காட்டவல்லேன்? வெள் மதி - வெண்ணிறமாகிய சந்திரனும், பொலிந்தது - (பதினாறுகலைகளும்) நிரம்பி விளஙகியிருந்தது, மெலிந்து தேயும் - (அவ்வாறே இராமல்) கலைகுறைந்து (நாளுகதொறும் வடிவமும்) குறையப்பெறும்: ஆல் - ஆதலால், தண் மதி ஆம எண - (திருமுகம்) குளிர்ந்தசந்திரனை யொக்கு மென்று, உரைகக தக்கதோ - சொல்லதகதோ? [தக்கதன்றென்றபடி;] (எ - று)

புண்டரீகாகஷன் என்றும் பெரியோர்களால் திருமாலின் திருக்கண்கள் செந்தாமரைமலர் உவமைகூறப்பட்டிருத்தலாலும் அவற்றிற்கு அதனையன்றி வேறுஉவமை அகப்படாதாதலாலும் முகத்தின் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகிய கணணுகளே உவமையாகசசொல்லக்கூடிய தாமரையை அம்முக முழுமைககும் உவமைகூறுதல் சிறவா தாதலால், அததாமரைமலர் இராம பிரானது திருமுகததுக்கு நிகராகாது; என்றம ஒருபடியாய் விளங்கி களஙகம் சிறிதுமில்லாத அததிருமுகமணடலததுக்கு, குறையுந்தன்மையதாய் மறு வோடுகூடிய சந்திரனும் உவமையன்று என்பதாம். இராமபிரானது திரு முகசசிறப்பைக் கூறியமுகததால், திருக்கணகளின் சிறப்பையும் வெளியிட் டார். சந்திரன் வளருகாலம் சுக்கிலபகஷமென்றும் தேயுகாலம் கிருஷ்ண பகஷமென்றும் பெயர்பெறும. பி - ம்·—[1]எணமதிவிகேகீயேயப்பாரெனு [2]பொலிநததேமெலிந்ததேயலால். (இக)

வேறு

ருஉ.—திருவாயின் சிறப்பு

ஆரமு மகிலு நீவி யகன்றதோ ளமலன செவ்வாய்
நாரமுண் டலாந்த செங்கேழ் நளினமென் றுகைக்க நாணும்
மீர முண் டமுத மூறு மின்னுரை யியம்பா தேனு
மூஙகுவெண் முறுவல் பூவாப் பவளமோ மொழியற் [1]பாற்றே.

(இ - ள்.) 'ஆரமும் அகிலும் நீவி அகன்ற தோள் அமலன் செவ்வாய் - சந்தனக்குழம்பும் அகிற்குழம்பும் பூசப்பட்டுப் பரந்துள்ள திருத்தோள்களை யுடைய குற்றமற்ற இராமபிரானது சிவந்த வாய்,—காரம் உணடு அலர்ந்த செம் கேழ் ளிணம் - கீரைக்குழித்து மலர்ந்த சிவந்த நிறத்தையுடைய தாமரை மலரை ஒக்கும்', என்று உரைக்க - என்று (உவமையெடுத்துக்) கூற, நாணும் - (தான் ஒப்பாகாமையால் அத்தாமரைமலர்) நாணமுறும்; ஈரம் உண்டு அமுதம் ஊறும் இன் உரை இயம்பாது ஏனும் - குளிர்ச்சியைப் பொருந்தி அமிருதம்போன்ற இனிமை சுரக்கின்ற இனியசொற்களைச் சொல்லாதாயினும், மூரல் வெள் முறுவல் பூவா - பற்களின் வெள்ளிய புன் சிரிப்புத்தானும் (தன்னிடத்துச் சிறிதும்) தோன்றப்பெறுத, பவளமோ—, மொழியல் பாறறு - உவமையெடுத்துக்கூறுக் தரத்தது? (எ - று.)

தாமரை மலர் இராமபிரானது திருவாய்க்குத தன்னை உவமையாகச் சொல்ல நாணுகின்றது; இனி, பவழத்தை உவமையாகக்கூறலாமென்றால், அதுவும் குளிர்ந்த இன்சொறகளைச் சொல்லாமையோடு புன்சிரிப்பும் கொணடிலது; ஆதலால், இவ்விருபொருளும் அப்பிரானது வாய்க்கு ஒரு சிறிதும் உவமையாகா வென்பதாம எதிரிலையணி. 'காரமுண்டு' என்பது - தாமரையின்செழிப்பு மிகுதிக்குக காரணமான நீர்வளததின் இருப்பைக் கூறியபடி. காரம் - கடவுளால் (முதலில்) படைகக்பட்டது என நீர்க்குக் காரணக்குறி; வடசொல், (காரன் - திருமால்) 'வெணமுறுவல்' 'என்றது, சிறிக்குங்காலத்துப் பற்களின் வெள்ளொளி சிறிது வெளிதாதோன்றலால். நாணும - (இழி பொருளை உவமை கூறியதனால் வாய்) காணகொள்ளும் எனினுமாம். பி - ம்:—[1]பாற்றே (௧௨)

வேறு.

௧௨.—பற்களின் சிறப்பு.

முத்தங் கொல்லோ முழுநிலவின் முறியின் றிறனே முறைய முதச், [1]சொத்தின் றுள்ளி வெள்ளி[2]யினங் தொடுத்த கொல்லோ துறையறத்தின், [3]வித்து முளைத்த வங்குரங்கொல வேறே சிலகொன் மெய்ம்முகிழ்த்த, தொத்தின் றொகைகொல் யாதென்று பல்லுக் குவமை சொல்லுகேன்.

(இ - ள்.) பல்லுக்கு - (இராமபிரானது) திருப்பற்களுக்கு, உவமை - உபமானம்,—முத்தம் கொல் ஓ - முதுதுகளோ? முழு நிலவின் முறியின் நிறனே - பூரணசந்திரனது துண்டுகளின் வரிசையோ? வெள்ளிஅமுதம் சொததின் துள்ளி இணம் முறை தொடுத்த கொல் ஓ - வெண்ணிறத்தை யுடைய தேவாமிருதமாகிய பொருளினுடையதுளிகளின் கூட்டம் வரிசைப் படததொடுத்துவைத்தவையோ? துறை அறத்தின் வித்து முளைத்த அங்குரம் கொல் - பலவழிகளாலுஞ் செய்யப்படுகிற தருமததினது விதையினின்று தோன்றிய முளையோ? மெய் முகிழ்த்த தொத்தின் தொகை கொல் - சத்திய

மாகிய மரத்தில் அரும்பின அரும்புகளின் தொகுதியோ? வேறே நிலகொல் - மற்றுஞ்நிலவாகிய மூல்லையரும்பு மயிலிறகினடி முதலியவைகளோ? யாது என்று சொல்லுகேன் - எதுவென்று (உவமைப்பொருளை நிருணயித்துச்) சொல்லவல்லேன் (யான்)? (எ - று.)

இச்செய்யுளிற்கூறிய உவமைகள், வெண்ணிறம்பற்றியன. நிலவு - சந்திரனுகது ஆருபெயர். முறி - தண்டு. பூர்ணசந்திரன் பல்லுக்கு உவமையாக எலாமையால், அசசந்திரனை கூறுக்கிய தண்டகளோவெனக் குறித்தார். இனி, நிலவின் முறியின் நிறமே என்பதற்கு - நிலவின் கொழுந்துகளின் வகைகளோ? என்றுமாம். சொத்து - ஸ்வம் என்ற வட சொல்லின் சிதைவு. துள்ளி - துளிரென்பதன் விரிதல். தருமத்தையும் சதுரியதையும் வெண்ணிறமுடையதாக கூறுதல் கவிமரபாதலால், தருமத்தின் மூலையையும், சதுரியமாகிய மரதத்தின் அரும்பையும, வெண்ணிற முடைய பறகளுகது உவமைகூறினர். தருமமும் சதுரியமும மிகப்பெரியனவாதலால், அவை சிறியபற்களுகது உவமமாகாவென்று கொண்டு, மூறையே அவற்றின் மூலையையும் அரும்பையும ஒப்புமையாகக் கற்பிதனாபோலும். 'தொத்து' என்றதற்கு ஏறப, மெய் - மரமென்று கொள்ளப்பட்டது. 'கொல்' என்பதை மூறையமூதசொதத்தின் துள்ளிகொல், வெள்ளியினம்தொடுத்த கொல்வென்று தனித்தனி கூட்டி யுரைப்பினுமாம். தொத்து என்னும பூங் கொத்தின் பெயர், இலக்கணையால், அரும்பை யுணர்த்திற்று. ஆங்காங்கு வரும் ஏதாகமென்னுஞ் சொல்லணி உற்றுநோக்கத்தகுது. பி - ம்:— [1]தொத்தின். [2]எனத். [3]வீததின். (நிகூ)

நிசு.—திருமுக்கின் சிறப்பு.

எள்ளா நிலத்திந் திரநீலத் தெழுந்து [1]கொழுந்து மரகதத்தின்
வள்ளா முழுமா நிழற்பிழம்பும் வேண்ட வேண்டு மேனியதோ
[2]தள்ளா வோதி கோபத்தைக் கவ்வ வந்து சார்ந்ததுவுங்
கொள்ளா வள்ள நிருமூககிற் குவமை பினனுங் குணிப்பாமோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரானது திருமூகது),—எள்ளா நிலதது இந்திர நீலத்து எழுந்த கொழுந்தும் - இகழப்படாத நல்லநிலததில் தோன்றிய இந்திர நீலரத்தினத்தினின்று உண்டான ஒளிகொழுந்தும், மரகதத்தின் வள்ளா முழுமா நிழல் பிழம்பும - மரகதரதினதினது நீகாத திரண்ட ஒளியின் திரட்சியும், வேண்ட - (தாம் உவமையாகத தன்னை) விருமப, வேண்டும - (தான் அவறறை உவமையாககொள்ள) விரும்புகிற, மேனியதோ - (தன்மையையுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; கோபததை - இந்திரகோபத்தை, தன்னா - விடாமல், கவ்வ - பிடித்தற்கு, வந்து சார்ந்தது - அருகில்வந்து சோந்ததாகிய, ஓதி உம் - பச்சோதியும், வள்ளல் திரு மூக்கிற்கு - வரையாமற்கொடுகது தன்மையுடையனான இராமபிரானது அழகிய திருமூக்கிற்கு, கொள்ளா - உவமையாகாது; (என்றுல்),—பின்னும் உவமை குணிப்பு ஆமோ- வேறே உபமானமும் சொல்லுதற்குக கூடுமோ? [கூடாது என்றபடி].(எ-று.)

இந்திர நீலத்தின் சுடர்கொழுந்தும், மரகதத்தின் நிழற்பிழம்பும் திருமூகத்திற்கு நிறத்தில் உவமையாகா வென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் கருத்து. இந்திரகோபத்தைக் கவ்வும் பச்சோந்தி - சிவந்த அதரத்தை யுடைத்துள்ள மூக்கிற்கு வடிவும் நிறமும் பற்றிய உவமை. அதரத்திற்கு இந்திரகோபம உவமைகூறப்படுதலை "இந்திரகோபங்களே யெம்பெருமான் கனிவாயொப்பான், சிந்தும்புறவிற் றென்திருமாலிருஞ்சோலையே" என்ற விடத்தும காண்க. கோபம்=இந்திரகோபம; தம்பலப்பூச்சி. இச்சொல், முதற்குறை விகாரத்தினபாற்படும. இந்திரநீலம் - ஒருவகையிரத்தினம். நிழல் - ஒளி. ஒத்தி - ஒணான்; ஒத்தியென்பதன் இடைக்குறை விகாரம். கெளவ=போலி. உம்மை, பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

இனி, இச்செய்யுளுகு வேறுபொருளும் உரைக்கப்படும்; அதுவரு மாறு:—பசசோந்தி நல்ல நிலதத்தில்தோன்றியஇந்திரநீலரத்தினத்தினின்று உண்டான சுடாக்கொழுந்தினாலும்மரகதரத்தினத்தினதுஒளித்திரட்சியினா லும் விரும்புதற்கு உரிய மேனியழகையுடையதன் ருகையால், அப்பச சோந்தி இந்திரகோபத்தை விடாமற்பிடிததறகு அருகில்வத்து சோந்ததாயி னும் இராமபிரானதுதிருமூக்கிற்கு உவமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது; இதுவேஇவ்வாறானபோது வேறுஉபமானம்சொல்லத்தகுவோமோ? என் பது. சிவநததிருவதரதைசசேர்ந்திருக்கும்திருமூக்கிற்கு இந்திரகோபத் தைக் கவ்வும் பசசோந்தியைஉவமைகூறலாமாயினும், இராமபிரானது திரு மூகனது நிறதநிறம் இந்திரநீலதினை சுடாக்கொழுந்தினாலும் மரகதத் தின் நிழற்பிழம்பினாலும் விரும்பம்படுதலபோல அப்பசசோந்தியின்நிறம் அவற்றால் விரும்பப்படாமையின், அஃது உவமையாகா தென்றவாறு. பி - ம்.—[1]கொழுந்தின். [2]கள்ளார். (இச)

ருடு —திருப்புருவத்தின் சிறப்பு.

[1]பனிக்கச சுரத்துக் கரன்முதலோர் கவந்தப் படையும் பல்பேயுந்
தனிக்கைச் சிலையும் வானவரு முனிவர் குழுவுந்தனியறனு
மினிக்கட் டழிந்த தரக்கர்குல மென்னுஞ் சுருதி யீரிரண்டுங்
குனிக்கக்[2]குனிந்த புருவத்துக் குவமநீயே கோடியால்.

(இ - ள்.) சுரதது - தணடகாரணியத்தில், கரன் முதலோ - கரன் முதலிய ராக்ஷசர், பனிக்க - (அச்சததால்) நடுகவும், கவந்தம் படை யும் - (அவர்களது) தலையற்றஉடம்பின் தொகுதியும், பல் பேயும்-(அவற்றை யுணணவந்த) பல பேய்களும், தனி கை சிலையும் - ஒப்பற்ற (தனது) திருக் கையில் தாஙகியுள்ள வில்லும், வானவரும - தேவாகளும், முனிவர் குழு வும் - இருடிகளதுகூட்டமும், தனி அறனும - ஒப்பறற தருமமும், 'இனி—, அரக்கா குலம் - இராக்கதா கூட்டம், கட்டு அழிந்தது - முழுவதும் அழிந்ததாம,' என்னும - என்றுகளிக்கிற, சுருதி ஈர் இரண்டும்- நான்கு வேதஙகளும், குனிக்க - கூததாடுமபடி, குனிந்த - தான் வளைந்த, புருவதது்கு - (இராமபிரானது) திருப்புருவத்துக்கு, உவமம் -

உபமானததை, நீயே—, கோடி - கணடுகொள்வாயாக; (எ - று)—என்னுற் கூறமுடியாது எனபதாம ஆல் - ஈறறசை.

இராமபிரான் கோபத்தாற் புருவததைச சிறிது நெறித்துக கோதண்டத்தைக கையில் எடுத்து நாணேற்றியமாத்திரத்தில், ஜநஸ்தாநத்திலிருந்து எதிர்ததுவந்த கரன்மூதலிய அரகாகளனைவரும் அஞ்சிநடுநகுவாராயினர்; அவர்களது உடமபுகளெலலாம, தலையறபட்டவேகத்தாற குதித்துக கூத்தாடின; அவறறை உண்பதறகு வந்தபலபேயகள அவ்விடத்து மிகுந்த இரைகிடைததனால் மகிழநது கூததாடின; அவறறைக்கண்டு 'இனி இவ்வாறே அரகர்குலம்முழுவதும் ஒழியும' என்று நினைதது மகிழ்நது அகளிப்பினால் தேவர்களும் முனிவாகளும தருமதேவதையும் வேதபுருஷனும கூததாடினர் என்பதாம். எனவே, இபபடிபபட்ட பேராறறலையுடைய புருவத்துககு ஒப்புசசொல்லல் அரிது என்றவாறு. 'இனிக்கட்டழிநதது அரகர் குல மெனனும' என்ற விசேடணததை வானவாமுதலிய மூன்றுகும கூட்டுக. படையும் பேயும் கிலேயும் வானவரும குழுவும அறனும சுருதியும குனிக்க - உடனவிற்சியணி. காரணமாகிய கிலேயின வலிவும் காரியமாகிய கவநதப்படையும பலபேயும முதலியன கூத்தாடினமையும ஒருநகுகிழ்ந்தனவாகக கூறியது, முறையிலுயர்வுநவிற்சியணி; இதனை வடனூலார் அகரமாதிசயோகதி யென்பா. இவ்விரண்டு அணியும ஒருசேரக கலநது வந்தது, உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி

கரன் - பூவிக ராகூசசிரேஷ்டனுன சுமாலியின் மகளும, இராவணன் தாயான கேகசியின் தஙகையும, இராவணனது தநதையான விசிரவமுனிவரையே கொழுநனுக அடைந்தவளுமான கும்பீநசியின் குமாரன், இராவணனுககுத தமபிமுறையில நிறபவன். தணடகாரணியததிலே ஜநஸ்தாநததில் சூர்பபணகை வசிபபதறகென்று ஏறபடுதிய இராசகியததில அவளுககுப் பாதுகாவலாகவும் அவளிட்ட கட்டளைப்படி நடத்தறகாகவும இராவணனுல நியமிதது வைககப்பட்ட பெரிய அரககா சேனைககு முதலதலைவன். கரன என்னும் வடசொலலுககு - கொடியவனென்று பொருள். சூர்பபணகை தனது சில உறுபபுக்களை அறுததிட்ட ராமலக்ஷ்மணராமீது கறுசகொணடு சென்று கரனகாலில் விழுந்து புலமபி முறையிட, அவனை மிகபபெரிய சேனையோடும், அறுபதலகூம படைவீரரோடும, சேனைததலைவர் பதினலவரோடும, தூஷணன் திரிசிரா எனனும் முகியசேனுபதிகளோடும் புறபபட்டுச செருககிலிரைததுவந்து போதொடஙகுகையில், இராமன, பாணசாலையினினறு போகசோலஙகொணடு வெளிபபட்ட லக்ஷ்மணனை விலகிச சீதைககுக்காவலாக வைததுவிட்டு, தான தனியே எதிர்ததுசசென்று பெருமபோர்செயது பலரையுமஅழிதது முடிவிற கரனையுக் துணிதது வெறறிகொணடன னெனக.

சூரம் - ஜவரம்; வெபபமுடையதெனக காட்டைக குறிக்கும கவர்தல - கடிதல்; தொழிலுடன்கூடிய தலையறறஉடல். சேனையில் மிகப்

பெரியதொகை இறந்தபொழுது கவந்தம் எழுந்துகூத்தாடு மென்றல், மரபு. படை – இங்கே, தொகுதிக்கு இலக்கணை. இனிக்கட்டு அழிந்தது – தெளிவு பற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக கூறிய காலவழுவமைதி. பி – மீ:— [1]பனிக்கற். [2]குனிக்கும். (நடு)

நகூ.—திருநெற்றியின் சிறப்பு.

வருநாட் டோன்றுந் தனிமறுவும் வளர்வுந் தேய்வும் வாளரவ
மொருநாட் கவ்வு முறுகோளு மிறப்பும் பிறப்பு [1]மொழிவற்ற
விருகாற் பகலி னிலங்குமதி யலங்க லிருளி னெழி னிழற்கீழ்ப்
பெருநா ணிற்பி னவநெற்றிப் [2]பெற்றித் தாகப் பெறுமன்னே.

(இ – ள்.) இரு நால் பகலின் – அஷ்டமியென்னும் எட்டாந்திதியில், இலகு – விளகுகுகிற, மதி – அத்தசந்திரன்,—வரு நாள் தோன்றும் தனி மறுவும் – தான் உதயமாம்போதே உடன்தெரிகிறதொரு களங்கமும், வளர்வும் – (சிலகாலததில்) வளர்தலும், தேய்வும் – (சிலகாலத்திற்) குறைதலும், வாள் அரவம் ஒரு நாள் கவ்வும் உறுகோளும் – வாள்போலக்கொடிய பாம்பி னுற் சிலகாலத்திற் பற்றப்படுகிற துன்பமும், இறப்பும் – அஸ்தமனமும், பிறப்பும் – உதயமும, ஒழிவுஉற்றல் – நீங்கப்பெற்று,—அலகில் இருளின் – அசைகின்ற இருட்டின், எழில் நிழல்கீழ் – அழகிய நிழலில், பெரு நாள் – மிகப்பலகாலம், (எப்பொழுதும்), நிற்பின் – நின்றல்,—அவன் நெற்றி பெற்றித்து ஆகபெறும் – அவ்விராமபிரானது திருநெற்றியின் தன்மையை யுடையதாகப்பெறுமே; (எ – று.)—மன், ஓ – ஈறறசை.

அஷ்டமீசந்திரன்ஒன்று இயல்பாகக் களங்கம் நீங்கி வளாவுதேய்வுக ளில்லாமல் சிலகாலததுஉண்டாகுங் கிரகணமு மின்றி உதயாஸ்தமனமுமில் லாததாய் என்றும ஒருபடியாய இருளின்கீழ் நிலையாக நிற்குமாலை, அத் தப் பாஸ்கரசந்திரன் இராமபிரானது திருநெற்றிக்கு உவமையாம்; அப்படிப் பட்டதொன்று உலகததில் இல்லாமையாலே, தனக்குத்தானே உவமையாவ தன்றி அப்பிரானது நெற்றிக்கு உவமைப்பொருளில்லை யென்பதாம். இகழு உபமேயமாகிய முகததிற்கு உபமானமாகியபிறைச்சந்திரன் இன்னவாறிருத் தால் உவமையாகுமென்று கூறியது – உயிர்த்துணர்வணியாகும்: இது, வட மொழியில் ஸம்பாவனாலங்காரமெனப்படும். 'வருநாள் தோன்றுந் தனிமறு' என்றது, அக்களங்கம் எப்பொழுதும் சந்திரனைவிட்டு நீங்காமல் உடனிருக் குந்தன்மையை உணர்த்துதற்கு. பூர்ணசந்திரனுககு உள்ள வாளரவுகவ்வு தலைக் குறைச்சந்திரன்மேலேற்றிக் கூறியது, ஒருவகை உபசாரவழக்கு. இராமபிரானது கருநிறமுள்ள திருகுழறகற்றையின்கீழ் விளகுகுந்திருநெற் றிக்கு, எந்நாளும இருளினகீழ்ப் பொருந்தும் மதியையே உவமை கூறலா மென்க பகலிலும் இருத்தலால், குறைமதி, என்றும் இருளின்கீழ் நில்லாத தாகும. பி – மீ:—[1]ஒழிவுற்ற. [2]பெற்றிற்று. (நகூ)

ருஎ.—திருக்குழலின் சிறப்பு.

நீண்டு [1]குழன்று நெய்த்திருண்டு [2]நெறிந்து செறிந்து நெடுநீலம்
பூண்டு புரிந்து [3]சரிந்துகடை சுருண்டு புகையும் நறும் பூவும்
வேண்டு மல்ல வெனத்தெய்வ வெறியே கமழு நறுங் குஞ்சி
யீண்டு சடையா யினதென்றன் மழையென் றுரைத்த [4]ழிழிபன்றே.

(இ - ள்.) 'நீண்டு - நீட்சியுடையதாய், குழன்று - திரண்டு, நெய்த்து - வழுவழுப்புப்பொருந்தி, இருண்டு - கறுத்தது, நெறிந்தது - ஒழுங்குபட்டு, செறிந்து - அடர்ந்து, நெடு நீலம் பூண்டு - மிகக கருநிறததை இயற்கைக் குணமாகக்கொண்டு, புரிந்து - மூறுகுப்பட்டு, சரிந்து - (பின்னே) தாழ்ந்து, கடை சுருண்டு - நுனி சுருளப்பெற்று, புகையும் நறும பூவும் வேண்டும் அல்ல என-(அகில் முதலியவற்றின் வாசனைப்) புகையும் நல்லமணமுடைய பூக்களும் வேணடுவனவல்ல வென்னும்படி, தெய்வம் வெறியே கமழும - தெய்வதத்தன்மையையுடைய இயற்கைமணமே வீசுகிற, நறுங குஞ்சி-(இராம பிரானது) நல்ல திருக்குழல், ஈண்டு சடை ஆயினது-இபபொழுது திரணட சடையாய்விட்டது,' என்றுல—, மழை என்று உரைததல் - மேகம(அதற்கு உவமை) என்று சொல்லுதல், இழிபு அன்றே - தாழ்வன்றே? [தாழ்வேயாம் என்றபடி]; (எ - று.)

'ஈண்டு' என்றது, வனவாசஞ்செய்யும் இப்பொழுது என்றவாறு. இங்குக்கூறிய இபபொழுது சடையாயுள்ள இராமபிரானது திருக்குழலினது தன்மைகள் மேகத்திற்குச சிறிதுமில்லை யாதலால், அமமேகம் உவமையாகாது என்பதாம். நெய்த்து - எணணெய் தடவப்பெற்று என்றுங கொள்ளலாம். உத்தமசாதியரான ஆடவர்மகளிரது தலைமயிர்கள் இயற்கைமணமுடையனவாமென்பது, நூற்றுணிபு. திருகுழலின் இயற்கைமணம், இதற்குமேல் வாசனையூட்ட முடியாதவாறு பூ புகை முதலியவற்றினும் மிக்குள்ளதென்பது, மூன்றுமடியின்கருத்து. சடை - ஜடா என்னும் வடசொல் திரிபு. "நெயத்துக கருகி நெறிதவிடும் பூமாலை, வைததுக் கடைகுழன்று வார்ந்தொழுகி - மொய்ததளிர்கள், சூழ்ந்து வடிவம்பலமபித தூஞ்சுடைத்தா யூட்டு புகை, வாழ்நது தகாதகமழுமால" என்ற இரத்தினசுருக்கச்செய்யுள் இங்குக் கருதத்தக்கது. பி - ம்:—[1]சழன்று. [2]நெறித்துச்செறிந்து. [3]கடைசுருணடு புகையுநறும் பூவேஙையவும. [4]இழிவாமால். (ருஎ)

ருஅ.—நடையின் சிறப்பு.

புல்ல லேற்ற திருமகளும் பூவும் பொருந்தப் புவியேழு
பெல்லை யேற்ற நெடுஞ்செல்வ மெதிர்ந்த ஞான்று மஃதின்றி
யல்ல லேற்ற கானகதது மழியா நடையை [1]யிழிவான
மல்ல லேற்றி னுளதென்றன் மத்த யானை வருந்தாதோ.

(இ - ன்.) 'புல்லல் ஏற்ற - (தன்னிடம் வந்து) சேர்தலை விரும்பிய, திருமகளும் - இலக்குமியும், பூவும - பூமிதேவியும், பொருந்த - (வந்து தன்

னிடதிற) பொருந்துமபடி, புவி ஏழும் எலலை ஏற்ற நெடுஞ் செலவம்-ஏழு தீவுகளையும தனக்கு எல்லையாகக்கொண்ட பெரியசெலவதனை, எதிர்ந்த ஞான்றும் - (தசரதசகரனாத்தி கொடுகக்க தான்பெற) இணைஇய பொழுதும், அஃது இன்றி ஆசசெல்வம கிடைத்தல் இல்லையாய, அல்லல் ஏற்ற காலைதனும - துன்பத்தைத்தருவதான காட்டில் வாழபொழுதும், அழியாதன் தன்மைமாறுத, நடையை-(இராமபிரானது) நடையை,—இழிவு ஆன-இழிந்ததாகிய, மல்லல ஏற்றின் - வலிமையையுடைய காளையினிடத்து, உளது - உள்ளது,' என்றல் - எனறுசொன்னல், மத்தம் யானை - மதம பிடித்த யானை, வருநதாதோ - வருததமடையாதோ? (எ - று.)

இன்பமநோநதகாலதனும துனபமநோநதகாலதனும் என்றும் ஒருபடியாகவுளள இராமபிரானது கமபீரமான பெருமிதநடைக்கு, இனப துன்பஙகளில் ஒருபடியாயிராத எருதினது நடையை உவமைகூறினல், அப்படிப்பட்ட நடையையுடைய களிறறியானை தன்னை உவமைகூறவில்லையெனறு வருநதுமாதலால, இவ்விரணடையும உவமைகூறுதல பொருநதாதென்பதாம. இராமபிரான நாடுதுறநது காட்டிறகுசசெலவதைபபற்றிச சிறிதும வேறு பாடுறாதிருநதன னெனபதை, ''இப்பொழு தெமமஞ்ஞாலியமபுதற கெளிதே யாருஞ, செப்பருங குணததிராமன றிருமுகச் செவ்வி நோக்கி, னெப்பதே முனபு பின்பவ் வாசக முணரககேட்ட, வபபொழு தலாந்த சென்தா மரையினை வென்றதமமா'' எனற அயோததியாகாண்டச செய்யுளகொணடு அறியலாம பூ - வடசொல. 'நெடுஞசெல்வம' என்றது, உலகமுழுதாளும சகரவாத்தி பதவியை. கானகத்து அல்லலேற்றஞான்று என்றும கூட்டலாம பி - ம்:—[1]அழிவான. (நிஅ)

நகூ.—இராமபிரான் கூறிய அடையாளமொழிகளை அநுமான் சீதைக்கு எடுத்துக்கூறத்தொடங்குதல்.

இன்ன மொழிய வம்மொழிகேட் டெரிபி னிட்ட மெழுகென்னத்
தன்னை யறியா தயர்வாளைத் தரையின் வணங்கி நாயகஞர்
சொன்ன [1]சூறியுண் டடையாளச சொல்லு மூளவா லவைதோகை
யன்ன நடையாய [2]கேட்கெனன வறிய வறைவா ஞயினான்.

(இ - ள்) இன்ன மொழிய - இவ்வார்த்தைகளை (அநுமான்) சொல்ல, அ மொழி கேடடு - அசசொறகளைச் செவியேறறு, எரியின இட்ட மெழுகு எனன - நெருபபிலேபோகடட மெழுகுபோல, தன்னை அறியாது அயாவாளை - தன்னைததான் அறியாமல் [தனவசமதப்பிய பரவசமாயத] தளரகிற பிராட்டியை, (அநுமான்), தரையின வணஙகி - பூமியிலேவிழுந்து [சாஷ்டாஙகமாகத] தணடனிட்டு, 'நாயகஞர சொன்ன சூறி உணடு - (உனது கணவனுகிய) இராமபிரான (எனனிடம) செல்லியனுபபிய குறிபபுகளும உணடு அடையாளம சொல்லும உள - அடையாளமான வார்த்தைகளும

உள்ளன: அவை - அவற்றை, தோகை-மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே! அன்னம் நடையாய் - அன்னம்போன்ற நடையையுடையவளே! கேட்க - (நீ) கேட்பாயாக', என்ன - என்றுசொல்லி, அறிய - தெரியும்படி, அறைவான ஆயிஞன் - (அவற்றைச) சொல்பவனுயிஞன்; (எ - று.)—அவற்றை, மேற் கூறுகின்ருர்.

'சொன்ன குறி' என்றது, சீதையின் திருமேனியடையாளங்களைக் கூறியதை. 'சொன்னகுறி உண்டு' என்பதற்கு - ஸ்வர்ணமயமான அடையாளமாயுள்ள மோதிர முணடென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். [சொன்னம்=ஸ்வர்ணம்.] "மயில்கணடன்ன மடநடைமகளிர்," "மயிலெனப் போந்து," "மணிமயிறழுழில்," "நடைமயிலே" என முன்னோர் மயிலை நடைக்கு உவமையாகக்கூறியிருத்தலால், தோகை அனைய நடையாய் - மயிலையும் அன்னதையும ஒப்போன்ற நடையையுடையவளே! என்றும் பொருள்கொள்ளவுமாம. பி - மீ:—[1]குறிகோள். [2]கேட்கவென. (நுகூ)

வேறு

சுஎ.—இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - அரிவடையாளச் சொற்கள் இன்னவென அநுமான் சீதையினிடம் விண்ணப்பித்தல்.

நடத்தலரி தாகுநெறி நாள்கள்சில தாயர்க்
கடுததபணி [1]செய்திவணி ருத்தியென [2]வச்சொற்
குடுத்ததுகி லோடுமுயி ருக்கவுட லோடு
மெடுத்தமுனி வோடுமைய னின்றதுமி சைப்பாய்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) 'நெறி - காட்டுவழி, நடத்தல் அரிது ஆகும் - (நீ) நடந்து செல்லுதற்கு அரியதாகும. நாள்கள் சில - (நான் வனத்துக்குப்போய்வரும) நாள்களோ சிலவாம். (அதுவரையில்), தாயர்க்கு அடுதத பணிசெய்து இவண் இருத்தி - (என) தாய்மார்க்குத தக்க பணிவிடைகளைச செய்துகொண்டு இங்கேயே [அயோததியிலேயே] இருப்பாய', என-என்று (நான்) சொல்ல, அ சொற்கு - அந்தச சொல்லைக கேட்டும், உடுதத துகிலோடும் - உடுத்த வஸ்திரத்துடனேயும், உயிர உக்க உடலோடும் - உயிர்நீங்கினதுபோன்ற உடம்புடனே, எடுதத முனிவோடும் - (என்னிடத்திற்) கொண்ட கோபத்துடனேயும், அயல் நின்றதும் - (என்) அருகில் (அசசீதை) நின்றதையும், இசைப்பாய் - (நீ அவட்கு) அடையாளமாகச சொல்வாய்; (எ - று.)—இங்ஙனம் இராமபிரான் தன்னிடதது கூறியதை அநுமான் சீதையினிடத்து விண்ணப்பிக்கின்றனன்.

"முன்புநானறிகிலா முளிநெடுங்கானிலே, யென்பினே போது வான் நினைதலியோ வேழைநீ, யின்பமா யாருயிர்க் கினியையா யினை யினித், தன்பமாய் முடிதியோ வென்றதுஞ் சொல்லுவாய்", "ஆன பேரரிஞ்சை தடவிசேர் வாயுனக், கியானலா தனவெலா மினியவோ

வினியெனு, மீனுலாநெடுமலர்க் கண்கணீர்விழ விழுங், தானிலா வுயிரின்வெந் தயர்வதும் மூரைசெய்வாய்" என்ற காடவிட்டபடலச் செய்யுள்களின் பொருளநுவாதம், இது. பதினெண்குவருஷமாயிருக்கவும் 'நாள்கள்சில' என்று இராமன் கூறினது, 'அக்காலவெல்லையை மிகவுஞ்சிற்சிறிதாகவெகு விரைவில் மீண்டுவருவேன்' என்று அப்பிராட்டிக்குத் தேறுதல்கூறிய வாறும். 'உடுத்ததுகிலோடும் அயல்நின்றது' என்றது, அப்பிராணுக்கு முன்னே தான் காட்டுக்குப்புறப்பட்டுச் சித்தமாய் நின்றது என்றபடி; 'உடுத்ததுகிலோடும்' என்றது - உலகவழக்கு. "அனையவேலையகன்மனை யெய்தினள், புனையுஞ் சீரந் துணிந்து புனைந்தனன், நினைவில் வள்ளல்பின்வந்தயல் நின்றனள், பனையி னீள்கரம் பற்றிய கையினள்"என்றார், அபோத்தியா காண்டத்தில். இராமபிரான்சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டுப் பொறுதி தோன்றின வருத்தத்தின் மிகுதியையும், அச்சத்தின் மிகுதியையும் விளக்க, 'உயிருக்கவுடல்' என்றது. பி - மீ:—[1]செய்திலன். [2]அச்சுற்று. (சுo)

சுக. நீண்டமுடி வேந்தனரு [1]ளேந்திநிறை செல்வம்
பூண்டதனை நீங்கிநெறி போதலுறு நாளி
ணுண்டகர ராரை யொடு வாயிலக லாமுன்
யாண்டையது காணெனை விசைத்தது மிசைப்பாய்.

(இ - ள்.) நீண்ட முடி வேந்தன் அருள் ஏந்தி - நீட்சியான கிரீடத்தையுடைய தசரதசக்கரவர்த்தியின் ஆஜ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டு, நிறை செல்வம்பூண்டு - நிரம்பிய (உலகமுழுதாளுஞ்) சிறப்பை (முதலில்) ஏறுகொண்டு, (பின்பு), அதனை நீங்கி - (அரசெல்வத்தை கைகேயிகட்டளையாற்) கைவிட்டு, நெறி போதல் உறு நாளின் - (காட்டுக்குச்செல்லப்) பிரயாணம் புறப்பட்டபொழுது, ஆண்டகர் ஆரையொடு வாயில் அகலாமுன் - (நான்) ஆளுதற்குஉரிய அவ்வயோதிபாபுரியின் மதிலோடுகூடிய கோட்டை வாயிலைக கடந்துவருவதற்கு முனனமே, கான்யாணடையது என இசைத்தும்-(என்னைநோக்கிச்சீதை) 'காடு எவ்விடத்தி லுள்ளது?' என வினவியதையும், இசைப்பாய் - (நீ அவட்கு அடையாளமாகச) சொல்வாய்; (எ - று.)

"மல்லன்மா நகர்துறந் தேகுநாண மதிதொடுத, கல்லின்மாமதின் மணிக் கடைகடந்திடுதன்மு, னெல்லைதீர்வரிய வெகுகாணம யாதோவெனுஞ், சொல்லிடு ளஃதெலா முணரநீ சொல்லுவாய்" என்ற செய்யுளின் அநுவாதம், இது. இதனால், பிராட்டியினது கணவன் திருமனையையேயன்றி வேறொன்றையும் அறியாத தன்மையும, சௌகுமாரியமும், பேதைமையும் வெளியாம. இராசசியத்தையாள்வதில் விருப்பாவது வெறுப்பாவது தனக்கு இல்லையாயினும் பித்ருவாகியபரிபாலனஞ்செய்வதே தனக்கு மேலான தருமமெனகருதித் தான் முன்பு அதற்கு உடன்பட்டன னென்பான், 'வேந்தனருளேந்தி நிறைசெல்வம பூண்டு' என்றான்; "தாதை யப்டிசுரை செயத தாமரைக்கண்ணன், காதலுற்றிலனிகழ்ந்திலன் கடனிதென்

முணர்ந்து, யாது கொற்றவனேவிய ததுசெய லன்றே, நீதி யெற்கென நினைந்து தன்பணி தலைநின்றான்", என்ற அயோத்தியாகாண்டச செய்யுளை யுகாண்க நீண்ட மூடி - வம்சபரம்பரையாகவந்த கிரீடமுமாம். நெறிபோ தல் - பிரயாணப்படுதல். ஆரை - மதில். பி - மீ:—[1]வேண்டி. (சுக)

சுஉ. எள்ளரிய தேர்தரு சுமந்திர னிசைப்பாய்
வள்ளன்மொழி வாசக மனத்துயர் மறந்தாள்
கிள்ளையொடு பூவைகள் [1]கிளர்த்தல் கிளவென்னும்
பிள்ளையொடு தன்றிற மூணர்த்துதி [2]பெயர்த்தும்.

(இ - ள்.) 'எள் அரிய தேர் தரு சுமந்திரன் - இகழ்வதற்கு அருமை யான [ஒருகுற்றமுமில்லாத] இரதத்தை ஓட்டுகிற சுமந்திரனே! வளவல் மொழி வாசகம் - இராமபிரான் தேறுதல்கூறிய வார்த்தைகளால், மனம் துயர் மறந்தாள் - (சீதை) மனததிலுள்ள துன்பத்தை நீங்கினவளாக, இசைப்பாய் - நீ சொல்வாய்: கிள்ளையொடு பூவைகள் - (நான் வளர்த்த) கிளிகளையும் காகணவாய்ப்பறவைகளையும், கிளர்தல் - வளர்க்கவேண்டிய வகையையும், கிள - சொல்வாய்', என்னும் - என்று (அயோத்தியிலுள்ள ஊர்மிளைமுதலியோர்க்கு வனத்திலிருந்து சுமந்திரனிடம்செய்தி) சொல்லி யனுப்பின, பிள்ளையொடு - இளமைக்குணமுடைய அசகீதையோடு, தன் திறம் - அவள் இவ்வாறுசொன்ன செயதியை, பெயர்த்தும் - மீண்டும், உணர்த்துதி - (அவளுக்கு அடையாளமாகச்) சொல்வாய்; (எ - று.)

ஸுமந்தரன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - நல்ல ஆலோசனையுடையவ னென்றுபொருள்; இவன், தசரதனுக்கு வம்சபரம்பரையாய் வந்த மந்திரியும் சாரதியுமா யுள்ளவன்; (இராசாங்கதத்துப்பொருள் வரவுசெலவுகளைக் கவனிக்கும் பிரதான உத்தியோகஸ்தனுக்கு 'சுமந்திரன் என்றபெயர்' என வடமொழிநீதிநூல்கள்கூறும்; இவன், மந்திரிகளுக்கிறிதுதாழ்ந்தவன்.) இச சொல், அணைமைவினையாதலின், இயல்பாய்நின்றது. மனத்துயர், காட்டை விட்டுக் காட்டுக்குசசென்றதனு லாகியது. இனி, இரண்டாமடிக்கு - தசரத சகாரவர்த்தி வனத்திற்குப் போம்படிசொன்ன வார்தையா லாகிய மனத துன்பத்தை நீங்கினளென்றும் பொருள்கூறலாம். பிள்ளை - ஆண் பெண் என்ற இருபாற்கும் பொதுவாகவரும் இளமைப்பெயர்; "தவழ்பவைதாமு மவற்றேரன்ன" என்னுந் தொல்காப்பியசூத்திரத்து 'தாமும்' என்றதனால் இது சிறுபான்மை உயர்திணைக்கும் உரியதாய்வரு மென்க. சீதை இவ்வாறு சொன்னது, காட்டைவிட்டுச் சிறிதுதூரம்சென்றதும் சுமந்திரனை அனுப்பி விட்டபொழுது; "அன்னவள்கூறுவா ளாசாக கதையாக, கென்னுடை வணக்கமுன் னியம்பி யானுடைப், பொன்னிறப்பூவையுக கிளியும் போற்றுகென், றுன்னு மென் றங்கையர்க குணர்த்துவா யென்றாள்" என்றார் அயோத்தியாகாண்டததில். இச்செய்யுளுக்கு வேறு வகை

யாகவும பொருளகொள்ளலாம. பி - ம்.—[1]இளததல், வளாததல். [2]பெயாந்தாய்.

(சுஉ)

சுஉ.—அநுமான் இராமபிரானது மோதிரத்தைச் சீதைக்குக் காட்டுதல்

மீடடுமுரை வேண்டுவன விலலெனை மெய்ப்பேர்
தீட்டியது தீடடரிய செய்கையது செவவே
நீட்டிதென நேர்ந்தன னெனுநெடிய கையாற்
காட்டின னெராழியது வாணுதலி கண்டாள்.

(இ - ள.) மீட்டும் உரை வேணடுவன இலலை என - மீணடும்மீண்டும் (அடையாளமாகச) சொலலவேணடுமவை இல்லை என்று எணணி,—'(இராம பிரான்), மெய போ தீடடியது - (தனது) உணமையான திருப்பெயர் எழுதபபெறறுள்ளதும், தீட்டு அரிய செய்கையது - (சித்திரத்திலும) எழுதுதற்கரிய வேலைதிறமுடைபதுமாகிய, இது - இமமோதிரத்தை, செவ்வே நீட்டு - நேராக (ச சீதைகையில) கொடுப்பாய, என - எனறு சொலலி, நோநதனன - (இமமோதிரததைக) கொடுததான்,' எனு - எனறுசொல்லி, (அநுமான), நெடிய கையால் - நீண்ட (தனது) கைகளால, ஓர ஆழி - ஒரு மோதிரததை, காடடினன் - (எதிரதுக) காணபிததான் அது - அதனை, வாள் நுதலி-ஒளிபொருந்திய நெறறியையுடைய சீதை, கண்டாள்;—(எ-று)

பல அடையாளமொழிகள் கூறுவதனினும் சிறநத அடையாளமாகிய மோதிரததை யெடுத்துககாட்டுதலே நனறெனறு கருதி அநுமான் ராமநாமாங்கிதமோதிரததைச சீதைகருக காடடின னென்றவாறு. ''மைத்தகுமா மலர்கருழலாய் வைதேவி விண்ணபபம, ஒத்தபுகழ்வானரக்கோ னுடனிருநது நினைததேட, அததகுசீ ரயோத்தியாகோ னடையாளமிவை மொழிநதான், இத்தகையாலடையாள மீதவன்கை மோதிரமே'' என்பது, பெரியாழ்வார திருமொழி. அநுமான தன்னை மெயபபிதததற்காக இராமனது பழையவரலாறுகளை யெலலாம சீதையினிடம எடுதது சசொன்னதாக முதனூலிற கூறியுளளது பலவகைப் பயனகளுகருக காரணமான மகிமையுடைததாயிருததலால், ராமநாமம, 'மெயப்போ' எனப்பட்டது தீட்டரிய செயகையது என்பதறகு - (ஒருவராலுஞ்) செயயமுடியாதது என்றும் உரைகலாம. இரணடாமடி - முற்றுமோனை

(சுஉ)

சுஊ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அதுகணட சீதையின்தன்மையைத் தெரிவிக்கும்

இறந்தனர் பிறந்தபய னெய்தினா கொலென்கோ
[1]மறந்தன ரறிநதுணாவு வந்தனர் கொலென்கோ
துறந்தவுயிர் வந்திடை தொடாந்தது கொலென்கோ
திறந்தெரிவ தெனனெகொலி நன்னுதலி செய்கை.

(இ - ள) நல் நுதலி இ செயகை - அழகிய நெற்றியையுடைய பிராட்டியினது (பெறுதறகரிய மோதிரத்தைப பெற்றமகிழும்) இச்

செய்கைகளு, (உபமானம்),—இறந்தனா பிறந்த பயன எய்தினாகொல் எனகோ - (மனிதபிறபபெடுதததற்குப்பயனுய் மறுமைகு உதவும தவம முதலிய நற்கருமஙகளைச செயயாமலே) இறநதவாகள பிறப்பின் பயனுகிய அவற்றை (த தறசெயலாய)ப் பெறறாகள என்றுசொல்வேனே? மறந்தனா அறிந்து உணர்வு வந்தனாகொல என்கோ - (ஒன்றை) மறந்துவிட்டவா மீண்டும ஞாபகமுணடாகி அவவறிவுவநது கூடபபெற்றனரென்று சொல் வேனே? துறந்த உயிா வந்து இடை தொடாநததுகொல் எனகோ - (உடம் பை) விட்டுநீஙகிச சென்றஉயிர் (மீண்டும் அவ்வுடமபினிடையே) வந்து சோந்தது என்று சொல்வேனே? திறம தெரிவது என்னைகொல - (இன்னும உவமையாதற்கு) ஏறறசெயகையை (யான்) தெரிந்துசொல்வது எவ்வாறே.

பிறநதபயனினறியிறந்தவர் பிறநதபயன பெற்றதுபோலவும, மறந்தவர் மீணடும ஞாபகத்தைபபெற்றதுபோலவும, இறந்த உயிா மீண்டும உடமபில வநது சேரப்பெறறது போலவும், பிராட்டி பெருமாளது மோதிரதைதப் பெற்று மகிழ்நதனளென்பதாம இது, கவிககூறறு தற்குறிப்பேற்றவணி. கொல் - ஐயம எனகு - தன்மை யொருமைமுறறு; 'கு' விகுதி எதிா காலம காட்டிநறது. பி - ம்:—[1]கரநதனரிறநது (சுச)

சுரு இழந்தமணி புற்றர வெதிாநததென லாளுள்
பழந்தன [1]மிழந்தன [2]படைததவரை யொத்தாள்
குழந்தையை யுபிாத்தமல டிக்குவமை கொண்டா
[3]ளநுழநதுவிழி பெற்றதொ ருயிாபபொறையு மொத்தாள்.

(இ - ள்.) (இன்னும அசசீதை), இழந்த மணி எதிாநதது புறறு அரவு எனல் ஆளுள் - தான் இழந்த மாணிகயதைத மீளவுமபெற்றதாகிய புறறி லுள்ளபாமபு என்று உவமைசொல்லத்தக்கவளாளுள்; இழநதனபழ தனம படைத்தவரை ஒத்தாள் - இழநதனவாகிய பழமையான செலவஙகளை மீண டும பெறறவரைப் போனறுள்; குழநதையை உயிாதத மலடிககு உவமை கொணடாள் - குழநதையைப பெறறெடுதத பினனரில்லாதிருநதவளுககு ஒப்பாகப பொருந்தினுள, உழநது விழி பெறறது ஓா உயிாபபொறையும் ஒததான-(கண்ணிலலாமல) வருநதிப்பின்பு கணணைபபெற்றதாகிய ஒருடம் பையும போன்றுள்; (எ - று)

உவமையணி குழநதையைபபெற்ற பிறகு மலடிததன்மை நீஙகியதா யினும், 'மலடி' என்றுகூறினது, முனனிருநத தன்மையை நோககி; இது, பூதபூரவ வ்யவஹார மெனபபடும். உயிாபபொறை-உயிரைததாஙகுவது என உடம்புககுக் காரணககுறி. பி - ம்.—[1]மறைததது [2]படைததவரும். [3]உழநத.

சுசு. வாங்கினண் முலைக்குவையில வைத்தனள் சிரத்தாற்
றாங்கினண் மலாக்கண்மிசை யொத்தின டடந்தோள்
வீகினண் மெலிநதனள குளிர்ந்தனள வெதுபபோ
[1]டேங்கினு ளுயிாத்தன ளி[2]னனதென லாமே.

(இ - ள்.) (பிராட்டி அந்தமோதிரத்தை), வாங்கினள்-(அநுமான்கையினின்றும் தன்கையில்) வாங்கி, மூலை குவையில்-(தனது)தனகங்களின்முகட்டிலே, வைத்தனள் - வைத்துக்கொண்டாள்; சிரத்தால் தாங்கினள் - தலைமேல் வகித்துக்கொண்டாள்; மலர் கண்மிசை ஒதினள் - தாமரைமலர் போன்ற (தனது) கண்களில் ஒதிக்கொண்டாள்; தட தோள் வீங்கினள் - (தன்) பெரியதோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றாள்; மெலிந்தனள் - இளைத்தாள்; குளிர்ந்தனள் - அகங்குளிர்ந்தாள்; வெதுப்போடு ஏங்கினள் - வாட்டத்தோடு ஏக்கமடைந்தாள்; உயிர்த்தனள் - பெருமூச்சுவிட்டாள்; இது இன்னது ஏனல் ஆமே - (அவள்அடைந்த) இந்நிலைமை இப்படிப்பட்டதென்று சொல்வதற்கு ஆகுமோ? (எ - று.)

"திகழ்நிறைபுகழாளன் றீவேள்விச சென்றநாள், மிக்கபெருஞ்சபை நடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரகணை, டொகுமாலடையாள மறுமானெண் றுச்சிமேல், வைத்துக்கொண டுகந்தனளான் மலர்க்குழலாள் சீதையுமே" என்றார் பெரியாழ்வாரும். மூன்றுமடி - தொடைழரண். தோள் வீங்கினள் - உயர்திணைசசினை அத்திணைமுடிபைக்கொண்ட திணைவழுவமைதி. ஒருவகை சீதை பலதொழில் செய்ததாகக் கூறினது, கூட்டவணி. பி-ம்:— [1]ஓங்கினள். [2]என்னது. (சுசு)

சுஎ. மோக்குமூலை வைத்துற முபங்குமொளிர் நன்னீர்
நீக்கிநிறை கண்ணிணை ததும்ப நெடுநீள
நோக்குறுவ லக்கருது மொன்றுறுவல் கில்லாண்
மேக்குநிமிர் விம்மலள் [1]விழுங்கலுறு கின்றாள்.

(இ - ள்.) (பின்னும் பிராட்டி அம்மோதிரத்தை),—மோக்கும்-மோந்து பாராப்பாள்; மூலை வைதது - (தனது) தனகங்களின்மேல் வைதததுக்கொண்டு, உற முயங்கும்-நன்றாகத் தழுவுவாள்; கண இணை நிறை ஒளிர் நல் நீர் நீக்கி - இரண்டுகணகளிலும நிறைத்துவிளகுகிற மிக்க கணணீரை நன்றாய்த் துடைத்துவிட்டு, ததும்ப - (மீண்டும கண்ணீர்) தளுமபும்படி, நெடு நீளம் நோக்கும் - வெகுதூரம் பாராப்பாள்; நுவலகருதும் - (அதனோடு ஏதேனும) பேசக் கருதுவாள்; ஒன்றும் நுவல் கில்லாள் - (பின்) ஒன்றும் பேசாள்; மேக்கு நிமிர் விம்மலள்-மேன்மேன் மிகுகிற பூரிப்பையுடையவளாய், விழுங்கல் உறுகின்றாள் - (அதனை வாயால்) விழுஙகததொடஙகுவாள்; (எ - று.)

'மோகும்' முதலிய செய்யுமென்முற்றுக்கள், இகுருப் பெண்பாலில் வந்தன. இகுருகூறியவை, மகிழ்ச்சிமிகுதிபற்றி நேர்ந்தவை. பி - ம் — [1]விழுஙக. (சுஎ)

சுஅ. நீண்டவிழி நேரிழைதன் மினனினிற மெல்லாம்
பூண்டதொளிர் பொன்னனைய பொம்மனிற [1]மெய்யே
யாண்டகைதன் மோதிர மடித்தபொரு ளெல்லாந்
தீண்டளவில் [2]வேதிகைசெய் தெய்வமணி கொல்லோ.

(இ - ள்.) நீண்ட விழி நேர் இழைதன் - (காதளவும்) நீண்ட கண்களையும் அழகிய ஆபரணங்களையு முடைய பிராட்டியினது, மின்னின் நிறம் எல்லாம் - மின்னல்போன்ற திருமேனிமுழுவதும், (அமமோதிரத்தின் ஒளியால்), ஒளிர் பொன் அனைய - விளங்குகின்ற பொன்னையொத்த, பொம்மல் நிறம் - பொலிவுள்ள நிறத்தை, பூண்டது - அடைந்தது: (ஆதலால்), மெய்யே - உண்மையாக, ஆணைதகைதன் மோதிரம் - ஆண்மைகுணமுள்ள இராமபிரானது மோதிரம், அடுத்த பொருள் எல்லாம் தீண்டளவில் வேதிகை செய் தெய்வ மணி கொல் ஓ - (தன்னைச்) சேர்ந்த எல்லாப் பொருள்களையும் தான்படுகிறமாத்திரதில் மாற்றுயர்ந்தபொன்னாக) வேறுபடுத்துகிற தெய்வத்தன்மையுடைய (ஸ்பர்சபேதியென்னும்) ரசகுளிகை தானோ? (எ - று.)

முன்னிரண்டடிகளில், சீதையின் மின்னின்நிறமான உடம்பு மோதிரத்தின் ஒளியால் உயர்ந்தபொன்னிறம்பெற்றதெனக் கூறினது, பிறிதின்நலம் பெறலணி; இதனை வடநூலார தத்குணலங்கார மென்பர் பின்னிரண்டடி-தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. 'மெய்யே' என்றது, தற்குறிப்பேற்றவணியின் உருபாய்நின்றது. முதலடியிலுள்ள 'எல்லாம்' என்பது - ஒருபொருளின் பலவிடம் குறிததுநின்றது. மூன்றாமடியிலுள்ள 'எலலாம்' என்பது-பொருட்பன்மை குறித்தது. வேதிகை-பேதிகா: (உருவத்தை) வேறுபடுத்துவது. பி - ம்.—[1]அம்மா. [2]வேதனை. (சு.அ)

சுகூ இருந்துபசி யாலிட ருழந்தவர்க ளெய்து
மருந்துமழு தாகிய தறத்தவரை [1]யண்மும்
விருந்துமென லாகியது வீயுமுயிர் மீளு
மருந்துமென லாகியது வாழிமணி யாழி.

(இ - ள்.) (பிராட்டிகது),—மணி ஆழி - அழகிய அமமோதிரம,—பசியால் இருந்து இடர் உழந்தவர்கள் - பசியினால் துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள், எய்தும - பெற்ற, அருநதும் அமுது ஆகியது - உணணுதற்கேற்ற உணவை யொத்தது; அறத்தவரை அணமும - இல்லறவொழுகுகநதவரை வந்தடைந்த, விருந்தும் எனல ஆகியது - விருந்தாளியை ஒதததென்னும் சொல்லலாம்படியாயிற்று; வீயும உயிர மீளும் - இறந்தஉயிர மீணடும் பிழைத்தற்குக் காரணமான, மருநதும் எனல ஆகியது - (மிருதசஞ்சீவினி யென்னும்) மருந்தையும் ஒத்தது என்னலாமபடியாயிற்று; வாழி - (அதநதிரு வாழி கண்ணெச்சில்படாமே காலதத்துவமுள்ளவளவும்) வாழ்வதாக; (எ-று.)

'அறத்தவர்' என்றது, இஙகே, இல்லறத்தாரைக் குறிக்கும்; தம்மிடம்வநத விருந்தினரைக் கண்டு அகமகிழ்ந்து எதிர்கொணடுமிகஅன்புடன் இன்சொற்கூறி உபசரித்தற்கு உரியவர் அவரே யாதலால். 'வீயுமுயிரமீளும்மருந்துமெனலாகியது' என்றது, பிராட்டி பிராணபாயதநினின்று நீஙகக் காரணமானதனால். கண்டவுடன் பேருவகையினால்தலில், இஙகுக் கூறியன உவமையாம். மணியாழி - இரத்

தினம்பதிதத மோதிரமுமாம். 'இடருழந்திருந்தவர்கள்' என விருதி பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. அமுது - தேவாமிருதம்போ லினிய உணவு. பி - ம்:—[1]எய்தும் (சுகூ)

எ०.—சீதை அநுமான்செய்த நன்றியைப் பாராட்டி முகமன்கூறத்தொடங்குதல்.

இத்தகைய ளாகியுயி ரேமுறவி ளங்கு
முத்தநகை யாள்விழியி னுலிமுலை முன்றிற்
றத்தியுக மென்குதலை தள்ளவுயிர் தந்தா
யுத்தமவெ னுவினைய வாசகமு ரைத்தாள்.

(இ - ள்.) இ தகையள் ஆகி - இப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவளாய், உயிர் எமுற - உயிர் இன்பமடைய, விளஙகும் - விளஙகுகிற, முத்தம் நகை யாள் - முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய பிராட்டி—, விழியின் ஆலி - கண்ணின் நீர்த்துளிகள், முலை முன்றில் - தனஙகளின் மேல்முகட்டில், தத்தி உக - பாய்ந்துஒழுக, மெல் குதலை தள்ள - மென்மையான மழலைச் சொற்கள் குழறும்படி, (அநுமானை நோக்கி), 'உத்தம - (யாவரிலுஞ்) சிறந்தவனே! உயிர்தந்தாய் - (எனக்கு நீ) உயிரைக் கொடுத்தாய்', எனு - என்று, இனைய வாசகம் - இப்படிப்பட்ட வார்ததைகளை, உரைத்தாள - சொல்வாளாயினாள்; (எ - று.)—அதனை, அடுதத கவியிற் காண்க.

உயிரே விளங்கும் முத்தநகையாள்-இனித தனது பிராணநாயகனை எளிதிற்கூடலாமென்று மனததுக்கொண்ட பேருவகையை வெளிப்படுத்தும் புன்சிரிப்பினால் விளங்கும் பற்களையுடையாள் என்றவாறு. எமுற - எமமுற என்பதன் விகாரம். விழியின் ஆலி-மழைபோலப் பெருகிவழியுக கண்ணீர்ப் பெருக்கு. குதலை - நிரம்பாத மென்சொல். தள்ளுதல் - தடுமாறுதல்; சொல் தடுமாறுதற்குக் காரணம் களிப்பு மேலிடுதல். (எ०)

எக.—சீதை அநுமானைப் புகழ்ந்துகூறுதல்.

மும்மையா முலகந் தந்த முதலவற்கு [1]முதல்வன் [2]றாதாய்ச்
செம்மையா லுயிர்தந் தாய்க்குச் செயலென்னு லெளிய துண்டே
யம்மையா யத்த னுய வப்பனே யருளின் வாழ்வே
யிம்மையே மறுமை தானு நல்கினை யிசையோ டென்றாள்.

(இ - ள்.) (சீதை அநுமானை நோக்கி), 'மும்மை ஆம் உலகம் தந்த முதல்வற்கும் முதலவன் தாது ஆய் - (மேல் கீழ் நடு என) மூன்றவகைப் பட்ட உலகஙகளையெல்லாமபடைத்த (யாவாகுமு) முதலிலுள்ளவனுனை பிரமதேவனுகதும் காரணனுகிய (திருமாலின திருவவதாரமான) இராம பிரானது தூதனுய் (வநது), உயிர் செமமையால் தந்தாய்கு - (எனது) உயிரை நன்மையாக (எனக்கு) க் கொடுத்த உனகது, எனனால் செயல் எளியது உணடே - என்னால் எளிதிற் செய்யக்கூடியதொரு கைம்மாறும்

உளதோ? அம்மை ஆய் அத்தன் ஆய அப்பனே - (எனக்குத்) தாயாகித் தந்தையுமாகிய தலைவனே! அருளின்வாழ்வே - கருணைக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளவனே! (நீ எனக்கு), இம்மையே - இவ்வுலகதத்தில் அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், மறுமைதானும் - (இறந்து சென்று) மறுவுலகதத்தில் அனுபவிக்கும் இன்பத்தையும், இசையோடு - கீர்த்தியையும், நல்கினை - கொடுத்தாய,' என்றாள் - என்று கூறினாள்; (எ - று.)

இராமபிரானது செய்திகூறி உயிரைப் பிழைப்பித்ததனால் இம்மை யின்பதையும், செய்தற்குச் சித்தமாயிருந்த பெருநரகத்திற்குக்காரணமான தறகொலையை யொழித்ததனால் மறுமையின்பத்தையும், மாற்றான் கைப்பட்டு உழன்று அழிந்தா ளென்ற உலகத்தார் தூற்றும் பழியைப் போக்கியதனால் புகழையும் அநுமான் சீதைக்கு அளித்ததவனவன். இனி, மூதலடிக்கு - மூன்று உலகங்களையும் காத்த யாவர்க்கும் தலைவனுகிய தசரதசக்கரவர்த்திக்கு மூததகுமாரனை இராமபிரானது தூதனுய் என்றும் உரைகலாம். தூது-தூதனுக்குப் பணபாகுபெயர். தான் இறக்கத் துணிவுகொண்டு நின்ற சமயத்தில் எதிர்ப்பட்டு அடையாளங்களால் தெளிவித்ததுத் தன்னைப் பிராணு பாயத்தினின்று நீங்கினமையால், சீதை அநுமானை 'உயிர்தந்தாய்' என்றாள். இனி, எனது பிராணநாயகனைக் கொடுத்த உனக்கு என்றுமாம்: இராம பிரானது அடையாளங்களைக் கொடுத்ததையே அப்பிராட்டியே கொணர்ந்து கொடுத்ததாக் கருதினளாதலாலும், தான் அப்பிராட்டியடைதற்கு இவனே பிரதானகாரணமாய் நிற்பதனாலும் இவ்வாறு கூறினாள். இப்போது அநுமான் செய்தது காலதத்தினாற் பயன்கருதாது செய்யாமற்செய்த உதவியாதலால், 'செயலென்னுலெளியதுண்டே' என்றாள்: ''செய்யாமற்செய்த வுதவிக்குவையகமும், வானகமு மாற்ற லரிது'' முதலியன இவ்வு அறியத் தக்கன. உலகம் - உலகுவருண்டை, அண்டகோளம். மும்மை என்பது - இவ்வே எண்ணின் தன்மையென்ற பொருளைக் குறியாமல் எண்ணின்மேல் நின்றது. ''இருமைவகை'' என்பவற்றிறபோல. உணடே, எ - எதிர்மறை.

பி - ம்:—[1]முதல்வி. [2]முற்றும். (எக)

எஉ.—சீதை அநுமானை வாழ்த்துதல்.

பாழிய [1]பணைத்தோள் வீர துணையிலேன் பரிவுதீர்த்த
வாழிய வள்ளலேயான் [2]மறுவிலா மனத்தே னென்னி
னூழியோர் பகலா யோதும் யாண்டெலா முலக மேழு
[3]மேழும்வீ வுற்ற ஞான்று மின்றென விருத்தியென்றாள்.

(இ - ள்.) 'பாழிய பணை தோள வீர - வலிமைபொருந்திய பருத்த தோள்களையுடைய வீரனே! துணை இலேன் பரிவு தீர்த்த வள்ளலே - ஒரு துணையுமில்லாத என்னுடைய துன்பத்தை நீங்கின வரையாமலருளுந் தன்மையை யுடையவனே! வாழிய - (நீ) வாழ்வாயாக: யான்—, மறு இலை மனத்தேன் என்னின் - (கறபுநிலையிற்) களங்கமில்லாத மனத

தையுடையேனுனல், ஊழி ஓர் பகல் ஆய் ஓதும் யாண்டு எலாம் - பலயுக காலங்கள் ஒருதினமாய்ச சொல்லப்படுகிற (பிரமனது ஆயுளாகிய) வருஷங்க ளெல்லாவற்றிலும் [பிரமபிரளய பரியந்தமும்], உலகம் ஏழும் ஏழும் வீவு உற்ற ஞான்றும் - பதினான்கு உலகங்களும் அழிவடைந்தபொழுதும், இன்று என இருத்தி - இன்றைத்தினத்தில் இருப்பதுபோலவே [என்றும் ஒருபடிப படச் சிரஞ்சீவியாய்] வாழ்ந்திருப்பாயாக', என்றாள் (சீதை அநுமானுக்கு) அறுக்கிரகித்தாள்; (எ - று.)

சீதை அநுமானைச சிரஞ்சிவியாயிருக்குமாறு வாழ்த்தினளென்க. வாழிய - முற்று; வாழிய இருத்தி யெனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம்: ஊறு - தெய்வலக்ஷணம். மனிதாக்கு ஒரு வருஷம் தேவர்க்கு ஒருநாளெனக் கொண்டு தேவமானத்தாற் கணக்கிடப்பட்ட ஆயிரஞ்சதுர்யுகம் பிரமனுக்கு ஒரு பகலாம்; அப்பகலின் முடிவிலுண்டாகும் பிரளயத்திற் கீழேழுலகங் களும் மேலேழுலகங்களில் முதல் மூன்றும் நான்காவதிற்பாதியும் கடல் கொள்ளப்பட்டு அழிய மற்றை மூன்றரையுலகமே அழிவின்றி நிற்குமு; இத்தன்மையான பகலின் அளவுகொண்ட இரவுகழியப் பிரமனுக்கு ஒரு தினமாம்: அவ்வாறு தொகையிடப்பெற்ற நாள்களிலாகிய நூறுவருஷகன் கழிதபின்பு ஒரு பிரமனுக்கு ஆயுள் முடியும். அப்பொழுது உண்டாகும் மகாப்பிரளயத்திலே எல்லாவுலகங்களும் அழியுமென உணர்க. பி - ம்:— [1]புயத்து. [2]மறுவிலென்மனததலெணணில். [3]ஆழியுள்ளளவுமேயே யழி விலாதிருத்தி. (எஉ)

எங.—சீதை இராமபிரானது வரலாற்றை விளவ, அநுமான் கூறத் தொடங்குதல்.

மீண்டுரை விளம்ப லுற்றாள் விழுமிய குணத்தோய் வீரன்
யாண்டையா னிளவ லோடு மெவ்வழி யெய்திற்-றுன்னை
யாண்டகை யடியேன் செய்கை யாசொல வறிந்த தென்று
மீண்டிர டடந்தோ ளானு மூற்றது சோற லுற்றான்.

(இ - ள்.) (சீதை அநுமானை நோக்கி), மீண்டு உரை விளம்பல் உற்றாள் - மறுபடியும் சிலவார்த்தைசொல்லத் தொடங்கினவளாய்,— 'விழுமிய குணத்தோய் - சிறந்த நற்குணங்களையுடையவனே! வீரன் - மகா வீரனாகிய இராமபிரான், இவளோடும் - இளையபெருமாளுடனே, யாண்டை யான் - எவ்விடத்திலுள்ளான்? உன்னை எய்திற்று எ வழி - உன்னை (அவன்) அடைந்தது எவ்விடத்தில்? ஆண்தகை அடியேன் செய்கையார் சொல அறிந்தது - பராக்கிரமமுடைய இராமபிரானுக்கு என்னை இராவணன் எடுத்துவந்த செய்தி எவர்சொல்லத் தெரிந்தது?' என்றாள் - என்று வினவினாள்; தூண் திரள் தட தோளானும் - தூண்போலத் திரண்டுள்ள பெரிய தோள்களையுடைய அநுமானும், உற்றது சோறல் உற்றாள் - நடந்ததைச் சொல்லதொடங்கினான்; (எ - று.)—அதன்மேல் உக - கவிகளிற் காண்க.

விழுமிய - விழுமம் என்னும் உரிசசொல்லினடியாப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெசசம். இராமபிரானுக்குச சிறியவனுதலால், இலக்குமணன் 'இளவல்'

எனப்பட்டான்; 'இளையபெருமாள்' என இவனுக்கு வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் ஒருபெயாஇருத்தலும காணக சீதை, தனக்கு இராமபிரானிடமுள்ள பணிவை 'அடியேன்' என்றதனால் வெளிப்பிட்டாள் அநுமானிடத்துப் பணிவினுற்கூறினுளெனக் கொளலுந்தல் பொருந்தாமையை உய்த்துணாக. சோறல் - தொழிறபெயர்; சொல் - பகுதி (எஉ)

எச.— இதுமுதல் இருபத்தோரு கவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமானது விடை.

உழைகுலத் தீய மாய வுருவுகொண் டுறுதல் செய்தான்
மழைக்கரு நிறத்து மாய வரக்கன்மா ரீச னென்பா
னிழைத்தட மார்பத தண்ண லெயயபோய் வையஞ் சேர்வா
[1]னழைத்தது வோசை யுன்னை மயக்குதற் கரக்கன் சொல்ல.

(இ - ள்.) அரக்கன் - இராவணன், சொல்ல - சொன்னதனால்,— மழை கரு நிறத்து மாயம அரக்கன் மாரீசன் என்பான - மேகமபோலக கரிய நிறத்தையுடைய வஞ்சனைத்தன்மையுள்ள இராக்கதனுகிய மாரீசனென்பவன், தீய மாயம் குலம உழை உருவு கொண்டு உறுதல்செயதான் - கொடியமாயையினுலாகிய சிறந்த மானினுருவத்தை யடைந்து (நீ இருந்த அவ்வனத்தில்) வந்து,—இனிழை தட மாபதது அணைனல் போய் எய்ய - ஆபரணங்களையணிந்த பெரியதிருமார்பையுடைய புருஷோத்தமனுன இராம பிரான் (அவனே உண்மையானமானென்று எண்ணி உனது வேண்டுகோளினுற்பிடித்தற்குப்) பினதொடாந்துசென்று, பிறகு மாயமானென்று துணிந்து அமபை) எயத்தனால், ஐயம் சோவான் - இறந்து கீழ்விழுபவனுய் [மானுருவம் நீங்கி அரக்கவடிவத்துடன் கீழ்விழுமபொழுது], உன்னை மயக்குதற்கு - உனனை மயங்கசெயயுமபொருட்டு, அழைத்தது - கூபபிட்ட தாம' அ ஓசை - ('ஹாஸீதா! ஹா லக்ஷ்மணா!!") என்று இராமன்குரலாற் றோட்ட அவ்வோசை, (எ - று)

வரலாறு, கீழ்கூறபபட்டது 'இழைத்தடமாபு' என்றது, அப் பொழுது ஆபரணமில்லையாயினும் முனனும பின்னும முள்ள நிலையைக கருதி; இனி, இனழ - பூணுலுமாம. உனனை மயக்குதறகு - இராமபிரான தன்ப மூற்றுனென்று நீ மயங்குமபடி என்றவாறு; இனி, உனனை மயகுதறகு அரக்கன்சொல்ல என்று கூட்டி, உன்மனததை மயகுமபடி பொன்மானைக வேண்டுமென்று இராவணன் கட்டளையிட என்றலுமாம. பி - ம்:— [1]அழைத்தவபபொழுதேயுன்னைமயகுவது. (எச)

எஙு இக்குர விளவல் கேளா தொழிகென [1]விறைவ னிட்டான், மெயகுரல் சாபம் பின்னை விளைந்தது விதியின [2]மெய்ம்மை, பொயகுர லன்று [3]போலாம் பொருள் பினனாப பயக்கு மென்பான், கைக்குரல வரிவில லானு மிளையவன் வரவு கண்டான்.

(இ - ள்.) 'இ குரல் - இந்த (மாயமானின்) குரலை, இளவல் - (எனது) தம்பியாகிய இலகுமணன், கேளாது ஒழிக - கேட்டுநம்பாம லிருப்பானாக', என - என்று எண்ணி, இறைவன் - தலைவனாகிய இராமபிரான், பின்னை - உடனே, சாபம் - (தன்கையிலுள்ள) வில்லினுல், மெய்குரல் இட்டான் - உண்மையான தொனியை உண்டாக்கினான்: (உண்டாகச்செய்தும்), விதியின் மெய்மை வீளைந்தது - ஊழ்வினையின் உண்மை (இவ்வாறு) பலித்து விட்டது; 'பொய் குரல் அன்று போல் ஆம் - (அந்தமாயமானினது) பொய் யானகுரல் வீண்குரலாகாதுபோலும்; பின்னர் பொருள் பயக்கும் - உடனே (யாதாயினுமொரு தீங்கான) காரியத்தை உண்டாக்கக்கூடும்,' என்பான் - என்றுஎண்ணித் திரும்பிவிரைந்துவருகிறவனை, கைகுரல் வரி வில்லானும் - கையிற்பிடித்த ஒலியோடுகூடிய சட்டமைந்த கோதண்டத்தையுடைய இராமபிரானும், இளையவன் வரவு கண்டான் - இலக்குமணன் (தன்னை நோக்கி) வருவதைப் பார்த்தான்; (எ - று.)

இராமபிரான் 'இமமானின் குரலைகேட்டு என்னுடைய குரலென்று மயங்கி லக்ஷ்மணன் கவலைப்படாதிருக்கும் பொருட்டு எனது நிலைமையை அவனுக்கு ஒருவகையால் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று எண்ணி உடனே தனது வில்லின்நாணொலியை எழுப்பினனென்க. 'வீளைந்தது விதியின் மெயம்மை' என்றது, சீதைக்குக் காவலாயிருந்த இலக்குமணன் பிரிதலையும், அசசமயம்நோகி இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்துசென்றதையும் குறிக்கும். இராமபிரான் திருமபிவரும்பொழுது அடிக்கடி நாணொலியை எழுப்பி வருவது தோன்ற, 'கைக்குரல்வரிவில்லான்' என்றது. 'கேளாது' என்பதில், கேட்டல் - இலக்கணையால், கேட்டு (இராமன்குரலை) நம்புதலை யுணராத் திற்று. போலாம்-ஒப்பில்போலி; பி - ம்:—[1]இறைவி, விட்டான். [2]வெய்மை. [3]பொல்லாப். (எடு)

எசு. கண்டபி னிளைய வீரன் முகத்தினுற் கருத்தை யோர்ந்த
புண்டரி கக்க ணனு முற்றது புகலக் கேட்டான்
வண்டுறை சாலை வந்தா னுன்றிரு வடிவு காணு
ணுண்டுயி [1]ரிருந்தா னின்ன லுழப்பதற் கேது வொன்றே.

(இ - ள்.) கணட பின் - பார்த்தவுடனே, இளைய வீரன் முகத்தினுல் கருத்தை ஓர்ந்த - இலக்குமணனது முகத்தின் குறிப்பினுல் (அவனது) மனக்கருத்தைத் தெரிந்துகொணட, புண்டரிகம் கணனும் - தாமரைமலர் போலுந் திருக்கண்களையுடைய இராமபிரானும், உற்றது புகலகேட்டான் - நடந்தசெய்தியை (அவ்விலக்குமணன்) சொல்லத தான் கேட்டலினும், வண்டு உறை சாலை வந்தான் - (பூகளில் வந்து) வண்டுகள்மொய்க்கின்ற பர்ண சாலைக்கு வந்து, நுன் திருவடிவுகாணுன் - உனது அழகிய வடிவதனைக் காணுது, உணடி உயிர இருநதான் - (மிகசசோகத்தினுல்) உயிர்உணடோ [1]இல்லையோ என்று (கண்டோர்) சந்தேகிக்கும்படி மிகச்சோர்ந்திருந்தான்;

இன்னல் உழப்பதற்கு ஏது ஒன்றே - (இவ்வாறு) துன்பமனுபவித்தற்கு வேறொருகாரணமும் வேண்டுமோ? [இவ்வொருகாரணமே போதுமன்றே என்றபடி]; (எ - று.)

வந்த இலக்குமணன் சொல்லாற் செய்தியுணர்ந்த இராமபிரான் உடனே பர்ணசாலையிற்சென்று ஆகுல சீதையைக்காணாது இறந்துபடுவது போன்ற பெருந்துன்ப மடைந்தன னென்க. 'இன்னலுழப்பதற்கேது வொன்றே' என்றது, முன்வாக்கியத்தைச் சமர்த்திக்கின்றதனால், தொடர்நிலைச்செய்யுட்டுறையணியாம். "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம், கடுத்தது காட்டும் முகம்" என்றபடி மனத்தின் நினைப்பை முன்னே தெரிவிப்பது முகம்போல வேறில்லை யாதலால், 'முகத்தினுற் கருத்தை யோர்ந்த' என்றார்; (இங்கே 'கோசலதேசத்திலுள்ளவர் குறிப்பறிதலில் வல்லவர்' என்னும் பொருளுள்ள 'இங்கிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:" என்ற வடநூல்மேற்கோள் அறியதக்கது: "குறிப்பினுணருங் கொள்கையான" என்பா மேல் திருவடிதொழுத படலத்தும்) கருத்து - இராமபிரான் கட்டளையைக் கடந்து பிராட்டியின் விருப்பத்தினால் அப்பிராட்டியைத் தனியேவிட்டு வரலாயிற்றே என இலக்குமணன் கொண்ட கவலை. உற்றது - மான்குரலைச் செவியுறாது மயங்கிய சீதை கடுஞ்சொற்கூறி வற்புறுத்தித் தன்னை யனுப்பியது. வண துறை எனப்பிரித்து, வளப்பமான இடத்தையுடைய [வாஸயோக்கியமான] பர்ணசாலை யென்றலு மொன்று. ஈற்றடிக்கு- உயிர் உடையனு யிருக்கும ஒருவன் துன்பமனுபவிப்பதற்கு வேறொரு காரணமும் வேண்டுமோ? இவ்வொன்றே அமையும் எனப் பொதுப்பொருளாக்கூறலுமாம், இனி, இராமன் உன்னைக காணுணனபின்பும் இறவாது உயிர்த்துநின்றான்; துன்பமனுபவிப்பதறகு ஒருவழிதானே? [பலவழிகள உள] ஆதலால், இராமபிரானுக்கு உயிர் நீங்கிறறில்லை என்றுமாம் பி - மீ:— [1]உழந்தான். (எசு)

எ௭. [1]தேண்டிநேர் கண்டேன் வாழி தீதில னெங்கோ னகம்
பூண்டமெய் [2]யுயிரே போகப் பொய்யுயிர் [3]போல நின்ற
வாண்டகை நெஞ்சி னின்று மகன்றிலை யழிவுண் டாமோ
வீண்டுநீ யிருந்தா யாண் [4]டங் கெவ்வுயிர் விடுமி ராமன்.

(இ - ள்.) தேண்டி - (உன்னை நான்) தேடிவந்து, நேர் கண்டேன் - பிரதியக்ஷமாக (இங்கே எதிரிற்) காணப்பெற்றேன்; வாழி - வாழ்வாயாக: எம்கோன் - எமதுதலைவனுகிய இராமபிரான், தீது இலன் - ஒரு தீங்கையும் அடையாமலிருக்கிறான்; ஆகம் பூண்ட மெய் உயிரே போக - (தனது) உடம்பிற்பொருந்திய உண்மையான உயிரேயாகிய நீ நீங்கிப் போன்றதனால், பொய் உயிர் போல நின்ற - பொய்யாகியஉயிரையுடையவன்போல் விருக்கிற, ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ள இராமபிரான்து, நெஞ்சில்நின்றும் - மனத்திலிருந்து, அகன்றிலை - (நீ ஒருபொழு-

தும்) நீங்கினையில்லை [அப்பிரான் உன்னையே எப்பொழுதும் கருதியிருக்கின்றான் என்றபடி]; (அப்படி நீ நீங்காது அவன்மனத்திலேயே தங்கியிருத்தலால்), அழிவு உண்டாமோ - (அவனுக்கு) அழிவு உளதாகுமோ? [உளதாகாது என்றபடி]; (அன்றியும்), நீ - (அவனுக்கு உயிர்போன்றுள்ள) நீ, ஈண்டு இருந்தாய் - இலங்கை [இலங்கையில்] இருந்தாய்; (ஆதலால்), இராமன்—, அங்கு - அங்கே [வனத்தில்], யாண்டு - எவ்வாறு, எ உயிர் விடும் - எந்த உயிரை விடுவான்? (எ - று.)

இச்செய்யுள், வருந்துகிற சீதையைத் தேற்றவந்த இடைப்பிறவரல். வரையறைகடந்த மிக்கபேரழகையும உதாரமகுணங்களெல்லாவற்றையும் முடைய பிராட்டிக்கு, அநுமான், தன்குரங்குகண்ணுற் கண்டமையாற் கணைச்சில்பட்டு ஏதேனும் நீங்குவிளையுமோ வென்று தன்மனத்தில் திடுக்கென்றுஉண்டான சங்கையால் அந்ததிருஷ்டிதோஷம் உண்டாகாதிருக்க வேண்டுமென்று 'வாழி' எனவாழ்த்தினான். இங்ஙனம் உயர்ந்தோரைக் கீழோர் வாழ்த்துதல், பொங்கும் பரிவையுடைய பெரியபக்தர்களின் மரபு; மிக்க விருப்பத்தின்மேலீட்டினால் அவசியமில்லாதவிடத்திலும் பயசங்கையுண்டாதல், இயல்பு. நீ இராமபிரானைவிட்டு இலங்கையில் தனித்திருந்தபோதிலும அப்பிரான்மனத்தைவிட்டுச் சிறிதும் நீங்காததனால், அவன் உயிர்விட்டானில்லை: அன்றியும், உன்னைத்தவிர அவனுக்கு வேறு உயிரு மில்லையாதலால், உயிரான உனைனத் தன்னிடம் உடையனாகப்பெறாத அப்பிரான் எவ்வாறு உயிர்விடுவது? என்றவாறு; உன்னிடத்து அப்பிரான் கொண்டுள்ள காதலே அவனுடையஉயிரைக காத்துநிற்கின்ற தென்பது, கருத்து. இவ்வார்த்தைகளால், அநுமானது சொல்வன்மை நன்குவிளங்கும். இராமபிரான் சீதையைத் தனதுயிராகவே பாவித்திருந்தானென்பது இரண்டாமடியிற் பெறப்படும்; "அததோவா ஏஷஆத்மாஸ, யதபதஸீ [மனைவியென்பவள் புருஷனது பாதியுயிராவள்]" என்று உத்தமமான மனைவியைக் கணவனுக்கு உயிராகக் கூறியிருத்தலும் காண்க. தேண்டி - தேடி யென்பதன் விரிதல். பி - மீ:—[1]தேண்டினன். [2]உயிரோனீ. [3]போயேகின்றான். [4]எங்கு.

எஅ. அந்நிலை யாய வண்ணம் லாண்டுநின் றன்னை நின்னைத்
துன்னிருங் காணும் யாறு மலைகளுந் தொடர்ந்து நாடி
யின்னுயி ரின்றி யேகு மியந்திரப் படிவ [1]மொப்பான்
றன்னுயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை வந்து சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! அந்நிலை ஆய - அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவனாகிய, அண்ணல் - இராமபிரான், ஆண்டுநின்று - அந்தப்பர்ணசாலையிலிருந்து, தன் இரு கானும் - தெருங்கிய பெரியகாடுகளிலும், யாறும் - ஆறுகளிலும, மலைகளும் - மலைகளிலும், தொடர்ந்து - போய், நின்னைநாடி - உன்னைத தேடிக்கொண்டு, இவ்வுயிர் இன்றி ஏகும் இயந்திரம் படிவம் ஒப்பான் - இனிப்உயிரில்லாமலேசெலலுகின்ற யந்திரம்அமைத்த

பிரதிமையை யொத்து நடப்பவனும், தன் உயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை-தனது உயிரைப் புகழ்பெறும் பொருட்டு ஒழித்த ஜடாயுவென்பவனே, வந்து சார்ந்தான் - வந்து சேர்ந்தான்; (எ - று)

இராமபிரான் சீதையின்பிரிவினால் அறிவழிந்திருந்தமையால், அவனுக்கு, இன்னுயிரின்றியேகும் இயற்கைப்படி வதைதை ஒப்புமைகூறினர். இராவணன் சீதையைக்கவர்ந்து செல்கையில் அவனைத்தடுத்துத்தன்னுலியன்ற மட்டும போராசெய்து தம்மவரிடமுள்ள அன்பினால் அவர் பொருட்டு உயிர் விட்டவனுதலால், சடாயுவை, 'தன்னுயிர்புகழ்கு விற்றசடாயு' என்றார். இராமபிரான் சடாயுவிடம் சென்றுசோகையில் அவன் குற்றுயிருடையனுயினும் 'உயிரவிற்ற' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினது, தெளிவினால். இனி, 'தன்னுயிரபுகழ்கவிற்ற' என்பதைசசடாயுவுக்கு இயற்கையுண்ட மொழியாக் கொள்ளினுமாம். தன்னுயிர புகழ்க்கு விற்றல் - தனது உயிரை-கிய பொருளைக் கொடுத்துப் புகழடைய பண்டதைதைக் கொள்ளுதல்; ஏகதேச உருவகம். அன்னை - அணைமைவினி. இயக்கிரம - யக்கரம. விற்ற, வில் - மூதனிலை.

சடாயு - ஜடாயு; பலமயிர்கள் சேர்ந்துத் திரித்த சடைபோன்ற ஆயுளுடையவன் என்பதுபொருள்; மிக்க ஆயுளுடையவ னென்பது, கருத்து. இனி, இதற்கு - இறகில்உயிரையுடையவ னென்றும், சடையையுடையவ னென்றும் பொருள் கூறுவாறுமுளர் சூரியசாதியான அருணனுடைய புத்திரனும், சம்பாதியினது தம்பியுமாகிய இவன், தசரதசகரவம்சத்திக்கு உயிர்த்தோழனுயிருந்து பின்பு தசரத குமாராகளான ராமலக்ஷ்மணாகளைத் தண்டகாரணியத்திற் கண்டு அவர்களைத் தனதுபுத்திரா போலவே பாவித்து அன்புபாராட்ட, அவர்களும் தசரதனிலும் வயசுமூத்திருந்த இவனைத் தமது பெரியதந்தையாகப் பாவித்துவந்தன ராதலால், வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில் 'பெரியவுடையார்' என்று இவனுக்கு ஒரு திருநாமம் வழங்கும். இவன் இராவணனுடு எதிர்த்துசசெய்த போரில அடிபட்டு இறகொடிந்து வீழ்ந்த வுடனே இறந்திடாமல் இராமலக்ஷ்மணர்க்குச செய்தியறிவித்தபின்னரே இறக்கக் கருதிச சிறிதுபொழுது அரிதின்உயிர்தாங்கியிருந்தன் னென அறிக பி - ம்:—[1]மெய்யான். (எஅ)

எகூ. வந்தவன் மேனி நோக்கி வானுயர் துயரின் வைகி
யெந்தைநீ யுற்ற [1]தன்மை யியம்பென விலங்கை வேந்தன்
சுந்தரி நின்னைச் செய்த வஞ்சனை சொல்லச் சொல்ல
வெந்தன வுலக மென்ன நிமிர்ந்தது சீற்ற வெந்தீ.

(இ - ள்.) சுந்தரி - கட்டழகுடையவளே! வந்து - (இராமபிரான் அருகு) வந்து, அவன் மேனி நோககி - (இராவணனுல் அடிபட்டுக் குற்றுயிருடன்கிடந்த) அந்தச்சடாயுவினது உடமபைப் பார்த்து, வான் உயர் துயரின்வைகி - மிகவும்அதிகமான துக்கத்தில் அழுந்தி, 'எந்தை-

எமதுதந்தையே! நீ உற்ற தன்மை - நீ (இந்நிலைமையை) அடைந்தவகையை, இயம்பு - சொல்வாயாக,' என - என்றுவினவ, (அதற்குச்சடாயு), இலங்கை வேந்தன் நின்னை செய்த வஞ்சனை சொல்லசொல்ல - இலங்கைக்கு அரச னான இராவணன் உன்னை வஞ்சித்துக்கவர்ந்துசென்றதைச சொல்லும் பொழுதே, சீற்றம் வெம் தீ - கோபமாகிற கொடிய அக்கினி, உலகம வெந் தன என்ன - எல்லாவுலகங்களும் வெந்துபோனவையாகு மென்று (கண டோர்) அஞ்சும்படி, நிமிர்ந்தது - (அப்பிராணுகரு) மிகுதியாக உண்டாயிற்று.

சொல்லச் சொல்ல - அடுக்கு, தொடர்சசிப் பொருளது. வெந்தன - தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. கோபதததை தீயாக உருவப்படுத்தி யது, மிக்ககொடுமைபற்றி. பி - மி:—[1]என்னை. (எக)

அo சீறியிவ் வுலக மூன்றுந் [1]தீந்துகச் சினவா யம்பா
னூறுவெ னென்று கைவி னோக்கிய காலை [2]நோக்கி
யூரொரு சிறியோன் செய்ய மூனிதியோ வுலகை யுள்ள
மாறு'தி யென்று தாதை யாற்றலிற் சீற்ற மாறி,

(இ - ள்.) (இராபிரான்), சீறி - (இவ்வாறு) கோபித்து, 'இ உலகம் மூன்றும தீந்து உக - இந்தமூன்று உலகங்களும் கரிந்து நீறுய்ப்போம்படி, சினம் வாய் அமபால் - கோபமகொணட மூனையையுடைய அம்பினால், நூறு வென் - அழிப்பேன்,' என்று - என்றுசொல்லி, கைவில் நோக்கிய காலை - (தனது) கையிலுள்ள கோதண்டமென்ற வில்லைப் பார்த்தபொழுது,— தாதை - தந்தைமுறைமையையுடைய அச் சடாயு, நோக்கி - (அதனைப்) பார்த்து, 'ஒரு சிறியோன் - அற்பனெருதன், ஊறு செய்ய - (உனக்குத) துன்பஞ்செய்ய, (அதற்காக), உலகை முனிதியோ - (யாதொருகுற்றமுஞ் செய்யாத) எல்லாவுலகங்களையும் கோபித்து அழிக்கக்கடவையோ? [கோபித் தல் தகுதியன்று எனறபடி]; (ஆகையால்), உள்ளம் ஆறுதி - மனந்தணிவா யாக,' என்று - என்றுசொல்லி, ஆற்றலின் - சமாதானப்படுத்தினதனால், சீற்றம ஆறி - அகோபந் தணிந்து, (எ - று.)—'ஆறி' என்பது அடுத்தகவி யில் 'என்ன' என்பதனோடு தொடர்ந்து முடியும்.

அம்பைவிடப்புகுகிற தனது கோபததை, அம்பின்மே லேற்றி, 'சின வாயம்பு' என்றான்; உபசாரவழக்கு: அன்றியும், அம்புசெல்லுமபோது கோபத்துடன் செல்வதுபோலத் தோன்றுதல் இயற்கையென்பதையும் உணர்க. 'ஊறுஒருசிறியோன்செய்ய முனிதியோ' என்பதை, "ஒரு வனிக கிடுக்கணசெய்ய, வென்றருமுலகை மாய்த்தல் விதியன்றால்" என்பதனோடு ஒப்பிடுக. சடாயு இராமபிரானைததேற்றியதை "வமபிழை கொகைவஞ்சி வனதனிடைத தமியள் வைகக, கொமபிழை மானின் பின்போய்க் குலப்பழி கூட்டிக் கொண்டீ, ரம்பிழை வரிவிற் செகதையையன்மீ ராயுகரலை, யுமபிழையென்பதல்லா லுலகஞ்செய பிழையு முண்டோ" என்றகூறுதல் முதலியவற்றால் உணர்க. ஓகாரம்-

தகுதியின்மை குறிக்கும் உலகு - சாதியொருமை. உள்ளம மாறுதி, சீற றம் மாறினனும பிரிக்கலாம். பி - மீ.—[1]தோந்துறச [2]எயதி. (அ0)

அக. எவவழி [1]யேகி யுற்றான் யாண்டையா [2]னுறையுள் யாது
செவ்வியோய கூறு கென்னச செபபுவா னுற்ற செவ்வி
வெவ்வியல் விதியின் கொட்பால் வீடினன் கழுகின வேந்த
[3]னெவவிய வரிவிற செங்கை யிருவரு மிடரின் வீழ்ந்தார்.

(இ - ள) 'செவ்வியோய் நனமைகுணமுடையவனே' (அவ்வரக்கன்), எ வழி ஏகி உற்றான - எவ்வழியாகப் போய்சசேர்ந்தான்? யாண்டை யான் - எவ்வுலகதில் உளளவன்? உறையுள் யாது - (அவனது) இருப்பிடம் எது? கூறுக - சொல்வாயாக', என்ன - எனறு (இராமபிரான் சடாயுவைநோககி) வினவ,—செப்புவான் உறற செவ்வி - (அதறகு உத்தரஞ்) சொலலத்தொடங் கியபொழுது, கழுகின் வேநதன - கழுகுகட்கு அரசனுகிய அசசடாயுவின் இயல் விதியின கோட்பால் - கொடுந்தனமையை யுடைய விதியின் வசத்தி னால், வீடினன் - (அவனிவரகளை முறறுமசெலலாமலே) உயிர் நீஙகினன; எவ்விய வரி வில் செம மை இருவரும - (அமபுகளை) எவுதறகு உரிய கட்ட மைந்த விலலை யேநதிய சிவந்திருநகைகளையுடைய இராமலகூமணரிரு வரும், இடரின வீழநதார - துன்பததில அழுநதினர்கள;(எ - று)

''போய தவவரக்க னைநகே புகலெனப் புள்ளின்வே நத, னெஞ் வின னுணர்வுந்தேய வுரைததில னுயிருநதீநதான்'' எனபது, ஆரணிய காண டம். கூறுகென்ன - தொகுததல் விதி - ஊழ்வினை; வடசொல. விதியின கொட்பு - மரண மடையவேணடிய காலம. உவவிய - எவிய என்பது எது கைநயமநோகக குறுகலும விரிதலும பெற்றது இனி, எவ்வம் என னும பகுதியி னடியாப பிறந்த எசசமாகக்கொணடு, (பகைவாக்குத) துன்பஞ் செய்கிற என்றுமாம, கை சிவநதிருததல், உததமபுருஷ லகூணம. பி-மீ — [1]எயதிறறன்னான் [2]உறையுளாதி. [3]வெவவிய. (அக)

அஉ. அயர்த்தவ ரரிதிற றேறி யாண்டொழிற் றுதைக் காண்டுச்
செயத்தகு கடன்மை யாவுந் தேவரு மருளச் செய்தார்
கயத்தொழி லரகனை றன்னை நாடிநாங காண்டு மெனனுப
புயற்றொடு குடிமிக குன்றுங் கானமுங் [1]கடந்து போனார்.

(இ - ள.) அயாததவர் - (இவ்வாறு) துன்பபபட்ட இராமலகூம ணரிருவரும, அரிதின் தேறி - அருமையாக (அததுன்பததினின்று) தெளிநது, ஆண தொழில தாதைககு - ஆணமைகுணமுள்ள செய கையையுடைய தமககுத தந்தைமுறையான சடாயுவுககு, ஆண்டு (இறந்த) அபபொழுது [அவவிடததில்], செய தகு கடன்மை யாவும - செய்யத்தக்க கடணமையாகிய சரமகிரியைகளெலலாவற்றையும், தேவ ரும மருள - தேவாகளும (கணடு) வியகுமபடி, செயதார - செயது மூடிதது, (பின்பு), 'கய தொழில் அரகனன்னை - இழிவாகிய தொழி

லையுடைய இராவணனை, நாம்—, நாடி காண்டும் - தேடிக்கண்டுபிடிப்போம்', என்ன - என்றுஎண்ணி, புயல் தொடு குடுமி குன்றும் - மேகமண்டலத்தை யளாவிய சிகரங்களையுடைய மலைகளையும், கானமும் - காடுகளையும், கடந்து போனர் - தாண்டிச்சென்றார்கள்; (எ - று)

சீதையைப்பிரிந்ததும், தந்தைமுறையிலுள்ள சடாயு தமக்காக இறந்ததும், இராவணன்செய்தி தெரிந்துகொள்ளமுடியாமற் போனதும் ஆகிய பொறுக்கவொண்ணாத மூவகைப்பெருந்துயரத்தினாற் பீடிக்கப்பட்டன ராதவின், அரிதின் தேறவேண்டுவதாயிற்று. செயத்தகுகடன்கள் - தகனஸம்ஸ்காரம் முதலியன. தேவாதிதேவனான இராமபிரானதுகையினாற் சரமகிரியை பெறும்படி இசசடாயுவின்பாக்கியம் இருந்தபடி என்னே! என்று தேவர்களும் வியந்தனரென்க; இனி, சரமகிரியைகளின் சிறப்பினாலாகவுமாம்: அன்றி, ஒருகழுகுக்கு இவர் அந்திமக்கிரியை செய்வதன் காரணம் யாது என உணராது திகைத்தனரென்றலுமொன்று. பிறவியிலுல் மேலானவர்கள் அப்பிறவியிலுல் தாழ்ந்தவராயினும் விலட்சண பாகவதர்விஷயத்தில் புத்ரக்ருதயம் அநுஷ்டிக்கலாமென்ற விஷயம் இந்த ஸ்ரீராமனது செய்கையால் காட்டப்பட்டதெனப. பி - மீ:—[1]கடிது. (அ௨)

அ௩. அவ்வழி நின்னைக் காணு [1]தயர்த்தவ ரிரிற் றேறிச்
செவ்வழி நயனஞ் செல்லு நெடுவழி சேறு செய்ய
வெவ்வழ லுற்ற மெல்லென் மெழுகென வழியு மெய்ய
னிவ்வழி யினைய பன்னி யறிவழிந் திரங்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) அ வழி - அவ்விடங்களிலெல்லாம், நின்னை காணாது - உன்னைப்பாக்கப்பெறாமல், அயாத்தவா - வருந்தின அவ்விராமலக்ஷ்மணர், அரிதின் தேறி - அருமையாக அவ்வருத்தந் தெளிந்து,—செவ் வழிநயனம் - செம்மைமிருந்த (தமது) திருக்கணகளால், செல்லும் நெடுவழி - (தாம்) போகின்ற பெரியவழியை, சேறு செய்ய - (அவற்றினின்று பெருகுகிற நீரைக்கொண்டு) சேறாகக்கொண்டிருக்க,—வெம அழல் உற்ற மெல் என் மெழுகு என அழியும மெய்யன் - வெப்பத்தையுடைய நெருப்பிற் போகட்ட மென்மைக்குணமுடைய மெழுக்குப் போலக் கரைகிற உடம்பையுடையவனாகிய இராமபிரான், இ வழி - இவ்வாறு, இனைய பன்னி - இத்தன்மையான வார்த்தைகளைச் சொலலி, அறிவு அழிந்து - அறிவுகலங்கி, இரங்கல் உற்றான் - சோகிக்கத்தொடங்கினான்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல் நான்கு கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

செவ் அழி நயனம் எனப் பிரித்து, செம்மை [பொலிவு] அழிந்த கண்கள்எனினுமாம். மெழுகு - அரக்கு. மெழுகுக்கு மென்மை - தீயிற்பட்டதும் இளகுந்தன்மை. உபமானத்தில் 'அழல்' என்பதற்கு ஏற்ப, சோகத்தை உபமேயமாகக் கொள்க. 'நயனமெடுவழிசேறுசெய்ய' என்றது, துயரின் மிகுதியை விளக்கும. பி - மீ:—[1]அயருவான். (அ௩)

வேறு.

அச. கன்மத் தைஞாலத் தவர் [1]யாருள ரேக டப்பார்
பொன்மொய்த் ததோளான் மயல்கொண்டு புலன்கள் வேறாய்
நன்மத் தைநாகத் தயல்சூடிய நமப னேபோ
லுன்மத் தனுனன் றனையொன்றுமு ணர்ந்தி லாதான்.

(இ - ள்.) ஞாலத்தவர் - இந்நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களுள், கன்மத்தை - ஊழ்வினைப்பயனை, கடப்பார் - கடக்கவல்லவர், ஆர் உளர் - யாவர் இருக்கின்றனர்? [எவராலும் கடக்கமுடியாது என்றபடி]; பொன் மொய்த்த தோளான் - வீரலக்ஷ்மிதங்கிய திருததோள்களையுடைய இராமபிரான், மயல் கொண்டு - புத்திமயக்க மடைந்து, புலன்கள வேறு ஆய் - ஐம்பொறிகளும் தத்தம் நிலைமைமாறப்பெற்று, தனை ஒன்றும உணர்ந்திலாதான் - தன்னை(த் தான்) சிறிதும் உணராதவனாய் [பரவசப்பட்டு],—நல் மததை - நல்ல ஊமத் தம்பூவை, நாகத்து அயல் - (ஆபரணமாகத தலையிலணிந்த) பாம்புகளின பக்கததில், சூடிய - அணிந்த, நமபனே போல் - சிவபிரான் போல, உன்மத் தன் ஆனன் - பிததம்பிடித்தவனானன; (எ - று.)

இச்செய்யுள் - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி: இது, வடமொழியில் அர்தாந்தரந்யாஸாலங்கார மெனப்படும; முதலடியிற் கூறிய பொதுப் பொருளால் பின்னடிகளிற்கூறுஞ் சிறப்புப்பொருளைச சாதிதது்ள்ளமை காண்க. இவ்வணியொடு உவமையணியும திலதண்டுல நியாயததாற் சோந்து வந்தது, சேரீவையணியாம் இராமபிரான் பரமபொருளான கடவுளா யிருந்தும் இவ்வாறு சீதையின்பிரிவுக்கு வருந்தியது, தான் கொணடுள்ள மநுஷ்யபாவனையின் மிகுதியா லென்க. பொன்மொய்த்த தோளான்-அழகு நிறைந்ததோள்களையுடைய னென்றுமாம். இனி, பொனனுபரணங்களை யணிந்த தோள்களையுடையவ னெனினுமாம். 'மயலகொணடு புலன்கள் வேறாய்' என்ற தொடரை உபமானமாகிய நம்பனுக்கும் கூட்டுக. சிவபிரான் இங்ஙனமாயினமை, பிரமனதுசிரசைககொய்து அதுதன்கையிற்பற்ற வருந் திப்பிசசையெடுத்தபோது. மததை - ஊமத்தை; மூதறகுறைவிகாரம, பூவி ற்கு, மூதலாகுபெயர். ஊமதத்தைக்கு நன்மை - சிவபிரானுற் சூடப்படும் பேறு பெற்றமை. நமபன் - (அடியாராகளால்) நம்பிசசரணமடையப்படுபவன்: இனி, நமகது இன்ன னென்னுமபொருள்பட வருவதோர் உயாச்சிசசொல் லாகவுமாம. 'தனையொன்று.மூணாந்திலாதான்' என்பதற்கு - தானும் தன் தன்மையைச சிறிதும் அறியப்பெறாதவன் என்று உரைதது, தோளானுக்கு அடைமொழியாகவுங கொள்ளலாம; "தனக்குந் தனதன்மையறிவரியானை" வன்றூர் பெரியாரும்.

சிவபிரான் நாகஞ்சூடிய கதை:—தவச்செருக்கினால் தன்னை மதி யாத தாருகவனத்து முனிவர்களுடைய கருவததைச சிவபிரான் பலகளு செய்ய, அங்ஙனம் மானபங்கப்பட்ட அமமுனிவர்கள் ஒருயாகம் செய்து

மந்திரபலத்தால் அவ்வோமதநியினின்று எழுந்த நாகங்களோச இவன்மே லேவ, அவ்வாறே சீறிக சொல்லவந்த நாகஙகளே அப்பிரான் வலியடகஙி ஆபரணஙகளாக அணிந்தனன் என்பதாம. பி - ம்:—[1]ஆருளரே கடதார்

அரு. போதாயின போதுன தண்புன லாடல் பொய்யோ
சீதா பவளக் கொடியன்னவட் டேடி யென்க
ணீதா தருகிற் றிலையே னெருப் பாதி யென்னுக்
கோதா வரியைச் சினங்கொண்டனன் கொண்ட லொப்பான.

(இ - ள்) 'போது ஆயினபோது - சூரியோதயமானபொழுது, பவளம் கொடி - பவழககொடிபோனற, சீதா - சீதை, உன தண புனல் ஆடல் - உனது குளிரநதநீரில் மூழுகுவது, பொய்யோ - பொய்யாகுமோ? [மெயயே மாம]. (ஆதலால்), நீ—, அன்னவள தேடி - அசசீதையைத தேடி, என்கண் தா - என்னிடம் கொணாந்துகொடு; தருகிறறிலை எல் - (அகஙனம) கொடா மற்போவாயாளுல், நெருபபு ஆதி - (எனது அமபினுல்) நெருப்பாய் வெந்து விடுவாய்,' என்னு - என்று சொல்லி, கொண்டல ஒபபான் - காளமேகம் போன்ற இராமபிரான, கோதாவரியை - கோதாவரிநதியை நோக்கி, சினம் கொண்டனன் - கோபஙகொணடான்; (எ - று)

பஞ்சவடியி லிருந்தபொழுது நாடோறும் காலையில கோதாவரியில் சீதை நீராடுமவழகஙகததைக் கொணடிருநததனுல், அந்நதிகருச சீதையின் நிலைமை தெரியுமென்று இராமபிரான் அதனை வினவுவானுயினுன். பிரிவுத் துயா மிகுதியால் வருந்துகினறவர்கள், பிரிந்தபொருளோடு சிறிதுசம்பந்தப் பட்ட பொருளகளை நோகஙி இரஙஙிகூறுதல், மரபு ஸீதா - வடமொழி ஆவீறு ஐயாகாமல் நின்றது (அரு)

அசு. குன்றே கடி [1]தோடியை கோமளக் கொம்ப ரன்ன
வென்றே விபைக்காட்டுதி காட்டலை யென்னி னிவ்வம்
பொனறே யமையும் முனுடைக்குல மூள்ள வெல்லா
மின்றே பிளவா வெரியாக் கரியாக்க வென்ருன்.

(இ - ள்.) 'குன்றே - மலையே! கடிது ஓடியை - விரைவில் ஓடிவந்து, கோமளம கொமபர் அன்ன என் தேவியை காட்டுதி - அழகிய பூங்கொமபு போன்ற எனது மனைவியாகிய சீதையைக் காண்பிப்பாயாக: காடடலை என்னின் - காணபியாமற்போவாயாளுல், உன் உடை குலம உளள எல்லாம்- உன்னுடைய இனங்களாகவுள்ள மலைகளெல்லாவற்றையும், இன்றே - இப் பொழுதே, பிளவா - பிளநது, எரியா - எரித்து, கரி ஆகக - கரியாகச செயவதறகு, இ அமபு ஒன்றே அமையும - (எனது) இநத அம்பு ஒன்றே போதும', எனருன - என்றகூறினுன், (இராமபிரான்); (எ - று)

இடமவிட்டுபபெயராத அசலமாகிய மலையை நோக்கி 'கடிதோடியை காட்டுதி' என்று இராமபிரான கூறினது, பிரிவுத்துயரினுல் தோன்றிய

மதிமயக்கத்தா லர்ஜிய மிக்கமனத்தடுமாற்றத்தினு லென்க. கோமளம் - மென்மையுமாம். பி - ம்:—[1]ஓடியென்னுருயிர்க்கொம்பினன்ன. (அசு)

உஎ. பொன்மா [1]னுருவாற் சிலமாயை புணர்க்க வன்றே
வென்மா னகல்வுற்றன ளிப்பொழு [2]தென்க ணென்னு
நன்மான்களே நோக்கிநுந் நாமமு மாய்ப்பெ [3]னின்றே
வின்மாண் [4]கொலைவாளியி னென்று வெகுண்டு நின்றான்.

(இ - ள்.) (மாரீசனென்பவன்), பொன் மான் உருவால் - பொன்மய மான் மானின் வடிவத்தைக் கொண்டு, சில மாயை - சில வஞ்சனைகளை, புனைக்க அன்றே - செய்ததனு லல்லவோ, என் மான் - எனது மான் போன்ற மனைவி, இப்பொழுது,— என்கண் அகல்வுற்றனள் - என்னிடத்தி னின்று பிரிந்து நீங்கினுள்,' என்னு - என்று எண்ணி, நல் மான்களை நோக்கி - (காட்டிலுள்ள) அழகிய மான்களைப் பார்த்து, 'இன்றே - இப் பொழுதே, வில் மான் கொலை வாளியின் - வில்லினுல் எய்யப்படுகிற மரட்சிமையையுடைய கொல்லுதல் தொழிலில்வல்ல (எனது) அம்பினுல், நும் நாமமும் - உங்கள்பெயரையும், மாய்ப்பென் - (உலகதத்தில் இல்லையாம் படி நான்) ஒழிப்பேன்', என்று - என்றுசொல்லி, வெகுண்டு நின்றான் - (அவற்றின்மீது) கோபித்துநின்றனன், (இராமபிரான்) ; (எ - று.)

மாரீசன் தான் மாயமாக மான்வடிவுகொண்டு வந்து சீதையின்பிரி வுக்குக் காரணமாய் நின்றதனுல் மானினங்களின்மீதெல்லாம் இராமபிரா னுக்குப் பெருஞ் சினமுண்டாயிற்று. இச்செய்யுள், அகமலர்ச்சியணியின் பாற்படும். இதன் இலக்கணம், ஒன்றனது குற்றநற்றங்களால் மற்றொன் றறகு அவை உளவாகச சொல்லுதல். இங்கே மாயமானவடிவங்கொண்ட மாரீசனது குற்றத்தினுல் எல்லா மான்களின்மீதும் அக்குற்றத்தை எற்றிக் கூறியமை காண்க. மான்-உவமையாகுபெயர்; மருண்ட பார்வையில் உவமம். 'நல்மான்கள்' என்றது, அவற்றின் குற்றமற்ற தன்மையை விளக்கிற் றென் னலாம். பிராட்டியால் வளர்க்கப்பட்டுத் தனக்கு இதமாயிருந்த மான்களை யும் வெகுண்டானென்பார் 'நன்மான்களே' என்று சென்றுங் கொள்ளலாம். மாய்ப்பென்-கருவுற அடியோடு அழிப்பேன் என்றபடி. பி - ம்:—[1]உருவாய். [2]ஈதிர். [3]என்றே. [4]குலவாளி. (அஎ)

உஅ. வேறுற்ற மனத்தவ [1]னின்னதொர் விம்ம லேவ
வாறுற்ற நெஞ்சிற் றனதாருயி ராய தம்பி
கூறுற்ற சொல்[2]லென் றுளகோதறு நன்ம ருந்தாற்
றேறுற் றுயிர்பெற்றியல் புஞ்சில [3]சொல்ல லுற்றான்.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்), வேறு உற்ற மனத்தவன் - வேறுபட்ட மனத்தையுடையவனுய் [மனததின் இயற்கைநிலை மாறி], இன்னது ஓர் விம்மல் நோவ - இப்படிப்பட்டதொரு துன்பத்தினுல் வருந்த, (பின்பு), ஆறுற்ற நெஞ்சின் தனது ஆர் உயிர் ஆய தம்பி கூறுற்ற சொல் என்று

உள கோது அறு நல மருந்தால் - தணிந்த மனத்தையுடைய தனது அரிய உயிர்போன்ற தமபியாகிய லக்ஷ்மணன் சொனன வார்த்தையென்றுள்ள குற்றமில்லாத நல்ல மருந்தினுல், தேறற்று - தெளிவடைந்து, உயிர பெறற - உயிர் பெறுதபின் நடநத, சில இயல்பும் - சிலதன்மைகளேயும, சொல்லல் உறுறன் - சொல்லத தொடஙகினன், (அநுமான்) ; (எ - று.)

இசசெய்யுள், அநுமானது வாதாதையில் இடைப்பிறவரலாகவநத கவிக் கூற்று. சொல்லெனறுள - சொல்லாகிய என்றபடி. இராமபிரானது மநோவியாதியை நீகினமையின, இலகுமணனது சொல்லே 'நன்மருந்து' என்றது. கீழ இராமபிரான் உயிரநீஙகுமபடியான துன்பத்தை யடைந்தமைதோன்ற, இஙகு, 'உயிரபெற்ற' எனறார் ஆறு உறற நெஞ்சின் - சன்மார்ககதிறற பொருநதிய மனதையுடைய என்றமாம். பெற்றியல்பு - விகாரம். பி - ம். —[1]இன்னவிளமபிநோவ [2]ஒனது [3]சொல்லலுற்றேன் ()

அகூ. வந்தா னிலேயாஞெடி வானுபர் தேரின் வைகு
நந்தா விளக்கின்வரு மெங்குல நாதன் வாழுஞ்
சந்தார் தடஙகுன்றினிற றுன்னுயிராக் காத லோனுஞ்
செந்தா மரைகணணனு நட்டனர் தேவ ரூய்ய.

(இ - ள்) வான் - ஆகாயத்தில, உயர் தேரின் - சிறந்த தேரிலே, வைகும் - செல்லுகின்ற, நநதா விளககின் - கெடாதசுடராகிய சூரியனிடதது னின்றும், வரும் - தோன்றின, எம குலம நாதன் - எஙகளகுலதது கு தலேவனுகிய சுகரீவன, வாழும் - வாழ்கிற, சந்து ஆரதட குன்றினில - சந்தனமரஙகள நிறைந்துளள பெரிய (ருசியமூக) பருவதததில், இலேயா ஞெடி வந்தான் - (இராமபிரான்) இலகுமணனுடனே (சீதையைத தேடிக கொணடு) வநதுசேர்நதான்; (அநகு), செம தாமரை கணணனும - செந தாமரைமலாபோனற திருகணணகளேயுடைய அவ்விராமபிரானும, தன் உயிர காதலோனும் - அவனது பிராணனிலேயிகிதமுகிய சுகரீவனும், தேவர் உய்ய - தேவர்கள் துன்பமநீங்கும்படி, நட்டனர் - சிநேகித்தாரகள; (எ - று.)

சூரியனது தோககு உயாவு - ஒறறைசசகரமுடையதாதலும், ஓய்வில் லாமல் அநதரத்தில் திரிநதுகொணடிருந்தும சிறிதும கெடாததாதலும் முதலியன. சந்து - சநதநமென்ற வடசொல்லின சிதைவு, 'தன்னுயிரக காதலோன' என்றது, சினேகிதததது முதல் உள்ள நிலேமையைய கருதி. இனி, தடஙகுன்றினில் தனனுயிரகாதலோன்' என்பதறகு - (வாலியின் வலிமைகு அஞ்சி அவன்வரகக டாததாகிய) ருசியமூக பருவதததில் தஙகித் தன் உயிர அழியாதபடி காகவிருமபியவன் எனறும பொருளகூறலாம்; (ருசியமூகபருவதததில் வாலிவந்தால் உயிரிழகும்படி மதஙகமுனிவா சாப மிட்டுளளன ரென அறிக.) இராம சுகரீவரது சிநேகம், தேவர்கு பய

வாகளாகிய இராவணுதி ராகூசர்களது சங்காரத்துக்குப் பிரதானகாரண மாதலால், 'தேவருய்ய நட்டனா' என்றார். (அசு)

கூ0. உண்டாயது முற்றது முற்று முணர்த்தி யுள்ளம்
புண்டா னெனநோயுற விம்முமிறு கின்ற போழ்தி
னெண்டா [1]னிழந்திட்டன னேந்திழை யாங்கள் காட்டக்
கண்டா னுயர்வேதமும் போதமுங் காண்கி லாதான்.

(இ - ள்.) உயர்வேதமும - சிறந்தவேதங்களாலும், போதமும் - ஞானத் தாலும், காண்கிலாதான் - அறியக்கூடாத தன்மையையுடைய இராம பிரான்,—உண்டாயதும் - (தனக்கு) சேர்ந்ததன்பத்தினையும், உற்றதும் - (அத்துன்பம்நீங்கும்பொருட்டுத் தான் அதகு) வந்ததையும், முற்றும் உணர்த்தி - முழுவதும் சொல்லி,—உள்ளம் - மனம், புண்தான் என்ன - புண்பட்டதேயென்னும்படி, நோய் உற - மனோவியாதி மிக, விம்முறுகின்ற போழ்தின் - சோகிக்கிறபொழுதில்,—ஏந்து இழை - (நீ) தரித்த ஆபரணங களே, யாங்கள் - நாங்கள், காட்ட - எதுதக்காணபிக்க, கண்டான்-பார்த்து, எண் இழந்திட்டனன் - அறிவை யிழந்தான் [மூர்சசித்தான் என்றபடி].

உண்டாயது - சீதாவிரகம். சீதையின் ஆபரணங்களே அநுமான் சுக்கிரீவனுடன் இருந்து எடுத்துக்காட்டினதனால், 'யாங்கள்காட்ட' என்றான். இவ்விஷயத்தை அநுமான் மீண்டும கூறினது, கதைத்தொடர்சசிபற்றி யென்க. வேதமும் போதமும் காண்கிலாதான் என்பதற்கு - சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமையையுடையவ னென்பதகருத்து. பி - ம்:— [1]உழந்திட்டனன். (கூ0)

கூக. தணிகின்ற நஞ்சொற் றொடர் தன்மையத் தன்மை தன்னைத்
துணிகொண் டிலங்குஞ்சுடர் வேலவன் றூய நினைக
ணணிகண் டழியே யமுதந் தெளித்தாலு மாறுப்
பிணி [1]கொண்டது பண்டதுண் டாயினும் [2]பேர்ப்பதன்றால்.

(இ - ள்.) தணிகின்ற - (இராமபிரானதுமூர்சசையைத் தணிததற் காகக்கூறிய, நம் சொல் - எகளுடைய சொறகள், தொடர் தன்மை - (அப்பிரானது செவியிற்) செல்வதனால், அ தன்மைதன்னை துணிகொண்டு - அவ்வறிவிழந்த தன்மை நீஙகி, இலங்கும - (உயிர்பெற்று) விளஙகும், சுடர் வேலவன் - ஒளியையுடைய வேறபடையையுடைய இராமபிரான், தூய நின்கண் அணி கண்டழியே - தூய்மையையுடைய உன்னிடததில் இருந்தன வாகிய [உனது] ஆபரணஙகளைப பார்த்ததபொழுதே,—அமுதம தெளித் தாலும் ஆறு - (சாவாமருந்தாகிய) அமிருதததை (உடம்பின்மீது) தெளித் தாலும் தணியாத, பிணி - பெருநோய், கொண்டது - (அவனை) அடைந்தது: அது பண்டு உண்டு ஆயினும் - அப்பிணி முன்னமேதொடஙகி உள்ளதாலு ஹும், பேர்ப்பது அன்று - நீக்கத்தக்கதொன்றன்று; (எ - று.)

உன்னைப்பிரிந்தநாள் முதல் இராமபிரானுக்கு உண்டான துன்பநோய் நீ கழற்றியெறிந்துவிட்டுப்போன ஆபரணங்களாக கண்டபின் அமிருதந் தெளித்தாலும் ஆறுதபடி முறிர்ந்து மூர்ச்சையையும உண்டாக்கிவிட்டது; பின்பு நாங்கள் எத்தனையோ சமாதானவார்த்தைகள் சொன்னபோதிலும் அவற்றால் அப்பிரானது மூர்சசைநோய்மாத்திரம் ஒருவாறு நீங்கிற்றேயல்லாமல் நெடுநாளாயுள்ள மனப்பிணி தீர்ந்தபடியில்லை யென்பது கருத்து. தீணிகின்ற - தணிக்கின்ற; பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை: இனி, தாழ்ந்து சொல்லுகின்ற என்றுமாம. சுகரீவன் முதலியோரையுங கூட்டி உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மையாக 'நம்சொல்' என்றான். அததன்மை - கீழ்ககவியிற் கூறிய 'எண்டானிழந்திட்டதன்மை.' துணி கொணடு-துணித்தலைக்கொண்டு. துணித்தல் - ஒழித்தல். இஙகே, வேல்என்றது, ஆயுதமாதிரமாய நின்றது. பி - மீ.—[1]கண்டது. [2]பொய்ப்பன். (கக)

கூஉ. அயர்வுற் றரிதிற் றெளிந்தம் மலைக்கப் புறற்றோ
ருயர்பொற் கிரியுற்றனன் வாலியென் றோங்க லொப்பான்
[1]றுயருற்ற விராவணன் வாலிடைப் பண்டு தூங்க
மயர்வுற்ற பொருப்பொடு மால்கட ருஷி வந்தான்.

இதுவும, மேற்கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) அயாவு உற்று - (இராமபிரான் அவ்வாறுயுள்ள மனப்பிணியினால்) சோர்வடைந்து, அரிதின் தெளிந்து (பின்) - அருமையாகததேறி,—அம் மலைக்கு அப் புறத்து ஓர் உயா பொன் கிரி உற்றவனன் - அந்த ருஷிய மூக பருவதததுக்கு அப்பாலுள்ளதோ உயர்ந்த அழகிய (இவ்விடத்திலுள்ளதென்னும்) மலையிற் பொருந்தியுள்ளவனும்,—வாலி என்று - வாலியென்னு பெயர் சொல்லப்பட்டு, ஓஙகல் ஒப்பான் - மலையையொதததிருப்பவனும்,—துயர் உற்ற இராவணன் வாலிடை பணடு தூஙக - (சீ) துன்பமுறுதற்குக் காரணமான இராவணன் (தனது) வாலிலே முன்னொருகாலத்தில் (கட்டுப்பட்டுத்) தொஙகும்படி, மயர்வு உற்ற பொருப்பொடு மால் கடல் தாவி வந்தான் - (கண்டவர்) மயக்கமடைவதற்குகாரணமான மலைகளையும் பெரிய கடல்களையும் (தன் வழக்கபபடியே) தாணடிவந்தவனும, (எ - று.)—'ஆயாஹே' என மேற் கவியோடு இயையும்.

தெளிந்து என்னும் வினையெசசம், மேற்கவியில் 'உயிர்வாஙகி' என்பதைக் கொண்டுமுடியும். பொற் கிரி - பொன்னையுடைய மலை யென்றுமாம். 'உற்ற' என்னும் பெயரெச்சம் - இரணடிடத்தும், காரியப் பொருளது. இனி, துயருற்ற இராவணன் என்பதற்கு - (தனது எண்ணம நிறைவேறுது தான் வாலியினிடத்து அகப்பட்டுக்கொணடமையால) துன்பததையடைந்த என்றும் கொள்ளலாம். பணடு அ இராவணன் துயருற்று வாலிடைத தூஙக என்றுமாம். 'மயர்வுற்ற பொருப்பு' என்பது - மலையின் உயர்சசியை விளக்கிற்று. பி - மீ:—[1]துயர்வுற்ற, ()

கூஉ. ஆயானையொ ரம்பினி லாருயிர் வாங்கி யண்பிற்
றூயான் வயினவ்வர சீந்தவன் சுற்று சேனை
மேயான் [1]வருவானென விட்டனன் மேவு காறு
மேயா னிருந்தா னிடைதிங்க [2]ளிரண்டி ரண்டும்.

(இ - ள்.) ஆயானை - ஆகிய அவனை, (இராமபிரான்),—ஓர் அம்பினில் - ஒருபாணத்தினால், ஆர் உயிர் வாங்கி - அருமையான உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்றுவிட்டு],—அன்பின் தூயான்வயின் - (தன்னிடத்தில்) அன்புகொண்டுள்ள பரிசுததகுணமுடைய சுகரீவன்பக்கல், அ அரசு - அந்த (வாலியினது) இராசியதனத, ஈந்து - கொடுத்து,—'அவன்-அச்சுக்கிரீவன், சுற்று சேனை மேயான் - சூழ்ந்த சேனைகளோடு கூடியவனாய், வருவான் - (மழைக்காலம கழிந்தபின் ஜானகியைத் தேடும்பொருட்டு) வரக்கடவனாக,' என - என்றுசொல்லி, விட்டனன் - (அசசுகரீவனை) அனுப்பிவிட்டு, மேவுகாறும - (அவன்) வருமளவும், திங்கள் இரண்டு இரண்டும் - நான்குமாதகாலம், இடை - அவ்விடத்தில், எயான் இருந்தான் - பொருந்தியிருந்தான்; (எ - று.)

'திங்கள் இரண்டிரண்டும்' என்றது, 'மேவுகாறும்' என்பதன் விவரணம். அமாவாசைக்கு அமாவாசை ஒருமாசமெனகொண்டு சந்திரசம்பந்தத்தாற் காலவரையறைசெய்கிற சாந்திரமாந பகுஷீதியாய் 'திங்கள்' என்று மாசத்துக்கு ஒருபெயர். பி - மீ:—[1]வருவாய். [2]இரண்டுமூன்று. (கூஉ)

கூஅ. பிற்கூ டியசே னைபெருந் [1]திசை பின்ன வாக
விற்கூ டுறுதற் றிரு [2]நின்னிடை மேவ வேவித்
தெற்கூ டுருவக் கடிதேவினன் [3]சேர்ந்த தென்ன
முற்கூ டியகூ றினன் காலமொர் மூன்றும் வல்லான்.

(இ-ள்.) வில் கூடும் நுதல் திரு-வில்லையொதத நெற்றியையுடைய இலக்குமியின் அம்சமானவளே! பின்-(அந்நான்குமாசகாலதத்தின்) பின்பு, கூடிய - (சுக்கிரீவன்கட்டளையால் வந்து) சோந்த, சேனை - சேனைகளை, பெருந்திசை பின்ன ஆக நின்னிடை மேவ - பெரியதிகுகள் (தமக்குப்) பின்னுள்ளனவாம்படி [நான்கு திக்குகளுக்கு அப்பாலும செல்லும்படி] நீ இருக்குமிடத்தைததேடிச்சென்று அடையுமாறு, ஏவி அனுப்பிவிட்டு, தெற்கு ஊடுருவ - தெற்குத்திக்கிற் செல்லும்படி, கடிது ஏவினன் - விரைவாக (என்னை இராமபிரான்) அனுப்பினனன்; சேர்ந்தது - (இது நான் இவ்விடம்வந்து) சேர்ந்த வரலாறுகும், என்ன - என்று, முன் கூடிய - முன்னே நடந்த வரலாறுகளையெல்லாம், கூறினன் - சொல்லி முடித்தான்; (யாவனெனின்,—) காலம் ஓர்மூன்றும் வல்லான் - மூன்று காலதது வரலாறுகளையும் அறியவல்ல அநுமான்; (எ - று.)

பெருந்திசை பின்னவாக - திக்குக்களின் எல்லையைக்கடந்து என்றப்படி. கூடும் - உவமவுருபு. நுதல் - புருவமுமாம். இனி, வில் என்பதை உவமையாகு பெயராக்கொண்டு, விற்கள்போன்ற புருவங்கள்

பொருந்திய நெற்றி யென்றுமாம் 'திரு' என்றசொல் அணைமையினியாத லின், இயல்பாய் நிறைந்தது. கால மொரு மூன்றும் வல்லான் - முக்காலவரலாறுகளையும் உணரவல்லவன்; திரிகாலஞானி காலம்-இங்கு ஆகுபெயராய், காலத்து நிகழும் வரலாறுகளை உணர்த்தி நின்றது பி - ம்:—[1]கிகையனன வாக. [2]நினைடி. [3]என்னையென்ற. (கூச)

வேறு.

கூடி.—இராமபிரானது வருத்தத்தை நீங்கநீந்து சீதை துயருறுதல்.

அன்பின னிவ்வுரை யுணர்த்த வாரியன்
வன்பொறை நெஞ்சினன் வருத்த மூன்றுவா
ளென்புற வுருகின னிரங்கி யேங்கின
டின்பமு மூவகையுஞ் சுமந்த வுள்ளத்தாள்

(இ - ள்) அன்பினன் - அன்புள்ளவனுகிய அநுமான், இ உரை உணர்தத - இவ்வார்த்தைகளைச சொல்ல,—ஆரியன்-உயர்குலத்தில் தோன்றியவனும், வல பொறை நெஞ்சினன் - மிகத பொறுமையைகொண்ட மனதையுடையவனு மாகிய இராமபிரானது, வருதத - வருத்ததை, உன்னுவாள் - நினைத்து (சீதை), துன்பமும உவகையும் சுமந்த உள்ளதாள - துயரதையும மகிழ்சசியையும மிருதியாகத தாஙகிய மனத்தையுடையவளாய, என்பு உற உருகினள - எலும்பு மிகக்கரைந்து, இரஙகி - மனமிரஙகி, ஏஙகினள - ஏகமுற்றாள; (எ - று.)

இராமபிரானது வருதததை அநுமான சொல்லக் கேட்டதனால சீதை அப்பிரானது துயாகதாக மனவருததததையும, தனது பிரிவையரற்றாமல் இராமபிரான வருநதுகின்ற னென்பதை உணராதமையால் இனி அவன் விரைவில்வநது அடைவா னென மகிழ்சசியையும் ஒருஙகே மிகுதியாக அடைநதன ளென்க அன்பு - ஸ்ரீராமபகதி. 'வன்பொறை நெஞ்சினன வருததம' என்ற தொடரில, இஙஙனம் பொறுமைகுணமுடைய இராமபிரானுககு இவ்வளவு பெருந்துயரம நேவது தகாது எனபது தொனிககும.

கூசு.—கடல்கடந்ததைப்பற்றிச் சீதை அநுமானை வினவுதல்.

நையுறு சிந்தைய ணயன வாரியின்
றெய்யல் வெஞ் சுழியிடைச [1]சுழிக்கு மேனிய
னீயநீ யளபபரு மளக்கா நீந்தினை
யெயதிய தெப்பரி சியம்பு வாயென்றாள்.

(இ - ள.) (சீதை),—நையுறு சிநதையள - உருகுகிற மனத்தையுடையவளும, நயனம வாரியின் தொயயல வெம சுழியிடை சுழிககும மேனியன்-கண்ணீராப்பெருககினலாகிய சேற்றினுண்டான பயஙகரமான நீர்சசுழியிற் சுழல்கிற உடமபை யுடையவளுமாகி, (அநுமானைநோககி) 'ஐய - ஐயனே! நீ—, அளப்பு அரும அளககா நீநதினை - அளவிடுவதறகு அரிய கடலைக கடந்து, எய்தியது - இககே வநதது, எப்பரிசு - எவ்வாறு? இயம்புவாய - சொலவாயாக', எனறாள - என்று வினவினாள; (எ - று.)

கணணீரபபெருகஙஞற் சீதையிருநதவிடமெலலாம சேறுபடடு நீசசுழி யுணடாயிற் றென்பதை முனனிரணடடியிற கூறினா. தொயயல - சேறு. கணணீர, சோகத்திஞலும உவகையிஞலும உணடானது. பி-ம்·1—சுரிககும

கூஎ.—அதற்கு அநுமானது விடை.

சுருங்கிடை [1]யுன்னெரு துணைவன் றாயதா
ளொருங்குடை யுணர்வினு [2]ரோய்வின் மாயையின்
பெருங்கடல கடந்தனர் பெயரும [3]பெற்றிபோற்
கருங்கடல் கடந்தனென் காலி ஞலென்றான்.

(இ - ள்.) (அதற்கு அநுமான்), 'சுருஙகு இடை-நுட்பமான இடையை யுடையவளே! உன ஒரு துணைவன் - உனது ஒபபறற நாயகஞகிய இராம பிரானது, தாய தாள் - தூயமையையுடைய திருவடிகளை, ஒருஙகு உடை உணர்வினா - தியானித்தலையுடைய அறிவினராகிய ஞானிகள, ஓய்வு இல மாயையின பெருங கடல் கடநதனா பெயரும பெறறிபோல்-ஒழிதலிலலாத மாயையாகிய பெரியகடலைத தாணடிசசெல்லுந தனமைபோல, காலினால் - (எனது) கால்களால, கருங கடல் - கரிய இககடலை, கடந்தனென - (எளி தில்) தாணடி வநதேன,' எனறான - என்று (விடை) கூறினான; (எ - று)

நிருவா மனம மாயைககு வசபபட்டபோது பொருளகளின் நிலைமையை யுள்ளபடியறியுந தத்துவஞானம தோன்றுகின்றதிலலை; ஆகவே, நிலையுளள பொருஞகளை நிலையில்லாதன வெனறும, நிலையில்லாத பொருள்களை நிலை யுள்ளனவெனறும மாறுபட அறியும விபரீதஞானம தலையெடுககும அதனு லேயே இத்தியமான ஆததுமாவுக்கு யாதொருசமபந்தமுமபடாமல் அநிதிய மான தேகததையேபற்றிய தாயமுதலியோரிடதது சுற்றதது வெனற பெசசியபிமானம உணடாய நிலைநிறகும; இவ்வகையான மாயையைக கடதல் எமபெருமானது திருவடியைநமபிச சரணமடைபவாகளே இயலும; ''மம மாயா துரத்யயா, மாமேவ யே ப்ரபதயநதே மாயாமேதாம தரநதிதே [எனது மாயை கடத்தற்கு அரியது; என்னையே யாவா சரணமாக அடைகினறார் களோ, அவாகளே இமமாயையைககடககின்றாகள]'' என ஸ்ரீகிருஷ்ணபக வான் கீதையில் அருளிசசெய்துள்ளமை காணக. கடத்தறகருமைபறறி, மாயையைக் கடலாக உருவகப்படுத்தினர். உவமையணி இராமபிரானது திருவடிபலததிஞலேயே யான் கடலைககடந்தே னென்பது கருத்து. ஒருஙகு உடை என்பது - ஒருசேரகொணடுளள எனறும பொருளபடும முதல்மூன் றடிகளில் ''பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவா நீநதா, நிலைறவனடி சேராதவா'' என்ற திருககுறளின் கருத்து அமைநதிருத்தல்காணக சுருஙகிடை-வினைத் தொகையன்மொழி; இடை சுருஙகியிருததல், உததமவிலகணம, தாழுககுத் தூயமை - குற்றமினபபாவமுடையராயினும தமமை யடைந்தாரைப் பிறவிக்

கடலினின்று கடத்துவிததல். ஒருவகுதல்-சேர்தல்; இங்கே, இடைவிடாது நினைதலல்: பி-ம்:—[1]நினனுயிர்த் பொய்யினமாயையிற். [2]பெறறியாள்.(கூஎ)

கூஅ.—இச்சிறுபியவடிவத்துடன் நீ கடலைக்கடந்தது எப்வாறு? எனச் சீதை மீண்டும் அநுமானை வினவுதல்.

இத்துணைச் சிறுபதோர் ரெணணில் யாக்கையை
தத்தினை கடலது தவத்தி னுயதோ
சித்தியி னியன்றதோ செபபுவா யென்றனள்
முதலினு நிலவினு முறுவல முற்றிளள்.

(இ - ள்.) முதலினும - முகததைககாட்டிலும், நிலவினும் - சந்திர காந்தியைககாட்டிலும, முறுவல் முறறிளள - பறகளிலெளளி மிகுந்துள்ளவ ளான பிராட்டி, (அநுமானைநோககி), 'இ துணை சிறியது ஓர் ரெண இல் யாகைகையை - இவ்வளவுசிறியதாகிய (பிறரால்) மதிககப்படாத உடம்பை யுடைய நீ, கடல் தகதினை - சமுததிரதைதத தாணடிவந்தாய: அது - அச செயகை, தவததின் ஆயதோ-(நீ செயதளள) தபோபலததினு லாகியதோ? சிததியின் இயன்றதோ - (அன்றி) மந்திரசிததியின் வல்லமையா லமைந் ததோ? செபபுவாய் - (இதன்உணமமையை எனகருச) சொல்வாயாக', என்றள - என்றுவினவினாள; (எ - று)

யாக்கையை - முன்னிலையொருமைக குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர; ஐ - முன்னிலைவிருதி. சித்தி - வித்தி; அணிமா முதலிய அஷ்டமகாசித்தி கள்; (அவையாவன: அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, ப்ராபதி, ப்ராகாமயம், ஈசதவம, வசிதவம என்பன) (சுஅ)

கூக —அநுமான் பேருருவங்கொள்ளுதல்.

சடினனின்றனன மெழுத கையினன
விட்டுயா தோளினன் விசுமபின் மேக்குய
ரெடடரு நெடுமுக டெயதி [1]நீளுமேனை
முட்டுமென் றுருவொடு [2]வளைநத மூர்த்தியான்.

(இ - ள) (அநுமான்), தொழுத கையினன் - கூப்பிய கைகளையுடைய வனும, விட்டு உயா தோளினன - வெளிபபட்டு உயாந்துளள தோளகளை யுடையவனும், விசுமபின - ஆகாயததினது, மேககு உயர் - மேலேஉயாந்த, எடடு அரு நெடு முகடு-(பிறரால்) எட்டுதறகு அருமையான நீண்ட உசசியை, எயதி - அடைநது, நீளும எல முடடும என்று உருவொடு வளைந்த-பினனும நீணடுசென்றால் தலையில் தாககு மென்று எணணி (அதனாலாகிய) அசசத தோடு வணஙகின, மூர்த்தியான் - வடிவதததையுடையவனுமாய், சுட்டினன் நினறனன் - (தன் பேருருவதததைப் பிராடடிகருப) பிரதிஜ்ஞையாகக காட்டி நினறான; (எ - று.)

அநுமான் தான ணைணியபடியெல்லாம உருவமெடுக்கவல்ல தன்மை யுடையானெனபதை "பிறியாவறததி னனுமான் வளாசசி பெரு மேருவிற பெரியனெ, சிறிதாயொகருமெனின மேனி யுறபவணுவாணதிற சிறியனெ,

மூலகாரணத்தினளவா மூருகொ ளுயாவீரன்" என்ற ஒட்டகூத்தருதத காணடசெய்யுளாலும அறியலாம. பிராட்டியினிடத்து வணகத்தைக காட்டுமாறு அநுமான் வணஙகின உருவமுடையலு யிருதமையை, நிமிரது நினறுல் ஆகாயதத்தின் மேல்முகடுமுட்டு மென்று அதறகுஅஞ்சி வணஙகின தாகக குமிததா; ஏதுத்தற்குறிப்பேறறவணி; இதில தற்குறிபபேறறதத்தின் உருபு தொகுதிருக்கின்றது உரு - அசசமூணாதது உரிசசொல்; "உரு உட் காகும" என்பது, தொல்காபபியம அநுமான் சீதையினிடதது 'நான உன்னையெடுதது கொணடு கடல்கடநதுசென்று இராமபிரானிடம சோ வேனா: அநுமதிகொடு' எனறுகூற அபபிராட்டி 'இத்துணைசிறிய உருவத்தை யுடைய நீ எஙஙனம என்னைகொணடு கடல்கடபபாய்?' எனறு வினவ, உடனே அநுமான் தனது பேருருவதத்தைக காட்டினனென மூதாதையிறு கூறியுளளது பி - மீ.—[1]மீளுமேல் [2]விளைந்த. (கக)

கoo.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமானது பேருருவத்தின் வருணனை.

செவ்வழிப பெருமையென றுரைக்குஞ செம்மைதான்
வெவ்வழிப பூதமோ ரைந்தின மேலதோ
வவ்வழித் தனறெனி னணுமன் பாலதோ
வெவ்வழித தாகுமென் றெணணு மீட்டதே.

(இ - ள) 'செம வழி பெருமை எனறு உரைககும செமமை - நல்ல குணமாகிய பெருந்தன்மையென்று சொல்லப்படுகிற குணம, வெம வழி பூதம ஓர ஐந்தின் மேலதோ - கடுமையாகிய தன்மையையுடைய பஞ்சபூதஙக ளினிடததில உள்ளதோ? அ வழிதது அனறு எனின - அவ்விடதது லுள்ளதன் றென்றால, அநுமன்பாலதோ - அநுமனிடத்து லுளளதோ? எ வழிதது ஆகும (இவ்விரணடனுள) எதனிடதது லுளளதாம?' எனறு—. எணணும - நிசசகுமபடியான, ஈட்டது - பெருமையையுடையது, (அவ் வுருவம); (எ - று.)

மிகப்பெருந்தோறறமுடைமையில அநுமானது உருவமும பஞசபூதஙக ளின் உருவமும விகறபிகக லாமபடியிருததன வென்க பூதமோரைந்து - நிலம் நீர தீ காறறு விசுமபு என்பன. பூதம - வடசொல் தான் - அசை. ()

கoக. ஒத்துயா கனகவான் கிரியி னேஙகிய
மெயத்துறு மரந்தொறு மின்மி னிக்குல
[1]மொய்த்துள வாமென மூனறும பின்னரு
தொதத்தின தாரகை மயிரின் சுறறெலாம

(இ - ள.) ஒத்து உயா - (தனனைததாமே) ஒதது (எலலாமலைகளி னும) உயாநதுள்ள, கனகம வான் கிரியின் - பொனமயமான பெரிய மேருமலையில், ஓஙகிய - உயாநதுவளாநத, மெய் துறு - தமவடிவம் (ஒன்றோடொன்று) பொருநதிய, மரம் தொறும - மரஙகள்தோறும, மின்னினி குலம - மின்மினிப்பூசசியின்கூட்டம, மொய்த்தது உள ஆம் என - சொறுகியுள்ளனபோல,—தாரகை - நகூததிரஙகள, மயிரின்

சுற்று எலாம்-(ஆகாயத்தையளாவிவளாகத அநுமானது உடம்பிலுள்ள) மயிரின் சுறறிடமெஙகும், முன்னும் பின்னரும - முன்னேயும் பின்னேயும், தொத்தின - ஒட்டிக்கொணடன; (எ - று.)

மேருமலை அநுமானது திருமேனிக்கும், அதில் அடர்ந்துள்ள மரஙகள-அததிருமேனியிலுள்ள மயிரகளுகும், அம்பரஙகளில் மொய்க்கின்றமின்மினிக கூட்டம் - அம்மயிர்களில்ஒட்டுகிற ஈசுரத்திரக்கூட்டத்துக்கும் உவமை யெனக் காணக; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. மின்மினி - இருளில்மின்னுவதொரு பறக்கும்பூச்சி. பி - ம்:—[1]மொய்த்துளது. (கஅக)

கஅஉ. கண்டல மறிவொடு கடந்த காட்சியன்
[1]விண்டல மிருபுடை விளங்கு மெய்ம்மையக்
குண்டல மிரண்டுமக் கோளின் மாச்சுடர்
மண்டல மிரண்டொடு மாறு கொண்டவே.

(இ - ள்.) கண தலம அறிவொடு கடந்த காட்சியன் - கணைகளினிடதையும அறிவையும மேலிட்டுசசென்ற தோற்றததை யுடைய அவவநுமானது, இரு புடை விண தலம விளகுகும மெயமமை அ குணடலம் இரணடும் - இரணடுபகஙகளிலும [காதுகளிலே] ஆகாயத்தினிடததில் விளகுகின்றதன்மையையுடைய அந்த இரணடு குணடலஙகளும,—அ கோளின் - அந்த [ஆகாயததிலுள்ள] நவக்கிரகஙகளுள், மா சுடா மண்டலம் இரணடொடு - மிக்க ஒளியையுடைய (சூரியமணடலம் சநதிரமணடலம் என்கிற) இரணடோடும், மாறுகொண்ட - பகைமைகொணடன [ஒத்தன என்றபடி].

பிரதியகூப்பிரமாணத்தாலும், அநுமானப்பிரமாணததாலும் அறிய வொணணுதபடி அநுமான் பேருருவமாய வளாந்தன னென்றவாறு.' இச் செயயுளில அநுமானதுகுணடலஙகளே வருணிததுள்ளதாகத்தோன்றினும், அவனதுபேருருவதததையே வருணிததாதாகக கருததுக் கொள்க. இவ்வநுமானது குண்டலமணியும காதுகள ஆகாயத்திற்சூரியசநதிரமண்டலஙகளில் நின்றனவென்க. உவமையணி. பி - ம்:—[1]விண்டலத்திருவொடு விளகுமேன்மைய. (கஅஉ)

கஅங. ஏ[1]ணில வொருகுரங் கீதென் றெண்ணலா
வாணியை யநுமனெ யமைய நோக்குவான்
சேணுயர் பெருமையோர் திறத்த தன்றெனு
நாணுறு மூலகெலா மளந்த நாயகன்.

(இ - ள்.) உலகு எலாம அளந்த நாயகன - (திரிவிக்கிரமாவதாரஞ் செய்து தனது திருவடிகளால்) எல்லாவுலகஙகளையும் அளவிட்ட யாவர்களுக தலைவனுகிய திருமால்,—ஏண இல ஒரு குரஙகு ஈது என்று எணணலா - வலிமையில்லாத ஒரு குரங்கு இது வென்று (அலக்ஷ்யமாக) நினைக்ககூடாத, ஆணியை - அச்சாணிபோலுள்ளவனுகிய, அநுமனை - அநுமானை, அமைய நோகுவான் - நனறுகப பாரதது, 'சேண உயர்

பெருமை - மிகவுமஉயர்ந்த பெருந்தனமை, ஓர் நிறததது அன்று - ஒரிடதது லேயே யுளளதன்று', எனு - எனறு எணணி, ரண உறும - நாணமடை பவனனன்; (எ - று.)

அநுமானகொணட பேருருவம திருமாலினது திரிவிகிரமாவதார காலத்திற்கொணட திருவுருவததை யொத்திருந்தது என்பது கருதது இச செயயுள, பிறிதினவிற்சியணியின்பாற் படும, ஒன்றை இயலபாககூறாமல் வேறுவகையாகக கூறுவது, இதன இலகணம. எண - பெருமையெனறு மாம தோனினது சகரஙகளைக் கோதத மரததில் அசசக்கரஙக கழலாமல் கடையிற செருகுகின்ற ஆணி பெரிய பாரஙகளையெல்லாங கொணடுசெலுத் துகினற வலிமையுடையதாயிருத்தல்போலப் பெரியகாரியஙகளையெல்லாஞ் செயதுமுடிககும வலிமையுடையவ னெனபார, அநுமனை 'ஆணி' என் றா சேணுயா - ஒருபொருட்பன்மொழி. இதுவரையில தானுருவனை கொணடுளள பெரிய வடிவததை அநுமானும இப்பொழுது கொணடன ஞக வால், திருமால், ஓர் நிறததன்றெனு நாணமுறுவாளுயின்ன ஓர்நிறதத தன்று - அறிநதுசொல்லுந்தரதது அன்று எனறுமாம. நாணுறும - செயயு மென்முறறு, ஆணபாலுககு வந்தது பி - ம்:—[1]இலது. (கஅ)

கஅச எண்டிசை மருங்கினு மூலகம யாவினுந்
தண்டலி [1]லுயிரெலாந் தன்னை நோககின
வண்டமென் றதினுறை யமரர் யாரையுங்
கண்டனன் ருனுந்தன் கமலக கணகளால்

(இ - ன்.) (அப்பொழுது), எண திசை மருஙகினும - எடடுதிகுகுக் களினிடததிலும, உலகம யாவினும - எல்லாவுலகஙகளினிடததிலும, தண டல் இல் - நீஙகுதலில்லாத [உளள], உயிர எலாம - எலலாபபிராணிகளும, தன்னை நோககின (அநுமானுகிய) தன்னைபபாரததன; அணடம என்றதின் உறை - மேலுலகததில வசிககிற, அமரர யாரையும - தேவாகளெல்லாரை யும, தானும - அவ்வனுமானும, தன கமலம கணகளால் - தனது தாமரை மலாபோனற திருககணகளால, கணடனன் - பாரததான், (எ - று.)

உயிரென்பது, உயிரையுடைய ஜநதுகளை; இது, ஒருவகையிலகனை அணடம - உலகவுருணடை; இஙகு மேலுலகம. இசசெயயுள, அநுமானது பேருருவததை விளககவந்த உயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்:—[1]உலகெலாம.

கஅரு. எழுந்துயர் நெடுந் [1]தகை யிரணடு பாதமு
மழுந்துற வழுத்தலி னிலங்கை [2]யாழகடல
விழுந்தது நிலமிசை விரிந்த வெணடிரை
தழைந்தன புரண்டன மீனந தாமெலாம

(இ ன.) எழுநது உயா - மேலேஓஙகிவளாநத, நெடுந் தகை-பெரு மைகுகுரிதாகியஅடையுடைய அநுமான, இரணடு பாதமும அழுநதுற அழுத்

தலின் - (தனது) இரண்டுகால்களையும் (நிலத்தில்) அழுந்துமபடி அழுத்திய தனால், இலஙகை—, ஆழ்கடல் - ஆழமாகிய சமுத்திரததில், விழுந்தது - அழுந்தியது; (அதனால்), நிலம்மிசை - அபபூமியின்மேல், வெளதிரை - (கடலினது) வெணமையான அலைகள, விரிந்த - ப்ரவின; மீனம தாம் எலாம் - மீன்களெல்லாம், தழைந்தன புரணடன - (அவ்விலஙகையினமேல) மிகுதியாகப் புரளலாயின; (எ - று.)

இசசெய்யுளும - தொடரீபுயரீவுநவிற்சியணீயே. செய்தகை - பண்புத்தொகையன்மொழி. பி - ம்:—[1]திசை. ஆர்கலி (கஅடி)

கஅசு.—சீதை அநுமானநோக்கிப் பேநருவத்தையடக்கிக்கொள்ள வேண்டுதல்.

வஞ்சியம் மருஙகுலம் மறுவில் கற்பினள்
கஞ்சமும் புரைவன கழலுங் கண்டிலா
[1]டுஞ்சின ரரக்கரென் றுவக்குஞ் சூழ்ச்சியா
[2]ளஞ்சினெ னிவ்வுரு வடங்கு வாயென்றாள்.

(இ - ள்) வஞசி அம மருஙகுல அ மறு இல் கற்பினள் - வஞ்சிகொடி போன்ற [நுணணிய] அழகிய இடையையும குறறமிலலாத கற்பு நிலைமையையும்உடைய அசசீதை,—கஞசமும் புரைவன கழலும - செந்தாமரை மலரையொத்திருப்பனவான (அநுமானது) பாதங்களையும, கணடிலாள் - காணமுடியாதவளாய்,—அரகரா துஞ்சினா என்று உவகையும சூழ்ச்சியாள் - 'ராகஷசரெல்லாம் இனி இறநதவராவர்' என்று எண்ணி மகிழ்ச்சியை ஆலோசனையையுடையவளாய, (அநுமானை நோககி), 'இ உரு - (உனது) இப்பேருருவததைகை, அஞ்சினென் - (நான்) பயநதேன்: அடஙகுவாய் - (இவ்வுருவம்) ஒடுஙகப்பெறுவாயாக,' என்றாள் - எனறு வேணடினாள; (எ - று.)

அநுமானுடைய பேருருவத்தைக கணடதும், இவவநுமானால் ராகஷசகுலகாரம நோவது திணணமெனச சீதை துணிநதன ளென்க. 'அஞ்சினென் இவ்வுரு' என்ற சீதை கூறியதனால், அவளிடததில் உள்ள மகடூஉகுணம் நான்களுள அச்சம்என்னும குணம வெளிபபடப்பட்டதாம. 'இவ்வுரு' என்பது 'அஞ்சினென்' என்பதனோடும், 'அடஙகுவாய்' என்பதனோடும் சென்று இயைவது, இடைநிலைவிளக்கு [மத்தியமதீபம] துஞ்சினர் - தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகக குறிகக்பபட்டகாலவழுவமைதி பி - ம்:—[1]துஞ்சினனரக்கன். [2]அஞ்சினனிவ்வுருவடகுவாயென்றாள. சிலபிரதிகளில் மூன்று நான்காமடிகள் மாறியுளளன (கஅசு)

கஅள —இதுவும் அது.

முழுவது [1]பிவவுருக் காண முற்றிய
குழுவில துலகினிக் குறுகு வாயென்று
ளெழுவினு மெழி[2]லிலத கிராமன் றிறள்களைத்
தழுவின ளாமெனத் தளிர்க்குந் தன்மையாள்

(இ - ள) எழுவினும் எழில இலகுகு இராமன் தோள்களோ தழுவினள் ஆம என தளிராகும தனமையாள் - தூணைகாட்டிலும எழுசகி விளகுகிற இராமபிரானது திருததோளகளைத் தழுவியணைத்தவள போலக களிகின்ற தன்மையையுடையவளாகிய சீதை, 'உலகு - உலகம, இ உரு முழுவதும் காண - (உனது) இநதபெருவடிவமமுழுவதையும பாரப்பதறகு, முற்றிய - வல்லமை முதிராதவளை, குழு - (பிராணியின) கூட்டத்தை, இலது-உடைய தன்று, (ஆதலின), இனி---, குறுகு வாய - ஒடுஙகுவாயாக,' என்றள - என்றுவேணடினள; (எ - று)

கீழ்ககவியிறகூறிய 'இவ்வுறவடஙகுகாய்' என்றஒன்றையே மீணடும் இகவியில வேறுவகையாக [காரணங்காட்டி] விளரித்துக்கூறியதனால், கூறியது கூற லென்னுங குறறத்துத்கு இடமின்மை காண்க. அநுமான்து பேருருவதைதக கண்டவுடனே சீதை அவவநுமான்திறததுக்கொணடிருந்த சந்தேகமமுழுவதுமநீஙகபபெற்று 'இவன் இராமதூதனே இனி விரைவில இராமபிரான் இலஙகுவந்து பகைவனை வ எனனை சிறைமீட்பது நிசசயம' என்றஎணணி மிகமமிழ்ந்தன லென்பது, பின்னிரண்டடியின் கருத்து அநுமானது இப்பெருவடிவதைதை அஞசாதுகாணவல்ல மனவுறுதி உலகத துபபிராணிகளொன்றுக்குமில்லை யெனபது, 'இவ்வுருககாணமுற்றியருழவி லதுலகு' என்பதன் தோந்த பொருள. பி - ம:—[1]நின்னுரு [2]விளஙகு.

கஂஅ.—அநுமான் தன் பேருருவத்தை அடக்கிக்கொள்ளுதல்.

ஆணடகை யநுமனு மருள தாமெனு
மீணடனன் விசுமபெனனும பதததை மீச்செலவான்
காணடலுக் குரியதோ ருருவங காட்டினன்
[1]றாணடரு விளக்கனு ளினைய சொல்லினள.

(இ - ள) விசுமபு எனும்பதததை மீ செலவான் - ஆகாயமென்னுமிடத்தையுங கடநது மேலே வளாநதுசெல்பவனுகிய, ஆணதகை அநுமனும - ஆணமைகுணதததையுடைய அநுமானும், அருள அது ஆம எனு - (உனது) நியமனபபடியேயாம (நான் நடபபது) எனறுசொலலி, மீணடனன் - (வளாவதினினறு) ஒடுஙகினவனுய் [சுருஙகி], காண்டலுககு உரியது ஓர் உருவம காட்டினன் - பாரபபதற்குத தகுதொரு (சாதாரண வாநர) ரூபத்தை(தானகொணடு) காட்டினனை; (அப்பொழுது), தூணடு அரு விளககு அனன தூணடுதல்வேண்டாத தீபம் போன்றவளாகிய பிராட்டி, இனைய - இவ்வாறதைகளை, சொலலினள - சொல்லுபவளானள்; (எ - று)—அவறறை, மேல் ஐநதுகவிகளிற் காண்க

அருளதாம - அங்கீகாரதததைக காட்டும் பணிவுமொழி. முதலடி முற்றுமோனை. தூணடரு, அருமை - இன்மைகுறித்து நின்றது. தூண டரு விளககு - நந்தாவிளககு; எபபொழுதும ஒருபடிபபட விளஙகுகிறதலில் உவமம். பி - ம:—[1]தூணடலில். (கஂஅ)

வேறு

கஂகூ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: சீதை அநுமானைப் புனைந்துரைத்தல்.

இடந்தா யுலகை மலையோடு [1]மெடுத்தாய் விசும்பை யிலை சுமக்கும், படந்தா ழரவை யொருகரத்தாற் பறித்தா யெனினும் பயனின்ற, னடந்தா யிடையே யென்றலு நாணு நினக்கு [2]ளிர்கடலைக், கடந்தா யென்ற லெண்ணுகுங் காற்று மன்ன கடுமையாய்.

(இ - ள்.) காறறு ஆம் அன்ன கடுமையாய் - வாயுவைப்போன்ற வேகத்தையுடையவனே! உலகை மலையோடும் இடந்தாய் (எனினும்) - இந்நிலவுலகத்தைப் பருவதங்களுடனே பெயர்த்தாயென்றலும், விசும்பை எடுத்தாய் (எனினும) - மேலுலகத்தைப் பேர்த்தெடுத்துத்தூக்கினையென்றலும, இவை சுமக்கும படம் தாழ் அரவை ஒருகரத்தால் பறித்தாய் எனினும்- இவ்வுலகங்களையெல்லாந் தாங்குகிற படம்பொருந்திய ஆதிசேஷனை ஒருகையாலே யிழுத்தாயென்றலும், இடையே நடந்தாய என்றலும் - இக்கடலினிடத்தே நடந்துவந்தாயென்றலும், நினக்கு பயன் இன்று - (உனது திறமைகளுக்) பயனுளவதோர சிறப்பாகாது: காண ஆம் - வெட்கத்தையே தருவதாம்; (ஆகவே), களிகடலை கடந்தாய் என்றல் - குளிர்ந்தகடலைத் தாண்டிவந்தா யென்றல், என் ஆகும - (அதனால் உனதுதிறத்துக்கு) என்ன மேம்பாடு உண்டாம? (எ - று.)—ஆல் - ஏற்றசை.

மிகப்பெரியதொழிலையும மிகஎளிதில் முடிக்கவல்ல போராற்றலுடையானுக்கு, சாதாரணமான ஒருசிறுதொழில் செய்ததைக்கொண்டு புகழை யுண்டாக்கமுயலுதல் அவனதுபுகழ்க்கு இழுக்காவதன்றிச சிறிதும் மேம்பாட்டை யுண்டாக்காதவாறுபோல, உலகையிடத்தல் முதலிய பெருந்தொழில்களையும மிக எளிதிற் செய்யவல்ல போராற்றலுடைய அநுமானுக்கு, கடலைகடந்து வந்தானென்றுகூறுதல் ஒரு சிறிதும் சிறப்பாகாது என்றவாறு. உலகையிடத்தல் முதலிய பெருந்தொழில்களே அநுமானுக்கு ஒருமேன்மையுண்டாக்காதிருக்க, கடலைக்கடத்தலில் அவனுக்கு என்ன மேன்மை? எனை, ஒருபொருளைசசொல்லி அதுகொண்டு, கைமுதிசநியாய மென்னும் தண்டாபூபிகாநியாயத்தால் மறறொருபொருளைச சாதிதிருதலால், இசசெயயுள, தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணியாம். ஆதிசேஷன் ஆயிரத்தலைகளுடன் கீழிருந்து உலகங்களைத் தாங்குகின்றனனென்பது, நூற்கொள்கை 'களிகடல்' என்ற பாடத்துக்கு - பெரியகடலெனக. தந்தையே மைந்தனுக்குப் பிறகின்றனென்பது நூல்வழக்காதலால், அநுமானுகுத் தந்தையாகிய வாயுவையே உவமைகூறுதல் ஏற்கும். கடுமை-வலிமையுமாம். பி - மீ:—[1]பிடித்தாய் [2]களி. (கஂகூ)

ககஂ. ஆழி நெடுங்கை யாண்டகைத னருளும் புகழு மழி
வின்றி, யூழி பலவு நிலைநி.றுதகற கொருவ னீயே யுளா[1]யாளுய்
பாழி நெடுந்தோள் வீராகின் [2]பெருமைக் [3]கேற்பப் பகையிலங்
கை, யேழு கடறகு மபபுறத்த தாகா திருந்த திழிபன்றே

(இ - ள்.) பாழி நெடுந தோள் வீரா - வலிமையையுடைய நீண்ட தோள்களையுடைய வீரனே! ஆழி நெடுங கை ஆண்தகைதன் - ஆஜஞா சக்கரததையேநதிய நீணடகைகளையுடைய ஆண்மைகுணமுள்ள இராம பிரானது, அருளும-கருணையும, புகழும - கீரதியும, அழிவுஇன்றி - அழித லில்லாமல், ஊழி பலவும - பலகறபகாலமளவும, நிலை நிறுத்தறகு-நிலைபெறச செயவதறகு, நீ ஒருவனே - நீ ஒருத்தனே, உளை ஆளுய் - உள்ளவ ளுளுய்; நின பெருமைககு ஏறப - உனதுபெருமைக்குத் தக்கபடி, பகை இலஙகை - பகைவர்களுடைய இநத லஙகாநகரம, ஏழு கடறகும அபபுறததது ஆகாது இருநதது - ஏழுகடல்களுகும அப்பாலுள்ளதாகாமல் (இவ்வுலகநீரகுகடலி னிடையே) இருந்தது இழிபு அன்றே - (உனதுபெருமைககு) ஓர இழி வல்லவோ ? (எ - று.)

ஏழுகடல்களையும் ஒருங்கேகுடகும வல்லமையை யுடையவன் அநுமா னென்பது கருதது ஏழுகடல்களையும எளிதிற கடகுகவல்ல உனககு இவ் வொருகுடலின சிறியதொருபாகுததைக கடதல் ஒரு சிறப்பன்று என்றுள ஆழிநெடுங கை என்பதறகு - மோதிரத்தையணிந்த (முழங்காளவும் நீண்ட)ுகை யென்றுமாம. ஆழி சகுகராயுதமென்றும, சகுகரரேகை யென்றுங கொளளலுமாம. பூமண்டலததையாளும் அரசாகுக கையிற சகுகரரேகை யிருததல், உததமலகூணம் இராமபிரான் சீதையினிடதது அருளுடைய வளுயிரூத்தல் அநுமான தூதளுய் வநததளுல்தான விளஙகுமாதலாலும, இராவணுதியரைச சஙகரித்துப பிராட்டியையடைநது புகழபெறுதற்கும ஜானகியுளளவிடததையறிந்துவநத அநுமானதானே பிரதானகாரணமாவ ளுதலாலும, 'ஆணடகைத னருளும் புகழு மழிவின்றி யூழிபலவும நிலைநிறுத தறகு ஒருவனீயே யுளையாளுய்' எனறது ஊழி - பிரமளுயுள பி - ம் — [1]ஆளுல். [2]பருமை [3]ஏறற. (ககஂ)

ககக. அறிவு மீதை யுருவீதை யாறற லீதை யரும்புலததின்
செறிவு மீதை செயலீதை தேறற மீதை தேறறத்தி
னெறியு மீதை நிலைவீதை நீதி யீதை நினகெகன்றுல்
வெறிய[1]ரன்றே குணஙகளான் விரிஞ்சன் [2]முதலா மேலாளுர்.

(இ - ள்) நினககு - உனககு,—அறிவும் - ஞானமும, ஈதே - இபப டிப்பட்டதேயாம; உரு - வடிவமும, ஈதே—; ஆறறல் - வலலமையும, ஈதே—; அரும் புலததின் செறிவும - (அடகுகுவதற்கு) அரிய ஐமபுலங் களாகிய டகுத்தன்மையும், ஈதே—; செயல - செயயுதொழிலும, ஈதே—; தேறறம் - மனத்தெளிவும, ஈதே—; தேறறததின் நெறியும் - அததெளி வின் பயனும, ஈதே—; நிலைவு - எணணமும, ஈதே—, நீதி - முறைமை

யும், ஈதே—, என்றால் - எனறுசொன்னால், விரிஞ்சன் முதல் ஆம் மேலா னோர் - பிரமன்முதலிய மேலோர, குணஙகளான் வெறியர அன்றே - நற் குணஙகளால வெறுமையுடையவ [குணஙகளில்லாதவ] ரன்றே; (எ - று.)

எல்லாநற்குணஙகளும் உன்னிடதது ஒருஙகேகூடியமைந்திருததலால், நீ யாவரினுஞ் சிறந்தவ னென்றபடி. ஈதே எனபதறகு - இதுவே சிறந்த தென்றும், இதுவல்லது வேறு இலலை யென்றும, எல்லாம் ஒன்றறகொன்று ஒத்து அவ்வவற்றின் முடிவெல்லையை யடைந்துள்ளன வென்றும கருததுக கொளக. இசசெய்யுளின முதல்மூன்றடிகளை ''உணமைகஙிவனே வலிக் ஙிவனே யுறவுகஙிவனே யுரைகஙிவனே, திண்மைகஙிவனே நெறிக்ஙிவனே தேசுகஙிவனே சிலேகஙிவனே, வணமைகஙிவனே'' என்பதனோடு ஒப்பிடுக பயனை, 'நெறி' என்றார, காரணதத்தின்பின்னே நிகழ்வதாதலின். பிரமன் முதலியோர் இஙகுக் கூறியவறறிற் சிலகுணஙகளையும் சிறிதே யுடையராத லின், இவ்வெல்லாக்குணஙகளையும ஒருஙகேயுடைய அநுமானுடன் ஒப்பு நோக்குமிடதது அவரகள் சூரியனுகருமுன் மின்மினிபோலக குணமிலார் போலவே தோறறுவரென்பார், 'வெறியரன்றே குணஙகளான் விரிஞ்சன் முதலா மேலாரை' என்றார். ஐமபுலததின் செறிவு - பஞசேந்திரியஙகளை யும் அதனதன் விஷயஙகளாயுளள ஐம்புலன்களிற போகவொட்டாது தடுத் தல். பி - ம்:—[1]அன்றே [2]அன்ன (ஙஙங

இனி, இக்கவி சீதை அநுமானே முனனிலைபபடுதது அவனைப் பறறித தன மனததிற சிறபபாகக கருதிய படியைக கூறுவதெனக கொளளினு மாம். பி - ம்:—[1]கினறேன [2]ஆலல் (ககஉ)

ககஙூ மாண்டே னெனினும பழுதன்றே யினறே மாயச் சிறைநின்று, மீணடே னெனனை [1]யொறுத்தாரைக் குலங்க ளோடும் வேரறுததேன், பூணடே னெங்கோன் பொலங்கழலும் புகழே யன்றிப புனபழியுந், தீண்டே னெனறு மனமகிழ்ந்தா டிருவின் முகத்துத திரு [2]வன்னாள்.

(இ - ள) மாணடேன் எனினும பழுது அன்றே - இனி இறநது போவேனெனனும (எனகசு) ஒருகுறற மின்றுமட; எனனை ஒறுததாரை-எனனை வருததபபடுதிய அகசுரை, குலஙகளோடும - வமசஙகளுடனே, வேர் அறுததேன - வேரோடு அழியசசெய்தவளானேன, இன்றே-இபபொழுதே, மாயம சிறைநின்றும - வஞ்சனையாலாகிய (அரகசரின) காவலினினறும, மீணடேன - நீஙகினவளுமானேன; எம கோன பொலம கழலும - எனது கணவனுடைய அழகிய திருவடிகளையும, பூணடேன-அடைநதுவிடடேன்; (இனி), புகழே அனறி - கீரததியைப்பெறுவேனேயல்லாமல, புல பழியும தீணடேன - இழிவானபழியை அடையவும மாடடேன, என்று - எனறு சொலலி, மனம மகிழநதாள - மனஙகளிகசபபெறறாள் (யாவளெனின,—) திரு வில முகதது திரு அனனாள - அழகையும ஒளியையுமுடைய முகததை யுடைய இலகசுமியை யொததவளாகிய சீதை, (எ - று)

இராமபிரான தனனிடதது வெறுபபுககொணடாமல மிகசவிருபபோடு அநுமானைத தூதனுபபியகாரணததால அபபிரான் வருது தனனை மீடக விலலெனறு தான இதுவரையிற கொணடிருநத மனகசுறை நீஙகபபெற் றுச் சீதை இனித தான இறநதாலும பழுதில்லை யெனறு கருதின ளெனக. இராமபிரான் இஙகுவநது அரகசாகுலததை வேரோடு அழிதது எனனைச சிறைமீடடு அரகசரிலவஙிதத பழிகசு உளளாகசாதபடி எனனைசசோததுக கொள்வது திணண மெனபாள, அறுத்தேன், மீண்டேன், பூண்டேன், தீண் டேன் என்றாள. தெளிவுபறறி எதிரகாலம இறநதகாலமாக கூறியது, கால வழுவமைதி. 'ஒறுத்தாரைக குலஙகளோடுமவேரறுததேன்' எனத தன் தொழிலாகவே கூறினது, தானசிறையிருநததே ராகூடசராசதததுகசுப் பிரதாந காரணமெனபதுபறறி. பி - ம்:—[1]ஒறுததாரதம [2]அனையாள (ககஙூ)

ககசு.—சீதை புகழ்ந்துகூறியதற்கு அநுமான் நாணிச் சிலகூறுதல்.

அண்ணற பெரியோ னடிவணங்கி யறிய வுரைபப னருந்தகி யே, வண்ணக் கடலி னிடைக்கிடநத மணலிற பலரால் [1]வானரதது, பெண்ணிண்ணற கரிய படைதததலைவ ரிராமற கடியா ரானவாதம, பண்ணிணக கொருவ னெனப்பேரந்தே னேவக [2]கடவபணிசெயவேன்.

நான்குகவிகள் - ஒருதொடர.

(இ - ள்.) (அசரீதையின் வார்தையைக் கேட்டு), அண்ணல் பெரியோன் - மிகவுமபெருந்தன்மையையுடைய அநுமான், அடி வணஙஙி - (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளை நமஸ்கரித்து, (அவளைநோகஙி), அறிய உரைப்பான் - தெரியசசொல்வானுயினான்.—'அருந்ததியே அருந்ததிகு ஒப்பானவளே! இராமற்கு அடியாா - இராமபிரானுககு அடியவாகளாகிய, எண்ணற்குஅரிய வானரததின் படைத்தலைவர் - எணணுதற்கு-அருமையான குரங்குக்கூட்டங்கட்குத் தலைவர்கள, வணணம் கடலினிடை கிடந்த மணலில் பலர் - அழகிய கடலிற் பொருந்திய மணலினும் அநேகராவர்; யான் - நான், அவாதம பண்ணைககு - அவ்வானராகளின் கூட்டததிற்குள், ஒருவன் என - ஒருதனைக, போந்தேன் - வந்தவனுவேன்; எவக்கடவ பணி செய வேன் - (இராமபிரான்) எவியருளிய கட்டளையைச செய்யுந் தன்மையுடை யேன்; (எ - று.)—அநுமான் உரைத்தமையை இதுமுதல் நான்குகவிகளிற் காணக.

உருவினலும் அறிவினலும் பெரியவ னென்பது தோன்ற, 'அணணற் பெரியோன்' என்றுரென்னலாம. அருநததி வசிஷ்டமகாமுனிவரது மனைவி; இவள பதிவிரதாதருமததிற் சிறததலால், கற்புடைமாதாககு உவமைகூறப்படுவள்; ஏனையோரினும இவட்குச சிறப்பு - மற்றையிடங்களில மாத்திரமேயன்றி நகூதத்திரநிலையிலும கணவனைவிட்டுப் பிரியாது உடனிருத்தல். சீதையை அருநததியே யென விளிதததது, உவமையாகுபெயரால். அளவிறந்தமைக்குக் கடலின் மணலை எடுததுக்கூறுதல், கவிசமயம; ''நினைப் பான்புகுற கடலெக்கலினுண் மணலிற் பலா;'' ''ஆத்தவாழிதனுளியின் தொகைய,'' ''சிந்துவின்கட்செறிமணல'' முதலியன காணக. எண்ணற்கரிய என்பது - இரட்டுறமொழிதலால, எண்ணுவதற்கும் நினைப்பதற்கும் அரிய எனப பொருள்படும. எவகைகடவபணி செய்வேன் - (அவ்வானரர்க ளெல்லாம்) ஏவுந்தொழிலைச செயவேனென்றுமாம். பி-ம்:—[1]வானரகள். [2]கூவப்.(ககச)

ககடு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - வானரர்களின் சிறப்பு.

வெள்ள மேழு பத்துளதால் வீரன் சேனை யிவ்வேலைப
பள்ள மொருகைந் நீரள்ளிக் குடிக்கச் சாலும் பானமையதோ
கள்ள வரக்கர் கடியிலஙகை காணு தொழிந்த தாலன்றே
வுள்ள துணையு முளதாவ தறிந்த பின்னு முளதாமோ.

(இ - ள்.) வீரன் சேனை - இராமபிரானது வாநர சைனியம், வெள்ளம் ஏழுபத்து உளது - எழுபது வெள்ளமென்னுந் தொகையையுடையது; இ வேலை பள்ளம நீர - இந்தககடலின் ஆழமாகிய நீர்மடுவதனும், ஒரு கை அளளி குடிக்க சாலும பான்மையதோ - (அவ்வானரரகட்கு) ஒருகையிலை எடுததுக் குடிப்பதறகாயினும போதுந தன்மையையுடையதோ? [அன்று எனறபடி]; கள்ளம் அரகக - வஞ்சனையையுடைய ராகூசரது, கடி இலஙகை - காவலையுடைய லஙகாபட்டணம், காணுது

ஒழிந்ததற்ல் அன்றே - (இன்னவிடத்திலுளளதென்று) காணப்படாமற் போனதனு லலலவோ, உள்ள துணையும - இநநாளமடடும, உளது ஆவது - அழியாம லிருபபது; அறிந்தபின்னும - (இவவிடத்திலுளளதெனறு) தெரிநத பின்பும [இனிமேலும], உளது ஆமோ - அழியாமலிருபபதாமோ? [ஆகாது]; (எ - று.)—ஆல - அசை.

வீரன - சுகரீவனுமாம. இரண்டாமடி - வானரகூட்டததின் மிகுதி யையும ஆறறலையுங குறிககவநத உயர்வுநவிற்சியணி. ஓகாரஙகள - விஞ வகையால், எதிரமறையை யுணாததிறினறன. கடி - உரிசசொல். (ககடு)

ககசு. வாலி யிளவ லவன்மைநதன் மயிந்தன் றுமிந்தன் வயக்குமுத, னீல னிடபன் குமுதாக்கன் பனசன் சரப னெடுஞ் [1]சாம்பன், கால னனைய துன்மருடன் காமபன் கவயன் கவயாக்கன், ஞால மறியு நறசங்கன வினதன் றுவிந்த [2]னெனைன்பான்.

இதுவும, அடுதத கவியும் - ஒருதொடா

(இ - ள) வாலி இளவல - வாலியினதம்பியான சுகரீவனுமு, அவன மைந்தன் - அவ்வாலியின்புதல்வனுன அங்கதனும, மயிநதன் - மைநதனும, துமிநதன - தவிவிதனும, வய குமுதன - வெற்றியையுடைய குமுதனும, நீலன் - நீலனும, இடபன - ருஷபனும, குமுதாக்கன் - குமுதாக்ஷனும, பன சன் - பநசனும், சரபன்-சரபனும, நெடுஞ சாமபன் - பெரிய ஜாமபவானும, காலன அனைய துன்மருடன் - யமன்போன்ற துர்மர்ஷனும, காமபன்-காம் பனும, கவயன் - கவயனும, கவயாகஷன - கவயாக்ஷனும், ஞாலம அறியும் நல்சஙகன்-உலகமெல்லாம் அறியும நன்மையையுடைய சஙகனும, வினதன்- வினதனும, துவிந்தன் - துவிநதனும, நளன என்பான் - நளனென்பவனும.

மயிந்தன துமிந்தன்-மைநத தவிவிதர; இவர, இரட்டையரான அசுவினீ தேவகளின் புதலவர. குமுதன் - ஆம்பல்போன்ற நிறமுடையவன். நீலன் - நீலநிறமுடைய ஒரு வானரன்: இவன, அகனியின் அம்சமானவன். இடபன - ருஷபன்; காளைபோனறவன. குமுதாகஷன் - ஆமபலபோலுங கணகளையுடையவன. சரபன - சரபமபோன்றவன்; (சரபம - சிஙகததைக கொல்லவல்லதும எட்டுகாலகளையுடையதுமாகிய ஒரு பறவை; இதனை மிருக மெனபாரு முளர) சாமபன் - ஜாமபவான எனபதன் விகாரம; இவன், பிரமனது கொட்டாவியினின்று அவனமசமாய கரடிவடிவமாய பிறந்த வன்; இவன், மிகவும்தாதவனுதலால், 'நெடுஞசாமபன' எனப்பட்டான். காலன் - பிராணிகளின ஆயுளெல்லையை கணகசிட்டுக கொல்லுதல தொழிலுடையவனுதல் பறறி யமனுககு வந்த காரணகுறி. துர்மாஷன - (வாகளாற) பொறுகவொணணுத கோபமுடையவன். கவயன் - காட்டுமாசுவைபபோன்றவன. கவயாக்ஷன் - காடடுபபசுவின் கண்போலுங கண்ணுடையவன். ஞாலமறியும் நன்மை - புகழ். சஙகன் - சஙகுநிறமான வனன். வினதன் - வணகமுடையவன. நளன் - சநதிரனம்சமான ஒரு வானரன். ஔ:—[1]பாதன. [2]மதன. (ககசு)

ககஎ. தம்பன் ரூமத் தனிப்பேரோன் றதியின் வதனன் சதவலியென், றிம்ப ருலகோ டெவ்வுலகு மெடுக்கு மிடுக்க ரிரா மண்கை, யம்பி னுதவும் படைத்தலைவ ரவரை நோக்கி னிவ்வரக் கர், வம்பின் முலையா யுறையிடவும் போதார் [1]கணக்கு வரம் புண்டோ.

(இ - ள்.) தம்பன் - ஸ்தம்பனும், தூமன் தனி பேரோன் - தூமனென் னும் ஒப்பறறபெயரையுடையவனும், ததியின் வதனன் - ததிமுகனும், சத வலி - சதவலியும், என்ற - என்றபெயர்சொல்லப்பட்ட, இராமண்கை அம் பின்உதவும - இராமபிரானது கையிலுல் விடப்படுகிற அம்புபோல(க் குறி தபபாமற்சென்று பகைவரைத தவறுமறகொன்று) உதவுகிற, படை தலை வா - சேனைத்தலைவர்கள், இமபா உலகோடு - இவ்வுலகத்தையும், எ உல கும் - மற்றெல்லாவுலகங்களையும், எடுகும் - பெயாத்துத்தூக்கவல்ல, மிடுக் கர் - வலிமையையுடையவராவா; வம்பின் முலையாய் - கசசணிந்த தன முடையவளே! அவரை நோககின் - அவ்வாநராகளைப்பார்ததால், இ அரக் கர் - இந்தராகூசாகளெல்லாம், உறை இடவும் போதார் - (அவர்கள் தொ கைக்கு) உறையிடவும் போதமாட்டார்கள்; கணக்குவரம்பு உண்டோ - (அவ் வாநரசேனைக்கு) ஓர் எண்ணளவு உளதோ? [இல்லை யென்றபடி]; (எ - று.) —என்று இராமபிரானது தூணைவலியை அநுமான் பிராட்டியினிடம் தெளி வாகக் கூறிமுடித்தன னென்க.

தம்பன் - தம்பம்போன்றவன். தூமன் - புகைநிறமானவன். சதவலி - பலதோல்மடிப்புக்களை யுடையவன். ததிமுகன் என்னும் பெயரை 'ததியன் வதனன்' என்றார். ததிமுகன் - தயிர்போல் வெள்ளியமுகமுடையவன். வம்பு - வாசனையுமாம். உறையிடுதலாவது - பொருள்களைக்கணக்கிடும்போது ஞாபகததின்பொருட்டு ஒவ்வொரு பெருந்தொகைக்கு ஒன்றாக இடுவதோர் இலகசக்குறிப்பு; இவ்விலகசையிலுள்ள அரகசர்களின் தொகை இராம பிரானுக்குச சேனையாகவுள்ள வாநரவீரர்களின் தொகைக்கு உறையிடவும் போதாதென்று, வாநரசேனையின் தொகைமிகுதியை விளக்கியவாறு.பி-ம்:— [1]கணக்கும் வரமபுடைத்தால். (ககஎ)

உருக்காட்டுபடலம் முற்றிற்று.

ஆ று வ து

சூளாமணிப் படலம்.

பிராட்டி தான்வைத்திருந்த சூளாமணியை இராமபிரானிட்ம் கொண்டுபோயத் தருமபடி அநுமானிடம் அடையாளமாகக் கொடுத்த வரலாற்றைக கூறுகின்ற பாகம். சூளாமணி - சூடாமணி; இது, வட நூல்முறைபபடிவந்த டகரளகரப்போலி. இது, சூளா மணி என்னும் இரணடுவடமொழிகள கூடிநின்ற தொகைநிலைத தொடர்மொழி. இதனை

ஏழாமவேற்றுமையுருபுமபயனு முடன்தொகதொகையென்றல் தலையிலணி யும்மணியென்றும, ஆறுமவேற்றுமைமதொகை யென்றல் தலையினது சம் பந்தமான மணி யெனறும் விரிந்து பொருளபடும். இது, ஒருவகைத்தலை யணி சூடா - தலைமயிாமுடி, மணி - இரதத்தினம.

வே று.

க.—அநுமான் சீதையை இராமபிரானிடங் கொண்டுசேர்க்கக் கருதுதல்.

உண்டுதுணை யென்னவெளி தோவுலகி னம்மா
[1]புண்டரிகை போலுமிவ ளின்னல்புரி கின்ற
ளண்டமுத லுயகன தாவியனை யாளைக்
கொண்டகலவ தேகருமமென்றுணர்வு கொண்டான்.

(இ - ள்.) (என்றுசொன்ன அநுமான்), 'இன்னல் புரிகின்றவ ளிவள் பமனுபவிப்பவளும, அண்டம் முதல் நாயகனது ஆவி அனையாள் - உலகங் கட்கெல்லாம முதலதலைவனுகிய இராமபிரானது உயிரை யொத்தவளு மாகிய, புண்டரிகை போலும இவளை - இலக்குமிபோன்ற இபபிராட்டியை, கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, அகல்வதே - (அப்பிராட்டிடம்) செல்வதே, கருமம - (இப்பொழுது நான்) செய்யவேண்டிய தொழிலாம,' என்று உண ாவு கொண்டான் - என்று எண்ணினான்; (இவ்வனுமானுகு), உலகின் - லோகத்தில், துணை - வேறு உவமை, உண்டு—, என்ன - என்றுசொல்ல, எளிதோ - எளியதோ? [அன்று, தனகுகுதானே உவமையாவன் என்ற படி]; அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ-று.)—அமம என்னும் வியப்பிடைசசொல், அம்மா என ஈறுதிரிந்துநின்றது; அநுமானது தைரியத்தைப்பற்றி வியந்தவாறு.

முதலடி - கவிக்கூற்று. அநுமான ஒபபுயாவறறவனுதலால், இவ்வருந் தொழிலைச செய்யக்கருதின னென்பதாம். முதலடியைப் பின் மூன்றடிகள் சமர்தத்தித்துநின்றது, தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறியணி. புண்டரிகை - செந் தாமரையலரில் வாழும் இலக்குமி. 'உலகி லென்னு' என்ற பாடதத்துக்கு - கீழ்ச்சொன்ன வானரசேனைக்கு உலகத்தில் ஓர் அளவு உண்டோ வென்று அநுமான்சொல்லி யெனப் பொருள் காணக. பி-ம்:—[1]புண்டரீகாபேருமென வின்னபுகல்கின்றாள்.

(க)

உ —இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்: பிராட்டியினிடத்து அநுமான் விண்ணப்பித்ததைக் கூறும்.

கேட்டி யடியேனுரை முனிந்தருளல் [1]கேளான்
வீட்டியிடு [2]மேலவனை வேறல் வினையன்று
லீட்டியினி யென்பல விராமனெதிர் நினனைக்
காட்டியடி தாழ்வெனிது காண்டியிது காலம்.

(இ - ள்.) (அநுமான் சீதையைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான்), அடியேன் உரை - அடியவனுன எனது வாதத்தையை, கேட்டி - கேட்பா யாக: முனிந்தருளல் - கோபிக்க வேணடாம்: கேளான் வீட்டியிடும் மேல் பபகைவன் [இராவணன்] உன்னைக்கொன்றுவிடுவானுயின், (பிறகு), இவனை வேறல் வினை அன்று - அவ்விராவணனை வெல்லுதல் (இப்

பொழுது செய்யவேண்டிய) காரிய மன்று; இனி பல ஈட்டி என - இப் பெரிதும் பலவாகிய தைகளைத் திரட்டிச் சொல்லி யாதுபயன்? இராமன் எதிர் நின்னை காட்டி அடி தாழ்வென் - இராமபிரானது முன்னிலையில் உன்னை கொண்டுபோய்ச் சோதது (அபிராமனது) திருவடிகளை வணங்குவேன்; இது கண்டி - இந்த ணது செய்கையைக் காணபாயாக; இது காலம - இச்செய்கையே இக்காலத்திற்கு ஏற்றதாம; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

சீதையை எடுத்துக்கொண்டு செல்வதாக தான் கூறப்புகுவது சீதையின் மனத்துக்கு இவன் இராவணனே வென ஐயமுண்டாக்கக்கூடியதாகையாலும், இராமபிரானிட்ட கட்டளைக்கு உட்படாமல் சுவாதந்திரமாக இருத்தலாலும, மகாபதிவிரதையான சீதையைத் தான் எடுத்துச்செல்வது தகுதியற்றதாகத தோன்றுதலாலும், 'முனிந்தருளல' என்றான். அடியேன்-இராமபிரானது பக்தனாகிய நான். காரியம பிரதானமே யன்றி வீரியம் பிரதானமன் றென்பான் 'மேலவரை வேறல் வினையன்று' என்றான். வினையன்று-ஒருபெருங்காரியமன்று என்றுமாம். இது காலம என்பதற்கு-இதுவே (அதற்கு ஏற்ற) சமயமெனக் கூறினுமாம். இப்பொழுதேயென்றுமாம். பி - ம்:— [1]கேளாா. [2]மேலவரை, மேலவரை. (உ)

ங. பொன்றிணி பொலங்கொடியென் மென்மயிர் பொருந்தித்
துன்றிய புயத்தினி திருக்கதுயர் விட்டா
யின்றுயில் வீளக்கவொ ரிமைப்பினிறை வைகுங்
குன்றிடை யுனைக்கொடு குதிப்பெனிடை கொள்ளேன்.

(இ - ள.) பொன் திணி பொலம கொடி - பொன் மயமான அழகிய பூங்கொடிபோன்றவளே! என் - எனது, மெல் மயிர் பொருந்தி துன்றிய புயத்து - மெனமையான மயிாகள நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற தோள்களின் மேல், இனிது இருக்க - இனிமையாக (நீ ஏறி) வீறறிருக்கத, துயர்விட்டாய இன் துயில்வீளக்க - துன்பமறுகி இனிமையான தூக்கத்தைக் கொளவாயாக; (நான்), உனை கொடு-உன்னை எடுத்துக்கொண்டு, இடை கொள்ளேன்-கடுவில்லாகாது, ஓர் இமைப்பின் - ஒருகொடிபபொழுதினுள்ளே, இறை வைகும குன்றிடை-இராமபிரான் எழுந்தருளியுள்ள மலையிலே குதிபபேன்--.

பொன்திணி பொலங்கொடி - பொன்னுலகமான தேவலோகத்திலே கற்பகத்தைச சாரந்துளள காமவல்லியே! எனினுமாம். என் மெனமயிா பொருந்தித் துன்றியபுயம்-இதனை மெதையாகக கொள் என்பது, குறிப்பு.

ச. அறிந்திடை யரக்கர்தொடர் வாகுளள ராமேன்
மூறிந்துதிர நூறியெதி ரென்னை முடிபபே
னெறிந்தகுழ னின்னிலைமை கண்டுநெடி யோன்பால்
வெறுங்கையெய ரேனுருவ ராஅமவிளி யாதேன்.

(இ - ள்) நெறிந்த குழல் - நெறித்த கூந்தலையுடையவளே! அறிந்து - (நான உனனை எடுத்துக்கொண்டுபோவதை) தெரிந்து, இடை - நடுவழியிலே, தொடர்வாராகள அரக்கர் - பினதொடாந்து போர்செய்வருபவர்களான இராக்கதர்கள, உளர் ஆம எல - உளளாராஞல, ஒருவராலும் விளியாதேன்-ஒவராலும் கொல்லப்படமாடடாத நான, எதிர் - (அவர்களை) எதிர்த்து, மூறிந்து உதிர நூறி - அழிந்துசிதறுமபடி நாசஞ்செயது, என் சினம மூடிப் பேன்-எனது கோபத்தையும தீர்த்துக்கொளவேன்; நின நிலைமை கணடும-உனது நிலைமையைக கணணுற கணடுவைத்தபின்பும, நெடியோன்பால் - பெருந்தனமையுடைய இராமபிரானிடம, வெறுங்கை பெயரேன் - (உனனை உடனகொணடுசெலலவேனேயன்றி) வெறுங்கையுடனே திருமபிப்போகேன்.

'உளராமேல' என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், ஒருவரும அறியாதபடி செல்லவல்லேன் யான் என்று குறிப்பிததவாறும ஆம - அசை எதிர்த்து எனனும வினையெசசம விருந்திமுதலியன தொகுத்து 'எதிர்' என நின்றது; ''வரிபபுனைபரந்து'' எனபதில், 'வரி' எனபதுபோல குழல் - குழலையுடைய பிராட்டிக்குச சினையாகு பெயர் நின நிலைமை கண்டும - அரக்கியாகளின கைபபட்டு யாதொருதுனையுமின்றிக காட்டுதீயினிடை யகப்பட்ட மான் போல் மிகததவிகக்கும உனது கன்மையைப்பாராததும என்றவாறும எனவே, நான உன்னை உபேக்ஷித்துச்செல்லுதல் சிறிதும கருதியன்று என்பது, தொனி. நெடியோன் - திரிவிகிரமனுய் நீணடவ னென்றுமாம.

'அரசன் தெயவம் குரு இவர்களிடதது வெறுங்கையுடனே செல்லலாகாது' என்பது நூறகொள்கை யாதலால், தெயவமும அரசனுமாகிய இராமபிரானிடதது அவனுகுத மிகசசிறதத பொருளான உன்னைக கொணடன்றி வெறுங்கையுடனே நான மீணடுசெல்வது முறைமையன் றென்பான் 'நெடியோன்பால் வெறுங்கை பெயரேன' என்றான் விளியாதேன்-தோலாதேன என்றுமாம பொருளபடும. நான உன்னை யெடுத்துக்கொணடு செலலுகையில் அரக்கர்கள பின்தொடாந்து போர்செயது எனனை அழித்தால என்செயவது? என நீ கவலவேணடா; நான மிகபலமுளளவனும சிரஞ்சீவியுமாதலால, நானே இறவாமலே வெலவேன என்ற வாபிபபிராபவிசேஷபமாதலால, ஒருவராலும் விளியாதேன்' எனபது - **கருத்துடையடைகொளியணியாம்.** (சு)

இலங்கையொடு மேருதிகொ ளெண்ணிரு மிடங்தென்
வலங்கொளொரு கைத்தலையில் வைத்தெதிர் [1]தடுப்பான்
விலங்கினரை நூறிவரி வெஞ்சிலையி னோதகம்
பொலங்[2]கொள்கழ லுழ்குவெனி தன்னைபொரு ளென்றுரை

(இ - ள்.) அன்னை - தாயே! 'இலங்கையொடும - இந்த லங்காபட்டணத்தை கொல் - (என்னை எடுத்துக்கொண்டு) செலல லும் - என்று கூறினாலும, (அவ்வாறே), இட்டம் -

(இவ்விலக்கையைப) போதெதெடுத்து, என் வலம் கொள் ஒரு கைத தலையில வைத்தது - எனது பலமபொருந்திய ஒருகைத்தலத்தில் வைத்துகொண்டு, எதிர் தடுப்பான விலகினரை தூறி - எதிரில் தடுக்குமபொருட்டு வருகிற இராக்கதரையெல்லாம (மறறொருகையாற்) பொடியாகவிடி, வரி வெம் சிலையினோதம பொலம கொள் கழல தாழ்குவென் - கட்டமைத்த கொடிய விறகளையுடைய இராமலக்ஷ்மணர்களது அழகுகொண்ட திருவடிகளில் சரஷ்டாகமாக விழுந்து தண்டனிடுவேன்; (இவ்வளவுவலிமையையுடைய எனக்கு), இது - (உன்னைத தோளின்மீது எடுத்துசசெல்லும்) இசசிறு தொழில், பொருள அன்ற-ஒருபொருட்டன்று; (எ - று)—ஆல்-ஈற்றசை.

தோடர்நிலைசெயியுட்பொருட்பேறணி கொல் - வினு வலக்கொள் ஒரு கைத்தலையில் - வலகையில் என்றுமாம. இது லங்கையைப் பேர்த் தெடுதது செல்லுந் தொழி லென்றுமாம கைதலை-தோளுமாம் பி - ம்-—[1]தடுப்பின். [2]கழல்கடாழ்குவனினைதத (இ)

சு அருந்ததி யுரைத்தியழ கற்கருகு சென்றுன்
மருந்தனைய தேவிகெடு வஞசாசிறை வைப்பிற்
பெருந்துயரி னேடுமெரு வீடுபெற வில்லா
திருந்தன ளெனப்படகரி னென்னடிமை யென்னும்.

(இ - ன்.) அருந்ததி - அருந்ததிபோலபவனே! அழகறகு அருகுசென்று-பேரழகனை இராமபிரானிடஞ் சென்று, 'உன - உனது, மருந்து அனைய தேவி - தேவாமிருதமபோன்ற மனைவி, நெடு வஞ்சா சிறைவைபபில் - மிக்க வஞ்சனையையுடைய அரகாகளின் சிறைசசாலையில், ஒரு வீடு பெறல் இல்லாது - ஒருவகையாலும விடுதலையடையும உபாயத்தைப்பெறாமல், பெருந்துயரினேடும இருந்தனள - மிகக துன்பத்துடனே பிருக்கின்றனள்', என பகரின் - என்று (நான்) சொல்வேனாயின், என் அடிமை - எனது அடிமைதனதொழில், என ஆம - யாது பயன்பெறும? உரைத்தி - சொல்வாயாக; (எ - று.)

தலைவனுக்கு உபபான தொழில் செய்தலே அடியவனுக்குக் கடமையாதலால், அதனைச்செயது உன்னைமட்காத என்அடிமை சிறிதும் பயன்படாது என்பதாம். 'சேவகிக்கு அதிசயத்தை வினைகை, சேவபூதனுக்கு ஸ்வரூபலாபமும்,பராப்யமும்' என்ற பெரியோவாக்கையும் நோகுக. இராம பிரானுகருக் தெவிட்டாத மிகக இனிமைவிளைத்தலில், சீதைக்கு அமிருதம உவமை. பி - ம் —[1]நெடு [2]பெறுகில்லாள (சு)

எ. புண்டொடர் வகற்றிய புபத்திலெடு [1]புக்கேன்
விண்டவா [2]வலகதையும விரித்துரைசெய் கேனை
கொண்டுவரு கிறறிலை னுயிராகருதி கொண்டேன்
கண்டுவரு கிறறிலை னெனககழறு கேனை.

(இ - ள) புண் தொடாவு அகறறிய - புண்படதலை நீகக்கிய, புயதனி லெடு - தோளகளுடனே, புகுகென - (யான இராமபிரானிடம) சென்

றவனுய், விண்டவர வலதனையும் - (நமது) பகைவராகளுடைய பலதனை யெல்லாம், விரிதது உரை செயதேனே - விவரிததுச சொல்வேனே? கொணடு வருகிறறிலென் - (பிராட்டியை) உடன்கொணடுவநதேனில்லை: உயிர்களு உறுதிகொணடேன் - (எனது) உயிராகளு நன்மையையே தேடிக்கொணடேன் கணடு வருகிறறிலென் - (பிராட்டியைச செவ்வை யாகக) கணடுவநதேனு மிலலை,' என கழறுகேனே - எனறு சொல்வேனே?

உன்னை நான் உடன்கொணடு செல்லாவிடின் உனைக்கணடதனு லாகிய பயனதானும் இல்லை; நான் இராமபிரானிடம்சென்று பகைவராகளின் வலிமையையெல்லாம விவரிததுச்சொல்வதறகாகவோ இபபோது இஙகு வநதது? அவவலிமைதானுமு எனகளு எவவாறு செவவையாயத தெரியும? உன்னை நான் எடுததுக்கொணடுபோக அபபொழுது அவராகள எதிரதது வந்தால்லவோ அவராகளவலிமை எனகுத்தெரியும? உன்னை நான் கொணடுசெல்லாவிட்டால், என் உயிராகளு எதாவது ஒருதீஙகுநேருமோ வென்று சஙகிதது அவ்வுயிராகளு நன்மையைச செய்துகொணடவனுவேனை யன்றி, இராமபிரானுகளும உனகளும ஒருநன்மையும் செயதவனுகேன் எனறவாறும. 'புணதொடாவகறறியபுயம' என்றது, இதுவரையிலும ஒரு பொழுதும பகைவராகளால் ஊறுபடாமையை விளக்கிறறென்னவுமாம். 'உயிர்களுறுதிகொணடேன்' என்பதை, 'கொண்டு வருகிறறிலென்' என்பதனோடும, 'கணடுவருகிறறிலென' எனபதனோடும் இயைதது மத்தியமதீப மாகப் பொருள் காண்க கண்டுவருகிறறிலென் - நன்றாகக்கணடால் ஒருவேளை பகைவர்கள எனது உயிராகளு எனனைத்தீஙகுசெயவாகளோ வென்றஞ்சி அதுதானும செயதேனில்லை யெனறபடி. ஓகாரஙகள, சொல்வது தகுதியல் லவே யென்று இரஙகியபடியைக்காடடும. பி - ம் —[1]புகசே. [2]வலதனையும் வலதனையும்விரிபபன். (எ)

அ இருகுமதில சூழ்கடி யிலங்கையை [1]யிடைப்பி
னுருகுகி [2]யெரி யாலிக லரக்கரையு மொன்று
முருகுகிருந தகுகுல முடித்துவினை முறறிப
[3]பொருக்கவகல கென்னினு மதின்றுபுரி கின்றேனை.

(இ - ள்) இருகுமு - (நீ) தங்கியுள்ள, மதில் சூழ்கடி இலஙகையை- மதில்களினுறை சூழபபட்ட காவலையுடைய இலஙகாபுரியை, இமைப்பின் - நொடிபபொழுதினுளளே, எரியால் உருகுகி - நெருப்பால உருகசசெயது,— இகல் அரகக்கரையும - (இலஙகுள்ள) வலிமையையுடைய ராகஷசாகளையும, ஒன்று ஆ முருக்கி - ஒருசேர அழித்து, நிருதர் குலமமுடிதது - அரக்கரது குலத்தையும வேரோடுஅழிதது, வினை முறறி - போரத்தொழிலை முடிதது கொணடு, பொருகை - விசையாக, அகல்க-செவவையாக, என்னினும்-என்று (நீ), கூட்டலையிடாலும, அது - அச்செய்கையையும், இன்று இபபொழுதே, பரிந்தேனை- செய்துமுடிகின்றேனு; (எ - று.)

இருக்கும் இலக்கை யென இயையும். வினை முற்றி - வந்தகாரியத்தை முடித்துக்கொண்டு என்றமாம். பொருக்க - விரைவுக்குறிப்பினீட்சசொல். பி - மீ:—[1]இமைக்கண. [2]எரியா . ஒன்று, இலாலிகலாகவையுமொன்றே. [3]பொருக்கெனவகல்கெனினும். (அ)

கூ இந்துநுத னின்னெடிவ ணெய்தியிகல் வீரன்
சிந்தையுறு வெந்துயர் தகிர்த்துதெனி வோடு
மந்தமி லரக்கர்குல மற்றவிய நூறி
நந்தலில் புவிக்கணிடர் பிற்கவோத னன்றால்.

(இ - ள்.) இந்து நுதல் - சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையவளே! இகல் வீரன் - வலிமையையுடைய வீரனாகிய இராமபிரான், நின்னெடி இவணெய்தி - (நான் உன்னை எடுத்துக்கொண்டுபோக) உன்னெடி இப் பொழுதுகூடி, சிந்தை உறு வெம துயர தவிர்த்து - மனத்திற பொருந்திய கொடிய துயரம் நீங்கப்பெற்று, தெளி வோடும் - மனதெளிவுடனே, பின் - பின்பு (இலங்குவந்து), அந்தம் இல் அரக்கர் குலம் அற்று அவிய நூறி - முடிவில்லாத [மிகவுதொகுதியாயுள்ள] அரக்கர்குலக்கூட்டத்தை அழிந்தொழியும் படி நீறுசெய்து, நந்தல் இல் புவிக்கண் இடர் கழோதல் - அழிவில்லாத இவ்வுலகத்துக்கு (அவர்களால்நேர்ந்த) துன்பத்தைத் தீர்ப்பது, நன்று - நல்லதாம்; (எ - று)—ஆல் - ஈற்றசை.

'இப்போது தான் அரமாளெடீமீண்டுவிட்டால் இராமபிரானால் துஷ்ட நிக்கிரகம் நடப்பது எவ்வாறு?' என்று சீதைக்கு உண்டாகக்கூடிய சந்தேகத்தை அநுமான் இவ்வாறுசொல்லி யொழித்தன னென்க (கூ)

கo வேறினி விளம்ப [1]வுள தன்றுவிதி யாலிப்
பேறுபெற வென்கணரு டந்தருளு [2]பின்போ
யாறு துய ரஞ்சொலிள வஞ்சியடி யன்றே
ளேறுகடி தென்றுதொழு தின்னடிப ணிந்தான்.

(இ - ள்.) 'அம் சொல் இள வஞ்சி - அழகியசொற்களையுடைய இளமை யான வஞ்சிக்கொடிபோன்றவளே! இனி வேறு விளம்ப உளது அன்று - இனி வேறோர் ஆக்ஷேபமும (நீ) சொல்லத்தக்கதன்று: விதியால் - (முன் செய்துள்ள) நல்வினைப்பயனால், இ பேறு பெற - (உன்னை இராமபிரானிடத் திற் சேர்த்த லென்ற) இப்படிப்பட்ட பாக்கியத்தை (யான்) பெறுமபடி, என்கண - என்னிடத்தில், அருள் தந்தருளு - கிருபைசெய்தருள்வாயாக: பின் - (நான் எடுத்துக்கொண்டுபோன) பின்பு, போய் - (இராமபிரா னிடம் நீ) சென்று, துய ஆறு - துன்ப தணியப்பெறுவாயாக: அடியனை தோள் - என்னுடையதோளின்மேல், (இப்பொழுது), கடிது ஏறு - விரைவில் ஏறியருள்வாயாக', என்று-என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து, தொழுது இன் அடிபணிந்தான் - கைகுவித்துக்கொண்டே (பிராட்டியினது) இனிய திருவடிகளை வணங்கினன், (அநுமான்); (எ - று.)

விதியால் - உனதுகட்டளையால என்றுமாம். நீ என்தோளின்மீது ஏறிக்கொண்டால், இராமபிரானைச் சென்றுசேர்ந்து இப்பொழுதுபடிந்

துன்பதனினின்று நீஙகிச சுகமடையலாம் என்பது கருத்து பி - ம்:—[1]உள னினறு. [2]வின்னே. (கo)

வே று

ஙக —சீதை அநுமான்வார்த்தைக்கு உடன்படாது சிலகூறுதல்.

ஏய நன்மொழி யெயதவி ளமபிய
[1]தாயின் மூனனிய கன்றனை யான்[2]றனை
யாய தன்மை யரியதன் றுமெனைத்
தூய மெனசொ லினையன செரல்லினாள்

(இ - ள்.) ஏய - தகுதியான, நல் மொழி - நல்ல வாசகதைகளை, எயதவிளமபிய - (செவியிற) பொருந்துமபடி கூறின், தாயின மூனனிய கன்று அனையான்தனை - தாயபபசுவிறகுமுன் சென்று நின்ற கனனுக் கொதத அநுமானை (நோகி, பிராட்டி),—'ஆய தன்மை - (நீ இவன கூறிய) அபபடிப்பட்ட செய்கை, அரியது அனறு ஆம - (இவனுககுச் செயவதறகு) அருமையானதென்று அன்றகும', என - என்று எணணி, இனையன - இததனமையனவாகிய, தூய - குறறமறறனவான, மெல்சொல - மென்மையான வாசதைகளை, சொல்லினாள - சொல்பவளானாள, (கo-று)—அவற்றை, மேற் பதினேந்துகவிகளில காண்க

'தாயின்முன்னிய கனறனையான்' எனறது, அநுமானது களிப்பு மிகுதியைக குறிககும. தாயபபசு - லோகமாதாவான பிராட்டிக்கும், கன்று - அநுமானுககும உவமையாம. 'தூய' என்றும, அபபிராட்டி சொல்லும வார்த் தைகள் அவளதகற்புநிலைமைககுத தகநிருநதனவாமென்றறகு மென்சொல என்பதைப பிராட்டிககு அனமொழித தொகையாகவி, தூயசொலலினாள் என்றலுமொன்று பி - ம்—[1]தாயை [2]தனைகு. (கக)

கஉ அரிய தன்று[1]நின னுறறலுக் கேற்றதே
தெரிய வெண்ணினை [2]செய்வதுஞ் செய்தியே
யுரிய தனெறன வோாகினை றுண்டதென
பெரிய பேதைமைச சினமதிப பெணமையால.

பதினேநது கவிகள - ஒருதொடா

(இ - ள்) அரியது அன்று - (இது உனக்குச் செய்தறகு) அருமை யான தொழிலொனறன்று; நின ஆறறலுககு ஏறறதே தெரிய எண்ணினை - உனது வல்லமைக்குத தகுவதையே (செய்ய) நன்கு ஆலோசிததுள்ளாய செயவதும் - (நீ) செயவதாகசசொன்னதையும, செயதியே - செயதே மூடிககவலலாய்; (ஆயினும); எனை - எனது, பெரிய பேதைமை சில் மதி பெணமையால் - மிகக அறிவாமையையும சிற்றறிவையுமுடைய பெணதன் மையால், உரியது அன்று எனை - (நீ சொன்னகாரியம) தகுதன் றென்று, துணிந்தனை அது - ஆலோசிகதமிதானறு, உணடி - (உனது எணணதை ஒபபுகொணடாய்) உளனது; (எ - று.)—அது, மேல விவரிததுக கூறபபடும.

நீ என்னை எடுத்துச்செல்வதாகச சொன்னது காலதாகும உனது ஆற்றலுகும் ககதாயினும அது எனது பெண்புதிகு தோிதாகதோன்ற வில்லை யெனறன னென்ச உரியதன்றென வோாகின்ற துண்டதென், பெரியபேதைமைச சின்மதி—மாறுபட்டசொற்கள் வந்தது, தொடைழரண். பி - மீ:—[1]உனககாற்றலுகு, [2]செய்வது. (கஉ)

கஙு வேலை யின்னிண்டை யேவங்து வெய்பவர்
கோலி வெஞ்[1]சர நின்னெடுங் கோத்தபோ
கால மன்னவாக் கல்லையெற் கலலையாற
சால வுந்தடு மாறுந் [2]தனிமையோய்.

(இ - ள) (எனனை நீ எடுததுகசொணடுசெல்லுகையில்), வேலையின் இடையே - சமுதகிரதகின்மதகியில் [கடலுகுமேோாக மேலே நீ செல்லும் போது], வெயயவர் - கொடுததன்மையையுடைய அரககா, வந்து - (உனனைப் பின்தொடாந்து) வந்து, கோலி - (உனனை) வளைத்துகசொணடு, நின் னெடுமை - உன்னெடு, கெம் சரம - கொடிய அமபுகளை, கோதத போது - கொடுதது எதிரதது[1]ப்பெரும்செயயுமபோது, ஆலம அண்ணவாகசு அல்லை - விஷம்போன்ற ராட்சசாகளுடன் எதிரத்துப் போர்செயயவும் முடியாமல், எற்கு அல்லை - எனனைககாப்பாறறவும முடியாமல, சாலவும் - மிகவும், தடுமாறும் - மணமகலகுகிற, கனிமையோய் - தனித்திருக்குந் தன்மையை யுடையவனுவாய; (எ - று.)

நீ வேறுதுணையின்றித தனிபபட்டவனுயிருததலால், இடைவழியில அரககரை யெதிர்த்து அழிதகலும, என்மீது அவ்வரககரது அம்பு படாமல் என்னை இடையூறின்றிககாதகலும ஆகிய இரணடையும ஒருஙகுசெய்ய மாட்டாமல் தடுமாறுவாய என்றபடி. ஆலம - பிறரைககொலலுந் தன்மை யாலும், கருநிறததாலும அரககாகசு உவமை மூன்றுமடி - முற்றுமோனை. பி - மீ:—[1]சமா. [2]தகைமை. (கங)

கச. அன்றி யுயிறி [1]துள்ளதொன் றுரியன்
[2]வென்றி வெஞ்சிலை மாசுணும் வேறினி
னனறி யென் [3]பதம் வஞ்சிதத [4]நாய்களி
னின்ற வஞ்சனை நீயு நினைத்தியோ.

(இ - ள்.) அன்றியும - கீழ்ச்சொனன காரண மல்லாமலும, பிறிது ஒன்று உள்ளது - (என்னை எடுததுசசெல்லககூடாமைககு) வேறொரு காரணமும் இருக்கின்றது: (அது என்னவென்றால,—) ஆரியன் - இராம பிரானது வென்றி வெம சிலை - வெற்றியையுடைய கொடிய வில், மாசு உணும் - (மனைவியை மீட்கவில்லையெனனும) பழிப்பை யண்டியும (என்பதாம; (இபபடி எல்லாவகையாலும் அசசெயகை குற்றததுககு இடமாயிருததலால), இனி வேறு நன்றி என் - (அதில) இனி வேறு என்னநனமை உளளது? பதம - பகருவமானசோற்றை, வஞ்சித்த - வஞ்சனைசெயது எடுததுக்கொணடுசெல்கிற, நாய்களின் - நாயகள

போலவும், நின்ற அஞ்சனை - பொருந்திய வஞ்சனைதொழிலை, நீயும்—, நினைத்திலையோ - நினைக்கக்கடவையோ? (எ - று)—நினைத்தல் சிறிதும் தகுதியன்று என்றபடி

சுக : நீயும், உம்-இராமனதருளுச்சிறப்புப்பெறாளை நீயுமன்ன உயர்வு சிறப்புப்பொருளையும் தரும். இராவணன என்னைப பிறாகருதறியாது ஒருசிதது எடுதது வந்ததுபோல நீயும பிறாகருத தெரியாது இங்கிருந்து என்னை யெடுதது செல்லுதல் இழிதொழிலா மென்பது கருதது. நீ என்னை எடுத துசென்றால் அது, அசகாயசூரனான இராமபிரானுகு, 'தன்பொருளைத்தானும் மீடகவல்லமையிலலாதவன்' என்ற ஒரு பெரும்பழியைப விளைகுமாதலால், தலைவனான அவனுகு இவ்வாறான பழியை உண்டாக்குதல் அடியவனான உனகுத் தகுதியன்று என்று பிராட்டி கூறுதல் காண்க. ஆண்மையும் - உடையவன் தன்மையை உடைமைமேல் ஏறறிகூறிய உயர்வழகு ஓகாரம தகுதியின்மை குறித்தநின்றது. பி - ம் —[1]உள்ளதண்டு [2]வென்ற. படுவா. நாயுவன். (கச)

கரு. கொண்ட [1]போரினெங் கொற்றவன வில்தொழி
லண்ட ரேவரு நோக்கவென் ஞகைகையக
கண்ட போரரக் கன்விழி காகங்க
ளுண்ட போதன்றி யானுளை ஞவெனே.

(இ - ள.) கொண்ட போரின்-மேற்கொணடு செயயபபோகிற யுத்தததில், எம கொற்றவன்-எமது தலைவனுகிய இராமபிரானது, வில்தொழில்-வில் தொழிலின் வல்லமையை, அண்டா எவரும - (ஆகாயதது நின்று பேரசகாணகிற) தேவர்களெலலாரும, நோகக - பாரததுகொணடிருகையில,—என் ஆகைகையை கணட போ அரகன விழி - (பதிவிரதையான) எனதுடமபை(க காதல்கொண்டு) நேரகின போரிலவல்ல இராவணனது கண்களை, காகஙகள - காகைகள, உணடபோது அனறி - குதறிதின்ற போதலலாமல், யான - நான, உளென் ஆவெனே - உயிருளளவளாவேனே?

எனகுதகீங்குஇழைதத இராவணனதுதலைள இராமபிரானது அமபுகளால் அற்றுக கீழுருண்டு காகைகள குதறித்தினறால்தான என்மனத்துயாதனிகது உயிா நிலைபெறுமேயன்றி, அஙஙனமாகாதவரையில மனக கொதிப்பு அடஙகாது; எனது உயிா இருநதாலும இலலாதது போன்றதே யாம என்பது, கருதது சீதையைக காதலகொணடு நோகின இராவணனது கணகட்குத் தண்டனை காகைகளாற குதறபபடுதலே யென்க பூமியிற போரிகழகையில தேவாகள ஆகாயததில் நினறு அபபோரைக காணுதல, மரபு பி - ம் —[1]போரினுங்கொற்றவன. (கரு)

கசு வெறறி நாணுடை வில்லியர் விற்றொழின்
முற்ற [1]நாணில ரக்கியா மூக்கொடு
மறற [2]நாணின ராயின போதன்றிப்
பெறற நாணமும் பெறறிய தாகுமே.

(இ - ள்.) வெற்றி நான் உடை வில்லியர் - ஜயத்தைத்தருகின்ற நாணியையுடைய விலேலே யேந்திய இராமலக்ஷ்மணர், வில் தொழில் - (தமது) விலலிஞல் செயயும் போததொழிலே முறற - நிறைவேறற [போரிற் பகை வர்களேயெல்லாம் கொல்வ], (அதனுல்), நாண இல் அரகனியா - வெட்கங் கெட்ட ராகஷிகளெல்லாம், மூககொடுமை - (சூபபணகையின) மூககு அறு பட்டதனுலே ஒபப; அறற நாணினா ஆயினபோது அன்றி - அறுபட்ட மகுகலநாணியுடையவ ராயினபோ தல்லாமல், பெறற நாணமும் - (நான்) இயறகையாகக கொணடுள்ள நாணமென்னுங குணமும, பெற்றியது ஆகுமோ - பெருமையுடையதாமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று)

நாண என்றது, மறறைப பெணகுணஙக ளெல்லாவற்றிறகும் உப லகஷணம நான உததம பததினியாயின் அரகனகள யாவரும் இராமலக்ஷ்மண ரது அமபுகளினுல் இறகனகடவ ரென்பது, கருதது. எனது நாண மறறை நாணை [அரகனியரின் மாஙகலியதனை]ப் பொறுதென்பது, தொனி. என னுருததியை வருததியுணை பயனுக, அரகனியரெல்லாம் தம்கணவரை யிழந்து வருத்தமுறகனட வ ரென்பாள 'அரகனியர் அற்ற நாணினராயின போதன்றிபபெறற நாணமும் பெறறியதாகுமோ' என்றாள். அறற நாணினா-வடமொழிநடை; நாணறறவர் என விகுதிபிரிதது கூட்டலுமாம். அரகனி யா மூகனொடுமை அறற நாணினா - முன்னமே அரகனியருள் ஒருத்தியான சூரபபணகைகனு மூகனு அறுபடடுளளது; அதனுலே இபபொழுது மறறை யரத்தியா யாவராகனும் மகுகலநாண அறுபட வேணடு மெனறபடி: இது, உடனவிற்சியணி. பி - ம் —[1]நாணிஞ்வரகனியா. [2]நாணிலரகனிய (சு)

கள. பொறபி றஙக விலங்கை பொருந்தல
 ரெறபு மால்வரை [1]யாகில தேயெனி
 னிறபி றபபு மொழுக்கு மிழுகனமில
 கற்பும் யானபிறர்க கெஙஙனங் காடடுகேன்.

(இ - ள) பொன் பிறஙகல் இலஙகை - பொன்மயமான (திரிகூடமென் னும் மலையினமே லுளள லஙகா பட்டணம், பொருந்தலா எனபுமால்வரை - பகைவராகளாகிய அரகனரது பெரிய எலுமபு மலையையுடையதாக, ஆகிலதே எனின் - ஆனாமறபோமே யானுல், இல் பிறபபும் - (எனது) உயாகுடிய பிறப்பையும், ஒழுகனும் - நன்னடக்கையையும், இழுகனம இல் கறபும - வழுவுதலிலலாத கறபுநிலைமையையும, யான —, பிறாகனு - அயலார்கனு, எஙஙனம காட்டுகேன் - எவ்வாறு காணபிபபேன? (எ - று) —காணபிகன வழியிலலையெனறதாம.

அரகனாகளெல்லாம அழிநதால்தான் எனதுகுடிப்பிறப்பு முதலியன விளஙகு மெனறுள. 'பத்தினிவதை பொல்லாது' எனற உலகவழகனு, இகனு நோகனததக்கது. வாயுபகவான் வேகமாக மோதி வீழ்த்திக் களளிய பொன் மயமான மேருமலையின் மூனறு சிகரஙகளே திரிகூடமலையாயின என்ற

வரலாறுபற்றி, இங்கு 'பொற்பிறங்கல்' எனப்பட்டது பி - மீ·—[1]ஆக்கியதில்லெனின். (கஎ)

கஉ. அலலன் மாக்க ளிலங்கைய தாகுமோ
வெல்லை நீதத வுலகங்கள் யாவுமென்
சொல்லி ஞற்சுடு வேனது தூயவன்
வில்லி ஞற்றறகு மாசென்று வீசினேன்.

(இ - ள) அல்லல் மாகங்கள் இலங்கையது ஆகுமோ - (பிறர்களுத) துன்பஞ்செயயுந தனமையுள்ள ராக்ஷஸர்களுடைய இலங்கா புரியை மட்டுமோ? எல்லை நீதத உலகங்கள் யாவும - கணகளில்லாத எல்லா வுலகங்களையும், எனசொல்லினால் - எனது (சாப) வாததையினாலே, சுடுவேன் - எரிததழித்திருப்பேன; அது - அவ்வாறு செய்தல், தூயவன்வில்லின ஆற்றற்கு மாசு - பரிசுதத மூாதத்தியாகிய இராம பிரானது வில்தொழில் வன்மைகளுக் குறைவையுண்டாக்குமு, என்று - எனறு எணணி, வீசினேன் - அவ்வாறு செய்யா தொழிநதேன்; (எ - று.)

அரகர்களே யெல்லாம அழிததுச சிறைமீளும வலலமை எனகு இருந்தும் நான் இராமபிரானுக்கு மேனமை விளைக வேண்டியே அங்ஙனஞ் செய்யாது அடஙகி யிருததல் போல, உனகு என்னை யெதிதது செலலும வல்லமை யிருநதும் நீயும் அடஙகி யிருத்தலே முறைமையாகு மென்று சீதை அநுமானுகுகு கூறினளென்க அரகரை அறிவில்லாத மிருகங்கள் போனறவ ரென்பர், மாகளை' எனறார் (கஅ)

கக. வேறு மூண்டுரை கே[1]ளது மெய்ம்மையோ
யேறு சேவகன் மேனியல் லாவிடை
யாறு மைம்பொறி நின்னையு மாணைக
கூறு [2]மிவ்வுருத் தீண்டுதல [3]கூடுமோ.

(இ - ள) 'மெயமையோய - சத்தியகுணமுடையவனே! வேறு உரையும் உண்டு - (நீ எடுததுச்செல்லகூடாமைகு) வேறொருகாரணமும உணடு அது கேள - அதனைகேட்பாயாக· (அது என்னவெனின—), ஐம பொறி ஆறும நின்னையும்-பஞ்சேநதிரியஙகளும அடஙகி யிருகபபெறற உனனையும, ஆண் என கூறும் - ஆணமக னெனறுசொல்லும (இவ்வுலகம), (ஆதலால்), ஏறு சேவகன் - உயாந்த மஹாவீரனுகிய இராமபிரானது, மேனி அல்லால் - திருமேனியைப் (பரிசிபபதே) யல்லாமல், இடை - நடுவில், இ உரு - இந்த (உனது) உருவதனை, தீணடுதல் - (நான்) பரிசிததல், கூடுமோ - தகுமோ? [தகாது.]; (எ - று.)

பஞ்சேந்திரியஙகளுஞ் செயதவருயினும் நீயும் ஆணபாலுள் அடஙகினவ ராதலால், பரபுருஷனேதெதாடுத லென்ற குறறம எனகு உணடாகுமாறு உன்தோளின்மீது ஏறுதல் தகாது என்பதாம இச செய்யுளினால், சீதையினது பயிாபபு என்னும மகதேகுணம் இனிது விளஙகும; (பயிாப்பாவது - தகாதவறறில் அருவருப்புகொள்ளுதல·) இனி, ஏறு சேவகன எனறது - உவமைதெதாகையாய, ஆணசிஙகம

போன்ற வீரனென்றும பொருள்படும. "ஏறுசேவகனாகு" என்றார் பெரியாரும். பி - ம்:—[1]இது. [2]அவ்வுரு [3]கூறுமோ (கக)

உ0 [1]தீண்டு வானெனி னித்தனை சேண்பக
[2]லீண்டு மோவுயிர் மெய்யி னிணைப்பின்முன்
மாண்டு தீவனென் றேநிலம் வன்மையாற்
கீண்டு கொண்டெழுந தேகினன் கீழ்மையான்.

(இ - ள.) கீழ்மையான் - அற்பகுணமுடைய இராவணன, தீண்டுவான் எனின - (என்னைத) தொட்டிருபபானுனால, இததனை சேண பகல் - இவ்வளவு நெடுகாலம உயிர மெயயின ணணடுமோ - (அவனது) உயிர உடமபிற் பொருந்தியிருககுமோ? [ஆது, அபபொழுதே இறநதிருப்பான எனறபடி]; (அவன முன்பு என்னை எடுத்துவரும்பொழுது), இமைபபின முன மாணடு தீவன எனறே - ('ஈன இவளைப் பலாதகாரமாகத தொட்டால்) நொடிப பொழுதிலுளளே உயிரநீஙகிவிடுவேன்' எனறு எணணியே, வனமையால - (தனது) வலிமையால், நிலம கீணடு கொணடு எழுந்து எகினன் - தரையோடுபெயாத்து (என்னை) எடுத்துகொணடு புறப்பட்டுச சென்றான; (எ - று)—சீதை தான பரபுருஷனைத தீணடுதல தகாதென்றதன்மே லுனடாகும ஐயதனை இசசெயயுளிலுல நீகுகின்றாள

இனி, இகவிககு - எனனை இராவணன தொட்டிருபபானுனால இததனைநாள் எனனுயிர உடமபில தஙகுமோ? எனனை வலியதொட்டால் நான் உயிரவிடுவே னெனறு எணணியே அவன் எனனை நிலததோடு கொணடேகினன் எனறும உரைகலாம. பிறாமனவியை நயககும பாவமுடையா னுதலின, இராவணனை 'கீழமையான' எனறாள. பி - ம் —[1]தீணடினேனெனில. [2]ணடுமேயுயிரெனனில. (உ0)

உக மேவு சிநதையின மாதரை மெயதொடிற்
றேவு வனறலி சிநதுக [1]தீதெனப்
பூவின வநத புராதன னேபுகல்
சாவ மூண்டென நாருயிர் தந்ததால.

(இ - ள்.) 'மேவு சிநதை இல் மாதரை - தன்னைத கூடவிருமபுகிற எணண மிலலாத பெண்களை, மெய தொடின் - (இராவணன் பலாதகாரமாக) உடமபைத தொடுவானுனால், தீது - அகுற்றத்திற்காக, தேவு வல் தலை - தெயவதததனமையையுடைய (அவனது) வலிய (பதது) தலைகளும், சிதுக - (மீணடும முளையாதபடி) சிதறிவிவெனவாக,' என - என்று, பூவின் வநத புராதனனே புகல் - (திருமாலின நாபித) தாமரை மலரில தோனறிய பழமையான பிரமதேவன்தானே சொலலியுளள, சாவம - சாபம், உணடு - (இராவணனுக்கு) உளது; (அசசாபம), எனது ஆர உயிர தந்தது - எனது அரிய உயிரைப (போகவொட்டாது) காதது நினறது; (எ - று)—இதனால், இராவணன நிலததுடன கீணடு கொணடெழுநததற்குக காரணங கூறினாள். ஆல - ஈறுதொக.

அசசாபமில்லாவிட்டால் என்னை அவ்விராவணன் கற்பழிக்க முயல்வா னுதலால், யான் அப்பொழுதே உயிரைத்திருப்பே னென்றதாம். இராவண னது தலைகளுங்குத தெய்வத்தன்மை - அறுக்க அறுகுகப் பிரமனது அநுகிர கததால் மீண்டும் மூளுததல் திருமாலினது சுகல்பத்தால் அவனது திரு நாபியினின்று உணடான தாமரைமலரிற் பிரமன் தோன்றிலு னென்பது, நூற்கொளகை. பிதாமக னெனனும் ஒருபெயர்பறறி, பிரமனை புராதனன்' என்றார். புராதனன், சாபம - வடசொற்கள். முன்னொருகாலத்திலே பிர மனை வந்தனஞ் செய்யுமபொருட்டு அவனது இருப்பிடதைக்குறிதது ச சென்றுகொணடிருந்த புஞ்சிகஸ்தலை யென்னும் அப்ஸரஸ்திரீயை ஆகாச மார்க்கதிலே கணணுற்ற இராவணன் அவளைக் காதலித்து வலியக்கற் பழிக்க, அவளணம் கலகினிலையோடு பிரமனிருக்கையைச்சார்ந்த அவளை நோக்கின நான்முகக்கடவுள் நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்து கடுகுகோபகதொணடு இராவணனைக்குறிதது 'இனி நீ அயல்மாதை வலியக் கற்பழிபையாயின், அப்பொழுதே உன்தலை நூறுகப்பிளந்து அழிக' எனச சபிததிட்டன னென்ற வரலாறு இஙகு உணரதத்தக்கது. இதனை ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணத்து யுதத காண்டத்தில் பதின்மூன்றாஞ சருகததிற காணக இராவணனுக்குமுன் வலியற்றவனும் இராவணனுககு மகன் முறையாகிறவனுமான நளகூபரனும் அவனது காமக்கிழதியான ரமபையும் சபித்த சாபதகள் இராவணன் விஷ யத்திலே பலிகமாட்டாதனவாக, அவற்றைப் பொருள்செய்யாமல் இராவ ணன் புஞ்சிகஸ்தலையைப்பலாதகரித்து அதன்பின் பிதாமகக்கடவுளிட்ட சாபத்திற்கே அஞ்சுவானுயின னென்பதையும் அறிக. பி-ம்·—[1]தோன்றென.

உஉ. அன்ன சாவ மூளதென [1]வாணமையான்
மின்று [2]மௌலியன் மெய்ம்மையன் வீடணன்
கனனி யென்வயின் வைத்த [3]கருணையாள்
சொன்ன துண்டு துணுக்க மகற்றுவாள்.

(இ - ள்.) அன்ன சாவம் உளது என - அப்படிப்பட்ட சாபமொன்று (இராவணனுக்கு) உணடென்று,—ஆணமையான் - பராகரமமுள்ளவனும். மின்னும் மௌலியன் - ஒளிவிளங்குகிற கிரீடத்தை யுடையவனும், மெய்ம் மையன - சததியததை யுடையவனுமாகிய, வீடணன் - விபீஷணனது, கன்னி - மகளாகிய திரிசடை, என்வயின் வைதத கருணையாள் - என்னி டம் வைதத அருளையுடையவள், துணுக்கம் அகற்றுவாள் - (எனது) அசசத் தைப போககுபவளாய, சொன்னது—, உணடு—; (எ-று) —இராவணனுக்கு நேர்ந்துள்ள சாபவரலாற்றைத தான் அறிந்தவகையைச சீதை இதனாற் கூறினாள்.

ஆண்மையான் என்றதில், இலங்கையை யாளுதறகு உரியவனென்ற ஒருபொருளும் தொனிககும்; இஙகனம் எதிர்காலவரலாற்றை உய்த துணரவைத்தல், மகாகவிகளின் இயற்கை. வீடணன்=விபீஷணன்; இவன், இராவணது இளையதம்பி; மிகக நற்குணமுடையவன்; வலி

யக் கவர்த்துவந்த சீதையை விட்டுவிடுமபடி தான் பலவாறு நல்லறிவு கூறியும் இராவணன் கேளாமையால், இவன் அவனைத் துறந்து இராமபிரானைச சரணமடைந்து இராவணவதத்தின்பொருட்டு அப்பிரானுக்குத் துணையாய் நின்றனன்; விபீஷணன்என்ற சொல் - (பகைவாக்குப்) பலவாறு பயங்கரஞ்செவுள்ளவனென்று பொருள்படும்; இனி, பயங்கரனல்லாதவனென்று உரைத்தலு மொன்று. வீடணனுடைய கன்னியின் பெயர், திரிசடையென்பது. இவளும் இவளதுதாயும அரக்கியராற் சீதை வருத்தப்படுகையில் அவட்குத் தேறறரவுகூறி உற்ற துணையாயிருந்தனரென்க. பி - மீ:— [1]ஆணையால். [2]மெளலியவீடணன்மேன்மையான். [3]கருணையால். (உஉ)

உங. ஆய துணைமையி னானு மதன்றெனின்
மாய்வென் மன்ற வறமவழூ வாதென்று
நாய கன்வலி யெண்ணியு நானுடைத்
தூய்மை காட்டவு மிததுணை தூங்கினேன்.

(இ - ள.) ஆயது உண்மையின் - அந்தசசாபம் உள்ளதனால்,—நானும் —,—அறம் வழுவாது என்றும் - தருமம (ஒருபொழுதும) தவறுதென்று துணிவுகொண்டமும, நாயகன் வலி எணணியும் - இராமபிரானது பராக்கிரமத்தை நோக்கியும், நான் உடை தூய்மை காட்டவும் - நான்கொண்டுள்ள (கற்புநிலையின்) பரிசுத்தியைத தெரிவிக்கவுமே, இத துணை தாங்கினேன்— இவ்வளவுகாலம் உயிரோடு தங்கினேன்; அது அன்று எனின - அச்சாபமில்லாவிட்டால், மன்ற - நிசசயமாக, மாய்வென் - முன்னமே இறந்திருப்பேன்; (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுகவிகளால், சீதை தான் கற்புநிலையில் உறுதிகொணடிருந்ததை, அநுமான் இராமபிரானிடசதுத தக்க சமயத்திற் சொல்லக்கூடுமென்ற நோக்கதுடன் கூறுகின்றாள. நானும என்ற உமமை - கணவனைப்பிரிது உயிரபிழைக்குதன்மையில்லாத மகாபதிவிரதை யென்ற பொருளைத தருதலால, உயாவுநிறப்பு. மன்றஎன்னும் இடைசசொல், தெளிவுப்பொருள்குறிகும். (உங)

உச. ஆண்டு நின்று மரக்க னகழ்ந்துகொண்
டூண்டு வைத்த திளைய லியற்றிய
நீண்ட சாலை யொடுநிலை நினறது
காண்டி யையநின் மெய்யுணர் கண்களால்.

(இ - ள்.) ஆணடுநின்றும - அததணடகாரணியததினின்றும், அரக்கன்- இராவணன், அகழ்ந்து கொணடு - (நிலததோடு) போதது எடுததுகொணடுவந்து, ஈணடு வைததது - இவ்விலவகையில வைதத இவ்விடம், இளவல் இயறறிய நீணட சாலையொடும - இளபபெருமாள (அநுசு) அமைதத பெரியபாணசாலையுடனே, நிலை நின்றது - பொருநதியுள்ளது: ஐய-சிறந்தவனே! மெய் உணர நின் கணகளால் - உணமையைக கண்டறியவல்ல உனது கணகளாக்கொணடு, காணடி - (இதனைப்) பாரப்பாயாக; (எ - று.)

இதனால், இராவணன் தனனை நிலததோடுபோர்த்து எதிதுவந்தா னென்றதைச சீதை அநுமானுக்குக் கணகூடாகககாட்டினளென்க சாலை - பர்ணசாலை. (உச)

உரு. தீர்வி லேனிதொ ருபக லுஞ்சில
வீரன் மேனியை மானுமிவ வீங்குநீர்
நார் நாண்மலர்ப பொயகையை நண்ணுவேன்
சோரு மாருயிர காக்குந் துணிவிலை.

(இ - ள்.) இது - இவ்விடததை, ஒரு பகலும - ஒருபொழுதும், தீரவு இலேன் - (யான) விட்டுநீஙகுகிறே னில்லை; சிலை வீரன் மேனியைமானும் - கோதணடததையுடைய சுத்தவீரனுகிய இராமபிரானது திருமேனியை ஒத் திருக்கிற, இ - இத, வீஙகு நீர் நாரம - மேலெழுகின்ற தண்மைகொணட நீரையுடைய, நாள் மலர-புதிய [அன்று மலர்ந்த] தாமரைப்பூக்களையுடைய, பொய்கையை - தடாகதத்தை, சோரும் ஆருயிர காககும துணிவிலை-தளர் கிற எனது உயிரைக காததலவேணடுமெனற எணணததினால, நணணுவேன் - (சிறிதுகாலதது) அடைவேனை; (எ - று.)

நான் இந்தஇடததைவிட்டு எஙகும செலவதில்லை; சிற்சிலசமயஙகளில் உயிரழியாமலிருக்குமபொருடடு நீரபருகுதறகும இளைபபாறுதற்கும் இக குளதத்துகுமாதகிரம வருவதுணடு; இந்தக்குளம இராமபிரான் திருமேனி யின் தன்மையைத தான்காட்டி எனதுயரததைசசிறிது ஆற்று மாதலா லும் இதனை நணணுவேன் என்று ளெனக. ''வாய் கண கை யுதி பதம் கோகனகம'' எனறபடி திருகணகள் திருகைகள திருவடிகள் திரு நாபி முதலிய பல உறுப்புகளபோலத தாமரைமலா இருக்க, பசுஞ்சாமத திருமேனி நிறததைத தெளிவான நீரும அதிலுள்ள தாமரையிலைகளும போலுதலால், 'வீரன்மேனியைமானும வீஙகுநீர்நாரநாணமலரப்பொய்கை' எனபபட்டது. இராமபிரானது திருமேனிககு உபமானபபொருளாகிய மலரப பொய்கையைமாறுக இஙகு உபமேயமாக்கியது, எதிரிநிலையணி. (உரு)

உசு. ஆத லானது [1]காரிய மன்றைய
வேத நாயகன் பாலினி மீண்டனை
போதல் காரிய மென்றனள் [2]பூவையக்
கோதி லாணு மினையன கூறினன்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால், அது - (நீ செய்யநினைதத) அத தொழில, காரியம அன்று - செயயததக்கதனறு; ஐய - ஐயனே! இனி—, வேதம நாயகன்பால் - வேதஙகட்குததலைவனுகிய இராமபிரானிடத்தில், மீண்டனை போதல் - (நீ) திருமபிசசெல்லுதலே, காரியம - செய்தொழிலாம, என்றனள் - என்றுகூறினள்: (யாவளெனின,—) பூவை - கிளிபோன்ற பிராட்டி; (அதுகேட்டு), அ கோது இலாணும - குறறமில்லாத அவ்வது மானும, இனைய கூறினன் - இவறறைச சொல்லானனன்; (எ - று.)— அவற்றை, அடுததகவிகளிற் காணக.

'அது' தன்னை அநுமான் தன்தோளின்மீது எடுத்துக்கொண்டு செல்வது. செவிக்கு இனிய சொல்லுடைமையில் பூவை உவமம். கோதை-இதைக்குப் பிராட்டியின் கட்டளையை கடத்த லென்னலாம். பி - பீ:—[1]அன்னையகாரியம். [2]பூவையைக் (உசு)

உஎ.—அநுமான் சீதையின்வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சொல்லுதல்.

நன்று நன்றிவ் வுலகுடை நாயகன்
றன்று ணைப்பெருந் தேவி தவத்தொழி
லென்று சிந்தை களித்துவந் [1]தேத்தினு
னின்ற சங்கை யிடரொடு நீங்கினான்.

(இ - ள்.) நின்ற சங்கை - (மனததிற்) கொண்டுள்ள சந்தேகமும், இடரொடு - (அதனலாகிய) துன்பமும்: நீங்கினான் நீங்கினவனாகிய அநுமான்—, (சீதையை நோக்கி), 'இ உலகு உடை நாயகன் தன் - இந்த உலகுகளெல்லாவற்றையும் அடிமையாகவுடைய தலைவனாகிய இராமபிரானது, துணைபெருந் தேவி - (இல்வாழ்க்கைக்குத்) துணையாகிய சிறந்தமனைவியாகிய சீதாதேவியே! தவம தொழில் - (உனது) தவசசெய்கை, நன்று நன்று - மிகவும் நன்றாயுள்ளது!' என்று - என்று வியந்துகூறி, சிந்தை களித்து உவந்து - மனம் மிகவும் களிக்கப்பெறறு, ஏதிலனை - (பிராட்டியை) மிகுதியாகக் கொண்டாடிக் கூறினான். (எ - று)

நன்று நன்று - அடுக்கு, உவகைபற்றியது. பெருந்தேவி - பருவத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் நற்குடிபபிறப்பாலும இராமபிரானது பெருமைக்குத் தகுதியான தேவி யென்றபடி. 'ஒருதிறுதேவியுணடாய்ப் பெருந்தேவியென்கிற தன்றே; பெருமாள் ஏகதாரவ்ரத ராகையாலே' என ஆன்றோர் அருளிச செய்த விசேடவுரை இங்கு அறியத்தக்கது. சீதைகருத் தவமாவது - இராமபிரானையே எபபொழுதுய இடைவிடாது மனததிற் கொண்டிருத்தல்; கறபொழுக்கமுமாம். இனி, மூனனிலையிற படாகமைவகத இடவழுவமைதியாகக கொண்டு, பெருந்தேவியாகியஉனது தவதொழில் எனக்கூறினுமாம். அநுமான சிந்தை மிகஉவந்தது, தான் பிராட்டியைக் கற்புநிலையிற் சிறிதுங் குறைபாடில்லாதவளாகக் கணடமைபற்றித தான் பட்டபாடு முழுதும் இராமபிரான்திறத்து வீணாகாது ஸபலமா முடிந்தென்பதை எணணியதனலென்க. பி - பீ:—[1]எய்தினான். (உஏ)

உஅ.—அநுமான் சீதையைத் தேற்றி 'இராமபிரானிடம் சொல்ல வேண்டுவது யாது?' என்று வினவுதல்.

இருளு ஞால மிராவண னுயிரு
தெருளு நீயினிச சில்பக [1]றங்குறின்
மருளு [2]மன்னவற் கியான்சொ லும்வாசக
மருளு வாயென் றடியி னிறைஞ்சினான்.

(இ - ள்.) 'ஈ—, இனி சில் பகல் தங்குறின் - இன்னும் சிலநாள் மாத்திரம் [இராமபிரான் செய்திதெரிந்து இங்குவரும்வரையில் (இங்கே)

தங்கியிருந்தால்,—இராவணனால் இருளும் இது ஞாலம - இராவணனால் (நலலொழுகலகெடடு) இருளடைந்திருகிற இவ்வுலகமுழுதும, தெருளும-தெளிவுபெறும; மருளும மனனவறகு - (உனனபபிரிகதகனால) மயககம கொணடிருகிற இராமபிரானுககு, யான சொலலும வாசகம - யானபோய்ச சொல்லவேணடிய வாத்தையை, அருளுவாய - (நீ) சொலலியருள்வாயாக என்று - எனறு (பின்னும) விணணப்பிதது, (அநுமான), அடியின் இறைஞ்சினன - (அச சீதாபிராட்டியினது) திருவடிகளில் விழுந்து வணஙகினன்

இனனம சிலநாளகளுள இராமபிரான லக்ஷ்மணனுடைய வாகர சைனியத் தோடும இவவிலஙகைககு வநது ராக்ஷசகுகாரனுசெயது, இராவணனால் அழிபபுணட தருமதனதையும் உலகதனில் நிலைநிறுததுவான; அவன் வருமள வும நீ பொறுததிருககவேணடும எனபது, மூனனிரணடடிகளின் கருதது. 'இராவணவதம விரைவில் நடகுகும' எனக கூறவேணடியவிடதது அதன் பயனுகிய உலகம தெருளுதலைக கூறினது, காரணகாரிய முகததாற கூறிய பிறிதுமொழிதலெனனும அணியாம. பி - ம்—[1]தீங்குறல் [2]மனனறகு யானசொல்லும.

(உஅ)

உகூ.—இதுமுதற் பத்துக் கவிகளு - ஒருதொடர: சீதை அநுமானநோக்கிக் கூறியவை.

இன்னு மீணடொரு திங்க ளிருபபல்யா
னினனை நோகுகிப [1]பகாந்தது நீதியோய்
பின்னை [2]யாவி பிடிகுகினறி லேனந்த
மன்ன னுனை யிதனை மனக்கொணீ

(இ - ள) நீதியோய் - நனனெறியுடையவனே! இனனும ஒரு திங்கள - இன்னமும ஒருமாச காலம், யான, ஈணடு இருப்பல் - இவ்விலஙகையிலே உயிரோடிருப்பேன்; (அதறகுள் இராமபிரான இஙகு வராவிடின்), பினனை - அதன்பினபு, அநத மனனன் ஆணை - அந்த இராமபிரான்மேல் ஆணை! ஆவிபிடிகுகினறிலேன் - உயிரவைததிருககமாடடேன; நின்னை நோகுகி பகாநதது - உனனைபபார்த்து (நான) சொனனதாகிய, இதனை - இவ்வாத தையை, நீ—, மனம கொள - மனததிற பதியவைப்பாய, (எ - று)

'பின்னை யாவி பிடிகுகின்றிலேன'—'மாஸாதூர்த்வம நஜீவிஷ்யே'' என்ற முதனூலின் மொழிபெயர்பபு தானகொணட கருததின் உறுதியை வறபுறுதத, 'ஆணை' எனற சபதமிட்டுக கூறினள, இதனை மனகொள - ஒருமாசமகழிநதபிறகு நான உரிவைததிரே னெனபதை மறவாமல் இராம பிரானிடத்து விணணபபிகக வேணடுமெனற சீதை வேணடியபடி. பி-ம் — [1]பகாநதபின. [2]யாகைபிடிகுகின்றிலேனென்றன்

(உகு)

ஙூ. ஆரு தாழுதிரு மார்பற கமைந்ததோ
தாரந் தானல லேனுந் தயாவெனு
மீரு தானகத் திலலையென் றுலுந்[1]தன
வீரங் காத்தலி வேண்டென்று வேண்டுவாய்,

(இ - ள்.) (யான்), ஆரம் தாழ் திரு மார்பறகு - மாலைகள்தொகைப பெறற அழகிய மார்பையுடைய இராமபிரானுகு, அமைந்தது - ஏற்றவளாகிய, ஓர் தாரம் தான அலள் எனும்-ஒருமனைவி யல்லளாயினும், தயா எனும ஈரம காண் அகதது இல்லை என்றலும் - (என்னைப்பறறித்) தையெண்கிற குளிர்சசி (அவ்விராமபிரானது மனத்தில்) இல்லையாயினும், தன் வீரம காத்தலை-தனது வீரதகன்மையை(ததவறுபடாமற) காப்பதையாயினும், வேணடு - விருமபுவாயாக, என்றுவேணடுவாய - என்றுசொல்லி (அவனை காண் பிராதது) பிராதது)பாய்; (எ - று.)

இராமபிரான் இதுவரையிலும் தன்னைச சிறைமடகவில்லை யென்ற சினதனால், சீதை இவ்வனம கிட்டுமாகக் கூறின னென்க. 'ஆரதாழ் மாபன்' என்றது வனதறகுவருவதன மூன்னுளள கிலைமையைக கருதி தாரம்என்ற சொல்லின தனமைக்கு எறப, 'அமைநதது' என அஃறிணையாற கூறினது பி - மி:—[1]கல். (நூ0)

நூக. ஏத்தும் வென்றி யிளையவற கீதொரு
வாத்தை கூறுதி மனனரு ளாலெனைக்
[1]காதலி ருந்தவற கே[2]கட னினறிடை
கோதற வெஞ்சிறை வீடென்று கூறுவாய்.

(இ - ன்.) ஏத்தும வென்றி இளையவற்கு - (யாவராலும்) கொணடாடப் படுகிற வெறறியையுடைய லகஷமணனுகு, ஈது ஒரு வாததை - இவ்விவாரு வாத்தையை, கூறுதீ - சொலவாய. (அது எனனவெனறால்,—) மன் அருளால் - பெருமையையுடைய இராமபிரானது கட்டளையால், என்று - காவல் தொழிலேமேற்கொணடு, எனை - எனனை, காதது இருநதவநகே - (பஞ்சவடியிற்) காவலசெயதுகொணடிருநத அவ்விலக்குமணனுகே, இடை கோற்ற வெம சிறை வீடு - நடுவில்நேர்ந்த கொடிய சிறைபினின்றும் (என்னை) விடுவிததல், கடன் - கடமையாம, என்று—, கூறுவாய - சொல்லிவேணடுவாய்.

இராமபிரான் சீதையின்வேணடுகோளின்படி மானின்பின்னே சென்ற போது இலகுமணன் சீதையைக் காகக உடன்பட்டிருந்தன னென்க. 'மன்னருனால் என்று எனைகாததிருந்தவறகே (இப்பொழுதும் காத்தல்) கடன, (ஆகலால்) இடைகோற்ற வெஞ்சிறையினின்றும் (என்னை), வீடு - மீட்பாயாக' என்று கூறுவாய் என்றும உரைகலாம. பி - மி:—[1]காதலிருந்ததறகே [2]கடனின்றிடை, கடனென்றிடை (நூக)

நூஉ திங்க ளொன்றினென் செய்தவந் [1]தீர்ந்ததா
லிங்கு வந்தில னேயெனின் யாணர்நீர்க்
கஙகை யாறறங் கரை[2]யடி யேறகுதன்
செங்கை யாறகடன் செய்கென்று செப்புவாய்.

(இ - ள) திஙகள ஒன்றின - இன்னும ஒருமாசகாலத்தோடு, என் செய தவம - யான் கொணடுள்ள விரதம, தீர்ந்தது - முடிந்துவிடும; அல் - ஆகலால், (அவ்வொருமாசத்திறகுள்) இஙகு வந்திலனே எனின்

(அவ்விராமபிரான்) இவ்வுலகு வராமறபோவானே யாஞல், யாணர் நீர் கங்கை யாறு அமகரை-புதுவருவாய்நீரை யுடைய கங்காநதியின் அழகியகரையிலே, அடியேற்கு - (தனது) அடியவளாகிய எனக்கு, தன் செமகையால - தனது சிவந்த கையினால், கடன செயக - செயயவேண்டிய அந்திமகிரியைகளைச செய்து முடிபபாயாக, என்று —, செபபுவாய - (இராமபிரானுக்கு நீ) சொல்வாய்; (எ - று)

ஒருமாசகாலத்திற்குள அவன்வாராஞயின் தான் உயிர்விடுதல் திணை மென்பதை இவ்வாறு சீதை உறுதியாகக்கூறினாள். யாணர் - அழகுமாம. செய தவம் - ஒருமாசகாலம உயிர பிழைத்திருப்பதாக கொண்ட கொள்கை. கடன் - நீர்கடன, தர்ப்பணம்; ஜலாஞ்சலி யெனப்படும. பி - மீ·—[1]தீர்த்தலால் [2]அடியேற்குக் (நூஉ)

நூந. சிறக்கு மாமியா மூவர்க்குஞ சீதையாண்
டிறகின் முடொழு தாளெனு மினனசொ
லறத்தி ஞயகன் பாலரு ளினமையான்
மறக்கு மாயினு நீமற வேலையா.

(இ - ள்.) ஐயா - ஐயனே! அறததின் நாயகன்பால - தருமதது[illegible]தலைவனுகிய இராமபிரானிடதது, அருள இணமையால் - (என்னைகாகக வேணடி மென்னுக) கருணை பில்லாமையால, மறககும ஆயினும - (அவன் என்னை) மறநதுவிடுவானுனுலும, சிறககும மாமியா மூவாகும - சிறநத (எனது) மாமிமாரை மூனறு போககும, சீதை—, ஆணடு இறகினறாள - இலஙகையில் மரணமடைகினறவள, தொழுதாள - (அப்பொழுது உககளை) வணஙகினுள்,' எனும - எனகிற, இன்ன சொல் - இந்தவாததையை, நீ மறவேல் - நீ (சொல்ல) மறகாதே; (எ - று)

இராமபிரான வனவாசமழிதது அயோததிசோகையில், அவன் என்மீது அருளில்லாமையால எனனைபபறறிக கருதாஞயினும, நீயாவது என் மாமிமாரிடத்து எனது வணகமதைத தெரிவிகக வேணடுமென்று சீதை அநுமானை வேணடியபடி மாமியா மூவர - கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி என்பவர். இவ்வே 'அறததின் நாயகன்' எனறது, தன்னை உடகொணடதனமையாலாகிய துயரம காரணமாக வநத வெறபபுப்பற்றிப போலும. (நூந)

நூச. வந்தெ னைக்கரம பறறிய வைகலவா
பிந்த விபபிற விக[1]கிரு மாதரைச்
சிந்தை யாலுந்தொ டேனெனற செவ்வரந
தந்த வாதனை தெருச்செவி சாற்றுவாய.

(இ - ள்.) வநது - (மிதிலாநகரதது்கு) வநது, எனை கரம பற்றிய - என்னை மணஞசெயதுகொணட, வைகல்வாய் - அநநாளில், 'இநத இபபிறவிகு - இவ்வுலகதது்தில் எடுதத இபபிறப்பில், இரு மாதரை - (உன்னையன்றி) இரணடாமவளான ஒருதது்தியை, சிநதையாலும தொடேன் - மனத்தினுலும எணணேன', என்ற,—செம் வரம - நல்லவரததை, தந்த-

(எனகருக்) கொடுத்தருளிய, வார்தனை - செயதியை, திரு செவி - (இராம பிரானது) திருச்செவிகளில், சாறறுவாய - (நீ) சொல்வாயாக; (எ - று)

தான் பிறன்மைப்பட்டமைபறறி இராமபிரான் ஒருகால் தன்னை உபேகூடித்து வேறுமணஞ்செய்துகொளவதனை வென்னும் ஐயதினால், சீதை அப்பிரான் முன்கூறியுளள வார்தனையை அறிவுறுததுமாறு அநுமானுக்குக கூறினள. கல்யாணத்திறகு 'பாணிகிரகணம் [கைபிடிததல்], என ஒரு பெயருள்ளதனால' மணஞ்செய்துகொண்ட எனற பொருளில் 'கரம்பறறிய' என்றாள. சிநதையால் தொடுதல் - எணணுதல்; அதனைனும் செய்யே னெனவே உடமபினால் தீணடாமை சைமுதிக நியாயத்தால் தானே பெறப் படும. பி - ம்·—[1]இனி (கூச)

கூடு சண்டு நானிருந் தின்னுயிர் மாயினு
மீண்டு வந்து பிறந்துதன் மேனியை
தீண்ட லாவதொர் தீவினை தீரவரம
வேண்டி னுடொழு தெனறு விளம்புவாய.

(இ - ள) நான—, சண்டு இருநது - (இராமபிரானுற் சிறை மீட்கப் படாமல) இவ்விலஙகையிலேயே இருநது, இன உயிர மாயினும - இனிய உயிர் நீஙகப்பெறறாலும், மீணடு வநது பிறந்து - மற்றொரு சன்மமெடுதது (இவ்வுலகதிலே) வநது தோனறி, தன மேனியை - அபபிரானது திரு மேனியையே, தீணடல ஆவது - தழுவுமபடியான, ஓர் தீவினை தீர வரம - குற்றம் நீஙகிய தொருவரதனை (த தருமபடி), தொழுது வேணடினள - (சீதை) நமஸ்கரிதது வேணடிககொணடாள, என்று—, விளமபுவாய - (இராமபிரானிடதது) விணணப்பிபபாயாக; (எ - று.)

"மன்னவனே யிபபிறபபிற கணடுமணந்திலனே, வின்னமொரு பிறபபி லானுஞ் மேழையேன், தனனருகனியேயிருந்து தவமாறறியுமுன், பொன் னகல முளளுருகப புலலாதொழிவேனே' என்ற பாடல இஙகு ஞாபகத துககு வருகினறது. (கூஙி)

கூசு. அரசு வீற்றிருந் தாளவு மாய்மணிப்
புரசை யானையின் வீதியிற் [1]போகவும்
விரசு கோலங்கள் காண விதியிலே
[2]னுரைசெய் தென்னையென னூழ்வினை யுன்னுவேன்.

(இ - ள) வீறறிருந்து - (இராமபிரான்) சிறபபுடன இருநது, அரசு ஆளவும - இராசசியததை ஆட்சிசெயயவும,—ஆய மணி - ஆராய்நதெடுதத [சிறநத] மணிகளையும, புரசை - கழுததிடையிறறையுமுடைய, யானையின் - பட்டதயானையின்மேல் (ஏறி), வீதியில் போகவும - (அயோதயாபட்ட னதது) வீதிகளிற பவனிவரவும,—விரசு கோலஙகள - (அப்பொழுதப் பொழுது) கொள்ளுகின்ற திருககோலஙகளை, காண - கணடுகளிப்பதற்கு, விதி இலேன் - நலவினையில்லாதவளான யான், உரைசெய்து என்னை - (பலவாதனைகள) சொலலிப பயன் என்ன? என் ஊழ் வினை உன்னுவேன்- யான் முன் செயதுள்ள வினையை நினைதது வருந்துவேன்; (எ - று)

ஆளவும், போகவும், காண, விதி இலேன் என இயைக்க. இராமபிரான் மீண்டு அயோத்திசோந்து அரசாளுதலேமேறகொண்டு பலவகைசிறபபுக களாயும அனுபவிதலேக கணடுகளிககும கல்வினேயை முறபிறப்பிறசெய்யாது 'என்னேச சிறைமீட்கவில்லே' எனறு யான பலவகையாகப் பிறர்மீது குறறங கூறவதிற் பயனில்லே யெனச சீதை தன் விதியைநொந்து கூறிய வாறு புரசை - யாசனகழுதகிடகயிறு பி - ம்.—[1]போதவும். [2]விரைசெய.

கூஎ தனேனே நோககி யுலகந தளர்தறகு
மனேனே [1]நோய்ககும் பரதன்[2]ங காற்றும்[*]
பினன னேயகுமக் கேகுவ தன்றியே
யென்னே நோககியிங் கெங்ஙன மெய்துமோ.

(இ - ள்) (இராமபிரான்),—தன்னே நோக்கி உலகம தளர்தற்கும், தன்னே [தான் கரதலதைவிட்டு வனத்துக்கு வரதலதை] க குறித்து உலகத தார் வருநதுதற்கும, அன்னே நோய்க்கும் - தாயினது துனபதறகும, பரதன் அகது ஆறறாமும் இன்னல் நோய்ககும - பரதாழவான் கரதிகிராமத்தில் அனுபவிததவருகிற துன்பமாகிற மனேவியாதிகும், (ஆகிய இவற்றையெல்லாம தீர்கும்பொருட்டு), அகது ஏகுவது அன்றியே - அயோததிக்குச செல்வதே யல்லாமல், என்னே நோககி இகது எஙஙனம் எய்துமோ - யான் ஒருததி பதினான்பதத்தை நினேதது இவ்விடதிற்கு எவ்வாறு வருவனோ? [வரமாட்டான எனறபடி], (எ - று)

ஒவ்வொன்றே போதுமான பலகாரணஙக ளுள்ளதனால், இராமபிரான் இங்குவராது அயோததிக்கே செல்வ எனனு சீதை சகலகையுறறுக கூறின ளென்க. 'பரதனகுகாறறாது மின்னல்நோய்' என்றது, ''ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையனீ, காமனீர் நெஞசகர் கண்ணி கானிலக, கோமுறைபுரிகிலே யென்னிற் கூரெரிச, சாமிது சரத நின்னுணே சாற்றினேன்'' என்று சபதஞ்செய்து பரதன்தானும இராமபிரான்போலவே தவவேடஙகொணடு அவனது வரவை எதிரோககி வருதததோடிருததலே. பரதன் - பாரமுடையவன்; பரம - பாரம்; லெளகிகவைதிக காரியஙகளே நிவஹிகவல்லவ னென்பது கருத்து. இராசகியபாரததை இராமபிரான் திருவடிநிலேகுச சூட்டி யாண்டவனெனறு கொள்ளலாம். இனி, இராமன் வனதில் வசிக்கையில் தசரதனும இறநதுபோக அராஜகமாயப்போன இராசகியபாரததைப் பரிகரும வல்லமையுடையாவெனற ஞானதிருஷ்டியால் முன்னமே யுணர்ந்தவசிஷடரால் இப்பெயர் தசரதன் புதலிரணே இவனுகு இடப்பட்டது என்றும் கூறுவர். அன்னே - கைகசல்லை பி ம்:—[1]நோக்கி. [2]மயக்குறும். [3]நோக்கியுமேகுவதன்றியிககு, [*]நோகினன் (கூஎ)

வேறு.

கூஅ. எகதையாய முதலிய கிளேஞர் யார்க்குமென்
வகதனே [1]விளம்புதி கடியின மண்ணினேச்

சுந்தர தோளினைத் தொடர்ந்து காதலிப்போ
யந்தமி னெடுநகர்க் கரசனுக னெனபாய.

(இ-ன்) எந்தை-எனது தந்தையான ஜனமேகராசனும், பாய - தாயும், முதலிய - முதலான, நிலைஞர் யார்க்கும் - சுற்றத்தவர் எல்லார்க்கும், என் வந்தினை-எனது வணக்கத்தை, விளம்புதி-சொல்லவாயாக; கவியின்மனனினை - வாரணவாசிக்கு அரசனை சுதமதீவினை நோக்கி, சுந்தர தோளினை - அழகிய திருத்தோள்களையுடைய இராமபிரானை, தொடர்ந்து - விடாதுபின்தொடர்ந்து, காதலி - காப்பாற்றிக்கொண்டு போய்—, அந்தம் இல் நெடுநகர்க்கு - (பகைவரால்) அழிதலில்லாத பெரிய அயோத்தியாபுரிக்கு, அரசன் ஆக்கு - அரசனாக முடிசூட்டிவைப்பாய, எனபாய - என்று சொல்லவாயாக; (எ - று.)

கவியினமனனினை என்பாய என இசைக்க. சுந்தரதோளினை - ஸுந்தரபாஹும். அயோத்தியென்னுஞ் சொல்லுக்கு - பகைவரால் யுத்தஞ்செய்து வெல்லமுடியாத தென்று பொருளாதலால். அக்கருத்தைப்பற்றி, 'அந்தமில் நெடுநகர்' என்றார்; இனி, எல்லையில்லாத பெரிய நகர மெனினுமாம. பி ம்.—[1]எந்தையாமுதலினர். [2]விளமபினை. (ஈஅ)

ஈகூ—அதுகேட்டு அநுமான் பிராட்டியை நோக்கிச்சில நீரூரை கூறத்தொடங்குதல்.

இதநிற [1]மினனய [2]வியம்ப வின்னுரை
தகதுற லொழிந்திலீர் தைய லீரென
வெத்திறத் தேதுவு மியைநத வின்னுரை
யொத்தன தெரிவுற வுணர்த்தி னனரோ.

(இ - ள.) இ திறம - இவ்வகையாக, இனைய - இவ்வார்தைகளை, இயம்ப - (சீதை) சொல்ல, (கேட்டு, அநுமான்), 'தையலீர் - அழகுடைய வரே! நீர்—, இன்னும—, ததது உறல் ஒழிந்திலீர - துன்பப்படுதலை விட்டொழியில்லை', எனு - என்றுசொல்லி,—எ திறதது எதுவும் இயைந்த - எல்லா வகைப்பட்ட காரணமும பொருந்தியவையும. ஒதத ன - (தன் நிலைகருத) தக்கவையுமாகிய, இன உரை - இனிமையான வார்தைகளை, தெரிவுற - (பிராட்டி) அறியும்படி, உணாத்தினனன் - சொல்லாயினன்; (எ - று.)—அவற்றை, மேல் மூப்பத்தைந்துகவிகளிற கூறுகின்றார அரோ - ஈற்றசை.

இராமபிரான் தன்னைமீட்குமாறு இலங்கைக்கு வாராவென்ற கருத்துப்படச சீதைகூறியதனால், சீதையின் அக்கருத்தைப்போகதுமாறு அநுமான் கூறலாயினனென்க. முதலடியும், மூன்றமடியும - முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]அனையவள். [2]விளம்ப. [3]தையனீயென. (ஈஈ)

வேறு.

[*]சுஅ.—இதுமுதல் மூப்பத்தைந்து கவிகள் - ஒருதொடர் அநுமான் சீதையைத் தேற்றக்கூறுவனவற்றைத் தெரிவிக்கும.

வீவாய் நீயிவண [1]மெய்யஃதே
யோய்வா னின்னுயி ருய்வாளும்

*போய்வா னங்ஙகர் புக்கன்றே
வேய்வான் மௌலியு மெய்யன்றே

(இ - ள்.) நீ—, இவண் - இவ்விலங்கையிலேயே, மெய்அஃதே - உண்மையாக, வீவாய் - இறப்பாயாம்; ஓய்வான - (உன்னைவிட்டுப் பிரிந்த தலைவனிய துயரினால்) உயிர்தளர்பவனுகிய இராமபிரான், இன் உயிர் உய்வான் ஆம் - (நீ இறந்தபின்பும்) இனியஉயிர் பிழைத்திருப்பானும்; போய் - (காட்டைவிட்டுச) சென்று, வான் அங்ஙகர் - பெருமையையுடைய அவ்வயோதனியாபட்டணத்தை, புகுது - அடைந்து, மௌலியும், வேய்வான் அன்றே - கிரீடத்தையும சூட்டிக்கொள்வானன்றே? மெய் அன்றே - (இவையெல்லாம்) உண்மையல்லவோ? (எ - று.)

ஒருமாதகாலத்திற்குள் தலைமேல இராமபிரான் இலங்கேவந்து உன்னைச கொன்றீட்டு அழைவான: ஆதலால், நீ உயிர்விடும்படி நேராது நீ உயிர்விட்டால் பின்பு இராமபிரான் பிழைத்திருப்பானே? பிழைத்திருந்து ஊர்க்குதசன் செலவானு? சென்று முடிதான் சூடுவானு? இவற்றில் ஒன்றும நடவாது என்பதாம். எதிர்மறைவிணி. கேட்போருள்ளம மகிழுமாறு உடன்பாட்டுச சொல்லால் எதிர்மறைப் பொருளைப்பெறவைத்தல், இவ்வணியின இலக்கணம். இகலியிலும, அடுத்த கலியிலும் உள்ள 'ஆம' என்னும சொற்கள - வியப்புப்பொருளோடு அலட்சியதனதையுங குறிக்கும் அஃதே என்றதில், தேற்றபபொருளுள்ள ஏகாரம் - பிறகுறிப்புவகையால் எதிர்மறைகுறித்தது. இதிலுள்ள ஆய்தம், மேயபோல் ஒலித்தது; அலகிட்டுக காணுக. பி - ம்:—[1]மெய்யாமே. *போவான். (சஂ)

சக கைத்தோ டுஞ்சிறை கற்போயை
வைத்தோ னினனுயிர் வாழ்வானும்
பொய்த்தோ விலலிகள போவாரா
மிக்தோ [1]டோபபதி யாதுண்டே.

(இ - ன்.) கைதது ஓடும் - (யாவரும்) வெறுத்து விலகிஓடிபபோக நிலைக்கும்படியான [மிகுகொடிய], சிறை - காவலிலே, கறபோயை - கறபு நிலை சிறிதாதவருத உன்னை, வைததோன் - வைதிட்ட இராவணன், இன் உயிர் வாழவான ஆம - இனிபஉயிரோடு பிழைத்து வாழ்வனும்; ஓவில்லிகள - ஒப்பற்ற விலலியுடைய இராமலக்ஷ்மணா, பொயதது - (தமது கூதநிலியதருமதனினின்று) பின்வாஙகி, போவார் ஆம-போயவிடுவாகளாம; இதோடி ஒப்பது யாது உண்டே - இதவாதனைபோடி ஒபபது எது உணடு? (எ - று.)—இது மிகவும அசமபாவித மென்றதாம.

அதருமஞ் செய்தவன் வாழ்தலும், தருமதனைத் தாபிகபபிறந்த வாகன் அனனஞ்செயயாது தருமதனினின்று தவறுதலும்நிகழாவென்பது கருதது. 'ஓவில்லிகள' என்றது, அவர அஙஙனம பொயத்துப் போகா ரென்பதை விளக்கவநத ஸாபிப்ராயவிசேஷய மாதலால்

கருத்துடையடைகொளியணியாம். அரக்கரைக் கொல்லோமென்று சொன்ன சொல் பிறழ்ந்து எனினுமாம். கற்போய் - முன்னிலையொருமைக் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். இதோடு என்பது எதுகைநோக்கி இத்தோடு என விரித்தல் விகாரமாயிற்று. பி - ம்:—[1]ஒப்புனது. (சக)

சஉ. நல்லோய் நின்னே கலிக்தோரைக்
கொல்லோ மெம்முயிர் கொண்டக்கே
[1]யெல்லோ முஞ்செல வெய்தோணும்
வில்லோ டுஞ்செல வேண்டாமோ.

(இ - ள்.) நல்லோய் - நற்குணநற்செய்கையையுடையவனே! எல்லோமும் - நாகரெல்லோமும், நின்னே கலிதோரை - உன்னை வருதலிய அரக்கரை, கொல்லோம் - கொல்லாதவர்களாய, எம் உயிர்கொண்டு - எங்களுயிர்க்கு யாதொரு தீங்கு நில்லாமற் பாதுகாத்துக்கொண்டு, அங்கே - இராம பிரானிடத்தில், செல - போக,—எய்தோணும் - எங்கள் தலைவனுகிய இராம பிரானும், வில்லோடும் - (தனது) கோதண்டத்துடனே, செல வேண்டாவோ - (அயோதநகருக் திரும்பிப்) போகவேண்டாவோ? (எ - று.)

ராக்ஷசகுலகாரஞ் செய்யாமல் நாங்கள் பின் தொடர்ந்துவர இராம பிரான் அயோதநகருக்கு மீண்டுசெல்லுதல் மிகவும் இழிவாம்; ஆதலால், அரக்கரைக் கொன்றன்றி மீண்டுசெல்லோமென்பது கருத்து. அவன் எதிர்தோத் தனியாகக்கொண்டது, பகைவெல்லாது அயோதநகருக்குத்திரும்பிச்செல்லத் தானேவென்பது குறிப்பு. 'வில்லோடும்' என்றது: வில்லுக்குப் பயன் இராவணுதியர்சகுலகாரமேயன்றி வேறன் றென்பதை விளக்கிற்று. அவனைஞ் செய்யாவிடின் அது சுமையா மென்பது, தொனி. 'எம' என்றது, மற்றை வாநரவீரரையும் உளப்படுதற்கு. எல்லோமும் - இடவழுவமைதி. இசசெய்யுள் - பிறருரிப்பின்பாற்படும. பி - மீ:—[1]எல்லோரும. (சஉ)

சஙு. நீந்தா [1]வின்னலி னீந்தாமே
தேய்ந்தா ரூதபெ ருஞ்செல்வ
மீந்தா னுக்குஈ யீயாதே
யோய்ந்தா லெம்மி னுயர்ந்தார்யார்.

(இ - ள்.) நீந்தா இன்னலின் - கடப்பதற்கு அரிய துன்பக்கடலிடையே, நீந்தாமே-(நாகங்கள் அகப்பட்டு) வருந்தாதபடி, தேய்ந்து ஆரூத பெருஞ் செல்வம - குறைந்தொழியாத மிக்க செலவத்தை, ஈந்தானுகு (எதைட்குக்) கொடுத்தருளிய இராமபிரானுக்கு, ஈயாதே - (கொண்டு போய்க்) கொடாதபடி, ஓய்ந்தால் - (நாகங்கள்) நீங்கினால், எம்மின் உயர்ந்தார் யார் - எங்களினும் உயர்ந்தவர் யாவருளர்? (எ - று.)

பேருதவிசெய்தவனை இராமபிரானிடத்து உண்மைக் கொண்டு சோததலாகிய இசசிற்றுதவியையாவது நாகங்கள் செயயாவிடின், உய்தியில்லாததோர் பெருங்குற்றமாகிய செயந்ன்றிமறத்த லென்ற குற்றத்

திற்கு உட்பட்டு மிக்கதாழ்மையை யடைவோ மென்று அநுமான் கூறின னென்க. இராமபிரான் சுக்கிரீவனுக்குச்செய்த உபகாரத்தைத் தமக்குச செய்த உதவிபோலப் பாராட்டி அநுமான்கூறியதனால், அவ்வாசர வீரா கட்கு உள்ள ராஜவிசுவாசம கண்கூடினகும. எம்பிரான்தார் யார் - பிற குறிப்பு; எக்களிலும் இழிந்தவரில்லை என்க. இனி, முதலடிக்கு - கடத் தற்கு அரிய துயாக்கடலை (இராமபிரான்) கடவாதபடி யென்று பொரு ளுரைத்து, 'ஓயீந்தால்' என்பதனோடு கூட்டுதலுமாம். 'பெருஞ்செல்வம்' என் றது, வாலியைக்கொன்ற சுக்கிரீவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்து அரசுகொடுத்த முடிசூட்டியதை. கீர்த்தி இன்னல் - வாலியினுண்டான பெருந்துன்பம்; இதிலுள்ள எதிர்மறை - அருமைகுறித்துநின்றது; "காட் டாதனவெல்லாங் காட்டி" என்றவிடத்துப் போல. கீர்த்தி என்றதனோட மொழிக்கு ஏற்ப, இன்னலைக் கடலாகக்கொண்க; இது, ஏகதேசவுருவகத்தி னின்பாற்படும். பி - மீ:—[1]இச்சினலீர்தோமே. (சசு)

சஅ. [1]நன்றுய் நல்கினை நல்லோரைத்
நின்றூர் தங்குடர் பேய்நின்னக்
கொன்று லல்லது கொள்ளாரு
டென்று ணுக்கினை [2]யேலாவோ.

(இ - ன்.) '[1]நல் வினை - நல்ல (யாகம தவம முதலிய) நற்செய்கைகளை, நன்ற ஆய் - செய்வையாக ஆராய்ந்து செய்கிற, நல்லோரை - நல்லொழுக்க முடைய முனிவர்களை, நின்றூதம் - கொன்றுதினகிற ராக்ஷசர்களுடைய, குடர் - குடல்களை, பேய் - பேய்கள், நின்ன - தின்னும்படி, கொன்றால் அல்லது - கொன்றுவல்லாமல, நாடு - (என்) கோசலநாட்டை, கொள் ளோம் - சேரேன்', என்றதனுக்கு - என்ற (தண்டகாரணிய முனிவர்கட்கு) வாக்குதத்தஞ்செய்த இராமபிரானுக்கு, இவை - (அரக்கரைப்போரிற்கொல் லுதலும் உண்ணை மீட்டுக்கொணடு போதலுமாகிய) இசசெய்கைகள், ஏலா வோ - செய்தற்கு இயலாதனவோ? (எ - று.)

இராமபிரான் அரக்கரைக்கொல்வதாக முனிவாக்கு வாக்குஅளித்தமை, முன்னிர்க்காட்டப்பட்டது. பி - மீ:—[1]நன்றுல், நன்று. [2]ஏயாவோ. (சச)

சஉ. மாட்டா தார்சிறை வைத்தோயை
மீட்டா மென்கில [1]மீளவாமே
னூட்டார் கல்லவர் நன்னூ லுங்
கேட்டா ரிவ்வுரை கேட்பாரோ.

(இ - ன்.) 'மாட்டாதார் - (சொன்னபடி கேட்டு) இணங்கிவராத பகைஞர்களால, சிறை வைத்தோயை - சிறையில்வைக்கப்பட்டுள்ள உன்னை, மீட்டாம் - மீட்டுக்கொண்டு வந்தோம', என்கிலம் - என்றகிறப் பைப் பெறுமல், மீள்வாம் எல்—நாங்கள்) திரும்பிப்போயவிடுவோ மாதலின்,—கேட்டார் - காட்டிலுள்ளவர்களான, கல்லவர் - நல்லவர்களா

புன்ன சாதாரணசனகளும், கல் தாலும் கேட்டார் - கல்லசால்நிரக்களைக் கேட்டறிந்த பெரியோர்களும், இ உரை கேட்பாரோ - இத்தவார்த்தையைக் கேட்டு அங்கேரிப்பார்களோ? (எ - து.)

அக்கேரியாமல் இசழ்ந ரென்றபடி. வைத்தோலை - செயப்பாட்டு வினைப்பொருளது. 'இவ்வுரை'—பிரசட்டியை மீட்கமாட்டாமற்போலு ரென்னுஞ் சொல். பி - மீ:—[1]மீளாமே. (சஇ)

சகூ. பூண்டாள் கற்புடை யாள்பொய்யா
மண்டா வஞ்சகர் தீண்டாமுன்
மாண்டா ளென்று மனந்தேறி
மீண்டால் வீரம் விளங்காதோ.

(இ - ள்.) 'கற்பு உடையான் - பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளும், பூண்டான் - (அவ்வொழுக்கத்தையே) ஆபரணமாகக் கொண்டவளுமாகிய மனைவி, பொய்யான் - (அக்கற்புநிலையினின்றும்) சிறிதும் தவறுதவளாய், தீண்டா வஞ்சகா தீண்டா முன் - தொடவுகூடாத [மகாபாவிகளான] வஞ்சனையையுடைய அரக்கர் (தன்னைத்) தீண்டுவதற்கு முன்னமே, மாண்டான் - இறந்தான்', என்று - என்றுகேட்டு, மனம்தேறி - மனந்தெளிந்து, மீண்டால் - (பகைவரை காசஞ்செய்யாது ஊர்க்கு) திரும்பிச சென்றால், வீரம் - (இராமபிரானது) வீரதனம், விளங்காதோ - விளகுமாட்டாதோ? (எ-து.)

நீ இறப்பினும் பகைதொலையாது மீளக்கூடாத இராமபிரான், நீ உயிருடனே கற்புநிலையிற் சிறிதுகுறைபாடின்றியிருக்கையில் உபேகித்துத் திரும்புதல், எவ்வணம் அவனுகுத தகுதியாம்? ஆகையால், அப்பிரான் பகைதொலைத்து உன்னைச்சிறைமீட்டே செல்வ னென்றவாறு. பூணுத லென்னும்வினைக்கு ஏற்ப, கற்பு, ஆபரணமாகக்கொள்ளப்பட்டது. மனந்தேறுதல் - தனதுமனைவி கற்புநிலை தவறிலளென்பதை யென்னத் தெரிந்ததனால். 'விளங்காதோ' என்றதொடர் எதிர்மறையிலக்கணையாகிய பிறகுறிப்புவகையால், சிறிதும் விளகாது என்ற பொருளது. (சக)

சஎ. [1]கெட்டே னீயுயிர் கேதத்தால்
விட்டா யென்றிடின் [2]வெல்லம்பா
லொட்டா ரோடுல கோரேழுஞ்
சுட்டா லுந்[3]தொலை யாவன்றே.

(இ - ள்.) கெட்டேன்—! நீ—, உயிர் - பிராணனை, கேதத்தால் - மிக்க சோகத்தினால், விட்டாய் - விட்டிட்டாய், என்றிடின் - என்றால், வெல் அம்பால் - வெல்லக்கூடிய அம்புகளால், ஒட்டாரோடு - பகைவர்களுடனே, உலகு ஓர் ஏழும் - ஏழுலகங்களையும், சுட்டாலும் - எரித்தழித்தாலும், தொலையா அன்றே - (இராமபிரானுக்குப் பழியும் பாவமும்) நீகாதனவா மல்லவோ? (எ - து.)

இராமபிரான் உன்னைமீட்காது உயிர்விடுமபடி உபேக்ஷித்தகால், அது எவ்வகையாலும் என்றும அழியாத பெருமபழியை விளைக்கு மென்பதாம். கெட்டேன்-இரக்கத்தாற் சொல்லுஞ் சொல். பி - ம்·—[1]கெட்டேனீ. [2]மேலம பால், மேலன்பா, மெல்லமபால் [3]தொலையாது. (சஎ)

சஉஎ முன்னே கொல்பவன் மூவுலகும்
பொன்னே [1]போங்கிய போர்வில்லா
னென்னே [2]நின்னிலை யீதென்றும்
பின்னே செம்மை பிடிப்பாலே.

(இ - ள.) பொன்னே - இலக்குமியின் அபிசமான்க்ஷே! தன்னெபோர் வில்லான் - மிக்க போர்க்கு உரிய கோதண்டத்தை யுடைய இராமபிரான், முன்னே - (உன்னை இராவணன் எடுத்துவருவதற்கு) முன்னமே, மூ உலகும் - மூன்றுலோகங்களிலு முள்ள ராக்ஷசர்களையும், கொல்பவன் - கொல்லுக கொன்றையையுடையவன (அப்படிப்பட்டவனை), நின் நிலை ஈது என்றும் - உனது நிலைமை இப்படிப்பட்ட தென்று, சொன்னும், பின்னே - பின்பு, செம்மை பிடிப்பாலே - சாந்தகுணத்தை மேற்கொள்வானே? என்னே - (உனது பேசை) மிக வியப்பாயுள்ளது? (எ - று.)

இராமபிரான் ராக்ஷசவதஞ்செய்ய முன்னமே உத்தேசித்திருந்ததை, தண்டகாரண்யத்து முனிவர்களு அபயமளித்துள்ளதாலும் அறியலாம. முனிவர்கட்குத் தீங்குசெய்ததற்காகவே அரக்கரைக் கொல்ல நினைத்துள்ள வன் தன்மாட்டுத் தீங்குசெய்த அவர்களை விட்டிடுவானே என்பது, கருத்து; உலகு - இடவாகுபெயர். பொன - உவமவாகுபெயருமாம் என்னே - வியப்புக்குறிப்பு. ஓகாரம் - சாந்தகுணத்தை மேற்கொள்வா னென்னும் பொருள்தந்ததனால், எதிர்மறை பி - ம்.—[1]பொங்கிய. இந்நிலை. (சஅ)

சஉஉ கோளா ரைருயிர் கோளோடு
மூளா வெஞ்சின முற்றுகா
மீளா வே[1]லயல் வேறுண்டோ
மாளா தேபுலி வாளுடும்.

(இ - ள்.) மூளா வெம சினம - (தக்ககாரணமில்லாமல்) உண்டாகாத (இராமபிரானது) கொடிய கோபம, கோள் ஆளா உயிர் கோளாடும்-வலிமையையுடைய அரக்கர்களது உயிரைகொள்ளுதல் மாத்திரத்தோடும், முற்றும் ஆகா - தணியாவாம; மீளா வேல் - (அவ்வணம) தணிவுபெறு வாயின், அயல் வேறு உண்டோ - (அதற்கு இலக்காக) வேறு யாதாயினும உள்ளதோ? புலி வாளுடும மாளாதோ - இந்நிலவுலகம மேலுலகத்துடனே அழியாதோ?

இராமபிரானது கடுஞ்சினம் அரக்கர்களைமாத்திரமேயன்றி அனைத்துலகையும் அழிக்கவல்லது எனபதாம். கோள் - வலிமை. இனி, கோளாளர் - (சீதாபிராட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போய்த் தனக்கு)

இடையூறுசெய்பவ ரெனினுமாம். உயிர்கோன் - வதம். அரக்கர் பலராதலால் கோபமும் இடம்நோக்கிப் பல வாதலால், 'இனமுற்றுகா,' 'மீளாவேல்' எனப் பன்மையாகக் கூறினர். பி- மீ:—[1]அவை. இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "படித்தான்" (இக) என்றதன்பின் உள்ளது. (சசு)

இ0. தாழித் தண்கட லம்மோடு
மேழுக்கீழுல கெல்லாமண்
ணூழிக் கையவ னம்பம்மா
ஞாழிக் தீயென வுண்ணுமோ.

(இ - ள்.) ஆழி கையவன் - மோதிரமணிந்த திருக்கையையுடைய இராமபிரானது, அம்பு - பாணங்கள்,—தாழி தண் கடல்தமமோடும் - ஆழ்ந்த திருத்தலையுடைய குளிர்ந்த கடல்க ளெல்லாவற்றோடும, எழுக்கு ஏழ் உலகு எல்லாம் - எழுடன்கூடியஎழ் [பதினான்கு] லோகங்கள் முழுவதையும், அன்ற - அக்காளில் [உன் சீலமையை யுணரும்பொழுது], ஊழி தீ என - பிரளயகாலத்து அக்கினி போல, உண்ணுமோ-அழிக்கமாட்டாவோ? (எ ற.)

எல்லாவுலகங்களோடும் நிசயமாய் அழிக்கு மென்றபடி. கடலினிடையேயுள்ள வடவைத்தீ யுகாந்தகாலத்தில் அதுகடலினின்ற வெளிப்பட்டு உலகங்களோட சுட்டு அழிக்குமென்பது, நூற்கொள்கை. தாழி, இ பருதிப்பொருள் விருதி; "உருளி மாமதி யோட்டொழித்தோன்கிர, வெருளி மாடங்கண்மேற் றுயிலெய்தலின்" என்னுஞ் சிந்தாமணியிற் போல. இனி, தாழ் இத் தண் கடல் என இரத்தைச் சுட்டாகவும் எடுக்கலாம். ஆழி - ஆஜ்ஞாசக்காரமும், சக்கரரேகையுமாம. அம்மா-வியப்பிடைசசொல்; இராமபிரானது அம்புகளின் தொழிலைப்பற்றி வியந்தவாறு. இனி, இதறகு - தாயே என்று விளியாகவும் பொருள் கூறவர்; கேட்பாயாக என்றுமாம. அமபு உலகெல்லாம் உண்ணுமோ-உண்ணுதலை உண்பதுபோலவும, உணணப்படாதலை உண்ணப்படுவது போலவும் கூறிய மரபுவழுவலமைதி. (இ0)

இக. [1]படுத்தான் வானவர் பற்றுரைத்
[2]தடுத்தான் றீவினை தக்கோரை
[3]யெடுத்தா னல்வினை யெங்காளுங்
[4]கொடுத்தா னென்[5]றிசை கொள்ளாயோ.

(இ - ள்.) (இராமபிரான்),—வானவர் பற்றுரை தேவர்கட்குப் பகைவராகிய (இராவணனி) ராக்ஷர்களை, படுத்தான்-கொன்றான்; தீவினை-(அவர்களுடைய) தீசசெயல்களையெல்லாம், தடுத்தான் - (இனி உண்டாகாதபடி) விலக்கினான்; தக்கோரை - (ஞான அநுட்டானங்களினால்) மேண்மைபெற்ற முனிவர் முதலியோரை, எடுத்தான் - காத்தான்; நல்வினை - புண்ணியத தொழில்களை, எ காளும் - எப்பொழுதும, கொடுத்தான் - (உலகத்தார் செய்யும்படி) கொடுத்தருளினான்', என்ற - என்று பலவகையாகக் கூறப்படுகின்ற,

இசை - புகழை, கொள்ளாயோ-(நிசசயமாக அப்பிரான் பெறுவனென்று நீ) எண்ணமாட்டாயோ? (எ - று.)—எண்ணவேண்டும் என்பதாம.

இச்செய்யுளில், அவதாரத்தின் காரியங்களான துஷ்ட நிகிரகமும், சிஷ்டபரிபாலனமும், தர்மஸம்ஸ்தாபனமும் இனி இராமபிரான் செய்வது நிண்ணமெனக் கூறியவாறு. இனி, இக்கவிக்கு - வானவர் பற்றுரைப் படித்தான், (தக்கோர்க்கு வரும்) தீவினையைத் தடுத்தான், நல்வினை எடுத்தான், எக்காளும் இசை [புகழை] கொடுத்தான் என்று கொள்ளாயோ என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'படித்தான்' முதலிய இறந்தகாலங்கள் - விரைவும் தெளிவும் பற்றியன. பற்றார் - மனம் பொருந்தாதவர். எடுத்தல்-காத்தலென்னும் பொருளதாதலை "எடுப்பின், இனையபட்டழிதீங்கெடுத்தோர்" ([illegible]) காண் மணிக்கடிகையிலுங் காண்க. பி - ம்:—[1]படித்தான். [2]தடித்தான். [3]எடுத்தான். [4]கொடுத்தான். [5]இலை. (இச்)

இஉ. சின்ன ணீயிடர் [1]தீராதா
பின்ன வைகலி னெல்லோரு
நன்னள் [2]காணுத னன்றன்றே
வுன்ன னல்லற முண்டாலுல்.

(இ - ள்.) உன்னுல் நல் அறம் உண்டாலுல் - உன்னுலே நல்ல தருமம் சிலபேறுவதாயிருந்தால்,—நீ,— சில் நாள் - சிலகாள்கள, இடர் தீராதாய் - துன்பம் நீக்கப்பெறுதலனாய், இன்ன - அத்துன்பத்துடனே, வைகலென் - தன்னிலிருத்தனினுலே, எல்லோரும் - (உலகத்தவர்) யாவரையும், நல் நாள் - (நமக்கு) நல்லகாலத்தை, காணுதல் - காணச்செய்தல், நன்று அன்றே - (உனக்கு) நல்லதன்றோ? (எ - று.)—நல்லதேயாம் என்றபடி.

நீ அரக்கனுற் கவரப்பட்டு இக்கே சிலகாலம் துன்பமநுபவிப்பதனுலேயே இராமபிரான் விரைவில்வந்து அரக்கரையெல்லாம் அழித்திந்த தருமத்தை நிலைநிறுத்தி உலகங்களைக் காத்தருள்வன்; ஆகையால், நீ சிலநாள் துன்பமநுபவித்தலே துஷ்டநிகிரகத்துக்கும் சிஷ்டபரிபாலனத்துக்கும் தர்மஸம்ஸ்தாபனத்துக்கும் காரணமான புண்ணியசசெயலாமென்றபடி. இன்ன என்பதை இன்னவாறு என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டு இவ்வாறு தகுதலினுல் என்றும் உரைக்கலாம். காணுதல் - பிறவினைப்பொருளில்வந்த தன்வினை. பி - ம்:—[1]தீராதால். [2]நண்ணுதல். (இஉ)

இஊ. புனிக்குங் கண்டகர் புண்ணீருட்
குனிக்கும் பேய்குடை யுந்தோறு
மொனிக்குந் தேவரு வந்துள்ளங்
களிக்குங் கல்வினை காணையோ.

(இ - ள்.) புனிக்கும் - (யாவரும்) வெறுக்கத்தக்க. கண்டகர் - முள் போலக் கொடிய அரக்கர்களது, புண் நீருன் - இரத்தவெள்ளத்தில், குளிக்கும் - முழுகுதலை, பேய் - பேய்கள், குடையும் தோறும் -

லகனிசைட செய்யுமபொழுதெல்லாம,—ஒளிகரும் தேவா - (இராவண னிடதது்பயத்தால் தாமஇருகறவிடமும தெரியாமல்) மறைத்திருந்த தேவாகள, (அசசமொழிந்து வெளியில்வநது அதனைக கண்ட), உளளம் உகநது - மனம மகிழ்ந்து, களிக்கும - செருகசடைகிற, நல்வினை - நல்ல செய்கையை, காணுயோ - (நீ) காணமாட்டாயோ? (எ - று.)—ஓ - எதிர மறை. விரைவிற காணபர வென்பதாம.

புனிகரும் என்பதைக் கண்டாகரும், புண்ணீருக்கும் அடைமொழியாக கொளளலாம. புணணீர - விரணதது்லிருந்து வழியும் நீர். (ஙக)

வே று

ருச. வாழியி னிறதிரி னுநமெறிதெனக்
கேழ்கிளா சுடுகணை கிழிதத புண்பொழி
[1]காழிருங் குருதியிற றரங்க வேலைக
ளேழுமொன் றுகநின் றிரைப்பக காண்டியால்.

(இ - ள) வாழியின் இறதியின் உரும எறிது என - புராக்காலதது்ல் இடிவிழுக்காற் போல, கேழ் இளர் சுடு கணை கிழிதத - ஒளிவிளகுகிற (பகைவராகதா) அழிகரும (இராமபிரானது) அமபுகள் கைதது்ப பினர்ததலு ணடான, புண - விரணதது்னின்றும, பொழி - சொரிகிற, காழ் இரு குருதியின - ஆழமான மிக இரதத பபெருகது்னால், தரங்க வேலைக ளெழும ஒன்று ஆக நின்ற - அலைகளையுடைய எழுகடல்களும ஒருசேரகூடி நின்று, இரைப்ப-பேரொலிசெயவதை, காணடி - (நீ விரைவிற்) பாரப்பாய.

இசசெய்யுளில், வருகாலதது நிகழ்வதனை நேரிறகாணபது்போல கூறியுளளது, நிகழ்விறபியண; எடுததாளா பாவிக மென்ப. அடுதத செயயுள்களிலும இவவனமே காணக. பின்னிரணடடி - உயர்வுநவிற்சி யணி. இடியெறிதல - கணணிழிதததறகு உவமை. காழ் - இழிவான என்று மாம். பி - ம:—[1]தாழிய (ஙச)

ருரு. [1]சூலிரும் பெருவயி றலைத்துச சோர்வுறு
மாலியங் கண்ணிய ரறுத்து நீத்தன
வாலியுங் கடப்பரு வணப்ப வாணுயர்
காலியம பெருமலை தயங்கக் காண்டியால.

(இ - ள) சூல் இரு பெரு வயிறு அலைதது-காப்பதனையுடைய (தமது) மிகப்பெரிய வயிற்றைப் பிசைந்துகொணடு, சோர்வு உறும - தளாசசியடை கிற, ஆலி அம் கணணியா - நீரதது்ளியைகொண்ட அழகிய கண்களை புடைய அரகியர், அறுதது நீதத்ன - அறுத்துப்போகட்டனவான, காலி-காலிகளாகிய. அம - அழகிய, வான உயர் பெருமலை - ஆகாயத்தையளாவி உயாந்த பெரியமலைகள், வாலியும கடப்பு அரு வணபப - வாலியினாலும தாண்டுவதறகுரிய வளாசசியினை புடையனவாய, தயங்க - விளகுவதை, காணடி—; (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை.

மிக சஙகடகாலதது்ல் வயிறறைப் பிசைவது, இயலபு. காலி மலைபோலகருவியு மென்று, இராமபிரான் கணைகளால இறந்துபடும்

அரக்கனின் மிருதியை விளக்கியவாறு. வாலியும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. பி - ம்;—[1]சூலியம். (ருருு)

ருசு. விண்ணினீ ளியபெடுங் கழுதும் வெஞ்சிறை
யெண்ணினீ ளியபெரும் பறவை யீட்டமும்
புண்ணினீர்ப் புனரியிற் படிந்து பூவையர்
கண்ணினீ ராற்றினிற குளிப்பக் காண்டியால

(இ - ள்.) விணணின் ளிய பெடுங கழுதும் - ஆகாயத்திலும் உயர்ந்த வையகிய ரீண்ட பேய்களும, எணணின் ளிய வெம் சிறை பெரும் பறவை ஈட்டமும - தொகையில் அதிகபபட்டனவகிய கொடிய இரகுகளுடைய (கழுகுமுதலிய) பெரிய பறவைகளின் கூட்டமும், புண்ணினீர் புனரியில் படிந்து - (ராகூசர்களுடைய) இரததவெணணமாகிய கடலில்முழுகி, பூவையர் கணணின் நீர் ஆற்றினில் குளிப்ப - அரகியரது கணணீர்பபெருக்காகிய நதியில் நீராடுவதை, காணடி—; (எ - று.)

கடலில் நீராடியவா, அவவுவாபபும் மணலும் உடமபினின்றும ஒழியும் பொருட்டு, உடனே கல்லநீரிலமுழுகுதல, இயலபு. உருவகவணி. பூவையர் - மகளிரென்னும மாத்திரையாய் நின்றது; அரகியரைக குறிததலால்

ருஎ. கரம்பயின் முரசினங் கறங்கக் கைதொடர்
[1]ரம்பினு மிமிழிசை நவில நாடக
மரம்பைய ராடிய வரக்கி [2]ணண்டொழிற்
குரங்குகண் முறைமுறை குளிப்பக் காண்டியால்.

(இ - ள.) கரம பயில் முரசு இனம கறகக - கைகளினால் அடிக்கபபடு கிற மிருதஙகஙகளின்வகைகள ஒலிகக்வும, கை தொடர் ரம்பினும் இமிழ் இசை நவில - கையினால் தடவி வாசிகக்பபடுகிற யாழ்நரமபின ஒலியினும் இனியதாகிய பாட்டிசை பொருந்தவும், அரமபையா நாடகம் ஆடிய-ரம்பை முதலிய தேவமாதாகள நாததனஞசெயத, அரகின - (லஙகாபபட்டணதது) நாடகசாலைகளில, (அததன்மை மாறி), ஆணடொழில் குரஙகுகள் முறை முறை குளிபப - பராக்கிரமதததையுடையவாநரஙகள் வரிசைவரிசையாக நின்று (போவெனற மகிழ்ச்சியாற்) கூததாடுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

இசசெய்யுள - முறையிலபடரீச்சியணியாம்; இதன் இலகணம, ஒன்றின்தனமை மாறி வேறொருதன்மை யடையவதாகக கூறுதல். இஙகு, அரமபை முதலியோா ஆடும் நாடகசாலைகள் அத்தன்மைமாறிக்குரஙகுகள் ஆடபபெறுமெனக கூறியிருததல் காணக. நரமபினும் இமிழ் இசை நவில-யாழ்நரம்புகளினின்றும் ஒலிகின்ற கீதம் பயில எனினுமாம். நரம்பு - ஒலிகரு ஆருபெயா. உம் - உயாவுசிறப்பு. இராவணனிடதது உளள அசசத நாததால், தேவமாதாகள அவனதுசபையில் ஆடுவா ராயினரென்க. பி-ம்:— [1]ரம்பியிழிசை. [2]ஆடொழில். (ருஎ)

ரூ௪ புரையுறு புண்ணெழி லரக்கர் புண்பொழி
திரையுறு குருதியா றீர்ப்பச் செல்வன
வரையுறு பிணபெரும் [1]பிறக்க மண்டின
கரையுறு தெடுங்கட னார்ப்பக் காண்டியால.

(இ - ன்.) புரை உறு - குற்றம்மிருந்த, புல் தொழில் - இழிதொழில் களையுடைய, அரக்கர் - ராக்ஷசகளது, புண் - புண்களினின்று, பொழி-ஒழி கிற, குருதி-இரதமாகிய, திரைஉறு ஆறு-அலைகள பொருந்தியநதி, சாப்ப-இழுப்பதனால். செல்வன - செலபவையான, வரை உறு பிணம் பெரு பிறக்கம - மலைகளேயொத்த பிணங்களின பெரிய உருவம், மண்டின - நெருங்கியவையாய. கரை உறு தெடுங் கடல - கரையை மோதுகிற பெரிய கடலே, நார்ப்ப - கிரப்புவதை, காண்டி—; (எ - று.)

இரண்டாமடி - உருவகவணி. பின்னிரண்டடிகள உவமை யணியை அகமாகக்கொண்டு வந்த உயர்வுநவிற்சியணி இவ்விரண்டணியும் பேதப் பட வந்தது, கேவலயணியாம பெரும்பிறக்கம - பெருகுகியலுமாம். பி - ம் —[1]பிறங்கல், பற்றை (ரூ௪)

ரூ௯. விணையுடை யரககரா மிருந்தை வெந்துகச்
சனகியென் றொருதழ னடுவட டங்கலா
[1]லனகன்கை யமிபெணு மளவி லூதையாற்
கனகரீ டிலஙகைகின றுருகக் காண்டியால.

(இ - ன்.) விணை உடை அரககா ஆம இருந்தை வெந்து உக - கொடுந் தொழில்களையுடைய ராக்ஷசர்களாகியகரிகள் வெந்துபோம்படி, சனகி என்ற ஒரு கழல் கடுவண தங்கலால் - சீதை யென்ற ஓர் அக்கினி நடுவில் தங்கு தலினாலே, அனகன் கை அமபு எனும அளவு இல் ஊதையால் - குற்றமற்ற இராமபிரானது கையினால் விடப்படுகிற அமபாகிய அளவில்லாத [மிக்க] பெருங்காறறினால், நீடு இலஙகை கனகம - பெரிய லங்காபுரியாகிற பொன், கின்று உருக - நிலைபட்டு உருகுவதை, காண்டி—; (எ - று.)

இலங்கை இராமபிரானது அம்புகளால் அரககர்களோடு விரைவில் அழிபு மென்பதாம. கருநிறமுடைமையால் அரககரைக் கரியாகவும், வெக்த ஒளியாலும் தூய்மையினாலும் தன்கற்புநிலையாற் கொடியவரை யெரிதழிக் குந் தன்மையாலும் ஜானகியைத் தழலாகவும, விரைந்துவருந்தன்மையாலும் சீதையின் கற்பாகிய தழலுக்கு மேன்மையை யிளைதலாலும் இராமபிரா னது அமபாக காற்றாகவும, பொனமயமானதாதலால் இலங்கையைப் பொன்னாகவும் உருவகப்படுத்தினர; முற்றுருவகவணி. காற்றினால் நெருப்பு வளர்தல், இலல்பு. விணை - பாவமுமாம. இருந்தை - கரி. 'சனகியென்றொரு தழல்' என்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புசுடுவது தனனை தொட்டவரை யே, இநநெருபபுத தன்னைததொட முயல்வாரையுஞ் சுட்டெரிகது மென்ப தைக காட்டிறறு. பி - ம்:—[1]அனகலமபெணுமனிலஊதையால, அனகனல் லம்பெணு மமோகவூதையால. (ரூ௯)

சு0. [1]தாக்கிக விராவணன் றலையிற் ரூன்ன
பாக்கிய மனையகின் பழிப்பின் மேனியை
நோக்கிய கணைகளை நுதிகொண் மூக்கிறை
காக்கைகள் கவர்ந்துகொண் டுண்ணக காண்டியால்.

(இ - ள.) காகைகள்—, தாக்கு இகல் இராவணன் தலையில் தாவின- (யாவரையும்) மோதுகின்ற வலிமையையுடைய இராவணன் (இராமனம்பு களால இறந்துகீழ்விழுந்தபொழுது அவனுடைய) தலைகளிலே தாவியன வாய், பாகையம் அனைய கின் பழிப்பு இல் மேனியை நோக்கிய கணைகளை - (கல்லோர்கள செயத) கல்வினைப்பயனை நோன்று உண்டு ஞாலத்தை திரு மேனியைப் பார்தத (இருபது) கண்களையும், நுதிகொள் மூக்கினால் கொத்து கொண்டு - கூர்மையைக்கொண்டனை (தமது) மூக்குக்களாற் பறித்துக் கொண்டு, உணண - உண்பதை, காண்டி—; (எ - று)

கீழ் "என் ஞக்கையைக், கண்ட போரரகன் விழி காகஙகள், உண்ட போதன்றி யாலுனலுவெலே" என்று சீதை கூறியதறகு ஏற்ப, அநுமான் அவ்வனமேயாகு மென இதனால் உறுகிகூறின னென்க. சீதை, சிறை யிருந்து, துஷ்டநிகரகம் கடத்தற்குத் தானகாரணமாகுதலால், 'பாகைய மனையகின்' என்றான். பி - ம் —[1]தாகையில். [2]தலையிறறுலின. (சு0)

சுக மேலுற விராவணற் [1]கழிந்து வெள்கிய
நீலுறு நிசைக்கரி கிரிந்து நிறபன
வாலுற வனையவன் றலையை [2]வவ்வலிற்
[3]காலுறு கணைகடிந் திடுவ காண்டியால்.

(இ - ன்.) மேல் - முற்காலத்திலே, உற - மிகுதியாக, இராவணறகு - இராவணனுககு, அழிந்து - தோற்று, வெள்கிய - வெட்கமுற்ற, கிரிந்து நிற்பன - (அதனால் முகஙகாட்டாமற்) புறஙகாட்டிநிற்பனவாகிய, நீல உறு நிசை கரி - நீலநிறம்பொருநதிய நிகரஜஙகளின், வால் - வாலிலே, உற - பொருந்தும்படி, கால் உறு கணை - காற்றையொதத [வெகுவிரைவுளள] (இரும்பிரானது) அமபுகள, அனையவன் தலையை - அவ்விராவணன் தலை களை, வல்லல்லு - (தாம) அறுத்தலினால், கடிநிடுவ - விலகிதத்தள்ளுவன வற்றை, காண்டி—, (எ - று)

இராவணனோடு எதிரதப்பொருது அவன் வலிமைகருமன் நிற்கமாட் டாமல தோறறோடிப் புறஙகொடுத்த நிகரஜஙகளின் வாறபுறதநிலேயே அவ் விராவணன்தலைகள் சிதறிவிழுமபடி இராமபிரானது அமபுகள விரைவி லேயே அழிதததனளு மென்பதாம். உற அழிது எனவும, வாலுறக் கடிந் திடுவ எனவும இயையும். பி - ம்:—[1]அஞ்சிவெளகின. [2]அவ்வழிக. [3]காலுறக் கணைகடிந்திறப்ப. (சுக)

சுஉ. நீசத்தெழு [1]கணமழை [2]வழங்க நீலவான்
வோசத்தென நிடையிடை [3]விசுந் தூகபோற்

போத்தெழு பொலகொடி யிலங்கைய பூழியோ
[5]டோத்தெழு கழுநிரைத் தாடக் காண்டியால்

(இ - ள்.) [1]நீலம் வான் - நீல நிறத்தையுடைய ஆகாயம், வேர்த்தது - வேர்வையடைந்தது', என்ற - என்றெண்ணி, (அவ்வாலவனைய போகருவதனை), இடை இடை ஈசம் - அங்கங்கே யிறைஞ்சின்ற, தாழ்போல்-வல்லிரண்கள்போல, போத்தது எழு - நிறைந்துதோன்றுகிற, பொலம் கொடி-அழகிய கொடிச்சீலைகளை யுடைய, இலஙகை - லங்காபுரியில், எழு [2]- வினங்குகிற, கணை - அம்புகளை, மழை சீதது - மழையின்தன்மை யுடையனவாக [மழை போல], எதிர்த-(இராமபிரான்) பிரயோகிப்பதனால், (தம்தமக்கு மிக்க இரை கிடைக்குமென்ற அமைகிழ்ந்து) ஆதது எழு -ஆரவாரித்து எழுகிற, கழுகு-பேய்கள், பூழியோடு - புழுதிகளுடனே [பூமியினின்ற தூளிகள மேலே கொம்ப], இரைதது ஆட-கொக்களித்துக் கூத்தாடுவதை, காண்டி —; (எ-று)

மேகம் சீதத்தாலி பொழிவதனை, நீலவான வோகதத்தாலாக குறித்தார். இயல்பாக வனைத்திற கொடியாடுவதனை ஆரவத்தாலு உண்டான வோலை யைப போக்குவதற்காக விசுவலனவாக கூறியது - பயன்தம்தலிப்பேற்ற வணி. வோலையுண்டானதால் வலதிரதலினால் விறைதல், இயலபு. கணை-சாதி யொருமை. பி - ம்:—[1]கல் [2]விழுகு. [3]விகம்பு வீரிப்போய. [4]ஊழியோடு. [5]ஆர்த்தெழுர்நிரைத்துநின்று. (கூ)

கூஉ. [1]நீனிற வரக்காதங் குருதி நீத்தநீர
[2]மேவலிமிக் காறலிறுபி ரிவ மிலைசூழ்
ஞால[3]முற் றுங்கடை யுகத்து [4]நசசுறுங்
காலனும் வெறுத்துயிர் காலக் காண்டியால.

(இ - ள.) நீல நிறம் - கருநிறத்தையுடைய, அரக்கர்தம் - இராக்கதர்களுடைய, குருதி நீததம்-இரத்தவெள்ளத்தால், நீர வேலை - (உப்பு)நீர்கடல், மிக்கு - நிரமபி. ஆறலிறுபி - அவலிரத்தாதிகளின்வழியே, மீள - திருமபுவதையும,—வேலை சூழ் - கடல்களாற் சூழப்பட்ட, ஞாலம் - உலகம், முற்றும் - மூடிக்கொண்டபோகிற, கடையுகதது - யுகாந்தகாலதிலும, நசசு அரு - (உயிர்களைத் தின்பதில்) விருப்பம் நீகாத, காலனும் - யமனும், வெறுத்து -(எத்தனையுயிர்களைக கொன்றுதின்பதென்ற) வெறுப்படைந்துநின்ற, உயிர்கால - (தான்முனதின்ற) உயிர்களைக்கண்டு வெளிப்படுதலவதையும், காண்டி-;(எ-று.)

இசசெய்யுள, இறந்து படும் அரகர்களின் மிருதியை விளக்கவந்த தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. அளவுகடந்து மிஞ்சி மிருதியாக உணவைக் கொண்டால் கொண்ட உணவு வெளிப்படுதல். இயல்பு உயிரை யமன்றின்பதாகக கூறுதல் கவிமரபு. இனி, உயிர் கால என்பதற்கு - (நெய்து) பெருமூச்சுவிட என்றும பொருள்கூறலாம். ஆறு - வழியும், கதியும். இரட்டுறமொழிதல். பி - பி —[1]நீனிறத்து. [2]வேலையிற [3]முறறாறு. [4]நஞ்சுறுக். (கூ)

கூச [1]அணங்கிள மகளிரொ டரக்க ராடுறு
[2]மணங்கிளர் கற்பகச சோலை வாவிவாய்ப்

[3]பிணங்குறு வான்முறை [4]பிடித்து [5]மாலைய
[6]கணங்கொடு குரகதங்கள் குளிப்பபக் காண்டியால்

(இ ள்) அரக்கர்—, அனைகு இள மகளிரொடு - தெய்வபபெண மேனன்ற [அழகிய] இவ்வய ராகுச ஸ்திரீகளுடனே, ஆடுறு - ஜலகிரீடை செய்தற்கு இடமான, மணம் கிளர் கறபகம சோலை வாவியாய்-வாசனை மிகுத கற்பகவிருக்ஷத்தையுடைய சோலையிலுள்ள குளங்களில்—குரங்கு இனம் - குரங்குக கூட்டங்கள், பிணங்குறு வால் - சிறிது வளைத்த வால்களே, முறை பிடித்து - முறையே [ஒன்றன் வாலைமறறொன்று] பிடித்துக்கொண்டு, மாலைய கணம கொடு - தழுவுகாயிய கூட்டங்க, குளிப்ப - நீராடுவனை, காண்டி—; (எ - து.)

முறைபிடிப்பட நீச்சியணி; அரகர தமது ஸ்திரீகளோடு ஜலக்ரீடை செய்யும் வாவி, குரங்குக்கூட்டங்கள் குளிக்கும் வாவியாக மாறுவதைக் கூறியுள்ளமை காண்க. ஆடுறு வாவி எனக. இராவணன் தனது சேனையோடு வானுலகத்துக்குச சென்று தேவகளோடு பொருது இந்திரனே வெனற பொழுது அவருடைய சாபவிருக்ஷ இலக்ஷணமிற கொணர்ந்து வைக்கபபட்டதனால், 'அரக்கராடுறு கறபகசோலை வாவி' எனப்பட்டது. குரங்குகள ஒன்றையொன்று வாலைப்பிடித்துக்கொண்டு குளிதல், நீரிலிறங்குவதிலுள்ள அசசத்தா லென்க. பி - ம் —[1]அணைகணமகளிரோடு [2]மனக [3]பிணைகுறு. [4]பிடித்த. [5]மாலைகள். [6]கணங்கொழுங்கிணம் (கூச)

கூடு. செப்புற லெண்பல தெய்வ வாளிக
ளிப்புறத் தரக்கரை முருகி யேகின
மூபபுறத் துலகையு [1]முடிக [2]மூட்டலா
லப்புறத் தரக்கரு மவியக் காண்டியால.

(இ - ள்.) பல செப்புறல் என் - (இனி நடகுலு செய்கையைப்பறறிப்) பலகாக சொல்லவேண்டுவ தெனன? தெய்வம் வாளிகள - தெயவதன்மை யையுடைய அஸ்திரஙகளே,—இ புறத்து அரக்கரை முருகி இவ்வீலகையி னின்று ராகுசர்களை கொனறு, ஏகின - அபபாறசென்றவையாய், மூப் புறத்து உலகையும் முடிக - மூன்றுலோகஙகளிலுமுள்ள அரகர்களை யெல் லாம கொல்லும்படி. மூட்டலால - (இராமபிரான) பிரயோகித்தலினல்,—அ புறத்து அரக்கரும அவிய - மறறையவிடஙகளிலுள்ள அரகர்களுமூட்பட அழிவதை, காண்டி—; (எ - து.)

வாளிகளை மூட்டலால் அவியக காண்டி யென இயையும தெய்வ வாளி கள் - பிரமன் முதலியோரைத தெய்வமாகக கொண்ட அம்புகள்; தெய்வத் தன்மையையுடைய பாணகளுமாம: அவறறிற்குத தெய்வதன்மை - இலக் கைத் தவறாது அழிதல் பி - ம்:—[1]மூருகி. [2]ஊட்டலால. (கூடு)

கூசு. சண்டொரு [1]திங்களிவ விடரின் [2]வைகுதல
[3]வேண்டுவ தண்டுகான் விரைவின் வீரனைக்

காண்டலே குறைவுபின் காலம் வேண்டுமோ
வாண்டகை யினியொரு பொழுது மாற்றுமோ.

(இ - ள்.) சண்டை - இவ்விலவகையில், ஒரு நிக்கன் - (இன்னும்) ஒரு மாதகாலம் முடிய, இ இடரின் வருந்தல் - (இப்பொழுது அநுபவிக்கின்ற) இப்படிப்பட்ட துன்பத்தில் (நீ) தருந்தல், வேண்டுவது அன்று - வேண்டுவதில்லை; நான் —; விரைவின் - சிக்கிரத்தில், வீரனை - இராமபிரானை, காண்டலே - பார்ப்பதுவே, குறைவு - குறைவாம் [வேண்டுவதாம்]; பின் - (பார்த்த)பின்பு, காலம் வேண்டுமோ - (அப்பிரான் மீட்கவருதற்குத் தகுவோ யான) காலவளவு வேண்டியதில்லை; ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணமுடைய இராமபிரான், இனி- நான் சண்டை செய்திசொன்ன) பின்பு, ஒருபொழுதும்- ஒருகணமாயினும், ஆற்றுமோ - (உன்னைசிறைமீட்கப் புறப்படத்) தாமதித்திருப்பனோ? (எ - று.)

"இன்னு மீண்டொரு திங்க ளிருப்பல் யான்" என ஒருமாதகாலம் இத்துயரத்தைப் பொறுத்துச சிறையிருப்பே னென்று நீ கூறியவாறு அத்தனைக்காலத்தவனையும் வேண்டுவதில்லை; நான் இவ்விருந்து சென்று அப்பிராட்டைக் கண்டவுடனே உன்னைசிறைமீட்க அவ்விராமபிரான் இவ்விடம் வந்து சேர்வான்; நான் வழிகடத்தற்குச் செல்லும் சிலதினங்கள் மாத்திரமே நீ பொறுத்திருக்கவேண்டு மென்பதாம். பொழுது - இகரு, மிகச்சிறிய காலமாகிய சொடியின்மேல் நின்றது. பி - ம்:—[1]நினைவி. [2]வையும். [3]வேண்டுதனன்று.

(கூட)

கூஎ. ஆவியுண் [1]டென்னுமீ துண்[2]டின் ஞருயிர்ச்
சேவகன் றிருவுருத் தின்ட்டத் தீதிலாப்
பூவிலை தளிரிலை பொரிந்து வெந்திலாக்
[3]காவிலை கொடியிலை நெடிய காணெலாம்.

(இ - ள்.) ஆவி உண்டு என்னும சது உண்டு - (இராமபிரானுக்கு) உயிர உளளது என்கிற இத்தச்சொல்மாத்திரத்தான் உண்டு; நெடியகான் எலாம் - (அப்பிரான் செல்லுகின்ற இடைவழியி லுள்ள) பெரிய காடுகள் முழுதும், உன் ஆ உயிர் சேவகன் நிரு உரு தீண்ட - உனது அரியஉயிர் போன்ற மகாவீரனுடைய இராமபிரானது அழகிய நிருமேனி மேற்படுவதனால், நீத இலா - நீதபோத லில்லையான, பூ - பூக்கள், இலை - இல்லை; தளிர-தளிர்கள், இலை—; பொரிந்து வெந்திலா - பொரிப்பொரியாய் வெந்துபோ காத, கா - சோலைகள், இலை—; கொடி - கொடிகளும், இலை—; (எ - று.)

உன்னைப்பிரிந்த விரகவேதனையால் இராமபிரானுக்கு உண்டான தேக தாபத்தினால் அவன்செல்லுக காடுகளிலுள்ள பூ தளிர மரம் கொடி முதலி யனவெல்லாம் வெந்து நீந்து கரிந்து போகின்றன வென்பதாம். உனது பிரிவினால் இவ்வளவு தாபதனை யடைந்தவன் உன்னைச் சிறிதும் உபேக்ஷியா னென்பது, கருதது. 'ஆவியுண்டென்னுமீ துண்டு' என்றதனால், பிரிவுத துயரால் அப்பிராணுக்கு உண்டாயுள்ள மூர்ச்சைனையைக் குறிப்பித்தவாறும். பி - ம்:—[1]எனினும். [2]என். [3]காயிலை.

(கூஎ)

கூ௨. சோகம்வந் துறைவது தெளிவு தோய்ந்தன்றே
மேகம்வந் திடித்[1]வந் துருமு வீழ்கினு
மாகமும் புயங்களு மழுந்த வைந்தலை
நாகம்வந் தடர்ப்பினு முணர்வு [2]நாறுமோ.

(இ - ன்.) சோகம வந்து உறவது - மனத்துன்பம் வந்து பொருந்துவது, தெளிவு தோயத்து அன்றே - ஞாபகம் பொருந்தியிருந்தாலல்லவோ? மேகம் வந்து உருமு இடித்து வந்து வீழ்கினும் - மேகக்கன் (ஆகாயத்திற் கனம்பி) வந்து இடி இடித்துகொண்டே மேலேவந்து விழுவதாயிருந்தாலும், ஐந்தலை நாகம வந்து ஆகமும் புயங்களும் அழுந்த அடர்ப்பினும் - ஐந்தலை களையுடைய பாம்பு (சேறி) வந்து (தன்னுடைய) மார்பிலும் தோள்களிலும் (பற்கள்) பதியும்படி கன்றுகக்கடித்து வருத்துவதாயிருந்தாலும், உணர்வு நாறுமோ-(இராமபிரானுக்குப்) பிரஜ்னை தோன்றுமோ? [தோன்றுவதில்லை யென்றபடி.] (எ - று.)

ஞாபகம் உண்டாபொழுது உண்டாகிற துயரத்திற்கே சோகமென்று பெயராம்; இராமபிரானுக்கு, இடியிடித்தாலும் பாம்பு தீண்டினாலுங்கூட உணர்வு உண்டாவதில்லை யென்று சீக்கவியிற்கூறிய இராமபிரானது மூர்க்க சாமர்த்தியை இக்கவியால் விவரித்துக கூறினன்; இதனால், இராமபிரான் உன்னைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள வருத்தம் நீ அவற்காகப்படுகிற வருத்தத்திலும் மிக்க தென்றவாறும். 'ஐந்தலை நாகம்' என்றார, கடித்து வருத்துவதும் போதுள்ள கொடுமையின் மிகுதியை விளக்க. பி - ம்:—[1]உருமேரு. [2]ணணுமோ. ()

கூ௩. மத்துறு தயிரென வந்து சென்றிடை
தத்துறு முயிரொடு புலன்க டள்ளுறும்
[1]பித்துயின் பிரிவினிற் [2]பிறந்த வேதனை
யெத்தனை யுளவவை யெணணு மீட்டமோ.

(இ - ன்.) மத்து உறு தயிர் என-மத்தினுற்கடையப்படுகிற தயிர்போல, வந்து - (உடம்பினுள்ளே) வந்தும், சென்று - (வெளியிற்) போயும, இடை - மடுவே, தததறும் - தடுமாறுகிற, உயிரொடு - உயிரும், புலன்கள் - ஐமபுலன் களும், தள்ளுறும் - சோர்வடைதலினுலாகிய, பித்து - பைதலியமும,—நின் பிரிவினின் பிறந்த வேதனை - உனனைவிட்டுப்பிரிந்ததனு லாகிய மற்றைத் துன்பகளும், எ தனை உள - எவ்வளவு உள்ளனவோ, அவை - அவைக ளெல்லாம், எண்ணும் ஈட்டமோ - எண்ணிசசொல்லுந் தன்மையை யுடை யனவோ? (எ - று.)

உனது பிரிவினுல் இராமபிரானுக்கு அளவிடற்கரிய துன்பங்கள் உண் டாயுள்ளன என்றவாறும். மத்துறு தயிர் - கலக்கதற்கு உவமை. பி-ம்:— [1]பித்தினின். [2]பிறந்திறந்தன. (கூ௩)

எ௦. இன்னில யுடையவன் றரிக்கு மென்றியேன்
மெய்க்கில புணர்ந்துழி [1]பிடைந்த தீதெனிற்
பொய்க்கில காண்டியாண் டுகன்ற யாவுமுன்
னகைக்கில செல்லியக் கணியிற் காட்டுகேன்.

(இ - ன்.) 'இ நிலை உடையவன் - (உன்னைப்பிரிந்ததனால்) இப்படிப் பட்ட நிலைமையை யடைந்துள்ள இராமபிரான், தரிகிலும் - (என்னைவிட்டு) உயிர்தாழ்ந்திருப்பான்,' என்றி ஏல் - என்ற (நீ) சொல்வாயேயாதலால், மெய நிலை உணர்த்த உழி மிடைந்தது ஈது எனின் - (அப்பிராட்டையை) உடம்பின் தன்மையை ஆலோசிக்கு மிடத்துப் பொருந்தியது இதனாதலால், பொய் நிலை - (நீ சொல்லுது) பொய்பொருந்தியதாம்; யான் புனைந்த யாவும் - யான் சொன்னவை எல்லாவற்றையும், உன் கை நிலை செல்வி அம் கனிதின் - உனது கையிற்பொருந்திய அழகிய செல்விக்கனிபோல, காட்டுகேன்-(யான் உனக்குக் கண்கூடாகக்) காணப்பிப்பேன்; காணடி - (நீ அவற்றைக்) காண் பாயாக; (எ - று.)

என்றி - முன்னிலையொருமை இறந்தகாலவினைமுற்று. ஈது என்றது- சீழ்க்கூறிய வெதுப்பு, மூசாசை, பிதற்று முதலியவற்றை. புகன்றயாவும் - இராமபிரானது வெற்றியும், அரக்கரது அழிவும், அதனாலுண்டாகும் சம்பிர மங்களும். மெய்ந் நிலை - உண்மைநிலையுமாம். பி - ம்.—[1]விடைதந்திகென்ப.

எக. நீர்த்தனுங் கவிக்குலத் திறையுங் தேவிதின்
வார்த்தைகேட் டுவப்பதன மூன்னர் மாக்கட
றார்த்தன விலங்கையைச் சூழ மாக்குரங்
[1]கார்த்தது கேட்டுவந் திருத்தி யன்னீ.

(இ - ன்.) அன்னை - தாயே! தேவி - (இராமபிரானது) பத்தியே! நீரத தனும் - பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய இராமபிரானும், கவி குலதது இறையும - குரங்குக்கூட்டங்கட்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனும், நின் வார்த்தைகேட்டு - உனது வரலாற்றைச செவியேற்று, உவப்பதன் முன்னர் - மகிழ்வதற்கு முன்னமே [மிகவிரைவில என்றபடி], மா கடல் தார்த்தன - பெரிய கடலைத தூர்ததுவிட்டு, இலஙகையை சூழும் - இலஙகாபுரியை முற்றுகை செய்கிற, மா குரஙகு - பெரிய குரஙகுகள், ஆர்ததது - ஆரவாரித்தலை, கேட்டு—, நீ—, உயர்து இருத்தி - மகிழ்ந்திருக்கப்போகிறாய்; (எ - று.)

இச்செய்யுளில் வானரகள் கடலைத்தூர்ததை இலங்காபுரியை முற்றுகை செய்ததலைக் கூறினான். குரஙகு - சாதியொருமை. ஆர்ததது - விரைவுபற்றிய காலவழுவமைதி. சீதையினது வரலாற்றை இராமசுக்கிரீவர் கேட்பதற்கு முன்னமே கடலைத்தூர்த்துக் குரஙகுகள் இலஙகையை முற்றுகைசெய்து ஆரவாரிக்குமென, காரணம் நிகழ்வதற்கு முன்னமே அதன் காரியம் நிகழ்வ தாகக கூறியது - மிகையுயர்வுநவிற்சியணியாம. பி - ம்.—[1]ஆர்த்தனை. (எக)

எஉ. எண்ணரும் பெரும்படை [1]நாளை யிங்ஙகர்
நண்ணிய [2]பொழுதது நடுவ ணங்கைநீ
விண்ணுறக் கருளன்மேல் விளங்கும் விண்டிசிற்
கண்ணனே யென்னெடு வெரிந்நிற் காண்டியால்.

(இ - ள்.) கங்கை - பெண்களிற சிறந்தவளே! எண் அரும் பெரும் படை - கணக்கிடுதற்கு அரிய [மிக்க] பெரிய வானரசேனைகள், நாளை - நாளைக்கே, இ நகா - இந்தப்பட்டணத்திற்கு, ணணிய பொழுது - வந்து சேர்ந்த பொழுது, அது நடுவண - அந்தச்சேனையின் நடுவிலே, வின் உற கருனன் மேல் விளகுகும விணடுவின் - ஆகாயத்திலே பொருந்த கருடபக வான்மீது எழுந்தருளி விளங்குகின்ற திருமாலைப் போல, கண்ணனை-இராம பிரானை, என நெடு வெரிநில் - எனது பெரிய பிடரியின்மேல், நீ காண்டி - நீ பார்க்கப்போகின்றாய்; (எ - று.)

'நாளை' என்றது, மிக்கவிரைவுகுறித்தற்கு; (இதை, 'நீ செல்லிழுக் காடு.) 'ணணிய' என்றதும் இவ்வாறே விண்டு - விஷ்ணு என்னும் வடமொழியின் திரிதவு; (எல்லாவிடத்திலும் அந்தர்யாமியாய) வியாபித்திருப்பவன் என்ற பொருள். கரியோ னென்னும் பொருளதாகிய கருஷ்ண னென்னும் வடமொழி, 'கண்ணன்' என வந்தது; இது, இங்கே, அவதாரப் பெயர் தன்றி வர்ண காரணபபெயர இனி, கண்ணோட்டமுடையவ னென்றும், கண போன்றவ னெனறும் கொளளலாம. பி - ம் —[1]ரண்டி. [2]பொழுதது. விண்ணுறை. (எஉ)

எஙூ. அங்கதன் றோண்மிசை யிளைய லம்பலி
[1]பொங்குவெ கதிரெனப் பொலியப் போர்ப்படை
யிங்குவந் திறுகதுநீ [2]யிடரு மையமுஞ்
சங்கையு நீங்குதி தனிமை நீகுவாய்.

(இ - ள.) அகதன் தோணமிசை - அகதனது தோளின்மேல், இள வல் - இளையபெருமான், அ மலை பொங்கு வெம கதிர் என - அந்த உதயகிரி யில் விளங்குகிற உஷ்ணமாகிய கிரணகளையுடைய சூரியன்போல, பொ லிய - விளக, —போர் படை - யுததத்துகுச சிததமான வானரசைனியம், இவகு வந்து இறுகும - இங்கே [இவ்விலங்கையில்] வந்து இறங்கிதல குமு; (ஆகையால), நீ—, இடரும் - (இபபொழுது கொணடுள்ள) துன்பத் தையும், ஐயமும - (இராமபிரான் வருவனே வரமாட்டானே வென்கிற) சந் தேகத்தையும், சஙகையும்-(அபபிரான் பகைவெல்லவே மாட்டானே வென் கிற) சஙகையையும், நீகுதி - தவிர்வாயாக: தனிமை நீகுவாய - (நீ நாய கனைப்பிரிந்து) தனிதிருத்தலையும் (இனி விரைவில்) நீகப்பெறுவாய்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பொஙகின்ற. [2]இடரின்முற்றவும். (எஙூ)

ஏச. குராவருங் [1]குழலியிக் குறித்த நாளினே
ரிராவரு நெடுஞ்சிறை மீட்கி லானெனிற்
பாவரும் பழியொடும் பாவம் [2]பறறுதற்
கிராவண னவனிவ னிராம னென்றனன்.

(இ - ன்.) குரா வரும குழலி - குராமலாகள வாசனை வீசுகிற கூந் தலையுடையவளே! இ குறித்த நாளினே - (நீ) குறிப்பிட்ட இவ்வொரு மாசகளத்துள்ளே, இராவரும் நெடுஞ் சிறை மீட்கிலானை எனின் - இவ

ருப்பொருந்தியுள்ள பெரியமைதக்காவலினின்று (உண்மை) அப்பிரான் மீட்சமற்போலாலுல், பாவருரும்பழியொடும் பாவம் பற்றதற்கு-பாவிவருகிற பழியும் பாவமும் தொடர்தற்கு, அவன் இராவணன் - இராமபிரானே இராவணனுவான்; இவன் இராமன் - இவ்விராவணனே இராமனுவான், என்றனன் - என்ற கூறிமுடிதனன், (அநுமான்); (எ - ம.)

இன்னும் ஒரு மாசாலத்திற்குள் உன்னைச் சிறைமீட்காலுயின், இராமபிரான், இராவணனே மிகல்லவ னென்னும்படி பழியும்பாவமும் தன்னைப் பற்ற அவனிலும் மிக்க கொடியவனென்பதாம். குரா - மருதோன்றிமரம்; குரவமென்னும வடமொழியின் திரிபு. குராவருக குழலி என்றது, மூன்நிலைமையைக் கருதிய விளி இனி, இயற்கையிலே அமைவரின் மணமுன்ன கூந்த லெனினுமாம். விராவரும். பராவரும என்பனை - விராவிவரும், பராவிவரும் என்றவற்றின் விகாரங்கள். பி - பி:—[1]குழலினி. [2]மூற்றதற்கு. [3]இராவணனல்லனே. (எச)

வேறு.

எந்.—அநுமான்வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ந்து சீதை சிலகூறத்தொடங்குதல்.

ஆக விம்மொழி யாசில கேட்டன்று வுற்ரு
ளோகை கொண்டக ளிக்குமனத்தளு யர்ந்தாள்
போகை கன்றிவ னென்பது புந்தியின் வைத்தா
டோகை யுஞ்சில வாசக மின்னை சொன்னுள்.

(இ - ள்.) ஆக - இவ்வாறுக, ஆசு இல - குற்றமில்லாதனவாகிய, இ மொழி - இவ்வாததைகளை, தோகையும் - மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பிராட்டியும், கேட்டு—, அறிவு உற்றுன் - அறிவுதெளிந்தவளாய், ஓகை கொண்டு களிக்கும் - மகிழ்ச்சியடைந்து சந்தோஷிக்கின்ற, மனத்தள் - மனத்தையுடையவளாய, உயர்ந்தாள - உடம்புபூரித்து,—இவன் போகை கன்று என்பது புத்தியின் வைதாள் - 'இவ்வநுமான் (இராமபிரானிடம் விரைவிற்) போய்ச்சேராதே (தனக்கு) நன்மையுண்டாதற்குக்காரணம்' என்று மனத்தில் எண்ணி,—இன்ன சிலவாசகம் - இப்படிப்பட்ட சில வாத்தைகளை, சொன்னுள் - சொல்லலானுள்; (எ - ம.)

சீதை, அநுமான்வார்த்தையைக் கேட்டு, அவன் சொல்லையாவும் உண்மையேயா மென்று துணிந்து, அவன் இராமபிரானிடம் எவ்வளவு விரைவிற் செல்வனோ அவ்வளவு விரைவில் தனக்குரன்மையுண்டாகு மென்றெண்ணி அவனுக்கு விடைகொடுக்கும கருதுடன், அப்பிரானிடத்து விணைப்பிகவேண்டிய சில அடையாளமொழிகளைக் கூறுபவளாயினளென்க. உயர்ந்தாள் - சிறந்தவளாகிய, தோகை போல்வாளென்றுமாம்.

எசு.—சீதை 'நான்கூறும் சிலவார்த்தைகளை இராமபிரானிடம் விண்ணப்பிக்கவேண்டும்' என்றல்.

சேறி யைய[1]விரைந்தனை தியலை யெல்லாம்
வேறி யானினி யொன்றும் விளம்பலென் மேலோய்
கூறு கின்றன முன்குறி யுற்றன கோமாற்
கேறு மென்றவை சொல்லென வின்ன விசைப்பான்.

(இ - ன்.) ஐய - ஐயனே! மேலோய் - மேன்மைக்குணமுடையவனே! விரைந்தனை சேறி - (இவ்விருந்து இராமபிரானிடம்) விரைந்து செல்வாயாக: தியலை எல்லாம் வேறி - (இடையிலே தோன்றும்) தீவிருனிமித்தங்களெல்லாம் கெல்வாயாக: இனி யான் ஒன்றும் விளம்பலென் - இப்பொழுது சான் (அதிகமாக வேறு) ஒன்றும் சொல்லப்போகிறதில்லை; 'கூறுகின்றன - (சான் இப்பொழுது) சொல்லுகின்றனவும், முன் உற்றன - முன்னே நிகழ்ந்தனவுமாகிய, குறி - அடையாளங்கள், கோமாற்கு - எனது தலைவனுகிய இராமபிரானுக்கு, ஏறும்-சம்மதமாம், என்று - என்ற காரணத்தால், அவை சொல்-அவற்றை (அப்பிரானிடத்து) விண்ணப்பிப்பாய்,' என - என்று சொல்லி, இன்ன இசைப்பான் - இவ்வார்த்தைகளைக் கூறுபவளானாள்; (எ - று.)—அவற்றை, அடுத்த எழுகவிகளிற் காண்க.

அநுமானிடம் தான் கொண்டுள்ள மிக்க அன்பினால் வழியில் அவனுக்கு யாதோரிடையூறும் நிகழாதிருக்கவேண்டு மென்பான், 'தீய வையெல்லாம் வேறி' என்றாள். 'கோமாற்கு ஏறுமென்று அவைசொல்' என்றதனால், சீழ் அப்பிராட்டிப்பற்றித் தான் வெறுப்புடன் கூறியவற்றைக் கூற வேண்டாவென்று குறிப்பாக விலக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]உரைத்தனை. (எசு)

எஎ.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - சீதைகூறிய அடையாளம்.

காக மொன்றிய நல்வரை யின்றலை மேனி
லாகம் வந்தெனை [1]யள்ளுகிர் வாளி னலைத்த
காக மொன்றை முனிந்தயல் கல்லெழு புல்லால்
வேக வெம்படை விட்டது மெல்ல விரிபபாய்.

எட்டுகவிகள் ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) மேல் நாள் - முற்காலத்தில் [வனவாசஞ் செய்யத்தொடங்கிய காலத்தில்], காகம் ஒன்றிய நல் வரையின்தலை - மேலுலகத்தையளாவிய [மிக உயர்ந்த] அழகிய சித்திரகூடபருவதத்திலே, வந்து - (அருகில்) வாது, எனை - என்னுடைய, ஆகம் - மாபை, அள் உகிர் வாளின் - கூர்மையான வாள் போன்ற (தனது) நகத்தினால, அலைத்த - குத்தினை, காகம் ஒன்றை - ஒரு காக்கையை, முனிந்து - கோபித்து, அயல கல் எழு புல்லால் - அருகிற் கல்லினிடையே மூளைத்த புல்லைக் கொண்டு, வேகம் வெம் படை - விரைவையுடைய உகிரமான பிரமாஸ்திரத்தை, விட்டது - (இராமபிரான்) பிரயோகித்ததை, மெல்ல விரிப்

பாய் - மெதுவாக (அப்பிராணுக்கு நான்சொன்னேனென்று அடையாளஞ்) சொல்லாய்; (எ - று.)—இதுமுதல் ஆறுகவிகளில் காகாசுர விருத்தாந்தம் கூறப்படுகின்றது.

காகமொன்றிய கல்லரை - காகபுன்னைமரங்கள் பொருந்திய மலையென்றுமாம். உயிர் என்பதற்கு - இடத்திற்கு எதிர், மூக்கு எனப் பொருளென்பாரும், 'உயிர்' எனப்பாடங்கொண்டு-மூக்குஎன்பாரு முளர். இனி, கூரிய கால்களைத்தாற் றிய என உரைப்பாரு முளர். அல்லர் இடத்தொரு புள்ளே யெதிர அதிற் பிரமாஸ்திரதை அமைதது விட்டதனால், 'புள்ளைக் கோ கெம்படை விட்டது' எனப்பட்டது; 'கல்லவனுக்குப் புல்லு மாயுதம்' என்னும் பழமொழி இது பற்றி வந்த தென்க. பி - ம்:—[1]அகன். (எஎ)

எஅ. அங்க தஞ்சி நடுங்கி [1]யயன்பதி யண்மி
மிகரு கின்வர வென்ன வெனக்கனல் வெய்த
மங்கை பங்கனெ டெண்டிசை யுஞ்செல மற்றோர்
தங்க டங்களி டங்கண் [2]பறத்தலை தைப்பாய்.

(இ - ன்.) அகரு - அப்பொழுது, அது - அக்காகம், அஞ்சி - (தன்னைப் பின்தொடர்ந்து கொல்லவருகிற அந்த நமபுக்குப்) பயந்து, நடுகி - (அச்சத்தால் உடம்பு) நடுகின், அயன் பதி அணமி - பிரமலோகததை யடைந்து,—(அப்பொழுது பிரமதேவன), இகரு கின்வரவு என்ன எனனல்லு எய்த - 'இங்கே உனது வருகை என்ன?' என்றுசொல்லிக் கோபங் கொள்ள,—மலகை பங்கனெறு எண் திசையும் செல் - உமாதேவியை (தனது இடத்)துப் பக்கதிற்கொண்ட சிவபிரானிடத்தும் மற்றும் எட்டுதிக்குகளிலும் செல்ல,—மற்றோர் - அவர்களெல்லாம், தககன் தககள் இடகண் மறததலை - தகள் தகன் இடகட்கு (ஈராதே யென்ற அக்காகத்தைத்) தடுத்ததை, தைப்பாய் - (அப்பிரானது மனததிற்) பொருந்த சொல்லாய்.

அந்த அஸ்திரம மந்தகதியாக விடப்பட்ட தாகையாலே பின்தொடர்ந்து சென்ற தென அறிக. அக்காகதன் வருகையைத தாம் ஏற்றுக்கொண்டால் தமக்கும் என்ன அபாயம் வருமோவென்ற அஞ்சி இவனைம் யாவரும் கைவிடுவாராயினர். அது அஞ்சி - அதற்கு [அவ்வஸ்திரத்திற்கு]ப் பயந்து என்றுமாம். 'எண்டிசை' என்றது, அஷ்டதிக்பாலகரைக் கருதி. பி-ம்:—[1]அண்ட. [2]மறத்தனர்த்தக்கோ. (எஅ)

எக. இந்தி ரன்[1]மரு மைந்த னுறைந்துயர் பாவு
மந்த ரத்தினி னின்றவர் கண்டினி யன்றோ
வெந்தை தன்சர ணன்றியொர் [2]தஞ்சமு மின்றால்
வந்த வன்சரண் விழ்கென வுற்றதும் வைப்பாய்.

(இ - ன்.) இந்திரன் தரு மைந்தன்-தேவேந்திரன்பெற்ற பின்னையாகிய சயந்தனது வடிவமான அக்காகம், உறும் துயர் யாவும் - அடைகிற துன்பம் முழுவதையும், அந்தரத்தினில் நின்றவர்-ஆகாயத்திற் பொருந்திய தேவர்க

னெல்லாம், கணை - பார்த்து, 'அதோ - ஐயோ! இனி - இப்பொழுது, எந்தைதன் சரண் அன்றி - எமதுதலைவனுகிய இராமபிரானது திருவடி களே யல்லாமல், ஓர் தஞ்சமும இனறு - வேறொரு ரக்ஷகமும (உனககு) இல்லை ஆல் - ஆதலால, அவன் சரண வரது வீழ்க - அபபிரானது திருவடி களில் போய விழுவாயாக,' என - என றுசொல்ல, உறறதும - (அககாகம இராமபிரானிடம) மீணடுவந்ததையும, வைப்பாய - மனத்திறபொருததச சொலவாய்; (எ - று)—எநதைதன்சரணனறி யொதஞ்சமுமினறு - இராம பிரானே சரணுகத ரக்ஷக னெனறபடி. பி - பீ.—[1]தனி. [2]நன்றியிலாதால்.

30. ஐய நின்சர ணஞ்சர ணென்றவ னஞ்சி
வையம் வந்து வணங்கிட வள்ளன் மகிழ்ந்தே
வெயய வன்க ணிரண்டொடு போகென விட்ட
தெய்வ வெம்பகை [1]யுற்றுள தன்மை தெரிபபாய்

(இ - ன்) அவன - (இராமபிரானிடதது வந்த) அநதசசயந்தன், அஞசி-பயாது, வையம் வந்து-பூலோகததுககு வந்து, 'ஐய-தலைவனே! [redacted] உனது திருவடிகளே, சரண - (எனகது) ரக்ஷகமாம', என் [redacted] விக்கொண்டே, வணஙகிட - (திருவடிகளில விழுநது) வணஙக, வளளல் - வரையாதருளுந்தன்மையையுடைய இராமபிரான், மகிழ்ந்து - திருவுளள மூவந்து, வெயயவன் கண இரணடொடு போகு என - 'கொடிய இககாகத தினது இரணடாவதுகணணைக் கவாதலோடு (கீ) போ' எனறு (அஸ்தி ரத்தை) ஏயமிகக,—விட்ட தெயவ வெம் பகை - (இராமபிரான தான் மூன்னே) பிரயோகித்த தெயவதன்மையுடைய அவ்வஸ்திரம, உற்றுள தன்மை - (அவ்வாறே கணவிழிக ளிரணடனுள் ஒன்றைப பறிதது)கொண்டு) சென்ற தன்மையை தெரிபபாய - தெரியசசொல்வாயாக; (எ - று)

தன்பககல் மிகபபெரிதும அபசாரப்பட்டவனும பின்பு தன்னைவந்து சரணமடைநதமாதரதில அவன்குறறதததைப பொறுதத பெருங்கருணை யுடைமை தோனற, இராமபிரானை 'வள்ளல்' என்றார். பி - பீ:—[1]உற்ற தன்மைய (அ0)

32. எந்தை நின்சர ணஞ்சர ணென்றனி தன்னை
[1]முந்து நினகுறை யும்பொறை தந்தன முன்தன்
சந்த மொனறு கொடித்திரள் கண்க டமக்கே
வந்தொர் [2]நண்மணி யிறகென வைத்ததும் வைப்பாய்.

(இ - ன்.) 'எநதை - தலைவனே! நின் சரணம - உனது திருவடிகளே, சரண - (எனக்கு) ரக்ஷகமாம்,' என்ற இதனைலல் - என்று (தான் சரணு கதனனமை தோற்றச்) சொன்ன இதனால், 'முநது நின குறையும - முன்னே நீ செயத குறறத்தையும், பொறை தாதனம் - பொறுத்தல் செய்தலும் - முன்தன் - எதிரிலுளள, உன் - உனது, சந்தம - வடிவதனை, நண்டு - பெண்மையே, கொடி - காகைகளின், திரள் - கூட்டத்தினுடைய,

கண்கள்தமக்கே - இரண்டுகண்களுக்குமே, ஓர் ஒல் மணி - ஒலை கருவிழி யொன்றானே, வந்து சிற்க - உலகிலுள்ளோர் சிற்பதாக', என - என்ற, வணக்கமும் - (இராமபிரான்) அதனைநிறைவேற்றுவதையும், வைப்பாய் - (அப்பிரா னிடத்து அடையாள மொழிகளைக்) கூறுவாய்; (எ - று.)

இதன்ஒல் - விரித்தல்விகாரம். "ஏகஃ பாபாநி குருதே பலம் புருஷதே மஹாஜஃ [ஒருவன் குற்றஞ்செயினுன் அதன்பயனைப் பலரும் அனுபவிக் கினறனர்]" என்றபடி ஐயத்தனென்னுங் காகாசுரனொருவன் செய்த குற் றத்தின் பயனாக எலலாக காகங்களும் ஒரு கருவிழியை யிழக்கன வென்க. "சிதகிரகூடகத்ருப்பச சிகாகாகை முலேதிண்ட, அதகிரமேகொண்டெறிய வேனத்துலகுத ,திரிதோடி, விதகனே யிராமாவோ கினனபய மென்றழை பப, வதகிரமே யதனணணை யறுத்தது போரடையாளம்" என்பது, பெரி யார் பாகரம். பி - மீ —[1]மூர்தை. [2]கண. (அக)

அஉ. வேகம் விண்டு சபக்தன் வணங்கி விகும்பிற்
போக வண்டாகள் கணடலர் கொண்டு பொழிந்தார்
நாக கார்ப னிளங்கிளை நன்குண ராத
பாகு தங்கிய [1]வென்றியி னின்சொல் பணிப்பாய்.

(இ - ன்.) சயதன —, வேகம விண்டு - (தான முன்கொண்ட) அச்சம் நீங்கி, வணங்கி - (இராமபிரானை) சமஸகரித்து, விகும்பில் போக - வானுல கதகிற் செலல,—அணடாகள - தேவாகள, கணடு - (அதனைப்) பாாத்து, அலாகொணடு பொழிந்தார் - பூகளோகளகொணடு மழைபொழிந்தாகள்; நாகம் நமபன் இளை கிளா - யானைபோனற [நமபிரானை] இராமபிரானது இனைய தயபியாகிய இலகுமணனும், நன்கு உணராத - நன்ருய அறியாத, வென்றி யின் - இவரை றறியைப்பற்றிய, பாகு தங்கிய இன் சொல் - கருப்பஞ்சாற் றின்சுவைபொருந்திய இனிய சொல்லை, பணிப்பாய் - (நான்சொன்ன படி யே அப்பிரானிடத்தில் அடையாளஞ்) சொல்வாயாக; (எ - று)

காகாசுரனிருதகாதம் மிக எகாதத்தில இருகுமாணசோத்தியிலே நடத்த வரலாறுதலால, இலகுமணனுகும தெரியாததாயிற்று; ஆகையால், இவ்வரலாற்றை கூறின, அறுமான் சீதையை கணடுகான் வந்தனனென இராமபிரான் நிணையிததல் கூடுமெ; ஆதலால், இவ்வரலாறே அடையாள மாக கூறுவதற்கு ஏறறதா மென்றவாறு வேகம் விணடு - அவ்வதவேகம் ஒழிந்து என்றமாம. தேவாகள் பூமானிபொழிந்தது, சரணாகதிகிடத்து வரத் ஸலயமகொண்டு பெருமபிழையையும பொறுகினற இராமபிரானது லென சேல்யகுணத்தைப் பாராட்டியும், தமது தலைவனை இந்திரனது குமாரன் தனகுகோர்த அபத்தினின்று தப்பி உயிரபிழைதததை கருதியுமென்க. இளகிளா - தம்பி. பாகுதங்கிய வென்றி - தேனிறபொருந்திய வெற்றி யையுப்பறறிய வெனவுமாம பி - மீ:—[1]ஒன்றிய. (அஉ)

அந. [1]என்னெ நின்னுயிர் மென்கிளிக் கியார்பெய ரீகேன்
மன்ன னென்றலு மாசறு கைகயன் மாதெ
னன்னை தன்பெய [2]ராகென வன்பினெ டுந்நாட் [தோய்.
சொன்ன மெய்ம்மொழி சொல்லுதி மெய்ம்மை தொடர்ந்

(இ - ள்.) மெய்ம்மை தொடர்ந்தோய் - உணமையானவழியை அநுசரிப்பவனே! 'மன்ன - ராயகனே! என் ஓர் இன் உயிர் மெல் கிளிக்கு - எனது ஒப்பற்ற இனிய உயிர்போன்ற [அருமையான]மென்மையான கிளிப்பிள்ளைக்கு, யார் பெயர் ஈகேன் - யாபெயரை இடுகிறது?' என்றலும் - என்று (நான்) கேட்டவளவில், 'என் அன்னை - எனதுதாயாகிய, மாசு அறுகுற்றமற்ற, கைகயன் மாததன் - கேகயதேசத்தரசனது புதல்வியாகிய கைகேயியினது, பெயர் - பேர், ஆக - வைக்கக்கடவது,' என - என்று, அன்பினெடு - அன்புடனே, அ நாள் - அத்தாளில் [அயோதியிலிருக்கும்பொழுது], சொன்ன (இராமபிரான் எனகுக்) கட்டளையிட்டருளிய, மெய மொழி - மெய்ம்மையான வாததையையும், சொல்லுதி-(அடையாளமாக) சொல்வாய்; (எ - று.)

இதனால், இராமபிரான் கைகேயியினிடத்தத தான்கொண்டிருந்த மெய்யன்பு நன்கு வெளியாகின்றது. மாது - அழகு: அதனையுடையவளுகு ஆகுபெயர். பி - ம்:—[1]என்னது. [2]ஈகென. (அந)

அஙு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்; சீதை தனது ஆடையினிறு ஆபரணமணியை யெடுக்க, அதன் ஒளியைக்கண்டு அநுமான்நிகைத்தல்.

என்[1]று ரைத்தினி தித்தனை பேரடை யாள
மொன்று ணர்த்துவ தில்லென வெண்ணி யுணர்ந்தா
டன்றி ருத்தகு வித்பொதி வுற்றது தானே
வென்ற தச்சுடர் [2]மேலொடு கீழுற மெய்யால்.

(இ - ன்.) (பிராட்டி),—என்று - என (இவ்வாறு அடையாளமொழிகளை அநுமானிடத்து)க் கூறி, இ தனை போ அடையாளம் இனிது உரைத்து ஒன்று உணர்த்துவது இல் என எணணி உணர்ந்தாள - இவ்வளவு சிறந்த அடையாளங்களை இனிமையாகச சொன்னபின்பு (இனி அடையாள வாததையாக) ஒன்றுஞ் சொல்லவேணடுவதில்லை யென்று ஆலோசித்ததறிந்தனைாய், (உடனே). தன் திரு துகிலில் பொதிவுற்றது - தான் உடுத்துள்ள அழகிய ஆடையில் முடியப்பட்டுளளதும், மெய்யால் மேலொடு கீழ் உற அசுடர் தானே வென்றது - (தனது) வடிவதனால் மேலுலகமும் கீழுலகமும பொருந்தி விளகக (சநதிரியன் முதலிய) அச்சுடர்களையெல்லாம தானொன்றே ஜயித்ததுமாகிய, (எ - று.)—'அன்னது' என மேற்கவியோடு இயையும.

சீதை, ருசியமூகபர்வதத்தில் வானராகூட்டத்தின் நடுவில் விழும்படி தனது ஆபரணங்களையெல்லாம் ஒருசேலையில்முடிந்து எறிந்தபொழுது தனதுசூடாமணியைமாதரம் எடுத்து, 'இது, சமயத்தில் உபயோகப்படும்' என்ற எண்ணத்துடன் தன்துணியில் முடிந்து வைதிருந்தன

னென அறிக. இதனால், பிராட்டியினது வருக்காலதனைப்பற்றி ஆராய்ந்து தொழில்செயயுத்தன்மை வெளியாம். அச்சுடா, அரசசுட்டு - பிரசித்தியைக காட்டிற்று. பி - மீ:—[1]உரைத்தனன். [2]மேலெனக்கீழுறும். (அசு

ஆடு வாங்கி னுடன் மலர்க்[1]கையி னன்னது முன்னு
வேங்கி னனவ் வனமுனு மென்கொலி தென்னு
வீக்கி னன்னியந் தானுல கேழும் [2]விழுங்கித்
தூங்கு காரிருண் முற்று [3]மிரிந்தது சுற்றும்.

(இ - ள்.) அன்னது - அசுசுடாமணியை, தன் மலர் கையின் வாகி னுள் - தனது தாமரைமலர்போன்ற [மென்மையான] கையில் எடுத்தான், (பிராட்டி). அ அனுமனும் - அந்த அனுமானும், இது என்கொல் என்னு மூன்னு - இது என்ன வென்ற எணணி, ஏகினுன் - நினைத்து, வீகி னுன் - உடம்புபூரித்து, வியந்தான் - ஆச்சரியப்பட்டான்; (பிராட்டி அதனைக் கையில் எடுத்தபொழுது அதன் ஒளியால், உலகு எழும் விழுங்கி தூங்கு கார் இருள் முற்றும் - எழுலகங்களையும் உட்கொண்டு தங்குகிற கரியஇருள் முழுவதும், சுறறும் இரிந்தது - சுற்றிலும நடிப்போய்விட்டது; (எ - று.)

உலகேழும்விழுங்கித தூங்கு காரிருண முற்று மிரிந்தது - தோடர் புயர்வுதவிர்சியணி; அதன் ஒளிமிகுதியை விளகுகிற்று. அநுமான், அம் மணியின்ஒளி மிகுதியைக்கண்டு இது என்கொலென முன்னிதுதியங்குபவ னுயின னென்க. பி - மீ:—[1]கையினன்மனம். [2]விழுங்க. [3]இரிந்தனசுற்ற. ()

அசு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - சூளாமணியின் சிறப்பு.

மஞ்ச லக்கொளி போனுமிம் பாகர் வந்தா
னஞ்ச லன்னென வெங்க ணரக்க ரயிர்ந்தார்
சஞ்ச லம்புரி சக்கர வாக முடன்றும்
கஞ்ச மும்மலர் வுற்றன காந்தின காந்தம்.

(இ - ன்.) (அப்பொழுது அம்மணியின்ஒளியால்), 'மஞ்சு அலங்கு ஒளி போனும் - மேகமண்டலத்தக்குமேல் விளகுகின்ற ஒளியையுடைய சூரிய னும், அஞ்சலன் - பயப்படாதவனும், இ மா நகா - இத்தப்பெரிய பட்டணத திலே, வந்தான் - வந்தான்போலும', என - என்று, வெம்கண் அரகர் - பயங்கரமான கண்களையுடைய இராகதா, அயிர்தார் - சந்தேகித்தார்கள்; (அந்தசரத்தில் சூரியன் வருதை எப்பொழுதும் இலலாமையால்), சஞ்சலம புரி சக்கரவாகமுடன் - (துணையோடுகூடாமல் எப்பொழுதும) வருத்த மடைந்துள்ள சகரவாகப்பட்சிகளும், தாழ்கஞ்சமும - (எப்பொழுதும் மல ராமற்) குவிந்தேயுள்ள தாமரைமலாகளும், மலாவு உற்றன - மலாசசி யடைந்தன; காந்தம் - சூரியகாந்தகற்கள, காந்தின - நீயுமிழ்ந்தன; (எ-று)

சூளாமணியிலுளியைகணடு சூரியனதுஒளி யென்று மயங்கிய அரக்கர், 'நம் அரசனிடத்தி அச்சததினுல இதனனைகாள விளகுகாத

சூரியன் இன்று அச்சமின்றி விளக்குவதனால், இச்சூரியனுக்கு என்ன தூண வலிமை யுண்டாயிற்றோ? நமக்குப் பெரும் பகைவா உண்டாய்விட்டாரோ!' என்ற எண்ணத்தினால் அயிராப்பாராயின ரென்க. சக்கரவாகப்பறவைகள் இரவெல்லாம் பிரிந்திருந்து பகலில் சூரிய வெளிச்சத்தில ஆணும் பெண ணும் கூடிக் குலாவுதலும், சூரியனொளியைக் கண்டமாதரத்தில் தாமரை மலர்தலும், சூரியகாந்தமென்னுங கல் சூரியனொளியால் தீயைக் க்குதலும், இயல்பு. 'மஞ்சலகுகொளியோன்...வந்தான்...என' என்பதை, 'மலர்வுற் றன' 'காந்தின்' என்பவற்றோடுங கூட்டுக. சூளாமணியினொளியைச சூரிய னொளி யென்ற அரக்கர் முதலியோர மயங்கியதனைக் கூறியது, மயக்க வணியாம்: சகரவாகம் மலர்வுறுதல் - (பேடையுடன்கூடி) அகமகிழ்தல்; தாமரை மலர்வுறுதல் - விகசித்தல். சகரவாகமூடன் தாழ்ஞ்சமும் மலர் வுறுதல் - சிலேடையை மூலமாகக்கொண்டு வந்த அபேதாத்யவஸாயம் [வேறுபட்டிருக்கவும அதனை ஒன்றாகக்கருதுதல] பற்றிய உடனாவிற்சியணி மயக்கவணியை இவ்வணி அங்கமாகக கொண்டிருப்பது, உறுப்புறுப்பிக்கல வையணி. காந்தம் - குறிபபால் சூரியகாந்ததை உணாதற்றிற்று. இச்செய் யுள் எமக்குக்கிடைதத ஏட்டுப்பிரதிகளிலிலலே. (அக).

அஎ. கூந்தல் மென்மழை கொண்முகின் மேலெழு கோளின்
வேந்த தண்ணது மெல்லிய றன்னெழின் மேனி
சேந்த தந்தமில் சேவகன சேவடி யென்னக்
காந்து கின்றது காட்டினண் மாருதி கண்டான்.

(இ - ன்.) மழை கொள் - குளிராசசியைக் கொணட, மெல் கூந்தல் - மெல்லிய (பிராட்டியின்) கூந்தலாகிய, முகில்மேல் - மேகதன்மேலே, எழு - னைகுகிற, கோளின வேந்து அது - நவக்கிரகஙகளுள் தலைவனுகிய சூரியனே, அன்னது - ஒத்திருப்பதுமை,—மெல் இயலதன் - மென்மையான தன்மையையுடைய பிராட்டியினது, எழில் மேனி - அழகிய திருமேனி போல சேந்தது - சிவந்துள்ளதுமை,—அதம இல் - (திருக்கலியாணகுணங களுக்கு) ஓர எல்லையிலலாத, சேவகன் - வீரனுகிய இராமபிரானது, சேவடி என்ன - சிவந்த திருவடிகள்போல, காந்துகின்றது - விளஙகுகின்றது மாகிய அசுணாமணியை, காட்டினளா - (பிராட்டி) காண்பித்தாள்; மாருதி - அனுமான், கண்டான் - பார்த்தான்; (எ - று.)

'மழைகொள்' என்பதை முகிலுக்குங் கூட்டுக. மேகம் - கூந்தலுக்கும், சூரியன் - சூளாமணிக்கும் உவமை. இவ்வுவமை கூறியது, இம்மணியைக் கூந்தலிலணிந்தா லுண்டாகும் நிலைமையைக் கருதி. உருவகவணியை அங்க மாகக கொண்டுவந்த உயமையணி. (அஎ)

அஅ —சீதை அனுமானிடத்து அசூளாமணியைக் கொடுத்தல்.

சூடை யின்மணி கண்மணி யொப்பது தொன்னு
ளாடை யின்க ணிருந்தது பேரடை யாள
ரோடி வந்தென தின்னுயிர் [1]கல்கிய நம்பா
கோடி யென்றுகொ டுத்தனண் மெய்ப்புகழ் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) 'ஈடி வந்து - (என்னைத்) தேடிவந்து, எனது இன் உயிர் கல்லிய கம்பா-என்னுடைய இனியபிராணனைக் கொடுத்த ஆடவரில் சிறந்த வனே! கண்மணி ஒப்பது - கண்ணின் கருவிழியையொத்தது அருமையான தும், தொல் நாள் ஆடையின்கண் இருந்தது - பலநாளாக (எனது) ஆடையில் மூடிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது மாகிய, சூடையின் மணி - இச்சூளா மணியை, பேர் அடையாளம் - பெரிய அடையாளமாம், கோடி - கொள்வா யாக,' என்று - என்றசொல்லி; மெய் புகழ் கொண்டான் - உண்மையான சாத்திரையை கொண்டபிராட்டி, கொடுத்தனள் - (அதனை அநுமானிடத்தில்) கொடுத்தாள்; (எ - று.)

தொனைஞர் - இராவணன் எடுத்துவந்த காள முதல். அநுமானை 'ஈடி வந்து எனது இன்னுயிர் கவர்கிய கம்பா'எனை விளித்ததனால். சீதையின் செய்ந் நன்றிமறவாததன்மை விளங்கும். 'பேரடையாளம்' ஒருததராலும் மறக்க வொண்ணுத அடையாள மென்க. பி - ம்:—[1]கல்லினைகல்லோய். (அச)

அகூ.—அச்சூளாமணியைப்பெற்றுக்கொண்டு அநுமான் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

கொழுது வாங்கினன் சுற்றிய தூசினன் முற்றப்
பழுது றுவகை பாதனை செய்தனன் வந்திக்
கழுது முப்மை வலங்கொ டிறைஞ்சின னன்போ
டெழுது பாவையு [1]மேத்கின னேகின னிப்பால்.

(இ - ள்.) (அநுமான்), கொழுது - (பிராட்டியை) வணங்கி, வாங்கி னன் - (அதனை) வாங்கிக்கொண்டு, முற்ற - முடிய [இராமபிரானிடம் கொடுக்குமளவும்]. பழுது உறு வகை - ஒருபழுதும் உண்டாகாதபடி, சுற்றிய தூசினன் - (தனது) ஆடையிற் சுற்றிமுடித்து, பத்தினை செயதனன் - பத்தி ரப்படுத்தி, வந்திதது - (அசூளாமணியை) நமஸ்கரித்து, அழுது - (அப் பிராட்டியின் தன்மையைச் சருதிப்) புலம்பி, மும்மை வலம்கொடு - (அப் பிராட்டியை) மூன்றுதரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, இறைஞ்சினன் - வணங்கி னான்; எழுதுபாவையும் - சித்திரத்தில் எழுதிய பிரதிமைபோல மிக அழகிய பிராட்டியும், அன்போடு - அன்புடனே, எதிரினன் - (அவ்வநுமானுக்கு) ஆசீர்வாதஞ்செய்தாள்; (அநுமான்), இ பால் ஏகினன் - பின்பு இரும்பினான்.

அநுமான் சூளாமணியைப் பத்திரப்படுத்திப் பின்பு சீதையினிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அவ்விடதினின்று புறப்பட்டன னென்றவாறு. பழுதுறுவகை - இடைவழியிற் கீழ்விழுந்திடாதபடி. எகினன் - மீண்டான்; இப்பால் - பின்பு என மேற்படலததுக்குத கோறறுவாயாகவுமாம். பி-ம்:— [1]ஏதனன்போயினன். (அசு)

சூளாமணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஏழாவது

பொழிலிறுத்த படலம்.

அநுமான் தன்வருகையை இராவணனுக்குத் தெரிவிப்பதன் பொருட்டு சீதாபிராட்டியைச் சிறைவைத்துள்ள அசோகவனிகை யெனப்படும். பொழிலையழித்த செயலை யுணர்த்தும் பாகம்.

க.—அப்போது அநுமான் தனக்குள் ஒன்று ஆலோசிக்கத் தொடங்குதல்.

நெறிக்கொடு [1]வடக்குற நினைப்பினி னிபிர்த்தான்
பொறிக்குல மலர்ப்பொழி லிடைக்கடிது *போவான்
சிறுதொழின் முடித்தகற நீசெனை தெனிந்தான்
மறித்துமொர் செயற்குரிய *காரிய மதித்தான்.

(இ - ள்.) நெறி கொடு - (தான் இனிச செலலவேண்டிய) வழியைக் கருதி, வடகரு உற - வடக்குத்திசைக்காகப் போகுமாறு, நினைப்பினில் - நினைத்ததனால், (அதற்கு ஏற்ப), மிகுதான - பெரிய வடிவத்தைக்கொண்ட அநுமான,—பொறி குலம மலர பொழிலிடை - இலக்குமியினமசமான சீதாபிராட்டி தங்கியுள்ள தொகுதியான மலர்களையுடைய அந்த அசோகவனத்தின் மேலாக, கடிது போவான - விரைந்து செல்பவனாய [விரைந்து செல்லும்போது], 'சிறு தொழில முடிந்தது அகறல் - (பிராட்டியைக்கண்டு பேசுதலாகிய இந்த) அற்பகாரியத்தை மாத்திரம செய்து முடிந்துவிட்டது சிறுமபிசெல்லுதல, நீது - (எனது ஆணைமைக்கு)குறைவாகும,' எனல் - என்ற இந்த விஷயத்தை, தெரிந்தான் - (மனத்தில) ஆலோசித்தவனாய்,—மறித்தும் மீண்டும, செயற்கு உரிய ஓ காரியம-செயதற்கு உரிய ஒருகாரியத்தை, மதித்தான் - (செய்யவேண்டுமென்று) எண்ணினான்; (எ - று)—அவ்வாறு எண்ணுவதை அடுத்த ஆறுகவிகளிற் காண்க.

சீதையினிடத்து விடைபெற்று அப்பாற்செல்ல நினைத்த அனுமான் அண்ணம் செல்லுதற்கு ஏற்ற வடிவத்தைக் கொண்டு வடதிசைநோக்கி அசோகவனிகை மேலாகத் திருமபிசசெல்லுகையில், பிராட்டியைக் கண்டு பேசிப்போவதாகிய இந்த அற்பதொழிலோடு திருமபிவிடுவது நமது ஆணைமைக்கு இழுக்காகும; ஆகலி, நமது ஆணைமையைப் பகைவர் மதிக்குமாறு ஒரு பெருங்காரியத்தைச் செயது போதலே தகுதியென்று மனத்திற் கருதின னென்பதாம. பொறி - இலக்குமி இனி, பொறிகுலம - புள்ளிகளையுடைய வண்டுகளின கூட்ட மெனக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி-பி:—[1]வடகருது. [2]போனான. [3]அகலலை. [4]காரணம. (க)

உ—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அநுமானுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவிக்கும.

ஈனமுறு பற்றலரை யெற்றி யெயின்மூதூர்
மீனநில யதனிலுக விசி விழிமானை

மாணவண மலர்ககழுனை ஈவத்துமிலெ [1]னென்ரு
லானபொழு தெப்பரிசி னுனடிய னுமேவன.

இதுமுதல எழுகலிகள - ஒரு தொடா.

(இ - ன்.) ஈனம உறு - இழிதொழில் மிருந்த, பறறலரை - (இலகுனை) பலகைவாகளாகிய அரகரகளெயலலாம, எற்றி - அடித்துகொன்ற, வயில் முது கூர - மதின்சூழ்ந்த பெரிய இந்திலனகாபுரியை, மீனகிலயத்தின் உக லீசி - சமுதநிரதநிற போய்விழுமபடி லீசியெறிந்து, லிழி மானை - பார்வை யில மானெயொத்த பிராடடியை. மானவன் மலா கழலில் வைதலும் இலென் னெரல - மதுவடசதநிலமிதான்றிய இராமபிரானது தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளிலெ கொணடு சேரகராமபோலவேனையாலல், னுன பொழுது - அபபோது. எ பரிசில் - எநத வகையால நான அடிபண னுவேன் - நான் அடியனுகபபெறுவேன? (எ - று.)

தலைவனது விருப்பதனை நிறைவேறறுதலே அடியனுகு ஏற்றதொ ழிலா மாதலால. இராமபிரான விஷயதநில தீதகுபுரிநத இவ்வரகாகளை இவா வாழுமிடததோடு அழிதநத சிதாபிராட்டியை அவ்விராமபிரானிடத நிற சேரதநால்தான் தனனடிமை நிலைநிறுமென மூதலிய கருதினன் அநுமா னென்க. மீனகிலயம - பலவகை மீன்களுகும வாழுமிடம கடல். பி-ம்:— [1]கல்லேன். [2]பணியின. (உ)

கூ. வஞ்சனை யரகரனை நெருககிநெடி வாலா
லஞ்சிறுட னஞ்சுதலை நோனுற வைசதநித
வெஞ்சினையில வைதலுமிலென வெனறுமிலெ னென்ரு
நஞ்சமொரு வாகவொருவ ரெண்ணுத லன்ரே

(இ - ன) வஞ்சனை அரகரனை - (சிதையைக கவர்ந்து சென்ற) படத தொழிலெபுடைய அரகரனுகிய இராவணனை, நெடி வாலால்-(எனது) நீணட வாலினுலே, அஞ்சிறுடன அஞ்சு தலை நோன - பதநுதநதலைகளும (இருபது) தோளகளும, உற ஒன்று சேரும படி, நெருககி அசைதது - நெருக்கிககட்டி, வெம சிறையில - கொடிய சிறைகாவலில், வைதது இலென் - வைதத லும் செய்திலேன்; (அவ்வளவு செய்யாவிட்டாலும), வென்றும் இலென - அவ்விராவணனைப் போரில் வெல்லுதலும் செயதிலேன். என்றல்—, ஒரு வாககு ஒருவா தஞ்சம் என்றல் - ஒருதநருககு ஒருத்தர் உதவிசெயபவராத லெனபது, நகும் அனரே - நகுதியுடையதாகுமலலவோ? [நகுதியுடையதா காதென்றபடி]; (எ - று.)

சிதையைத் தான சிறைமீட்டுகொணடதால, அது மகாவீரனுன இராம பிரானது பெருமைககு இழுகாகுமென்று கருதிய அநுமான் இராமபிரா னது மனைவியைக கவர்ந்த இராவணனைச சிறைவைதததலோ, அல்லது போர செயது வெலலுதலோ இவ்விராணடில எதேனுஞ் செய்தாலே தகுதியாகு மனறி ஒன்றுஞ் செயயாது வாளா திருமபிசசெலவது தகுதியுடையதாகா தென்று கருதின னென்க. 'நகுமன்ரே' எனபது - இகழப் பிறகுறிபபு

சு. கண்டநிரு தக்கடல் [1]கலக்கினன் வலத்திற்
றிண்டிற லரக்கனு மிருக்கவெவர் திறத்தின்
[2]மண்டவுத ரத்தவண் மலர்க்குழல பிடித்துக்
கொண்டுசிறை வைத்திடுத லிற் [3]குறைவ துண்டோ.

(இ - ள்.) வலத்தில் - (என்னுடைய) பலத்தினால், கண்ட நிருதர் கடல் - கணணுக்கு எதிரபடுகிற அரகர் கூட்டதை, கலக்கினன் - கலகசசெயது,—திண் திறல் அரகனும் இருக்க - மிக்கவலிமையையுடைய இராவணனும் பாதுகாகொண்டிருக்கையில், ஒர் திறதின் - ஒப்பற்ற (எனது) சாமாத்தியத்தினால், மண்டவுதரத்தவன் - (அவனது) பட்டமகிஷி யான மந்தோதரியின், மலர் குழல் பிடிதது கொணடு - புஷ்பங்களையணிந்த கூந்தலைப்பிடிதது இழுத்துகொண்டுபோய், சிறை வைத்திடுதலில் - சிறை வைப்பதில், குறைவது உணடோ - குறைவு உள்ளதோ? (எ - று.)

'பழிக்குப்பழிவாங்குமாறு இராவணனைச சிறைவைத்தல் அல்லது வெல் லுத லென்பதைத் தான் செய்யதும் மஹாவீரனை அவ்விராமபிரானது பெருமைகளுக் குறைவு கருதவேதையாம, என்று எணணிய அநுமான், இவனைச சேர்த்தவர்களாய் எதிரதது வருகிற அரகரை முறி யடிதது இவன பார்த்துக கொண்டிருக்கையில்தானே இவனது பட்டமகிஷிபான மஹோதரியின கூந தலைப் பிடித்து இழுதுக் கொணடுபோயச சிறைவைதது இவவாறு பழிக குப்பழி வாஙகுலுல்மாதிரம எனது செய்கை நிறைவுற்றதாகுமென்று கரு தின னென்க. மந்த உதர என்ற இரணடுசொற்கள சேர்ந்த 'மஹோதரி' என்பதில், இத்தூலாசிரியர் 'மந்த' எனபதை எதுகை நோகி 'மணட' எனத திரிததும், வடமொழி விதிப்படி குணசநதி கொள்ளாமல் வகரவுடமபடுமெய் புணரத்தும், வடமொழியிற பெணபாற்கு உரிய ஈகாரதுப் பதிலாக 'அள்' என்ற விகுதிசேர்த்தும 'மணடவுதரத்தவன்' என்றார. பி - ம்.—[1]கலக்கி யென். [2]மணடுகதரதநிதன. [3]குறையும். (சு)

ரு. மீட்டுமினி யெண்ணுபவினை வேறுமுள தன்று
லோட்டியிவ [1]வரக்கரை யுலைதுரிமை யெல்லாங்
காட்டுபிது வேகரும மன்னவர் கடும்போர்
மூட்டும்வகை [2]யாதுகொ லென்றுமுயல கின்றான்.

(இ - ன்.) இ அரகரை - இந்த ராகஷஸர்களை யெல்லாம், உலைத்து - வருத்தி, ஓட்டி - ஓடசசெயது, உரிமை எல்லாம் - (எனக்குஉளள) அடி மை முறை முழுவதையும, காட்டும் - வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்ற, இதுவே—, கருமம் - செய்யவேணடிய காரியமாகும; இனி - இனிமேல், மீட்டும் - மறபடியும், எணணும் வினை - ஆலோசிககவேணடிய தொழில், வேறும் உளது அன்று - வேறொன்று மிலலை; ஆல் - ஆதலால், அனை வர - அந்தஅரகரை, கடும போர் மூட்டும வகை - கொடியபோரில் மூளசசெய்யும்விதம், யாது கொல் - யாதாகுமோ? என்று—, முயல்

கின்றான - (அதற்கு உரிய உபாயத்தை) ஆலோசிக்கலாயினன், (அது மான்; எ - று.)

'சீதாபிராட்டியைக் கவர்ந்து கொண்டுபோன இராவணன்மீது பெரிய குற்றமெனக்கூறுகின்றோம். அவ்விராவணனது பதினெட்டு தலைகளையும் அறுத்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தல்தான் நியாயமாகுமோ?' என்ற ஆராய்ச்சியை கொண்ட அனுமான், 'நாம இப்ப' இவ்வரக்கர்களையெல்லாம் வலியப் போருக்கு அழைத்து வருகிறோம்' என்ற தன்னுடைய வலிமைச்சிறப்பை காட்டுவதில் மனத்தாழ்வு வேறு வகையாக ஆலோசிப்பதில்லை' என்று நிச்சயித்து, 'இவர்களைப் போருக்கு இழுப்பதற்கு உபாயம் யாது?' என்ற சிந்திப்பவனாயின னென்க. பி - ம்.—[1] அரக்கருயிருண்டு. 'யாவது கொல்லனை. (க)

கூ. இபபொழி லிணைகடி கிறுகுமெ னிறுத்தா
லபபெரிய பூசலசனி சாதனு மடுகா
வெபபுறு [1]னினதகொதி மலவ ருவர்வந்தா
றுபபுற முருகியுயி ருண்பயிறு சூதால.

(இ - ன.) நு பொழிலினை - இதசசோலையை, கடிது இறக்குவென்' விரைவில் முறிததழிபபேன; இறுத்தால - (அவ்வாறு முறித்தழிததால, அ பெரிய பூசல் - (அதனால்தோன்றும்) அதப பேரொலி, செவி சார்தலும் - (தமது) காதில பட்டவுடனே, அரகர் - ராக்ஷஸர்கள், வெப்பு உறு சினதகொடுமையிகக கோபமுடையவராய், எதிர் மேல வருவா - எதிர்த்து என் மேற போருக்குவருவாகள; வதால— நுபபு உற முருகி - (என்) வலிமையைக்கொண்டு அவரகளாயழித்து, உயிர் உணபல் - அவரகளுயிரை வாங்கு வேன; இது - இவ்வாறுசெயவதே, சூது - (நான் இபபோது செய்யவேண்டிய) உபாயமுளஎசெயலாம; (எ - று.)—ஆல - அசை; தேற்றமுமாம்

'அரகரைப போரில் மூடடுவதறகு வழக யாது?' என்று ஆலோசனை கொண்ட அனுமான, இதனாலும அமைத்த செய்யுளினாலும் அதறகு ஏறற உபாயத்தைத் தனகுளு நிசசயிதது கொணடானென னெனக. பி - ம்:—[1] மனததா.

(சு)

எ. வந்தவாகள் வந்தவாகண மீளகிலர் மடிந்தால்
வெநதிற லரகனும்.[1] விலக்கரு வலததான்
முந்துமெனி னன்னவன் முடிதத்தலை யிடித்தென்
சிநதையுறு கோபமு மனிதனினி செலலீவன்

(இ - ன்.) வந்தவாகள வந்தவாகள - (என்மீது எதிர்தது போருக்கு) வருகின்ற அரகரயாவருமு, மீளகிலர - திருமபிசசெலலாதவராகளாய், மடிந்தால—, (பின்பு), வெம கிறல அரகனும - கொடிய வலிமையையுடைய இராவணனும, விலகக அரு வலததால - (எவராலும) விலகக முடியாத பலத்துடனே, முந்தும (எனமீது போருக்கு) முறபட்டு

வருவான்; எனின்-அவ்வாறு வந்தாலுலல், அன்னவன் முடி தலை இடிகது-அவ்விராவணனது கிரீடமணிந்த தலைகளிற குட்டி, என் சிந்தை உறு கோப மும அவிதது - எனது மனததிலேயுளள கோபத்தையும் தணியசெய்து, இனிது செலவேன் - சுகமாக (இராமபிரானுளள விடதத்திறகுப பினபு) மீணடு செல்வேன், (எ - று.)

இராவணனது காவறசோலையாகிய அசோகவனிகையை நான் அழிதத அதகாரணம்பற்றி என்மேற் போர்கது வருகின்ற அரக்கர்களை யெலலாம கொன்றுகொணடேவந்தால் இறுதியாக இரவணனே பொருமபடி வருவான்; அசசமயததில் அவனது பததுதலைகளையிடிததேலுலல் அப்போதுதான் என்னெம் தணியும்; அதன் பிறகு மீண்டு செல்வதே மனத்திற்கு மகிழ்ச்சி யைத தரு மென்று அநுமான் நிசசயித்தன னெனக முடிதலையிடித்து என்பதறகு - முடிதலைகளை நறுகுபபோகட்டு என்று பொருளகாணபாரு முளர். பி - ம்:—[1]வெலறகரும் [2]மனததான் [3]முறிதனென, முசிதனென.

அ.—அநுமான் அசோகவனத்தை யழித்தல்

என்றுநினை யாயிரவி சநதிர னியகுதங்
குன்றபிரு தோளணைய தண்ணுருவு கொண்டா
னன்றுல [1]கெயிறறிடைகொ ளேனமென லாலுன்
றுன்றுகடி காவினை யடிக்கொடு துகைத்தான்.

(இ - ள்.) என்று நினையா - என்று மனததி லெணணி (அநுமான), இரவி சநதிரன இயகுமக குன்றம் அனைய இரு தோளை - சூரியசந்திரர்கள் வலம்வருகினற மேருமலையையொதத இரணடுதோள்களையுடைய, தன உருவு - தனது பெரியவடிவததை, கொணடான - எடுத்துககொணடு,—அனறு - முறகாலததில், [இரணியாகஷன் பூமியைச சுருட்டிககொணடு சென்றபோது] உலகு இவ்வுலகததை, எயிறறிடைகொள் - [குதத்தியெடுத தது தனது) தந்ததத்திலே கொண்டுவந்த, ஏனம - மகாவராகமே, எனல் ஆனான் - என்று உவமைசொல்லத் தகுகவனும், துன்று கடி காவினை - (மரங களை) அடர்ந்த காவலுள்ள அசோகவனததை, அடிக்கொடு - (தனது) கால்க ளால், துகைத்தான்—; (எ - று.)

அநுமான் பேருருவமகொணடு அவ்வனதத்தை துகைகக லாயின னென்க. அநுமான்கொணட பேருருவதறகு, உலகததை யிடகுமாறு நிருமால் கொணட மகாவராகரூபததை உவமைகூறினா. இரவிசநதிரனி யகளுக குனறம் இருதோள் என்பதற்கு - சூரிய சந்திரா உதிதது அஸ்தமிக கின்ற உதயகிரிமுதல் அஸ்தகிரிவரையிற் பரவியுள்ள இரணடு தோள்களை யுடைய என்று கூறுவாரு முளர் இராவணனுடை காவறகாடு என்பதை யுணராத 'கடி கா' என்றா கடியென்பது - காப்பு முதலிய பல பொருள் குறிகளும் உரிசசொல். பி - ம்:—[1]எயிறறணையும். (அ)

கூ.—இதுமுதல் முப்பத்தொருகவிகள் - அநுமான் தனைத்தாக்கிய அக்கோலை முறிபட்ட நிலைமையை வருணிப்பன.

முடிந்தன [1]நிளைந்தன முறிந்தன [1]கெரிந்த
[2]மடிந்தன [3]பொடிந்தன [4]மறிந்தன முறிந்த
விடிந்தன தகாந்தன [5]வெரிந்தன கரிந்த
வெடிந்தன வொசிந்தன வுதிர்ந்தன பிதிர்ந்த.

(இ - ள்) அநுமான் அந்த சோலையிலுள்ள மரங்களில் (எல்லாம்). — முடிந்தன - அழிந்துபோயின, நிளைந்தன - நிலைகுலைந்தன, முறிந்தன - முறிந்துபோயின, கெரிந்தன - சிதருண்டுபோயின; மடிந்தன - தலைசாய்ந்தன; பொடிந்தன - பொடிபாயவிட்டன, மறிந்தன - கிளைகள் மடங்கிவிட்டன; முறிந்தன-சிதைந்துபோயின; இடிந்தன - இடிபட்டுப்போயின; தகாந்தன - உடைந்துபோயின; எரிந்தன - பற்றியெரிந்துவிட்டன; கரிந்தன - கருகிப் போயின, ஒடிந்தன - ஒடிந்துபோயின; ஒசிந்தன வளைந்துபோயின; உதிர்ந்தன —, பிதிர்ந்த - சின்னபின்னப்பட்டன; (எ - று. —பி - ம் —[1]எரிந்த [2]படிந்தன [3]பொரிந்தன. [4]பரிந்தன. [5]எறிந்தன. (கூ)

கo. வேரொடு [1]மறிந்தசில வெந்தசில வின்னிரு
[2]காரொடு செறிந்தசில [3]காவிலெறி வேலில
[4]தூரொடு பறிந்தசில தூடபியொடு வாலெ
[5]ரூரொடு மலைந்த சிலவுகசில செகச.

(இ - ள்.) சில - சிலமரங்கள் வேரொடு மறிந்த - வேரோடு கீழ் விழுந்தன; சில —, வெந்த - வெந்துபோயின; சில —, விண்ணில் - ஆகாசத்தில், காரொடு - மேகத்தோடு, செறிந்த - செருங்கின; சில —, காவிலெறி - காற்றினால், வேலை - சமுத்திரத்தில், தூரொடு பறிந்த புராகசசென்று வீழ்ந்தன: சில —, தூபியொடு - எண்திசைகளுடனே, வாலெ ரூரொடு மலைந்த - தேவலோகத்திலே சென்றமோதின; சில —. செகச உகச - பிளந்து பிதறிப் போயின; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பரிந்த. [2]காரொடு மறிந்த. [3]காவிலெறி. [4]தூரொடு மறிந்த. [5]ரூரொடுமறிந்த. (கo)

கக. சோணைமுதன் மறறனைவ சுழற்றிய திசைப்போ
ராணைதுக ரகளுளரு மான[1]வடி பற்ற
மேனிமிர விட்டன விசுமபின [2]வழி மீடபோய்
வானவாக ணந்தன வனதையு மடித்த.

(இ - ள்) சோணை முதல - யேதனைத்த தன்னிடத்திற்கொண்ட. சுழறறிய - (அநுமான் தனைகைகளாற், சுழறறியெறிந்த, மற்றனைவ - மறறுள சில மரங்கள்,—திசை போ ஆண - எட்டுத்திசைகளுக்கும்ஸ்வாமியாயுள்ள போசெயயும வலிமையமைந்த திகசஜங்கள், துரர - உணணுமபடி, குளகு உம ஆன - இலையுணவுமாயின. (அன்றியும), அடி பற்ற - அடியைப் பிடிததுகொணடு, மேல் நிமிர விட்டன - வானதிறை செல

லும்படி (மற்றும் அநுமான்) வீசியெறிந்த சிலமரங்கள், விசுமபின்வழி - ஆகாயமார்க்கமாய், மீ போய - மேலேசென்று, வானவர்கள் நந்தனவனத் தையும் - தேவர்களுடைய சிறகார்ப் பூஞ்சோலையையும், மடித்த - அழித் தன, (எ - று.)

அநுமான் அபபோது தன் கையினுற் பறிசி சுழற்றி ஆகாயகுப பகங்களில் வீசியெறிந்த மரங்களிற சில எட்டுத்திகுகுகளி னெலலையில் நின்றுகொண்டு பூமியைததாங்குகின்ற அஷ்டதிகஜங்கட்கு உணவாக மேற் புறமாகி வீசபமற்றுஞ் சிலமரங்கள ஆகாயமார்க்கமாகத தேவலோகத்திற் சென்று அங்குள்ள நந்தனவனதையும அழிததன வென்பதாம சோனை முதல் மறறவை யென்றதனால், அமமரங்கள் மேகமண்டலமளவும் ஓஙகி வளர்ந்துள்ளன என்று தெரிவிதததாறு குளகு - விலஙகினுணவு. பி - ம் — [1]படி. [2]வழியின்.

(கக)

கஉ. அலைந்தன கடற்றிரை யரகக[1]ரகன் மாட
குலைந்தக விடிந்தன குலகிரிக ளோடு
மலைந்துபொடி யுற்றன பயங்கிளரு வானத்
தலைந்து[2]விழு மீனினெடு வெண்மல ருதிர்ந்த.

(இ - ன்.) (அநுமான வீசியெறிந்த சிலமரங்களினால்), கடல் திரை-கட லின் அலைகள, அலைதன —; அரகர் அகல மாடம் - ராகூசரது விசால மான வீடுகள், குலைது உக - நிலைகெட்டு விழுமபடி, இடிந்தன - இடிந்து போயின; (வீசியெறிந்த மரங்களிற் சில), குலம கிரிகளோடு - குலபாவதங்க ளோடு, மலைது - மோதி பொடியுற்றன - பொடியாயசிந்தின; (வீசியெறி யப்பட்ட சிலமரங்களினுடைய), வெண் மலர் - வெணணிறமான மலர்கள், நெடு வானதது உலைது விழும - (அமமரங்களபட்ட விசையினுற) பெரிய வானததினின்று நிலைகலஙகி விழுகின்ற, மீனினெடு - நட்சததிரங்க ளுடனே, மயஙகி - கலஙகி, உதிரந்த - கீழே சிந்தின; (எ - று.)

அநுமான் பகங்களில் வீசியெறிந்த சிலமரங்களால் கடலின் அலைகள கிளாதனவும அரகரின் மாளிகைஇடிது விழுதனவுமாக, சிலமரங்கள குலகிரிகளிலமோதிப பொடியாயவிழ, வானதைதோகி வீசியெறிந்த மற றஞ சிலமரங்களால் நட்சததிரங்கள நிலைகுலைது விழுத தொடஙகுகையில அம்மரங்களின் மலர்களும் உடனகலைது விழலாயின வென்பதாம பி ம் — [1]இகல். [2]நெடு.

(கஉ)

கங. [1]முடகுகுநெடு வேரொடு முகநதலைக முறறுங்
கடகுமவகை வீசின களித்தநிசை யாண
மடபபிடியி னுக்குதவ மையினுமிர் கைவைத்
[2]திடுகியன வொததன வெயிற்றினிட ஞால்வ.

(இ - ன்.) முடக்கும் நெடு வேரொடு - வானதனை நீண்டவேருட னே, முகந்து - பிடுங்கி, உலகம முற்றம கடகும வகை - எல்லாவுலகத் தையும் கடந்து மேறசெல்லுமபடி, வீசின - (அநுமானால்) வீசியெறியப

பட்ட சிலமரங்கள், (அதனுக்கின்று கீழ் விழ்வதற்குத் தொடங்கி), களிதத இசை யாளை-மதகளிபுகுகொண்ட கிளைஞரளியுடைய, எயிறு நிணை - தந்தகளின ரவியிலே. ஞாலவ - தொகுவனவாகி,—மடம பிடியினுக்கு உதவ - (தமது) இளமையுளள பெண்யானைகட்குக் கொடுக்குமபடி. (அத நிசையாளைகள), மையின் நீபிர கைவைத்து இடுகியன ஒதன - மேக மண்டலம் வரையிலும உருந்தன்மையுளள (தமது) துதிக்கையில இடுகி னைதுக்கொண்டனவான மரங்கோப்போல தோன்றின; (எ - று.)

அநுமான் மேலேதாகி சிலபிரத மரங்களிற கில கிளைஞர்களின் தந் தங்களிற கிளைக்கொண்டனவாய அதத கிளைஞர்கள தமது பெணயாளை கட்கு உணவாகட படி யெடுத்துக் கொண்டதும தழையுணவைப்போன்றன வெனபதாம. தாளைபத்தம்நறிபோற்றாணி. பி - ப்—[1]மூடக கொடு வாஞ்ஞெடு. [2]இடுகினவெனபடாதன. (கூ

கூ. விஞ்சையுல கத்திணு டியக்காமலி னேலுந் குஞ்சுகுகையில் வானவர் கூசகசக ரத்துப் பஞ்சியடி வஞ்சியாகண் மொய்த்தகணர் பறித்தா நஞ்சமிண யாளுடைய சோலையி னைறப்பூ

(இ - ள்.) (அநுமான மீசியபாத மரங்களிற சிற்சில விஞ்சைய ருல கமமுதலிய விடதத்தச சஞ்சலத்தாலு),—ரஞ்சம அணையாளுடைய சோலை யின - விஞ்சத்தையொத [மிக சோடியவஞ்சனை] இராவணனுடைய பூஞ் சோலையின், நறு பூ - நறுமணமுளள மலர்களை —விஞ்சை உலகத்திலும - வித்தியாதராகள் வாழ்கின்ற உலகத்திலும, இயக்கர் மேலேமேலும - யட்சர்கள வாழகின்ற மேலுகளிலும, தஞ்சத்தில் இல் வானவர் குறைவற நகரத்தும-(அமி ருதமுணடதனால்) இறத்தலென்பது இலலாத தேவர்கள் வாழகின்ற சுவர்க்க லோகத்திலும, (வாழபவர்களான) பஞ்சி அடி வஞ்சியாகள் - செம்பஞ்சுக குழமபு ஊட்டிய பாதங்களையுடைய வஞ்சிகொடிபோன்ற மகளிர, மொய்த் தனர - நெருங்கிவநது. பறித்தார—; (எ - று.)—இராவணனது பூந்தோட் டத்து மலர்களை விஞ்சைமகளிர முதலியோர பறிகுமவணணம அநுமான் மரங்களை எப்புறத்திலும வீசி யெறிந்தனனென்க (கூ

கூ. [1]பொன்றிணி [2]மணிபயரு மரனறிசைகள போல மின்றிரிவ வொத்தன வெயிறகதிரு மொத்த வொன்றிலொடு மொன்றிடை புடைத்துதிர வூழின் [3]றந்திர ளொடுக்கிவிழு தாரகைபு மொத்த

(இ - ள.) பொன இணி மணி பரு மரன் - பொனனாலும் வலிய இரத தனங்களாலும இயன்ற பருத்த மரங்கள, திசைகள போல - பலதிகுகளி லுஞ் செலவனவாய், மின் திரிவ ஒதன - மின்னல்கள திரிவனவறற ஒதன; (அன்றியும்), வெயில கதிரும ஒதத - சூரியனுடைய பிரகாசதத்தை யும ஒதன; ஒன்றிலொடும் ஒன்று இடை புடைத்து உதிர - (அநுமான் வீசி

யெறிந்ததனல் வானதகிற் செலலுமபோது அவ்வகையான மரஙகள) ஒன் ரொடொன்று நடுவழியில் தாககி உதிரதலால, ஊழின் - கற்பகமூடவில், தம் திரள் ஒடுக்கி விழு - தமது கூட்டஙகள் ஒடுக்கஙகொணடு விழுகின்ற, தாரகையும - நட்சத்திரஙகளேயும, ஒதத - ஒததன; (எ - று.)

வானகதிலும மற்றைததிகுகளிலும அநுமான் வீசியெறிந்ததனல் திரி கின்ற பொன்மரஙகள் மின்னலேயும் மணிமரஙகள சூரியகிரணததையும ஒத தனவாகி, பிறகு ஒனறிலொடு ஒனறு மோதிப பொடியாய் விழுவனவாய மரஙகள ஊழிககாலதது வானதது தாம இருககும் இடததைவிட்டுப பெயா ந்து உதிர்கின்ற நட்சதிரஙகளேயும ஒததன வென்பதாம. மூனறிரணடடி முறைநிரனறைப்போருள்கோள். பி - மி:—[1]பொன்றின. பயப்பயமரன், மணிப்பயமரன். [2]தன்றிரலொழுக்கிவிழு, தன்றிரல்களோடுவிழு. (கஅ)

கசு. புள்ளினெடு வண்டுமிகுநி றுங[1]கடி கொள் பூவுங்
கள்ளுமுமுகை யுநதனிாக ளோடினிய காயும்
வெள்ளமெடு வேலையிடை மீனினம விழுங்கித
துள்ளின மரன்பட நெரிந்தன துடிதத

(இ - ள்) (அநுமான் வீசியெறிந்த மரஙகளிலுளளனவான), புளளி னெடு பறவைகளேயும், வணடும - வணடுகளேயும, மிகுறும - மிகுறுகளே யும, கடி கொள் பூவும் - நறுமணமுளள மலாகளேயும், களளும - தேனேயும, மூகையும - அரும்புகளேயும. தளிாகளோடு - துளிாகளேயும இனிய காயும - இன்சுவையுள்ள காயகளேயும், வெளளம நெடு வேலையிடை - நீாப்பெருக்கை யுடைய நீண்ட கடலிலே. மீன் இனம - மீனகூட்டஙகள், விழுஙகி - உட் கொணடு, துளளின - (மனகளிப்பால) துளளின குதிகலாயின; (பிறகு), மரன் பட - (வீழ்ந்த) மரஙகள தமமேறபட்டதனல, நெரிநதன - நசுஙகின வாகி, துடிதத - பதைபதைக்கலாயின. (எ - று)

அநுமான பிடுஙகி வீசியெறியுமாறு சுழறறிய மரஙகளி லிருந்த பறவை மூதலியவை அவவிசையினற கடலிறசென்றுவிழ, அவைகளேத தின்று களிதத மீனகள பின அமமரஙகள வீழ்தபோது உடல நெருஙகித துடித் தன வெனபதாம கடலில் விழுந்த பறவை முதலியவற்றை விழுஙகவந்த மீனினஙகள் பினபு மரஙகள விழுதலால் நெரிநதன என்ற இதனில், தனகது விருப்பமானதைப் பெறுகையில் அநிஷ்டமான ஒனறு வினதலா கிற தந்தியினமையணி தோன்றுமாறு காணக. இகனை வடநூலார விஷமா லங்கார மென்பா பி - மி:—[1]கன்னிகள். (கக)

கள தூவிய மலாத்தொகை சுமந்துதிசை தோறும
பூவினமண நாறுவ புலாலகமழ் கிலாத
தேவிபாக ளோடுமுயா தேவரினி தாடு
மாவிபென [1]லாயதிரை யாகலிக ளம்மா.

(இ - ன.) தூவிய மலா தொகை சுமந்து - சிதறின மலாகளின கூட் டஙகளேத தாஙகி, திசைதோறும பூவின மணம நாறுவ - எஙகும அம

மலர்களின் மணமே வீசுவனவாய், (அதனால்), புலால் கமழ்கிலாத - புலால் நாற்றம் வீசாமல் விடுகின்றனவான, நிரை ஆர்கலிகள் - அலைகளையுடைய கடல்கள்,—உயர் தேவர் - சிறந்த தேவர்கள், தெவியர்களோடும் - (தமது) மனைவிமாருடனே, இனிது ஆடும் - சந்தோஷமாக நீர்விளையாடுகின்ற, ஆவி எனல் ஆய - (தாமரை முதலிய சேர்ப்பூக்கள் நிறைந்த) குளங்களென்ற சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்.

அறுமான் மரங்களோ வீசியெறிகையில், அம்மரங்களிலிருந்து தம்மிடத்து உதிர்ந்த நறுமலர்களினால் சமுத்திரங்களும் தம்முடைய இயற்கையான புலால்நாற்றம் ஒழிந்து அம்மலர்களின் நறுமணம் விஞ்சப்பெற்று, தேவர்கள் தோடுகின்ற தோணிலைகளைப் போன்றன வென்பதாம். சமுத்திரம் புலால் நாற்ற மொழிந்து, தோணிலைகளின் குணமாகிய பூவின் மணம் விஞ்சியதாகக் கூறியது-பிறிதினியைத்தணியும்பேறலணி. இதனால், விழுந்த நறுமலர்களின் மிகுதி தொனிக்கும். பி - ம்.—[1]ஆனதிசை. (கஎ)

கஅ. இடந்தமணி வேதியு மிறுத்தகடி காவுந்
[1]தொடர்ந்தன துரந்தன படிந்துகெறி தூரக்
கடந்துசெல வென்பது [2]கடந்த விரு காலா
னடந்துசெல லாகுமென லாயது கண்ணீர்.

(இ - ள்.) இடந்த மணி வேதியும் - (அறுமான்) பெயர்த்தெறிந்த இரத்தினமயமான மேடைகளும், இறுத்த கடி காவும் - (அவ்வறுமான்) மூறித்த காவுகளான சோலையின் மரங்களும், தொடர்ந்தன துரந்தன - தொடர்ந்து வேகமாகச்சென்றனவாய், படிந்து - (கடலிலே) ஒழுங்காக விழுந்து, கெறி தூர - வழியுண்டாம்படி தூர்த்துவிட்டதனால்,—கடந்த செலவு என்பது - தாண்டியே செல்லுவதற்கு உரியதென்று சொல்லத்தக்கதாயிருந்த, கல் நீர்- (நறுமலர்களால்) மணங்கொண்ட கடலானது, கடந்த இரு காலால்-(வானத்தின்வழியாய்க்) கடந்து சென்ற (அறுமானது) இரண்டுகால்களாலும், கடந்துசெலல் ஆகும் எனல் ஆயது - கடந்து செல்லுதற்கு உரியதாகுமென்று சொல்லும்படியாயிற்று; (எ - று.)

அறுமான் இடித்தலும் ஒடித்தலும் எறிந்த மேடைகளாலும் மரங்களாலும் கடல் தூர்த்து நடந்துசெல்லும் நிலமாயிற் றென்று வருணித்தவாறு.பி-ம்.—[1]தொடர்ந்தன தொடர்ந்தன. [2]கடந்தது. (கஅ)

கஆ. வேனில்விளை யாடுசுட ரோனிருளி விம்மும்
வானினிடை வீசிய வரும்பணை மரத்தாற்
றானவர்கண் மாளிகை தகர்ந்துபொடி யாய
வானவிடி யா[1]லொடியு மால்வரைகண் மான.

(இ - ள்.) வேனில் விளையாடு சுடரோனின் - கோடைக்காலத்தில் மிகுதியாகக் காய்கின்ற சூரியனைப்போல, ஒளி விம்மும் - ஒளி மிகுகின்ற, வானினிடை வீசிய வரும் பணை மரத்தால் - ஆகாசத்தில் வீசியெறிந்தனவாய் வருகின்ற பருத்த மரங்களினால், தானவரகன் மாளிகை -

(அவ்விலங்கையிலுள்ள) அரக்கரது வீடுகள், வானம் இடியால் ஒழியும் மால் வரைகள் மான - ஆகாயத்திலுள்ள இடியால் உடைந்த பெரிய மலைகளைப் போல, தகர்ந்து பொடி ஆய - இடிந்துபொடிபட்டன; (எ - று.)

மரங்களால் தாக்குண்டுவிழுந்த அரக்கர்மாளிகைகளுக்கு, இடிகளால் தாக்குண்டு விழுகின்ற மலைகள் ஒப்பா மென்க ஒளிவிம்மும் மரம் எனக் கூட்டுக. மிக்கபிரகாசமுடையன வென்றற்கு, வேனில் வீளையாடு சுடரோனை அம்மரங்கட்கு உவமை கூறினர். பொன்னாலும் மணிகளாலும் மரங்கள் இயன்றுள்ளதனால். அவை ஒளிவீசின. மான - செயவெனெச்சம். பி - மீ:— [1]இடியும். (கக)

உ0 எண்ணிறரு கோடிக ளெறிந்தன செறிந்தே
[1]தண்ணெண்மழை போலிடை [2]தழைந்தது சலத்தா
லண்ணலரு மானடலி ராவணன தந்நாள்
[3]விண்ணினெரு சோலையுள தாமென விதித்தான்.

(இ - ன்.) அ நாள் - அக்காலத்தில், எறிந்தன - (தான்) பிடுங்கியெறிந்தனவான, எண் இல் தரு கோடிகள் - அளவிறந்த மரங்களின் கூட்டங்கள், செறிந்து - நெருங்கி, தண்ணெண் மழை போல் - குளிர்ந்துள்ள மேகம் போல, இடை தழைந்தது - (வானினிடத்தில்) தழைத்து தோன்றியதனால், —அண்ணல் அருமான் - பெருமைபொருந்திய அருமான்,—சலத்தால் - கோபத்தால், 'அடல் இராவணனது ஒரு சோலை - வலிமைபொருந்திய இராவணனுடைய ஒப்பற்ற அந்த அசோகவனிகை யென்னுஞ் சோலை, விண்ணின் உளது ஆம் - ஆகாசத்திலுள்ளதாயிற்று', என - என்று (கண்டவர்) கூறும்படி, விதித்தான் - செய்தான்; (எ - று.)

அருமான் பிடுங்கியெறிந்த மரங்கள், வானத்திற் செறிந்து 'இவ்வருமான் இராவணன்மீது கோபத்தினால் பூமியின்மீது இருந்த இந்தச்சோலையை வானத்தினிடத்திலுள்ளதாம்படி செய்துவிட்டானென்று கண்டவர் சொல்லுமாறு விளங்கின வென்பதாம். தற்குறிப்பேற்றவணி. மேலிரண்டுசெய்யுள்களிலும் இவ்வணி காண்க. இதனால், சோலையிலுள்ள மரங்களெல்லாவற்றையும் அருமான் பிடுங்கியெறிந்தானென்பது, பெறப்படும். பி-மீ —[1]தண்ணமழைபோல். [2]தழைத்தது. [3]விண்ணினுமொருசோலை, விண்ணினுமோ. ()

உக. தேனுறை துளிப்பபிறை புட்பல சிலம்பப்
பூநிறை மணித்தரு[1]வி ரும்பினிடை யேபோய்
[2]மேன்முறை நெருக்கவெளி வாளொடு விலவீச
[3]வானிடை நெடாயநெடு மானமென வான.

(இ - ன்.) தேன் உறை துளிப்ப - தேன்துளிகள் சிதறவும், நிறை புள் பல சிலம்ப - நிறைந்துள்ள பலபறவைகள் ஒலிக்கவும், பூ நிறை மணி தரு - மலர்கள் நிறைந்த இரத்தின மயமான மரங்கள், விசும்பினிடையே போய் - ஆகாயத்தினிடத்தே சென்று, மேல் - அந்தவானத்

நில், முறை செருக்க - கரிசைகரிசையாக செருக்குவதனால்,—வானொடு வில் ஒளி வீச - வான்போலவும் வில்போலவும் ஒளியை வெளிக்காலுமபடி, வானிடை நடாய - வானத்திற் செலுத்தப்படுகின்ற, நெடு மாணம் - நீண்ட விமானங்கள், எனல் ஆன - என்ற சொல்லத்தக்கனவாயின; (எ - று.)

அநுமான் வானில் வீசியெறிந்தனவான புஷ்பகங்கள் நிறைந்த இரத்தின மரதகங்கள், வானத்தில் செருகிச செல்லுகின்ற புஷ்பகவிமானங்கள் போன்ற, வானப்போலவும் வில்லைப்போலவும் பேரொளி வீசின வென்பதாம். பி - ம்:—[1]விசும்பின்மிசைபோல. [2]மீன். [3]வானிடை நடக்கும், வானிறைநடக்கும. (உக)

உஉ. சாகநெடு மாபபணித தழைத்தனத னிப்போர்
நாகமணி யானெறிய மேனிமிர்வ [1]நாளு
மாகநெடு வானிடையி ழிந்துபுனல் வாரு
மேகமென லாயநெடு மாகடலின் வீழ்வ.

(இ - ள்.) தனி போர் நாகம அனையான் எறிய - ஒப்பற்ற போரசெய் தலிலவலல யானையபபோனற அநுமான் வீசி யெறிததனால், நெடு மா பணை தழைத்தன - நீணட பெரிய கிளைகள தழைத்துள்ளனவான, சாகம் - தேக்கமரஙகள், மேல் நிமிர்வ - வானததில் உயரசென்றனவாய், நெடு மா கடலின் வீழ்வ - மிகப்பெரிய கடலில வீழ்பவை,—மாகம் நெடு வானிடை - மிகப்பெரிய ஆகாயதநிலிருநது, இழிந்து - கீழிறஙகி, புனல் வாரும் - கடல் நீரை முகப்பனவான, நாளு மேகம் எனல் ஆய - பலமேகஙகளென்று சொல் லததகனவாயின; (எ - று.)

அநுமானால வீசியெறியப்பட்டு வானதநிற் சென்று கடலில வீழ்ந்த தேகமரஙகள, வானவழியறசென்று கடலிலிறஙகி நீரபருகுகின்ற மேகங களே யெனதன வென்பதாம. மாக வான - ஒருபொருட்பனமொழி. பி-ம்:—[1]நாளும். (உஉ)

வேறு.

உங [1]ஊன முறறிட மண்ணி னுதித்தவர்
[2]ஞான முற்றுபு நண்ணினா வீடெனத்
தான [3]கறபகத் தண்டரு விண்டலம
போன புக்கன முன்னுறை பொன்னகர்.

(இ - ள்.) ஊனம் உற்று - பாவதனதச செய்ததன்பயனால, மண்ணின் உதித்தவா - பூமியில் தோன்றிய தேவாகள், ஞானம் முற்றுபு - நன்ஞானம் நிறையப்பெறறு, வீடு நண்ணினா என-(இவ்வுலகினின்று) விடுதலபெற்று மேலுலகதனதை யடைந்தவர்போல,—தானம் கற்பகம் தன தரு - ஈகைக் குணமுடைய கற்பக மெனபபடுகின்ற குளிர்ந்தமரஙகள், விணதலம் போன - வானவழியாகச சென்றனவாய, முன உறற பொன் நகர் - (தாம்) முன்பு இருந்த பொன்மயமான சுவர்க்கலோகதநில், புக்கன - போய்சசேர்ந்தன.

பாவத்தினும் பூமியில் வந்து பிறந்த தேவர்கள் ஞானம் நிறையப்பெற்றத் தமது பாவம் நீங்கி, மீண்டும் தமது உலகையே சேர்ந்ததுபோல, மூன்பு இரணனால் கொண்டுவரப்பெற்ற இலங்கையில நாட்டப்பட்ட கற்பக விருக்ஷங்கள் அநுமான் பிடுங்கியெறிதலால் தாம் மூன்னிருந்த தேவலோகத்தில்தானே போய்ச்சேர்ந்தன வென்பதாம். (அஷ்டவசுக்கள் முதலியோர் தமது நீண்டகாலப்பயனால் வீடுமன் முதலியோராகப் பிறந்து நன்ஞானம் பிறந்து கல்லுலகையடைந்தனர் முதலிய சரித்திரங்களே, இங்குக் கூறியதற்கு மேற்கோளாகக் காணலாம்.) தேவதருக்கள் ஐந்தனுள் ஒன்றன்பெயராகிய கற்பகமென்ற சொல்பொதுவாகத் தேவதருக்கள் ஐந்தையும் காட்டுவது மூன்பு. பி - ம்:—[1]ஞானமுற்றிடை. [2]ஞானமுற்றிட. [2]கற்பகத்தண்டலே. ()

உச. மணிகொள் குட்டிம மட்டித்து மண்டபந்
துணிப டுத்தயல் [1]வாவிக டீர்த்தொளிர்
நிணிக வர்த்தலஞ் சிந்திச் செயற்கரும்
பணி[2]ப டுத்துயர் குன்றம் [3]படுத்தரோ.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) (அநுமான்),—மணி கொள் குட்டிமம்-இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட நிலங்களே, மட்டித்து - தகர்த்து, மண்டபம் - மண்டபங்களே, துணிபடுத்து - துண்டுதுண்டாக உடைத்து, அயல் - அருகிலுள்ள, வாவிகள் - குளங்களே, தீர்த்து—, ஒளிர - விளங்குகின்ற, நிணி - செறிக்க, சுவர் தலம் - சுவர்களினிடங்களே, சிந்தி - இடித்துத்தள்ளி, உயர் குன்றம் பறித்து - உயர்ந்த குன்றுகளேயும் அழித்து, (இவ்வாறு), செயற்கு அரு-செய்தற்கு அருமையான, பணி - வேலைகளை, படுத்து - செய்து; (எ - று.)—'வேங்கை செற்று' என அடுத்தகவியோடு தொடரும்.

இச்செய்யுட்கு - அநுமான் குட்டிமம் மண்டபம் முதலியவற்றை யிடித்து அவைகளை ஒருமலைபோலக் குவித்து என்னும் கூறினுமாம். குன்றம் - செய்குன்ற மென்றது மொன்று. பி - ம்:—[1]ஆவிகள். [2]படுதருவை. [3]பருத்தரோ.

(உச)

உஇ. வேங்கை செற்று மராமரம் வேர்பறித்
தோங்கு கற்பகம் பூவொ டொடித்தராய்ப்
பாங்கர்ச் [1]சண்பகப் பத்தி பறித்தயன்
மாங்க னிப்பணை மட்டித்து மாற்றியே.

(இ - ன்.) வேங்கை - வேங்கை மரங்களே, செற்று - அழித்து, மராமரம் - மரவகையிருட்சங்களே, வேர் பறித்து - வேரோடு பிடுங்கியெறிந்து, ஓங்கு கற்பகம் - உயர்ந்தவைகளாகிய கற்பகமரங்களே, பூவொடு ஒடித்து - மலர்களுடனே முறித்து, ராய - விரைந்து, பாங்கர் சண்பகம பத்தி பறித்து - பக்கத்திலுள்ள சண்பகமரங்களின் வரிசைகளைப் பிடுங்கியெறிந்து, அயல் - அருகிலுள்ள, மாங்கனி பணை - மாம்பழங்கள் நிறைந்த நிலங்களை, மட்டித்து - முறித்து, மாற்றி - நிலைமாறச்செய்து,

(எ - து.)—'சந்தனமரம் கலங்கி மலைக, தகர்த்தன' என அடுத்த கவியோடு இயைபுறும். மாற்றிணைமாற்று; செய்தவினை. பி - மீ.—[1]சண்பகம்பற்றிப் ()

உக சந்த னங்க டகர்த்தன [1]தாள்படை
விந்த னங்களின் வெங்[2]தெரி மிக்கிட
[3]மூந்த னங்க வசந்தன் முழக்கெட
நந்த னங்கள் கலங்கி நடுங்கவே

(இ - ள்.) (அப்போது), தான படை (அவ்வதுமானது) சான்கள் பட்டதனால்,—முந்து அனைத்தும் வசந்தன் - முற்காலத்திலதானே சரீரத்தினிழுந்த மன்மதனது, முகம்— கெட - (துயரத்தினுற) பொலிவழியும்படி, சந்தனங்கள் - பூஞ்சோலைகள், கலங்கி நடுங்க - நிலைகுலைந்து நடுக்கமடைய,—சந்தனங்கள - (ஆகுபெள) சந்தனமரங்கள, இந்தனங்களின வெந்து - விறகுகள் போல எரிந்து, வெரி மிக்கிட - கொழுப்புச்சுவாலை மிகினவண்ணம, தகர்த்தன - அழித்தன; (எ - று)

மன்மதன உல்லாசமாக இருக்கற்குரிய சந்தவனங்கள் நிலை குலைத்தலால், அவனதுமும பொலிவழிந்த தென்க மனமதன் முழுவலியுஞ் செலுத்திச சஞ்சரிக்கற்குரிய காலம வேனிற்பருவமேயாதலால், அவனுக்கு 'வேனிலான' என்ற பெயரிருத்தலபோல, 'வசந்தன' எனறும ஒருபெயர் கூறப்பட்டது பி - மீ.—[1]சணபகம். [2]இலை. [3]முந்தனனென வசந்தன். ()

உஎ. [1]காம ரங்களி வண்டு கலங்கிட
மாம ரங்கண மடிந்தன மண்ணெடு
தாம ரங்கவ ரன்று தகார்த்துகப்
பூம ரங்க ளெரிந்து பொரிந்தவே

(இ - ள்) காமரம களி வண்டி - காமரமென்னும பண்ணைப் பாடுகின்ற களிபபுள்ள வண்டுகள, கலங்கிட - கலங்குமபடி, மா மரங்கள—, மண்ணெடு மடிந்தன - மண்ணோடு மண்ணுக விழுந்துபோயின; அரன்று - காடகசாலன், அரக்க - அழியவும, உக - கீழ்விழவும, பூ மரங்கள - மலர் மரங்கள, தகர்த்து - முறிந்து, எரிந்து பொரிந்த - (ஒன்றோடொன்று மோதிய வினசையினல்) எரிந்து பொரிந்துபோயின; (எ - று.)—நாம் அசை. பி-மீ:—[1]காமரங்களால்.

உஏ குழையுங கொம்புங் கொடியுங் குயிற்குலம்
விழையுங தண்டளிர்ச் சூழலு மென்மலர்ப
புழையுமு வாசப் பொதுமபும பொலனகொடேனை
மழையுமு வண்டு மயிலு [1]மடிந்தவே.

(இ - ள்.) குழையும கொமபும - வளைபுத்தன்மையுள்ள பூக்கொமபுகளும, கொடியும - பூங்கொடிகளும, குயில் குலம் விழையும் தண் தளிர் சூழலும் - குயில்களின கூட்டம் விருமபுதற்கு இடமான குளிர்சியொடிய தளிர்களையுடைய இடங்களும, மெல் மலர் புழையும் - மெல்லிய மலர்

கலைக்கொணட (அச்சோலையிலுளள) நுழைவாயில்களும், வாசம் பொதும்பும். வாசனையுள்ள புதர்களும், பொலன் கொள தேன் மழையும் -அழகுபொருந்திய தேன்மழையும், வணடம - வண்டுகளும், மயிலும் - மயில்களும், மடிந்த - அழிந்து போயின; (எ - து.)

அநுமானால் சின்னபின்னப்படுத்தப்பட்ட சோலையில் குழை கொம்பு முதலியன அழிந்தன வென்க பி - ம் —[1]மறிந்தவே. சிலபிரதிகளில் இச்சசெய்யுள் "பவளமரகொடி" என்ற தன்பிழுன்னது. (உஅ)

உகூ. பவள மாக்கொடி வீசின பன்மழை
துவளு மின்னைனைச் சுற்றிட்சூழ்வனர
திவளும் பொற்பனை பாமரஞ் சேர்ந்தன
கவள யானையி னேணடையிற காந்தவே.

(இ - ள்.) வீசின - (அநுமானால்) வீசியெறியப்பட்டனவான, மா பவளம்கொடி - சிறந்த பவழக்கொடிகள், பல் மழை துவளும மின் என - பலமேகங்களில் துவணடு தோன்றுகின்ற மின்னல்கள்போல, சூழ் வரை - (அங்கே) சூழ்ந்திருந்த மலைகளில், சுறறிட - சுற்றிகொளள,—கவளம் யானையின் ஒணடையின் காந்த - கவளமாக உணணுக்தன்மையுள்ள யானைகளின் நெற்றிப்பட்டம்போலப் பிரகாசிக்கும்படி, திவளும் பொன் பனை மா மரம் சேர்ந்தன - விளங்குகின்ற பொன்மயமான இலைகளையுடைய மா மரங்கள் (அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டனவாய) அவருடன சோந்தன; (எ - து)

அநுமான் வீசியெறிந்த பவழக்கொடிகள் அவருள்ள மலைகளின் மீது விழ, அவை மேகத்தில் விளங்கும மின்னல்போலத் தோன்ற, மலைகளின் மீது வீசி யெறியப்பட்ட பொன்மயமான மாமரஙகள் யானையின் நெற்றியில் விளங்கும்பட்டம்போலத தோன்றின வென்பதாம். (உகூ)

ஈ0. பறவை யாத்தெழு மோசையும் பன்மர
[1]மிறவெ டுதத விடிக்குர லோசையு
மறவ ணாத்தெழு மோசையு மண்டத்தின்
[2]புறநிலத்திலுங கைமமிகப போயதே.

(இ ள்.) (அத்தலைசோலையில், பறவை ஆர்த்து எழும ஓசையும - டல வகைப்பறவைகள் ஆரவாரித்தெழுகின்ற ஓசையும, பல் மரம இற வெடுத்த இடிகுரல் ஓசையும - பலவகை மரஙகளும் முறியத்தொடஙகியதனாலுண்டான இடிக்குரலெலியொத்த ஓசையும, அறவன் ஆர்த்து எழும் ஓசையும - தருமஸ்வரூபியான அநுமான் ஆரவாரித்ததனாலுணடாகிய ஓசையும, அணடத்தின் புறம் நிலத்திலும - இவ்வுலகவுருண்டையின் வெளி நிலத்திலும, கைமமிக போயது - மிகுதியாகப் போய்ப் பரவிற்று; (எ - து.)

இதனால், அபபோது பேரொலியெழுந்ததைக் கூறினாரென்க. பி-ம்:— [1]இறல். [2]புறநிலத்தையும. (ஈ0)

ஈக. பாட லம்படர் கோஙகொடும் பன்னிசைப்
பாட லம்[1]பனி வண்டொடு பம்பினைப்

பாட லம்புயர் வேலையிற் பாய்ந்தன
பாட லம்பெறப் புள்ளினம் [1]பாறவே.

(இ - ள்.) படர் சோன்மையும் - (ஆசையத்தனையும்) உயர்ச்துவளர்ந்துள்ள சோலைமரங்களும், பாடலம் - பாதிரிமரங்களும், பன் இணைபாடல் அம் பனி வண்டொடு - நெற்பிரதுக்கூறப்படுகின்ற இணைப்பாடலையுடைய அழகிய குளிர்ந்த வண்டுகளுடனே, புள் இனம் - (அம்மரங்களிலுள்ள) பறவையினின் கூட்டங்கள், பாடு அலம பெற - தன்பதனை மிகுதியாக அடைதலையும், பாத தெறிகடலவும், பல் திரை பாடு அலமபு உயர் வேலையில் - பல அலைகள் (கரைப்) பகுதிகளிலே ஒலிகின்ற பெரிய கடலிலே, பாய்ந்தன-விழுந்தன.

அருமான் வீசியெறிந்த சோலைமரங்களும் பாதிரிமரங்களும் தம்மீது மொய்கின்ற வண்டுகள் பெருதன்பமடையவும், தமமிடத்து வாழ்கின்ற பறவைகள் தெறியோடவும், கடலிற் போய் விழுந்தன வென்பதாம். இச செய்யுளில் யமக மென்னுஞ் சொல்லணி காண்க. அடுத்த மூன்று செய்யுள்களிலும் இது காணலாம. இனி, பாடலமபெற என்பதற்கு - செந்நிறம் அடைய என்று பொருள்கூறி, வீசியெறிந்த இமமரங்களை பேய்விழுதலால் அதிலுள்ள உயிரெனெல்லாம் இரதத்தைக் கக்கிக்கொண்டு இறத்தலாற் கடல் கலஙகிச செந்நிறத்தை யடைதது என்ற கருதுதல கூறுவர். பி - ம்:—[1]பாட்ட. அலம்புற. [2]படப். [3]பார்பொடே.

(கூக)

ருஉ. வண்ட லம்புக லாற்றின் மராமரம்
வண்ட லம்புன லாற்றின் மடிந்தன
விண்ட லம்புக நீங்கிய [1]வெண்புனல்
விண்ட லம்புக [2]ரீண்மரம் வீழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) வண்டு அலம்பு - வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற, கல் ஆற்றில் - அழகிய சாலையி லிருக்க, மராமரம் - மராமரஙகள், (அப்போது), வண்டல் அம் புனல் ஆற்றில் - வண்டலெக்கொண்ட அழகிய கீளிலைத்த காவிரியாறறிலே, மடிந்தன - போய்விழுந்தன; விண தலம் புக கீன் மரம் - வானத்தினிடத்திற்போய்சேரும்படி கீளவெளர்ந்த வேறுசில மரஙகள், விண்டு அலம்புகம் நீங்கிய வென் புனல் - திருமாலின் திருவடிகளைப் (பிரமதேவன்) கழுவியதனால்தோன்றி வானத்தினின்று இப்பூமியிலிறஙகிவந்த வெண்மை யான நீரையுடைய கஙகையாறறிலே, வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன; (எ - று.)

அருமானால் வீசியெறியபபட்ட மராமரஙகள காவிரியாற்றில் விழ, வேறு சிலமரங்கள் கஙகையாற்றில் விழுந்தன வென்பதாம். கஙகையுடன் சேர்த்துக கூறியிருத்தலாலும், "வண்டல் பாய் பொன்னி" என்றபடி வண்டலை யுடையதாகக் கவிகளாற கூறப்படுவது அதுவே யாதலாலும், 'வண்டலம்புனலாறு' என்பதற்கு காவிரியாறு எனப்பட்டது. திருவிக்கிரமாவதாரகாலதறகுச் சதகி

யலோகத்துச்சென்ற திருமாலின் திருவடியைப் பிரமதேவன் தன்கைக்கமண்டலநீர்த்தங்கொண்டு கழுவி விளக்க, அப்பரமனது அச்ச ஸ்ரீபாதநீர்த்தமே கங்காநதியாகப பெருகிய தென்பது மூன்றுமடியில் விளங்கும். விண்டு - விஷ்ணு; எங்கும் வியாபித்திருப்பவனெனபது, அவயவபரிபூர்ணம்-ஆகாசம்: வடசொல். திரிபுயமகங்களில் பொழுகரத்துக்கும் சிதப்புணகரத்துக்கும் வேறுபாடுகருதாது ஒற்றுமைநயத்தைக் கருதுவது கவிசமயமாகுமென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற கவனிக்கத்தக்கது. பி-ம்:—[1]மென்புனல். [2]மென்மரம்.

நூநூ. தாம் மரைத்தடம் பொய்கைசெஞ் சந்தனம்
தாம மரைத்தன வொத்தது கைத்தலின்
காம ரக்களி வண்டொடுங் கள்ளொடுங்
காம ரக[1]கடல் பூக்கடல் [2]கண்டனே.

(இ-ள்.) தலைத்தலின் - (அநுமான் லீலையெறிந்த மாதவன் சேனை) குழப்பியதனால், தட தாமரை பொய்கை - பெரிய தாமரைத் தடாகங்கள், செஞ் சந்தனம் தாம் அரைத்தன ஒத்த-செஞ்சந்தனக்கட்டையை யரைத்துக் கலக்கினாற்போல் தோன்றின; (அன்றியும்), கா மரம் கடல - அசோக வனிகையிலிருந்த மரங்கள் போய் விழப்பெற்ற கடல்கள்,—காமரம களி வண்டொடும் - காமரமென்னும் இசைபாடுகின்ற மதங்களிப்புள்ள வண்டுகளோடும், கள் ளொடும் - தேனுடனே, பூங்கடல் - மலர்களை நிரம்பிய கடலாக, கண்டனம் - காணப்பட்டன; (எ - று.)

அநுமான் லீலையெறிந்த மரங்களால் குழப்பிய தாமரைப் பொய்கைகள் செஞ்சந்தனங்குழம்பைக் கரைத்தாற்போலத தோன்ற, அவ்வகை மலர்மரங்கள் பல விழப்பெற்ற கடல்கள் எங்குப்பார்த்தாலும் வண்டுகளும் தேன்களும் நிரம்பிய மலாமயமாகவே காணப்பட்டன வென்பதாம். 'தலைத்தலின்' என்பது - மத்திமதீபமாக முன்வாக்கியத்தோடும் பின்வாக்கியத்தோடும இயையத்தக்கது. இனி, பின்னிரண்டடிகட்கு—தலைத்தலின் - (அநுமான்) தலைத்தனால், கா மரம் - அசோகவனிகை யென்னுஞ் சோலையிலுள்ள மரங்கள், கடல் - வலமாகச்சுழற்றிரத்தை, காமரக களி வண்டொடும கள்ளொடும், பூங்கடல் கண்ட - புஷ்பக்கடலாகச செய்தன என்று உரைத்தலு முணர்க. இப்பொருளில 'காமரங்கடல்' என வேறபாடு. எதுகையமக நோக்கி 'காமரக டல்' எனவிகாரம் பெற்றுயக்த தென்க. ஒத்தது உவமைதலின் என்று பிரித்துக்கூறினுமாம் பி - ம் —[1]கமழ் [2]கண்டதே இசசெய்யுளின் பின் வெளிநிகழ்களில் "புல்லுமபொறபனே" (36) 'மயகில்" (37) என்றபாடல் காணுன்னன.

(நூநூ)

நூக [1]சிந்து வாரந் திசைதொறுஞ் சென்றன
சிந்து வாரம புரைதிரை [1]சேர்ந்தன
கந்து வாரம [2]புதவொடு தாளறத்
தந்து வாரந [3]துகள்படச் சாய்ந்தவே.

(இ - ன்.) (அறுமரன் மிடலை வீசியெறிந்ததனால்), சித்தவாரம்-சொசி மரங்கள், நிரைதொறும் சென்றன - கான்குதிகருகளிலுஞ் சென்றனவாய், சித்த வா அம் புரை நிரை சோர்ந்தன - சமுத்திரதலத்தின் கீழை அழகிய உயர்ந்த அலைகளிற சேர்ந்திட்டன; (அன்றியும்), ஊரம் - சந்தனமரங்கள், தம் துவாரம புதவொடு தான் அற தந்து - அரக்கர்தமது வாயில்கள் கதவும் தாழ்ப்பாள்களும் முறிந்துபோம்படி (அவ்வரக்கர் மாளிகைகளின்மேல்) வீசியெறியப்பட்டு, தகன் பட - (அலைகள்) தகனப்போம்படி, சாய்ந்த - விழுந்தன; (எ - று.)

அறுமான வீசியெறிந்ததனால் சொசிமரங்கள் சமுத்திரத்தின் விழ, அரக்கர மாளிகை வாயில்கள் இடாத தகனாய் விடும்படி சந்தன மரங்கள் அவற்றின்மேல் விழுந்தன என்பதாம. நிரைதொறுஞ் சென்றன ஏன்பதற்கு - கான்குதிகருகளிலும செலலனே தழைத்துவளர்ந்தனவான, சித்துவாரம எனினுமாம. தத்துவாரம - குற்றியலுகரம உயிர்வரக்கெடாது வரவுடமபடுமெய் பெற்று நின்றதென்க. இனி, இச்செய்யுளுக்கு—(அறுமான் வீசி யெறிந்ததனால சொசிமரங்கள் சமுதிரதலத்தின்) உயர்ந்த அலைகளிற் சேர்ந்தனவாய (அச செயலினால்) பொலிவுறின்ற சமுதிரம நிரைதொறும் சென்றனவாய், வா அம் புதவொடு தான் அறமபடி செய்து, தம் துவாரம் தகனபட - அரகரது வாயில்கள் தகனாய் அழியும்படி, சாய்ந்தன - அலை மடலகி வீழ்ந்தன என்று உரைப்பாருமுமுளர். பி - ம்:—[1]சோர்ந்தென. [2]புரைதொறுந்தாழ்வரை, புரைபடத் தாழ்வரை [3]வரைபட. (ஈச)

கூஇ. சுந்த [1]வானத்து நாண்மலர் நாறின
சுந்த [1]வானத்து நாண்மலர் நாறின
சிந்த வானந் திரிந்துகச செம்மணி
சிந்த வானந் திரிந்த திரைக்கடல்.

(இ - ன்.) (அறுமான் வீசியெறிந்ததனால்), நாறின - மறுமணம் வீசுவன வாகிய, சுந்தவானதது நாண மலர - சுந்தவனதது மலாமரங்களிலுள்ள அன்று பூத்த மலர்கள், வானத்து - ஆகாயததில், சுந்த - மிகுதியாக, மலர-மினுகுகின்ற, நாள் - நட்சதிரகளைபோல, நாறின - வினவின; செது - புனிய மரகதை, திரிந்து அவானம உக - (ஆகாயததிற்) சுழன்று (சகரபுததிரா தோணடின) பள்ளமாகிய அசசமுத்திரதலிலே விழ, (அதனால் அசசமடைத்து), வால நுது - வெணணிறமுள்ள சலகுகள, திரை கடல் - அலைகளையுடைய அகடலில், செம் மணி - (தமது காப்பத்திலுள்ள) அழகிய முத்துக்களை, சித்த - சித்தமபடி, இரிந்த - கிலேகெட்டு ஓடின; (எ - று.)

மலர்மரகளை [illegible]யெறிந்தபோது, அமமரங்களின் மலர்கள் கட்சதசிர மணடலம வரைதலும் சென்ற அக்கட்சத்திரம போலவே வினகை, மற்றும் வீசியெறிந்த புனியமரகைள் கடலில் விழுவே அருகி அதகுவள சங்குப்பூசலின் தமது காப்பை கலவி முத்துக்களை சிந்தி

கொண்டே கிலேகெட்டு ஓடின என்பதாம். கதவனமென்பது முதலடியில் நீட்டல்விகாரம் பெற்று வந்தது. 'காறின' இயல்பிலும் வந்த காலவழு அமைதி. சிந்து - சிஞ்சா என்ற உடைசொல்லின் திரிபென்பர்: புளியமரம். விளம்பி - பறித்தருழி. பி - மீ:—[1]வானத்த. (நஇ)

நக. புல்லும் பொற்பணைப் பன்மணிப் [1]பொன்மரங்
கொல்லு மிப்பொழு தேயெனுங் கொள்கையா
லெல்லி யிட்டு விளக்கிய விந்திரன்
வில்லு மொத்தன விண்ணுற வீசின.

(இ - ள்.) விண் உற வீசின - ஆகாயத்திலே பொருந்தும்படி (அதுமா னால்) வீசியெறியப்பட்டனவான, பொன் பணை புல்லும் - அழகியவிலேகூன் பொருந்தியுள்ள பல் மணி பொன் மரம - பலவகைமணிகளாலும் பொன்னா லியன்ற மரங்கள்,—'இ பொழுதே—, கொல்லும்-(அநுமான், அரக்கர பல ரையும்) கொல்லுவான்,' எனும் - என்கின்ற, கொள்கையால் - எண்ணத்தி னால், எல்லி இட்டு விளக்கிய - இராதநிரியிலே (உதபாதமாக) உண்டாகி விளக்கஞ்செய்த, இந்திரன் வில்லும - இந்திர தநுசையும, ஒத்தன;—(எ-அ.)

அநுமான் வானத்தில் வீசியெறிந்த பொன்மணிமரங்கள், 'விரைவில் அரக்கர்களைக் கொல்லப்பலரும் கொல்லப்படுவோகள்' என்பதை முன்னே அறிவிக்கும உத பாதமாக இரவில் இந்திரதநுசு தோன்றியதுபோல் விளங்கின வென்பதாம். இந்திரதநுசு பகலில் தோனறுவதே இயலபாதலால், இரவில் தோன்றுவது உத்பாதமா மென்க. 'வில்லும' என்ற இடதது உமமை முன்னம வருவனவான வருணனைகளை நோக்கிய இறந்ததுதழுவிய எச்சபொருளது. பி-மீ:—[1]பூ.

நக. மயக்கில் பொறகுல வல்லிகள் வாரிநே
[1]ரியக்கு றத்திசை தோறு மெறிந்தன
வெயிறக திர்க்கற்றை [2]யறறுற வீழ்ந்தன
புயற்[3]க டற்றிலை புகுகன [4]போலவன.

(இ - ள்.) வாரி நேர் இயக்கு உற - கடலுக்குநேராகச்சென்று வீழுட பதி, திசை தோறும் எறிந்தன, எல்லாததிசைகளிலும வீசியெறியப்பட்டன போல்வ, மயக்கு இல் பொன் குலம வல்லிகள்-ஒளிமழுகுகுதலில்லாத பொன் மயமான கூட்டமாயுள்ள கொடிகள்,—வெயில் கதிர் கற்றை - சூரியகிரணங் களின் தொகுதி, அறறு - அறுபட்டு, உற வீழ்ந்தன - (நிலவுலகத்திற்) பொருந்த வீழ்ந்தனவாகி, புயல் கடல்தலை - மேகங்கள் படிந்து நீரபருகு கின்ற கடலினிடத்தி, புக்கன போல்வன - புகுந்தவற்றை யொப்பன வாயின; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்த பொற்கொடிகளின் கூட்டம் - அறுபட்ட சூரிய கிரணக்கற்றைகளையும், அவை கடலில் வீழ்ந்தவை - சூரிய கிரணங்கள கட லிற்புகுவதையும் போன்றனவென்க; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. மீ - மீ:—[1]இயக்க. [2]அற்றவிழுந்தென. [3]கடற்றடம். [4]போவன. (நஎ)

கூடீ. ஆனைத் தானமு மாட லரங்கமும்
பானத் தானமும் பாய்பரிப் பந்தியு
மேனைத் தாரணி தேரொடு மிற்றன
கானைத் தார்த்தரு வண்ணல் கடாவவே.

(இ - ள்.) அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய அதுமான், கானத்து ஆர்தரு - அசோகவனத்தில் நிறைந்துள்ள மரங்களை, கடாவ - (வேரோடுபெயர்த்து) வீசியெறிய அதனால்,—ஆனை தானமும் - யானைகளைக்கட்டியுள்ள சாலைகளும், ஆடல் அரங்கமும் - நடனசாலைகளும், பானம் தானமும் - மதுபானஞ் செய்யும் இடங்களும், பாய் பரி பந்தியும் - பாய்ந்து நடக்கின்றமையுள்ளகுதிரைகளைக் கட்டுமிடங்களும், ஏனை - மற்றுமுள்ள, தார் அணி தேரொடும் - சிறுமணிகள் கட்டிய தேரோடும் இற்றன - முரிந்தொழிந்தன; (எ - று)

தார அணி தேர்-படைவகுப்பை யலங்கரிக்கிற தேர் என்றும், கானத்து ஆர்தரு - காட்டில் தங்குகின்ற [வானர சாதியைச சேர்ந்த] என்றும் உரைப் பினுமாம். (கூ)

கூக பெரிய மாமர னும்பெருங் குன்றமு
மிரிய வீசலி னிக்கெடும் பொன்மதி
னெரிய [1]மாடமெ ருப்பெழ நீறெழ
விரியல் [2]போனமி லங்கையு மெங்களும்.

(இ - ள்.) மா பெரிய மரனும் - மிகப்பெரிய மரங்களையும், பெருங்குன்றமும் - பெரியமலைகளையும், இரிய வீசலின்-நிலைகெடப்பெயர்த்து வீசி யெறிந்ததனால்,—இ டெடும் பொன மதில் - இந்த [இலங்கையிலுள்ள] மிண்ட பொன்மதின்கள், நெரிய - நெரிந்துவிழவும், மாடம் - மாளிகைகள், நெருப்பு எழ நீறு எழ - நெருப்புதோன்றிச சாம்பராய்ப் போகவும், எங்களும் - எல்லாவிடத்திலும், இலங்கையும் - இலங்காபுரியும், இரியல்போன - நிலைகெட்டு அழிந்தன; (எ - று.)

அநுமான் வீசியெறிந்ததனால், மரங்களும் குன்றுகளும் அழிந்தது போலவே, அவன் போய்வீழ்ந்ததனால் இலங்கையின் மதில்களும் மாளிகைகளும வெந்து சாம்பராய் அழிந்தொழிந்தன வென்பதாம். பி - ம்: —[1]மாடு. [2]போனது. (கூக)

வே று

சூ0.—சந்திராஸ்தமன வருணனை.

தொண்டையங் கனிவாய்ச் சிதை துயக்கினு லென்னைச் சுட்டாய்
விண்டவ னவர்தம் முன்னே விரிபொழி லிறுத்து வீசக்
கண்டனை நின்று யென்ற காணுமே லரக்கன் காய்த
லுண்டென வெருவி ஞண்போ லொளித்தன னுடுவின் கோமான்.

(இ - ள்.) [2]அம் தொண்டை கனி வாய் - அழகிய கொவ்வைக்கனியைப் போன்றவாயையுடைய, சிதை - சீதையினுடைய, துயக்கினால் - சம்பந்தத்தால் [மிதித்தமரசு], என்னை சுட்டாய்—; விண்ட வானவர்தம் முன்னே

(என்னிடத்துப்) பகைமைகொண்ட தேவர்கட்கு எதிரில், விரி பொழில் - பரந்தசோலையை, இறத்து வீச - (ஒருகுரங்கு) முறித்து வீசியெறியவும், கண்டனை கின்றாய் - (வேடிக்கை) பார்த்துகொண்டிருந்தாய், என்ற - என்ற கருதி, அரக்கன் - இராவணன், காணும் எல் ஆலோசிப்பானேயாஞல் காய்தல் உண்டு - (என்மீது) கோபங்கொள்ளுதல் நிசயம், என - என்ற கருதி, வெருவினன் போல் - அஞ்சினவன்போல, உடுவின் கோமான் - நட்சத்திரங்கட்குத் தலைவனுகிய சந்திரன், ஒளித்தனன் - (அஸ்தகிரியில்) மறைத்தான்; (எ - று.)

இவ்வு இயற்கையாகச் சந்திரன் அஸ்தமித்ததற்கு, தான் இக்கு இருந்தால் தன்னைச் சுட்டதற்காகவும், அநுமான் சோலையை முறித்ததை கண்டு கொண்டிருந்ததற்காகவும் இராவணன் கோபிப்பானே வென்று அஞ்சி மறைந்ததாகக் காரணங்கற்பித்துக் கூறியது - ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணி. சந்திரன் காமோத்தீபகப் பொருள்களுள் முகியமான ஒன்று ஆதலால், சீதையின் கிராணமாகக் காமவேதனைப்படுகின்ற இராவணனைச் சுட்டன வென்க. (சு0)

சக.—அநுமான் விசியெறிந்த சோலையால் உலகம் விளங்குதல்.

காசறு மணியும் பொன்னுங் காந்தமுங் களஞ்ஞ தாய
மாசறு மரங்க ளாகக் குயிற்றிய மதனச சோலை
யாசைக டோறு மையன் கைகளா லள்ளி யள்ளி
[1]வீசிய விளக்க லாலே விளங்கின வுலக மெல்லாம்.

(இ - ள்.) காசு அறு - குற்றமில்லாத, மணியும் - இரத்தினகளும், பொன்னும்—, காந்தமும் - சூரியகாந்தம் சந்திரகாந்தம் எனனும் கற்களும், (ஆகிய இவற்றால்), களல்வது ஆய - விளங்குவதான, மாசு அறு மரங்கள் ஆக - குற்றமற்ற விருட்சங்களாக, குயிற்றிய - முழுவதும் இயன்ற, மதனம் சோலை - மதக்களிப்பையுடைடாகவல்ல அந்தச் சோலை மரங்கள், ஆசைகள் தோறும் - திக்குக்களிலெலலாம், ஐயன் - அநுமான், கைகளால் அளளி அள்ளி - இரண்டு கைகளாலும் பெயர்த்தெடுத்து, வீசிய - வீசப்பெற்றனவாய், வீசுகலாலே - பிரகாசத்தை யுண்டாக்குதலாலே, உலகம் எல்லாம் விளக்கின—; (எ - று)

சந்திரன் அஸ்தமித்த பின்பும், அநுமான் வீசியெறிந்த பிரகாசமுளள மரங்களால், உலகம் முழுதும் விளகைலாயின வென்பதாம். இருளில் ஒளிகருக்காரணமாகிய சந்திரன் அஸ்தமித்த பின்பும் ஒளிதோன்றுதலாகிய காரியம் நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய இதில், விபாவனை யென்னும் பிறிதாராய்ச்சியணி தொனித்தல் காண்க மதனசசோலை - மன்மதனுகு இருப்பிடமான சோலை. அநுமான் அசோகவனிகையை முறித்து நாசமாகிய செய்தியை ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ஏழு சுலோகங்களால் சருகுகமாக கூறியுள்ளார். அதனைக் கம்பர் [illegible] விரித்துக்கூறியுள்ளா ரென அறிக. பி - ம்:—

(சக)

சூ.—மிருகபட்சிகளின் நிலைமை

கதறின வெருவி யுள்ளங் கலங்கின விலங்கு கண்கள்
குதறின பறவை வேலை குளித்தன குளித்திலாத
பதறின பதைத்த வானிற் பறந்தன [1]பறந்து பார்மீழ்ந்
துதறின சிறையை மீள வொடுக்கின [2]வுலந்து போன.

(இ - ன்.) விலகு - (அவ்வனத்திலிருந்த) மிருகசாதிகள், வெருவி - அச்சமுங்கொண்டு, உள்ளம் கலங்கின - மனங்கலங்கினவும், கதறின - பெருங் கூச்சலிட்டனவுமாகி, (மரங்கள் பற்றி யெரிதலால்), கண்கள் குதறின - கண்கள் கலங்கப்பெற்றன; பறவை - பட்சிசாதிகள், வேலை குளித்தன - கடலில விழுந்திட்டன; குளிததிலாத - அவ்வாறு விழாதபறவைகள், பதறின பதைதத - மிகவுந்துடிதது, வானில் பறந்தன - வானிற் பறக்க ஆரம்பித்து, பறந்து - சிறிதுதூரம்பறந்து, பார் வீழ்ந்து - (மேலேபறக்கமுடியாமற்) பூமியிலே விழுந்து, சிறையை உதறின - சிறகுகளைபுதறிக்கொண்டு, மீள - பின்னும, ஒடுக்கின - (அச்சிறகுகளை) ஒடுகிக்கொண்டனவாய், உலந்துபோன - அழிதுபோயின; (எ - து.)

அநுமான் மரங்களைப் பிடுகியெறிந்ததனு லுண்டான சம்பிரமத்தினால் மிருகங்களும் பட்சிகளும் நிலைகலங்கி வருந்திப் பலவகையாய் அலமரலை யடைத்தன வென்பதாம். பி - ம்:—[1]மறிந்து. [2]உலர்ந்து. (சூ)

சூ.—சிலபறவைகளின் நிலை.

தோட்டொடுந் துதைந்த தெய்வ மரந்தொறும் தொடுத்த புட்டங்
கூட்டொடுந் துறக்கம் புக்க குன்றெனக் குவவுத் திண்டோள்
சேட்டகன் பரிதி மார்பன் சீறியுந் [1]தீண்ட றண்ணென்
மீட்டவன் கருணை செய்தாற் பெறும்பதம் விளம்பலாமோ.

(இ - ள.) தோட்டொடும் துதைந்த - இதழ்களோடுகூடிய மலர்களோடு நிறைந்த, தெய்வ மரம் தொறும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள மரங்களின் மீ தெல்லாம், தொடுத்த - கட்டப்பட்டுள்ள, தம் கூட்டொடும் - தாது கூடுகளுடனே, குன்று என குவவு திண் தோள் - மலைபோலத் திரண்ட வலிய தோள்களையுடைய, சேடு அகல் பரிதி மார்பன் - அழகோடு பரந்த சூரியன் போல் விளங்குகின்ற மார்பையுடையவனான அநுமான், சீறி தீண்டல் தன்னும் - கோபித்துத் தொட்டதனாலும், புள் - பறவைகள், துறக்கம் புக்க - சுவர்க்கலோகததை யடைந்தன; (என்றல்), அவன் - அவ்வநுமான், மீட்டு - (கோபத்தை) மாற்றி, கருணை செயதால - அருள்புரிந்து பரிசித்தாலுனால், பெறும் - அடையக்கூடிய, பதம - பதவியை, விளம்பல் ஆமோ - (நம்மாற்) சொல்ல முடியுமோ? [மிகப்பெரும்பதவி கிடைக்கு மென்றபடி]; (எ - து.)

அநுமான் மரங்களைப் பிடுகி மேலெறிந்தபோது, அம்மரங்களி லிருந்த பறவைகள் தமதுகூட்டோடும் வானுலகத்திற் சேர்ந்ததை வருணிப்பது, இக்கவி. அநுமான் கோபத்தோடு பரிசித்ததன் பயனாக

வே, பறவைகட்குச் சுவர்க்கலோகம் கிடைத்தது என்றால், அவ்வாறு கொன்னாமல் அருளுடனே பரிசித்திருந்தால் அவைகட்குப் பெரும்பதவி கிடைப்பது நிசசய மென்ற கைமுதிகநியாம் படக் கூறியது - தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணியாம் பி - ம்.—[1]தீண்டவல்லான்.

(சாட)

சசு.—சீதை தங்கியிருந்த மரமொன்றும் அழிக்கப்படாதிருத்தல்.

பெர்ய்ம்முறை யரக்கர் காக்கும் [1]புள்ளுறை புதுமென் சோலை
விம்முறு முள்ளத் தன்ன மிருக்குமவ் [2]விருக்க மொன்று
மும்முறை யுலக மெல்லா முற்றுற முடிவ தான,
[3]வம்முறை யையன் வைகு மாலைய நின்ற தம்மர.

(இ - ள்.) பொய் முறை அரகர் காக்கும் - பொய்மையையே ஒழுக்க மாகக்கொண்டுள்ள இராட்சதர்கள் பாதுகாக்கின்ற, புள் உறை புது மெல் சோலை - பறவைகள் வசிக்கின்ற புதுமையையுடைய [அதிசயிகத்தகக] கண்ணுக்கினிய அந்த அசோகவனதில், விம்முறும் உள்ளத்து அன்னம் இருக்கும் - வருந்திக்கொண்டிருக்கின்ற மனதையுடைய அன்னப் பறவை போன்ற சிதாபிராட்டி தங்கியிருக்கின்ற, அ விருக்கம் ஒன்றும் - அந்தமரம் ஒன்றுமாததிரம், மு முறை உலகம் எல்லாம் - மூன்றுவகைப்பட்ட உலகங் கள் முழுதும், முற்றுற முடிவது ஆன - அழியும்படி முடிவுபெறுகின்ற, அ முறை - அக்காலத்தில் [பிரளயகாலததில்], ஐயன் வைகும் - திருமால் தங்கு கின்ற, ஆல் என - ஆலமரம்போல, நின்றது - ஊறுபடாமல் நிற்பதாயிற்று.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்; ஈற்றசையுமாம். மற்றைமரங்களெல்லாம் அழிய, பிராட்டி தங்கியிருந்த மரம்மாததிரம் அழியாமலிருப்பதற்கு - யாவும் அழியும் பிரளயகாலததில் திருமால் பள்ளி கொள்ளுமாறு ஆல்மாததிரம் நிற் பதை உவமை கூறினர். பி - ம்:—[1]புள்ளுறு தூமென்சோலை. [2]இருகை யொன்றும. [3]அம்முறையமரனவைகும.

(சசு)

சரு.—சூரியோதய வருணனை.

உறுசுடர்ச் [1]சூடைக் காசவ் வுயிரினை யுயிரொப் பாணுக்
கறிகுறி யாக விட்டா ளாதலான் வறிய ளந்தோ
செறிகுமுற் சிதைக் கென்றோர் சிகாமணி தெரிந்து வாங்கி
யெறிகட லீவ தென்ன வெழுந்தன னிரவி யென்பான்.

(இ - ள்.) 'உறு சுடர் - மிக்க வொளியையுடைய, சூடை காசு அ உயிரினை - உயிரோடு சிறந்ததாகிய சூடாமணியை, உயிர் ஒப்பாளுக்கு - பிராண காயகளுக்கு, அறிகுறி ஆக - (தனனை அநுமான் கண்டதற்கு) அடையாளமாக, விட்டாள் - (சீதை) கொடுத்தனுப்பிவிட்டாள்; ஆத லால்— அந்தோ - ஐயோ! வறியன் - (இப்போது) ஓராபரணமும இல் [illegible], என்ன - என்று நினைத்து, எறி கடல் - அலையெறியுக் [illegible], செறி சூழல் சிதைக்கு - நெருங்கிய கூந்தலையுடைய

சேதாபிராட்டிக்கு; தூர் சிகாமணி - ஒப்பற்ற சிகையிலணிந்து கொள்ளுதற்கு உரிய இரத்தினத்தை, தெளித்து வாவி - ஆராய்ந்து தேடி வாவி, ஈவது என்ன - கொடுப்பதுபோல, இரவி என்பான் - சூரியன், எழுத்தனன் - (அக் கடலினின்று) தோன்றினான்; (எ - று.)

கடலிலிருந்து இயற்கையாகச் சூரியன் எழுந்ததை, கவி, 'தன்மகளான லக்ஷ்மீதேவியின் அபிசமான சேதாபிராட்டி தன்னிடத்து இருந்த ஆபரணம் களெல்லாம் மூன்னமே கழற்றியெறிந்துவிட்டு மிசமாகவைத்துக்கொண் டிருந்த சூடாமணி யொன்றையும் இப்போது தன்னை அநுமான்கண்டதற்கு அறிகுறியாகக் கொடுத்துவிட்டுத தான் ஓராபரணமுமில்லாமல் வறியனாய் விட்டனனே! என்ற இரக்கிச சமுதிராசன் ஒருசூடாமணியைக் கொடுத் தனன்போலும்' என வருணித்தார்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சூடைக் காசு, சிகாமணி - ஒரு பொருளன. செறிகுழல் - சடையாகச செறிந்த கூந்த லென்னலாம். பி - மீ:—[1]சூடைக்காசுக்காசினையுயிரோப்பாளுக்கு, சூடைக் காசையுயிரினுகருயிரோப்பாளுக்கு. (சஅ)

சசு.—மாங்கனலையெல்லாம் அழித்துவிட்டு அநுமான் தலையே நிற்றல்.

தாழிரும் பொழில்க ளெல்லாந் தடைத்தொரு தமிய னின்ற
ஊழிவே டெழு காடு [1]ழளக்கவ னெனலு மாரு
ழூழியி னெவ ணின்ற வருவரைக் காசு மொத்தா
ஞாழியி னிறுதிக் காலத் தருத்திர மூர்த்தி [2]யொத்தான்.

(இ - ன்.) தாழ் இரும் பொழில்கள் எல்லாம் தடைத்து - நெழுத்த பெரிய சோலை முழுவதையும் அழித்து, ஒரு தமியன் நின்றான் - தான் ஒரு தனியேநின்ற அநுமான்,—எழினோடு எழு காடும் - மேலேழ் கீழேழ் என்ற பதினுக்கு உலகங்களையும், அளக்கவன் - (தனது இரண்டு திருவடிகளினு லும்) அளந்துகொண்டவனை நிரிலிக்கிரமூர்த்தி, எனலும் ஆனன் - என்று சொல்லுதற்கும் தக்கவனுனன்; ஆழியின் மேலவன் நின்ற அரு வரைக்கு அரசு உம் ஒதான் - பாற (கடல் கடைகையில் அச்) சடலின் மேலே (கடை கிற மத்தாக) நின்ற (அவ்வுகாணுதற்கு) அரிய பெரிய மலையாகிய மந்தரமலை யையும் போன்றனன்; ஊழியின் இறுதி காலத்து உருத்திரமூர்த்தி ஒத்தான்- கற்பாந்தகாலத்தில் உலகதனையெல்லாம் அழித்திட்டு நிற்கின்ற உருத்திரமூர்த் தியையும் போன்றனன்; (எ - று.)

அப்போது தனியே நின்ற அநுமானுக்கு மிகப்பேருருவம் கொண்டதனல் நிரிலிகிரமூர்த்தியும், அரகராகிற சடலைக் குழப்பப்போவதனல் மந்தர மலையும், எல்லாவற்றையும அழிதலிற்றலால் உருத்திரமூர்த்தியும் உவமை யாவ ரென்க. பி - மீ:—[1]லோகமனத்தவனென்னலானன். [2]ஒப்பான். (சசு)

சூ.—அநுமானைக்கண்டு அஞ்சிய அரக்கியர் அவனைத்தூற்றுச் சீதையை விளவுதல்.

இன்ன நிகழும் வேலை யாகிய வெழுந்து பொங்கிப்
பொன்மலை யென்ன நின்ற புனிதனைப் புகன்று நோக்கி
யன்னையீ தென்னை மேனி யார்கொலென் றச்ச முற்றார்
நன்னுத றன்னைநோக்கி யறிதியோ நங்கை யென்றார்.

(இ - ள்.) இன்ன நிகழும் வேலை - இச்செயல்கள் நடக்கும்பொழுது, அரக்கியர் - (அதகு உறஙகிகிடந்த) அரகஙிமார்கள்,—எழுந்து - உறக்கத் தெளிந்து விழித்தெழுந்து, பொஙகி - (நிகழ்ந்தசெயலைகணடு) மனங கொதிதது, பொன் மலை என்ன நின்ற புனிதனை-பொன்மயமான மேருமலை போலப் (பெருந்தோற்றத்தோடு) எதிரில் நின்ற பரிசுததனுடைய அநுமானைக் குறிதது, 'அன்னை ஈது என்னை மேனி அம்மா! இவகுதானோன்றுவது என்ன வடிவம்! யார கொல் - இவர் யாரோ?' என்று புகன்று நோக்கி - என்றுசொல் லிக்கொண்டு (அவனைப்) பாரதது, அசசம் உற்றார் - பயஙகொண்டவர்க ளாய்,—(பிறகு), கல் நுதல்தன்னை நோக்கி - அழகிய நெற்றியையுடைய சீதையைப் பாரதது, 'நகைை - பெணணே! அறிதியோ - (இவனை இன்ன னென்ற நீ) அறிந்துள்ளாயோ?' என்றார - என்று விளவினாகள்; (எ - று.)

அநுமான் செய்த விஞ்சைமகிமையால் உறஙகிக்கிடந்த அரக்கியர்கள அத்துயிலினின்று நீஙகிக் கண்விழிதெழுந்து காம இருந்த அசோகவனிகை முழுதும் அலஙகோலமாய்க கிடப்பதையும் பெருவடிவதோடு அநுமான் நிற பதையும் கணடு, வியப்பும் அசசமும் ஒருஙகே கொணடு, அவனைக குறிததுச சீதையை விளவின ரென்க பொன்மலை யென்ன நின்ற புனிதன் - "காஞ்ச னாத்ரி கமநீயவிகரஹம் . மாருதிம்" என்று அநுமானைபபற்றிய தியானஸ் லோகத்தில் வருதல் காண்க. அன்னை - 'அமமா' என்பதுபோல அச்சமும வியப்பும் குறிகளும் இடைசசொல். மூன்றுமடிக்கு, அரக்கியா திரி சடையை நோக்கி விளவியதாகப் பொருளுரைததல் முதலாலுருகு ஒவ்வாது.

சூ.—சீதாபிராட்டி கூறும் உத்தரம்.

நீயவர் நீய செய்த நீயவர் தெரியி னல்லாற்
[1]தூயவா [2]துணித [3]லுண்டே [4]நம்முடைச் சூழ லெல்லா
[5]மாயமா னெய்த வம்மா னிளையவ னரக்கர் செய்த
மாயமென் றுரைக்க [6]வேயு மெய்யென மையல் கொண்டேன்.

இரண்டுகவிகள் - ஒருதொடா.

(இ ள்.) நீயவர் நீய செய்தல் - கொடுமையையுடைய அரக்கா கொடிய மாயததொழில்களைச செய்வதை, நீயவா தெரியின் அல்லால் - (அவ்வாறேப்போன்ற) கொடியவரே தெரிந்துகொண்டாற் கொள்ளலா மேயல்லாமல், நம்முடை சூழல் எல்லாம - (கொடிய அரகவர்ககத் தலைவியு) உகளுடைய மாயசசெயல்களேயெல்லாம், தூயவர் துணி

தல் உணடே - (என்னைப்போன்ற) நல்லவர் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல் கூடுமோ? [கூடாதென்றபடி]; ஆய மான் எய்த - (முன்பு கனத்தில் மாரீசனென்ற) அரக்கனுடைய மான்வடிவை கொண்டவன் (என்னெதிரில்) வர, அ மான் - அந்த மானைக்குறித்து, இனையவன் - இவ்விலட்சுமணன், 'அரக்கர் செய்த மாயம் - ராக்ஷஸர் செய்த மாயச்செயலாகும் (இது),' என்ற—, உரைக்க ஏ உம்-சொல்லச செய்தேயும், (அவனது வார்த்தையைநம்பாமல்), மெய என - (அதனை) மெய்யான மானென்றே, மையல்கொண்டேன் - (அதன்மீது) விருப்பங்கொண்டு (இராமனைப்பற்றித்தரும்படி) கேட்டேன்; (எ - று.)—'என்றனன்' என அடுத்தகவியோடு தொடரும்.

அரக்கருடைய மாயத்தைத் தெரியாமையினால்தான், எனக்கு இத்தகைய நேர்ந்தது: தெரியும்வல்லமையைப் பெற்றிருப்பேனையின், இனையபெருமான் வார்த்தையை நம்பி இவ்வாறான துன்பத்துக்கு இரையாகாமம் கலையின்றியிருந்திருப்பேனே, தீயஅரக்கவர்க்கத்தாருடைய மாயச்செயல் நீக்குணமுடைய நும்போலியரான அரக்கர்வர்க்கத்தாராலன்றி, என்போன்ற நற்குண முடையவரால் ஒருகாலும் தெளியமுடியா தென்பதாம். எனவே, இப்போது இக்குவத்து பேருருவத்துடன் தோன்றுகின்றவனும், மாயத்தினால் வேற்றுருக் கொண்டு வந்துள்ள அரக்கனேபோலுமென்று கூறியவாருயிற்று. அதுமானைப்பற்றி உணர்ந்திருந்தும் சீதை மனமார இவ்வாறு பொய்சொன்னது,—'உயிர்போகும் நிலை நேரிடுகையிற் பொய்சொல்லலாம்' என்ற தருமசாஸ்திரகர்கள் கூறுவதனாலாகு மென்பர்: "பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்த்த, நன்மை பயக்குமெனின்" என்ற திருக்குறளும் இங்குக் கருதத்தக்கது. பொதுவாகக்கூறிய முன்னிரண்டடிகளைத் தன்னுடைய வரலாற்றையே எடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டு பின்னிரண்டடிகளால் சமர்த்திக்கிறது - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியின்பாற் படும். பி - மீ:—[1]தெரிதல். [2]உண்டோ. [3]நும்மூழை ச. [4]எயமானெய்தமானை. [5]வேறு. (சஅ)

சகூ.—அப்போது அநுமான் செய்தன்றமண்டபத்தைக் கண்டு அதனைப் பற்றியெழியக் கருதுதல்.

என்றன [1]ரக்கி மார்கள் வயிறலைத் திரியல் போகிக்
குன்றமு [2]முலகும் வானுங் கடல்களுங் குலைய வோட
[3]நின்றசெய் குன்று கண்டா னீக்குவ லிதனை யென்னத்
தன்றடக் கைக ணீட்டிப் [4]பற்றினன் றுதை யொப்பான்.

(இ - ன்.) என்றனள் - என்று (சீதாபிராட்டி அரக்கியர்க்கு மறுமொழி) கூறினள்; (அதுகேட்டு), அரக்கிமார்கள்—, வயிற அலைத்து - வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு, திரியல் போகி - (பேரச்சத்தினால்) நிலை குலைந்து, குன்றமும் உலகும் வானும் கடல்களும குலைய ஓட - மலைகளும் இச்சிலவுலகமும் வானமும் சமுதரங்களும (அப்போது உண

டான அதிர்ச்சியினால்) கடுக்கும்படி ஓடா நிற்க,—தாதை ஒப்பான்-(வலிமையில் தனது) தந்தையான வாயுதேவனே யொப்பவனான அநுமான், நின்ற - (அங்கு) உள்ள, செய் குன்று - செய்குன்றத்தை, கண்டான் - பார்த்து, 'இதனை—, நீக்குவல் - ஒழிதலுவிடுவேன்,' என்ன - என்று நினைத்து, தன் தடக்கைகள் மீட்டி - தனது பெரியகைகளை மீட்டி, பற்றினன் - (பிடுங்கியெறிவதற்காக அதனை) உறுதியாகப் பிடித்தனன்; (எ - று.)

சீதாபிராட்டி அநுமானைக்குறித்துத் தனக்கு யாதொன்றுந் தெரியாதென்று சொல்லிவிடவே, அரக்கியர் அவ்வநுமானது தோற்றத்துக்கு மிகவும் அஞ்சி மலைமுதலியன அதிரும்படி நிலைகுலைந்து ஓடினராக, அநுமான் அங்குப்புலப்பட்ட செய்குன்றைப் பிடுங்கி யெறியுமாறு கருதி அதனை வலியப்பற்றின னென்பதாம். செய்குன்று - விநோதார்த்தமாக மலைபோலச் செய்யப்பட்டிருப்பது. அரக்கியர் சீதாபிராட்டியினிடம் அநுமானைக்குறித்து வினவ, அப்பிராட்டி 'பாம்பின் காலைப்பாம்பே அறியுமாறுபோல, அரக்கர் மாயம் நும்போல்வார்க்குத் தெரியுமேதவிர என்னைப்போன்றவர்கட்குத் தெரியுமோ? தெரியவே தெரியாது' என்ற மறுமொழி சொல்லிவிட, அதுகேட்ட அரக்கியர் அஞ்சி எல்லாத்திசைகளிலும் ஓடினராக, அவர்களிற் சிலர் அநுமான் இத்து பிராட்டியினுடன் பேசிவிட்டு அசோகவனிகையை அழிதலுத் தோரணவாயிலில் தங்கியுள்ள செய்தியை இராவணனிடம் தெரிவிக்க, தோரணத்தின்மீதிருந்த அவ்வநுமானைப் பொருது வெல்லும்படி கிங்கரரென்னும் வீரர்களை அவ்விராவணன் ஏவினனென்று, ஸ்ரீவால்மீகத்திற் கூறியுள்ளது. பி - ம்:—[1]அரக்கர்மாதர். [2]வானம்மண்ணும். [3]நின்றதோர்சமித்தை, நின்றதோர்செம்பி. [4]மறித்தனன்.

(சுசு)

ரூ.—இதுமுதல்முன்றுகவிகள் - கவிக்கூற்று: அச்செய்குன்ற மண்டபத்தின் வருணனை.

கண்கொள வரிது மீது [1]கால்கொள வரிது திண்கா
லெண்கொள [2]வரிதி ராவு மிருள்கொள வரிது [3]மாக
விண்கொள நிவந்த மேரு வெள்குற வெதும்பி யுள்ளம்
புண்கொள வுயர்ந்த திப்பார் பொறைகொள வரிதுபோலாம்.

(இ - ன்.) (அச்செய்குன்று), கண் கொள அரிது - (உண்மைமேலே நேரேசயம்பட வைமாதிருத்தலால் எவராலும்) கண் கொண்டு பார்க்க முடியாது: மீது கால கொள அரிது - (காவற்நிறப்பினால்) அதனிடத்து (எவராலும்) கால் வைக்கவும் முடியாது; திண கால் எண கொள அரிது - (அசெய்குன்றிலுள்ள) வலிய தூணகளை எணணிக கணக்கிடுதலும் (எவர்க்கும்) அரியது; இராவும் இருள் கொள அரிது - இராப் பொழுதிலும் இருளினால் கொள்ளமுடியாது; மாகம் விணகொள நிவந்த மேரு - மிகப்பெரிய ஆகாயத்தினிடமெலலாக கொள்ளும்படி உயர்ந்துள்ள மேருமலையானது, வெளகுற - காணம் அடையும்படியும், உள்ளம் வெதும்பி புண கொள - மனம் நொந்து புணபடும்படியும், உயர்ந்தது—; இ பார் பொறை கொள அரிதுபோல் ஆம் - இந்தப்பூமி

யும் (அதன்) பெருஞ்சுமையைத தாங்குவதென்பது முடியாத செயல் போலும்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]கார். [2]அரிதரோ. [3]ஈதவின். [4]பொறை கொளவெளிதுபோலாம். (இ0)

ஈக. பொக்கொளி [1]கெடொ ளீட்டிப் புதியபால் பொழிவ தொக்குந்
திக்களே ஈக்கு கின்ற விருளெலாம் [2]வாரித் தின்ன
வுக்கைபத் திரட்டி யான்ற வூணையா ழழகு மானப்
பங்கயத் தொருவன் றானே பசும்பொனும் படைத்த தம்மா.

(இ - ன்.) (அன்றியும், அசசெய்குன்று),—கெடொ ளன் - பலவான்கள் [பதினேழ்து ளன்கள்], பொக்கு ஒளி - மேன்மேல் விஞ்செருகின்ற பிரகாசத்தை, சுட்டி - சம்பாதித்து, புதிய பால் பொழிவது ஒக்கும் - புதியபாலைச் சொரிவதுபோன்ற [நிலாவை வீசுகின்ற], திகளே - சந்திரனையும், ஈக்கு கின்ற - நீண்டுவதான, இருள் எலாம் - (களங்கமெனப்படுகின்ற) இருட்டு முழுவதையும், வாரி தின்ன - அள்ளித்தின்னும்படி, [போக்கும்படி], அம் கை பத்து இரட்டியான்தன் ஊணையால் - அழகிய இருபது கைகளையுடைய வனான இராவணனது கட்டளையிலை, அழகு மான - அழகு பொருந்தும் படி, பசுமையதது ஒருவன் - (திருமாலின் நாபீ) கமலத்தை வாழிடமாகவுடைய பிரமதேவன், தானே - (வேறொருவரை எவாமல்) தயமாகவே, பசும் பொனும் படைதத-பசும்பொன்னினாலே செய்ததாகும்; (எ - று.)—அம்மா-லியப்பிடைசசொல்: அசசெய்குன்றின் ஒளிசிறப்பை வியத்தவாறு.

சுக்கிலபட்சத்துப் பிரதமைமுதல் நினைதோறும் ஒவ்வொரு கலையாகப் பூர்ணிமையளவும் வளர்ந்து ஒளிபெற்று நிலவை வீசுதலால், பூர்ண சந்திரனை 'பொகொளி கெடொளீட்டிப் புதியபால் பொழிவ தொகுக் திகள்' என்றார். அப்படிப்பட்ட சந்திரனிடத்தும் நீள்காதி பற்றியுள்ள களங்கமாகிய இருளையெல்லாம் தன்னொளியிருளியாற் போக்குவதை எனை அசசெய்குனறின் ஒளிமிகுதி கூறியவாறு. சந்திரனுக்கும் போக்குதற்கு அரிய செறிந்த இருளையெல்லாம் போக்குவது இமமண்டபமென முதலிரண்டடிதட்குக் கருதுதற் கூறனாரு முளர். பி - ம்:—[1]கெகொடீட்டி, கெடொரபு கெகொளீட்டி. [2]வாரிதின்ற. (இக)

ஈஉ. தூணெலாஞ் சுடருஞ் காசு [1]சுற்றெலா முத்தஞ் சொன்ன
பேணெலா மணியின் [2]பத்தி பிடரெலா மொளிகள் விம்மச்
சேணெலாம் விரியுங் கற்றைச் சேயொளிச் செல்வற் கேயும்
பூணெலா மெம்ம னோரார் புகழலாம் புதுமைத் தன்றே.

(இ - ன்.) (அத்தச்செய்குன்றில்), தூண் எலாம் - தூண்போலச் செய்துத்தாயமைந்த விடத்தெலெல்லாம், சுடரும் காச - ஒளிவினைகு கின்ற இரத்தினத்தினு லியன்றவை; சுற்று எலாம் - (அதன்) சுற்றுப் பக்கமெல்லாம, முத்தம சொன்னம் - முத்துக்களாலும் சொர்ணதாலும் இயன்றவை; பிடர் எலாம் - பின்பக்கமெல்லாம், பேணல் ஆம் மணி ழுன் பத்தி - விரும்புதற்கு இடமான இரத்தினவரிசை வரிசையாலியன்

தலைவ; (இவ்வாறு), ஒளிகள் விமல - பிரகாசங்களை மிகுதலால், (அம்மண் டபமானது), சேண் எலாம் விரியும் கதிரை சேய ஒளி செல்வதற்கு எ ஓம் - ஆகாயமுழுதும் பரவுகின்ற தொகுதியான சிவந்தஒளியையே செல்வ மாகக்கொண்ட சூரியனுக்கும், பூணல் ஆம் - ஆபரணமாக அணிதற்கு உரிய தாம்; (அவனைஞ் சிறப்புற்று இருததலால்),—எம் ஆனோரால் - எம்மைப் போன்றவர்களால், புகழல் ஆம புதுமைதது அன்ற - புகழ்ந்து சொல்லுதற்கு உரிய புதுமையை யுடையதன்று; (எ - று.)

பலவகை இரத்தினங்களாலியன்ற அத்தச்செய்குன்று பேரொளி வடிவ மான சூரியனுக்கும் விளக்கதைதத்தரும் ஓராபரணமாகுந் தன்மையாத லால், அதன சிறப்பைவருணித்துச சொல்லமுடியா தென்றவாறு. பி-ம்:— [1]சுற்றெலாமையுச, சுற்றெலாமற்ற. [2]பித்திப்பிடெலாம். (இஉ)

இகூ—இதுவும், அடித்த கவியும் - ஒருதொடர்: அநுமான் அம்மண்டபத்தை யேடுத்து இலங்கையின்மீது எறிந்து அழித்தல்.

வெள்ளியக் கிரியைப் [1]பண்டு வெந்தொழி லரக்கன் வேரோ
டுள்ளின னென்னக் கேட்டா னதற்[2]தொழிற கிழிவு தோன்றப்
புள்ளிமா மேரு வென்னும் பொன்மலை யெடுப்பான் போல
[3]வள்ளுகிர்த் தடக்கை தன்னுன் மண்ணின்றும் வாங்கி யண்ணல்.

(இ - ன்.) பண்டு - முற்காலததில், வெள்ளி அம் கிரியை - அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாசத்தை, வெம் தொழில் அரக்கன் கொடுந் தொழி லோனுடைய இராவணன், வேரோடு அள்ளினன் என்ன - வேரோடு பறித் தெடுத்தனனென்ற (உலகத்தார்) கூற, கேட்டான்-கேள்விப்பட்டவனும்,— அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவனுகிய அநுமான்,—அ தொழிற்கு இழிவு தோன்ற - அத்தச்செயலுக்குக் குறைவு உண்டாகும்படி, மா மேரு வென்னும புள்ளி பொன் மலை எடுப்பான்போல - மஹாமேருவென்ற சொல்லப்படும் பெருமையிற்பெற்ற பொன் மலையைப் பெயர்த்தெடுப்பவன்போல, வள் உகிர் தட கையின்னுல் - கூரிய நகங்களையுடைய (தனது) பெரிய கைகளால், மண ணின்றும் - தலையிலிருந்து, வாங்கி - பெயர்த்தெடுதது; (எ - று.)—'விட் டான விலங்கைதன்மேல்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அநுமான் அச்செய்குன்றை பெயர்த்தெடுத்தது - வெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்தை இராவணன் பெயர்த்தெடுததைக் கேள்வியுற்ற, அத தொழிற்கு இழிவுதோன்றுமாறு அதனினும் பெரியதும் சிறந்ததுமாகிய மாமேருவென்னும் பொன்மலையைப் பெயர்த்தெடுத்ததுபோலு மென வரு வித்தார்: தந்துதிப்பேற்றவணி. இதனால், அச செய்குனறத்தின் பெருங் தோற்றமும் சிறப்பும் பெறப்படும். பி - ம்:—[1]பண்டை. [2]தொழிறகழிவு தோன்ற. [3]வள்ளுகிர்த்தடகைகீட்டி. (இஉ)

இச. விட்டன னிலங்கை தலைமேல் விண்ணுற விரிந்த மாடம்
பட்டன பொடிக ளான [1]பகுதிகள் பாங்கு நின்ற

சுட்டன பொறிகள் 'பின்னைத் 'துளங்கின ரக்கர் தாமும்
கெட்டனர் வீர ரம்மா பிழைப்பரோ கேடு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இலங்கைதன்மேல் விட்டனன் - இலங்காபுரியின்மீது எறிந்தான்; (அதனால்), விண் உற விரித்த மாடம் - வானத்தை யளாவும்படி பரவியிருந்த வீடுகள், பட்டன - மோதப்பட்டனவாய், பருத்தன - பிளவுபட்டு, பொடிகள் ஆன-பொடிகளாய்விட்டன; (மண்டபம் மாடங்களோடு மோதும் போது தோன்றிய), பொறிகள் - நெருப்புப்பொறிகள், பக்கு கின்ற சுட்டன - பக்கங்களிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் சுட்டெரித்தன; பின்னை - பின்பு, வீரர் அரக்கர்தாமும்-(எதற்குங்கலங்காத) ராக்ஷஸ வீரர்களும், தளந் தினர்-அஞ்சி நடுங்கினவராய், கெட்டனர் - அழிந்தொழிந்தார்கள், அம்மா - ஆசசரியம்! கேடு சூழ்ந்தார் - (பிறாக்குத்) தீங்கு செய்வதையே எப்போதுஞ் சிந்திப்பவரான தீயோர், பிழைப்பரோ - (இத்தகதியினைப்பயனை யனுபவியாது) தப்புவார்களோ? (எ - று.)

அனுமானெறிந்த அசசெய்குன்றினால் இலங்கையிலுள்ள மாடமாளிகைகள் தகர்ந்து பொடிகளாக, அப்போது தோன்றிய நெருப்புப்பொறிகளாற் பக்கங்களிலுள்ள பொருள்களியாவும் சுடப்பட்டொழிய, அதனுள்ள ராக்ஷஸ வீரர்களும் அஞ்சி நடுங்கிக் கெட்டனரென்பதாம். அரக்கர் கெட்டொழிந்தனரென்ற சிறப்புப்பொருளை 'கேடுசூழ்ந்தார் பிழைப்பரே' என்ற பொதுப் பொருள் கொண்டு விளக்கியது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். பிழைப்பரோ - உயிர்தப்புவரோ எனினுமாம். அம்மா என்ற வியப்பிடைச்சொல் - அரக்கர்களும் இவ்வாறு ஆபதகாலம் சேர்ந்தது குறிதது வியத்தமையை விளகும். பி - ம் —[1]பரந்தன. [2]மீனத. [3]துளகின.

(இச)

நெடு.—பருவந்தேவர் அஞ்சியோடி இராமன்னைச் சரண்புகல்.

நீரிடு துகில ரச்ச நெருபபிடு நெஞ்சர் நெக்குப்
பீரிடு முருவர் தெற்றிப் பிணங்கிடு தாளர் பேழ்வா
யூரிடு பூச லார [1]வுளைத்தன ரோடி யுற்றூர்
பாரிடு [2]பழுவச் சோலை [3]பாலிக்கும் பருவத் தேவர்.

(இ - ன்.) பார் இடு பழுவம் சோலை பாலிக்கும் பருவம் தேவர் - லங்காபூமியில் வைதது வளர்த்துள்ள பெருஞ்சோலையை [அசோகவனத்தைப்] பாதுகாக்கின்ற ஆறுபருவகட்கும் உரிய தேவதைகள்,—நீர் இடு துகிலர் [துகில் இடுரோ] - உடுதத வஸ்திரததில்தானே சிறுநீர் விட்டுக் கொண்டவர்களும், அசசம நெருப்பு இடு நெஞ்சர் - பயமாகிய நெருப்பு மூளப்பெற்ற மனமுடையவர்களும், நெகு பீரிடும் உருவர்—(அநுமான் மரவகளைப் பிடுங்குகையில் தன்மீது மரக்கிளை முதலியனபடுதலாற்) பிளந்து இரத்தம்வடிகின்ற உடம்பை யுடையவர்களும், தெற்றி பிணங்கிடு தாளர் - (நடைதராமல்) பின்னிகொண்டு (ஒன்றோடொன்று) மோதுகின்ற கால்களையுடையவர்களும், பேழ் வாய் இடுபூசல் ஊர் ஓர

உளைத்தனர் - (தமது) நிறைந்தவாய்களிலும் செய்கின்ற பேராரவாரம் ஊரில் நிறையும்படி ஊளையிடுபவர்களுமாகி, ஓடி உற்றார் - ஓடி (இராவணனைச்) சமீபித்தார்கள்; (எ - று.)

ஆறு இருதுக்களுக்கு முரியவர்களாய் அந்த அசோகவனத்தைப் பாது காத்துக்கொண்டிருந்த தேவர்கள், பயாகினி மனத்திலே மூள, உடுத்த ஆடையில் நெருப்பு விட்டபடி கால்நடைதாமல் முட்டித்தள்ள அலறி ஊளை யிட்டவண்ணம் ஓடி இராவணனுள்ள இடத்தைச் சேர்ந்தனரென்பதாம் இவ்வாறு அவர்கள் ஓடிச்சென்றது இராவணனுக்கு அநுமானது செயலை யுணர்த்துதற்காக. பருவத்தேவர் - மேனில் முதலிய ஆறுபருவங்கட்கும் உரிய அதிதேவதைகளான தேவர்கள்: இத்தேவர்கள் இராவணன் எவ்வெப் போது எத்தன்மையதான பருவத்தை விரும்புகின்றானோ, அவ்வப் பருவத் தை அவன் விருப்பதற்கிணங்கி அவ்வப்போது உண்டாக்குவதன் பொருட்டு அத்தசசோலையைப் பாதுகாத்த வண்ணம் அருகுதானே வாழ்கின்றன ரென்க. இனி, எப்போதும் ஆறு இருதுக்களுக்கும் உரிய மலர் காய் கனி முதலியவற்றைத்தரும்படி ஆறு இருதுக்களுக்கு உரிய தேவதைகளும், இரா வணனிடத்து அச்சத்தினால் அருகு வாழ்கின்றனரென்னலுமாம். இராவ ணன் இருதுகளைத் தன் விருப்பத்தினபடி ஆட்டுவிக்குந் திறலுடையவ னென்பதை, மாரீசன் வதைப் படலத்தும் காணலாம். பி - ம்:—[1]உரைத்த னர். [2]பல்லச்சோலை. [3]பாரிசமும். (ருடு)

ஙஉ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - சென்றவர் அநுமான்செய்தியை இராவணனிடத்து முறையிடுதல்.

அரிபடு சிற்றத் தான்ற னருகுசென் றடியின் வீழ்ந்தார்
கரிபடு திசையி னீண்ட காவலா காவ லாற்றேங்
கிரிபடு குவவுத் திண்டோட் குரங்கிடை கிழித்து வீச
வெரிபடு தகிலி னெய்தி னிற்றது கடிகா வென்றார்.

(இ - ன்.) அரி படு சிற்றத்தான்தன அருகு சென்று - அரிதுபோகடும படியான [மிகை] கோபதாபத்தை கொண்ட இராவணனுடைய சமீபத்திற் போய், அடியின் வீழ்ந்தார் - (அவனது) பாதங்களில் விழுந்து, (அவனை நோக்கி), 'கரி படு திசையின் நீண்ட காவலா - திக்கஜங்கள் வாழ்கின்ற திசைகளின் எல்லை வரையிலும் தடையின்றிச் செல்லுகின்ற காவலையுடைய அரசனே! காவல் ஆற்றேம் - (இப்போது சோலையைப்) பாதுகாக்கும் வல் லமையற்றவர்களானோம்; கிரி படு குவவு திண்தோள் குரங்கு - மலைபோலத் திரண்டவலிய தோள்களையுடைய ஒரு குரங்கு, இடை கிழித்து வீச-சோலை யினிடையிற் புகுந்து (மரங்களை) முறித்து வீசுதலினால், கடி கா - (நாங்கள்) பாதுகாத்துவந்த சோலை, எரி படு தகிலின் - நெருப்புப்பட்ட ஆடைபோல, நொடியின் இற்றது - விரைவில் அழிந்திட்டது,' என்றார் - என்று கூறினர் (அதற்கேங்கி), (எ - று.)

அரிபலித்தம் - ''அரிஞனத்தால்'' என்றார் பெரியாரும். சிரிபலருக்கு என்ற இலைத்து, மலையில்வாழும் தன்மையுள்ள குரகு எனினுமாம். பெருப்பிற்பட்ட தனில், விரைவில் அழிதற்கு உவமை. (கூ)

ஐஎ. சொல்லிட வெளிய தன்றுற் சோலையைக் காலிற் கையிற்
புல்லொடு தகரு மின்றிப் பொடிபட றூறிப் [1]பொன்னுல்
வில்லிடு [2]வோர் தன்னே வேரொடு வாங்கி வீசச்
சிலலிட மொழியத் தெய்ய விலங்கையுஞ் சிதைத்த தென்றார்

(இ - ன்.) (மீன்றும் அவர்ன் அவ்விராவணனே நோகி) 'சொல்லிட எளியது அன்று - அந்தகுரகு செய்த அரிந்தசெயல் எவரால்) சொல்லுதற்கு எளிபதலவு; சோலையை - அசோகவனதனை, காலின் - கால்களாலும், கையின - கைகளாலும, புல்லொடு தகளும் இன்றி புற்களும் (அவற்றின் மீது ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்) தூசியுங் கூட இராமல், பொடிபட றூறி - பொடியாம்படி அழித்து, பொன்னுல் விலஇடு வோரம்தனனே வேரொடுவாகவி வீச - பொன்னினுற் கட்டப்பட்டிருதலால் ஒளிவீசகின்ற செய்குன்றை அடியோடு பறித்து எறிந்ததனுல், தெயவம் இலைகையும் - தெய்வதத்தன்மையையுடைய இலங்காபட்டணமும், சில் இடம் ஒழிய - மிகச் சிறியபாகம் மாததிரம அழிபடாமல் நிற்க, சிதைத்தது - (பெரும்பாலும்) அழித்து விட்டது,' என்றார்—;(எ - று)

வோரம் செய்குன்றுதலை 'வீணடோடர்ந்த வேரக்கடம்மேற்புறத் தாயும் ..கிளிகள்'', ''வீசபொன்சுடரின்றவோரொன்று'' எனறவற்றுடு மறிக. அரக்காட்குவாழிடமான இலகாபுரியை 'தெய்வவிலங்கை' என்றார்; அரக்கரும்பதினெண்தேவகணைகளுன் ஒருவராதல் காண்க. பி-ம்:— [1]பொன்று. [2]ஓமந்தன்னை. (ஙூ)

ஐஅ.—அது கேட்டு இராவணன் பரிகசித்துக் கூறுதல்

ஆடகத் தருவின் சோலை பொடிபடத் தரக்கர் காக்குந்
தேடரும் [1]வேரம் வாங்கி யிலங்கையுஞ் சிதைத்த தம்மா
கோடா மொன்றே [2]கன்றி திராக்கதர் கொற்றஞ் [3]சொற்றன்
மூடரு மொழியா ரென்ன மன்னனு முரைவல் செய்தான்.

(இ - ன்.) (வந்த அந்தப்பருவததேவர்களை நோகி இராவணன்),—'கோடாம் ஒன்றே - ஒரு குரகுதானே, ஆடகம் தருவின்சோலை - பொன்மயமான விருட்சகனையுடைய சோலையை, பொடி படுத்த - சிருக்கி, அரக்கர் காக்கும் - ராகடவர்கள் பாதுகாத்து வருகின்ற, தேடு அரும் வேரம் - எவருத தேடினும் காணுதற்கு அரிய [மிக அபூவமான] செய்குன்றத்தை, வாங்கி - வேரோடுபிடுங்கி, இலங்கையையும் சிதைத்தது—இலகை நகரதையும் அழித்துவிட்டது; அம்மா - ஆசசரியம்! இது - இவ்வாற கூறியதான, இராக்கதர் கொற்றம் - இராகதர்களுடைய வெறறி, யான - மிகவுமை கனருயிருந்தது! சொறறல் - (இப்படிப்பட்ட) பேசசை, மூடரும மொழியா - (என்னைதிரில்) அறிவீனருஞ் சொல்லமாட்டார்கள்,' என்ன - என்று,

மன்னனும் - ராக்ஷஸராஜனை ராவணனும், மூறுவல் செய்தான் - பரிகாசமாகச்சிரித்தான்;(எ - று.)

முதலிரண்டடிகளால், பருவததேவர்கள் கூறியதை இராவணன் அநுவதித்து, இராக்ஷதர்க்கு நேர்ந்ததாகக் கூறிய தோல்வியைக்குறித்துப் பரிகசித்துக்கூறியபின அததேவர்களே நோக்கி 'உங்களைப்போல என்னெதிரில் இராக்ஷதர்க்குத் தோல்வி நிகழ்ந்த தென்று இப்படிப் பொயயாகப் பேசுவார் எவருமில்லை' என்று அததேவர்களின் பேசசை நம்பாமல் அவர்களை யதட்டின னென்க. பி - மீ:—[1]ஓமம். [2]கன்றிவ். [3]சொற்றமூடர்தம்மொழியே யென்னுமன்னவன். (இஅ)

நிகூ.—பருவதத்தேவர் அனுமான்திறத்தைப் பின்னும் வியந்து கூறுதல்.

தேவர்கள் [1]பின்னு மன்ன வதனுருச் சுமக்குந் திண்மைப்
பூவல யத்தை யன்றே புகழ்வது புலவா போற்று
[2]மூவரி னொருவ னென்று [3]புகலகினு முடிவி லாத
[4]வேவமக் குரங்கை பைய காணுதி யின்னே யென்றார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் - பருவத தேவர்கள். பின்னும்—, (இராவணனை நோக்கி), மன்ன - அரசனே! அதன் உரு - அநதக்குரங்கின் உடமபை, சுமக்கும் - தாஙகவல்ல, திணமை - வலிமையையுடைய, பூவுலயதனை அன்றே - பூமணடலதனையல்லவா, புகழ்வது - புகழவேண்டுவது! புலவர் போறறும் - தேவர்கள் வாழ்ததுகின்ற, மூவரின - திரிமூர்ததிகளிலே, ஒருவன் - ஒருவனுவன் (இவன்). என்று புகல்கினும - என்று கூறினாலும், முடிவுஇலாத (து) - (அக்குரஙகின் பெருமை) சொல்லி முடியாததாகும்; ஐயனேயே! அ குரஙகை - அநதக குரஙகின் வலிமையைக்குறிதது, ஏவம் - (காகைனகூறிய) இப்படித்தான் (என்பதை), இன்னே - இபபொழுதே, காணுதி - காண்பாய்,' என்றார் - என்று கூறினார்கள்; (எ - று.)

'பெருவலிமைபெற்ற அநதக்குரஙகைச சுமப்பதனால் இந்தப்பூமியையே புகழவேணடும்; அநதக்குரஙகின் வலிமையைக காணுடனவில் திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனே இவ்வாறு குரஙகின் வடிவுகொண்டு வந்தன்னா னென்று சொன்னாலும, போதாது; இப்படி அந்தகுரங்கு பெருவலிமைபடைத்துளளதென்பதை இனி நீ காணபாய்' என்று தமமைப் பரிகசித்துகூறிய இராவணனை நோகஙி அந்தப் பருவததேவர் கூறினரென்பதாம். புலவர்போற்றும் - வித்துவான்கள் கொண்டாடுகின்ற எனினுமாம். ஏவம் - இப்படித்தான் என்று பொருள்படுமவடமொழி யிடைச்சொல்: இனி, எவ்வமென்பதன் சிதைவு எனகொணடு, முடிவு இலாத ஏவம் என இயைதது - (இந்தக்குரஙகைத் திருமூர்த்திகளில் ஒருவனென்று சொல்வது) முடிவில்லாத துன்பத்திற்கே காரணம் [பொருததமற்றதாகும] என்று உரைப்பாரு முளர். பி மீ:—[1]மூன்னும் பின்னுந் தன்னுருச சுமக்குந் தண்மை. [2]மூவருமொன்றாய்நின்று.

*புகலினும். *ஏவமாமலைக்குரலைக்காணுறியின்னமென்றார், ஏவமா. மலைக் குஞ்சென்னைக்குரலுங்காணின்றுமென்றார். (இக)

கூ0.—அநுமான்அது கூறலாரம்.

மண்டலங் [1]கிழிந்த வாயின் மறிகடன் மோழை மண்ட
வெண்டிரை சமந்த மாவுந் தேவரு மிரியல் போகத்
தொண்டைவா யரக்கி மார்கள் குல்லையி னுடைந்து சோர
வண்டமும பிளந்து விண்ட தாமென வறுமை கூர்த்தான்.

(இ - ன்.) மண தலம கிழிந்த வாயில் மறி கடல் மோழை மண்ட - (அநிசசியினால்) பூமியினது கிழிபட்ட இடதனின் வழியாக அலைடங்கி யடிகின்ற கடலின கீர் மோழையாகப் பாய்தது நிறையவும், எண் திசை சமந்த மாவும் தேவரும் இரியல் போக-எட்டதிக்குகளோயுந் தாகுகின்ற திகஜங் களும் தேவர்களும (அஞ்சி) கிலேகெட்டோடவும,—தொண்டை வாய் அரக்கி மார்கள் வயிறு குல் உடைந்து சோர - கொவ்வைக்கனிபோற் சிவந்த அத ரதையுடைய அரகியர்கள் தமது வயிற்றிலுள்ள கருச் சிதைந்து தளரவும், அண்டமும் பிளந்து விண்டது ஆம் என - இத்தலவருண்டையே வெடித் துப் பிளவுபட்ட தென்னும்படி, அநுமன்—, ஆர்த்தான் - ஆரகாரஞ் செய்தான்; (எ - று)

தான் இருக்குமிடத்தையறிந்து அரக்கர் தன்னோடு பொரவரவேறு மென்ற கருதினால் 'இவ்வுலகவருண்டையே பிளவு பட்டதலையிய தசையோ!' என்ற கேட்பவர் நினைக்குமபடி அநுமான் போராரவாரஞ் செய்த தனால் பூமி கிழிந்து அவ்வாய்வழியாகக் கடல் நீர மோழைபாய, அஷ்டதிக் கஜகளும கலகி நிலைகெட, கர்ப்பிணிகளாகிய அரக்கியர் தம் கருச சிதையப்பெற்றன ரென்க. பி - ம்:—[1]கிழிந்தென்ன, கிழிதவாயில். (கூ0)

பொழிலிறுத்தபடலம் முற்றிற்று.

எட்டாவது

கிங்கர்வதைப்படலம்.

அநுமான் கிங்கரரென்னும் அரக்கரைக் கொன்ற செய்தியைக் கூறும் படல மென்பது, பொருள். 'கிங்கிலியர் வதைப்படலம்' என்ற சில பிரதி களிற் காணப்படுகின்றது.

க.—அநுமான்செய்த ஓரவாரம் இராவணனுடைய காதில் விழுதல்.

அருவரை முழையின் முட்டு மசனியி னிடிப்பு மாழி
வெருவரு முழக்கு மீசன் வில்லிறு மொலியு மென்னக்
குருமணி மகுட கோடி முடித்தலை குலுங்கும் வண்ண
மிருபது செவியி னூடு நுழைந்ததவ வெழுந்த வோசை.

(இ - ன்.) அரு வரை முழையில் முட்டும் - பெரிய மலையின் குகை யிலே போய்த்தாக்குகின்ற, அசனியின் இடிப்பும் - இடியின் முழக்கமும்,

வெருவரு ஆழி முழக்கும் - (பிரளயகாலத்தில்) அச்சமுண்டாம்படி தோன்று கின்ற கடலிலோசையும், ஈசன் வில் இறும் ஒலியும் - சிவபிரானது வில் ஒடி பட்டதனால் தோன்றிய ஓசையும், என்ன - ஒக்குமபடி, குரு மணி மகுடம் கோடி முடி தலை குலுகுகும் வணணம் - பருதத மணிகளழுதிய (பத்து) கிரீடங்களோ வரிசையாக அணிந்த மயிராமுடியையுடைய பதது தலைகளும் அசையும்படி, எழுந்த - (எகுகும்) பரதெழுந்த; அ ஓசை - (அநுமானது) அச்தக்கர்ஜ்ஜனையோசை, இருபது செவியினூடும் - (இராவணனது) இருபது காதுகளினும், நுழைந்தது—;(எ - று.)

இக்காரென்னும் பெயர்படைதத எண்பதினாயிரவரான இராக்கதர் பல் வகைப் படைக்கலகுகள்கொண்டு அநுமானைத் தாகுகி யெதிர்த்து நின்றபோது, அநுமான் "மகாபலவானான இராமர் வெல்கிறார், மகா பலவானான இலட்சு மணரும் வெல்கிறார்; இராகவரால பாதுகாக்கப்பட்டுள்ள சுகரீவ மகாராஜா வெல்கிறார், கோசல தேசத்துகுத தலைவராகி எளிதில் தொழில் செயய வல்ல இராமருக்கு அடியவன் நான்; அநுமானெனபது என்பெயர்; பகைவர சேனைகளை அறத்தொலைகக வல்லேன்; மாருதனது புதல்வன் யான. ஆயிரக கணக்கான மரங்களையும் கறகளையும் எறிது பொருகிற என்னுடனே போரில் ஆயிரமிராவணரகளாலும் எதிரநிற்க முடியாது; இவ்விலகுகாபுரியை உபதரவித்து சீதாபிராட்டியைச சேவிதது எல்லாவரகளும் பாரதது கொண்டிருக்கையில் தானே வந்தகாரியம் கைகூடபபெற்றவனுய் மீணடு செல்லப் போகின்றேன்" எனறு வாலினும் பூமியிறபுடைததவணணம பெருஞ்சத்தமுண்டாகுமபடி காஜ்ஜித்தா னெனறு ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் கூறியுள்ளார.

அநுமானது கர்ஜ்ஜனையொலிக்கு - மலைகளுகையில்தாக்கும் இடியி னோசையும், பிரளயகாலததிற பொகுகுங் கடலினொலியும், இராமபிரான் முறித்த சிவதனுசினொலியும் உவமையாம். அவ்வொலி இராவணனும் அச சததினால் தலைகுலுகுகுமபடி இருந்த தென்க. நுழைந்ததவ்வெழுந்தவோசை-பிராசம்.

(க)

உ.—அநுமானைப்பற்றிக் கொணருமாறு இராவணன் பலரை யேவுதல்.

புல்லிய முறுவ லோன்றப் பொருமையுஞ் சிறிது பொங்க
வெல்லியி லாற்றல மாக்க ளெண்ணிறந் தாரை யேவி
வல்லியி னகலா வண்ணம் வானையும் வழியை மாற்றிக்
கொல்லலீர் குரங்கை கொய்திற்பற் றுதிர கொணாதி ரென்றான்.

(இ - ன்.) (இராவணன்),—புல்லிய முறுவல் தோன்ற - புன்சிரிப்பு உண்டாகவும், பொருமையும் சிறிது பொங்க - பொருமைகுணம் சிறிது தோன்றவும், வல்லி இல் ஆறறல் மாகுகள எண இறநதாரை ஏவி - வரம் பற்ற வலிமையையுடைய மிகப்பல வரகுகவீர்களே ஏவியனுபபி, 'அகலா வண்ணம் - (அக்குரங்கு) தப்பிப் போகாதபடி, வான் வழியையும் மாற்றி - ஆகாயமார்க்கத்தையும் தடுததுக்கொண்டு, நின்ற கொல்லலீர் - கொல்லாத

வச்சையர், குரங்கை—, வல்லேயின் - விரைவிலே, கொய்தின் - இலைசாய், பத்தரிச் சொணரிச் - பிடித்துகொண்டுவருகென்,' என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்; (எ - று.)

குரங்கு என்ற அலட்சியத்தாற் பரிகாசச் சிரிப்பும், அரக்கரிலும் இவ் வாறு பரிபவத்தை விளைத்தமையாற் பொருமையும் அநுமான் நிறத்து இரா வணனுக்கு கிழ்ச்சினை. அநுமான் மாதருவிடத்தினின்று இலங்கையின் செய்தியை யறிந்துசெல்லவந்த ஒற்றனுதலால், அவ்வாறு வந்த ஒற்றனைக் கொல்லுதல் முறைமையன்று என்பது பற்றியும், அவன் மூலமாகத் தன் மாதருன் செய்தியை உணர்க்குதியும் 'கொல்லலீர் குரனை கொய்தின் பற் றிரா கொணர்கி' என்று இவர்க்கு இராவணன் கட்டளையிடலாயினன். மாகதர் - இவரர. (உ)

ங.—அநுமானைப் பிடித்துக்கொணருமாறு பலவாக்கீர் புறப்படுதல்.

சூலம்வாண் முசலங் கூர்வே றுமரந் தண்டு பிண்டி.
பாலமே முதலா வுள்ள படைக்கலம் [1]பரித்த கையர்
காலமே யனைய மெய்ய ரகளிட மழிவு செய்யுங்
[2]காலமே லெழுந்த மூரிக் கடலெனக் கடிது செல்வார்.

(இ - ன்.) *சூலம் - சூலாயுதமும், வாள் - வாளாயுதமும், முசலம் - உலக்கையும், கூர்வேல் - கூரிய வேலாயுதமும், தோமரம் - தோமரமென்னும் ஆயுதமும், தண்டு - தண்டாயுதமும, பிண்டிபாலமே - பிண்டிபாலமும், முதல் ஆ உள்ள - முதலான, படைக்கலம் - ஆயுதங்களை, பரித்த - தாங்கிய, கையர் - கைகளையுடையவர்களும், ஆலமே அனையமெய்யர் - விடந்தனை யொத்துக் கறுத்த உடம்பையுடையவர்களுமான பல அரக்கர்கள்,—அவன் இடம் அழிவு செய்யும் காலம் - பூமிப்பரப்பு முழுவதையும் அழித்துவிடுதலை யுடைய பிரளயகாலத்தில், மேல எழுந்த - பொங்கியெழும்பின, மூரி கடல் என - வலிய கடல்போல, கடிது செல்வார் - (அந்த அநுமானைப் பிடித்து இராவணனிடம் கொணரும்பொருட்டு) விரைந்து செல்வாராயினர்; (எ-று.)*
—பி - ம்:—[1]படைத்தகையர். [2]காலமேயெழுந்த. (ங)

ச.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-ஒருதொடர்; அவ்வரக்கரின் வருணனை.

கானில மதனி னுண்டு போரென வகிலி னச்சொற்
றேனினுங் களிப்புச் செய்யுஞ் சிந்தையர் தெரிந்து மென்னிற்
கானினும் பெரிய தோளை கடலினும் பெரியர் கீர்த்தி
வானினும் பெரியர் மேனி மலையினும் பெரியர் மாதோ.

(இ - ன்.) (அவ்வரக்கர),—கானிலம் அதனின் - இச்சிலவுலகத்தில், போர் உண்டு என கவிலின் - போர் கிடமு மென்ற சொன்ன மாத்திரத தில், அ சொல் தேனினும களிப்பு செய்யும் சிந்தையர் - அச்சொல் மதுவையுண்டால் தோன்றும் களிப்பைவிட மிக்க களிப்பைச் செய் கின்ற மனத்தையுடையவர்கள்; தெரிந்தும் என்னின் - (அவர்களின் தன்

மையைத்) தெரிந்து அறிவிப்போமென்றால்,—கானினும் பெரியர் - (ஒருக் கம் பரப்பு முதலிய வற்றால்) காட்டைக காட்டிலும் பெரியவர்; ஓசை கடலி னும் பெரியர் - (அவர்கள் செய்யும்) ஆரவாரத்தாற் கடலினும் விஞ்சினவர்; கீர்த்தி வானினும் பெரியர் - (தமது) புகழால் ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் பெரியவர்; மேனி மலையினும் பெரியர் - உடம்பின் தோற்றத்தினால் மலை யைக்காட்டிலும் பெரியவர்; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

அவ்வரக்கரின் பரப்பு முதலியவற்றிற்கு உலகத்திற் பெரும்பொருள்க ளாகிய காடுமுதலியனவே உவமையாவதல்லது வேறு உவமைப்பொருள் இல்லை யென்க. 'பெரியர்' என்ற சொல் பலமுறைவந்தது - கொற்போதுட் பின்வருநிலையணி. (சு)

இ. திருகுறும் சினத்துத் தேவர் தானவ ரென்னுந் தெவ்வு, நிருகுறும் பெறிந்து நின்ற விசையினர் வசையென் [1]றெண்ணிப், பொரு [2]குறும் பொன்று வென்று புணர்வது [3]பூவுண் வாழ்க்கைக, யொருகுறுங் குரங்கென் றெண்ணி நெடிதுகா ணுழக்கு நெஞ்சர்.

(இ - ள்.) (அன்றியும),—திருகுறும் சினத்து - மாறுபாடு கொண்ட கோபத்தையுடைய, தேவர் - தேவர்களும். தானவர் - அசுரர்களும், என் னும் - என்று கூறப்படுகின்ற, தெவ்வர் இரு குறும்பு - பகைவராகிய இரு வகைக் குறும்புகளையும், எறிந்து நின்ற - ஒழித்துள்ள, இசையினர் - கீர்த் தியையுடையவர்; 'பொரு குறும்பு ஒன்று வசை என்று எண்ணி-(தம்மோடு) பொருகின்ற ஒரு சிறுபகை (யிருப்பதும்) பழிப்பென்று நினைத்து, வென்று புணர்வது - (அதனைப்போக்கி) வெல்லுமாறு கோந்திருப்பது, பூவுண் வாழ்க்கை ஒரு குற குரங்கு - பூமுதலியவற்றையுண்டு வாழ்தலையுடைய [சாகபட்சியான] அற்பமாகிய ஒரு குரங்காகும,' என்று எண்ணி - என்று நினைத்து, நெடிது காண் உழக்கும் - மிகவும் வெட்கத்தால் வருந்துகின்ற, நெஞ்சர் - மனத்தையுடையவர்; (எ - று.)

தேவர் அசுரர் என்ற இவர்களையே அறபப்பகையாக எண்ணி எளிதில் வென்ற அவ்வரக்கர்களுக்கு, இப்போது ஒரு அற்பசருகுகுடன் பொரும்படி சேர்ந்ததே யென்று நினைக நினைக்க நாணம மிகுதியாகத தோன்றுமென்க. குறும்பு - சிறுபகை. பூ - இலை முதலிய சாகபதாதத்தைக்கு உபலட்சணம். மாமிசத்தை மிகுதியாகவுண்ணுதலால் 'பிசிதாசனர்' என்று பெயரபடைத்த அரக்கர்களுக்கு வேறு பகையன்று என்பதை விளக்க, 'பூவுண்வாழ்க்கை குரங்கு' எனப்பட்டது. பி - மீ.—[1]எண்ணப. [2]பொருகுறும்பென்றுவென்று. [3]பூவின். (இ)

ஈ. கட்டிய வாள ரிட்ட கவசத்தர் கழலர் திக்கைத
தட்டிய தோளர் மேகந் தடவிய [1]கையர் வாளை
யெட்டிய முடியர் [2]தாளா லிடறிய பொருப்ப ரீட்டிக்
கொட்டிய பேரி யென்ன மழையெனக் குமுறுஞ் சொல்லார்.

(இ - ள்.) கட்டிய வாளர் - (அரையிற்) கட்டிய வாளாயுதத்தை இட்ட கவசத்தர் - (உடம்பிலே) தரித்த கவசமுடைய

வர்கள்; (இட்ட) கழலர் - (காலிற்) பூண்ட வீரக்கழலையுடையவர்கள்; நிகை தட்டிய தோளர் - நிகைகளினெல்லையை முட்டிய தோள்களையுடையவர்கள்; மேரும் தடலிய கையர் - மேகத்தைப் பரிசிக்கவல்ல கைகளையுடையவர்கள்; கானை எட்டிய மூடியர் - ஆகாயத்தின் மேலெல்லையை முட்டுகின்ற தலை யையுடையவர்கள்; தானான் இடறிய பொருப்பர் - கால்களால் இடறிய மலை களையுடையவர்களை [மலைகளைக் கால்களால் இடறித்தள்ளக்கூடியவர்கள்]; ஈட்டி கொட்டிய பேரி என்ன மழை என குமுறும் சொல்லர் - ஒருங்கே சேர்ந்து முழக்கப்பட்ட பேரிகைபோலவும் மேகத்தின் இடிபோலவும் முழங்குகின்ற சொற்களையுடையவர்கள்; (எ - து.)—பி - மி:—[1]உடலர். [2]தாளின். [3]நீட்டிக. (க)

எ வானவ ரெறிந்த தெய்வ [1]வடுபடை வடிகணன் மற்றைத்
தானவர் குரக்க வேகித் தழும்பொடு தயங்குந் தோளர்
யாவையும் பிடியும் வாரி யிடுங [2]கய வாய [3]ரின்ற [கண்ணர்.
[3]கூவெண் பிறையிற் றோன்று மெயிற்றின ரெதிர்க்குங்

(இ - ள.) வானவர் எறிந்த தெய்வம் அடு படை வடிக்கள் - தேவர்கள் பிரயோகித்த தெய்வதத்தன்மையுள்ள கொல்லுகல்ல ஆயுதங்களாலுண்டான தழும்புகளும், மற்றை தானவர் குரக்க எறி தழும்பொடு - (அதனேகாலும்) வேறான அசுரர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதங்களின் தழும்புகளும், தயங்கும் - விளங்குகிற, தோளர் - தோள்களையுடையவர்கள்; யாவையும் பிடியும் கரி இடும் கய வாய - ஆனையாவைகளையும் பெண்யானைகளையும் கரியுண்ணு கின்ற பெரிய வாயையுடையவர்கள்; என்ற கூன் வெள் பிறையின் தோன் றும எயிற்றினர் - புதிதாகத் தோன்றிய [இளைய] வளைவுள்ள வெண்மை யான பிறைச்சந்திரன்போற காணப்படுகின்ற பற்களையுடையவர்கள்; கொதிக் கும் கண்ணர் - கோபம் பொங்குகின்ற கண்களையுடையவர்கள்; (எ - து)

கூன - குறிப்புப் பெயரெச்சம். பி - மி:—[1]படையில. [2]பிலவாய. [3]கூனல். (எ)

அ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்; அரக்கவீரர் படைக்கலங் கொண்டு போர்செய்யச்செல்லுதல்.

சக்கர [1]முலக்கை தண்டு தாரைவாள் [2]பரிகஞ் சங்கு
மூறகர முசுண்டி [3]பிண்டி பாலம்வேல் சூல முட்கோல்
பொற்கரக் குலிசம் பாசம புகர்பழு [4]வெழுபொற் குந்தம்
விற்கருங் கணிவிட் டேறு கழுக்கடை யெழுக்கண் மின்ன.

(இ - ன்.) சகரம் - சகராயுதங்களும், உலகை - உலக்கைகளும், தண்டி - கதாயுதங்களும், தாரை வாள - கூர் நுனியையுடைய வாளாயு தங்களும, பரிகம - இருப்புவளைதடிகளும, சங்கு - சங்கங்களும், மூற் கரம் - சமமட்டிகளும, முசுண்டி - முசுண்டியென்னும் ஆயுதங்களும், பிண்டிபாலம - எறியீட்டிகளும், வேல் - வேல்களும், சூலம் - சூலங் களும, முட்கோல் - முட்கோல்களும, பொன் கரம் குலிசம் - அழகிய

ஒளிவீசுகின்ற வச்சிராயுதங்களும், பாசம் - கயிற்றின் வடிவமான ஆயுதங்களும், புகர் மழு - ஒளியுள்ள மழுக்களும், எழு பொன் குந்தம் - மேலெழுந்து தோன்றுகின்ற அழகிய ஈட்டிகளும், வில் - விற்களும், கருங் கணை - பெரிய அம்புகளும், விட்டேறு - வீசி யெறிதற்குரிய விட்டேறென்னும் ஆயுதங்களும், கழு கடை எழுக்கள் - கூர்முனையையுடைய இருப்புத்தடிகளும், மின்ன - பிரகாசிக்க; (எ - று.)—'மூடுகின்றார்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். பி - மீ:—[1]மூகலம். [2]பேரி. [3]பாலம்வேண்மழுச் [4]எழுக் கோல். (அ)

கூ. பொன்னின்று களுஞ்சு தெய்வப் பூணினர் [1]பொருப்புத்தோளர்
மின்னின்ற படையுங் கண்ணும் வெயிலெறிக் கின்ற மெய்ய
ரெனனென்றார்க்கென் [2]னென்னென்று ரெய்திய தறிந்திலாதார்
முனனின்றா முதுகு தீயப பின்னின்றார் [3]மூடுகு கின்றார்.

(இ - ள்.) பொன் நின்று களுஞ்சும் தெய்வம் பூணினர் - பொன்னானது நிறைந்து விளங்குகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆபரணங்களைப் பூண்டவர்களும், மின் னின்ற படையும் கண்ணும் வெயில் வீசுகின்ற மெய்யர் - ஒளி பொருந்திய ஆயுதங்களும் (கோபாக்கினியைக்கொண்ட) கண்களும் வெயில் போலும் காந்தியை வீசப்பெற்ற உடம்புடையவர்களும், பொருப்பு தோளர் - மலைபோலப் பருத்தோள்களையுடையவர்களுமான அவ்வரக்கவீரர்களுள், பின் நின்றார் - பின்னே நின்ற அரக்கவீரர்கள்,—என் என்றார்க்கு என் என் றார் - 'என் கெட்டித்தள்ளுகின்றீர்கள்?' என்றுகேட்கும் முன்னிற்பவர்களுக்கு ('நீங்கள் போகாமல் நிற்பது) ஏன் என்?' என்று மறுமாற் றஞ்சொல்பவர்களாய், எய்தியது அறிந்திலாதார் - முன்னே செல்ல இடமில்லாமையால் அவர்கள் அவ்வாறு போகாமல் நிற்பதை யறிந்துகொள்ளாதவர்களாய், முன் நின்றார் முதுகு தீய - (தமக்கு) முன்னே நிற்கின்றவர்களின் முதுகின்புறம் (கமதுகோபாக்கினியினால்) தீந்துபோம்படி, மூடுகின்றார் - விரைபவராகுவர்கள்; (எ - று.)

அதுமானைப் பிடிததுகொணரும்படி இராவணன் கட்டளையாற் செல்லுகின்ற அரக்கவீரர்கள் மிகக பெருந்திரளாக இருந்ததனால், தமக்கு முன்னேயிருப்பவர்கள் செல்ல இடங்கிடையாமையால் தடைப்பட்டுநிறக, அதனையுணராமற் பின்னேயிருப்பவாகள, கெட்டித்தள்ள 'என்தள்ளுகின்றீர்கள்?' என்று முன்னே நிற்பவர கேட்க, அவரகள நோக்கி 'நீகளை ஏன் செல்லாது நிறுகின்றீர்கள்? செல்லாது நிற்கின்றீரகள்' என்று மறுமொழி சொல்லிகொணடே, தமது கணைகளின் கோபாக்கினி அவாகள் முதுகிலே புறுதல்க விரையலாகுர்க ளென்பதாம். பி - மீ:—[1]பொருவிற்றோளர். எண்கின்றா. மூர்சிகின்றார். (கூ)

கஅ.—பின்னும் அவ்வரக்கரின் வருணனை.

வெய்துறு படையின் மின்னர் வில்லினர் வீசு காலர்
மையுறு விசும்பிற் றோன்று மேனியர் [1]மடிக்கும் வாயர்

கைபசந் தலகு பொல்லைக் கடையுக முடியுங் காலைப்
பெய்யவென் றெழுந்த மாரிக் குலமைசால்பெருமைபெறாரூர்.

(இ - ள்.) மடிக்கும் வாயர் - (சோபத்தால்) மடிக்கின்ற உதட்டை யுடையவர்களாகிய அரக்கவீரர்கள்,—கெய்து உறு படையின் மின்னர் - கொடுமை மிகுந்த ஆயுதங்களாலான மின்னலையுடையவர்களும், வில்லினர் - வில்லையுடையவர்களும், வீச கலர் - வீசுகின்ற மூச்சுக்காற்றை யுடையவர் களும் [பெருமூச் செறிபவர்களும்.] மை உறு விசும்பின் தோன்றும் யேனி யா - கருநிறம் பொருந்திய வானத்திற் காணப்படுகின்ற உடம்பையுடைய வாகளுமாய்,—கைபத்து - எங்கும் பரவி, உலகு பொகழி - உலகு முழுவ தும (சமுதாயம்) பெருங்கேடுதந்து. கடையுகம் முடியும் காலை-யுகாந்தகாலம் வந்து முடியுமபோது, பெய்ய என்று எழுந்த - பெருமழை பொழியுமாறு கிளம்பின, மாரிக்கு - மேகத்துக்கு, உவமை சால பெருமை பெற்றார் - உவ மையாதற்கு ஏற்ற பெருமையைப் பெற்றார்கள்; (எ - று.)

அவ்வரக்கவீரர்கள் யுகாந்தகாலத்தில் வானத்தை தோன்றுகின்ற மேகக்கூட்டத்தை யொத்தன ரென்பதாம். மின்னல இந்திரதனுசு பெரும் காற்று கருநிறவுடம்புடன் ஆகாயத்துதோன்றுதல் முதலிய தன்மைகளால் மேகம் அரக்கர்க்கு உவமையாகற்கு ஏற்கும். விசும்பின் தோன்றும் - விசும்பு போலத் தோன்றுகின்ற என்றமாம. பி - பீ:—[1]இடிக்கும். [2]காலை. (கo)

கக.—அநுமனுல் நேர்ந்த அவமானத்தை நினைந்து, அரக்கவீர் அவன்மீது விரைந்து செல்லுதல்.

பனியுறு [1]சோலை யெல்லி யோரமும் பறித்த தம்மா
தனியொரு குரங்கு போலா நன்றுநந் தருக்கென் றின்று
னினி [2]யொரு பழியிற் றண்டோ [3]யிதனினென் றிரைத்துப்
மூனிவுறு மனத்திற் [4]ருஷி மூன்றுற மூடுகு கின்றார். [பொன்னி

(இ - ள்.) 'பனி உறு சோலை யெல்லி - குளிர்ச்சிபொருந்திய (அசோக) வனதத்தை யழித்து, ஓரமும் பறிதத்து - நிமமண்டபத்தையும் அடியோடு பெயாத்து அழிதத்து, தனி ஒரு குரங்குபோல் ஆம் - தனியாய் வந்த ஒரு குரங்காகும்; அமமா - ஆசசரியம்! நம் தருகு - நமது வீரசெருக்கு, என்ற நன்றுயிருந்தது!' என்கின்றார் - என்று கருதுகின்றவராகளாய்,—(அவ்வரக்க வீரராகள்), 'இதனின் - (இப்பொழுது ஒரு குரங்கினுல் நேர்ந்த) இதனைக் காட்டிலும் (மிக்க), மற்று ஒரு பழி - வேறொரு அவமானம், இனி - இன்னும, உணடோ - (நமக்கு) உள்ளதோ? [இதுவே மிக்க பேரவமானம் தருவ தாகு மென்றபடி], என்ற—,' இரைதது - சர்ஜ்ஜித்து, பொகழி - கொதித்து, மூனிவுறு மனதின் - சினஞ்சொணட மனத்தோடு, தாவி மூன்ற முடுகுகின்றார் - தாவி (ஒருவரையொருவர்) முற்பட விரைந்து செலபவ ராகளாகள்; (எ - று.)

ஒருபோதும் அவமானப்படாத அரக்கவீர் புதிதாக அநுமனுல் தமக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை நினைந்து ரோஷமுகொண்டவர்களாய்,

அவ்வகமானம் தம்மைத் துணட, ஒருவரிஞெருவர் முற்படலானர்களெனப நாம். மனத்தின் தாவி - மஞேவேகததுடன் சென்று என்று உரைப்பிஞ மரம். குரஙகுபோலாம், போல் - ஒப்பில்போலி. பி - ம்:—[1]செயலே. [2]உறு. இறிலெனவெரிந்து. [1]தாமே. (கக)

கஉ.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்; அவ்வரக்கர் பேராரவாரத் தோடு அநுமா ஈமிது போர்செய்யச் செல்வதைத் தெரிவிக்கும்.

எற்றுறு முரசும் வின்[1]ஞ ணேறவிட் டெடுத்த வார்ப்புஞ்
சுற்றுறு சுழலுஞ் சங்குந் [2]தெழிதெழித் துரப்புஞ் சொல்லு
[3]மூற்றுடன் ரெண்ரு யோங்கி யொலித்தெழுஞ் தூழிப் பேரி
னற்றிரைக் கடல்க ளோடு மழைகளே ரவ டக்க.

(இ - ள.) எற்றுறு முரசும் - எறிகின்ற முரசதனிஞையையும், வில் நாண் ஏற விட்டு எடுத்த ஆர்ப்பும் - வில்லிலே நாணை யேற்றிப் பூட்டி (அதனைத் தட்டி) யெழுப்பிய ஆரவாரமும், சுற்றுறு கழலும் - (காலிற்) சுற றிக்கட்டிய வீரக்கழலினின்று தோன்றிய ஓசையும, சஙகும்-(முழகுகின்ற) சஙகத்தின் நாதமும், தெழிதெழித்து உரப்பும சொல்லும் - ஆரவாரிதது அதட்டிக்கூறுகின்ற சொறகளில் தோன்றிய ஓசையும், (ஆகிய இவ்வொலிக ளெல்லாம்), உடன்று ஒன்று ஆய் உற்று ஞாஙி ஒலித்து எழுந்து - மாறுபட் டுப் பின்பு ஒன்ருகச்சேர்ந்து மிகப்பேரொலியாகிக் கிளம்பி, ஊழி போலில் - புகாந்தகாலததில, கல் திரை கடல்களோடு - பெரிய அலைகளையுடைய சமுத் திரகோஷத்தையும், மழைகளே - மழைகளினிடிமுழக்கஙகளேயும், நா அட க்க - ஒலியடங்கும்படிசெய்ய;—(எ - று.)—'செல்கினருரும்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அவ்வாக்கர் பொரஎழுந்துசென்றபோது பல்வகையொலிகள் தோன்றி யமை இத்தச்செய்யுளில் விளக்கப்பட்ட தென்க. முரசு முதலியவை - அவற் றினின்று எழும் ஒலிகரு முதலாருபெயர்கள். பி-ம்:—[1]நாணேறும். [2]தெழித் தெழித்துரைக்கும். [3]உற்றடனெண்ரும். [4]அலகளே. (கஉ)

கஙு. தெருவிட மில்லென் றெண்ணி வானிடைச் செலகின் ருரும்
புருவமுஞ் சிலையுங் கோட்டிப் புகையுயிர்த் துயிர்க்கின் ருரு
மொருவரி னெருவர் மூஞ்சி [1]முறைமறுத் துரருக்கின் ருரும்
விரிவில நிலங்கை யென்று வழி [2]பெரூர் விளிக்கின் ருரும.

(இ - ன்.) தெரு இடம் இல் என்று எணணி - தெருவிலே (நடத்து செல்வதற்கு) இடம போதாது என்று நினைத்து, வானிடை செல்கின் ருரும் - ஆகாயத்தினிடத்திலுஞ் செல்லுகின்றவாகளும், புருவமும் சிலையும் கோட்டி புகை உயிர்தது உயிர்க்கின்ருரும் - (தமது) புருவ களேயும் கையிற்கொண்ட விலலையும ஒருசேரவளைத்து வைத்தவண ணம (கோபாக்கினியாற்) புகையை வெளிப்படுதத்திக்கொண்டு பெரு மூச்சு விடுகின்றவாகளும், ஒருவரின் ஒருவா முந்தி முறை மறுத்து உருக்கின்ருரும் - (வரிசையாகச்செல்பவரில்) ஒருவரினும் ஒருவர்

முற்பட்டு முறைதவறியதனால் (முறைதவறியகர்மத்தை) கோபமொள்ளுகின்ற வர்களும், வழிபெருர் இலைலை விரிவு இலது என்ற விரிகின்றருரும் - இலைகாபுரி (இவ்வீரர்கள்செல்லுதற்கு எற்ற) பரப்புடையதன்ற என்ற (தாராளமாகசெல்லுவதற்கு) வழிவகைக்கப் பெருதவர்களாய்க் கத்துகின்ற காகளும்; (எ - து.)

முறைமயத்து - உறவுமுறை பாராட்டாமல் என்றது மொன்ற. பி - ம்:—[1]உரைமறத்துரைகின்ருரும். [2]பெரு. (கூட)

கச. [1]வாளுறை விதிர்க்கின் ருரும் வாயினை மடிக்கின் ருரும்
தோளுருக் தட்டிக் கலிலத துகள்படத் துகைக்கின் ருரும்
தாள்பெயர்த் திடம்பெ ருது தருக்கினர் கெருக்கு வாரும்
கோள்வினை யியறி றின்று தியெனக் கொதிக்கின் ருரும்.

(இ - ன்.) வாள் உறை விதிர்க்கின்ருரும் - வாள்களை உறைகளி லிருந்து எடுத்து அசைப்பவர்களும், வாயினை மடிக்கின்ருரும் - உதடுகளைத் (தமது கோபத்தோன்ற) மடிக்கின்றவர்களும், தோள் உருதட்டி கலில தகள் பட துகைக்கின்ருரும் - (தமது வீரத்தோன்ற தோள்களை உரப்பாகத் தட்டிப் பெருகைதக்களையும் துகைம்படி துகைத்துவிபவர்களும், தாள் பெயர்த்த இடம் பெருது தருக்கினர் கெருகுயாரும் - தாள்களைத்தூக்கி (ப் பிறகு அதனை வைத்தருரு) இடமகைடக்காமற செருக்குகொண்டு கெருக்குகின்றவர்களும், கோள்வினை யெயிறு றின்று தியென கொதிக்கின் ருரும் - பலமுள்ள வினைகளை பற்களைக் கடித்து கெருப்புப்போலக் கொதிக் கின்றவர்களுமாகிய,— (எ - து) 'அனைவரும்' என்ற முடிக்க. பி - ம்:— [1]வாளினை. [2](கச)

வே று.

கரு. அனைவரு மலிலயென நின்ரு ளவறு படைகள் பயின்ரு
ரனைவரு மலரி னுபர்ந்தா ரகலிட மெனியகடந்தா
ரனைவரும் வானின மைந்தா ரசனியி னணிகள ணிந்தா
ரனைவரு மமரரை வென்ரு ரசுரரை [1]யுயிரை யயின்ரார்.

(இ - ன்.) அனைவரும் - யாவரும், மலில எனை நின்ரார் - மலிலபோல எதற்குஞ் சலியாது நிற்பவர்; அளவு அற படைகள் பயின்ரார் - மிகப்பல ஆயுதகளைப் பழகினவர்கள்; அனைவரும்— அமரின், உயர்ந்தாற் - போர் செய்வதிற் றெந்தவர்கள்; அனைவரும்—, வானின் அமைந்தார் - வரபலம் பொருந்தப்பெற்றவர்கள்; அசனியின் அணிகள் அணிந்தார் - வச்சிராயுதம் போலப் பேரொளிவீசுகின்ற ஆபரணங்களைப் பூண்டவர்கள்; அமரரை வென் ரார் - தேவர்களை வென்றவர்களும், அசுரரை உயிரை அயின்ரார் - அசுரர்க உயிரைக கொன்றதின்றவர்களுமாகிய, அனைவரும் - அவ்வரக்கவீரர்களா வரும், அகலிடம் தெனிய கடந்தார் - (பாரமிருதியால்) இப்பூமி தெனியும்படி (அதுமாறுள்ள விடம்நோக்கி) கடந்தார்கள்; (எ - து.)

அரக்கவீரரில் ஒவ்வொருத்தர்க்கும மலையெனநிற்றல் முதலிய தன்மை கள் நிரமபியிருந்தன வென்பதை வற்புறுதறதுமபொருட்டு, 'அனைவரும்' என் றதைப் பன்முறை கூறினர். அசனி வசிராயுதத்துக்குப் பெயராதலை "அசனி வச்சிரப்படையாகும்மே" என்ற நிகண்டையாலும் அறிக. அசுரரை உயிரை அயின்றார் - இரணடு செயயபபடுபொருள் வந்த செய்வினை; இவ்வாறு வருவது 'தவிகாமகர்ததரிபரயோகம' எனறு வடமொழியிற் பெயர்பெறும. பி - ம்.—[1]வேரொடுதின்றார். (கஇ)

கசு.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அவ்வரக்கவீரரின் வலிமையைத்தெரிவிக்கும்.

[1]குறுகின தவமுய லப்பொற் குரைகழ லுரகரும் வண்போர்
முறுகின கொழுதி னுடைந்தார் *முதுகிடை முறுவல்பயின்ற
நிறுகின நிதிநிழ வண்பே ரிசைகெட வளகை யெறிந்தார்
தெறுகுர *ரின்னையின் வுண்டோ டினவுற வுலகு திரிந்தார்.

(இ - ன்.) குறுகின தவம் முயல் - (இவ்வரக்கரோடுபொருது வெல் வதற்கு ஏற்றவாறு மிகக பெருந்தவததைசசெய்யாது) அற்பமான தவத்தைச் செய்த, அம் பொன் குரை கழல் உரகரும் - அழகிய பொன்னைசெய்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த நாகசாதியாரும், வல் போர்முறுகின பொழு தின் உடைந்தார் - (இவ்வரக்கரோடு) வலிய யுத்தம் மும்மூரமாக நடந்த பொழுதில் (இவ்வரக்கரிடத்தது) தோறறவராகளாய், (முதுகுகாட்டி ஓடிய பொழுது), முதுகு இடை முறுவல் பயின்றார் - (அவர்கள்) முதுகுகாட்டு தலைக் கண்டு பரிகாசமாகச் சிரித்தவர்கள்; நிறுகின நிதி நிழவன் போ இசை கெட - மிகுந்த செல்வகைட்குத தலைவனான குபேரனது பெருமைகீர்தியும் அழியும்படி, அனகை எரித்தார் - (அவனது) அனகாபட்டணத்தையும் (தமது படைக்கலங்கொண்டு) மோதினவராகள, தெறுகுர இனமையின் - (தமமோடு) மாறுபட்டுப் பொருபவரைப் பெறுமையால், வல் தோள் தினவுற - (தமது) வலியதோள்கள் தினவுண்டாக, உலகு திரிந்தார் - உலகததில் (தம்மோடு பொருமாற வெரேனுக கிடைப்பாரோ? என்று தேடிக்கொண்டு) திரியுந் தன்மையுள்ளவர்கள், (அவ்வரகாகள்); (எ - று.)

உரகர் - தேவசாதியுள் ஒருவகையார. அரக்கரை எதிரதது வெல் லும் ஸ்வியை செய்யாதவராய் இவரிடத்துத் தோற்று முதுகுகொடுத தன சாதலின், அவ்வாருன உரகரை 'குறுகினதவமுயல் ..உரகர்' என் றார். உரகரும், உம் - உயர்வுசிறப்பு. அவ்வுரகவீரர தமமோடு எதிர்த தப்பொருது முன்னிறகமாட்டாது அஞ்சி முதுகு கொடுத்தோட, அப் போது அவர்கள் அஞ்சியோடுவது கணடு 'என்னே இவாகள் வலிமை!!' என்று அவ்வுரகரைசகுறிதது என்னலகாகதோன்றச சிரிககலாயினர இவ்வரக்கவீர ரெனபது, முன்னிரணடடிகளிற கூறிய பொருள். [1]குறுகினதவசரும் மின்போற்குரைகழலுரகரும' என்று பாடகொண்டு - குறைதலான சட்டையிட்டிருக்கிற சிததரும் மின்போலொளிவிட்டுச சத்திகளிற வீரக்கழலையணிந்த உரகசாதியாரும் என்று பொருளுரைத்து,

அவ்விருவரையும் முதுகுகொடுத்து ஓடுமாறு பெரு வீரஞாட்டினவர் அரக்க வீரர் எனக் கருதத்தகுவதொரு முனர். பி-ம்:—*முதலினில்.*இன்மையர்.

கஎ. வரைகளோ யிடறுமி னென்றுன் மறிகடல் பருகுமி னென்று
விரவியை விழவிடு மென்று லெழுமழை பிழியுமி னென்று
மரவினை தாவினை யொன்றே தரையிலெ டரையுமி னென்றுந்
தரையினை யெடுமெடு மென்று மிலரொரு வரமைதல் சமைந்தார்.

(இ - ன்.) (அன்றியும்), வரைகளோ இடறுமின் என்றும் - மலைகளையிடறித் தள்ளுங்கோளென்றும், மறி கடல் பருகுமின் என்றும் - (அலை) மடங்குகின்ற கடல்நீரைக் குடித்துவிடுங்க ளென்றும், இரவியை விழ விடும் என்றும் - (வானத்தில சஞ்சரிக்கின்ற) சூரியனைக் கீழே விழும்படி தள்ளிவிடுங்க ளென்றும், எழு மழை பிழியுமின் என்றும் - (வானத்தில்) செல்லுகின்ற மேகக்கூட்டத்தைப் பிழிந்துவிடுங்க ளென்றும், அரவினை தாவினை தரையிலொடு அரையுமின் என்றும் - சர்ப்பராஜனை ஆதிசேஷனைத் தரையோடு தரையாக அரைத்துவிடுங்களென்றும், தரையினை எடும் எடும் என்றும் - இத்தப் பூமியைப்பெயர்த்தெடுத்து விடுங்க ளென்ற சொல்லும், ஒருவர் அது அமைதல் சமைந்தார் - (இவ்வரக்கவீரர்களுள்) ஒருத்தரே அவ்வித்தொழிலைச் செய்துமுடித்தற்குத் தக்கவர; ஒன்றே (இவர்கள்வல்லமை) இவ்வளவு மாத்திரமேயோ? (எ - று.)

இவர்கள் வல்லமை இவ்வளவோடு அடங்கா தென்றபடி, எழுமழை - ஏப்தமேகமுமாம். அரவினை யரவினை யொன்றே என்றே எடுத்து - அரவினுக்கு அரசரான ஆதிசேஷனை மாத்திரமோ? (அவன்போன்ற) அவ்வுடலாகங்களையும், தரையோடு அரையுமின் என்றலும் அதையும் செய்யவல்லவர் என்னலுமாம். வரைகளோ யிடறுமின் என்றல், ஒருவர் அது அமைதல் சமைந்தாரென்ன தனித்தனி முடியும்; அதுபற்றியே, "அது" என்ற ஒருமையாற் கூறினது. (எ)

கஅ.—அரக்கவீரர் அநுமானைநோக்கி வருதல்.

தூளியி னிமிர்பட லம்போ யிமையவர் விழிதுற வெம்போர்
[1]மீளியி னினமென வன்றுள் [2]விரைபுயி கிரைகென விண்டே
[3]வாளியி னணியென வன்றே [4]லலிகடல் விடமென வஞ்சா
வானிலின் னிசைகொடுதிண்கார்வரைவரு வனவென வந்தார்.

(இ - ள்.) மிமிர் தூளியின் படலம் போய் இமையவர்விழி துற - (அரக்கவீரர் விரைத்துசெல்வதால்) மேலேயெழும்புகின்ற புழுதியின் தொகுதி விபாபித்து மேலுலகிலுள்ள தேவர்களது கண்விழிகளைத் தாக்கதலிட,—வெம் போர்மீளியின் இனம் என - கொடிய போர்செய்தற்கு உரிய வலிமைத்தொகுதியே உருவெடுத்தவர்த்தம்போலவும், வல்தான் விரை புலி நிரை என - வலிமையுள்ள கால்களால் விரைந்து செல்லுகின்ற புலிகூட்டங்கள் போலவும், விணதோய் ஆளியின் அணி

என - ஆகாயத்திற் பாய்ந்து செல்லுகின்ற சிக்கலைகளின் வரிசை போலவும், அன்று எல் - (இலைகள்) அல்லாவிட்டால், அலைகடல் விடம் என - அலை கின்ற பாற்கடலினின்று தோன்றிய விஷம்போலவும், அஞ்சா - சிறிதும் அச்சமென்பதைக் கொள்ளாமல், வாளியின் விசைகொடு - பாணதினின் வேகத்தைக்கொண்டு, நின் கார் வரை வருவன என - வலியமேகலைகள் மலையை நோக்கி-வருவனபோல, வந்தார் - (அநுமானைநோக்கி அவ்வரக்கவீரர்) வந்தார்கள்; (எ - று.)

விழுதுற வந்தா என இயையும். நின்கார்வரையென்று எடுத்து-வலிய கரியமலைகள் கடந்துவருவனபோல என்று உரைப்பதும் உண்டு. பி - ம்:— [1]ஆளியின். [2]அரி. [3]மீளியின். [4]ஹரி. (கஅ)

கஙூ.—அரக்கவீரர் அநுமானுள்ள பொழிலைச் சூழ்தல்.

பொறிதர விழியுயி ரொன்றே புகையுக வயிலொளி மின்போற்
செறிதர வுருமதிர் கின்ற[1]ர் திசைதொறும் விசைகொடு சென்ற
நெறிதரு கடையுக வன்கா லிடறிட [2]வுருமினனம்போய்
மறிதர மழையுகல் விண்போல் [3]வடி வழி பொழிலை வளைந்தார்.

(இ - ள்.) விழி - (தமது) கணைகளினின்று, பொறி தர - நெருப்புப் பொறி பறக்கவும், உயிர் ஒன்றே - மூசசுக்காறறு மாததிரமோ? (அதனோடு), புகை - புகையும், உக - வெளிப்படவும், அயில் ஒளி மின் போல் செறிதர - வேலாயுதங்கள் ஒளியையுடைய மின்னலைப்போல நெருங்கி வரவும், உரும் அதிர்கின்றார் - இடிபோலக் கர்சிக்கின்றவர்களும், திசைதொறும விசை கொடு சென்றார் - திக்குக்களிலெல்லாம் வேகமாகச சென்றவர்களுமாகிய அவ்வரக்கவீரர்கள்,—கடை யுகம் எறிதருவல் கால் இடறிட - (தாம் செல்லுகின்ற வேகத்தாலே) யுகாந்தகாலத்தில் வீசுகின்ற கொடிய பெருங்காற்று (த்தோன்றி) வீசியடிக்கவும்,—உருமின் இனம் போய் மறிதர - இடிகளின் கூட்டம் (இவர்கள் செய்யும் ஆரவாரதுக்கு முனனே தலையெடுக்காமல்) தலைமடங்கவும்,—மழை அகல் விணபோல் - மேகசஞ்சாரமறற ஆகாசம் போல, கடிவு அழிபொழில-தன்னுருவம் அழிந்துகிடந்த அசோகவனத்தை, வளைந்தார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ - று.)

அநுமானால் மரங்கள் பலவும் அழிந்து வெற்றிடமான அசோகவனதுக்கு, மழை நீங்கிய ஆகாயம் உவமை. பொறிதர உக செறிதர இடறிடமறிதர வளைந்தார் என இயையும். பி - ம்:—[1]திசைதொறு திசைதொறு. [2]உடுவின். [3]அட. (கங)

20.—அநுமான் அரக்கவீரர் வருவதைக் காணுதல்.

வயிரொளி வளையொளி வன்கார் மழையொளி மூரசொலி மண்பா
லுயிருலை வுறநிமி ரும்[1]போ ருறுமொலி செவியிணைர்ந்தான்
வெயில்விரி கதிரவ னும்போய் வெருவிட வெளியிடை விண்டோய்
மலிமலின மலியென நின்ற னையவர் வருதொழில் கண்டான்.

(இ - ன்.) வெயில் விரி கதிரவனும் போய் வெருவிட [வெருவிப்போய்விட] வெயிலே வீசுகின்ற குரியனும் அஞ்சிவிலகிப்போயவிட, வெளியிடைநிறைந்த வெளியான இடத்தில், விண தோய் கயிலையின் மலை என - ஆகாயத்தை யளாவிய கைலாச மலைபோல, கின்ருன்-கின்றவனுடைய அநுமான்,—வயிர ஒலி - ஊதுகொம்பிலேனையும், வலை ஒலி - சங்கிலேனையும், வல் கார் மழை ஒலி முரச ஒலி - வலிய கார்காலத்து மேகமுழக்கம் போன்ற பேரிகையிலேனையுமாகிய, மணபால் உயிர் உலவை உற கிழிரும் பேர் உறும் ஒலி - தமையினிடத்துள்ள பிராணிகள் யாவும் மெல்லும்படி மிக்குத் தோன்றுகின்ற போர்செய்வதைக குறிப்பிக்கின்ற ஓசையை, தெளிவின் உணர்ந்தான் - காதினுற் கேட்டு (அரக்கவீரா தன்மீது வருவதை) அறிந்த வுடனே, (பின்பு), அலையா வரு தொழில் கண்டான் - அவ்வரக்கவீரர் வருவதைக் கண்டான்; (எ - று.)

போருக்குரிய பறை முதலியவற்றை முழக்கிக்கொண்டு அரக்கவீரர் வருவதை; அநுமான் அப்போது தனகாதில்விழுந்த பேரோசையதால் முதலில் தெரிந்துகொண்டு, பிறகு அவர வருவையை கண்ணினுல் நேரே கண்டான் எனபதாம். இனம் பருவதத்திலேயே தன்னை தாவிப்பிடித்த அநுமான் ஒருவன் இப்பது சணம் மீணடும் தன்னைபற்றிக்கொள்வானே? என்ற குரியனை அஞ்சின எனக்க: அன்றி, வெருவிட என்பதை 'வரு' என்பதனேடு சோதது, அரக்கவீரர் பெருந்திரளாக வருவதனுல், அபோது அவர்கள் பாதங்களினுல் மேலெழுப்பப்படுகின்ற தூளி குரியனை அடியோடு மறைப்பது பற்றி, அரக்கவீரர் வருதொழிலால் கதிரவன் வெருவலாயின என்னலுமாம். பி - ம்.—[1]பேருருமெறி. (உ0)

உக.—அநுமான் தனது மூலோகனை பலித்ததந்த மகிழ்தல்.

இதனிய விதுவென முன்தே யினைவுற வினிது தெரிந்தான்
பதனிய லறிவு பயந்தா ரதிலை பயனுள தண்டோ
[1]சிதனியல் கடிபொழி லொன்றே சிதறிய செடறரு நின்போ
[2]ருதனிய வினிதி னுவந்தா னெவரினு மதிக முயர்ந்தான்.

(இ - ன்.) எவரினும் அதிகம் உயர்ந்தான் - எல்லாரைக்காட்டிலும் மிகச சிறந்தவனுகிய அநுமான்,—'இது இதம் இயல் - (அசோகவனத்தை முறிக்கின்ற) இதுதான் இதமான செயல்,' என - என்ற, முன்தே - முன்னமே, இனைவுற இனிது தெரிந்தான் - பொருததமாக நன்கு அறிந்தான்; பதம் இயல் அறிவு பயந்தால் - பத்குவமான தன்மையையுடைய அறிவுதோன்றினுல், அதின் தலை பயன் உனது உண்டோ - அதைகாட்டிலும் நல்ல பயனுளளது வேறு உண்டோ? [இல்லையென்பது]; கடி பொழில் சிதைவு இயல் ஒன்றே - காவலுள்ள அசோகவனத்தை அழித்ததான செயலொன்று தானே சிதறிய செயல் தரு நின்போர் உதவு இயல் - (அரக்கவீரர்) தோற்றுபோகின்ற செயலை யுண்டாக்கக்கூடிய வலியபோரைத தோற்றுவித்த இந்த தன்மையைகுறித்து, இனிதின் உவந்தான் - மிகுதியாகச சந்தோஷித்தான்; (எ - று.)

மூதலிரண்டடி - கலிகூற்று. ''இப்பொழிலினைக் கடிதிறுக்குவெனி றந்தா, லப்பெரிய பூசல் செவிசார்தலு மரக்கர், வெப்புறனைத்த ரெதிர் மேல்வருவர் வந்தால், துப்புற முருங்கி யுயிருண்ப லிதுகூதால்'' என்ற அநுமான் ஆராய்ந்து தீர்மானிததபடியே நிகழ்வது பற்றி, 'இதவியலித வென மூர்தே யிலையவுற வினிது தெரிந்தான்' என்றார். 'அநுமான் தன் னுடைய முதிர்ந்த அறிவினல் ஆராய்ந்து தீர்மானித்தது, இனியபயனையே விளைதத்து' என்ற நிறப்புப் பொருளை 'பதவியலறிவு பயந்தால் அதின்கல பயனுனது உணடோ' என்ற பொதுப்பொருள் கொண்டு சமர்தனித்தார்; இது - வேற்றுப்போதுள்ளுப்பணியின்பாற்படும். அதுமானு தான் விளைத் தபடியே அவ்வுவனைதனை முறித்தசெயல் அரக்கவீரர் பலரும் நுனைதழி யும்படி பெரும்போரை விளைத்ததற்கு மனமுவந்தா னென்பது, பின்னிரண் டடிகளிற் கூறிய விஷயம். பி - ம்:—[1]சைதலில. [2]உதவியையினிதினு வந்தான். (உ)

உஉ.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - அரக்கவீரர் படைக்கலங்களையேறிந்த வண்ணம் அநுமானை நெருங்குதலைக் கூறும்.

இவனிவ னீனனென நின்ரு [1]ரிதுவென முதலி யெதிர்ந்தார்
பவனனின் மூடுகி [2]டன்தார் பகலிர வுறமிடை கின்ரூர்
புவனியு மலையும் விசும்பும் பொருவரு நகரு முடன்போர்
தவனியி லதிர விடம்போற் சுடர்விடு படைக டரந்தார்.

(இ - ன்.) பகல் இரவு உற மிடைகின்ரூர்-பகற்பொழுதிலேயே இராப் பொழுது தோன்றும்படி செருக்குபவராகிய மிகக்கருகிறமுன்ன அவ்வரக வீரர்கள்,—இவன் இவன் இவன் என நின்ரூர் - (இவ்வனத்தை யழிததவன்) இவன்தான் இவன்தான் இவன்தான் என்று குறிபபித்துக் காட்டுபவாகளாய், இது எனை முதலி எதிர்ந்தார் - (நாம் செயய வேணடியது, இவனைப்பிடிக் கின்ற) இசசெயலே தன்ரு மூற்பட்டு எதிர்தது, பவனனின் மூடுகி கடதார்- வாயுவைப்போல விசைத்து கடந்தவர்களாய், புவனியும மலையும் விசும்பும் பொரு அருகரும் - நிலவுலகமும் அதனிலுன்னமலைகளும் ஆகாசமும் ஒப் பில்லாத அந்த இலகாபட்டணமும் ஆகிய இவை, உடன் போர தவனியில் அதிர - ஒருசேரப் போர்மூழக்கத்தினுலே அதிர்சசியடைய, விடம்போல் - விஷம்போல(த்தவருமற் கொல்லவல்லனவாய்), சுடர் விடு - ஒளி வீசுகின்ற, படைகள் - ஆயுதகளை, தரத்தார் - (அநுமான்மீது) பிரயோகிததார்கள்; (எ - து)—தவனி - த்வனி; வடசொல். பி - ம்:—[1]இவ்வெனமுதல்வர். அடைந்தார். (உஉ)

உங. மழைகளு மறிகட லும்போய் [1]மதமற முரசு மடைறந்தார்
மூழைகளி [2]னிதழ்க டிறந்தார் முதுபுகை கதுவமுனிந்தார்
பிழையில படவர வினரூள் பிடருற வடியிடு கினரூர் [தார்.
கழைதொடா வனபெரி யுண்டா லென [3]வெறி படைஞர்கலந்

(இ - ன்.) மழைகளும மறி கடலும் மதம போய் அற - மேகதகளி னிடிகளும் அலைமடகுகின்ற கடல்களின் கோஷமும (போராரவார

முடைமையால் தாம் கொண்ட) செருக்குக் கெட்டு ஒழியும்படி [அவற்றினும் மிக்க ஒலியுண்டாகுமாறு], முரசம் அறைந்தார் - பேரிகைகளோடு கொட்டி முழக்குபவர்களும், முழைகளின் இதழ்கள் திறந்தார் - மலைக்குகைகள் போலத் தோன்றும்வண்ணம் வாய்களோடு திறந்து கொண்டிருப்பவர்களும், முது புகை கதுவ முனிந்தார் - மிக்க புகை கம்மிக்கொள்ளும்படி பெருஞ் சினங்கொண்டவர்களும், பிழை இல படம் அரவின் தோல் பிடர் உற அடி இடுகின்றார் - குற்றமற்ற படங்களையுடைய ஆதிசேடனது தோல்களும் பிடரியும் (பாரமிகுதியைச சுமக்கமுடியாமையால்) ஒன்றுய்விடும்படி கால்களைப் பெயர்த்துவைப்பவர்களுமாகி, கழை தொடர் வெஞ் சீர் உண்டால் என - மூங்கில்கள் தகுதியிருக்கப்பெற்ற காடு தீப்பற்றிவெரிக்தாற்போல [மூங்கிற்காட்டில் ஊற்புறத்திலும் பற்றி மூளுந் தீப்போல], வேறி படர்ந்தார் - வீசுகின்ற ஆயுதங்களையுடைய அவ்வரக்கவீரர்கள், கலந்தார். - (அநுமான் மீது) ஒருவகு திரண்டார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மறைதர. [2]இருன்கன். [3]எரி. (உக)

உச.—அநுமானை அரக்கவீரரை யெதிர்க்குமாறு ஒருமரத்தைக் கையிற்கொண்டு நிற்றல்.

அறவனு மதனை யறிந்தா னருகினி னழகி னைமைந்தா
[1]றிறலினி னுதவு நெடுந்தா ருயர்பர மொருகை யியைந்தா
[2]னுறவரு தூணை யென வனரே வுதவிய வதனை யுவந்தா
னிறைகடல்[3]கடையு நெடுந்தாண் பலியென நடுவ னிபிர்ந்தான்.

(இ - ள்) அறவனும் - தருமசொரூபியாகிய அநுமானும், அதனை அறிந்தான் - (அரகரா தன்னைச சூழ்ந்துகலந்த) அந்தச்செயலை யறிந்து, அருகினின் அழகின் அமைந்தா இறலினின் உதவு - தன்னருகே இனிதான யுத்தவேஷத்தோடு சூழ்ந்துகொண்ட அரகரின் மரணதுக்குத்தூணை யாக உதவக்கூடிய, தார் நெடு உயர் மரம - நீண்ட ஒழுகான மிகவும் ஓங்கிய மரமொன்றை, ஒரு கை இயைந்தான் - (தனது) ஒருகையி லெடுத் துக்கொண்டு, உற வருதூணை என அன்றே - 'மனதிற்கு ஏற்பஉதவி செய்ய வருகின்ற ஒரு தூணைபோல வல்லதோ (இதுஉள்ளது)' என்று), உதவிய அதனை - (தனகருத கக்கசமயதிலே) உதவுமாறு கிடைத்த அம மரத்தைபபறறி, உவந்தான - சகதோஷித்தவனாய்,—நிறைகடல் கலக்கும் - (பால்) நிறைந்த கடலைக கடைதற்கு உரிய, நெடுதாள மலைஎன - நீண்ட அடியையுடைய மந்தரமலையைப்போல, நடுவண நிமிர்ந்தான் - (அவ்வரக்கர்களின்) நடுவிலே உயர்ந்து தோன்றினன்; (எ - று.)

மற்றை மரஙகளைபோல வெகுதூரத்தில் விழுத்திடாமல் தனறி அருகில்தானே விழுத்து அரக்கர்களையழிதலைதொழிக்கும்படி தக்க சம யதில் உதவினமைபற்றி, அம்மரத்தை அநுமான் வியந்தன னென்க. தனகென்று ஒரு கன்மமையும் நாடாமல் தருமத்துக்கே பாடுபடு வன் இவ்வநுமனென்பார், அவனை அறவன்' என்றார். அரக்காகட

லோக கலக்கப்போவதால், அநுமானுக்கு மந்தரமலை உவமையாதற்கு ஏற்கும். பி - மீ:—[1]இறவுருவயிரமெடுத்தோளெழுபிணைமரமிகவன் கால், இறவினிலுதவுகெடுத்தோளெழுபிணைமரமிக வணைகால். [2]உறுபெருதுணை யெனவெரண்டு வுதவிய வதனையுவக்கான். [3]கடையெடுத்தாண்மலையென வனுமன். (உசு)

ஊரு.—இதுமுதற் பதினெந்து கவிகள் - அரக்கவீரர் பலபடியாக அழிந்து போனதைத் தெரிவிக்கும்.

பருவரை [1]புரைவன வன்றிரள் [2]பனிமலி யருவி நெடுங கால் சொரிவன பலவென மண்டோய் துறை பொரு குருதி சொரிந்தா சொருவுவர் பிறரு வர் தொடர்ந்தா ருயர்தலை யடைய வுருண்டா ரருவரை நின்ற [5]விழும்பே ரசனியு மசைய வறைந்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வநுமான),—அரு வரை நெரிய விழும் - பெரியமலை களும் சிதைந்துபோமபடி விழுகின்ற, பேர் அசனியும் - பெரிய இடியும், அச்சய - (தாகவின விசையைக கண்டு) பினவாகும்படி, அறைதான் (அம மாரத்தைக்கொண்டு அரக்கவீராகளை) அடிததான. (அதனால் அவர்களிற) சில), பனி மலை - குளிர்ந்த மலைகள், அருவி நெடு கால் பல சொரிவன என - அருவியினுலான நீண்டவாய்களால் பலவறறைச சொரிவன போல, பரு வரை புரைவன வல் தோள் - பெரிய மலைகளையொப்பனவான வலிய தோள் களினுல், மண் தோய் துறைபொரு குருதி சொரிந்தா - தரையிற் பொருந் திய நீர்த்துறைகளிலே போய்ப் பாய்கின்ற இரதகங்கையைச் சொரிந்தவர்களாய், ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்தா - (அசசத்தினுல்) ஒருத்தரை ஒருத்தர் பற் றிக்கொண்டு, உயர் தலை உடைய உருண்டார - உதமாங்கமான தலைகள் (மரத்தினுல்தாகவுண்டு) உடைந்து இறநதொழிந்தார்கள்; (ஈ - று.)

தோள்களுக்கு மலைகளும், அத்தோள்கள் சொரிகின்ற இரத்தப்பெருக் குக்கு அம்மலைகளின் அருவிநீர்களும் உவமையாம். பி - மீ:—[1]புர வனவென்றோன். படாமழை. கார். ஒரு. இருமபோர. (உடு)

உசு. பறைபுரை விழிகள் பறிந்தார் [1]படியிடை நெடி துபடிந் தார், பிறைபுரை யெயிறு பிழந்தா பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார், மூறைமூயிர் [2]சிதற நெரிந்தா குடரொடு குருதி [3]குழைந்தா, முறைமுறை படைக ளொறிந்தார் முடையுடன் மறிய முறிந்தார்.

(இ - ள்.) (இன்னுஞ் சிலவீரர்கள), முறை முறை படைகள் எறிந் தார் - (அநுமானை வெல்லுகருதி) முறையாக நின்று ஆயுதங்களை (அவன்மேல்) எறிந்து, (அவ்வநுமானுல் தாகங்கள்), பறை புரை விழி கள பறிததா - பறைகளைப்போனற கண்விழிகள் பறியுண்டு, படி யிடை நெடிது படிதார் - தரையினமீது நீள விழுந்தவர்களாய, பிறை புரை யெயிறும் இழத்தா - பிறைசசந்திரன்போன்ற பற்களையும் இழந்து, பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார் - பிடரியும் தலைகளும் பிளக்கப்பெற்று,

குறை உயிர் ஒதற நெரித்தார் - குற்றுயிரும் ஒதறிப்போம்படி மிதிபட்டு நெரித்து, குடரொடு குருதி குழைந்தார் - குடலும் இரத்தமும் ஒன்றோடொன்று குழைத்து போகப் பெற்று, (இவ்வாறு), முடை உடல் மதிய - முடைநாற்ற முன்னை (தமது) உடம்புகள் அழியும்படி, முறிந்தார் - முறியப்பெற்றார்கள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]படையிடை. [2]ஒதறி. [3]சொரிந்தார். (உகூ)

உஎ. [1]புடையிடை [3]விடுகன வினகாய் பொறியிடை மயிர்கள் புகைந்தார், தொடையொடு முதுகு துணிந்தார் சுழிபடு குருதி சொரிந்தார, படையிடை யொடிய நெடுந்தோள் பறிதர வயிறு திறந்த, ரிடையிடை மலையின் விழுந்தா ரிகல்பொர முடுகி யெழுந்தார்

(இ - ள்) இகல் பொர முடுகி எழுந்தா - போர் செய்யும்படி விரைந்து எழுந்த சில வீரர்கள்,—புடையிடை விடு கனலின் காய் பொறியிடை மயிர்கள் புகைந்தார் - தாக்குகையில் வெளிப்படுகின்ற அக்கினியினுடைய எரிக்கின்ற தீப்பொறிகளிலே மயிர்கள் புகையப் பெற்று, தொடையொடு முதுகு துணிந்தா - தொடையும் முதுகும அறுபட்டவர்களாய், சுழிபடு குருதி சொரிந்தார் - சுழிகளுண்டாகின்ற இரத்தவெள்ளத்தைக் கக்கிக்கொண்டு,—படை இடை ஒடிய - (தாம் கையிற்கொண்ட) படைக்கலம மடியே முறியவும், நெடு தோள் பறிதர-(தமது) நீண்ட தோள்கள் வேருறிப் போகவும், வயிறு திறந்தார் - (தம) வயிறும பிளக்கப்பெற்றவர்களாய், இடை இடை மலையின் விழுந்தா - அவ்வவிடமே மலைபோல விழுந்திட்டார்கள்; (எ - று.)—பி-ம்:—[1]புடையொடு. [2]விழி. (உஎ)

உஏ. புதைபட விருளின் மிடைந்தார் [1]பொடியிடை நெடிது புரண்டார், விதைபடு முயிரர் விழுந்தார் [2]விரிவொடு விழியு மிழந்தார், கதையொடு முதிர மலைந்தார் கணைபொழி சிலையர் கலந்தா, ருதைபட வுடலு நெரிந்தா [3]ருதிரமொடு குருதி யுமிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கதையொடு - கதாயுதத்துடனே, முதிர மலைந்தார் - கன்றுகப் போர்செய்தவர்களும், கணை பொழி சிலையர் - அம்புகளைச்சொரிகின்ற வில்லை யுடையவர்களுமாகி, புதை பட இருளின் மிடைந்தார் கலந்தார் - (பொருள்கள்யாவும்) மறையும்படி இருளைப்போன்று (கறுத்தவடிவத்துடனே) நெருங்கி கலந்துவந்த சில அரக்கவீரர்,—உதைபட - (அறுமாறுடைய) உதைபட்டமாத்திரதில், உடலும் நெரிந்தார் - மார்பு நொருங்கப் பெற்றவர்களும், விளிவொடு விழியும் இழந்தார் - வீரசோஷமும் விழியும் இழந்தவர்களும், உதிரமொடு குருதி உமிழ்ந்தார் - நடுக்கத்தோடு இரத்தத்தைக் கக்குகின்றவர்களுமாகி, பொடியிடை நெடிது புரண்டார் - புழுதியிலே நெடுநேரம் (பரதபரதத்துப்) புரண்டு, விதை படும் உயிரர் விழுந்தார் - விதைகள்போலச் சிதறிப்போயவிட்ட உயிரை யுடையவர்களாய் வெற்றுடலாய் விழுந்திட்டார்கள்; (எ - று.)

விளிவு - வீரர்கள் செய்கின்ற ஆரவாரம்; சாவு என்று கொள்வதிற் பொருட்பொருதக மின்மை யறிக. பி - பி.—[1]போறியிடை. [2]விழியொடு மொழியும். [3]உயிரொடு, உதரொடு. (உ೮)

உகூ. அயலயன் மலையொ [1]டறைந்தா னடுபகை யளகை யடைந்தார்
ஐயலிட மறைய விரிந்தார் [2]மிசையுல கடைய மிடைந்தார்
புயறொடு [3]கடலின் விழுந்தார் புடைபுடை [4]சிதைவொடுசென்று
[5]ருயர்வுற விசையி னெறிந்தா னுடலொடு முலகு துறந்தார்.

(இ - ன்.) (அநுமான்),—(அரக்கவீரர்களை), அயல் அயல் மலையொடு அறைந்தான் - அருகேயருகேயுள்ள மலைகளின்மீது வீசியெறிந்தான்; (அதனல் அவர்களிற் சிலர்), அடி பகை அளகை அடைந்தார் - கொல்லவல்ல பகைமையையுடைய குபேரன் வாழ்கின்ற அளகாபட்டணத்தை யடைந்தார்கள்; (வேறுசிலர்), வியல் இடம் மறைய விரிந்தார் - ஆகாயதலத்தினிடம் மறைந்து போம்படி பரவினர்கள்; (மறறுஞ்சிலர்), மிசை உலகு அடைய மிடைந்தார் - மேலுலகம் முழுதும் நெருங்கினர்கள்; (பின்னுஞ்சிலர்), புயல் தொடு கடலின் விழுந்தா - மேகங்கள் (நீரை) முகக்கின்ற கடலிலே போய் விழுந்தார்கள்; (வேறுசிலர்), புடைபுடை சிதைவொடு சென்றூ - காற்புறங்களும் உடல்சிதைந்து போய்விட்டாராகள்; (மற்றுஞ சிலரை), உயர்வுற விசையின் எறிந்தான் - மேலே போம்படி வேகமாக எறிந்தான்; (அதனல் அவர்கள்), உடலொடும் உலகு துறந்தா - தங்களுடமபுடனே இவ்வுலகத்தைத் துறந்து (சுவர்க்கலோகஞ்) சேர்ந்தாகள்; (எ - று.)

வியல் - வியத் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. இனி, தமிழ் மொழியென்றே கொண்டு, வியலிடம் மறைய என்பதற்கு - அகன்ற பூமியினிடம் மறையும்படி யெனினுமாம் உடலொடும் உலகு துறந்தார் என்பதற்கு - உடலையும் உலகையும் விட்டனர் [தம்முடல்பூமியிறவிடக்க இவ்வுலகதத்தை விட்டு வீரசுவர்க்கதுகுசசென்றூகள்] என்று கூறுவாரு முனர் பி-ம்.—[1]அறைந்தார். [2]விசையுலகெலையும. [3]மயலின். [4]திசைதொறு. [5]உயர்வற. ()

வே று.

உ೮೦. பற்றித் தாளொடு தோள்[1]பறித் [2]தெறிந்தனன் பாரி
[3]னிற்ற வெஞ்சிறை வெற்பின மாமெனக் கிடந்தார்
கொற்ற வாளிடைக் கொடுந்தொழி லரக்கரை யடங்கச்
சுற்றி [4]வீசலிற் பம்பா [5]மாமெனச் சுழன்றூர்.

(இ - ன்.) (அநுமான்),—பற்றி - (அரகக்ர்களைப்) பிடித்து, தாளொடு தோள் பறித்து - கால்களையும கைகளையும் பிடுங்கி, எறிந்தனன் - (கைகால் தன் னீங்கின அவர்களை) வீசி யெறிந்தான்; (அவர்கள்), இற்ற வெம் சிறை வெற்பு இனம் ஆம் என - அறுபட்ட வேகத்துக்குக்காரணமான இறகுகளை யுடைய மலைகளின் கூட்டம்போல, பாரின் கிடந்தார் - பூமியிலே விழுந்து

கிடந்தார்கள்; (பின்னும்), தொற்றம்வாலிடை அடக்க - வெற்றி பொருந்திய தனது வாலிலே அடங்கிக்கிடக்கும்படி, சுற்றி—, கொடி தொழில் அரக்கரை - கொடிய தொழிலையுடையராகிய அரக்கர் சிலரை, வீசலின் - வீசியெறிதலினால், (அவர்கள்), பம்பரம் ஆம் என சுழன்றார் - பம்பரம்போலச் சுழன்றார்கள்; (எ - று.)

கைகால்கள் பறிகொடுக்கப்பட்டு முண்டமாய்க்கிடந்த அரக்கர்கூட்டத்துக்குச் சிறகுகளே யிழந்த மலைகளின் கூட்டமும், வாலினால் சுற்றிவீசி யெறிந்த தனால் சுழல்கின்ற அவ்வரக்கர்களுக் கயிறறினால் சுற்றி வீசியெறியப்பட்டு ஆடுகின்ற பம்பரங்களும் உவமையாம். பி - மீ.—[1]பறித்து. [2]எழுத்தவர்பகழி, எழுத்தவர்பழகி. [3]இறைகளுதிரமிடைதன. [4]வீசிடப். [5]எனின்று. (கூ0)

கூக. வாள்க ளிற்றன [1]விற்றன வரிசிலை வயிரத்
தோள்க ளிற்றன விற்றன சுடாமழுச் சூல
நாள்[2] ளிற்றன விற்றன நகையெயிற் றீட்டந்
தாள்க ளிற்றன விற்றன படையுடைத் தடக்கை.

(இ - ள்.) (அநுமான் தாக்கியதனால், சில அரக்கர்களுடைய), வாள்கள் - வாளாயுதங்கள், இற்றன - ஒடிந்துபோயின; வரி சிலை - கட்டமைந்த வில்கள், இற்றன—; சுடா மழு சூலம் - ஒளியுள்ள மழுக்களும் சூலங்களும், இற்றன—; (அன்றியும) வயிரம் தோள்கள் - உறுதிபொருந்திய தோள்கள், இற்றன—; நகை எயிறு ஈட்டம் - வெளவெளாவி விளங்குகின்ற பற்களின் கூட்டம், இற்றன—; தாள்கள இற்றன—; படை உடை தட கை - ஆயுதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டிள்ள பெரிய கைகள், இற்றன—; (மூடிவாக), நாள்கள்-ஆயுள் நாள்களும, இற்றன-மூடிந்து போயின; (எ-று.)—பி - மீ.—[1]வார்சிலையிற்றன. (கூக)

கூஉ. தெறித்த வன்றலை தெறித்தன செறிசுடர் கவசந்
தெறித்த பைங்கழல் தெறித்தன சிலம்பொடு பொலந்தார்
தெறித்த பன்மணி தெறித்தன பொரும்பொறித் திறங்க
டெறித்த குண்டலந் தெறித்தன கண்மணி சிதறி.

(இ - ள்.) (அன்றியும், சில அரக்கவீரர்களுடைய), வல் தலை - வலிய தலைகள், தெறித்த-அப்பால் விழுந்தன; செறி சுடர் கவசம் - நிரைத்த ஒளியுள்ள கவசங்கள், தெறிதன—; பைங் கழல் - பசும்பொன்னிலமைய வீரகழல்களை, தெறிதன—; பொலம் தார் - பொன்னரி மாலைகள், சிலம்பொடு - ஓசையோடு, தெறித்தன—; மணி - (ஆபரணங்களிலழுத்தியுள்ள) பலவகையரத்தினங்கள், தெறித்த—; பெருமபொறி திறங்கள் - பெரிய நீப் பொறிகளின் வகைகள், தெறித்தன—; குண்டலம் - குண்டலங்கள், தெறிதத—; கண்மணி - கண்ணின் கருவிழிகள், சிதறி—, தெறித்தன—.

தெறிதத - 'அன்' சாரியைபெறாத முற்று; அதற்க செய்யுளில் 'உக்க' என்பதும் இவ்வாறே. (கூஉ)

கூகூ. உக்க பற்குவை யுக்கன துவக்கெலும் பு[1]திர்வுற்
றுக்க முற்கர முக்கன முசுண்டிக ளுடைவுற
றுக்க சக்கர முக்கன [2]வுடறிறந் துயிர்க்க
ளுக்க கப்பண முக்கன வுயர்மணி மகுடம்.

(இ - ள்.) (மேலும்), முற்கரம் - (அவர்களிற் சிலரேந்திய) சம்மட்டிகள், உக - ; முசுண்டிகள் - முசுண்டியென்னும ஆயுதங்கள், உடைவுற்று - ஒடிந்து, உக்கன - ; சக்கரம் - சக்கரமென்னும் ஆயுதங்கள், உக்க - ; கப்பணம் - கப்பணங்கள், உக்க - ; உயர் மணி மகுடம் - சிறந்த இரத்தின கிரீடங்கள், உக்கன - ; பல் குவை-பற்களின் கூட்டம், உக்க - ; எலும்பு உதிர்வுற்று - எலும்புகள் பொடிபொடியாய்ப்போய், துவகு - சருமம், உக்கன - , (மற்றும் அவ்வரக்கர்களிற் சிலருடைய), உடல் நிறந்து - உடல்கள் பிளக்கப்பட்டு, உயிர்கள் - , உக்கன - ; (எ - து.)

கப்பணம் - இரும்பினால் செருஞ்சிமுள்வடிவாகச செய்யப்பட்டுத் தரையிலே யெறியப்படுவது. பி - ம்:—[1]உதிரம். [2]உடற்றுறந்து, 'உக முளைகளுக்கணங்குழம்புலவுற்று' என்பது மூன்றுமடியாகவும், இதனுள்ள மூன்றுமடி இதனுக்ஷட்டி , பாடபேதத்துடன் நான்காமடியாகவும் சில பிரதிகளிலுள்ளன. (கூ.கூ)

கூசு. தாள்க ளாற்பலர் கடக்கைக ளாற்பலர் தாக்குந்
தோள்க ளாற்பலர் சுடர்விழி யாற்பலர் தொடருங்
கோள்க ளாற்பலர் குத்துக ளாற்பலர் தத்தம்
வாள்க ளாற்பலர் மாங்கனி றுற்பலர் மடிந்தார்.

(இ - ள்.) (அநுமானுடைய), தாள்களால் - கால்களினால், பலர் - பலரும், —தட கைகளால் - , பலர் - , தாகரும் தோள்களால் - மோதுகின்ற தோள்களினால், பலர் - , சுடர் விழியால் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களினால் விழிதத்துப்பார்த்ததினால், பலர் - , தொடரும் கோள்களால் - மேன்மேல் மிகுகின்ற வலிமையைக் காணுதலினால், பலர் - , குத்துகளால் - , பலர் - , தம் தம் வாள்களால் - தம் தமது (கைகளிலுள்ள) வாள்களை (அநுமான் பிடுங்கித்) தம்மீது வீசுதலினால், பலர் - , மாங்கனியினால் பலர் - மடிந்தார் - இறந்தார்கள்; (எ - து.)

கோள் - பற்றிக்கொள்ளுத லென்பாரு முளர். (கூசு)

கூஎ. சார்க்கப் பட்டனர் சிலர்சில [1]ரிடிப்புண்டு பட்டார்
போர்க்கப் பட்டனர் சிலர்சிலர் பிடியுண்டு பட்டா
ரார்க்கப் பட்டனர் சிலர்சில ரடியுண்டு பட்டார
பார்க்கப் பட்டனர் சிலர்சிலர் பயமுண்டு பட்டார்.

(இ - ள்.) (அநுமானால்), சிலர் - , சார்க்க - பிடித்திழுத்தலினால், பட்டனர் - இறந்தார்கள்; சிலர் - , இடிப்புண்டு - மோதப்பட்டு, பட்டார் - ; சிலர் - , போர்க்க - இருந்த இடத்தை விட்டு அபபுறப்படுதத, பட்டனர் - ; சிலர் - , பிடியுண்டு - பிடிக்கப்பட்டு, பட்டார் - ; ஆர்க்க -

ஆசனாரித்தலினால், பட்டனர்—; சிலர்—, அடியுண்டு - அடிபட்டு, பட்டார்—; சிலர்—, பார்க்க - உறுகிய பாதத்தலினால், பட்டனர்—; சிலர்—, பயமுண்டு - அச்சகொண்டு, பட்டார்—; (எ - று.)—ஆக்க - பிடித்தக கட்டித்தலினால் எனினுமாம. பி - ம்:—[1]இடருண்டு. (ருஉ)

ருஉ.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - அநுமான்செய்த போர்த்திறத்தைத் தெரிவிக்கும்.

ஓடிக் கொன்றனன் சிலவரை யுடலுட லோறுங்
கூடிக் கொன்றனன் சிலவரைக் கொடிநெடு மரத்தாற்
சாடிக் கொன்றனன் சிலவரைப பிணந்தொறுந் தடவித்
தேடிக் கொன்றனன சிலவரைக கறங்கெனத் திரிவான்.

(இ - ள்.) கறகு என திரிவான் - காற்றடி போலத திரிபவனாய், (சில அரகர்களை), உடல உடல் தோறும ஓடி - ஒவ்வொருதகர் இருகுமிடதினும ஓடிப்போய், கொன்றனன் - கொன்றான்; சிலவரை—, கொடி நெடு மரத்தால் - கொடிகள் படாந்த பெரிய மரதினால், கூடி - நெருகி, கொன்றனன்—; சிலவரை—, சாடி கொன்றனன - அடித்துக்கொன்றான்; பிணம தொறும - பிணகுவியல்களினிடையே, சிலவரை - (பதுகியிருத்த) சிலரை, தடவி தேடி - தேடிகணபிடிதது, கொன்றனன்—; (எ - று.)

உடலுடல் தோறும் கூடிக கொன்றனன் என்பதறகு - அவ்வவ்வரக்கர்களின் உடமபுகளதோறும தான் சூட்சுமவடிவுகொணடு உட்புகுது (உடனே பெரிய வடிவமெடுத்து) அவ்வவ்வீரருடலைப் பிளது வெளிவந்து கொன்று னென்றும்; கொடி நெடி மரத்தால் என்பதறகு கீண்டதுவசகட்டிய மரக் கொம்பினால் என்று பொருள்கூறலு முணடு. (ருக)

ருஎ. முட்டி னர்பட முட்டினன் முறைமுறை மூடுகிக்
கிட்டி னர்படக் கிடடினன் கிரியென நெருங்குகிக்
கட்டி னாபடக் கட்டினன் கைகளான் மெய்யிற்
றட்டி னாபடத் தட்டினன் மலையெனத் தகுவான்.

(இ - ள்.) மலை என தகுவான் - மலையென்று சொல்லததகவமைந்த பேருருவத்துடனிருந்த அநுமான்,—முட்டினா பட முட்டினன் - (தன்னை) முட்டினவாகள் இறக்கும்படி (தான் அவரை) முட்டினன்; முறை முறை மூடுகி கிட்டினா பட கிட்டினன் - வரிசைவரிசையாக விரைந்து (தன்னை) நெருகி வருபவர்கள் இறகும்படி (தானும் அவரை) நெருகினன்; கிரி என நெருகி கட்டினா பட கட்டினன் - மலைபோன்றவராய நெருங்கிவந்து (தமது கைகளால் தன்னை) கட்டினவாகள் இறக்கும்படி (தானும் அவரைக்) கட்டினன்; கைகளால் மெயயின் தட்டினர் பட தட்டினன் (தானும்) கைகளால் (தனது) உடமபில் தட்டினவர்கள் இறகும்படி (தான் அவர்களைத்) தட்டிவிட்டான்; (எ - று.)

இதனால், எவ்வெவ்வரக்கரா எவ்வெவ்வாறு தன்னோடு பொரவந்தனரோ, அவரகருடன் அவ்வாறே பொருது அவர்களைக் கொன்று னென

அநுமான் சமயுதத்ஞ் செய்த வகையைச சிறப்பித்துக் கூறிஞ் ரென்க. கைகளால் மெய்யில் தட்டினர் என்பதற்கு - வீரத்திற்கு அறிகுறியாகத தம் கைகளைக்கொண்டு தமது தோள்களிலும் துடைகளிலும் தட்டினவர்களைத் தனது கைகளினல் தட்டிக் கொன்ற ரென்ற கொள்ளலுமாம். (கூஎ)

கூஅ. [1]மறக்கி னுங்கொல்லு முணரினுங் கொல்லுமால் விசும்பிற்
பறக்கி னுங்கொல்லும் படரினுங் கொல்லு[2]மின் படைக்கை
நிறகக ருங்கழ [3]லரக்கர்க் கணறிதொறும் பொறிகள்
பிறக்க நின்றெறி படைகளைத் தடக்கையாற் பிழையயும்.

(இ - ள்.) (பின்னும் அவ்வநுமான்) —(அரககவீரர்களை), மறக்கினும் - (தன்னை நினையாமல்) மறநதாலும், கொல்லும் - கொன்று விடுவான்; உணரினும் - (தன்னை எப்போதும் மறவாமல்) மனத்திலேயே கருதிக்கொண்டிருந்தாலும், கொல்லும—; மால் விசுமபில் பறககினும்-பெரிய ஆகாசத்திறபறந்து சென்றாலும், கொல்லும—; படரினும - (நிலத்தின்மீது) நடந்து சென்றாலும், கொல்லும—; மின் படை கை - ஒளி பொருந்திய ஆயுதங்களேந்திய கையையும், நிறம் கருகு கழல் - நல்ல நிறத்தையுடைய பெரிய வீரக்கழலையு மணிந்த, அரக்கர்கள—, நெறி தொறும் - வழிகளிலெல்லாம், பொறிகள் பிறக்க நின்ற - நீபபொறிகள் தோன்றும்படி நின்றுகொண்டு, எறி படைகளை - (தன்மீது) எறிந்த ஆயுதங்களை யெல்லாம், தட கையால் பிழையும் - பெரிய தனது கைகளாற் பிடைச்து பொடிபொடியாக்கி விடுவான்; (எ - று.)

எத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தாலும், அரககர்களைத தவறுது அநுமான் கொல்பவனனை னென்பதை வற்புறுதத 'மறக்கினும் கொல்லும், உணரினுங்கொல்லும்' என்றார். பி - ம்:—[1]உறகினும் [2]இன படைக்கு. [3]அரக்கர்களைறிதொறும், அரக்கர்களைநிதொறும். (கூஅ)

கூக.—படைகளச்சிறப்பு.

சேறும் வண்டலு மூளையு நிணமுமாய்த் திணிய
ஈறு சேர்கெடுத் தெருவெலா நீத்தமாய் நிரம்ப
வாறு போல்வருங் [1]குருதியவ் வனுமனு லலைப்புண்
டூறில் வாய்தொறு முமிழ்வதே யொத்ததவ் விலங்கை.

(இ - ள்.) மூளையும் நிணமும் - (அரக்கவீரருடைய) மூளைகளும் கொழுப்புக்களும், சேறும் வண்டலும் ஆய் திணிய - சேறும் வண்டலும் மேன்று செருங்கவும்,—ஈறு சேர் கெடு தெரு எலாம் - புழுதி நிறைந்த கீண்ட தெருக்கள் முழுதும், நீத்தம் ஆய் நிரம்ப வெள்ளமாகி நிறையவும்,—ஆறு போல்வரும் - ஆற்றைப்போலப் பெருகியோடுகின்ற, குருதி - இரத்த வெள்ளத்தினுலே, அ இலஙகை - அந்த இலங்காபட்டணமானது, அ அனுமானுல் அலைப்புண்டு - அந்த அநுமானுல் அலைக்கப்பட்டு, ஈறு இல் வாய் தொறும - முடிவில்லாத [பலவான] வாயில்களிலும் தோறும், உமிழ்வது (இரதத்தை) கக்குவதை, ஒத்தது—; (எ - று.)

சேறும் வண்டலும் நிறைந்திருக்கப்பெற்றதுபோல மூளையும் நிணமும் நிறைந்து தெருக்களின் வழியாகப் பெருகி இலக்கானவாரகைகளிலுலே வழிந்து வெளிப்படுகிற ரக்தநதியின் தோற்றம், இலக்காபட்டணமே அநுமானுல் அலேக்கப்பட்டதனது வாயகளினுலெல்லாம் இரத்தத்தைக் கக்குவதுபோன்றிருந்த தென்பதாம: தர்மைத்தப்துறிப்பேற்றவணி. பி - ம்:—[1]குருதியை.

சுo.—இதுமுதல் ஆறுபாடல்கள்-மீண்டும் அநுமான் போர்செய்த நிலைமையைத் தெரிவித்தல்.

கருது காலினுங் [1]கையினும் வாலினுங கட்டிச்
சுருதி யேயன்ன மாருதி மரத்திடை தரப்பா
னிருத மெந்திரத் திடுகரும் பாமென [2]நெரிவார்
குருதி சாறெனப் [3]பாய்வது குரைகடற் [4]கூனில்.

(இ - ள்.) சுருதியே அன்ன மாருதி - வேதத்தையே யொத்த (உண மையையேயுடைய) அநுமான்,—கருது காலினும் - நினைக்கக்கூடிய ஒரு கூணகாலதிற்குள்ளாக, கையினும் வாலினும கட்டி - கைகளினுலும் வாலி னுலும் (சில அரகரைச) சேர்தகக்கட்டி, மரதிடை தரப்பான்-மரத்தின் மீது எறிபவனுக,—(அப்போது), நிருதா - (அவ்வாறு எறியப்பட்ட) இராட் சசவீரா, எந்திரத்து இடு கரும்பு ஆம் என-ஆலையிலேயிட்டு ஆட்டுகிற கரும்பு போல், நெரிவார-(உடம்பு) நொருகடிப்போகலானுகள்; குருதி-(அவகளது உடம்பிலிருந்து பெருகுகின்ற) இரதம், சாறு என - கருப்பஞ்சாறுபோல, குரைகடல் கூனில் - சப்திகின்ற சமுததிரமுமாகிய ஒருவகைப் பாத்திரதி தில், பாயவது - பாய்கின்றதாகும; (எ - று.)

அநுமான் தனது கைகளாலும் வால்களாலும் கட்டி அரக்கவீரர் சிலரை மரத்தினமீதுளறிய, அவர்களுடம்புகள் ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல நொருகி அந்தக்கரும்புகளிலிருந்து சாறுபெருகுவதுபோல அவ்வுடம்பினின்று பெருகுகின்ற இரதம் சமுததிரததிற்போய்ப் பாயலாயிற் றென்பதாம. காலினும - கால்களினுலு மெனினுமாம. பி - ம்:—[1]வாலினுல கையினுல கடிதுறகட்டி. [2]நெரியக். [3]பாய்ந்தது, [4]கூனை. (சo)

சக. எடுத்த ரக்கரை [1]யெறிதலு மவருட லெற்றக்
கொடித்திண் மாளிகை யிடிந்தன மண்டபங் குலைந்த
தடகைக யானைகண மறிந்தன கோபுரந் தகாந்த
பிடிக்கு லங்களும் புரவியு மவிந்தன பெரிய.

(இ - ள்.) (அநுமான்), அரக்கரை - (சில) இராட்சசரை எடுத்து வீசி தலும் - தூகி யெறிந்தமாததிரததில், அவர உடல் எற்ற - அவரக்கரது உடம்புகள் மோத, (அதனுல்), கொடி திண மாளிகை இடிந்தன - கொடிகள் கட்டின வலிய உபரிசைவீடுகள் இடிந்துபோய்விட்டன; மண்டபம் குலைந்த-மணடபங்கள் நிலகுலைந்தழிந்தன; தட கை யானைகள் - பெரிய துதிக்கை

கனையுடைய யானைகள், மறிந்தன - மடங்கி வீழ்ந்து இறந்தன; கோபுரம் தகர்ந்த - கோபுரங்கள் இடிந்து வீழ்ந்தன; பெரிய பிடி குலங்களும் புரவியும் அவிழ்ந்தன - பெரியனவான பெண்யானைகூட்டங்களும குதிரைகளும அழிந்தன; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]எறிதொறும. (சக)

சஉ. தந்த மாடங்க டம்முட லாற்சிலர் தகர்த்தார்
தந்த மாதரைத் தங்கழ லாற்சிலர் சமைத்தார்
தந்த மாக்களைத் தம்படை யாற்சிலர் தடிந்தா
[1]றென்றி மாருதி தடக்கைக ளான்[2]விசித் தெறிய.

(இ - ள்.) மாருதி - அநுமான், தட கைகளால் எற்றி விசித்து எறிய - (தனது) நீண்ட கைகளினால அடித்துக் கட்டித தூக்கியெறிதலினால்,—சிலர-சில அரக்கர்கள், தம் உடலால் - தமது உடம்புகளினால், தம் தம் மாடங்கள்-தங்கள் தங்கள் வீடுகளை, தகாததார்-உடைத்தார்கள்; சிலர்—, தம் கழலால் - தமது கால்களால், தம் தம் மாதரை-தங்கள் தங்கள் மனைவிமாரகளை, சமைத்தார் - அழிததாகள்: சிலர்—, தம்படையால் தமது (கைகளிலுள்ள) ஆயுதங்களினால், தம தம் மாக்களை - தங்கள் தங்கள குழந்தைகளை, தடிந்தார-கொன்றார்கள்; (எ - று.)

அநுமான் சிற்சில அரக்கவீரரை அடிதது க்கட்டித் தூகியெறிய, அவர்கள் தமது மாளிகையின்மீது விழுந்து அவற்றை யழிதததும், விழும்போது தமது கால்கள் தம்மனைவியரின்மீது படுதலால அவர்களையழித்தும், தம் கையிலுள்ள ஆயுதங்கள் தம்மக்கள்மீது படுதலால் அவர்களையழித்தும் இவ்வாறு விழலாயின ரென்பதாம். இத்தச்செய்யுளில் அநுமான் அரக்கரைக் கொண்டே அவர்களுக்கு உரிய பொருள்களை யழியச செய்தன னென அவ்வநுமான் பொருத விதிதிரகதைப் பாராட்டிக் கூறியவாறு. மாக்கள் - மக்களென்பதன் மீட்டல். இனி, மாக்களை - தமது குதிரைகளை யென்னவுமாம். பி - மீ:—[1]எத்தி. [2]எடுதது. (சஉ)

சஙு. ஆடல் மாக்களி றனையவ னரக்கியர்க் கருளி
வீடு போக்கியே செல்கென்று சிலரை விட்டான்
கூடி னார்க்கவ ருயிரெனச் சிலரைக் கொடுத்தா
னோடி னார்க்கவா பினெதொறுஞ் சிலரை யுய்த்தான்.

(இ - ள்.) ஆடல் மா களிறு அனையவன் - அசைந்தாடுந் தன்மையை யுடைய பெரிய ஆண்யானையைப் போன்றவனாகிய அநுமான்,—அரக்கியர்க்கு அருளி - (சில) அரக்கியா (படுகின்ற துயரத்தைக்கண்டு அவர்களிடதது) கருணைகொணடு, வீடு போகி செல்க என்று—, சிலரை - சில அரக்கரை, விட்டான்-(கொலலாது) உயிரோடு விட்டிட்டான்; கூடினார்க்கு (கணவரை) அப்போதுதான் சோத்தவராகிய இளமபெணகட்கு, அவர் உயிர் என - அம்மாதரகட்கு உயிரபோன்று இருப்பவரென்ற (இரக்கங்கொணட) எண்ணத்தினால், சிலரை கொடுத்தான்—; ஓடினார்க்கு - (தம்மோடு சொல்லாது எங்கேயோபோய்விட்டா ரென்று தம்கணவரைப்பற்றி மாறுபாடாக நினைத்து)

ஊடல்கொண்ட அரக்கமகளிர்க்கு, (இரகுபி), அவர் மணைதொறும் - அவர்வீடுதோறும், (அவர்களது கணவர் போய்ச் சேரும்படி), எலாரை - எலாரை;—உய்ததான் - அனுப்பிவிட்டான்; (எ - து.)

இதனால், வீரத்திலும் அநுமானுக்கு இருந்த இரக்கத்தைக் கவி விளக்கினார். இனி, விட்டான், கொடுதான், உய்த்தான் என்ற மூற்றுக்களுக்கு வீசியெறிந்தானென்று கருத்துப்பொருள்கொண்டு, வீடுமுதலிய இடங்களில் போய்விழும்படி அநுமான் எறிந்ததைக் கவி இவ்வாறு ஒருணிக்கின்றனரென்றலு மொன்று. (சுசு)

சுச. [1]கருவெ லாமுட றெற்றியெ லாமுடல் சதுக்கத்
துருவெ லாமுட லுவரியெ லாமுட லுள்ளூர்க்
கருவ லாமுடல் காயமெ லாமுட லரக்கர்
தெருவெ லாமுடல் றேயமெ லாமுடல் சிதறி.

(இ - ன்.) (அநுமான் அரக்கவீரர்பலரையும் வீசியெறிந்ததனால்),சிதறி - (நாற்புறததிலுஞ்) சிதறுண்டு,—,கரு எலாம் - மரகதவிலெல்லாம், உடல் - (அவ்வரக்கவீரரின) உடல்களும்,—தெற்றி எலாம் - தெருத்திண்ணைகளிலெல்லாம, உடல்—, சதுக்கத்து உரு எலாம் - நாற்சந்திகூடும் இடங்களிலெல்லாம், உடல்—, உவரி எலாம் - கடல் முழுவதும், உடல்—, உள் ஊர் கரு எலாம் - உள்ளூரின் நடுவிடமுழுவதும், உடல்—, காயம் எலாம்-ஆகாயமுழுவதும், உடல்—,அரகர தெரு எலாம் - அரக்கருடைய தெருக்களிலெல்லாம், உடல் தேயம் எலாம் - அந்த இலங்காபிரதேசம் முழுவதிலும, உடல - உடல்களுமாகி, (சிரம்பிகிடந்தன); (எ - து.)

இதனால் எதிரும் அரக்கருடைய உயிர்கழிந்த வெற்றுடம்புகள் கிடக்கமையைக் கவி வருணிக்கின்றனர். சதுக்கம் - சதுஷ்கம். கரு - கர்ப்பம். வடசொற்கள். காயம் - ஆகாயமென்பதன் முதற்குறை. அரக்கர் என்பதை, 'உடல்' என்ற சொற்களோடெல்லாம் கூட்டலுமாம். (சுச)

சுரு [1]ஊனெ லாமுயிர் கவருறுங் காலமீளுய்ந் [2]துலந்தான்
றானெ லாரையு மாருதி சாடுகை தவிரான்
மீனெ லாமுயிர் மேகமெ லாமுயிர் மேண்மேல்
வானெ லாமுயிர் மற்றுமெ லாமுயிர் சுற்றி.

(இ - ன்.) மாருதி - அநுமான், தான் - தான் ஒருத்தனுகவே, எலாரையும் - (எதிர்ப்பட்ட) அரககர்யாவரையும், சாடுகை - மோதியடிக்குந் தொழிலினின்று, தவிரான்-(இன்னும்) நீங்காதவனுயினன் [மேன் மேற் சென்று கொண்டிருக்கிறான்]; (இந்தச சமயததிலே), ஊன் எலாம் உயிர் கவர்ந்தும் காலன் - உடம்புகளிலிருந்து உயிரைக் கவர்ந்து செல்லவேண்டிய யமன், (போரில் மாள்பவர் மிகப் பலராய்விட்டதனால் தனது அத்தொழிலைச் செய்யமாட்டாமல்), ஓய்ந்து - தளர்ந்து, உலந்தான் - வலிமை கெட்டான்; (அதனால் எடுத்துக்கொண்டுபோகா எருமில்லாமல்), சுற்றி - (அவ்வூரின் பலவிடங்களிலுஞ்) சூழ்ந்துகொண்டு,—மீன் எலாம் - நட்சத்திரமண்டலம்

முழுவதும், உயிர் - உயிராகவும், மேகம் எலாம - மேகமண்டல மெல்லாம், உயிர்—, மேன்மேல் வான் எலாம - மிகவுயரத்திலுள்ள ஆகாயத்தினிடம முழுதும், உயிர்—, மற்றும் எலாம் - மற்றமுள்ள இடைவெளிகளிலெல் லாம், உயிர் - உயிராகவும், (நிரமபிகஇடாதன); (எ - று.)

உடல் பலவிடதைகளிலுல இடாததைத் தீழ்க்கவியில் வருணித்துக் கூறிய கவி, இசசெய்யுளிலுல், உயிரைக் கவாந்து செல்லவேணடிய யமனும் தனது அத்தொழிலைச் செய்யமுடியாமல் தூய்ந்து விடவே, அதுமானுற் கொல்லப் பட்ட அரக்கவீரரின் பிராணன்கள் எடுத்துச் செல்லை நில்லாமல் வானம முதலிய பலவிடததும நிரம்பிக்கிடந்தன என்று வருணித்தலில் தொடர் பூயர்வு நவிற்சியணி; இதனால் அனைதற்ற அரக்கவீரர் இறந்தன தென்பது பெறப்படும். பி - ம் —[1]கான். [2]உலைந்தான். (சஅ)

சசு.—இதுமுதல் நான்தகவிகள் - அநுமானும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு நீற்கும் அரக்கரும் என்ற இவரிகளது வருணனையைக் கூறும்.

ஆக விச்செரு விலைவுறு மமைதியி னரக்கர்
மோக மூற்றன ராமென மூறைமுறை முனிந்தார்
மாக மூறறவு மாநிர மூற்றவும் வலைந்தார
மேக மொத்தனர் மாருதி வெய்யவ னெனத்தான்.

(இ - ன்.) ஆக - இவ்வாறு, இ செரு விலைவுரும் அமைதியின் - இப் போர் நடக்கும பொழுது,—அரக்கர் - (சில) அரகக்கள், மோகம் உற்றனர் ஆம் என - அறிவு மயக்கமகொணடவாபோல, முறை முறை முனிந்தார் - மேன்மேற் கோபமகொண்டு, மாகம் மூற்றவும் மாநிரம் முற்றவும் வலைந் தார் - பெரிய வானினிடம் முழுவதும் நிகருக்கள் முழுவதும் சூழ்ந்து கொண்டவராய், மேகம் ஒத்தனர் - கறுத்த மேகத்தை யொத்தரீ தோனறி னார்கள்; (அவர்களின் நடவேயிருந்த), மாருதி - அநுமான், வெய்யவின் ஒத் தான் - சூரியன் போன்றான்; (எ - று.)

பலபடியாகச்சிதறண்டு போன அரக்கர் இப்போது னைவகொள்வது அஞ்ஞாகத்தின் செயலா மென்பார, 'மோகமூற்றனராமென முனிந்தார' என்றார். பற்பலவேளையில் விலகிப்போதலும சிற்சிலவேளையிற் சூரியனைக் கவிந்து மூடிக்கொள்ளுதலு முடைய மேகம் - அநுமானிடத்துப் பலகால் அடிபுண்டு விலகிப்போய் இபபோது அவனைக கவிநதுகொணட கறுத்த அரக்கவீராக்கு உவமை யாதறகு எற்கும். இப்போது அரககவீராற கவியப் பட்டாலும் வெகு விரைவில் அவ்வரககவீராகள விலகிப்போய்விட இவ் வநுமான் பிரதாபத்தோடு விளகுவ னென்பதை விளக்க, அநுமானுக்குச் சூரியனை உவமை கூறினர். (சக)

[illegible] அலை சக்கரு மார்த்தலி னலைத்தலி [1]னயரப்
[illegible][2]லெ ருத்துயர் பெருமையிற் கருமையிற் பொலிவின்

*மிடல யிற்படை மீனென விலங்கலிற் கலங்குங்
கடனி காத்தனா மாருதி மந்தரங் கடுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆர்தலின் - ஆரவாரித்தலினாலும், அலைத்தலின் - வருத்தலினாலும [அலையுடைமையினாலும], அயர புடை பெருத்து உயர் பெருமையின் - (கண்டவர்) சோரும்படி எப்புறமும் பருத்து உயர்ந்து தோன்றுகின்ற பெருந்தோற்ற முடைமையாலும், கருமையின் பொலிவின் - கருநிறத்தோடு விளங்குவதனாலும, மிடல் அயில் படை மீன் என விலங்கலின் - வலிமைபொருந்திய வேல் முதலிய ஆயுதங்கள் மீன்கள்போல வீட்டுவிட்டுப் பிரகாசித்தலினாலும,—அடல் அரகரும-வலிமை கொண்ட ராக்ஷஸர்களும், கலங்கும கடல் நிகாத்தனா - (கடையும்போது) கலங்குவதான சமுத்திரத்தை யொத்தார்கள்; மாருதி - அநுமான், மந்தரம் கடுத்தான் - (அக்கடலைக் கலக்குகின்ற) மந்தரமலையை யொத்தான; (எ - று.)

உவமையணி. ஆர்த்தல், அலைத்தல், பெருந்தோற்றமுடைமை, கருமை, மீன்விலகுதல் என்ற தன்மை அரக்கரிடத்தும் கடலினிடத்தும் பொருந்தும் பொதுத்தன்மையாம். அலைத்தல் என்ற இடத்துச சிலேடையும், படைமீன் என்ற இடத்து உருவகமும் இவ்வுவமைக்கு உபகாரப்பட்டன. கலகும் கடல் என வந்ததற்கு ஏறப, கலகும மந்தரம் என்க. பி - ம்:— [1]அமரா. [2]வாேதது. [3]மிடலியற்படை. (எஎ)

எஅ. கரத லத்தினுங் காலினும் வாலினுங் கதுவ
நிரைம ணித்தலை நெரிந்துகச் சாய்ந்துயிர் [1]நீப்பார்
சுரர்க டுக்குற வமுதுகொண் டெழுந்தநா டொடரு
முரக ரொத்தன ரநுமனுங் [2]கலுழனே யொத்தான்.

(இ - ள்.) கரதலதினும் - கைகளினாலும, காலினும் - கால்களினாலும், வாலினும் - வால்களினாலும, கதுவ - பற்றுதலினால்,—நிரை மணிதலை நெரிநது உக சாய்ந்து உயிர நீப்பார் - வரிசையான அழகிய [இரத்தினகற்கள்பதிக்கப்பெற்ற] (தமது) தலைகள் நெரிக்து சிந்துதலினால் (மண்மீது) விழுந்து உயிரைவிடுபவரான அரகர்கள்—, சுரர கடுக்கு உற - தேவர்கள் நடுங்கும்படி, அமுதுகொண்டு எழுந்த நாள் - கருடன் அமுதத்தைக் கவர்ந்து கொணடுவந்த காலத்தில், தொடரும் - (அந்த அமுதத்தைக் கவரவொட்டாமல் அங்குக்காவலாய்த) தொடர்ந்துநின்ற, உரகர் - உரகரை, ஒத்தனர் - ஒத்தார்கள்; அநுமனும் - அநுமானும், கலுழனே - (அவர்களை வலியழித்து) கருடனையே, ஒத்தான்—; (எ - று.)

கருடன் தனது தாயான விநதையின் அடிமைத்தன்மையைப்பொறுக்கக்கருதித் தேவாகளுடன் பொருது வென்று அந்தத் தேவலோகத்திலிருந்த அமிருதத்தை எடுத்து வாருமபோகையில் அதற்குக் காவலாயிருந்தவராய்த் திருஷ்டிவிஷமுள்ளவர்களும் கெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற கண்களையுடையவரும் பெருவலிமைபடைத்தவரும் மிகக்கொடியவருமான் கண்களினாலேயே சுட்டெரிக்கவல்லவருமான இரண்டு உரகர்கள் எவ்வகொட்டாமல் எதிர்த்து

சிற்பது கண்டு, இவர்களை நாம் எவ்வாறு வெல்வது? என்று ஆலோசித்துத் தனது இறகுகளினால் அவர்கள் கண்களைப்புழுதிநிரம்பும்படிசெயது, அவர் கள் கண்கள் தெரியாதசமயத்தில் அவர்களைக் கண்டதுண்டமாகவெட்டிப் பிறகு அமுதத்தைக் கவர்ந்தானென்ற செயதி, மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், அநுசாஸநபர்வத்தில் அமுதத்துக்குக் காவலாக இருந்த அக்கினியை மந்தரகிரியிலுள்ளவனைச்செய்து அவனைக் கட ந்து, காவலாளராயிருந்த அரக்கர்களைக் கொன்று, பிறகு சூழ்ந்துகொண்டிரு ந்த வீரர்களைக்கொன்றிட்டுக் காவலாயிருந்த சக்கரத்தின் ஜ்வாலத்தையும் பிளந்து தேவலோகத்திலிருந்த அமுதத்தைக் கருடன் கவர்ந்து சென்றதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. உரைகர் – ஸர்ப்பராஜரென்பார். பி – ம்:—[illegible]ராஜர். [illegible]கலுழனை. (சுஅ)

சுகூ. மான முற்றதம் பகையினுன் [1]முனிவுற்று வளைந்த
மீனு டைக்கட லுலகினி லுளவெலா மிடைந்த
ஆன றக்கொன்று துகைக்கவு மொழிவிலா திருத
ராஜ ரொத்தன ராளரி யொத்தன னனுமன்.

(இ – ன்.) மானம் உற்ற – செருக்கைக்கொண்ட, தம் பகையினால் – தமது பகைமைக்குணத்தினாலே, முனிவுற்று – கோபிதத்துக்கொண்டு, வளை ந்த – (அநுமானை) சூழ்ந்துகொண்டவரும், மீன் உடை கடல் உலகினில் உள எலாம் மிடைந்த – மீன்களையுடைய கடலினாற்சூழப்பட்ட உலகத்திலே [இலங்கையிலே] யுள்ள இடம்முழுவதிலும் நெருங்கி யிருப்பவரும், ஆன் அற கொன்று துகைக்கவும் ஒழிவு இலா – (கணக்கிற் கண்டவர்) உடம்பு அனைவையெல்லாம் அழித்தொழிக்கவும் அழிந்திடாமற் பெருகித் தோன்றுபவரு மான, திருதர் – அரக்கர், ஆனை ஒத்தனர் – யானைகளையொத்தார்கள்; அனு வன்—, ஆள் அரி ஒத்தனன் – (சிருகங்களை) ஆளுந் தன்மையுள்ள (சிறு கேசரியை) சிங்கத்தைப் போன்றான்; (எ – று.)

வேலம் தமது செருக்கினால பகைமை கொண்டு சினந்து அநுமானை வளைத்துகொண்டவ ரெனவும், இலங்கை முழுதும நெருங்கி இருப்பவரென வும், எக்காலவு கொன்றாலும் ஒழிந்திடாது பெருகித தோன்றுபவ ரென வும் அரக்கரை முதல் மூன்றடிகளினாற் கூறினர். வளைந்தமிடைந்த ஒழி வினை திருதர் என்க. அப்படி அத்திருதா மிகப்பலராயிருந்தும் இவ்வநுமான் அவர்களனைவெல்லாம் பின்வாங்காது அழிக்கும் ஆற்ற லுடையா னென்பதை விளக்க, அவ்வரக்காக்கு யானைதிரளையும, அநுமானுக்குச சிங்கத்தையும் உவமை கூறினர். (சுக)

நூ.— அநுமானது விழுப்புண்.

எய்த வெற்றின வெறிந்தன வீர்த்தன விகலின்
பொய்த்து குத்தின பொறுத்தன தொளைத்தன போழ்ந்த
செய்ய மற்றின பற்றின குடைந்தன பொளிந்த
[illegible] புடைத்தன புண்ணளப் பரிதால்.

(இ - ள்.) எய்த - எய்தவற்றிலுலும், எற்றின - அடித்தல்களிலுலும், எதிர்தன - வீசியெறிந்தவற்றிலுலும, ஈர்தன - அறுத்தவற்றிலுலும், இகலின் பொய்த - மாறுபாட்டோடு சொரிந்தவற்றிலுலும், குதின - குதிரைகளற்றிலும், பொதுதன - பொதுதினைகளற்றிலும், தொலைத்தன - தொலைத்தவற்றிலும, போழ்ந்த - பிளர்த்தவற்றிலும, கொயத - தறித்தவற்றிலும, சுற்றினவளைத்துகொண்டு பகுப்பிடந்தினவற்றிலும, பறறின - பிடித்துக் கொண்டவற்றிலும, குடைந்தன - உட்புகுந்து குடைந்தவற்றிலும, பொலிந்த வினை திதோன்றுகினற, தயயன் மல பெரும புயதன - பெரியோனுடைய அநுமான தது வலிமைபொருநதிய பெரிய தோளகளிலுள்ளனவான; புண் - புண்களினை, அளப்பு - (இவ்வளவெனறு) கணகளிடுதல, அரிது - (எவர்க்கும்) முடியாத தாம; (எ - று.)—ஆல் - ஈறறசை; வியபபுமாம.

அரகரது அமபுமுதலியவற்றால் அநுமானது புயதகளில் தோன்றிய புண்கள் அளவிடமுடியா என்ற கூறி, இந்நிலையில், அவன் அவ்வூறுபாட்டைச சிறிதும் இலட்சியஞசெயயாமல அரகரை மிக எளிதில் அழிக்கின்ற வீரத்தைப் பெற வைத்தார. ''விழுப்புணபடாத நாளெல்லாம வழுக்கினுன், வைக்கும் தன்னுளே யெடுத்து'' என்றபடி விழும்புண படுதலே வீரர்க்குச் சிறப்பென்க. (இ0)

ருக.—வானோர் அநுமானைப் புகழ்தல்.

கார்க[1]க ருந்தடங் கடலகளு மழைமுகிற கணனும
வேர்க்க வெஞ்செரு விளைத்தெழும் வெளளெயிற றரக்கர்
[2]போர்க்கு ழாம்படி பூசலி னியலின்ப புகழ்வுற்
றார்கரும் [3]விண்ணவ [4]ரமலியே யுயர்ந்ததன் றமரில்.

(இ - ள்.) கா கரு தட கடல்களும - மிகக்கரிய பெரிய (அலைமோதுகின்ற) சமுததிரகளும, மழை முகில் கணனும - மழை பெய்கிற மேகக் கூட்டஙகளும, வேரக மனம் புழுகுகும்படி [பின்னடையுமபடி], வெம்செரு விளைத்து - கொடிய போரை யுண்டாககி, எழும் - மேன்மேற் கிளமபுகின்ற, வெள் எயிற அரகர - வெணமையான கோரப்பறகளை யுடைய அரகரகளின், போர குழாம் - போர் வரிசைகளில், படி - தோன்றுகிற, பூசலின - பேராரவாரததைக்காட்டிலும், ஐயனை புகழ்வுற்று ஆர்கரும் விண்ணவர் அமலையே - அநுமானைக்கொணடாடி ஆரவாரிகின்ற தேவர்களது ஆரவாரமே, அன்று அமரில்-அத்தப்போரில், உயாந்தது - மிகுந்திருந்தது. (எ று.)

மோதுதலையும் அம்புமழை தூவுதலையுமுடைய செருவைக்காணவே, முறையே அததொழில்களையுடைய கடல்களும் மேகஙகளும் தம்மிலும் அரக்கர்போ விஞ்சியிருத்தல்பற்றித் தாம பின்வாஙகின வென்க: தமது பகைவரகளாகிய அரக்கவீரரைப் பெரிதும கொன்றொழிப்பது கண்டு தேவர்கள் அநுமானை மிகவும் வாழ்த்துவாராயினர். மோதுதலும் அம்புபொழிதலும் என்ற இவற்றில் கட்டல் முகில் என்ற இவ்வுறுப்பு அரக்கர் விஞ்சினராக,

அக்கணம் அரக்கர் பொருகையிலுண்டாகின்ற பேராரவாரத்தினும் அவ்வரக் கர்க்குச் சிறிதும் பின்னிடையாது மேன்மேல் வெற்றியுண்டாகுமாறு பொரு கின்ற அநுமானது திறத்தைக கண்டு புகழ்கின்ற தேவர்களின்புகழொலியே மிக்குத் தோன்றிற்று என்ற இதில், ஒன்றினும் ஒன்று விஞ்சித் தோன்றுவ தாகிய மேன்மேலுயர்ச்சியணிகாணக. இதனை வட்டநூலார் ஸாரால்ங்கார மென்பர். பி - மீ:—[1]கருகுகடற் கணங்களும். [2]போர்க்கவர்த்தெழு. [3]வான வர். [4]அமலையு முயர்த்தனவமரில். (ருக)

ரூஉ.—தேவர்முதலியோர் அநுமான்மீது பூமாரிபொழிதல்.

மேவும் வெஞ்சினத் தரக்கர்கண் முறைமுறை விசைபோ
லேவும் பல்படை யெத்தனை கோடிக ளெனினுங்
தூவுந் தேவரு [1]மகளிரு முனிவருஞ் சொரிந்த
பூவும் புண்களுந் தெரிந்திலு மாருதி புயத்தில்.

(இ - ன்.) மேவும் - (போருக்கு) வந்த, வெஞ் சினதது அரகாகள் - கொடிய கோபமுன்ன இராட்சசர்கள், முறை முறை-வரிசைவரிசையாக[மாறி மாறி], விசையால் ஏவும் - வேகத்தோடு விடுகின்ற, பல் படை - பலவகைப் பட்ட ஆயுதங்கள், எத்தனை கோடிகள் எனினும் - மிகப்பல கோடிகளாலு லும (அவற்றாலுண்டாகிற), புண்களுமை—,—தூவும் தேவரும் - (இன்பத் தையே) அநுபவிகின்ற தேவர்களும், மகளிரும் (அவரது) மனைவிமாரகளும், முனிவரும் - தேவரிருடியரும, சொரிந்த - (போர் காணவேணுமென்ற ஆகாயத்தில்வந்து) பொழிந்த, பூவும - மலர்களும்,—மாருதி புயத்தில் - அநு மானது தோள்களில், தெரிந்திலு - வேற்றுமை தெரியாதபடியாக ஒருசேர வினங்கின; (எ - து.)

அநுமான் தன் தோளின்மீது அரக்கவீரரெறிந்த பலகோடிக் கணக் கான படைகளகளாற் றோன்றிய புண்ணை, தேவர் முதலியோர் சொரிந்த மலர்கள்போலவே கருதின ரென்பது, இதைப் பெறப்படும். 'து' எனும் முதனிலை யடியாய் பிறந்த செயபுமென்னும எசசமாகிய 'துவ்வும்' என்பது 'தூவும்' என நீண்டுவந்தது. இனி, இசசெய்யுளுககு வேறுவகையாகக கருத தக்கதுமுண்டு பொருத்தமாயிற கொள்க. பி-மீ:—[1]முனிவரு மகளிரும் (ருஉ)

ருங.—அநுமானது சோர்வின்மையும், அரக்கர்கள் மடிதலும்.

பெயாக்குஞ் சாரிகை கறங்கெனத் திசைதொறும் பெயர்வி
லுபாக்கும் விண்பிசை யோங்கலின் மண்ணின்வந் தூறலி
[1]னயர்த்து வீழ்ந்தன ரழிந்தன ரரக்கரா யுள்ளோர்
வெபர்த்தி லன் [2]பிசை யுயிர்த்திலு னல்லற வீரன்.

(இ - ன்.) கல் அறம் வீரன் - சிறந்த தருமததி னூற்றமுள்ள வீரனை அநுமான்,—பெயாக்கும் சாரிகை கறகு என திசை தொறும பெயர் வில்லை இடைவிடாமல் விரைந்து செல்லுதற்குரிய சாரிகைத்தொழிலிற்

சாற்றுடிபோல எட்டுத்திக்குக்களிலும் பெயர்த்துசெல்வதனாலும், உயர்க்கும் விண் மிசை ஓகையின் - ஒல்லிய ஆகாயதலின்மீது உயரசெல்வதனாலும், மணணின் வரது உறலின் - தரையில் வந்து பொருந்துவதனாலும்,—அரககர் ஆய் உன்னோர - இராகதவீரர்கள், அயர்த்து வீழ்த்தனர் அழித்தனர் - சோரது வீழ்த்து அழிதாரகள; (அவ்வளவுமாதலை), மிசை - தண்ணுடமபில், வெயாதலின - (இவ்வளவு போரிற் சிரமப்பட்டும்) வேர்த்தல்தானும் சொண்டானிலலை; உயிரதலின் - மூசசுதாணும விட்டானில்லை; (எ - து.)

அநுமான் எட்டுதிகுகளிலும் ஆகாயதிலும் பூமியிலுமாக எங்கும் நிரகத அரககரையெல்லாம அழிததும், அதனுற சிறிதும் தான் சிரமம்பா ராட்டினனில்லை யென்பதாம். பி - ம்:—[1]அயாகசும். [2]உருவசைத்திலன். ()

ருசு.—கவிக்கூற்று: அரக்கரது வீரத்தன்மையின் பாராட்டு.

எஞ்ச லக்[1]கணத் தறிந்தில மிராவண னேவ
நஞ்ச முண்டவ ராமென வனுமன்மே னடந்தார்
துஞ்சி னாரல்ல தியாவரு [2]மறத்தொடுத் தொலிவுற்
றனஞ்சி னாரில்லை யரக்கரில வீரர்மற் றியாரே.

(இ - ன்.) இராவணன் ஏவ - இராவணன் கட்டளையிட்டு அனுப்ப, நஞ்சய உண்டவர ஆம் என அனுமன்மேல் நடந்தார் விஷத்தை யுண்டவர் போன்று அநுமான்மீது (போர்க்குச) சென்ற அரக்கவீரர்கள், எஞ்சல் - (தொகையிலும்) குறைதலை, அ கணத்து - அந்த இராதிகூணம் வரையிலும், அறிந்திலம் - அறிந்தோமில்லை; யாவரும - எல்லாவரகளும், துஞ்சினார் அல்லது - (எதிர்ததுப் போர் செய்து) இரகதாகளே யல்லாமல், மறத்தொடும் தொலைவு உறறு அஞ்சினர இல்லை - பராகிரமத்திற் குறைத்து அஞ்சி முதுகுகொடுதது ஓடிப்போனவரில்லை: அரக்கரின் வீரர் மற்று யாரே - (இப் படிப்பட்ட) அரக்கர்களைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தவீரர் வேறு யாவர்தாம்? (எ-து.)

இராவணன் ஏவச சென்ற அரக்கவீரர்களில் உயிரோடே வாசசொண்டு ஒருவராவது முதுகுகொடுதது ஓடாமல் யாவரும் எதிர்த்துப்போர்செய்தே ஒழிந்தனர; ஆகவே இவரே பெருவீர ரென்ற வியக்தவாறு. அநுமான்மீது போர்செய்யுச செல்பவர் நஞ்சமுண்டவர்போல இறப்பது நிணை மென்ப தும், இவ்வரககர் நஞ்சமுண்டவரபோல மதிமயகி யிருந்ததனால்தான் அநு மான்மீது பொரசசென்றன ரென்பதுமதோன்ற, 'நஞ்சமுண்டவராமென வனுமன்மேல் நடந்தார்' எனறார். பி-ம்:—[1]கணக்கு. [2]அமரதொழில். (இரு)

ருடு.—இதுவும், அறிந்த கயியும் - ஒருதொடர்; நந்தவனத்திற்போய் மாதுகாப் போர் கிங்கரர் மடிந்ததை இராவணனுக்கு உணர்த்தியது.

வந்த கிங்கர சேயெனு மாத்திரை மனத்தின்
நந்த வானத்து நாயக சோடினர் விரைவில்

பிந்து காலினர் கையினர் பெரும்பயம பிடரி
ஐந்த வாயிரம் பிணைக்குவை மேல்விழுந் தூளவார்.

(இ - ள்.) வந்த இவரர் - (அநுமான்மேற போர்க்கு) வந்த இக்கர சென்னப்படும் அரக்கவீரர் யாவரும், எயெனும் மாத்திரை - இரண்டு மாத் திரைப் பொழுதிற்குள [மிக விரைவில்], மடிந்தா - இறந்துவிட்டார்கள்; (உடனே), கந்தவானத்து ாயகர் - கந்தவனத்தைப் பாதுகாப்பவர், ஓடினர் - விரைகது செல்பவராய், நடுகி பிது காலினா கையினர் - நடுகிப் பின் வாஙுகின்ற கால் கைகளையுடையவராய், பெரும் பயம் பிடரின் உந்த-மிக அசசம கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுசெல்ல, ஆயிரம் பிணைம குவை மேல் விழுந்து - ஆயிரகணகான பிணக்குவியலின்மேலே விழுந்து, உளை வார் - வருந்துபவராய்,—(எ - று.)—'விரைவினுற்றனா' என அறிந்த அதி யோடு தொடரும்.

ஏ என்பது இரண்டு மாத்திரையுள்ள நெட்டெழுததாதலால், எயெனு மாத்திரையென்பது - இரணடு மாதத்திரைப்பொழுது ஆயிற்று. தகவள் காவ லெல்லைகளுள் கிழ்ந்த செய லாதலால அதனைத தெரிவியாவிட்டால் 'தம் மீது சினைத்து கொன்வானே' என்ற அசசம் ஒருபால் தூணடவும, இராவண னிடத்து அளவுகடு சேர்ந்த தோல்விசசெயலைத் தெரிவிகையில் அவன் வெருள்வானே யென்றதை நினைக அசசததால் ஒருபால் கைகால்கள் நடு மெகவும, இடைவழிகளிலுள்ள பிணக்குவியல்களின்மேல் இடறி விழுந்த வண்ணம் கந்தவனத்தைப் பாதுகாபபோர விரைந்து செல்வாராயின ரென்க. கந்தவானத்து—கந்தவனத்து. (நடு)

இ. விரைவி னுற்றனர் விம்மலுற் றியாதொன்றும் வினம்பார்
கரத லத்தினற் பட்டதுங் கட்டுரைக் கினறூர்
தரையி னிறகிலர் திசைதொறு நோக்கினா சலிப்பா
ரரசன் மற்றவ ரலக்கணே யுரைத்திட வறிந்தான்.

(இ - ள்.) விரைவின் உற்றனர்-(இராவணனெதிரில்) விரைவாக வந்து சேர்ந்தவர்களாய,—விமமல் உற்று - எக்கலகொண்டு, யாது ஒனறும விளம பார் - (வாயிலால்) யாதொருவார்த்தையுங கூறமாட்டாதவராய், பட்டதும் - சேர்ந்ததெல்லாமுற்றதையும, கரதலத்தினால் கட்டுரைகின்றூர - கைகளின் சைகைகளால குறிப்பிதறுக் காட்டி, தரையில் நிறகிலா நிலததிற் பொருதி நிறகமாட்டாமலும், திசைதொறும நோகினா - தான்குதிக்குகளையும் மருணடு பாரத்தவணணமு மிருப்பாராய், சலிபபா - நடுகெகுபவரானார்கள்; அரசன் - (அதுகண்ட) ராகஷவராஜனை இராவணன, அவர அலகணே உளாத்திட அறிந்தான் - ஆகாகன்படுகின்ற வருததமே (தனகு சேர்ந்த தோலவியைத்) தெரிவிக்க உணர்ந்தான்; (எ - று.)—மற்று - அசை.

செய்தியை யுணர்ந்த சென்ற னந்தவனத்து மேயுறு விலாத்து இரா வணனைச் சேர்ந்து, கிகழ்ந்த செய்தியை சொல்ல காவெழாமல் கைச் சைகையினும் செய்தியை யுணர்ந்தி கிற்கமாட்டாமல் சாம்புறலும் மருண்டு பாரதத வண்ணம் நடுங்கினவராக, அவர்கள் பயின்ற அவ்வளையினுலேயே தான் ஏவிய கிகரவீரரால் தனக்குத் தோல்வியே சேர்ந்ததென்பதை இரா வணன் உணர்ந்தா னென்பதாம். பி-மீ:—[1]யிம்மினர். [2]பட்டது. [3]சவிப்பால். உரைசெய. (இசு)

நே.—இராவணன் கிங்கரர் தோற்ற வகையை விரிவுதல்.

இறந்து நீங்கின ரோவின்றெ [1]ஞாணை யிகழ்ந்து
குறந்து நீங்கின ரோவென்றி வெஞ்சமர் தொலைந்தார்
மறந்து நீங்கின ரோ[2]வென்கொல் வந்ததென் முரைத்தா
னிறஞ்செ ருக்குற வாய்தொறு மெருப்புமிழ் கின்ருன்.

(இ - ள்.) நிறம் செருக்கு உற வாய் தொறும் நெருப்பு உமிழ்கின்ருன் - (தன்னுடைய) கருநிறம் விளக்கமடையும்படி பததுவாய்களிலுமும் (கனத்தி னுல் செந்நிறமான) நெருப்பைக கக்குகின்றவனுன இராவணன்,—(செய்தி சொல்லவந்த பருவத்தேவரைநோக்கி), (யான் ஏவிய கிகரரென்னும் வீரர்), இறந்து நீங்கினரோ - (போரிலே தம்முயிரைப் பலிகொடுத்து) ஒழிந்தார் களோ? இன்று என் ஆணையை இகழ்ந்து குறைந்து நீங்கினரோ - இப்போது நான் இட்ட கட்டளையை (ஒரு குரங்குடனே போர்செய்வது? என்ற எண் ணத்தினுல்) அலட்சியஞ்செய்து (போர செய்தலைத்)தவிர்ந்து நீங்கிப்போனர் களோ? அன்றி - அல்லாமல், வெம் சமர தொலைந்தார் மறந்து நீங்கினரோ - கொடிய போரில் (எதிர்த்துப் பொரமாட்டாமல்) தோற்றவர்களாய்(த் தமது மனைவி மக்கள் முதலியோரையும்) மறந்து எங்கேனும் போய்விட்டார்களோ? வந்தது என்கொல் - சேர்ந்தது யாது?' என்ற—, உரைத்தான் - (அந்த னந்த வனத்து காயகரை) விளவினுன்; (எ - று.)

'கிகரவீரர் தோற்றது - சண்டையில் மாண்டுபோதல் முதலிய மூன்று வகையில் எந்த வகையால் கிகழ்ந்தது?' என்ற இராவணன் வந்தவர்கனை வினவின னென்க. இராவணனுடைய கருநிறத்தோடு வாயினின்று உமிழ் கின்ற நெருப்பின் செந்நிறம கலக்கையில், அவனது அந்தக் கருநிறம் செறுக் கித் தோன்று மென்க. பி - மீ:—[1]ஆணையினிகழ்ந்தார். [2]என்னை. (இஎ)

வே று.

ருஅ.—வந்தவர்கள் கூறிய விடை.

சலந்தலைக் [1]கொண்டன ராய தண்மையர
லலந்திலர் செருக்களத் தஞ்சி னரலர்
புலந்[2]தெரி பொய்க்கரி புகலும் புன்கணர்
குலங்களி [3]னவிந்தனர் குரங்கி னஞ்சினர்.

(இ - ன்.) (அதற்கு, வந்த அவர்கள்),—'சலம் தலை கொண்டனர் ஆய தன்மையார் - கோபம் தலைக்கேறப்பெற்றவராகிய அந்தக் கிங்கரர்கள், அலந் திலர்-('ஒரு சிறுகுரங்கோடு பொருவதோ?' என்று)வருத்தி யோடிப்போனரு மல்லர்; செரு களத்து அஞ்சினர் அலர் - போர்க்களத்தில் எதிர்த்துப் பொர முடியாது பயந்து முதுகுகொடுத்து ஓடிப்போனரு மல்லர்; புலம்தெரி பொய் கரி புகலும் புன்கணர் குலங்களின் - (தம்) புதற்குப் (பொய்யென்று) தெரிந்த பொய்ச்சாட்சியைச் சொன்ன இழிகுண மூடையோரின் வமிசங்கள் அழிதல்போல, குரங்கினால் - (எதிர்த்துநின்ற) ஒரு குரங்கினாலேயே, அவிந் தனர்-(யாவரும்) அழிந்தொழிந்தார்கள்,' என்றார் - என்று மறுமொழி கூறி னர்கள்; (எ - று.)

இராவணன் விகற்பித்து விளைய மூன்று வினாக்களுள் இரண்டை மறுத்து, பொருது இறந்தே நீங்கின ரென்று அவர்கள் மறுமொழி கூறின ரென்க. காவியத்தின்நோக்கம் படிப்போர்க்கு நல்லொழுக்கத்தைப் புகட்டு வதே யாதலால், இங்கே மனமாரப் பொய்க்கரி கூறுவோர் வமிசநாசமாவ ரென்று உபமானமுகமாகத் தெரிவித்து, அவ்வழியாற் பொய்க்கரி கூறுத லின் கொடுமையைக் கவி விளக்கினார். பி - டீ:—[1]கொண்டவன். [2]தரு. [3]வீழ்ந்தனர். (நிஅ)

நகூ—இராவணன் செய்தியுணர்த்தியவரீமீது சினத்தல்.

ஏவலி னெய்தின ரிருந்த வெண்டிசைத்
தேவரை நோக்கினு ணுணுஞ் சிந்தையான்
யாவதென் றறிந்திலிர் போலு மாலென்றான்
மூவகை யுலகையும் விழுங்க மூள்கின்றான்.

(இ - ன்.) மூவகை உலகையும் விழுங்க மூள்கின்றான் - மூன்றுவகைப் பட்ட உலகங்களையும் விழுங்குவதற்குத் தொடங்குபவன்போன்ற [மிக்க சினங்கொண்ட] இராவணன்,—ஏவலின் எய்தினர் - (தன்) கட்டளையினால் வந்தவர்களாய், இருந்த-அருகே நின்றுகொண்டிருந்த, எண் திசை தேவரை-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களை, நோக்கினான் - பார்த்து, நாணும் சிந்தையான் - (தனக்குப் பகைவரான திக்குப்பாலக ரெதிரில் அரக்கர் தோற்றதைச் சொன்னதற்காக) மிகவும் வெட்கங்கொண்ட மனமுடையவனாய்,—(செய்தி சொன்னவர்களை நோக்கி), (அவர்கள் வார்த்தையைப் பொய்யென்று கருதி னான் போன்று), 'யாவது என்று அறிகிலிர் போலும் - (நடந்தது) இன்ன தென்று அறியவில்லைபோல் தோன்றுகின்றது,' என்றான்-என்று அதட்டிக் கூறினான்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

தனது ஏவலைக் கேட்டற்காக அப்போது அருகு வந்திருந்த திக் குப்பாலகரின் முன்னிலையிலே தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தைக் கேட் டதனால் வெட்கம் மிகுந்து அதனை மறைக்கும் பொருட்டுச் செய்தி சொன்னவர்களை நோக்கி 'உலகட்கு நடந்தது இன்னதென்று தெரியா தது போல் தோன்றுகின்றது; அப்படியிருக்க, என் தாய்மாருக்குச்

சொல்லுகின்றீர்கள்?' என்று இராவணன் அதட்டிக் கூறின னென்க. முத லடி - முற்றுமோனை. (இக)

சுo.—இராவணன் மீண்டும் அநுதாபித்து வினவுதல்.

மீட்டவ ருரைத்திலர் பயத்தின் விம்முவார்
தோட்டல ரினமலர்த் தொங்கன் மோலியான்
வீட்டிய தரக்கரை யென்னும் வெவ்வுரை
கேட்டதோ கண்டதோ கிளத்து வீரென்றான்.

(இ - ள்.) மீட்டு - மறுபடியும், அவர - அந்தசசேலையின் காவற்காரர், உரைதிலர - (மறுமொழி) கூறுதவராகளாய், பயத்தின் விம்முவார் - அசசத் தினல் நடுகுகுவாராளாகள்; தோடு அலர் இனம் மலர் தொங்கல் மோலி யான் - இதழ்களோடு விரிகின்ற பலவகை மலா கொண்டு தொடுத்த மாலையையணிந்த சிரசையுடைய இராவணன்,—(செய்தி சொன்ன அவர் களை நோக்கி), 'அரக்கரை வீட்டியது என்னும் வெம் உரை-'(குரகதொன்று பொரவந்த) அரககரையெல்லாம் கொன்று விட்டது' என்ற இந்தக் கொடு மையான வார்த்தை, கேட்டதோ - (அயலார் சொல்ல நீகன்) கேட்டுச சொன்னதோ? (அன்றி), கண்டதோ - (நீங்களே நேரில்) பாாத்துச சொன் னதோ?' கிளத்துவீர - சொல்லுகள்,' என்றான் - என்று (மீண்டும்) வினவினான்; (எ - று.) (சo)

சுக.—அவரீகள் கூறிய விடை.

கண்டன மொருபுடை நின்று கண்களாற்
றெண்டிரைக் கடலென வளைந்த சேனையை
மண்டலந் திரிந்தொரு மாத்தி னலைடித்
தண்டதக் குரங்கின மொழிவ தன்றென்றார்.

(இ - ள்.) (அவாகள் இராவணனை நோக்கி),—'ஒரு புடை நின்று-ஒரு பகதத்திலே [ஒதுகமாக] இருந்து, கணகளால் கண்டனம் - (நிகழ்ந்தது முழுவதையும எகள்) கணகளால் நோகப் பாாததோம்; அ குரங்கு-(அசோக வனததை யழித்த) அந்தக் குரகுகானது, தென்திரை கடல் எனவளைந்த சேனையை - தெளிவான அலைகளையுடை கடல்போலத் (தன்னைச்) சூழ்ந்து கொண்ட ராகஷஸ சேனையை, மண்டலம் திரிந்து - எப்புறத்தும் வளைந்து சுழன்றுசுழன்றுசலசரித்து, ஒரு மரத்தினல் - (தன்கையிற்கொண்ட) ஒரு மரத்தினலே, அடித்து—, உண்டது - உயிரைவாங்கிவிட்டது; இனம் ஒழி வது அன்று - இன்னும் (அது அவ்விடத்தைவிட்டு) நீங்கிப்போகவில்லை,' என்றார - என்று கூறினாகள்; (எ - று.) (சக)

கிங்கரர்வதைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

சம்புமாலிவதைப்படலம்.

இராவணன் கட்டளையால் அநுமானைப் பற்றிக்கொணருமாறு பொருதற்குச் சென்ற சம்புமாலி யென்பவனது வதையைக் கூறும் பகுதி யென்று பொருள்.

வேறு.

க.—சம்புமாலியென்பவனை நோக்கி அநுமானைப் பற்றிக்கொணருமாறு இராவணன் கட்டளையிடுதல்.

கூம்பின கையி னின்ற [1]குன்றெனக் குவவுத் திண்டோட்
பாம்பிவர் தறுகட் சம்பு மாலியென் பவனைப் பாரா
வாம்பரித் தானை யோடு [2] வளைத்ததன் மறனை மாற்றித்
தாம்பினிற் பற்றித் தந்தென் மனச்சினந் தணித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்),—கூம்பின கையன் நின்ற - (என்ன கட்டளையிடப் போகின்றானோ? என்று) கூப்பிய கையையுடையவனாய் (த்தனக்கு எதிரில்) நின்றுகொண்டிருந்த, குன்று என குவவு திண் தோள் பாம்பு இவர் தறுகண் சம்புமாலியென்பவனை - மலைபோலத் திரண்ட வலிய தோள்களையும் பாம்பின்தன்மையைக் கொண்ட [ரௌத்தன்மையைக் கொண்ட] அஞ்சாமைக்குணத்தையுமுடைய சம்புமாலி யென்னும் அரக்கனை, பாரா - பார்த்து,—'(நீ), வாம் பரி தானையோடு - தாவிச்செல்கின்ற குதிரைகளைக் கொண்டுள்ள சேனையுடனே (போய்), வளைத்து - (அந்தக் குரங்கைச்) சூழ்ந்துகொண்டு, அதன் மறனை மாற்றி - அந்தக்குரங்கின் வலியை யடக்கி, தாம்பினில் பற்றி - கயிறினாலேகட்டி, தந்து - (என்னிடம்) கொண்டுவந்து விட்டு, என் மனம் சினம் தணித்தி - என் மனத்திலுள்ள கோபத்தைத்தணியச் செய்வாய்,' என்றான்—; (எ - று.)—பி-மீ:—[1]குன்றிவர். [2]வளைத்தவன் வலியை. (க)

உ.—இராவணன் தன்னையேவினதற்காக மிகமகிழ்ந்து, சம்புமாலி புறப்படுதல்.

ஆயவன் வணங்கி [1]யைய வளப்பரு மரக்கர் முன்னர்
நீயிது முடித்தி யென்று நேர்ந்தனை நினைவி னெண்ணி
யேயினை யென்னப் பெற்ற லென்னினி யாரு பர்ந்தா ரென்னப்
போயின னிலங்கை வேந்தன் போர்ச்சினம் போல தொப்பான்.

(இ - ள்.) ஆயவன் - அந்தச் சம்புமாலி,—வணங்கி—, (இராவணனை நோக்கி), 'ஐய - தலைவனே! அளப்பு அரும் அரக்கர் முன்னர் - அளவிட முடியாத [மிகப்பல] இராட்சசர்களிருக்கையில் அவர்களெதிரே, நினைவின் எண்ணி நேர்ந்தனை - மனத்தில் ஆலோசித்துச் சம்மதித்தவனாய், நீ இது முடித்தி என்று - (அவர்களையெல்லாம் ஏவாமல் என்னை நோக்கி) 'நீ இதனைச்செய்து முடிப்பாய்' என்று, ஏயினை - கட்டளையிட்

டாய், என்ன பெற்ருல் - என்று கூறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேனுனல், என்னின் யாரு உயர்ந்தார் - என்னைகளாட்டிலுஞ் சிறப்புப்பெற்றவர் யாவர்?' என்ன - என்று - கூறி, இலகுகை வேந்தன் போர் சினம் போவது ஒப் பான் - இலங்காராசனுன இராவணனது போரைசெய்தற்கு உரிய சினம் ஒரு ருவெடித்துப் போவது போன்றவனுய், போயினன் - போனுன்; (எ-ம்.)

[1]வீர மனக்கரு மனக்கா முன்னர் என்ற பாடத்துக்கு-வீரத்தை புடைய அளத்தற்குரிய சமுதாயம்போன்ற அரக்கரெனினில் என்பொருள். இரா வணன் தன்னைத தனியே விசேஷித்துக் கட்டளையிட்டதைச சம்புமாலி பேருகக்கருதின னென்க. (உ)

ங.—சம்புமாலி பலவகைச் சேனையோடும் புறப்படுதல்.

தன்னுடைத் தானையோடுந் [1]தயமுகன் றருகென் றேய, மன்னு டைச் சேனை யோடுங் [2]தாதையுந் தீந்த வாளின், மின்னு டைப் பரவை யோடும் வேறுளோர் சிறப்பின் விட்ட, பின்னுடை [3]யனிகத் தோடுமை பெயர்ந்தனன் பெரும்போர் பெற்ருன்.

(இ - ன்.) பெரும் போர பெற்ருன் - பெரும்போரசெய்யும் பாக்கி யததை (இராவணனது கட்டளையாற்) பெற்ற சம்புமாலி,—தன்னுடை தானையோடும் - தனகுரியதான சேனையுடனும், தயமுகன் தருக என்ற யமன்னுடை சேனையோடும் - இராவணன் '(இவனுடன்) அனுப்புக' என்று (தன்னவலாளாக்குக்) கட்டளையிட (அவரகள்அனுப்பிய) பெருமை பெற்ற சேனையுடனும், தாதை வந்து ஈந்த வாளின் மின் உடை பரவை யோடும் - (தனது) தகப்பன் கொடுதத வானாயுதத்திலுல் விளகமம்பெற்ற சேனு சமுதாயததோடும், வேறு உளோர் சிறப்பின் விட்ட பின்னுடை அனிகததோடும் - மற்றுமுள்ளவாகளான நண்பர்கள் மிகுதியாக அனுப்பிய பின்னுமுள்ள சேனையோடும, பெயர்ந்தனன் - போனுன்; (எ - ம்.)

சம்புமாலி போர்க்குப் போனதைக் கீழ்ககவியிற் சுருங்கக்கூறிய கவி, இச்செய்யுளில் விவரித்துக் கூறின ரென்க. இவ்வாறு வேறுபாடு இருத்த லால்தான், கூறியதுகூற லென்னுங் குற்றத்திற்கு இடமில்லை யாயிற்ற. தாதைவந்தீந்த பரவை, மின்னுடைப் பரவையென இயையும். வந்து - சொல் விழுகாட்டால் வந்தது. சம்புமாலி யென்பவன், பிரகத்தனது புத்தி ரன். பி - ம்:—[1] தாநிரக்கிழவர் சூழ்ந்த. [2]அரசுவந்தீந்தவாளின். [3]சேனை சூழச சென்றனன். (கூ)

ச.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அந்தச் சம்புமாலியோடு நான்வகைச் சேனையுஞ் சென்றதைத் தெரிவிக்கும்.

உருமொத்த முழக்கிற் செங்கண் வெள்ளெரித் தேரை மேகம் [1]பருமித்த கிரியிற் ரேன்றும் வேழமும் பதுமத் தன்னை[நிப் னிருமித்த வெழிலி முற்றிற் றென்னலா யிலைவே மேமிச் சொரிமுத்த [2]மாலை சூழ்ந் [3]துகிற்கொடித் தடக்தேர் சுற்ற,

இதுமுதல் ஆறு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) உரும் ஓத்த முழக்கின் - இடிபோன்ற பிளிறலையும், செங கண் (கோபக்குறி தோன்றல்)சிவந்துள்ள கண்களையும்,வெள் எயிறு-வெண்மை யான தந்தங்களையும், ஓடை நெற்றி - பட்டமணிந்த நெற்றியையு முடைய, கிரியில் தோன்றும் - மலைபோலதோன்றுகின்ற, பருமித்த - (போர்களுரிய) அலங்காரத்தைக் கொண்ட, வேழமும - யானைகளும,—பதுமத்து அணைல் கிருமிதத எழிலி முற்றிற்று எனனல் ஆம் கிலைய-தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவன் படைதத மேகஙசள ஒருஙகே மூடிவாக வந்துள்ளன என்று சொல்லததக கிலைமையையுடைய, நேமி - சக்கரங்களையும், சொரி மூத்தம் மாலை சூழும் துகில் கொடி - (ஒளியைச) சொரிகின்ற முததுமாலைகள் சூழப் பெற்ற துகிற்கொடியையு முடையனவான, தட தேர்-பெரியதோகளும், சுற்ற சூழ்ந்துவரவும்,—(எ - து.)—'குழுவ' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

முழக்கின் செங்கண் வெள்ளெயிறு ஓடைநெற்றி வேழம் எனவும் பருமிதத வேழம எனவும், கிரியிறறோன்றும வேழம் எனவும் இயை யும். எழிலி - சாதி யொருமை; எழு மேகஙகளும் ஒருஙகே திரண டாற்போன்ற தோற்ற முடையன, அகு வந்த தேர்களெனக அன்றி, வேழமும் எழிலி முற்றிற் றென்னலாம கிலையினவாக என்று உரைப் பினுமாம். இனி, மூன்றுமடிக்கு - மேகமண்டலம்வரையில் உயர்ச் துள்ள தென்று சொல்லததக்க தன்மையைக்கொண்ட சக்கரதததையுடைய தடத்தேர் என்னலுமாம். கிலையதோ, நேமித்தேர், துகிற்கொடித்தோ என இயையும். நேமிசொரி என்ற இயல்பான பாடத்துககு - கடல் வெளிப்படுத் தின முத்தம் என்க. பி - ம்:—[1]பருமித்த கதியிற்றோன்றும். [2]வெண் கோட்டுச்சித். [3]நெடுகொடித் தடத்தேர். (சு)

இ. காற்றினே மருங்கிற் கட்டிக் கால்வகுத் துயிருங் கூட்டிக்
கூற்றினே யேறறி யனன குலப்பரி குழுவக் குன்றின்
ஈற்றினிர் னெழுப்பி யாண்டுத் தொகுத்தன சுழலைபெங் கண்ண
வேற்றினப் புலிகே யென்ன [1]வியக்தெழும் பதாதி யீட்டம்.

(இ - ன.) காற்றினை - காற்றை, மருஙகில் கட்டி கால் வகுத்த - தான்குபக்கத்திலுக கட்டி (தான்கு) கால்களையு முண்டாகதி, உயிருமு கூட்டி உயிரையுஞ் சேர்த்து, கூற்றினை ஏற்றி அன்ன - யமனை மேலே யேற்றப் பெற்றுப் போன்றுள்ள[ஈரரைத் தம்மீது கொணட], குலம் பரி-நல்ல சாதிக் குதிரைகள், குழுவ - கூட்டமாகத தொடரவும்,—வியர்து எழும் பதாதி ஈட்டம் - மனமகிழ்ச்சி கொண்டு (போர்களுப்) புறப்படுகின்ற காலாள்களின் கூட்டம, குன்றின் ஈற்றினன் எழுப்பி ஆண்டு தொகுதன - மலைப்புதர் களிலிருந்து எழுப்பி அந்தப் போர்களதனிலே ஒன்று சோதனவும், சுழல் வைக்கணன - சுழல்கின்ற பசுமையான கணகளை யுடையனவுமான, வேறு இனம் புலி ஏறு என்ன - வெவ்வேறு வகையான ஆணபுலிகள் போலத் தோன்றும்.—(எ - து.) 'வியக்க' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

குதிரைகள் வேகமாகச செல்வன வென்பதை விளக்க, 'காற்றினை மருவுதிற் கட்டிக கால்வருத் தியிருகூட்டி யன்ன் குலப்பரி' என்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. வீரர்கள் அத்தப்பரிகளின் மேலே புள்ளா ரென்பதை விளக்க, 'கூறறினை யேற்றியன்ன' என்ற உபமான முகத்தாற் கூறினர்; இது பிறிதுமொழிதலணி. கொமைவலிமைகள் கிறைத்தன வென் பதை விளக்க, பதாதிகூட்டத்துக்கு, தூற்றினின் எழுப்பித் தொகுத்த புலிக் கூட்டத்தை உவமைகூறினர். 'புலியேறென்ன' என்பதை வியந்து எழும் என்பதனோடு சேர்த்து-புலியேற போலப் போரில் உற்சாகத்துடனே யெழு கின்ற பதாதிகூட்டம், தூவு எனகூட்டி முடித்தலுமாம். அன்றி புலியே றென்னப் பதாதியீட்டம் வியந்தெழும் என முற்றுகவி யுரைப்பாருமுளர். பி - மீ:—[1]வியந்தது. (இ)

கூ.—பலவகை ஆயுதங்கள் நிறைதல்.

தோமர முலக்கை கூர்வாள் சுடர்மழு குலிசந் தோட்டி
தாமரந் தின்ற கூர்வே [1]றழலொளி வட்டஞ் சாபங்
[2]காமர்தண் டெழுக்கள் காந்துங் கப்பண கால பாச
மாமரம் வலயம் வெங்கோன் முதலிய வயங்க மாதோ.

(இ - ள்.) தோமரம்—, உலக்கை—, கூர் வாள்—, சுடர் மழு - ஒளி வீசகின்ற எரியிரும்புப்படை, குலிசம் - வசிராயுதம், தோட்டி - அங்குசம், அரம் தின்ற கூர் வேல் - அரத்தினால் அராவப்பட்ட கூரிய வேலாயுதம், தழல் ஒளி வட்டம் - நெருப்பின் சுவாலையையுடைய சக்கரம், சாபம் - வில், காமர் தண்டு - அழகிய தண்டாயுதம், எழுக்கள் - இருப்புத்தண்டுகள், காந் தும் கப்பணம் - பிரகாசகின்ற இருப்பு நெரிஞ்சிமுட்படைகள், காலபாசம் - யமனுக்கு உரிய கயிறறினவடிவான ஆயுதகள், மா மரம் - பெரிய மரங் கள், வலயம் - வளையங்கள், வெம்கோல் - கொடிய அம்புகள், முதலிய - முதலிய பலஆயுதகள், வயகை-வினைக்கவும்,— (எ - று.)—'திசைதொறுஞ் செறிவசெல்ல' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். தாம் - அசை. மாது, ஓ - ஈற்றசை. பி - மீ.—[1]சக்காமெழுக்கள். [2]காமரத்தண்டுபிண்டி. (கூ)

எ.—பல்வகைப் பதாகைகள் செறிதல்.

எத்திய வயில்வேல் குந்த மெழு[1]க்கழு முதல வேந்திக்
குத்திய திளைப்ப மீதிற் குழுவின [2]மழைமாக் கொண்மூப்
[3]பொத்துகு பொருவி ணன்னீர் சொரிவன போல வோலஞ்
சித்திரப் பதாகை யீட்டந் திசைதொறுஞ் செறிவ செல்ல.

(இ - ள்.) எதிய - கொண்டாதெதற்கு உரிய, அயில் வேல் - கூரிய வேலாயுதகளும், குந்தம - எறியீட்டிகளும், எழு - இருப்புத்தடிகளும, கழு - கழுக்களும், முதல - முதலிய ஆயுதகளை, ஏந்தி - கரித்து,— (சேனைகள்), குத்திய - (அவ்வாயுதகளாற்) குத்தப்பனவாகி, திளைப்ப - நெருகெச் செல்ல,—(அப்போது), மீதில் குழுவி மழை மா கொண்மூ -

வானத்தின்மீது கூட்டமாகக் கூடியுள்ள (சேனைகளின் ஆயுதங்களாற் குத தப்பட்ட மழைபெய்யுன்) தருணதத்திலுள்ள கரிய மேகம், பொத்து உரு பொரு இல் கல் போல் சொரிவன போல போல - (ஆயுதங்கள்) பொதுளின (வாயி னின்று) வெளியில் வருகிற ஒப்பற்ற கலகலவரைச சொரிவனவாயச செல்வன போல, சித்திரம பதாகை சூட்டம் - விசித்திரமான கொடிகளின்கூட்டம், திசைதொறும செறிவ செல்ல - எல்லாத்திகுக்களிலும பெருகப்பெறறன வாய்ச செல்லவும,—(எ - ம.)—'பல்லியமதுகைப்ப' என அடித்த கவியோடு தொடரும.

சேனைகளில் பெருகப் பதாகைகள் பிடிக்கப்பட்டிச்சென்ற தோற்றம் - சேனைகள் தாங்கிச செல்லுகின்ற ஆயுதங்களாற பொத்துண்ட மேகங்கள் மீர்த்தாரைகளைச சொரிந்துகொண்டு செல்லுகின்ற தோற்றத்தத்தப் பெரிது மென்று வருணித்தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பலசிறமுள்ளின வாக வானத்தில்தோன்றும் பதாகைகட்கு மேகமும், சேனைகள் தாங்கிசசெல் லனவான அப்பதாகைகள்கட்டப்பட்டுள்ள மூங்கில்களுகுப் பொதுண்ட வாயினின்று சொரியும் மீர்த்தாரைகளும் உவமையாம். வரிசை வரிசையாகச சேனையின் பதாகைகள் சென்றுகொண்டே யிருப்பதனல், மீர்த்தாரைகளைச சொரிகின்றனவாய்ச செல்வனவான மேகங்கள் உவமையாயின. சேனை செல்லுமிடத்தில் பெருத்தாரையாக மீர் வீழ்வதற்குக் காரணம கூறவேண்டி, 'அயில்வேல் குத்தமெழுக்கழுமுதல வேந்திக் குத்திய' என்றார். எதிய - எத்திய: விகாரம்; இனி, எத்திய - பகைவரை எமசற்றிகொல்லவல்ல என்றுமாம். பி - மீ:—[1]முதலியையவெற்றி. [2]மதமாக்கொண்டல், மழைமாக் கொண்டல். [3]பொத்துகன். (எ)

அ.—அரசேனையில் பலவித ஒலிகள் மிதுதல்.

பல்லியங் துவைப்ப நன்மாப் பணிலங்கண் முரலப்பொற்றேர்ச்
சில்லிகை னிடிப்ப வாசி சிரித்திடச் செறிபொற் ருரும்
[1]வில்லுகின் றிசைப்பயாணை முழக்கம்விட் டார்ப்பவிண்டோ
பொல்லொலி வானிற் றேவ ருரைதெரி வொழிக்க மன்னே

(இ - ன்.) பல்லியம் துவைப்ப - பலவகை வாதனியங்கள் ஒலிகவும், கல் மா பணிலங்கள் முரல - அழகிய பெரிய சங்குகள் சதங்கவும், பொன் தேர் சில்லிகள் இடிப்ப - பொன்மயமான தேரின் சக்கரங்கள் (புரண்டு செல் வதனல்) ஒலியையுண்டாக்கவும், வாசி சிரித்திட - குதிரைகள் கனைக்கவும், செறி பொன் தாரும் வில்லும் நின்று இசைப்ப - நெருங்கிய பொன்மயமான மணிமாலைகளும் வில்லும் நிலையாகநின்று ஒலிகவும், யாணை விட்டு முழக்கம் ஆர்ப்ப - யாணைகள் வாய்விட்டுப் பிளிறுதலைச செய்யவும், விண் தேய் ஒல் ஒலி - (இவ்வாறு தோன்றி) ஆகாயததிற சென்ற ஒல்லென்னும் ஒலிகள், வானில் தேவர் உரை தெரிவு ஒழிக்க - வானதத்திலுள்ள தேவர்கள் (ஒருவரோடொருவர் பேசும்) பேசசைத தெரியவொட்டாமல் அடகி [illegible] (இ - ம.)

காண்டம்] சம்புமாலிவதைப்படலம் (கூ

—மன், ஓ - ஈறதனைகன், 'அன்னவன் சேனைசெல்ல' என மேலிற் றொடரும்.

பூமியில் அரசகர் சேனையில் தேர்ன்றிய பல்லகை யொலிகள் வானத் திரசென்ற தேவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசுகையைத் தெரியவொட்டா மற் செய்தன எனத தோடர்புயர்வுநவிற்சியணி யகையால் ஒலியின் மிகுதி யைத் தெரிவித்தார். பி - ம்: —[1]வில்லினின்றுப்பு மானேமுழங்கும். (அ)

கூ.—தூளியினெழுசீர்.

மின்னகு கிரிகள் யாவு மேருவின் விளங்கித் தோன்றத்
தொன்னகர் பிறவு மெல்லாம் பொலிந்தன துறக்க மெண்ண
வண்ணவன் சேனை செல்ல வார்கலி யிலங்கை யாய
பொன்னகர் [1]தகர்ந்து பொங்கி யார்த்தெழு தூளி போர்ப்ப.

(இ - ன்) அன்னவன் - அந்தச் சம்புமாலியினது, சேனை — செல்ல - செல்லுதலினால் —ஆர்கலி—, இலங்கை ஆய பொன் நகர் கடலினாற் சூழப் பட்ட இலங்கையென்கிற பொன்நகரமானது, தகர்ந்து - உடைபட்டு, பொங்கி ஆர்த்து எழு - மிகவும் சிதைந்து இளமபுகின்ற, தூளி - புழுதி, போர்ப்ப - (தமமீது) படிதலால்,—மின் னகு கிரிகள் யாவும் - ஒளிவிளக்கு கின்ற சாதாரண மலைகளெல்லாம, மேருவின் விளங்கி தோன்ற பொன் மயமான மேருமலைபோலப் பிரகாசவெள்ளை விளக்குதலால், தொல் எங் பிற எல்லாமும - பழைய மற்றைப் பட்டணங்களெல்லாம், துறக்கம் எண்ண- பொன்னுலகமான சுவாக்கலோகம்போலவும், பொலிந்தன-விளங்கின.(எ-து.)

சம்புமாலியின் சேனைகள் பொன்மயமான இலங்காபட்டணத்திற் சென்றபோது, அவைகளின் தான்களினால் மேலெழுந்த பொற் புழுதிகள் படிதலால் சாதாரண மலைகளும் மேருமலைபோல் விளைக, அப்புழுதி படியப் பெற்ற நகரங்கள் யாவும் சுவர்க்கலோகம்போலப் பொன்மயமாய்விளங்கின வென்பதாம்: பிறிதினியணும்பெறலணி. பி - ம்:—[1]தகர்த்து. (க)

கo —சம்புமாலியின் நால்வகைச் சேனையின் அளவு.

ஆயிர மைந்தொ டைந்தா மாழியந் தடந்தே [1]ரத்தேர்க்
கேயின விரட்டி யாகை யாகையி னிரட்டி பாய்மா
போயின பதாதி சொன்ன புரவியி னிரட்டிபோலான்
தீயவன் றடந்தே சுற்றிக் தெற்றெனச் சென்ற சேனை.

(இ - ன்.) தீயவன் தட தேர் சுற்றி தெற்றென முதுகை சென்ற கொடியவனான சம்புமாலியினது பெரியதேனைச் சூழ்ந்துசொல்லி விரை வாகசென்ற அரக்கசேனை (யின் அளவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறது) ஆழி அம் தட தேர் - சக்கரங்களையுடைய அழகிய பெரிய தேர்கள், ஐந்தொடு ஐந்து ஆயிரம் ஆம - பதினாயிரமாகும்; எயினரானே (மேற்சொல்) லொணா தியரானேகன், அ தேர்க்கு இரட்டி - அத்தேர்களெல்லாவற்றிலும் இரட்டிப்

புல்லதாகும் [இருபதினாயிரமாகும்], பாய மா - குதிரைகள், யானையின் இரட்டி - யானைகளின் தொகையிலும் இருமடங்கு ஆகும் [நாற்பதினாயிரமாகும்]; போயின பதாதி - சென்ற காலாட்சேனை, சொணை - (கீழ்க) கூறப்பட்ட, புரவியின் - குதிரைகளின் தொகையைக்காட்டிலும், இரட்டி - இருமடங்காகும். [எண்பதினாயிரமாகும்]; (எ - து.)—போல், ஆம அசைகள். பி - ம் —[1]தேருகு. (கo)

கக.—தேர்வீரரின் வருணனை

வின்மறைக் கிழவர் காலு விஞ்சையா வரத்தின் மிக்கார்
வன்மறக் கண்ண ராற்றல் [1]வரம்பிலா வயிரத் தோளார
தொன் [2]மறக் குலத்தர் தூணி தூக்கிய புறத்தர் [3]மார்பின்
கன்மறைத் தொளிருஞ் செம்பொற் கவசத்தர் கடிந்தே ராட்கள்.

(இ - ள்.) கடி தேர் ஆட்கள் - (அசோகவனியிலுள்ள) கொடியதேர்வீரர்கள்,—வில் மறை கிழவர் - தநுர்வேதத்தில் தெரிந்தவர்களும்; காலுவிஞ்சையர் - பலவித மாயவித்தையில் வல்லவர்கள்; வரத்தின் மிகுகார - மிக்க வரம் பெற்றவர்களும்; வல்மறம் கண்ணர் - கொடிய வீரத்தைத் தெரிவிக்கின்ற கண்களையுடையவர்களும்; வரம்பு இலா ஆறறல் வயிர தோளார் - அளவில்லாத வலிமையையுடைய உறுதியான தோள்களையுடையவர்களும். தொல மறம் குலத்தர் - பழமையான வீரகுடியிற் பிறந்தவர்கள்; தூணி தூகிய புறத்தர் - அம்பறாத்தூணி கட்டிய முதுகையுடையவரும்; மார்பின் கல் மறைத்து ஒளிரும் செம்பொன் கவசத்தர் - மார்பிலுள்ள கலை வெளிதோற்றம் மறைத்துக்கொண்டு விளங்குகின்ற செம்பொற்றகவசத்தைப் பூண்டவர்கள்; (எ - து.)—பி - ம்.—[1]வரம்பிலார். [2]மறைக [3]மார்பாக. (கக)

கஉ.—யானைப்பாகரின் வருணனை.

பொருகிசை யானை யூருப் [1]புனிதனை பொருவும் பொறபா
கரிபடைத் தொழிலு [2]மறறை பங்குசத் தொழிலுங் தொகதகா
திருதியிற பிறந்த வீரா [3]கெருபபிடைப் பரபபுக கணனா
பரிதியிற் பொலியு மெய்யர படிமதக களிறறின் பாகர்.

(இ - ள்.) மதம படி களிற்றின் பாகர் - மதமபொருந்திய ஆண்யானையின் பாகர்களும்,—பொரு திசை யானை ஊரும புனிதனை பொருவும் பொறபா - போர்செய்யுந் தன்மையுள்ள (திக்குகுத) திகஜங்களின் யானையாகிய ஐராவதத்தை எதிர செலுததுகின்ற பரிசுததனான இந்திரனையொத்த அழகுடையவர்கள்; சுரி படை தொழிலும் மறறை அங்குசம தொழிலும் தொகதகார் - வான் முதலிய ஆயுதவித்தையையும் மறறை அங்குசத்தைத கொண்டு யானையோட்டுந்தொழிலையும் ஒருங்கேயுணர்ந்தவர். திருதியின் பிறந்த வீரர் - திருதியென்னுஞ் சென்மோகுத திகுபபாலகனது வமிசத்திற் பிறந்த வீரர்கள்; செருப்பு இடை பரப்புமகண்ணர்-கெருபபுப்பொறிகளை இடையிடையே பதிப்புள்ள கண்களையுடையவர்கள்; பரிதியின் பொலியும மெய்யர் - சூரிய

மேம்போன மிதாபம் மினக்கும் உடம்பையுடையவர்கள்; (எ-து.)—பி-ம்:—
[1]புனிதனார். [2]மறம். [3]கெருப்பெனீட்டில். (கூ)

கஉ.—தனிரைவீரர்களின் வருணனை.

[1]ஏரகெழு நிசையுஞ் சாரி பதினெட்டு மியல்பி னெண்ணிப்
போர்கெழு [2]படையுங் கற்ற விந்தகப் புலவர் போலிற்
றேர்கெழு மறவர் யானைச் சேவகர் [3]சித்திற் சென்னுங்
தார்கெழு புரவி யென்னுந் தம்மனந் தாவப் [4]போனார்.

(இ - ன்.) ஏர கெழு நிசையும் - அழகு மிகுந்த (தாம் செல்லவேண்டிய) இடத்தின் தன்மையையும், சாரி பதினெட்டும் - பதினெட்டுச் சாரியையும், இயல்பின் எண்ணி - நன்றாக ஆராய்ந்து, போர் கெழு படையும் கற்ற - போர்க்குச் சிறந்த ஆயுத வித்தையையும் கற்றறிந்த, விந்தகம் புலவர் - விலே கத்திற் சிறந்த அறிஞரான குதிரை வீரர், கெழு தேர் மறவர் - சிறந்த தேர் வீரர்களும், யானை சேவகர் - யானை வீரர்களும், (ஆகிய இவர்களது), சித்தில் - தலைவனிலே, செல்லும் - (தமது வேகத்தினால்) அடிவைத்துச் செல்லுகின்ற, தார் கெழு புரவி என்னும் - கிணகிணிமாலையையணிந்த குதிரைகளென்கிற, தம் மனம் - தமது மனங்கள், தாவ - பாய்ந்துசெல்ல, போரில் போனார் - யுத்தகளத்திற் சென்றார்கள்; (எ - று.)

குதிரைசசாரிகள் பதினெட்டையும் ஆயுதவித்தைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்த குதிரைவீரர், தம்மனவிருப்பதற்கிணபடி தாவிச செல்லுங குதிரைகளின்மீது அந்த யுத்தகளத்திற சென்றன ரென்பதாம். 'குதிரைவீரர் போனார்' என்ற இச்சுத செய்யுளில் கூறியதற்கு ஏறப, சேரிரண்டு செய்யுட்களிலும் தேவீரா யானைவீரர்களும போரிற் போனு ரென்று கொள்க. தேர் யானை இவற்றைவிட விஞ்சிய வேகமுடையன குதிரைக ளென்பதும், யானை தேர்களால் வழி மறைக்கப்பட்டிருப்பினும் அதனைப் பாராட்டாது அவற்றை தாண்டிசசெல்லுந் திறதன குதிரைக ளென்பதும் மூன்றுமடியிற் பெறப்படும். "ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச சாரியையும்" என்றார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலும். பி - ம்:—[1]ஈரெழு. [2]படையும். [3]திறதனில். [4]போவார்.

கக.—நால்வகைச் சேனையோடு சம்புமாலி போர்க்குச் செல்லுதல்.

அங்கெடுந் தானை சுற்ற வமரரை யச்சஞ் சுற்றப் [பொங்கித்
பொன்னெடுங் [1]தேரிற போனான் பொருப்பிடை யெருப்பிற்
றண்ணெடுங் கண்கள் காந்தத் [2]தாழ்பெருங் கவச [3]மார்பின்
[4]றிண்ணிட வெயிலும் வீச வில்லிடு மெயிற்று வீரன்.

(இ - ன்.) வில் இடும எயிற வீரன் - ஒளி வீசுகின்ற கோட்டுக்களையுடைய வீரனான சம்புமாலி,—அ நெடு தானை சுற்ற - அந்தவானரசேனை (தன்னை ச) சூழ்ந்துகொள்ளவும், அமரரை அச்சம் சுற்ற - தேவர்களைப் பயம் சூழ்ந்திக்கொள்ளவும்,—தன் நெடு கண்கள் சினத - தனது நீண்டகண்கள் கோபத்தால் ஜ்வலிக்கவும், மார்பின் தாழ் பெருங கவசம் மின் இட

வெயிலும் வீச - மார்பில்தங்கிய பெரியகவசம் பிரகாசித்தது மின்னலும் வெயிலும் போன்ற ஒளியை வீசவும், பொருப்பிடை நெருப்பின் - மலையினிடையிலேயுள்ள நெருப்புப்போல, பொகுஇ - சினவெகாண்டு, பொன் நெடு தேரில் போனான் - பொன்மயமான பெரியதேரில ஏறிச்சென்றான்; (எ - று.)

சம்புமாலி போகும மிடுக்கைக் கண்டு, ஒருகால் அனுமானுக்குத் தோல்வி சேருமோ? எனறு தேவாகள் அஞ்சுவாராயினரென்க தேரின்மேலிலே மிக்க சினவெகொண்டு தகுதிபிருந்த சமபுமாலிக்குப் பொருப்பி னிடையி லுள்ள நெருப்பு உவமையாம். பி - ம்.—[1]தோகலுன்றிப்பொருப்படை. [2]தாழ்தரு. [3]ஆப்ப. [4]மின்னிடை. (கச)

கடு.—அநுமான் அரக்கர்வரவை யெதிர்நோக்கிக்கொண்டு அவ்வனத்தின் வெளி வாயிலில் நிற்றல்.

நந்தன வனத்து ணின்ற நாயகன் றூதன் றானும்
வந்திலை ரரக்க ரென்னு மனத்தினன் வழியை நோக்கிச்
சந்திரன் மூதல வான மீனெலாந் தழுவ நின்ற
வீந்திர தனுவிற் றோன்றுந் தோரண [1]மிவர்ந்து நின்றான்.

(இ - ன்.) நந்தனவனத்துள் நின்ற நாயகன் தூதன்தானும் - (அந்த வேளையிலே) அசோகவனமெனனுஞ் சிங்காரத்தோட்டத்துள்ளிருந்த இராமனுக்குரிய அநுமானும்,—அரக்கர்கந்திலா என்னும மனத்தினன் - (நம்மோடு போர்செய்யுமாற இன்னும்) இராக்கதவீரர் வரவிலலையே யென்ற கருத்தை யுடையவனுய், வழியை நோகி - (அவர்கள் வருவதறகுரிய) வழியை எதிர் நோக்கிக்கொண்டு, சந்திரன் மூதல - சந்திரன்முதலாகிய கிரகங்களும், வானம் மீன் எலாம் - வானத்திலுள்ள நட்சத்திரகங்கள் எல்லாமும், தழுவ நின்ற - எட்டும்படி உயர்ந்துநிற்கின்ற, (பல்வகையிரத்தினகங்கள் இழைத்திருப்பதனுல்), இந்திரதனுவின் தோன்றும் - (பலவகை நிறகளையுடையே) இந்திரதனுசுபோல விளங்குகின்ற, தோரணம் - (அப்பூஞ்சோலையின்) வெளிவாயிலில், இவர்ந்து நின்றான் - ஏறியிருந்தான்; (எ - று.)—மூன்றுமடி - அந்த வாயிலின் உயரச்சிமிகுதியை விளகும். பி - ம்:—[1]ஏறி. (கடு)

கசு.—அங்குநின்ற அநுமான் வருணனை.

கேழிரு மணியும் பொன்னும் விசும்பிருள் கிழித்து [1]ரீக்கும்
ஆழிருங் கதிர்க ளோடுக் தோரணத் தும்பர் மேலான்
சூழிருங் கதிர்க ளெல்லாந் தோறறிடச் சுடருஞ் சோதி
வாழியி னடுவட் டோன்று [2]மருக்கனே யனைய னுனன்.

(இ - ன்.) கேழ் இரு மணியும் பொன்னும விசுமபு இருள் கிழித்து வீசுக வல்லசிறபுள்ள பெரியஇரதினகளும பொனனும வானதத துள்ள இருளைப் பிளகது நீகுகின்ற, ஆழி இரவ கதிரகளோடும் - முறைமுறையே தோன்றுகின்ற (அந்தஇரதினம பொன் என்றவற்றின் மிக்கஇரணடகளுடனே கூடிய, தோரணதது உம்பர் - அந்தத்

தோரணவாயிலின் (நடு) மேலே, மேலான் - மிக்க மேலான் இடத்திலுள்ள வலிய அனுமான்—சூழ் இருக கதிர்கள எல்லாம் தோற்றிட - (தன்னைச்) சுறறிலுமபெரிய ஆயிரகிரணஙகளும் தோனறி விளஙக, ஆழியின் நடுவண் தோன்றும்- சமுததிரதத்தின் நடுமுகட்டிலே காணப்படுகின்ற, சுடரும் சோதி அருக்கன் - பேரொளியையுடைய சூரியனை, அனையன் ஆனான் - ஒப்பவனானான்; (எ- று.)

மிகவும் பரந்த தோரணதத்திற்கு அவ்வாறுள்ள சமுததிரம், தோரணவாயிலிலிழைதத பொன மணி இவறறின் ஒளி தனனைசசுறறி விளஙகத் தான் அவறறிலுற சூழப்பட்டு அததோரணதத்தின் நடுமுகட்டிலிருக்கும் அனுமானுககுத் தனது ஆயிரகிரணஙகளும் தன்னைசசுறறி விளஙகச் சமுதத்திரதத்தின் நடுமுகட்டில் தோன்றுஞ் சூரியனுமம உவமையாம். தன்மைத்தற் குறிப்பேற்றவணி. சுடருஞ்சோதி யென்பதை ஆழிககே கூட்டி - இரத்தினஙகளெண்ணுபோலெறும்படி பலவகையிரத்தினஙகளிலுற பேரொளி விளஙகும் பரந்த கடல் என்று பொருளுரைதது, பொன இரத்தினம் எனற இவறறிலுல் விளஙகுந் தோரணதத்துக்கு அக்கடல் உவமையெனவும், தன்னுடல முழுவதுமம புணபட்டு அதனாற் செந்நிறமகொணடு விளஙகும் அனுமானுக்குத தன் செந்நிறக் கதிர்களோடுவிளஙகும் பாலசூரியன் உவமையெனவும் கூறலுமாம. பி - ம்.—[1]வீஙக. [2]அருக்கனும். (கசு)

கள.—அனுமான் ஆரவாரித்தல்.

[1]செலலொடு மேகஞ் சிந்தத் திரைக்கடல் [2]சிலேப்புத் தீரக்
[3]கல்லினை கிடந்த நாக முயிரொடு விடமுங் காலக்
கொல்லிய லரக்கர் நெஞ்சிற் [4]குடிபுக வச்சம் வீரனை
வில்லென [5]விடிக்க விண்மேலோ நடுக்குற வீர னார்த்தான்.

(இ - ள்.) மேகம் செல்லொடு சிதத - மேகஙகள் இடியுடனே சிதறவும், திரைகடல சிலேப்பு தீர - அலைகளையுடைய கடல் (தன்) பேரொலியடஙகவும, கல் அனைகிடந்த நாகம் உயிரொடு விடமும் கால - மலைகளின் நடுவே யிருககும புற்றுக்களிலுள்ள பாம்புகள் (அஞ்சித) தமது உயிருடனே விடத்தையுக ககவும், கொல இயல் அரக்கர் நெஞ்சில் அசசம் குடி புக - கொல்லுதன்மை பொருந்திய அரகக நுடையமனதது லே பயம் சிலபரா புணடாகவும், விணணோர் நடுகுற - தேவரகளும (திடீரென்று கேட்டதனால்) மனம் துணுக்குறவும், வீரன் வில் என இடிக்க - மகாவீரனை பூரீராமன் வில்நாணியைத தெறிததாறபோன்ற பேரொலியுண்டாம்படி, வீரன் - அனுமான், ஆரததான்—; (எ - று.)—[1]சொல்லிடு. [2]இரைப்பு. [3]கல்லுயை. [4]குடற் புகவச்சமான. [5]வேட்க. (கஎ)

கஅ.—அனுமான் தோள் கொட்டுதல்.

நினறன திசைசக்கண் வேழ நெடுஙகளிச் செருககு நீங்கத்
தெணறிசை நமணு மூள்ளார் துணுக்கெனச் சிந்தி வாளிற்

பொன்றலின் மீன்க ளெல்லாம் பூவென வுதிரப்பூவுங்
குன்றமும் பிளக்க வேலை துளக்குறக் கொட்டி ஞன்றோள்.

(இ - ள்.) திசைக்கண் நின்றன வேழம நெடுங களிசெருகு நீங்க - எட்டுத் திக்குக்களிலும நிற்பனவான யானைகள் (தமது) மிகக மதகளிப்பு நீங்கவும், தென்திசை நமனும உள்ளம சிதறி துணுக்கென - தெற்குதிக்குப் பாலனஞ்சியமனுமனம முறிந்து திடுக்கிடவும்,— (அப்போது தோன்றிய அதிசயமிஞ்சல), வானில் பொன்றல் இல மீன்கள் எல்லாம் பூவன உதிர - ஆகாயத்தில அழிவிலலாமல் நிற்கின்ற நட்சத்திரகனெல்லாம் நிலை பெயர்த்து மலாஞ்சுதிரவதுபோலக் கீழே சிந்தவும,—பூவும் குன்றமும பிளக்க - பூமியும மலைகளும் பிளவுபடவும் வேலை துளக்குற - சமுத்திரம் நிலைகலங்கவும, தோள் கொட்டினை - (தன்) தோளை (அநுமான்) தட்டினன்; (எ - று.) (கூஅ)

கசு — அரக்கரும் ஓராரித்து, அநுமானுள்ளா இடந்துக்தர்
செல்லழியாது நிற்றல்.

அவ்வழி யரக்க ரெல்லா மலைகெடுங் கடலி னார்த்தார்
செவ்வழிச் சேற [1]லாற்றூர் பிணப்பெருங் குன்ற தெற்றி
வெவ்வழி குருதி வெள்ளம் புடைபிடைந் துயர்ந்து வீங்க
வெவ்வழிச் சேறு மென்றூர் தமருடம் பிடறி வீழ்வார்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்போது, அரக்கா எல்லாம - (பொரசசென்ற) அரககள் யாவரும, அலை கெடுங கடலின் ஆர்த்தார் - அலைகளையுடைய நீண்ட கடல்போல ஆரவாரித்து, தமர் உடமபு இடறி வீழ்வார் - தமது உறவினர்களினுடைய பிணங்களின்மேல இடறிவிழுபவரகளாய, பிணம் பெருகுகுன்றம் தெற்றி - (போகின்ற வழியிலே) பெரியபிணமலைகள கிடந்து தமமை (ப்போகவொட்டாது) தடுத்தலாலும, வெம வழி குருதிவெள்ளம் புடைபிடைத்து உயர்ந்து வீங்க - வெமமையுடனே பெருகுகின்ற இரதப்பெருக்கு (ப்போகும) இடங்களிலெல்லாம பெருகி மிகுப் பெருகுதலாலும், செம் வழி சேறல் ஆற்றூ - (அநுமானுள்ளவிடதத்துக்குச செமமையான வழியிலே செல்லமுடியாதவர்களாய [வேவழிவிடைகளப பெறுதவர்களாய], எ வழி சேறுமென்றூ - நாம எத்தவழியாற் போய்ச்சேருவோ மென்று (செல்லும் வழி தெரியாது) திகைத்தார்கள்; (எ - று) பி - ம்:—[1] செலலா. (கசு)

உ0 — சம்புமாலி அணிவகுத்துத்தேருங்க, அநுமான் மகிழ்தல்.

ஆண்டுநின் றரக்கன் வெவமேவ றணிவகுத் தனிகந் தன்னை
மூண்டிரு புடையு முன்னு முறைமுறை முடுக[1] வேவித்
தூண்டினன் ருனும் திண்டேர் தோரணதிருந்த [2]தேன்றல்
வேண்டிய தெதிர்ந்தா னென்ன வீங்கினன்விசயத்திண்டோள்.

(இ - ள்.) அரக்கன் - சம்புமாலி,— ஆண்டுநின்ற - அகநிருந்து, அனிமகன்னை - (தன்) சேனையை, வெவ்வேறு அணி வகுதது - வெவ் வேறு அணியாகப் பிரித்து, இரு புடையும் முன்னும் முறை முறை

மூன்று முக்க வலி - (அநுமானது) இரண்டு பகுதிகளிலும் எதிரிலும்முறை மூன்றையாக மூண்டு விரையும்படி கட்டவேயிட்டு, தானும் நின்றேர் தண்டினன் - தானும் (தனது) வலியதேரைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான்; (அப்பொழுது), தோரணத்து இருந்த தோன்றல்-(அரக்கர்வருவதைக்கண்ட) தோரணத்தின்மீதிருந்த அநுமான், வேண்டியது எதிர்ந்தான் என்ன-தான் எதிர்பார்த்ததைப் பெற்ற காரணத்தினால், விசயம் நிற தோள் வீரனென்-வெற்றிபொருந்திய வலியதோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றான்; (எ - று.)

அநுமான் அரக்கர்வருகையை எதிர்பார்த் திருந்தானதலால், 'வேண்டியதெதிர்ந்தானென்ன' என்றார் போரெனில் தோள் பூரித்தல், வீரர்க்கு இயல்பு. பி - மீ·—[1]மூச. [2]வீரன். (உ0)

உக —அநுமானும் போர்க்குச் சித்தமாக நிற்றல்.

ஐயனு மமைந்து நின்ற னுரியா னளவி னும
கெய்சுடர் விளக்கிற் றோன்று நெற்றியே நெறறி யாக
மொய்ம்மயிர்ச் சேனை பொங்க முர[1]ணையி லுகிர்வாண் மொய்த்த
கைகளே கைக ளாகக் கடைக்கூழை நிருவ ரானாக.

(இ - ன்.) ஐயனும் - பெரியோனெனிய அநுமானும், ஆழியான் - சக்கராயுதபாணியாகிய நிருமாலினது, (அடிமையைக குறிப்பிகின்ற) அனலின் காமம்-பெருமையையுடைய நிருமணகாப்பு, கெய் சுடர் விளக்கின் [விளக்கு சுடரின்] தோன்றும் - நெய்தோயப்பெற்று அதனிடையே தோன்றுகின்ற தீபசுவாலைபோல விளக்குகின்ற, நெற்றியே - தனது நெற்றியே, நெற்றி ஆக - முன்னணிச சேனையாகவும்,—மொய் மயிர சேனை பொங்க முரண் அயில் உகிர் வாள் மொய்த்த கைகளே - நெருங்கிய மயிர்த்திரள் எலிர்க்கும்படி மாறுபடுகின்ற கூரிய நகங்களாகிய வாளாயுதங்கள் நெருங்கப்பெற்ற (தனது) இரண்டுகைகளே, கைகள் ஆக - பக்கச சேனையாகவும், நிருவால் - (தனது) சிறந்தவால், கடைகூழை ஆக - பினனணிச சேனையாகவும் (அமைந்துநிற்க), அமைந்து நின்றான் - (இவ்வாறு தன்னையே அணிவகுத்துக் கொண்டு போர்க்குச) சித்தமாய்நினறான்; (எ - று.)

அநுமான் தன்உறுபுக்கனாற் பொருதற்குச் சித்தமாக இருந்தனை, கவி, சமபுமாலி அணிவகுத்துவருவனை கோகி அநுமானும் தன் உறுப்புக்களையே அணிவகுத்து நின்றானாக வருணித்தார; உருவகத்தை அங்கமாகக் கொணடுவந்த தற்குறிப்பேற்றவணி. நிருமணகாப்பினிடையே பூரிதாணம் சொநிறமாகபபிரகாசிபபதுபோகி வெணணிறமூன்ன நிருமணகாப்புக்குத் தோய்த்தநெயையும, பூரிதாணத்தகு அந்த செய்வினிடையே மேலுற்று விளகுகின்ற தீ சுவாலையையும் உவமைகூறினார். (பூரிதால்மீதிருவினர் இவ்வாறு எவரும் கூறுதிருக்கவும கமபா இவ்வாறு கூறியதனால், கம்பர் நிருமணகாப்புதரிகினறவணவரென்பது, பெறப்படும.) மயிர்ச்சேனை - மயிர்த்தொகுதி. கைந்நகங்களாற் பொருகையில் அப்போது தோன்றுகின்ற

மனவெழுசியால் மயிர் சிலிர்ப்பதுபற்றி, 'மயிர்சேணைபொங்க' என்றார். 'மயிர்ச்சேணைபொங்க' என்பதற்கு - மயிராகிய நடுவணிசசேணைகள் பொங்கவும் என்று கூறுவது சிறகுமேற் கொள்க. பி - மீ:—[1]உகிரயில்வாள. (உக)

உ உ.—அரக்கர்கள் அநுமான்மேற் படைக்கலங்களை விடுதல்.

வயிர்கள்வால வலைகள் விம்ம வரிசிலை சிலைப்ப மாயப்
பயிரகளாப பெடுப்ப மூரிப் பல்லியங் [1]குமுறப பற்றிச்
செயிர் கொள்வா ளரக்கா சீறறஞ் செருக்கினர் படைகள் [2]சிக்கி
வெயில்கள்போ லொளிகள் வீச வீரனமேற் கடிதுவிட்டார்.

(இ - ள.) செயிா கொள் வாள் அரககர் - பகைமைகொண்ட கொடிய அரக்காகள், சீற்றம் செருகினர் - கோபம் விஞ்சியவராய,—வயிர்கள் வாலவலைகள் விம்ம - ஊதுகொம்புகளும் வெளியசஙகஙகளும் ஒலிகவும்,—வரி சிலை சிலைப்ப - கட்டமைந்த விற்கள் காலெலியையுண்டாக்கவும், மூரி பல் இயம் குமுற - பெரிய பலவாதத்தியஙகள் கோஷிகவும, மாயம் பயிர்களை ஆப்புஎடுப்ப - வஞ்சனைக்குணமாகிய பயிரகள் (மகிழ்சசிகொணடு) ஆரவாரஞ் செய்யவும்,—படைகள் - ஆயுதஙகளை, பற்றி - கையிலெலடுத்து, வெயிலகள்போல் ஒளிகள வீச—, வீரன்மேல் - அனுமான்மேல், கடிது சிக்கி விட்டார் - விரைவாக காற்புறமும பிரயோகிததாாகள்; (எ - று.)

அரக்கா வலிமைகொண்டு பொருவதுபற்றி மாயப்பயிரகள் ஆர்ப்பெடுகளாயின. பி - மீ:—[1]முழஙகப். [2]சிக்த. (உஉ)

வே று.

உங.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - அநுமானீ உக்கிரமாகப் பொருதலைக் கூறும்.

கருங்[1]கட லரக்கர்தம படைக்கலங் கரத்தால
பெருங்கட லுறப்புடைத் திறுத்துகப் பிசைந்தான்
விரிந்தன பொறிக்குல நெருப்பென வெகுண்டாண்
டிருந்தவன் கிடந்ததொ ரெழுத்தெரிந் தெடுத்தான்.

(இ ள.) ஆண்டு இருந்தவன் - அந்தத் தோரணதத்ின்மீது இருந்த அனுமான்,—கரத்தால்-(தன்) கைகளாலே, கருங் கடல் அரகாதம் படைக்கலம் - கருநிறமுள்ள கடல்போற் பரந்த அரக்கவீரர்களெறிந்த ஆயுதஙகளை, பெருங் கடல் உற புடைதது - பெரிய கடலிற்போய் விழுமபடி அடித்தும, இறுத்து - மூறித்தும், உக - (இவ்வாறு பயனிலவாகச) சிதறிப்போம்படி, பிசைந்தான் - வலியழித்து விட்டான்; (அச்செய்கையால), பொறி குலம் விரிந்தன - தீப்பொறிகளின் கூட்டம் எஙகும் பரவலாயின; (அப்போது அவன்), பெருப்பு என வெகுண்டு - பற்றியெரிகிற அகனினிபோலப் பெருஞ் சினம் மூண்டு, கிடந்தது ஓர் எழு - அஙகுக்கிடந்த ஒரு இருப்புத தடியை, தெரிந்து எடுத்தான - கணைடெடுததான்; (எ - று)

அததோரணதத்ின் குறுககே பாயசசபடுகின்ற பரிக மெனபபடும்இருப்புஉழலைமரத்தைப போாசெய்யுமாறு அனுமான் எடுத்துகொண்டான எனனலாம். பி - மீ:—[1]கழல்.

(உக)

உச. இருந்தனன் றெழுந்தனன் றிழிந்தனன் றுயர்ந்தான்
திரிந்தனன் புரிந்தனன் றெனைநனி தெரியார்
விரிந்தவர் குவிந்தவர் விலங்கினர் கலந்தார்
பொருந்தினர் [1]நெருங்கினர் களப்படப் புடைத்தான்.

(இ - ள்) 'இருந்தனன் - (தோரணத்தின்மேல்) உட்கார்ந்திருந்தான், எழுந்தனன்—, இழிந்தனன் - கீழிறங்கினான், உயர்ந்தான்—, திரிந்தனன் - (தம்மிடமே) திரிந்தான், புரிந்தனன் - போர்புரிந்தான்,' என - என்று, எனை தெரியார் - (அவ்வாறாமென்பதற்கு) நன்கு தெரிந்து கொள்ளமாட்டாதவர்களாய்,—விரிந்தவர் - பரவிநின்றவர்களும், குவிந்தவர் - ஒருங்கு திரண்டிருந்தவர்களும், விலங்கினர் - ஒதுங்கி நின்றவர்களும், கலந்தார் - (சண்டையில்) மூண்டு நின்றவர்களுமாக, பொருந்தினர் - பொருந்திய அரக்கர் யாவரும்,—நெருங்கினர் களம் பட - போர்க்களத்தில் நெருங்கி யழியும்படி, புடைத்தான - (அநுமான் அந்த எழுவைக்கொண்டு) அடித்தான தன்னிறுன்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]பிரிந்தனர். (உச)

உரு. எறிந்தன வெய்தன விடியுரு [1]மெனமேற்
செறிந்தன படைக்கல மிடக்கையிற [2]சிதைத்தான்
முறிந்தன தெறுங்கரி முடிந்தன தடந்தேர்
மறிந்தன பரிநிரை வலகையின் [3]பலிந்தான்.

(இ - ன்.) (அநுமான்),—எறிந்தன - (தன்மீது) வீசியெறியப்பட்டனவும், எய்தன - எய்யப்பட்டனவுமாகிய, இடி உரும் என மேல் செறிந்தன படைக்கலம் - பேரிடிபோலத் தன்மேல் நெருங்கிவந்தனவான ஆயுதங்களெல்லாம், இடக கையில் சிதைத்தான - (தனது) இடக்கையால் அழித்துத் தள்ளுபவனாய், வலகையில மலிந்தான் - தன் வலகையினால் போரசெய்யவானான் (அதனால்), தெறும கரி முறிந்தன - அழிகருந் தன்மையுள்ள யானைகள் முறிந்துபோயின; தட தேர முடிந்தன - பெரிய தேரகள சிதைந்து போயின; பரி நிரை மறிந்தன - குதிரைகளின் கூட்டம் கீழ்மீழ்ந்தழிந்தன.

அநுமான் தன் பகைவர் வீசும் படைக்கலங்களெல்லாம் தன் இடக்கையால் போக்கிவிட்டு, தன் வலக்கையிற் கொண்டுள்ள படைக்கலத்தால் தான் எதிரிகளின கஜரததுரகங்களை யழித்தானென்க. இதனால், அநுமானது இருகைகளும் ஒருசேரப் போரில் விரைந்து தொழில் செய்த திறமை பெறப்படுமை பி - ம்:—[1]என்றென [2]சிதைப்பான். [3]மலைத்தான். (உஇ)

உசு.—யானைகள் அழிதல்.

இழந்தன நெடுங்கொடி யிழந்தன விருங்கோ
டிழந்தன நெடுங்கர மிழந்தன வியன்ருள்
ளிழந்தன முழுங்கொலி யிழந்தன மதமபா
டிழந்தன பெருங்கத மிருங்கவு ளியாவ

(இ - ன்.) (அநுமானால் அடிக்கப்பட்டு), இருள கவுள் யாவை - (மீதர்கள் எறிவந்த) மதமபெருகுக கன்னதையுடைய யானைகள், நெடுகொடி -

(தம்மேற் பிடிக்கப்பட்ட) பெரிய கொடிகளை, இழந்தன—; இருகோடு-பெரிய தந்தங்களை, இழந்தன—; நெடு கரம - பெரியகைகளை, இழந்தன—; வியன் தாள் - பெரிய கால்களை, இழந்தன—; முழகு ஒலி - வீரிடுகின்ற ஒலியை, இழந்தன—; மதம் பாடு - மதம் ஒழுகுதலை, இழந்தன—; பெரு கதம் - மிக்க கோபத்தை, இழந்தன—; (எ - று.)—யானையின்மீது கொடியெடுத்தல் வழக்கம். சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. (உசு)

உள.—தேர்கள் அழிதல்.

நெரிந்தன கடஞ்சுவர் நெரிந்தன பெரும்பார்
நெரிந்தன நுகம்புடை நெரிந்தன [1]வதன்கா
னெரிந்தன கொடிஞ்சில்க ணெரிந்தன வியன்ஞர்
நெரிந்தன கடும்பரி நெரிந்தன நெடுந்தேர்.

(இ - ள்.) (வீரர்களேறிவந்த தோகளினுடைய), தட சுவர் - பெரிய சுற்றுப்பக்கங்கள், நெரிந்தன - கொருங்கிப் போயின; பெரு பார் - பெரிய பார்கள், நெரிந்தன—; நுகம் - நுகத்தடிகள், புடை - பக்கங்களிலே, நெரிந்தன—; அதன் கால் - அத்தேர்களின் சக்கரங்கள், நெரிந்தன—; கொடிஞ்சில்கள் - மேல்தட்டுக்கள், நெரிந்தன—; வியன்தார் - (தேரில்கட்டப்பட்டுள்ள) சிறந்த சிறுமணிகள், நெரிந்தன—; கடும் பரி - (அவற்றிறபூட்டப்பட்டுள்ள) வேகமான குதிரைகள், நெரிந்தன—; (மூடிவாக), நெடு தேர் - பெரிய தேர்களே, நெரிந்தன—; (எ - று.) அதன் - சாதியொருமை. பார் - அடிப்பரப்பென்பாரு முளர். பி - மீ:—[1]அகத்தான். (உஎ)

உஅ.—குதிரைகள் அழிதல்.

ஒடிந்தன வுருண்டன வுலந்தன [1]புலந்த
வீடிந்தன வெரிந்தன நெரிந்தன [2]வெழுந்த
மடிந்தன மறிந்தன முறிந்தன [3]மலைபோற்
படிந்தன மூடிந்தன [4]கிடந்தன பரிமா.

(இ - ள்.) ஒடிந்தன - கழுத்து ஒடிந்தன (சில); உருண்டன - உருளலாயின (சில); உலந்தன - உயிர்போயின (சில); புலந்த - துன்பப்படுவன (சில); இடிந்தன - இடிபட்டன (சில); எரிந்தன - வெந்துபோயின (சில); நெரிந்தன - எலும்புகள் கொருங்கிப்போயின (சில); எழுந்த - மேலிடத்துச சென்றன (சில); மடிந்தன மறிந்தன - இறந்துபோய்க கீழ்விழுந்தன (சில). முறிந்தன மலை போல் படிந்தன - கால்முறிந்தனவான (சில) குதிரைகள் (இந்திரனால் இறகுமுறிக்கப்பட்ட மலைகள்போலப்) பூமியிற் படிந்துகிடந்தன; பரிமா - வீரர்களேறிவந்த) குதிரைகள், கிடந்தன மூடிந்தன - (இவ்வாறு தம்மூடையகதி) மூடியப்பெற்றுக் கிடந்தன; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]பொலக் தார்.[2]வழுந்தான். [3]வயப்போர். [4]கிடந்தபரிமாவே. (உஅ)

உக.—பதாதிகள் அழிதல்.

வெருண்டனர் [1]வியந்தனர் விழுந்தன செழுந்தார்
மருண்டனர் மயங்கினர் [2]மறிந்தன சிறந்த
ருருண்டன ருலைந்தன [3]ருழைத்தனர் பிழைத்தார்
சுருண்டனர் புரண்டனர் தொலைந்தனர் மலைந்தார்.

(இ - ள்.) மலைந்தார்-(அநுமானோடு வந்து) போர் செய்த பதாதிகளிற் பலர்,—வெருண்டனர் - (அநுமானது திறலைக் கண்டு) அச்சங்கொண்டு, வியந்தனர் - கொண்டாடினவர்களாய், விழுந்தனர் செழுந்தார் - (மூர்ச்சித்துக்) கீழே வீழ்ந்து (பிறகு) தெளிர்தெழுந்து, மருண்டனர் - மருட்சி கொண்டு, மயங்கினர் - புத்திமாறுட்டமடைந்து, உலைந்தனர் - வருந்தி, மறிந்தனர் - மீண்டும்போர்செய்பவராய், இறந்தார் - உயிரொழியப்பெற்று, உருண்டனர் - தலையுருண்டார்கள்; பிழைத்தனர் - (அவ்வாறு இறவாமல்) உயிர்த்தப்பியவர்கள்.—உழைத்தனர் - மிக்க வருத்தமடைந்து, சுருண்டனர் - (தமது உறுப்புகள்) சுருளப்பெற்று, புரண்டனர் தொலைந்தனர் - (பூமியிற்) புரண்டவராய் வலிகெட்டொடி விட்டனர்; (எ - து.)—பி - ம்:—[1]விழுந்தனர்வியந்தனர். [2]மறத்தனர். [3]உழந்தனர். (உக)

கூ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - அநுமான் போர்செய்தவகையை விவரித்துக்கூறும்.

[1]கரிகொடு கரிகளைக் களப்படப் புடைத்தான்
[2]பரிகொடு பரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான்
வரிசிலை [3]வயவரை வயவரின மடித்தா
னிரைமணித் தேர்களைத் தேர்களி னிரைத்தான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—கரி கொடு - யானைகளைக்கொண்டு, கரிகளை - யானைகளை, களம் பட - போர்க்களத்தில் இறந்துவீழும்படி, புடைத்தான் - அடித்துக்கொன்று; பரி கொடு பரிகளை தலத்திடை படுத்தான் - குதிரைகளைகொண்டே குதிரைகளை அத்தரைத்தரையில் வீழ்த்திக்கொன்று; வரி சிலை வயவரை வயவரின் மடித்தான் - கட்டமைந்தவில்லையுடைய வீரரை வீரரைக்கொண்டே மடியச்செய்தான்; நிரை மணி தேர்களை தேர்களின் நிரைத்தான் - வரிசையாக மணிகள் கட்டிய தேர்களை(அவ்வாறான) தேர்களைக்கொண்டே அழிதலுறுவித்தான்; (எ - து.)

இச்செய்யுளால், சாம்பனைச் சேனைகளையும் அவ்வச்சேனைகளையே தன் போர்க்கருவியாகக்கொண்டு அநுமான் அழித்த தன்மையை விளித்தார். பி - ம்:—[1]கரியொடு. [2]பரியொடு. [3]வயவரின் வயவரை. (கூ)

கூக. மூளையு முதிரமு முழுங்கிருள் குழம்பாய்
மீளிருங் குழைபடக் கரிவிழுங் கருந்தத்

தாளொடுந் தலையுகத் தடவெடுங் கிரிபோற
றோளொடு நிருதரை வாளொடுந் துணைத்தான்.

(இ - ன்.) தாளொடு தலை உம உக - காலகளும் தலைகளும் சிதறி விழவும், தட வெடு கிரி போல் தோளொடு - பெரிய நீண்ட மலைபோன்ற தோள களோடும், வாளொடும் - (அவாகையிறகொண்ட) வாளுடனும், மூளையும் உதிரமும் - அவாகளதுமூளைகளும் இரதமும், முழகுகு இரு குழம்பு ஆய் - கொதிக்கின்ற மிக்க குழம்பு ஆகி, மீள் இருங் குழை பட - (கண்டவா அஞ்சி) மீள்கின்ற மிகக குழைசேறுய்யிட, (அதில), கரி விழுத்து அழுத்த - யானை களை விழுத்து அழுதுமபடி, நிருதரை துணைத்தான் - இராட்சசவீரரைத (தனதுகாலகளால்) துணைதிட்டான், (அதுமான்); (எ - று.)

அநுமான் அரக்கவீரரைத் துணைத்துக கொன்றதனால் அவாகளுடைய மூளையும் இரத்தமும் குழம்புபோன்று யானைகளும் வழுக்கிவீழ்த்தழுத்துக் குழைசேறுயின வென்க. (கக)

கூஉ. மல்லொடு மலைமலைத் தோளரை வளைவாய்ப்
பல்லொடு நெடுங்கரப் பகட்டொடும் [1]பருந்தாள்
வில்லொடு [2]மயிலொடும் விறலொடுமை விளக்குஞ்
சொல்லொடு முயிரொடு நிலத்தொடுந் [3]துணைத்தான்.

(இ - ன்.) (அனறியும் அநுமான்), மல்லொடு மலை மலை தோளரை - வலிமையோடு பொருகின்ற மலைபோன்றதோள்களையுடைய வீராகளை, வாய் களை பல்லொடும் - (அவர்களுடைய) வாயிலுள்ள வளைத்தபறகளோடும், நெடு கரம் பகட்டொடும் - (அவர்களைறிச்செல்லும்) நீண்ட துதிக்கையை யுடைய ஆண்யானைகளோடும, பருதாள் வில்லொடும் மயிலொடும - (அவர் கள்கையிற்கொண்ட) பருமையான அடியையுடைய வில்லுடனும வேலுட னும், விறலொடும் விளிகளும் சொல்லொடும - பராகிரமததோடு கூவுகிற சொற்களுடனும், உயிரொடும் - உயிருடனும் (அழியுமபடி), நிலத்தொடும துணைத்தான் - பூமியோடுபூமியாய் அழுத்த மிதித்தொழிததான்; (எ - று.)

யானைமேல் ஏறிகொணடு வில் வேல் என்னும் படைகளம் ஏந்தி வீர ரோதததுடன் வந்த அரக்கவீரரை, அவருடைய பல் முதலியன வெல்லாம் பொம்படி துணைததுக் கொன்றனன் அநுமா னென்பதாம். பி - ம்—[1]படித் தான். [2]வாளொடுமேவேலொடும், வெயிலொடும்வீரிகளும். [3]தேய்ததான். (கூஉ)

கூஊ. புகைநெடும் பொறிபுகுந் திசைதொறும் [1]பொலிந்தான்
சிகைநெடுஞ் சுடர்விடுத் தேர்தொறுஞ் [2]சென்றுண்
நகைநெடுங் கரிதொறும் பரிதொறுஞ் [3]சரித்தா
னகைநெடும் படைதொறு தலைதொறு நடந்தான்.

(இ - ன்.) புகை நெடும் பொறி புகும திசைதொறும் பொலிந்தான் - புகையோடு கூடிய நீண்ட நெருப்புப்பொறி [கோபாக்கினி] செல்லுமி

டங்களிலெல்லாம் போய்வினைக்குபவனுகிய அநுமான்,—திசைகெடுஞ்சுடர் வீழ்மே தோதொறும் சென்றான் - கொதாதையுடைய மிகவொளியை வெளிவீசு கின்ற தோகைதோறும் போனான்; (அறிபும்), தகை கெடு கரி தொறும் பரி தொறும்சரிந்தான்-தன்னையுதனமையுடைய யானைகளினிடங்களிலும் குதிரைக ளினிடங்களிலும் சஞ்சரித்தான்; (அலலாமலும்), சுகை செடு படைதொறும் - வீரர்கள் (கையிற்கொண்ட) வினைசெய்கின்ற கீண்டஆயுதங்களினிடங்களிலும், தலைதொறும் - (அவர்களது) சிரசிலும், கடந்தான்;—(எ - து.)

மூதலடியில் சொல்லுதற்கு கூறியதை, மற்றைஇரண்டடிகளிலும் விளக்கிய தாக கூறின விசேடம். அநுமான் தனது கோபத்துக்கு இலக்கான சதாக்ஷ சேனைகளிடத்தும் அவற்றை யழித்தெதிர்த்த சென்றனனென்றவாறு. பி - டீ: —[1]பொலிந்தான். [2]செறிந்தான். [3]சலிதன்தான். (கூடு)

கூச. வென்றிவெம் புரவியின் வெரிநிலும் விரவார்
மன்றலந் தாரணி மார்பினு மணிக்தேத
ரொன்றினின் றொன்றினு [1]முயர்மத மழைதாழ்
குன்றினு நடையுகுத் துருளெனக குதித்தான்.

(இ - ன்.) வெறறி வெம் புரவியின் வெரிநிலும் - வெற்றியையுடைய வேகமாகசெல்லுந்தன்மையுளள குதிரைகளின முதுகுகளிலும், விரவார் மன்றல் அம் தார் அணி மார்பினும் - பகைவரான அரக்கவீரரது நறுமண முள்ள அழகிய மாலையணிந்த மார்புகளினிடங்களிலும், மணி தேர் ஒன்றி னின்று ஒன்றினும - மணிகளகடடிய தேர்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றினி டத்திலும, உயர் மதம மழை தாழ் குன்றினும் - ஓங்கியுள்ள மதமழைபொழி கின்ற மலைபோன்ற யானைகளினிடங்களிலும், நடை உருள் உருளும் என - யுகாந்தகாலத்து இடிபோல, குதித்தான்—; (எ - று.)

கீழ்செய்யுளிறகூறியதையே இரு வேறுருவகையாக விளக்கினார். அநுமான காலவகைசேனைகளின்மீதும யுகாந்தகாலத்து இடிவிழுவது போல அவை அடியோடு நாசமாம்படி குதித்தன னென்பதாம். பி-டீ:—[1]மும-

கூடு. பிரிவரு [1]மொருபெருங் கோலெனப் பெயரா
வீருவினை நுடைத்தவர் அறிவென வெவர்க்கும்
வருமுலை விலக்கென [2]மதித்தனர் வழங்குந்
தெரிவையர் மனமெனக் கறங்கெனத் திரிந்தான்.

(இ - ன்.) (அப்போது அநுமான்),—பிரிவு அரு ஒரு பெரு கோல் என-(எவ்வும்) நீக்காது செல்லுகல்லு ஒப்பற்ற செங்கோல்போலவும், பெயரா இருவினை நுடைத்தவர் அறிவு என நீக்கமுடியாத (நல்வினை தீவினையென்ற) இருவினை களையும் ஒழித்த பெரியோரது அறிவுபோலவும், எவர்க்கும் வரு முலை விலக்கு என மதித்தனர் வழங்கும் தெரிவையர் மனம் என - (இன்ன இனையர் என்ற பாரமல) யாவருக்கும் வரும்இன்ற (தமது) நந்தங்களை விலப்பொருள் பொருட்டே நன்குமதித்துத் தருகின்ற வேசைப்பெண்களின்

மனம்போலவும், கறங்கு என - காற்றுழிபோலவும், திரிகதான் - (அவ்வரக் கரைக் கொல்லுமாறு) திரிந்துகொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

அரசனுடைய செங்கோல், அனைவரையும் காக்கும்பொருட்டு எதுகுத் திரிதல் இயல்பு. டொியோகளின அறிவு எவ்வளவு நுணணிய பொருளா யினும் அறியுமாறு தட்டுதடையின்றிச செல்லவல்லது. வேசையரதுமனம் பணத்தையே பெரிதாக எணணிப் பெரிதும் திரியும் தன்மையுள்ளது. காற் றுழியின தனமையோ கணகூடானது. இவைகளெல்லாம் அவ்யுக்தகளத் திலே தட்டுதடையின்றிச சுழனறு சென்றுகொணடிருந்த அனுமானுக்கு உவமையாதறகு ஏறறும. பி - ம்:—[1]பெருகெதிரகாலெனப். [2]மதிததவர். ()

கூகூ. அண்ணலவ் வரியினுக் கடியவ ரவன்சீர்
நணணுவ ரெனும்பொரு ணைவையறத தெரிபபான
மண்ணினும் விசுமபினு மருங்கினும் [1]வலித்தா
கண்ணினு மனததினுந் தனித்தனி கலந்தான்.

(இ - ள.) அணணல் - பெருமையிறசிறந்தோனிய அநுமான், அ அரியி னுக்கு அடியவா அவன் சீா நணணுவா எனும் பொருன் - (முதறகடவு ளென்று பிரிதததனை) அத்தத திருமாலின்பகதாகள அவனுடைய சிறப்பை [சாரூபபியததை] பபெறுவரென்னும் விஷயத்தை, கவை அற தெரிபபான் - குறறமில்லாமல் (செவ்வனே) தெரிவிப்பவனும்,—மணணினும - பூமியிலும், விசும்பினும் - ஆகாயத்திலும. மருஙகினும் - திகுகுகளிலும், வலிததார் கண் ணினும் மனததினும் - வலிமைகொணடு பொருத அரக்கருடைய கண்ணுக்கு எதிரிலும் மனத்திலும், தனி தனி கலந்தான - தனித்தனியே கலந்து விளக கினான்; (எ - று.)

திருமாலின் அன்பர் அவனது ஸாரூப்யதததை ப (ஸாரூப்யம்-ஒத்தவடிவ மூடைமை) பெறுவரென்பதை 'நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாமயம உபைதி' [பக காணை யடைதலிறை குறறமறறவன் அவனுடை பரம ஸாம்யத்தை அடை வான்] முதலிய ஸுருதிவாகயஙகளிலும் கூறியுளளமை காண்க "மணியாழி வண்ணனுக் தாரைத் தன்வடிவாக்கு மென்றே, துணியாழிய மறைசொல் லும்" என்றும், பின்னைப் பெருமாயவகாரும. திருமாலினடியாாகளு அப்பர மனது சாரூப்பியம் பிதறறுகு மென்பதை இந்த உலகததாரும கண்கூடாகக் கணடு அறியுமபடி, அதறகுமாலினது அடியவனுகிய அநுமான், அந்தர்யாமி யாண அதறகுமால் எதுகும் பரந்து உறைதல்போல அத்தப்போாக்களத்தில் எதுகும் தட்டுத் தடையின்றிச சென்று இருப்பவனுயின னென்றதில், தன் செய்கையால் நற்பொருளைப் பிறருக்குப் போதிப்பதாகிய காட்சியணி காண்க. பி - ம்.—[1]வலித்தார். (கூசு)

கூக. கொடித்தடக் தேரொடுங் குரகதக் குழுவை
வதித்தொரு தடக்கையி [1]னிலத்திடை யரைத்தா

னிடித்துநின் [2]றதிர்கதத் தெயிற்றுவன் பொருப்பைப்
பிடித்தொரு தடக்கையி னுயிருகப் பிழிகதான்.

(இ - ன்.) கொடி தட தேரொடும் - கொடிகட்டிய பெரியதேருடனே, குரகதம் குழுவை - குதிரைக்கூட்டங்களை, ஒரு தடகையின் - (தனது) பெரிய ஒரு கையால், அடித்து—, நிலத்திடை அரைத்தான் - தரையிலே தேய்த்தான்; கதத்து இடித்து நின்ற அதிர் எயிற வன் பொருப்பை - சினத்தினாற் கர்ஜித்து நின்ற பேரொலிசெய்கிற தந்தங்களையுடைய வலிய மலைபோன்ற யானைகளை, ஒரு தட கையின் - (தனது) மற்றொருபெரியகை யினால்: பிடித்து—, உயிர் உக - (அவற்றின்) உயிர் போய்விடும்படி, பிழித் தான்—;(எ - று)—பி - ம்.—[1]நிலத்தினிட்டு. [2]எதிர்தது.

(கூ0)

கூ0அ கறுத்தெழு [1]நிறத்தின ரெயிற்றினர் கயிற்றூர்
செறுத்தெரி விழிப்பவர் சிகைக்கழு வலத்தார்
[2]மறுத்தெழு மறலிக ளிவரென வதிர்ந்தா
ரொறுத்துருத் திரனெனத் தனித்தனி யுதைத்தான்.

(இ - ன்.) கறுத்து எழு நிறதினர் - கறுதததோன்றுகிற நிறமுடை யவர்களும், எயிற்றினர் - கோரப்பற்களையுடையவர்களும், கயிற்றூர் - பாச யுதத்தைக் கொண்டவர்களும், செறுதது எரி விழிப்பவர் - கோபித்து நெருப் புப்போலக் கொடுமையாக விழிப்பவர்களும், சிகைகழு வலதார் - கூர் நுனியையுடைய கழுவென்னும் படையினாலான வலிமையமைந்தவர்களும், மறுத்து எழுமறலிகள் இவர் என அதிர்ந்தா - பகைமைபாராட்டிக் கிளம்பு கின்ற யமன்களே இவரென்னும்படி பெருமுழக்கஞ் செய்பவர்களுமான அரக்கவீரரை, தனித்தனி—, ஒறுதது - (தன் கோபதறகு எற்கத) தண் டித்து, உருத்திரன் என - (அழித்தற்கடவுளான) சிவன்போல, உதைத் தான் - உதைத்தொழித்தான்; (எ - று)—பி - ம்;—[1] மனததினர். [2]வெறுத தெழு.....எதிர்ந்தா.

(கூ0)

கூ0கூ—இதுவும், அடித்தகவியும் - சேனைகள் அழிந்த தன்மையைத் தெரிவிக்கும்.

சக்கரந் தோமர மூலக்கைதண் டயில்வாண்
[1]மிக்கன தேர்பரி குடைகொடி விரவி
யுக்கன குருதியம் பெருந்திரை [2]யுருட்டிப்
புக்கன கடலிடை நெடுங்கரப் பூட்கை.

((இ - ன்.) சக்கரம்-சகரங்களும், தோமரம்-தோமரங்களும், உலக்கை - உலக்கைகளும், தண்டு - கதைகளும், அயில் வாள் - கூரியவாள்களும், மிக் கன தேர் - மிகப்பலவான தேர்களும், பரி - குதிரைகளும், குடை - குடை களும், கொடி - கொடிகளும், விரவி - ஒன்று கலந்து, உக்கன - (போராக் களதது) வீழ்ந்துகிடந்தன; குருதி பெரு திரை - (அந்தப்போர்க்களதிலுண் டான) இரதவெள்ளததின் பெரியஅலைகள், நெடு கரம் பூட்கை - நீண்ட துதிக்கையை யுடைய யானைகளை, உருட்டி - உருட்டிக்கொண்டு, கட

லிடை புக்கன - சமுதாயத்தினிடத்துப போய்ச சோதனை; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]மிகவன். [2]உருட்டப். (கூ)

சo. எட்டின [1]விசும்பினை [2]யெழுப்பட வெழுந்த
முட்டின மலைகளை முயங்கின திசையை
யொட்டின [3]வொன்றையொன் [4]றூடடித் துடைந்து
தட்டுமுட் டாடின தலையொடு தலைகள்.

(இ - ள்.) எழு பட எழுந்த - (அதுமான்வீசிய) எழுவென்னும் படைக் கலம் பட்டதனால (உடமையைவிட்டு வேறாகி) எழுந்தனவான, தலைகள்,—விசும்பினை எட்டின - ஆகாயத்தை யளாவினவும், மலைகளை முட்டின - மலைகளின்மீது மோதியனவும், திசையை முயங்கின - திசைகளைத் தழுவியனவும், ஒன்றை ஒன்று ஒட்டின-ஒன்றேடொன்று சோர்ந்தனவுமாகி, ஊடு அடித்து உடைந்து - போர்க்களத்தில் அடிபட்டு உடைந்துபோய், தலையொடு தட்டு முட்டு ஆடின - (முன்னமே போர்க்களத்தில் விழுந்து கிடந்த) சிரசுகளோடு தட்டுமுட்டுப் பொருள்போல இங்குமங்குஞ் சிதறிக கிடந்தன; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]விசுமபிடை. [2]எழுபடை. [3]ஒனறேடொன்று [4]ஊட்டிடத்தைத்து, ஊடடிதைத்து.

(சo)

வே று.

சக.—சம்புமாலி தனிப்பட்டுச் சீற்றங்கொள்ளுதல்.

காணே காவல் வேழக் [1]கணங்களள் கதவா ளரிகொனற
வானே யெய்தத் தனியே நின்ற மதமால் வரையொப்பான்
றேனே புரைகண் கனலே சொரியச் [2]சீற்றஞ் செருக்கினன்
றூனே யானன் சம்பு மாலி காலன் [3]றன்மையான்.

(இ - ள்.) காலன் தமமையான் - யமன்போன்ற கொடியதன்மையையுடையவனாகிய, சம்புமாலி—,—கதம் வாள் அரி கொன்ற கானே காவல் வேழம் கணகளன் வானே எயத - கோபதாபத்தையும கொடுமையையுமுடைய சிலைத்தினால் கொல்லப்பட்டனவாய்க காட்டையே (தங்கட்டு உரிய) வாழிடமாகக்கொண்ட யானைக்கூட்டங்கள் விண்ணுலகதனைச சேர [இறக்க],—தனியே நின்ற - தனிப்பட்டு, நின்றமதம்மால் வரை ஒப்பான் - மதமயகக கொண்ட மலைபோன்ற யானையை யொத்து, தானே ஆனன் - (தன்னைத் வந்தவரெல்லாம் இறக்கத்) தான் ஒருவனே எஞ்சி நினறவனாய, தேனே புரை கணகனலேசொரிய சீற்றம செருக்கினன் - தேன்போலசசிவந்த கண்கள் நெருப்புப்பொறியை வெளிப்படுதத்சினம் மிஞ்சினன்; (எ - று.)

அணுமானால தன்னைத் வந்தவாயாவரும கொல்லப்பட்டுத் தான் தனிததுநின்ற சமபுமாலிகது - சிலைத்தினால் தன்னுடைய யூதங்களெல்லாம் கொல்லப்புட்டுத தான் தனிததுநின்ற யூதபதி உவமையாகும். பி - மீ:—[1]கணாங்களைக்களாளரிகன்ற. [2]சீற்றத்தருக்கினன். [3]போன்ற தீமையான். (சக)

௪௨.—சம்புமாலி முயன்று போர்க்கு விரைதல்.

காற்றிற் கடிய கலினப் புரவி நிருதர் களத்துக்கா
ராற்றுக் குருதி நிணத்தோ டடுத்த வள்ளற் பெருங்கொள்ளைச்
சேற்றிற் செல்லாத் தேரி னுழி யாழு நிலேதோ
லீற்றுச் செல்லும் வெளியோ நில்லே யனியன் விரைகின்றான்.

(இ - ன்) காற்றின் கடிய கலினம புரவி நிருதர் களத்து உக்கார் - காற்றைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்வனவான கடிவாளம் பூண்ட குதிரைச சேனையுடைய இராக்கதவீராகள் போர்க்களதில் மாண்டார்கள்; குருதி ஆறு நிணததோடு அடுதத - (அவருததோன்றிய) இரதப்பெருக்கு நிணததோடு சோர்ததலுல்லுணடான, பெரு கொள்ளே அள்ளல் சேற்றில் - மிகவும் அதிகமாகவுள்ள குழைசேற்றிலே, செல்லா - செல்லமாட்டாமல், தேரின் ஆழி ஆழும - (தனது) தேர்ச்சக்கரமகன் புதையின்ற, நிலே - தன் மையை, தேரா - தோக்தும், லீற்று செலலும் - (அவ்விடததைவிட்டு) தனிப்பட்டுச செல்லகூடிய, வெளியோ-வெற்றிடமோ, இல்லே—; (இவ் வாறு இருகவும்), விரைகின்றான் - (போர்க்கு அத்தச்சம்புமாலி) விரை பவனனான்; அனியன் - (இவன் நிகவும்) இரகதததக்கான்; (எ - று.)

கூடவந்தவர்கள் யாவரும இறந்தொழிய, தனது ஒற்றைத் தேரும் நிணச்சேற்றில் செல்லமாட்டாமற சகரம புதையாநிற்க, விரைந்து செல்லுதற்கு உரிய வெற்றிடம் ஒன்றும இடையாமலிருக்கையில, தன் மனம் போர்க்கு விரைகின்ற சம்புமாலியின நிலேமைகு இரகஙி, கவி 'அனியன்' என்றார். (௪௨)

௪௩.—அநுமானைச் சம்புமாலியிடமிந்து இரக்கங்காட்டிக் கூறுதல்.

ஏதி யொன்றும் றேரு மஃதா லெளிதோ ருயிர்கோட
னீதி யன்று லுடன்வந் தாரைக் காக்கு நிலேயில்லாய்
சாதி [1]யன்றேற் பிறிதென் செய்தி பலர்பின் றனிகின்றாய்
போதி யென்றன் பூத்த மரம்போற் புண்ணுற் பொலிகின்றான்.

(இ - ன்) பூதத மரம் போல் புண்ணுல் பொலிகின்றான் - பூப்பூத்துள்ள மரம்போல (அரக்கர்தன்மீதுவதிர்த்த படைக்கலக்களால்தோன்றிய) புண்களால் விளகுபவனான அனுமான்,—(அத்தச்சம்புமாலியை நோக்கி), 'ஏதி ஒன்று - (உனக்குஉள்ள) ஆயுதமும் ஒன்றே; தேரும் அஃது - தேரும் அவ்வாறானதே (ஒன்றேயுள்ளது); உடன் வந்தாரை காக்கும் நிலேயில்லாய் - கூடவந்தவரைகாப்பாற்றும வல்லமையில்லாதவனான நீ, அவர் பின் தனிகின்றாய் - அவரிறந்தபிறகு நீ தனிப்பட்டு நின்றுவிட்டாய்; (நீ என்னுடன் இப்போது போரசெய்ய வருவாயானால்) சாதி - இறப்பாய்; (இதுநிச்சயம்); அன்று எல் பிறிது என் செய்தி - இறப்பதல்லாமல் வேறு என்ன செய்ய மாட்டுவாய்? வெளியோர் உயிர் கேடேல் - வெளிமைப்பட்ட (வலிகுறைந்த) (உனனைப்போனற) வரின் உயிரை வாக்குதல், நீதி அன்று - நியாயமன்று;

(ஆதலால் இப்போது உன்னை விடுகின்றேன); போதி - (நீ) திரும்பிச் செல்வாய்,' என்றான் - என்று (இரகசம்) தோன்றக் கூறினான்; (எ - று.)— மூன்றாவது ஆல் - தேற்றம். மற்றவை இரகசம்.

அநுமான் தனிப்பட்டு வந்த அரசன் சம்புமாலியினிடத்து இரகசம் கொண்டு போய் செய்வதை நிறுத்திச் செல்லும்படி கூறின னென்க. இங்ஙனம் பகைவனிடத்து அருள்கொண்டு அவனை விடுதல் தழஞ்சி யென்னும் புறத்துறையாம். இதனால், இவ்வநுமானது கருணை விளங்கும். பி - ம்.— [1]அன்றே. (சுகூ)

சுச.—சம்புமாலி சினந்து அநுமான்மீது பல அம்புக ளெய்தல்.

நன்று நன்றுன் கருணை யென்னு நெருப்பு [1]நகநக்கான்
பொன்று வாரி னெருவ னென்றுப் போலு மெனையென்னு
வன்றிண் சிலையின் வயிரக் காலால் வடித்திண் சுடர்வாளி
யொன்று பத்து நூறு நூறு யிரமு முதைப்பித்தான்.

(இ - ன்.) (சம்புமாலி அநுமானை நோக்கி), 'உன் கருணை - நீ என் மீது காட்டும் இரக்கம், நன்று நன்று - மிக நன்றாயுள்ளது'! என்னு - என்று சொல்லி, நெருப்பு உக நக்கான் - நெருப்புவெளிப்படச் சிரித்தவனாய், 'எனை பொன்றுவாரின் ஒருவன் எனறாய் போலும - என்னைப் போரிலிறப்பவருள் ஒருவனென்று எளிதாக நினைத்தாய் போலும', என்னு - என்று கூறி,— வல் திண் சிலையின் வயிரம காலால் - மிகவும் வலிய வில்லினது உறுதி பொருந்திய தண்டத்தின வலிமையால், வடிதிண சுடர வாளி - காய்ச்சி யடித்ததால் கூர்மைசெய்தலையுடைய வலிய ஒளியுள்ள அம்புகள், ஒன்று பதது நூறு நூறுயிரமும் - ஒன்றும் பதத்தும் நூறும் நூறுயிரமு மென்ற கணக்குப் படும்படி, உதைப்பித்தான - செல்லும்படி செய்தான்; (எ - று.)

'நீ என் விஷயத்திற் கருணையுள்ளவன்போற் பேசியது, என மனத்திற் பொத்தி கான் வருந்துதற்காகவே யல்லது நல்ல எண்ணத்திலுன் றென் பது தெரிகின்றது; மேலும, என்னை மற்றவரபோலவே எளிதிலழிக்கத்தக்க வனென்று அலட்சியமாகக கருதினாய் போலும' என்று சினந்து அநுமான் மீது பல அம்புகளை யேவினன் சமபுமாலி யென்க. தநூத்தண்டம் உறுதியாக இருந்தால்தான் மேன்மேலும் அம்புகளை தொடுத்து விடுக்க இயலுமாத வால், 'சிலையின் வயிரக்காலால்' என்றார். பி - ம்:— [1]நகைக. (சுச)

சுரு.—அநுமான் சம்புமாலியெய்த அம்புகளை யழிவால் விலக்குதல்.

செய்தி செய்தி சிலைகைக் கொண்டாலை வெறுங்கை திரிவோரை
கொய்தின் வெல்வ தரிதோ வென்னு முறுவ லுகநககா
னைய னங்கு மிங்குந காலா லழியு மழையென்ன
வெய்த வெய்த பகழி யெலலா மெழுவா [1] லகல்வித்தான்.

(இ - ன்.) (சம்புமாலியைநோக்கி), 'சிலை கை கொண்டால் - (நீ) வில்லைக் கையிற்கொண்டால், வெறு கை திரிவோரை - (ஆயுதமில்லா

மல்) வெறுங்கையோடு நிரிபவர்களுடன், செய்தி செய்தி - என்ருபோர் புரி வாய்; (இப்போது நான் வெறுங்கையுடனிராமல் எழுவைக் கொண்டிருத்த லால் என்னுடன் உன்னுற்பொருமுடியாது;) சொய்தின் வெல்வது அரிதோ- (கையில் எழுவைக்கொண்டுள்ள நான் உன்னை) எளிதாக வெல்வது அருமை யான செயலோ?' என்று - என்று (தன்வீரம்தோன்றச) சொல்லி, மூவுல உக ஈக்கான் - பற்கள் வெளித்தோன்றச் சிரித்தவனுய், அய்யன் - அநு மான்,—காலால் - காலினுலே, அகலும் இலும் அழியும் - காற்புறமும் சிதறிப்போகின்ற, மழை என்ன - மழைபோல, எய்த எய்த பகழி எல்லாம் - (சம்புமாலி தன்) மேலெய்த அம்புகளை யெல்லாம், எழுவால் - (தன்னையித் கொண்ட) பரிசத்தால், அலவிதான் - (தன்மீதுபடாது) அப்பாற்போகும் படி செய்தான்; (எ - று)

இனி, சிலையைக் கைகொண்டால் - எடுக்கொண்டிருத்தலால், சிரா யுதபாணியாகிய என்போல்வாரை விரைவில் வெல்வது (உன்போல்வார்க்கு) அருமையோ? [அருமையன்று]; ஆதலால், நீ எனகு போர் புரிக என்று, சிராயுதனுயிருகுக் தன்மீது சம்புமாலி அம்பை யெய்ததற்காக அவனை அநு மான் பரிகசித்துக் கூறியதாகக் கருதுக கொள்ளவுமாம். இவ்வனம் கருத் துக் கூறுமிடத்துச் சமபுமாலி அம்பை எய்யத்தொடகுகையில் அநுமான் எழுவைக் கைகொள்ளாதிருந்து பிறகு அதனைக் கைக்கொண்டன னென்றுகொள்க. பி - ம்:—[1]ஏ முவிதான். (சஇ)

சகூ.—சம்புமாலி சினந்து அனுமான்மையிலிருந்த எழுவை அறுத்துவீழ்த்துதல்.

முற்ற [1]முனிந்தா னிருதன் முனியா முன்னும் பின்னுஞ்சென் றுற்ற பகழி யுரறு முறியா வுதிர்கின றதையுண்ணுச சுற்று நெடுந்தே ரோடடித் தொடர்ந்தான் றொடருந் துறைகாணுன் [2]வெற்ற வெழுவை மழுவா யம்பா [3]லறுத்து வீழ்த்திஞன்.

(இ - ன்) நிருதன்-சமபுமாலியனனும் அரகன், முற்ற முனிந்தான்- மிகவும் கோபங்கொண்டான்; முனியா - (அவ்வாற) கோபித்து, முன் னும் பின்னும் சென்று உறற பகழி உரறு முறியா உதிர்கின்றதை உண்ணு - தன்னுறபிரயோகிக்கப்பட்டு முன்னும்பின்னும் [பலஇடங்களிலும்] (அநுமான்மேல்) நெருங்கிய அம்புகள் (அவனைத் தாக்கமாட்டாமல்) முறித்து கீழ்வீழ்வதை நினைத்து, சுற்றும் நெடு தேர் ஓட்டி தொடர்ந்தான் - (அவ்வது மானைச) சுற்றிலும் தனது பெரியதேரைச செலுத்திநெருங்கப் பார்த்து, தொடரும் துறை காணுன் - (அவனை) நெருங்கிச்செல்லும் வழியைப் பெறுமல், வெற்ற எழுவை - (இதுவரையிலும்) வென்றவந்த அத்தப்பரி கத்தை, மழு வாய் அமபால் அறுத்து வீழ்த்தினுன்-மழுப்போன்ற நுனியை யுடைய அம்பினுல் அறுத்துத் தள்ளினுன்; (எ - று.)

அநுமானைத் தேரினுல் தொடரும் வழி இடைக்காமைக்குக் காரணம், எதிரும் பினைக்குவியல் செறிந்திருந்த லென்க. வெற்ற - வென்ற என்பதன்

வலித்தல், வெற்றம்என்றே ஒருசொல் கொள்ளினுமாம; வெற்றியென்று பொருள். பி - ம்:—[1]மூனிந்த. [2]வெறறியெழுவைப்பிறைவாய். [3]இறுத்து.

சஎ.—அநுமான் சம்புமாலியைக் கொல்லுதல்.

சலித்தா னையன் [1]கையா லெயுஞ் சரத்தை யுகசாடி
யொலித்தா ரமரா [2]கண்டா ராபத்த தேரி னுட்புக்குக்
கலித்தானை [3]சிலையைக் கையால் வாங்கிக் கழுத்தி னிடையிட்டு
வலித்தான் பகுவாய் [4]மடித்த மலைபோற் றலைமண் ணிடைவீழ.

(இ - ள்.) ஐயன் - அநுமான், சலித்தான் - (தன்கையெழு அறுத்து வீழ்த்தப்பட்டதனை சற்று) மனஞ் சலித்து, (உடனே), எய்யும சரத்தை - (சம்புமாலி) தன்மீது எய்கின்ற அமபுகளையெல்லாம், கையால் உகசாடி - (தன்) கைகளினாலேயே உதிர்த்துபோம்படி மோதித்தள்ளி,—ஒலி தார் அமரர் கண்டார் ஆப்ப - தழைத்தலையுடைய மாலையை யணிந்த தேவர்கள் கண்டு ஆரவாரிக்கும்படி, தேரினுள் புக்கு-(சம்புமாலியினது) தேரினுள்ளே பாய்ந்து புகுந்து, கலித்தான் சிலையை - வீரகோஷஞ்செய்துகொண்டிருந்தவனுடைய அந்தச் சம்புமாலியினது வில்லை, கையால்வாங்கி - (தன்) கையினாற் பிடுங்கிகொண்டு, தலை பகு வாய் மடித்த மணல்மிடை மலைபோல் வீழ - (அவ்வரக்கனது) தலை பிளவுபட்டவாயை மடித்துக்கொண்டே தரையிலே மலைபோலவிழும்படி, கழுத்தினிடை இட்டு வலித்தான் - (அவனது கழுத்திலே மாட்டியிழுத்தான், (எ - று.)

இனி, முதலடிக்கு - அநுமான் (எதிரியெய்கின்ற அமபுகளை விலகுதற்கு ஏழு இல்லாமையால்) தன்கையினால்தானே சம்புமாலி யெய்யும் அம்புகளெல்லாம் உகும்படி மோதி மோதி மனஞ் சலிதுப்போய் என்று பொருளுரை, இனி அவ்வாறு செய்யவேண்டாதபடி, அவன் தேரினுட் குதித்து அவன் வில்லை அவன்கழுததில் மாட்டிச சிரததையறுத்தா னென்னலுமாம. ஒலிததல் - தழைததல. பி - ம்:—[1]தன்கரதாற. [2]கண்டாரப்பவுயர்மாமணிதேருள். [3]கையின்வில்வாங்கிகழுத்தினிடையிட்டுலைய. [4]மடித்த. (சஎ)

சஅ.—அநுமான் செய்த செயலைக் கண்ட காவல்தேவர் இராவணனிடம் செய்திகொல்லச் செல்லுதல்.

குதித்தத தேருவ தோல்கொ ளாளும் பரியுங் குழம்பாக
மிதிததுப் [1]பெயர்த்து நெடுந்தே ரணத்தை வீரன் மேறகொணடான்
கதித்துப் பழிந்து கழிந்தார் பெருமை கண்டு [2]களதஞ்சி
யுதித்துப் [3]புலர்ந்த தோல்போ லுருவத் தமர ரோடினர.

(இ - ள்.) வீரன் - அநுமான்,—குதித்து - (தேரினின்று வெளியே) குதிதது, தேரும் கோல் கொள் ஆளும் பரியும் குழம்பு ஆக மிதித்து - (அவ்வரக்கன்) தேரும் அதனை உளவுதேரலேக்கொண்டு செலுத்துஞ் சாரதியும் (அதனிற்பூட்டிய) குதிரைகளும் குழம்பாகப் போய்விடும்படி

காலினுல் மிதித்து (அழித்து), பெயர்த்தும் - மீண்டும், ஒரு தோரணத்தை மேற்கொண்டான் - பெரிய தோரணவாயிலின்மீது ஏறியிருந்தான்; உதிர்ந்த புலர்ந்த தோல் போல் உருவுதல் அமர் மேலுக்குமாத்திரம் பருத்து உள்ளேவறண்டுபோன தோல்போன்ற வடிவத்தையுடைய காவலாளிகளான தேவர்கள், கதி துப்பு அழிந்து கழிந்தார் பெருமைகண்டு - விரைவுள்ள (தமது) வலிமையழிந்து இரக்குபோன அரக்கரது பெருந்தொகையைப் பார்த்து, அஞ்சி (இசசெய்தியை இராவணனிடத்துச் சொல்லவேணுமே யென்ற) பயந்து, கனத்த ஓடினார்-அத்தப்போர்க்களத்தினின்று (இராவணன் மாளிகையைநோக்கி) விரைந்து சென்றார்கள்; (எ - று.)

சோலையைக்காக்கின்ற தேவர்கள மனதிலுள் இராவணனிடத்துப் பணிசெய்யவேண்டியிருந்தலே நினைந்து புலராதிருந்தாலும் வெளிருமிழ்ந் திருப்பவர் போன்றிருந்தன ரென்பது - 'உதிர்ந்துப் புலர்ந்த தோல்போ லுருவத் தமரர்' என்றதன் கருத்து. பி - ம்:—[1]பெயர்த்து. [2]கணத்தஞ்சி. [3]பொலிந்த. (சஅ)

சுரு.—கவிக்கூற்று.

பரிந்து புலம்பு மகளிர் காணக கணவர் பிணமபற்றி
விரிந்த குருதிப் [1]பேரா றோதது மனைக டொறும்வீச
விரிந்த திலங்கை யெழுந்த [2]தழுகை யின்றிவ் வினலே
சரிந்த தரககர் வலியென றெண்ணி யறமுங் [3]களிரத்தகால.

(இ - ள்.) விரிந்த குருதி போ ஆறு - பரவிசசெல்கின்ற பெரிய இரத்தப்பெருக்கானது, பரிந்து புலம்பும மகளிர் காண - (தம கணவரையிழந்த தனல்) இரங்கிபபுலமபுகின்ற இராகதமகளிர் காணுமாறு, கணவர் பிணம பற்றி ஈாத்து மனைகள் தொறும வீச - (அவரவருடைய) கணவராகிய பிணஙகளை பிடிதத்திழுததுகொணடு வீடுகள்தோறும தள்ளும்படி, இலங்கை இரிந்தது - இலஙகாபுரி இவவாறு கிலைகுலைந்தது; அழுகை எழுந்தது - (ஆண்டுரெஙகும்) புலமபும ஒலி மிக்கது; 'இனறு-இன்றையதினம். இவ்வு - இவ்விடத்தில், இவ்வுலே - இவ்வதுமாதலே, அரக்கர் வலி சரிந்தது - அரக்கருடைய வலிமை ஒழிந்துவிட்டது,' என்று எணணி-என்ற கினைதது, அறமும் - தருமதேவதையும், தளிர்த்தது-மனம்களிதது; (எ - று.)—ஆல்-ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]பெரியாறு [2]குரலழுகை. [3]சாலத்தனிர்த்தால். (சக)

ரு०.—சம்புமாலி இறந்ததைப் பருவத்தேவர் இராவணனிடத்துச் சொல்லுதல்.

புக்கா ரமரர் பொலந்தா ரரக்கன் பொருவில் பெருங்கோயில்
விக்கா கின்றூர் விளம்ப லாற்றூர் வெருவி விம்முவார்
நக்கா னரக்க னடுங்க லென்று நீய கமரெலலா
முக்கார் சம்பு மாலி யுலந்தா லென்றே குரங்கென்றூர்.

(இ - ன்.) அமரர் - (செய்திசொல்லுமாறுஓடின) தேவர்கள்,—பொலம் தார் அரகதன் பொரு இல் பெரு கோயில் புக்கார் - பொன்னரிமாலையை யணிந்த இராவணனது ஒப்பற்ற பெரிய அரணமனையினுட்புகுந்து, விளம்பல் ஆற்றார் - (இராவணனிடத்து கடந்தசெயதியைச) சொல்லுதற்கு அசசத்தி னால் வசையாமல், விகசா நின்றார் - விகசிவிக்கி யாநிற்கொண்டுநின்று, வெருவி விம்முவார் - அஞ்சியேகுவாராஞர்கள்; அபகதன - (அதுகண்ட) இராவணன், நக்கான் - சிரித்து, நடுகல் என்றான் - அஞ்சவேண்டாவென்று அவருக்குத் தைரியஞ்சொன்னான்; (பினபு அவா இராவணனோகதி), 'ஐய - ஐயனே! நமர் எல்லாம - நபமைசசோந்தவர்யாவரும, உகசார் - (அநுமானோடு செய்தபோரில்) இறந்தொழிந்தார்கள்; சம்புமாலி - சமபுமாலி யும; உலந்தான் - இறந்துபோனான்; ஒன்றே குரஙகு - இவ்வளவெல்லாம் செய்தது ஒரு குரங்குதான்,' என்றார் என்று செய்தியைத் தெரிவித்தார்கள்.

நுக.—செய்தியுரைத்த இராவணனைதானே அநுமானிடத்துச்செல்லமுயல பஞ்சசேனாபதிகள் கூறத்தொடங்குதல்.

என்னு மளவி னெரிந்து வீங்கி யெழுந்த வெகுளியா
னுன்ன வுன்ன வுதிரக் குமிழி விழியு மிமிழ்கின்றான்
சொன்ன குரங்கை யானே பிடிப்பன் கடிது தொடர்ந்தென்ன
வன்ன துணர்ந்த சேனைத் தலைவ ரைவ ரறிவித்தார்.

(இ - ன்.) என்னும் அளவின் - என்று அவர்கள்கூறியபோது, எரிந்து வீஙகி எழுந்த வெகுளியான்-பற்றியெரிந்து மிகுதியாகஇளம்பின கோபத்தை யுடைய இராவணன்,—உன்ன உன்ன உதிரம குமிழி விழி ஊடு உமிழ்கின றான் - கடந்தசெய்தியை நினைகுந்தோறும் இரதகுமிழிகளைக் கண்களின் வழியாகக் ககஙக்கொண்டி, சொன்ன குரகதை யானே கடிது தொடர்ந்து பிடிப்பன்,' '(இவர்கள்) சொல்லிய குரஙகை யானே விரைந்துசென்று பிடிப்பேன்', எனலு - என்றசொலல —அன்னது உணர்ந்த - அது தெரிந்த, சேனை தலைவர ஐவர் - பஞ்சசேனைபதிகள், அறிவிததார் - (பின் வருமாறு) தெரிவிக்கலானார்கள்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த படலதது முதல் நான்கு செய்யுள்களிற் காண்க.

பஞ்சசேனைபதிகள்-விரூபாட்சன், யூபாட்சன், துர்த்தரன், பிரகஸ்தன், பாசகர்ணன் என்ற இவர். (நுக)

சம்புமாலிவதைப்படலம் முற்றிற்று.

பஞ்சசேனபதிகள் வதைப்படலம்.

ஐந்துசேனபதிகளையும் அநுமான் கொன்றதைக் கூறும் பாகம். ஐந்து சேனபதிகள் இன்னரென்பது மேற்கூறப்பட்டது.

க.—இதுமுதல் நான்தகவிகள்-ஒருதோடர்: தானே தரங்கைப்பிடித்து
வருமாறு எழுந்த இராவணனே விலக்கித் தம்மையேவுமாறு
பஞ்சசேனபதிகள்வேண்ட, அவன் இசைதல்.

சிலந்தி யுண்பதோர் குரங்கின்மேற் சேறியேற் றிறலோய்
கலந்த [1]போரிடைக் கட்புலன் கடுங்கனல் கதுவ
வுலந்த மால்வரை யருவியா றொழுக் [2]கற்ற வொக்கப்
புலர்ந்த மாமதம் பூக்குமன் றேதிசைப் பூட்கை.

(இ - ன்.) (பஞ்சசேனபதிகள் இராவணனை நோக்கிக்கூறுவார்):—திற லோய் - பராக்கிரமமமைந்தவனே! (நீ), சிலந்தி உணபது ஓர் குரங்கின்மேல் சேறி எல் - சிலந்தியானும் பூசியைப் பிடிதலுத்தின்று கவிப்பதாகிய ஒரு குரங்கின்மேலே போர்செய்யச் செல்வாயாஞல்,—நிசை பூட்கை - தக்கயக் கள், கண் புலன் கடுகை கனல் கதுவ - கணகளிலிருந்து கொடிய நெருப்புப் பொறி பறக்க, கலந்த போரிடை - (உன்னோடு) எதிர்தலுச்செய்த போரில், உலந்த மால் வரை அருவி யாறு ஒழுக்கு அற்ற ஒக்க - (மழைபொழியாமை யால்) வறண்டுபோன பெரியமலைகள் (தம்மிடதது இடையருது பெருகு கின்ற) அருவிநீர்ப்பெருக்கு அறறுப்போனவையை யொத்திருக்குமாறு, புலர்ந்த - (உன்னு லடிபட்டு வலிமைகுறைந்தமையால்) அற்றுப்போன, மா மதம் - மிகக மதநீர், பூகும் அன்றே - (மீண்டும்) தோன்றப்பெறமல்லவா?

முன்பு தம்மையெதிர்த்து வலிதொலைதத இராவணன் அற்பஜந்து வாகிய ஒருகுரங்கைத் தன்னுடைய பணியாளரைக்கொண்டு எளிதில் கொல்ல முடியாமல் எதிரிட்டுத் தானே போர்செய்யச் செல்ல நேர்ந்த தாழ்ந்தநிலைமை யைக் கருதி, 'இனி இவ்விராவணனுல் தம்மை யெதிர்க்கமுடியாது' என்று கருதுவதனுல் நிசாசரகள் முன்புகொண்டிருந்த அசசம நீங்கி மதம்பெருகப் பெறு மென்க. அநுமானை ஒரு அற்ப சத்து என்று கூறதற்காக, 'சிலந்தி யுண்பதோர்குரங்கு' என்றனர். சிலந்தி - ஒருமர மென்பாரு முளர். நீரகு விப்பெருக்கு நீகிய மலை - மதநீர்ப்பெருக்கு அற்ற நிசாசரஞ்சுட்டு உவமை யாம். பி - ம்:—[1]போரினுன். [2]அற்றது. (உ)

உ. இலங்கு வெஞ்சினத் தஞ்சிறை யெறும்வலிக் கதுழ
லுலங்கின் மே[1]லெழுந் தெண்ணரீ குரங்கின்மே [2]லுருத்தா
லலங்கன் மாலினின் புயநிலைன் தல்லுான் பகலுல்
குலுங்கும் வண்டுயர் நீங்குமால் வெள்ளியங் குன்றம்.

(இ - ள்.) இலங்கு வெம் சினத்து - விளங்குகின்ற [வெளிதெரிகின்ற] கடுங்கோபத்தையும், அம் சிறை - அழகிய இறகுகளையும், எழு வலி - மிக்க வலிமையையுமுடைய கலுழன் - கருடன், உலங்கின்மேல் எழுந்து என்ன - கொசுகின்மேலே (போர்செய்ய) எழுந்தாற்போல, நீ குரங்கின்மேல் உருத்தால் - நீ (அற்பக) குரங்கின்மேற கோபித்துச்சென்றால்,—வெள்ளி அமை குன்றம் - (முன்பு உன்னுற பெயர்த்தெடுக்கப்பட்ட) கைலாசகிரியானது, அலங்கல் மாலை நின் புயம் நினைந்து அல்லும் நல் பகலும் குலுங்கும் வல் துயர் - தொங்கியசையும் வெற்றிமாலையையணிந்த உனது தோள்வலிமையை நினைத்து இரவும் பகலும் அஞ்சிநடுங்குகின்ற வலிய துயரத்தினின்று, நீங்கும் - நீங்கப்பெறும்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

இப்போது உன்னுடைய பரிவாரங்களைக்கொண்டு வெல்லமுடியாமல் நீயே குரங்கின்மீது பொரச்சென்றால், நீ வலியற்றவனை யென்று நினைந்து, முன்பு உன்னுறபெயர்த்தெடுக்கப்பட்டு எளிமைபபட்ட கைலாசகிரியானது, உன்னிடத்துக்கொண்டிருந்த அசசம் ஒழியுமல்லவோ? ஆகவே, பொரச் செல்லாமல் எம்போலியரை யேவுதலே தகுதி யென்று உணர்தலியவாறும். பி - ம்:—[1]உருத்தென்ன. [2]உருகின. (உ)

கூ. உறுவ தென்கொலோ [1]வுரனழி வென்பதொன் றுடையார்
பெறுவ தியாதொன்றுங் காண்கிலர் கேட்கிலர் பெயர்ந்தார்
சிறுமை யீதொடர்ந்தியாதுநீ குரங்கின்மேற் [2]சேறின்
முறுவல் பூக்குமன் றேநின்ற மூவர்க்கு முகங்கள்.

(இ - ள்.) நீ குரங்கின்மேல் சேறின் - நீ ஒருகுரங்கின்மீது கோபித்துப் பொரச்சென்றால்,—(அப்போது), உரன் அழிவு என்பது ஒன்று உடையார் - (உன்னுடனெதிர்த்துபபொருது தமது) வலிமையழிதலை யுடையவராய், பெறுவது யாது ஒன்றும காணகிலர் - (உன்னுடன் எதிர்த்ததனிற்றலால்) தாங்கள் பெறக்கூடிய தன்மையொன்றும [சிறிது வெற்றியுங] காணப்பெறாதவராய, கேட்கிலர் - (உன்பெயர்) கேட்கவும் அஞ்சினவராய், பெயர்ந்தார் - நிலைகெட்டோடியவரான, நின்ற மூவர்க்கும - ஒன்றனினின்ற திரிமூர்த்திகட்கும், முகங்கள்—, முறுவல பூக்கும அன்றே - (உன்னைப்பற்றி) இகழ்ச்சிசிரிப்புத் தோன்றுமல்லவோ? ஈது ஒப்பது சிறுமை யாது - இதை யொப்பதாகிய தாழ்மையை விளைகுஞ்செயல் வேறுயாதுஉளது? உறுவது என் கொலோ - (இதனால் உனக்கு) வரக்கடவதான தன்மைதான் யாதோ? (எ - று.)

நீ ஒரு எளிய குரங்கின்மேற பொரச்சென்றால், அதனால, உன்னிடத்துத்தோற்று வலியழிந்த திரிமூர்த்திகள் இகழ்ந்து சிரிபபது தவிர, நீ பெறக்கூடிய பயன் யாதொன்று மில்லை யென்பதாம. பி - ம்:—[1]வாணிழிவு. [2]செல்லின். (ஊ)

ஙா. அன்றி யும்முனக் காளின்மை தோன்றுமா லரச
[illegible]மெல்லி யோர்தமைச் செலவிட்டாய்

கன்றி [1]பின்றொன்று காண்டியேல் லெமைச்செல நயத்தி
யென்று கைதொழு திறைஞ்சின ராக்கணு பிசைந்தான்.

(இ - ன்.) அரச - (எம்முடைய) அரசனே! அன்றியும் - அல்லாமலும், உனக்கு ஆன் இன்மை தோன்றும், - உனக்குத் துணைவலிமையில்லையென்று பிறர்நினைக்குமபடியாகும்; (மு)ன்பெல்லாம், வென்றி இல்லவர் மெல்லி யோதமை செல விட்டாய் - வென்றிபெறத்தக்க வலிமையற்றவராய் மெலிந்தவரான அரக்கரை (அநுமானமேற் போர்க்குச) செல்லும்படி யேவினாய்; இன்று கன்றி ஒன்று காண்டி எல் - இப்பொழுது ஒரு கண்மையை விரும்புகையேயாலல். எமை செல நயதநி - எம்மை அக்குரக்கோடு போர்க்குச் செல்ல விருமபுவாய், எனறு—,கைதொழுது இறைஞ்சினர் - (அத்தப்பஞ்ச சேனுபதிகள்) கைகூப்பி வணைகினுர்கள்; அரகனும் இசைத்தான் - இராவணனும் சம்மதிததான்; (எ - று.)— ஆல் - தேறறம்.

எம்போலியரைப் போர்கு அனுப்பாமல், வலியற்றவரை அநுமான் மீது போர்க்கு அனுப்பியதனுல அவர்கள் இரந்தொழிந்தார்கள்; அது கொணடு 'பிற அரக்கரை யனுப்பினுல் அவ்வநுமானே வெல்லமுடியாது' என்று நினைதது அநுபக்குரகுகின்மேல் நீ போருகுச செல்லுதல், உனகு மிகக எளிமையைத் தருவ தன்றி, உனக்குத் துணைவலியற்றதாகப் பிதர் நினைச்கும்படியு மாகும் ஆகையால், நீ போர்கருசசெல்லாமல், எகனேயனுப்புவதே உனகு நன்மையா மெனறு இவ்வாறு பஞ்சசேனுபதிகள் வணகஙி இராவணனிடஞ்சொல்ல அதற்கு அவனும் இசைத்தனனென்பதாம். பி - ம்:—[1]யின்று. (எ)

இ.—இராவணனிடத்து அநுமதிபெற்ற பஞ்சசேனுபதிகள் வெளிப்பட்டு, சதுரங்கசேனைகளோடு அரகர்வநுயாறு கட்டளையிடுதல்.

உலக [1]மூன்றுந் தம்முடைமைபெற ருெனை வுவந்தார்
நிலக மண்ணுற வணங்கினர் கோயிலிற் நீர்ந்த
ரலகி றேர்பரி [2]யானையோ டடைந்தபோ ரகுகர்
[2]தொலைவி லாதன கதுமென வருகெனச் சொன்னர்.

(இ - ன) உலகம் மூன்றும் தம்உடைமை பெற்றார் என உவந்தார் - மூவுலகனையுக தமமுடைமையாகப்பெற்றவா போலமகிழ்ந்த பஞ்சசேனுபதிகள்,—நிலகம் மண உற வணங்கினா - (தமது) கெற்றித்திலகம் தரையிற் படும்படி (சாஷ்டாஙகமாகவிழுந்து இராவணனை) கமஸ்காரிததவர்களாய்,—கோயிலின் நீர்ந்தார் - அரண்மனையினின்று வெளிவந்து,—தொலைவு இலாதன - (எளிதில்) அழிதலில்லாதனவாகிய, அலகு இல் தேர்பரி யானையோடு- எண்ணிறைநததேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும். (என்ற இச்சேனைகளோடு), அடைந்த - கெருகுகபபெறற, போர் அரக்கர் - போர் செய்யவல்ல ராகூஸவீரர்களும், கதுமென வருக - விரைவாக வரக்கடவர்', என-என்று, சொன்னர் - கட்டளையிட்டார்கள்; (எ - று.)

முதலடி - இராவணன் அதுமரோடு பொரச செலலுமாறு கட்டளையிட்டதனால், பஞ்ச சேனாபதிகள் பெருமகிழ்ச்சி யடைந்தமையைத தெரிவிக்கும். பி - ம்:—[1]மூன்றிரகு முதன்மை பெறறோனை வுயாகதா [2]யானை யாடாண்மிடைந்தரக்கா, களியொடாண்மிடைதபோரரகர் [3]தொலவிலாதது.

சு.—அக்கட்டளையை வள்ளுவர் தெரிவிக்க, சேனைதிரளுதல்.

ஆனை மேன்முர சறைந்தனர் [1]வள்ளுவ ருரைத்தார்
பேன வேலையிற் புடைபரந் ததுபெருஞ் சேனை
சோனை மாமழை முகிலெனப் [2]போர்ப்பணை துவைத்த
[3]மீன வானிடை மின்னெனப் படைக்கல மிடைந்த.

(இ - ள்) வள்ளுவர் - பறையறைவோர், ஆனைமேல் முரசு அறைந்தனர் உரைத்தார் - (பஞ்சசேனாபதிகளின்கட்டளையைத் தெரிவிகருமாறு) யானையின்மீது முரசவாத்தியததை யேற்றியடித்து (ச செய்தி) தெரிவித்தார்கள்; (உடனே),—பெருஞ் சேனை - பெரிய ராகூசசேனை, பேனம் வேலையில் - துரையையுடைய கடல் போல, புடை பரந்தது - எல்லாப்பக்கங்களிலும் பரவலாயிற்று; சோனை மா மழை முகில் என - விடாப்பெருமழை பொழிகின்ற மேகம்போல, போர்பணை துவைதத - யுத்தபேரிகைகள் ஒலிதன; மீனம் வானிடை மின் என - நட்சத்திரகங்கள் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தினிடத்துத் தோன்றும் மின்னல்போல, படைக்கலம் மிடைந்த - ஆயுதகங்கள் நிறைந்து விளங்கின; (எ - று.)

பஞ்சசேனாபதிகளின கட்டளையை வள்ளுவர் பறையறைந்து தெரிவித்த மாத்திரதில், ராகூசசேனை, சதுரகபலங்களோடு யுத்தவாத்தியகங்கள் பேரிடிபோல முழகக, மின்னல் போன்று பளபளவென்று விளகும் ஆயுதகளோடு பலவிடகளிலும் திரளலாயிற் றென்பதாம். பி - ம்.—[1]வள்ளுவரழைத்தார், வள்ளுவரமைந்தா. [2]போர்ப்பணை துவைப்ப. [3]மீனவானிடுவில்லென, மீனின் வானிடுவில்லென. (சு)

எ.—அப்போது வானத்துத்தோன்றிய வெண்கொடிகளின் வருணனை.

[1]தாணை மாக்கொடி மழைபொதுத் துயர்நெடுந் தாள
மான மாற்றரு மாருதி முனியகா ரூலந்து
போன மாற்றலர் புகழெனக் காலபொரப் புரண்ட
வான யாற்றுவெண் டிரையென வரம்பில பரந்த.

(இ - ள) மழை பொதுத்து உயர் நெடுந் தாள - மேகத்தைக் குத்துமாறு உயாந்து நீண்ட கால்களையுடையனவும், வானம் யாறு வெள் திரை என வரம்பு இல பரந்த - ஆகாசகங்காநதியின் வெண்மை நிற முள்ள அலைபோலப் பலவாக வுள்ளனவுமான, தாவு மா கொடி - சேனையினிடையே பிடிக்கப்படுகிற பெரிய வெண்ணிறகொடிகள்,—மாற்ற அரு மானம மாருதி - (ஒருவராலும்) போகருதற்கு முடியாத பெருமையையுடைய அதுமான், முனிய - கோபித்துப் போர்செய்ய

அதனால், கான் உலத்து போன - ஆயுள் ஒழிந்து இறந்து வீர சுவர்க்கஞ் சென்ற, மாற்றலர் - (அவனது, பகைவரான அரக்கரது, புகழ்வை - கீர்த்தி போல,—கால் பொர - காற்றுமோதுதலால், புரண்ட-(படபடவென்ற அடித் துக்கொண்டு) அசைத்தாடின; (எ - து.)

ஆகாயத்தில வெண்ணிறத்தோற்றத்துடன் அசைந்தாடுகின்ற கொடி யை-போரிற் பின்னிடாது எதிர்த்துநின்ற அறுமானது கையால் இறக்தொழி ந்தவீரசுவர்க்கஞ்சேர்ந்த அரக்கவீரரது புகழ்போலுமெனக் குறித்தார்; தந் தூழிப்பேற்றவணி. புகழை வெண்ணிறமாகக் கூறுதல் கவிசமயம். தான் - துவஜதண்டம். தாகை மாகக்கொடி என்பதற்கு-வெண்ணிறத்துகிலிலுலியன்ற பெருங்கொடி யெனினுமாம். பி-மீ· —[1]கூனன்மாக்கொடி . செங்கேகோல. (எ)

அ·—கதுரங்கசேனைகள் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல்.

விரவு [1]பொற்கழல் விசித்தனர் வெரிநுற்று விளக்கச்
சரமொ டுக்கின புட்டிலுஞ் சாத்தினர் சமையக்
கருவி புக்கன ரரக்காமாப பல்லணங் [2]கவினப்
புரவி யிட்ட [3]தே பூட்டின பருமித்த பூட்கை.

(இ - ன்.) அரக்கா - இராட்சசவீரர்,—விரவு பொன் கழல் விசித்தனர்- (வீரதத்துக்கு அறிகுறியாகப) பொருந்திய பொனனுற்செய்த வீரக்கழலைத்தான் களிற் கட்டி, சரம ஒடுக்கின புட்டிலும சமையவெரிக் உற்று விளக்க சாத் தினர் - அம்புகளே உளளேகொண்ட தூணீரங்களே இனிதுபடியும்படி மூது கிற்பொருத்தி விளக்குமாறு தரித்து, கருவி புகுகனர் - கவசத்தையும் பூணட னர்; புரவி - குதிரைகள், மா பல்லணம கவின இட்ட - சிறந்த சேணகங்கள் விளகும்படி அணிப்பட்டன; தேர பூட்டின - தோகள் சித்தஞ்செய்யப்பட் டன; பூட்கை பருமித்த - யானைகள் அலங்கரிக்கப்பட்டன; (எ - து.)

கருவி கவச மென்னும் பொருளதாதலை, ''இளஞருகைகருவிவீசினூர்'' என்ற சிந்தாமணியிலுங காணக இனி, இட்ட தேர் மா பல்லணம் கவின புரவி பூட்டின என்ற இயைத்து - அதகுக்கொணரப்பட்ட தேர்கள் சிறந்த அலங்காரகளன விளகுக் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றன என்ற உரைத்தலு மொன்று. பி மீ·—[1]போர்கழல் .. ..வெரிநுற. [2]கலினப். [3]தேர்பூட்டினர்.

கூ·—கஜுரதுரகங்கால் தோன்றிய நிகழ்ச்சிகள்.

ஆறு செய்தன வானையின் மதங்களவ் வாற்றைச்
சேறு செய்தன தேர்களின் சில்லிபச் சேற்றை
நீறு செய்தன புரவியின் குரமற் றந்நீற்றை
வீறு செய்தன வப்பரிக் கலினமா விலாழி.

(இ - ன்.) ஆனையின் மதங்கள் - யானைகளின் மத ஜலங்கள், (தான்கள் செல்லுகின்ற இடத்தை), ஆறு செய்தன - ஆறாக்கிவிட்டன; அ ஆற்றை - அந்த மதநீரிலுல தோன்றிய நதியை, தேர்களின் சில்லி - தேர்களின் சக்க

சங்கள், (தாம் ஓடித் தூளியை யெழுப்பி மதகீர்ந்தியில் விழசெய்து), சேறு செய்தன - (அம்மதகுநிலையச்) சேறுக்கின; அ சேறறை—, புரவியின குரம் - குதிரைகளின் குளம்புகள, கீறு செய்தன - (அவறறின்மீது விரைவாக வோடுவதலல் அசசேறுகளைப்) புழுதியாகப பண்ணின; அ கீற்றை - அதத் தூளிகளை, அ பரி கலினம் மா விலாழி - அந்தக்குதிரைகளின் கடிவாளம் பூண்ட வாயிலிருத்து வழிகின்ற பெருநுரைகள், வீறு செய்தன - மறுபடியும் வேறுபடியாகக குழைசேறுகளின; - (எ - று)—மற்று - அசை

ஒன்றைப்பற்றிக் கீழ்சொன்னதை விட்டுச செல்வதாகிப் பல பொருள் களை மேன்மேல் அமைத்துக்கொண்டு செல்வதாகிய ஏகாவளியென்னு மலங் காரம் இதை அமைத்திருத்தல் காண்க இது, ஒற்றைமணிமாலை யெனப் படும். ஆனை முதலியவை அந்தசசேனையில் மிக்கிருந்தன வென்று தெளிக் கும் பொருட்டு வீறுகோளணி யென்னும் உதாதாலங்காரம் பட, இவ்வாறு வருணித்தார். (கூ)

கo.—அப்போது தோன்றிய பேரொலி.

வழங்கு [1]தேர்களி னிடிபபொடு வாசியி னார்ப்பு
முழங்கு வெங்களிற் றதிர்ச்சியு மொய்கழ லொலியுங்
கழங்கு பல்லியத் தமலையுங் கடையுகத் தாழி
விழுங்கு மோதையின் மும்மடங் கெழுந்தது முடுகி.

(இ - ன்.) வழஙகு தோகளின் இடிபபொடு - விரைந்து செல்லுகின்ற தேர்களினொலியும், வாசியின் ஆரபபும் - குதிரைகளின் கனைபபொலியும், முழஙகு வெம் களிறு அதிர்ச்சியும் - பிளிறுத்தன்மையுள்ள கொடிய ஆண் யானைகளின் கர்ச்சனையும, மொய் கழல் ஒலியும் - (வீரர்கள் கால்களிற்) கட் டிய வீரகழலினொலியையும், கழங்கு பல் இயதது அமலையும - ஒலிக்குந்தன்மை யுள்ள பலவாசியஙகளின் பேரொலியும், (ஒருஙகுகூடிய), கடை யுகத்து - யுகாந்தகாலததிலே, ஆழி முழங்கும ஓதையின் - (பொஙகுகிற) கடலில் ஒலிகின்ற ஓசையைகாட்டிலும், மும் மடஙகு - மூன்றமடஙகு அதிகமாக, முடுகி எழுநதது - விரைநது தோன்றிறறு; (எ - று.)

ஒலிப்பொருளுள்ள இடிப்பு முதலிய பலசொற்கள் வந்தது - பொருட் பின்வருநிலையணியாம் பி - ம்.—[1]தேரொலியிடியொடு. (கo)

கக.—திரண்டசதுரங்கசேனைகளின் அ ளவு.

ஆழித தேர்ததொகை யைம்பதி னாயிர பஃதே
சூழிப பூட்கைக்குந் தொகையவற றிரட்டியின் றொகைய
ஆழிக் காற்றன்ன புரவிமற [1]றவறறினுக் கிரட்டி
பாழித் தோணெடிம படைக்கலப் பதாதியின் பகுதி.

(இ - ன்.) ஆழி தோ தொகை - சக்கரஙகளையுடைய தேர்களின எண், ஐம்பதினாயிரம் - ஐமபதினாயிரமென்னும் அளவினதாம; சூழி பூட்கைக்கும் - முகபடாதத்தையணிந்த யானைகளுக்கும், தொகை -

அளவு, அஃதே - மேற்கூறிய தேரின் அளவேயாகும்; ஊழி காற்று அன்ன புரவி - யுகாந்தகாலத்திலே தோன்றுகின்ற பெருங்காற்றைப்போன்ற (வேக முடைய) குதிரைகள், அவற்ற இரட்டியின் தொகையே-மேற்கூறிய ரதாஜன் கணக்காட்டிலும் இருமடங்கான எண்ணேயுடையனவாம் [ஈகுமென்னும் அனவினதாம்]; பாழி தோள் நெடும் படைக்கலம் பதாதியின் பருதி வலிமை பொருந்திய தோள்களேயும் சிறந்த ஆயுதங்களேயுமுடைய காலாள்வீரரின் அளவு, அவற்றிலுக்கு இரட்டி - இரண்டு லக்ஷமாகும்; (எ - று.)—பி-ம்:— [1]அவறரொன்றிரட்டி. (கூ)

கூ.—படைகளின் நேருக்கம்.

கூய்த்த ருந்தொறுந் தருந்தொறுந் தாணெவெங் குழுவி
ணீத்தம் வந்துவந் தியங்கிடு மிடனின்றி நெருங்கக்
காய்த்த மைத்தவெங் கதிர்ப்படை யொன்றொன்று கதுவித்
தேய்த்தெ ழுந்தன பொறிக்குல மழைக்குலந் தீய.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) கூய் தரும் தொறும் தரும் தொறும் - (சேனபதிகளால்) கூப்பிடப்பட்டு வருவிக்கும் போதெல்லாம், வெம் தாணை குழுவின் நீத்தம் - கொடிய சேனைகூட்டத்தின் பெருக்கு, வந்துவந்து—, இயங்கிடும் இடன் இன்றி - சஞ்சரித்தற்கு உரிய இடமில்லாதபடி, நெருங்க - நிரவுவம,— காய்த்து அமைத்த வெங் கதிர் படை (உலக்களத்தில்) காய்ச்சிக் கூர்செய்யப் பட்ட (கண்கூசுமபடி) கொடுமைபான ஒளியுள்ள ஆயுதங்கள், ஒன்று ஒன்று கதுவி தேய்தது - ஒன்றேடொன்று உராய்ந்து தேயதலினால், எழுத்தன - தோன்றியனவான, பொறி குலம் - நெருப்புப்பொறிகளின் கூட்டதினால், மழை குலம் தீய - மேகங்களின் கூட்டம் கருகவும்,—(எ - று.)—நெருங்க தீய என்ற செயவெனெசசங்கள் - உடனிகழ்சிப்பொருளனவாய், கூ - ஆஞ்செய்யுளிலுள்ள 'இரண்டினர்' என்றதனோடு முடியும்: அதேத செய்யுளி லும் இவ்வனமே காணக. மழைகுலந்தீயப் பொறிகுலம் எழுத்தன என்ற இச்செய்யுளிலேயே முடித்தலு மொன்று.

சேனவீரர்கள் வருவிதத சேனைதொகுதிகள் சலிப்பதற்கும் இடமில் லாமல் நெருங்க, அப்போது அசசேனையிலுள்ள ஆயுதங்கள் ஒன்றே டொன்று உராய்ந்து மழைக்குலம் தீத்துபோகும்படி நெருப்புப்பொறிகள் தோன்றி எங்கும்பரவின வென்பதாம். பதாதிகள் தாங்குதற்கு உரியனவான கதிர்ப்படையைக் குறித்துப் பின்னிரண்டடிகளில் வருணித்திருத்தலால், முதலடியிற்கூறியுள்ள 'தாணை வெங்குழு' என்றது - பதாதியைச் சுட்டு மென்னலாம். (கூ)

கூ.—யானைச்சேனை.

[1]*பண்ம ணிக்குல யானையின் புடைதொறும் பரந்தி*
வொண்ம ணிக்குல மழையிடை யுருமென வொளிப்பக்
கண்ம ணிகுலங் கனலெனக் "காந்துவ கதுப்பின்
றுண்ம ணிக்குல மழையெழு கதிரென தழைப்ப.

(இ - ள்.) பண மணி குலம் யானையின் புடைதொறும் பரந்த ஒள்மணி குலம்-(போர்க்குரிய) அலங்காரமமைந்த அழகிய சிறந்த யானைகளின் பக்கங் களிலே பரவியுள்ள அழகிய மணிகளின் கூட்டம், மழையிடை உரும என ஒலிப்ப - மேகங்களில் தோன்றுகின்ற இடியோசைபோலப் பேரொலி செய்ய வும்,—கனல் என காந்துவ - நெருப்புபோலச் சிந்திறவெளியோடு பிர காசிப்ப வாகிய. கண மணி குலம் - கண்களிலுள்ள கருவிழிகூட்டமும், கதுப்பின் தண மணி குலம் - கன்னங்களிலணியப்பட்டுள்ள (ஆபரணங்களி லுள்ள) குளிர்ந்த இரத்தினங்கூட்டங்களும், மழை எழு கதிர் என தழைப்ப - காளமேகத்திலிடத்தில் தோன்றுகின்ற சூரியன்போல ஒளிவீசவும்,— (எ - று.)—'இரங்கினா' என்க.

கருநிறமுள்ள யானைகளின் பக்கங்களிலே தொங்குகின்றமணிகள் மேகத்திலிடத்தில் தோன்றுகின்ற இடிபோலப் பேரொலிசெய்ய, அவ் யானைகளின் கோபத்திலுறை செந்நிறமடைந்த கண்மணிகளும், அவற்றின் கன்னங்களில்அணிந்த ஆபரணவிரத்தினங்களும் காளமேகத்தில் தோன்றுஞ் சூரியன்போலப் பிரகாசித்தன வென்று வருணித்தவாறு மணியென்பது வெவ்வேறு பொருளில் வந்தது சொற்பின்வருநிலையணியின்பாற் படும். 'கணலெனக் காந்துவ' என்ற தொடர் - முன்னுள்ள 'கண்மணி' என்பத னோடும், பின்னுள்ள 'கணமணி' என்பதனோடும் இயையும; இடைநிலைத் தீவகம். 'தழைப்ப' என்பதை முறறு எனகொண்டு, முடிதலுவிடதலு மொன்று. பி-ம்:—[1]பணமணிகுலம யானையின் [2]காந்துவமாபின், காந்துற மார்பின். (கஉ)

கச.—புறப்பட்ட அரக்கவீரரை மனவிமக்கள்முதலியோர் தடுத்து இரங்குதல்

[1]தொக்க தாம்படை சுரிகுழல் மடந்தையர் தொடிக்கை
மக்க டாயர்பற் றியாவருங் [2]தடுத்தனர மறுகி
பொக்க [3]வேகுதுங குரங்கினுக் குயிர்தர வொருவர்
புக்கு மீண்டில சென்றழு திரங்கினர் புலமபி.

(இ - ள.) (அப்போது), தொகுத்த ஆம் படை - திரண்டதான இராக் கத சேனையிலேயுள்ள வீரராகளை, சுரி குழல் மடந்தையர் - நுனிசுருண்ட கூந்தலையுடைய (அவர்களுடைய) மனைவிமார்களும், தொடி கை மக்கள் - வளையலையணிந்த கைகளையுடைய மகளுமு, தாயர் - தாய்மார்களும், மற்று யாவருமு - மற்றமுள்ள சுற்றத்தாரும, மறுகி - மனங்கலங்கி, தடுத்தனர் - (போர்செய்யச்செல்வதை முதலில்) தடுத்துச சொல்லி, (அவ்வீரர்கள் தம் சொல்லைக்கேளாமல் செலலத்தொடங்கியதனால் பின்னும் அவராகளை நோக்கி), 'புக்கு ஒருவா மீண்டிலர் - (குரங்கோடு யுத்தத்திற்குச) சென்று ஒருவராவது திருமபிவந்தாரில்லை; குரங்கினுக்கு உயிர்தர - (இப்போது வந்துள்ள) குரங்குக்குப பிராணனைப் பலிகொடுக்கும்படி, ஒக்க எதுதும் -

(சரம் எல்லோரும) ஒருமிக்கச் செல்வோம்', என்ற-என்றசொல்லி, அழுது புலம்பி இரங்கினர்-கோவென்று கதறியழலானார்கள்; (எ - து.)

'அதுமானுடன் போர்க்குச்சென்றால் பிழைத்து மீண்டுவருதல் இயலாது' என்று துணிந்ததனால் போர்க்குச்செல்லும் வீரரைத் தடுத்துச சொல்லிய மனைவி மக்கள் முதலியோர் அவ்வீரர்கள் பிடிவாதமாகப் போர்க்குச்செல்லத் தொடங்கவே, அவர்கள் இறக்கத் தமது உயிரைத் தாம் வைத்திருக்க மனமில்லாமல் 'உமதுயிரோடு எங்களுயிரையும் வாணரம்கொண்டு மாறு கொடுப்போம்' என்று மிகவும் கதறிப் புலம்பலாயின ரென்க.
பி - மீ:—[1]தொகரகர்தம், தொகதமபடை. [2]தொடர்த்தனர் [3]எகுவர். (கச)

கரு.—பஞ்சசேனபதிகள் தானைட தம் சேனையோடு செல்லுதல்.

[1]கைப ரந்தெழு சேனையங் கடலிடைக் கலந்தார்
செப்கை தாம்வருந் தேரிடைக் கதிரெனச் செல்வார்
மெய்க லந்தமா னிகர்வரு மூவமையை வென்று
ரைவ ரும்பெரும் பூதமோ ரைந்துமொத் தமைந்தார்.

(இ - ள்.) மெய் கலந்த மால் நிகர் வரும் உவமையை வென்றுர்-உடம்பு பெற்றுள்ள மேகத்தை உவமையாகச் சொல்லுகின்ற உவமைத் தன்மையை வென்றவர்களும் (சாதாரணமாக உவமையாகச் சொல்லப்படுகின்ற மேகத்தினும பெருவடிவுபடைத்தவரும்), பெரும் பூதமைஞ் ஐந்தும் ஒத்து அமைந்தார் - ஐம்பெருங பூதங்களையும் உவமையாகக் கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்துள்ளவருமாகிய, ஐவரும் - பஞ்சசேனபதிகளும்,— கைபரந்து எழு சேனை அம் கடலிடை கலந்தார் - (தமது) பக்கங்களிற் பரவி யெழுகின்ற கடல் போன்ற சேனையின் நடுவிற்சேர்ந்தவராகளாய்,—செபகை தாம்வரும் தேரிடை கதிரென - விரிதிறமான செயகை (தன்மை) பொருந்தியுள்ள தேரின்மீது வருகின்ற சூரியன்போல, செல்வார - விரைந்து செல்பவரானார்கள்; (எ - து.)

இவ்வுலகதது பொருள் யாவும் பஞ்சபூதகளின் சேர்க்கையினாலே யியன்றவை யென்பது நூற்கொளகை. உலகத்திற் காரியப்படுதற்குப் பஞ்சபூதகளும் ஒன்று சேர்தல் போல, இந்தப் பஞ்சசேனபதிகளும் போர்த் தொழில நிகழ்தற்கு ஒன்றுசேர்ந்தன ரென்பது, ஈற்றடியின் கருத்து.
பி - மீ:—[1]கைகலந்தவெஞ். (கஇ)

கசு.—இதுமுதல் ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்:
பஞ்ச சேனபதிகளின் வருணனை.

முந்தி யமபல கறங்கிட முறைமுறை பொறிகள்
சிந்தி யம்புறு கொடுஞ்சிலை யுருமெனத் தெறிப்பார்
வந்தி யம்புறு முனிவர்க்கு மமரர்க்கும் வலியா
ரிந்தி யம்பகை யாயவை யைந்துமொத் திசையந்தார்.

(இ-ள்.) (அந்தப் பஞ்ச சேனபதிகள்), முந்து இயம் பல கறங்கிட-முன்புறததிலே பலவகையான போர்கரு உரிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, முறை

முறை பொறிகள் சிந்தி - வரிசைவரிசையாகக் கோபாக்கினியிலுல் நெருப்புப் பொறிகளைச்சிந்திக்கொண்டு, அம்பு உறு கொடுஞ்சிலையரும் என தெறிப்பா- அம்பு பூட்டிய (தமது) வஜ்ர விற்களை இடிபோல நாணைத தெறிததுப் பேரொலி யெழுப்புபவர்களாய், —வந்து இயம்புறு முனிவர்க்கும அமரர்க ளும் - (தம்மிடத்தி) வந்து அறிவுகூறுகிற முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும, வலி ஆர் பகை ஆயவை இந்திய ஐந்தும் ஒதது இயைந்தார - வலிமை பொருந்திய உட்பகையான பஞ்சேந்திரியங்களையும ஒதது (உபத்திரவ ஞ செய்பவர்களாய்ப்) பொருந்தினவர்கள்; (எ - று.)

தவர்கட்கு நல்லறிவு கூறுபவர்களா யிருந்தும் அவ்வுபதேசமொழியைக் கேளாமல், முனிவர்கட்கும் தேவர்கட்கும் எப்போதும உட்பகையான பஞ் சேந்திரியங்களைப் போல உபத்திரவஞ் செய்கின்றவர்களான பஞ்சசேனாபதி கள், பல போர்ப்பறைகள் முழங்க, கோபாக்கினிப்பொறி சிந்த, இடிமுழக் கம்போலக் குணதொனி செய்துகொண்டு போர்க்கு வந்தார்க ளென்றவா று. உவமை - தொகையிலும பேரிடா செய்தலிலு மென்க. (கசு)

கஎ. வாச வன்வயக் குலிசமும் வருணன்வன் கயிறு
மேசி றென்றிசைக கிழவன்ற [1]னெரிமுனை யெழுவு
மீசன் வன்றனிச் சூலமு மென்றிவை யொன்று
[2]மூசி போல்வதோர் வடுசசெயா நெடுமபுய முடையார்.

(இ - ன.) (அன்றியும், அவர்கள்),—வாசவன் வய குலிசமும் - இந்திர னுடைய வலிய வசிராயுதமும், வருணன் வல் கயிறும - வருணதேவ னுடைய வலிய பாசாயுதமும், ஏசு இல் தென் திசை கிழவன்தன் எரி முனை எழுவும் - குற்றமற்ற தெற்குதிக்குக்குரிய யமனுடைய நெருப்பை முனையி னுடைய தண்டாயுதமும், ஈசன் வல தனி சூலமும் - சிவபெருமானது வலிய ஒப்பற்ற சூலாயுதமும், என்ற இவை-என்ற இவைகளில், ஒன்றும்-எதுவும், ஊசிபோல்வது ஓர் வடு - ஊசி குதறுகிற அளவான ஒரு வடுவையேனும், செயா - செய்யமாட்டாத, நெடு புயம் - பெரிய தோள்களை, உடையார் - படைத்தவர்கள்; (எ - று.)

இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் வசிராயுதம் முதலிய தெய்வப் படைகளில் எதுவும் ஒரு ஊசியிலுமுண்டாகக கூடிய உபத்திரவத்தையுஞ் செய்யமாட்டாத புஜபலத்தை யுடையவ ரென்று, அத்தப் பஞ்சசேனாபதிகளின் வலிமையை வருணித்தவா று. பி - பி:—[1]அயில் [2]ஊசிபோவதோர். (கஎ)

கஅ. சூர்த டிந்தவன் மயிலிடைப் பறித்தவன் ரூகை
பார்பு யந்தவ னன்னத்தி னிறகிடைப் பறித்த
மூரி வெஞ்[1]சிற கிடையிட்டுத் தொடுத்தன மூறுக்கி
வீர சூடிகை [2]நெற்றியி னயலிட்டு விசித்தார்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அவர்கள்),—சூர் தடிந்தவன்-சூரபத்மனைக்கொன்ற சுப்பிரமணியக் கடவுளின் (வாகனமான), மயிலிடை-மயிலின் வாலினிடத்தினின்று, பறித்த - பிய்த்த, வல் தோகை - வலிய இரண்டினையும், பார் பயந்த வன் அன்னத்தின் இறகிடை பறித்த மூரி வெம் சிறகு - பூமியைப் படைக்கும் கடவுளான பிரமதேவனது வாகனமாகிய அன்னப்பறவையினது இறகிலிருந்து பிய்த்த வலிய அழகிய சிறகுகளையும். இடை இட்டு முறைமை தொடுத்தன - நடுவிலே வைத்து முறைமை தொடுத்தனவான, வீரகுடிகை - வீரத்திற்கு அறிகுறியான சுட்டியை, செற்றியின் அயல் இட்டு விசித்தார் - செற்றியினிடத்திலே வைத்துக கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள்; (எ - று.)

தமது வீரத்தினால் சுப்பிரமணியக்கடவுளையும் பிரதேவனையும் வென்று, அவ்வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவர்களது வாகனங்களான மயில் அன்னம் என்றவற்றின் சிறகுகளிலிருந்து பறித்த இறகுசட்டைகளைக்கொண்டு முறைமையிற்றிலே இடையிட்டுத் தொடுத்த வீரச்சுட்டியை செற்றியில் அணிந்துள்ளனர் என்க. பி - ம்:—[1]சிலையிடை. [2]கயிறிட்டுசெற்றியின்விசித்தார். ()

கக. பொன்றி ணிந்ததோ ளிராவணன் மார்பொடும் [1]பொருத
வன்றி முந்தகோ டரிந்திடு மழகுறு குழையர்
சின்ற வன்றிசை நெடுகைகளி யானையி னெற்றி
மின்றி ணிந்தன வோடையின் வீரபட் டத்தார்.

(இ - ள்.) (பின்னும், அவர்கள் ,—பொன் திணிந்த தோள் இராவணன் - பொன்னுபரணங்கள் நிறைந்த தோள்களையுடைய இராவணனது, மார்பொடும - மாபுடனே, பொருத - தாக்கியதனால், அன்று - (இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்த) அக்காலத்தில், இழந்த - ஒடித்துபோன, கோடு - (திக்கஜங்களின) தந்தங்களை, அரிந்திடும - பின்னும் அறுத்து அவற்றைக் கொண்டு செய்த, அழகுறு - அழகுபொருந்திய, குழையர் - காதணியையுடையவர்கள்; (அன்றியும), திசை நின்ற வல் நெடு களி யானையின் - எட்டித் திக்குகளிலும், (அவ்வத்திசையைத் தாங்குமாறு) நிற்கின்ற வலிய பெரிய மதக்களிப்புக்கொண்ட (ஐராவதம்) முதலிய திக்கஜங்களினது, நெற்றி - நெற்றிகளிலணிந்த, மின் திணிந்த (து) அ(ன்)ன ஓடையின் வீரபட்டத்தர் - மின்னல்கள் நெருங்கிநின்றாற்போன்ற மிக்கவொளியையுடைய முகபடாத்தை வீரபட்டமாக அணிந்தவர்கள்; (எ - று.)

இராவணனோடு போர்செய்து முனைமுறித்த திக்கஜங்களின் தந்தங்களைத் தமது வீரதினால் அறுத்துத் தமது வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அவற்றினாற் காதணி செய்துகொண்டும், அந்தத்திக்கஜகளின் முகபாடத்தைக் கவர்ந்து அவற்றையே வீரபட்டமாகத் தரித்துக்கொண்டும் இருப்பவரென்று பஞ்ச சேனபதிகளின் வீரச்சிறப்பை விளக்கியவாறு. பி - ம்:—[1]பொருத்த.

வேறு.

உ0. நிதிநெடுங் கிழவனே நெருக்கி நீணகர்ப்
பதியொடும பெருந்திருப பறித்த பண்டைநாள்
விதியொடு மன்னவன் விழுந்து வெந்திடப
பொதியொடும் வாரிய பொலன்கொள் பூணினர்.

(இ - ள்.) நிதி நெடு கிழவனே - நவநிதி நாயகனுகிய குபேரனே, நெருக்கி - போரில் வலியழித்து, நீள் நகர் பதியொடும - (அவனது) வாசத் தானமாகிய பெரியபட்டணத்திலிருந்து, பெரு திரு பறித்த - (அவனது) பெருஞ்செல்வத்தை (இராவணன்) கவர்ந்து கொண்ட, பண்டை நாள் - முற் காலத்தில், அன்னவன விதியொடும் விழுந்து வெந்திட - அந்தக குபேரன் தீவினைப்பயனல் (போரில்) தோற்று முதுகுகொடுகதோட, (அப்போது), பொதியொடும வாரிய பொலன் கொள பூணினர - பெருமூட்டையாக வாரிக கொண்டுசென்ற பொன்னுபரணங்களை யுடையவராகள்; (எ - று.)

இராவணன் திகவிசயஞ் செய்து வருகையில குபேரனுடு பொருது அவனை வலியழித்து முதுகுகொடுதது ஓடசெய்கையில், இந்தப் பஞ்சசேனு பதிகள் அவ்விராவணனது வெறறிகுத துணையாயிருந்து அந்தக்குபேர பட்டணதிலிருந்து அவனுடைய ஆபரணங்களை யெல்லாம மூட்டையாக வாரிவந்து அணிந்துள்ளா ரென்றவாறு. பதியொடு-வேறறுமைமயக்கம். (உ0)

உக. இந்திர னிசையிழந தேகு வானிகற்
றந்திமுன் [1]கடாவினை முடுகத் தாமதன்
மந்தர வாலடி பிடித்து வல்லையே
லுந்துதி நீயென [2]வலித்த வூற்றத்தார்.

(இ - ள்) இந்திரன் - தேவேந்திரன், (அரகரோடுபோசெய்யமாட் டாமல்தோறறு), இசை இழந்து - (தனது) புகழ்கெட்டு, எகுவான்-(முதிகு கொடுதலால) செலபவனுகி, இகல் தரதி முன் கடாவினை முடுக - வலிமை பொருதிய (தனது ஐராவத மென்னும) யானையை முன்னே வேகமாக செலுத்திகொண்டு விரைநதுசெல்ல,—தாம—, மந்தரம் அதன் - மந்தர மலைபோன்ற அதயானையினது, வால் அடி - வாலின் அடிப்புறததை, பிடித்து-(தமதுகையினுல் இறுகப்) பற்றிகொண்டு, வல்லை எல் நீ உந்துதி- 'வல்லமையுள்ளவனுலுல் நீ செலுததிகொண்டு போவாய்,' என - என்று, வலித்த - மேறசெல்ல வொட்டாமல் இழுத்துக்கொண்டுநின்ற, ஊறறத்தார் - பெருவலிபடைததவர், (எ - று.)

தேவேந்திரனுக்கு இராவணனுடு போர் நேர்ந்த காலததில் அவ னுடைய சேனுபதிகளாயிருந்த இவ்வரகர்கள் அந்த இந்திரன் தோற்று முதுகுகொடுத்துத் தனது யானையை விரைவாகச செலுத்தியோடப் பார்க்க, அபபோது அவ்யானையின் அடிவாலைத் தமது கையாற் பற்றிநின்று 'செலுத்து, பார்ப்போம்' என்று அவ்யானையை ஓடவொட்டாது தடுத்த

பெருவலியுடையவ ரென்பதாம். கீழ்ச்செய்யுளில் சூபேரனென்ற தோற் றோற்றமாறு செய்ததைக் கூறியவர் இச்சசெய்யுளில் இக்கிரன் தோல்வியுற மாறு செய்ததைக் கூறினர். அதிக செய்யுளில் யமனை வென்ற விளக்கி யமையைக் கூறுவர். பி ம்:—[1]கடந்தவன். [2]வலித்த. (உக)

உஉ. [1]பாணிறுத் தந்தணன் பணிய ஞெகிழ்ன்
கோணிறைக் திலனென வுலகங் கூறலு
நீணிறத் திராவணன் முனிவு நீக்குவான்
காலனைக் காலினிற் கையிற் கட்டினர்.

(இ - ள்.) உலகம - இலங்கையிலுள்ளார. அந்தணன் பணியன் ஆகி - முதலந்தணனாகிய பிரமதேவனது கட்டளையினபடி நடப்பவனும், (யமனை வன்), பால நிறதது-(உயிரகளின்) விதிபைச சோதூக்கிப்பார்த்து (இவ்விலங் கையிலுளளாராகும் அவரவர் விதியின்படி ஆயுட்காலததை நடப்பிப்பவனும்), நின் கோல் நினைதலின் - (இவ்விலஙகை தரிலோகாதிபதியாகிய இராவண னை) உன்னுடைய கோலுக்கு உட்பட்டதென்பதை நினைத்தானில்லை', என - என்று, கூறலும்-(இராவணனிடதது) சொல்லுதலும்,—(அதுகேட்டு இராவணன் சினகொளளாவே), நீல் நிறதது இராவணன முனிவு நீக்கு வான் - கருநிறமுளள அவ்விராவணனது கோபததைப் போக்கும்பொருட்டு, காலனை - யமனையும, காலினில் கையில் கட்டினர் - கால்களிலும் கைகளி லும் கட்டிச் சிறையிலேவைததவராகள் (இவாகள்); (எ - று.)

உலகமென்ற பெயர் "மாயோன்மேயகாடுறையுலகமும" என்ற இடத தைப்போல உலகத்தின் ஏகதேசததை யுணர்ததுவதால், இலஙகையைக் காட்டி, பிறகு அஙகுள்ள இராகதருக்கு ஆகிவநதது. ஈற்றடி-முற்றுமோனை. பி - ம்:—[1]பாணிறத்தந்தணன்பணியஞெயினும். (உஉ)

உங. மலைகளை நகுந்[1]தட மார்பர் மால்கட
லலைகளை நகுநெடுந் தோளர ரந்தகன்
கொலைகளை நகுநெடுங கொலையர் கொல்லனூ
தலைகளை நகுமன லுமிழுங் கண்ணினர்.

(இ - ன்.) (அவர்கள்), மலைகளை நகும் தட மார்பர் - மலைகளைப் பரிகசிக் கின்ற பரநத மார்பையுடையவர்கள்; மால் கடல் அலைகளை நகும் நெடுந் தோளர் - பெரியகடலினலைகளைப் பரிகசிக்கின்ற நீண்ட தோள்களையுடைய வர்கள; அந்தகன் கொலைகளை நகும் நெடுங கொலையர் - யமனது கொலைத் தொழிலைப் பரிகசிக்கின்ற பெருங்கொலைத தொழிலையுடையவர்கள்; கொல் லன் ஊதி உலைகளை நகும் அனல் உமிழும் கண்ணினர்-கொல்ல னூதுகின்ற உலைக்களகளைப் பரிகசிக்கின்றனவாய்நெருபபை வெளிக்கக்குகின்ற கண் களை யுடைவர்கள்; (எ - று.)

இவ்வரக்கரகளுடைய மார்புமுதலியனை மலைமுதலியனற்றினும் விஞ்சி யனை யென்பது, இகழப் பெறப்படும். தோளர்-கையையுடையவ ரென்றல்,

ஏற்கும். பி - ம்:—[1]நெடுமார்டர்மாகடல். சிலபிரதிகளில் இசசெய்யுள் அடுத்த செய்யுளின்பின் உள்ளது. (உங)

உச. தோல்கிளர் திசைதொறு மூலகைச் சுற்றிய
சால்கிளா முழங்கெரி தழங்கி யேறினுங்
[1]கால்கிளா தடிப்பினுங் காலங் கையுற
மால்கடல் கிளரினுஞ் சரிக்கும் வன்மையார்.

(இ - ள்.) காலம் கையுற - யுகாந்தகாலம் தோன்றும்படி,—சால்கிளர் முழஙகு எரி - மிகுதியாக விளஙகுகின்ற சடிலவொலியோடு கூடிய வடவா முகாககினியானது,—உலகை சுற்றிய - உலகுமுழுவதையும் (எரிக்கும்படி) சூழ்ந்து கொள்ளும்பொருட்டு, தோல் கிளர் திசைதொறும - திக்கஜங்கள் நிற் கின்ற எல்லாத்திகளுக்களிலும, தழஙகி - பேரொலி செப்துகொண்டு, எறி னும் - பரவினாலும,—கால் கிளர்ந்து அடிபபினும் - சண்டமாருதம் மேன்மே லோங்கி வீசியடிததாலும,—மால் கடல் கிளரினும் - பெரிய கடல் பொஙகி வந்தாலும், சரிககும - (அவற்றையெல்லாம) வலியொடுகவல்ல, வன்மையார்- வலிமையையுடையவாகள்; (எ - று.)

யுகாந்தகாலதிலே முதலில் ஆதிசேஷனுடைய ஆயிரம் முகங்களி னின்றும் மிகப்பெரிய மூசசுகாறறு எழுந்து உலகதது பிராணிகள் உலகது போமாறு வீசு மென்பதும்; கடலிடையேயுள்ளதான படபா முகாக்கினியும் அசசமயதில் வெளிக்கிளம்பி உலகஙகளை எரிககுமென்பதும்; பிறகு, அண்ட கடாகத்திற்கு வெளியேயுளளதான பெரும் புறகடலின் வெள்ளம் பிரவே சித்து உலகஙகளையெல்லாம் அழித்திடுமென்பதும் நூறறுகொள்கை. மால் கடல் - பெரும் புறகடல். சரிததல் - சரியச்செய்தல வலியொடுகசசெய் தல். இனி, சரிக்கும என்பதற்கு - சஞ்சரிககினற என்று பொருள்கூறி, அவ்வாறுகாரகள் யுகாந்தகாலமதோன்றும்படி முழஙகுகெரிமுதலியன எரித்தல் முதலியவற்றைச செய்யுபபோது சிறிதும் அசசமில்லாமற சஞ்சரிக்கும் மன வன்மையுடையவா என்று கூறுவாரு முளா. பி-ம் —[1]கால்கிளர்ந்தோகினும்.

உடு.—பஞ்சசேனபதிகள் தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு அணிவகுத்துநிற்க, அநுமான் அவர்களின் நிலைமையைக் காணுதல்

இவ்வகை யினைவரு மெழுந்த தானையர்
மொய்கிளர் தோரண மதனை முற்றினர்
கையொடு கையுற வணியுங் கட்டிரு
சையனு மவர்நிலை யமைய நோக்கினன்.

(இ - ன்.) இ வகை அனைவரும் - இவ்வாறுள்ள அந்தப் பஞ்சசேனை பதிகள்,—எழுந்த தானையர் - சேனையோடும் புறப்பட்டவாகளாய், மொய் கிளர் தோரணம் அதனை - வலிமையோடு விறகின்ற (அநுமானுள்ள) அந்தத் தோரணகாயிலை, முற்றினர் - சூழ்ந்துகொணடு, கையொடு கை உற அணி [illegible]ட்டனர்-எல்லாப்புறதிலும் பொருந்தியிருக்குமாறு (தமது சேனைகளை)

அணிவகுப்பதுஞ் செய்தார்கள்; ஐயனும் - அதுமானும், அவர் கிலை - அந்த அரக்கர்களின்செயலை, அமையகோக்கினன் - சன்றுகப்பார்த்தான்; (எ - று.)

எழுந்த தானையர் - வடமொழிகடை: எழப்பெற்ற சேனையையுடையவ ரென்க. கை - பக்கம். சேனையின பிரிவு எனினுமாம். (உஞ)

உசு —அநுமன்கண்ட தேவர்களின் மனநிலை.

[1]அரக்கர்த மாற்றலு மளவில் சேனையின்
றருக்குமம் மாருதி தனிமைத் தன்மையும்
பொருக்கென நோகிய புரந்த ராதிய
ரிரக்கமு மவலமுந் துளக்கு மெய்தினர்.

(இ - ள்.) அரகாதம ஆறறலும - (அநுமானைச சூழ்ந்துகொண்ட) பஞசசேனுபதிகளது வல்லமையையும் அளவு இல் சேனையின் தருக்கும் - எல்லையில்லாத சேனையினது கர்வத்தையும். அ மாருதி தனிமை தன்மையும்- (அவாகளின் கடுவேயுளன) அந்த அநுமானது தனிப்பட்ட நிலைமையையும், பொருகெனை நோகிய - திடீரென்று பாாத்த, புரந்தர ஆதியர் - இந்திரன் முதலியதேவர்கள், இரக்கமும - (அநுமானிடதது) கருணையையும், அவல மும்-துன்பதையும், துளகும்-அசசதையும, எய்தினர-அடைந்தார்கள்.

அரகளின் பெருஞ்சேனைகடலே அநுமான் அகப்பட்டுகொண்டதை கண்டதனால் இரகமும, 'ஒரு கால் இவ்வநுமானுகு ஏதேனும் தீமை நேருமோ' என்று கருதியதனால் துன்பமும் அசசமும இநதிரன் முதலிய தேவர்கட்குதோன்றினவென்க. பி - ம்.—[1]அரகரதாற்றலும். (உசு)

உஎ.—அநுமான் அரக்கச்சேனையை அலட்சியமாகப்பார்த்தல்.

இறறன ராகசரிப் பகலு ளேயெனை
கற்றுணர் மாருதி களிகருஞ் சிந்தையான
முறறுறச் சுலாவிய முடிவி ருளினையச
சுறறுற நோக்கிதன் றிருளை நோக்கினன்.

(இ - ள்.) கறறு உணா மாருதி-(பலநூல்களையுகை) கற்றுததேர்ந்த அநு மான்,—அரகா இ பகலுளே இறறனர் எனை களிகரும் சிந்தையான் - இவ்வரக்காகள் இன்றொருபகற்குளளே அழிவது கேற்றமென்று சினைதது (அதனால்)மகிழ்கின்ற மனமுள்ளவனைய,—முற்றுஉற சுலாவிய முடிவு இல் தானையை - (தனனை) முறறவும சூழ்ந்துகொணட எல்லை காணபதறகரிய (அரக்கப்) பெருஞ்சேனையை, சுற்று உற நோகி - சான்கு பக்கத்திலும் நனறுகப்பார்த்து, தன் தோளை நோக்கினன் - தனது தோள்களையும் பார்த்தான்; (எ - று.)

மாருதிகு 'கற்றுணர்' என்ற அடைமொழி கொடுத்ததனால், அவ்வநு மான் எதையும் சரியானபடி ஆலோசனைசெய்து தீர்மானிகவல்லவ னென் பது பெறப்படும. தோள்வலிகொண்டே அரக்காயாவரையும தொலைக்கப் போவதனால், தானையை நோக்கித் தோளை நோக்கின னென்க. இற்றனர் - கால வழுவமைதி. (உஏ)

உஅ.—அரக்கர்கள் அநுமானைப்பற்றிக் கருதுதல்.

புன்றலைக் குரங்கிது போலு மாலமர்
வென்றது விண்ணவர் புகழை வேரொடுந்
தின்றவல் லரக்கரைத் [1]திருகித் தின்றதா
லென்றன ரயிர்த்தனர் நிருத ரெண்ணிலார்.

(இ - ள்.) எண் இலா நிருதர் - (அவ்விருந்த) கணக்கில்லாத அரக்கர்கள்,—'புல் தலை குரங்கு இது - இழிவான தலையையுடைய இக்குரங்கு ஒன்றுதான், மால் அமர் வென்றது - (இதுகாறும் நடந்த) பெரும் போரில் வெற்றி கொண்டதாய, விண்ணவர் புகழை வேரொடும் தின்ற வல் அரக்கரை திருகி தின்றது போலும் - (தேவர்களே வெனறு அத) தேவர்களின் கீர்த்தியை அடியோடு ஒழித்த வலிய அரக்கர்களே மூர்த்தத்தை ஒழித்ததுபோலும்', என்றனர் - என்று, அயிர்த்தனர் - ஐயங்கொண்டார்கள்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

அநுமான் தனிப்பட்டவனாய்ச் சிறியவடிவோடு இருந்ததைக் கண்ட அரக்கர்கள், 'இவனொருவனே கீழ்நடந்த போர்களில் மிகப்பல அரக்கர்களை அழித்திருப்பனே?' என்று ஐயங்கொண்டன ரென்பதாம். இனி, தேவர் களை யெல்லாம வலியடக்கிய மகாசமர்த்தர்களான அரக்கர்களையெல்லாம, இது வென்றதே! இது குரங்குதானே?, என்று சந்தேகித்தன ரென்று பொருள் கொள்ளலுமாம்; இதற்கு - இது குரங்கன்று குரங்கின் வடிவுகொண்டதொரு கடவுளா யிருக்கவேண்டுமென்பது அரக்கருடைய கருத்தென்னலாம். போலும் - ஒப்பில்போலி. பி - மீ:—[1]தீர்த்ததன்றிதால். (உஅ)

உக.—அநுமான் பெருவடிவங்கொள்ளுதல்.

ஆயிடை யணுமணு மமரர் கோனகர்
வாயினின் றவ்வழிக் கொணர்ந்து வைத்தமாச
சேயொளித் தோரணத் தும்பர்ச் சேணெடு
மீயுயர் விசும்பையுங் கடக்க வீங்கினான்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது, அணுமணும—, அமரர் கோன் நகர் வாயில் நின்று - தேவேந்திரனது நகரமான அமராவதிப்பட்டணத்தின் வாசலிலிருந்து, அ வழி கொணர்ந்து வைத்த - அவ்விடத்து [அசோகவனி கையின் வாயிலில்] கொணர்ந்து வைக்கப்பட்ட, மாசேய் ஒளி தோரணத்து - மிக்க செங்நிறத்தையுடைய தோரணத்தின், உம்பர் மேலே (இருந்தபடியே), சேண் நெடு மீ உயர் விசும்பையும கடக்க - மிகநெடுந்தூரமாக மேலேயுயர்ந் துள்ள ஆகாசத்தையும் கடந்துசெல்லுமாறு, வீங்கினான் - உடல்பெருக்கப் பெற்றான் [பெருவடிவை கொண்டான் என்றபடி]; (எ - று.)

தோரணம் - அரசர் செல்லுமாறு இயற்றப்படுஞ் செய்வாயில். செம்மை ஒளி - செவ்வொளி. (உக)

கூ0.—அரக்கர் அனுமான்மீது படைவழங்குதல்.

[1]வீங்கிய வீரனை வியந்து கோக்கிய
[2]தீங்கிய லரக்கருந் திருகி ஞர்சினம்
வாகிய சிலையினர் வழங்கி ஞர்படை
யேங்கிய [3]சங்கின மிடித்த பேரிசை.

(இ - ன்) வீங்கிய வீரனை - (அவ்வாறு) பெருவடிவுகொண்ட அந்த மானை, வியந்து கோக்கிய - மருண்டு பார்த்த, தீங்கு இயல் அரக்கரும் - (பிறர்க்குத் தீமைசெயதலேயே (தம்முடைய) இயல்பாககொண்ட அரக்கர்களும், சினம் திருகினர் - கோபமிகுந்தவர்களாய்,—வாகிய சிலையினர் - வில்லை வளைத்து, படை வழங்கினர் - (அனுமான்மீது) அம்புகளைப் பிரயோகித்தார்கள்; (அப்பொழுது), சங்கு இனம் ஏங்கிய - சங்குகளின் கூட்டம் ஒலித்தன; பேரி இடித்த - முரசங்கள் பேரொலி செய்தன; (எ - று.)

வீரர்கட்கு உற்சாகம்மிகுதற்பொருட்டுச் சங்கம் முதலியவற்றைப் போர்க்களத்தில் முழங்குதல் மரபு. பி - ம்.—[1]தீங்குடையரக்கரும். [2]வாகினினி வாசிலை. [3]சங்கின்று. (கூ0)

கூக.—அப்படைகள் அனுமானை ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமை.

எறிந்தன செய்தன [1]ரெண்ணி றந்தன
பொறிந்தெழு படைக்கல மரக்கர் போக்கினர்
செறிந்தன மயிர்ப்புறந் தினவு [2]தீர்வுறச
சொறிந்தன வெனவிருந் தையன நாக்கினன்.

(இ - ன்.) அரகர் - ராக்ஷஸர்கள், எண் இறந்தன பொறித்து எழு படைகலம் - கணக்கிறந்த [மிகப்பல] வான அனற்பொறிகளைக்கக்கிக் கொண்டு எழுகின்ற ஆயுதங்களை, எறிந்தனர் எய்தனர் போக்கினர் - (அனுமான்மீது) எறிதலையும் எய்தலையுஞ் செய்பவராய்ச் செலுத்தினர்கள்; (அவை), மயிர்ப்புறம் செறிந்தன - (உடலின் மேற்புறத்திலுள்ள) மயிர்களின்மீது நெருங்கியனவாய், தினவு தீர்வுற சொரிந்தன என - தினவு தீரும்படி சொறிந்தாற்போன்றிருக்க, இருந்து - சுகமாக இருந்து, ஐயன் - அனுமான், நாக்கினன் - கணுறங்குபவன்போல (ஆனந்தத்தினால்) கண்மூடிக்கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

அனுமான்மீது அரகர் எறிந்த ஆயுதங்கள் அவனுக்கு ஊறுசெய்யமாட்டாமையன்றிக்கே, தினவுக்கு இதமாகச் சொறிந்தாற்போன்றிருக்க, அனுமான் அவ்வானந்தத்தாற் கண்மூடிக்கொண்டு இனிதாக இருந்தனனென்பதாம். இவ்விருப்பதைப் பெற வேண்டுமென்று முயல்பவற்கு அவ்விருப்பங் கைகூடாமையன்றியே அரிஷ்டமும் கூடுவதாகிய நதந்தீயின்மையணி இருத்தல் காண்க: இதனை, வடமலையா விஷமாலங்கார மென்பர். பி-ம்.—[1]எண்ணிறந்தனர் [2]தீர்தர. (கூக)

கூஉ.—அரக்கரையழிக்கமாறு இருப்புத்தூணை அனுமனிடஞ் சேர்தல்.

[1]உற்றுட னரக்கரு முருத்து டன்றனர்
செற்றுற நெருக்கினர் [2]செருக்கு சிந்தையார்

மற்றையர் வருப்பரி சிவரை வல்விரைந்
தெற்றுவ னெனச்வெழு வனுமன் னேந்திஞன்.

(இ - ன்.) அரகரும—, செருககு சிந்தையா - வீரசெருகலைக் கொண்ட மனமுடையவர்களாய்,—உடன் உறறு - ஒருசேரப் பொருந்தி, உருத்து - கோபித்து, உடனறனர - மாறுபட்டவர்களாய, செற்றற - அழியுமாறு (கருதி), நெருக்கினா - (அநுமானை) மோதினார்கள்; (அப்பொழுது), அனுமன்—,—'மற்றையர் வரும பரிசு - மற்றமுளள அரகரும் போசெய்ய வரும விதமாக, இவரை - இகஞுள்ள அரக்காகளை, வல் விரைந்து - மிக விரைவாக, எற்றுவன்-அடிதது அழிப்பேன்', என - என்று எண்ணி, எழு - (அகஇருந்தஇதாரு)இருப்புதறணை,எந்திஞன்-கையிலெடுத்துக் கொணடான்; (எ - று)—பி - ம்:—[1]உற்றுடன்றரக்கரு முருத்துடறறினா. [2]செருக்குஞ். [3]எழுந்தனும னெய்திஞன். (கூஉ)

கூக.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அனுமானதுபோரை விவரிக்கும்.

ஊக்கிய படைகளுஞ முருத்த வீரருந்
தாக்கிய பரிகளுஞ தடுத்த தேர்களுஞ
மேக்குயர் கொடியுடை மேக மாலேபோ
னூக்கிய கரிகளும் புரள நூக்கினான்.

(இ - ள்.) (அநுமான் அந்த ஏழுவகைகொண்டு),—ஊக்கிய - (அரககர்கள் தன்மீது) பிரயோகித்த, படைகளும் - ஆயுதங்களும், உருத்த வீரரும் - சினத்துவந்த வீராகளும், தாகிய பரிகளும் - தாகுமாறு வந்த குதிரைகளும, தடுதத தேர்களும் - (தன் விருப்பினபடி இருக்கவொட்டாமல்) தடையாய வந்த தேர்களும, மேக்கு உயர் கொடி உடை மேகம் மாலேபோல் நூக்கிய கரிகளும - (தம) மீது உயாகதிய கொடியையுடையனவும் மேகஙகளின் வரிசைபோனறனவுமான (தன்மீது) செலுத்தப்பட்ட யானைகளும், புரள - (மணமீது வீழ்ந்து) புரணடழியும்படி, நூகஞஞன்-அடித்துததளளினான். ()

யானையின்மீது கொடிவைக்கப்படுதல் மரபு கீழ்சசெய்யுளில் வந்த 'அனுமான்' என்பதே இசசெய்யுட்கும, மேலவரும் ஆறுசெய்யுள்களுக்கும் எழுவாயாம். (கூக)

கூச. வார்மதக் கரிகளின் கோடு வாஙகிமாத்
தேர்படப் புடைகுமத் தேரின் சில்லிபால
வீரரை யுருட்டுமவ வீரா வாளிறற்
றூருடைப புரவியைத் துணியத் தாகுமால்.

(இ - ள்.) வார மதம் கரிகளின் கோடு வாஙகி - பெருகுகிற மத நீரை யுடைய யானைகளின் தகுதததைப் பறிதது, (அவற்றைகொண்டு) மா தேர்பட புடைகுமும் - பெரியதேர்கள் சிதையும்படி மோதுவான்; அ தேரின் சில்லியாய் - (அஙஙனம தான் சிதைதத) தேர்களின் சகரத்தைகொண்டு, வீரரை உருட்டும - போர்வீராகளை உருண்டுவிழச்

செய்வான்; அ வீரர் வாளினால் - அவ்வாறு உருண்டுவிழுந்த அரக்கவீரரது கைகளைக்கொண்டு, தார் உடை புரவியை துணிய தாக்கும் - பின்னிணி மாலைபூண்ட குதிரைகளைத் துணிபட்டு விழும்படி வெட்டுவான்; (எ - து.) ஆல் - ஈற்றசை.

ஓழொன்பதாக கலியிற்போன்ற ஒற்றைமணிமாலையணியை இதிற் காண்க. (ஈச)

ஈடு. இரண்டுதே ரிரண்டு [1]கைத் தலத்து மேந்தினவே
[2]றிரண்டுமால் யானைபட் டுருள வெற்றுமா
லிரண்டுமால யானைகை யிரண்டி னேந்தினவே
றிரண்டுபா லிலும்வருப பரிபை யெற்றுமால.

(இ-ன்) இரண்டு தோ இரண்டு கைதலத்தும் ஏந்தி-இரண்டுதேர்களை (த் தனது) இரண்டு கைகளிலும் எடுத்துச்சாண்டு, வேறு இரண்டு மால் யானை பட்டு உருள எற்றும்-வேறான பெரிய இரண்டு யானைகள் இறந்து பட்டு உருளும்படி மோதுவான்; இரண்டு மால் யானை கை இரண்டின் ஏந்தி-இரண்டு பெரியயானைகளை (த் தனது) இரண்டுகைகளிலும் எடுத்துக் கொண்டு, வேறு இரண்டு பாலிலும் வரும பரியை எற்றும்-வேறுக இரண்டு பக்கங்களிலும் வருகிற குதிரைகளை மோதுவான்; (எ-று.)—ஆல்-அசைகள்.

இதுவும் - முன்னைய அணியே. பி ம்:—[1]கைத்தலமு மேந்த [2]இரண்டு பாலினும் வருக கரியை யெற்றி வேறு. (ஈடு)

ஈசு. மாயிரு நெடுவரை வாங்கி மண்ணினிட்
டாயிரந் தேர்பட வரைக்கு மாலழித்
தாயிரங் களிற்றையோர் மரத்தி னூடிடத்
[1]தேயெனு மாத்திரை யெற்றி முற்றுமால்.

(இ - ள்.) மா இரு நெடு வரை வாகி - மிகப்பெரிய கீண்ட மலை யொன்றைப் போதலெடுத்து (அதனைக்கொண்டு), ஆயிரம்தேர் பட - ஆயிரம் தேர்கள் அழியும்படி, அழிதது - நிகழ்ந்தது, மண்ணின் இட - பூமியின்மேல்வைத்து அரைத்துவிடுவான்; ஆயிரம் களிற்றை - ஆயிரம் யானைகளை, ஓர் மரத்தினால்-(அதனுள்ள) ஒருமரத்தைக்கொண்டு, எயெனும் மாத்திரை எற்றி அடித்து - ஒரு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள் தாக்கியடித்து, முற்றும் - உயிரொழியச செய்வான்; (எ - து.)—பி - ம்:—[1]எயெனுமாத் திரத்து. (ஈஎ)

ஈஎ. உதைக்கும்வெங் கரிகளை யுழக்குந் தேர்களை
[1]மிதிக்கும்வன் புரவியைத் தேய்க்கும் வீரரை
[2]யதுக்கும்வல் லெழுவினு ளரைக்கு [3]மண்ணிடைக்
குதிக்கும் [4]வன் றலையிடைக் கடிக்குங் குத்துமால்.

(இ - ள்.) உதைக்கும் வெங் கரிகளை - (பகைவர்தன்மீது) செலுத்து கின்ற கொடிய யானைகளை, உழக்கும் - கலக்குவான், தேர்களை மிதிக்கும் - (தன்காலினால்) மிதிப்பான்; வல் புரவியை - வலியகுதிரைகளை, தேய்க்கும் -

தேய்த்துவிடுவான்; வீரரை—, அதற்கும் வல் எழுவினால் மண்ணிடை அரைக்கும் - வலியழிக்கவல்ல வலிய இருப்புத்தூணினால் தரையிலிட்டு அரைப்பான்; வல தலையிடை குதிக்கும் - (யானை முதலியவற்றின்) வலிய தலைகளின்மேற் குதிப்பான; கடிக்கும் - கடிப்பான்; குத்தும் - குத்துவான்; (எ - து.)—பி - மீ:—[1]மதிக்கும மனபுரவியை. [2]மதிக்கும்வல்லெழுவினால். [3]மிணணிடை. [4]வன்றலைகளை, வானதலைகளை. சிலபிரதிகளில் ''விசையின்'' என்ற அதேதபாடலின்பின் இசசெய்யுளுள்ளது. (கூஎ)

நூஅ. விசையின்மான் றேர்களுங் களிறும் விட்டகன்
றிசையுமா காயமுஞ் [1]செறியச் சிந்துமாற்
குசைகொள்பாய் பரியொடுங் கொறற வேலொடும்
பிசையுமா லரக்கரைப் பெருங்க ரங்களால்.

(இ - ன்.) விசையின் மான் தேர்களும் - வேகததோகூடிய குதிரைகள்கட்டிய தேர்களேயும, களிறும் - யானைகளேயும, அகல் திசையும் - ஆகாயமும், செறிய - அகனற திககினிடஙகளும் ஆகாசமும நெருஙகுமபடி, விட்டு சிந்தும் - வீசியெறிவான்; குசை கொள பாய் பரியொடுமெ - (எறிவருவனவாகிய) கடிவாளததைக் கொணடு பாயந்துசெல்லுந் தன்மையுள்ள குதிரைகளுடனும், கொறறம் வேலொடுமெ - (கையாபிடித்த) வெற்றிபொருந்திய வேலாயுததுடனும, அரக்கரை - இராகசதவீராகளே, பெருங கரஙகளால் - தனது பெரிய கைகளினால, பிசையும் - பிசைந்துவிடுவான; (எ - று.)

கால்வகைச் சேனைகளுள யானைகளேயும் தேர்களேயும் வானததில் வீசியெறிந்தும், குதிரைகளேயும் வீரர்களேயும் கைகளினாற் பிசைந்தும் அழித்தனனென்க. அகல் + திசை=அகன்றிசை; வல்லினம்வர லகரம் னகரமாயிற்று: ''குறில்செறியா ல ன'' என்ற சூதிரதது 'பிற' என்ற மிகையால். பி-மீ:—[1]செதைய. (கூஅ)

கூகூ—இதுமுதல் நான்குகவிகளால்-முறையே, அநுமான் கடலில் வீழ்த்திய சதுரங்க வருணனை கூறப்படுகின்றது.

தீயுறு பொறியுடைச் செங்கண் வெங்கைமா
மீயுறத் தடக்கையால் வீரன் வீசுதோ
ரூய்பெருங் கொடியன கடலி னுழ்வன
பாயுடை நெடுங்[1]கலம் படுவ போன்றவே.

(இ - ன்.) உறு தீ பொறி உடை செஙகண் வெங் கை மா - மிகச நெருப்புப்பொறிகளேயுடைய சிவந்த கண்களைக்கொண்ட வெவ்விய யானைகள், வீரன் தட கையால் மீ உற வீசு தோறு - அநுமான் (தன்) பெரியகைகளைக்கொணடு ஆகாயததின்மீது பொருந்தும்படி வீசியெறியுந்தோறும், ஆய் பெருஙக கொடியன கடலின் ஆழ்வன - சிறந்த பெரிய கொடிகளேயுடையனவாகிக் கடலில் விழுபவை,—பாய் உடை நெடு

களம் பல பொன்ற - பாய்மரக்கலையுடைய பெரிய மரக்கலங்கள் கடலில் மூழ்குவனவற்றை யொத்திருந்தன; (எ - து.)

அநுமானால் ஆகாசத்தில் வீசியெறியப்பட்டுத் தம்மீதாகட்டிய கொடிகளோடு கடலில் வீழ்ந்து முழுகிவிடுகின்ற யானைகள் - அச்சேனையில் பாய்மரக்களோடு கடலில் அமிழும் மரக்கலங்களேப்போலு மென வருவித்தார்: தன்மைநீந்தற்றறி'பேற்றவரி. 'நீயுற' என்பதை செகஸ்ரீலோடும் 'பொறியுடை. என்பதைக் கைமமாலோடும் இயைத்து, பொறியுடை - செம்புள்ளிகளையுடைய எனினுமாம். கைம்மா என வாவேண்டுவது, செய்யுளின்பம் நோக்கி மகரமெய தொக்குவந்தது. பி - மீ.—[1]கலப்படிவம். (ஈக)

சுo. தாரொடு முருளொடுந் [1]தடக்கை யாற்றனி
வீரன்விட் டெறிந்தன கடலின் வீழ்வன
வாரியி னெழுஞ்சுடர்க் கடவுள் வானவன்
றேரினே நிகர்த்தன புரவித் தோகளே.

(இ - ள்.) தனி வீரன் - ஒப்பற்ற வீரனிய அநுமான்,—தட கையால் விட்டு எறிந்தன - (தனது) பெரிய கைகளால் வீசியெறியப்பட்டனவாகி, கடலின் வீழ்வன - கடலிற்சென்று விழுகின்றனவான, தாரொடும் உருளோடும் புரவி தேர்கள் - கிண்கிணிமாலையோடும் சக்கரத்தோடுங் கூடியனவாய்க் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள்,—வாரியின் எழும் - கடலில் உதிக்கின்ற, சுடர் கடவுள் வானவன் - ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியபகவானுடைய, தேரினே—, நிகர்த்தன - ஒத்தன; (எ - து)

கடலில் விழுதலிய தேர்கள் - கடலினின்று தோன்றுஞ் சூரியன் தேரை யொத்தன வென்க. வாரி - கடலுக்கு, இலக்கணை. பி - மீ:—[1]ஒருசனித். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் '-மீயுற" என்ற அடுத்த பாடலின்பின் உள்ளது.

சுக. மீயுற விண்ணிடை மூட்டி வீழ்வன
வாய்பெருந் திரைக்கட லழுவத் தாழ்வன
[1]வேவாய்வன புரவிவா யுதிரங் கால்வன
வாயிடை யெரியுடை வடவை போனறவே.

(இ - ள்.) (அநுமானால் வீசியெறியப்பட்டு), மீ உற விண்ணிடை மூட்டி - மேலேபொருந்தும்படி ஆகாசம்வரையிற்சென்று தடைப்பட்டு, வீழ்வன - அக்குகின்று கீழேவீழ்வனவும, ஆய் பெரு திரைகடல் அழுவதது ஆழ்வன - சிறந்தபெரிய அலைகளையுடைய கடற்பரப்பிலே அமிழ்வனவும, நுவ்வன - வலியொடுகையனவும், வாய் உதிரம் கால்வன - (தம்) வாயினின்று இரத்த மேரை வெளிசிந்துவனவுமான, புரவி - குதிரைகள், வாயிடை எரி உடை வடவை போன்ற - வாயிலே அக்கினியையுடைய வடவையென்னும் பெண்குதிரையை யொத்தன; (எ - து.)

வடவை யென்பது - மழை யாற்றுவென்னும் மூலியதற்குள் கடலில நீர் மிகாதபடி கடலினிடையேயிருந்து. அக்கினியுறிஞ்சுமாறு தன்

முகத்தில் அக்கினியைக்கொண்டதொரு பெண்குதிரை யென்று நூல்கள் கூறும். முகத்திற சென்னீரைக்கொண்டு கடலினிடையே விழுந்த குதிரை கட்கு - செந்தீயைத்தமமுகத்திறகொண்ட வடவையை உவமையாகக் குறித் தார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி - ம்.—[1]ஒய்வில. (சக)

சஉ. வரிந்துற வல்லிதிற் சுறறி வாலினுல
விரிந்துற வீசலிற கடலின் [1]வீழ்குநர்
திரிந்தனா செறிகயிற றரவி னுற்றிரி
யருந்திறன் மந்தர மனைய ராயினுர்.

(இ - ள்.) வாலினுல் - (அறுமானது) வாலினுல், வல்லிதின் சுறறி உற வரிந்து - பலமாகச்சுற்றி இறுகக்கட்டப்பட்டு, விரிந்து உற வீசலின் - வெகுதூரஞ் செல்லும்படி வீசியெறிதலினுல், கடலின் வீழ்குநர் திரிந்தனர் - சமுத்திரத்தில்விழுந்தவராய்ச் சுழல்கின்ற அரககவீராகள்,—கயிறு செறி அரவினுல் திரி அரு திறல் மந்தரம் அனையர் ஆயினுர் - கயிறுகப்பொருந்திய வாசுகியென்னும் நாகதினுலே சுழல்வதான மிகதிண்மையையுடைய மந்த ரமலையை யொப்பவராளுர்கள்; (எ - று.)

கடலில்விழுந்து சுழல்கிற அரக்கவீராகளு - பாற்கடலிற சுழன்றமந்த மலை உவமையாயிறறு; இதுவும் - முன்னைய அணியே. பி- ம்:—[1]வீழ்ந்தவர்.

சஎ —இரத்தப்பெருக்கின் வருணனை.

வீரன்வன் றடக்கையா லெடுத்து வீசிய
[1]ஞார்மதக களிற்றினிற் றேரின் வாசியின்
மூரிவெங் கடல்புகக் கடிது மூந்தின
வூரின்வெங் குருதியா [2]றிரைப்ப வோடின.

(இ - ள்.) ஊரின் வெம குருதி யாறு - விரைந்துசெல்லுதலையுடைய உவ்ணமான இரகதப்பெருக்குக்கள,—வீரன் வல் தட கையால் எடுத்து வீசிய - அறுமான் வலிய பெரியகைகளால் எடுத்துவீசியெறிந்த, வார் மதம் களிற்றினில் - ஒழுகுகின்ற மதநீரையுடைய யானைகளினும், தேரின் - தேர் களினும், வாசியின் - குதிரைகளினும். மூரிவெம் கடல் புக கடிது மூந்தின - வலிய அசசத்தருகிற கடலிலே சென்றுவிழும்படி மிகவுமவிரைந்தனவாய், இரைப்ப ஓடின - பேரொலியுடையனவாய் ஓடின; (எ - று)

அறுமான்வீசியெறிந்த யானைமுதலியன கடலிறசென்று வீழ்தற்கு முன்னே அவற்றின் இரத்தப்பெருக்குக்கள சென்று வீழ்ந்தன வென்றபடி. பி - ம்:—[1]வார்மதகரியினில் [2]ஈர்ப்பவோடின. (சுஉ)

சஅ —பிணந்தின்னுங் கழுகுகளின் வருணனை.

பிறைக்கடை யெயிற்றின பிலத்தின் வாயன
கறைப்புனல் பொறிகளோ டெரிழுங் கண்ணன

[1]வுறைத்தபு படையன வுதிர்ந்த யாக்கைகண்
மறைத்தன மகரமீதா ரணத்தை வாணுற.

(இ - ன்.) கடை பிறை எயிற்றன - வாயின் இருபுறத்தோரகளிலும் பிறைசசந்திரன்போன்ற பற்களையுடையனவும், பிலத்தின்வாயன - குகை போன்ற வாய்களையுடையனவும். கறை புனல் பொறிகளோடுயிழும் கணணன் - கறைபடிதன்மையுளள இரததனீரையும் நெருப்புப் பொறிகளையும வெளிவிடுகின்ற கணகளையுடையனவும், உறை தபு படையன - உறைகளினின்று நீகியெடுதத ஆயுதஙகள் பொதுதுக்கொள்ளப் பெற்றனவுமான, உதிர்ந்த யாக்கைகள் - உயிரொழிதது கீழ்விழுந்துள்ள பிணகுவியல்கள், வான் உற - ஆகாயதையளாவ, மகரதோரணத்தை - மகரத்தின் வடிவம அமைந்துள்ள அந்ததோரண வாயிலை, மறைததன-மூடிவிட்டன.

பிணங்கள் மிகவுந்திரணடிருந்ததனால், தோரணவாயிலை மறைததன வென்க; இதனால், பிணக்குவியலின் மிகுதியை விளகியவாறு. பி - ம் — [1]உறைப்புறுபடையின வுதிரயாக்கைகள். (சஎ)

சரி.—கவிக்கூற்று.

குன்றுள மரமுள குலங்கொள் பேரெழு
வொன்றல பலவுள வுயிருண் பாலுள
ணன்றினர் பலருள [1]ரையன் கையினிற்
பொன்றுவ தலலது புறத்துப் போவரோ.

(இ - ள.) (படைகலமாக உதவுமாறு), குன்று உள மரம் உளதலம் கொள்பேர் எழு ஒன்று அல பல உள - மலைகளும் மரஙகளும் சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய எழுகளும் என்றஇவை பலவாகவுளன; உயிர உணபான் உளன் - (இறந்த) உயிரைக்கொண்டுபோகுமாறு யமனும் நிதமாகவுள்ளான்; அன்றினர் பலாஉளர - கொனறுபோரசெய்யுமாறு அரக்கவீரர் பலரும் இருகின்றனர; (இப்படியிருப்பதனால்), ஐயன் கையினில் பொன்றுவது அல்லது - அறுமான்கையினால் (அவ்வரக்கர்) இறந்தொழிதலன்றி, புறத்து போவரோ-உயிர்தபபிச செலவாரோ? (செல்லா ரென்றபடி;) (எ-று.)

அரக்கவீரர் இறந்தொழிதற்கு வேணடியன யாவும் நிரம்பியிருத்தலால், அவர்கள் யாவரும் இறந்தொழிதலில் வியப்பில்லை யென்று தெரிவித்தவாறு. பி - ம்:—[1]கையன. (சஅ)

சசு.—அநுமான் அரக்கர் யாவரையும் அழித்தொழித்தல்.

முழுமுதற கண்ணுதன் முருகன் முதலைகம்
மழுவெனப் பொலிந்தொளிர் வயிர வான்றலி
யெழுவினிற் பொலங்கழ லரக்க ரீண்டிய
குழுவினைக் [1]களப்படக் கொன்று சீக்கினான்.

(இ - ன்.) (அநுமான்),—முழுமுதல் - முதல்மூர்த்தியினிற்சேர்ந்தவனாகிய, கண முதல் - (பெருப்புக) கணஙகளை யெலலாம் தன்றியிலேகொண்ட, முருகன்

தாதை - முருகக்கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபிரானது, கை மழுவென - கையிலேந்திய மழுவாயுதமபோல, பொலிந்து ஒளிர-மிகுது விளங்குகிற, வயிரம் - உறுதியான, வான் தனி எழுவினில - சிறந்த ஒப்பற்ற இருமபுதாணிலுல், பொலம் கழல அரக்கா ஈண்டிய குழுவினை - அழகிய வீரக்கழலையணிந்த அரக்கருடைய நெருங்கிய கூட்டத்தை, களம் பட கொன்று நீங்கினுன் - போர்க்களத்திலே இறந்து வீழுமாறு கொன்றொழித்தான்; (எ - று.)

அநுமான் சிவபெருமானது அமிசமாதலால், இவன்கைக்கொண்ட எழுவுகு - சிவபிரான் கையிற்கொண்ட மழு உவமையாதற்கு ஏறகும. பி - மீ:—[1]களிப்பட. (சசு)

வேறு.

சஎ.—தமது சேனைகளியாவும் அழிவுற பஞ்சசேனுபதிகள் தாமே போருமாறு அநுமானை நேருங்கி வருதல்.

உலந்தது தானையு வந்தன ருப்ப
ரலந்தலை யுற்றதவ் வாழியி லங்கை
[1]கலந்த தழுங்குர லின்கட லோதை
வலந்தரு தோளவ ரைவரும் வந்தார்.

(இ - ன்.) தானை உலந்தது - (பஞ்சசேனுபதிகளின்) சேனைமுழுவதும் அழிந்திட்டது; (அதுகண்டு), உம்பா உவந்தனா-(முன்பு இரக்கமும் அவலமும் தனைக்கும் எயதிய) தேவாகள் (அவை நீஙகி) மனமகிழ்ந்தாகள்; அ ஆழி இலஙகை - கடல்சூழந்த அல்லிலங்காநகரம், அலந்தலை உற்றது - குழப்பமடைந்தது; அழும் குரலின் கடல் ஓதை கலந்தது-(இலஙகையிலுள்ளாரது) அழுகுரலாகியகடலோசையானது எஙகும் பரவிற்று; (அப்போது), வலம தரு தோளவர் ஐவரும் - (இதுவரையில) வெற்றிபொருந்திய தோளையுடைய வராகிய பஞ்சசேனுபதிகளும், வந்தா - (அநுமான்மீது நெருஙகி) வந்தார்கள்; (எ - று)

அலந்தலையென்ற சொல் கலகக்மென்ற பொருளில் வருதலை "ஐய புழுதி யுடம்பினைந்திவள்பேசு மலந்தலையாய" என்ற இடத்தும காணுக. பி - மீ:—[1]கலந்ததழுங்குரல் கணடவாகின்ற. (சஎ)

சஅ.—அந்தப் பஞ்சசேனுபதிகள் அரிதிற்சென்று அநுமானை நேருங்கி அம்புமழை பொழிதல்.

[1]ஈர்த்தெழு செம்புன லெக்க ரிழுக்கத்
தேர்த்துணை யாழி யழுந்தினர் சென்ரு
ராத்தன ராயிர மாயிர மம்பாற்
றூர்த்தன ரஞ்சனை தோன்றலு நின்ரூன்.

(இ - ன்.) ஈர்த்தது எழு செம் புனல் எக்கா இழுக்க - (பிணக்குவியல்களை இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற இரத்த வெள்ளத்தினிடையே தன்னை மேலுகை (சக்கரவாகவேடத் தமமிடத்துப்) புதையச்செயய, தேர் [illegible] ஆழி அழுந்தினர சென்ரூர் - தேர்செல்வதற்கு உதவியாயுள்ள

தேர்ச்சக்கரங்கள் புதையப்பெற்றவர்களாய், (அதுமானே ஐவரும் கிட்டி), ஆர்த்தனர் - ஆரவாரஞ்செயது, ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பால் - பல ஆயிரக் கணக்கான அமபுகளினால், தார்த்தனர் - (அதுமான்உடல் முழுவதையும்) மறைததார்கள்; அஞ்சனை தோன்றலும் - அஞ்சனைதேவியின் குமாரனாகிய அதுமானும், நின்றனன்-(சலியாது) நின்றான்; (எ - று.) பி - ம்:—[1]ஆர்த்தழி.

கூடு.—அதுமான் சேனபதிகள்எய்த அம்புகளைநோகி, பின்பு ஒருத்தனுடைய தேர்ப்பொறியைச் சிதைத்தல்.

எய்த கடுங்கணை யாவையு மெய்தா
னொய்தக லும்படி கைகளி னாறுப்
பொய்தக டொன்று பொருகதி னெடுந்தேர்
செய்த கடும்பொறி யொன்று சிதைத்தான்.

(இ - ன்.) எய்த - (தன்மேற் பஞ்சசேனபதிகள்) பிரயோகித்த, கடுங் கணை யாவையும் - கொடிய அம்புகளெல்லாவற்றையும், எய்தானொய்து அகலும்படி - தன்மேறபடாமல் எளிதில் ஒழிந்துபோம்படி, கைகளின் நாறு- (தனது) கைகளிலுள்ள பிளசந்துவிட்டு, (பிறகு அதுமான்), நெடுந்தேர் - (பஞ்சசேனபதிகளுள் ஒருவனது) பெரிய தேரிலே,—பொய்து அகடு ஒன்று பொருந்தி - தூளாகப்பட்டு மத்தியில காட்டப்பட்டதாகிப் பொருந்தி, செய்த - செய்திருந்த, கடும்பொறி ஒன்று - விரைந்துசெல்லுதற்கு உரிய யந்திரமொன்றை, சிதைததான் - அழிததான்; (எ - று)

தன்மேற பஞ்சசேனபதிகள மிகுதியாகப்பொழிந்த அம்புமழையைத் தன்மேற் படாதபடி தன்கைகளிலேயே பிளசந்தொழிதது, பின்பு அதுமான் அந்தப்பஞ்சசேனபதிகளை யழிகக கருதி, அவர்களுள் ஒருவனது தேரின் இயந்திரதையச சிதைததன னென்பதாம. தேர்ப்பொறி - சக்கரம் எனக கொளளுதலு முண்டு. பஞ்சசேனபதிகள் அதுமானைச சூழ்ந்துகொண்டு பொருகையில், அவர்களுள் ஒருவனன தூர்தரனென்பவன அதுமானைத தாக்கிப் பேரொலிசெய்தவணணம் வானத்திலெழுந்து அவ்வதுமான்மீது அம்புமழைகளைப்பொழிய, அப்போது அதுமான் இடிவீழ்வதுபோல அத்தத் தேரில் தாவிகருதிதகக் குதிரை முதலியவற்றை யழிக்க, அத்தத்தேரி னின்று உயிர்கேகியவனைப்போல தூர்தரன் நிலதில் விழுந்திட்டா னென்று முதனூலிற் கூறியுள்ளது. (கூ)

ரூ.—இதுவும், அடுத்த கவியும்-அதுமான் தூர்தரனென்ற சேனபதியோடு பொருது அவனையழித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

உற்றுறு தேர்சிதை யாமு னுயர்ந்தான்
முற்றின வீரனை வானின் முனிந்தான்
பொற்றிர ணீளெழு வெய்ன்று பொறுத்தா
னெற்றின னஃதவன் விலலினி னேற்றான்.

(இ - ள்.) உற்ற உறு தேர் சிதையா மூன் - ஓடிக்கொண்டேயிருந்த (தனது) தேர் அழிவதற்குமுன்னமே, [அழிந்தவுடனே மிகவிரைவில],—உயர்ந்தான் - (அதனிறினின்று) வானத்திற் கிளம்பினவனுமிய, மூற்றின வீரனை - சிறந்த வீரனுமிய அந்தத்தூர்த்தரனென்ற அரக்கனை,—(அநுமான்),—வானில் முனிந்தான் - வானத்திலிருக்கும்போதே (அவன்மீது) கோபங்கொண்டு, பொன் திரள் வீள் எழு ஒன்று பொறுத்தான்-கரும்பொன்னால் [இரும்பினால்] இயன்ற திரண்ட நீண்ட தூணொன்றைத் தான் தாங்கினவனுய், எறிநின - அடித்தான்; அஃது - அந்த இருப்புத்தூணை, அவன் - அவ்வரக்கன், வில்லினின் எற்றுன் - (தன்) வில்லினால் எதிர்த்தடித்தாக்கினன்; (எ - று.—மூற்றின வீரனை - அநுமானை என்றுகொண்டு உரைக்கவும் இடமுண்டு. (இo)

நக. மூறிந்தது மூரினி லம்மூறி யேகொ
டெறிந்த வரக்கனோ வெற்பை யெடுத்தா
னறிந்த மனத்தவ [1]னவவெழு வேகொ
டெறிந்த வரக்கனை யின்னுயி ருண்டான்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது,) மூரி வில் - (எழுவை யெதிரத்த அரக்கனுடைய) வலிய வில்லானது, மூறிந்தது - (அவ்வெழுவினால் தாக்கப்பட்டு) முறிந்திட்டது; எறிந்த அரகன் - (அநுமானால்) தாகக்கப்பட்ட தூர்த்தரனென்ற அந்த அரக்கன்,—அ மூறியே கொடு - (தனதுவில்) முறிந்த அந்தக காரணத்தினால், (போர் செய்யும்படி), ஓர் வெற்பை எடுத்தான்-(அப்போது) ஒருமலையை யெடுத்து (அநுமான்மீது) எறிந்தான்; அறிந்த மனத்தவன் - (போர்த்தொழிலை) அறிந்தமனத்தையுடையவனன அந்த அநுமான்,—அ எழுவே கொடு - (தனதுகையிற்கொண்டிருந்த) அந்த இருப்புத்தூணைகொண்டே, எறிந்த அரக்கனை - (தன்மீது மலையை) வீசியெறிந்த அந்தத் தூர்த்தரனென்ற அரக்கனை, இன் உயிர் உண்டான்-கொன்றான்; (எ-று.)—பி - ம்:—[1] அதவெழுகொண்டு. (இக)

இ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - மற்றைநான்கு சேனபதிகளும் அநுமானும் பொருதமையைக் கூறும்.

ஒழிந்தவர் நால்வரு மூழி யுருத்த
கொழுந்துறு [1]தீயென வெஞ்சின [2]கோலாப்
பொழிந்தனர் வாளி புகைந்தன கண்கள்
விழுந்தன [3]சோரியவ் வீரன் மணித்தேர்.

(இ - ன்,) ஒழிந்தவர் நால்வரும - (தூர்த்தரனை) யொழிந்த மற்று நான்கு சேனபதிகளும்—ஊழி - கறபாந்தகாலத்தில், உருத்த - உக்கிரங்கொண்டு வெளிகிளம்பின, கொழுந்து உறு தீ என - ஜ்வாலைபொருந்திய நெருப்புப்போல (சிறி), வெஞ் சின கோலா - கொடிய (தமது) விற்களை வளைத்து, வாளி பொழிந்தனர் - அம்புகளை (அநுமான்மீது) சொரிந்தார்கள்; கண்கள் புகைந்தன - (அவ்வரக்கருடைய) கணைகள்

கோபத்தினுல்) புஜகூடம் சுக்கின; அ வீரன் மணி தோன் - அழகிய வீர னுடைய அனுமானது அழகிய தோள்களிலிருந்து, சோரி விழுந்தன - இரத் தம் ஒழுகலாயின; (எ - து.)—பி - மீ:—[1]நீயென வெய்துற. [2]கோட்பர், கோவாப். [3]சோரிகன். (இஉ)

ருகூ. ஆயிடை வீரனு முள்ள மழுன்ருன்
மாய வரக்கர் வலத்தை யுணர்ந்தான்
மீயெரி [1]யுய்ப்பதொர் கற்செல விட்டான்
றியவ ரச்சிலை யைப்பொடி செய்தார்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்போது, வீரனும் - அநுமானும், உள்ளம் அழன்ருன் - மனங்கொதித்தவனுய,—மாயம அரக்கர் வலதை உணர்ந் தான் - வஞ்சனையையுடைய அரக்கரது வலிமையை யறிந்து, எரி மீ உய்ப் பது ஓர் கல் செல விட்டான் - நெருப்பை மேலே உமிழ்வதான ஒருகற் பாறையை (அவர்கள்மீது தாக்குமாறு) வீசிவிட்டான்; தீயவர் - கொடிய அச் சேனுபதிகள், அ சிலையை பொடி செய்தார் - அக்கல்லை சீருக்கிவிட் டார்கள்; (எ - து.)—பி - மீ:—[1]ஒப்பதொர. (ருகூ)

ருச.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - அநுமான் அவர்களுள் ஒருவனை அழித்தமையைக் கூறும்.

தொடுத்த தொடுத்த சரங்க டுரந்த
[1]வடுத்தகன் மார்பி [2]னழுந்தி யகன்ற
மிடற்றெழு லான்விசி [3]தேரொடு நொய்தி
னெடுத்தொரு வன்றனை விண்ணி னெறிந்தான்.

(இ - ள்.) தொடுத்த தொடுத்த சரங்கள் - (அவ்வரக்கர்கள் மேன்மேல் வில்லில்) தொடுத்துவிட்ட அம்புகள், துரந்த - (அதைருசின்று) வெளிப்பட் டனவாய், அகல் மார்பின் அடுத்த அழுந்தி அகன்ற - (அனுமானது) பரந்த மார்பிலே பொருந்தித்தைத்து அப்பாறசென்றன; (அப்போது), மிடல் தொழிலான் - லலிமையுடனே போர்த்தொழில்செய்கின்ற அநுமான்,— ஒருவன்தனை - (நான்குசேனுபதியருள்) ஒருவனை, விசி தேரொடு கொய்தின் எடுத்து-(அவன்) செலுத்திவந்த தேருடனே விரைவாகவெடுத்து, விண்ணின் எறிந்தான் - ஆகாயத்தில் வீசினன்; (எ - து.)

அநுமானுல் வீசி யெறியப்பட்டவன், விரூபாட்ச னென்னலும். பி - மீ:—[1]அடுத்தன. [2]அழுந்தியனன்ற, அழுந்தவனன்ற. [3]தேரொடுமெய்தி.

ருஉ [1]ஏய்க்கெழு தேரிமிழ் விண்ணினை யெல்லா
நீக்கிய தோடி நிமிர்ந்தது வேக
மோய்ந்தது வீழ்வதன் முன்னுயர் பாரிற்
பாய்ந்தவன் மேலுடன் மாருதி பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஏய்க்கு எழு தேர் - (அநுமானுல்) எடுத்து எறியப்பட்ட அத்தத்தேரானது, இமிழ் விண்ணினை எல்லாம் - ஒலியைக்குணமாகக் கொண்ட ஆகாசத்தினிடம் முழுவதிலும், ஒடி சேறிய தை - விரைந்துசென்ற

காஞ்சி, சிமிழ்க்கும் வேகம் ஏயந்தது வீழ்ந்தன் மூன் - (தனது மிகுந்தான பீகை ஆயுதம் போய், கீழ் வீழ்ந்த முகுமுணை மம உயாபாரில பாயதனன் மேல - சிறதபூமியிமேல குதிக்கவலுகிய அந்தவிரூபாட்சனைன அரக்கன் மேல, உடன் உடமேன, மாருதி அநுமான, பாயதான்—; (எ - று.)

ஆகாசம சப்தததைக குணமாகக்கொணட தென நூல்கள் கூறுதலால், 'இமிழ்விண' எனறது. பி - ம்:—[1]ஏயந்தெழுதேருமவ்விண்ணிலையெல்லாம.

நகூ. [1]மதித்த களிறறினின் வாளரி யேறு
[2]கதித்தது பாய்வது போற்கதி கொண்டு
[3]குதித்தனன் மால்வரை மேனி குழம்ப
மிதித்தனன் வெஞ்சின வீரருள் வீரன்.

(இ - ள்.) மதித்த களிறறினில் மதகொணட ஆனையினமேல், வான் அரி ஏறு கதிதது பாய்வது போல - கொடிய ஆணசிஙகம் வேகக கொண்டு பாய்வதுபோல,—வெஞ் சினம வீரருள் வீரன் - கொடுகோப முன்ன வீராதிவீரனிய அநுமான், கதி கொணடு குதிததனன் - விரைவாக அந்தவிரூபாட்சனமேற் குதித்தவனுய், மால் வரைமேனி குழமப மிதித் தனன் - பெரியமலபோன்ற (அவ்வரகனுடைய) உடம்பு சிதைந்து இரத தவகுழம்பும்படி துவைததுகொன்றிட்டான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]மதத்த. [2]கதிர்த்தது. [3]குதிததவன்மால்வரைத்தோள்கள். (நகூ)

நஎ.—இதுமுதல் மூறுகவிகள் - அநுமான் மீண்டும் இரண்டு சேனபதிகளைப் போர்செய்து தொலைத்தலைக் கூறும்.

மூண்ட [1]னினைத்தவா மூவர் முனிந்தார்
தூண்டிய தேரர் சரங்க டுரந்தார்
[2]வேண்டிய வெஞ்சமம் வேறு விளைப்பார்
[3]யாண்டினி யேகுதி யென்றெதிர் சென்றார்.

(இ - ள்.) மூணட னினைததவர் மூவர் - கோபம்மூணட மூன்றுசேனபதி கள், முனிந்தார் - கோபகொண்டு, தூணடிய தேரர் - (தமது) தேரைச் செலுததினவர்களாய், சரஙகள் துரந்தார - (அநுமான்மீது) அம்புகளைத் தொடுத்தவராகளாய், வேண்டிய வெம் சமம் வேறு விளைப்பார - (தாங்கள) விரும்பிய கொடியபோரை வேறுக [புதிதாக] மீண்டுஞ் செயயதொடங்கிய வராகளாய், இனி யாண்டு எருதி எனற - 'இப்போது நீ எ, கு ஓடப்பார்க் கிறாய?' எனறு சொலலிக்கொணடே, எதிர்சென்றார் - (அநுமானை) எதிர்த் துச சென்றாகள; (எ - று.)—இமமூவர பெயர் - மூறறே , யூபாட்சன, ப்ரகஸன், பாஸகாணன என்பது. பி - ம:—[1]சினததினர். [2]வேண்டினர. [3]யாண்டுனியேகுவது, எண்டிஞரிதேகுவது. (நஎ)

இஅ. திரண்டுயர் தோளினோ டஞ்சனை சென்க
[1]மரண்டரு விண்ணுறை வார்களு மஞ்ச
மூரண்டரு தேரவை யாண்டொரு மூன்றி
னிரண்டை [2]யிரண்டுகை யிற்கொ டெழுந்தான்.

(இ - ன்.) திரண்டு உயர் தோள் இனோ அஞ்சனை சென்கம் - பருத்து உயர்ந்த இரண்டுதோள்களையுடைய ஆஞ்சனேயன், அரண் தரு விண் உறை வார்களும் அஞ்ச - காவலையுடைய தேவலோகத்தில்வாழ்பவரான தேவர்களும் அஞ்சும்படி, மூரண்தரு - (தன்னோடு) மாறுபட்ட, தேர் அவை ஒரு மூன்றின் - மூன்று தேர்களுக்குளளே, இரண்டை - இரண்டுதேர்களை, ஆண்டு - அப்போது, இரண்டு கையில் கொடு எழுந்தான - (தனது) இரண்டு கைகளிலே யெடுத்துகொண்டு இளையபிரான்; (எ - து.)

இரண்டுதேர்களையும் இரண்டுகழுதகாயபோல மிகஇலேசாகத் தன் இரு கைகளிலும் கொண்டு அநுமான் எழுந்தன னென்க. இனி, போரின் கொடுமையைக் கண்டு தேவர்கள அஞ்சினு ரென்னலுமாம். பி ம்:—[1]மருண்டு விசும்புறைவோர்களுமஞ்ச. [2]இரண்டும். (இஅ)

இக. தூங்கிய பாய்பரி சூத ருலைந்தார்
வீங்கிய தோளவர் விண்ணின் விசைத்தார்
ராங்கது கண்டவர் போயக லாமு
[1]னேங்கிய மாருதி யொல்லையி னுற்றான்.

(இ - ன்.) (அப்படி அநுமான் எழுந்தவிசையினால்),—தூங்கிய பாய் பரி சூதர் - (அததேர்களிற) கட்டப்பட்டுளள பாய்ந்துசெல்லுக குதிரைகளும் பாகர்களும், உலைதார - உயிரொழிந்தார்கள்; வீங்கிய தோளவர் - பருத்த தோள்களையுடைய அவ்வரக்கசேனபதிகள் இருவரும், விண்ணின் விசைத்தார் (அததேரினின்று) ஆகாயத்தில விரைந்துசென்றார்கள்; ஆங்கு - அப்போது, அது கண்டு - அவ்வாகய வானத்திறசெலவையுங் கண்டு, அவர் போய் அகலாமுன - அவ்வரக்கர்கள் (வானத்திறசென்று) மறைந்து நீங்குவதற்கு முன்னமே, ஏகிய மாருதி - பெருவடிவுபடைத்த அநுமான், ஒல்லையின் உறுறான் - விரைவில (அவ்வாகாசசெனறு) கிட்டினான்; (எ - து.)

பரிஞ்ச ருலைந்தார் - அஃறிணையும் உயர்திணையும் விரவி, நெறிப்பிறழ் உயர்திணைமுடிபைக் கொண்ட தன்மைவழுவமைதி. பி-ம்:—[1]ஒலையினன்மாருதி.

கூ0. கானிமிர் வெஞ்சிலை கையி னிறுத்தா
னனைவர் தூணியு [1]மம்பு மறுத்தா
னேனைய வெம்படை யில்லவ ரெஞ்சார்
வானிடை நிறுயர் மல்லின் மலைந்தார்.

(இ - ன்.) (சென்றகிட்டின அநுமான),—கால் நிமிர் வெம் சிலை கையின் இறுத்தான - ரீணடகழுதையுடைய கொடியவிற்களைக் கையிலுள் முறித்தான; (அனறியும), ஆனவா தூணியும் அம்பும அறுத்தான் - அவ்வரக் கருடைய அமபறுத்தூணிகளையும அமபுகளையும் சின்னபின்னப்படுத்தினான்;

ஏனைய வெம் படை இல்லவர் - மற்றும் வேறே ஒரு ஆயுதமும் இல்லாதவ ரான அவ்வரக்கரிருவரும்,—எஞ்சார் - பின்வாங்காதவராளாய், வானிடை நின்று - ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டே, உயர்மல்லின் மலைந்தார் - சிறந்த மற்போரினால் (அநுமானோடு) பொருதாகள்; (எ - று.)

ஆயுதமெகொண்டுபொருதற்குத் தமமிடத்துள்ள படைகள்யாவும் அநுமா னால்தொலைக்கப்பட்டதனால் அவ்வரக்காகள அநுமானோடு மற்போ பொரலா யின ரென்க. பி - ம்:—[1]வாளுமைததான். (சுo)

சுக. வெள்ளை யெயிற்றர் கறுத்துயர் மெய்யர்
பிள்ள விரித்த பிலப்பெரு வாயா
கொள்ள வுருததடா கோளர வொத்தா
ரொள்ளிகல் வீர னருக்கனை யொத்தான்.

(இ - ன்.) வெள்ளை யெயிற்றர் - வெணமையான பற்களையுடையவா களும், கறுத்து உயர் மெய்யா - கறுதது உயாந்த உடம்பையுடையவர்களும், பிளவிரிதத பிலம பெரு வாயா - விரியும்படிதிறநத குகைபோன்ற பெரிய வாயையுடையவராளுமான அவ்வரககளிருவரும்,—கொள்ள உருதது அடா கோள் அரவு - உட்கொள்ளும்படி [க்ரஹிக்குமபடி] கோபித்துவெருகுகின்ற வலிய இராகுகேதுக்களென்னும் பாம்புகளை, ஒததா—; ஒள இகல் வீரன் - மிக்கபராக்கிரமதததையுடைய வீரனாகிய அநுமான், அருகனை ஒத்தான் - சூரி யனைப் போன்றான்; (எ - று.)

முதலில் இராகுகேதுகளால் சூரியன் விழுங்கப்படுவதுபோலத் தோன் றினாலும பிறகு உட்கொள்ளப்படாமல ஒளியோடுவிளஙகுவதுபோல, முத லில் இவ்வரக்கரிருவரால் அநுமான் தாகப்பட்டானும், உடனே, அவர்களை வென்று விளஙகுவ னெனபது கருதது மேறசெய்யுளில் இவ்விவரஙகாணக. வெள்ளையெயிறறா கறுத்துயர் மெயயா - முரணுடைமை. (சுக)

சுஉ. தாமபெனு வாலின் வரிந்துயர் தாளோ
டேம்ப[1]லி லாரிரு தோள்க ளிறுத்தான்
பாம்பென வீங்கினர் பட்டனர் வீழ்ந்தா
ராம்ப னெடும்பகை [2]போலபவ னின்றான்.

(இ - ன்.) தாமபு என - கயிறுபோல, வாலின் - (தனது) வாலினா லே, வரிந்து - கட்டி, ஏம்பல் இலார் - சிறிதும சலியாதுபோசெய்த அவ்வரக்கவீரருடைய, உயா தாளோடு இரு தோளகள - நீணடகால் களையும் தோள்களையும், இறுததான் - (அநுமான்) முறிதததான்; (அவ் வரக்கரிருவர்களும்), பாமபு என வீஙகினா - (சூரியனைகவிரஙகின்ற இராகுகேதுக்களென்னும) பாமபுகள (வீஙகுவது) போல (அநுமானை) வீஙகி, பட்டனர் வீழ்ந்தார் - இறந்து வீழ்நதார்கள்; ஆமபல் நெடுமை

பகை போல்பவன் - ஆம்பலென்னும் கீர்ப்பூவுக்குப்பகைவனான சூரியனை யொத்த அநுமான், சின்றான் - (தான் யாதொரு தடையும் இன்றி) விளங்கி நின்றான்; (எ - று.) பி-ம்:—[1] இலா. [2]போல்வன். (கூட)

கூக.—எஞ்சிய சேனபதியையும் அநுமான் ஒழித்தல்.

[1]நின்றனை னேகினை யின்றது கண்டான்
குன்றிடை வாவுறு கோளரி போல
மின்றிரி வன்றலை மீதுகு கிக்கான்
பொன்றிய வன்புவி தேரொடு புக்கான்.

(இ - ள்.) எனையன் நின்றனன் - ஐவரில் மற்றொருவனாகிய சேனபதி எதிர்த்து நின்றான்; நின்றது - (அவ்வாறு தனியே) எதிர்த்து நின்றதை, கண்டான் - கண்டவனாகிய அநுமான்—குன்றிடை வாவுறு கோளரி போல - மலையின்மேல் தாவிப்பாய்கிற வலிய சிங்கமைப்போல, மின் திரிவன் தலைமீது - ஒளிவீசுகின்ற (அவ்வரக்கனது) வலிய தலையின்மேல், குதித்தான்—; அவன் - அவ்வரக்கன், பொன்றி - இறந்து, புவி - பூமியில், தேரொடு புக்கான் - தேரோடு அழுந்தி இறந்திட்டான்; (எ - று.)

இவ்வரக்கன்பெயர் பாசகாண னென்னலாம் அநுமான் தன்னோடு எதிர்த்து நின்ற பாசகர்ணனென்ற அரக்கன்தலைமீது குதிக்க, அவ்விசையி னால் அவ்வரக்கன் தரையில் தேரோடு புதைந்து அழிந்தனனென்றவாறு. பி - ம்:—[1]நின்றவன். (கூட)

வேறு

கூச.—கவிக்கூற்று: பஞ்சசேனபதிகள் அநுமானால் இறந்ததைப்பற்றிய வருணனை.

வஞ்சமும் களவும வெஃகி வழியலா வழிமே லோடி
நஞ்சினும் கொடிய ராகி நலை செயற் குரிய நீரார்
[1]வெஞ்சின வரக்க ரைவ ரொருவனே [2]வெல்லப் பட்டா
ரஞ்செனும் புலன்க ளொத்தா ரவனுநல் லறிவை யொத்தான்.

(இ - ள.) வஞ்சமும களவும வெஃகி - வஞ்சனையையும களவுதொழி லையும் விரும்பி, வழி அலா வழிமேல் ஓடி - நீதியில்லாத நீசவழியிற் சென்று, நஞ்சினும் கொடியர் ஆகி - விஷத்தினும் கொடுமையையுடையவர்க ளாய், நலை செயற்கு உரிய நீரார் - (பிறர்க்குத) தீங்குசெய்தலையே உரிய குணமாகக்கொண்ட தன்மையுடையவர்களாய், வெல்லப்பட்டார் - (அநுமா னால்) வெல்லப்பட்டவரான, வெம் சினம் அரக்கர் ஐவர் - கொடுங்கோபமுடைய அரக்கராகிய பஞ்சசேனபதிகள், அஞ்சு எனும் புலன்கள் ஒத்தார் - பஞ்சேந் திரியங்களைப் போன்றார்கள்; ஒருவனே அவனும் - தனிவீரனும் [illegible] ரையும் வென்ற) அநுமானும், நல் அறிவை ஒத்தான் - [illegible] அறிவைப் போன்றான்; (எ - று.)

பெருவீரனால்த்தனிப்பட்டவனான அநுமான் பிரமனாலுவரால் வெல் லுதற்கரிய பஞ்சசேனபதிகளை வென்றதற்கு, நீவாழ்நாளையே செல்லும்

தன்மையனவாய் அடக்கமுடியாத டஞ்சேந்திரியங்களையும் எளிதில் வெல்லுக் தத்துவவுணர்ச்சியை உவமை கூறினர். புலன் - பொறிகளு, இலக் கணை. பி-ம்:—[1]பைஙகழல். [2]வெல்லப்பட்ட. [3]ஐமபெரும்பூத மொத்தாளுமை னல்லறிவையொதான். (கூச)

கூடு.—அரக்கர்யாவரும் போரில் இறந்தொழிந்ததைக் காவலாளர்யாவரும் காணுதல்.

நெய்தலை யுற்ற வேற்கை நிருதரச் செருவி னேர்ந்தா
ருயதலை யுற்று மீண்டா ரொருவரு மிலலையுள்ளார்
கைதலைப் பூசல் பொங்கக கடுகினா கால னுடகு
மைவரு முலகுத தன்மை யனைவரு மமையக் கண்டார்.

(இ - ன்) உள்ளா அனைவரும - அந்தச்சோலையிற காவலாகவுள்ளவர் கள்யாவரும்,—அ செருவில் - அத்தப்போரில், நேர்ந்தார் - (போர்செயயும் படி) வந்தவர்களாய், நெய் தலைஉறற வேல் கை நிருதர் - நெய்யை மூனை யிலே பூசப்பெற்ற வேலாயுததைத கையிலேநதிய அரக்காகளில், உய்தலை உற்று - உயிர் பிழைத்தலைப பொருந்தி, மீண்டார் திரும்பி (ஊர்கு)சசென்ற வர்கள், ஒருவரும் இல்லை - ஒருவரு மில்லையாகி, கைதலை பூசல்பொங்க கடு கினர் - அணிவகுப்பில் பேராரவாரமமிகுமபடி விரைநதுபோர்கு வந்தவர்க ளாகிய, காலன உட்கும் ஐவரும - யமனும் அஞ்சுமபடி கொடுத்தன்மை யுடைய பஞ்சசேனைபதிகளும், உலந்த தனமை - அழிந்துபோனதை, அமைய கணடா - பிரதியட்சமாகப் பார்த்தார்கள; (எ - று.)

பொழிலுகுக்காவலாளிகளாயிருந்தவர்கள் போர்க்குவந்த பஞ்சசேனை பதிகள் தமது துணைப்படையுடனே யாவரும் இறந்துபோனதைப் பிரத் தியட்சமாகக்கண்டன ரென்க எதுகைநயம்நோகஇ'கைதலை' என இயல்பா யிற்று: கை படைவகுப்பு. இசசெய்யுட்கு வேறுவகையாகப் பொருள் கூறுவது பொருத்தமாயிற கொள்க. (கூடு)

கூசு —இதுவும், அடுத்த கவியும் - பஞ்சசேனைபதிகள் சேனையோடு ஒழிந்ததைச் சோலைகாப்போர் இராவணனிடத்துத் தெரிவித்தல்.

இறுக்குறு [1]மின்னே நம்மை யிக்குரங் கென்ன வேங்கி
மறுக்குறு கின்ற நெஞ்சின் மாதரை வ்வது நோக்கி
யுறுக்குறு சொல்லா னூழிற தீயென வுலக மேழுஞ்
சுறுக்கொள சோக்கு வான்றன் செவித்தொலை தீயச் சொன்னர்.

(இ ன.) (யாவரும இறநததைத கணகூடாகக் கணட காவலாளி கள்),—'இ குரஙகு இத்தகைபராகுமானது, (நாம இதகுதானே இருக தால்), நமமை இன்னே இறுக்குறும் - நம்மையும் இப்பொழுதே மூறித் துகொன்றுவிடும்', என்ன - என்று கருதுதலால், ஏகி - ஏகுக கொணடு, (அவ்விடததைவிட்டு இராவணனுள்ள இடதறிற்குச சென்று),—மறுக்குறுகின்ற நெஞ்சின் மாதரை - (சீதையினிடத்துள்ள காத வால தம்மைக்கணெணெதிதுபபாராம லிருப்பதுபறறிக) உலகமை

கொண்ட மனத்தையுடைய மாதர்களே, வைது கோக்கி - நிட்டியவண்ணம் பார்த்து உறுகுறு சொல்லான் - கடுஞ்சொற்கூறுபகலுய், ஊழி தீ என உலகம எழுமை சுறுகொள கோக்குவான்தன் சுகற்பாத்தகாலது அகினி போல உலகமேழும் தீத்துபோம்படி கடுமபார்வையபார்த்துக் கொண்டிருப்பவ னுகிய இராவணனது, செவி தொனை-காதுகளின் துவாரங்கள், நீய - நீது போம்படி [கர்ணகடோமாக], சொன்னர் - (பஞ்சசேனபதிக ளிறந்ததைத்) கூறலானுர்கள்;(எ - று.)—இதன் விவரதனை அடுத்த செய்யுளிற் காண்க.

பொழிலிறுதல் இகுகராவதை முதலியவற்றை இராவணனிடதுக் கூறியதுபோலவே பருவததேவதைகள், பஞ்சசேனபதிகள் இறந்ததையும் கூறலானுர்க ளென்க. எழுவாய, வருவித்துரைக்க. 'மறக்குறின் ..... நோககுவான்' என்ற தொடர் - இராவணனைக் காட்டும். பருவததேவர் அது மானிடதது அஞ்சியமையைக காட்டும். முதலடியில் - 'இறகுறுமின்னே நம்மைக்குரகுகொணிரகியேகெ' என்றும் பாடமுண்டு. 'உறுக்குற சொல் லர' என்றபாடம்கொணடு, சில அரக்கா என்ற எழுவாய் வருவித்து—'சமயம இப்போதே இகுகராகு கொன்றுவிடுமென்று மனமிறுகி எகுகித துங்கெகின்ற ராகுவஸ்ரீகளைப் பார்த்துக கோபிக்து அதட்டிஞ் சொல்லராய் வைது விட்டு, சில அரகர்கள் ஓடிவந்து, ஊழிதீயைப்போல எழுவகைப்பட்ட உலகங்களும் எரியும்படி உகுரதிருஷ்டியாகப்பார்ததுக்கொணடு கோபமே ஒருவடிவமெடுததாற்போலிருந்த இராவணனுடையசெவிதொனைகள்வெந்து நீயுமபடி பஞ்சசேனபதிகள் இறந்த செய்தியைக சொல்லதகலைப்பட்டார்கள்' என்று உரைகூறுவாருமுளர்; அவ்வகைப்பாடம் பொருத்தமாயிற் கொள்க. பி - ப்:—[1]அன்றே (கக)

கூள. [1]தானைபு மூலந்த தைவர் தலைவருஞ் சமைந்தார் தாக்கப்
[2]போனபின் மீள்வேம யாமே யதுவும்போர் புரிகி லாமை
வானையும் வென்று ளோரை வல்லியின் மடிய நூறி
யேனைய ரின்மை சோம்பி யிருந்ததக் குரங்கு மென்றார்.

(இ - ன்.) தாக்க - (அத்தக்குரகு) தாக்கியதனால், தானையும் உலந்தது-சேனையும அழிந்தது; ஐவர் தலைவரும - பஞ்சசேனபதிகளும, சமைந்தார் - இறந்தொழிந்தார்கள்; போன பின் - இவ்வாறுணபிறகு, மீள்வேம் - (அகுகின்று) மீண்டுவக்தோமும், யாமே - (அசோலைக்குக் காவலாளிகளான) நாங்களே; அதுவும - அவ்வாறு நாஙகள் உயிர் தப்பியதும், போர் புரிகிலாமை - (அகுகுரகு எகுகளிடம்வந்து) போர புரியாமையினுலேயாகும; (இபபோது), அ குரகுகும - அந்தக்குரகுகோ வென்றால், வானையும வென்று உளோரை வலியில மடிய நூறி-ஆகாயததிலுள்ளதேவகளையும ஜயித்தவரான பஞ்ச சேனபதிகளையும வீரரைவாக உயிரொழியும்படிகொனறு, எனையர் இன்மை - (தன்னைபோ) லாசெயபவர் எவரும்இல்லாமையால், சோமபி இருந்தது-செய்

தொழிவில்லாமல் சோம்பல்கொண்டு இருகின்றது, என்ரூ - என்று செய்தி தெரிவித்தார்கள்; (எ - று.)—பி - மீ:—[3]தானையுமூலந்தானையா. [2]போனபி ஜேடியாருமெய்தும.என்ரூர் என்ற மூற்றுகு எழுவாய் வருவித்து உரைக்க.

பஞ்சசேனைபதிகள் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

பதினோராவது

அட்சகுமாரன்வதைப்படலம்.

இராவணனதுகுமாரனான அட்சனென்பவன் அநுமானுற கொல்லப்பட்டனதைக் கூறும் பாகம.

க.—அநுமானேடு போர ஒருப்பட்ட இராவணனைத் தடுத்து அட்சகுமாரன் தானை அனுப்ப வேண்டுதல்.

கேட்டலும் வெகுளி வெந்தீக் [1]கிளர்ந்தெழு முயிரபபனுகித்
தோட்டலர் தெரியன் மாலை வண்டொடுஞ் சுறுக்கொண் டேற
ஓட்டரக் குண்ட போலு நயனத்தா னொருப்பட்டானைத்
தாட்டிணை தொழுது மைந்தன் றடுத்[2]திடை தருதியென்ரூன்.

(இ - ன்.) கேட்டலும்-(பருவகதேவர்கள்கூறிய வாத்தையைக்) கேட்டவுடனே, வெகுளி வெம் தீ கிளர்ந்து எழும் உயிரப்பன் ஆகி - கெரடிய கோபாகனியாற் பொகவிருகின்ற பெருமூசசையுடையனாய்,—தோடு அலா தெரியல் மாலை வண்டொடும சுறுக்கொணடு ஏற - இதழ்கள்மலரப் பெற்ற மலர்களைக்கொண்டு தொகைகப்பட்ட விளகுவதான மார்பின்மாலை (அதனிடதது மொயகின்ற) வணடுகளுடனே தீந்துவிட, ஊட்டு அரகரு உணட போலும நயனததான - தீறறபபெற்ற அரகரு படியபபெற்றன போன்றுள்ளனவான [மிகசசிவநத] கணகளையுடையவனாகி, ஒருபபட்டானை- (அநுமான்மீது போரகருசசெலல) உடன்பட்டுச சிததனாயிருந்த இராவணனை,—மைந்தன் - அட்சகுமாரன்,—தாள தானை தொழுது - (அவனது) இரணடுபாதங்களிலும வணகி, தடுத்து - (அவ்விராவணனைப்) போகவொட்டாமல் நிறுத்தி, இடை தருதி ('நான் சென்று அநுமானைவென்றுவருமாறு எனகு) இடந்தருவாயாக', என்ரூன் - என்றுவேண்டினான்; (எ - று.)

'பஞ்சசேனாபதிகளும இறந்துவிட்டனர்' என்ற செய்தியைக கேட்டமாத்திரததில், மனததிற்பொகையெழுந்த கோபாகனியாற் பெருமூசசுத் தோன்றவும, மாபிலணிந்த மாலை அதனிடத்துமொயகவும் வணடுகளுடனே கரிந்துபோகவும, கணகள செவ்வரக்கு ஊட்டப்பட்டனபோல் சிவந்துதோன்றவும, இனி எவரையும் அனுப்பாமல் தானே

அனுமனேஓபொருளதாக சிசசயித்து அதற்குஎப்ப மூயலும் இரவ வணமேசேக்கி, அவனதுமைனை அட்சகுமாரன் அவன்காலில் விழுந்து அச் செயலில் தன்னையேயுமற வேண்டிக்கொண்டானெனபதாம். இந்த அட்ச குமாரன் தாரியமாலினி என்பவளிடம் இராவணனுக்குப் பிறந்த மகனவன்; கம்பர் மந்தோதரிமகனென்றே என்னுமாற இத்தப்படலத்தைக் கூறினார்.

இடை தடுத்து - மடுவே தடுத்து; தருதி - விடைதருவா யென்றகூறதனும், "இறைதருதி என்ற பாடத்தைக்கொண்டு - விடைதருவாயென்ற பொருள்கூற, தரு மூண்டு. பி - பி:—[1]னொருதெழுலிலகன்மார்பில். (4)

—ஒருவும், அடித்த கவியும் - ஒருதொடர்; அட்சகுமாரன் முனைக் கூறியதையே வேறுவகையாலும் கூறுதல்.

முக்கண் ணூர்தி [1]யனறேன் முன்றுல கடியிற் றுயோ
னெக்கழுர் பறவை யன்றே லவன்றுயி லுரக மன்றேற்
றிக்கய [2]மல்ல தேற்புன் குரங்கினமேற் சேறி போலா
[3]மிகுகட னடியேற சீதி யிருத்தியீண் டினிதி னெந்தாய்.

(இ - ன்.) எந்தாய் - எனது தந்தையே! (நம்மோடு பொருவது),—மூச்சணுன் ஊர்தி அன்றல் - மூன்றகணைவிப்படைத்த கடவுளாகிய இடபமன்றுயின்,—மூனறு உலகு அடியின் தாயோன் ஒக்கூர் பறவை அன்ற எல் - மூவுலகளவும் (தனது திரு வடிகளினுல்) தாவியளந்தவனுகிய திருமால் எபபோதுமாக ஏறிசெலுதது கின்ற கருடப்பறவையன்றுயின், அவன் துயில் உரகம் அன்ற எல் - அத் திருமால் கண்வளாகிற ஆதிசேடனன்றில், திக்கயம் அல்லது எல் - திக்குக் களைத்தாங்குகின்ற அஷ்டதிகஜஙகளு மன்றுயின்,—புல் குரங்கின்மேல் சேறி போல் ஆம - (உன்னுடைய ஆற்றலுக்குச் சிறிதும் எற்றதல்லாத) இழிகை ஒரு குரகுகின்மேற (போர்க்குச) செல்வாய்போலும்; (நீ பொரச் செல்வது சிறிதுக் தகுதியன்று); இ கடன் - இத்தகடமையை, அடியேற்கு ஈஇ - எனக்குத் தந்து, ஈண்டு இனிதின் இருத்தி - இங்கே சுகமாக இருப்பாயாக; (எ - று)

பெருவீரனுன நீ உனக்குஎற்ற வலிமைபடைதத பெருவீருடனே பொருவதே தகுதி; அவ்வாறு பொருதற்கு வீரர்வராது விலங்கோடு பொருவ தென்றலும், திருமாலுடைய வாகனமாகிய விருதபமோ, அன்றித் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனே, அல்லாவிடின் அப்பரமன் பள்ளிகொள் ளும் ஆதிசேடனே, அவைகளெல்லாம அன்றுயின் திக்குயங்களுள் ஒன்றே; இவற்றுள் எதுவாக இருப்பினும பொருதாலும் பொலவம்; ஒருவித்திலும் மேம்பாடுபெறுத அற்பவிலங்குடனே மகாவீரனன நீ பொரச்செல்வது உனது ஆற்றலுக்குச் சிறுமையும் ஏறகுமோ? எனறு; ஆனுலே, இக் அற்பத் தொழிலேப்புரியுமாறு எனக்குக் கட்டளைகொடுத்தனிட்டீ; நீ 'இவனுல், இக் குரங்கை வெல்லுதல் முடியுமோமுடியாதோ? என்ற சங்கைதெளிவின்றி

இக்கே இனிதுஇருப்பாய்' என அட்சகுமாரன் இராவணனை வேண்டிக் கொண்டனனென்க. பி - மீ:—[1]அன்றே. [2]அல்லவாகில். [3]இபபணி. (உ)

கூ.—அட்சகுமாரன் தன்னையேவேண்டுமென்பதற்குக் காரணங்காட்டுதல்.

அண்டர்கோன் றன்னைப் பறறித் தருகெனு வடியே னீற்கக்
கொண்டனன் [1]யெம்முன றன்னைப் பணியென நெஞ்சங் [2]கோட
லுண்டது தீரு மன்றே யுரனிலாக் குரங்கொன் றேனு
மெண்டிசை வென்ற நீயே யேவுதி யென்னை யென்றான்.

(இ ன்.) 'அடியேன் நிற்க - நான் (உனது கட்டளையை முடித்தற்குச் சித்தமாக) இருக்கையில், (என்னையேவாமல்),—அண்டர் கோன் தன்னை பற்றி தருக எனு - தேவராசனை இந்திரனைப் பிடித்துவருவாயென்று சொலலி என் முன்தன்னை பணி கொண்டனன - என் தமையனை இந்திர சித்தினிடத்துக தேவராசனைப்பிடித்து வருவதாகிய அத) தொழிலை வாங்கிக கொண்டான்', என - என்று, நெஞ்சம கோடல் உண்டு - மனததிற்கொண்ட குறையொன்று (எனகு) உள்ளது; உரன் இலா குரகுகு ஒன்று எனும (இப்போது நான் எதிரத்து வெல்லபபோவது) வலிமையிலலாத தொரு குரங்கே யாயினும், (அதனை வென்றவருமாறு எனகுக கட்டளையிட்டாயாயின்), அது தீரும அன்றே - அந்த மனகுறை (ஒருவாறு) நீங்குமல்லவோ? (ஆதலால்), என்னை—, எண திசை வென்ற நீயே - திகவிசயஞ்செய்த நீயே, ஏவுதி - (அக்குரங்கைவென்று வருக்தொழிலில்) ஏவுவாயாக,' என்றனன - எனறு (இராவணனை) வேணடிக்கொணடான் (அட்சகுமாரன்); (எ-று.)—பி - மீ:—[1]என்முன். [2]கோடி. (கூ)

கூ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அட்சகுமாரன் தான் குரங்கை வென்றுவருவதாக உறுதிகூறுதல்

கொய்தளிர் கோதுமை வாழ்க்கைக [1]கோடரத் துருவுகொண்டு
[2]கைதல மியற்றி யீண்டோர் சிறுபழி யிழைக்குங் கற்பா
னெய்தின னிமையா முக்க ணீசனே யென்றபோது
மொய்த்தினின் வெனறு பறறித் தருகுவ லெடியி [3]னுன்பால்.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) இமையா முககண ஈசன் - இமைததலில்லாத மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானே, கைதவம இயறறி ஏணடு ஓர் சிறு பழி இழைக்கும் கற்பான் - வஞ்சனைசெயது இந்த இலஙகாபுரியில் ஒரு சிறிய அகௌரவததை விளைகக்கூடிய காரியததைச செய்யவேண்டு மென்கிற சிலை விலல், கொய் தளிர் கோதும் வாழ்க்கை கோடரதது உருவு கொணடு எய்தினன் - கொயதறகுரிய தளிராகஜாக கொத்து புணகிற உயிர்வாழ்கையையுடைய (அற்பக்) குரஙகினது வடிவதை தைக்கொணடு வந்துவனான், எனறபோதும் - என்றாலும், (அவ்வாறு குரஙகின் வடிவுகொணட சிவனையும), மொய் தினின் வெனறு - இவ்வே

சாகவென்று, கொடியின் பற்றிநின்பால் தருகுவென் - வெகுவிரைவிற் பிடித்து உன்னிடம் கொணர்த்துவிட்டிடுவேன்; (எ - து.)

சிவபெருமானுடைய மூன்றுகண்களில் நெற்றிக்கண் திறவாமல் மூடியிருத்தலாலும், மற்றையிரண்டுகண்களும் அப்பெருமானது தெய்வத்தன்மைக்கு ஏற்ப மூடாமல் திறந்தேயிருத்தலாலும், 'இமையா முக்கண்' எனப்பட்ட தென்க. பழி - அபகீர்த்திக்கு இடமான செயல்: ஒரு அற்பப்பிராணியால் அரக்கர்பலர்மடிந்தா ரென்பது. பி - ம்:—[1]கோடரவுருவன். [2]கைதவன் கண்ணி. [3]நின்பால்.

(ச)

ரு. துண்டத்[1]தூ ணைதனிற் றோன்றுங்கோளரி சுடர் வெண்கோட்டு
மண்டொடித்த நிமிராண் கேழலாயினு [2]மலைத லாற்றா
தண்டத்தைக் [3]கடந்து பொங்கி யப்புறத் தகலி னென்பசற்
றண்டத்தை [4]யிடுதி யன்றே நின்வயிற் றந்தி லேனால்.

(இ - ள்.) துண்டம் தூண் அதனில்தோன்றும் கோள் அரி (ஆயினும்)-மரத்துண்டிலுலாகிய கம்பத்திலிருந்து தோன்றிய வலிமையையுடைய சிங்கமேயாயிருந்தாலும், வெள சுடர் கோடு மண் தொடித்த நிமிர் ஆண் கேழல் ஆயினும்-வெள்ளொளிபொருந்திய கோரப்பல்லிலே பூமி (ஒருதுகள் போல) ஒட்டிகொள்ளுமபடி ஓங்கிவளர்ந்த வராகமே யாஞலும், (அவையும) மலைதல்ஆற்றாது (என்னுடை) பொருகற்குத் தாமுடையனவல்ல; (இப்போது கம்மூரில்வந்து பொருகின்ற அசுரரகு), (என்கையில் அகப்படாமல்),—பொங்கி அண்டதைதகடந்து அ புறதது அகலின் - விளர்த்தெழுந்து இவ்வுலகவருணடையைத்தாண்டி அப்பாற் சென்றுவிட்டால், (அதனால்), நின்வயின்தந்திலேன் எல் - (அதனை உன்னிடம் கொணர்த்து நிற்கவைக்காமறபோவேனுயின், அன்றே-அப்போதே, என்பால் தண்டத்தை இடுதி - என்னிடம் தக்க தணடனையை வீதிப்பாய்; (எ - து.)

மூன்றிரணடடிகட்கு - சரசிங்கததினமிசமாகவேனும் வராகததினமிசமாகவேனும் இரதக்குரகது இருந்தாலும் சரி, இதனால் என்னுடை பொரமுடியாது என்று கருததுகொளளினுமாம். வெணகோட்டு மண்தொத்த நிமிர் ஆண்கேழல் - ''பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியாளென்பது - வென்றியா ருனதெயிற்றின் மெனதுகள்போன்றிருந்ததால்'' என்றது காணக. பி - ம்:—[1]தூணதது. [2]மலைந்தபோதா. [3]கடந்துபோதிலப்புறம்போயுமென்பால். [4]இடுகீ.

(ஞ)

கூ.—அட்சகுமாரன் இராவணனிடத்து விடைபெற்றுப் புறப்படுதல்.

எனவிவை யியம்பி யீதி விடையென விறைஞ்சி நின்ற
வனைகழல் வயிரத் திண்டோண் மைந்தனை மகிழ்ந்துநோக்கித்
துனைபரித [1]தேர்மே லேறிச சேறியென் றினைய சொன்னான்
புனை[2]மலர்த் தாரி னணும் போரணி யணிந்து போனான்.

(இ - ள்) எனை இவை இயம்பி - என்று இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி, 'விடை ஈதி - (எனக்கு) விடைகொடுப்பாய்.; எனை-என்று, இறைஞ்சி நின்ற -

வணஙகி(ததன்முன்னே) நிறகிற, வனை கழல் வயிரம திண தோள் மைந்தனை - கட்டியவீரக்கழலையும் மிகவலிய தோள்களையுமுடைய அட்சகுமாரனை,—(இராவணன்),—, மகிழ்ந்து நோக்கி—, துனைபரி தேர்மேல் ஏறி சேறி - விரைந்து செல்லுகின்ற குதிரைகள்பூட்டிய தேரின்மேலேறிச் செல்வாய,'என்று—, இனைய சொன்னான் - இவ்வாறுகச சொன்னான்; மலா புனை தாரினனும - மலாகொண்டுதொடுக்கப்பட்ட மாலையையணிந்த அட்சகுமாரனும், போ அணி அணிந்துபோனான் - போர்கோலங் கொணடு புறப்பட்டான்; (எ - று.)

தான் குரகைக எப்படியிருந்தாலும் வென்றுவருவே னெனத் தன்மகன் உறுதிகூறியதனால், அதுகேட்ட இராவணன் அவனை மகிழ்ந்து நோக்கிப் பொருமாறு விடைகொடுததன னென்க. பி - மீ:—[1]தேரின். [2]மணித் (சு)

எ.—அட்சதுமாரன் தேர்மே லேறுதல்.

ஏறின னெனப மன்னே விந்திர னிகலி னிட்ட
நூறெரு நூறு பூண்ட நொறிலவயப புரவி நோன்றேர்
கூறின ரரக்க ராசி குமுறின முரசக் கொண்மூ
வூறின வுரவுத் தானை வூழிபோர் கடலை யொப்ப.

(இ - ன்.) இகலின் - (முன் நிகழ்ந்த) போரில், இந்திரன் இட்ட - தேவேந்திரன் கொடுத்துப்போய்விட்டதும், நொறில் வய புரவி நூறெரு நூறு பூண்ட - விரைவுள்ள வெற்றிபெறற இருநூறகுதிரைகள் பூட்டப்பட்டின்னதுமான, நோன் தேர் - வலிய தேரின்மீது, ஏறினன் - (அநத அட்சகுமரன்) ஏறினன்; (அப்போது), அரக்கர் ஆசி கூறினர் - அரகக்கர்கள் ஆசீர்வாதஞ் சொன்னார்கள்; முரசம கொணமூ குமுறின - முரசவாதகியஙகளாகிய மேகஙகள் முழஙகின; ஊழி போ கடலை ஒப்ப - யுகாந்தகாலதததில் நிலைபெயர்ந்து வருகின்ற சமுததிரத்தைப்போல, உரவு தானை - வலிய சேனை, ஊறின - மேன்மேற் சுரநது (அவ்வரகக்குமாரனைப்) பின்பறறிவரலாயின; (எ - து.)—என்ப, மன், ஓ - அசைகள். (எ)

அ.—அட்சதுமாரனுடு சென்ற நால்வகைச் சேனையின் மிகுதி.

பொருகடன் மகர மெண்ணி னெண்ணலாம் பூட்கை பொங்கித்
திரிவன மீன்க ளெண்ணி னெண்ணலாஞ் செம்பொற்றிண்டே
ருருவுறு மணிலை யெண்ணி னெணணலா முரவுத் தானை
வருதிரை மரபி னெண்ணி னெண்ணலாம் வாவும் வாசி.

(இ - ன்.) (அந்த அட்சகுமாரனுடு சென்ற நால்வகைச சேனைகளில்),—பூட்கை - யானைச சேனையை, பொரு கடல் மகரம் எண்ணின் எண்ணல் ஆம் - (அலைகள்) மோதுகின்ற கடலிலுள்ள சுறுமீன்களை எண்ணக்கூடுமானால் எண்ணமுடியும்; செம் பொன் திண் தேர் - செம் பொன்மயமான வலியதேர்களை, பொருகி திரிவன மீன்கள் எண்ணின் எண்ணல் ஆம் - (அந்தக் கடலில்) சேருக்கித திரிவனவாகிய மீன்களை

எண்ணமுடியுமாலல் எண்ணமுடியும்; உரவு தானை - வலிமைபொருந்திய சதுரங்கசேனையை, உரு மணலை எணணின் எண்ணல் ஆம் - அந்தக்கடலிலே (ஒன்றோடொன்று ஒட்டாது) தனித்தனியேயுள்ள மணலை எண்ணக்கூடுமாலல் எண்ணமுடியும்; வாவும் வாசி - தாவிச் செல்லும் குதிரைகளை, மரபின் வரு திரை எணணின் எண்ணல் ஆம் - (அந்தக் கடலில்) முறைமுறையாகவருகிற அலைகளை எண்ணக்கூடுமாலல் எண்ணமுடியும்; (எ - து)

கடலிலுள்ள மகரம முதலியவறறை எண்ணுதல் அரியதாதல் போல அந்த அட்சகுமாரனுடைசென்ற நாலவகைச சேனைகளையும் எணணுதல் அருமையாகு மென்க இது - உயர்ந்துவரும்படபு என்னும் அணியாம்; (இதனை வடநூலார ஸமபாவநாலங்காரமென்பா.) வேறொருபொருள் சிதறிப்பதற்காக 'இப்படியிருநதால் இனனது ஆகுமே' என்ற வாய்பாடு படக் கூறுவது, இவ் வணியின் இலகணம். இஙகுகூறிய வருணனையில் அந்த நால்வகைப்படைகளுகுகூடிய சேனைகுச சமுததிரமும் அதனிடததுள்ள யானைகட்கு அக் கடலிலுளள சுறுமீன்களும, தோததிரளுககு மீன்திரளும், குதிரைகட்கு அலைகளும, காலாட்படைக்கு மணலும் உவமையாதல் பெறப்படும். (அ)

கூ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - பலஅரக்கசக்திமரர் படைத்துணையாகச் சென்றுதலைத் தெரிவிக்கும்.

ஆறிரண் [1]டடுத்த வெண்ணி ஞயிரங் குமர ராதி
வேறிலாத் தோழர் வென்றி யரக்கர்தம் வேந்தர் மைந்த
ரேறிய தேரர் சூழ்ந்தா ரிறுதியின் யாவு முண்பான்
சிறிய காலத் தீயின் செறிசுடர்ச் சிகைக ளண்ணர்.

(இ - ள்.) இறுதியின் யாவும் உணபான் - யுகாந்தகாலத்தில் (உலகத்துப் பொருளகளை) எல்லாம் அழிககும்பொருட்டு, சிறிய - பொறிக் சிறுத்த, காலம தீயின் - யுகாநதகாலாகநியினுடைய, செறி சுடர் சிகைகள்-செருங்கிய ஒளியையுடைய சுவாலைகளை, அண்ணா - ஒததவாகளும், ஆலி வேறு இலா தோழா - (உடல வேறேயன்றித) தமமுயிர (அட்சகுமாரனைவிட) வேறுக இலலாத நணபரும, வென்றி அரககா தம வேந்தர் மைந்தா - வெற்றியையுடைய ராகஷஸராஜவமிசத்துப் பிறநத வீரரின் புத்திராகளுமாகிய, ஆறு இரண்டு அடுதத எணணின் ஆயிரம குமரா - பன்னீராயிரக குமாரர்கள், ஏறிய தேரா சூழ்நதா - தேரின்மீது ஏறிககொணடு (அந்தஅட்சகுமாரனைச) சூழ்நதுகொணடு சென்றாகள; (எ - து.)—பி - யீ.—[1]எடுதத. (கூ)

கo. மநதிரக் கிழவர் மைநதா மதிநெறி யமைச்சர் மக்க
டநதிரக் தலைவ ரென்ற தனையாகள் பிறருந தாணதக்
கநதரத் தரம்பை மாரிற மேறின்றி ராதி [1]யாயோ
[2]ரெநதிரத் தேரர் சூழ்நதா ரிரிரண் டிலக்கம் வீரர்.

(இ - ன்.) மந்திரம் கிழவர் மைந்தா - (முன்பு சமயங்களில் ஆலோசனை சொல்லுபவர்களாயிருந்த) மந்திரிமார்தம் குமாரர்களும், மதிநெறி அமைச்சர் மக்கள் - புத்தியும் அரசநீதியு முணர்ந்த அமைச்சராயிருப்பவரது குமாரர்களும், தந்திரம் தலைவர் ஈனற தனயர்கள் - சேனைபதிகள் பெறறவளாதத குமாரர்களும், தாதைகரு அந்தரத்து அரமபைமாரிலதோனறினா ஆதி ஆயோர் பிறரும் - இவ்வட்சகுமாரனது தந்தையாகிய இராவணனுகருத தேவமங்கையரிடம் பிறந்த புதிரா முதலிய பிறரும ஆகிய. ஈர இரண்டு இலக்கம் வீரர் - நாலுலட்சம வீராகள், எந்திரம தேரா - எந்திரமுள்ள தேர மீது ஏறியவர்களாய, சூழ்நதார் - (அவ்வட்சகுமாரனுக்குப படைத்துணையாகச்) சூழ்ந்துவந்தார்கள; (எ - று,)

மந்திரகிழவர் என்பது - இறந்துவிட்ட மந்திரிமாரையும், அமைசசர் என்பது - அப்போது மந்திரிதொழிலிலிருப்பவரையும காட்டுமென்க. இனி: மந்திரகிழவர் என்பது - விசேஷ காலஙகளில் ஆலோசனை சொல்பவரையும், அமைசசரென்பது எபபோதும உடனிருநது ராசாஙககாரியத்தைப்பாரப்பவரையும் காட்டு மென்னலுமாம. மந்திரகிழவா மூதலாகக கூறியவா கால்வராதலால், ஒவ்வொரு வகையினரின் குமாரரும ஒரிலட்சமாக நாலுலட்சம வீரரென்க. பி-ம்·—[1]வாளோ. [2]எநதிரததரகாவந்தா. ()

கக.—அச்சேனையின் பலவகைப் படைகள்.

தோமர முலக்கை சூலஞ் சுடர்மழு குலிசந் தோட்டி.
யேமரு வரிவில் வேலகோ லீட்டிவா ளெழுவிட் டேறு
மாமரம் வீசு பாசம் வலை யயில் வயிரத் தண்டு
காமரு கணையங் குந்தங் கப்பணங் கால நேமி.

இ-ள்வும, அடுத்த கவியும - ஒருதொடர்.

(இ - ன்.) தோமரம்—, உலகை—, சூலம்—, சுடா, - ஒளியையுடைய, மழு—, குலிசம் - வச்சிராயுதம், தோட்டி - அங்குசம், ஏ மருவரிவில் - அம்புபொருந்தியகட்டமைநத விறகள், வேல்—, கோல்—, ஈட்டி—, வாள்—, எழு—, விட்டேறு—, மாமரம-பெரிய மரஙகள், வீசு-வீசியெறிதற்குரிய, பாசம்—, வலை - வலையம், அயில் - கூரமையையுடைய, வயிரம் - உறுதியான, தண்டு—, காமரு - அழகுபொருந்திய, கணையம - வளைதடி, குந்தம் - கைவேல், கப்பணம் - யானைநெருஞ்சிமுள், காலம நேமி-தவறுமற் சென்றலைவல்ல சக்கராயுதம், (எ - று)—'என்றிவைமுதல' என அடுத்த கவியோடு தொடருமு.

விட்டேறு - விட்டெறியும் ஓராயுதம. 'பாசமெழுமுலை' என்றும் பாடம். எழு முலை - எழுகின்ற முலை யென்க. (கக)

கஉ.—சேனை செல்கையில் நேரீந்த நிகழ்ச்சி.

என்றிவை முதல வாய வெழிறிகழ் படைக ளீண்டி
மின்றிரண் டனைய வாகி வெயிலொடு நிலவு வீசத்

தூன்றிருந் தூனி பொங்கித் துறுதலா விறுதி செல்லாப்
பொன்றிணி யுலக மான [1]பூதலம் வாழி மாதோ.

(இ - ன்.) என்ற இவை முதலாயன - என்றசொல்லப்படுகிற இவை முதலாகவுள்ள, எழில் திகழ் படைகள் - (தூருப்பிடியாமல்) அழகாக விளங்குகின்ற ஆயுதங்கள், ஈண்டி - நெருங்கியதனால், மின் திரண்ட(து) அன்ன ஆகி - மின்னல்கள் ஒருசேரத்திரண்டாற்போன்று, வெயிலோடு நிலவு வீச-வெயிலையும் நிலாவையும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்க,—தூன்ற இரு தூனி பொங்கி துறுதலால் - நெருங்கிய மிக தூளிகள் மேலெழுந்து (வானத்தில்) நெருங்கியதனால். பூதலம் - பூமியானது,—இறுதி செல்லா பொன் திணி உலகம் ஆன-அழிவடையாத பொன்னுலியன்ற தேவலோக மாயின; (எ - று.)—வாழி, மாது ஓ - அசைகள்.

பெருஞ்சேனைகள் செல்வதனால் பூதலத்திலுள்ள புழுதிகளெல்லாம் மேலேபோய்விட, பல்வகையாயுதங்களினால் எங்கும் பேரொளியுடன் விளங்கிய அந்தஇடம மண்மயமன்றிப பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற தேவலோகம் போன்ற தென்க; பிறிற்றின்குணம்பேறலணி. தன்குணத்தைவிட்டுச் சிறந்த பிறிதின்குணத்தைப் பெறுதல், அதன் இலக்கணம. பி-ம்:—[1]பூதலமெவையுமாதோ. (கூ)

கூ.—இதுமுதல் ஐந்து கவிகள் - ஒருதொடர்; மிக்கஇடம்பயத்தோடு படையெடுத்து அட்சதுமாரன்வருதலை அநுமான் காணுதல்.

காகமும் கழுகும் பேயுங் காலனுங் கணக்கில் காலஞ்
சேகுற வினையிற் செய்த தீமையுந் தொடர்ந்து செல்லப்
[1]பாகியல் கிளவி செவ்வாய படைவிழி பணைத்த வேல்வத்தோட்
டோகையர் மனமுந் தொகுக தும்பியுந் தொடர்ந்து சுற்ற.

(இ - ள்.) காகமும—, கழுகும—, பேயும்—, காலனும் - யமனும் கணக்கு இல் காலம் சேகு உற வினையின் செய்த தீமையும் - பலகாலம உறுதி பொருந்தாத தமது செயலாற்செய்த பாவமும, தொடராகது சென்ற - பின் தொடர்ந்து வரவும,—பாகு இயல் கிளவி செம் வாய் - பாகின் தன்மை பொருந்திய [இனிமையான] சொறகளையுடைய செந்திறவாயையும், படை விழி - வேலாயுதமபோன்ற கணைகளையும, பணைத்த வேல் தோள - பருத்த மூங்கில்போன்ற தோள்களையுமுடைய, தோகையர் - மயில்போனற சாயலையுடைய அரகமகளிரது, மனமும—, தொகுக தும்பியும் - தொகுதியான வண்டுகூட்டங்களும, தொடராகுசுற்ற - சுறறிலும தொடர்ந்துவரவும,—(எ - று.)—'மாறறகை ளொழிபப'என அடுதத கவியோடு தொடரும.

அநுமானுறை கொல்லபபடப்போகின்ற அரகருயிரைக கவர்ந்து செல்லுதறகு யமனும, போர்களததில வீழும பிணகளைப் பிடுங்கித் தினபதறகுக காகமுதலியனவும தொடராதுசென்றன வெனக. அரக்கா தாம பலகால மாகச செய்துவந்த தீவினை இபபோது பலித்து இவவாறகா மீதல்வியுறறு அழிவரென்பதை விளகக, கவி 'கணகில் காலம் * * * செய்த தீமையுந்

தொடர்ந்து செல்ல' என்றார். அரசகுமாரர் காதலிக்குமாறு அழகுபடைத்தவ ணெம்பதைவினைக 'தோகையர் மனம் தொடர்ந்து சுற்ற' என்றார். பூமாலை யினிடத்துள்ள தேனைப்பருகுவதற்கு வண்டுகள் தொடர்ந்துசெல்லு மெனக பி - மீ:—[1]பாகுறு. (கஉ)

கசு. உழைக்குல நோக்கி னுர்க ளுலந்தவர்க் குரிய மாத
ரழைத்தழு குரலின் வேலை யமலையி னரவச் சேணை
தழைத்தெழு மொலியி[1]ஞைப் பல்லியந் [2]துவைத்தலால்விண்
மழைக்குர விடியிற சொன்ன மாற்றங்க [3]ளொழிய மன்னோ.

(இ - ன்) உலகதவாகசு உரிய மாதர் - (முன்னேநிகழ்ந்தபோரில்) இறந்த அரக்கர்கட்குஉரிய மனைவியராகிய, உழை குலம் நோகினுராகள - மான்கூட் டம்போன்ற (மருண்ட) பார்வையையுடைய அரகுபெண்கள், அழைத்து அழு குர லின் - (தமதுகணவரைக) கூப்பிட்டு அழுகின்ற குரலினுலும், வேலை அமலை யின் - சமுத்திரகோஷத்தினுலும், அரவம சேணை தழைத்து எழும் ஒலியின் - ஆரவாரஞ்செய்கின்ற சேனைகள் இரண்டுசெலவதனுல் நிகழ்ந்த ஒலியினுலும், காஞ பல்இயம் துவைத்தலால் - பலவகைவாத்தியங்கள சப்தித்தலாலும், விண் மழை குரல் இடியின் சொன்ன - வானத்திலுள்ள மேகத்தின தொனி யாகிய இடிபோல ப பேரொலியுடைடாகுமாறு) பேசின, மாறறங்கள் - வார்த் தைகள், ஒழிய - (பிறர்குகு கேளாமல்) அடங்கிவிடவும,—(எ - று.)— 'விழுங்க' என அடுத்த கவியோடு தொடரும. மன் ஓ - ஈற்றசை.

இதனுல் அப்போது தோன்றிய பேரொலியை வருணித்தவாறு. அட்ச குமாரனுக்குத நீ மிகுத்தமாக அழுகுரல் தோனறியதை முதலிற காட்டினுர. 'ஆணுப்பல்லியம' என்றும் பிரிக்கலாம. பி-மீ:—[1]ஓசைப். [2]துவைகருந்தாவில். [3]ஒழிப்ப. (கச)

கஎ. வெயிற்[1]கதிர மணிகள் வீசும் விரிகதிர விழுங்க வெய்ய
வயிற்கர மணிகள் காலு [2]மவிரொளி பருக [3]வஃகா
வெயிற்றிரை ம பிறைக ளீன்ற விலங்கொளி [4]யொதுங்கயாண
ருயிர்க்குல விரவு மன்று பகலன்றென் [5]றுணர்வு தோன்ற.

(இ - ன்.) வெயில் கதிர மணிகள் - வெயிலைப்போன்ற ஒளிவீசுகின்ற (ஆபரணங்களிலுள்ள) இரத்தினங்கள், வீசும விரி கதிர விழுங்க - (உலக முழுதும்) பரவுகின்ற பரந்த சூரியகிரணத்தை யடகவும,—வெய்ய அயில் கரம் - கொடிய வேலாயுதங்களினுல் தோன்றுகின்ற காந்தியினு லே, மணிகள காலும் அவிர ஒளி பருக - (ஆபரணங்களிலிழைத்த) இரத்தினங்கள் வெளிவீசுகின்ற விளகுகின்ற ஒளியையடகுமாறு,— அஃகா - (ஒளியினுல) குறையாத, எயிறு இளம் பிறைகள் - பற்களாகிய இளம்பிறைகள், ஈனற - வெளிவிடுகின்ற, இலகு ஒளி - விளகுகின்ற ஒளி, ஒதுக - மறையவும,—(இவ்வாறு இருத்தலால்), உயிர்குகு - பிராணிகட்கு, உலவு இரவும் அன்று - (இது உலகத்திலே) தோன்று கின்ற இரவுக்காலமும்அன்று, பகல்அன்று - (அவ்வாறே உலகத்தை

தோன்றும்) பகலும் அன்று, என்ற—, யாணர் - புதுமையாக, உணர்வு தோன்ற-ஒருணராசகியுண்டாகவும்,—(எ - று.)—'இடத்தத் துள்ள' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

அப்போது பகற்காலமாகையால் சூரியன் வெயில்வீச, அதனை அரக்கர் அணிந்திருந்த ஆபரணகளிலுள்ள அத்தனைகளின் ஒளி அடங்கிற்று; அந்த ஆபரணவிரத்தினகளின்ஒளியையும் பிரகாசியாதபடி அவ்வரகசுகளின் கோரப்பறகள் பிறைச்சந்திரனது நிலவுபோன்ற ஒளியை வீசின; அந்த எயிறு நிலவு விளகாதவாறு வேற்படைகள் ஒளிவீசலாயின; இவ்வாறு சூரியனது வெயிலும எயிற்றுப்பிறையின்நிலவும் விளகாமல் அடகியிட்ட தலுல் பிராணிவர்க்கங்கள அந்தக காலத்தைப் பகலென்றுவது இரவென்று வது நிணக்க இடமில்லாமற் போயிற்றென்க. 'மணிகள் காலும் அவிரொளி பருக அஃக' என்றதொடர் - எயிற்றிளம்பிறைக்கு அடைமொழி. மணிக் கதிராற பகலும அயிற்காத்திலுல் எயிறறிளம்பிறையி னிலகொளியும் மறைத்தனவாகக்கூறியது - மறைவணியாம். இதனை, மீலிதாலகாரமென்பர், வடநூலார். இசசெய்யுளுகு வேறுவகையாகப் பொருளுரைப்பாரு முளர்; அவை, அலகாரநூலார்கொள்கைக்கு ஏற்குமேற் கொள்க. பி - ம்:—[1]கரம். [2]ஆரொளி. [3]வெளகும். [4]பொகி. [5]உரைத்தோன்று. (சுடு)

கசு. ஓங்கிருந் தடந்தேர் பூண்ட வுளவயப் புரவி யெல்கித்
தூங்கின [1]வீழுத் தோளுங் கண்களு [2]மிடத்துத் துள்ள
வீங்கின மேக மெங்குங் குருதிநீர்த் துள்ளி வீழ்ப்ப
வேங்கின காக மார்ப்ப விருளில்வின் ணிடிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) ஓங்கு இரு தட தேர் பூணட - உயாந்துள்ள மிகப்பெரிய தோகளிற் கட்டப்பட்ட, உளை வய புரவி - பிடரிமயிரையுடைய வலிய குதிரைகள், ஒல்கி தூகின வீழ - சோர்த்து தூகிவிழவும்,—தோளும் கண களும் இடத்த துளள-(ராட்சசவீரரது) தோள்களும் கண்களும இடபபக்கத் தில் துடிக்கவும், வீகின மேகம் எகுகும் குருதி நீர் துள்ளி வீழ்ப்ப - மிக் குள்ள மேகுகள் எவ்விடத்தும இரதநீர்த்துளியைச சொரியவும்,—எகின காகம் ஆர்ப்ப ஏகியிருந்த காகுகள் (மகிழ்ச்சிகொண்டு) ஆரவாரிகவும்,— இருள இல் விண இடிப்ப - மேகசஞ்சாரதகிலுலாகிய இருட்டு இல்லாத ஆகாசதகினின்று திடீரென்று இடிவிழவும்,—(எ - று)—மாது ஓ - ஈற் றசை. 'வெள்ளவெஞ்சேனை சூழ .....தோனறும் கள்ளவிழலகலானைக் காற் றின்சேய் வரவுகண்டான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

தேரிற் பூட்டப்பட்டு ஓடிக்கொண்டிருக்குங் குதிரைகள் சோர்ந்து தூகிவிழுதலும, வீரர்களுடைய இடத்தோளகளும் இடக்கண்களும் துடித தலும், மேகுகள் இரதநீர்த்துளியைத தூவுதலும, காகுகள் கதறுதலும், வானத்தில் மேகமில்லாதபொழுது இடியுண்டாதலும அட்சகுமாரனுகு

இனிவரும் ஆபத்தை விளக்குந் தூரகுறிகளாம். இருளில் காகம் ஆர்ப்ப என்று இயைத்து, கூட்டில் அடங்கியிருக்கவேண்டும பொழுதாகிய இரவில் தானே காக்கை கதறினது அபசகுனமென்பாரு மூளர். பி- மீ:—[1]வீரர் தோலும். [2]இடதறிறள்ள. (கசு)

கஎ. வெள்ளவெஞ் சேனை சூழ விண்ணுளோர் வெருவி விம்ம
வுள்ளநொந் தணுங்கி வெய்ய கூற்றமு முறுவ துன்னை
துள்ளிய சுழலைகட் [1]பேய்க டோள்புடைத் தார்ப்பத் தோன்றுங்
கள்ளவி முலங்க லாணைக் காற்றின்சேய வரவு கண்டான்.

(இ - ள்.) வெளளம வெம சேனை சூழ - வெளளமென்னுங கணக்கான [பெருந்தொகையுள்ள] கொடிய சேனை (தன்னை) சூழ்ந்துவரவும்,—(அது கண்டு), விண் உளோர் வெருவி விமம - தேவர்கள் அஞ்சிகலகவும்,—வெய்ய கூற்றமும் - கொடிய யமனும், உள்ளமநொநது அணுகி - மிகவும் மனம்வருந்தி, உறுவது உன்ன - இனி நடகவேண்டுவதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவும், துள்ளிய சுழல் கண பேயகள - (தமகு உணவு வயிறு நிறையும்படி கிடைக்கப்போகின்றதெனற காரணததால்) துள்ளுகின்றன வான சுழல்கின்ற கண்களையுடைய பேயகள, தோளபுடைதது ஆர்பப-(தமது) தோள்களைத தட்டிக்கொண்டு ஆரவாரிக்கவும, தோன்றும - (இவ்வாறு சம பிரமத்துடனே) வருகின்ற, கள அவிழ் அலகுகலான் வரவை - தேனுடு மலர்கினற மலர்கொணடு தொடுதத மாலையை யணிந்த அசுகுமாரனது வருகையை, காறறினை சேய் - வாயுகுமாரனை அநுமான், கணடான்—; (எ - று. —பி - மீ:—[1]பலபேய. (கஎ)

கஅ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - போர்க்குவந்தவனைக் கண்ட அநுமானது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும்.

இந்திர சித்தோ மற்றவ் [1]விராவண னேயோ வென்னுஞ்
சிந்தையி னுவகை கொண்டு மூனிவுற்ற குரக்குச் சீயம்
வந்தனன் மூடிந்ததன்றே மனகருத் தென்ன வாழ்த்திச்
சுந்தரத் தோளை நோக்கி யிராமனைத் [2]தொழுது சொன்னான்.

(இ - ள்.) மூனிவு உற்ற குரகு சீயம - பெருகுகோபக கொணடுளள சிறந்தவானரனான அநுமான்,—'(இப்போது போருகு வருபவன்), இந்திரசித் தோ - (இராவணனது குமாரனை) இந்திரசிததோ? மற்று அ இராவணனே யோ-அன்றி அந்த இராவணன் தானோ, வந்தனன் - போர்க்குவந்துள்ளான், என்னு மென்று கருதி, சிந்தையின உவகை கொணடு மனததிற சநதோஷ கொண்டு,—'மனம கருதது முடிந்தது அனறே - (எனது) எணணம் நிறை வேறியிட்டதனறோ', என்ன - என்ற செல்லி, வாழ்தது-(இராமனை)வாழ்த தியிட்டு, இராமனை தொழுது - இராமபிரானை (த் திருகுநோகி) தன தணடன் சமர்பபித்து, சுநதரம தோளை நோகி-(தனது) அழகிய தோளகளைப்பாரதது, சொன்னான் - கூறுவானாயினன்; (எ - று.)—அதனை அடுத்தகவியிற் காணுக.

"வந்தவர்கள் வந்தவாகன் மீளகிலர் மடிந்தால், வெந்திற லரக்கனும் விலக்கரு வலந்தால், முந்துமனி னன்னவன் முடிந்ததலை முஞ்சதென், சொ வதையுற கோபமு மவிதனினிது செல்வேன்" என்ற மேற்பொழிலிறதகபட லத்தில் கூறியபடி அநுமான தான் பொழிலை யிறதகதற்குக் காரணம் - அது காரணமாகத் தன்னோடு இராவணன் பொரவர அவனை வெல்லவேணு மென் பதேயாதலால், இப்போது வந்தவன் இராவணனிலும் விஞ்சிய இந்திர சிததோ? அல்லது அந்த இராவணன் தானோ? என்று எண்ணகொண்டத னால், மிக மகிழ்ந்து, தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றக்கடவுளாகிய இராம பிரானை அப்போது வணங்கி வாழ்த்தி, செருக்குதோன்றத் தனதுவீரத் தோளை நோகசலாயின னென்க. பி - ம்:—[1]இராவணன்றனை. [2]வாழ்த்திச.

கக எண்ணிய விருவர் தம்மு ளொருவனால் யான்முன் [1]செய்த
புண்ணிய [2]முளதா லெங்கோன் றவத்தொடும் பொருந்தினானே
நண்ணின னுணு நின்றேன் காலனு [3]நணுகி நின்றான்
கண்ணிய கருமம் மின்றே [4]முடிகுவென கடிதி னென்றான்.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) எண்ணிய இருவர்தம்முள் ஒருவன் ஆல் - (இக்குவருபவன்) நான் நினைத்த (இராவணன் இநதிரசித்து என்ற) இருவருள் ஒருவன் தான்; யான் முன செய்த புணணியம் உளது ஆல் - யான் முறபிறப்பிற்செய்த புண் ணியப்பயனும் எனகு உள்ளதே; எம கோன் தவதொடும் பொருந்தினான் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரானும் கல்வினைப்பயனுடன் பொருந்தியவனா னான்; நானும் நணணினன னின்றேன் - (பலஅரகரகளையும் கொன்றிட்ட) நானும் (இவனைக் கொல்லுமாறு) சிததனாக நிறகினறேன்; காலனும் நணுகி நின்றான் - (இவனுயிரைக கொணடுபோவதறகு யமனும் நெருஙகி நிற்கிறான்; கணணிய கருமம் - நினைதத காரியததை, கடிதின் - விரைவாக, இன்றே - இப்போதே, முடிக்குவென் - முடிததுவிடுவேன்,' என்றான் - என்றுசொன் னான், (அநுமான்); (எ - று.)

எங்கோன் - சுகரீவன் எனினுமாம். பொருந்தினானே, ஏகாரம் - தேற்றம். இசசெயயுள, அநுமானுடைய வீரவாத மென்க. பி - ம் — [1]நோற்ற. [2]உளதாம் [3]அமைந்து. [4]மூறறுவன். (கக)

உ0.—அநுமான் வந்தவனை இன்னனென்று தெரியாது ஐயுறுதல்.

பழியில குருவென் றுலும் பஃறலை யரக்க னல்லன்
விழிகளா யிரமுங் கொண்ட வேந்தனென் றுணு மல்லன்
மொழியினமற றவாக்கு மேலான் முரடடோழின் முருக னல்ல
னழிவிலொண் குமரன் யாரோ வஞ்சனக் குன்ற மனனான்.

(இ - ள) (பினனும் இவன, நான் முன னணணியபட பல் தலை அரகன் அல்லன் - பதுதத்தலைகளையுடைய இராவணனல்லன்; விழி கள் ஆயிரமும கொணட வேநதை வென்றானும் அல்லன் - ஆயிரமகண

கனையுடைய இந்திரனைச் சயித்த இந்திரசித்து மல்லன்; மொழியின் (இவனை இன்னனென்று) கூறத்தொடங்குமிடத்து, மற்றவர்களுக்கு மேலான் - இராவணன் இந்திரசித்து என்ற இருவர்க்கும் மேற்பட்டவன் போலத் தோன்றுகின்றான்; உரு - (இவனது) உருவம், பழி இலது - குற்றமற்றது; என்றாலும் - ஆயினும், முரணைதொழில் முருகன் அல்லன் - போர்த்தொழிலையுடைய முருகக்கடவுளுமல்லன்; அஞ்சனம்குன்றம் அன்னான் - நீலமலைபோன்ற பெருவடிவமபடைத்தவனான; அழிவு இல் ஒள் குமரன் - போரில்பின்வாங்குதலில்லாத இவ்வீரன்; யாரோ—? (எ - று.)

தூரத்தில் வந்தவனைக் கண்டபோது, அவன்வருகின்ற ஆடம்பரத்தினால் அவனை இந்திரசித்தோ? இராவணனோ? என்று சந்தேகித்த அநுமான், அவன் கிட்டவரவே, இராவணன் இந்திரசித்து என்பவர்க்குரிய பதாகைதலைமுதலிய அடையாளங்களைக் காணுமையால் அவர்களல்லரென்று அறிந்திட்டு, போழ்குடைமையால் முருகக்கடவுளோ என்று சங்கித்தது, ஆறுமுகமில்லாமையால் அவனுமல்லனென்று தெளிந்தது, போழ்தும் பெருவலியும் படைத்த அவனை இன்னனென்று உணர்மாட்டாதவனாயினனென்க. (உ0)

உக.—அட்சகுமாரன் அநுமானைக் கண்டு அலட்சியமாகக் கூறுதல்.

என்றவ னுவந்து விண்டோ யிந்திர சாப மென்ன
நின்றதோ ரணைதி னுமப ரிருந்ததோர் நீதி யானை
வன்றொழி லரக்க னேக்கி வாளெயி றிலங்க நக்கான்
கொன்றதிக் குரங்குபோலா மரக்கர்தங் குழாத்தையென்றான்.

(இ - ன்.) என்றவன் - என்று கூறினவனை, உவந்து - (பெருவீரன் போர்க்கு வருவதனால்) மனமகிழ்ந்து, விண் தோய இந்திரசாபம் என்ன நின்றதோரணைதின உம்பர் - வானத்திற்பொருந்திய இந்திரவில்லைப்போலப் பல நிறத்துடன் விளங்குவதான தோரணவாசலின்மீது, இருந்தது - தங்கியிருந்ததாகிய, ஓர் நீதியானை - ஒரு தன்மையையுடைய அவ்வநுமானை, வல் தொழில் அரக்கன் - கொடுந்தொழிலையுடைய அட்சகுமாரன், நோக்கி - பார்த்து, வாள் எயிறு இலங்க நக்கான் - ஒளியுள்ள (தனது) பற்கள் வெளிதாகத் தெரியும்படி பரிகாசமாகச் சிரித்தவனாய், அரக்கர்தம் குழாத்தை கொன்றது இக் குரங்குபோல் ஆம் - 'அரக்கர் கூட்டத்தையெல்லாம் கொன்றது இந்தச் சிறுகுரங்குபோலும்;' என்றான் - என்று வியப்பும் அலட்சியமும் தோன்றக் கூறினான்; (எ - று.) (உக)

உஉ.—தாங்கென அலட்சியஞ்செய்யக்கூடாதென்று சாரதி எடுத்துக்காட்டுதல்.

அன்னதா மசொற் கேட்ட சாரதி யையகேண்மோ
[1]இன்னதர மென்ன லாபோ வுலகிய [2]லிகழ லம்மா
மன்னனே டெதிர்ந்த வாலி குரங்கென்றான் மறுமுண்டோ
சொன்னதி னணிவிற் கொணர்டு சேறியென் றுணரச்சொன்னான்.

(இ - ள்.) அன்னது ஆம் அ சொல் - அப்படி 'அட்சகுமாரன்) கூறிய தான அவ்வார்த்தையை, கேட்ட—, சாரதி - (அவனது) சாரதி,—(அட்சகுமாரனை நோக்கி ,—'ஐய—! கேணமோ-(நான்) சொல்வதைக் கேட்பாயாக; உலகு இயல் - உலகதில் நிகழும் இயல்பை, இன்னது ஆம் என்னல் ஆமோ - (இது) இப்படிப்பட்ட தாகுமென்று நிச்சயித்துக்கூறமுடியுமோ? (ஆகையால்), இகழல் - (தோற்றமாதநிரத்தைக்கொண்டு ஒருநிறுகுரங் கென்று) இகழவேண்டா; மன்னனை—(நமது) அரசனுடைய இராவணனை, எதிர்த்த - எதிர்த்துநின்றவென்ற, வாலி - வாலியென்பவனே, குரங்கு என்றல் - ஒரு குரங்கேயாகுமென்றல். மற்றும் உண்டோ - மேலும் (நாம் சொல்லவேண்டுவது) ஏதேனும் உள்ளதோ? சொன்னது-(நான் இப்போது) சொன்னதை, துணிவின் கொண்டு - உறுதியாகக்கொண்டு, (இது அற்பக் குரங்கு என்று அலட்சியங்கொள்ளாமல் இதைவெலலவேணுமேயென்ற கவலையுடனே), சேறி - செல்வாய்,' என்று—, உணர - (அவன்) மனததிற் படும்படி, சொன்னான்—; (எ - று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். பி-ம்.—[1]இன்னதாலென்னதாமோ, இன்னதாலென்னலாமோ. [2]இதழ்தல்.()

உக..—அட்சதுமாரன் செய்த பிரதிஜ்ஞை.

விடந்திரண் டனைய மெய்யா னவ்வுரை விளம்பக் கேளா
விடம்புகுந் தினைய செய்த விதனெடு சீற்ற மெஞ்சத்
தொடர்ந்துசென் றுலக மூன்றுந் துருவினை னெழிவு றுமற்
கடந்துபின் குரங்கென் றேறுங் கருவையுங் களைவ னென்றான்.

(இ - ள்.) விடம் திரண்டு அனைய மெய்யான் - விடமே ஒரு அரக்க வடிவுகொண்டாறபோன்றுள்ள [கருததுள்ள] அட்சகுமாரன்,—அ உரை விளம்ப கேளா - (சாரதி) அந்தவாரதையைச சொல்லகேட்டு, (அவனை நோக்கி),—'இடம புகுந்து இனைய செய்த - நமது இருபபிடததில்வந்து இவ்வளவு கொடுஞ்தொழில்களைச செய்த, இதனெடு - இந்தக்குரங்கை யழித்தமாத்திரததால், சீறறம எஞ்ச - என்கோபம் அடஙகாமல் எஞ்சிநிற்ற லால், பின் - (இதைகொன்ற) பிறகு: தொடர்ந்து சென்று - (இப்போரை இகுரஙகைகொன்ற இம்மட்டோடு நிறுதாமல்) தொடர்ந்துபோய், உலகம் மூன்றும் துருவினென் - மூவுலகஙகளிலும் (குரங்கு எங்கே யிருக கிறது என்று) தேடினவனுய், ஒழிவுறுமல் கடந்து - (சிறிதிடமும) விடாமல் முறறும் ஆராய்ந்து, குரங்கு எனற ஏதும் கருவையும் - கர்பபததில் இருந் தாலும் குரஙகு என்றல் அநதக கருவையும, 'களைவென் - அழித்தொழிப் பேன்' எனறான் - எனறு (கன்துணிவை) எடுத்துச சொன்னான்; (எ - று.)

நம்முடையவூரில்வந்து வனபகஙகளுசெயது அம்மட்டோடு நில்லாமல் மிகப் பல அரகஙகளையும் அழிதது நமகருப் பேரவமானத்தை யுண்டாகிய தனல் இந்தக்குரஙகைக் கொல்வதோடு நில்லாமல், மூவுலகிலுமதேடிச சென்று இந்தசசாதியைக கருவோடுமே அழித்து இம்மூவுலகிலும் குரங்கு

என்றபேரேயில்லாமற்செய்துவிடுவேனென்று அட்சகுமாரன் சாரதியை நோக்கிதன் துணிவை யெடுத்துக கூறினனென்க இனி, இசைசெய்யுட்கு—விடம் திரண்டு அஞ்சிய மெய்யான - சாரதி, அவ்வுரைவிளம்ப, கேளா - (அட்சகுமாரன்) கேட்டு, (அக்குமாரன்), அவனை நோகின் ஒருகால் இந்தக் குரங்கு கான் எதிர்தது போர்செய்கையில் முன்னிறகமாட்டாது கைகளு எட்டாதபடி ஓடிவிட்டாலும் உலகம் மூன்றும ஒழிவுறுமல் இதனோடு தொடர்ந்துசென்று தருவினனெய் (இதனை)கடந்து - கொன்று, பின் - பின்னும், சிற்றம் - (என) கோபம, எஞ்ச-(அடங்காமல்) மிஞ்சியிருததலால், குரங்குஎன்ற ஓதும் கருவையும கூளவேன் என்று கூறியதாக உரைப் பினுமாம். (உங)

உச.—இனி அரக்கச் சேனைக்தும் அநுமானுக்தும் நடந்த போர்.

ஆதபெழுந் தரக்கர் சேனை யஞ்சனை குரிய குன்றைப்
போர்த்தது பொழிந்த தம்மா பொருபடைப் பருவ மாரி
மேர்த்தனர் திசைகாப பாளர் [1]சலித்தன விண்ணு மண்ணுங்
தார்த்தனி வீரன் ருனுங் தனிமையும் வரமேற் சார்ந்தான்.

(இ - ள்) அரக்கா சேனை-இராட்சசசேனையானது, ஆதித்து எழுந்து-ஆரவாரததுடனே கிளமபி, அஞ்சனைகு உரிய குன்றை - அஞ்சனைதேவி குமாரனை மலைபோனற அநுமானை, போததது - சூழ்ததுகொண்டதாய், பொரு படை பருவம் மாரி பொழிந்தது - போசெய்கினற ஆயுதகளாகிய பருவகாலதது மழையைச சொரிந்தது; (அதனால்), திசை காப்பாளா - (எட்டுத) திக்கையும காகின்ற தேவரகள, வோதனா - (அசசதனிலால்) உடல்வேர்க்கலாஞாகள; விணணுமமண்ணும - விணணுலகமும் மணணுலகமும், சலித்த - (பொருகின்ற வேகதனிலால்) அதிரலாயின; தார் தனி வீரன் தானும் - வெறறிமாலையையணிவதற்குரிய வீரனாகிய அநுமானும, தனிமையும் வர - தனிமையெனபது தன்னோடுவர [தான்தனியனாய்], மேல் சார்ந்தான - (அசசேனையினமீது பொருமாறு) சோந்தான், (எ - று)—

பி - ம்:—[1]சலிதது விணணும மணணும எனறபாடம - வழுவமைதி. உச)

உரு. எறிந்தனர் நிருதர் வெய்தி னெய்தன படைகள் யாவு
முறிதன வீரன் மேனி மூட்டின முகர யானை
மறிந்தன மடிந்த தேரும வாவு [1]மாக் குழுவு மாவி
பிறிந்தன வரம்பில் யாக்கை யிலங்கைதன னிலையிற் பேர.

(இ - ள) நிருதா எறிந்தனா - அரகாகள் (பலவகையாயுதகளை அநுமான்மேல்) பிரயோகிததாகள; வெயதின் எய்தன படைகள் யாவும - கொடுமையோகப பிரயோகிதத அவ்வாயுதகளெல்லாம, வீரன் மேனி மூட்டின அநுமான்உடமபின்மீது பட்டனவாய், முறிதன—; (அநுமான் அப்படி எதிரத்துப்பொருததனால்), முகரம யானை - பேரொலி செய்கின்ற யானைச்சேனைகள், மறிந்தன - உயிரழிந்தன; தேரும மடிந்த - தேர்களும அழிந்தன; வாவும் மா குழுவும் - தாவிச்செல்லுகின்ற குதி

ரைகளின் கூட்டமும், வரம்பு இல் யாக்கை வரம்பில்லாத தம்முடம்பு, இலக வகைதன் நிலையில பேர-இலவகையினிடதமே பிரிந்துவீழ்ந்திருக்க, ஆவி பிரிந்த்ன தாம் உயிர்ந்தனவின; (எ - று.)

அரகரெய்த ஆயுதங்கள் அநுமானே ஊறுபடுதமாட்டாமற் போக, இவனுடைய வல்லமைபால் அரக்காசேனை அழித்தபடியைக கூறுகின்றார். 'இலவகைதன்னிலையிற்பேர' என்பதற்கு - படைகள் இறந்துவீழ்ந்திட்டதனால் அந்தப்பாரத்தைத தாகமாட்டாமல் இலவகை நிலைகுலைய என்று கூறலுமாம. [1] மாகசுழலும் மற்றும் தெரிந்தன' என்ற பாடதுக்கு - மற்ற முளள காலாட்களும் உயிரழிந்து எரிசை வரிசையாக வீழ்ந்துகிடக்கன என்று பொருளாம. (உஇ)

உசு. காயெரி மூளிபுற [1]கானிற் கலந்தெனக் காற்றின் செம்ம
லேயெனு மளவிற கொல்லு நிருதர்க்கோ ரெலலே யில்லை
போயவ ருயிரும் போகித தெனபுலம் படாதல் [2]பொய்யா
வாயிர கோடி தூத ருளாகொலோ நமனுக் கமமா.

(இ - ள்.) காய் எரி - பற்றியெரியுந்தன்மையுளள நெருப்பானது, மூளி புல் கானில் கலந்து என - உலாந்தபுற்களின் தொகுதியிலே சோந்தாற் போல, காற்றின் செமமல் - வாயுபுதிரனுடைய அநுமான், எயெனும் அள வில் - வெகு விரைவில், கொல்லும - கொல்லுகிற, நிருதர்க்கு - அரக்கர் கட்கு, ஓர் எலலே இல்லை - ஓரளவில்லை; போயவர் உயிரும - (யுதததிற்குப்) போனவாகளின் உயிரும், போகி - (உடம்பைவிட்டுப்) போய், தென்புலம் படாதல் பொயயா - தென்திசையிலுள்ள யமலோகத்துக்குச செல்லுதலி னினறும தவறமாட்டா; இவ்வாறு இறதவுயிராகளேயெலலாம் கொண்டு போகும்படி) நமனுக்கு - யமனுக்கு, ஆயிரகோடி தூதா உளாகொலோ—? அமமா - ஆசசரியம! (எ - று.)

அநுமானுகு எரியும, அரகாக்கு மூளிபுற்காணும் உவமை. பி - ம்:— [1]காணைக். [2]பொய்யாது. (உசு)

உஎ. வரவுற்றூர் வாரா நின்றூர் வந்தனர் வரம்பில் வெம்போர்
பொரவுறற பொழுதும வீரன் மூமமடங் காற்றல் பொங்கி
[1]யெரியிறபோய்க் கதிரோ ணூழி யிறுதியி னென்ன லானு
ணூரவுத்தோ ளரகக ரெலலா மென்பிலா வுயிர்க ளொத்தார்.

(இ - ள்.) வர உற்றூர - (இனி) வருமாறு இருப்பவர்களும, வாரா நின் றூர - வந்துகொணடிருப்பவாகளும், வநதனர் - முன்னமே வந்திட்டவர் களும், (ஆகிய யாவருமு,) வரமபு இல வெம் போர் பொர உற்ற பொழுதும் - எல்லையிலலாத கொடியபோரைச செயயதொடஙகின பொழுதும,— வீரன - அநுமான,—ஆறறல் மூமமடங்கு பொஙகி - (தன்) வலிமை (முனனேயிலும) மூன்றுமடஙகு அதிகமாகப பொருந்தி, எரியின் போய் - எரிகளுந்தன்மை மிகரு, ஊழி இறுதியின் கதிரோன் என்ன லானு - யுகாநதகாலதது தோன்றும சூரியன் போல விளஙகினனு; உரவு தோள் அரக்கா எல்லாம - (அவனோடு பொருதற்கு வநத) வலிமைபொருந்திய

தோன்களையுடைய அரக்கர்யாவரும், என்பு இலா உயிர்கள் ஒத்தார் – உடம்பு எலும்பில்லாத பிராணிகளையொத்தது (அதனால்) எரிகசப்பட்டார்கள்; (எ-று.)

"என்பிலதனை வெயில்போலகாயும்" என்றபடி எலும்பில்லாத பிராணியை வெயில் அழிக்கும் தன்மையதாதலால், எரிகின்ற அநுமானுகுசு சூரியனையும் எரிபடுகின்ற அரக்கர்க்கு என்பிலலாவுயிரையும் உவமை கூறினார் இவ்வுவமையால், அநுமான் அறத்தின்வடிவின னென்பதும, அரக்கர் அன்பில்லாதவ ரென்பதும தொனிக்கும. வரவுற்றார், வாராதின்றார் என்ற இவரையும் எடுத்துக கூறியது – வந்தவா போலவே இவர்களும் அழிவரென்ற தெளிவுபற்றி. பி – மீ.—[1]இரவுப்பொற்.

(உஎ)

வே று.

உஅ. பிள்ளப் [1]பட்டன நுதலோ டைக்கரி பிறர்பொற் றோ பரி பிழையாம, லள்ளப பட்டழ் குருதிப் [2]பொருபுன லாறு கப படி சேறுக, [3]வள்ளப் பட்டன மகரக் கடலென மதில்சுற் றிய பதி மறலிகோர், கொள்ளைப் [4]பட்டுள வுயிரென் னும்படி கொன்று னீம்புலன் வென்றனே.

(இ – ள்.) அள்ளப்பட்டு அழி குருதி பொரு புனல்-(வருகின்ற பிராணிகளையெல்லாம) அள்ளிக்கொண்டு மிகுள்ள இரத்ததின் பெரு வெள்ளம், ஆறுஆக – ஆறுபோலிருக, பிள்ளப்பட்டன – உடல்பியகப் பட்டனவான, நுதல் ஓடை கரி – நெற்றியில் வீரப்பட்ட மணிந்த யானைகளும், பிறழ் பொன் தோ பரி – (யுத்தத்திற்) செல்லுகின்ற தேர்களும் குதிரைகளும, பிழையாமல் படி சேறு ஆக – (அவ்வாற்றிற்) படிந்த குழைசேறுய்விடும படி,—ஐம்புலன் வென்றன் – பஞ்சேந்திரியங்களை செய்தவனான அநுமான்,—வள்ளம் பட்டன மகரம் கடல் மதில் என சுற்றிய பதி – தோணிகள் பொருந்தியதாகிய மகர மீனகள் நிறைந்துள்ள கடல் மதிலாகுமபடி சூழ்ந்துள்ள இலங்காநகரத்திலுள்ள, உயிர – பிராணிகள்யாவும, மறலிகு ஓர் கொள்ளைப்பட்டு உள என்னும்படி – யமனுகுப் பெருங்கொள்ளையில் அகப்பட்டுள்ளனவென்று (கண்டவர்) கூறுமாறு, கொன்றன்;—(எ – று.)

எற்கனவே நடந்த பெருமபோரினால் இரத்தநீர ஆறுபோல் பெருகா நிற்க, அந்த ஆற்றிலே இப்போது பொரவந்த ரதகஜதுரகங்கள் அழிந்து சேறுய்விடுமாறு அநுமான் இலங்கையிலுள்ள யமன் பெருங் கொள்ளை கொள்ளும்படி புரிந்தனனென்பதாம. இலங்கை நீரானுள்ளதாய் எவராலும் கிட்டவொணாததென பதை, மூன்றுமடி தெரிவிகும. அநுமான் நிதியப்பிரமசாரியாதலால், அவனை 'ஐம்புலன் வென்றன' என்றார. பி – மீ:—[1]பட்டது. [2]பெரும். [3]அள்ளற்பட்டன. [4]பட்டனது.

(உஅ)

உக. தேரே பட்டன வென்றார் சிலர்சிலர் தெறுகட் செம் முக வயிரத்தோட், பேரே [1]பட்டன வென்றா சிலாசிலா பரியே

பட்டனர் பெரிதென்றார், காரே பட்டனர் ஈதலோ டைக்கட கரியே பட்டனர் கடிதென்றார், "நேரே பட்டனர் படாமா டேதனி நில்லா வுயிரொடு நின்றாரே.

(இ - ன்.) நேரே பட்டனர் பட-(பின்வாங்காது தாம்) நேரே சென்று (அநுமானோடு பொருது) இறந்தவர இறந்து கொண்டிருக்க, (அவ்வனம் நேரே சென்று பொரமாட்டாமல்), மாடே - (ஒதுக்கமான) பக்கங்களில், நில்லா உயிரொடு தனி நின்றார் - (அந்தக் கடும்போரைக் காணுதல் மாத்திரத்தாலேயே) உடலில் நிற்கமாட்டாது தவிக்கின்ற உயிருடனே தனியே நின்றவரகளில்:—சிலர்—, —நேரே பட்டனர் என்றார் - தோகளே அழித்தனர் என்றார்கள்; சிலர்—, தெறுகண செம் முகம் வயிரம் தோள் பேரே பட்டனர் என்றார் - (அழிக்கவல்ல) கடும்பார்வையையுடைய கண்களையும் (இரத்தம் குழம்பிச, சிவந்தமுகங்களையும் உறுதியான தோள்களையு முடைய காலாட் படைகளே யிறந்தன என்றார்கள்; சிலர்—, பெரிது பரியே பட்டனர் என்றார் - குதிரைகளே மிகுதியாக அழிந்தன என்றாகள்; சிலர்—, காரே பட்டனர் நுதல் ஓடை கடம் கரியே கடிது பட்டனர் என்றார் - மேகத்தை யொத்தனவாகிய நெற்றிப் பட்டத்தையும் மதநீரையுமுடைய யானைகளே விரைவாக அழிந்தன என்றாகள்; (எ - று.)

நேரேபொருஞ்சுதவீரர்கள் அநுமானோடு பொருது மாளுகையில், அங்ஙனஞ்சென்றுபொருதற்கு எற்ற மனவலியில்லாமையால் பொரசெல்லாமலும் இராவணனிடத்து அச்சத்தினால் ஊரில் நிற்கமாட்டாமல் போர்க்களத்தில வந்துமுள்ள சிற்சிலர் அருகுத்தானே ஒதுக்கமான ஓரிடத்தில் தங்கி, நால்வகைப்படையும இறப்பதைகண்டு பேசிய வண்ணம் அத்தக்கடும்போரைக் காணுதற்கும் மனம் பொறுமல் உயிர தவிக்கலாயின ரென்பதாம். பி - மி:—[1]பட்டனர். [2]நேரேபட்டவர்பட மாடேபட நில்லாவுயிர்கொடு.(உக)

உ0. ஆழிப் பொருபடை நிருதர் பெருவலி யடலோ ராய் மகள் பேழ்வாய்த், தாழிப் படுதயி ரொத்தா மாருதி தனிமத் தென்பதொர் தகையாளு, னேழிப் புவனமு மிடைவா ழுயிர்களு மெறிவே லிளையவ ரினமாக, வூழிப் பெயர்வதொர் புனலொத்தர னலொத்தான் மாருத மொத்தானே.

(இ - ன்.) ஆழி பொரு படை நிருதர் பெரு வலி அடலோர் - கடல் போற்பரந்த போர்செய்கின்ற ஆயுதங்களையுடைய அரகராகிய மிக்கவலிமை படைத்த வீரகள்,—ஆய் மகள் - இடைப்பெண, (பாலைக்காய்சமைத்தோய்த்த), பேழ் வாய் தாழி படு - அகன்ற வாயையுடைய தாழியிலே பொருக்கிய, தயிர - தயிரை, ஒதகார்—; மாருதி - அநுமான், தனி மதத என்பது ஓர் தகை ஆளன் - ஒப்பற்ற மதத்தென்று சொல்லத்தகுந்த தன்மையைப் பொருந்தினன்; ஏழ் இ புவனமும் - இந்த ஏழுலோகங்களிலும், மிடைவாழ்-நெருங்கி வாழ்கின்ற, உயிர்களும் - பிராணிகளெல்லாம், எறி வேல் இளைய வர் இனம் ஆக - எறிகின்ற வேலாயுதத்தைக் கொண்ட இராட்சச வீரர்க

வின் திரளாகவே தோன்ற, (அவ்வரக்கவீரர்கள்), ஊழி பெயர்வது ஓர்புனல் ஒத்தார் - யுகாந்தகாலத்தில் பொங்கிவருந் தன்மையுள்ள கடல்வெள்ளத்தை யொத்தார்கள்; மாருதம் ஒத்தான் - (உடல்வலிமையால்) வாயுபகவானை யொப்பவனுனை அநுமான், அனல் ஒத்தான் - (அகடடலநீரைப்பெருகுகை மிக வெட்டாது உறிஞ்சுகின்ற) படபாமுகாக்கினியைப் போன்றான்; (எ - று.)

போர்க்களத்தினிடையே நிற்கின்ற அநுமானால் அரககா கலக்கப்படுதல்பற்றி அவ்வரக்காக்குக கடைதாழியிலுள்ள தயிரும், அநுமானுக்குக் கடைமத்தும் உவமையாமென்க. அப்போது எதுபோலாதலும் அரக்கவீரரைத தனிர வேறொருபிராணி காணப்படாமையால், 'எழிப்புவனமும் மிடைவாழுயிர்களும் எறிவேலிலையவினமாக' எனப்பட்டது. 'எழிப்புவனமும் - ஏழு தீவுகளாகவுள்ள இந்தப் பூமிமுழுதும்' என்று கூறுதல் ஏறகும. (கூ0)

கூக.—இனி அநுமானுக்தும் அட்சதுமாரனுக்தும் நிகழும் போர்.

கொன்று னுடன்வரு குழுவைச் சிலர்பலர் குறைகின்றாருடல் சூலைகின்றார்,பின்று நின்றன ருதிரப்பெருநதி பெருகா நின்றன [1]வரு காரு, நின்றார் நின்றிலர் தனிநின் றுனெரு நேமித தேரொடு மவ னேரே, சென்றான் வன்றிற லயில்வா யம்புக டெரிகின் றான்விழி யெரிகின்றான்.

(இ - ள்.) வரு குழுவை-(தன்மேற் போர்க்குவருகின்ற) அரக்கர்திரளை, உடன்-உடனுக்குடனே, கொன்றான் - (அநுமான்) கொன்றான்; (அதனால்), சிலா - சில அரக்கவீராகள், குறைகின்றார் - இறந்தொழிந்தாராகள்; (அப்போது), உதிரம பெரு நதி பெருகாகின்றன - இரததப்பெருநதிகள் பெருகினை; பலர் - பல அரககவீரா, உடல சூலைகின்றார - உடம்பு நடுநடுபவராய், பின்றுநின்றனர் - (போரசெய்யப்) பின்வாஙகினவாகளாக,—அருகு நின்றார் ஆரும் நின்றிலா - (அட்சகுமாரனுகுத துணையாக) அருகில் நின்றவர்கள் எவரும் நிற்கமாட்டாமல ஓடி மறைந்திட்டார்கள; தனி நின்றான் - (துணையில்லாமல்) தனிப்பட்டவனுகிய அட்சகுமாரனே, விழிஎரிகின்றான்-(கோபத்தினால்) கண்களில நெருப்புப்பொறி பறகபபெற்றவனும, வல் திறல் அயில் வாய் அம்புகள் தெரிகின்றான் - (அநுமான்மேல் எய்யும்பொருட்டு) மிக்க வலியுள்ள கூர்மைபொருந்திய அம்புகளைததேர்தெடுப்பவனுமாகி, ஒரு நேமி தேரொடும - சகரதாதாற செல்வதான (தன்) ஒற்றைததேருடனே, அவன் நேரே சென்றான் - அவ்வநுமானுடைய எதிரே சென்றான்; (எ - று.)—[1]மி - ம்:—அருகாக. (கூக)

கூஉ. உற்று னிந்திர சித்துக் கிளையவ [1]னெருநா ளேபல ருயிர் நுண்ணக், கற்று னும்முக மெதிரைவத தானது கண்டார் விண்ணவர் களிவுற்று, [2]ரெற்று மாருதி நிலையென் பாரினி யிமையா விழி நிலை யினைவொன்றே, பெற்று [3]நல்லது பெற்று மென்றனர பிரியா தெதிரெதிர் செறிகின்றார்.

(இ - ன்.) இந்திரசித்தக்கு இளையவன் - இந்திரசித்தின் தம்பியாகிய அட்சகுமாரன், உற்றான் - (அநுமானுக்குமேல்) வந்தான்; ஒருகாலே பலர் உயிர் உணை கற்றனும் - ஒருநினதத்தில்தானே பல வட்சக்கணக்கான வீரகுயிகளையழிக்கப் பழகியவனுகிய அநுமானும், முகம் எதிர் வைத்தான் - அவனுக்கு அபிமுகனுனான்; அது கண்டார் விண்ணவர் - அதனைக்கண்ட தேவர்கள், கிவுற்றார் - மனமிரங்கினவர்களும், மாருதி நிலை எற்று ஆம் - அநுமான் நிலை யாதாகுமோ? என்பார் - என்ற மனதில் துணுக்குக் கொண்டு கூறுபவருமாகி, இனி - இப்பொழுது, இவை இமைபா விழியினை ஒன்றே பெற்றும - இந்த இமைபாக கணகளையுடையையிற ஒருகிறப்பைப் பெற் றிருகின்ற நாகள, (இவ்விருவரும பொருகின்ற போலிவோதத்தைக் காணுமாறு), நல்லது பெற்றும-நனமையைப்பெற்றவராளேம், என்றனர் - என்று கூறுபவராகளாய், பிரியாது எதிர எதிர செல்கின்றார் - (ஒருவரை விட்டு ஒருவா) பிரியாமல் (அப்போரைக் காணுமபொருட்டு ானதத்தில்) அவ்விருவாக்கும எதிராகப்போய் நின்றார்கள்; (எ - று.)

அட்சகுமாரன் அநுமானுடன் வெகு உக்கிரமாகப் போர்செய்யும்படி நெருகினபோது, தேவர்கள் தாம இமையாக்கண்களைப் பெற்றதற்காக உவத்து அப்போரைக் காணுமாறு அவர்கட்கு எதிராக வானத்திற் சென் றார்க ளென்பதாம். 'அல்லது பெற்றுமென்ற பாடதத்துக்கு - அட்சகுமாரன் பெருஞ்சினதகொண்டு வெகுகடுமையாகப் போர்செய்வது கண்ட விண்ண வர் அநுமானுக்கு ஒருகால் அபஜயம் நேருமோ வென்று அவனிடத்துள்ள பரிவினுலே அஞ்சியவர்களாய், தாம் இமையாக்கண்களைப் பெற்றது அத்தக் கோரத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாயிருக்குமாதல்பற்றி, தாம் 'இமையாக் கணகளையோ பெற்றோம்' துன்பத்தையே பெற்றோம் என்றன ரென்று பொருள்காண்க. பி - ம்:—[1]ஒருகாலே. [2]எற்றேமாருநிலே. (கூஉ)

நேநே. எய்தான் வாளிக ளெரிவா யுமிழ்வன வீர மெஞ்[1]ரவை பார்சோர்ப், பொய்தான் மணிபெழு வெரனரு லன்றது பொடியா யுதிரவுற வடிவாளி, வெய்தா யினபல விட்டான வீரனும் வேமூர் படையிலன் மாருவெகு, கைதா னேபொரு படையா கத்தொடர் காலார் தேரதன மேலாணன்.

(இ - ன்.) (அப்போது அட்சகுமாரன்) வரி வாய உமிழ்வன ஈர ஏழ் வாளிகள் - நெருபபுப் பொறிகளோத தம்மிடத்தினின்று கக்குவனவான பதி னைந்து அம்புகளே, எயதான்-(அநுமான்மேற்) பிரயோகிததான்; (அநுமான்) எதிர் - மாருக, அவை-அத்தஅம்புகளே, மணி எழு ஒன்றால் - (தான் கையிற் கொண்ட) அழகிய இருபபுத்தணடினுலே, பார் சோர-பூமியிலே விழும்படி, பொய்தான் - பயனிலவாகசசெய்தான்; அன்று - அப்பொழுது, அது-அந்த எழு, பொடி ஆய் உதிரவு உற பொடியாய்சிதறிப்போம்படி, வெய்து ஆயின பல வடி வாளி - கொடுமையான பல கூரிய அம்புகளே, விட்டான் - (அவ் வட்சகுமாரன்) பிரயோகிததான்; வீரனும் - அநுமானும்,—வேறு ஓர் படை

இலன்-வேறொரு ஆயுதம் இல்லாதவனுய, மாறு ஆ-அவ்வம்புகட்கு மாறுக, வெம் கை தானே பொரு படை ஆக - (தனது) கொடிய கைகளே போர் செய்கின்ற படைக்கலமாக (க் கொண்டு அவற்றையழித்து), தொடர் கால் ஆர் தேர் அதன்மேல் ஆளன் - தொடர்ந்துளள [பலவான] சகரராகள் பொருந்திய (அந்த அட்சகுமாரனுடைய) தேரின்மேற் பாய்ந்து தாக்கினன்; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]எதிராயசோரப். (கூகூ)

கூகூ. தேரிற் [1]சென்றெதிர் கோல்கொள் வானுயிர் தின்ரு னப் பொரு செறிதிண்டேர், பாரிற சென்றது பரிபட் டனவவன் வரி விற் சிந்திய பகழிக்கோன், பார்பிற் சென்றன சிலபொற் ரூளிடை மறைவுற் றனசில மறவோனு, நேரிற் சென்றவன் வயிரக் குனிசிலை பற்றிக் கொண்டெதி ருறநின்ரு ன்.

(இ - ள்.) (பாய்ந்து அழுமான்), தேரில் சென்று - (அட்சகுமாரனது) தேரிலே சின்று, எதிர கோல் கொள்வான் உயிர தின்ரு ன் - எதிரேயுள்ள உளவு கோலக்கையிற்கொண்டுள்ள சாரதியின் உயிரையொழிததான்; (பின்னும் அழுமான் தன் கையால தொருகையதனுல்),—அ பொரு செறி திண் தேர் - போர்செயது நெருகுகின்ற அந்த வலிய தோ, பாரில் சென்றது - (சின்னபின்னப் பட்டுத்) தரையில் விழுந்திட்டது; பரி பட்டன - குதிரைகளும் இறந்தொழிந்தன; அவன் வரிவில் சிந்திய பகழி கோல் - அதத அட்சகுமாரன (தனது) கட்டமைந்த வில்லினின்று பிரயோகிதத அமபுகளில், சில—, மார்பில் சென்றன - (அழுமானது) மாபிற் பாய்ந்தன; சில—, பொன் தோளிடை மறைவுற்றன - அழகிய தோளின்மேற் பாயந்து மறைந்திட்டன; மறவோனும் - வீரனன அழுமானும், (தன்மார்பிலும் தோளகளிலும் அட்சகுமாரன்எய்த அமபுகளை இலட்சியஞ் செய்யாமல்),— நேரில் சென்று - (அவ்வட்சகுமாரனது) எதிரிலே போய் சின்று, அவன் வயிரம் குனி சிலை பற்றிக்கொணடு - (அம்புகளை அவன் இனி எயயமுடியாதபடி) அவ்வட்சகுமாரனது வலிய வளைந்த வில்லைப்பிடிததுக்கொணடு, எதிர உறசின்ரு ன் - அவன்எதிரிலே சின்ரு ன்; (எ - று)—பி - மீ:—[1]சென்றது. ()

கூகூ. ஒருகை யாலவன் வயிரத் [1]திண்சிலை யுற்றுப் பற்றலு மூரவோனு, மிருகை யாலிவன் வலியா முன்னம திறரே டியதிவர் பொற்ரூளான், [2]ஈரிகை யாலவ னுருவிக் குத்தலு மதனைச சொற் கொடு வருதூதன், [3]பொருகை யாலிடை பிதிர்வித் தான் முதிர் பொறியோ டும்படி [4]பறியாவே.

(இ - ன்.) ஒரு கையால் அவன வயிரம திண சிலை உற்றுப் பற்றலும்- (அவ்வாறு) அழுமான் (தனது) ஒருகையினுல் அவ்வட்சகுமாரனது மிகவலிய வில்லை உறுதியாகப் பிடிததுக்கொணட வுடனே,—உரவோன் இவனும் - வலியவனுகிய இவ்வட்சகுமாரனும், இரு கையால் வலியா மூனனம - (அவ்வில்லை அழுமானிடததினின்று மீட்குமபடி

தனது) இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்திழுக்க அப்போது உடனே, அது இற்று ஒடியது - அவ்வில் முறித்துபோய்விட்டது; இவர் பொன் தோளான் - (தன்மேல்) வந்த அழகிய தோள்களையுடைய அவ்வநுமானை, அவன் - அட்ச குமாரன், சரிகையால் உருவி குத்தலும் - (உரையினின்று எடுத்து) உடை வாளினால் குத்தத்தொடங்கவும், அதனை - அத்தவுடைவாளை,—சொல் கொடு வரு தூதன் - (இராமபிரானது) சொல்லை(ச் சீதாபிராட்டியினிடம் சொல்லு மாறு) கொண்டுவந்த தூதனாகிய அவ்வநுமான்,—பொரு கையால் - போர் செயகின்ற (தனது) கையினாலே முதிர் பொறி ஒடும்படி பறியா - (பிடுங்கின விசையினால்) மிக்க நெருப்புப்பொறி எங்கும் பறந்துசெல்லும்படி பறித்து, இடை பிதிர்வித்தான் - (தன்மேற்படுவதற்கு முன்னம்) கீழேயிலேயே பொடியாயுதிரும்படி செய்தான்; (எ - று.)

'ஒருகையாலவன் வயிரத்திணிலிலயுற்றப்பற்றலும்' என்றது - அநுவாதம். பி - மீ:—[1]லிலயினை. [2]சுரிகைவாளினை. [3]ஒரு [4]அறியாவே. (சுஎ)

சுசு. வாளா லேபொர வுற்று னிறறது [1]மண்சே ராமுனம் வயிரத்திண், டோளா லேபொர முடுகிப் புக்கிடை தழுவிக் கோ டலு [2]முடன்முற்று, மீளா ரயிலென மயிர்தைத் திடமணி நெடுவா லவனுட னிமிரவுற்று, மீளா வகை[3]புடை சுற்றிக்கொண்டது பற்றிக் கொண்டனன் மேலானன்.

(இ - ள்.) வாளாலே பொரல் உற்றான்-வாளினுற்போர்செயலதொடங் கிய அட்சகுமாரன், அது இற்று மண சேராமுனம் - (கீழ்க்கூறியவாறு) அந்தச்சுரிகை பொடியாகிப் பூமியில்விழுவதற்கு முனனம், வயிரம் திண தோளாலே பொர - மிகவலிய (தன்) தோள்களினாலேயே போர்செய்யும் படி, முடுகிஇடை புகு - விரைந்து அநுமானிடத்துசென்று, தழுவி கோடலும - (அவ்வநுமானை) தழுவிக்கொள்ள முயன்றபோது, உடல் முற் றும் (தனது) உடமபு முழுதும, மீள் ஆ அயில் என மயிர தைத்திட - மீட்சிபொருந்திய வேலாயுதம்போல மயிர பொத்தும்படி, மணி நெடு வால - (அநுமானது) அழகிய நீணடவால், அவன் உடல் நிமிரவுறற மீளா வகை புடை சுற்றிக்கொணடது அவ்வட்சகுமாரனது உடம்பு நிமிராதபடி வரவொட் டாது (உடம்பின்) எல்லாப்பக்கங்களிலும சுறறிக்கொணடது; பறறிக்கொண் டனன்மேல் ஆனன் - (இவ்வாறு அட்சகுமாரனை அநுமான்) பிடித்துக் கொண்டு அவன்மேல் ஏறிகொணடான; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]மண்சேர் வதனின்முன். [2]வழுவிப்போய், உடலசுறறும. [3]உடல். (சுசு)

சுஎ பற்றிக் கொண்டவன் வடிவா ளெனவொளிர் பல்லிற் றுக நிமிர் படாகைபா, லெறறிக [1]கொணடலி னிடைநின் றுமிழ்[2]சுட ரினமின் னினம்விழு வனவென்ன, முறறிக குண்டல முதலா மணி யுக முழைஞா லாவிவர் குடர்நாலக, கொறறத திண்சுவல வயிரக் கைகொடு குத்திப் புடையொரு குதிகொண்டான்.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்டவன் - (தன்வாலிலேலே) பற்றிக்கொண்டவனை அநுமான்,—வடி வாள் என ஒளிர் பல் இற்று உக நிமிர் படர் கையால்பற்றி - கூரிய வாள்போலவிளங்குகின்ற பற்கள் உதிரும்படி ஓங்கிச் சென்ற தன் கையிலுல் கன்னத்தில் அறைந்து, (பின்பு), கொண்டலின் இடைகின்று உமிழ் சுடரின மின் இனம் விழுவன என்ன - மேகத்திலிருன்று வெளிவருகின்ற பேரொலியையுடைய மின்னற்கூட்டம் விழுவனபோல, குண்டலம் முதல் ஆம மணி முற்றி உக - (காதிலணிந்திருந்த) குண்டலம் முதலிய இரத்தினபரணங்களிற் பொருந்திய மணிகள் முழுவதும்சிதறிவிடவும், முழை நாலா இவா குடர் நால - வயிற்றிலே தொங்காமற் பிணிப்புடன் தங்கியிருந்த குடல்கள் சரித்துவிடவும், கொற்றம் திண சுவல் வயிரம் கைகொடு - (இதுவரையிலும்) வெற்றிபொருந்தியிருந்த வலிய (அவ்வட்ச குமாரன்) பிடரியை வலிமைபொருந்திய (தன) ஓரறைகையிலுற் பிடித்துக் கொண்டு), (மற்றொருகையால), குதி - பலகுதுக்குதி, புடை ஒரு குதி கொண்டான் - (அவனுடலினின்று) பக்கத்திலே அநுமான் ஒருகுதி குதித்தான்; (எ - று.)—பி - ம் —[1]கொண்டனன். [2]சுடர்மின்னினனினம். (கூஎ)

கூஅ.—அநுமான் அட்சகுமாரனை யோழித்தல்.

நீத்தா யோடின வுதிரப் பெருநதி நீரா கசசிலை பாரர்கப், போய்த்தாழ் செறிதசை யரிசிந் திடுபடி பொங்கப் பொருமுயிர் போகாமுன், மீததா நிமிராசுடர் வயிரக் கைகொடு பிடியா [1]வின் ணெடு மண்காணத், தேயததா [2]னாழியி னுலகேழ் தேயினு மொரு தன் புகழிறை தேயாதான்.

(இ - ன) (அப்போது), நீதது ஆய் ஓடின உதிரம் பெருநதி - வெள்ளமாகப் பெருகிய இரத்தப்பெருநதியே, நீர ஆக - (அரைக்கும்போது வேணடிய) ஜலமாகவும்,—பா - பொருகளமே, சிலை ஆக - அமமிக்கல்லாகவும், போயதாழ் செறி தசை - (உடம்பினின்று) வெளிப்பட்டுக கீழ்விழுந்த (அவ்வட்சகுமாரனது) தெருவகிய சதையே, அரிசிந்தினபடி பொங்க (அமமிக்கல்லிலிடப்படுகிற அரைப்பதற்காக எடுத்துவைத்த) ஊரலரிசிபோல மேன்மேற் பொங்க, (தசை நீஙகிய அவ்வரகசனது உடற பகுதியைக குழவியாகக் கொணடு) பொரும் உயிர் போகாமுன் - போசெயகின்ற அவ்வரகசனுயிர் போகாமுன்னம், மீதது ஆ நிமிர சுடா வயிரம கைகொடு பிடியா - (குழவியின் இருபுறத்து) மேற்பக்கதிலுமாக நிமிர்கின்ற ஒளிபொருந்திய உறுதியான கைகளினுற் பிடித்து, விண ணெடு மண் காண - மேலுலகதாரும நிலவுலகத்தாரும் காணும்படி, தேயததான் - அரைத்தான்; (யாவனெனின்), ஊழியின் உலகு ஏழ் தேயினும் ஒரு தன்புகழ் இறை தேயாதான் - யுகாந்தகாலத்தில் ஏழுலகஙகளும் அழிதாலும ஒப்பற்ற தனது புகழ் சிறிதும் குறைவுபடாத அநுமான்; (எ - று.)

ஏழுலகங்களும அழிகின்ற ஊழிக்காலத்திலும் அழியாத கீர்த்தியையுடைய அநுமான், பிரவாகமாகப் பெருகியோடுகின்ற உதிரமே

கீராகவும், பூமியே அம்மிக்கல்லாகவும், அட்சகுமாரனுடைய மாமிசாதிகளே அரைக்கவேண்டிய அரிசியாகவும், அவனுடைய தசை கீலிய உடற்பகுதியே குழவிக்கல்லாகவும் கொண்டு, சுவர்க்கலோகத்தாரும் பூலோகத்தாரும் காணும் படி தனதுகையினாலே அரைத்துதேய்த்து ஒழிதானென்பதாம். பி-மி:— [1]மண்ணெடுவினைகாண. [2]ஊழியொடு. (கூஅ)

கூகூ.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - பொருதுஇறவாத அரக்கர் ஓடிய செயிதீயைத் தெரிவிக்கும்.

புண்டாழ் குருதியின் வெள்ளத் துயிர்கொடு புக்கார் சிலர்சிலர் [1]பொதிபேயின், பண்டா ரததிடை யிடடார் தப்முடல் பட்டார் சிலர்சிலர் பயமுறுதத, திணடா டித்திசை யறியா மறுகினர் [2]செற்றூர் சிலாசிலர் செலவறறூர, கண்டா கண்டதொ திசையே விசை கொடு கால்வீட் டார்படை கைவிட்டார்.

(இ - ள்.) சிலா - (உயிரெஞ்சிய அரக்கரில்) சிலா,—புண் தாழ் குருதியின் வெள்ளதது உயிரொடு புகுகா - புண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற இரத தவெள்ளததில் உயிரோடு புகுந்து ஒளித்துகொண்டா; சிலர்—,—பொதி பேயின் பணடாரததிடை தம உடல் இட்டார் - (போர்க்களததில்) கிறைத் துன்ன பேயகளின் பொகுடிஷமாகிய பிணக்குவியலில் (தமது) உடலையும் போகட்டா [பிணததோடு பிணமபோல விழுத்துகிடத்தார்கள்]; சிலா—,—பட்டார் - (அசசததினால் இறத்தார்கள்); சிலா—, பயம் உத்த திண்டாடி திசை அறியா மறுகினர் செறறூர - பயமானது தூண்ட அலைசசற்பட்டுத் திக்குதெரியாமற் கலகுகினவர்களாய் வலியொடுகுகினறார்கள்; சிலா—செலவு அறறூர் - போகமாட்டாமற கலகுகிறார்கள்; கண்டார் கண்டது ஓர் திசையே-கண்டவர் கணடதிசைகளிலேயெல்லாம், படை கை விட்டா - ஆயுதங்களைக் கைதழுவவிட்டவர்களாகி, விசைகொடு கால் வீட்டார் - வேகத்தோடு ஓடலா னார்கள்; (எ - று.)—பி - மி:—[1]பொரு. [2]சென்றூர். (கூக)

சக. மீனுய் வேலையை யுற்றூர் சிலர்சிலர் பசுவாய் வழிதொறு மேய்வுற்றூ, ரூனூர் பறவையின் [1]வடிவுற் றூர்சிலர் சிலர்நான் மறையவ ருருவானூர், மானூர் கண்ணிள [2]மடவா ராயினர் முன்னே தகுமுழல் வகிர்வுறறூ, ரானூர், சிலர்சில ரையா நின்சர ணெனறூர் நின்றவ ரரி யென்றூர்.

(இ - ள்.) சிலர்—, மீன் ஆய் - மீனுருவங்கொண்டு, வேலையை உற்றூர்-சமுத்திரத்தைச சேர்ந்தார்கள; சிலா—, பசு ஆய் - பசுக்களின் வடிவம் கொண்டு, வழி தொறும் மேய்வு உற்றூர் - வழிகள்தோறும் மேயததொடங்கினார்கள்; சிலர்—,—ஊன் ஆர் பறவையின் வடிவு உற்றூர் - மாமிசத்தைக கொதது திக் தின்னுகினற பட்சிகளின்வடிவத்தைக் கொண்டா; சிலா—, கால் மறையவர் உரு ஆனூர்-பிராமணர்வடிவமகொண்டுநின்றாகள்; சிலர்—, மான் ஆர் கண இள மடவார் ஆயினா - மான்போன்றகண்கள்படைதத இளையமகளிராபோன்ற வடிவமுடையவராய், முன்னே தம் குழல் வகிர்வுற்றூர் ஆனூர்

அநுமசனைநிரிலே தமதுகூந்தலே வகிர்ந்துகொண்டுநின்றார்கள்; சிலர்—,—ஐயா நின் சரண் எனறார் - ஐயனே! நாங்கள் உன்னடைக்கலம் என்றார்கள்; சிலர் - வேறுசிலர்;-நின்றவர் அரி என்றார்-'நாங்கள் உமது பகைஞரல்லோம்; (இதகே) நிறபவரே உமது பகைஞர்' என்றார்கள்; (எ - று.)

அரக்கர் வேணடியவருக்கொள்ளவல்லவராதலால், மீன்முதலானவடிவங் கொண்டன ரென்க. பி - ம்:—[1]வடிவாஞர். [2]மடவராயிவன்முன்னே.

சக. கந்தா ரமூ[1]முறு கிளையுந் தமையெதிர் தழுவுந் தொறு நுடதமரலலேம், வந்தேம [2]வானவ ரென்றே கினர்சிலர் சிலர்மா ணுபரென வாய்விட்டார், மந்தா ரங்களா பொழிலவாய் வண்டுக ளாணூர் சிலாசிலர் மருள்கொண்டா, ரிந்தா செயிறுக ளிறுவித்தா சில ரெரிபோற் குஞ்சியை யிருள்வித்தார்.

(இ - ள்.) சிலா - வேறுசில அரக்கா, தம் தாரமும் உறு கிளையும் - தமது மனைவிமாரும் நெருங்கினஉறவுமுறையாரும், தமை எதிர் தழுவும் தொறும்- (அநுமானிடதது அசசதினுல் எதிரேவந்து) தழுவிகொள்ளுமபோதெல்லாம், (தாமும் அசசங்கொணடிருத்தலால் தம்மை மறைகவேண்டி), (தம்மை), 'நுமதமர் அல்லேம - (நாங்கள்)உமதுசுற்றத்தாரல்லேம்; வந்தேம் - வந்தகாங்கள், வானவர் - தேவர்கள்,' என்று - என்றுசொல்லிவிட்டு, எகினர்- (அப்பாற்) போய்விட்டாாகள்; சிலா—, மானுயா என வாய்விட்டார் - (உமது சுற்றத்தாரான அரகரல்லோம, (நாங்கள்) மனிதரென்றுசொன்னாகள்; சிலர்—, மந்தாரம் இளர் பொழிலவாய மந்தாரமென்ற தேவவிருட்சம்விளங குகின்ற சோலையினிடததில், வண்டுகள் ஆணூர் - வண்டுகளின் உருவங கொணடு சென்றார்கள; சிலர்—, மருள் கொணடா - (செயயவேணடுவது இன்னதெனததேரன்றுமல்) மயஙகிநின்றாகள்; சிலர்—, (தமது அரக்கவடிவததை மாறறுமபொருட்டு), இந்து ஆர எயிறுகள் இறுவித்தா - பிறைசசந்திரன்போன்ற (தமது) கோரதந்தஙகளை ஒடித்திட்டு, எரி போல் குஞ்சியை - நெருப்புப்போலச செஙகிறமுள்ள (தம்) மயிரை [செம்பட்டமயிரை], இருள்வித்தார் - கருமையாகச் செய்துகொணடாகள்; (எ - று.)

மந்தாரம் - தேவதருக்கள ஐந்தனுள் ஒன்று; இது-மறறைத்தேவதருக்களுகும உபலட்சணம. பி - ம்:—[1]மூது. [2]வானரம. (சக)

வே று.

கூஉ.—அழகை பொலி.

குண்டலக் குழைமுகக் குங்குமக் கொங்கையார்
வண்டலைத தெழுகுழற் கறறைகால் [1]வருடவாய்
விண்டலத் தகவிரைக் குமுதவாய் விரிதலா
லண்டமுற் றுளதலு ரழுதபே ரமலியே.

(இ - ன்.) குண்டலம் குழை முகம - குணடலமென்றகாதணியணிந்த செவ்வையுடைய முகத்தையுடைய, குஙகுமம் கொஙகையார - குஙகுமக்

குழம்பையணிந்த ஸ்தனங்கள்படைத்தவரான இராக்கத மகளிர்,—வண்டு அலைத்து எழு குழல் கற்றை கால்வருடஆய - வணங்கலே அலையசெய்து மேலெழுப்பப்பெற்ற தமது கூந்தற்பொருகுகி அவிழ்ந்து கால்களிலேவிழுந்து புரண்டுகொண்டிருக்கும்படியாகி, விரை குமுதம் அலத்தகம் வாய் - நறுமண முள்ள ஆம்பல்போன்ற செம்பஞ்சூட்டிய தமதுவாய்கள், விண்டு விரிதலால் - நிறந்துவிரிவதனாலே, அ ஊர அழுதபோ அமலை - அந்த இலங்கையிலுள்ளார் அழுத பெருங்குரலோசை, அண்டம் உற்று உளது - மேலுலகம் வரையில் எட்டிற்று; (எ - ற.)

அரகியர கால்களிற்படும்படி தமதுகூந்தலை விரித்துக்கொண்டு பேராரவாரந்தோன்ற அழுதன ரெனபதாம. அலதகம் வாயக்கும் ஊட்டப்படுதலை "அம்மலரடியுங்கையு மணிகிளர்பவளவாயும், செம்மலர் நுதலு காவுந் திருந்தொளி யுகிரோடகேழ், விம்மிதப்பட்டுவீழ வலத்தகமெழுகியிட்டாள்" என்ற சிந்தாமணியினாலும் அறிக. பி - ம்.—[1]வருடலால். (சஉ)

சஊ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் அரக்கமாதர் துயரப்படுவதைக் கூறும்.

கதிரெழுந் தனையசெந் திருமுகக் கணவன்மா
ரெதிரெழுந் [1]தடிவிழுந் தழுது[2]சோ ரிளநலா
[3]ரதிநலங் கோதைசே ரோதியோ டன்றவு
ருதிரமுந் தெரிகிலா திடைபரந் தொழுகியே.

(இ - ள்.) கதிர எழுந்த அனைய செம் திரு முகம் கணவன் மார் - சூரியோதயமானாற்போன்ற சிவந்த அழகியமுகங்களையுடைய தமது காயகருடைய, எதிர - முன்னே, எழுந்து - போய், அடி விழுந்து அழுது சோர் - கால்களில்விழுந்து அழுது சோர்கின்ற, இள நலார் - இளம்பெண்களுடைய, அதி நலம் கோதை சேர் ஓதியோடு - மிக்க அழகுள்ள மாலையையணிந்த கூந்தலுடனே, அன்று அ ஊர உதிரமும-அப்பொழுது அந்த ஊரிற்பெருகுகின்ற இரத்தமும், பரந்து ஒழுகி - பரவிப்பெருகி, இடை - வேற்றுமை, தெரிகிலாது - அறியமுடியாதபடி யாயிற்று; (எ - ற.)

இளநலா ஓதியும் இரதமும் செந்நிறமாக இருத்தலால, வேற்றுமை தெரியாததாயிற் றென்க. ஓதிகளும் உதிரத்துக்கும் வேறுபாடு தோன்றுமை கூறியது - மறைவணியாம்; இதனை, வடநூலார் மீலிதாலங்காரமென்பா. பி - ம்:—[1]இடை. [2]சோ. [3]அதிரவங்கோதை.

(சஎ)

சஏ. தாவில்வெஞ் செருநிலத் திடையுலந் தவர்தமே
லோவியம் புரைநலார் விழுதொறுஞ் சிலருயிர்த்
தேவுகண் களுமிமைத் திலர்களா [1]மிதுவெலா
மாவியொன் றுடலிரண [2]டாயதா லேகொலாம்.

(இ - ள்.) தா இல - குற்றமற்ற, வெம் சருநிலத்திடை - கொடிய போர்க்களத்திலே, உலந்தவர்தமமேல்-இறந்த வீரர்களின்மீது, ஓவியம்புரை நலா சிலர் - சித்திரப்பதுமைபோன்ற அழகிய சிலமகளிர, விழு தொறும் - விழுமபோதெல்லாம, உயிர்த்து - மூச்சுவிட்டு, எவுகணைகளும் இமைத்திலா

கள் ஆம் - அம்புபோன்ற கண்களும் இமையாதவராளுர்கள்; இது எலாம் இவ்வாருன செயலெல்லாம, ஆவி ஒனறு உடல் இரணடு ஆயதாலே கொல் ஆம - உயிரொன்று உடம்பிரணடு ஆனபடியினுலேதான்போலும; (எ - று.)

மகளிர் இறந்த தம்கணவர்மீதுவிழுந்து அழுகையில மூர்ச்சித்தது உயிரபும் கணணிமைததலும் • இல்லாதவராயினரெனக; இவ்வாறு இமமகளிரும் இறந்த கணவாபோல உயிரப்பிலலாமலும கண்ணிமையாமலும இருந்ததற்குக் காரணம் - புருஷனுகும மனைவிகும உடலிரணடாயிருந்தும் ஆவி ஒன்றுயிருததலினுலேதானே எனக் கவி உத்ப்ரேடிகின்றார்; இவ்வாறு உயிரப்பில்லாமை கணணிமையாமை என்றவறறிற்குக் காரணமல்லாததைக் காரணமாக்கிக் கூறியது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணியாம். பி-ம்:—[1]இவை. [2]ஆதலால். (சச)

சரு. [1]ஓடினு ருயிராகணு டுடல்கள்போ லுதவியால்
வீடினுர வீடினுர மிடையுடற குவைகள்வாய்
காடினுர் மடநலார் நவையிலா நண்பரைக்
கூடினு ருடினு ருமபாவாழ் கொம்பனுர.

(இ - ள்) மடம் நலா - மடப்பதததையுடைய மகளிராகிய அரகஙியா, உயிராகள் காடு உடலகள போல் - உயிராகளைததேடுகின்ற உடல்கள்போல, ஓடினுர் - (தமதுகணவரைததேடிக்கொண்டு) ஓடினவராய, வீடினுர மிடை உடல் குவைகள் வாய் - இறநதுவீழ்நதுள்ள அரகரின் நெருஙகிய பிணக் குவியலின் நடுவில், காடினுர் - கணடுபிடிதது,—உதவியால் - (அவராக்குச்செய்துள்ள) உதவியை நினைத்தலால், வீடினுர - இறநதொழிந்து (வீரசுவர்க்கததையடைந்து), நவை இலா(த) நண்பரை-குற்றமறற தமகணவரை, கூடினுர - (அநகுச) சேரப்பெறறார்கள்; உமபா வாழ் கொம்பு அனுர - (அவ்வீரசுவர்க்கஞ்சேர்ந்த அக்கணவர்களோடேதழுவிய) தேவலோகத்து வாழ்கின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அமரமகளிர், ஊடினுர் - பிணஙகினுர்கள்; (எ - று)

தமதுகணவரைத தேடிச சென்ற அரகஙியாகிலர் போரக்களத்தில் இறந்து வீழ்ந்துகிடக்க தமது கணவருடலகளைக்கணடு அவராகளைததழுவி அவரிடத்துத்தாம் வைத்திருந்த பேரன்பினுல் தாமும இறநது, கணவன் புகுந்த உலகத்தையடைந்து அநகுக கூடினுராகள்ாக, அதுகணட தேவமகளிர் பிணஙகின ரென்பதாம். பி - ம் —[1]ஓடினுருடல்களுமுயிர்களபோலுதவியால். (ரு

சசு. நீட்டுவா ளனையகட் டொரிவையோர் திருவனு
ளாடினின் றயாவமேதா ரமுதகலக் குறையபினைக்
[1]கூடினீ யோருயிர் துணைவனெங் [2]கோவினைக்
காட்டுவா யாதியென் றழுதுகை கூபபினுள்.

(இ - ள.) நீட்டு வாள் அனைய கண - நீட்டிககூராகக்பெற்ற வாள்போன்ற கணகளையுடைய, திரு அனுள் ஓர் தொரிவை - இலகுமி போன்ற ஓர் அரக்ப்பெண, ஆட்டில நினறு - கூத்தாடுதறொழிலை மேற்கொண்டிருந்து, அயர்வது - சோர்ந்துபோன, ஓர் அறு தலை குறை

யினை - தலையற்றதொரு கபந்தத்தை, கூட்டி - (தலையோடு) சேர்த்து (அதனை நோக்கி), நீ—, ஓர் உயிர் துணைஎன் - ஒப்பற்ற பிராணநாயகனை, எம் கோவினை - எனது தலைவனை, காட்டுவாய் ஆகி - காட்டுபவனுக்கு கடவாய், என்று—, அழுது—, கைகூப்பினன்—; (எ - று.)

"பேரொத்த ஆயிரமபேர் மடிந்தாற் பிறக்குங் கவந்தம் சேரொத்ததவ்வும்" என்றபடி பலவீரர் பட்டொழிந்தால், அப்போது தலையற்ற உடற்குறையாகிய கவந்தம் எழுந்து ஆடுமெனக் கூறுவது, நூல்களின் மரபு; அவ்வாறான கவந்தத்தோடு தலையினைப் பொருததில், ஓர் அரக்கமாது துயரதினால் விவேகம இலலாமையால், எந்தலைமகனைக் காட்டவேணு மென்று அதனை இரந்தனளென்க. பி - ம்:—[1]கூட்டிநின்று. [2]கோனை நீ. (சக)

சஎ. ஏந்திஞ டலையையோ [1]ரெழுதருங் கொடபனுள்
காந்தனின் றுடுவா னுடறகவர் தத்தினை
[2]வேந்தனீ யலகிலைப் விடுதியா னடமெனப்
பூந்தளிர்க் [3]கைகளான் மெய்யுறப் புலவினுள்.

(இ - ள்.) எழுத அரு ஓர் கொம்பு அனை - (சிதகிரத்தில்) எழுத முடியாத [மிகஅழகுள்ள] பூங்கொம்புபோன்ற ஓர் இராக்கதப்பெண், தலையை ஏந்தினுள் - இறந்த கணவன் தலையைக் கையிற்கொண்டு, நின்று ஆடுவோன் காந்தன் உடல் கவந்தத்தினை - நிறை கூதாடுகின்ற கணவனது உடற் குறையைப்பார்த்து, 'வேந்தன் - கணவனே, நீ—, அலகிலைப் - (வெகுகோரம் ஆடியதனால்) இலைத்தாய்; (இனி) நடம்விடுதி - கூத்தாடுதலைவிடுவாய்', என்று—, பூந்தளிர் கைகளால் - மலரையும் தளிரையும்போன்ற மெல்லிய தன்கைகளினுல், மெய் - (அக்கணவனுடைய) உடலை, உற புல்வினுன் - இறுகத்தழுவிகொண்டாள்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]எழுதபூ. [2]கேத்தனீ. [3]கையினுல். (சஎ)

சஅ.—இங்ஙன் அரக்கியீர் துயரும்றிறக்க, பருவத்தேவர் இராவணனிடம் செய்தி சொல்லச் சேறல்.

நாடினர் நாடியே நனைவருங் கொம்பனர்
வாடினர் கணவர்தம் மார்புற தழுவியே
வீடினர் ரவவயின் வெருவினின் ணைவர்கடா
மீமாடினர் ரசசன்மாட் டணுகிநின் றுரைசெய்வார்.

(இ - ள்) நாடினர் - (தகுகணவரைத) தேடினவர்களாகிய, நனைவரும் கொமபு அனர் - அரும்புகள் தோன்றுகின்ற பூங்கொம்புபோன்ற அரக்கமகளிர, நாடி - தேடியடைந்து, வாடினர் - சோர்ந்தவர்களாய், கணவர்தம் மாபு உற தழுவி - இறந்தகணவரது மார்புகளை இறுக தழுவிக்கொண்டு, வீடினர் - (தாகதளும) இறந்தொழிந்தாகள்; அவயின் - அப்பொழுது, விணணவர்கள்தாம-(பொழிலுகுந் காவலான) பருவத் தேவர்கள், வெருவி-அசசங்கொணடு ஓடிசசென்று, அரசன்மாடு அணுகி நின்று உரை செய்வார்-அரசனை இராவணனிடத்திற்போய் நினறுசொணடே நடந்தசெய்தியை

அட்சகுமாரன் இறந்திட்டதை]ச் சொல்லலானார்கள்; (எ - று)—இசசெய் செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. (சஎடு)

வேறு.

சகூ —அவ்வேளையில் மந்தோதரி அழுதல்.

கயன்மகிழ் கண்ணிணை கலுழி கான்றுகப்
புயன்மகிழ் புரிகுழல் பொடிய ளாவுற
வயன்மகன் மகன்மக னடியின் வீழ்ந்தனண்
மயன்மகள் வயிறலைத் தலறி மாழ்கினாள்.

(இ - ள்.) மயன் மகள் - (அசுரசிறபியான) மயனது குமாரியாகிய மண்டோதரி, கயல் மகிழ் கண இணை கலுழி கான்று உக - கயல்மீன்போன்ற (தனது) இரண்டுகண்களிலிருந்தும் நீர் வழிந்து பெருகவும்,—புயல் மகிழ் புரி குழல் பொடி அளாவுற - காளமேகத்தையொத்த முறுக்கிவிட்ட கூந்தல் மண்ணின் புழுதியிலே புரளவும், அயன் மகன மகன் மகன் - பிரமகுமார னான புலஸ்தியனது குமாரனான விசசிரவசுவினுடைய குமாரனான இராவணனது, அடியின-பாதங்களில், வீழ்ந்தனள்-வீழ்ந்தவளாய், வயிறு அலைத்து அலறிமாழ்கினள - வயிற்றிலடித்துக்கொண்டு கதறிப்புலம்பினாள்; (எ - று.)

இசசெய்யுளை கோக்குமிடத்துக் கம்பர் அட்சகுமாரனை மந்தோதரி குமாரனெனவே கொண்டு கூறுகின்றனரென்று தோன்றுகின்றது. இனி, இறந்தவன் சகளத்திருமாரனுமில்லை அவனையும தன் மகன்போலவே பாவித்து இவ்வனம் குமாரன் இறக்க காரணமாயிருந்த இராவணனது தாள்களில் மந்தோதரிவிழுந்து அழுதனளென்பாருமுளர். (சஎடு)

சூ —யாவரும் புலம்புதல்.

காவருந் திருநகர்த் தையலார் முதல
லேவரு மிடைவிழுந் திரங்கி யேங்கினார்
காவலன் கான்மிசை விழுந்து காவன்மாத்
தேவரு மழுதனர் களிக்குஞ் சிந்தையார்

(இ - ள்) கா அரு திரு நகர் தையலார் முதல் ஏவரும் - குற்றமறற அழகிய இலங்காநகரத்திலே மகளிர் முதலிய எல்லாரும், இடை விழுது இரங்கி ஏங்கினர் - (இராவணனுடைய) பாதத்திணிடத்தில் விழுந்து இரக்கமுண்டு அழுதார்கள்; காவல் மா தேவரும - சோலையைப்பாதுகாத்தலே மேற்கொண்ட சிறந்த பருவததேவரும், களிசகும சிந்தையார் - (இராவணனுக்கு நேர்ந்த அபஜயத்தினால்) மகிழ்கின்ற மனமுடையவராகளாயினும், காவலன் கால் மிசை விழுந்து அழுதனர் - இராவணனது பாதங்களில் விழுந்து அழுதார்கள்; (எ - று) இரண்டாமடி - முற்றுமோனை. (சூ)

அட்சகுமாரன் வதைப்படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பாசப்படலம்.

இக்கிரகித்தது அநுமானைப் பாசத்தாற்கட்டிய செய்தியைக் கூறும் பாகம. இக்கு 'பாசம' என்றது பெரும்பாம்புவடிவுகொண்டு அநுமானைக் கட்டுகிற பிரமாஸ்திரத்தை. பாசம் - கயிறு: வடசொல். கயிறுபோலச சுற்றிக கட்டுதலால், பிரமாஸ்திரம், பாச மெனப்பட்டது; மேல் யுத்தகாண்டத்தில ''நாகபாசம்'' எனபதுங காணக. பாசப்படலம் - பாசத்தைப்பற்றிய படலம் என இரண்டடலுருபும்பயனும் தொக்கதொகை; பாசத்தினது சம்பந்தமான படலம என்று விரிக்கது, பாசத்தின்விஷயமான பாக மென்று கருதது உரைப்பினுமாம.

க.—அட்சகுமாரனைக் கொன்ற செய்தி கேள்வியுற்ற இந்திரஜித்து அநுமான்மீது பெருங்கோபங்கொள்ளுதல்

அவ்வழி யவ்வுரை கேட்ட வாண்டகை
வெவ்விழி யெரியுக வெகுளி வீங்கிரு
னெவ்வழி யுலகமுங் குலைய விந்திரத்
தெவ்வழி தரவுயர் [1]விசயச் சீர்த்தியான்.

(இ - ள்.) அ வழி - அப்பொழுது, அ உரை கேட்ட - (அட்சகுமாரனை அநுமான் கொன்றன னென்ற) அந்தவார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற, ஆண்தகை-ஆண்மைக்குணமுடையவனுகிய, இந்திரன் தெவ் அழிதர உயர் விசயம் சீர்த்தியான் - இந்திரனுகியபகைவன் வலியழியுமாறு உயர்ந்தவெற்றியைக கொண்ட பெரும்புகழுடையவனுன இந்திரசித்து,—வெவ் விழி எரி உக - பயங்கரமான தனதுகண்களினின்று நெருப்புச சிந்தவும், எ வழி உலகமும் குலைய - எல்லாவிடங்களிலுமுள்ள உலகங்களும் நடுங்கவும, வெகுளி வீங்கிரு னென் - கோபம் மிகப் பெற்றன்; (எ - று.)

''சோததி மிகுபுகழ்'' என்ற தொல்காப்பிய வரியிலுத்திரதால், சோத்தியென்பது மிகபுகழையுணாதது வதோ ருரிசசொல்லா மென விளங்கும். பி - பி.—[1]விசயசசெய்கையான். இராவணன் தங்கு விசயஞ் செய்கையிற் சுவர்க்கலோகத்தையடைந்து இந்திரனை யெதிர்த்துப்போர் செய்த பொழுது, இராவணனுல் இந்திரனைச சயிக்கமுடியாத சமயத்தில், அவன் மகனுன மேகநாதன் மாயையால மறைந்து பொருது இந்திரனைக் கலங்கச்செய்து அவனை மாயப்பாசத்தாற் கடடிக்கொணடுபோய் இலங்கையிற் சிறைவைத்திட, அதனையுணாத பிரமதேவன் தேவாகளுழ அங்கு வந்து இராவணனைகண்டு 'இந்திரனைசசயித்ததனால், உன்மகனுகு 'இந்திரஜித' என்று இனிப் பெயர வழங்குக' என உபசாரவார்த்தைகூறி அம்மகனுக்கு வரமுமளித்து இந்திரனைச் சிறைமீட்டுகொண்டுசென்றன னென்பது வரலாறு.

உ.—இந்திரசித்து மனக்கொதிப்புடன் போர்தறித்து உக்கிரமாக எழுதல்.

அரஞ்[1]சுடர் வேற்றன [2]தனுச னிற்றசொ
லுரஞ்சுட [3]வெரியுயிர் தொருவ லேங்கிஞன்
புரஞ்சுட வரிசிலைப் பொருப்பு வாங்கிய
பரஞ்சுட ரொருவனைப் பொருவும் பான்மையான்.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒபபற்றவனை அந்த இந்திரசித்து,— அரம் சுடர் வேல் தனது அனுசன் இற்ற சொல் உபம சுட - அரமென்னும் வான்வீசேடதால் (அராவப்பட்டு) விளஙகுகிற வேலாயுதத்தையுடைய தனது தம்பியான அகுமாரன் இறந்தா னென்ற வார்தையை தன் மனததை யெரித்தலால், எரி உயிர்த்து - நெருப்புப்புறப்பட (க் கோப தாபத்தால் வெவிதாக)ப் பெருமூசசுவிட்டுக் கொணடு,—புரம் சுட - திரிபு ரததை யெரிபபதற்கு, வரி சிலை பொருப்பு வாஙகிய - கட்டமைந்த வில்லா கிய மகாமேருகிரியை வளைதத, பரம் சுடர் ஒருவனை - எலலா வொளிகளி ணும் மேம்பட்ட ஒளிவடிவமைந்த திரிமூரதிகளி லொருவனை சிவபிரானை, பொருவும் - ஒக்கின்ற, பான்மையான் - தன்மையையுடையவனாய், ஓஙகி ஞன் - எழுந்தான்; (எ - று.)

போருறிதது எழுகிற இந்திரசிதது, திரிபுரமெரிக்கப் புறப்பட்ட சஙகாரகடவுளான உருதிரமூர்தியை உவமைகூறியது, பயஙகரமான தோற்றததுகு எனக. அரம் - இரும்புமுதலியவற்றை அராவுங கருவி. கீழ்செயயுள் இந்திரசிதின் கோபரசத்தையும, இச செயயுள் அதலோடு சோகரசமுங கொண்டு அவன் போருறித்து எழுதததையுங கூறுதலால், கீழ்செய்யுளோடு இசசெய்யுள கூறியது கூற லெனனுங குற்றத்தின் பாற்படாது; அன்றியும, ஒருவிஷயதததையே பலவாறு கூறிவிளக்குதல் கவிததிறமாம. இனி, கீழ்செயயுளோடு இசசெய்யுளை குளகமாகக் அவ் விடதது அட்சகுமாரனிறதா னென்ற வாரதததையைக் கேட்ட ஆணமை யிற் சிறந்தவனை இராவணன் கண்கள தீசசொரியவும் எவ்வகையுலகமும் நடுங்கவும் அதிகோபங்கொண்டான் (அசசமயததில) முன்பு இந்திரனை வென்று மிக வெற்றியும புகழும படைததவனை ஒப்பற்ற இநதிரசிதது தன்தமபி மாண்டன னென்ற சொல் வந்து செவிப்பட்டு நெஞசைசசுடத் தீக்காலுமாற பெருமூசசெறிநதுகொணடு திரிபுரதனஞ்செய்யும்படி மகா மேருவை விலலாகவளைதத உருதிர மூரதிபோல மிக உகிரஙகொணடு எழுநதான் என்று உரைப்பாரு முளர். அநுஜன என்ற வடமொழி - பின் பிறநதவனென்ற பொருள்படும. பீ - பி:—[1]சுடு. [2]இளவலற்ற. [3]வரிசிலை யொன்றவராஙகிமுப் - புரஞ்சுடுமொருவனிற போலிந்து தோன்றினை. (உ)

கூ.—இந்திரசித்து தேரேறுதலும், பெருங்குரலோடு வீரவாதங் கூறுதலும்.

ஏறினன் விசும்பினுக் கெல்லை [1]காட்டுவ
வாறிரு நூறுபேய் பூண்ட வாழிதேர்

கூறின கூறின சொற்கள் கோத்தலாற்
பீறின கெடுக்திசை பிளந்த தண்டமே.

(இ - ன்.) விசும்பினுக்கு எல்லே காட்டுவ - வானதத்தினது மேலெல் லையை இவ்வளவேயென்ற தமது மிக்க உயர்ச்சியினூற) காண்பிப்பவையான, ஆர இரு நூறு பேய் - ஆயிரத்துநூறுபேய்கள், பூண்ட - பூட்டப்பெற்றுள்ள தான, ஆழி தோ - (வலிய) சகரரகளமைத்த ஒருதேரில், எறினன் - (இந்திரசித்து) ஏறினன்; கூறின கூறின - (அகணன ஏறியவுண்) மிகுதியாகச் சொன்ன, சொறகள் - வீரவாதகைகள், கோதகலால் - ஒருசேரக்கூடி மோதியதனால் நெடுக் திசை பீறின - கீண்டதிக்குக்கள் பிளவுபட்டன; அண்டம் பிளந்தது - அண்டகோளமும பிளவுபட்டது; (எ - று.)

விசும்பினுக்கு எலலைகாட்டுவ - ஆகாயததின் உயரம் எவ்வளவு உண்டோ அதுவரையிலும் உயாந்துளளவையென்பது கருத்து: தம்தழிப் பேற்றவணி. 'கூறின கூறின' என்ற அடுக்கு, மிகுதிப்பொருளது. பின்னிரணடடி - இந்திரஜிதது வீரவாதகளகூறிய பெருங்குரலினுலாகிய அதிசயிய விளகளவந்த உயர்வுநவிற்சியணி. பி - ம்.—[1]காட்டுவான், காட்டுவது.

வே று.

சு.—அதிபயங்காமான இந்திரசித்தின் ஊடம்பாம்.

ஆர்த்தன கழலுங் தாரும் பேரியு மசனி யஞ்ச
வேர்த்துயிர் குலேய மேனி வெதுமபின னமரர் வேந்தன்
சீர்த்தது போரு மென்னுத் தேவர்க்குந் தேவ ராய
மூர்த்திக டாமுந் தத்தம மோகத்தின் முயற்சி விட்டார.

(இ - ள்.) (மற்றும் இந்திரசித்தினது), கழலும - வீரக்கழலும், தாரும - வீரகண்ணியும், பேரியும்-யுததவாத்தியகளும், அசனி அஞ்ச ஆர்த்தன- இடியும் அஞ்சிப்பின்னிடும்படி மிகுதியாக ஒலிததன; (அமமுழக்கத்தைக் கேட்டு), அமரர் வேந்தன் - தேவராஜனன இந்திரன், உயிர் குலேய மேனி வேர்தது வெதும்பினன - (என்னுகுமோ வென்ற அசசததால்) உயிர்கடுகை உடல் வியாத்துத தவிப்புறறான்; தேவர்க்கும தேவா ஆய மூர்ததிகள்தாமும்- எல்லாததேவர்கட்குந் தலைமைததேவர்களான அயன் அரி அரன் என்னுக் திரிமூரத்திகளும, போரும் சீரதது என்னு - 'யுத்தம வலிமைப்பட்டது' என்று எண்ணி, (அகவலேயினுல்), தததம யோகததின் முயறசி விட்டார் - தமதம்செய்தொழிலின் முயறசியைக் கைவிட்டாகள் [படைததல் காததல் அழித்தல் என்னும் தம்தம்தொழிலகளே யொழிந்து நின்றார்கள் என்றபடி].

தார் - கிண்கிணிமாலை; மூன்றுறற பொருபடையுமாம். அதாவது - முன்னணிச்சேனை; அது - கொடிப்படையெனவும் தானைப்படையெனவும படும். தானை என்பதறகு - படை, படைகுபபு என்ற பொருளகளு மூணடு,

மாலையென்ற பொருள்கொண்டால், போர்க்கு அறிகுறியாக அவனணிந்த தும்பைப்பூமாலை தன்னிடத்து மொய்க்கும் வண்டுகளிலையால் ஆரவாரித் தறிதன்று கொள்ளவேண்டும். தேவர்க்குத் தேவராய மூர்த்திகள் - பிரம விஷ்ணு ருத்திரர். மூர்தனிகள - பெரியோர். யோகம் - உத்தியோகம் இச்செய்யுள் - இந்திரசித்தின் யுததாடம்பரத்தை விளக்குகிற உயர்வு நவிற்சியணி. (சு)

ரு.—இந்திரசித்தின் வீரக்கருத்தும், அதுபற்றிய செயலும்.

தம்பியை யுன்னுந் தோறுந் தாரை நீர் ததும்புங் கண்ணன்
வம்பியல் சிலையை நோக்கி வாய்மடித் திருத்து நக்கான்
கொம்பியன் மாய வாழ்க்கைக் குரங்கிலைற் குரங்கா வாற்ற
லெம்பியோ தேய்ந்தா னெந்தை புகழன்றே தேய்ந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) தம்பியை உன்னுதோறும் தாரை நீர் ததும்பும் கண்ணன் - தன்தம்பியான அட்சகுமார னிறந்த செயதியை நினைசகும பொழுதெலலாம் (அவனிடத்து அன்பிலலாகிய சோகததால) தாரை தாரையாக நீர்தளும்பிப் பெருகுக கணகளை யுடையவனுகிய இந்திரசித்து—'கொம்பு இயல் மாய வாழ்க்கை - மரககொம்புகளிலே சஞசரிககிற நிலையிலலாத வாழ்வையுடைய, குரகுகிலை - இந்த ஒரு குரகுகிலை, குரகுகா ஆற்றல் எம்பியோ தேய்ந் தான்-(எப்பொழுதும்) தாழாதவலிமையையுடைய என்தம்பியான அட்சனே மெலிவுறறழிந்தான்? [அல்லன] எநதை புகழ் அன்றே தேய்ந்தது - என் தந்தையான இராவணனது கீர்ததியன்றே மெலிவுற்று அழிந்தது,' என் றான் என்ற எணணினவனுய்,—வம்புஇயல் நிலையை நோககி - போர்த தொழிலுககு ஏறற தன்வில்லைப் பாரத்து, உருதது வாய் மடிதது நக்கான் - (அறுமான்மீது) கோபித்து (அதனால்) தனது உதட்டை மடித்துக கடித்துக கொண்டு சிரித்தான்; (எ - று.)

'குரகுகிலை எம்பியோ தேயந்தான், எநதைபுகழன்றே தேய்ந்தது' என்றது - ஒழிப்பணி. "சிறப்பினும பொருளினுக குணததினு முண்மை, மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவறுதியாகும" என்ற தண்டியலகார சூததிரத்து 'அவறுதி' எனறது 'ஆகும்' எனற முகையினால் விளையவறுதி கொள்ளப்பட் டமை யுணரக. ஓ - எதிரமறை. அன்றே - தேற்றம். ஓரிடமின்றிக் காடு களிலும் மலைகளிலும் மரக்கிளைகளில் நிரிந்துவாழுந் தன்மையதான எளிய தொரு குரகு இராவணகுமாரனை அட்சனை கொன்றது, அவ்விராவ ணன் நிகருவிசயனுசெய்து எல்லாவுலகததும் பரப்பிய புகழுக்கு அழிவு செயவதாதல் காணக. குரகுகினது எளிமை தோன்ற, 'கொமபியல் மாய வாழ்க்கை' எனறான். மரகொமபுகளிற சஞசரிததலால் குரங்குக்கு, வட மொழியில் 'சாகா மருகம்' என ஒரு பெயரிருததல உணரதறக்கது. மாய வாழ்கை - பொய் வாழ்வு; மறைந்துவாழ்தல் எனினுமாம; வஞ்சகவாழ்வென் றுங் கொள்ளலாம், மகாமாயாவியான இநதிரசித்தும், 'மாயவாழ்க்கைக் குர

ங்கு' என்று வெறுத்து உரைக்கும்படி மிக்கிருந்தது அறுமான் மாயையில் வல்ல அரக்கர்பலரை எளிதிற் பொருது தொலைத்த பிறமென்க. குரக்குதல்-வினைதலாதலே "இலைப்பொழில் குரகினை" எனச் சேதுசித்தாமணியிலும் காண்க. குரங்கு என்ற சொல்லே, கருதுதலும் செயலிலும் சோம்பலின்றிப் பலவிகற்பங்கொண்ட தோணுதலுடைமைபற்றி வந்த பெய ரென்னலாம். பி - மீ:—[1]நினையுங். [2]தரங்கவாற்றல். (இ)

கூ.—இந்திரசித்தைச் சார்ந்த சேனையின்மிதலி.

வேறிரண் டனவும் விலவு [1]மிடைந்தவும் வெற்பென் ரூலுங்
கூறிரண் டாக்குமை வாட்கைக் குழுவையுங் குணிக்க லாற்றேஞ்
சேறிரண் டருகு செய்யுஞ் செறிபதச சிறுகண் யானை
யாறிரண் டஞ்சு நூற்றி னிரட்டிதேர்த் தொகையு மஃதே.

(இ - ள்.) வேல் திரண்டனவும - வேல்வீரர்களாக வந்துகூடிய பதாதிச்சேனைகளேயும், வில்லு மிடைந்தவும் - வில்லாளிகளாகவந்து நெருங்கிய பதாதிசசேனைகளேயும்,, வெற்பு என்றலும் கூறு இரண்டு ஆக்கும் வான் கை குழுவையும் - மலைகளே எதிரிகளென்றால் அவற்றையும் இரண்டு துண்டாகத்துணிக்கவல்ல வாளாயுதத்தை யேந்திய கையையுடைய பதாதிகளின் கூட்டத்தையும், குணிக்கல் ஆற்றேம் - இவ்வளவென்று தொகையிடவல்லேமல்லேம்; இரண்டு அருகு சேறு செய்யும் செறி மதம் - இருபுறத்திலும் (பொழிந்து நிலத்தைச) சேறுக்குகிற மதநீர்ப்பெருக்கையும், சிறுகண் - (சிறியகண்களையுமுடைய, யானை - யானைகளின்தொகை, ஆறு இரண்டு அஞ்சு நூற்றின் இரட்டி - பன்னீராயிரமாம்; தேர் தொகையும் அஃதே-தேர்களின் அளவும் அவ்வளவே [பன்னீராயிரமே]; (எ - று.)

இந்திரசித்து கோபங்கொண்டு எழுந்து தேரேறி வீரவாதங் கூறியமாத்திரத்தில் அவனது குறிப்பையறிந்து தொழில்செய்யுஞ் சேனைகள் போர்க்குச் சித்தமாய்ப் போர்ப்பறைமுழங்கம் முதலியவற்றோடு உடனெழுந்தனவென்க."ஒத்தவில்வேல்வாள்யானை உயர்பரிதேரோடாறே"என்ற அறுவகைப் படைகளுள வேறபடை, வில்படை, வாட்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படை என்ற ஐந்தையும் இக்கவியிற் கூறி, குதிரைப்படையை அடுத்தகவியில் 'ஆயமா' எனக் கூறுவா. யானை தோ குதிரைஈட்டு 'பன்னிரண்டாயிரம்' என்று தொகைகூறி, மற்றைக காலாள்வீரவகை மூன்றிற்கும் தொகை குறிகவல்லோமல்லோ மென்று அளவின்மை கூறினர். 'குணிகலாற்றேம்' என்றது, கவிக்கூற்று. பி - மீ:—[1]மிடைந்துள. (ஈ)

எ.—இந்திரசித்து இராவணன் மாளிகையிற் செல்லுதல்.

ஆயமாத் தானை தான்வந்[1]தண்மிய தண்ம வேனைத்
தீயவா ணிருதர் வேந்தா சோந்தவர் சோதத் தேரி
னேபெனு மளவின் வந்தா னிராவண னிருந்த யாணர்
வாயிறோய கோயில் புக்கா னருவிசோ வயிரக் கண்ணன்.

(இ - ள்.) ஆய - அவ்வாறே ஆகிய [பன்னீராயிரமென்னுந் தொகையளவினவாய்த திரண்ட], மா தானை - குதிரைச்சேனையும், வந்து அணையியது - வந்து (இந்திரசித்தினருகில்) கூடிநிறவும்; அணை - (அவ்வணம அறுவகைப்படையும்) வந்துகூடவும்,—ஏனை-மற்றும், தீய வாள நிருதர் வேந்தர்-கொடிய வாளாயுதத்தையேந்திய இராகதத (சேனை)த்தலைவர்கள, சேர்ந்தவர் சேர - திரண்டு (தன அருகில்) வந்துசேரவும்,—அருவி சோர் வயிரம் கணைஞன் - (தமபியிறந்தசோகத்தால்) மலையருவிபோல இடையறாது நீரொழுகுகின்றனவும் (அநுமான்மீது உணடான) கோபம் வெளிபபடுவனவுமாகிய கணகளை யுடையவனான இந்திரசித்து, எயினும அளவின் - விரைவிலே, தேரின் வந்தான் - தேரின்மீது வந்து, இராவணன் இருந்த யாணாவாயில் தோய் கோயில் புக்கான-இராவணன்வசித்திருந்த அழகியவாயிலைப்பொருந்திய அரண்மனையுட் சென்றான்; (எ - று.)—தான் - அசை.

கொடியவர்களாகிய அரக்கர்கள் பிராணிகட்கு தீங்குசெய்தற் பொருட்டு எப்பொழுதும் கையில் வாளேந்தியிருத்தல் இயல்பாதலால், 'வாள்' என்பது, அரககர்க்குச சாதியடைமொழியாய்க் கூட்டிவழங்கபபடும். இங்கு 'நிருதர்வேந்தர்' என்றது, அரகாகளிற் படைத்தலைவராயுள்ளாரை. சேர்தல் - தம்மில்திரளுதலும், வந்து சமீபித்தலும். 'யாணாவாயில்' என்பதற்கு - எபபொழுதும புதிதாகவேயிருகுமபடி செவ்வைசெய்து அலஙகரிக்கபபட்டுள்ள வாயில என்றுமாம; யாணா - புதுமை. "பலகலையும கேணலையும் கண்ணுரைகளும்" என்றபடி வெகுளிக்குறிப்புக் கணபாவையில் தோன்றுதலால், 'வயிரகணணன்' என்றார். பி - ம்.—[1]அணைவினதணைவுதானேத்.()

அ.—இந்திரசித்து இராவணனிடம் பேசத்தொடங்குதல்.

தாளிணை விழுந்தான் றம்பிக் [1]கிரங்கினன் றறுக ணைஞன்
[2]தோளிணை பற்றி யேந்திக் தழுவின னழுது சோர்ந்தான்
வாளிணை [3]நெடுங்கண் மாதர் வயிறலைத் தலறி [4]மாழ்க
மீளிபோன் மொய்ம்பி ஞனும் விலக்கினன் விளம்பலுற்றான்.

(இ - ள்.) (இராவணன்மாளிகையினுட் சென்ற இந்திரசித்து), தான் இணை விழுந்தான் - (அவனுடைய) இரண்டுகால்களிலும விழுந்து [வணஙகி], தமபிககு இரஙகினன் - தமபியான அட்சகுமாரனிறந்ததற்காகச் சோகித்துப்புலமபினன்; தறுகணனும் - அஞ்சாமையையுடைய வனான இராவணனும, தோள் இணை பறறி ஏந்தி தழுவினன் - (இந்திரசித்தின்) தோள்களிரணடையும் பிடித்து எடுத்து (அவனை)க் கட்டியணைத்துக கொணடு, அழுது சோர்ந்தான் - புலமபிசசோகித்தான்; (அபபொழுது), வாள இணை நெடுங்கண மாதர் - வாளாயுதத்துக்குச் சமானமான நீணடகணகளையுடைய (மநதோதரிமுதலிய) மகளிர, வயிறு அலைத்து அலறி மாழ்க - வயிறறிலடித்துக்கொணடு கதறிவருந்த, மீனி போல் மொய்மபினனும் விலகினன் விளம்பல் உற்றான் - சிங்கம்போன்ற வலிமையுடையவனான இநதிரசித்தும (அவனிடம்)

விலக்கி (த் தன்தையைநோக்கி) ஒன்றுசொல்லதொடகுகிலென்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த கான்குகவிகளிற் காண்க.

'மீன்போல் மொய்ம்பினுன்' என்பதற்கு - அரசனை இராவணன் போலவே வலிமை புடையவனுகிய அன்மை யென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]இரகுவான். [2]தோளினைப். [3]தெடுக்கண்ணுர்த்தம். [4]மாழ்கி. (அ)

கூ.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகளீ - இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கிச் சிலகூறுதல்.

ஒன்றுநீ யுறுதி யோரா யுற்றிருந் தூழை யிற்றி
வன்றிறற் குரங்கி னற்றன் மரபுளி யுணர்ந்து மன்னு
சென்றுநீ பொருதி ரென்று திறத்திறஞ் செலுத்தித் தேயக்
கொன்றனை நீயே யன்றே வரக்கர் தங் குழுவை [1]யென்ருன்.

(இ - ள்.) மன்னு அரசனே! நீ—, உறுதி ஒன்றும் ஓராய் - கன்மை விளைப்பதொன்றையும் சிறிதும் ஆலோசிக்கின்றுயில்லை; உற்ற இருத்து ஊழையிற்றி - தன்பத்தையடைந்து நின்று (அதன்பின்பு) வருந்து கின்றுய்: வல்திறல் குரங்கின் ஆற்றல் - கொடியவலிமையையுடைய குரங்கினது வல் லமையை, மரபுளி உணர்ந்தும் - (கடல்கடந்துவந்து அசோகவனத்தை வழித் ததுமுதலாக) முறைமையாக அறிந்திருந்தும், நீ சென்று பொருதிர் என்று திறம திறம் செலுத்தி - 'நீங்கள் போய்ப் போர்செய்வீர்கள்' என்று ஏவி வரி சைவரிசையாக அனுப்பி, நீயே அன்றே அரக்கர்தம் குழுவை தேய கொன் றனை - நீயேயன்றே இராக்கதர்களுடைய கூட்டத்தைக் குறைத்தொழியும் படி கொன்றுவிட்டாய்', என்ருன் - என்று (இந்திரசித்து இராவணனை நோக்கி) கூறினன்; (எ - று.)

கடத்தற்கு அரிய மிகுகாவலையுடைய இவ்விலகாபுரியினுள்ளே ஒரு குரங்கு வந்து சிறிதும் அச்சமின்றி அசோகவனத்தையழித்துத தன்னை யெதிர்க்குமரகதரையும அழிகதத தலைப்பட்டதென்றமாத்திரத்தால் அக்குரங் கின்வல்லமையை நன்றுக அறியலாயிருந்தும், அதனை வலியடக்கிவெல்லுந் திறமுள்ள என்னை அதனேடு எதிர்க்கச்செல்லு மாறு ஏவாமல் வேறுபல இராக்கதவீராளை ஏவினது, நெருப்புசுடுமென்று அறிந்திருந்தும் அதித் தைவைத்தால் வைப்பவரதுபிழையே யாதல்போல ஏவின உனது பிழையே யாகும் என இராவணனைநோக்கி இந்திரசித்து கூறினனென்க. மேல்காக பாசப்படலத்து இவ்வாறுன கருத்துள்ள செய்யுள் வருவதுங் காணத்தக்கது. 'மரபு நீயுணர்ந்து மன்னே' என்ற பாடத்துக்கு, அன்னே எனப் பிரித்துக் கழிவிரக்கமாகக் கொள்க. திறம் - கூறுபாடு, பாகம். அன்றே - தேற்றம். பி - ம்:—[1]எல்லாம், (கூ)

கo. கிங்கரர் சம்பு மாலி [1]கேடிலா வைவ ரென்றிப்
பைங்கழ லரக்க ரோடு மூடன்சென்ற பகுதிச் சேனை
யிங்கொரு [2]வருமீண் டார்த்த மிலையேற குரங்க தெந்தாய்
சங்கர னயன்மா லென்பார் தாமெனுந் [3]தகைய தாமே.

(இ - ள்.) எந்தாய் - என் தந்தையே! கிங்கரர் - கிங்கரரென்னும் பேர் வீரர்களும், சம்புமாலி - ஜம்புமாலியென்பவனும், கேடி இலா ஐவா - அழிதலில்லாத பஞ்சசேனாபதிகளும், என்ற—, இ பைங கழல் அரகரோடும் - பசுமையான வீரக்கழலையுடைய இந்த இராக்கதாகளுடனே, உடன் சென்ற- கூடிச்சென்ற, பகுதி சேனை - சேனையின் பாகங்களில், ஒருவரும் இங்கு மீண்டார இல்லை எல - ஒருவரேனும் இங்குத திரும்பி வந்தவரில்லை யென்றால், குரங்கு அது - அக்குரங்கு, சங்கரன் அயன் மால் என்பார்தாம எனும் தகையது ஆமே - உருததிரன பிரமன் திருமால் என்னுந் திரிமூர்த்திகளின் சொரூபமே யென்று கருதததக்க பெருமையுள்ளதாமன்றே? (எ - று.)

தோலாவென்றியுடைய கிங்கரரும் சமபுமாலியும் பஞ்சசேனாபதிகளும் ஆகிய இநத இராக்கதவீரர்களையும் இவாகளுடன் சென்ற இராக்கதசேனைகளையும் ஒருவரேனும மீணடுவரவொட்டாதபடி ஒரு குரங்கு கொன்றுவிட்டதென்றால், அந்தக்குரங்கை என்னவென்றுநினைக்க வேணடியது? திரிமூர்த்தி சொரூபமென்று நினைக்கவேண்டியதன்றே என்பது கருத்து. இனி, ஈற்றடிக்கு - திரிமூரதிகளே யென்றுதான் சொல்லத்தக்கதாமோ? என்று பதவுரைகொண்டு, அவாகட்கு இவ்வகைத்திறமின்மையால் அவாகளென்று சொன்னலும் சரிபாகாதென்று கருதது ரைப்பாரு முளர்; இப்பொருளில் ஈற்று ஏகாரம் - எதிரமறை: அக்குரங்கு திரிமூர்த்திகளினும் மேம்பட்டதாகு மென்பது, இதன் தாற்பரியம். பி - ம் —[1]கேழிலா. [2]பேருமீண்டார. [3]தரத்ததாமே. (கo)

கக. [1]திகைய வலியு மேலு டிரிபுரந் தீயச் செற்ற
[2]மூக்கணன் கயிலை யோடு மூலகொரு மூன்றும் வென்ற
யக்களைக் கொன்று நின்ற குரங்கினை யாறறல காணடி
புக்கினி வென்று மென்ற புலப்பன்றிப் புலமைத் தாமோ.

(இ - ள்.) திக் கயம் வலியும - அஷடதிக்கஜங்களின் வலிமையையும், மேல் நாள் திரிபுரம தீய செற்ற முககணன் கயிலையோடும் - முன்னொரு காலதது மூப்புரதததையும எரியுமபடி அழிதது திரிநேதரனை சிவ பிரானது கைலாசகிரியையும், உலகு ஒரு மூன்றும் - மூன்று உலகங்களையும், வென்றுய் - சயிததவனை நீ, (இப்பொழுது), அககனை கொனறு நின்ற குரங்கினை ஆற்றல் காணடி - அட்சகுமாரனை கொனறு தான்சோர்வுறாது நின்ற இக்குரங்கை (வெல்ல முதலிலேயே முயலாமல் அதனைத தன் வலிமை காட்டும்படி விட்டு அதனை) இவவளவு வலிமையுடையதென்று பரீக்ஷபார்க்கிறாய்; இனி - கிங்கரர்முதலிய இவ்வளவுபேரையும் அக்குரங்கு கொன்றபின்பு, புக்கு வெனறும் என்றல் - போய் (அதனை நாம) வெல்வோமென்றுசொன்னல் (அவ்வாதததை), புலமபு அன்றி புலமைத்து ஆமோ - பிதற்றலியாகக் கருதப்படுமே யன்றி அறிவுடைய வாத்தையாகுமோ?

முதலிலேயே வெல்லாமல தலைக்கு ஏறவிட்டு நம்மவர்க்கு அழிவு நினைத்தபின்பு இனி வெல்வோ மென்றல், அசசொல் நன்குமதிப்

பைப்பெறுது என்பதாம். சுற்றடிக்கு - இனிப் போய் வெல்வோமாயினும் மூதலில் நம்மவர்பலர்க்கு அழிவுசேர்த்தலுலாகிய சோகத்துக்கும் அவமானத்துக்கும் பரிவாரமில்லே யாதலால் காமசெய்தசெயல் அறிவுடையசெயலின்பாற்படாது என்று கருத்துரைப்பினும் அமையும். ஜாவதம் புண்டரீகம் வாமதம் குமுதம் அஞ்சனம் புஷ்பதந்தம் சார்வபௌமம் சுப்ரதீகம் என்ற எட்டியானைகளும் கிழக்குமுதலாக முறையே எட்டுத்திக்குக்களிலும் கீழ்நின்று பூமியைத தாங்குதலால், திக்கஜ மென்று பெயர்பெறும். அவ்வடமொழிதொடர், திக்கய மெனற விகாரப்பட்டது. இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்தகாலத்தில் திக்கஜங்களோ யெதிர்த்தது அவற்றின் தந்தங்களோயொடித்து அவறறை வலிதாலேதது வெலறனனென அற்க. திரிபுரம் - வடமொழிதொடர்; பொன் வெள்ளி இரும்பு என்னும் இவற்றாலாகிய மதிலையுடைய மூன்றுபட்டணம். முக்கண்ண - இயறகைகண் இரண்டும் நெற்றிக்கண ஒன்று மாகிய மூன்றகணகளை யுடையவன்.

உலகு ஒருமூன்று - சுவாக்கம பூமி பாதாளம் என்ப. இராவணன் திக்குவிசயகாலத்தில் மூவுலகத்துமுள்ள அரசரனைவரையும் வென்றதலுலும், திரிலோகாதிபதியான தேவேந்திரனை வென்றிட்டதலுலும, உலக மூன்றையும் வென்றவ னவன். ''திகஜங்களா வெலாந் தொலேதது வெளளி மலேயெடுத துலகமூன்றுங காவலான்'' என்று கீழ் ஆரணியகாண்டதிற சூர்ப்பணகை கூறியதுங காண்க. அகந்ன - வடசொற் சிதைவு. 'ஆற்றல் காண்டி' என்பது, பரீகஷபார்கஜிறயென்று பொருள்பட்டு, ஒருசொல்தன்மையுற்று, 'குரகஜனே' என்ற செயப்படுபொருளாகு முடிகளுஞ் சொல்லாய் நின்றது: ஆடவிட்டுநோடகம்பார்ப்பதுபோல இகுரகதகை அது மனம்போன படியெல்லாம் பல செயல்கள் செய்யும்படிவிட்டு வேடிகதை பார்கஜின்றனே யென்பதாம். பி ம்:—[1]திகஜனெவென றுமேலுள. [2]மூக்கணன்வானவாகஜி. ()

கஉ.—இந்திரசித்து இராவணனுக்கு உறுதிகூறிப் போர்க்குச்செல்லுதல்.

ஆயினு மைய நொய்தி னண்டொழிற் குரக்கை யானே
யேயெனு மளவிற பற்றித தருகுவ னிடனென் றுன்று
நீயினி யுழக்கற பாலே யலலே[1]நீ டிருதது மென்னு,
போயின னமரர் கோவைப் புகழொடு கொண்டு போந்தான்.

(இ - ள்.) 'ஆயினும் - ஆனலும, ஐய - ஐயனே! [தக்தையே!], ஆண தொழில் குரகதை - ஆண்மைதொழிலசெய்கிற இகுரகதை, யானே - நானே (சென்று), ஏ எனும் அளவில - அதிகஜிகுமுன்னே, கொய்தின் பற்றி தருகுவன் - எளிதிற் பிடித்துக் கொடுபபேன்; இடர் என்ற ஒன்றும நீ இனி உழகறபாலே அல்லே - இனிமேல் நீ துன்பம ஒருகிறிதையும் அனுபவித்துவருதல தகாதவனலலே; நீடு இருதது-நீண்டகாலம இனிது வாழ்ந்திருப்பாயாக,' எனனு - என்று (இராவணனோக்கி உறுதிமொழி கூறிவிட்டு), போயினன் - (அநுமானநோக்கிச) சென்றான். (யாவனெனில்),—அமரர் கோவை புகழொடு கொண்டு போந்தான் - தேவராசனை

இந்திரனே அவனது கீர்த்தியுட்பட அடக்கிக கட்டிக்கொண்டு வந்தவனை இந்திரசித்து; (எ - று)

கொய்நின் - நிரமமின்றி, அலகுபமாக. ஆண்டதாழில் - பராகுகிரமச் செயல். உழக்கற்பாலை - உழத்தலாகிய பான்மையுடையாய். உழக்கல் என்பதை உழக்கு என்றவினைப்பகுதியின தொழிற்பெயரெனக் கொண்டு, துன்பமென்ற ஒன்றிலுலும் கலகுதத்தக்காயல்லை யென்று பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று; உழகுதல் - கலகுகம. நீடு இருத்தி—நீடுழிவாழ்க; மிக்க அன்பிலுல் மைந்தன் தந்தைகு வாழ்கதுக் கூறினன். 'நீடு' என்ற வினைப் பகுதி தானே பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நெடுநகாலத்தை யுணர்த்திற்று. அமரர்கோவைக கொணடு புகழோடு போகதான் என்ற இயைத்து, தேவேந்திரனைப்பற்றிக்கொணடு அவ்வெற்றியிலுலாகிய கீர்த்தியைப் பெற்று மீண்டு வந்தவனென்று உரைப்பினுமம அமையும். போந்தான்-பெயர். பி-ம்:—[1]ஈண்டி.

இககேஇலபிரதிகளிற் பலபாடல்கள் காணப்படுகின்றன: அவைவருமாறு:—

* 1. பத்திபிற் றேர்கள் செலலப் பவளக்காற குடைகள் சுற்ற
[1]முத்துரோச் சிவிகை தன்னே முகிலெனத தழைகள் சுற்ற
மத்தவெங் கரிக ளெலலா மழையென [2]விருண்டு தோன்றத்
தத்திய பரிக [3]டன்னிற் சாமரை பதைப்ப வந்தான்.

பி - ம்:—[1]முதினில். [2]மருணடி [3]தமமிம்.

2. சங்குகள் முழங்கப் [1]பேரி கடையுகத் திடியின் வீழ
வெஙகுரற றிமிலே யோடு கடுவையின் மரங்கள் வீங்கத்
தொங்கலின் குழாமுந்தூளி வெள்ளமும் விசும்பைத் தூர்ப்பத்
திங்களிற குடைகள் பூப்பத் [2]திசைகளிற் றிரிய வந்தான்.

பி - ம்:—[1]பேரிசகடைகளிடியில். [2]திசைகளிறிரிய.

3. தீயினிற் [1]சேர வைதத சினனங்கள் வேறு வேறு
வாயினி [2]லூது வீரா வழியிடம் பெறுது செல்லக்
கா[3]யெரி கின்ற கண்ணி னரககாகள் கடுத்துச் செல்ல
நாயகன் றூதன் ருணு நோக்கின னகையுங் கொண்டான்.

பி - ம்.—[1]செலல. [2]ஊத. [3]பொனிறமுன்னு முகண்ணி.

4 செம்பொனிற் றேரிற் பாங்கா செஙகுடைத் தொங்கற காடு
மும்பரிற் கொடப தொத்த வொருபிடி துசுப்பிற் செவவாய்
வம்பவிழ் குழலி ஞர்கள் சாமரை [1]வகைந்து வீசக்
[2]கொம்பொடுங் கோலி தாரை குடர்பறித் தூத வந்தான்.

பி - ம்:—[1]பதைத்து. [2]கொம்பொடுகோடு.

---

* இப்பாடல்கள் பயில வழங்காமையின் இவைகட்கு உரைசெயழுதப்படவில்லை.

5. தொங்கலின் காடு நூறு யிர[1]மென்ப தொகைய வகைப்
பங்கமில் பணிலம் பத்துப் பத்துநூ றுகு மென்பர்
செவ்குடை வெண்மை [2]நீலம் பச்சையோ டிவ்வை வெல்லரம்
பொங்கொளி மன்னு கோடிப் புரக்தரா தித்தர் சுற்ற.

பி - ம்:—[1]என்பாதோகைப்பிசரம். [2]நீலப்.

6. தீயெழு பொன்னின் சின்னம் [1]சின்னவீ பூரக்க வீரர்
வாய்களி றாத [2]பண்ணு மானமு மறுகிச் சோர்ந்தா
ராயது முடிவு காலங் [3]கிளாந்தன னரக்க னெண்ணு
வாய்களிற பேசி வாஞ்ஞர் மணடினர் [4]மலைத லேங்கி.

பி - ம்:—[1]சின்னம்வீழாககா. [2]மண்ணும்வானமும. [3]கினர்த்தன ரரக்கர். [4]மலைகன்.

7. அரக்தரு மயிலிற் காடு மழலுமிழ் குரதக் காடுஞ்
சரக்தரு சிலையிற் காடுங் தானவர் கடலு மின்ன
நிரதராஞ் சங்கு தாரை நிலமகள் முதுகை யாற்றுள்
புரந்தர சித்து வந்தா னென்றன பொன்னின் சின்னம்.

8. புலிக்தோலிற் பலகை யெலலாம் [1]பொருகடற் புரவி யெண்ணக்
கலிக்தோடி யுப்ப தோடு மோட்டின காலனஞ்ச
வொலிதகாழி யுவாவுற்றென்ன வுப்பர்தோ ரணத்தைமுட்ட
வலித்தாதிண் சிலைக ளெலலா மண்டின சரத்தின் மாரி.

பி - ம் —[1]போருகட்புரவி தென்ன.

9. கடுவையின் மரங்க ளோடுஞ் சகடைக டிமிலை தாக்க
வுடுவின மான வெலலா முதிர்ந்தன பூவி தென்ன
அடுபுலி யனைய வீர ரமரினி லாபடு மானை
நெடுமணி [1]முழக்கு மோத மண்ணக நிறைந்த தன்றே.

பி - ம்:—[1]முழகுமோதை.

வே று

10 எண்பதி னாயிர கோடி யிருஞ்சிலை
புண்பயில் வெஞ்சரம் பூட்டின ரொன்றிரு
விண்புகு தோரண மெலலை [1]மறந்த
மண் [2]புகு கீர்த்தியன் மாருதி வாழ்ந்தான்.

பி - ம்·—[1]மறைந்தது. [2]புகழ்.

11. [1]பாரெழு வாட்படை [2]பத்தினில வெள்ளம்
ஆறிரு கோடியின் வேலி னமைந்தா
கூறிடு வெள்ள மிடைந்தது குரதம
வீறுடை மாருதி [3]மேல்வரு சீசனை.

பி - ம்:—[1]மாதெழு: [2]பத்திரு. [3]மேலின்.

12. பந்தென வாடிய பாய்பரி யெலலாஞ்
சிந்தையின் மூந்தின தேர்கள் செறிந்த
ஆந்தியின் மேனிய வாணக ளெல்லாம்
வந்தன [1]வண்ணனை யத்துகள் மாய்ப்ப

பி - மீ:—[1]மணணையடித.

13. சங்குகள் தாரைகள் சச்சரி சின்னம
எங்கு மியப்பின பேரி யிடித்த
வெகுரை விற்பறை விண்ணி னிறைந்த
பொங்கி யாககர் பொருக்கென வந்தார்.

14. பார்த்தன பார்த்தன பாய்பரி யெங்குந்
தேர்த்திரள் தோத்திர லெத்திசை யெங்குங்
கார்த்திரண் மேனியி னிற்கய மெங்கு
[1]மார்த்தன மண்டுமை ரக்கர்க ளெங்கும்.

பி - மீ:—[1]ஆர்த்தனர்.

15. தூகம்படு தேரவை நூற்றிரு கோடி
யுகம்பிறி தொன்றுவந் தூற்றது வென்ன
வகமபடு வாயி லரக்காக ளென்ன
வகம்படி வீரர்க ளாயிரு வெள்ளம்.

16. வெள்ளமோ தூறுடை விற்படை யென்பர்
தள்ளிய வாட்படை சொல்லிட வொண்ணை
[1]பொள்ள றருங்கர பூட்கையு மஃதே
கள்ள வரக்கனை சு றறினர் காப்பார்.

பி - மீ:—[1]பொள்ளல்கருகரிப்.

17. ஆய பெரும்படை செலவது கண்டு
மாய மிகுந்திறல் வானர வீரன
நாயக னேத்திசை நோக்கி வணங்கி
மேயதொ ரின்பம் விளங்கிட நின்றான்.

18. [1]ஆழி யினைய வரக்கர் பெருமபடை
யேழுல கும்[2]பெரு மிடமென வீண்டிச்
சூழ மெழுந்தனர் தோன்றினர் தம்மைக்
மீகாழிய னேககுவக் கூவிடு கின்றான்.

பி - மீ:—[1]ஆழியனனை. [2]இடமில்லென. [3]கோழியினுக்கிய.

19. மாருதி [1]கூவி மகிழ்ந்தன னுகிக்
கூரிய புந்தியிற கோணக் குறிக்கொண்டு
[2]காரென மேனி யரக்கர்கள் காணு
வாரிக ளோடு மடுதத்தன வாளி.

பி - மீ:—[1]கூறி. [2]காணமேனி.

20. தூளி மிடைந்[1]துருத் தோன்றல வாகி
[2]யாளியி ஞனை யறிந்தில ஞகிச்
[3]சூழுற கோக்கினண் சோதனை பெற்றான்
[4]கோளை யடர்ந்தனன் கூறுதல் செய்தான்.

பி - ம்:—[1]உரு. [2]யாளியஞனை. [3]சூழுற. [4]கோனை.

21. இந்திரன் முன்பு மிடுகுதிரள் சோதிச்
சந்திர வெண்குடை தானெதிர் கண்டா
னந்தமில் கேள்வியை ஞானகள் காணுச
சிந்தை யுவந்து சிரித்துட னின்றான்.

22. சிந்தை யுவந்தவ [1]ஞகி யரக்கன
மூந்தி யெழுந்து [2]முனிந்தமை தீராகி
வெந்திற லாய்விரை வின்வரு கென்று
[3]னிந்திர சித்தவ னென்ப திசைத்தான்.

பி - ம்:—[1]ஆகியதீயோன். [2]அழைத்தமை. [3]இந்திரசித்துவன்.

23. என்றவன் மாற்ற மிபம்புதல் கேட்டு
[1]குன்ற மெனும்புய வானர வீரன்
நனறிது நன்றிது வென்ன நயந்தான்
சென்றனை வுறற தரக்கர்கள் சேனை.

பி - ம்:—[1]வென்றிமிகுந்திறள்.

24. ஊழி யெழுந்தல கத்தை பொடுக்க
வாழியல் தானை யரக்க ரடங்க
வேழுல கும்மிட மிலலை யெனும்படி
யாழி கிளர்ந்தன வென்ன [1]வழைத்தான்.

பி - ம்:—[1]வளைத்தான்.

வே று.

25. சந்திர னருக்கனெனு தாரகை யினங்கள்
சிந்திட வெழுந்த திசைமீண்ட வெதிர்செவ்வே
வந்தவிவ் வரக்கர்குழு வண்மையின வென்று
லிந்திரனை யன்றியுல கேழும்வெலு மென்றான்.

கூ.—இந்திரசித்தை வந்துஅடுத்த சேனையின் பரப்பு.

உடைந்தவ லிருணிறைற் றுப்ப லுருககொடக் கதிர்க்குழாங்கண்
மிடைந்தன மிலச்சி யாங்கு மெயயணி பலவு மின்னக்
குடைந்துவெம் பகைவருனறுய் கொற்றப்போர் வாள்வில் வீச
வடைந்தகா ரரக்கர் தானை யகலிட மிடமின் றென்ன.

(இ - ள்) உடைந்த - (முன்பு சூரியனுக்குத) தோற்றப்போன, வல் இருள் - வலிய இருட்டு, தோற்று-(அசுரியனைத் தான்வெல்லுதற்பொருட்

ஒத்) தவஞ்செய்து (அத்தவத்தின்பயனாக), பல் உரு கொடி - பலரூபங் களாக கொண்டு, அசுரர் குழாங்கள் மிடைந்தன மிலேசரி ஆகு - அந்த சூரியனதுகிரணங்களின கூட்டங்களே நெருக்க மூள்ளனவாக (தாம கவர்ந்து) அணிந்துகொண்டாறபோல, மெய் அணி பலவும் மின்ன - (இருள் நிறமான) தமஉடமபில் தரித்த ஆபரணங்கள பலவும பிரகாசிகவும,— குடைந்து வெம பகைவர் ஊன் தோய் கொறறம போர வாள் - அழுதுதிக் கொடியபகைவருடைய தசையிற பாயு மியல்புள்ளனவும் வெற்றியைதருமை போரைச் செய்யவல்லனவுமான வாளாயுதங்கள்; வில் வீச - ஒளியைவீச வும,—கார் அரகர தானை - கருநிறமுள்ள இராக்கதாகள்கூடிய சேனைகள், அகல்இடம இடமஇன்று என்ன அடைந்த - விசாலமான பூமியில் இடம் போதாதெனறு சொல்லுமபடி (இந்திரசித்தை) அடித்துவந்து கூடின; (எ-று)

இராகஷதாகளுடைய கருநிறமுள்ள உடம்புகளில் அணியப்பட்ட பல வகையாபரணகள நனகு விளஙகுவதை, மூனபு சூரியனுக்குத தோற்ற வலிய இருள் பின்பு தான அசசூரியனவெல்லத தவஞசெயது பலவடி வஙகொணடு வென்று அசசூரியனுளிகசறறைகளேத தமமேல் அடாதபி யாகத் தரிதிருநதாறபோலு மென வருணிதார; தற்குறிப்பேற்றவணி. ஆகு - உவமவுருபு. நான்காமடி - உயர்வுநவிற்சியணி. இச்செய்யுள் பலபிரதிகளிலில்லை. (கூ)

கச.— பெரிய இராக்கதசேனை சூழ அதன் நடுவி ல் இந்திரசித்து நின்றநிலை.

ஆழிபந் தேரு மாவு [1]மரக்கரு முருக்குஞ் செங்கட்
சூழிவெங் [2]கோப மாவுந் [3]துவன்றிய நிருதர் சேனை
யூழிவெங் கடலிற் சுற்ற [4]வொருதனி நடுவ ணின்ற
பாழிமா மேரு வொத்தான் வீரத்தின் [5]பான்மை தீர்ப்பான்.

(இ - ள்.) ஆழி அம தேரும் - சக்கரஙகளினும் சிறந்த அழகிய தேர் களும், மாவும் - குதிரைகளும், அரகரும்-காலாள்களாகிய இராக்கதர்களும், உருக்கும் செம் கணசூழி வெம கோபம் மாவும் - கோபித்து நோக்குகிற சிவந்தகண்களே யுடையனவும் முகபடாததை யணிந்தனவும் கொடிய கோப முள்ளனவுமான யானைகளுமாக, துவன்றிய - கூடிநிறைந்த, நிருதர் சேனை - இராகஷதசேனைகள், ஊழி வெம் கடலின் சுறற - பிரளயகாலதது கொதித துப்பொஙகுகிற கடல்போலத தனது சுறறிலும் வந்துநிற்க, (ஒருதனி நடு வண் நின்ற)-ஒப்பற்ற தனியனாய் அவ்வரக்கர் சேனைநடுவிலே நின்ற, வீரத தின் பாண்மை தீர்ப்பான் - வீரத்தன்மைகு உரிய கடமையைச் செய்து தீர்கசப்புறப்பட்டவனான இந்திரசித்து, ஒருதனி நடுவண நின்ற - அபபிர னயப்பெருகடலின் நடுவில் தன்னந்தனியே நினற, பாழி மா மேரு - வலிமையையுடைய மகாமேருகிரியை, ஒத்தான் - போன்றான்; (எ - று.)

உவமையணி; சேனையின் மிகபரபபையும், ஆரவாரத்தையும், அஞ்சியணியாதவந்து சூழ்தலையும், அசசந்தருந் தோற்றத்தையும், இந்

இரணித்தின் வலிமைனயயும், பருத்து ஓஙகிய வடிவின் காட்சியையும் விளக்கும். 'உருக்குஞ்செங்கட்சூழி வெகாபமா' எனவே, யானையாயிற்று. உருக்கும் என்ற தெரிநிலைப்பெயரெச்சத்தில், உரு - பகுதி. முருக்கும் என்று எடுத்து, பகையழிக்கும் குறிப்புத் தோன்றுகிற என உரைப்பினுமாம்; முருக்கு - முருகு என்பதன் மெலிவலியான பிறவினை. முருக்குதல் - அழித்தல். பழிகருப்பழிவாகஙகிப் பகையழித்தலாகிய வீரச்செயலைச் செய்பவனுய்த் தன்தம்பியைக கொன்றவனை வலியடக்கப் பிரயாணப்பட்டவ னென்பார், 'வீரத்தின்பான்மைதீரப்பான' என்றார்; பிறரது வீரத்தன்மையை வென்றழிப்பவனென்றுமம பொருள் கொள்ளலாம். சூழி - முகபடாம்.பி - மீ:—[1]அரக்கினையுருக்கும, அரக்கரை முறுக்கும். [2]கோலமா. [3]தன்னிய. [4]ஓதலீர்கடவினின்ற. [5]பன்மை.

கரு.—இந்திரசித்து அனுமானுடைய திறமையைக் கொண்டாடுதல்.

சென்றன னென்ப மன்னே திசைகளோ டுலக மெல்லாம்
[1]வென்றவ னிவனென் றுலும் வீரத்தே நின்ற வீர
னன்றது கண்ட வாழி யனுமனை யமரி னுற்ற
னன்றென வுவகை கொண்டான் யாவரு [2]நடுக்க முற்றார்.

(இ - ள்.) சென்றனன் - (இந்திரசித்து இவ்வாறு புறப்பட்டுப் போர்க்குச்) சென்றான்; வீரததே நின்ற வீரன் - வீரத்தன்மையிலே நிலைபெற்றுள்ள மகாவீரனை அந்த இந்திரசிதது, திசைகளோடு உலகம் எல்லாம் வென்றவன் இவன் என்றாலும் - எட்டுதிசை யெல்லையு முட்பட உலகங்களையெல்லாம் தான் வென்றவனுயினும், அன்று அதுகண்ட ஆழி அனுமனை- அந்நாளில் அவ்வாறு போரசெய்து நின்ற ஆழ்ந்த கருததுடையனை அநுமானைக் குறிதது, அமரின் ஆறறல் நன்று என உவகை கொண்டான் - '(இவனது) போர்வல்லமை நன்றாயுள்ளது' என்று மகிழ்ச்சிகொண்டான்; யாவரும் - (அதுகண்ட) எல்லாரும், நடுக்கம் உற்றார் - (இது என்னை வென்று) அச்சமுற்றாகள்; (எ - று.)

வீராசெயலின் அருமைபெருமைகளையறிந்து பாராட்டவல்லவர் வீரரே யாதலால், வீரததேநின்ற வீரனை இந்திரசிதது அநுமனது அமரினுற்றலே நன்றென்று கொண்டாடின னென்க. 'வீரத்தே நின்ற வீரன்' என்ற விசேஷ்யம ஒருகருததின் குறிப்பை யுட்கொண்டதாகுதலால், கருத்துடையடைகொளியணியாம. ''மூற்பகற்கண்டான் பிறன்கேடு'' என்றவிடத்துப் போல, 'அதுகண்ட' என்றவிடத்துகாணுதல்-செய்தலென்னும் பொருளில் வந்தது. ஆழி என்ற பெயரில், இ கருததாப்பொருள் விகுதி. ஆழி அனுமன்- (கம்பீரத்தன்மையிற்) கடல்போன்ற அநுமான்எனினும்,கடல்கடத்தவல்ல அநுமான் எனினும அமையும். வாழி என்றுஎடுதது, அசையென்றலு மொன்று. பி - மீ:—[1]வென்றனனென்றபோதும் விருந்தெனநின்றவீரன். [2]நடுக்க கொண்டார். (கஅ)

கசு.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - இந்திரசித்து சிந்தைகொண்டதை யுணர்த்தும்.

இலைகுலாம் [1]பூணி ணனு மிரும்பிணக் குருதி [2]யிரத்
தலகில வெம் படைக டெற்றி யளவிடற் கரிய வாகி
மலைகளுங் கடலும மாறுங் கானமும் பெற்று மற்றோ
ருலகமே யொத்த தம்மா போர்ப்பெருங் களமென் றுன்ணு.

இதுவும், அடுத்த கவியும - குளகம்.

(இ - ள்.) இலை குலாம் பூணிணனும் - இலைவடிவமாகத் தொழில் செய்யப்பட்டு விளங்குகிற ஆபரணங்களை யுடையவனுன இந்திரசித்தும்,—'இரும் பிணம் குருதி ஈரத்து - மிகுதியான பிணங்களையுடைய இரத்தவெள்ளத்தில், அலகு இல் வெம் படைகள் தெற்றி - அளவில்லாத கொடிய ஆயுதங்கள் அலைக்கப்பெறுதலால், போர் பெருங்களம - பெரிய யுத்தகளமானது, அளவு இடற்கு அரிய ஆகி மலைகளும் கடலும மாறும் கானமும் பெற்று - அளவு செய்யக் கூடாதனவாக [மிகப்பலவாக] மலைகளையும் கடல்களையும் நதிகளையும் காடுகளையும் ஒருங்குபெற்று, மற்றோர் உலகமே ஒத்தது - வேறோருலகம போலத் தோன்றுகின்றதே; அம்மா - ஆசசரியம!' என்று உன்ணு - என்று எண்ணி, (எ - று.)—'நெஞ்சில் விம்மல்கொண்டான்' என, அடுத்தகவியோடு தொடர்ந்து முடியும.

பிணங்களை மலைகளாகவும், இரததவெள்ளதனதை கடல்களும் நதிகளுமாகவும், ஆயுதங்களைக் காடாகவும் கருதுக. அம்மா - வியப்பிடைசசொல். 'பூணிணனும்' என்ற உம்மை - கததனதொடாபுபற்றியதாதலால், இறந்தது தழுவிய எசசத்தின் பாற்படும; உயர்வுசிறப்பாகக் கொணடு, எதற்கும கலஙகாத நெஞ்சுறுதியுள்ளவனும் மனததிற் சிறிது ஏக்கமகொணடான் என்றலு மொன்று. பி - ம்:—[1]பூணிணன்றன், பூணிணனவ். [2]ஏற்ற, அற்ற. (கசு)

கஎ. வெப்படை கில்லா நெஞ்சிற் சிறியதோர் விம்மல் கொண்டா, னப்படை வேலை யனன பெருமைய ராற்ற லோடு, [1]மொப்படை கிலலா ரெல்லா முலந்தனர் குரங்கு மொன்றே, யெப்படை கொண்டு வெலவ திராமன்வந் தெதிர்கஙி னென்ருன்.

(இ - ள்.) வெப்பு அடைகில்லா நெஞ்சில் - (இதுவரையிலும் தமக்கு யாதொரு துயரும் நேர்ந்ததில்லை யாதலால்) தவிப்படையாததான தன் மனததிலே, சிறியது ஓர் விம்மல் கொணடான் - சிறிது ஏக்கமகொண்டான்; (மற்றும்), 'அப்பு அடை வேலை அன்ன பெருமையா - நீர் நிறைந்த கடல் போன்ற [அளவிடற்கு அரிய] பெருமையுடையவாகளும், ஆற்றலோடும் ஒப்பு அடைகிலலா - தமது வல்லமைக்கு உவமை பெறுதவர்களும் ஆகிய [1]இராக்கதவீரர்கள், எல்லாம் - எல்லாரும, உலத்தனர் - அழிந்தார்கள்; குரங்கும் ஒன்றே - (இவ்வளவுபேரையும் அழித்திட்ட) வானரமோ ஒன்றுதான்;

இராமன் வந்து எதிர்கின்ற - (இனி) இராமன் வந்து எதிர்த்ததால், எ படை கொண்டு வெல்வது - (அவனை நாம்) எத்தகைமையினுதவி கொண்டு சயிப்பது?' என்றான் என்னும் சிந்தை கொண்டான், (இந்திரசித்து); (எ - று.)—பி - ம்:—[1]ஒப்படைக் கல்லா. (கஎ)

கஅ —இந்திரசித்து இராக்கதவீரர்கள் இறந்துகிடந்தலை நோக்கி ரோஷங்கொள்ளுதல்.

[1]கண்ணிலு ருயிரே யொப்பார் கைப்படைக் கலத்திற் காப்பா
ரெண்ணலாந் தகைமை யிலலா [2]ரிறந்திடைக் கிடந்தார் தம்மை
மண்ணுளே நோக்கி நின்று வாயமடித் [3]தருகது மாயாப்
புண்ணுளே கோலிட்டன்ன மானத்தாற் புழுங்குகின்றான்.

(இ - ன்.) கணணிலுர் - (சிறந்த அநகமாகுதலால் தமக்குக்) கண் போன்றவர்களும், உயிரே ஒப்பா - (இன்றியமையாமையாலும் அன்புக்கு இடமாதலாலும் தமகது) உயிரையே போல்பவர்களும், கைபடைக்கலத்தின் காப்பார் - தாம்தாம் கைதோந்துள்ள ஆயுதகளேகொண்டு (பொருது பகையழிதலுத் தம்மவாகளேக) காபபவாகளும, எண்ணல் ஆம் தகைமை இல்லார் - எண்ணுதறகு உரிய அளவு இல்லாதவர்களும் [அனவிறந்தவர்களும்] ஆய், இறந்து இடை கிடந்தார் தம்மை - (அநுமானால்) உயிரீந்து அவ்விடத திலே விழுந்துகிடந்த இராக்கதவீராளே, மண்ணுளே நோக்கி - அத்தயுத்த பூமியிலே பாாத்து, நின்று - (அகலாகே) நின்று, வாய் மடிதது உருத்து - உதட்டை மடிதது கடித்துகொணடு கோபிதது, மாயா புண்ணுளே கோல் இட்டு அன்ன மானததால் புழுங்குகின்றான் - ஆறாத புண்ணிலே கோலை யிட்டுக் குதறுறபோன்ற ரோஷததாற கொதிக்கின்றவனுனான், (இந்திரசித்து).

'கைப்படைகசலதனின் காப்பார்' என்பதற்கு - கையிலுள்ள ஆயுதம் போலப் பாதுகாப்பவ ரென்று உரைப்பாரு முளர். தம்தமகைகசத்திலுள்ள ஆயுதததைப் பாதுகாப்பதுபோலத தம்மவாகளே யுதகளனத்திலே எளிதிற் பாதுகாப்பவரென்று உரைப்பர் ஒருசாாார். 'எண்ணலாத்தகைமையில்லார்' என்பது - நினைதததற்குமியலாத பெருமையுடையவ ரென்றும பொருள்படும். அநகண மிறந்தவர்களேப் பார்க்கப் பார்க்க மனஸ்தாபம் மிகுதலால், அதற்குப் புண்ணிலே கோலிட்டதனுலாகும் எருத்ததையுவமைகூறினர். இடைதான்போகின்ற வழியிடையே எனறபடி. மாநம் - அபிமானம்: கடசொல். இட்டு - இட்டால் என்ற எசசதனின் திரிபு; 'இட்டதன்ன' எனபது 'இட்டன்ன' எனத தொகக தென்றலு மொன்று. பி - பீ:—[1]கண்ணலுர். [2]இறந் தெதிர். [3]உருத்தான். (கஅ)

கஉ.—இந்திரசித்து தன்னை வெறுத்துக்கொள்ளுதல்.

காணிடை யத்தகை குற்ற குறறமுங் கருதார் பாடும்
யாணுடை யெம்பி வீந்த விடுக்கணும் பிறவு மெலலா
மானிட ரிருவ ராலும் வானர மொன்றி னாலு
[1]மானிடத் தூளவென் வீர மழுகிற்றே யம்ம வென்றான்.

(இ - ள்.) காணிடை - காட்டிலே [தண்டகாரணியத்திலே] அத்தைக்கு உற்ற - (எனது) அத்தையான சூர்ப்பணகைக்கு நேர்ந்த, குற்றமும் - உறுப் புகளுறையாகிய பரிபவமும், கரனுர் பாடும - கரன் இறந்ததும, யான் உடை எம்பி வீந்த இடுகளனும் - யான உடைமபாகப் பாராட்டிவந்த எனது தம் பியான அட்சகுமாரன் இறந்தகளனாகிய துன்பமும், பிறவும் - மற்றவை களும, எல்லாம் - ஆகிய யாவும, மானிடா இருவராலும் வாகரம் ஒன்றிலு ளும் ஆனிடத்து - இரண்டுமெனிதர்களாலும ஒரு குரங்கினாலுமே உண்டாயின வென்றல், என் உள வீரம் அழகிறதே - (இராகவதராசகுமாரனை) என்னி டத்து உள்ள பராகிரமம் அழகுடையதே! அம்ம - ஆசசரியம்!! என்றன - என்றும் எண்ணினன், (இந்திரசித்து); (எ - று.)

அத்தை - தந்தையுடன் பிறந்தவள்; இவகு, இராவணன் தகைகையான சூர்ப்பணகை. குற்றம் - அவகபந்தம். கரன் இராவணனுகுகுத தம்பிமுறை யாகின்றவன்; பூவிகராகூசிரேஷ்டனென சுமாலியின மகளும், இராவணன் தாயான கேகசியின் தகைகையும், இராவணனது தந்தையான விசிரவமுனிவ ரையே கணவனுக அடைந்தவளும், இவகுக்காட்டிய இருமுறையினாலும இராவணனுகுகுச சிறிய தாயுமாகிய குமபீசியின் குமாரன்; தண்டகாரணி யத்திலே சூர்பபணகை வசிபபதற்கென்று இராவணன் வரையறுத்த ஜனஸ் தானமென்னு மிராச்சியத்தில் அவளுக்குப் பாதுகாவலாகவும், அவளிட்டகட் டளைப்படி நடப்பதற்காகவுமஇராவணனால் நியமிக்கப்பட்ட பெரிய இராக்கதசேனைக்கு முதல் தலைவன். கரனுர் என்ற பெயரில், 'ஆர்' என்ற பலர்பால்விகுதி உயாத்தற் பொருளில் வந்தது. பாடு - படுதல்; படுஎன்ற முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். 'யானுடை - என்னுடைய, எமபி-தம்பி' என்று உரைத்தலுமாம்.

'பிற' என்றது - தாடகைவதை முதலாக மாரீசன் வதை இடையாகப் பஞ்சசேனுபதிகள் வதைகடையாக நேர்ந்த பல இராக்கதவதத்தையும் அசோக வன பகுதத்தையும் குறிக்கும் அத்தைக்கு உற்ற குறறம் மானிடரிருவரில் இலக்குமணனாலும, கரனுர் பாடு இராமனாலும், எமபி வீந்த இடுகளன வாக ரத்தினாலும ஆயின. 'பிற' என்றவற்றிறகுக கருதகா எற்றபடி கண்டு கொள்க. 'ஆனவிடதது' என்பது, 'ஆனிடத்து' எனத் தொகுகது. 'அழ கிற்று' என்றது - பிறகுறிபபுவகையாகிய எதிர்மறையிலக்கணையால், அழகு டையதன்று என்ற கருத்தைக கொண்டது. தேற்றேகாரமும், அம்ம வென்ற வியப்பிடைசசொல்லும், இவகு இகழ்ச்சிகுறிப்பினவே. பி - ம்:—[1]யானி டைத்துளவென, யானிடைதுளவே. (கசு)

ஒ —இந்திரசித்து தான்கெல்லும் போர்க்களத்திற் பலபிணங்களி னிடையே தன்தம்பியினுடம்பைக்காணுதல்.

நீப்புண்ட [1]வுயிர வாகி நெருப்புண்ட நிறத்திற் றோன்றி
மீப்புண்டற் கரிய வாய பிணக்குவ [2]டிடறச் செல்வான்

றேய்ப்புண்ட தம்பி யாக்கை சிவப்புண்ட கண்க ளுயிற்
காய்ப்புண்ட செம்பிற்[3]றோன்றக் கறுப்புண்ட மனத்தன் கண்டான்.

(இ - ன்.) *நீப்புண்ட உயிர ஆவி* - நீங்குதலண்டைந்த உயிரையுடையவை யாய், *நெருப்பு உண்ட நிறத்தில் தோன்றி* - நெருப்புக்கொண்ட நிறத்தை யுடையவையாய்க காணப்பட்டு [இரத்தப்பெருகலினுற் செந்நிறமுள்ளவை யாய்], *ஈரப்பு உண்டற்கு அரிய ஆய* - (வடிவத்தின் பருமையாலும் கனத்தி னாலும இரத்தவெள்ளத்தினுல் இழுக்கப்படுதற்குக் கூடாதனவான, *பிணம் குவடு* - பிணங்களாகிய மலைகள், *இடற* - (தனது தேர்ச்சக்கரங்களில்) தட் டிததடுக்க, *செல்வான்* - (போகுகளவழியே) செல்பவனான இந்திரசித்து,— *தேயப்பு உண்ட தமபி யாகை* - தேயுகப்பட்டுள்ள தன்தம்பியான அட்ச னது (உயிரீதத) உடம்பை, *சிவப்பு உண்ட கண்கள் தீயில் காய்ப்பு உண்ட செமபின தோன்ற*-(கோபததினுற்) செந்நிறங்கொண்ட தன்கண்கள் நெருப் பிற்காய்சசப்பட்ட செம்புபோல விளங்க, *கறுப்பு உண்ட மனத்தன் கண் டான்* - கோபங்கொண்ட மனததையுடையவனுய் நோகினுன்; (எ - று.)

'பிணகுவ டிடறசசெல்வான்' என்றதனுல், தேர் இனிது செல்லுதற் கியலாதபடி பிணகுவை மிகநிருந்த தென்பது தோன்றும். 'பிணக்குவடு' என்றது, உருவகம். 'சிவபுண்டகணகள் தீயிற்காய்ப்புண்டசெம்பின்தோன்ற' என்றது, உவமை. 'உண்ட' எனற சொல் ஒருபொருளிலேயே பலமுறை வந்தது, சொற்பொருட்பின்வருநிலையணி. பி-ம்.—[1]உதிரவாரிநெடுந்திரைப் புணரிதோன்ற. [2]இடறிச. [3]தோன்றுங. (உ0)

உக.—அதுகண்ட இந்திரசித்தின் சோகமும் கோபமும்.

தாருகன் குருதி யன்ன குருதியிற் றனிமாச் சீயங்
கூருகிர் [1]கிளைத்த கொற்றக் கனகன்மெய்க் குழம்பித் தோன்றத்
தேருகக் [2]கையின் வீரச சிலையுக வயிரச செங்க
ணீருகக் குருதி சிந்த நெருப்புக வயிர்த்து நின்றான்.

(இ - ள்.) *தாருகன் குருதி அன்ன குருதியில்* - தாருகாசுரனுடைய இரத்தப்பெருகைப் போன்ற இரததவெள்ளதிலே, *தனி மா சீயம் கூரெகிர் கிளைத்த கொற்றம கனகன் மெய் குழமபின் தோன்ற* - ஒப்பறற பெரிய சர சிங்கமூரதியாற் கூரிய நகங்கொண்டு கிண்டிப்பிளந்து அலையப்பட்ட வெற் றியையுடைய இரணியாசுரனது உடம்பு (குழமபிகிடந்தது) போல (த் தன் தமபியின் உடம்பு குழமபி)க் காணப்பட,—(அதுகண்ட இநதிரசிதது), *தோ உக* - (அவ்விடததே) தன்தேரும அழுந்திநிற்க, *கையின் வீரம் சிலை உக* - கையிலேந்திய வெறறியையதருவதான வில்லுமழுவ, *வயிரம் செம் கண் நீர் உக குருதி சிந்த நெருப்பு உக வயிாதது நினறான்* - கோபததாற் சிவந்த தன் கண்களினின்று நீரும இரத்தமும் நெருப்பும சொரிய வைரமொணடு நின் றான்; (எ - று.)

தாரகனென்றபெயரே தாருகனென்றும் வழங்கும்; இவன், அசுரேசன் மகளாகிய மாயையென்னும் மறுபெயருள்ள சுரசையென்பவள் காசிபமகா முனிவரருளாற் பெற்ற புதலவா மூவரில் சூரபதுமனுக்கும் சிங்கமுகனுக்கும் இளையவன்; யானைமுகததோடு பிறந்தவன்; தேவாதசசனன விசுவகாமா வினுற் பூலோகதிலே ஜமபூதவீபததில் ஏமகூடமலைக்கு அருகில் நிருமிதமக கொடுகைப்பட்ட மாயமாபுரி என்னும் நகரததில அரசாணடு கொணடிருந்தவன். சூரபதுமன் முதலிய மூவரும சிவபிரானைகுறித்து யாக மூந் தவமுஞ செய்து அப்பரமனருளால் உளவிறந்தவரமகளைப பெற்றுச் செருக்குற்றத தமதுகுருவாகிய சுக்கிரபகவானது தீயஉபதேசததாறகொடுமை கொணடு பலவாபிரம் அசுராகளோடு கூடிசசென்று போரசெய்து இந்திரன் முதலிய தேவாகளனைவரையும வென்று பற்பலவகையாக உலகததை வருததிவருமளவில், அததுன்பம் பொறுக்கலாற்றாத தேவாகள் கைலாய மடைநது பரமசிவனைத தொழுது துதிசெயது, 'தேவரீரைபபோல ஒருபுத்திரனை யுணடாகி அக்குமாரனுல் அசுராகளையழிதது எஙகள் துன்பததைப் போக்கிக் காததருளலவேணடும' என்றுப் பிராாதிக்க, சிவபிரான் அவ்வேண்டுகோளுகு இரஙகி, சுமாரக்கடவுளை யுணடாகி அனுப்பியருள; அகடவுள் வீரபாகு தேவா முதலான சிவகுமாராகளோடும மற்றும்பல லகஷம் வீரர்களுடனும், சகலதேவாளோடுமபோய யுதகளுசெய்து அவ்வசுராகளனைவரையு மழிததிடுமாறு பிரயாணப்பட்டுச சூரபதுமனது மகேந்திரநகரததை கோகஷிச செல்லும் வழியிடையில வானுற ஓஙகிய கிரௌஞ்ச கிரியைக கண்டு தேவாகள் திகைகதிடலும், நாரதமுனிவா கூறியதனுல் அம்மலையில் ஒருசார் மாயமாபுரியிலே சூரபதுமனதுதமபியான தாரகன் பல அசுரசேனையுடனே இருகதலை யறிந்து, முருகக்கடவுள வீரபாகுவைச சேனையோடுபோாக்கு அனுப்ப, அவ்வசுராசனும சேனையுடன் வநது போா செய்கையில், அசுரர்கள் அழிய, யானைமுகமுளள அத்தாரகாசுரன் கடும்போா புரிந்து பூதகணஙகளை யழிதது முடிவில் முன நிறகமாட்டாமல் அமமலையிலே ஒருகுகையில் ஒளிததிடுதலும், தொடாநது சென்ற வீரவாகு முதலியோா பலர் அக்குகையினுள்ளே அமமலையின் மாயையால் மயஙகினராக, அததாரகன் போாக்களம்புகுந்து பூதகணஙகளை வருதநிததுரதத, இசசெய்திகளை நாரத முனிவர் சொல்லகேட்டு முருகவேள சேனையுடன்சென்று போாசெயது அவ்வசுரனது திதிக்கையையும் தநதஙகளையும் துணித்து அவனது சேனைகளை யழிக்கையில், அவன் அக்கிரௌஞ்சமலையுடன்கூடிப் பலமாயைகள் புரிய, ஆறுமுகமூர்த்தி வேலாயுதத்தை யெறிந்து அம்மலையையும் அவ்வசுரனையும் அழிதது. மயகஙகிகிடக்க தனது வீராகளையெல்லாம தனது திவ்யசக்தியால் எழுப்பி யழைததுக கொணடு அப்பாற செல்பவனுயினனென்பது வரலாறு; அததாரகாசுரனது உடமபினின்று வழிந்த இரத்தப்பெருகின மிகுதியை "வீழுற்றிடலும விழு செமபுனல் வெள்ளமிக்கே, தாழுற்றபாரிற்புகுதே புடைசாதலுற்ற, பாழிக் கடலிற் பரிமாழுகம் பட்ட செக்கீச, சூழிக்களிற்றின் வனதனுக் தோன்று

மென்ன'', ''தந்தியின் வதனகோண்ட தாரகவுணன்மார்பிற், சிந்துற குருதிசெச்சீர் நிரைபொருதலத்துலீசி, அந்தமினீத்தமாகியயிற்படையட்ட குன்றில், வந்திடுபூழைபுக்கு மறிகடல்மடித்ததன்றே'' என்ற கந்தபுராணச் செய்யுள்களாலும் காண்க. (அன்றியும், தேவர்களும் அசுரர்களும் கூடிப் பாற் கடல்கடைந்தபோது உண்டாகிய அமிருதத்தைத் திருமால் தேவர்கட்கே கொடுத்து அசுரர்களை மோகினிவடிவத்தால் மயக்கியமைபற்றி அசுரர்கள் கடுஞ்சினங்கொண்டு தேவர்களோடு எதிர்த்துச்செய்த போரில் முருகக்கடவுளால் அழிக்கப்பட்ட தாருகனென்ற அசுரனொருவனும், காளியாற் சங்காரஞ் செய்யபபட்ட தாருகனென்ற அசுரனொருவனும் உண்டு.)

பொன்நிறமுள்ளவனுதல் பற்றிவந்த 'ஹிரண்யன்' என்ற பெயர்க்குப் பரியாயநாமமாக 'கனகன்' என்றார். கநகம் ஹிரண்யம் என்ற வடசொற்கள், பொன்னின்பெயர்களாம். கனகனைப் பிரிந்த கதை:—தனித்தனி தேவர் மனிதர் விலங்கு முதலிய பிராணிகளாலும் ஆயுதங்களாலும் பகலிலும் இரவி லும் பூமியிலும் வானத்திலும் வீட்டின் அகத்திலும் புறத்திலும் தனக்கு மரணமில்லாதபடி வரம்பெற்றவனும், இரணியாக்கனது உடன்பிறந்தவனு மான இரணியன் தேவாமுதலிய யாவர்க்கும கொடுமையியற்றித் தன்னையே கடவுளாக அனைவரும் வணங்கும்படி செய்துவருகையில், அவனது மகனை பிரகலாதாழ்வான், இளமைதொடங்கி மகாவிஷ்ணுபக்தனாய், தந்தையின் கட்டளைப்படி முதலில் அவன்பெயர்சொல்லிக் கல்விகற்காமல், அதற்கு மாறாக நாராயணநாமஞ் சொல்லிவரவே, கடுங்கோபங்கொண்ட இரணியன் பிரகலாதனைத் தன்வழிப்படுத்துதற்குப் பலவாறு முயன்றபின், அங்ஙனும் வழிப்படாத அவனைக்கொல்லுதற்கு எண்ணுபாயஞ்செய்தும் அவன் பகவா னருளா லிறந்திலனாக, ஒருநாள் சாயங்காலத்தில் தந்தை மைந்தனைநோக்கி 'நீசொல்லும் நாராயணனென்பவன் எங்கு உளன்? காட்டு' என்ன, ''சாணினுமுளனோர்தண்மை யணுவினைச சதகூறிட்ட, கோணினு முளன் மாமேருக் குன்றினுமுளன் இங்கின்ற, தூணினுமுளன் நீசொன்ன சொல்லினு முளன்'' என்றுசொல்ல, உடனே இரணியன் 'இங்கு உனனோ?' என்று சொல்லி எதிரிலிருந்த தூணைப் புடைக்க, அதனினின்று திருமால் அவன் பெற்ற வரங்கட்கெல்லாம விலக்காமபடி உடனே அந்த மாலைப்பொழுதிலே மனிதரூபமுஞ சிங்கவடிவமுங கலந்த நரசிங்கமூர்த்தியாய்த் தோன்றி இரணியனைப்பிடித்து வாயிற்படியில் தன்மடிமீது வைத்துக்கொண்டு தனது திருகைகள் நகங்களால் அவன்மார்பைப் பிளந்து அழித்திட்டுப் பிரகலாத னுக்கு அருள்செய்தனன் என்பதாம். பி ம்:—[1]வாய்ந்த. [2]காதளாடச். [3]உயிர் தது நின்றான். (உக)

உஉ.—இந்திரசித்து அட்சனைக்குழித்துப் புலப்புதல்.

வெவவிலை யயிலவே லுந்தை வெம்மைனைக் கருதி [1]நோக்கி
வவவுதல் [2]கூற்று மாற்றான் மாறுமாறு லகின் வாழ்வா

ரவ்வுல கத்து ளாரு மஞ்சுவ ரொளிக்க வையா
வெவ்வுல கத்தை யுற்ரு யெம்மைநீத் தெளிதி னெந்தாய்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எமது ஐயனே! வெவ் இலை அயில் வேல்-வெவ்வியதும் [பகைவர்க்கு அசசந்தருவதும] அரசிலைவடிவமாகத தொழில்செய்யப்பட்டதுமான கூரிய வேலாயுததததையுடைய, உந்தை - உன்தந்தையினது, வெம்மையை - கோபத்தை, கருதி நோக்கி-ஆலோசிததுப்பாத்து, கூற்றும்-யமனும், வவ்வுதல் ஆற்ரூன் - (உனது உயிரைக) கவரவல்லனல்லன்; மாறு மாறு உலகின் வாழ்வா-மற்றும வெவ்வேறு உலகஙகளில் வாழ்பவர்களான, அ உலகத்து உள்ளாரும - அந்தந்த உலகததுச சனஙகளும், அஞ்சுபவா-பயப்படுவார்கள்; (ஆகவே), ஐயா ஐயனே! ஒளிக்க - (நீதானே) ஒளித்துக்கொள்ளும்படி, எம்மை நீதது எளிதின் எ உலகததை உற்ரூய் - எஙகளே (இங்கு) விட்டு எளிதிலே எந்த உலகத்தைச சோந்தனையோ? (எ - று.)—'என்று சொல்லி இந்திரசிதது புலமபினன' எனச சொற்கள் வருவிதது முடிகக வேண்டும்.

'வெவ்விலையயில்வேலுந்தை வெம்மையைக் கருதிநோக்கி' என்பதனை, 'அவ்வுலகத்துள்ளாருமஞ்சுவா' என்பதனோடு கூட்டுக; இது, முதனிலைத் தீபகம். 'சஙகாரகாத்தாவான யமனும இராவணபயததால் உன்னைககொல்ல அஞ்சுவன்; மற்றை அனைவரும அப்படியே; இஙஙனம உன்னைக்கொல்ல வல்லவ ரெவருமில்லை; நீ தானே வீளையாட்டுவகையால் எஙகட்குப் புலப்படாது ஒளிதததுக்கொள்ளுதற்கு எநத உலகததிலேனும் சென்றனை போலும்' என்று இந்திரசித்து அட்சனைகுறித்து அன்பினுற் கலஙகிப் பிரலாபிததனனென்க. கூற்றும், அவ்வுலகததுளாரும் என்ற உமமைகள் ஒன்றையொன்று நோக்கி எதிரதும் இறந்துந்தழுவிய எசசமாம. தனிததனி வாகயியஙகளில் வந்ததனால், இவை எணணுப்பொருளனவாகா; ஒளிக்க அஞ்சுவா எனறு கூட்டி, உன்னை ஒளிததுககொணடுசெல்லுதற்கு அஞ்சுவர் என்று உரைப்பாரு முளா. இஙகு, நோக்குதல் - உள்ளதைதாற் குறிததுப்பாத்தல். பி-பீ:—[1]ஆவி. [2]கூற்றுமாற்ரு. (உஉ)

உங.—இந்திரசித்துக்கு சோகத்தினுங் கோபம் மிகுதல்.

[1]ஆற்றல னனைய னெனி யறிவழிந் தயரும் வேலை
சிறறமென் ரொன்று தானே மேனிமிர் செலவிற் ருகித்
தோற்றிய துன்ப நோயை யுள்ளுறத துரந்த தம்மா
யேற்றஞ்சா [2]லாணி யாணி யெதிரசெலக் கடாய தென்ன.

(இ - ள்.) (இந்திரசித்து), ஆற்றலன்-[ப்ராதருசோகத்தைப்] பொறுக்கமாட்டாதவனைய, அனையன் ஆகி - அததன்மையனாகி [கீழ்கூறியவாறு நிலைகலஙகி யென்றபடி], அறிவு அழிந்து அயரும வேலை - அறிவுமயஙகிச சோர்வடையுஞ சமயததில,—சிற்றம் என்ற ஒன்று தானே - (தன் தம்பியைக்கொன்ற வானரதினமே லுணடான) கோபமெனகிற ஒரு குணமே, வேல் மிகிர் செலவிற்று ஆகி - மேன்மேற் பொஙகியெழுந்

தன்மையை யுடையதாய், எற்றமசால் ஆணி ஆணி எதிர் செல கடாயது என்ன - (முன்னேதைத்து) எறுதல்பொருத்திய ஓர் ஆணியின்மேல் மற்றோர் ஆணியை (அவ்வாணி) உள்ளடகுமாறு அறைந்தாற்போல, தோற்றிய துன்பம் கோயை உளஉற துரந்தது - (அட்சனிறக்ததனால் அவ்விக்ஷ்வாகித் தின் மனத்தில்) உண்டான சோகமாகிய பிணியை உள்ளேயடக்கும்படி செலுத்தி அடக்கிவிட்டது; அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ - று.)

ஓரிடத்தில் ஆணியின்மேல் ஆணியை யடித்தால், பிந்தியடிக்கும் ஆணி முந்தியடிககப்பட்டுள்ள ஆணியை உளளே செலுத்திவிடுதல்போல, தம்பி இறந்தன னென்றதனால இக்ஷ்வாகித்தின் மனததில் முதலிலுண்டான சோகத்தை அததமபியைக்கொன்ற அநுமான்மீது உடனே உண்டான கோபம் உள்ளடக்கிவிட்ட தென்பதாம். எனவே, சோகரஸமடஙக ரௌத்ரரஸம் அப்பொழுது அவனிடத்து மிகுதலால, அவன் மூர்சசை யொழிந்தன னென்க. இவ்வணம் சோகரசத்தை யடக்கும்படி, அதிகப்பட்ட கோபரசத தின் கொடுமையை 'அம்மா!' என்று வியந்தவாறு. ஆற்றலன் - எதிர்மறை முற்றெசசம; இயற்கையில மிக்க வலலமையுடையனென அவ்விக்ஷ்வாகிதது என்றுமாம். தான ஏ என்ற இடைசசொற்களில், ஒன்று - தேற்றம்; மற்றொன்று - பிரிநிலை. துன்பம் மனோவியாதியாதலால் 'நோய்' எனப்பட்டது. நோய் - தொழிற்பெயர; இதில், நொ என்பதன் விகாரமான நோ - பகுதி; ய் - தொழிற்பெயாவிகுதி என்னவேண்டும். கடாயது=கடாவியது. உவமை யணி என்ன - உவமவுருபு பி-ம்:—[1]ஆற்றலனெனியன்பால். [2]ஆணிக்காணி, ஆணியாணிக்கு. (உக)

வே று

உச.—இக்ஷ்வாகித்தை அநுமான் பார்த்தல்.

[1]ஈண்டிவை நிகழ்வுழி யிரவி தேரெனத்
[2]தூண்டுறு தேரின்மேற் றோன்றும் தோன்றலை
மூண்டுமுப் புரஞ்சுட முடுகு மீசனி
னண்டகை வணகழ லநும னேக்கினன்.

(இ - ள்.) ஈண்டு - இவ்விடததில், இவை - இசசெயல்கள், நிகழ்வுழி - நடக்கும்போது,—இரவி தேர எனத தூண்டுறு தேரின்மேல் தோன்றும் தோன்றலை - சூரியனது தேபோல விரைவிற் செலுத்தப்பட்டு வருகிற தேரின்மீது காணப்படுகிற இராவணகுமாரனை இக்ஷ்வாகிததை,—மூண்டு முப்புரம சுட முடுகும ஈசனின் - கோபமகொணடு திரிபுரததை யெரித்தற்கு வந்து சமீபிதத சிவபிரான் போன்ற, ஆணதகை - ஆணமைக்குணமுள்ளவனை, வணை கழல் அநுமன் - கட்டிய வீரக்கழலையுடைய அநுமான், நோக்கினன் - பார்த்தான்; (எ - று.)

விரைவும் வலிமையுந் தோன்ற, இக்ஷ்வாகித்தின் தேர்க்குச் சூரியன் தேர் உவமை கூறப்பட்டது; இதில், எளிதிற்பகையழிக்குந்திறம் மிகக ஒளியுடைமை அனைவரையுமமிசதபிததல் என்னு மிவற்றால், இக்ஷ்வாகித்து

சூரியனே டொப்பானென்பதுந் தோன்றும். பலபராக்கிரமங்களிலும் பகை வர்க்கு அச்சந்தருந்தோற்றத்திலும் அநுமானுக்குச் சிவபிரான் உவமை: இனி, அனுமான் இலங்கையை யெரிப்பதனால், அவனுக்கு 'மூண்டுமுப்புரஞ்சுட முடுகுமீசன்' உவமை கூறப்பட்டனனெனக; "திருவின் பெருமான் விட்ட வாகனம் போய்த தொல்லாழிநீரைக கடந்தது தாளிற்சுடாரிரணடுஞ், செல் லாதவூரைத திரிபுரகண்டது" என்பா திருவரங்கத்தது மாலையிலும். பி-ம்:— [1]ஈண்டது. [2]தூணடுயர். (உச)

வே று.

உடு.—இதுமுதல் மூன்று கவிகளீ - ஒருதொடர். இந்திரசித்தைப் பார்த்த அநுமானது ஆலோசனை.

வென்றே னிதன்முன் சிலவீரரை யென்னும் [1]வெம்மை
யனறே முடுகிக் கடி [2]தெய்த வழைத்த தம்மா
வொன்றே யினிவெல லுத [3]றோபத டுதத துள்ள
தினறே [4]சமையும மிவனிந்திர சித்து வென்பான்.

(இ - ள்.) இதன்முன சிலவீரரை வெனறேன் என்னும் வெமமை அன்றே - இதற்குமுன்னே சிலவீரர்களை நான் சயித்தேன் என்கிற கடிய செயலன்றே, மூடுகி கடிது எயத அழைத்தது - மிகவிரைவாக வருமபடி (இவனை) இலங்கை கூப்பிட்டதாயிறறு; அமமா - ஆசசரியம்! இனி வெல்லு தல் தோற்பது ஒனறே அடுத்தது உள்ளது - இனி (இவனுடபொருது இவனை) வெல்லுதல் (அன்றி இவனிடம்) தோற்றல எனற இரண்டிலொன் றே சமீபிததாயுள்ளது; இன்றே சமையும் - (அவ்விரணடிலொன்று) இன் றைத்தினத்திலேயே நிகழ்ந்து முடியும்; இவன் இந்திரசிதது என்பான் - இதோ வருகிற இவன் இநதிரசிததென்று சிறப்பிதது சொலலப்படுவன்.

பிரசிததியினால இராவணகுமாரனை இந்திரசித்தின் பலபராகக்கிரம கதைக் கேள்வியுறறுணாநதுள்ள அநுமான் தனது நுண்ணுணர்வினால் இவன் அவனேயென்று உள்ளபடி ஊகித்தறிந்தன னென்க. மூடுகிக்கடிது - ஒருபொருட்பன்மொழி. இதற்குமுன்பு யான் சில வீரர்களை வென்றே னென்பதனாலாகிய கொடியகோபமனறே மூணடு விரைவாகவரும்படி இவ னைத் தூணடிற்று என்று உரைப்பினும் அமையும. அம்மா என்பதை ஈற் றசையாகவுங கொள்ளலாம. பி-ம்:—[1]மெய்ம்மை. [2]எய்தியிழைதது. [3]தோற் றல். [4]அமையும. (உடு)

உசு. கட்டே றுருறுங் கமழ்கண்ணியிக் காளை யென்கைப
பட்டா லதுவே யவிராவணன் பாடு மாருங்
கெட்டோ மெனவெண்ணியக் கேடருங கறபி னாளை
[1]ஷிட்டே குமதன் றியரக்கரும் வெமமை தீாவார்.

(இ - ன்.) கட்டு ஏறும் - (மலாகவேகொண்டு) கட்டுத லமைந்த - [illegible] - மிகமணம்வீசுகிற மாலையை யணிந்த, இக் காளை -

இந்த இளவீரன், என் கை பட்டால் - என்கையா லிறந்தால், அதுவே அ இராவணன் பாடும் ஆகும் - அசசெயலே அந்த இராவணனுக்கும் கேடு விளைத்ததாம்; (ஆகவே அவ்விராவணன்), கெட்டோம் என எண்ணி - யாம் இனித் தவருமல் அழிவோ மென்று நினைத்து, அ கேடு அருக் கற்பி னுளே விட்டு எகும் - கெடுதலில்லாத பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளான அச்சீதையை (இராமபிரானிடங) கொணர்த்துவிட்டுச செல்வான்; அது அன்றி - அதுவு மல்லாமல், அரக்கரும் வெம்மை தீர்வார் - இராக்கதரெல் லாருமே செருகடகஙகித தமதம் கொடுமை யொழிவார்; (எ - று.)

எல்லாவரக்காகளோடுக கூடிச சென்று வலிய எதிர்த்துப் பொருத இராவணனால் வெல்ல முடியாதவனான இந்திரனைச் சயித்திட்டவனிய அவனை நான் அழிதது விட்டால், அவ்வொருசெயலினாலேயே இராவணன் அசசகொணடு பிராட்டியை விட்டிடுவான்; மற்றையரக்கர்களும வலி யொடுஙகினராய் இனிக கொடுஞ்செயல் செய்யாரென்று அநுமான் கரு தினனென்க. 'கட்டவறு' என்பதற்கு உறுதிமிக்க என்று பொருளகொண்டு, அதனைக் காளைககு அடைமொழியாககுதலு மொன்று. கெட்டோம என்ற இறத்தகாலம், தெளிவுபற்றியது. 'எகுமது' என ஒருசொல்லாக்கொண்டு தொழிறபெயரின் தன்மைய தாககுதலு மொன்று. பி - ம்:—[1]விட்டேகுவ ரன்றி. (உசு)

உஎ. ஒன்றோ ரிதனுன் வருமூதிய மொண்மை யாலைக்
கொன்றே னெனினிக திரணுந்துயாக் கோளு நீக்கு
மின்றே [1]கடிகெட் டதரக்கரி லங்கை யாளே
வென்றே னவிரா வணன்றனையும் வேரொ டென்றான்.

(இ - ள்.) இதனுன் வரும் ஊதியம் ஒன்றோ - இவ்விரதசிரசித்தைக் கொல்லுமு இசசெயலால வரும் இலாபம ஒன்றுதானோ? [அல்ல: பல என்றபடி]; (அவை யாவையோவெனின)—ஒண்மையாலை கொன்றேன் எனின் - ஒளியுளளவனான இவ்விரதசிரசித்தைக் கொன்றேனேயாலும், இநதிரனும் துயா கோளும நீஙகும் - (முன்பு இவனால் வெல்லப்பட்டவ னான) இந்திரனும் துனபஙகொணடிருத்தலை யொழிவான்; (மறறும), அரககர் இலஙகை இன்றே கடி கெட்டது - இராக்கதாகளுடைய (இராச தானியான) இவ்விலஙகா புரி இப்பொழுதே காவலொழிந்ததாம; யானே அ இராவணன் தனனையும் வேரொடு வென்றேன் - நானே அந்த இராவண னையும வேரோடு வென்றவனுவேன், என்றான் - என்று எண்ணினான் (அநுமான்); (எ - று.)

ஒண்மை=ஒளி, திருக்குறளில், "ஒளியொருவற்குள்ள வெறுக்கை" என்றவிடததுப் பரிமேலழகர் 'ஒளி - தான் உளளுய காலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை; "ஒளி நிறு னோகுபுகழ்செய்யான்" என்றுர் பிற ரும் என்றது, இதனுக கொள்ளதகக்கது. ஒண்மையான் - பிறராற் செயற்கு அரியன செய்வோமென்று கருதும ஊக்கமிகுதியை யுடையா னென்றபடி.

வேரொடு - வம்சத்துட னென்றபடி; இலக்கணை. பி - மீ:—[1]குடிகெட்ட தரக்கரிலங்கைமூலா. (உஎ)

உஅ.—போர்தொடங்கிய அரக்கர்களை அநுமான் எதிர்த்தல்.

அக்கா லேயரக் கருமாணையுந் தேரு மாவு
முக்கா லுலகம் மொருமூனறையும வென்று முற்றிப்
புக்கா னின்முன்புக் கூபர்பூசல பெருக்கும வேலை
மிக்கா னும்வெகுண் டொர்மராமரங் கொண்டு [1]மிக்கான்.

(இ - ள்.) அ காலை - அப்பொழுது, அரக்கரும் - இராகதாகளும, ஆணையும் தேரும் மாவும - (அவாகளுடைய) யானைகளும தோகளும குதிரைகளும், உலகம ஒரு மூன்றையும முக்கால் வென்று முற்றி புக கானின் மூனபுகு - மூவகையுலகங்களையும் (ஒருமுறைக்கு) மூன்று முறையாக (மிக்க இளமையிலேயே) சயிததுப் பின்பு பருவம் நிரமபி வந்தவனை அவ் விந்திர சிதுக்கு முன்னே வந்து, உயர் பூசல் பெருக்கும் வேலை - மிக்க போராரா வாரததை அதிகமாக விளைக்குமபோது,— மிகானும - பெரியோ னை அநுமானும், வெகுண்டு - கோபிதது, ஓர மராமரம் கொண்டு - ஒரு ஸால விருக்ஷதததை பெயர்ததுக கையிற்கொண்டு, மிகான் - போரத் தொழில் மிக்கவனனன்; (எ - று.)

அரக்கரென்றது - யானைதோ குதிரைகளினமே லேறிய வீரர்களையும், காலான் வீராகளையும் குறிக்கும். முற்றுதல் - பருவம் முதிராதல்; வலிமை மிகுத லென்றும், வளாததுவருத லெனறும் பொருள்படும. மிக்கான் - பலபராகிரமங்களினலும் ஸ்ரீராமபக்தியாலும் மிக்கவன்; ''செயற்கரிய செய்வா பெரியர்'' என்றபடி பிறராற செய்தற்கு அருமையான பல தொழில்களைச செய்து பெருமையுறறவன். ஈற்றிலுள்ள 'மிக்கான்' என்ப தற்கு - கோபாவேசததோடு உடல்பூரிததான் [அதாவது - பெருவடிவங கொணடான்] என்று உரைபபினும அமையும். பி - மீ:—[1]புகான. (உஅ)

உக.—இந்திரசித்தினுடன் சென்ற சதுரங்கசேனை அநுமானால் அழிக்கப்படு தலை இதுமுதல் நான்குகவிகளிற் கூறுகிறார்.

[1]உதைபபுண் டனயா னையுருண்டன யானை யொன்றே
[2]மிதிபபுண் டனபா னைவிழுந்தன யானை மேன்மேற
[3]புதைப்புண் டனயா னைபுரண்டன யானை [4]பேராால்
[5]வதைப்புண் டனயா னைமறிந்தன யானை [6]மண்மேல்.

(இ - ள்.) (அரகசர்சேனையில்), யானை - சிலயானைகள், உதைப்புண டன - (அநுமானால்) உதைக்கப்பட்டன; யானை - மற்றுஞ் சில யானை கள், உருண்டன - (அநுமானும் கைகால்கள் கொண்டு மோதப்பட்டுக் கீழ் விழுந்து) உருளலாயின; ஒன்றே - இதுமாததிரமோ? யானை - வேறு சில யானைகள், மிதிப்புண்டன - (அநுமானால்) மிதிக்கப்பட்டன; யானை - [illegible] யானைகள், மேல் மேல் விழுந்தன - (அநுமானால் தள் [illegible] மேலொன்றாக விழுந்திட்டன; யானை—, புதைப்

புண்டன - (அதுமானுல் தாக்கப்பட்டுத் தரையிற்) புதைபட்டன; யானை—, புரண்டன - முன்பின்னுகவும் மேல் கீழாகவும் சிலமாறின; யானை—, போரால் வகைப்புண்டன - (அதுமான் செய்த பலவகை) யுத்தத்தாற் கொலை யடைக்தன; யானை—, மண்மேல் மறிந்தன - அந்த யுத்தபூமியிற் சாய்ந்திட்டன; (எ - று.)

திருக்குறளில், "அறனெனறே ஆன்றவொழுக்கு" "பொய்ப்படு மொன்றே புனைபூணும்" என்ற விடுகளிற் பரிமேலழகர் 'ஒன்றேயென்பது - எண்ணிடைச்சொல்' எனறது, இவருரை கொள்ளுதற்கது. பி - ம்:— [1]உதையுண்டன. [2]மிதியுண்டன. [3]புதையுண்டன. [4]போரில், போரால். [5]வதையுண்டன. [6]மணலில். (உரு)

வேறு.

ரூ0. முடிந்த தேர்க்குல முறிந்தன தேர்க்குல முரணிற்
றிடிந்த தேர்க்குல மிற்றன தேர்க்குல மச்சிற்
றெறிந்த தேர்க்குல முக்கன தேர்க்குல நெக்குப்
படிந்த தோகருலம் பறிந்தன தேர்க்குலம் படியில.

(இ - ள்.) (அதுமானுல அழிக்கப்பட்டு), தேர் குலம் - சிலதேர்க்கூட்டங்கள், முடிந்த - முற்றுமழிந்தன; தேர்குலம்—, முறிந்தன - (சிற்சிலபகுதிகள்) முறிபட்டன; தோக குலம—, முரண இற்று இடிந்த - தம் வலிமையொழிந்து இடிபட்டன [சிதைந்தன என்றபடி]; தோக்குலம்—, இற்றன - கூட்டுவாயகள நெகுவிட்டன; தோகுலம்—, அசசு இற்று ஒடிந்த - அசசு முறிந்து ஒடியபபெறறன; தேர்குலம—, உக்கன - பொடியாய் உதிர்ந்தன; தேர்குலம்—, நெகு படிந்த - சிதைந்து கீழ்விழுந்தன; தேர்க்குலம்—, படியில் பறிந்தன - தரையிற் சாய்ந்தன; (எ - று.)—அசசு-சக்கரங்கோக்கும் மரம; அசசும் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. (கo)

ரூக. சிரனெ ரிந்தவுங் கண்மணி சிதைந்தவுஞ் செறி[1]தா
டரனெ ரிந்தவு முதுகிறச் சாய்ந்தவுந் [2]தார்ப்பூ
ணுரனெ ரிந்தவு முதிரங்க ளுமிழ்ந்தவு [3]மொண்பொற்
குரனெ ரிந்தவுங் கொடுங்கழுத் திழந்தவுங் குதிரை.

(இ - ள்.) (அதுமானுல் அழிகபப்பட்டு), குதிரை - குதிரைகள்,—சிரன் நெரிந்தவும - தலைநொருஙகியவையும, கண மணி சிதைந்தவும் - கண்களின் கருவிழிகள சிதையப்பெற்றவையும், செறி தாள் தரன் நெரிந்தவும் - வலிமை மிக்க கால்களின் தொகுதி நொருங்கப்பெற்றவையும், முதுகு இற சாய்ந்தவும - முதுகு ஒடியக கீழே சாய்ந்தவையும், தார் பூண் உரன் நெரிந்தவும் - கிணகிணிமாலையாகிய ஆபரணத்தையணிந்த மார்பு நொருகைப்பெற்றவையும், உதிரஙகள உமிழ்ந்தவும் - இரதபபெருகுகளைக் கக்கியவையும், ஒள் பொன் குரன் நெரிந்தவும் - பிரகாசமான பொற்சதங்கையை யணிந்த

காற்குளம்புகள் கொருகப் பெற்றவையும், கொடுங் கழுதது இழந்தவும் - வலோவான கழுததை யிழந்தவையு மாயின; (எ - று.)

'செறிதாள் தாண்நெரிந்த' என்பதற்கு - நெருங்கியகால்களின் வலிமை ஒழியபபெறறனவென்று உரைப்பாருமுளா. கொடுமை வலோவாதலை 'கொடுங் கை,' 'கொடுங்கோல்,' 'கொடுமரம்' என்பவற்றிலுங்காண்க. பொன - அதனு லாகிய ஆபரணத்துக்குக் கருவியாகுபெயர். பி-ம்:—[1]தாத் [2]தார்பூணுரன். [3]ஒளி. (கூக)

கூஉ. பிடியுண் டார்களும் [1]பிளக்கதலுண் டார்களும் பெருந்தோ
ளொடியுண் டார்களுந் தலை[2]யுடைந் தார்களு [3]முருவக்
கடியுண் டார்களுங் கழுத்திழந் தார்களுங் [4]கரத்தா
லடியுண் டாகளு மச்சமுண் டாகளு மரக்கர்.

(இ - ள்.) அரக்கர் - இராக்கதாகள்,—பிடியுண்டாகளும் - (அநுமா னுல்) பிடிகபப்பட்டவர்களும், பிளதத்லுண்டார்களும் - உடல் பிளகபப்பட்ட வர்களும், பெருந் தோள ஒடியுண்டார்களும் - பெரியதோள்கள் ஒடிபபட்டவர் களும, தலை உடைந்தார்களும் - தலையுடைந்தவாகளும், உருவ கடியுண்டார் களும - (பற்கள்) ஊடுருவுமபடி முழுதுக கடிகபப்பட்டவர்களும், கழுதது இழந்தார்களும - கழுததை யிழகதவாகளும, கரத்தால் அடியுண்டாகளும் - கைகளால் அடிக்கப்பட்டவர்களும், அசசமுண்டார்களும - பயங்கொண்டவர் களு மாளர்கள்; (எ - று.)

கால்வகைப் படைகளிலுள்ள யானைமுதலிய வாகனகாகளும், அவறறி லேறியவரும் காலாள்களுமாகிய அரக்காகளும் அநுமானுற பலவாறு சின்ன பின்னப்பட்டுச சிதைந்தழிந்தமை நான்குகவிகளில் முறையே விகரிகப் பட்டது பி - ம்:—[1]பிளப்புண்டார்களும். [2]நெறிந்தாகளும். [3]உருவக கடி யுண்டார்களும. [4]மரததால். (கூஉ)

கூக.—அரக்கரீகள் பிரயோகித்த ஆயுதங்கள் அநுமானுடம்பைச் சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாமை

வட்ட வெஞ்சிலை யோட்டிய வாளியும் வயவர்
விட்ட [1]விடடவெம படைகளும் வீரன்மேல வீழ்ந்த
சுட்ட [2]வலலிரும படைகலைச [3]சுடுகலா தனபோற்
பட்ட பட்டன திசையொடும் பொறியொடுமி பரந்த.

(இ - ள.) வயவா - இராகததவீரர்கள, வட்டம் வெம் சிலை ஓட்டிய - கன்குவளைகபப்பட்ட கொடியவிறகளினின்று செலுதிய, வாளியும - அம்பு களும, விட்ட விட்ட வெம் படைகளும - மறறும் மிகுதியாகப் பிரயோகித்த கொடிய ஆயுதகாளும, வீரன்மேல் வீழ்ந்த - மகா வீரனை அநுமான்மேல் விழுந்தவையாய், சுட்ட வல் இரும்பு அடைலை சுகலாதனபோல - நெருப் பிற்சுட்டுக்க வலிய இரும்புகள் பட்டடையைச சுடமாட்டாதனபோல (அநுமா னுடம்பைச் சிறிதும் ஊறுபடுததமாட்டாதவையாய்), பட்ட பட்டன திசை

வொடும் பொறியொடும் பரத்த - (அவ்வுடம்பிற்) பட்டபட்ட விடங்களிலெல்லாம தெருப்புப்பொறிகள் எழ அவற்றுடன் தாமும் தெறித்துச் சிதறிப் போயின; (எ - று.)

உவமையணி. அடைகல் - கம்மப்பட்டடை; அதாவது - கம்மாளர் பொன் முதலியவற்றை வைத்து அடிப்பதற்கும் வெட்டுதற்கும் ஆதாரமாயிருப்ப தொரு கருவி. தீயிலிட்டுக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைப் பட்டடையின் மேல் வைக்கும்போது அக்காய்ந்த இரும்பு அப்பட்டடையைச் சுடாதாகப் பின்பு அவ்விரும்பு அடிபடுதற்கும் வெட்டுப்படுதற்கும் அப்பட்டடை இடமாதல் போலவே, வடிக்கப்பட்ட கூரிய அம்புகள் அநுமானுடம்பிற் பட்டும் அதனை ஒன்றுஞ் சிதைவு படுத்தாவாக அவ்வுடம்பு அவ்வாயுதங்கள் பொடிபடுதற்கு இடமாய் நின்றது என உவமையின் நயங் காண்க. இரும்பினாலாகிய உளி கொண்டு வெட்டுகையிற் கல்லினின்று தீப்பொறி எழுமாறு போல, எஃகினாலாகிய பலவகை ஆயுதங்கள் மிக வலிய அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே அனற்பொறி யெழுந்தன.

வட்டம் - வ்ருத்தம் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. 'விட்ட விட்ட' என்ற அடுக்கு, மிகுதி பற்றியது. 'பட்ட பட்டன' என்ற அடுக்கு, தொறுப் பொருளது. திசையொடும் - உருபு மயக்கம். வீரன் தான் ஊறுபடாமலே. பல அரக்காகளைக கொன்றிட்ட ஆற்றலுடையான். பி - மீ:—[1]வெற்றிதற். [2]மெல். [3]தொடர்கிலாதது போல். (கூகூ)

கூசு.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் முதலில் எய்த அம்புகள் பழுதுபடுதல்.

சிகையெ ழுஞ்சுடர் வாளிக ளிந்திர சித்து
மிகையெ ழுஞ்சினத் தநுமன்மேல் விட்டன வெந்து
புகையெ ழுந்தன வெரிந்தன கரிந்தன போக
[4]கைகையெ ழுந்தன வழிந்தன வானுளோர் நாட்டம்.

(இ - ள்.) இந்திரசித்து —, மிகை எழும் சினத்து அநுமன்மேல்-மிகுதியாக மேல் மேல் மூண்டெழுகிற கோபாக்கினியையுடைய அநுமான்மேலே, விட்டன - (தூரத்திலிருந்து) தொடுத்த விட்டவையாகிய, சிகை எழும் சுடர் வாளிகள - சுவாலைகளுணடாகி விளங்கும் ஒளியையுடைய அம்புகள், (அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே) வெந்து புகை எழுந்தன - வெந்து புகை கிளம்பப் பெறறவையும், எரிந்தன - எரிபட்டொழிந்தவையும், கரிந்தன - தீந்துபோனவையுமாய, போக - அவனுடம்பைச சிறிதும் ஊறுபடுத்தாதொழியவே, நகை எழுந்தன - (அது கண்ட அவ்விந்திரசித்துக்குக் கோபத்தாற்) சிரிப்பு உண்டாயின: (அக்கோபச சிரிப்பைக் கண்டமாத்திரத்திலே), வான் உளோர் நாட்டம் அழிந்தன - (இனி என்னுகுமோ வென்று அஞ்சி மனங்கலங்கியதனால்) தேவர்களுடைய கண்கள் கலங்க மடைத்தன; (எ - று.)

இந்திரசித்தின் அம்புகள் அநுமானுடம்பிற் பட்டவளவிலே வெந்து புகை யெழுந்தனவும் எரிந்தனவும் கரிந்தனவுமாய்ப் போதற்குக் காரணம் அவ்வநுமான் கொண்ட பெருங்கோபாக்கினியினால் அவனுடம்பில் மிக்கதாப

மென்பது பட, 'மிகை யெழுஞ் சினத்து அநுமன்' என்றார். இக்கு விசேஷணம் ஒருகருதையுட்கொண்டதனால் கருத்துடையடை மொழியணி. இவருக்கூறிய சிரிப்பு, வீராட்டஹாஸ மெனப்படும். கணகலகருதல் - மனத்துயரதனின் காரியம. வானுளோர் - ஆகாயமார்கத்தில் வருது நின்று போர் காணுந் தேவலோகததவர. சிகை யெழுஞ் சுடர் வாளிகள் - நெருப்பைகக்குகின்ற ஒள்ளிய அம்புகள் எனினுமாம். (சுசு)

சுடு.—இந்திரசித்து கோபத்தோடு அநுமானை நெருங்குதல்.

தேரும் யானையும் [1]புரவியு மரக்கருஞ் சிந்திப்
பாரின் வீழ்தலுந் தானெரு தனிநின்ற பணைத்தோள்
வீர வீரனு முறுவலும் வெகுளியும் வீங்க
வாரும் வாருமென் றழைக்கின்ற வநுமன்மேல் வந்தான்.

(இ - ள்.) தேரும் - (தனது) தேர்களும, யானையும் - யானைகளும், புரவியும் - குதிரைகளும, அரக்கரும - இராக்கதவீரகளும, (ஆகசசதுரங்க சேனைகள்யாவும்), சிதறி பாரின வீழ்தலும் - (அநுமானால் அழிகபப்பட்டுச்) சிதறிததரையில் விழுந்திடவே, தான ஒரு தனி நின்ற - (வேறு ஒரு துணையு மில்லாமல்) தான் ஒருவன் மாத்திரமே தன்னகதனியனனும் எஞ்சிநின்ற, பணை தோள் வீரவீரனும - பருத்த தோள்களையுடைய மகாவீரனன இந்திரசித்தும,—முறுவலும வெகுளியும் வீஙக - சிரிப்பும் (அதறகுக்காரணமான) கோபமும் அதிகப்பட,—வாரும் வாரும என்று அழைக்கின்ற அநுமன்மேல் வந்தான - 'வாருகள் வாருகள்' எனறு (அரக்கரையெல்லாம் வலியப் போர்க்கு) அழைக்கிற அநுமான்மேல் வந்து நெருஙகினான் [அநுமானைக் குறித்து வந்து சமீபிததான் என்றபடி]; (எ - று.)

வீரவீரன - வீரர்களிற சிறந்தவீரன். அடுகரு - உடலகையும் வீரமும் பறறியது. இந்திரசிதது ஒருவனையே அநுமான இகழ்சசிப்பன்மையாக 'வாருமவாரும' என்று அழைததன னெனவுங கொள்ளலாம. இஙஙனம் 'வாரும் வாரும' எனறு அழைததல், அநுமானது யுததோதசாகததைக் காட்டுமம; கீழ்ப் பல அரக்கரைகொன்றும அநுமான் போர்ததினவு தீரந்திலனென்ச. பி - ம்.—[1]அரகரும்புரவியும. (சுடு)

சுசு.—இந்திரசித்து தனது வில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்துப் பேரோலி யெழுப்புதல்.

புரந்த ரன்றலை பொதிரெறிந் திடப்புயல் வானிற்
பரந்த பல்லுரு மேறறினம் [1]வெறித்துயிர் பதைப்ப
நிரந்த ரந்தலை நெடுநிலஞ் சுமந்த [2]பே ருரகன்
சிரந்து ளங்கிட வரக்கன்வெஞ் சிலையைநாண் [3]டெறித்தான்.

(இ - ள்.) புரநதரன் தலை - இந்திரனுடைய சிரசு, பொதிர் எறிந்திட அஞ்சி அதிரந்து மிகநடுகவும,—புயல் வானில் பரந்த - மீ தெஙகும் காளமேகஙகளில் மிகுதியாய் எழுகிற, பல் உரும் ஏறு

இனம் - பலபேரிடினின் கூட்டம், வெறித்து உயிர் பந்தப்ப - அச்சத்தால் வயக்கன்கொண்டு உயிர்நடுங்கவும்,—நிரந்தரம்-இடைவிடாமல் [ஒப்போதும்], தலை - தனதுதலைகளால், நெடு நிலம் சுமந்த - பெரிய உலகத்தைக் கீழே யிருந்து) தாங்குகிற, பேர் உரகன் - சாப்பராஜனுனை பெரிய ஆதிசேஷனது, சிரம் - ஆயிரத்தலைகளும், தளர்ந்திட - அச்சத்தால் சோர்வையும்,—அரக்கன் - இராக்கதனுனை இந்திரசித்து, வெகு நிலையை காண தெரித்தான் - தனது கொடியவில்லின் நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்து ஒலியெழுப்பினான்.

"விரிநிறநாகம் விடருளதேனும், உருமின்நடுங்கினஞ் சேணின்று மூட்கும்" என்றபடி, வானத்து எழுகிற மேகத்தின் இடிமுழக்கத்தைச் செவியுறவளவிலே வலைகளிலுள்ள நாகங்கள் அஞ்சியழிதல் இயல்பாதலால், அவ்விடியும் அஞ்சுமபடி மிகுகதான இந்திரசித்தின் வின்னொலிமுழக்கத்தைக் கேட்டமாத்திரத்திலே அனேகதலைகளுடைய கீழிருந்து உலகத்தைத்தாங்குகிற சாப்பராசனும் நடுங்குவனென்க. இந்திரசித்தின் வின்னொலி கேட்டவளவிலே இந்திரன் இன்னும் எனக்கு என்னுகுமோ வென்று அஞ்சி நடுங்குவன். மேகவாகனனுனை இந்திரனுக்கு அசசந்தரும நாணொலிக்கு அவ்விந்திரனது கொடியாகிய இடியும் அஞ்சுமென்றல் தகுதியுடைத்து. அவ்வினாணொலி யின்மிகுதியாலாகிய அதிர்ச்சியையும் அசசதையும் வர்ணவேவகையால் கூறினார்; உயர்வுநவிற்சியணி. வெறுத்து - நிலைகெட்டுத் திகைத்து எனினு மாம். பி - ம்.—[1]எறிந்து. [2]கீடு. [3]எறிந்தான். (கக)

கக —அதற்குமேலாக அனுமான் தோள்தட்டி ஒலியெழுப்புதல்.

ஆண்ட நாயகன் ஆதனு மயனுடை யண்டங்
கீண்ட தாமெனக் கிரியுக நெடுநிலங் கிழிய
நீண்ட மாதிரம் வெடிபட வவனெடுஞ் சிலையிற்
பூண்ட நாணிறத் தன்[1]னெழிற் றோள்களைப் புடைத்தான்.

(இ - ள.) ஆணட நாயகன் ஆதனும் - (எல்லாவுயிர்களையும்) அடிமை கொண்டருளுகிற தலைவனுனை இராமபிரானது தாதனுகிய அநுமானும்,—(அவ்வொலிகளு எதிராக),—அயனுடை அண்டம கீண்டது ஆம என - இத்தப்பிரமாண்ட முழுவதுமே பிளந்ததாகுமென்று சொலலுமபடியாகவும், கிரி உக - மலைகள பொடியாயசசிந்துமபடியாகவும், நெடு நிலம் கிழிய - நீண்ட பூமி பிளகவும், நீண்ட மாதிரம வெடிபட - நெடியதிசைகள் பிளவு படவும், அவன் நெடுஞ் சிலையில் பூண்ட நாண இற - அவ்விந்திரசித்தினது நீண்ட வில்லிற பூட்டிய நாணியும அறறுப்போமபடியும், தன் எழில் தோள்களை புடைத்தான் - தனது அழகிய தோள்களைத் தட்டினான்; (எ - று.)

அண்டகீண்டதாதல் முதலியன, அததோட்புடைப்பொலி மிகுதி சென்று தாகுதலாலாகும அதிசயியனு வென்க. ஆணட நாயகன் - எம் பெருமான். அயனுடை அண்டம - பிரமனுடைய அண்டம்; பிரமனுடனே

படைக்கப்பட்ட அண்டம் என்றபடி. எழில் - வளர்ச்சியுமாம். பி - ம்:—
[1]நெடுந்தோள் புடைத்தார்ததான். (கஎ)

கஅ.—இந்திரசித்து வீரவாதங் கூறுதல்.

நல்லை நல்லையிஞ் ஞாலத்து ணின்னெக்க நலலா
ரில்லை யில்லையா லெறுழ்வலிக் கியாரொடு மிகல
வல்லை வல்லையின் ருகுரீ படைடத்துள வாணுட்
கெல்லை [1]யெல்லையென் றிந்திர சித்துவு மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) நல்லை நல்லை - (நீ) மிகவுமசமாத்தன்: இ ஞாலதத்துள் நின் ஒக்க நல்லார் இல்லை இல்லை - இந்நிலவுலகத்தில் உனக்குச் சமானமாகச சமர்த்தர்கள் இல்லை இல்லை; எறுழ் வலிக்கு - மிக்க வலிமைதிதிறத்தில், யாரொடும் இகல வல்லை வல்லை - (நீ) எல்லாருடனும் மாறுபடுதற்கு மிகவும வல்லவன்; (ஆயினும்), இன்று நீ படைடத்துள வாழ்நாட்கு எல்லை எல்லை ஆகும் - இன்றைத்தினமான நீ பெற்றிருக்கிற ஆயுளுக்கு முடிவெல்லை யாகும் முடிவெல்லையாகும், என்று இநதிரசிததுவும் இசைததான் - என்று இந்திரசித்து (அநுமானைநோகக்கி) வீரவாதமுங கூறினான்; (எ - று.)—ஆல் - அசை.

பிறரோடு வைத்து நோக்குமிடதது நீ ஒப்புயாவற்ற வீரனென விளங குவையேயாயினும், நான் உன்னை இன்றைக்குத் தவறாது கொன்றிடுவே னென்று வீரவாதமகூறின னென்க. 'எறுழ்வலிக்கு யாரொடும் இகலவல்லை வல்லை' என்பதற்கு பலபராக்கிரமங்களைக் கொண்டு எதிதிறதாரோடும் விரைந்து போர்செய்ய வல்லாய நீ என்று உரைப்பினுமம அமையும். வேறுல கங்களில் உன்னைபோலச சமாததர்களும் உன்னைக் காட்டிலுஞ் சமர்த்தர் களும் உளரென்பது தொனிக்க, 'இஞ்ஞாலத்துள் நின்னெக்க நல்லார் இல்லை யில்லை' என்றனன்; யான் மூவுலகதது வீரரனைவரையும் திறம கண்டு வென் றன்னேனெனபது, குறிப்பு. நல்லைநல்லை, வல்லைவல்லை என்ற அடுகெகுக்கள் - மிகுதிப்பொருளன; இல்லையில்லை, எல்லையெல்லை என்ற அடுக்குகள் - தேற் றம்; எல்லாம் இகழ்சிக் குறிபபின் பயத்தன; எறுழ் வலி - ஒரு பொருட் பன்மொழி. பி - ம்:—[1]இல்லை. (கஅ)

கஆ.—அநற்குமேலாக அநுமான் வீரவாதஞ்செயீதல்.

நாளுக் கெல்லையு நிருதரா யுலகத்தை நலியுங்
கோளுக் கெல்லையுங் கொடுந்தொழிற் கெல்லையுங் கொடியீர்
வாளுக் கெல்லையும் வந்தன வசைகொடு வந்தேன்
ரோளுக் கெல்லையொன் றிலையென் றநுமனுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) கொடியீர் - கொடியவர்களே! நாளுக்கு எல்லையும் - (உககள) வாழ்நாளுக்கு முடிவும், நிருதா ஆய் உலகததை நலியும்கோளுககு எல்லையும்- அரக்காகளாய் உலகத்தை வருதுதுகிற (உங்கள்) கொளைகைகு முடிவும், கொடுந தொழிற்கு எல்லையும - (உங்கள்) கொடிய செயலுககு முடிவும், வாளுக்கு எல்லையும் - உககள் ஆயுதகட்கு முடிவும், வந்தன - இப்பொழுது வநதனையால்; வசை கொடு வந்தேன் - (அதற்குரிய) திறமையைக கொண்டே

(வான்) இக்குவத்துன்னேன்; தோளுக்கு எல்லே ஒன்று இல்லே-(என்) தோள்களின் வலிமைக்கு முடிவு சிறிதும் உண்டாகாது, என்று அநுமனும் சொன்னேன் - என்று அநுமானும் வீரவாதங்கூறினேன்; (எ - று.)

'உனதுவாழ்நாளுக்கு முடிவு இன்றைகாகும்' என்று இந்திரசித்து அநுமானைநோகிக் கூறியதற்கு, அநுமான், 'உலகளவுவருடைய வாழ்நான் முதலிய பலவற்றுக்கும் இப்பொழுது முடிவு ஆகுமாறு வந்துன்னேன் யான்' என்று கூறின னென்க. 'கொடியீர்' என்ற பன்மை, இராவணன் முதலியோரை உளப்படுத்தியது. இந்திரசித்தொருவனை நோக்கியே இகழ்ச்சிக் குறிப்புத்தோன்றப் பன்மையாற் கூறியதாகக கொள்ளினுமாம். கோள் - தீமையும, வலிமையுமாம். வகை - உபாயமுமாம வாள - இங்கு ஆயுதப் பொதுவாய் நின்றது; சிறப்புப்பெயர, பொதுப்பொருளின்மேலது. (ஈகூ)

ஈ0.—இந்திரசித்து அநுமான்மேல் அம்புகளை எய்தல்.

இச்சி ரத்தைபைத் தொலைப்பெனென் றிந்திரன் பகைஞன்
பச்சி ரத்தம்வந் தொழுகிட வாணவர் பதைப்ப
வச்சி ரத்தினும் வலியன வயிரவான் கணைக
ளச்சி ரத்தினு மார்பினு [1]மழுத்தலு மநுமன்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ - ன்.) (அதுகேட்டு), இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்தானவன், இ சிரத்தையை தொலைப்பென் என்று - (இகழ்ரகணை) இந்த உறுதியான சம்பிகையையை யழிதலிடக்கடவே னென்று கருதி, அ சிரதத்தினும் மார்பினும் - அந்த அநுமானுடைய தலையிலும் மார்பிலும், பசு இரத்தம் வந்து ஒழுகிட-புதிய இரத்தம் வெளிப்பட்டுப் பெருகும்படியாகவும், வானவர் பதைப்ப-(அதுகண்டு) தேவர்கள துடிகும்படியாகவும், வச்சிரத்தினும் வலியன வயிரம்வான் கணைகள் - (இந்திரனது) வசிராயுததைக்காட்டிலும் வலிமையுடையனவான கூமைகொண்ட பெரிய [சிறந்த] அம்புகளை, அழுத்தலும் - அழுந்த எய்தபோது,—அநுமன் - அநுமான், (எ - று.)—'கெடுஞ்னெ கொண்டான் நிமிர்ந்தான்' என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும்.

"கூர்பற்றியவெண்குலிசததாற் கூறபடுபுண்வதித்தீர்க" என்றபடி இந்திரன் தனதுவசிராயுததினால் துயருறுநிருகுமாறு அநுமானுக்கு வரமளித்துள்ளானுதலால், அவ்வநுமானுடமபில் ஊறுபடுதலிய இந்திரசித்தின் அம்புகளை வசிரதத்தினும வலியன வென்றல் தகும; அன்றியும், இந்திரனை வென்றவனது கணைகளை அவ்விந்திரனது வசிராயுதத்தினும வலியன வென்னத தட்டில்லை இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசத்ரு; இந்திரனைப் பகைத்து வென்றவனென்க. இகழ்ப்பசுமை, புதுமையின்மேலது. வானவர் பதைத்தல், அநுமான் அழிய இந்திரசித்து வென்றிவேளுவென்னும் தச்சத்தால். வான் - உரிசசொல். பி - மீ:—[1]செறித்தலும். சிலபிரதிகளில் இசசெய்யுளின் இரண்டுமூன்றுமடிகள் மூன்றிரண்டாமடிகளாக மாறியுள்ளன.

சக.—யோகபலத்தால் அநுமான் பேருவடிவுகொள்ளுதல்.

குறிது வானென்று [1]குறைந்தில னெடுஞ்சினங் கொண்டான்
மறியும் வெண்டிரை மாகட லுலகெலாம் வழங்கிச்
சிறிய தாய்சொன்ன திருமொழி சென்னியிற் சூடி
னெறியி னின்றதன் னுயகன் புகழென நிமிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கெடுஞ்சினம் கொண்டான் - மிகக கோபகொண்டு,—வான் குறிது என்று குறைந்திலன் - ஆகாயம் உயாவுபோதாது என்று தன்வடிவி னுயர்வு குறுகாதவனுய் [வானமூகட்டினும் மேலாக வளர்பவனுய் என்ற படி],—சிறிய தாய் சொன்ன திரு மொழி - தனதுசிறியதாயான கைகேயி சொன்னதிருவார்த்தையை, சென்னியில் சூடி - தனதுதலைமேற்கொண்டு [சிரஸா வகித்துக் கௌரவித்து], மறியும் வெள் திரை மா கடல் உலகு எலாம் வழங்கி - மடங்குகிற வெண்மையான அலைகளையுடைய பெரியகடலி னுற் சூழப்பட்ட நிலவுலகமுழுவதையும் (அசசிறியதாயின்மகனுன பரதனுக் குக்) கொடுத்து, நெறியில் நின்ற - (மாத்ருவாகியபரிபாலன மாகிய) நல் லொழுக்கவழியிலே நிலை நின்ற, தன் நாயகன் - தனதுதலைவனுன்ன இராம பிரானது, புகழ் என - கீர்த்தி (வானுறஓங்கிவளாதல்) போல, நிமிர்ந்தான் உயாந்துவளாந்தான்; (எ - று.)—குறைவதிலன் நிமிர்ந்தான் என்க.

காப்பியகளிலே கதாநாயகனது சிறப்புத் தோன்ற அவனது சம்பந்த மான பொருளகளைச சிறசிலவிடஙகளில் உபமானமாக அமைத்துக கூறுதல் கவிமரபாதலால், அநுமானதுவடிவின் வளாசசிக்கு இராமபிரானது புகழின் வளர்சசியை உவமைகூறினர். சீதாகலியாணத்தின் பிறகு தசரதசக்கர வர்த்தி இராமபிரானுககுப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய யததனிகையில் மந்தரை சூழ்சசியால் மனங்கலகப்பட்ட கைகேயி தன்கொழுநரான தசரதரை நோக்கி முன்பு அவர் தனககுக் கொடுத்திருந்த இரணடுவரஙகட்குப் பயனு கத தன்மகனுன பரதனுக்குப பட்டஙகட்டவும் கௌசல்யைமகனுன இராம னைப் பதினுன்குவருஷம் வனஞ்செலுத்தவும் வேணடுமென்று சொல்லி வற் புறுத்த, அதுகேட்டுவருந்தின தசரதா சத்தியவாதியாதலால் முன்பு அவட்கு வசங்கொடுதிருந்த சொல்லைத் தவறமாட்டாமலும், இராமன்பக்கல் தமககு உள்ள மிக்க அன்பினுல் அவ்வரதனை நிறைவேறறுமாறு அவனை வனத்துக் குசசெல்லசசொல்லவும் மாட்டாமலும் கலஙகி வாய்திறவாதிருக்கிற சமயத் தில், கைகேயி இராமனை வரவழைத்து 'பிள்ளாய்! உனகளதந்தை பரதனுக்கு காடுகொடுத்துப் பதினுன்குவருடம் உன்னைக காடேறப் போகச சொல்லு கிறுர்' என்றுசொல்ல, அசசொல்லைத் தலைமேற்கொணடு அந்த மாற்ருந்தா யின்வார்த்தையையும், அவட்குத் தனதுதந்தை கொடுதிருந்த வரஙகளையும் நிறைவேற்றி மாத்ருபித்ரு வாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்தலினிமிதமு

இராமபிரான் இலக்குமணனோடும் சீதையோடும் அயோத்தியைவிட்டு நீங்கி சுடந்து வனவாசஞ் சென்றன னென்ற வரலாறு, கீழ் அயோத்தியாகாண் டத்தில் விரிதாகரைக்கப்பட்டது.

இராமபிரானுற் கிரமேற்கொள்ளப்படும் பெருனமையைப் பெற்றதனால், கைகேயியின் கொடியசொல்லே 'திருமொழி' என்ரூர்; அன்றி, திருவீழத்தற் குக் காரணமாகும் மொழியைத திருமொழி யென்று. இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகிய எதிர்மறையிலக்கணவகையாற் கூறின தாமாம். நெறி - சன்மார்க்கம. நெறியில் நின்ற என்பதற்கு - (மாவுரியையுஞ் சடைமுடியையுந் தரித்ததத்) தவவொ ழுக்கவழியிலே நின்றவென்று உரைத்தலு மொன்று. பி-ம்:—[1]குறித்திலன்.

சுஉ.—அநுமான்கொண்ட பெருவடிவைக் கண்டு இந்திரசித்து ஆச்சரியப்படுதல்.

பாக மல்லது கண்டில னநுமனைப் பார்த்தான்
மாக வன்றிசை பத்தொடும் வரம்பிலா [1]வுலகிற்
கேக நாதனை யெறுழ்வலித் தோள் [2]பிடித் திர்த்த
மேக நாதனு மயங்கின னுமென வியந்தான்.

(இ - ள்.) மாகம் வல் திசை பத்தொடும - பெரிய வானம் முதலிய வலிய பதத்திக்குகளுடனே, வரம்பு இலா உலகிற்கு - அளவற்ற உலகங் கட்கெல்லாம், ஏக நாதனை - தனித்தலைவனான இந்திரனை, எறுழ் வலி தோள் பிடித்து ஈர்த்த - மிக்கவலிமையையுடைய தோள்களைப் பிடித்து இறக்கிக் கட்டிய, மேகநாதனும் - மேகநாதனென்னும் இயற்பெயருடையவனான இந் திரசித்தும்,—அநுமனை பாரதாள் - அநுமானைப் பார்த்து, பாகம் அல்லது கண்டிலன் - (அவ்வடிவத்தின்) ஒரு பகுதியைக் கண்டனனேயன்றி (மற்று) முழுவதையுங் காணமாட்டாதவனாய், மயங்கினன் ஆம் என வியந்தான் - 'திகைப்புற்றான்' என்று (தன்னைக் கண்டவர்) சொல்லும்படி அதிசயித்தான்.

பாகமல்லது கண்டில னநுமனைப் பாரதாள்—அநுமானது பேருருவத் தைச சீதைகண்டசெய்தி கூறியவிடத்து "கஞ்சமும் புரைவன கழலுங்கண் டிலாள்" என்றதுகாண்க. இந்திரன் திரிலோகாதிபதி யாதலால், 'திசைபத் தொடும் வரம்பிலாவுலகிற்கு ஏகநாதன்' எனப்பட்டான். திசைபத்து - மேல் கீழ்என்ற இரண்டும, மற்ற எட்டுமாம். மேல் உதரகாண்டதில் "வத்து பிறந்திடு மைந்தன மழையிடிததென வாய்விட்டழுதலோடும், மைந்தனைத் தான் வலிமேகநாதனெனப் பேரிட்டா னிலகுகைமன்னன்" என்பதனால், மேகநாத னென்ற பெயரின் பொருளையும (நாதம் - ஒலி), "செய்வதொன் றறியாது சிந்தை கலகுகி யிந்திரனின்றிடக், கையுமெய்யுமகப்படத் தொ காலபாச மிதாமெனும், வெய்யபாசமுறப்பிணிதனன் மேகநாதன்" என்பத னால் அவன் இந்திரனைப் பிடிதததுக்கட்டின செய்தியையும் அறிக. பி - ம்:— [1]உலகில். [2]பிணித்து. (சுஉ)

சுஉ.—அநுமான் இந்திரசித்தின் தேர்க்குதிரைகளையும் பாகனையும் அழித்தல்.

நீண்ட வீரனு நெடுந்தடங் கைகளை நீட்டி
யீண்டு வெஞ்சர மெய்தன வெய்திடா வண்ண
மீண்டு போய்விழ வீசியாங் கவன்[1]மிடற் முடந்தேர்
பூண்ட [2]பேயொடு சாரதி தரைப்படப் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) நீண்ட வீரனும் - (அஞ்சனை) பெருவடிவமைகொண்டு வளர்ந்த வீரனான அநுமானும்,—நெடுந் தட கைகளை நீட்டி - நீண்டபெரிய தன் கைகளை எதிரிலே நீளசெலுத்தி, எய்தன ஈண்டு வெஞ்சரம எய்திடாவண்ணம் மீண்டு போய் விழ வீசி - (இந்திரசித்தினுல்) எயயப்பட்டவையாய் மேன் மேல் வருகிற கொடியஅமபுகள் தன்னுடமபிற்படாதபடி (அவற்றைக் கைப் பற்றி அவை) திரும்பி அவன்மேற்பேய விழுமாறு வீசி யெறிந்து விட்டு, ஆங்கு - அதன் பின்பு, அவன்மிடல் தட தோ பூண்ட பேயொடு - அவனது வலிமையுள்ள பெரிய தேரிற் கட்டிய பேய்களையும், சாரதி - தோப்பாகனை யும், தரை பட புடைததான்-கீழ்விழுந்திறகுமாறு அடிததிட்டான்; (எ-று.)

தரை என்ற சொல - (பொருள்களோத) தரிப்பது என்று, காரணப் பொருள்பெறும. பி - ம்:—[1]விட்டதடந்தேர். [2]மாவொடு. (சுஉ)

சுஊ —இந்திரசித்து வேறொருதேரின்மிது ஏறி அநுமான்மேல் அம்பு எய்தல்.

ஊழிக் காற்[1]றன்ன வொருபரித் தேரவ ணுதவப்
பாழித் தோளவ னத்தடந் தேர்மிசைப் பாய்ந்தா
னூழிப் பல்படை [2]யனையன வளப்பருஞ் சரத்தால்
வாழிப போர்வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான்.

(இ - ள்.) (இவ்வணம் தேர்க்குதிரைகளும சாரதியும் அழிந்துவிடவே.), ஊழி காற்று அன்ன ஒரு பரி தோ அவண் உதவ - சுற்பாந்தகாலத்துப்பிர சண்டமாருதத்தைப் போன்ற குதிரைகள் பூட்டிய வேறொருதேரை அப்பொ ழுது [அவ்விடததில] (வேறொருதோப்பாகன் அருகிற் செலுதத்திக்கொண்டு வந்து) உதவ, பாழி தோளவன் - வலிமையுள்ள தோள்களையுடையவனான இந்திரசித்து, அ தட தேர்மிசை பாய்ந்தான் - (இவ்வதத்தேரினின்று) அதப் பெரியதேரின்மீது பாய்ந்து ஏறி, ஆழிபல படை அனையன அளப்பு அருஞ் சரத்தால் - அநேகம் சக்காயுதங்களைப் போன்றனவான அளவிடுதற்கு அரிய [மிகப்பல] அம்புகளினால, வாழி இ போர் வலி மாருதி மேனியை மறைததான் - (எப்பொழுதும் அழிவின்றி) வாழ்பவனும இப்படிப்பட்ட [கீழ்க்கூறிய] யுத்தசாமர்த்தியத்தையுடையவனுமான அநுமானது உடம்பை மூடினான்; (எ - று.)

அநுமானது உடம்பு மறையுமபடிமிகுதியாகப் பாணப்பிரயோகஞ் செய்தன னென்பதாம. பிரளயகாலத்திற் பெருங்காற்று எழுந்து வீசையொடுவீசி உலகத்தையழிக்கு மென்க. ஊழிகாற்று, பரிகளும் தேர்க்கும் உவமையாகதத்தக்கது; விரைவிலும கொடுமையிலும உவமம். ஒரு தேர் என இயையும; இது, இந்திரசித்தினுடன் வந்த சேமத்தேர்

களிலொன்று. பாழி - பெருமையுமாம். பிரமன்முதலிய தேவர்களனைவரும் தம் தமது படைக்கலத்தால் அழியாதபடி அநுமானுக்கு வரமளித்துள்ளாராதலால், அவனையழிதற்கு எய்த இந்திரசித்தின் அம்புகட்குத தேவாதி தேவனான திருமாலின் சக்கராயுதத்தை உவமைகூறுதல் ஏற்கும். 'பலசகராயுதம்' என்றது, இல்போருஞ்வமை. பி - மீ—[1]என்ன. [1]அனையவன்.(சச)

சரு.—அநுமான் பாய்ந்து இந்திரசித்தின் வில்லை முறித்தல்.

உற்ற வாளிக ளுரத்தடங் கின[1]வுக வுதறுக்
கொற்ற மாருதி யனையவன் றேர்மிசைக் குதித்துப்
பற்றி வன்கையாற் பறித்தெழுந் தலகெலாம் பலகான்
முற்ற வென்றபோர் மூரிவெஞ் சிலையினை முறித்தான்.

(இ - ள.) கொற்றம மாருதி - வெற்றியையுடைய வாயுகுமாரனான அநுமான்,—உற்ற-வந்துபட்டவையாய், உரதது அடைவின - (தன்) மார்பிற பதித்தவைகளான, வாளிகள் - (இந்திரசிதனின்) அம்புகளெல்லாம், உக நிலே சிந்திவிழும்படி, உதறு - உதரித்தளளிவிட்டு, அனையவன் தேர்மிசை குதிதது-அவ்விந்திரசித்தின் தேரின்மேல் எழும்பிப்பாய்ந்து, உலகு எலாம் பல கால் முற்ற வென்ற போர் மூரி வெம் சிலையினை உலகனைவையெல்லாம் பலமுறை முடியசசயிதத போர்வலிமையையுடைய கொடிய (அவனது) வில்லை, வல் கையால் பற்றி பறித்து - (தனது) வலியகையிலும் பிடித்துப் பிடுஙகிக்கொண்டு, எழுந்து - எழுமபி வெளியே வந்து; முறிததான் - (அவ் வில்லைக கைகளால் ஒடிதத்தெறிந்துவிட்டான்; (எ - று.)

'உலகெலாம் பலகால் முற்றவென்ற'—முன்னும் (உஅ-ஆம் கவியில்) ''முககா லுலகம் ஒரு மூன்றையும் வென்று முறறி'' என்றார். பி - மீ:—[1]உள.

சசு.—உடனே இந்திரசித்து வேறொரு சிறந்தவில்லை யெடுத்துக்கொள்ளுதல்.

முறிந்த வில்லின்வல் லோசைபோய் முடிவதன் முன்னர்
[1]மறிந்து போரிடை வழிகொள்வான் வயிரவாட் படையாற்
செறிந்த வான்பெரு [2]மலைகளைச் சிறகறச் செயிரா
வெறிந்த விந்திர னிட்ட [3]வார் சிலையினை யெடுத்தான்.

(இ - ன்.) முறிந்த வில்லின் வல் ஓசை போய் முடிவதன் முன்னர் வில்முறிபடகையிலுண்டான வலிய ஒலி நீணடுசென்று ஒய்வதற்கு முன்னே,—(இந்திரசித்து)—போரிடை மறிந்து வழிகொள்வான் - (முன்பு) யுதத்தில்தோற்று வசப்படபவனான, வயிரம்வான் படையால் செறிந்த வான் பெருமலைகளை சிறகு அற செயிரா எறிந்த இந்திரன் - வச்சிராயுதமென்கிற பிரகாசமுள்ள (தனது) ஆயுதத்தைக் கொண்டு வலிமைமிக்க ஒன்பெ பெரிய மலைகளை இறகுகளற்றுப்போம்படி கோபகொண்டு தணிதத்வனான தேவேந்

கிரன், இட்ட - கிறையாககொடுத்த [இழந்துவிட்ட என்றபடி], வார் சிலை யினை - நீண்டவில்லை, எடுத்தான் - கையிலெடுததுக கொண்டான்; (எ - று.)

'வழிகொள்வாளுகிய இந்திரன் சிலையினை' முடிவதன் முன்னர் எடுத் தான் என்றுகூட்டுக. படையால் எறிந்த, மலைகளை யெறிந்த, சிறகு அற எறிந்த, செயிராஎறிந்த என்று இயையும். அந்த வில் ஒடிக்கப்பட்டவுடனே வேறுவில்லெடுத்துக் கொணடானென்ற மிக்க விரைவைக் காட்டுதறகு, 'முறிந்தவில்லின் வல்லோசைபோய முடிவதன்முன்னர் எடுததான்' என்றார். இதில், அவ்வில்லொடிந்த வல்லோசை மிகநீண்டு சென்றதென அவ்வில்லின் வலிமையும் விளஙகும். பி - ம்:—[1]மறிந்துபாரிடை வழிக்கொளா. [2]கிறையற மலைகளைச் செயிரா. [3]வான்.

இசசெய்யுள் - மூன்றினசெய்யுளோடு அந்தாதிதொடை யுடையது; மேல் நிக, நிகு, நிசு, நிகு, சுo-ஆங் கவிகளையும் இஙஙனங் காண்க. (சு)

சஎ.—இந்திரசித்து எய்த அம்புகளினால் அநுமான் சிறிதுதளர்தல்.

நூறு நூறுபோர் வாளியோர் தொடைகொண்டு நொய்தின்
மாறில் வெஞ்சினத் திராவணன் மகன்சில வளைத்தா
னூறு தன்னெடு மேனியிற் பலபட வொல்கி
யேறு சேவகன் றாதனுஞ் சிறிதுபோ திருந்தான்.

(இ - ள்.) மாறு இல் வெம் சினத்து இராவணன் மகன் - (எப்பொழு தும்) மாறுதலில்லாத கொடிய கோபமுள்ள இராவணனுடைய புதிரனை இந்திரசித்து, போர் வாளி நூறு நூறு ஓர் தொடை கொடு - போரிற்சிறக் கிறநூறுநூறுஅம்புகளை ஒருதொடுப்பிலேகொண்டு [தொடுக்குந்தரம் ஒவ் வொன்றிலும் நூறறுக்கணக்கான அம்புகளைத் தொடுப்பவனுய் என்றபடி], நொய்தின் - விரைவில், சில வளைத்தான் - அவ்வில்லை வளைத்து எய்தான்; (அந்த மிகப்பல அம்புகளினால்), தன் நெடு மேனியில் - தனது பெரிய உடம் பிலே, ஊறு பல பட - பலபுண்களுண்டாக, (அதனால்), ஏறு சேவகன் தாதனும் - (அனைவரிலுஞ்) சிறந்த வீரனை இராமபிரானது தூதனுகிய அநுமானும், சிறிதுபோது ஒல்கி இருந்தான் - சிறிதுபொழுது தளர்ந்து ஒய்ந்திருந்தான்; (எ - று.)

நூறுநூறு என்பதற்கு நூற்றினுற்பெருகிய நூறுஎன விரித்து, பதினு யிரமென்று உரைப்பாரு முளர். எயதல் என்ற காரியத்தை 'சிலைவளைத்தல்' என்ற காரணச சொல்லாற கூறியது, உபசார வழக்கு. ஏறுசேவகன் - மகாவீரன்; வினைதொகை. உவமைத் தொகையாக, ஆணசிஙகம் போன்ற வீரனென்று உரைப்பாரு முளர். ஒல்கியிருத்தல் - ஆயாசமுற்றிருததல். ()

சஅ —அநுமான் உடனே அயர்ச்சிதீர்ந்து ஒருமரத்தினுல் இந்திரசித்தின் தலையில் அடித்தல்.

ஆர்த்த வானவ [1]ராவலங் கொளீஇயறு வழிந்தார்
பார்த்த மாருதி தாருவொன் றங்கையிற் பறறித்

தூர்த்த வாளிகண் [1]முறைமுறை துணிபடச் சுற்றிப் [ன்.
போர்த்த பொன்னெடு மணிமுடித் [2]தலையிடைப் புடைத்தார்

(இ - ன்.) ஆர்த்த வானவர் - (முதலில் அநுமான் இந்திரசித்தின் வில்லை முறித்திட்டமைகண்டு மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ்செய்த தேவர்கள், ஆலம் கொளீஇ அறிவு அழிந்தார் - (உடனே அநுமான் இந்திரசித்தின் அம்புகளால் ஊறுபட்டு அயர்வுற்றதனைப் பார்த்துத்) தன்பங்கொண்டு அறிவுகலங்கினார்கள்; பார்த்த மாருதி - அதுகண்டஅநுமான், (உடனே அயர்ச்சிதீர்ந்து), தாரு ஒன்று அம் கையில் பற்றி - ஒருமரத்தை (த் தனது) அழகிய கையிலேஎடுத்துகொண்டு, தூர்த்த வாளிகள் முறைமுறை துணி படசுற்றி - (இந்திரசித்து) எயதுசிறப்புகிற அமபுகளெல்லாம் வரிசைவரி சையாகத் துணடுபட்டொழியுமபடி (அந்த மரதனைச) சுற்றிவீசி, பொன் மணி கெடு முடிபோதத தலையிடைப்புடைததான் - பொன்னிழைத்செய் யப்பட்டு மாணிகமகள் பதிகமப்பெற்ற நீண்ட கிரீடதைததரிதத (இந் திரசித்தின்) தலைமேல் (அம்மரதனைகொண்டே) அடிததான்; (எ - று.)

ஆலமம - அலம் என்பதன் நீட்டல்விகாரம்; கிலேசம்; துபரம் என்று பொருள். கொளீஇ—கொணடு. மயிராமுடியப்படுவது பற்றி, சிர சுக்கு 'முடி' என்று பெயா. அது - இடவாகுபெயராய், சிரசிலணியுங் கிரீ டத்தைக குறிததது. பி - ம் —[1]ஆகுலமகொண் டறிவழிந்தார். [2]துணி படமுறைமுறைசுழற்றி. [3]தலதனிடைப். (சுஅ)

சகூ.—இந்திரசித்து தலையிலடிபட்டுத் தளர்தல்.

பார மாமர முடியுடைத் தலையிடைப் படலுந்
தாரை யின்னெடுங் கற்றைகள் [1]சொரிவன தயங்க
வார மாலவரை யருவியி [2]னழிகொழுங் குருதி
சோர நின்றுட றளங்கின னமரரைத் [3]தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) பாரம மா மரம - கனமுள்ள பெரிய அந்தமரம், முடி உடை தலையிடை படலும் - கிரீடத்தையுடைய தன்தலையின்மேற் பட்ட வளவிலே, நெடுங கற்றைகள் தாரையின் சொரிவன தயங்க - (அக்கிரீட தனிலுள்ள மாணிகமகளின்) நீண்டஒளிததொகுதிகள் ஒழுஙகாக மேற் சொறிவன வற்றைப்போன்று விளஙகுமபடி, மால் வரை அருவியின் அழி கொழுங குருதி ஆரசோர - பெரியமலையிலிருந்து வருகிற ரீரருவிபோல வழிகிற கொழுமையான இரத்தம் மிகுதியாகப்பெருக, நின்று உடல் தளங கினன - (ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது) அயாச்சியுற்று நின்று உடம்பு கடுங கினான்: (யாவனெனில்),—அமரரை தொலைததான் - தேவர்களை வென்றிட்டவனான இநதிரசிதது; (எ - று.)

இரணடாமடிக்கு - தலையிலுள்ள நீணட செமபட்டமயிர்த்தொகுதிகள் ஒழுஙகாகக கீழ்விழுவனபோன்று விளஙகுவென்று உரைப்பினும் அமையும். கறறை - கதிராதனதொகுதியும், மயிராதனதொகுதியும். கிரீடத்திலுள்ள செந்நிற மான மாணிக்கஙகளின் நீணட ஒளிதனதொகுதிகள் கீழ்நோக்கிவிழுவதும்,

தலையிலுள்ள செம்பட்டமயிர்த்தொகுதி அவிழ்ந்து உடம்பின்மேல்விழுத லும், இரத்தினகிரீடத்தையணிந்த சிரசிலிருந்து மிகுவழிகிற இரத்தப் பெருகுகுக்கட்கு உவமையாதற்கு ஏற்கும்; இனி, மழைத்தாரைகளின் கீண்ட தொகுதிகள் சொரிவனபோல வென்றலும் ஒன்று. ஆரசசோர என இயை யும். உடல் துளங்கினன் - உடல் கலங்கினனென்னுமாம். பி - மீ:[1]சுற் றியதயங்க. [2]இழி. [3]தாரைதான். (சகூ)

நூ.—இந்திரசித்து அயர்ச்சிதீர்ந்து மீண்டும் அநுமான்மேல் அர்புயத்தல்.

நின்று போதம்வந்து றுறுதலு நிறைபிறை [1]யெயிற்றைத் தின்று தேவரு [2]முனிவரு மவுணரும் திகைப்பக் குன்று போனெடு மாருதி யாகமுங் குலுங்க வொன்று போல்வன வாயிரம் பகழிகோத் துய்த்தான்.

(இ - ள்.) நின்று-(அங்ஙனமே இந்திரசித்து சிறிதுபொழுது) அயர்ச்சி யுற்றுநின்று, போதம் வந்து உறுதலும் - (பின்பு) அறிவு வந்து கூடின வளவிலே, நிறை பிறை எயிற்றை தின்று - தன்வாயில் நிறைந்துள்ளன வும், பிறைசசந்திரன்போன்றனவுமான பற்களைக் கடித்து, தேவரும் முனி வரும் அவுணரும் திகைப்ப-(போராணைகிற) தேவர்களும் தேவரிஷிகளும அசுரர்களும் திகைப்படைய, குன்று போல நெடு மாருதி ஆகமும் குலுங்க-மலைபோன்ற [வலியபெரிய] உயர்ந்தவடிவமுள்ள அநுமானுடைய உடம் பும் நிலைகலங்குமபடி, ஒன்று போல்வன ஆயிரம் பகழி கோத்து உய்த்தான்-ஒன்றுபோலவே எலலாம உள்ளனவான ஆயிரம் அம்புகளைத் தொடர்சசியா கத் தொடுத்துவிட்டான; (எ - று.)

பற்களைக்கடித்தல், கோபகுறி. முனிவர்களும் அசுரர்களும் பதினெட் டுதேவகணங்களிற் சேர்ந்தவர்க ளாதலால, தேவர்களோடொப்பப் போ ராண்பவராகக கூறப்பட்டனர். 'குன்று போல' என்ற உவமை மாருதிக்கும் அவனது ஆகத்துக்கும் ஏற்கும். நிறை பிறை என்ற இரண்டும், எயிற்றுக்கு அடைமொழி. நிறையெயிறு-வினைதொகை. பிறையெயிறு-உவமதொகை. பிறை-கலைகுறைந்த சந்திரன. பி - மீ.—[1]எயிறு [2]அவுணருமுனிவரும.(நூ)

நூக.—அநுமான் இந்திரசித்தைத் தேரோடு எடுத்துஎறிதல்.

உய்த்த வெஞ்சர மூரத்தினும் [1]காத்தினு மொளிப்பக் கைத்த [2]சிந்தையன் மாருதி [3]நனிதவ கனன்றான் [4]வித்த கன்சிலை விடுகணை விசையினு நடுங்கி [5]யத்த டம்பெருந் தேரொடு மெடுத்தெறிந் தார்த்தான்.

(இ - ள்.) உய்தத வெம் சரம் - (அங்ஙனம் இந்திரசித்து) செலுத தின கொடிய அமபுகள், உரத்தினும் கரத்தினும ஒளிபப - (தனது) மார்பிலும் கைகளிலும அழுந்த, மாருதி - அநுமான், கைத்த சிந்தை யன் - (இப்படி இவனோடு எவ்வளவுநேரம் போரசெயவது என்று) வெறுத்த மனமுடையவனாய, நனி தவ கனன்றான் - மிகவும் அதிகமாக

கோபித்து, வித்தகன் சிலை விகேணை விசையினும் கடிகி - ஞானசொரூபியான ஸ்ரீராமபிரானது வில்லினுல் எய்யப்படுகிற அம்பின் வேகத்தைக்காட்டிலும் வேகமாகப் பாய்ந்து, அதட பெருந் தேரொடும் எடுத்து எறிந்து ஆர்த்தான் - அந்த மிகப்பெரிய தேருடனே (இந்திரசித்தைத்) தூகி மேலே எறிந்து (களிப்பினுல்) ஆரவாரஞ்செய்தான்; (எ - று.)

காப்பியத்தலைவனுன இராமபிரானது கோதண்டத்தா லெய்யப்படுகிற அம்பினது வேகம் பிரசித்த மாதலால், 'அதனினும் வேகமாகப் பாய்ந்து' என இராமதூதனதுவேகத்தை விளக்கினுர். ஆர்த்தான் - தனது செய்கிறம் தோன்றக கொகரித்தற்குக் கர்சித்தான் என்றபடி. பி - மீ:—[1]சிரதினும். [2]சிதனே. அதிகமூக. [4]வித்தகச. [5]அதனுடைத். (நிக)

நுஉ.—இந்திரசித்து தேருடன் வானத்தில் நெடுந்தூரஞ்சென்று கீழ்வீழ்தல்.

கண்ணின் மீச்சென்ற விமையிடைக் கலப்பதன் முன்ன
மெண்ணின் மீச[1]சென்ற வெறுழ்வலித் திறலுடை யிகலோன்
புண்ணின் மீசசென்று பொழிபுனல பசும்புலால பொடிபப
விண்ணின் மீச்சென்று தேரொடும் பாமிசை விழுந்தான்.

(இ - ள்.) கண்ணின் மீ சென்ற இமை இடை கலப்பதன் முன்னம் - கணைகளினமேலுள்ள இமை கீழிமையிலே வந்துகூடுவதன்முன்னே [கண்ணிமைப்பொழுதாகிய ஒருமாத்திரைப்பொழுதினுள்ளே என்றபடி], எண்ணின் மீ சென்ற எறுழ் வலி திறல் உடை இகலோன்-அளவுகடுமேற்சென்ற [வரம்புகடந்த] மிகபலத்தையும் பராகிரமத்தையு முடைய பகைவனுன இந்திரசித்து, தேரொடும் விண்ணின் மீசென்று - (அநுமான் எதெதிர்ந்த விசையினுல்) தேரோடு வானத்தின்மேலெல்லையிற் போய், புணணின் மீ சென்று பொழி புனல் பசும்புலால் பொடிப்ப பாமிசை விழுந்தான் - புணகளின்மேலே பெருகிவழிகிற இரதம் புதிய புலால்காற்றத்தோடு வெளிப்படும்படி தரையில் விழுந்திட்டான்; (எ - று.)

'எண்ணின்மீசசென்ற' என்பதற்கு மனதிற்கு எட்டாது அதனெல்லையைக்கடந்துபோயுள்ள வென்று உரைத்தலு மொன்று. 'புணணின் மீச சென்றுபொழிபுனல்' - புணணீர. இனி, மூன்றுமடிக்கு - புண்களின்வழியாக இரதமும் புதிய தசையும் வெளிப்படுமபடி என்று உரைப்பினுமாம். பி - மீ:—[1]சென்றது. (நிஉ)

நுக.—இந்திரசித்து வானத்தில் எழுதலும், அநுமான் அவனுடைய சேமத்தேர்களை யெல்லாம் சிதைத்தலும்.

விழுந்து பாரடை யாமுன மினனெனு மெயிற்ரு
னெழுந்து மாவிசும பெய்தின னிடையவன் படையிற்
செழுந்தன் மாமணித் தேரகுலம யாவையுஞ் சிதைய
வுழுந்து போவதன் முன்னெடு மாருதி யுதைத்தான்.

(இ - ள்.) விழுந்து பா அடையா முனம - தேரொடும்கீழ்விழுந்து பூமியைய சேர்தற்குமுன்னே, மின் எனும எயிற்ரன் - மின்னல்போல விளங்கும பற்களையுடையவனுன இந்திரசித்து, எழுந்து மா விசுமபு

எய்தினன் - (சின்னபின்னப்படுகிற அதேரினின்று) எழும்பிக் கரிய ஆகாயத்திற் சேர்ந்தான்; இடை - (இவ்வாறு தேரோடு வானத்திற சென்று கீழ் விழுந்து மீண்டும் அவன்மாத்திரம் வானத்திலெழுகிறபொழுதின்) இடையிலே, நெடு மாருதி - பெருவடிவமுடைய அநுமான், அவன் படையில் செழுந் தண் மா மணி தோ குலம் யாவையும் சிதைய-அவனுடைய சேனையிலுள்ள பெரிய குளிர்ந்த சிறந்த இரத்தினவகள்பதித்த தேர்க்கூட்டங்களெல்லாம சிதையும்படி, உழுந்து பேர்வதன்மூன் உதைததான் - ஓர் உளுந்து உருளுமளவினுளளே [வெகுவிரைவிலே] உதைதது அழிததான்; (எ - று)

இந்திரசிதது தேரி லிருநது போர்செய்யுமளவும் அவனைவெல்லுதல் முடியாதென்ற சோகததால் அநுமான் அவனேறியுளள தோ சிதையுமாறு அதனை யெடுதது வானததிலெறிநததுமன்றி அத்தேர் கீழ்விழுதறகு முன்பு மற்றைசசேமததேர்களையும உதைத்துச சிதைத்திட்டன னென்க. 'விழுந்து பாரடையாமுனம' என்பதும், 'உழுநது பேர்வதன்முன்' என்பதும் - விரைவைக காட்டும்; உயர்வுநவிற்சி. உழுந்து - நவதானியவகைகளிலொன்று. தண மணி-குளிராநத ஒளியுள்ள இரததினம. (நிகூ)

நுச.—பின்பு இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கக் கருதுதல்.

ஏறு தேரில [1]னெதிர்நிறகு மூரணில [2]னெரியிற்
சீறு வெஞ்சினந் [3]திருகுகின் றுனறிரி வானும்
வேறு செயவதேதா வினைபிறி தின்மையின் விரிஞ்சன்
மாறி லாப்பெரும் படைக்கலந் தொடுப்பதாய் மதித்தான்.

(இ - ள்.) ஏறு தோ இலன் - (தான் மீண்டும்) ஏறுதற்கு ஒருதேர் இல்லாதவனும், எதிர் நிறகும் மூரண் இலன் - மீளவும் அநுமானெதிரிலே நின்று போர்செய்தற்கு உரிய வலிமையிலலாதவனுமாய், எரியின் சீறு வெம் சினம திருகுகின்றுன் திரிவானும - நெருப்புப்போலத் தபிகிற வெவ்விய கோபததால் மாறுபடுகின்றவனுய (வானததிற) சஞ்சரிப்பவனுன இந்திரசித்தும், வேறு செயவது ஓர் வினை பிறிது இன்மையின் - (அநுமானுக்கு) மாறுகத் தான் செய்ததகக செயல் வேறொன்றும் இல்லாமையினுல், மாறு இலா பெரும் விரிஞசன் படைகலம தொடுப்பது ஆய்மதித்தான் - எதிரில்லாத தான பெருமையையுடைய பிரமனது அஸ்திரததை (அநுமான்மேல்) தொடுதது விடுவதாக நினைத்தான்; (எ - று.)

விரிஞ்சன் என்ற வடமொழிப்பெயா - (பிராணிகளைப்) படைகின்றவனென்றும், அன்னபபறவையாற சுமகக்படுகின்றவ னெனறும் (வி-பறவை) காரணப்பொருளபெறும். மாறு இலா - ஒப்பிலலாத எனினுமாம். பி - ம்.— [1]எதிரிற்குமூரனிலன். [2]நெறியிற். [3]திருகினனந்தரந்திரிவான். (நிசு)

நுரு.—இந்திரசித்து பிரமாஸ்திரத்தைப் பூசித்து எடுத்தல்.

பூவும் பூநிற வயினியுந் தீபமும் புகையுந்
தாவில் பாவனை யாற்கொடுத் தருச்சனை சமைத்தான்

[1]றேவி யாவையு மூலகமூர் திருத்திய தெய்வக்
கோவி ஞன்முகன் படைக்கலந் தடக்கையிற் கொண்டான்.

(இ - ள்.) பூவும் - மலர்களையும், புகையும்-தூபத்தையும், தீபமும்-தீபத்தையும், பூ நிறம் அயினியும் - பூநிறமுள்ள வெண்சோறுகிய நைவேத்தியத்தையும், தா இல் பாவனையால் கொடுத்து - தவறுதலில்லாத தியான வகையிலுற சமர்ப்பித்து, அருசனை சமைத்தான் - (பிரமாஸ்திரத்துக்குப்) பூசை செய்து, தேவு யாவையும் உலகமும் திருத்திய தெய்வம் கோவில் நான்முகன் படைக்கலம் தடகையில கொண்டான் - தெய்வங்களெல்லாவற்றையும உலகங்களையும் ஒழுங்காகப்படைத்த தெயவத்தன்மையுள்ள (திருமாலின் திருநாபிக்கமலமாகிய) சிறந்த இடத்தில் தோனறி வசிக்கிற பிரமனது அஸ்திரத்தைத தனது பெரிய கையில லெடுத்துகொணடான், (இந்திரசித்து); (எ-று.)

ஷோடசோபசாரங்களில் புஷ்பம் தூபம் தீபம் நைவேதயம் என்ற நான்கைக் கூறினது, பிறவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம்; வெண்ணிறமலா சிறத்தல் பற்றி, வெணணிறம் 'பூநிறம' எனபபட்டது. உபசாரஙகளைப் பிரதியக்ஷமாகக் கொணர்ந்துகொடுத்துப் பூஜித்தாரு அப்பொழுது சந்தாப்பமில்லாதலால், மாநஸமாகக்கொண்டு அவற்றைச சமாப்பிதது பூஜைசெய்தனனென்க. தீபம் - விளக்கு. பாவனை - மனத்தில் ஊன்றிய சிந்தனை. தே - தேவசப்தபவம்; அது, 'தேவு' என உகாரசசாரியை பெற்றது; 'தேவியாவையு மூலகமூர் திருந்தியதெய்வக் கோவில் நான்முகன்'-தெய்வநான்முகக் கொழுமூளையீன்ற முக்கணீசனெடு தேவுபலநுதலி, மூவுலகம்வீனைத வுந்தி" என்ற ஆழ்வாருளிச செயலைக காண்க. நான்முகன்படைக்கலம பிரமனைத தெயவமாகவுடைய அஸ்திரம்: பிரமஞற் கொடுத்தருளப்பட்ட அஸ்திரம். பி - பீ:—[1]தேவுமயாவையும. (நிகி)

நகூ.—இந்திரசித்து அநுமான்மீது பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தல்.

[1]கொண்ட கொற்றவெஞ் சிலைநெடு நாணெடு கூட்டிச்
சண்ட வேகத்த மாருதி தோளொடுஞ் [2]சார்த்தி
மண்டு ளங்கிட மாதிரந் துளங்கிட மதிதோய்
விண்டு ளங்கிட மேருவுந் துளங்கிட விட்டான்

(இ - ள்.) கொண்ட - (முன்னமே இடக்கையிற) பிடிதத்துள்ள, கொற்றம் வெம் சிலை - (முன்பு பலபோர்களில) வெற்றிபெற்ற கொடியவில்லினது, நெடு நாணெடு - நீண்டநாணியுடனே, கூட்டி - (அந்தப்பிரமாஸ்திரதனைச) சேர்த்து, [வில்லில் அநத அம்பைத் தொடுதது என்றபடி], சண்ட வேகத்த மாருதி தோளொடுமெ சார்த்தி - கொடியவேகமுள்ள அநுமானுடைய தோள்களுடனே இயைத்து [அநுமன்தோள்களை இலகுகாகருதிதது என்றபடி], மண்டு ளங்கி - பூமி நடுங்கவும், மாதிரம் துளங்கிட - எட்டுத்திசைகளும் நடுங்கவும், மதிதோய் விண் துளங்கிட - சந்திரன்பொருந்திய மேலுலகம் நடுங்கவும, மேருவும் துளங்கிட - (பூமியின் நடுவிலுளளதான) மகாமேரு கிரியும் நடுங்கவும், விட்டான் - (அதனை) எய்தான் [பிரயோகிததான்]; (எ - று.)

தெய்வத்தன்மையுள்ள அஸ்திரத்தை அநுமானுடைய தோள்களைக்கட்டு மாறு அபிமந்திரித்து விட்டனன் இந்திரசித்து என்க. 'மண் துளகங்கிட மாதிரத்துளகங்கிட மதிதோயவிண துளகங்கிட' என்றது - பத்துத்திசைகளும அதிர்சசியாலும் அசசத்தாலும கம்பிக்க என்றபடி. 'மேருவுந்துளகங்கிட' என்றது - அசைதலில்லாமையால் அசலமெனப்படுகிற மலைகளுட் பெரியதான மகாமேருவும நிலைகுலைந்து அசைய என்றவாறு. முதலடிதகு - வில்லை வளைத்தது காணேற்றியென்று உரைப்பாரு முளர். சந்திரனைக் கூறினது, மற்றைக் கிரகநகூத்திரதாரகைகளுக்கும உபலகூணம். பி - ம்:—[1]கொண்டு. [2]சார, சாதத்தி. (நசு)

நுள.—அந்தஅஸ்திரம் நாகவடிவமாய் அநுமானது தோள்களைக் கட்டுதல்.

தணிப்ப ரும்பெரும் படைக்கலந் தழலுமிழ் தறுகட்
பணிக்கு லங்களுக் காசின துருவினை பற்றித்
துணுகக மூற்றுயர் கலுழனு நடுக்குறச் சுற்றிப
பிணித்த தப்பெரு மாருதி தோளகளைப பிறகக.

(இ - ள்) தணிப்பு அரும பெரும் படைகளலம் - (எவராலும) அடக்குதற்கு அரியதான பெரிய அகத அஸ்திரமானது,—தழல உமிழ் தறுகண் பணிக குலகளுககு அசினது உருவினை பறறி - (கொடுமைமிகுதியால்) நெருப்பைசசொரிகின்ற அசசந்தருகணகளையுடையபாம்புக் கூட்டகளுககு அதிபதியான ஒருமகாநாகத்தினது வடிவதனைத தான்கொணடு,—உயர கலுழனும் துணுககம் உறறு நடுக்குற - சிறந்த கருடனும திடுக்கிட்டுநடுகமடையும்படி, அ பெரு மாருதி தோள்களை - அந்தப பெரிய அநுமானுடைய தோள்களை, சுறறி - சூழ்ந்து, பிறகக பிணிதத்து - நனறுகககட்டியது [இறுகககட்டிற்று என்றபடி]; (எ - று.)

பாம்புகளை எளிதில் அழிக்கும் தன்மையதான கருடனும் இப்பெரும் பாம்பின் வடிவதனைத கணடு அஞ்சி நடுஙகுமென, நாகவடிவு கொணட பிரமாஸ்திரதின் சிறப்பைக கூறியவாறும. பிறககப் பிணிததது - (தன்வடிவு அததோள்களிலே பதிநது) விளஙகும்படி அழுநதககட்டியது எனினுமாம்; அன்றி, பிறகக - (அஸ்திர மாதலால் தனது உருவம் இவ்விய ஒளி கொணடு) பிரகாசிகக என்றலுமாம். (நுஎ)

நுஅ.—அதனுல் அநுமான் சாய்தல்.

திண்ணென் யாக்கையைத் திசைமுகன் படைசென்றுதிருக
வண்ணல் மாருதி [1]யன்றுதன் பின்சென்ற வறத்தின்
கண்ணி னீரொடுங கனகதோ ரணததொடுங் கடைநா
டண்ணென் மாமதி கோளொடுஞ் சாய்ந்தெனச்சாய்ந்தான்.

(இ - ள.) திண்ணென் யாக்கையை - உறுதியுளள (அநுமானுடைய) உடம்பை, திசைமுகன் படைசெனறு திருக - அந்தப்பிரமாஸ்திரம் போயசுற்றிக கட்டவே,—அண்ணல் மாருதி - பெருமையையுடைய அநுமான்—கடைநாள் - கற்பாந்தகாலத்திலே, தணணென் மா மதி கோளொடும் சாயந்து

எண - குளிர்ச்சியான பெரிய [பூர்ண] சந்திரன் (ராகுவென்கிற) பாம்புடனே (கானத்தினின்று தவறிக்) கீழ்விழுந்தாற்போல,—அன்று தன் பின் சென்ற அறத்தின் கண்ணின் மேரோடும - அன்றைதினத்தில தன் பின்னே வந்த தருமதேவதையின் கண்களினின்று பெருகிய மேரோடு, கணகதோரணத்தின் தும் சாய்ந்தான்-பொன்மயமான (அவ்வசோகவனத்து) வெளி வாயிலுடனே தன் உடம்பு படியுமாறு சாயத்து விழலானான்; (எ - று.)

தோரணம - வெளிவாயில். அசோகவனத்து வெளிவாயிலில் நின்று அரக்கர்களோடெல்லாம பொருது அவர்களை அழித்த அநுமான் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டு அவ்விடத்திலே சாயத்திட்டனனென்பார், 'கனக தோரணத்தொடும சாய்ந்தான்' என்றார். அவ்வெளிவாயிலிலே சாய்ந்திடலானனென உருபுமயக்கமாகக கருதத்தக்கொள்க. தனய சத்தியம் பரிசுத்திமுதலிய நற்குணங்களில்லாதபடி ராக்ஷசராசனான இராவணன் அரசாட்சிசெலுத்திவருகிற இலங்காபுரியில் வெகுகாலமாக நுழையாதிருந்த தருமதேவதையானது, சீதையிருக்கிற விடத்தை நாடிக்கொண்டு இராமனுக்குச் செய்தி கூறி அவனுக்குத் துணைநின்று அரக்கர்கூட்டமெல்லாம் அழிக்கப்போகிற அநுமான் அவ்விலங்கையிற் பிரவேசிக்குமபோது தானும இனிச்செல்லலாமென்று அவன் பின்னே தொடராது சென்ற தாதலால், 'அன்று தன்பின் சென்ற அறம்' எனப்பட்டது; மேலும் (சுஉ - ஆஞ் செய்யுளில்), "அறத்துக்கு ஆருகு ஒருதனித்துணையாகின்ற அநுமான்" என்பது காண்க. இலங்கனம் தான் சிறிது தலையெடுக்கலாமென்று சமயம்பார்த்து அனுமானுடனே சென்ற அறக்கடவுள அருகு அவன் பிரமாஸ்திரத்தாற் கட்டுப்பட்டுச சாய்தலைக் கண்டு வருத்திப் புலமபிக கண்ணீரபெருக்கியதென்பார, 'அறத்தின் கண்ணினீரொடுஞ் சாய்ந்தான்' என உடனிகழ்ச்சியணி தோன்றக கூறினார். கற்பாந்தகாலத்திலே கிரகநக்ஷத்திரதாரகைகள் வானத்தினின்று தவறிக் கீழ் விழுந்திடுதல், இயல்பு. கலை நிறைந்து விளங்குகிற சந்திரமண்டலம் - திவ்வியவொளியுடன் விளங்குகிற சந்திரனது பெரிய வடிவுக்கும், சந்திரனைப் பற்றிக்கொள்கிற பாம்புவடிவமான ராகு - அநுமானுடம்பைச சுழ்ந்துகட்டிய நாகபாசத்துக்கும் உவமை.

ஒவ்வொருசமயத்தில் சந்திரனைமறைக்கிற பூமியின்சாயையும், சூரியனை மறைக்கிற சந்திரனதுசாயையு மாகிய இராகு கேது வென்னும சாயாகிரகங்களைக் கரும்பாம்பு செம்பாம்புகளாகக கூறுதல், கவிசமயம். அன்றியும், பாற்கடல்கடைகையி லுண்டான அமிருததத்தை எடுத்துகொண்ட திருமால் மிக அழகிய மோகினியென்னும் பெண்வடிவத்தால் அசுராகளை மயகித் தேவாகட்குமாத்திரம அமிருதத்தைப பகிர்ட்டுகொடுத்தது வருகையில், இராகு வென்னும் ஓர் அசுரன்தான் இருத்தற்கு உரிய அசுரர்கூட்டத்தை விட்டுத சந்திரமாகத தேவாகோட்டியினிடையிலேபுகுந்து கையேற்று அமிருதத்தை வாங்கியுண்ண, அதனைச் சந்திரசூரியாகள் குறிப்பித்தமாத்திரத்தில்

எம்பெருமான் அவனை அகப்பையாலடித்தது தலைவேறு உடல்வேறாக்க, அமிருதமுண்டதனால், உயிர்நீங்காத அதன்தலையும உடலும் விஷ்ணுவின் அனுக்கிரகத்தால் இராகுகேதுகளென இரண்டுகிரகங்களாகிச சூரியன் முதலிய எழுகிரகங்களோடு சோந்து, தமமேற் கோள்சொன்ன சந்திராதித்தர்க்குப் பகையாய்ப் பாமபுவடிவுகொணடு சிற்சிலகாலத்தில் அவர்களைகௌவுகின்றன வென ஒருபுராணகதையும உணடு. இவ்வனைம மறைக்கிற அல்லது பற்றுகிற காலமே கிரஹணகால மெனப்படுகின்றது.

திண்ணைனல - வலிமைக்குறிப்பு. தணணைனல் - குளிர்சசிக குறிபபு. சந்திரன் சீதகிரணனுதலால், 'தணணென்மாமதி' எனப்பட்டான். பி-ம்:— [1]அயர்வொடுமாழிசூழ்தலதில். [2]தண்ணமாமதி. (நிஅ)

நூகூ.—பிரமாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுச்சாயிந்த அநுமானை வஜியோடுங்கினனென்று இந்திரசித்து எண்ணுதல்.

சாய்ந்த மாருதி சதுமுகன் படையெனுந் தன்மை
யாய்ந்து மற்றித னாணையை யவமதித் [1]தகற
லேய்ந்த தன்றென வெண்ணினன் கண்முகிழ்த் திருந்தா
னேய்ந்த தாமிவன் வலியென வரக்கன்வந் துற்றான்.

(இ - ள.) சாய்ந்த மாருதி - (இவ்வனைம) கீழ்விழுந்த அநுமான்,—சதுமுகன் படை எனும் தன்மை ஆய்ந்து - (தன்மேற் பிரயோகிக்கப் பட்டது) பிரமாஸதிரமென்னுந் தன்மையை ஆராயஉதறிந்து, இதன் ஆணையை அவமதித்து அகறல் ஏய்ந்தது அன்றுஎன எணணினன் - தெய்வத்தனமையுள்ள இந்த அஸதிரததின் கட்டளையை அலக்ஷ்யஞ செய்து இதனைவிட்டு விலகுதல தக்கதன்று என்று எணணினவனுய, கண முகிழ்த்து இருந்தான்- (அந்த அஸதிரதனுகுக் கட்டுப்பட்டுக) கணகளை மூடிக்கொண்டிருந்தான்; (அதுகணடு), அரகன் - இந்திரசிதது, இவன் வலி ஓய்ந்ததுஆம் எனவந்து உற்றான் - 'இவ்வானரனுடைய வலிமை ஒழிந்துவிட்டது' என்று எணணி அருகில் வந்து நெருங்கினான்; (எ - று.)

வரபலத்தாற் பிரமாஸ்திரத்தையுங கடகுமை வல்லமையுடையனுயினும், அநுமான், தேவர்களைட் பெருமைப்படுததவேணடு மெனனும் பெருந்தகைமையினுல், தெயவிகசக்தியுள்ள அஸதிரதனுகு வசப்பட்டிருந்தனனென்க. அவமதிதது என்றதில், 'அவ' என்றது - எதிர்மறைபபொருள் குறிக்கும் வடமொழியுபசருக்கம. பி - ம் —[1]அகல்கை. (நிகூ)

நூ०.—அரக்கர்கள் வந்து திரண்டு ஆரவாரித்தல்.

உற்ற காலையி னுயிர்கொடு திசைதொறு மொதுங்கி
யறற நோக்கினா நிற்கினற வாளையிற் றரக்கர்
சுற்றுமை வந்துடல் சுற்றிய தொளையெயிற் றரவைப்
பற்றி யீர்த்தன ரார்த்தனர் தெழிததனர் பலரால்

(இ - ன்.) உற்ற காலையின் - (அகைனம் இந்திரஜித்து) வந்து சமீபித்த போது,—உயிர் கொடு திசைதொறும் ஒதுகி அற்றம் நோக்கினர் நிரகின்ற வான் எயிறு அரக்கர் பலர் - (அநுமானுடைய போரைப் பொறுக்கமாட்டாமல்) அரிதில் உயிர் தப்பி எல்லாதிக்குக்களிலும் ஓடி ஒளித்து (அவ்வநுமானுக்குச்) சோர்வுகேருரு சமயதனை எதிரபார்த்து நிற்கின்றவர்களான வான் போலுகூரிய பற்களையுடைய பல இராகதர்கள், சுற்றுபு வந்து - எல்லாத் திசைகளினின்றும் வருது அவ்வநுமானை சூழ்ந்துகின்று, உடல் சுற்றிய தொலை எயிறு அரவைபறறி ஈாதனா - அவ்வநுமானுடம்பைச சூழ்ந்துள்ள தான துவாரம் பொருதிய பறகளையுடைய அந்தப்பாமபைப் பிடித்து இழுத்தார்கள்; தெழிதனா - (அவ்வநுமானை) அதட்டினார்களை; ஆர்த்தனர் - (மகிழ்சியால) ஆரவாரிததார்கள்; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

தொலையெனினும, துலையெனினும ஒகும. அரவைப பறறி ஈர்தத னா - அப்பாமபின்வாலைப் பிடித்திழுதது அநுமானுடம்பை இறுகசுவாராயின சென்க: ஈாத்தனா ஆர்த்தனா - இழுதது கைகட்டினார்களை, தெழிததனா - (மகிழ்சியாற) பேரொலிசெயதாகள எனறும் பதப்பொருள் கூறலாம். (சுo)

சுக.—இதுவும், அடுத்த கவியுடன் - அப்பொழுதை நிலைமையைக் வருணனை.

குரக்கு நல்வலங் குறைந்ததென் றுவலங் கொட்டி
யிரைககு மாநக ரெறிகட லொத்ததெம் மருங்குந்
திரைக்கு மாசுணம வாசுகி யொதததது தேவ
ரரக்க ரொத்தனா மந்தர மொதததன னறுமன்.

(இ - ள்.) குரககு நல் வலம் குறைந்தது எனறு - இக்குரகினது மிகக வலிமை ஒடுகிவிட்டதெனறு எண்ணிக களிதது, ஆவலம் கொட்டி - (எதிரியையிகழ்தறகுறிபபுத தோனற) வாயினால் ஒருவகை ஒலிசெய்து, இரைககும் - (அரகர்களனைவரும) ஆரவாரிகபபெறற, மா நகா - பெரிய அந்த இலஙகாபுரியானது, எறி கடல் ஒததது - அலைவீசியொலிகின்ற (பாற்) கடலைப் போன்றது; எ மருஙகும திரைகளும மாசுணம் - (அநுமானை) எல்லாப்பகஙகளிலும சுறறி இறுகுகின்ற அஸ்திரமாகிய அபபெரும்பாமபானது, வாசுகி ஒததது - வாசுகியெனனும மகாநாகதைப் போன்றது; அரக்கர் (அகநாகபாசத்தைப பிடிததிழுக்கிற) இராக்கதர்கள, தேவா ஒததனா - (வாசுகியைப்பிடிதது இழுதக) தேவாகளைப போன்றார்கள; அநுமன - (நாகபாசததாற்கட்டப்பட்ட) அநுமான், மநதரம ஒததனன் - (வாசுகியாற் சுற்றப்பட்ட) மநதரகிரியைப போனறான; (எ - று.)

உவமை பணி. ஆவலம்கொட்டுதல்-ஆர்ததது வாய்கொட்டுதல். இலஙகையைப் பாற்கடலோடு உவமிததறகுஏற்ப, அஙகனைக் கலக்குகின்ற அநுமானுகருக் கடல்கடைகிற மந்தரகிரியை உவமைகூறியமை சாலும். இவ்வரக்கரும அதேவரும பாம்பினவாலைப பறறி இழுதகவராதலும் கருதததக்கது.

முன்னொருகாலத்தில் இவ்வண்டகோளத்துக்கு அப்புறத்திலுள்ள விஷ்ணுலோகத்துசென்று திருமகளைப்புகழ்ந்துபாடி அவளால் ஒரு பூமாலை பிரசாதிக்கப்பெற்ற ஒருவித்தியாதரமகள், மகிழ்ச்சியோடு அமமாலையைத் தன்கையீனையில் தரித்துகொண்டு பிரமலோகவழியாய் மீண்டு வருகையில், துர்வாசமகாமுனி எதிர்ப்பட்டு அவளை வணங்கித்துதிக்க, அவ்விஞ்சைமகளை அமமாலையை அம்முனிவனுக்கு அளித்திட்டாள். அதன்பெருமையையுணர்ந்து அதனைச சிரமேற்கொண்ட அம்முனிவன், ஆனந்ததோடு தேவலோகத்துக்கு வந்து மிகக உல்லாசமாக ஐராவதயானையின்மேற் பவனிவந்துகொண்டிருந்த இந்திரனுக்கு அமமாலையைக் கைநீட்டிக்கொடுக்க, அவன் அதனை அங்குசத்தால் வாங்கி யானையின் பிடரியின்மேல் வைத்தவளவில் அம்மதக்களிறு அதனைத துதிக்கையாற் பிடித்து இழுத்துக் கீழெறிந்து காலால் மிதித்துத் துவைத்தது. அதுகண்டு முனிவரன் கடுங்கோபங்கொண்டு 'இவனைஞ செல்வச்செருக்குற்ற நினது ஐசுவரியங்களெல்லாம் கடலில் ஒளித்துவிடக்கடவன்' என்று சாபங்கொடுக்க, உடனே தேவசெல்வம் யாவும் ஒழிந்தன. ஒழியவே, அசுரர் வந்து பொருது அமரரை வெல்வாராயினர். பின்பு இந்திரன் தேவர்களோடு திருமாலைச்சரணமடைந்து அபயம்பிரான் அபயமளித்தருள கட்டளையிட்டபடி அசுரர்களையுந் துணைகொண்டு மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டி, வாசுகி யென்னும் பாம்பை கடைகயிறாகப் பூட்டி அம்பரம்பின்வாலைத் தாங்களும் அதன்தலையை அசுரர்களுமாகப் பிடித்துஇழுத்து அந்தப்பாற்கடலைக கடைந்தனரென்பது இங்கு அறிய வேண்டிய கதை. (சுக)

சுஉ. கறுத்த மாசுணங் கனகமா மேனியைக் [1]கட்ட
வறத்துக் காங்கொரு தனித்துணை யாகின்ற வணுமன்
[2]மறத்து மாருதம் பொருதநாள் வாளரா வரசு
புறத்துச் சுற்றிய மேருமால் வரையையும் போன்றான்.

(இ - ள்) கறுத்த மாசுணம் - கருநிறமுள்ள ஆபபெரும்பாம்பு, கனகம் மா மேனியை கட்ட - பொன்னிறமான பெரிய (தனது) உடமபைச சூழ்ந்து கட்ட,—அறத்துக்கு ஆகு ஒரு தனி துணை ஆகின்ற அணுமன் - தர்ம தேவதைக்கு அவ்விலங்காபுரியில் தானொருவனே துணைவனாகின்றவனான அவ்வநுமான்,—மறத்து மாருதம் பொருத நாள் - வலிமையோடு காறறுவீசியடித்தகாலத்து, வாள் அரா அரசு புறத்து சுற்றிய - ஒளியையுடைய சாப்பராசனான ஆதிசேஷனால் எப்புறத்தும் சூழப்பட்ட, மால் மேரு வரையையும் - மகாமேருகிரியையும், போன்றான் - ஒத்தான்; (எ - று.)

பெருவடிவமுள்ள அவனைச் சூழ்ந்து இறுக்கிய பெரும்பாமபுக்கு, மகாமேருகிரியை வளைத்துக் கவிந்து இறுக்கிய ஆதிசேஷனை உவமை கூறினர். இதுவும் உவமையணி. அநுமான் பொன்னொத்த மேனியனாதலால், அவனுக்குப் பொன்மயமான மேருமலையை உவமைகூறி யனைய சாலும்; ("காஞ்சனாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம்" என்ற வடமொழி

மேற்கோள் இவருக்கு கருதத்தக்கது.) கறுத்தமாசுணம் - கோபித்த பாம்பு எனினுமாம்; சீறுதலும் கறுக்கொள்ளுதலும் நாகத்தி னியல்பு. கனகம் ஆம் மேனி என்று பிரித்தும் உரைகலம். மறம - பகைவெல்லுங் கருத்து மாம். பி - மீ:—[1]பற்ற. [2]மறுத்த. (சூஉ)

சூகூ.—அரக்கர்களிப்பு.

வந்தி ரைத்தனர் மைந்தரு மகளிரு [1]மழைபோ
லந்த ரத்தினும் விசும்பினுந் திசைதொறு மார்ப்பார்
மூரு யுற்றதோ ருவகைக்கோர் கரையிலை [2]மொழியி
னிந்தி ரன்பிணிப் புண்டநா ளொதத்தவ் விலங்கை.

(இ - ள்.) மைந்தரும்-(இராகதர்களில்) ஆடவர்களும், வந்து இரைத்தனர் - (அப்பொழுது அங்கு) வந்து ஆரவாரஞ்செய்தார்கள்; மகளிரும் - பெண்பாலாரும், அந்தரத்தினும விசும்பினும் திசைதொறும் மழை போல ஆர்ப்பர் - வானத்திலும மேலுலகத்திலும் எட்டுத் திசைகளிலும் (ஒலி பரவுமபடி) மேகங்கள் (இடிமுழங்குவது) போல ஆரவாரிப்பவராளுர்கள்; உறறது ஓர் உவகைகரு - (இவ்வனம அப்பொழுது இராக்கதர்களெல்லாரும) கொண்டு பாராட்டிய ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சிக்கு. ஓர் கரை இலை - ஓர் எல்லையில்லை; மொழியின் - (அதற்கு ஒப்புமை) கூறுமிடத்து, அ இலங்கை- (அப்பொழுது) அந்த இலங்காபுரியானது. மூரு இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாள் ஒத்தது - முனபு தேவேந்திரன் (மேகநாதன்கையிற்) கட்டுப்பட்ட நாளிற் களிப்படைந்தது போன்றது; (எ - று.)

மேகநாதன் தேவேந்திரனைபபிடித்துக கட்டிக கொணடுவந்தபோது இலங்காநகரத்து அரகர்கள எப்படி சந்தோஷித்தார்களோ அபபடியே அவன அநுமானைப பிடித்துக்கட்டிய இப்போதும சந்தோஷித்தார்களென் பதாம. இந்திரசித்தின் திறமையினுலாகிய மகிழ்ச்சிக்கு அவன திறமை யினுலாகிய வேறொரு மகிழ்சசியே உவமையாகத்தகுமனறி வேறு உவமை ஏலாதென்பது தொனிக்க, ''மொழியின் இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாளொத தது'' என்றார். தேவாம்சமான வரங்களிற சிரேஷ்டனான அநுமானுக்குத தேவராஜனை இந்திரனோடு ஒப்புமைகூறற்கும. அக்கரம - நிலவுலகத்துக கும மேலுலகத்துக்கும நடுவிடம; வடசொல். கரையெனறதற்கு ஏறப, உவகையைக் கடலாகக்கொள்க. மூரு உற்றது எனறுமையத்து, இனி அவ்வரக்கர்கள அடையுந தினபத்துக்கு முன்னே நேரந்ததான ஒரு மகிழ்சசிக்கு என்று உரைபபாரு முளர; அதற்பதத்தை மேல் 'இலங்கை யெரியூட்டுபடலம்' முதலாகக் காண்க. பி-மீ.—[1]மழையின். [2]முனையின். ()

பாசப்படலம் முற்றிற்று

பதின்மூன்றுவது

பிணிவீட்டுபடலம்.

கட்டு விடுவித்த செயதியைக கூறும் பாகமென்று பொருள்படும். பாம்புவடிவுகொண்ட பிரமாஸதிரமாகிய பாசததினை லுணடான அநுமானது உடற்பிணிப்பை இந்திரசிதது விடுவிதத செய்தியும், பின்பு அரக்கர்கள் பல கயிறுகள்கொணடு கட்டிய பநதததை அநுமான் தானே விடுவித்துக்கொணட செய்தியும் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன. பிணி வீட்டு படல மென மூன்று சொற்கள் - தாடாகத இரண்டு சந்தியில், முன்னது - இரணடாம் வேறறுமைததொகை; பின்னது வினைததொகையாகக கொணடு கருததமைக்கதத்தது. பிணி - முதனிலைததொழிற்பெயர். வீட்டு - விடு என்பதன் விகாரமான வீடுஎன்ற வினைப்பகுதியின் பிறவினை; இடையிலே தன் ஒறறுஇரட்டியது, பிறவினைக்குறி. வீட்டுப்படலம என்ற பாடத்துககு, விடுவிதததை யுணர்ததும் பாகமென இரண்டனுருபும் பயனுந் தொக்க தொகையாகப் பொருள்காண்க. ஏட்டுபபிரதிகள் பலவற்றில், 'பிணிவிடு படலம்' என்று உள்ளது அது, (அநுமான்) கட்டுகேகிய பாக மென்று இனிது பொருள்படும்.

வேறு.

க.—இதுமுதல் ஐநதுகவிகள் - கட்டுப்பட்ட அநுமானைக்கணட அரக்கரீகளின் பலவகை நிலைமையைக் கூறும்.

எய்யுமி னீருமி னெறிமின் போழுமின்
கொய்யுமின் குடரினைக் கூறு கூறுகள்
செய்யுமி னுலகிடைத் தேய்மின் றின்னுமி
னுய்யுமே லில்லநம் முயிரென் றோடுவார்.

(இ - ள்.) எய்யுமின - (இநதகொடியகுரங்கை) அம்புகொண்டு எயயுங்கள்; ஈருமின் - கததியால் வெட்டுஙகள; எறிமின் - ஈட்டியாற் குததுஙகள்; போழுமின் - கோடாலியாற் பிளவுஙகள; குடரினை கொய்யுமின - (இதன்) குடலைப்பறிதததிடுஙகள; கூறு கூறுகள் செயயுமின் - (இதனைப், பலதுணடுகளாகச செய்யுஙகள்; உலகிடை தேயமின் - (இதனைப்பிடிதததத) தரையிலே தேய்ததது அழியுஙகள்; றின்னுமின் - (இதன்உடற்றசையைத) தின்னுஙகள்; உய்யுமஎல் நம உயிர் இலலை - (இனி இது) பிழைக்குமானால் நமதுஉயிர இல்லாததாகும எனறு - என்றுசொலலிக்கொணடு, ஓடுவார - (பலஇராக்கதராகள) ஓடிவருவாராகள்; (எ - று.)

இது பிழைத்தால் நம்மையெல்லாந தவறாது கொன்றிடு மென்பது, அவர்கள்கொணட கருத்து. அரக்கர்களுடைய வெகுளிக் கொதிப்பு

விளங்குவதால், இச்செய்யுள், உருத்திரச்சுவைக்கு உதாரணமாகததக்கது. இரண்டாமடி - முற்றுமோனை. கூறுகூறு என்றவிடத்து, அடுக்கு - பன்மை குறிக்கும். பலகூறுகள் செயதல்-சின்னபின்னப்படுத்தல். உலகிடைதேய்த்தல் - தலையிலிட்டு அரைததலுமாம். (க)

உ. மைத்தடங் கண்ணியர் மைந்தர் யாவரும்
பைத்தலை யரவெனக் கனலூறு [1]பைதலை
பித்தினை பொழுதுகொண்டிருப்ப தோவெனை
மொய்த்தனர் கொலைசெய முயல்கின் றூர்சிலர்.

(இ - ள்.) மை தட கணணியர் - மையிட்ட பெரிய கண்களையுடைய வாகளான மகளிரும, மைந்தர் - ஆடவரும, யாவரும் - ஆகிய எல்லாரும், பைதலை அரவு என கனன்று - படமுள்ள தலையையுடைய நாகம்போலச் சீற்றங்கொள்ள, சிலர் - (அவாகளிற) சிலபேர், பைதலை இதனை பொழுது கொண்டு இருபபதோ எனை - 'இக்க குரஙகுப்பயலை இவ்வளவு நேரம் உயிருடன் வைத்துகொணடிருப்பதோ' என்றுஎண்ணியும சொல்லியும், மொய்ததனர் கொலை செய முயலகின்றூர் - திரணடுவந்துநெருஙகி (அறுமாணை)க் கொலல யததனஞ்செயகின்றவராஞர்கள்; (எ - று.)

கனன்று = கனல். எசசத்திரிபு. இனி, 'மைதடஙகணணியர் மைந்தர் யாவரும்' என்பதை முந்தினசெயயுளோடு குளகமாககி 'ஓடுவார்' என்பத ஞோடு இயைதலுமாம். விட்டால் கனன்று என்பதைத் திரிக்க வேணடுவதில்லை. பைதல் - சிறுவன் என்றபடி. இஞ்சிதோன்ற எளிதுபடக் கூறியது; துஷ்டப்பயலென்க. பி - மீ — [1]பையலை. இசசெயயுள் ''நசசடை'' என்ற அடுத்தபாடலின் பின் சிலபிரதிகளிலுள்ளது. (உ)

ஊ. [1]நச்சடை படைகளா னலியு மீட்டதோ
[2]வச்சிர முடன்மறி கடலின் வாய்மடுத்
துச்சியி னழுத்துமி னுருத்த [3]தின்றெனிற்
கிச்சிடை யிடுமெனக் [3]கிளக்கின் றூர்சிலர்.

(இ - ள்.) (இகுரஙகு), நஞ்சு அடை படைகளால் - விஷந்தடவிய ஆயுதங்களைகொணடு, நலியும ஈட்டதோ - வருததிக கொல்லப்படத் தக்கதோ? [கொல்லமுடியாது என்றபடி]; (ஆகவே), வசசிரமுடன் மறி கடலின் வாய் மடுத்து - வசசிராயுததை இதன்தலையில்வைத்து அதனுடனே (இக்குரஙகை) அலைமடஙகப்பெற்ற கடலிலே போகட்டு, உருத்து உச்சியின் அழுததுமின் - கோபாவேசஙகொண்டு [உகரமான வேகததோடு] இதன் உச்சந்தலையிலே[அவ்வசசிராயுதமுட்பட மீணடும்மேலெழாதபடி எல்லாரும்] அழுததிடுஙகள்; அது இன்று எனின் - அஙஙனமில்லையாஞல், கிச்சிடை

இடும் - இதனை நெருப்பிறபோகட்டுக கொல்லுககள், என கிளக்கின்றார் சிலர் - என்று சில அரககர்கள் சொல்லுகினறார்கள்; (எ - று.)

உருததது இன்று எனின் என்று பிரித்து, இன்று உருததது எனின் - இப்பொழுது கோபஙகொணடதாலல் என்று உரைபபாரு முளர். கிசசு - க்ருஸாது எனற வடசொலலின் ஸ்ரீபென்பா. பி - மீ·—[1]நசசுறு. [2]வசசிர வுடல். தாள்களில் *கிளதது.

(ரு)

சு. எந்தையை யெம்பியை யெம்மு னோர்களைத்
தந்தனை போகெனத் தடுக்கின் றாபல
ரந்தரத் தமரர்த மாணை யா[1]லிவன்
வநததென் றுயிர்கொள மறுகி னர்பலா.

(இ - ள.) 'எந்தையை - (உன்னால் உயிாகவரப்பட்ட) எமது தந்தை யையும, எமபியை - எமது தம்பியையும, எம முனோகளை - எமது கமையன் மாகளையும்,—தந்தனை - மீளககொணாந்துகொடுதது, போகு -. அப்பாற் செல்', என தடுககினறார் பலா - என்றுசொல்லிப் பல அரக்கர்கள் (அது மானை) மறிததுக்கொளபவராளாகள்; 'இவன் வந்தது - இந்த ஆணகுரஙகு இஙகுவந்தசெயல், அந்தரதது அமராதம ஆணையால் - வானுலகததிலுள்ள தேவர்களுடைய கட்டளையினலாகும', என்று - எனறுமாறுகளெண்ணி, உயிர் கொள மறுகினறா பலா - அததேவர்களுயிரைக் கொளளுமாறு மனமமாறு பட்டாாகள் பல அரக்காகள்; (எ - று.)

பல அரக்காகளுடைய தநதையா தமபியர் தமையன்மாகளை அதுமான் கீழ்விகழ்நத போாகளிற் கொன்றிட்டனனுதலால், அவாகளையிழநத மகக ளும் தமையன்மாரும தமபியருமான பல அரககாகள் 'உன்னால் உயிர்கவரப் பட்ட எமது அன்புடைச சுறறததாகளை மீளககொணர்நதுகொடு' என்று அநுமானை மறிததுக்கொண்டன ரென்க.'இவன் இஙகுவந்தது மேலுலகததி லுள்ள தேவர்களின் கட்டளையினு லாதலால், அவர்கள் சொன்னது செய யும் ஏவலாளாய் வந்த இவனைக கொல்வதிற் பயனில்லை, இவ்னை இஙக னஞ்செய்யுமாறு ஏவியனுப்பிய அததேவாகளையே கொல்லவேணடும்' என்று பலஅரக்காகள் கருதின ரென்க. இவனைககொல்லுமாறு மூதலிற்கொண்ட கருத்து உடனே ஆலோசித்ததில் மாறிவிட்டதனால் 'மறுகினா' என்றார்; மறுகுதல் - புரளுதல் - பின்வாஙகுதலுமாம. தேவாகள் கட்டளையால் வநத அவர்கள் படைவீரனை இவனைக கொல்லுமாறு மனஙகலஙகினார்களென்று உரைகூறினுமாம. பி - மீ:—[1]இவண.

(சு)

ரு. [1]ஓங்கலம் பெருவலி யுயிரி னன்பரை
நீங்கல மின்றெடு நீங்கி ஞமினி
[2]யேங்கல மிவன்சிரத் திருந்த லாற்றிரு
வாங்கல மென்[3]றழு மாத ராாபலர்.

(இ - ள்.) ஒங்கல் அம் பெரு வலி - மலைபோன்ற மிக்க வலிமையையுடைய, உயிரின் அன்பரை - (எமது) உயிர்போன்ற அன்புடைய கணவரை, நீக்கலம் - இதுவரையிலும் பிரிந்திலோம்; இன்றொடு நீங்குதும் - இன்றைதினம் முதலாகப் பிரிவதாஞ்சமை; இனி எங்கலம் - இங்ஙனம் பிரிவுநேர்ந்துவிட்டபின்பு (அப்பிரிவுக்காக) எக்கிக்கிடவாமல், இவன் சிரத்து இருந்து அலால் திரு வாங்கலம் - (அப்பிரிவை விளைத்தவனுன இவன் சிதையுமாறு) இவன்தலையின்மேல் ஏறியிருந்தே திருமகளியத்தை வாங்குவோம், என்று-என்றுசொல்லி, அழுமை - புலம்புகின்ற, மாதரார் பலர் - இராக்கதமகளிர் அநேகர்; (எ - று.)

கொடிய இராக்கதசாதியிற்பிறந்த மகளிராதலால், நேர்ந்தசோகத்தையே நெடுமைபொழுது பாராட்டிக் கொண்டிராமற் கறுவுகொண்டு பழிவாங்குங கருத்துடைய ராயினரென்க. ஓங்கல் - உயர்ச்சி; உயர்வுடையதான மலைக்குத் தொழிலாகுபெயர்; இக்காரணப்பெயர், யாவைக்கும் வழங்கும். ஓங்கலம் பெருவலி,—அம் - சாரியை. திருவாங்குதல் - தாலியறுத்தல். திருவென்ற இலக்குமியின்பெயர், ஆகுபெயராய், லக்ஷ்மீகரமான மங்கலநாணைக் குறித்தது. பி - ம்:—[1]ஒங்கரு. [2]யாங்களுமிவன் சிரமற்றலாற்றிரு. [3]எழு. (இ)

கூ.—இராக்கதர்களின் பேராரவாரம்.

கொண்டன ரெதிர்செலுங் கொற்ற மாகத
ரண்டமுற் றதுநெடி தார்க்கு மார்ப்பது
[1]கண்டமுற் றுளவருங் கணவாக் கேங்கிய
குண்டல [2]முகத்தியர்க் குவகை கூரவே.

(இ-ள்.) கொண்டனர் எதிர் செலும் (ராகபாசத்தைப்பற்றி அநுமானை) இழுத்துக்கொண்டு செல்பவர்களுக்கு எதிரிலே (வேடிக்கை பார்க்க) வருகிற, கொற்றம் மாநகர் - வெற்றியையுடைய அந்தப் பெரிய லங்காபுரியானது [இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களனைவரும்]. நெடிது ஆர்கும் - மிகுதியாக ஆரவாரஞ்செய்கிற, ஆர்ப்பு அது - அந்த ஆரவாரமானது,—கண்டம் உற்ற உளஅருங் கணவர்க்கு ஏங்கிய குண்டலம் முகத்தியர்க்கு உவகை கூர - (அநுமானால்) தூண்டப்பட்டு அழிவடைந்த அருமையான தங்கள் கணவர்களைக்குறித்து சோகிக்கிற குண்டலமென்னுங் காதணியினால் விளங்கும் முகத்தையுடையவர்களான இராக்கதமகளிர்க்கு மகிழ்ச்சிமிகுமாறு, அண்டம் உற்றது உலகம் முழுவதும் பரவிற்று; (எ - று.)

தங்கள் கணவரைக் கொன்றிட்ட அநுமானைக் கட்டியிழுத்துவருகிற செய்தியைக் கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரிக்கிற பேரொலியைக் கேட்டதனால், கணவரையிழந்த ராக்ஷஸஸ்திரீகள் சோகம் ஒழித்து சக்தோஷங்கொள்வாராயினரென்க. இவருக் கொற்றம் - அநுமானைப் பிடித்ததனை

லானது. அண்டம் உற்றது-ஆகாயத்தை யளாவிற்று எனினுமாம். பி-ம்.—[1]கணடமறலுலந்த தங்கணவாக்கு [2]மூகத்தியரோகை கூறவே. (சு)

எ.—அநுமான் தன்னுற்சிதைபட்ட மாடமாளிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இலங்கையின் வீதிவழியாகச் செல்லுதல்.

[1]வடியுடைக் கனற்படை வயவர் மால்கரி
கொடியுடைத் தேர்பரி கொணடு வீசலி
னிடிபடச் சிதைந்தமால் வரையி னில்லெலாம்
பொடிபடக் கிடந்தன கண்டு போயினான்.

(இ - ள்.) வடி உடை கனல் படை வயவர் கூரமையையுடைய நெருப்புப்போலுக் கொடிய ஆயுதகளைத் தரித்த வீரர்களையும், மால் கரி - பெரிய யானைகளையும், கொடி உடை தேர் - துவசதத்தையுடைய தேர்களையும, பரி - குதிரைகளையும், கொணடு வீசலின் - தான் கையிலெடுத்து வீசியெறிந்ததனால், இடி பட சிதைந்த மால் வரையின்-(தம்மேல்) இடிவிழுதலாற சிதைவுபட்ட பெரியமலைகள்போல, பொடி பட கிடந்தன - பொடிப்பொடியாக நொறுங்கிக்கிடந்தனவான, இல் எலாம் - (இலஙகையமாநகரத்து) வீடுகளையெல்லாம், கணடு - (மகிழ்சசியோடு) பாரத்துகொணடே, போயினான் - (அநுமான் அஙகரத்து வீதிகளின் வழியாயச) சென்றான்; (எ - ம.)

அரகர்கள் நாகபாசத்தைப்பறறித தன்னையிழுத்துகொணடு செல்லுமளவில் அநுமான் அஙகரத்து மாளிகைகளின அலஙகோல நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டே போயின னெனக. தான் சோந்தவிடத்தை யழிதத லால், ஆயுதஙகட்கு நெருப்பு உவமை. கனறபடை கொடுமை மிகுதியால் தீயைசசொரிகிற படைஎனினுமாம. பி - ம்:—[1]வடியிடை. (எ)

அ.—இதுழதல் நான்து கவிகள் - மற்றும்பல அரக்கரீகளின் பலவகை நிலைமையைக் கூறும்.

முயிறலைத் தெழுமுது மரத்தின் மொய்ம்புதோள்
கயிறலைப் புண்டது கண்டு காண்கிலா
தெயிறலைத் [1]தெழிமித ழரக்க ரேழையா
வயிறலைத் திரியலின் மயங்கி ரோபலா.

(இ - ள்.) கண்டு - (அநுமானைப்) பார்த்து, முயிறு அலைத்து எழும முதுமரத்தின் மொயமபு தோள கயிறு அலைப்புணடது காணகிலாது - எறும்புகள் விரைந்துவந்து மேலேறிசசஞ்சரித்துச சூழ்ந்துமொய்க்கப்பெற்ற பழமையான [பெரிய] மரம்போல (அவ்வநுமானுடைய) வலிமையுள்ள தோளகள் நாகபாசததாற கட்டுப்பட்டிருப்பதைப பாரதகிடாமல், ஏழையர் வயிறு அலைத்து இரியலின் - பேதையரான ராகஷஸஸ்திரீகள் (அகுரஙகு இஙகும் வந்துவிட்டதே யென்று அஞ்சி வருநதித தஙகள் வயிறுமுறைப் பிசைநது கொண்டு ஓகிறதனால், எயிறு அலைத்து எழும இதழ் அரக்கா பலர் மயஙகி

ஞர் - கோரப்பற்கள் வாயினுள்ளிருந்துமோதி வந்து வெளியேதோன்றப் பெற்ற உதட்டையுடைய பல இராக்கதர்கள் (இன்னும் இக்குரங்கு பயங்கர மானசெயல் யாதுசெய்யத தொடங்கிவிட்டதோ என்று) திகைப்புற்றார்கள்.

மேல்நோக்காக மரத்தைப்பார்ப்பவர்கட்கு அம்மரம் தெரியுமேயன்றி அதன்மேலிடம் முழுதிலுஞ் சூழ்ந்து நிறைந்துகிடக்கிற எறும்புகளின் வரிசை தெரியாதவாறுபோல, அநுமானை மேல்நோக்காகப் பார்த்த இராக்கதஸ்திரீகள் அவன்தோள்களிற பிணிதத்துள்ள நாகபாசத்தை நுட்பமாக நோக்கினரில்லை யென்க. நுணுகிநோக்கி உண்மையையுணராது மிக அச்சமுற்ற தற்குக் காரணம் மகளிர்க்குரிய மடமையென்னும் குணமென்பது தோன்ற, 'ஏழையர்' என்றார். வயிறு அலைத்தல் - வயிற்றிலடித்துக்கொள்ளுதலுமாம்; இவை சோகத்தின் காரியம. அரக்கர்கள் தமமகளிரிடத்துள்ள அன்புமிகுதியால், அவர்கள் வயிறலைதது ஓடுதலைக் கண்டமாதத்திரதிலே, அதற்குக் காரணம் இன்னதென்று விசாரிதறியாமலே தாம்மதிமயங்கினரென்க. மூபிறு - ஒருவகை எறும்பு. மூதுமர மெனவே, பெரியமரமென்றதாயிற்று. மொய்ம்பு தோள்-செய்யுளோசைநயம் நோகி இயல்பாய் நின்றது. பி-ம்:— [1]அழுதெழும். (அ)

கூ. ஆர்பபுற வஞ்சின [1]ரடங்கி ஞர்பலர்
போர்ப்புறச் செயலினைப் [2]புகலகின் றூர்பலர
பார்ப்புறப் பார்ப்புறப் பயத்தி னூற்பதைத்
தூாப்புறத் தியலுற் றோடு வார்பலர்.

(இ - ள்.) ஆர்ப்பு உற அஞ்சினா அடங்கினர் பலர - (இதுவரையில் அநுமான்செயத செயல்களா லுணடான அசசததால் இப்பொழுதும்) ஆரவாரஞ்செய்தறகுப பயந்து அடங்கியிருந்தார்கள பலஇராகதகள்; போர்ப்புறம் செயலினை புகல்கினறூர பலர் - (அவ்வநுமான்) போரிறசெய்த செயல்களைச் சொல்லுகினறார்கள் பல இராகதகர்கள்; பார்ப்புறபாரப்புற பயததினால் பதைதது ஊர்ப்புறதது இரியல் உறறு ஓடுவார பலர - (அவ்வநுமானைப்) பார்தகுறதோறும அசசததினால் துடிதுடிதது ஊரகுவெளியே சிதறியோடு பவரானார்கள் பல இராக்கதர்கள்; (எ - று.)

இனி, மூதலடிக்கு - அநுமான் ஆரவாரஞ்செய்தலால் தாம் அஞ்சி அடங்கினா பல அரக்கா என்று உரைததல பொருந்தாது. 'போர்ப்புறம்' என்றவிடதது, புறம் - எழனுருபு. அகரகு, தொறுபபொருளது. பி - ம்:— [1]அடஙகுவார். [2]புகழ்கின்றார். (கூ)

கo. [1]காந்துறு கதழெயிற் றரவின் கட்டொரு
[2]பூந்துணர் சேர்த்தெனப பொலியும் வாண்முகச்
தேர்ந்துறு பொருள்பெற வெண்ணிச் செய்யுமின்
வேந்துறல பழுதென விளமபு வார்சிலர்.

(இ - ள்.) காந்துறு - (எப்போதும்) கோபதாபங்கொள்வதும், கதழ் - கொடுமையுள்ளதும், எயிறு - (விஷப்) பற்களை யுடையதுமான, அரவின் - பாம்பிலுலாகிய, கட்டு—, ஒரு பூ துணர் சோத்து என - ஒரு பூமாலை கொண்டு கட்டினதுபோல் ஆக, வாள முகம் பொலியும் - (இக்குரங்கினது) ஒளியுள்ள முகம் விளக்கமுற்றிருக்கின்றது; ஆதலால்), தோன்று - விரைவு படாது ஆலோசித்து, உறு பொருள் பெற எண்ணி - நல்ல பயனைப் பெற மாறு சிந்தித்து, செய்யுமின் - (அதற்கப்பால் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்) செய்யுங்கள்; வேந்து உறல் பழுது - (விரைந்து இதனை) அரசனிடத்திற் கொண்டுசேர்தல் பயனுடையதன்று, என - என்று, விளம்புவார் சிலர் - சில அரசகர்கள் சொல்வார்கள்; (எ - று.)

இப்பொழுது இக்குரங்கினமுகம் சிறிதும்வாட்டமடையாமல் நன்கு விளக்க முற்றிருக்கின்றதே ஆதலால், இதற்கு நாகபாசபந்தம் ஒரு பூமாலை கொண்டு கட்டியவாறுபோலச சிறிதேனும் துன்பந்தந்திலது; இவ்வனம் வலியோடுங் காதலை விரைவில் அரசனிடங்கொண்டு சேர்தல தகுதியன்று; ஆதலால், விரையாது தீர்க்காலோசனைசெய்து நன்மையுண்டாகும் வழியை யுணர்ந்து அதற்கு ஏற்பத தொழில்செய்யுங்களென்று பிறாபலரையும் நோக்கி கூறினர் சில அரசகரென்க. இவ்வனம நுண்ணிதினுணர்ந்து அதனைக கூறுந்திறமுடையார பலரன்றிச் சிலரே யாதலால், 'எனவிளம்புவார் சிலர்' என்றார்; அடுத்தசெய்யுளில் 'தொழுகின்றாசிலர்' என்பதற்கும் இவ்வனமே காண்க. 'காந்துறுகதழ் எயிறு' என்பதற்கு - அகங்கினசசுவாலைவீசுகிற உக்கிரமான பற்களென்றும பொருள்கொள்ளலாம. 'தேர்ந்துஎண்ணி' என்பதை - நன்றாக ஆலோசித்தது என ஒருபொருட்பன்மொழியாகக கொள்ளினுமாம். பி - ம்:—[1]காந்துகட்டழலெயிறு. [2]பூந்துணரசைத்தென, பூத்துணரசைந்தென.

(கo)

கக. ஒளிவரு நாகத்துக் [1]கொல்கி யன்றுத
[2]னிளிவர வின்றுபின் னெண்ணம் வேறெனுக
களிவரு சிந்தையாற காண்டி நுங்களைச்
சுளிகிலை யாமெனத் தொழுகின் றார் [3]சிலர்.

(இ - ள்.) 'இன்று - இப்பொழுது, தன் இளிவரல் - இகழுரங்கு மேறகொண்டிருக்கிற எளிமைதன்மை, ஒளி வருநாகத்துககு ஒல்கி அன்று பிரகாசம்பொருந்திய நாகபாசத்துக்குத தளர்ந்ததனாலன்ற. பின் எண்ணம் வேறு - மற்று இக்குரங்கு கொண்ட ஆலோசனை வேறுகுர. எனு - என்று ஊகித்துணர்ந்து,—(அவ்வநுமானை நோக்கி),— 'களி வரு சிந்தையால் நுங்களை காண்டி - மகிழ்சசிபொருந்திய மனத்தோடு எங்களைப்பாராபபாய், சுளிகிலை - எங்களைக் கோபியாதே', என - என்றுசொல்லி வேண்டி, தொழுகின்றார் சிலர் - சில அரக்கர்கள (அவனை) கைகூப்பி வணங்குகின்றவராஞர்கள்; (எ - று.)—ஆம் - அசை.

'தண்இளவரல் இன்று' என்பதற்கு - இக்குரங்கு தானுகவே கொண்ட வலிமைக் குறைவு மில்லை யென்றும் 'பின்னணம் வேறு' என்பதற்கு - இனிச் செய்யவேண்டுங் காரியத்தைக்குறித்து இக்குரங்கு கொண்ட ஆலோசனை வேறு மென்றும உரைப்பினும் அமையும்; மூன்றினவுரைக்கும் 'இன்று' என்பது-இடைச்சொல்லும், பிற்றினவுரைக்கு 'இல்' என்னும் எதிர்மறைப் பண்படியாப்பிறந்த ஒன்றன் பாற் குறிப்பு முற்றுமாம். 'சிற்தையால்' என்றவிடத்து, 'ஆல்' என்ற மூன்றனுருபு, அடைமொழிப் பொருளில் வந்தது; அன்புகொண்ட மனத்தை யுடையையாய் என்றபடி. 'நகைவேள்' என்பதை மதிமுதீபமாக, 'சுளிகிலை' என்பதனோடுங் கூட்டுக. பி - ம்:—[1]ஒல்கவின் மையின். [2]எளிவரவன்றிதின் [3]பலர். இவ்வே 'திண்டிறல்'' (கங), ''கயிலை யின்'' (கஞ) என்றபாடல்களிருக்க, அவற்றின்பின இந்தப்பாடலும்இதன் பின் ''நீரிடை'' (கஎ) என்றபாடலும் உளவான. (கக)

கஉ.—நாகபாசத்தைப்பற்றி அநுமான இழுத்துக்கொண்டு செல்லும் அரக்கர்களின் தோகையும் வலிமையும்.

பைங்கழ லறுமனைப் பிணித்த பாற்களைக்
கிங்கர ரொருபுடை கிளர்ந்து பற்றினு
ரைம்பதி னுயிர [1]ரளவி லாற்றலர்
[2]மொய்ம்பினி னெறுழ்வலிக் கருளன் மும்மையார்.

(இ - ள.) அளவு இல் ஆற்றலர் - அளவற்ற வலிமையுடையவர்களும், மொய்ம்பினின் எறுழ் வலி கருளன் மும்மையார - தம்தம் புஜபலத்தால் மிக்கவலிமையுள்ள கருடனிலும் மூன்றுமடங்கு மிக்கவர்களுமான, கிங்கரர ஐம்பதினுயிரர் - ஏவலாளர ஐம்பதினாயிரமேர், ஒரு புடை கிளர்ந்து - ஒரு பகுதியில் வந்து கூடி நிறைந்து, பைங்கழல் அறுமனை பிணித்த பாற்களை பற்றினர - பசுமையான வீரகழலையுடைய அநுமானை கட்டியுள்ள பாமைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு போகலானார்கள்; (எ - று.)

'ஒருபுடை கிளர்ந்து பாதங்களைப் பற்றினர' என்றதனால், வாற்பக்கத்தை மாத்திரம பிடித்துக்கொண்டன ரென்க. ஒருபுடை யென்றதனாலே மற்றொருபுடைக்கும் அவ்வளவினரேயென்று கொள்வாருமுளர். மிகவலிமையுடைய அநுமானை இழுத்துக்கொண்டு செலலுதற்கு இத்தனைபேர் வேண்டிற்றென்க. இச்செயயுளில இனவெதுகை காண்க. பி - ம்:—[1]அரக்கரா டெழில். [2]மொயம்பினா. (கஉ)

கங.—மற்றும் பல அரக்கர்கள் கருதியது.

திண்டிற லரக்கரதஞ் [1]செருக்குச சிந்துவான்
றண்டலி றன்னுருக கரந்த தனமையான்
மண்டமர் தொடங்கினன் வான ரத்துருக்
கொண்டன னந்தகன் கொலலென் றூர்பலர்.

(இ - ள்.) அந்தகன் - யமன், திண் திறல் அரகர்தம செருகு சிந்துவான - பலபராகிரமங்களையுடைய இராக்கதர்களது கருவத்தையடக்க

(க் கருதி), தண்டல் இல் தன் உரு கரந்த தன்மையான் - அழிதலில்லாத தனதுவடிவத்தை மறைத்துக்கொண்டவனும், வானரத்து உரு கொண்டனன் - குரங்குவடிவத்தைக கொண்டு, மண்டு அமர் தொடங்கினன் கொல் - மிக்கபோரைத தொடங்கிச செய்தனனே? என்றூர் பலா - என்று எண்ணுதலுஞ் சொலலுதலு மானாகள் பல இராக்கதாகள்; (எ - று)

தானான தன்மையில் அரககர்களை வெல்லவும் கொல்லவும் மாட்டாமல் முன்பு இராவணனது திகவிஜயபாதத்திரையில் அவனுக்கு முன்நிற்கமாட்டாது மறைந்துபோயவிட்டவனான யமன், அவ்வரககர்களை வென்றும் கொன்றும் வலியடகக்கி கருவபங்களஞ் செய்யவேண்டுமென்னுங கறுவு கொண்டவனதலின், அதற்கு உரிய சமயம் பாரத்து; இப்பொழுது, தனது நிஜரூபமான தேவஜன்மம் தேவாகளாற் கொல்லலாகாதபடி வரபலங்களைப் பெற்றுள்ள அரககரை யழித்தற்கு உதவாமையாலும், முன்பு தோல்வியுற்ற தேவவடிவத்தோடு மீளவும அவர்கள் முன்னிலையில்வருதற்கு வெள்கியும், அத்தேவசரீரதத்தைவிட்டு, "குரங்கு முகமென்றெனையிகழ்ந்தவுனிலங்கை நகரிற், குரங்குகள்புகுந்து நனிகொன்றிடுக நின்குலமே" என்று நகதிகேசுவரன இராவணனுக்கு இட்ட சாபதத்தை யனுசரித்து வானரவடிவங்கொண்டு இலங்கை வந்து போதொடங்கிவிட்டனனே வென்று அநுமானைக்குறித்துப் பல அரக்கர்கள் சங்கிதத்துப் பேசினார்கள் என்று கருதுவிவரங காண்க. முன்புநிகழ்ந்த போரில இராவணனாறகொல்லப்படாது தம்பியுய்ந்தனனென்ற இயல்பை யெடுத்துகாட்டுவார், 'தண்டலில் தன்னுரு' என்றூர். பி - ம்.—[1]செருக்குஞ். (கரு)

கச.—அரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் தம்தம் மாளிகையினின்று வேடிக்கைபார்த்தல்.

அரமியத் தலந்தொறு மம்பொன் மாளிகைத
தரமுறு நிலைதொறுஞ் சாள ரந்தொறு
முரசெறி கடைதொறு [1]மிரைத்து மொய்த்தனர்
நிரைவளை மகளிரு நிரைந்த மைந்தரும.

(இ - ள.) நிரை வளை மகளிரும் - வரிசையான [பல] வளையல்களை யணிந்த பல இராக்கதஸ்திரீகளும், நிரைந்த மைந்தரும் - வரிசை வரிசையாக வந்துநிரண்ட இராக்கதர்களும்,—அரமியம் தலம் தொறும் மாளிகையின்மேலுள்ள நிலாமுற்றங்களிலும், அம் பொன் மாளிகை தரம உறு நிலைதொறும - அழகிய பொன்மயமான வீடுகளின் மேல் நிலைகளிலும், சாளரம் தொறும - பலகணிகளிலும், முரசு எறி கடை தொறும் - முரசவாதகியங்கள் அடிதது முழங்கப்பெறுகிற வாயில்களிலும், இரைதது மொயததனர் - (அசோகவனததையும் இராககதவீரர்களையும் அழித்திட்ட குரங்கைக கட்டி யிழுத்துகொணடு போகும் வீரனைத்தைப் பார்ததற்கு) ஆரவாரஞ்செயது கொண்டு கூடிநெருங்கி

னர்கள்; (எ - று.)—தரம் உறு நிலை-மேன்மைபொருந்திய நிலை. பி - ம்:—[1]சிரைத்து. (கச)

கடு.—மற்றும் பல அரக்கர்கள் கருதியது.

கயிலையி னொருதனிக் கணிச்சி வானவன்
மயிலியற் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியா
லெயிலுடைத் திருநகர் சிதைப்ப வெய்தின
னயி [1]லெயிற் றொருகுரங் கா[2]யென் பார்பலர்.

(இ - ள்.) கயிலையின் - கைலாஸகிரியில் வீற்றிருக்கிற, ஒரு தனி கணிசசி வானவன - ஒப்பற்றதொரு மழுவென்னுமாயுதத்தை யேந்திய மகாதேவனாகிய சிவபிரான், மயில இயல் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியால் - மயில் போலுஞ் சாயலுள்ள சீதாதேவியினது பதிவிரதாதருமத்தின் மகிமையினால் தூண்டப்பட்டு, அயில் எயிறு ஒரு குரங்கு ஆய் - கூரியபற்களையுடைய ஒரு குரங்கின் வடிவமாகி, எயிலுடை திரு நகர சிதைப்பஎயதினன் - மதில்களையுடைய அழகிய லங்காபுரியை அழிக்கவந்தான்போலும், என்பார் பலர - என்று எண்ணுபவரும் சொல்லுபவருமானோர்கள் பல இராக்கதர்கள்.

"தெய்வத்தொழா ளள்கொழுநற் றொழுதெழுவாள். பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" என்றபடி கற்புடையமகளிர்க்குத தெய்வமும் எவல் செய்யுமாதலால், சீதையினது கற்பின ஆற்றலாற் சிவபிரான் குரங்கு வடிவமாய் இக்கரை யழிக்க வந்தனனென்று கொண்டன ரென்க. சாதாரணமான குரங்குக்கு இவ்வகை வலிமையும் திறமையும் இயல்பல்ல வாதலால், இதனை இலக்ஷணம்தெய்வகுரங்கென்று சங்கித்தனர். கணிச்சி - சூலாயுதமுமாம் பி - ம்:—[1]யெயிற்று. [2]என்றார். (கடு)

கசு.—இலங்கையிலுள்ள தேவஸ்திரீகள் பலரும் அக்காட்சியைக் காண வந்து கூடுதல்.

அரம்பையர் விஞ்சைநாட் டளக வல்லியர்
நரம்பிணு மினியசொ னாக நாடியா
கருப்பியல் சித்திய ரியக்கர் கன்னியர்
வரம்பறு சும்மையர் தலைம யங்கினர்.

(இ - ள்.) அரமபையா - தேவஸ்திரீகளும், விஞ்சை நாடு அளக வல்லியர் - வித்தியாதர லோகதலிலுள்ள கூந்தலையுடைய கொடிபோன்றவராகளானவித்தியாதரஸ்திரீகளும், நரம்பினும் இனிய சொல் நாக நாடியா - யாழ் நரம்பினிசையைகாட்டிலும இனிமையான சொறகளையுடைய நாகலோகத்துக் கன்னிகைகளும், கருப்பு இயல் சித்தியர் - (தம்மைநுகர்வோர்க்கு மிகக இன்பரசத்தைக் கொடுத்தலிற) கருமபு போன்றவர்களான சித்தகன்னிகைகளும், இயக்கர்கன்னியா - யக்ஷகன்னிகைகளும,—வரம்பு அறு சும்மையா - அளவற்ற இசைசலுடையவராகளாய், தலைமயங்கினர் - எவ்விடங்களிலும வந்து கூடினார்கள்: (எ - று.)

இவர்கள்: இராவணனால் ஆகாயத்திருந்து பலாதகாரமாகக் கவர்ந்துகொணடு வரப்பட்டவர். நரம்பு - அதன் ஒலிக்கு ஆகுபெயர்.

நாடியர் - பெண்பன்மைகுறிக்குஞ்சொல். சித்தியர் - சித்தர் என்பதன் பெண்பால். (கசு)

கஎ.—மற்றும் பலர் கருதியது.

நீரிடைக் கண்டுயி னெடிய நேமியுந்
தாருடைத் தனிமல ருலகின் முதையு
மோருடற் கொண்டுதம் முருவ மாற்றினர்
பாரிடைப் புகுந்தனர் பகைத்தென் பார்பலர்.

(இ - ள்.) நீரிடை கண் துயில் நெடிய நேமியும் - கடலிலே பள்ளி கொண்டு யோகநித்திரைசெயபவனும் பெரிய சக்கராயுதத்தை யுடையவனு மான திருமாலும், தாருடை தனி மலர் உலகின் தாதையும் - தாமரைமலா மாலையைத் தரித்துள்ளவனும் ஒப்பற்ற (திருமாலின் நாபித) தாமரைமலரில் தோன்றியவனும் உலகங்களைப் படைத்தவனுமான பிரமனும், பகைத்து - (அரக்கர்களோடு) பகைமைகொண்டு (அவர்களையழிததற்பொருட்டு), தம் உருவம் மாற்றினர் ஓர் உடல் கொண்டு - தங்கள் வடிவதனை யொழித்தவா களாய் வேறொரேவடிவமாகி, பாரிடைபுகுந்தனர் - (இவ்வனம்) நிலவுலகத் திலே பிரவேசித்தாகள்போலும, என்பார் பலர்—; (எ - று.)

அக்குரங்கை, பிரமன் விஷ்ணுவென்னும் இருவருங கொண்ட ஒரு வடிவமென்று கருதினா. பிரமவிஷ்ணுக்கள் தாமானநிலையில் அரக்கர் களையழிக்குந் திறமிலரென்பது தோன்ற 'பகைத்துத் தம்முருவம் மாற் றினர் ஓருடற்கொண்டு பாரிடைப்புகுந்தனர்' என்றன ரென்க. 'நீர்' என்றது பிரளயப்பெருவெள்ளத்தை; பாற்கடலென்று கொண்டால், இலக் கணையாம. நெடியநேமியென்பது - அடையடுத்த ஆகுபெயர். (கஎ)

கஅ.—இராக்கதர்கொழிந்த பிறரனைவருங் கண்ணீர் பெருக்கதல்.

அரக்கரு மரக்கியர் குழாமு மல்லவர்
கரக்கிலர் நெடுமழைக் கண்ணி னீரது
விரைக்குழற் சீதைதன் மெலிவு நோக்கியோ
விரக்கமோ வரத்தின [1]தெண்மை யேகொலோ.

(இ - ள்.) அரக்கரும அரக்கியா குழாமும அல்லவர் - இராக்கதாகளும் ராக்ஷஸஸ்திரீகளுடைய கூட்டமும் மல்லாத அரமபையர் முதலியோரனைவரும், நெடு மழை கண்ணின் நீர் கரகிலர் - நீண்ட மழைதாரைபோன்ற கண் ணீர்ப்பெருக்கை உள்ளடக்க மாட்டாதவராளாகள்; அது - அங்ஙனம அடக்கமுடியாதபடி கணணீர பெருக்கியது,— விரை குழல் சீதைதன் மெலிவு நோககியோ - நறுமணமுள்ள கூந்தலையுடைய சீதாதேவியின் துன்பதனதைப் பாத்ததனால் நேர்ந்ததோ? இரக்கமோ - (அன்றி அநுமான் பாசபந்தப்பட்ட விஷயதிற் கொண்ட இரக்கத்தால் நேர்ந்ததோ? அறத தினது எண்மையே கொலோ - தருமத்தினது எளிமையைக் கருதியதனா லேயே நேர்ந்ததோ? (எ - று.)

எனவே, இம்மூன்றும் அரம்பைமுதலியோர் கணவரோ சொரிதற்குத் தனிதனி காரணமாகத்தக்கனவென்பது விளகும். "தாவருந் திருநகர்த் தையலார்முத, லேவரு மிடைவிழுந் திரங்கி யேங்கினர், காவலன்கான் மிசை விழுந்து காவண்மாத, தேவரு மழுதனர் களிக்குஞ்சித்தையார்"என்று கீழ்க்கூறியபடி பல அரக்கர்களின் மரணத்துக்காக மற்றையரக்கர்களும் அரக்கியர்களும் அழுதபோது அரம்பையா முதலிய தேவமாதர்கள் மனத்துக் களிப்புற்றனராயினும் இராவணபயத்தால் அக்களிப்பு வெளிதோன்றுத படி அதனை உள்ளடக்கிவிட்டு அவ்வரக்கர்கள்பக்கல் அன்புள்ளவர்களாகத் தம்மைக்காட்டி அவர்களைமகிழ்வித்துத் தாம்உய்யுமாறு அவர்களுடன் அழுது நின்றசமயத்தில், அரகக்கர்களைபழித்த குரங்கு கட்டுப்பட்டதென்ற செய்தி யைக கேட்டவுடன் அரக்கரகளும் அரகக்மாரும் களிப்புற்று முந்தியசோகத தைக் கைவிட்டு அழுகையொழிந்து கண்ணீர்ப்பெருக்கை அடகினராக, அரம்பையர் முதலியோர அவ்வளவு களிப்புறுமையாற் கண்ணீரையடக் காது பெருக்கியபடியே நின்றனரென்று விவரகாணலாம். பி - மீ:—[1]எளி மையோ. (கஅ)

கஙு.—அநுமானுடைய கருத்தை இந்நழுதல் ஆறுகவிகளிற் கூறுகிறார்.

.. ஆண்டொழி லதுமனு மவரொ டேகினன்
[1]மீண்டிலன் வேறிலன் விரும்ப லுற்றில
னீண்டிது வேதொடர்ந் திலங்கை வேந்தனைக்
காண்டலே நலனெனக் கருதி னெண்ணினன்.

(இ - ள்.) ஆண் தொழில் அநுமனும் - ஆணமைத்தொழிலாகிய பராக் கிரமத்தில் சிறந்த அநுமானும்,—'ஈண்டு இதுவே தொடர்ந்து - இப்போது செல்லுகிற இசசெல்லுகையே காரணமாக இவர்களுடனே சென்று, இலங கைவேந்தனை காண்டலே - இலங்கையரசனை இராவணனைக் கண்டுபேச வதே, நலன - நல்லது', என - என்று, கருதினின் எண்ணினன் - தன்மனத் தில் நினைததவனும், மீண்டிலன் - (நாகபாசபந்ததினின்று திமிறிக் கொ ண்டு) திரும்பிப்போய்விடாமலும், வேறு இலன் - (அவ்வரக்கர்கள் கருத் துககு) மாறுபடாமலும், விரும்பல் உற்றிலன் - வேரொன்றையும் மனத்தில் விரும்பாமலும், அவரொடு ஏகினன - அவ்வரகுகாகளுடனே சென்றன்.

இது - தொகுதிசுட்டல். அதேத ஐந்துகவிகளும் - வகுத்துகாட் டல். பி - மீ:—[1]மீண்டலுமேறலும. (கக)

உ0. எந்தைய தருளினு மிராமன் சேவடி
சிந்தைசெய நலத்தினுஞ் [1]சீதை வானவர்
[2]தந்துள வரத்தினுந் தறுகட் பாசமுஞ்
சிந்துவெ னயர்வுறு சிந்தை சீரிதால்.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர.

(இ - ள்.) எந்தையது அருளினும - என்தந்தையான வாயுதேவ னுடைய கருணையினாலும, இராமன் சே அடி சிந்தை செய நலதினும -

ஸ்ரீராமபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளே (யான் எப்பொழுதும் இடை விடாது) தியானஞ்செய்கின்ற நன்மையினாலும், சீதை வானவர் தங்குல வரத்தினும் - சீதாபிராட்டியும் தேவர்களும் கொடுத்துள்ள வரங்களினாலும், தறுகண பாசமும் சிந்துவன் - கொடிய இப்பிரமபாசத்தையும் அற்றுச சிதறிவிடச செய்யவல்லேன் யான்; (ஆயினும), அயர்வு உறு சிந்தை சீரிது- (அப்படியொன்றுஞ்செயயாமல் இப்பாசதத்துக்கு) இலக்குப்புற்றிருக்கிற கருத தே (இசசந்தர்ப்பதத்திற்குச) சிறப்புடையது; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

'அயர்வுசிந்தைசீரிது' என்றதன் காரணம், அடுத்த நான்குகவிகளில் விளங்கும். அநுமான் தான் பிறந்தவுடனே சூரியனைக கவரச்சென்றபோது தேவேந்திரனது வச்சிராயுதத்தினாற் கன்னத்தில் அறையப்பட்டுக கீழ் விழுந்து மூர்சையடைந்துவிட்ட தன்பதத்தைத் தன்தந்தையான வாயுதே வன் உணர்ந்து அனபுடன்வந்து தனனே எடுத்து மடியில்வைத்துக்கொணடு செய்த முயற்சியால் தீர்ந்தமைபற்றி, அதற்கதையினருளினால் இப்பாசபந தத்தையுஞ் சிதறுவேனென்றான். அப்பொழுது வாயுதேவன் கோபங்கொ ணடு சகலபிராணிகளின் மலமூத்திராசயங்களில் தம்பிதிருந்ததனால்அனைத் துயிரும் வயிறுவீங்கிச சுவாசமவிடமாட்டாமல் தபிக்கவே, வேள்வி முதலிய வைதிகமொன்றும் நடவாமல தேவதைகட்கு மகிமை குறையலானமை பற் றித தேவர்யாவரும் பிரமதேவனையடுதது உலகத்திற்குநேர்ந்த துன்பத்தை விண்ணபஞ்செய்ய, அன்றான்முகக்கடவுள் தேவர்களுடனே அநுமான் விழுந்திருந்த மலையினிடம.வந்து தந்தைமடியில்.மந்தசுவாசதோடு கிடந்த இக்குரங்குக்குட்டியைக் கையால தடவினமாதத்திரதில் இவன் வேதனை தீர்ந்து கண்திறந்துவிழிக்க, படைததற்கடவுள் அவ்வாயுவின் உகப்பிற்காக வும இனி ஆகவேண்டிய பெரியகாரியங்கட்காகவும அவ்வானரசிசுவுக்கு வரங் கொடுக்குமாறு தேவர்கட்குச சொல்ல, இந்திரன் சூரியன் வருணன் குபே ரன் சிவபிரான் முதலிய தலைமைதேவாபலரும் பலவரங்களைவழங்க, பிரம னும் வரமருளி அனுக்கிரகித்தருச சென்றன னென்ற வரலாறு இங்கு உண ரத்தக்கது. இவ்வளவு பெருமைக்கும் காரணம் வாயுதேவனுக்கு மைந்தனிட முள்ள பிரியமே யாதலால், அதற்தந்தையது அருள் முகியமாகப் பாராட்டி முதலி லெடுத்துக் கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ ராமபாதாம்புஜத்தில் நிரந்தரபக்தி செய்தவர் எவ்வகை யிடுக்கணை யுங் கடக்கவல்லவ ரென்பது, பிரசித்தம். சீதை தந்தருளியவரம்:—"பாழிய பணைதோள்வீர துணையிலேன் பரிவுதீர்த்த, வாழிய வள்ளலே யான் மறு விலாயனதே னென்னின், ஊழியோபகலாயோதும யாண்டெலா முலக மேழும், எழும வீவுற்றஞான்றும் இன்றெனவிருத்தியென்றாள்" எனக் கீழ் உருக்காட்டுபடலத்திற் காண்க. பி - மீ:—[1]தேவரீந்தன. [2]மூன்றுளவரத்தி னும...முற்றுறச.

உக. வலைபயிற் றரக்கனை யுற்று மந்திரத்
[1]களவுறு முதியரு மறிய வாணையால்
[2]விலைவினை விளம்பினன் மிதிலை [3]நாடியை
யிளகின னென்வயி னீத லேயுமால்.

(இ - ள்.) வலை எயிறு அரக்கனை உற்று - வலைந்த கோரதந்தத்தினையுடைய ராக்ஷஸராஜனை ராவணனைப் போய்ச்சேர்ந்து,—மந்திரத்து அளவுறு முதியரும அறிய - (அவனுடைய), ஆலோசனைசபையிலே சேர்ந்துள்ள பெரியோர்களான மந்திரிகளும அறியும்படி, ஆணையால் விலைவினை விளம்பினால் - (அவ்விராமபிரானுடைய) கட்டளையினால் நேரக்கூடியசெயலை (யான்) சொன்னதால், (அவ்விராவணன்), இளகினன் - மனவுறுதிகுலைந்தது நெகிழ்ந்தது, மிதிலைநாடியை என்வயின் ஈதல் ஏயும - சீதையை என்னிடம் கொடுத்தலுவிடகூடும: (எ - று.)—ஆல - ஈற்றசை.

ஆணையால் விலைவு - இனி இராமபிரான் செய்யக்கூடிய ராக்ஷசநாசம் ராவணவதம் முதலியன. விலை வினை - வாலிவதம் முதலாக நிகழ்ந்தசெயல்களை, விளம்பினால என்றும உரைகலாம்; விலை வினை - இனி நேர்வதை, ஆணையால் விளம்பினால் - உண்மையாக எடுத்துசசொன்னால் என்றும்:ஆணையால் விலைவினை விளம்பினால் - சுக்ரீவன் சொன்னதாக நடக்கப்போகிறதை நான்சொன்னால என்றும் உரைப்பாரும உளர். ஜநகருலதது மிதியென்னும் அரசனால ஆளப்பட்டமைபற்றி, 'மிதிலை' என்று பெயர். பி - ம்:—[1]அளவுறு. [2]விலைவன [3]நாட்டியை. (உக)

உஉ. அலலதூஉ மவனுடைத் துணைவ ராயினுர்க்
கெல்லையுந் தெரிவுறு மெண்ணுந் தேறலாம்
[1]வல்லவ னிலைமையு மனமுந் தேறலாஞ்
சொலலுக முகமெனுந் தூது சொல்லவே.

(இ - ள.) அலலதூஉம் - அதுவல்லாமலும், அவனுடை துணைவர்-ஆயினாகரு - அவ்விராவணனுகருத துணைசெயபவராயுள்ள மந்திரிகள் சேநாபதிகள் முதலானவர்களுடைய, எல்லையும் - அளவும, தெரிவுறும் - தெரிவதாகும்; எணணும தேறலாம - (அவர்களுடைய) எண்ணதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம்; வல்லவன் - வல்லவனான இராவணனுடைய, நிலைமையும் - நிலைமையையும, மனமும் - மனகருதையும், சொல் உக - (அவனதுவாயினின்று) சொற்கள் வெளிப்பட அவை கொண்டும, முகம எனும தூது சொல்ல - (அவனுடைய, முகமாகிய தூதர் சொலலவும், தேறலாம் - தெளிந்துகொள்ளலாம; (எ - று.)

முகததின் குறிபபிலே மனக்கருதது வெளியாதலால், 'முகமெனுந் தூதுசொல்ல மனமுந் தேறலாம' என்றார; இதனை, 'எணணுந்தேறலாம' என்றதனோடும கூட்டுக. தூதர் செய்தி கூறுதல்போல முகம் மனகருதைப் பிறற்கு உணாதகிவிடுதலால், 'முகமெனுந்தூதுசொல்ல' எனப்பட்டது; உருவகம். எண் - வலிமையுமாம். உக, சொல்ல என்ற

செயவெனைசசங்களில் உம்மை தொக்கது, வினைச செவ்வெண. பி - மீ — [1]வல்லவர். (உஉ)

உங. வாலிதன் னிறுதியு மரத்துக் குற்றதுங்
கூலவெஞ் சேனையின் குணிப்பி லாமையு
மேலவன் காதலன் வலியு [1]மெய்ம்மையா
னீனிறத் திராவண னெஞ்சி [2]னிற்குமால்.

(இ - ள்.) வாலிதன் இறுதியும் - வாலியின் மரணமும், மரத்துக்கு உற்றதும் - மராமரததுக்கு நோந்த அபாயமும், வெம் கூலம் சேனையின் குணிப்பு இலாமையும - கொடிய குரகுச்சேனையின் அளவில்லாமையும், மேலவன் காதலன் வலியும் - சூரியகுமாரனை சுகரீவனுடைய வலிமையும்,—(யான் நேரிற்சென்று சொல்லுமிடதது), நீல் நிறத்து இராவணன் நெஞ்சில் மெய்ம்மையால் நிற்கும் - நீலநிறதனையுடைய இராவணனது மனத்தில் உள்ள படி பதியும்; (எ - று.) ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

இவையனைத்தும் இராவணன்மனத்திற பதியுமானால் அவன் அஞ்சிப் பிராட்டியை விட்டிடக்கூடு மென்பது உட்கோள். கூலம்=லாகூலம்: வாலென்றபொருளுளன அது - சினையாகுபெயராய், நீண்டவாலுள்ள குரகுகைக் குறித்தது.

மரத்துக்கு உற்றது:—இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்ட சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்ற இராமலக்ஷ்மணரை அநுமான் மூலமாகச் சுக்கிரீவன் சினேகிதத பிறகு, தனதுபகைவனும் மகாபலசாலியுமான வாலியைக கொல்லும் வல்லமை இராமபிரானுக்கு உண்டோ இல்லையோ வென்று ஐயமுற்றுத் தன்சந்தேகம் தீருமாறு 'எதிரிலுள்ள ஏழுமராமரகுகளையும ஏக காலததில் தொளைபடும்படி எய்யவேண்டும்' என்று சொல்ல, உடனே இராமபிரான், ஓரம்பு தொடுத்து அந்த ஸப்தஸாலவிருக்ஷகளையும ஒருகுகுதாளை படித்தின னெனபதாம். பி - மீ.—[1]மேன்மையும். [2]தைக்கும. (உங)

உச. ஆதலா னரக்கனை யெய்தி யாற்றலு
நீதியு மனக்கொள நிறுவி [1]நின்றவும்
பாதியின் மேற்செல நூறிப் பைப்பையப்
போதலே கருமமென் றநுமன் போயினான்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால்,—அரகனை எய்தி - இராவணனைச சந்தித்து,—ஆற்றலும - (இராமபிரானது) வல்லமையையும, நீதியும்-நியாய நெறியையும், மனம் கொள நிறுவி - அவன்மனத்தில் பதியும்படி (சொல்லி) நிலைநிறுத்தி,—(அவன் பிராட்டியை விட்டிடுதற்கு இசையானபின்), நின்றவும் - (இதுவரை என்னால் அழிகசப்பட்டவைபோக) மிச்சமாயுளள ராகூஸ சேனைகளையும், பைப்பைய - கொஞ்சகொஞ்சமாக, பாதியின்மேல் செல நூறி - பாதிக்குமேலாக அழித்துவிட்டு, போதலே - (அப்பால் மீண்டு கிஷ்கிந்தைக்குச்) செல்லுதலே, கருமம - இப்பொழுது செய்யதகுக தொழில், என்று - என்று நீக்கமாக ஆலோசித்துக்கொணடே, அநுமன் போயினான.

அநுமான் (தன்வல்லமையைக காட்டாமல் அரக்கர்களுடனே அடங்கிச்) சென்றான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]நின்றது. (உச)

உடு.—இந்திரசித்து அநுமானை இராவணன் மாளிகைக்குக் கொண்டு செல்லுதல்.

கடவுளர்க் கரசனைக் கடந்த தோன்றலும்
புடைவரும் பெரும்படைப புணரி போர்த்தெழ
விடைப்பிணிப் புண்டது போலும் வீரனைக்
குடைகெழு மன்னனிற் கொண்டு போயினன்.

(இ - ள்.) கடவுளர்க்கு அரசனை கடந்த தோன்றலும் - தேவராசனை இந்திரனை வென்ற வீரனை இந்திரசித்தும்,—புடை வரும் பெரும படை புணரி போதது ஏழ - பக்கங்களில் வருகிற பெரிய சேனையாகிய கடல் சூழ்ந்துவர,—விடை பிணிப்புண்டது போலும் வீரனை - ரிஷபம் கட்டுப் பட்டதுபோலுள்ள வீரனை அநுமானை, குடை கெழு மன்னன் இல் கொ ணடு போயினன் - ஒற்றைவெண்கொற்றக குடையோடுகூடி விளங்குகிற ராக்ஷஸராஜனை ராவணனுடைய அரண்மனைகுக கொண்டு சென்றான்.

உஙு.—தூதர்கள் ஓடி இராவணனுக்குச் செய்திகூறுதல்.

தூதுவ ரோடினா தொழுது தொல்லைநாண்
மாதிரங் கடந்தவற குறுகி மன்னனின்
காதலன் [1]மரைமலர்க் கடவுள் வாளியா
லேதில்வா னரம்பிணிப் புண்ட தாமென்றார்.

(இ - ள்) தூதுவா - (இந்திரசித்தினை லேவப்பட்ட) தூதாகள்,—ஓடி னர் - ஓடிசசென று, தொல்லை நாள் மாதிரம் கடந்தவன் குறுகி - பூர்வகாலத் திலே திகுவிசயஞ் செயதவனை இராவணனைச சமீபித்து, தொழுது - (அவனை) வணஙகி, 'மன்ன அரசனே! நின் காதலன் - உனது புத்திரனை இந்திரசித்தினது, மரைமலர் கடவுள் வாளியால் - பிரமாஸ்திரத்தினால், ஏதில் வானரம் பிணிப்புண்டது - நம்மின்வேறான குரஙகு கட்டுப்பட்டது', என்றார்-என்று செயதி கூறினாகள்; (எ-று.)—ஓம -அசை; தேற்றமுமாம்.

மாதிரம் - இடவாகுபெயராய், தேவாகளைக் குறித்தது. மரை - மூதற் குறைவிகாரம். ஏதில்வானரம்-பகைமையுடைய வானரம் எனினுமாம்; ஏதில-அயல், பகைமை. பி - பீ:—[1]செருவினிற் கடவுளாமெனப்-பேதிபா வான ரம பிடிததிட்டா னென்றார். (உசு)

உஎ.—அந்த நற்செய்திகூறின தூதர்க்கு இராவணன் பரிசளித்தல்

கேட்டலுங் கிளர்சுடா கெட்ட வானென
வீட்டிருள் விழுங்கிய [1]மார்பின் யானையின்
[2]கோட்டெதிர் பொருதபே ராரங் கொண்டெதிர்
நீட்டின னுவகையி னிமிர்ந்த தெஞசினான்.

(இ - ள்.) கேட்டலும - (அச்சொல்லைக்) கேட்டவுடனே,—உவகையின் நிமிர்ந்த நெஞ்சினன் - சந்தோஷத்தினாற் பொங்கிய மனத்தையுடையவனான இராவணன்,—நிலா சுடர் கெட்ட வான் என-வெளிவருகின்ற சூரியன முதலியஒளிகள் ஒழியப்பெற்ற ஆகாயம்போல, ஈட்டு இருள விழுங்கிய மாபின் - செறிந்த இருளினால் விழுங்கபபட்ட [மிகக்கறுத்த], தனமாபில் (அணியப்பட்டுள்ளதும), யானையின் கோடு எதிர பொருத - திக்கஜங்களின் தந்தங்களினால் எதிர்த்தது மோதப்பட்டதுமான, போ ஆரம் - பெரிய முத்து மாலையை, கொணடு - கழற்றிகையிறகொணடு, எதிர நீட்டினன் - (அந்நற்செயதிசொன்ன தூதாகனு) எதிரே கைநீட்டி - வருமானமாகக கொடுத்தான்; (எ - று.)

இராவணன் திக்குவிசயஞ்செய்தகாலததில் ஐராவதம்முதலிய திக்கஜங்களை எதிர்த்தபொழுது அவை கோபங்கொண்டு இவன்மாபில் தமது கூரிய தந்தங்களால் தாகுகையில் மிக்கவலிமையையுடைய அத்தமாபு பெரிதும் ஊறுபடாதாக அதகஜங்கள் நுனிஒடிந்திட்டனவெனபது, இங்கு உணரத்தக்கது. 'விழுங்கிய' என்பதை வினையெசசமாகக்கொணடு, சூரியன் முதலிய சுடாகளிலலாத வானத்தைபபோலத தன்மார்பைச செறிந்த இருள் விழுங்க என்று உரைத்தலுமொன்று; வானதகிற் சூரியன்போல அவன்மாபில் விளஙகிகொண்டிருந்த இரதனஹாரம், அமமாபைவிட்டு நீஙகுதலால் அஙகுப் பிரகாசமமாற என்பது கருதது. பி-மீ —[1]மாபன். [2]கோட்டொடும்.

உஅ.—பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட இராவணன் அசோகங்கைக் கொல்லாது கொணரச்சொல்லுதல்.

எல்லையி லுவகையா லிவாந்த தோளினன்
புல்லுற மலர்நதகட் சூழுதப் பூவின
னெலலையி னேடிநீ ருரைத்தென் னேவலாற்
கொல்லலை தருகெனக் கூறு வீரென்றான்.

(இ - ள்.) எல்லை இல் உவகையால் இவர்ந்த தோளினன்-அளவிறந்த மகிழ்ச்சியாற் பூரித்த தோள்களையுடையவனும, புல்லுற மலாந்த கண் சூழுதம் பூவினன் - (சுற்றிடதததத) தழுவுமாறு நன்குமலர்ந்த கணகளாகிய செவ்வாம்பல் மலர்களை யுடையவனுமான இராவணன், (அத்தூதர்களை நோக்கி), 'நீர ஒல்லையின் ஓடி என் ஆணையால்உரைத்து - நீங்கள் விரைவில ஓடிசசென்று என்கட்டளையால் (இந்திரசித்தினிடஞ்) செய்திகூறுபவராய், கொல்லலை தருக என கூறுவீர - (அக்குரகனைக்) கொல்லாமலே கொணர் வாயாகவென்று சொல்லுகள்', என்றான் - என்று கட்டளையிட்டான்.

இவர்தல் - உயாதல், எழுசசி. உரைததுக் கூறுவீர என்று இயைத்து-உறுத்திச்சொல்லீர் எனினும் அமையும். (உஅ)

உசு.—அத்தூதர்கள் அச்செய்தியை இந்திரசித்துக்குக் கூறுதலும், இனிக் கவி சீதையின் செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்குதலும்.

அவ்வுரை தூதரு மாணை யால்வருந்
தெவ்வுரை நீக்கினு னறியச் செப்பினு
ரிவ்வுரை நிகழ்வுழி யிருந்த சீதையாம்
வெவ்வுரை நீங்கினு னிலேவி ளம்புவாம்.

(இ - ள்) அ உரை - அசசொல்லே, தூதரும் - அந்தத்தூதர்களும்ஆணை யால் - அவ்விராவணன் கட்டளைப்படியே, வரும் தெவ் உரை நீக்கினுன் அறிய செப்பினா - எதிர்ததுவருகிற பகைவனென்ற சொல்லேயும் இல்லா மற செயபவனுன இந்திரசிதது அறியுமபடி சொன்னுகள்; இ உரை நிகழ் வுழி - (அநுமான் கட்டுபபட்டு அரக்கா கையிற் சிகுண்டானென்ற) இந்த வாததை எஙகும பரவியபோது, இருந்த சீதை ஆம வெவ் உரை நீஙகினுன் நிலை-(அசோகவனததிற்) சிறையிருந்த சீதையாகிய கொடிய பழிசசொல்லை நீஙகியவளது நிலேமையை, விளமபுவாம் - இனிச் சொல்வோம்; (எ - று.)—அதனை, அடுதத எழுகவிகளிற் காண்க.

இது - கவிக்கூற்று. எதிர்ததுவந்த பகைவரைப் பற்றற அழித்து, அத னுலாகும அசசததாற் பகைவரென்று எவரும எதிர்த்துவராதபடி செய்யும் பலபராககிரமஙகளே யுடையவ னென்பது, 'வருந்தெவ்வுரை நீக்கினுன்' என்பதன் கருதது. தெவ்வுரை நீகினுன் என்பதற்கு - பகைவர்களுடைய புகழை யொழிததவனெனறும் பொருள கொள்ளலாம். 'வரும' என்பதை 'நீக்கினுன்' என்பதனேடு இயைத்து, அநுமானேப் பிணிதது வருகிற என்று பொருள் காணினுமாம. வெவ்வுரை நீஙகினுள் - எப்பொழுதும இன்சொற் களேயே பேசுபவளாய்க கடுஞ்சொற்களிலலாதவ ளென்மை உரைக்கலாம்: கோபததோடு இராவணனேச சபிதது அவனேகற்புநிலேயாமல் அழிக்கவல்ல ளாயினும பொறுமையினுல அஙஙனஞ் செய்யாதவள் என்பது கருதது.'இவ் வுரை நிகழ்வுழி' என்பதற்கு - இசசெயதி இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கும் போது எனறு உரைப்பாரு முளர. (உசு,

ஙo.—அநுமான் பிடிபட்ட செய்தியைத் திரிஜடை சீதைக்குக் கூறுதல்.

இறுததனன் கடிபொழி லெண்ணி லோர்பட
வொறுத்தன னென்றுகொண் டுவக்கின் ருளுயிர்
வெறுத்தனள் சோர்வுற வீரற் [1]குற்றதைக்
[2]கறுத்தலில சிந்தையாள் கவன்று [3]கூறினுள்.

(இ - ள.) 'கடி பொழில் இறுததனன் - (அரக்காகளுடைய) பாதுகாவ லுளள சோலேயை [அசோகவனததை] முறிதததழிததான்; எண் இலோ பட ஒறுததனன் - அளவிறநத அரககாகள அழியுமாறுகொன்றிட்டான,' என்று கொணடு - என்று அப்பொழுதைக்கப்பொழுது சொல்லக் கேட்டுணாந்து, உவக்கினருள் - மகிழ்கின்றவளான சீதாபிராட்டி, உயிர் வெறுததனள்சோர்

வுற - தன் உயிரையும வேண்டாதவளாய்த தளர்ச்சி யடையும்படி,—வீரற்கு உற்றதை - அநுமானுகது நோந்த துன்பததை, கறுத்தல் இல சிந்தையாள் - (சீதையினிடத்துக) கோபிததலில்லாத மனததை யுடையவளான திரிஜடை யென்பவள், கவன்று கூறினுள் - கவலைகொண்டு சொல்லினுள்; (எ - று)

வீரற்கு உற்றது - மகாவீரனுன அநுமான் இந்திரசித்தின் பிரமாஸ்திரததாற கட்டுப்பட்டு அரக்காகையிற்சிக்கி இராவணனிடம் இழுதது கொணடு போகப்பெறுதல். இனி, இசசெய்யுட்கு - அனுமானுடைய வீரச செயல்களைக் கேள்வியுறறு அவற்றை மனததிற் கொணடு மகிழ்கின்றவளும இயல்பிலே கோபமில்லாத மனத்தையுடையவளுமான சீதை அநுமானுக்கு நோந்த துயரததைக்குறிதது வெறுப்புக்கொணடவளாய் உயிர் சோருமாறு கவலையுற்றுத தன்னிலேதான் சிலசொல்லலானுளென்று உரைகொள்ளுதலும் ஒன்று. பி - மீ.—[1]உற்றதெரா. [2]கறுதலெழு [3]கூறுவாள். (கூ)

வேறு.

கூக.—சீதை வருந்திச் சில கூறத்தொடங்குதல்.

ஓவி யம்புகை யுண்டது [1]போலொளிர்
பூவின் மெல்லியன் மேனிபொ டியுறப்
பாவி வேடன்கைப் பார்ப்புறப் பேதுறுந்
தூவி யன்னமன் ஞளிவை சொல்லினுள்

(இ - ள்.) மேனி பொடி உற - (ஸ்ரீராமனைப்பிரிந்தகாள் முதல் பதது மாதகாலமாக ஸ்நானஞ்செய்தலும் அலங்காரஞ்செய்து கொள்ளுதலு மிலலாமையால்) உடம்பு புழுதிபடிந்திருக்க, (அதனுல்), ஓவியம் புகை உண்டதுபோல் ஒளிர - சிததிரபபிரதிமை புகைபடியப் பெற்றதுபோன்று (ஒளி மழுஙகி) விளஙகுகிற, பூவின் மெல்இயல் - மலர்போல் மென்மையான தன்மையுடையவளான சீதாபிராட்டி,—பாவி வேடன் கை பார்ப்பு உற பேதுறும் தூவி அன்னம அன்னுள் - (பிராணிஹிமஸபாகிய) பாவத் தொழிலைச் செயபவனுன ஒரு வேடனுடைய கையிலே கன்குஞ்சு அகபபட்டுக்கொள்ள அதனுல் வருத்தமடைகிற சிறகழகையுடைய அன்னப்பறவையைப் போன்றவளாய், இவைசொல்லினுள் - (அநுமானைக் குறிதது) இவ்வார்ததைகளைச சொல்லிப் புலமபலானுள்; (எ - று)—அவ்வாததைகளை, அடுதத நான்கு கவிகளிற் காணக.

பாதகசசெயலுடையனுன இந்திரசிததுக்குப் பாவிவேடனும், அவன்கையில் அகப்பட்டுக்கொணட அநுமானுக்கு வேடன்கையிற் சிக்கிய அன்னப்பாபபும, அனுமானைக்குறிதது மனஙகலஙகுகிற பிராட்டிக்கு அகுஞ்சைக்குறிதது மனமிரஙகுகிற அதன் தாயான அன்னப்பறவையும உவமை யெனக காண்க. தாயக்குப் பிளளையினிடத்து உள்ளவவ்வளவு அன்பு லோகமாதாவான ஜானகிபிராட்

டிக்கு அநுமானிடம் உள்ளதென விளைகும். "ஒலியம்புகையுண்டதே யொக் கின்றவுருவால்" என்றார் காட்சிப்படலத்தும். மேனிபொடியுற - உடம்பிலே புழுதிபடும்படி [தரையிலே விழுந்து புரண்டு] என்றது மொன்று. பார்ப்பு - இளமைப்பெயர். பி - மீ:—[1]போலவெர். (ஈக)

ஈஉ —இதுமுதல் நான்தகவிகள் - அநுமானைக்குறித்துச் சீதை தன்னிலேதான் புலம்பல்.

[1]உற்றுண் டாய விசும்பை யுருவினுய்
முற்றுண் டாய்கலி யாவையு முற்றுறக்
கற்றுண் டாயொரு கள்ள வரக்கனுற்
பற்றுண் டாயிது வோவுறப் பான்மைமே.

(இ - ன்.) உற்று உண்டாய - மிகப்பரந்துள்ளதான, விசும்பை - ஆகாயத்தை, உருவினுய் முற்றுண்டாய் - ஊடுருவிசசென்று அளாவி வளர்ந்து நிறைந்தவனும், கலையாவையும் முற்றுற கற்றுண்டாய் - சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் நிரம்பக் கற்று உணர்ந்து மனக்கொண்டவனுமான நீ, ஒரு கள்ளம் அரக்கனுல் பற்றுண்டாய் - வஞ்சனையையுடைய ஓர் இராக்கதனுற் பிடிபடலானாய்; அறம் பான்மை இதுவோ - தருமமுறை இதுதானே! (எ - று.)

மிகப்பெரிய உருவங்கொண்டு காட்டியவனும் கல்விமுற்றக்கற்றுத் தேர்ந்தவனும் கள்ளக்கபடமற்றவனுமான நீ கள்ளத் தன்மையையுடைய ஓர் அரக்கனுற் பற்றுண்டது அறமெறிக்குத தகுதி யன்று என்றபடி. 'நீ கடலைக் காலினுற் கடந்தது எவ்வனம்?' என்ற பிராட்டி வினவ, அநுமான் உடனே தன் பேருருக்காட்ட, அதுகண்டு வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அச்சமுமு கொண்ட அவள் அதனையடக்குமாறு கூற, அநுமான் அப்பேருருவத்தை யடக்கிக் கொண்டு மீளவும் சிறியவடிவமெடுத்தன ஞதலால், "உற்றுண்டாய விசும்பை யுருவினுய் முற்றுண்டாய்" என்றாள். ஆரியன் வரமருளியபடி அநுமான் அவனிடத்துச சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்று ஒப்புயர்வற்ற ஞானமுடையனெனபது பிரசித்தம் (ஈஉ)

ஈஈ. கடர்க டந்து புகுந்தனை கண்டக
ருடர்க டந்து நின்னூழி கடந்திலை
யடர்க டந்த திரள்புயத் தையநீ
யிடர்க டந்தனை வந்திடர் மேலுமே.

(இ - ள.) நீ—, கடா கடந்து புகுந்தனை - கடலைக்கடந்து இலங்குவந்தாய்; கண்டகா உடர் கடந்தும் - கொடியவர்களான அரக்கர்களுடைய உடம்பின் வலிமையை வென்று அழித்தும், நின் ஊழி கடந்திலை - உனது வாழ்நாள் ஒழியப்பெற்றிலை; (இவ்வாறு), அடர்கள் தந்த - வெற்றிகளையே பெற்றுவந்த, திரள் புயதத ஐய - திரண்ட தோள்களையுடைய ஐயனே! (மூடிவில்

நீ அரக்கர்கையிற் சிகியதனால் , வந்து இடா மேலும் இடாகள் தந்தனே - (கிஷ்கிந்தையினின்று இஙகு) வந்து (எனகுத) துன்பதகின்மேலும் துன் பஙகளே உணடாகினவ னனால்; (எ - று.)

கணடக ருடாகடந்தும் நின்னழிகடந்திலே - கொடிய பல அரககரை யழிததும உனது உயிர்வாழ்வுக்கு ஒரு குறையும் இல்லாதிருந்தாய் என்ற படி. 'அடர்கள்தந்த' என்பதறகு - எனகு வலிமைகளைக் கொடுத்த என்றும் உரையிடலாம். இராமபிரானைப்பிரிந்ததனாலான சோகத்தின்மேல் அவ்விராம னதன் பகைவரகையிறகட்டுணடதனாலான சோகமும் சோந்து மேன் மேல் வருத்துதலால், 'வந்து இடர்மேலும் இடர்கள்தந்தனே' என்றாள். உன் வரவு எனகு முதலில் துன்பஙகளையெல்லாம போகினியதாயினும் முடிவில் துன்பத்தின்மேல் துன்பமேயாயிறறு என்றபடி. அடர்கடஙகதிரள் புயம் - பகைவர்வலிமைக்கு அப்பாற்பட்ட திரணடதோள் என்றலும் ஒன்று. மூதல் மூன்றடிகளில் கடல், உடல், அடல்எனப போலியிலலாப் பாடமு முணடு ()

நூசு. ஆழி காட்டியென் னுருயிர் [1]காட்டினாய்க்
கூழி காட்டுவெ னென்றுரைத் தேனது
வாழி காட்டு[2]மென் றுண்டுன் வரைப்புயப்
[3]பாழி காட்டி யரும்பழி [4]காட்டினாய்.

(இ - ள்.) ஆழி காட்டி - (இராமபிரானது) மோதிரத்தை யான் காணு மாறு கொணடுவந்து எனக்குக கொடுத்து (அதனால்), என் ஆர் உயிர் காட்டி னாய்கு - எனது அருமையான உயிரை ஒழியாதபடி என் உடலிலேயே நிலை பெறச்செயதலனால உனகு, ஊழி காட்டுவென் என்று - (அவ்வுபகாரத துக்குஈடாகக) கறபாதகாலதததைக காணுமாறு நீணட ஆயுளைக் கொடுக்கக் கடவே னென்று, உரைததேன் - அஙஙனம வாழ்ததுக்கூறினேன்; அது வாழி காட்டும் என்று உணடு - அஙஙனம நான்வாழ்ததின சொல் (உனக்குச) சாவாதநிலையைத தருமென்பது உளளது [அது தவறுது எனறபடி]; (ஆனால்), உன் வரை புயம பாழி காட்டி அரும பழி காட்டினாய் - (நீ) உனது மலைபோனற தோளகளின வலிமையை அரகனாக்கெல்லாஙக காட்டத தொடஙகி முடிவிலே நீகுகற்கு அரிய பழிபபைப் பெறலானாய்; (எ - று.)

இதற்கு யான் என்செயவேன்! என்று இரஙகியவாறும. "யான் மற விலாமனத்தே னென்னின், ஊழியோர்பகலாயோதும யாணடெலா மூலக மேழு, மேழுமவீவுற்றனான்று மின்றென விருதகி" என்று வாழ்ததியபடி நீடிழி வாழ்வையாயினும், அரக்கர்கையிலகப்பட்டுகொணடதனால் அவ்வாழ்வு பழுதுபட்டதே என்று பரிதபித்துக் கூறினாள். இனி, கணையாழிகாட்டி எனகு நீ உயிருதவி செய்ததறகு ஈடாக யான் உனக்கு நெடுஙகாலம அழி யாத உயிர்வாழ்க்கை உணடாகுமாறு வாழததுகூறினேன்; அவ்வாதனை வாழ்வைத்தரு மென்பதை உட்கொணடு உனதோளவலியைக்காட்டத் தொடஙகிவிட்டுப் பெரும்பழிப்புற்றாய் என்று பொருள்கொளளினுமாம்; இவ்

வுரைக்கு, உண்டு-உட்கொண்டு என்றபடி: மூன்றினவுரைக்கு, உண்டு என் பது-குறிப்புமுற்று. அருமபழி - ராமனுதன் பகைவர்கையிற் பட்டா னென் பது. பி - மீ —[1]காட்டினாய். [2]ஒன்று. [3]பூழி. [4]பூட்டினாய். (கூ சு)

கூறு. கண்டு [1]போயினே னீணைறி காட்டிட
மண்டு போரி னரக்கனே மாய்த்தெனைக்
கொண்டு மன்னவன் போமெனுங் கொள்கையைத்
தண்டி னாயெனக் காருயிர் தந்தீ.

(இ - ள்.) [1]எனக்கு ஆர உயிர் தந்த நீ - (என்கணவனிடத்தினின்று என்னிடம் தூதுவந்து செய்திகூறித்தேற்றி) எனக்கு அருமையான உயிரை (உடம்பினின்றுஒழியாதபடி நிலைநிறுத்தி) உதவியவனான நீ, கண்டு போயினே - (இவ்விடங்களைக) கணடு சென்று, நீள் நெறி காட்டிட - நீண்ட வழியைக்காட்டிகொண்டு முன்வர, மன்னவன் - தலைவனான இராம பிரான், (இங்குவந்து), மண்டு போரின் அரக்கனே மாய்த்து - நெருங்கிச் செய்யுமபோரில் இராவணனைக் கொன்று, எனை கொண்டு போம் - என் னைச சிறைமீட்டுகொணடுசெல்வன், எனும் கொள்கையை-என்று (நான) எண்ணிகொண்டிருந்த கொள்கையை, தணடினாய் - (இப்போது நீ உன் வலிமைகாட்டத்தொடங்கிப் பகைவரகையிற் பிடிபட்டதனால்) போக்கி விட்டாய; (எ - று)

வளர்த்தவனே அழிதகாற்போல, எனக்கு ஆருயிர்தந்த நீயே இனி எனக்கு உன்மூலமாக கேடுமுணடாகுமென்று நான்கொண்டிருந்த முழு நம்பிக்கையை அறகெடுதது விட்டாய் என்றபடி. எனக்கு நீ ஆருயிர்தந்த உதவி பழுதுபட்ட தென்றாள். மன்னவன் போம - செய்யுமென்முற்று, ஆண்பாலுகரு வந்தது. பி -மீ:—[1]போயினீனெறி. (கூடு)

கூசு —இரங்கனம் பலகூறிப்புலம்பிச் சீதை மூர்ச்சித்தல்.

[1]ஏயப் பன்னின னின்னன தன்னுயிர்
தேயக் கன்று [2] பிடியுறத் தீங்குறு
தாயைப் போலத் தளர்ந்து [3]மயர்ந்தன
டீயைச் சுட்டதொர் கற்பெனுந் தீயினாள்.

(இ - ள்.) இன்னன - இததன்மையனவான வாத்தைகளை, ஏய பன் னினள் - தகுதியாகச சொன்னவளாய், தன் உயிர் தேய - தனது உயிர் வலிமைகுறைய, கன்று பிடியுற தீங்கு உறு தாயை போல தளர்ந்து - தன்கன்று பிறர்கையிலகப்பட்டுக்கொள்ள அதனால துன்பம் மிகுகிற தாய்ப் பசுவைப்போலத் தளர்ச்சியுற்று, மயர்ந்தனள - மயக்கமடைந்தாள்; (யாவ ளெனில்),—தீயை சுட்டது ஓர் கற்பு எனும தீயினள் - நெருப்பையுஞ் சுட வல்லதான பதிவிரதாதருமமென்னும ஒரு பெரு நெருப்பை யுடையவளா கிய சீதை; (எ - று.)

கன்று - இளமைப்பெயர். இராவணவதத்தின்பின்னர் இராமபிரான் சீதாதேவியின் கற்புநிலைமையைக்குறிதது ச் சஙகித்ததாகக காட்டும்போது பிராட்டி இலக்குமணனைத தீமூட்டசசொல்லி 'யான் நிரிசாணத்தாலும்

தூய்மையுடையவளல்லேனுயின் என்னைத் தீசுடுக' என்று ஆணைகூறி அக்கினிப்பிரவேசஞ் செய்ய, அதனீ அவள் கற்பின்தீயால் தீந்து அவளைத் தன்மீதுகொண்டு வெளிப்பட்டு "அருகியான் என்னை இவ்வன்னைகற் பெனும், பொருகுவெந்தீசுடப் பொறுக்கிலாமையால், இருகணைந்தேன்" என்றுதொடங்கி அவளது கற்புநிலைமையின் சிறப்பை வெளிப்படுமாறு காண்க; மேல்மீட்சிப்படலத்தில், "பாலின்பளுசெனத் தீந்ததவ்வெரி அவள் கற்பின்தீயினுல்" என்பதும் நோக்கத்தக்கது. 'சுட்டது' என்றது - காலக் கருதாது - தன்மை கருதியது. பிற்காலத்து நூலியற்றிய கவி யுத்தகாண் டத்துவரலாறறை அறுவகுத்தது 'தீப்சுட்டது' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினு ரெனினுமாம். பி ம்.—[1]ஏயபன்னினன். [2]பிடியுண்டு. [3]மயங்கினுன். ()

கூஎ.—இதுநிற்க இந்திரசித்து அநுமானைப் பிணித்தபடியே இராவண னரண்மனையுட் சென்று சேர்தல்

பெருந்த கைப்பெரி யோனைப்பி ணித்தபோர்
முருந்தன் மற்றை யுலகொரு மூன்றையு
மருந்த வப்பய னுலர சாள்கின்று
னிருந்த வபபெருங் கோயில்சென் றெய்தினுன்.

(இ - ள்.) பெருந் தகை - பெருமைகுணதையுடைய, பெரியோனை- உருவத்தினுலும் பெரியவனுன அநுமானை, பிணித்த - கட்டிய, போர் முருந்தன் - யுதத்திற் புகழ்பெற்றவனுன இந்திரசித்து,—உலகு ஒரு மூன்றையும் அருந் தவம பயனுல் அரசு ஆள்கின்றுன் இருந்த அ பெருங கோயில் சென்று எய்தினுன் - மூன்றுலகங்களையும தான்செய்த அருமை யான தவத்தின்பயனுல் அரசாள்கின்றவனுன இராவணன் வீற்றிருகின்ற அந்தப்பெரிய அரண்மனையை [சபாமண்டபததை] ப போயசசோந்தான்; (எ - து.)—மற்றை - அசை; பின்பு எனினுமாம. 'அருந்தவப்பயனு லரசாள் கின்றுன்' என்றது - தனது தயனுடைமைபால் அரசாள்கின்றவ னல்ல னென்ற குறிப்பு. (கூஎ)

வே று.

கஅ.—இதுமுதற் பதினேழுகவிகள் - இராவணன் அப்போழது அங்த அரசு வீற்றிருக்கிற நிலைமையின் சிறப்பைக் கூறும்.

தலங்கண் மூன்றிற்கும் பிறிதொரு மதிதழைத் தென்ன
வலங்கல் [1]வெண்குடைத் தண்ணிழ லதிரொளி பரப்ப
வலங்கொ டோளினுன் மண்ணின்று வானுற வெடுத்த
பொலங்கொண் மாமணி வெள்ளியங் குன்றெனப் பொலிய.

இதுமுதற் பதினெட்டுக கவிகள் - குளகம்.

(இ - ள்.) அலகுகல் - முத்துசரங்கள சுற்றிலும தொங்கிடசையப் பெற்றதான, வெள்குடை - ஒற்றைவெண்கொற்றக குடையானது, தலகள மூன்றிற்கும் பிறிது ஒரு மதி தழைத்து என்ன - (இந்த நில வுலகத்திற்கு மாததிரம் ஒளிசெய்கிற இசசதிரனன்றி) மூன்று உலகங

களுகும் (விளக்கந்தருமாறு) வேறொரு சந்திரமண்டலம் தோன்றி வளர்ந்து விளங்கினுற்போல, தண் நிழல் அவிர் ஒளி பரப்ப - குளிர்ச்சியான நிழலையும் விளங்குகிற ஒளியையும் பரவசசெய்யவும் —(அக்குடை தான்), வலம் கொள் தோளினுல் மண் நின்று வான் உற எடுத்த பொலம் கொள் மா மணி வெள்ளி அம் குன்று என பொலிய - வலிமை கொண்ட (இருபது) கைகளைக்கொண்டு (அவ்விராவணன்) நிலவுலகத்திலிருந்து ஆகாயத்தை அளாவுமாறு மேலே தூக்கிய அழகுகொண்ட பெரிய சிறந்த வெள்ளிமலையாகிய கைலாசம்போல விளங்கவும்,—(எ - று.)—இசசெய்யுளிலுள்ள 'பரப்ப', 'பொலிய' என்ற செயவெனெசசங்களும், அடுத்த பதினுறுகவிகளில் வரும் வினையெசசங்களும், அடுகில் மேல் நிறு - ஆக கவியில் வரும் 'இருந்த' என்னும் பெயரெச சத்தைக் கொள்ளும்.

இராவணன் திரிலோகாதிபதியாதலால், அவனது மூவுலகதாட்சிக கும் அறிகுறியாய்ச் சிறந்தோகுகிற பெரியகுடைக்கு, மூவுலகத்துக்கும் விளககந்தருமாறு வேறொரு சந்திரன் தோன்றிக கலங்கிறந்து எப்பொழு தும் பூரணமாய விளகங்கினுற்போலவென இல் பொருளுவமை கூறவேண டிற்று. இராவணன் கைலாசகிரியைய பெயர்கெடுத்த வரலாறுகூறு மிடத்து, அவன் அம்மலையைத் தலைக்கு மேலே தூக்கியதாகக் கூறுதலு முள தாதலின், அகனுணம் உயர எடுகெப்பட்ட வெள்ளிமலையோடு அவ்வெண் கொற்றகுடை உவமிக்கப் பட்டது; அலகுகல் - தொகுகியசைவது; மாலைக்கு வழகுகிற இது, குடையின்சுற்றிலுந் தொகுகிற ஸரகுகளை இகுகுக் குறித் தது; "பொறகுடைகுசை, சூழ்தர நிரைத்துத்தூகிய முத்தின் சுடர்மணித தொடையல்" என்னுமிடத்து 'தொடையல்' என்பது போல. (இச்சரகுகள், உலகவழக்கில் 'ஜாலர்' எனபபடும்) பி - ம்:—[1]வெணகுடை கண்குடை யவி ரொளிப்பரப்ப' என்றும பாட முணடு. (கூஅ)

கூகூ. புள்ளுயர்த்தவன் றிகிரியும் புரந்தர னயிலுந்
தள்ளின் முக்கணுன் கணிச்சியுந் தாக்கிய தழும்புங்
கள்ளுயிர்க்குமென் குழலியர் முகிழ்விரற் கதிர்வாள்
வள்ளுகிர்ப்பெருங் குறிகளுமபுயங்களின் வயங்க.

(இ - ள்.) புள் உயர்த்தவன் திகிரியும் - சிறந்த பறவையான கருடனது வடிவமெழுதிய கொடியை உயரநாட்டியவனுன திருமாலினது சக்காயுத மும், புரந்தரன் அயிலும-இந்திரனது வசிராயுதமும், தன் இல் முகணுன் கணிசசியும - (பகையழித்தலில்) தவறுத திரிநேத்திரனுன சிவபிரானுடைய சூலாயுதமும், தாகிய - தம்மீதுபட்டதனுலான, தழும்பும் - வடுக்களும், கள் உயிர்க்கும் மெல் குழலியர் - (சூடிய மலாகளின்) தேனைச சொரிகிற மென் மையான கூந்தலையுடைய மகளிருடைய, முகிழ் விரல் - செந்தாமரையரும்பு போன்ற விரல்களிலுள்ள், கதிர் வாள் வள் உகிர் - ஒளியையுடைய வளர

யுதம்போற் கூரிய நகஙகள் படுவதனுலான, பெருங குறிகளும் - பெரிய வடுக்களும், புயங்களின் வயங்க - தனது தோள்களில் விளஙகவும்,—(எ - று)

சிறப்புப்பற்றி 'புள்' என்ற பறவையின்பெயர் - பக்ஷிராஜனை கருடனையும், 'மூகிழ்' என்ற அரும்பின்பெயர் - செந்தாமரையரும்பையும் குறித்தன. புள் - பறவையின் வடிவ மெழுதப்பட்ட துவசதனுக்குத் தானியாகுபெயர். 'கள்ளுயிர்க்கு மென்குழலியா' என்றது, மந்தோதரி தாரியமாலினி முதலாக இராவணனுகு உரிய பலமகளிரை இராகதமாதாகளுடைய கைவிரல்களின் கூரியநகங்கள், அவர்கள் ஆலிஙகனம் முதலிய சிருஙகாரசேஷ்டைகள் செய்யும்போது இராவணன் தோள்களிற் பதிந்தன என்க. உகிர்க்குறி, நகக்ஷதம் எனப்படும் மிக்காதலையுடைய மகளிரது விலாசவகையால் நேர்ந்த நகக்குறிகள்போலவே பகைவர்கள் எறிந்த ஆயுதஙகளும் இவன்தோள்களில் வடுமாத்திரத்தைச செய்தனவே யன்றி ஒன்றும் ஊறுபடுதாவாயினவென இராவணன்தோளகளின் பெருவலிமை விளஙகும் (நூக)

சo. துன்று செம்மயிர்ச் சுடர்நெடுங் கறைகள் சுற்றி
நின்று திக்குற [1]நிரல்படக் கதிர்க்குழா நிமிர
வொன்று சீற்றத்தி னுயிர்ப்பெனும் பெரும்புகை யுயிர்ப்பத்
தென்றி சைக்குமோர் வடவன றிருத்திய தென்ன.

(இ - ள்) துன்று - (பதுதுதலைகளிலும்) அடர்ந்துள்ள, செமமயிர் - செந்நிறமான மயிர்களின், சுடர் நெடுங கற்றைகள - பிரகாசமுள்ள நீண்ட தொகுதிகள், சுற்றி நின்று - சுறறிலும பரந்து நினறு, திகது உற - எல்லாத் திசைகளிலும் அளாவ, நிரல் பட கதிர் குழாம் நிமிர - (அவறறினின்று) வரிசைவரிசையாக சிவந்த) ஒளிபபிழமபுகள (அவனது கரியமேனியின்மேல்) உயாந்தெழுந்து விளஙகுதலாலும், ஒன்று சீற்றதின் உயிர்ப்பு எனும் பெரும் புகை உயிர்ப்ப - பொருந்திய கோபத்தோடு விடப்படுகிற பெருமூச்சாகிய பெரியபுகை வெளிப்படுதலாலும, தென் திசைகளும் ஓர் வட அனல் திருத்தியது என்ன - தெறகுதிகிலும் (கடலினிடையே) ஒரு படபாமுகாக்கினி அமைக்கப் பட்டதென்று சொல்லும்படியும,—(எ - று.)

கரியபெரியவடிவமுடைய இராவணனது பத்துதலைகளின்மீது நெடுந்தூரம் உயர்ந்துவிளஙகுகிற செமபட்டமயிரகள சிவந்த அக்கினிசுவாலைகள் போலவும், இராவணன் பத்துமுகஙகளிலு முள்ள மூகின் துவாகளின்வழியாகச் கோபதோடுவிடுகிற பெருமூசினின்று எழுகிற பெருமபுகை நெருப்பின் புகைபோலவும விளஙகுதலால், தென்கடலிடையிலுளள இலஙகாபுரியில் தோன்றுகிற அக்காட்சி, தென்கடலிலே ஒரு படபாமுகாகக்கினி அமைக்கப்பட்டதுபோலப பிரகாசிகது மென்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. கடலிலே ஒருபெணகுதிரையின் முகததினின்று ஒரு பெருந்தீ எழுந்து எப்பொழுதும் பற்றியெரிந்து கொணடிருக்கிறதென்றும், அது மழைப்பெருக்கு முதலிய வற்றுற் கடல்பொங்காதபடி அதிகப்படுமை நீரை உறிஞ்சி வற்றச்செய்து வரு

கிற தென்றல கூறுதல் நூற்கொள்கை; அத்தப்படபாழுகாக்கினி வடகடவி லேயுள்ளதென்று குறிக்கப்பட்டு, 'வடவனல்' என்ற வழகுசப்பதிதலால், இகழு 'தென்திசைசக்கும்' என்ற உம்மை இறந்தது தழுவிய எசசப்பொரு ளது. பி - மீ:—[1]நிறைதர, நிறைத்தன. (சா)

சக. மரக தக்கொழுங் கதிரொடு மாணிக்க நெடுவா
ணரக தேயத்து ணடுக்குறு விருளையு நக்கச்
சிரம மனத்தையுந் திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் செலுத்தி
யுரகர் கோனினி தரசுவீற் றிருந்தன னெப்ப.

(இ - ள்.) மரகதம் கொழுங கதிரொடு மாணிக்கம் நெடு வாள் - (பத் துததலைகளிலும் அணியப்பட்டுள்ள பததுக்கிரீடகளிலும் பதிகசப்பட்டிருக் கிற) மரகதரதினததின் செழுமையான ஒளியுடனே (அவற்றிற்பதிகசப பட்டுள்ள) மாணிக்கஙகளின் நீண்டஒளியும், நரக தேயததுள் நடுக்குறு இருளையும் நகக - நரகலோகததிலுளளே (எசசுடர்களும்) அஞ்சாது நிறைந் திருகிற இருளையும் தாவிவிழுஙக. (அதனால்தான்), உரகர் கோன சிரம் அனைதததையும் திசை தொறும திசை தொறும செலுத்தி இனிது அரசு வீற்றிருந்தனன் ஒப்ப - சர்ப்பராசனான ஆதிசேஷன் தனது தலைகளெல் லாம் எல்லாததிசைகளிலுஞ் செல்லுமாறு பரப்பிக்கொணடு இனிமையாக அரசுவீற்றிருக்கின்றனன் போன்று விளஙகவும்,—(க - று.)

கொடிய அரக்கர்தலைவனான இராவணனுடைய உயர்ந்த பத்துத்தலை களின் கிரீடஙகளிலிருந்து எழுகிற மரகதரதினதது ஒளியோடு கூடிய மாணிக்கததின் காந்தி, கொடியபாமபுகளின் தலைவனான ஆதிசேஷனுடைய பலதலைகளின் பசியபடஙகளிலுள்ள மாணிக்கதது ஒளிபோன்று விளஙகு தலால், இராவணன் ஆதிசேஷன்போல்வனென்க. ராக்ஷசராசனது ஒவ் வொருதலைகழும நாகராசனது நூறுநூறுதலை ஏடாம்; இராவணன் பத்துத் தலைகளையும ஆதிசேஷன் ஆயிரத்தலைகளையு முடையனாதலின். மரகதம் - பச்சையிரததின்ம. மாணிகஙம - செஙநிறமுடையது நெடு வாள் - நெடுந் தூரஞ்சென்றுவிளஙகும் ஒளி. ''இருள்சோஙத இன்னுலகம்,'' ''ஆனிரு ளுய்த்துவிடும்'' எனறபடி தாமிஸ்ரம அந்தாமிஸ்ரம என்ற சில நரகவகை கள திணிந்த இருளையுடைமையாலும், நரகம கீழுலகதது உள்ளதாதலாலும, 'நரகதேயத்துள் நடுகுறு இருள்' எனப்பட்டது; 'அதனையும் நக்க' என, கிரீடகாந்தி மிகுதியை விளகியவாறு. அரசுவீறறிருததல் - சிறப்பாக அர சாட்சிசெலுததிக்கொண்டு சபையிற் கொலுவீறறிருததல். (சக)

சஉ. குவித்த பன்மணிக் குப்பைகள் [1]கலியொடுங் கொழிப்பச்
சவிச்சு டர்க்கல ணணிந்த[2]பொற் றேரொடு தயஙகப்
புவித்த டபபடர் மேருவைப் பொன்முடி யென்னக்
கவித்து [3]மாலிரு ஙருங்கட லிருந்தது கடப்ப.

(இ - ள்.) குவித்த - தேர்ந்தெடுத்து ஒருங்குசேர்த்துப் பதிக்கப்பட்ட, பல் மணி கூம்பைகள் - பலவகை ரத்தினங்களின் கூட்டங்கள், கலையொடும் கொழிப்ப - அரைப்பட்டிகையினின்று ஒளி வீசி விளங்கவும்,—சுவி சுடர் கலன் அணிந்த பொன் தோளொடு தயங்க - சூரியகாந்திபோன்ற ஒளியை யுடைய ஆபரணங்கள் தமமை அணிந்துள்ள அழகிய தோள்களோடு அமைந்து விளங்கவும்,—மால் இருங் கருங்கடல் - மிகப்பெரிய கருநிறமான கடலானது, புவி தடம படா மேருவை - பூமியினிடத்தில் பெருந்தூரம் பரவி யுள்ள மேருமலையை, பொன்முடி என்ன கவித்து - சுவர்ண கிரீடமாகச் சூட்டிக்கொண்டு, இருந்தது - வீற்றிருப்பதை, கடுப்ப - ஒப்பவும்,—(எ - று.)

கருநிறமுள்ள பெருவடிவுடைய இராவணன் சுவர்ணகிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அரசுவீறறிருத்தல், கரிய பெரிய கடல் பொன்மயமான மேருமலையை முடிமீதுகொண்டு வீற்றிருந்தாற்போலு மென வருணிததார்; தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. கலையொடுகொழிப்ப என்பதற்கு - காந்தி யோடு தொகுகபபட்டு விளங்க எனினும் அமையும; உததரீயதெதாடும் ஒளி வீசவென்று உரைப்பாரு முளர். 'புவித்தடமபடா' என்பது - பூமியிலே விசாலமாகப்பரவிய வென்றும பொருள்படும். 'தோளொடுதயங்க' என்ற விடத்து. 'ஒடு' என்பதை இசைநிறையெனக கொண்டு விலக்கி, தோள்கள விளங்கவென்றலுமொன்று. பி-ம்.—[1]தலைதொறும். [2]போலாணனம். [3]மாலிரு கடலிருந்தன்னது. (சுஉ)

சுரூ. சிந்து ராகத்தின் செறிதுகிற் கச்சொடு செறியப்
பந்தி வெண்முதகி ணணிகலன் முழுநிலாப் பரப்ப
விந்து வெண்குடை நீழலிற் ரூகை யினம்பூண்
டந்தி வானுடித் தல்லுவீற் றிருந்ததா மென்ன.

(இ - ள்.) சிந்துபாகத்தின் செறி துகில் - சிந்தூரம் போன்ற செங்நிறத் தோடுபொருந்திய அரையிலுடுத்த ஆடையானது, கச்சொடு செறிய அரைக் கசசுடனே கூடி விளங்க, பந்தி வெள் முதத்தின் அணிகலன் முழு நிலா முரப்ப - வரிசைவரிசையாக வெண்ணிறமான முத்துகளாலக்கொண்டு அமைக் கப்பட்ட ஆபரணஙகள பூரணசநதிரகாநதிபோன்ற ஒளியைப் பரவசசெய்ய, (அதனால்), அல்லு - இருளானது, அந்தி வான் உடுத்து - செவ்வானத்தை இடையிலே ஆடையாகத தரிததுகொண்டு, தாரகை இனம் பூண்டு - நகூத் திரஙகளின் கூட்டததை ஆபரணமாகததரித்து, இந்து வெள் குடை நீழலில் - சநதிரனுடைய வெணகொறறகுடையின் நிழலிலே, வீற்றிருந்தது - கொலு வீற்றிருந்த காட்சியை, ஆம - போலும், என்ன - என்று (தன்னைக்கண்டவர்) சொல்லுமபடியும,—(எ - று)

இருள் அரசுவீறறிருததல் - கருநிறமுள்ள இராவணன் கொலு விருந்தறகும், செவ்வானம - செந்நிறமுள்ள அவனது ஆடைக்கும்,

வெண்ணிறமான சுக்கிரகூட்டம் - அவனது முததாபரணங்களுக்கும், சந்திரமண்டலம் - வெண்கொற்றகுடைக்கும் உவமை யெனக் காண்க. (சுசு)

சுச. வண்மைக் குந்திரு மறைகட்கும் வானினும் பெரிய
திண்மைக் குந்தனி யுறையுளா மூழுமுகக் திசையிற்
கண்வைக் குந்தொறுங் களிற்றெரு மாதிரங் காக்கு
மெண்மர்க் கும்மற்றை யிருவர்க்கும் பெரும்பய மியற்ற.

(இ - ள்.) வண்மைக்கும் - அழகுக்கும், திரு மறைகட்கும் - சிறந்த வேதவகட்கும், வானினும் பெரிய திண்மைக்கும்-ஆகாயத்தினும் பெரியதான பலத்துகளும், தனி உறையுள ஆம்-ஒப்பற்ற இருப்பிடமாகிய, மூழு முகம் - (தனது) பெரியமுகங்கள் பத்தும், திசையில் கண வகளும தொறும் - பத்துதிக்குக்களிலும் கண்பார்வையைச செலுததும்போதெல்லாம், களிற்றெரு மாதிரம் காக்கும் எண்மாகளும் மறறை இருவர்க்கும் பெரும் பயம் இயற்ற - (ஐராவதம்முதலிய) திக்கஜங்களோடுகூடிய திக்குக்களெட்டையும பாதுகாக கிற அஷ்டதிக பாலகர்களுக்கும மேலுஉ கீழு மிருந்து பரிபாலிகிற (திரு வன் ஆதிசேஷன் என்னும்) இருவர்க்கும் மிக்க அசசத்தைச் செய்யவும்,—.

''வீணையினிசைபட வேதம்பாடுவான்'' என்றபடி இராவணன் வேத மோதியவ ஞதலால், அவனது முகம் 'திருமறைகட்குத் தனியுறையுளாம் முகம்' எனப்பட்டது. 'வானினும் பெரிய திணமை' என்றல், ஒருவகைக் கவிமரபு. உறையுள - உறை உள் எனப்பிரித்து, வசிக்குமிடம் என்க. காக்கும எண்மர் - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என இவர்; இவர்களோக கிழகது முதலாக முறையே கொள்க. மூன்று உலகங்களுக்கும் மேலிடத்தி லிருந்து ஆட்சிசெலுத்துதலால் திருவ ஹும, பாதாளலோகத்துக்கு கீழிருந்து ஆட்சிசெய்தலால் ஆதிசேஷனும் முறையே மேலிடதுக்கும் கீழிடதுக்கும் பாலக னெனப்பட்டனர். மற்றை யிருவர் - பத்துதிசைகளிற் கீழ்க்கூறிய எட்டு மொழிந்த மேலிடத்தையும் கீழிடத்தையும பரிபாலிப்பவ ரென்றபடி. (சுசு)

சுரு. ஏக நாயகன் றேவியை யெதிர்ந்ததற் பின்னை
நாகர் வாழ்விட முதலென நான்முகன் வைகு
மாக [1]மால்விசும் பீறென நடுவண வரைப்பிற்
றேகை மாதர்கண் மைந்தரிற் றோன்றினர் சுற்ற.

(இ - ள்.) ஏக நாயகன் தேவியை எதிர்ந்ததன் பின்னை - (எல்லாவுயிர்கட்கும்) தனிததலைவனுன இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியைச சந்திதது நோக்கின பின்பு, நாகா வாழ்வு இடம் முதல் என நான்முகன் வைகும் மா கம் மால் விசுமபு ஈறு என நடுவண வரைப்பில் தோகை மாதர்கள் மைந்தரின் தோன்றினா - சர்ப்ப சாதியா வாழுமிடமான பாதாள

லோகம் முதலாகப் பிரமதேவன் வாழ்கிற பெரிய வானத்தின்மீதுள்ள சிறந்த சத்தியலோகம் ஈறாக நடுவிலுள்ள உலகங்களனைத்திலும் உள்ளவாகளான மயில்போலுஞ் சாயலுள்ள அழகிய மகளிராகள் (இராவணன் கணபார்வைககு) ஆடவர்போலத'தோன்றியவராய் [அவனுக்குச சிறிதுங் காதல்விளைக்க மாட்டாதவர்களாய்], சுற்ற - சூழ்ந்துநிற்கவும்,—(எ - று.)

பதினென்கு உலகங்களிலும் வசிப்பவரான பலமகளிரை முன்பு இராவணன் கணடு காதலிதது வலியக் கவாந்துவந்தன ஞயினும், அவன் சீதை பகல் பெருங்காதல்கொணடதுமுதல் அவனுககு அம்மகளிரெவரிடததும் இஞ்சித்தும் வேட்கைவிளைந்ததில்லை யென்பா, ஆடவாபக்கல ஆடவர்ககுக காமகுறிப்புஉணடாகாத இயல்பை உவமைகூறினர். பற்பலவுகத்துமகளிரும், மூனபெல்லாம தாமஅவனெதிரிற காணப்பட்டால் அவன் தம்மை வலியகதபழித்துவிடுவாணென்னும் உசசத்தால் அவன்முன்னே வருகதகுக கூசுவராயினும், அவன் சீதையைக கணடு காதல்கொணடதுமுதல் பிறமகளிரைச் சிறிதும பொருள்செய்யாமையால் அம்மாதர்கள் ஆடவர்போலவே [அவன் காதற்குஇடமாகாதவராய்த] தூணிவுடன் வெளிப்பட்டு அவனைச சூழ்ந்துநிற்ப ரென்றுங கொளக. ஏகாயகன, தேவீ - வடசொற்கள். விசுமபு-எல்லாவுலகங்கட்கும்மேலுள்ளதான சத்தியலோகத்துககு இடவாகு பெயர். பி - மீ:—[1]மாதிலமுதலிய. (சுடு)

சுசு. வான ரங்களும் வானவ ரிருவரு மனிதர்
ரான புன்றொழி லோரென விகழ்கின்ற வவரு
மேனை நின்றவ ரிருடியர் சிலரொழிந் தியாருந்
தூக வின்றமே லரக்கர்தங் குழுவொடு சுற்ற.

(இ - ள்) வானரங்களும் - குரஙகுகளும், வானவர் இருவரும் - தேவமைத்தேவர்களான ஹரிஹரர்களும், புல தொழிலோர் என இகழ்கின்ற மனிதர் ஆன அவரும் - எளிய செயல்களையுடையவாகளென்று (இராவணனல்) இகழப்படுகின்றவாகளான மனிதாகளும, ஏனை நின்றவா இருடியர் சிலர் - மற்றும விலகிநின்றவாகளான சில முனிவாகளும், ஒழிந்து - (ஆகிய இவர்கள்) நீஙகலாக, யாரும்-மற்றையெல்லோரும், தூகவின்ற வேல் அரககர் தம் குழுவொடு சுற்ற - (முன்கொல்லப்பட்டவர்களது) தசைதோய்ந்த வேலாயுதத்தையுடைய இராக்கதாகளின் கூட்டததோடொப்பச சூழ்ந்துநிற்கவும்.

அரக்கர்போலவே மற்றைத தேவகணதாரும ராகஸராஜனை ராவணனுக்கு அடிமைப்பட்டுப் பரிசனஙகளாக அமைந்து அவன் கட்டளையை எதிர்நோகிகொணடு குறநேவலாளாபோன்று சூழ்ந்துநிற்கின்றன ரென்க. ஆதியில் இராவணன் கடுந்தவஞ்செய்து அரிய பெரியவேள்வியையும முடிகசும்போது பிரமதேவன் அவனுககுப் பிரதியகஷமாகி 'நீ வேணடும வரம வேணடுக' என்றதற்கு, அத்தசமுகன், "எனகுத் தேவகணஙகளாலும் சிஙகம முதலிய கொடியபிராணிகளா

லும் சாவில்லாதிருக்க வரமளிக்கவேண்டும்; மனிதரையும் மற்றுமுள்ள அற்பஜந்துக்களையும் யான் இலக்கில் வைத்தேனில்லை'' என்று வரம் வேண்டிப் பெற்றன ஞதலால், அவன் மனிதர்களிடதுக் கொண்டிருந்த அலக்ஷ்யதாபுத்தி விளங்கும். இவ்வணம் மனிதர்களைக்குறித்தது இகழ்ச்சிச கருத்துடையனுதலால் அவன் அவர்களை பரிசனமாகக் கொண்டில னென் பதுபற்றி, 'மனிதரான புன்தொழிலோரென இகழ்கின்ற அவரும்' என்று மனிதர்களை விலக்கினுர். வானரங்கள் அம்மரிணையென்னுங் கருததால் அவ ஞற் பரிசனமாகக்கொள்ளப் பட்டில வென்னலாம்; (மற்றும், வானரராச ஞகவிருந்த வாலி இராவணனை வென்றவனுதலால வானரங்கள் இராவண னுக்குக் கீழ்ப்படிந்திலவெனக.) வானவரிருவா-பிரம விஷ்ணுக்க ளெனினு மாம். தலைமைத்தேவராகளும், யோக பலத்தால் இராவணனுக்கு உட்படாது கின்ற சில சிறந்த இருடிகளுமே, அவனுக்குக் குற்றேவலரா யொழுகா தார். 'இருகு வானவரிருவா' என்றது, தொகைக்குறிப்பு. 'தாவின்ற' என்பதற்கு - புலாலநாற்றம் வீசுகிற என்று உரைப்பாரு முளர். (சசு)

சள. நரம்பு கண்ணகத் துள்ளுறை நறைகிறை பாண்டி
னிரம்பு சில்லரி பாணியுங் குறடுகின் றிசைப்ப
வரம்பை மங்கைய ரமிழ்துகுத் தாலன்ன பாடல்
[1]வரம்பி லின்னிசை செவிதொறுஞ் செவிதொறும் வழுங்க.

(இ - ள்.) நரம்பு - யாழ்முதலிய கருவிகளின் நரம்பாகிய, கண் அகத் துள் - கரும்புக்கணுவினிடததே, உறை - பொருந்திய, நறை - இனிய ரச மாகிற இன்னிசையும், நிறை பாண்டில - இலக்கணம்நிறைந்த பாண்டி லென்னும் வாதியமும், நிரம்பு சில்லரி - இலக்கணம்நிறைந்த சில்லரி யென்னும் வாதியமும, பாணியும - கைத்தாளமும், குறடும் - குறடென் னும வாதியமும, நின்று இசைப்ப-இடையருது நிலைநின்று ஒலிக்கவும்,— அரமபை மகளையா - தேவமாதாகள், அமிழ்து உகுத்தால் அன்ன - அமிரு தத்தைச சொரிநதாற்போன்ற [மிகஇனிய], பாடல் வரமபு இல் இன் இசை - வாயப்பாட்டினது அளவிறந்த இனிமையையுடைய கீததை, செவி தொறும் செவிதொறும்வழுங்க-தனது இருபதுகாதுகளிலும் சொரியவும்,—()

கரும்பின்கீணுவைச சிதைததலால் வெளியெழும் இனியசாறுபோல, யாழ் முதலிய கருவிகளின் நரம்பிற் கைவைததலால் எழும் இன்னிசை என்ற கருதது அணைய 'நரம்பு கணணகதது்ளுறை நறை' எனப்பட்டது; உருவகவிதேடம். செய்யுளோசையினிமை தோகங், நரம்புக்கண்ணக மென வலி மிகவிலலை பாண்டில் - பிரமதாள மெனப்படும பெரிய வட்டமான தாளமென்றும, சில்லரி - நாகசுரமென்றும் கூறுவா. பாணி - கை: வட சொல; அதனுல் வரையறுதது இடப்படுகிற தாளத்திற்கு இலகுகிணை. குறடு- குறுநதடி கொண்டு அடிகப்படுவதொரு வாதியம். இன்னிசைப்பாடல் என மொழிமாறினுமாம். அமிழ்து உகுததால் அன்ன பாடல் - அமிருகம்

நாவுக்கினிமை தருதல்போலச செவிகசு இனிமைதருகிற சங்கீத மென்க. 'நரம்பு கண் அகத்துள் உறை நறை' எனபதற்கு - தந்தியைக் கருதியழுதது கிற இடத்திலே இருப்பதான இசைத்தே னென்று உரைப்பாரு முளா. பி - ம் —[1]ரம்பிலின்சுவை. (சஎ)

சஅ. கூடு பாணியி னிசையொடு முழவொடுங் கூடத்
தோடு சீறடி விழிமனங் கையொடு தொடருமாட
லேக்குறி னருந்தவ முனிவர்க்கு மமைந்த
வீடு மீட்குறு மேனகை [1]மேனகை விளங்க.

(இ - ள.) கூடு பாணியின் இசையொடும் - தகுதியுள்ளதா யமைந்த பாட்டின் இசையோடும், முழவொடும் - மத்தளதவநியோடும், கூட - (மாறுபடாது) ஒத்துவருமாறு, தோடு சீறு அடி விழி மனம கையொடு தொடரும் - செந்தாமரைமலரி னிதழைத் தமகசு ஒபபாகாதென்று வெறுக் கிற கால்களும கண்களும மனமும கைகளும ஆகிய இவ்வுறுப்புகளின் ஒற்றுமையுடன் செயகிற, ஆடல் - நாட்டியததை, நோக்குறின - பாரப்பரா னால், அருந தவம் முனிவாகளும அமைந்த வீடு மீட்குறும - அருமையான தவததைச செய்கிற முனிவாகளும தமகசு உளதாகும முதலியின்பததைக் கைவிட்டுத தன்மேல் மனந்திரும்புமபடிசெய்கிற, மேனகைமேல - மேனகை யென்னுந் தேவமாதின்மேல் [தேவமாதைக்குறித்து என்றபடி], நகை விளஙக - மகிழ்ச்சியாற் சிரிபபுத் தோன்றவும்,—(எ - று.)

இசைநாடகநூல்களின் முறைமை எழுவாது பாட்டிசைக்கும தாள வடைவுக்கும பொருந்த மனகருத்தைக கணைகளின் அபிநயததால் வெளியிட்டுக் காள்ளை அடைவுபடவைத்துப பரதநாட்டியஞ் செயபவளும், எல்லாப் பற்றுகளையும முறறததுறந்து வீடுபெறத் தவஞசெயது சித்தி பெறுகிற முனிவாகளும அநநாட்டியததைக் காணபராயின தமவைராகங் யத்தையிழந்து தன்னைக் காதலிக்கப பெறுபவளுமான மேனகை கூத தாடுதலைக் கண்டு அவள்பகக லுண்டான மகிழ்ச்சியால இராவணன் புன் னகை கொண்டன னென்க. மேனகை அருந்தவமுனிவா மனத்தையும் தன்பக்கல் மீட்கவலலவளாதலை, அவள விசுவாமித்திரமாமுனிவரைத் தவ நிலைகெடுத்ததனாலும அறிக. தோடு என்ற இதழினபெயா, இஙகுச சிறபபாய, செந்தாமரைமலரி னிதழைக குறிததது. 'பாணியினிசையொடும' என்ப தறகு - தாளவோசையோடுமெனறு உரைபபாரு முளா. பி - ம்:—[1]அரம் பையர். (சஅ)

சஆ. ஊடி னர்முகத் [1]தூறுநறை யொருமுக முண்ணக்
கூடி னர்முகக் களிநறை யொருமுகங் குடிப்பப
பாடி னர்முகத் தாரமு தொருமுகம் பருக
வாடி னர்முகத் [2]தணியமு தொருமுக மருந்த.

(இ - ள்.) ஊடினூர் முகத்து உறு நறை - தன்னேடுபிணங்கிய மகளிரின் முகத்திலே தோன்றுகிற இன்பசுவையாகிய தேனை, ஒருமுகம் உண்ண - (தனதுபதுமுகங்களில்) ஒருமுகமானது நுகரவும்,—கூடினூர் முகம் களி நறை - தன்னேடுகூடின மகளிரது முகத்திலே தோன்றுகிற களிபபாகிய களிப்பைத்தரும் மதுவை, ஒரு முகம் குடிப்ப - ஒருமுகமானது பானஞ்செய் வும், பாடினூர் முகத்து ஆர் அமுது - (தன்னிடத்துவேட்கை யுடன்) இசைபாடின மகளிரது முகத்தில் தோன்றுகிற காதற்குறிப்பாகிய அருமையான அமிருததை, ஒரு முகம் பருக - ஒருமுகமானது குடிக்க வும்,—ஆடினூர் முகத்து அணி அமுது - கர்தனஞ்செய்த மகளிரது முகத் திலே தோன்றுகிற அபிநயரசமாகிற அழகிய இனிய உணவை, ஒரு முகம் அருந்த - ஒரு முகமானது உணணவும.—(எ - று.)

ஊடுதல், கூடுதல், பாடுதல், ஆடுதல் செய்யும் மகளிரது உள்ளச்சருத்து அவரவரது முகருகுறிப்பிலே வெளியாக, அதனை இராவணன் தனது பத்து முகங்களுள் ஒவ்வொன்றின் கணபார்வையைச செலுத்தும்போது நோக்கி யுணாவு னென்க. (இவகு 'ஊடினூர்', 'கூடினூர்' என்றதுஉரிமை பூணட மகளிரை யாதலின், உரிமைபூணுத மகளிரின் நிலைமையைக கூறிய கூற்பத தைதாஞ் செய்யுளோடு மாறுகொளகூற லாகாதென்க.) 'பாடினூர்முகத்து ஆரமுது' என்பதற்கு - பாடுகிற மகளிரின் வாயினின்று வெளிப்பட்ட இன் னிசையாகிய அரிய அமிருத மென்று உரைப்பாருமுளர்; ஒருபொருளைத் தருவனவான உணண, குடிப்ப, பருக, அருந்த என்ற பலசொற்கள இச செய்யுளில் வந்தது, பொருட்பின்வருநிலையணியாம. பி - ம்:—[1]உறுநறவு. [2]ஆரமுது. (சகூ)

நூ0. தேவ ரோடிருந் [1]தரசிய லொருமுகஞ் செலுத்த
மூவ ரோடுமா மந்திர மொருமுக முயலப்
பாவ காரிதன் பாவக மொருமுகம் பயிலப்
பூவை சானகி யுருவொடு மொருமுகம பொருந்த.

(இ - ள்.) ஒரு முகம—, தேவரோடு இருந்து அரசு இயல் செலுதத - (தன் கீழ்கருடிகளாகிய) தேவர்களுடனே கலநது அளவளாவி அரசாட்சி நடத்தவும்,—ஒரு முகம—, மூவரோடு மா மநதிரம முயல - (மநதிரிகள் பிரதானிகள சேனபதிகள் எனனும) முதறிறதாரோடு கலந்து பெரிய ஆலோசனைசெயயவும,—ஒருமுகம—, பாவகாரிதன பாவகம் பயில-தீவினை செய்பவனுன தனககு உரிய (தீய) சிதனையைப் பொருந்தி அக்குறிப்பை வெளிபிடவும்,—ஒரு முகம—, பூவை சானகி உருவொடும் பொருந்த - கிளி போன்றவளான சீதையினது உருவெளியுடனே பொருந்தவும்,—(எ - று.)

அரசர்க்குரிய ஐம்பெருங்குழு வெனப்படுகிற ஐந்து திறததாரில் முந்திய மூவரும் மந்திராலோசனைகளுக சிறதததலால் 'மூவரோடு மாமந்திரம ஒரு முகம முயல' எனப்பட்டது. மூவரோடு - திரிமூறதிகளோடொப்பு

எனினுமாம். பூவை - கிளி அல்லது நாணவாய்ப் பறவை; இவ்விரண்டும் - மகளிர்க்குக் கொஞ்சிப்பேசும் இன்சொல்லில் உவமை கூறப்படும். இதனு, பூவை - உவமையாகு பெயர். 'பூவை' என்பது சொல்லால் அஃறிணையாயினும் பொருளால் உயர்திணையாதலால், அதன் முன் வருமொழி முதல்வலி மிகவில்லை மனத்தில் இடைவிடாது நினைக்கப்படுகிற பொருள் அந்தப் பாவனையின் மிகுதியாற் கண்ணுக்கு எதிரிற் காணப்பட்டாற்போலத் தோன்றுதலியல்பு; அது உருவவெளிதோற்ற மெனப்படும். அதனால் தனக்கு அருகிலே புலனாகிற சீதையின் உருவெளியை ஒருமுகம் தன்கணைகளால் நோகவிற்றென்க. பி - ம்:—[1]ஒருமுகமடியல். (நெ)

நுக. காந்தண் மெல்விரற் சனகிதன் கற்பெனுங் கடலை
நீந்தி யேறுவ தெங்ஙனென் றொருமுக நினையச்
சாந்த ளாவிய கொங்கைநன் மகளிர்தற் சூழ்ந்தா
ரேந்து மாடியி னொருமுக மியல்புட னிலங்க.

(இ - ள்.) ஒரு முகம்—, காந்தள் - செங்காந்தண்மலரி னிதழ்போன்ற, மெல்விரல் - மெல்லிய விரல்களையுடைய, சனகிதன் - சீதையினது, கற்பு எனும் - பதிவிரதா தரும மாகிய, கடலை - சமுத்திரத்தை, நீந்தி ஏறுவது - கடந்து கரையேறுவது [சீதையின் கறபை யழிப்பது], எங்ஙன் - எவ்வாறு? என்று—, நினைய-நினைக்கவும்,—ஒரு முகம்—, சாந்து அளாவிய கொங்கை நல் மகளிர் - சந்தனம் பூசிய தனங்களையுடைய அழகிய மாதரவர், தன் சூழ்ந்தார் - தன்னைச் சூழ்ந்துநின்று, ஏந்தும் - கையிற்கொண்டு காட்டுகிற, ஆடியின் - கண்ணாடியிலே, இயல்புடன் இலங்க - இயற்கையான அழகைக் காணுதலுடனே விளங்கவும்,—(எ - று.)

'கற்பெனுங் கடலை நீந்தி யேறுவது' என்றது, உருவகம். 'சனகிதன் கற்பெனுங் கடலை நீந்தியேறுவ தெங்ஙன் என்று நினைய' என்றது, அதன் கடதற்கு அருமை கருதியவாறும். 'ஒருமுகம் இயல்புடனிலங்க' என்றதனால், மற்றை ஒன்பது முகங்களும் அதனதன் காட்சிக்கு ஏற்ற இலக்கணக் குறிப்பு விளங்கப்பெற்றிருந்தன வென்பது தோன்றும். (நெ)

நுஉ. பொதும்பர் வைகுதேன் புக்கருந் துதற்ககம் புலரு
மதம்பெய் வண்டெனச் சனகிமேன் மனஞ்செல மறுகி
வெதும்பு வாரகம் வெந்தழி வார் [1]நகில் விழிநீர்
கதும்பு வார்விழித் தாரைவே றொடொறுங் தாக்க.

(இ - ன்.) பொதும்பர் வைகு - மரச செறிவினுள்ளே பொருந்திய, தேன் - தேனை, புகு அருந்துதற்கு - (அதற்குப்) பிரவேசித்துக குடிபதற்கு, அகம் புலரும் - (ஆசையினால்) மனம வாடுகிற, மதம் பெய் வண்டு என - களிப்பு மிகவுகொரு வண்டுபோல, சனகிமேல் மனம் செல - சீதையினிடத்தே (தன்) மனஞ் செல்ல, (அதனையுணர்ந்து),

அகம் மறுகி வெதும்புவார் - மனங்கலங்கித் தவிப்பவர்களும், வெக்கு அழிவார் - உடல்புழுங்கி மிகவருந்துபவர்களும், விழி நீர் நகில் ததும்புவார் - (தங்கள்) கண்களினின்று நீர் தளும்பி (த் தங்கள்) கொங்கைகளின்மீது வழியப் பெறுபவர்களுமாகிய பல மகளிருடைய, விழி - கண்களின் பார்வையாகிய, தாரை வேல்-கூரிய நுனியையுடைய வேலாயுதங்கள், தோள்தொறும் தாக்க - (தனது) இருபது தோள்களின் மேலும் படவும்,—(எ - று.)

தன்னுலனுங்க முடியாததொரு புதரினுள்ளே யிருக்கின்ற தேனை அதனருமையறியாது ஒருவண்டு தான் அதற்குப் புகுந்து குடிக்க அவாகொண்டு முயன்று தாவிதாவிச சுழன்று திரிந்து அலைந்து ஒருதிறம்போலத் தன்னுற் கடந்தற்கரிய தலைமைக்காப்பாகிய நிறைக்காவலிலே நிலைநிறுகின்ற சீதாபிராட்டியைச சேரமுடியாதென்று உணராமல் அவள் கற்புநிலையைக குலைத்து அவளையடைதற்கு மேன்மேல் விருப்பங்கொண்டு அதற்காகப் பலவாறு முயன்று சிறிதும் பயன்பெறாது வருந்துகின்றது கொழுத்தவனை இராவணனுடைய செருக்குக்கொண்ட மனமென்பது, முன்னிரண்டடிகளின் பொருள். (உபமானமாகிய தேனுக்குக் கொடுத்த 'பொதும்பாகைகு' என்ற அடைமொழி, உபமேயமாகிய சீதைக்கும் ஏற்கும்; அவள் அசோகவனத்திற் சிம்சுபாமரதத்தினடியிற் சிறைக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்ததனால். பொதும்பா - மரச்செறிவு; புதரும், சோலையுமாம். தான் வேண்டியபடியெல்லாம் பலமலர்களின் தேனை நிரம்பப் பருகிக களித்திருக்கின்ற தொரு வண்டு அங்ஙன மிருக்கவும் பொதும்பா வைகுதேனைப் புகல அருந்துதற்கு அகம் புலர்ந்தாற்போல, தான்வேண்டியபடியெல்லாம் இன்பநுகர்தற்கு உரிமைமகளிரபலரிருக்க அவாகளோடு கூடிக்களிதது வாழ்கிற நிலையிலும் இராவணன் மனம்பிறன்மனைவியான சீதையின்மேற் சென்ற பேதைமையை விளகுவரா, உபமானமாகிய வண்டுக்கு 'மதமபெய்' என்ற அடைமொழி கொடுத்தனரெல்லாம்; இவ்விசேஷணத்தால், உபமேயமாகிய இராவணனது மனம் தனமதம, விதகியாமதம், குலமதம்முதலிய பலவகைமதம் மிக்க தென்பதும் விளகும்.

இங்ஙனம் தங்கள் காதலனான இராவணன் பரஸதிரீயை விரும்பி அவள் பக்கல் மோகங்கொண்டு அதனால் தமமை உபேக்ஷித்ததுத் தம்முடன் சரசவிளையாடல்கள் நிகழ்ததாதிருததலை யுட்கொண்டு அவனது உரிமை மகளிரெல்லாம் மனஸ்தாபமுற்று மனம்வருந்துதலையும், அதனால அவர்களுடல் தவித்தலையும், அங்ஙனம் அவர்கள் துக்கித்துக் கண்ணீர் பெருக்குதலையும், 'மறுகி வெதும்புவா ரகம்வெக்தழிவார் நகில்விழி நீர்ததும்புவார்' என்று வெளியிட்டார். தமகணவன் அயல்மாதரை விருமபினாலும் அதுபற்றி அவன்மேற் கோபமும் வெறுப்புங கொள்ளாது அவன்பக்கல் தாம் மிக்க அன்பையே செலுததி அவன் மனத்தைத தமபக்கல் மீட்க முயலுதல் அறிவுள்ள கற்

புடைமாதரினியல்பாதலால், இராவணனது உரிமைமகளிர் பலரும் தம்மை அவன் புறகணிகையிலும தாம அவன்மீதே பார்வைசெலுதாதித் தமது கண்பாவையினழகுகொணடு அவனை வசீகரிகக பாக்கின்றன ரென்பது, 'விழித்தாரை வேல் தோளதொறுந் தாகக' என்பதனுற் போதரும். எவ் வகைப்படைக்கலஙகளும சிறிதும் ஊறுபடுத்தமாட்டாத இராவணன்தோள் களில் மெல்லியலாரான மகளிர செலுதிய அவ்விழிவேல்கள் பாய்ந்து அவ னைச சிறிதும வருததமாட்டாவாயின வெனக: எனவே, அவன் இவாகள் கண்பாவையினழகி லீடுபட்டுச சீதையினிடமிருந்து மனத்தை மீட்டு இம் மகளிர வசமாயின னிலை யென்பதாம். இம்மகளிர விழிவேல் அவன்தோள் களில் தாககிற்றே யன்றி அவனது நெஞசில் தாககவில்லை; ஆகவே, இவாகள் புறக்கணிப்புககே இலககாயினர. மனம் மறுகிச செல என மொழிமாற்றி - சீதையினிடததே மனஙகவன்று செல்ல என உரைத்தலும ஒன்று; மறுகி=சுழன்று. பி - ம் —[1]விழிமுழுநீர. (நூஉ)

நூசு. மாற ளாவிய மகரந்த நறவுண்டு மகளிர்
வீற ளாவிய முகிழ்முலை [1]மெழுகிய சாந்தின்
சேற ளாவிய சிறுநறுஞ சீகரத் தென்ற
லூற ளாவிய கடுவென வுடலிடை நுழைய.

(இ - ள்.) மகரந்தம் நறவு உணடு - (மலாகளிலுள்ள) மகரந்தப் பொடி களில் அளைந்து அவற்றை உடம்புமுழுவதும் பூசிக்கொணடு (மலாகளின்) தேனைப் பருகி, மகளிர வீறு அளாவிய முகிழ் முலை மெழுகிய சாந்தின் சேறு அளாவிய - மாதாகளுடைய மிகசிறபபுப் பொருந்திய அரும்புபோன்ற தனஙகளில் நிரம்பப்பூசப்பட்டுள்ள சந்தனச்சேற்றிலே கூடிகலந்த, சிறு நறுஞ் சீகரம தென்றல் - மந்தமாயவீசுவதும் பரிமளமுளளதும குளிரசசி யமைந்ததுமான தென்றற்காற்றனது, மாறு அளாவிய - (இராவணனுக்குத் தான்) எதிரசெய்யுமாறு, உடலிடை ஊறு - அவனுடமபிலே (மனமத பாணஙகளினுலாகிய) புணகளிலே, அளாவிய கடு என நுழைய - பொருந்திய விஷமபோல உட்புகவும; (எ - று.)

எல்லாவுயிர்கட்குங குளிரசசியைவிளைத்து இனிமையைச் செய்கின்ற இளஞ்தென்றற்காற்றனது, காமதாபஙகொண்ட இராவணன் மேற் படும் போது அவனுக்கு அததாபத்தைதிகுவிசது மிகவருத்தந்தருதலால, 'கடு வென நுழைய' என்றார. 'மகரநதம் நறவு உணடு' என்பதற்கு - மகரநதப் பொடியையும் தேனையும் உணடு என்றலும் அமையும. வாசனைப்பொடிகளை உடம்புமுழுவதும் நிரம்பப்பூசிக்கொணடு அல்லதுஇனிய உணவையுணடு மதுபானஞசெய்து மிகசசிறநத மகளிரபாற் சோந்து அவாகள் மாபிற்பூசிய சந்தனக்கலவையில் அளாவி நறுமணம்வீச மெதுவானகடையோடு தாபமின் றிக் குளிர்ந்துவருகிற ஒருசிறகாரபுருஷ னென்பது தோன்ற, 'மகரந்த நறவுண்டு மகளிர வீறளாவிய முகிழ்முலைமெழுகிய சாந்தின் சேறளா

விய சிறு நறுஞ்சோதித் தென்றல்' என்றார். தாம் பலநாளாக விரும்பிய மாதரைக் கூடப்பெறாது காமதாபமடிக்க ஆடவர்க்கு, அவரைக் கண்ட மாதரிடத்தெல்லாந் தட்டுத்தடையின்றிக் கலந்து இனியராய்வருகிற ஆடவரைக் காணும்போது அருளை மூதலியவற்றால் துண்டாகும் வருத்தம், இப் பொழுது இராவணனுக்குத் தென்றலைக்கண்டவுடனே யுண்டாகின்ற தென்க. ஓரிடத்திலே சிறப்புப்பெற்றுவிளங்குகிற ஒருவீரர் அவ்விடத்திலேயே தலைமை பெறும் மற்றொருவர் பகைமை மாறுகொண்டு சமயம்பார்த்து அவரைமேற்சென்று தாக்கி அவரை அழிக்கத் தொடங்கும் இயல்பின்படி, தெற்கிலிருந்து வருவதனால் தென்றலென்று பெயர்பெற்று அத்திசைக்கு உரிமைபூண்டு விளங்குகிற இளங்காற்று அத்திசையிலே இலங்கைகாவலில் நிலைத்து அத்திசைக்குத் தலைமைபூணும இராவணன்பக்கல் மாறுபாடு கொண்டு சமயம்பாராது அவன்மீது தாக்கி அவனை அழிக்கத்தொடங்கிய தென்னும் கருத்து, 'மாறளாவிய' என்றதனாற் போதரும்; நெடுங்காலமாக இராவணனுக்கு அஞ்சிஅடங்கிக்கிடந்த வாயுதேவன் இப்பொழுது சமயம் பார்த்து மெல்லப்புறப்பட்டு ராக்ஷஸராஜனான அவனுக்கு எதிர்செய்யத் தொடங்கின னென்பதும் இதில அமையும. (இரு)

இசை. திங்கள் வாணுதல் மடந்தையர் சேயரிக் கிடந்த
[1]வங்க யற்றடந் தாமரைக் கலரியோ ஞெகி
வெங்கண் வானவர் தானவ ரென்றிவர் விரியாப்
பொங்கு கைகளாந் தாமரைக் கிழத்துவே போன்று.

(இ - ள்.) திங்கள் வாள் முதல் மடந்தையர் - (பாதிச) சந்திரன் போன்ற ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய மகளிரது, சேய் அரி கிடந்த அம் கயல் தட தாமரைகளு - சிவந்த இரேகைகள் பொருந்திய அழகிய கயல் மீன் போன்ற கண்களையுடைய முகங்களாகிய பெரிய தாமரை மலர்களுக்கு, அலரியோன் ஆகி - சூரியன போன்றவனாகியும்,— வானவர் - தேவர்களும், வெம் கண தானவர் - கொடுந்தன்மையுள்ள அசுரர்களும், என்ற இவர் - என்கிற இவர்களுடைய, விரியா பொங்குகைகள் ஆம் - குவிந்திருக்கின்ற விளங்குகிற கைகளாகிய, தாமரைகளு - செந்தாமரை மலர்களுக்கு, இத்து போன்று - சந்திரன்போன்றவனாகியும,— (எ - று.) — இத்துவே, ஏ - அசை; பிரிநிலையுமாம்.

'அழகிய மகளிரது முகங்களாகிய தாமரை மலர்கட்குச் சூரியன் போன்றவனாய' என்றது - தனக்கு உரிமைபூண்டிருக்கும் பலமகளிர்கள் தனது கம்பீரமான காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்து முகம்மலருமாறு பெருமிதத்தோற்றத்தோடு வெளிப்பாக வீற்றிருத்தலன் இராவணன் என்ற வாறும். 'திங்கள்' என்றது, இங்கே பிறைசசந்திரனை; அதுவே, வடிவில் நெற்றிக்கு உவமையாவது. கண்களிற் சில செவ்வரிக ளிருத்தல், உத்தம லிலக்கணம். கயல் - கண்களுக்கு, உவமையாகுபெயர்; பிறழ்ச்சியில உவமம். 'சேயரிக்கிடந்த அங்கயல் தாமரை' எனவே, முகமென்ற தாயிற்று.

'தேவாசுராகளுடைய குவிந்த கைகளாகிய தாமரைமலர்கட்குச் சந்திரன்போன்று' என்றது - தேவாகளும அசுரர்களும் அசசத்தாற் கூப்பியகை தெகிழாதபடி அஞ்சலிசெயது தொழுதுநிற்குமாறு காண்பவா அஞ்சதாதக தோற்றமுடையலும் வீற்றிருநதனன் இராவணன் என்றவாறும. தேவ கணஙகளிற் சோந்தவரான அசுரா யகூர் கநதருவர் விதியாதரர் கிங்நரா முதலிய பிறரையும் தேவாகளைப்போலவே இராவணன் எதிர்த்துப் பொருது வென்று வருத்திவந்தன னென்க.

இனி, முன்னிரண்டடிக்கு - மகளிரது செவ்வரிபரந்த அழகிய கயல் மீன்போலுங் கண்களாகிய பெரிய தாமரைமலாகட்குச் சூரியன் போன்று என்று உரைப்பாரு மூளர; சூரியனைக்கண்ட தாமரைமலாகள்போலத தன்னைக்கண்டு மகளிர்கணகள் மலாந்தபடியிருகக என்று கருத்து. பி-ம்:—[1]அங்கயததடத்தாமரை. (நிச)

நடு.—அநுமான் இராவணனைக்கண்டவளவிலே கோபங்கொள்ளுதல்.

இருந்தவெண்டிசைக் கிழவனை மாருதி யெதிர்ந்தான்
கருந்திணுகத்தை நோக்கிய கலுழனிற் கனன்றான்
றிருந்துதோளிடை வீக்கிய பாசத்தைச் சிந்தி
[1]யுருந்து [2]கஞ்சுபோல பவன்வயிற் பாய்வெனென்றுடன்றான்.

(இ - ள்.) இருந்த - (இவ்வாறு) வீற்றிருந்த, எண் திசை கிழவனை - எட்டுத்திக்குக்களுக்கும் உரியவனான இராவணனை, மாருதி - அநுமான், எதிர்ந்தான் - (தூரததிலிருந்து) கண்டான்; (அஙஙனம கண்டமாததிரததிலே), கருந் திண் நாகத்தை நோகிய கலுழனின் கனன்றான் - கரிய வலிய சாப்பத்தைக் கண்ட கருடன்போல மனஙகொதித்தவனாய,—திருந்து தோளிடை வீகிய பாசததை சிந்தி உருந்து கஞ்சுபோல்பவன்வயின் பாய் வென் என்று உடன்றான் - 'சிறந்த (எனது) தோள்களிற கட்டியிருகிற நாகபாசததைச சிதறடிதது கோபிதது விஷமபோற் கொடியவனான இவ் விராவணன்மேல (இப்பொழுது) பாயகிறேன் யான் என்று உககிரஙகொண்டான்; (எ - று.)

இராவணன், திக்குவிசயஞ்செய்யப் புறப்பட்டு இநதிரன்முதலிய அஷ்டதிக்பாலகாகளையும வென்று அததிசைகட்கெலலாம் உரிமை பூணடவனதலால், 'எணடிசைகிழவன்' எனப்பட்டான. கொடிய இராவணனை எளிதில அழிக்கவல்ல திறமையுடையவன் அநுமான் என்பது தோன்ற, 'கருந்திண்நாகதததைநோகிய கலுழனின் கனன்றான்' என உவமைகூறினா. 'உருதது - உருந்து' மெலித்தல், எதுகைநோகி. பி - ம்:—[1]உருந்த. [2]கஞ்சுபோலிவன்வயிற்.

(ஙஅ) பரப்ப, பொலிய, (ஙக) வயஙக, (சஂ) என்ன, (சக) ஒப்ப, (சஉ) கொழிப்ப, தயஙக, கடுப்ப, (சங) என்ன, (சச) இயற்ற, (சடு) சுற்ற, (சசு) சுற்ற, (சஎ) இசைப்ப, வழஙக, (சஅ) விளஙக, (சக) உண்ண, குடிப்ப, பருக, அருந்த, (டுஂ) செலுத்த, மூயல, பயில, பொருந்த, (டுக) நினைய, இலஙக, (டுஉ) தாகக, (டுங) நுழைய

(இச) ஆகி, போன்று, (இடு) இருந்த எனக் குளகசசெய்யுள் பதினெட்டுக்கும் முடிபு காண்க. (இடு)

டுசு.—இதுழதல் நான்குகவிகள் - இராவணன்மேல் தான் பாய்ந்து அவனைக் கொல்வதாக அநுமான் செய்யும் ஆலோசனை.

உறங்கு கின்றபோ துயிருண்டல் குற்றமென் றெழுந்தேன்
பிறங்கு பொன்மணி யாசனத் திருக்கவும் பெற்றேன்
றிறங்க ளென்பல சிந்திபப திவன்றலை சிதறி
யறங்கொள் கொமபினை மீட்டுட னகல்வெனென் றமைந்தான்.

(இ - ன.) உறஙகுகின்ற போது - (இவ்விராவணன்) தூங்குகின்ற பொழுது, உயிர் உண்டல குற்றம என்று - (இவனைக்) கொல்வது தோஷ மென்று எணணி, ஒழிநதேன்-(முன்பு இவனைக்) கொல்லாது விட்டிட்டேன்; (அஙஙனமனறி இபபொழுதோ), பிறஙகு பொன மணி ஆசனத்து இருக்க வும் பெறறேன் - விளஙகுகிற பொன்னாலும் இரத்தினஙகளாலும் அமைந்த சிஙகாதனதனில் (இவன் விழிதது) வீற்றிருகக்வும் பெறறேன்; (இப்படி நேரே சமயம்வாய்கபபெற்றபினபும), பல திறஙகள் சிந்திப்பது என் - பல வகையாக ஆலோசிக்க வேணடுவது என்ன? (இப்பொழுதே), இவன் தலை சிதறி இவனுடைய தலைஸ்ரீசு சிதறடிதது, அறம கொள் கொம்பினை மீட்டு- (மகளிர்களுக்குரிய சிறந்த) பதிவிரதாதருமத்தை (த் தவறாது உறுதியாக) க் கொணடிருககிற பூஙகொமபுபோல மெல்லிய அழகிய வடிவமுடையவளான சீதாபிராட்டியைச சிறைமீட்டுககொணடு, உடன் அகல்வென் - விரைவில் மீணடுசெல்வேன், என்று அமைந்தான் - என்றுஎணணினன், (அநுமான்.)

கொம்பு - சீதைக்கு, உவமையாகுபெயர்; மெல்லியதாய் ஒல்கி ஒசியும் வடிவில் உவமம. மகளிர்களுக்க கறபு நிலைமை பரமதரும மாதலால், இஙகு அது 'அறம' என்று சிறப்பிதது கூறப்பட்டது. இனி, 'அறம் கொள் கொமபு' என்பதறகு - தரு மமாகிய கொடி பற்றிக்கொளளுஙக கொழுகொமபு போன்றவளென்று பொருள கொள்ளுதலும் அமையும; இராவணனால் அழிக் கப்பட்ட தருமம் இவள் நிமிததமாக அவன் கொல்லபபட மீளவுஞ் செழிதது வளரவிருபபதுபற்றி, இவள் தருமத்துக்கு ஆதாரமாவள். அமைதல - கருதது அமைதல், உத்தேசிததல. உயிருணடல் - உணணுதது உண்பது போலச சொல்லப்பட்டது; மரபுவழுவமைதி. (இசு)

டுஎ. தேவா தானவர் முதலினர் சேவகன் றேவி
காவல கண்டிவ ணிருந்தவர் கட்புலன் கலுவப்
பாவ காரிதன் முடித்தலை பறிதலிலை யென்ற
லேவ தியானினி மேற்செயு மாள்வினை யென்றான்.

(இ - ள்) சேவகன் தேவி காவல் கணடு இவண் இருந்தவர் - மகா வீரனான இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியை (இராவணன்) சிறைவைதது இருப்பதைப் பார்தது க்கொணடே (அதற்கு ஒன்றும் பரிகாரஞ்

செய்யமாட்டாமல்) இவ்விடத்தில் இருக்கின்றவர்களான, தேவர் தானவர் முதலினர் - தேவர்களும் அசுரர்களும் முதலானவர்களுடைய, கண புலன் - கண்களாகிய உறுப்பு, கதுவ - பற்றும்படி [இங்குள்ளார்களனைவருடைய கண்களாற் காணுமாறு என்றபடி], பாவகாரிதன் மூடி தலை பறித்திலென் என்றல் - (பிறன்மனைவியை விரும்புதல்முதலிய) தீவினைகளைச் செய்பவனான இவ்விராவணனுடைய கிரீடமணிந்ததலைகளை (இப்பொழுதே வலியக் கொய்திலேனையின், யான் இனிமேல் செயும் ஆள் வினை ஏவது - நான் இனிமேற்செய்யும் அடிமைத்தொழில் யாது உளது ? [எதுவுமில்லை என்றபடி], என்றான் - என்றும் எண்ணினன், (அநுமான்); (எ - று.)

யசமானனது மனைவியை வஞ்சனையாற் கவர்ந்து சென்று சிறைக்காவலில் வைத்தானுடைய தலைகளைப் பறித்ததறிவதனினும மேலாக மெய்யடியவன் செய்யதகாத உறுதொழிலும் உளதோ? என்பதாம். ஆள்வினை - ஸ்ரீராமனுக்கு அடியவனுயிருந்து செய்யுந் தொழில்; இனி, இதற்கு - ஆண்மைத்தொழி லென்றும், முயற்சி யெனறும பொருள் கொள்ளலாம். ஆள்வினை - ஆளின்வினை; ஆணமைவினை; ஆளும்வினை; அல்லது, வினையையாளுந திறமை; அதாவது - முயற்சி. (நிஎ)

நூ. மாடி நுந்தமற் றிவன்புணர் பங்கையா ளமயங்கி
யூடி நிருதிட முடித்தலை திசைதொறு முருட்டி
யாடல் கொண்டுநின் றாக்கின்ற கதுகொடி தமமா
தேடி வந்ததோ குரங்கெனும் வாசகஞ் சிறிதோ.

மூன்று கவிகள் - ஒரு தொடர்

(இ - ள்.) 'தேடி வந்தது ஓர் குரங்கு - (சீதையைத்) தேடிகொணர்ந்ததாகிய ஒரு குரங்கானது,—மாடி இருந்த இவன புணர் மங்கையர் மயங்கி ஊடி இரிந்திட - இவ்விராவணனருகிலே யிருப்பவர்களான இவன சேரதகாத மகளிர்கள் திசைத்து உளமே ஓடிப்போமபடி, முடி தலை திசை தொறும் உருட்டி - (இவனது) கிரீடமணிந்த தலைகளைப் பல திக்குக்களிலும் உருளசெய்து [பறித்ததசைத்தறி யென்றபடி], ஆடல் கொண்டு - வெற்றி கொண்டு, நின்று - (தான சிறிதும் அழிவுறாது) நிலைபெறநின்று, ஆக்கின்றது - ஆரவாரஞ் செய்கின்றது· அது அமமா கொடிது - அக்குரங்கு அந்தோ! மிகக்கொடியது,' எனும் வாசகம் - என்கிற புகழ்வாதத்தை (யைப் பெறுதல்), சிறிதோ - சிறியதாகுமோ? [அன்று: மிகப்பெரிது என்றபடி].

நான் நினைக்கிறபடி செய்துமுடிப்பேனல்ல, 'சீதையைத் தேடிக காணவந்ததொரு குரங்கு, இராவணனது பகைவர்களாகி லுள்ளவர்களான அவன்போகத்துக்குரிய மாதர்களனைவரும இது என்னனைறு திகைத்து உள்ளே ஓடியொளிக்குமபடி அவன் தலைகளைத திருகி எல்லாத திசைகளிலும் உருட்டிச சயம்பெறறுநின்று ஆரவாரிக்கின்றது: அம்மம்மா ! அது கொடிது கொடிது!!' என்று உலகத்தார சொல்வார்களா;

அப்படி சொல்லுஞ் சொல் எளிதிற்கிடைக்கத்தக்கதோ? மிக அரிய தன்றே; ஆதலால், அப்புகழ் மொழியைப் பெறமுயல்வேன் என்று எண்ணினன் அநுமான் என்க. பி - பீ:—[1]அதுவெடிதம்மா. (நிஅ)

நிகூ. நீண்ட வாளெயிற் றரக்கனைக் கண்களி னேரே
காண்டல் வேண்டியிவ் வுயிரசுமந் தெதிர்சில கழறி
மீண்ட போதுண்டு வசைபபொருள் வென்றிலே னெனினு
மாண்ட போதினும் புகழன்றி மற்றுமொன் றுண்டோ.

(இ - ள்) நீண்ட வாள் எயிறு அரக்கனை - நீண்ட வாளாயுதம் போற் கூரிய பறகளையுடைய ராக்ஷனை [இராவணனை], கணைகளின் நேரே காண்டல் வேண்டி - கணைகளுக்கு எதிராகப் பார்க்க விரும்பி, (அதற்காக), இ உயிர சுமந்து - இந்த எனவுயிரை உடம்பில் வைத்துக கொண்டிருந்து, எதிர் சில கழறி (இவனைச்சண்டை) இவனெதிரிலே சிலவாதமுகளாச சொல்லி, மீண்ட போது - (நான இவரு நினறு) திரும்பிச செல்லவுளுல் அப்பொழுது, வசை பொருள் உண்டி - பழியாகிய பயனே (எனகு) வாய்குஞ்; (அவ்வனமன்றி இவனை எதிரதது போசெயவேளுயின), வென்றிலேன எனினும் - (ஒருகால் யான்) சயிதனிலேளுலும், மாண்ட போதினும் - (இவண்மையால் யான்) இறந்தாலும், புகழ் அன்றி மறறும் ஒன்று உண்டோ - (எனக்கு) கீரதியுண்டாகுமேயல்லது (அதற்கு) மாறான அபகீரத்தி உனடாகுமோ? (எ - று.)

இவண்மகளுற கட்டுபட்டதில் மானமபோனதுபற்றி யான் உயிர போகக்கொள்ளத்தகவலு யிருந்தும், அவ்வனஞ்செய்யாது கட்டுக்கு உட்பட்டு அரிதின் உயிர்வைததுக்கொண்டிருந்தது, இவனை நேரிற்கண்டு சந்தித்துச சிலபேசிப் பின்பு மீளவேண்டுமென்னும எணணமகொண்டன்றே; அவ்வனமகண்டு சிலபேசிச செல்லுதல் மாதிரிலு செயவேளுயின், அது, பகைவளுற கட்டுண்டா னெனறு உலகததார எனனை நிந்திதததறகுக் காரணமாகுமேயன்றி, அந்த உலகநிநதனைகளு ஒருபரிகார மாகாது; மறறு இவனைத தலைதடியுமாறு துணிந்து எதிர்த்துப்பொருவேளுயின், பெரும்பாலும் வெலவேண்; அன்றி, ஒருகால் தோற்றாலும இறந்தாலும், புகழ்விளையுமேயன்றிப் பழிவிளையாது எனறு எண்ணினன அநுமான் என்க. ஆதலால், இவன்மேற் பாயக்கடவேன் என்பது உததேசம் எதிரசிலகழறி இவ்வுயிர்சுமந்து மீண்ட போது என்று மொழிமாற்றி, இவனைக சாணுதலையும் இவனெதிற சிலபேசுதலையுமே பயளுகவகொண்டு அவற்றைசசெய்து முடித்து இந்த உயிரைசசுமந்துகொண்டு திருமபிப் போவேளுளுல் என்று உரைதததலும அமையும; போரில் மாளுகறகு அஞ்சி உயிரவைதததகவகொண்டிருததல் பூமிபார மென்க. (நிகூ)

சூ০ —இங்ஙனம்துணிந்த அநுமான், உடனே அத்துணிவு ததீயனிறைன்று கருதுதல்

என்று தோளிடை யிறுக்கிய பாசமிற றேகக்
குன்றின் மேலெழு கோளரி யேறெனக் குதிபிற

சென்று கூடுவ லென்பது சிந்தனை செய்யா
நின்று காரிய மன்றென நீதியி னினைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று - என்று (அநுமான்) ஆலோசித்து, தோளிடை இறுக்கிய பாசம் இறறு ஏக - தன்தோளகளிற் கட்டியிருகிற நாகபாசம் அறுபட்டுப்போய்விடும்படி, குன்றின்மேல் எழு கோள அரி ஏறு என - மலையின்மேற் பாய்கின்ற வலிய ஆண்சிங்கம்போல, குதியின் சென்று கூடுதல் - ஒரு பாய்ச்சலிற் சென்று (அவனிடஞ்) சேரவேன், என்பது சிந்தனை செய்யா நின்று - என்பதாக எண்ணிகொணடிருகுமபோது,—காரியம் அன்று என நீதியின் நினைந்தான் - 'இது தகுதியன்று' என்று நியாயமாக ஆலோசிக்கலானன்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

குன்று - வலியபெரிய இராவணனுக்கும், வலிய ஆணசிஙகம் - பல பராகிரமஙகளிற்சிறந்த அநுமானுக்கும் உவமை. (சுo)

வே று.

சுக.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - மற்றும் அநுமானுடைய ஆலோசனை.

கொல்லலாம் வலத்தனு மல்லன் கொற்றமும்
வெல்லலாந் தரத்தனு மல்லன் மேலுநா
ளல்லெலாந் திரண்டன நிறத்த னுற்றலே
வெல்லலா மிராமனுற் பிறரும் வெல்வரோ.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) (இவ்விராவணன்), கொல்லல் ஆம் வலத்தனும் அல்லன் - (யாராலுஞ) கொல்லகூடிய வலிமையுடையவனு மல்லன; கொறறமும - (இவனது) அரசியலே நோகுமிடதது, வெல்லல் ஆம் தரத்தனும் அல்லன் - (யாராகிலுஞ்) சயிககதகக நிலைமையுடையவனு மல்லன்; (ஆகவே), அல் எலாம திரணடு அன நிறதத்தன ஆறறலே - இருள்முழுவதும் ஒருஙகுகூடினற்போன்ற மிகுகருநிறமுடையவனுன இவனது வலிமையை, மேலு நாள்-இனிவருகாலததில, இராமனுல் வெல்லல் ஆம - ஸ்ரீராமபிராஞருவனுலேயே வெல்லுதல்கூடும; பிறரும வெல்வரோ - (அப்பெருமானல்லாத) மற்றையோரும் (இவனை) வெலலமாட்டுவரோ? [மாட்டார் என்றபடி]; (எ - று.)

இவனது தேகபலம் முதலியவற்றை நோக்குமிடத்து இவனைக கொல்லுதலும் இவனது துணைவலிமை முதலியவறறை நோகுமிடத்து இவனை வெல்லுதலும் மகாவீரனுன இராமனுருவனுக்கு எளியதேயன்றிப் பிறர்கு அரியதுவன்பதாம். கொற்றம - அரசியல் இஙகு, இலகுணையாய், சேனா பலம முதலிய துணைவலிமையின்மேல் நின்றது. 'கொறறமும' என்ற உம்மை - இவன் தனியே எதிரதுப்போர்செயதறகுக கிடைததிடாமற பல ரோகூடியுளளானே யென்று அநுமான் கருதுதலைக்காட்டும். (சுக)

கூஉ. என்னையும் வெலற்கரி னிவனுக் கீண்டிவன்
றன்னையும் வெலற்கரி தெனைக்குத் தாக்கினு
லன்னவே காலங்கள் கழியு மாதலாற்
றுன்னருஞ் செருத்தொழி றொடங்க றாயதோ.

(இ - ள்.) என்னையும இவனுககு வெலற்கு அரிது - என்னை வெல்லுதலும் இவ்விராவணனுக்கு முடியாது; ஈண்டு இவன்தன்னையும் வெலற்கு எனககு அரிது - இவ்வளவுதூணவலிமையோடுகூடியுள்ள இவனை வெல்லுதல் எனககும முடியாது; (ஆகவே), தாக்கினுல் - (இவனோடு யான் எதிர்த்துப்) போர்தொடககினுல், அன்னவே காலகங்கள் கழியும் - அத்தன்மையனவாகவே [போரிலேயே] பலநாளகள்கழிந்துவிடும்; ஆதலால்—, துன் அருஞ் செரு தொழில் தொடககல் தூயதோ - (பிறா) நெருகுதற்கு அரிய போர்த தொழிலைத தொடககுவது நல்லதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ - று.)—'வெலற்கு' என்றதில, நான்கனுருபு - கருததாப்பொருளில் வந்தது. (கூஉ)

கூங. எழுய ருலகங்கள் யாவு மின்புறப்
பாழிவன் புயங்களோ டரக்கன் பஃறலைப்
பூழியிற் புரட்டலென் பூணிப பாமென
வூழியான் விளம்பிய வுரையு மொன்றுண்டால்.

(இ - ள்.) (அன்றியும்),—'எழ் உயர் உலகங்கள் யாவும் இன்பு உற - எழுவகைப்பட்ட சிறந்த உலகஙகளிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் இன்பமடையும்படி, அரக்கன் - இராவணனுடைய, பாழி வல் புயஙகளோடு பெரிய வலிய தோள்களையும, பல் தலை-பலதலைகளையும, பூழியில் புரட்டல்-(துணித்துக்கீழேதள்ளிப்) புழுதியிற புரளுமபடி செயதல், என் பூணிப்பு ஆம்-யான் மேற்கொண்ட விரதமாகும,' என - என்று, ஊழியான் விளமபிய - ஸ்ரீராம பிரான் சொல்லியுள்ள, உரையும - வார்தையும், ஒன்று—, உண்டு ஆல் - உள்ளதன்றோ; (எ - று.)—ஆல் - தேற்றம்.

'எல்லாவுலகத்தாரும் துன்பமறஙகி இன்பமடையும்படி, லோககண்டகனை இராவணனது தோள்களையும தலைகளையும் துணித்துததள்ளுவேன் யான்' என்று முன்பு இராமபிரான் தணடகாரணியவாசிகளான முனிவர் கட்கு அபயமளித்து வாகுகுததுதள்செயதுள்ளானன்றோ; இப்பொழுது யான் இராவணனை யெதிர்தது்பபொருது கொல்வேனையின், அந்தப்பிரதிஞ்ஞை நிறைவேறுமற்போமே; ஆதலாலும, யான் இபபொழுது போதொடகுதல் தகுதியன்று என்று அநுமான் கருதின னென்க.

இஙகு 'உலகஙகள்' எனறது, அவறறில்வாழும் உயிர்களின்மேல் நின்றது. பாழி வன் புயஙகள்-வலிய கொடிய தோள்க ளெனினுமாம். பூணிப்பு - சஙகற்பம. ஊழி யான் - உலகிற்குததலைவன், காலத்துககுததலைவன், அழிவின்றி நித்தியனைய வாழ்பவன் என்ற பொருள்கள் உணடு. (கூங)

சுச. இங்கொரு திங்களே யிருப்பல் யானென
வங்கண யகன[1]றன தாணை கூறிய
மங்கையு மின்னுயிர் துறத்தல் வாய்மையாற்
பொங்குவெஞ் செருவிடைப் பொழுது போக்கினுல்.

(இ - ள்.) (மற்றும்),—பொங்கு வெம் செருவிடை - மிககொடிய போரிலே, பொழுது போகினுல் - (யான் தலையிட்டு இதுகுக்) காலததைக் கழிததுகொணடிருந்தால்,—இதகு ஒரு திதகளே இருப்பல யான் என - 'இவ்விடதிலே [இலஙகையிலே] இன்னும ஒருமாதகாலமளவுமே உயிா வைததுக்கொணடிருப்பேன் யான்' என்று, அம கண் நாயகன்தனது ஆணை கூறிய-அழகிய திருக்கணகளையுடைய தனது கணவனுன இராமபிரான்மீது ஆணைவைததுச சொன்ன, மங்கையும - சீதாபிராட்டியும, இன் உயிா துறததல் - (அதற்குட்செயதியறிந்து இராமன் வரக காணுதது) தனது இனிமையான உயிரை (அவ்வொருமாதகழிந்தவளவிலே) விட்டிடுதல், வாயமை - நிசசயம்; (எ - று.)—ஆல - தேற்றம.

பொழுதுபோகினுல் துறததல் வாயமை என இயையும். கீழ்ச் சூளாமணிப்படலததில் ''இனனுமீணடொருதிங்களிருப்பல் யா, னின்னே நோக கிப்பகாந்தது நீதியோய, பின்னையாவிபிடிகின்றிலேனந்த, மன்னனுனை யிதனை மனகொணீ'' என்று அநுமானை நோகிச் சீதைசொன்னது, உணரததகது. தான்கொண்டகருத்தின் உறுதியை வற்புறுதுதற்கு, கணவன் மேல் ஆணையிட்டுககூறின ளென்க. பி - மீ.—[1]தனியாணை. (சுச)

சுரு —ாநுமான் இங்ஙனம் ஆலோசித்து அடங்கி இராவணனருகிற் சேர்தல்.

ஆதலா னமர்தொழி லழகிற் றனறருந்
தூதனுந தன்மையே தூயதென் றுனனினுன்
வேதநா யகன்றனித் தூணைவன் வென்றிசா
லேதில்வா ளரக்கன திருக்கை யெய்தினுன்.

(இ - ள்.) ஆதலான் - ஆகையால், அமா தொழில் அழகிற்று அன்று - (இப்பொழுது) போசெயதல் அழகுடைய தனறு. அருந தூதன் ஆம் தன்மையே தூய்து - அருமையாகவந்த (சிறந்த) தூதனுகமாததிரம (எனனைக் காட்டி) நிற்கிற இயல்பே நனமையுடையது, என்று உன்னினுன் - எணணினவனுய்,—வேதம நாயகன் தனி தூணைவன் - வேதநகட்குதலைவனுன இராமபிரானுக்கு ஒப்பற்ற உதவி செயபவனுகிய அநுமான்,—வென்றி சால ஏதில் வாள் அரக்கனது இருககை எய்தினுன - வெறறிமிகவனும பகைமையுள்ளவனுமாகிய கொடிய இராவணனது கொலுவீற்றிருகுமிடததைச சோந்தான்; (எ - று) (சுரு)

சுசு.—இநீதிரசித்து அநுமானை இராவணனுக்குக் காட்டுதல்.

நீட்டிய வாளெனை தெறுகட் டேவிய
ரீட்டிய குழுவிடை யிருநத வேந்தற்குக்

காட்டின னனுமனைக் கடலி னூடமு
தூட்டிய வும்பரை யுலைய வோட்டினன்.

(இ - ன்.) நீட்டிய வான் என - (மிக்கசூர்மையுடையதாம்படி) நீட்டப் பட்டவானாயுதம்போல, தெறு - (ஆடவரது நெஞ்சுதுளையை) அழிக்கின்ற, கண - கணகளையுடைய, தேவியர் - (தனக்குரிய) மனைவிமார் (பலர்), ஈட்டிய - ஒருங்குகூடி நின்ற, குழுஇடை - கூட்டத்தின் நடுவிலே, இருக்க-வீறறிருந்த, வேந்தற்கு - (ராகூச) ராசனான இராவணனுக்கு,—கடலின் ஆர் அமுது ஊட்டிய உம்பரை உலைய ஓட்டினன் - திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய அருமையான அமிருததைத தம்மையுண்பித்தவர்களாகிய தேவர்களை வருந்துமாறு போரிற் புறங்கொடுத்தோடச்செய்து வென்றவனான இந்திரஜித்து, அநுமனை காட்டினன்-அநுமானைக காணபித்தான்; (எ-று.)

கடலினூடமுதூட்டியஉமபர் - வெகுசிரமப்பட்டுப் பாற்கடல் கடைந்து அதனினின்று அருமையாக அமிருதத்தைப்பெற்று உண்டதனால் இறவாதிருக்கிற தேவாகள எனறபடி. இந்திரன்முதலிய தேவாகளோடு இராவணன் முதலிய இராகதாகள் மூன்று செயத போரிலே தேவாகள் வருந்தியோடுமாறு இந்திரனை வென்று இந்திரஜித்தனெப் பேர் பெற்றவனெனக்க. (சுகூ)

சூள.—அநுமானைக்குறித்து இந்திரசித்து இராவணனிடஞ் சொல்லுதல்.

புவன மெத்தனையவை யனைத்தும் போர்கடந்
தவனையுற் றரியுரு வான வாணடகை
சிவனெனச் [1]செருகளஞ் னென்னைச் சேவக
னிவனெனைக் கூறினன் [2]றிருகை கூப்பினன்.

(இ - ள) புவனம் எத்தனை அவை அனைத்தும போர் கடந்தவனை உற்று - உலகஙகளெத்தனையுணடோ அவையெல்லாவற்றையும் போரில் வென்றவனான இராவணனை நோகி,—(இந்திரசித்து),—'அரி உரு ஆன ஆணதகை இவன - குரஙகுவடிவமாக இருகிற ஆண்மைகுணமுடையவனான இவன், சிவன் என செம் கணன என்ன சேவகன் - சிவபிரான்போலவும் திருமால்போலவும் வீரதனமையுள்ளவன்', எனை கூறி - என்று சொல்லி, நின்று இருகை கூப்பினன - தனது இரணடு கைகளையுங குவித்து (அத்தந்தையைத்) தொழுதுநின்றான்; (எ - று)—இந்திரசித்து இராவணனுக்கு அநுமானை காட்டிய வகை இது

ஹரி என்ற வடசொல் - குரஙகைகுறிகிறபோது, (பிறர்கைப் பொருளை) வலியக்கவரதுகொள்வது எனறு காரணப்பொருள்பெறும. 'அரியுருவான ஆணதகை' என்ற தொடரில், பெளருஷமே ஒருகுரஙகு வடிவங்கொணடாற போன்றவன் எனற பொருளும் தோன்றும். அரியும் அரனும் மிகநிறமுடையராயிருந்தும நமகு எளியராதல் போல, மிக்க நிற முடையவனான இவன் எமகு எளியனாயினனெனனுங கருத்து மூன்றடியில் தொனிததல காணக. பி - ம்:—[1]செருகணமால. [2]னதிர. (சுகூ)

சூஅ.—இராவணன் மிக்ககோபத்துடன் அநுமானைப் பார்த்தல்.

நோக்கிய [1]கட்பொறி நூவன்ற வாய்களிற்
றாக்கிய பொறியொடு மயிர்சு றுக்கொளத்
தாக்கிய வுயிர்ப்பொடுந் தவழ வெம்புகை
வீக்கின னவவுடல் விசித்த பாம்பினே.

(இ - ள்.) நோக்கிய கண் பொறி (கோபத்தோடு அநுமானைப்) பார்த்த (இராவணனது இருபது) கணைகளினின்று முண்டான அனற்பொறிகள், நூவன்ற வாய்களில தாகிய பொறியொடு - பேசதெதாடஙகிய (அவனது பத்து) வாயகளினின்றும வெளியெழுந்த அனற்பொறிகளுடனே (சேர்ந்து), மயிர சுறுக்கொள தாகிய - (அநுமானுடைய உடமபிலுளள) மயிரகள் சுறு சுறு வென்று தீயும்படி (அவன்மேல்) வீசின; (அதுமாததிர மன்றி), உயிர்ப பொடுமெ வெமபுகை தவழ - (இராவணனது மூகதின்துளையிருபதினின்றும வெளிப்பட்ட) பெருமூசசுடனே வெவ்விய அனறபுகை கிளமப, (அப்புகை யைக கொணடு இராவணன்), அ உடல் - அந்த அநுமானுடைய உடம்பை, விசிததபாமபின் வீகினன் - இறுககிக்கட்டியிருக்கிற நாகபாசம் போலக் கட்டினான்; (எ - று.)

இராவணன் உக்கிரமாகப்பார்த்துக் கடுமையாகப் பேசத்தொடஙகினனென்பது, முன்னிரணடடிகளின் கருதது; உயிர்வுநவிற்சியணி. கருநிற மாய்த் திணிந்து அநுமானைச் சூழ்ந்துகொண்ட அப்புகைச செறிவுக்கு அநுமானைச சுற்றிபபிணிதத கருநிறமான இந்திரசித்தின் நாகபாசததையே உவமைகூறினார பினனிரணடடிகள - உயிர்வுநவிற்சியையும் உவமையையும் அழகமாகக்கொணடுவந்த தந்திரப்பேற்றம். நாகபாசம அநுமானுககுப் பெருந்துயர விளைத்திடமாட்டாமை இகுகுத தொனிககும

இனி, நோகஙிய - (அநுமானைப்) பாரதத, கணபொறி - கணகளாஙிய பொறிகள் [இநதிரியஙகள], நூவன்ற வாய்களில் தூகஙிய பொறியொடு - (கட்பொறியென்று) சொலலபபட்ட தமமிடஙகளினின்று வெளியெழுந்த நெருப்புப் பொறிகளுடனே (சென்று), மயிர சுறுக்கொள தாகஙிய - (அநுமானது) மயிரகள் சுறுசுறுவென்று தீயுமபடி (அவனுடமபின் மேற்) பாயந்தன என்று உரைப்பினும அமையும். நோக்கிய கணகளாஙிய இநதிரியஙகள் அநுமான்மேற சென்றவளவிலே அவற்றினின்று எழுந்த தீபபொறிகளும மயிர சுறுகொளளுமபடி அவனுடமபின்மீது பட்டன என்பது கருத்து: உடனிகழ்ச்சியணி. இவ்வனமே இராவணனது பெருமூசசும் அதனுடனெழுந்த புகையும அநுமான்மீது பட்டன எனபது, பிரதினவாகஙியத்தாற் போதருமு. பெரியோமேல் தனது மூசசுகாற்றுப் படும்படி செயதல், ஓர அபசாரம். புகைதோன்ற நெடுமூச செறிந்து அனறபொறி வீச அநுமானைப் பார்த்தன னென்பது, தேர்ந்த கருதது. 'பொறி

என்றது, உணரும் இந்திரியத்தை. 'வாய்' என்றது, அதற்கு இடமான உட லுறுப்பை. இவ்வளவும் இராவணனது கோபாக்கினியை வருணித்த தாத வால், உருத்திரமென்னுஞ் சுவையின்பாற் படும்; உருத்திரம் - கொருளி. 'தாக் கிய' என்பதைத தாக்கியனவாக என்றுகொண்டு மூற்றெச்சமாகுங், ஒரே வாகியமாம். (சுஅ)

சுசு.—இராவணன் அநுமானை விளுவத்தொடங்குதல்.

அனலெவார் வெருளிய னமர ராதிபர்
தனனிய துன்னலாத துணுக்கஞ் சுற்றுற
வெனனிவண் வரவுநீ யாரை யென்றவன்
றன்மையை விளுயிளுன் கூற்றின் றன்மையான்.

(இ ள்.) கூற்றின் தனமையான் - யமனது தன்மையையுடையவளுன இராவணன்,—அன்ன ஓர் வெருளியன் - அத்தனமைத்தான ஒருபெருங் கோபமுடையவளுய,—அமர ஆதியர் துன்னிய துன்னலா துணுகம் சுற் றுற - தேவர்கள முதலிளோராக (எப்புறத்தும) நெருங்கியிருக்கின்ற பகை வராளை அசசம் சூழும்படி,—'இவண் வரவு என் - இங்கு (நீ) வந்த காரண மென்ன? நீ யாரை - நீ யார்?' என்று - என்பதாக, அவன் தன்மையை விளு யிளுன் - அவ்வநுமானது இயல்பை வினவலாளுன்; (எ - று.)—'எனி ணைவரவு யீயாரை' எனறது, "தொகுதுசசுட்டல்." இதன் விவரத்தை, அடுத்த நான்குகவிகளிற கூறுகினருர; ஆகவே. அவை "வகுத்துக்காட்டல்."

ஓர்வெருளி - ஒப்பறற கோபமுமாம். 'ஆதியர்' என்றது, இயக்கர் கரு டா கந்தாவர் கினனரா கிம்புருடா வித்தியாதரா சித்தர் அசுவர்முதலிய தேவ கணத்தவர்களை அவாகளனைவரும இராவணனுற் பகைத்து எதிர்த்துப் பொருது வென்று அடக்கப்பட்டு ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது உட்பகைமை கொண்டு அவனது பரிவாரமாய் நிறறலின், 'துன்னிய துன்னலா' எனப்பட் டனர். 'துணனலா' என்றது, சேராதவர் என்று பொருள்படுதலால், பகை வர்க்குக காரணக்குறியாம். 'துன்னியதுன்னலா' தொடைமுரணு. அவனது பெருங்கோபததைக கண்டு யார்கு என்னுகுமோ வென்று அமரராதியா மிகத்திடுக்கிட்டன ரென்பார், 'துணுகஞ் சுற்றுற' என்ருர். பயகரமான தோற்றமுடையனுயத தையதாகுகினியமின்றி அனைவரையுங கொல்பவனும தென்திசையில் தலைமையுண்டவனுமாய் நிற்பவ னென்பது 'கூற்றின் தன் மையான்' என்றதன் தாறபரியம். (சுக)

எ0.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர். இராவணன் அநுமானை விளுவுதல்.

நெமியோ குலிசியோ நெடுங்க னிச்சியோ
தாமரைக் கிழவனே தறுகட் பஞ்சலப்
பூமிதாங் கொருவனே பொருது [1]மூற்றுற
நாமமு முருவமுங் கரந்து நண்ணினுய்.

(இ - ள்.) நேமியோ - சக்ராயுதபாணியான விஷ்ணுவோ? குலிசியோ வசிராயுதபாணியான இந்திரனே? நெடுங கணிச்சியோ - நீண்ட சூலாயுத பாணியான சிவபிரானே? தாமரைக கிழவனே - தாமரைமலரில் தோனறிய வனன பிரமனே? தறுகண் - அஞ்சாமையையும், பல் தலை - பலதலைகளையு முடைய, பூமி தாஙகு ஒருவனே - பூமியை(க கீழேயிருந்து) தாஙகுகின்ற ஒருவனன ஆதிசேஷனே? பொருது முறறுற - போசெய்து அழியுமாறு, நாமமும உருவமும் கரந்து நணணினும் - பெயரையும் இயற்கைவடிவததை யும் மறைதது(க கொணடு) இஙகு வந்து சோந்தாய்; (எ - று.)

திருமால்முதலியோருள எவனேவொருவன் தன்பெயரையும் இயற்கை வடிவததையும் மறைதது(க கொணடு) இஙகனம குரஙகுவடிவமாய் வந்து போர் செய்யலாயின னென்று உட்கொணடு, 'அஙகனம வநத யாவன் நீ?' என அநுமானே விளவினன் இராவண னெனக 'நண்ணினாய்'—வந்தவனுகிய நீ யெனினும அமையும. திருமாலமுதலிய இவாகளே மறறையோரினும் ஆற்றல்மிக்கவாகளாதலின் ஒருகால் தனனுடு போாசெயவாகூடு மென்பது உட்கோள். அஙகனம்வரினும முடிவில அவாகளு அழிவேநோவது எனத் தனதுசெருகினுற கூறுவான், 'பொருதுமுற்றுற' என்றார். குலிசம் - வச சிராயுதம். அதனையுடையவன், குலிசீஎன இந்திரனுகுக காரணக்குறி நெடுங கணிசசி - நீணட சூலததை யுடையவன் எனப் பண்புததொகையன் மொழி தாமரைகிழவன்-திருமாலின நாபிதாமரைமலரினினறு தோன்றி அதறகு உரிமைபூண்டவன். சாப்பராஜனன ஆதிசேஷன் ஆயிரந்தலைகளை யுடையா னாதலின், 'பஃறலை' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - ம்.—[1]மூற்றுவான். (எ0)

எக. நின்றிசைத் துயிராகவர் நீலக் காலனே
குன்றிசைத் [1]கயிலுற வெறிந்த கொறறனே
தென்றிசைக் கிழவனே திசைநின் முடசிய
ரென்றிசைக் கினறவர் யாருள் யாவனீ.

(இ - ள்.) நீ—, நின்று இசைத்து உயிா கவா நீலக காலனே - (எதற் குஞ்சலியாது) நிலைநின்று (தனதுபாசாயுதததைக்கொணடு) கட்டி (எந்தப்பி ராணிகளின) உயிரையுக கவாந்துகொணடுபோகிற கருநிறமுடைய யமனே? குன்று இசைதது அயில் உற எறிந்த கொறறனே - மலையிற்பட்டு (தனது) வேலாயுதம் உட்புகுதும்படி (அதனை) எறிந்த வெற்றியையுடையவனன முருகனே? தென்திசைக கிழவனே-தெற்குதிகுகுகு உரிமைபூணடவனன அகதியமுனிவனே? திசை நின்று ஆட்சியர் என்று இசைகினறவ ராருள் யாவன் - (மற்றும) திகுகுக்களில் நின்று (அவறறை) ஆளுதலுடைய வர் [திக்பாலகா] என்று சொல்லபபடுகின்றவ ரனைவருள்ளும் யாவனே?

(பிராணிகளின் ஆயுள்காலைத்) கணகுகிடுதல்பற்றி, யமனுகுக கரல னென்று பெயர்; வடசொல். குன்று - இங்குக் கிரௌஞ்சகிரி.

அதன்மீது முருகக்கடவுள் வேலெறிந்து அதனைப்பிளந்த வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்திற் காண்க. அன்றியும், சிவபிரான் பரசுராமனுக்கும் சுப்பிரமணியனுக்கும் ஒருங்கு படைக்கலவித்தை பயிற்றுவித்தபின்பு அவர்கள் திறத்தைப பரீக்ஷிக்கையில், குமாரரூபத்தி னதுவேற்படையைக் கிரௌஞ்சகிரியின் மீது எறிந்து அதனைப் பிளந்து தனது வேலின் திறத்தைக் காட்டின னென்ற வரலாறும் உண்டு.

அகத்தியமகாமுனிவன் பொதியமலையின்கண இருந்து இராவணனைக் கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டு இயங்காமை விலக்கிய திறமுடைபா னுதலின, அவனே இவ னெனவும் இராவணன் ஐயமுறலாயிற்று. முன்னொருகாலத்திற சகலதேவர்களும் முனிவர்களும் மேருகிரியிலே ஒருங்குகூடியதனால் அவ்வடபுறம தாழ்ந்து தென்புறம உயரவே, அதனைக்கணடு கலங்கிய அனைவரும மிகசமமையுடையவனான அகத்திய மாமுனிவனைத தென்திசைக்குச செல்லும்படி வேண்ட, அவ்வாறே அம் முனிவன் தென்திசைக்கண வந்து சோந்து பொதியமலையில் தங்கினனென்ற வரலாறுபற்றியும், அகஸ்தியர்கூத்திரம் தென்திசையில் விளங்குதலாலும, அகஸ்தியமுனிவனை 'தென்திசைக கிழவன்' எனப்பட்டனன்: (''தேவரெலலாருங கூடி, யாம் சேரஇருத்தலின் மேருத தாழ்ந்து தென்திசை உயாந்தது இதற்கு அகஸ்தியனேரே ஆண்டு இருத்தற்கு உரியா' என்று அவரை வேண்டிக கொளள, அவரும தென்திசைக்கண போதுகின்றவர்... .... .காடுகெடுத்து நாடாகஇ பொதியிலின்கண் இருந, இராவணனைக கந்தருவத்தாற்பிணித்து இராக்கதரை ஆண்டுஇயங்காமை விலக்கி'' என்பது, தொல்காப்பியப்பாயிரத்து நசசினாக்கினியருரை. பத்துப் பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சியில் ''தெனனவற்பெயரிய துன்னருந்துப்பிற் றெறுமுகக்கடவுள்'' என்பதற்கு - 'இராவணனைத தமிழ்நாட்டை யாளாதபடி போகஇன கிட்டுதற்கு அரிய வலியினையுடைய பழமுனிவனாகிய அகத்தியன்' என்ற நசசினாக்கினியருரையும் நோகசதக்கது.) அகத்தியனை 'தென்திசைக கிழவன்' என்றது, பாண்டியனை 'தெனனவன்' எனறல் போலும். இனி, 'தென்திசைக கிழவனை' என்பதற்கு - தெற்குதிக்குப் பாலகனான யமன் என்று கொணடு, முதலடியில் 'காலன்' என்றது - அந்த யமனது மந்திரியும சேனைத்தலைவனும் அவனைபபோன்ற திறலுடையவனுமான பிறனொருவனை யெனக கொள்ளுதலுமொன்று; காலன்' என்பது - யமனுககுப பரியாயநாமமாக வழகுதலோடு, இங்ஙனம் வேறொருவனை பெயராகவும் கிற்கும. அஷ்டதிகபாலகாகளுள இருதிரனும் யமனும கீழ்க கூறப்பட்டதனால - 'திசைநின்றுட்சிய ரென றிசைகஇன்றவா' என்றது, அவை சொழிந்த மற்றையோரை. பி - மீ:—[1]அயிலுக. (எக)

எஉ. அந்தணர் வேள்வியி னுக்கி யாணையின்
வந்துற விடுத்ததோர் வயவெம் பூதமோ

மூன்தொரு மலருளோ னிலங்கை முற்றுறச்
சிந்தெனத் திருத்திய [1]தறுகட் டெய்வமோ.

(இ - ள்.) அந்தணர் - முனிவாகள், வேள்வியின் - யாகததிலிருந்து, ஆகதி - தோன்றுவிதது, ஆணையின் - (தமது) கட்டளையினால், வந்து உற விடுதது - (இவரு) வந்து சேரும்படி அனுப்பப்பெற்றதான, ஓர் வய வெம் பூதமோ-வலிய கொடிய ஒருபூதத்தானோ? மூன்று ஒரு மலர் உளோன் - பழைமையானதொரு தாமரைப்பூவின்மே லிருப்பவனான பிரமன், இலங்கை முற்றுற சிந்து என திருததிய - 'இலஙகாபுரி முழுவதை ம் அழித்துவிடு' என்று ஏவிப் புதிதாகசசெயதனுபபிய, தறு கண தெயவமோ - அஞ்சாத ஒரு தேவனதானோ? (எ - று.)

தண்டகாரணியவாசிகளான முனிவாகள் தன்னைகொல்லக் கருதி அபிசாரயாகமொன்றுசெய்து அதனினின்று எழுப்பிக் கட்டளையிட்டு இலஙகையைநோகதி யனுபபிய ஒருமகாபூதமோ என்றும சஙகிதது வினவினன் இராவணன் எனக. ஆணையின் ஆகதி எனறு இயைத்து, தமது ஆணையாகசசொலலிய மதிரஙகளின் சகதியினால் உண்டாகதி என உரைப்பினும் அமையும். 'மூனறொருமலா' எனறது, திருமாலின் தாபிக்கமலததை.

பி ம்:—[1]திகிரித். (எஉ)

எஙூ. ஆரைநீ யெனனையிங் கெய்து காரண
மாருனை விடுத்தவ ரறிய வாணையாற்
சோவிலை சொலலுதி யென்னச் சொல்லினன்
வேரொடு மமரர்தம் புகழ்வி ழுங்கினன்.

(இ - ள்.) 'ஆரைநீ - (இவர்களில்) யாவன் நீ? இஙகு எய்து காரணம் என்னை - (நீ) இஙகு வருததனகாரணம் யாது? உனை விடுததவா ஆர் - உன்னை யனுப்பியவர் யாவர்? அறிய - (யான்) அறிந்து கொள்ளுமாறு, ஆணையால் - (எனது) கட்டளையின்படி, சோர்வு இலை சொல்லுதி - தவறுதலில்லாமற்சொலவாய' என்ன சொல்லினன் - என்று (அநுமானை நோக்கிக) கூறினன். (யாவனெனில),—அமராதம் புகழ்வேரொடும விழுஙகினனதேவாகளுடைய கீாத்தியை அடியோடு விழுஙகியவனான இராவணன்.

வேரொடு மமராதம புகழ்விழுஙகினன் - உண்ணப்படாதது உண்ணப்பட்டது போலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி; தேவர்களை வென்று அவாகளுடைய கீாதிதிமுழுவதையுந் தனதாகிகொண்டவ னென்பது கருதது. (எங)

எச.—ஒன்பது கவிகள் - ஒருதொடர்: அநுமான் சொல்லும் உத்தரம்.

சொல்லிய வனைவரு மலலென் சொனனவப்
புல்லிய வலியினோ ரேவல் பூண்டிலே
னல்லியல கமலமே யனைய செஙகணோ
வில்லிதன் [1]றாதன்யா னிலங்கை மேயினேன்.

(இ - ள்) சொல்லிய அனைவரும அல்லென் - (நீ) சொனன யாவரு மல்லேன் (யான்); சொன்ன அ புல்லிய வலியினோர் ஏவல் பூணடிலேன்-

(உன்னுற்) சொல்லப்பட்டவர்களான அந்த அற்பபலமுள்ளவர்களுடைய கட்டளையை மேற்கொண்டு வந்தேனு மல்லேன்; அல்லி அம்கமலமே அனைய செம்கண - அகவிதழ்கள் நிறைந்த அழகிய செந்தாமரைமலரையே போன்ற சிவந்த திருக்கண்களையுடைய, ஓர் விலலிதன் - ஒப்பற்ற ஒருவில்வீரனது, தூதன் - தூதனாக, யான்—, இலங்கை மேயினேன் - இந்த இலங்காபுரிக்கு வந்தேன்; (எ - று.)

திரிமூர்தத்திகள் முதலியோரது கட்டளையையும் பொருள் செய்யேன் யான்! இராமதூதனாய் இங்குவந்தேன் என்று, தனது திறமையையும் இராம பகதியையும் வெளியிட்டான். மிகக ஆற்றலையுடையவரென்று உன்னுற் கருதப்பட்ட அனைவரினும் மேமபட்டவன் எனதுதலைவ னெனக் குறிப்பித தாலும். அநுமான் தனது தலைவனான இராமபிரானது வலிமையை மிகச சிறபபிககவேண்டி, திரிமூர்தத்திகளையுமூட்பட 'புல்லியவலியிலோ' என்று இழிதது்கூறினான்; ஹிங்திர்தாய்யாயததால் இது குற்றமாகாது. இனி, திரி மூர்தத்திகள் முதலியோர கொல்லாது விட்ட இராவணனை இராமன் கொல்வ னென்பது பற்றி, அவர்களை 'புல்லியவலியிலோ' என்றனமாம். பி-ட்.— [1]தூதின். (எச)

எடு. அனையவன் யாரென வறிதி யாதியேன்
மூனைவரு மமரரு மூவா தேவரு
மெனையவ ரெனையவர் யாவர் யாவையு
நினைவரு [1]பிருவினை முடிக்க நின்றுளோன்.

(இ - ள்.) அனையவன் யார் என அறிந்து ஆதி எல் - அந்தவில்வீரன் யாவனென்று (விவரம) அறியவேண்டுமையானால், (விரிவாகச சொல்லு கின்றேன.—) மூனைவரும் - முனிவர்களும, அமரரும - தேவர்களும, மூவா தேவரும் - திரிமூர்தத்திகளும, எனையவர் எனையவர் யாவர்-மற்றும எவ்வளவு மேமபட்டவர்களாய எததனை வகுபபினருணடோ அவர்களனைவரும், யாவை யும்-மற்றை எல்லாப்பிராணிகளும, நினைவு அரும்-நினைதத்தற்கும் அரியதான, இரு வினை - பெரிய காரியததை, முடிக்க - நிறைவேற்றுதற்கு, நின்று உளோன் - அவதரிதது நிலைபெற்றுளளவன; (எ - று.)

'இருவினை' என்றது, இராவணவதததை. முனிவர் தேவர் முதலிய அனைவராலும் மற்றும அஃறிணையுயிர்களாலும் தான் கொல்லப்படாதபடி இராவணன பிரமனிடம வரமவேணடிப்பெறறுளளா ஞதலால், அவனைக் கொலலுதல் அவர்கள் யாவரும யாவையும நினைததற்கும் அரிதாயிற்று; 'மூனைவரும' என்றது முதல் 'யாவர்' என்றதுவரை - உயர்திணையுயிர்களுள் தேவர்களணததவர்களையும, 'யாவை' என்றது - அஃறிணையில உயிருள்ளவற றையுங குறிக்கும. பி - மி: —[1]வினையுமும. (எடு)

வேறு.

எசு. ஈட்டிய வலியு மேனை யியற்றிய தவமும் யாணர்
கூட்டிய படையுந் தேவர் கொடுத்தகூல வரமுஙு [1]கொட்புந்
தீட்டிய [2]பிறவு மெய்தித் திருகிய வாழ்வு மெலலா
மீட்டிய பகழி யொனறூன முதலொடு மீக்க நின்றான்.

(இ - ள்.) ஈட்டிய வலியும் - (நீஙகள்) மிகுதியாகக்கொணடுள்ள தேக பலத்தையும், மேல்நாள் இயற்றிய தவமும - முன்னாளில் (நீஙகள்) செய்து வைதது்ள்ள தவததின வலிமையையும, யாணர கூட்டிய படையும் - புதிது புதிதாக (நீஙகள்) சேர்த்துவைதிருகிற ஆயுதஙகளையும சேனைகளையும, தேவர கொடுதத கூல வரமும - தேவாகள் (உஙகட்குக) கொடுததிருக்கிற சிறந்த வரஙகளையும், கொட்பும - (மற்றும் நீஙகள் கொணடுள்ள) சிறப்புகளை யும, தீட்டிய பிறவும் - (நீஙகள ஆஙகாஙகு ஜயஸ்தமபமஙகட்டி அவறறில்) எழுதிவைத்துள்ள (பெயர பிரதாபம கீரததி முதலிய) பிறவற்றையும, எயதி திருத்திய வாழ்வும - (நீஙகள்) அடைந்து பின்பு சீரதிருததிக்கொண்ட அரசாட்சிசெல்வஙகளையும், எல்லாம - மற்றும உஙகள் சம்பநதமுளடையவை யனைத்தையும, மீட்டிய பகழி ஒன்றூல முதலொடு மீக்க - (நீணட தனது) அமபொன்றினூல அடியோடு அழிகசுமாறு, நின்றூன - நிச்சயித்துநின்றவன், (அவன்); (எ - று.)

கொட்பு - மனததினகொள்கை யென்று கொணடால், எணணமென்று பொருளாம. [1]கோட்பும என்ற பாடத்துகசு, பகுதி முதல் நீணடதென வேணடும. பி - ம்.—[2]அறிவுமமிகக. (எசு)

எஎ. தேவரும் பிறரு மல்லன் றிசைக்களி றல்லன் றிக்கின்
காவல ரல்ல னீசன் கயிலையங கிரியு மல்லன்
மூவரு மல்லன் மறறை முனிவரு மல்ல [1]னெல்லைப்
பூவல யததை யாண்ட புரவலன புதல்வன் போலாம.

(இ - ள்.) (அந்தவில்வீரன், தேவரும் பிறரும் அல்லன் - தேவர்களும மற்றை அசுராகள முதலியோரு மலலன்; திசைகளிறு அலலன - (அஷ்ட) திக்கஜஙகளு மலலன; திகஙின காவலா அலலன் - (அஷ்ட) திகபாலகர்களு மல்லன்; ஈசன் கயிலை அம் கிரியும அல்லன் - சிவபிரானது அழகிய கைலாச கிரியு மலலன், மூவரும அலலன் - திரிமூரதிகளு மல்லன்; மற்றை - மற் றும, முனிவரும அல்லன - இருடிகளுமலலன்; எலலை பூவலயததை ஆணட புரவலன் புதலவன போல ஆம - பூமணடலததின் எலலை எவவளவு உணடோ அவவளவையும அரசாணட (தசரத) சகரவாததியின் குமார னுவன; (எ - று.)

'புரவலன புதலவன்போலாம்' என்றவிடததில், 'போல்' என்றது - உவமைப்பொருள்தராமையால், ஒபபிலபோலியாய், அவன் உண்ணுல வெல் லப்பட்ட தேவாமுதலியோரல்லன், வெல்லபபடாத ஒரு சக்கரவாததியின் புதல்வன் என்றவாறு. பி - ம்.—[1]ஒலலை. (எஎ)

எஅ. போதமும் [1]பொருந்து கேள்விப புரையறு பயனும் பொய்தீர்
மாதவஞ் சார்ந்த தீரா வரங்களு [2]மற்று மூற்றும்
யாதவ னினைந்தா னன்ன பயத்தன வேது வேண்டின்
வேதமு மறனுஞ் சொல்லு மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்.

(இ-ள்.) போதமும்-ஞானமும், பொருந்துகேள்வி புரை அறு பயனும் - பொருந்திய நூற்கேள்விகளினாற் பெறுங குற்றமற்ற பயனும், பொய் தீரா மாதவம் சார்ந்த தீரா வரங்களும் பொய்ம்மையில்லாத பெரியதவத்தைச செய்து பெறுகின்ற நீங்காதவரங்களும், மற்றும் மூற்றும் - மற்றும் எல்லாம், அவன் யாது நினைந்தான் அன்ன பயத்தன - அவன் என்ன நினைத்தானோ அந்தப் பயனை விளைப்பனவாம்; ஏது வேண்டின்-(இங்ஙன மாதற்குக) காரணத்தை (அறிய) விரும்பினால்,—வில்லோன் - அந்தவில்வீரன், வேதமும் அறனும் சொல்லும் மெய் அறம் மூர்த்தி - வேதங்களும் தர்மதேவதையும் திரிதலுக் கூறும சதுரியமான தாமஸரூபி, (எ - று.)

யாவும் ஸாவசக்தனை கடவுளினது சங்கற்பத்துக்கு உட்பட்டே நடக்கின்றன என்ற உண்மையை உணர்த்துவார, 'யாது அவன் நினைந்தான் அன்னபயத்தன' என்றார். நினது புதுமை பலம் முதலிய சிறப்புகளெல்லாம அழியுமாறு அவன்நினைப்பின் அங்ஙனமே தவறுமல் எளிதில் அழியுமென்று உணர்த்தியவாறும். அங்ஙனமாதற்குக் காரணம்-அவன் வேதப் பிரதிபாத்தியனும அறக்கடவுளும் தர்மஸ்வரூபியும ஸத்துயஸங்கல்பனுமான முழுமுதற் கடவுளென்பது, 'ஏதுவேண்டின், வேதமும் அறனுஞ் சொல்லும் மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்'என விளக்கப்பட்டது. இயற்கைநுண்ணறிவு, செயற்கை நூலறிவு முதலிய அறிவுவகை யெலலாம், 'போதம்' எனறதில் அடங்கும். கேள்வியாவது - கேட்கப்படும நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்; இது, கறறவழி அதனின ஆய அறிவை வலியுறுதலதவதும், கல்லாத வழியும அதனை யுண்டாக்குவதுமாய ''கறறலிற் கேட்டலே நன்று''என்னும் படி சிறப்புறுதலால், 'பொருந்துகேள்வி' என விசேடிதலுக கூறப்பட்டது. அக்கேள்வியின் குறறமற்ற நற்பயன்-வறுமை முதலியவறறால் மனந்தளர்ந்த விடதது அத்தளர்சியை நீக்குதல், ஆன்றபெருமைதருதல், பேதைமை சொல்லாமை முதலியன. உபதேசமொழிகளை அநுபவமுடைய நல்லாசிரியா பக்கல் கேட்டலாகிய சிரவணம இங்கு 'கேள்வி'எனப்பட்ட தென்று கொண்டால, அதன்பயன் - அமமொழிப்பொருளை தெளிய ஆராய்தலாகிய மநநமும், அப்பொருளை தெளிந்து இடைவிடாது பாவித்தலாகிய நிதித்யாஸநமுமாம். பொயதீர மாதவம - கூடாவொழுக்கம முதலிய குறறமின்றித் திரிகரண சுதியுடன் செயயுந தவம; பழுதுபடுதலின்றிப் பயனதருந் தவமெனினுமாம். தவஞ்செய்வாரகளு உரிய விரதங்களுள் வாயமை ஒன்றுதல் பற்றி, 'பொயதீரதவம்' எனப்பட்டது என்றுங கொளளலாம. தலைமைத தேவராகளை உகப்பிதது அவரகளிடதது நின்று தாமதாம வேண்டும வரங்க

ஊப் பெறுதற்குத் தவம் கருவியாதலால், 'தவஞ்சார்ந்தவரங்கள்' எனப்பட்டன. அத்தவத்தின் சிறப்புகளு ஏற்றபடி பெருவரங் கிடைத்தல்பற்றி, 'பொய்தீர்மாதவஞ்சார்ந்த தீராவரங்கள்' என்றார். அவ்வரபலம் எவர்க்கும் ஒழிக்க அரிதென்பதுதோன்ற, அதற்கு 'தீரா' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - மீ:—[1]பொருந்துமவேள்விப். [2]மறறும்யாவும். (எஅ)

எகூ. காரணங் கேட்டி யாயிற் கடையிலா மறையின் கண்ணு
மாரணங் காட்ட மாட்டா வறிவினுக் கறிவு மன்னேன்
போரணங் கிடங்கர் கவ்வப் பொதுங்கின்று முதலே யென்ற
வாரணங் காக்க வந்தா னமரரைக் காக்க வந்தான்.

(இ - ள்.) காரணம் கேட்டி ஆயின் - (அந்த முதற்கடவுள் இவ்வண்ண தசரதன் மகனைத் தோன்றுதற்குக்) காரணம் (என்னவென்று) கேட்பையானால்,—கடை இலா மறையின் கண்ணும - முடிவில்லாத [அநந்தமான] வேதங்களிலும், ஆரணம-(அவ்வேதத்தின ஞான காண்டமாகிய) உபநிஷத்துக்களிலும, காட்டமாட்டா-(இன்ன தனமையனென்று) முழுவதுங் காட்டமுடியாத, அறிவினுக்கு அறிவும அன்னேன் - (எல்லாப் பொருள்களையும்) அறிகின்ற அறிவுக்கும ஓர் அறிவை யொத்தவனும,—போர் அணங்கு இடங்கர் கவ்வ - போரிலே வருத்ததத்தைச செய்கின்ற முதலையானது கவ்விக்கொள்ள, (அதனால வருந்தி), பொதுங்கின்று முதலே என்ற - (இன்னகடவுளென்று பெயாகுறித்துக் கூப்பிடாமற்) பொதுப்பட ஆதிமூலமே! என்று கூவியழைத்து நின்ற, வாரணம - யானையை (கஜேந்திராழ்வானை), காக்க - பாதுகாத்தற்கு, வந்தான் - (மூன்று ஓடி) வந்தவனுமான அந்த ஸ்ரீமந நாராயணனே, அமரரை காக்க வந்தான் - (அரக்கர்களால் வருந்திய) தேவர்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு (இவ்வண்ணம்) அவதாரஞ் செய்தருளினான்; (எ - று.)

மறை ஆரணம் என்பன வேதத்தின் பரியாய நாமமாக வழங்கினும், இங்கு இரண்டும கூறியதனால், 'மறை' என்றது - வேதத்தின் பூர்வபாகமாகிய கர்மகாண்ட மென்றும், 'ஆரணம்' எனறது - வேதத்தின் அந்தமாகிய உபநிஷத்து என்றும் பகுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. வேதம் பரம்பொருளின் சொரூபத்தை முழுவதும் சொல்லமாட்டாது மீண்டமையை, அவ்வேதங கூறுதல்கொண்டே யுணரலாம். 'கண்ணும்' என்ற ஏழனுருபையும், உமமையையும், 'ஆரணம்' என்பதனோடுங கூட்டுக. அறிவுகளு அறிகிற சகதியையளித்தவனும், அறிவுக்கு ஏற்ற விஷயமாகுபவனும் அவனே யென்பது, 'அறிவினுகறிவுமன்னேன்' என்றதன் கருத்து.

கஜேந்திராழ்வான் இன்னதெய்வமென்று பெயர்குறியாது 'ஆதிமூலமே!' என்று பொதுப்படக் கூப்பிட்டபொழுது திருமாலல்லாத பிற தேவதெல்லாரும் தாம்தாம் அசசொல்லுக்குப் பொருளல்லரென்று கருதியொழிய, அதற்கு உரிய அததிருமால்தானே வந்து அருள்செய்தமை,

கருதத்தக்கது; ''அழைத்தது செவியிறகேட்டும் அயனரனுதியாயோர், புழைக்கை வெங்கரிமுன் காப்பப்புகுந்தில ராதியாகித், தழைத்தகாரணனே யென்ற தனிப்பெயர்ப் பொருள்யாமல்லோம், இழைதத காரியம் யாமாவோ மென் செய்து மா லின்றென்னூர்'' என்ற ஸ்ரீ பாகவததையும் காண்க. திருமாலே பரம்பொரு ளென்ற உண்மையை இவ்வனக் காரணங்காட்டி வெளியிட்டார். ஒரு விலகினுல் மற்றொரு விலகிற்கு கோர்த்த துன்பத்தைத் தான் இருந்த இடத்தி லிருதுகொணடே தீர்ப்பது ஸர்வஜக்தனுன எம்பெருமானுக்கு மிகவும் எளிதேயாயினும், அப்பெருமான் அவ்வனஞ் செய்யாது தனது பேரருளினுல் அரைகுலையத் தலைகுலைய மடுக்கரைக்கே வந்து உதவின மகா குணத்தில் ஈடுபட்டு, 'காரணக காகக வந்தான்' என்றார். (எக)

அ0. மூலமு நடுவு மீறு மில்லதோர் மும்மைத் தாய
காலமுங் கணக்கு நீத்த காரணன் கையி லேந்திச்
சூலமுந் திகிரி சங்குங கரகமுந் துறந்து தொல்லை [ன்.
யாலமு மலரும் வெள்ளிப் [1]பொருப்பும் விட்டயோத்தி வந்தா

(இ - ள்.) மூலமும நடுவும் ஈறும் இல்லது - ஆதி மத்திய அந்தங்களில் லாததான, ஓர் மூமமைதது ஆய காலமும - மூன்று வகைப்பட்ட காலத்தின் எல்லையையும், கணக்கும - (மறறும இடம் குணம் செயல் முதலியவற்றின்) எல்லைகளையும, நீதத - கடந்துநின்ற, காரணன்-(எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) காரணபூதனுன அந்த முழுமுதற்கடவுள்தானே, சூலமும் திகிரி சஙகும் கரக மும் துறநது கை வில் ஏந்தி - சூலாயுததையும சக்கரக்கரகளையும கமண் டலத்தையும் (தன்கைகளிற் கொள்ளாது) விட்டெ கையில் வில்லை யேந்திக் கொணடு, தொல்லை ஆலமும் அலரும் வெள்ளிப்பொருப்பும விட்டு அயோத்தி வந்தான் - பழமையாகத தனக்கு உரிய இடமகளாகின்ற ஆலிலையையும் தாமரைமலரையம கைலாசகிரியையும் இடமாகக்கொளளாது விட்டு அயோத் தியாபுரியை இடமாககொண்டு அவதரிதது திருவவதரித்தான்; (எ -ம.)

திரிமூர்ததிஸ்வரூபியாய்ப்படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் தொழில்களை நடததுகின்ற ஜகதகாரண பூதனுன ஸர்வேசுவரனே அத்திரிமூர்ததிஸ் வரூபஙகளிற கைகொள்ளுகின்ற சூலம்முதலியவற்றை விட்டுக் கையில்வில் லேந்தி அம்மும்மூர்ததி கட்கு உரிய இடமாகின்ற ஆலிலை முதலியவற்றை விட்டு அயோத்தியில்வந்து தோன்றின னெனபதாம். சூலம் - அரன் கையி லேந்துவது, திகிரியும், சக்கும் - அரி கைகளிலேந்துவன. கரகம் - ஜலபாத் திரம். குண்டிகை இது, அயன் கையிலேந்துவது. ஆலிலை - திருமால் பிரளயதகிற பள்ளிகொள்ளுமிடம். அது அநாதியான ஆதிசேஷனது அமிச மாதலால, அதறகு 'தொல்லை' என்ற அடைமொழி கொடுகைப்பட்டது. திரு மாலின் நாபிதாமரைமலர் - பிரமன் தோன்றிவாழுமிடம். வெளளிமலை யாகிய கைலாசம் - சிவபிரான் வாழு மிடம்.

காலம் நிதநியமாதலால், அதற்கு 'மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது' என்ற அடைமொழி கொடுததார். 'ஓர் மூமமைததாய காலம்' என்றது, இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு எனக காலம் மூன்றுவகைப்படுதலால், அக்காலததின் கழிவினுலுண்டாகிற பரிணுமஙகளையுடைய ஞகாதவ னென்பது, 'காலம் நீத்தகாரணன்' என்பதன் கருதது. அநந்தமான [வரம்பில்லாத] ஞானம காட்சி இன்பம் ஆறறல் குணம செயல் முதலியவற்றையுடையா னென்பது, 'கணக்குநீதத' என்றதனுற போதரும். ஆதிபகவனை 'காரணம்' என்ற சொல் லினுல் வேதம குறிததல், இவருக கருதததகாது. மும்மையென்பது மூன்று என்னும் பொருளையே யுணாததியதனுல, இதில் 'மை' – பகுதிப்பொருள விகுதி. பி – மீ:—[1]குன்றுநீதது. (அ0)

அக. அறந்தலை நிறுத்தி வேத மருள்சுரந் தறைந்த நீதித்
திறந்தெரிந் துலகம் பூணச் சென்நெறி செலுத்தித் தீயோ
ரிறந்துநூறித் தக்கோ ரிடர்துடைத் தேக [1]விண்டு
பிறந்தனன் [2]றன்பொற் பாத மேத்துவார் பிறப்ப றுப்பான்.

(இ – ள்.) தன் பொன் பாதம் ஏததுவா பிறப்பு அறுப்பான் – தனது அழகிய திருவடிகளைத் துதிபபவாகளுடைய பிறபபைப்போககி யருளபவ னுனை, விண்டு – அந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு,—அறம தலை நிறுததி – தருமததை எஙகும் நிலைநிற்கசசெயது, வேதம அருள் சுரந்து அறைந்த நீதி திறம உலகம தெரிந்து பூண செம் நெறி செலுததி-வேதஙகள (ஜனஙகளிடததிற்) கருணை கூர்ந்துசொல்லிய நீதிவகைகளை உலகததார அறிந்து மேற்கொண்டொழுகும் படி (அவாகளைச) செவ்வையான வழியிலே செலுததி, தீயோர் இறந்து உக நூறி – கொடியவாகள் இறந்தொழியும்படி அழித்து, தக்கோர இடர் துடைத்து – நல்லவர்களுடைய துனபஙகளைப போககி, ஏக – (பின்பு தன்னு டைசசோதிக்கு) எழுந்தருளுமாறு, பிறந்தனன் – (அயோததியில) திருவவ தரிததான்; (எ – று.)

உலகமெஙகும தருமத்தை நிலைநிறுததுதலும், உயிர்கள் நல்வழி தீவழி களை நன்றுகப்பகுததுணாநது நடந்து நற்கதிபெறவேணடுமென்று இயல்பாக எழுந்த பரமகிருபையால் தன்கட்டளைபபமான வேதஙகளில் வெளியிட்ட மூறைமைகளை உலகததார் உணாநது ஒழுகுமாறு அவாகளைச சந்மார்க்கத் திற் செலுததுதலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்தலுமாகிய அவதாரததின் பயன்கள், இஙகு எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. தனது திரு வடிகளைத துதிப்பவா மீளவும ஒரு பிறப்பெடுககவேணடாதபடி அவரதுகரும மனைத்தையும் போக்கி அவாகளு முத்தியருள்பவ னென்பார், 'தனபொற பாத மேத்துவார் பிறப்பறுப்பான்' என்றார். இதனுல் எம்பெருமானது பரதவத்தை வெளியிட்டு, அநநனமுள்ளவன் உயிர்களைகாத்தருளு அருளினுல் இஙஙனம் மனிதனுப்பிறந்தன னென அவனது சௌலப்பி யத்தையுங் குறித்தார். விண்டு – விஷ்ணு எனற வடசொல்லின்திதைவு;

எனும் வியாபித்துள்ளவன் என்று பொருள். பி - மீ:—[1]ஈண்டுப். [2]பிறவி கோய்க்குமருந்திவன் பிறிதொன்றுண்டோ. (அக)

அஉ. அன்னவற் கடிமை செய்வே னுமமு மனுமன் னென்பே
னன்னுத றன்னைத் தேடி நாற்பெருந் [1]திசையும் போந்த
மன்னரிற் றென்பால் வந்த தானைக்கு மன்னன் வாலி
தன்மக [2]னவன்றன் றூதன் வந்தனென் [3]றனியே னென்றான்.

(இ - ள்.) அன்னவற்கு அடிமை செய்வேன் - அத்தன்மையனை சுக்ரீவர்தத்த திருமகனுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்பவன் யான்; நாமமும் அநுமன் எனபேன் - பெயர் அநுமானென்று சொல்லப்படுவேன்; நல்நுதல் தன்னை தேடி - அழகியநெற்றியையுடையவளான சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொண்டு, நால் பெருந் திசையும் போந்த - பெரியதிக்குகளை நானகிற்குஞ் சென்ற, மன்னரில - தலைவர்களுள், தென் பால் வந்த தானைக்கு மன்னன் - தென்திசையில் வந்த சேனைக்குத் தலைவன், வாலிதன் மகன் - வாலியின் குமாரனை அங்கதனுவன். அவன்தன் தூதன் - அவனது தூதனுய், தனி யேன் வந்தனென் - நானொருவன் இங்கு வந்தேன், என்றான் - என்று (இராவணனைநோக்கி அநுமான்) கூறினன்; (எ - று.)

தானையின் அளவு, இரண்டுவெள்ளம். "குடதிசைக்கட் சுடேனன் குபேரன்வாழ், வடதிசைக்கட் சதவலி வாசவ, னிடதிசைக்கண வினதன் விறற்றரு, படையொடுறறுப் படாகெனப் பன்னினன்" என்று கிட்கிந்தா காண்டத்து நாடவிட்டபடலத்தில் கூறியதுகொண்டு, பிறதிசைகளிற் சீதை யைத் தேடிச்சென்ற வானரத்தலைவர்களின் பெயரையுணர்க. பி மீ:—[1]திசை யிற். [2]அவனதேவல். [3]தமியேன். (அஉ)

அங.—வாலியின்யோகக்கேஷமங்களோ இராவணன் விசாரித்தல்.

என்றலு மிலங்கை வேந்த னெயிற்றின மெழிலி நாபபண்
மின்றிரிந் தென்ன நக்கு வாலிசேய் விடுத்த தூத
வன்றிற லாய வாலி வலியன்கொ லரசின் வாழ்க்கை
நன்றுகொ லென்ன லோடு நாயகன் றூத னக்கான்.

(இ - ள்.) என்றலும - என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே;—இலங் கைவேந்தன் - இராவணன்,—எயிறு இனம-(தனது) பல்வரிசைகள், எழிலி நாபபண மின் திரிந்து என்ன - மேகத்தின் நடுவிலே மின்னல் உலாவினுற் போன்றனவாகுமபடி, நகை-சிரித்து, வாலி சேயவிடுத்ததூத - வாலியின் மக னுல் அனுப்பப்பட்ட தூதனே!—வல் திறல் ஆயவாலி வலியன் கொல்-மிக பலமுடையவனுன வாலி சௌகரியமா யிருக்கின்றனனு? அரசின் வாழ்க்கை நன்று கொல் - (அவனது) அரசாட்சி நன்முக நடந்துவருகின்றதா?' என்ன லோடும - என்று வினவிய வளவிலே, நாயகன் தூதன் நகைகான் - அனைத்துக் குந் தலைவனுன ஸ்ரீராமபிரானது தூதனுகிய அநுமான் சிரித்தான்; (எ-று.)

யாரோ ஒருபெரியபகைவன் அலலது ஒருபெருமபகைவனது ஏவலா ளன் எனறு கருதபபட்ட இவ்வாகரன் தனது நணபனுன வாலியின மகனது

தூத னெனத் தெரிந்தமை பற்றியும், தனது நண்பனுடைய மகனது தூதனும் வந்த இவனு இவ்வளவு தீமை செய்தானென்பது பற்றியும், இராவணன் சிரித்தான். 'வன்கிறலாய வாலி' என்று இவனால் நன்குமதித்து உயர்த்திக் கூறப்பட்டவன் தனது தலைவனுன இராமபிரானால் அன்றைக்கே எளிதில் அழிக்கப்பட்டதைக் கருதி, அநுமான் நகைத்தான். கருநிறதவனுன இராவணன் தனதுபததுமுகவளிலும் சிரிக்கிறபோது அவனது வாயகளினின்று வெளிவிளகிய பறகளிலெளிக்கு, 'எழிலிநாப்பண மின்கிரிது' என உவமை கூறினர். 'வன்கிறலாய' என்றது, வாலுக்கும் அடைமொழியாகத் தகும். (அசு)

அசு.—வாலியிறந்த செய்தியை அநுமான் கூறுதல்.

அஞ்சலை யரக்க [1]பார்விட் டந்தர மடைந்தா னன்றே
வெஞ்சின வாலி மீளான் வாலும்போய் [2]விளிந்த தன்றே
யஞ்சன மேனி யான்ற னடிகணே யொன்றுன் [3]மாழ்கித்
துஞ்சின னெங்கள் வேந்தன் சூரியன் றுன்ற லென்றுன்.

(இ - ள்.) அரக்க - ராகூஸனே! அஞ்சலை - பயப்படாதே: வெம்சினம் வாலி - கொடியகோபத்தையுடைய வாலியானவன், அன்றே - அப்பொழுதே [சிலமாதங்களுக்குமுன்னமே யென்றபடி], பார் விட்டு அந்தம் அடைந்தான்- இகலிலவுலகதைதவிட்டு வானுலகம் போய்ச்சேர்ந்தான்; மீளான் - இனித திரும்பிவரமாட்டான; அன்றே - அவனிறந்துபோன அப்பொழுதே, வாலும போய் விளிந்தது - (அவனது) வாலும (அவனுடனேகூடவே) அழிந்து போயிற்று; அஞ்சனம மேனியான் தன் அடி கணை ஒன்றால் மாழ்கி துஞ்சினன் - மைபோன்ற கரிய நிறமுடையவனுன இராமபிரானது பகையழிக்க வல்ல அம்பொன்றினுலே வருந்தியிறந்தனன் (அவ்வாலி); எங்கள் வேந்தன் சூரியன் தோன்றல் - (இப்பொழுது) எங்கட்கு அரசன் சூரிய குமாரனுன சுசகிரீவன்; எற்றுன் என்று (இராவணனைநோகிக்) கூறினன், (அநுமான்).

"கன்னெடுந்தோளாய் கலங்கினென் வாலாறகட்டுண்டு பட்டது கிடக்க, இன்னமும்பொரவோ இனிசசெரு அமையும் இன்று நின்தோழன் நான" என்று நீ அஞ்சிப் பணிவு கூறும்படி உன்னைவென்றவனுன வாலியை ஓர் அம்புகொண்டு எளிதிற்கொன்றிட்டவன் இராமபிரான் என, அப்பெருமானது பேராற்றலை இராவணனுக்கு எடுத்துககூறினன் அநுமான். 'அகனம் உன்னைக்கட்டிவருதகிய மகாபலசாலியான வாலியைகருதிதும அவனது மிகவலிமையுள்ள வாலைகருதிதும் இனி நீ சிறிதும்அஞ்சவேண்டா, அவனும் தொலைந்தான், அவனதுவாலும போயிறறு' என்றனன் அநுமான். வாலியிடத்தும் அவன் வாலினிடததும் இராவணனுக்கு உள்ள மிகக அசசத்தை எடுத்துகாட்டி அவனைப்பரிகசிக்குக கருததினுலேயே 'அஞ்சலை' என்றும், 'பார்விட்டந்தரமடைந்தானனறே வெஞ்சினவாலி' என்றதனபின் 'மீளான்' என்றும், அதன்பின்னும 'வாலும போய் விளிந்ததன்றே' என்றும கூறினன். வாலியின் பேராறறலை கணகூடாக அறிந்த இரா

வணன் 'பாவிட்டந்தாமடைந்தான்' என்று அநுமான் கூறியதைக் கேட்ட வனவீசேல தேவலோகத்துக்குப் போயிருப்பனென்று பொருள் கொணடு இனி அவன் இதகுவரவுகூடு மென்று கருதுவனென்னுத கருத்தினால், அநுமான் 'மீளான்' என்று கூறி ஐயமகற்றின னென்று கொளளலாம். 'அரக்க' என விளித்தது, அலக்ஷ்பத்தைக் காட்டும். 'அன்றே' என்றது - எஙகள் அரசனுன சுகரீவனும் இராமபிராணும் நண்புகொண்ட அந்நாளி லேயே யென்றபடி.

திக்குவிசயஞ்செய்யப்புறப்பட்டு யாவரையும்வென்ற இராவணன், ஒரு காலதத்தில் வாலியோடு போசெய்யக்கருதிக் கிஷ்கிந்தாபட்டணஞ் சேர்ந்து, அப்பொழுது அவன் அஙகு இல்லை யென்றும், வழக்கப்படி நாற்கடலிலும் நீராடி நித்தியகருமமமுடிக்கச சென்றுள்ளானென்றும் அறிந்து, தெனகடற் கரைக்குசசென்று, அஙகு மந்திரஜபஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வாலியைப் பாத்து, அவனைத் தந்திரமாக எளிகிற்பிடிதத்துக்கொள்ளுதற்பொருட்டு அடி ஓசைப்படாமல் மெதுவாய்நடந்து அவன் பின்னே சேர, அதனைக் கீழ்க் கணணுற்கண்டவாலி, முன் ஜாகரிதைப்பட்டு கிட்டவந்து தன்னைக்கட் டததைதாடஙகியவுடனே இராவணனைக் கக்கத்தில் இடுகி வாலினுற் சுற் றிகொண்டபடியே ஆகாயமாகமாய்சசென்று மற்றைக் கடல்களிலுஞ் சோதது நியமஙகளை நிறைவேற்றிக்கொணடு தனது நகரமடைந்து இரா வணனைக் கீழேஉதற, அவன் தன்வரலாறுகூறித தன்குற்றம் பொறுக்கவும் தன்னை நட்பாகக்கொள்ளவும வேண்டி அவனது நட்பைப் பெற்றன னென்ற வரலாற்றை உததரகாண்டததில் வாலிவாலாற்கட்டுண்ட படலத திற் பரக்ககாணலாம். பி - மீ:—[1]மாண்டதவ்வுறவியாண்டுமாணட. [2]வீழ்ந் ததன்றே. [3]வாலி. (அசு)

அடு —மற்றும் இராவணன் சிலவினவுதல்.

என்[1]னுடை யீட்டி னலவ வாலியை யெறுழ்வா யம்பா
லின்னுயி ருண்டதிப்போ தியாண்டையா னிராம னெண்பா
னன்னவன் றேவி தன்னை யங்கத னுடை லுற்ற [வான்.
தன்மையை யுரைசெய்கென்னச் சமீரணன் றனயன் [2]சொல்

(இ - ள்.) 'அ வாலியை - அத்தவாலியை, எறுழ் வாய் அம்பால் - வலிய நுனியையுடைய அமபினால், இன் உயிர் உணடது - (இராமன்) இனிய உயிரைக் கவர்ந்து [கொன்றது], என் உடை - ஈட்டினால் - எதனு டைய நிமிததததால்? இராமன் என்பான் - அத்த இராமனெனப்படுபவன், இப்போது யாணடையான் - இபபொழுது எவவிடத்தி லிருகினறனன்? அன்னவன் தேவிதன்னை அஙகதன் நாடல்உற்ற தன்மையை - அவ்விராம னது மனைவியான சீதையை (அவனற்கொல்லப்பட்ட வாலியின்மகனை) அங்கதன் தேடத்தொடங்கியவகையை, உரை செய்க - சொல்வாயாக,' என்ன - என்று (இராவணன்) வினவ,—சமீரணன் தனயன் சொலவான் - வாயுகுமாரனை அநுமான் சொல்பவனனன்; (எ - று.)—அதனை, அடுதத இரணடுகவிகளிற் காணக.

எறுழ் - வலிமையுணர்த்தும் உரிசசொல். எறுழ்வாய்அம்பு - வலிமை வாய்ந்த அம்பு எனினுமாம். ஸமீரணன என்ற வடமொழிப்பெயா - நன்ரு கச சஞ்சரிக்கும் இயல்புடையவனென்று காரணப்பொருள் பெறும. பி - மீ:—[1]இடையீட்டினுல் [2]சொன்ஞன். (அரி)

அசு.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.அநுமான்சொல்லும் உத்தரம்.

தேவியை நாடி வந்த செஙகணுற் கெங்கள் கோமா
ஞவியொன் ருக நட்டா னருந்துயா துடைத்தி யென்ன
வோவியர்க் கெழுத வொண்ணு வுருவத்த னுருமை யோடுங்
கோவியற் செல்வ மூன்னே கொடுத்துவா லியையுங் கொன்ரூன்.

(இ - ள்.) தேவியை நாடி வந்த - (தன்) மனைவியான சீதையைத் தேடிக்கொணடுவந்த, செம் கணுற்கு - சிவந்த கணகளையுடையவனுன இராம பிரானுடனே, எஙகள் கோமான்-எஙகள்தலைவனுன சுக்ரீவன், ஆவி ஒன்று ஆக நட்டான்-(இருவர்க்கும்) உயிரொன்றேயென்னுமபடி சிநேகங்கொண்டு, அருந துயர் துடைத்தி என்ன - (எனகு வாலியினுல்நேர்ந்துள்ள) போககு தற்குஅரிய துன்பததைப் போககுவாய்' என்று வேணட,—ஓவியாக்கு எழுத வொணணு உருவத்தன் - சிததிரமெழுதவல்லாாக்கும் எழுதமுடியாத வடிவழகையுடையவனுன ஸ்ரீராமன், உருமையோடும் கோ இயல் செல்வம முன்னே கொடுத்து - (சுக்ரீவன்மனைவியான) ருமையென்பவளையும்(வாலி யினது) அரசியற் செல்வததையும் முன்னே (சுக்ரீவனுக்கு வாக்தானமாகக்) கொடுத்து, வாலியையும் கொன்ரூன் - (அதற்குஎற்ப உடனே) வாலியை யுங கொன்றிட்டான்; (எ - று.)

ருக்ஷராஜஸ் என்னும் வாநரராஜன் இறந்தபின் அவனது மூத்தமகனுன வாலி பட்டாபிஷேகஞ்செய்யப்பெற்றசு சுகரீவனே இளவரசனுககொணடு கிஷ்கிந்தையை ஆளுங காலததில், மாயாவியென்னும் அசுரவீரன் வந்து வலியப் போாக்கு அழைகக, வாலி தம்பியுடன் சென்று அவனை எதிரத் துப் பொருகையில், அவன் அஞ்சியோடி ஒரு பிலத்தினுளளே செல்ல, வாலி சுகரீவனைப் பிலவாயிலிற காவல்வைத்துவிட்டு உள்ளேசென்று அவனைதொடாந்து போசெயது கொணடிருக்கையில், பலமாதஙகள் கழிந் தபின், இரதததிவள்ளம் வெளிபபட்டது கணடு, சுகரீவன் அவ்வசுரனுல் வாலி கொல்லபபட்டனனென்று மாறுககருதி, அவ்வரசன வெளிவராத படி அப்பிலவாயிலைப பெருகலலால் மூடிவிட்டு, வருததததோடு நகரஞ் சோந்து, அமைசசாகள் வேணடுகோளினபடி தான் அரசுபெற்று வாழ, அநகு அரசனைக கொன்ற வாலி, மீணடுவநது, பிலவழியையடைதிருநத கல்லைக் காலாலுதைததுத தளளிவிட்டுப பட்டணஞ்சோநது செய்தி யறிந்து, அரசாட்சி விருப்பத்தாலும் தன்மனைவியான தாரையைக் கவாநது கொள்ளவேணடு மெனனுங கருத்தினுலும் சுக்ரீவன் இவ் வாறுசெய்தா னென்று மாறுக எணணி அவனமேல் மிகவுங்கோபங் கொணடு, அவன் வந்து தன்காலில் விழுந்து எவ்வளவு வேணடவுங

கோமான் இராச்சியத்தையும் அவன் மனைவியான ருமையையும் கவர்ந்து கொண்டு அவனை யடித்துத்துரத்திக் தொடர்ந்துசென்று பலவிடங்களிலும் பெருந் தாக்க, அவன்தோற்று ஓடிச்சென்று ரிஷ்யமூகபருவதத்தில் மதங்க முனிவர் ஆச்ரமங்கொண்டு வீற்றிருக்கிற வனத்தைச் சேர்ந்தான்; மதங்க முனிவரதுசாபத்தால் வாலி வரத்தகாத அவ்வாச்ரமத்திலே அநுமான் நீலன் முதலிய சிலருடனே சுக்ரீவன் பதுங்கிவசிக்கிறபோது ஒருநான் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு இலக்குமணனுடனவந்த இராமபிரானைக் அநுமான் மூலமாக சுக்ரீவன் சிநேகஞ் செய்துகொள்ள, அச்சுக்ரீவன் வேண்டுகோளின் படி ஸ்ரீராமன் வாலியைக்கொன்று ருமையையும் அரசாட்சியையும் சுக்ரீவனுக்கு அளிப்பதாக முதலில் வாக்குத்தத்தஞ்செய்து பின்பு அவனமே வாலியைத் தந்திரமாகக்கொன்று சுக்ரீவனுக்குக் கிஷ்கிந்தைராஜ்யத்தில் முடிசூட்டிவைத்தனன் என்ற விவரம், கிஷ்கிந்தாகாண்டத்திற் பரக்கக்கூறப்பட்டது. வாலி முன்னமே இராவணனுடன் அக்னிசாக்ஷியாக நட்புக்கொண்டிருந்தது பற்றி, அவனைத் தான் உதவியாகக்கொண்டால் இராவணனிதுக்டர்களைத் தொலைக்க வகையில்லாமையால், இராமன் வாலியை நண்பராக்கிக்கொள்ளாமல், சரணமடைந்த சுக்ரீவனை வேண்டுகோளின்படி அவ்வாலியை வதைத்திட்டனனென்க. பகைவன் எவ்வளவுவலியனாயிருப்பினும் அவனைத தவறுமல் வெல்லுதல்கூடுமென்ற துணிவிஞல், முன்னமே கொடுத்தனன்; இக்ஙனமே, பின்பும், இராவணனைத தவறுது கொல்லலாகுமென்னுந் துணிவினால் முன்னமே விபீஷணனுக்கு இலங்கையரசு முடிசூட்டுதல் காண்க.

செம்கண்ணன் - உத்தமலக்ஷணமாகிய செவ்வரிபரந்த கண்களையுடையவன். 'செங்கண்ணறகு' என்றது - உருபுமயக்கம். ஓவியா - சித்திரகாரா. 'ஓவியர்க்கு எழுதவொண்ணு உருவத்தன்' என்றது, இராமபிரானது திவ்விய சௌந்தரியாதிசயத்தைக காட்டும். ருமா என்ற வடசொல், 'உருமை' என விகாரபபட்டது. கோவியல - இராஜாங்கம். (அசு)

அஎ. ஆயவன் றன்னோ டாண்டோ திக்களார் நான்கும் வைகி
மேயவெஞ் [1]சேனை சூழ வீற்றினி திருந்த வீரன்
போயினி நாடு மென்ன போந்தனம புகுந்த தீதென
றேயவன் றூதன் சொன்ன னிராவணனிதஃச்சொன்னன்.

(இ - ள்.) ஆயவனதன்னோடு - அந்தசசுக்ரீவனுடனே, ஆண்டு - அவ்விடத்திலே,—ஓர் திங்கள ஓநான்கும வைகி நான்குமாதகாலமளவுந்தங்கி, மேய வெம சேனை சூழ இனிது வீற்றிருந்த - வந்துகூடிய பயங்கரமான வானரசேனைகள தனது சுற்றிலும நிறக (அவற்றின் நடு மிலே) இனிமையாக வீற்றிருந்த, வீரன் - வீரனான ஸ்ரீராமன், இனி போய நாடும் என்ன - 'இனி (நீங்கள) சென்று (சீதையைத) தேடுங்கள்' எனறு கட்டளையிட, போந்தனம்- (நாங்கள்) தேடிவந்தோம்; புகுந்தது ஈது - நடந்தசெயதி இது, என்று—, எயவன் தூதன் சொனனான் - (தனனை) எவியனுபபிய தலைவனான இராம

பிரானது தூதனுகிய அநுமான் கூறினனை; (அதுகேட்டவளவில்), இராவணன் இதனை சொன்னன் - இராவணன் இந்தவார்த்தையைச சொல்லலானன்; (எ - று.)—அதனை, அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க.

சிநேகிதத சுகரீவனது காரியமாகிய வாலிவதத்தை இராமன் செய்த பின்னர் மழைகாலம் நேர்ந்ததனால், அகாலம் கழியுமளவும் இராமபிரான் கிஷ்கிந்தாபுரியைசசாராத நிசியமூககிரியில தங்கியிருந்து, அதன் பின்னா, சுக்கிரீவனால்வருவிகசப்பட்ட வாநரசேனைகளைகணடு அவர்களில் அகதன் முதலிய தலைவர்களைச் சேனையுடன் சென்று சீதையைத் தேடிவருமாறு அனுப்பினனென்க. 'ஓர்திங்கள் ஓர்நான்கும் வைகி' என்ற தொடரிலுள்ள 'ஓர்' என்ற சொல் இரண்டனுள், மூன்றியதை அசையாகக்கொள்க. 'எயவன் தூதன்' என்றது, தன்னை ஏவிய தலைவனது காரியமே கருததாயுள்ள தூத னென்றபடி. 'எயவன்' என்றது அகதனை யென்பா ஒருசாரார். பி ம்.—[1]சேனை யோடும்வீற்றிருந்தானைவீரன். (அஎ)

அஅ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்: இராவணன் பரிகசித்துச் சில கூறுதல்.

உங்குலத் தலைவன் றன்னை டொப்பிலா வுயர்ச்சியோனை
வெங்கொலை யம்பிற் கொன்றுற் காட்டொழின் மேற்கொண் டீரே
லெங்குலப் புறுதுஞ் சீதத்தி நுமமொடு மியைந்த தென்றான்
மங்குலிற பொலிந்த ஞால மாதுமை யுடைத்து மாதோ.

(இ - ள்.) உம குலம தலைவன் தன்னைடு ஒப்பு இலா உயர்சசியோனை- உஙகள்குலததுக்குததலைவனுக இருததலோடு ஒப்பற்றமேன்மையையுடைய வனுமான வாலியை, வெம கொலை அம்பின் கொன்றுறகு - கொடியகொலை யைச செயகின்ற அம்பினுற் கொன்றிட்டவனுன இராமனுக்கு, ஆன் தொழில் மேற்கொணடீர்எல் - அடிமைசெய்யுந்தொழிலை (நீஙகள்) ஏறறுககொணடீரக னென்றல், நும் சீதத்தி எஙகு உலப்பு உறும - உங்கள்கீர்த்தி எப்படி அழிவு பெறும? நும்மொடும் இயைந்தது என்றல் - (இஙகனம் குலத்தலைவனை பெரியோனைக் சொன்றவனுககு அடிமைத்தொழில்செய்யத தலைப்பட்டபின்னும் உஙகள்புகழ் அழிவடையாமல்) உங்களோடு கூடியிருந்த தென்றல், மஙகுலின் பொலிந்த ஞாலம் மாதுமை உடைதது-மேகத்தினுல் வளமபெறறு விளங்குகின்ற இந்நிலவுலகமானது பெண்களின் தன்மையான பேதை மையை யுடையது; (எ - று.) மாது ஓ - ஈறறசை.

எஙகு உலப்பு உறும - எவ்வாறு அழிவடையும்? வினுவகையால், அழிவுறாது என்ற பொருளபடும; என்றது, தவறாது அழிந்திடுமென்ற கருத்தையே பரிகாசததாற் கூறியதாம. கீர்த்தியாவது உலகம்உயர்த்துக்கூற நிலைபெறறுசொல்லே யாதலால், இனிமேலும் உஙகள்கீர்தது அழியாதிருப்பின் அது உலகத்தாரது பேதைமையின் காரியமன்றே?

என்பது, 'நும்மொடுபிறந்ததென்றல் ஞாலம் மாதுமையுடைத்து' என்ற தன் கருதது. மாதுமை மாதின்தன்மை. "துணைபி வுடையோர் தூலோடு பழகினும், பெண்ணபிவென்பது பெரும்பேதைமைதே" என்பவாதலால், பேதைமை, 'மாதுமை' எனப்பட்டது. உகுலதததலைவன் தன்னோடு - சுக்கி ரீவனோடு, ஆட்டொழில் மேற்கொண்டுரேல் என்று உரைப்பாருமுளர். (அஅ)

அக. தம்முனைக் கொல்வித் தன்னுற் கொன்றவற் கன்பு சான்ற
வும்பினத் தலைவ னேவ யா[1]தெனக் குணர்தத லுற்ற
தெம்முனைத் தூது வந்தா யிகல்புரி தன்மை யென்னை
[2]நும்மினைக் கொலலா நெஞ்ச மஞசலி நுவறி யென்றான்.

(இ - ள்.) தமமுனை கொல்வித்து - தனதுதமையனை (இராமனைக் கொணடு) கொலவிதது, அன்னன் கொன்றவாகரு அன்பு சான்ற - அந்தத் தமையனைக கொன்றவனென இராமனபககல் அன்புமிகுந்த, உம் இனம தலை வன் - உஙகள் கூட்டததுககு அரசனை சுக்கிரீவன், ஏவ-அனுப்ப, எனக்கு உணர்த்தல் உற்றது - எனகரு (நீ) சொல்லவநதது, யாது-என்ன? எம்முனை தூது வந்தாய்-எஙகள் முன்னிலையில் தூதுவந்தவனை நீ, இகல் புரி தன்மை-போர்செய்தகாரணம, என்னை - யாது? நுமமினை கொல்லாம்-(தூதனெய்வந்த) உன்னைக் கொல்லமாட்டோம்: நெஞ்சம் அஞ்சலி-மனததில அச்சங்கொள்ளா மல், நுவறி-சொல்வாய், என்றான்-(என்று இராவணன் அநுமானைநோக்கிச்) சொன்னன்; (எ - று.)

'நும்மினைக்கொல்லாம் நெஞ்சமஞ்சலி நுவறி' - ஒருமைப்பன்மை மயக் கம. இனி, முன்னிரணடடிகரு-தமையனைக கொல்வித்தது அவனைக்கொன்ற வன பககல் அன்புமிகக [அயோகியனெனிய] உஙகள்கூட்டததரசன் உன்னை (என்னிடம்) அனுப்புமாறு எனக்கு என்னநீதி அறிவிக்கவேண்டுவ தாயிற்று? என்று உரைப்பா ஒருசாரார். பி ம்:—[1]எமக்குரைக்கல். [2]கொம்மெனக்கொல் லாம, நுமமுனைக்கொல்லாம். (அசு)

வே று.

கூ0.—அநுமான் ஆலோசித்துச் சில கூறத்தொடங்குதல்.

துணர்த்த தாரவன் செரல்லிய சொற்களைப்
புணாத்து நோக்கிப்பொ துநின்ற நீதியை
யுணாத்தி னுலது றுமென வுன்னருங்
குணதது ணுமி னையன கூறினன்.

(இ - ள்.) உன் அருகு குணத்தினுமை - (இததன்மையனவென்று) நினைதததற்கும அருமையான நற்குணஙகளையுடையவனுகிய அநுமானும்,—துணர்தத தாரவனை சொலலிய சொற்களை, புணாத்து நோககி-பூஙகொததுக் களினுலாகிய மாலையை யணிந்துள்ளவனுனை இராவணன் (இவ்வாறு) சொன்ன சொற்களை (யெல்லாம) ஒன்றுசோததுப்பாத்து, பொது நினற நீதியை உணாததினுல் அது உறும் என - (யாவாக்கும) பொதுவாகநின்ற நீதியை (இப்பொழுது நாம) எடுத்துசசொன்னுல அது தக்கதாம் என்றுகருதி,

இனைய கூறினன் - இத்தவாத்தைகளைச் சொல்லலானன்; (எ - று.)—அவற்றை. அடுத்த பதினறுகவிகளிற காணக. (கூ0)

கூக.—இதுழதற் பதினறுகவிகள் - அநுமான்வார்த்தை.

தூது வந்தது சூரியன் கானமூலை
யீது வொனறிய நீதி யியைநதன
சாது வெனறுணா கிறறியேற் றக்கன
கோது றந்தன நின்வயிற் கூறுவாம்.

(இ - ள்.) தூதுவநதது - (நான் உனனிடம) தூதனாய்வந்தது, சூரியன் கான்மூலை ஏது - சூரியனதகுமாரனான சுகரீவன் (சொன்ன சொற்களை உன்னிடஞ சொல்வது) காரணமாகவேயாம; (ஆகவே),—ஒன்றிய - (இச்சம யதறிறகு)ஏற்றவையும, நீதி இயைநதன - நீதிபொருந்தியவையும, தக்கன-தகுதியானவையும, கோது இறநதன-குறறமறறவையுமாகிய அசசொற்களை, சாது என்று உணராகிற்றி ஏல-(நீ செவிகொடுதததகேட்டு) நல்லவையென்று உணர்வாயானால, நின் வயின் கூறுவாம - (அவற்றை) உன்னிடததிற் சொல வோம்; (எ - று.)—அடுதததகவி முதலாக அவை கூறபபடுகின்றன. ஸாது - வடசொல். 'கூறுவாம' என்ற தன்மைப்பன்மை, உயாவை விளககும.

கூஉ. வறிது வீழ்த்தனை வாழ்க்கையை மன்னறஞ்
சிறிது நோககலை தீமை திருதகிலை
யிறுதி யுறறுள தாயினு மின்னுமோ
ருறுதி கேட்டிடு யுயிர்நெடி தோம்புவாய்.

பதினேந்துகவிகள் - ஒருதொடா.

(இ - ள்.) வாழ்கையை - (உனது) செல்வவாழ்வை, வறிது வீழ்த்த தனை - வீணே போகவிகொண்டாய்; மன் அறம சிறிதும் நோக்கலை - ராஜ தருமத்தைச சிறிதம நோகவிலையில்லை; தீமை திருதகிலை - கொடியகாரி யததை [பிறன் மனைவியை விரும்பிக கவர்ந்ததைச] செய்துவிட்டாய்; (அத னால்), இறுதி உற்று உளது ஆயினும்-(உனக்கு) அழிவு நெருஙகியுள்ள தானா லும, இன்னும - இனிமேலாயினும், ஓர் உறுதி கேட்டிடு - (நான்சொல்லும) ஓர உறுதிசசொல்லக கேட்டு அதன்படி நடக்கக்கடவாய்-(அவ்வனம நடப்பா யானால), உயிர நெடிது ஓம்புவாய் - (உனது) உயிரை நெடுங்காலம பாது காததுகொளவாய; (எ - று.)—உறுதி - நன்மை; அதனை விளக்குஞ்சொல் லுக்குக் காரியவாகுபெயர. (கூஉ)

கூங. [1]போயிற் றீர்தும் புலன்வென்று போற்றிய
வாயிற் றீர்வரி தாகிய மாதவன்
காயிற றீர்வருங் கேடருங [2]கறபினு
மூயிற் றாயவ ளோத்துயர் செய்ததால்.

(இ - ள்.) ஆயின் - ஆராயநதுகூறுமிடதது,—காயின் தீவு அருங கேடு அருங கற்பினுள் - (பிறர) மிகவருத்தினாலும நீஙகுதலில்லாததும

குற்றமற்றதுமான பதிவிரதாதருமத்தை யுடையவளும், தீயின் தூயவளை - நெருப்பினும்பரிசுத்தியுடையவளுமான சீதாபிராட்டியை, துயா செய்ததால்- (நீ) துன்பப்படுத்திய பாவததால்,—நும புலன் வென்று போற்றிய தீர்வு அரிது ஆகிய மா தவம் போய் இற்றீர்-(நீ களை) உங்களுடைய ஐம்புலவாசை களைசசபிததுசசெயததும் நீஙகுதறகு அரியதுமான பெரியதவதது்ன் பயன் உங்களைவிட்டு நீங்கியொழியப் பெற்றீர்கள்; (எ - று.)

போறறிய, ஆகிய என்ற இரண்டும் - தவததுக்கும், தீர்வரு, கேடரு என்ற இரணடும்-கறபுக்கும அடைமொழி. பி - ம்·—[1]போயிற்றீங்கின்பெருக. [2]கற்பிஞறறீயிறறாயவளை. (கூட)

கூச. இன்று வீந்தது நாளைச சிறிதிறை
நின்று வீந்த தலானிறை நிற்குமோ
வொன்று வீந்தது நல்லுண ரும்பரை
வென்று [1]வீங்கிய வீக்க மிகுத்ததால்.

(இ - ள்.) இறை - (உங்கள்) பெருமை, இனறு வீநதது - இன்றைத் தினமே (பெருமபான்மையும) அழிந்துவிட்டது; சிறிது - மறறைசசிறு பான்மையாயுளளதும, நின்று நாளை வீநதது அலால் - (இன்றைககு) நின்ற நாளைக்கு அழிநததாகுமே யல்லாமல, நிறை நிறகுமோ-அழிவின்றி நிலைதது நிறகுமோ? [நிலவாது என்றபடி]; நல் உணா உமபரை வென்று வீஙகிய வீக்கம மிகுதததால் - நல்ல அறிவையுடைய தேவாகளைச சயிதது அதனு லெழுந்த பூரிபபு [செருககு] (உங்களிடததில்) வரமபுகடந்ததனால், ஒன்று வீநதது-ஒப்பற்றதாகிய பெருமை (உங்களைவிட்டு) நீஙகிபபோயிறறு; (எ-று.)

நறகுணநறசெயல்கட்குக காரணமாகிற நல்லறி வுடையரா யொழுகுகிற தேவர்களை நீஙகள் அக்கிரமமாகவெனறு அதனுலாகிய பெருமதத உங்க ளிடதது விளைசியதனால உங்கள்பெருமை அழிநதுவிட்டதென்பதாம். இராம னுதனுகிய எனதுவருகையினுலேயே அப்பெருந தகைமை பெரும்பாலுக் தொலைநததென்பா 'இனறுவீந்தது' என்றும, இன்றைககுத்தொலைந்தது போக இனனும ஏதேனும ஒருபகுதி உளதாயின அதுவும நாளைககு இராம னது வரவினுல் அறறத்தொலையு மென்பா 'நாளைச்சிறிதுநின்று வீந்ததனால் நிறைநிற்குமோ' என்றும கூறினுர். இரணடாவது துவாக்கியததில 'சிறிது' என வருவதனுல், மூதல வாகியததில் 'பெரும்பான்மையும்' எனபது வருவிகக பட்டது. 'வீககம'என்ற சொல்லின் ஆற்றலால், வரமபுகடந்துபெருகி வெறுக் கதககதாய் வருததததுகு இடமாகிய பெருகக மென்றவாறும். 'பி - மீ:— [1]வீககிய. (கூச)

கூடு தீமை நன்மையைத் தீர்ததலொல் லாதெனும்
வாய்மை நீக்கினை மாதவத் தால்வந்த
தூய்மை தூயவ டன்மையிற் றேறன்றிய
நோயமை யாற்றுடைக் கின்றனை நோக்கலாய்.

(இ - ள்.) 'நீமை நன்மையை நீாத்தல ஒல்லாது பாவமானது புண்ணி யத்தை வெல்லமாட்டாது,' எனும் - எனகிற, வாயமை - உணமையான மூத தோமொழியை, நீக்கினை - மனகொளளாது விட்டாய்; நோக்கலாய் - ஒன் றும் ஆலோசியாதவளைய,—மா தவத்தால வந்த தூயமை - பெரியதவத்தைச் செய்ததனல் (உனகு) வந்த பரிசுத்தியை, தூயவள் தன்மையின் தோன்றிய நோய்மையால் துடைககின்றனை - பரிசுதத்தியுடையவளான சீதாபிராட்டியின் விஷயமாக உண்டான ஆசைநோயினைப் போக்கிகொள்ளுகினைாய; (எ - று.)

நீமை நன்மையைத நீாததலொல்லாது - 'அறமேவெல்லும் பாவம் தோற்கும்' எனபது தூயவள்தன்மையின் தோனறிய நோய்மையால் - சீதா பிராட்டியின் விஷயமாகச்செய்கின்ற வருத்தசசெயல்களால் எனினுமாம். ()

கூசு. திறத்தி [1]றமபிய காமச் செருக்கினன்
மறந்து ததத மதியின் மயங்கினை
நிறநதி றந்திழிந் தேறுவ தேயலா
லறந்தி றம்பின ராருள ராயினர்.

(இ - ள.) திறம் திறம்பிய - மூறைமைதவறிய [நியாயவிரோதமான], காமம் செருக்கினுல - சிறறின்பவாசையின மோகததால், மறந்து - (சன்மாாக் கததை) மறநதுவிட்டு, ததத மதியின் மயகினனை - தகுகளதது்களுடைய அறிவிலே மயக்கமகொணடவாகள,—(அக்கொடுவினைப்பயனல), இறந்து இறந்து இழிந்து ஏறுவதே அலால-செதது்செதது்க கீழ்மையுறறு அததாழ் விலமேம்படுவதேயல்லாமல, அறம நிறமபினா ஆ உளா ஆயினர-(அமமனம்) தருமநதவறி நடநதவாகளுள அழியாவாழவுடைய ானவா எவர்தாம? [எவரு மில்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

செல்வவாழ்க்கையோடு உயிாவாழ்வும் ஒழியப் புகழ்கெட்டுப் பழிநிறறத் தீவினைபபயனுற கொடுநரகும இழிபிறப்பும உறறுச சிறுமைப்பட்டு அத்தாழ்வு மேனமேல் மிகப்பெறுவதேயலலாமல் என்பது, மூன்றுமடியின் கருதது, கொடியமரணததையடைநது தீவினையால் நெடுநாள் நரகவேதனையுற்று அதினின்றும் மீளுமபோதும இழிந்தபிறப்பையே யடைவரென்க. உளராதல்- செல்வவாழ்வும உயிாவாழ்வும புகழுடமபுடி அழிவின்றி நிறகப்பெறுதல். பி - ம்:—[1]திருமபிய. (கூசு)

கூஎ. நாமத் தாழ்கடன் ஞாலத் தவிந்தவ
[1]ரீமத் தான்மறைந் தாரிள மாதாபாற்
காமத் தாலிறந் தார்களி [1]வண்டுறை
தாமத் தாரின ரெண்ணினுஞ் சாலவரோ.

(இ - ள்.) நாமதது ஆழ் கடல் ஞாலதது - அசசந்தருகிற ஆழ்ந்த கடல்சூழ்நத இந்நிலவுலகததிலே, இளமாதாபால் காமதது்தால் இறந் தார் - இளமைப்பருவமுடைய மகளிரிடசது மோகத்தால் வரமபுகடந் தொழுகி, அவிநதவா - மாணமடைநதவாகளாய், ஈமதது்தால் மறைந்

தார்-சுடுகாட்டின் விறகடுக்கினுல் உடலெறிக்கப்பட்டவாகளான, களிவண்டு உறை தாமம தாரினர் - (தேனைப்பருகுதலாற்) களிப்புகொண்ட வண்டுகள் (நீங்காது) மொய்க்கப்பெற்ற ஒளியுள்ள மலர்மாலையை யணிந்த ஆடவாகள், எண்ணினும் சால்வரோ - கணக்கிடதொடங்கினுல் ஏதாவதொரு பெருந் தொகையிலேனும் அடங்குவாகளோ? [அடங்கா என்றபடி]; (எ - று.)

காமத்தாற் கெட்டொழிந்தவர் அளவிறந்த மிகப்பல ரென்பதாம். காமத் தாரினா - தம்மை மிகுதியாக அலங்கரித்துக்கொள்ளுஞ் சிருங்காரபுருஷ ரென்றபடி. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு இனி, இச்செய்யு ளுக்கு - இஞ்ஞாலத்திலே காமத்தாலிறந்தவாகள் அளவிறந்தவராகி ஈமத்தால் மறைத்தாகள்; அங்ஙனமானவாகள் வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற போர் மாலைவெற்றிமாலைகளே யுடைய வீராகளது தொகையிற் சோவார்களோ? [சோார்] என்றும் உரைக்கலாம்; ஐம்பொறிகளையடக்குந் திறமில்லாமல் அழிந்தொழிந்தவர்கள் மற்றை வகையில் எவ்வளவுபேராற்றலுடையராயி னும் வீரரென்று எண்ணப்படுதற்கு எலா ரென்பதாம். பி - ம்:—[1]ஈமததா ரிறந்தார். [2]வண்டறை. (கூஎ)

கூஎ. பொருளுங் காமமு மென்றிவை போக்கிவே
றிருளுண் டாமென வெண்ணல ரீதலு
மருளுங் காதலிற தீர்தலு மல்லதோர்
தெருளுண் டாமென வெண்ணலர் சீரியோர்.

(இ - ள்.) சீரியோர்-(அறிவொழுக்கங்களிற்) சிறந்தவர்கள், பொருளும் காமமும என்ற இவை போகவே வேறு இருள் உண்டு ஆம என எண்ணலர் - பொருளாசையும் சிற்றின்பவாசையும என்ற இவற்றைத தவிாதது வேறே இருளொன்று (உலகதத்தில்) உள்ளது என்று நினையார்; ஈதலும் அருளும் காதலில தீாதலும் அல்லது ஓா தெருள் உண்டு ஆம் என எண்ணலா - (வறி யோாக்குக்) கொடுத்தலும (எல்லாவுயிாகளிடதது நது கொள்ளுது) கருணையும் அப்பொருளாசை சிற்றின்பவாசைகளினின்று நீங்குதலும ஆகிய இவையே யல்லாமல் வேறேயொருதெளிவு இருக்கிற தென்றும நினையா; (எ - று.)

இருளெனபது, பொருள்கள் புலனுகாதபடி கண்ணை மறைப்பது. அங்ங னம், நீதிநெறி முதலிய எவையும்.புலனுகாதபடி பொருளும காமமும ஞானக கண்ணைக குருடாக்குதலால், அவையே பேரிருளாகுமென்க. அப்புறவிருள், ஐமபொறிகளிலொன்றுன கண்ணின் புலனையே மறைகும்: இவ்வாசையோ அகவிருளாகி அதகரணமாகிய மனத்தின் உணாவையும மறைப்பது எனக் காண்க. இனி, ''இருணீங்கியின்பமபயகும'' என்றவிடத்துப்போல, இரு ளெனபதறகு - நரகம் என்று கொண்டு, பொருளுங காமமுமென்ற இவை யல்லது வேறே நரகமுணடென்று எணணா எனவும உரைக்கலாம்; இவறறை 'இருள்' என்றது, காரணதைக காரியமாக உபசரிதது கூறிய வாறும. இவையே நரகதது ன்பதறகுக காரணமென்க. ஈகை அருள் அவா

வின்மை என்ற மூன்றுமே நல்லுணாவிலுலாகிய தெளிவின் பயனென்பது, பிற்றினவாக்கியததின் கருத்து. இரண்டு வாக்கியங்களிலும் 'ஆம்' என்பது - அசைசீலை. தெருள் என்பதற்கு-சுவாகசுகமென்றும, முததியின்பமென்றும உரைப்பாரு முளர். (கூஅ)

கூகூ. இச்சைத் தன்மையி னிற்பிற நில்லினை
நச்சி நாளு நகையுற [1]நாணிலன்
பச்சை மேனி [2]புலர்ந்து பழிபடூஉங்
கொச்சை யாண்மையுஞ் சீர்மையிற் கூடுமோ.

(இ - ள.) இசசை தன்மையினில் - ஆசையினியல்பினுல் ஆசையை அடக்குதலின்றி அது போகிறவழியிலே அறிவைச் செல்லவிட்டு, பிறர் இல்லினை நசசி - அயலாமனைவியை விரும்பி, நாளுமநகை உற - (அதனுல்) எந்நாளும் (பிறா தனனேயிகழ்ந்துசிரிக்குஞ்) சிரிப்புத்தோன்ற, நாண இலன் - வெட்கமில்லாதவனுப், பச்சை மேனி புலாந்து - பசுமையான உடம்பு (காம தாபத்தால்) உலரப்பெற்று, பழி படூஉம - பழிப்பையடைகிற, கொச்சை ஆண்மையும் - இழிவான இவ்வகை ஆணதன்மையும, சீரமையில் கூடுமோ - சிறந்தகுணங்களுஷ (ஒன்றுகச) சேருமோ? [சேராது என்றபடி]; (எ - று.)

இல் - மனைவிக்கு இடவாகுபெயா. நாளும் நகை உற - எந்நாளும் பிறர் பரிகசிக்க; பழிசிற்க என்றபடி 'கொச்சையாண்மையும்'என்ற உமமை-இழிவு சிறப்பு. பி - ம்:—[1]நாணிலை. [2]உலாந்துபழிபடும. (கூகூ)

கஂ0. ஓத நீருல காண்டவ ருன்றுணைப்
போத நீதிய ராருளர் போயினுர்
வேத நீதி விதிவழிச் செலவருங்
காத னீயறத் தெல்லை கடத்தியோ.

(இ - ள.) ஓதம நீர் உலகு ஆணடவா போயினுர்-அலைகளையுடைய கடலின் நீரினுற் சூழப்பட்ட இநநிலவுலகததை யரசாணடு காலஞ்சென்ற அரசர்களுள, உன் துணை போதம நீதியா ஆர உளா-உன்னைவ்வளவு நீதியறியுந்திறமுடையவா யாவரிருந்தனா? [எவருமில்லை யென்றபடி]; வேதம நீதி விதி வழி செல்வரும காதல் நீ - வேதஙகளிற்கூறப்பட்ட நியாயமான முறைமை வழியிலே செலகிற விருப்பததையுடையனுயிருந்த நீ, அறதது எல்லை கடத்தியோ-தருமத்தின வரமபுகடநது ஒழுகக்கடவையோ! [அல்லையெனறபடி].

ஆதியில் இராவணன் வேதசாஸ்திரஙகளனைத்தையும நனறுகவுணாந்து யாகம் தவம்முதலிய வைதிகச செயலகளில்மிக்கவிருப்பஙகொணடு அவற்றை அனுட்டிததுவந்தமைபற்றி, இஙஙனஙகூறப்பட்டான். இதுபற்றியே, இராவணன், படிததுகெட்டவனெனவும தெரிதுகெட்டவனெனவுங கூறப்படுவன். போதநீதியென்பது, நீதிபோதமென மாற்றப்பட்டது. இனி, வேதநீதி விதிவழிசெல்வரும காதல் நீ என்பதற்கு-வைதிக நீதிமாரகஙகளிற் செலபவர்களுஞ் விரும்பததக்கவனை நீயென்றும் உரைபபாருமுளா; இவ்வுரைக்கு,

'செல்வர்' என்பது - பெயர்: உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. முன்னிரண்டடிக்கு - உன்துணை போயினு ரென இயைத்து, உலகாண்டவராகிய போதரீதிய நில் உன்னவ்வளவு (அரசீதிறெறியில்) மிகுதிபாகச சென்றவர் யாவருள ரென்றும் உரைக்கலாம். இசசெய்யுள் சிலபிரதியில் ''வெறுப்புண்டாய'' என்ற அடுத்தசெய்யுளின் பின்உள்ளது. (கஂஂ)

கஂகக. வெறுப்புண் டாய வொருத்தியை வேண்டிலுன்
மறுப்புண் டாயபின் வாழ்கின்ற வாழ்வினி
னுருபபுண் டாய்[1]நடு வோங்கிய நாசியை
யறுப்புண் டால தழகென லாகுமே.

(இ - ள்) (ஒருவன்), வெறுப்பு உணடு ஆய ஒருதநியை வேண்டிலுல் - (தன்மேற்) பிரியமில்லாத ஒரு மாதை விரும்பி செருங்கிய விடதது, மறுப்பு உணடாயபின் -(வேண்டாவென்று அவளால)மறுக்கப்படதலுண்டான பின்பு, வாழ்கின்ற - (அந்த இழிவினுல் உடனே இறந்துபோகாமல்) உயிரோடுகூடி வாழ்கிற, வாழ்வினின் - வாழ்வைக்காட்டிலும், உறுப்பு உணடு ஆய் நடு ஓஙகிய நாசியை அறுப்புண்டால் அது அழகு எனல் ஆகுமே - ஓர் அவயவமாகவுள்ளதாய் (முகதநின்) நடுவிலே உயர்ந்திருக்கிற மூக்கை (ஒருவரால்) அறுககப் பெற்றால அநநிலை அழகுடையதென்று செல்லத்தக்கதாகும; (எ - று.)—ஈற்று ஏகாரம் - தேற்றம.

மூக்கறுபடதல் அழகுடையதன் றென்பது, வெளிப்படை; அதனினும் அழகற்றது, தன்மேற் பிரியஙகொள்ளாத ஒருதநியைத் தான் காதலித்து அணுகித் தன்கருத்தை அவள்பக்கல் கூறி அவளால் ஏசிபோ என்று மறுக்கப்பட்டபின்பு உயிர்வாழ்தல என்பதாம். இராமனைக் காதலித்து நணுகி நலிந்து அதனுல் மூக்கறுக்கப்பட்ட நினது தஙகையின் இழிதகை மையினுஙு கீழ்ப்பட்டது, சீதையைவிரும்பிவேண்டி அவளரல் மறுக்கப்பட்ட பினபு உயிரைவைததுக் கொணடிருக்கிற வாழ்க்கை என்றவாறுமாம். பி-ம்:—[1]கிகு. (கஂக)

கஂஉ. பாரைஞ் ஞாறு வபற்பல பொறபுய
மீரைஞ் ஞாறு தலையுள வென்னினு
மூரைஞ் ஞாறுங் கடுங்கன லுட்பொதி
சீரைஞ் ஞாறவை சேமஞ் செலுத்துமே.

(இ - ள்.) பாரை ஞாறவ பல பல பொன் புயம் - உலகஙகளே யழிகக வல்லனவான மிகப்பல அழகிய கைகளும, ஈர ஐஞ்ஞாறு தலை - ஆயிரத் தலைகளும, உள என்னினும - உள்ளனவாலுலும, அவை சேமம் செலுத்துமோ - அவை (உயிரைப்) பாதுகாவலில் வைககமாட்டுமோ? (அவைதாம்), ஊரை ஞாறும் கடுங கனலுள் பொதி சீரை ஞாறு - ஊர மூழுவதையும் அழிப்பதாய வளாந்த கொடியநெருப்பிலே யகப்பட்ட நூறுவஸ்திரஙகளே போலும்; (எ - று.)

திகருவிசயயாதநிரையில் உலகங்கள் பலவற்றையழித்த மிகவலிமையுடையவனுன இருபதுகைகளும பத்துதநலைகளும உனகு உள்

ளனவென்றும், அதனால் ஒருதலையையும் இரண்டுகைகளையுமேயுடைய இராமனுக்கு அஞ்சவேண்டுவதிலலை யென்றுங் கருதிச் செருக்குற வேண்டா. ஆயிரந்தலைகளும இரண்டாயிரங்கைகளும் உண்டானாலும் அவை உன்னைப் பாதுகாக்கமாட்டா; அவை யாவும பெருநெருப்பிற்பட்ட ஆடைப் பொதிபோல இராமனது பராக்கிரமாக்கினியில் எளிதில் அழிபட்டொழியுமென்பதாம். 'சீரைபோலும்' என்னுது 'சீரை' என உபமேயதனை உபமான மாகவே கூறியது, காட்சியணி. சீரை - சீலை. நூறுவ, நூறு, நூறும என்பவற்றின் நகரதனகு ஞகரம் போலியால் வந்தது. இரண்டாமடியொழிந்த மூன்றடிகளிலும, ஞகரமெய - விரித்தல் விகாரதனால் வந்தது. நெருப்பு உவமை, சிறிதாயிருந்தும அழிக்கும் வல்லமையைக் காட்டும். நூறுதல் - பொடியாக்குதல். (கஉஉ)

கஉங. புரம்பி ழைப்பருந் தீப்புகப் பொங்கியோ
னரமபி ழைத்தன பாடலி னல்கிய
வரம்பி ழைக்கு மறைபிழை யாதவன்
சரம்பி ழைக்குமென் றெண்ணுதல் சாலுமோ.

(இ - ள்.) புரம் - திரிபுரதனிலும், பிழைப்பு அருந தீ புக - (எவருந்) தப்ப வொண்ணாத பெருந்தீப் புகுந்து எரிக்குமாறு, பொஙகியோன் - கோபதனகொண்டவனான சிவபெருமான, நரம்பு இழைத்தன பாடலின் நல்கிய-நரம்புகளைக்கொண்டு (நீ) பாடிய பாடல்களுக்காக (மனமுவநது உனக்கு) க்கொடுததருளிய, வரம் - வரமானது, பிழைக்கும - (நீ மறைநெறிதவறியதனால) தவறிப்போனாலும் போகும; மறை பிழையாதவன் சரம பிழைக்கும் என்று எணணுதல் சாலுமோ - வைதிகமார்க்கந் தவறாதவனான ஸ்ரீராமபிரானது அம்பு தவறிப்போமென்று (நீ) நினைதல தகுமோ? (எ - று.)

நினது வீரபலத்தினால் இராமசரபலத்தைத தவறசெய்யலாமென்று நீ எணணுகின்றாய். அஙஙனமாகாது. வரபலந்தவறும்; சரபலந்தவறாதென உணரககடவை யென்றவாறு. நரம்பு இழைதது அன என்று பிரிதது - வீணைகாநம்போன்ற என்றும் உரைக்கலாம். இராவணன கைலாசகிரியைப் பெயாதெடுததபொழுது சிவபிரான் சினந்து தன்கால்விரலாற் சிறிது அழுத்தவே, அரக்கன் மலையின் கீழ் அகப்பட்டு நசுஙகி மிகவருந்தி வெகு காலம்புலமபி, பின்னா மந்திரிகள் சொன்ன தந்திரத்தின்படி, தனது தலைகளிலொன்றைத் துணிதது தனதுகைகளி லொன்றனுடன் சோதது கைநரம்புகளே வீணைநரம்புகளாக அமைய வீணைபோலமைதது அநத கைவீணையைகொணடு சாமவேதகானஞ்செயய, அப்பெருமான் திருவுள்ளமுகந்து அருள்செய்து, ராவணனென்ற பெயருடனும் சிறந்ததொரு வாளாயுதத்துடனும மிகநீண்டஆயுளை யளிக்க, அரக்கன் பெற்று அப்பாற் சென்றனனென்ற விவரம, இதகு அறியததக்கது. (கஉங)

கஉச: ஈறி [1]ணைுக வெஞ்சலி [2]னற்றிரு
[3]நூறி நொய்திலை யாகி நுழைதியோ

வேறு பின்னு நகையாம வினைத்தொழி
*றேறி ஞர்பலர் காமிக்குஞ் செவ்வியோய்.

(இ - ள்.) ஈறு இல் நாண உக - (எவர்க்கும்) அழிவின்றியிருக்கவேண்டியதான நாணம் கெட, எஞ்சல் இல் நல் திரு தூறி - குறைதலில்லாத நல்ல (நினது) அரசாட்சிசெல்வத்தையும் அழித்துக்கொண்டு, கொய்திலை ஆகி - சிறுமைக்குணமுள்ளவனுய், வேறும நுழைதியோ - (நியாயமார்க்கத்துக்கு) வேறான (பிறண்மனைவிழைதலாகிய) சிறுதெறியிலுஞ்செல்வையோ! இன்னும் நகை ஆம் வினை தொழில் தேறினர் பலர் காமிகளும் செவ்வியோய் - மற்றும் (பிறர்) பரிகசித்தற்கு இடமான பலதொழில்களைச செய்தலில் தேறியுள்ள வாகளாகிய பலராலும் விரும்பப்படுகிற சமயத்தை யுடையவனே! (எ - று.)

தீநெறிலிலக்கி நன்னெறிசசெலுத்தும போறிவுடையாரைத் தீணையாககொள்ளுதலின்றிச சிற்றினஞ்சோர்து கெடுபவனே யென்பார், 'இன்னும் நகையாம்வினைதொழிலதேறினாபலர் காமிகளுஞ செவ்வியோய்' என விளிததார். சிறியஇனமாவது - நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும் இல்லெனபோரும விடரும் தூதரும நடரும உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரிதது இருமையுங்கெடுககு மிபல்பினரான அவாகளே நின்சமயம்பார்த்து நிற்பவரென்க. நகை ஆம - மகிழ்ந்து சிரிததற்கு இடமான எனினுமாம். 'நுழைதியோ' எனபதற்கு - (இராமபாணம உனது உடலிலே) நுழையப் பெறுவாயோ வென்று உரைபபாருமுளர். பி - மீ:—[1]நாளுக *அதறிரு. [3]நூறினெய்திடுமெஃகினுழைததியோ. [4]தேறினுய். (கஎச)

கஎடு. பிறநது ளார்பிற வாத பெரும்பதஞ்
சிறந்து ளார்மற்றுந் தேவாக்குந் தேவரா
யிறநது ளார்[1]பிறர் யாரு மிராமனை *
மறந்து ளாருள ராகிலர் வாய்மையால்.

(இ - ள்.) பிறந்துளார் - (உலகஙகளிற்) பிறந்துள்ளவர்களும், பிறவாத பெரும் பதம சிறநதுளாா - இனிபபிறததல்வேணடாத பெரிய முதறியுலகத்திலே மேமபட்டுளளவாகளான நிதறியமுகதாகளும, மற்றும் தேவாகளும் தேவர் ஆய இறந்து உளார் - மறறும தேவாகட்குஞசிறந்த தலைமைத தேவாகளாகி மேமபட்டுளளவாகளும் ஆகிய, பிறாயாரும - (உண்மையொழிந்த) மற்றையோரனைவரும், இராமனை மறந்துளாா உளா ஆகிலா - ஸ்ரீராமனை மறநதவாகளாய இருககின்றிலா; வாய்மை - (இது) உணமை; (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம.

பெருமபதம் - பரமபதம். அது, "மற்று ஈணடுவாராநெறி" என்றபடி, புக்கவா மீளபபிறததலில்லையான உயாகதி யாதலால், அதற்கு 'பிறவாத' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. இறத்தல் - வரமபுகடத்தல். இறந்துளாா - கடவுளா எனறபடி. 'தேவாகளுநதேவராய் இறந்துளாா' என்றது, பிரம ருத்திர இந்திராகளை. பி - மீ:—[1]பலர். (கஎடு)

கoசு. ஆத லாற்ற னரும்பெறற் செல்வமு
மோது பல்கிளை யும்முயி ருமபெறச்
சீதை யைத்தரு கென்றெனச் செப்பினன்
சோதி யான்மக னிற்கெனச சொல்லினன்.

(இ - ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், தன் - தனது, அரும் பெறல் செல்வமும்-(பிறர்) பெறுதற்கு அருமையான செல்வங்களையும, ஓதுபல் கிளையும்-சொல்லப்படுகிற பலவகைச சுற்றத்தவரையும், உயிரும் - உயிரையும், பெற-(இறவாதிருக்கப்) பெறுமாறு, சீதையை தருக - சீதையை (இராவணன் இராமனுக்குக்) கொடுத்துவிடுவானாக, என்றனென - என்பதாக, சோதியான் மகன் நிற்கு செப்பினன் - ஒளிவடிவமான சூரியனது குமாரனாகிய சுகனிடம் உன்கருச சொலலியனுப்பினன், என சொல்லினன் - என்று (இராவணனேதோகிக்) கூறினன், (அநுமான்); (எ - று.)

மூன்றுமடியிலுள்ள 'என' என்பதை அசையாகவேனும், அவ்வடியிலுள்ள 'என்று, என' என்பவற்றை ஒருபொருட்பன்மொழி யென்றேனுங கொள்க. இனி, என்று என - என்று (உன்னிடம் நான) சொல்லுமபடி சோதியான் மகன் நிறகு செப்பினன் - சுக்கிரீவன் நினகருச செய்திகூறியனுப்பினன், என சொல்லினன் - என்று (இராவணனேதோக்கி அநுமான்) கூறினன் எனப் பதவுரைகூறுவாருமுளர். 'தருகின்றெனசசெபபினன்' எனத திருதத்திப்படிப்பாருமுளர். அருமபெறற்செல்வம என்பதை, பெறலருஞ்செல்வ மென மாறுக; (நீ வருந்தித்தவஞ்செய்து) அருமையாகப்பெற்ற செல்வ மெனினுமாம. சீதையைத்தராவிடின் நினது செலவம முதலியன தொலையு மென்றவாறு. தான் வருத்துககூறுவான, கூறியது கூறுவான், ஓலைகொடுத்துநிற்பான் என மூனறுவகைப்பட்ட தூதாகளில் முதல்வனாகிய உத்தமனதன் அநுமா னென்பது உணாக. (கoசு)

கoள.—அதுகேட்ட இராவணன் இகழ்ச்சிதோன்றச் சிரித்தல்.

என்ற லும்மிவை [1]சொல்லிய தெற்கொரு
குன்றில் வாழுங் குரங்குகொ லாமிது
நன்று நன்றென மாதகை செய்தனன்
வென்றி [2]யென்றொன்று தானன்றி வேறிலான்.

(இ - ள்.) என்றலும் என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே,—வென்றி என்ற ஒன்று தான அனறி வேறு இலான - ஜயமென்ற ஒன்றையேயன்றி அதற்குமாறான அபஜயததை (எவ்விடததும்) பெறாதவனான இராவணன்,—'எற்கு இவை சொல்லியது - (எல்லாமறிந்த) எனகு இந்த வாத்தைகளைச சொன்னது. ஒரு குன்றில் வாழும குரஙகு கொல் ஆம - மலையில்வாழ்வ தொரு குரஙகாகும்! இது நன்று நன்று - இசசெயல் நன்றாயிருககின்றது! நன்றாயிருக்கின்றது!! என - என்று எணணி, மா தகை செய்தனன்-பெருஞ் சிரிப்புச் சிரிததான்; (எ - று.)

கொல் ஆம் என்பனவும், கன்று கன்று என்றதும் - இசழ்சசி தோன்ற நின்றன. 'குன்றில்வாழுக குரகு' என்றது, அதன் அநாகரிகத்தைகாட்டும். வேறு - தோல்வி. பி - பீ:—[1]சொல்லியதற்கு. [2]ஒன்று. (கஂஎ)

கஂஅ.—'நூதனுயீவந்த நீ அரக்கரைக் கொன்றது என்?' என்று இராவணன் அநுமானை விஞவுதல்.

குரக்கு வார்த்தையு மானிடர் கொற்றமு
மிருக்க நிற்க நீயென்கொ லடாவிரும
புரத்தி னுட்டருந் தூது புகுந்தபி
னரக்க ரைகொன்ற தஂதுரை யாயென்றான்

(இ - ள்.) 'குரக்கு வார்தையும் - குரகுகாகிய சுகரீவனது வாதத்தையும், மானிடர் கொற்றமும - மனிதராகிய இராமலக்ஷ்மணரது ஜயமும், இருக்க - இருக்கட்டும; நிற்க-(அவறறை நீ சொலவது) நிற்கட்டும்; அடா—! நீ—, இரும புரதினுள - பெரிய இதகரதினுள்ளே, தரும தூது புகுந்த பின் - ஒருவரனுபபிய தூதரைய வநது பிரவேசித்த பினபு, அரக்கரை கொன்றது - இராகதராகளை கொன்றது, என கொல் - என்ன காரணத்தால்? அஂது உரையாய - அகாரணதைதச சொல்வாய்,' என்றான் - என்று (அநுமான) விஞவினான், (இராவணன்); (எ - று.)—குரகுவாதையும இருக்க, மானிடாகொற்றமும நிறக எனற முறை நிரனிறைப்பொருள்கோள் பட இயையபாரு மூளர். (கஂஅ)

கஂகூ.—அதற்கு அநுமான்கூறிய விடை.

காட்டி வாரின்மை யாற்கடி காவினை
வாட்டி னேனென்னைக் கொலல வந்தார்களை
வீட்டி னேன்பின்னு மென்மையி னுலுன்றன்
மாட்டு வந்தது காணு மதியினுல.

இதுவும் அதிதகவியும - ஒருதொடர்.

(இ - ள்.) காட்டிவாரா இன்மையால் - (உன்னை எனக்கு) காட்டிபவ ரெவரும நேரிடாமையால், கடி காவினை வாட்டினேன் - நறமணமுள்ள அசோகவனததை அழிதேன்; என்னை கொலல வந்தாகளை வீட்டினேன் - (என்கருத்தை யுணராமற் சோபனகொணடு) என்னைகொல்ல வந்த இராக்கதாகளை (அவவனஞசெய்யாதிருநததறபொருட்டு நான்) கொன்றிட்டேன்; பினனும - அதன்பின்பும், மென்மையினுல் உன்தனமாட்டு வந்தது - அடக்கததை மேற்கொண்டு உன்னிடதது (நான்) வநதது, காணும மதியினுல-(உன்னை) கணடு செய்திகூறவேணடு மெனனுங கருததினுலேயே; (எ - று.)

'காட்டிவாரின்மைமால' என்பதற்கு - (என்வரவையுணராது எனனை உனக்குக்) காட்டிபவரெவரும் (இநதகாரில) இல்லாமையால் என்றுங் கொள்ளலாம். வேணடுமெனறு தானுந அடஙகியிருகக்கூடுமேனையனறி என்னை

கட்டுத்திறம் இந்திரசித்தினது நாகபாசத்திற்கு இல்லையென்பது ஈற்றுவாக்கியத்தாற் குறிப்பிக்கப்பட்டது. (கஂகூ)

ககஂ.—இராவணன் கோபித்து அநுமானைக் கொல்லச் சொல்ல, விபீஷணன் தடுத்தல்.

என்னு மாத்திரத் தீண்டெரி [1]ஈண்டுக
மின்னும் வாளெயிற றன்சினம் வீங்கினன்
கொன்மி [2]னென்றனன் கொல்லியர் சேர்தலு
நின்மி னென்றனன் வீடண னீதியான்.

(இ - ள்) என்னும மாத்திரத்து - என்று (அநுமான்) சொன்னவளவிலே, மின்னும வாள் எயிற்றன் - மின்னல்போல்விளங்குகிற வாளாயுதம் போற் கூரிய பற்களையுடையவனான இராவணன், ஈண்டு எரி ஈண்டு உசினம் வீங்கினன் - மிகக்கொருப்பு மெடுத்தூரமளவுஞ் சிந்தும்படி கோபம் மிக்கவனாய; கொன்மின் என்றனன் - ('இக்குரங்கைக) கொல்லுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான்; (அவ்வளவிலே), கொலலியா சேர்தலும் - கொலைத்தொழிலாளிகள் (அநுமானருகிற்சென்று சேர்ந்துவிட, நீதியான் வீடணன் - (அச்சபையிலிருந்த) நியாய மூணார்ந்தவனாகிய விபீஷணன், நின்மின் என்றனன் - 'நில்லுங்கள்' என்றுசொல்லி (அக்கொலைஞரை) த தடுத்திட்டான்.

அநுமான் பயபக்தியும் அடக்கமு மின்றித தொழில்செய்ததுமன்றிச செருக்கியும் பேசுகின்றனனென்று இராவணனுக்குக் கோபம் மிகுதது. ஈண்டு எரி - வினைத்தொகை. 'கொல்லி' என்பதில், இ - பெயர் விகுதி, அதன் பன்மை - கொல்லியர். பி - ம் —[1]மீண்டுக. [2]என்றலும். (கஂஂ)

ககக.—விபீஷணன் இராவணனுக்கு நீதிகூறத்தொடங்குதல்.

ஆண்டை முழுத்துநின் றண்ணல ரக்கனை
நீண்ட கையன்வ ணங்கின னீதியான்
மூண்ட கோபமு றையதன் றுமென
வேண்டு மெயயுரை பையவி ளம்பினன்.

(இ - ள்.) நீதியான் - நியாயமுணர்ந்தவனான விபீஷணன், ஆண்டு அப்பொழுது [அச்சபையிலே], எழுந்து நின்று—, அண்ணல் அரக்கனை பெருமையுடைய ராக்ஷஸராஜனான இராவணனை, நீண்ட கையன் வணங்கினன் - நீட்டியகைகளையுடையவனாய நமஸ்கரித்து, மூண்டகோபம் முறையது அன்று என - '(உனக்கு இப்பொழுது) மிகுதியாகவுண்டான கோபம நீதியுடையதன்று' என்பதாக, வேண்டுமெய் உரை பைய விளம்பினன் - (அனைவரும்) விரும்பத்தக்க உண்மையானவார்த்தைகளை (அவனகோபம அடங்கும்படி) மெல்லக கூறலானான்; (எ - ம) —அதனை, அடுத்த ஐந்துகவிகளிற் காண்க. ஆம் - ஆசை.

இச்செய்யுளில் 'மூண்டகோபம் முறையதன்று' என்றது - தொகுத்துச சொல்லல், அடுத்த ஐந்துவிஷயம் - விரித்துக்காட்டல். பிரியமாகவும பத

தியமாகவுமுள்ள சத்தியமான வசனங்களே இனிது கூறின னென்பார், ''வேணுமெய்யுரை டையவிளமபிளுன்'' என்றார். நீதியால் என்றும் பிரிக்கலாம். (ககக)

வே று.

ககஉ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்: 'தூதனைக்கொல்லலாகாது' என இராவணனுக்கு விபீஷணன் நீதிகூறுதல்.

அந்தண னுலகமூன்று மாதியி னறத்தி [1]னுற்ற
றந்தவ [2]னன்புக் கான்ற தவநெறி [3]யுணர்ந்து தக்கோ
[4]யிந்திரன் கருமம் மாற்று மிறைவனீ யியம்பு தூது
வந்தனை னென்ற பின்பு கொல்லியோ மறைகள் வல்லோய்.

(இ - ள்.) தகோய் - (அறிவுஆறறல்களில்) தகுதியுடையவனே! மறைகள் வல்லோய் - வேதங்களில் வல்லவனே! உலகம மூன்றும் மூவகையுலகங்களையும், ஆதியின - ஆதிகாலதிலே, அறததின் ஆற்றல் - (தனது) தருமபலதினுல், தந்தவன - படைததவனுன, அந்தணன் - பிரமதேவனது, அன்புக்கு - அன்பைபபெறுமாறு, ஆன்ற-சிறந்துள்ள, தவம் நெறி - தவவழியை, உணர்ந்து - அறிந்து (செய்துமுடிதது வரமபெற்று), இந்திரன் கருமம் ஆற்றும் - இந்திரனது தொழிலாகிய திரிலோகாதிபதியதனதையும் நடத்துகிற, இறைவன் - தலைவனுகிய, நீ—, இயம்பு தூது வந்தனென் என்ற பின்பும் கொல்லியோ - '(ஒருவர்சொல்லியனுப்பியசெய்தியைச) சொல்லுந் தூதனுகவந்தேன்யான்' என்று (ஒருவன்) சொன்னபினபும் (அவனைக்) கொல்பவனுனையோ! [கொல்லறபாலையல்லை யென்றபடி]; (எ - று.)

'இந்திரன்கருமம் ஆற்றும் இறைவன நீ' என்பதற்கு - இந்திரன் குற்றேவல் செயயப்பெறற தலைவனுகிய நீயென்று உரைப்பாரு முளர். கருமம் மாறறும என்று எடுததால், இநதிரனது அதிகாரமாகிய மூவுலகாட்சியை அவனுககு இல்லாதபடி செயத என்று பொருளபடும. அந்தணன் அன்புக்கு- அந்தணன் உண்ணிடம் அன்புவைக்குமாறு எனறபடி. பி - ம்:—[1] ஆற்றத. [2]மரபின்வந்து. [3]ஆய. [4]இந்திரதிருவை. (ககஉ)

ககங. பூதலப் பரப்பி னண்டப் [1]பொகுட்டினுட் புறத்துட் பொய்தீ
வேதமுற [2]றியங்கு வைப்பின் வேறுவே றிடதது வேந்தர் [ர்
மாதரைக் கொலைசெய் தாக வுளரென வரினும் வந்த
தூதரைக் கொன்று ளார்கள் [3]யாவரே தொல்லை நல்லோர்.

(இ - ள்.) பூதலம் பரப்பின் - பரந்த இந்தப் பூலோகததின் எல்லை முழுவதிலும், அணடம் பொகுட்டின் உள் புறததுள - இந்த அண்டகோளத்தின் உள்ளாகவும் புறம்பாகவு முள்ள, பொய் தீர் வேதம் உற்று இயகுவைப்பின் வேறு வேறு இடத்து - பொய்ம்மையில்லாத [சதியமான] வேதங்கள் பொருந்தி வழஙகப்பெற்ற உலகஙகளாகிய வெவ்வேறு இடஙகளிலும், தொல்லை நல்லோர் - பழமையாகவுள்ள நீதிமான்களில், மாதரை கொலைசெய்

தாகள் உளர் என வரினும் - மகளிரைக் கொலைசெய்தவர்க ளுண்டென்று சொல்லவருவதாலும், வந்ததூதரை கொன்றுளார்கள் வேந்தர் யாவரே - (ஒருவராலும்ப) வந்த தூதாகளைக கொன்றவர்களான அரசர்கள் யாவருளர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ - து.)

ஸ்தரீஹத்திதோஷத்திலும் கொடியபாவத்தை விளைப்பது தூதரைக் கொல்லுத லென்பது, 'மாதரைக கொலைசெய்தாகளுளரெனவரினும் வந்த தூதரைக கொன்றுளார்கள் யாவரே' என்றதனுற போதரும். பூர்வத்தில் தேவர்கட்கும அசுராகட்கும பெரும போர நடந்தபோது ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு வானவர் அசுரர்களைத துரத்த அவர்கள் ஓடிப் பிருகுமுனிவரது ஆசிரமத திலே நுழைந்து அவருடைய பதத்தினியாகிய கியாதியென்பவளை அடைக கலம் புகுதலும், அவள அபயமகொடுத்து அசுரர்களை ஒளித்துவைத்துக் காத்துவர, அதனை யறிந்த திருமாலின் அம்சமும் இந்திரன் தமபியுமாகிய உபேந்திரமூர்த்தி அவளை யடித்துப் பகைவரைக் காட்டும்படி வெகுவாயக் கேட்டும அவள இசையாமையால், உபேந்திரர் சகரயாயுதத்தினால் மூர்ப்பட அவள்சிரத்தைத்துணித்துப் பிறபட அசுரர்களை வதைத்தன ரென்பதும்; விரோசனனென்னும் அசுராசனது மகளும தூய்புத்தி யுடையளாதலாற சுமந்தியென்று வழகபடுபவளுமாகிய மந்தரையென்பாள் உலகத்து உயிர கட்கு மிக்கதீமகு புரிந்துவர, அவளைத தேவேந்திரன வசிராயுதத்தாற் கொன்றிட்டன னென்பதும மூதலிய வரலாறுகள்பற்றி, 'மாதரைக கொலை செய்தார்க ளுளரென வரினும்' எனப்பட்டது.(பெணகொலை பெரும்பாவ மென்பதுபற்றித தாடகையைக கொல்லுதறகுக கூசிய இராமபிரானுககு விசுவாமித்திரமுனிவா இவ்வரலாறுகளை எடுத்துக கூறியதுக காணக.) திரு மாலின் உந்திதாமரைமலரினிடையே தோன்றியதனால், 'அணடப் பொகுட்டி' எனப்பட்டது. 'அதனபுறம்' எனறது, பகிரணடகதளை. பி-மீ:— [1]பொகுட்டிடைப்புறததில். [2]உயாகத. [3]யாவரோ. (ககஙட)

ககச பகைப்புல னணுகி யுய்ததார் பகாந்தது பகர்ந்து பறரூ
மிகைபபுல னடககி மெயமமை விளபபுதல் விரதம் பூண்ட
[1]தகைபபுலக் கருமத தோரைக கோறலிற றககார் யார்க்கு
நகைபபுலன் பிறிதுண் டாமே நங்குல நவையுண் டாமே.

(இ - ள்.) பகை புலன் அணுகி - பகைவர்களுடைய இடததை(த தூணி வுடன்) சேர்ந்து, உயததார் பகாநதது பகாந்து—(தம்மை) எவியனுப் பியவர்கள் சொன்ன செய்தியை (ப் பகைவரிடததில அஞ்சாது) சொல்லி, பற்றூ மிகை புலன் அடககி - (தாமசொல்லுஞ் செய்தியிலுல்) அப்பகைவர்கட்கு உணடாகுத கோபமாகிய உணாசசியை (த தாம மீளவுஞ் சொல்லுஞ் சொறகளால்) அடககி, மெயமமை விளம்புதல் - விரதம பூணட உணமையான சொல்லைச சொல்லுதலையே (தமககு உரிய) விரதமாககொணடு அநுஷ்டானம் நடத்துகிற, தகை புலம கருமத தோ்ைை - தகுதியான அறிவையும தொழிலையுமுடைய தூதுவாகளை,

கோறலின் - (ஈ) கொல்லுதலினால், தக்கார யார்க்கும் நகை புலன் உண்டா மே - (அறிவொழுகங்களினால்) தகுதியுடையவர்களெல்லார்க்கும் இகழ்ந்து சிரித்தற்கு இடமுண்டாகுமே; பிறிது - மற்றும், நம் குலம் நகை உண்டா மே - நமதுகுலத்துக்குக் குற்றமுண்டாகுமே; (எ - று.)—எகார மிரண்டும் - தேற்றம்.

துணிவுடைமை, பகைவர்க்கு அஞ்சாமை, சமயோசிதமாகப் பேசுகிற மூடைமை, வாய்மை, அறிவு, திறமை முதலிய முக்கியமான தூதலக்ஷணங களைக்கருதி,'பகைப்புலனணுகி யுய்த்தார பகர்ந்தது பகர்ந்து பற்றூர் மிகைப் புலனடக்கி மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட தகைப்புலக்கருமத்தோர்' என்றார். முதலடியில், புலன் - இடம் நாடுநகரம். பகை - பகைவராக்குப்பண் பாகுபெயர். பகைவரது குணதோஷ அவரது இடத்தின்மேலேற்றி 'பகைப் புலன்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம்; உபசாரவழக்கு. மிகை - வரம்பு கடத் தல்; இங்குக்கோபத்தின்மேல் நின்றது. புலன் - உணர்ச்சி. இனி, பற்று ஆர் மிகை புலன் அடகஇ என்று எடுதது - (பிரபஞ்சவிஷயங்களில்) ஆசை பொருந்திய வலிய ஐம்பொறிகளை யடகஇ யென்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; பொருளின்பங்கள் காரணமாக வேறுபடாத தூய்மை தூதலக்ஷணமாத லுண ர்க. வேறுக [இகழ்ச்சியாக]ச் சிரிதற்கு இடமுண்டா மென்ற பொருளில் 'நகைப்புலன் பிறிதுண்டாம்' என்றதாகவுங் கொள்ளலாம். பி - ம்:— [1]திகைப்பற்றகமற்றோரைக்கோறலிற்றகையலாக்கு. [2]நகையின்றுமே. ()

கஉ. முத்தலை யெஃகன் மற்றை முராந்தகன் முனிவன் முன்னு
வத்தலை நம்மை [1]நோனு வமரர்க்கு நகையிற் றுமா
[2]லெத்தலை யுலகங் காக்கும் வேந்த 'நீ வேற்றோ ரேவ
லித்தலை யெய்தி ஞினக கொல்லுத லிழுக்க மின்னும்.

(இ - ள்.) எதத்தலை உலகம் காக்கும வேந்த - எவ்விடதது முள்ள உலகங் களை [எல்லாவுலகங்களையும] ஆளுகின்ற அரசனே! நீ—, வேற்றோர ஏவ இ தலை எய்தினுனை கொல்லுதல் - அயலார ஏவி பணுப்ப (அதன்படி) இங்கு வந்து சோந்தவனுன இவனைக கொல்லுதல், இழுக்கம - குற்றமாகும்: (ஆத லால் அசசெயல்);—முத்தலை எஃகன் - மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயு தத்தை யுடையவனுன சிவபிரானும், மற்றை முராந்தகன் முனிவன் - மற் றைப் பிரமவிஷ்ணுக்களும் (ஆகிய திரிமூர்த்திகளும்), முன் ஆ - முதலாக, அ தலை - (நமக்கு) எதிர்த்தலையாயுள்ள, நம்மை நோனு அமரர்க்கும் - நமது ஆகதத்தைக கணடுபொறுத தேவாகட்கும், நகையிற்று ஆம் - இகழ்ந்து சிரித தற்கு இடமுடையதுமாம்; இன்னும் - இன்னமும், (யான் சொல்வதுகேள்); (எ - று.)—ஆல் - ஈற்றசை.

முதலை யெஃகு - முதலைவேல்; எனவே, சூலமாயிற்று. முராந்த கன் - முரன் என்ற அசுரனுககு அழிவைச் செய்தவன்; தீர்கசதநிபெற்ற

வடமொழித்தொடர். (மூரன் - நரகாசுரனது மகனி.) பிரமன் எப்பொழுதும் திருமாலே மனனஞ்செயதுகொண்டிருத்தலால், 'முனிவன்' எனப்பட்டான். [2]'எத்தலையுலகுகாக்கும்' என்றபாடம, முற்றும்மைகொண்டதாம. வேற்றோ - பகைவா. பி - ம்:—[1]நேரவ். [2]மெய்ததலே [3]சின்மாற்றோ (ககஙி)

ககசு. இளையவ டன்னைக கொல்லா திருசெவி மூக்கொடூர்ந்து
விளைவுரை யென்று விட்டார் வீரராய் [1]மெய்ம்மை [2]யோர்வார்
களைதியே லாவி நம்பா லிவன்வந்து கண்ணிற் கண்ட
வளவுரை யாமற் செய்தி யாதியென் றமையச சொன்னான்.

(இ - ள்.) வீரர் ஆய் மெய்ம்மை ஓவா - சுத்தவீரர்களாய் உண்மையான நீதிகளை யுணர்ந்தவர்களான அந்த இராமலக்ஷ்மணர்கள், இளையவள் தன்னை கொல்லாது - (நினது) தங்கையான சூர்ப்பணகையைக கொல்லாமல், இரு செவி மூகொடு ஈர்ந்து - இரண்டுகாதுகளையும் மூக்கையும் அறுத்து, விளைவு உரை என்று விட்டார - (இவ்விடத்துச்) செயதியை (உனது தமையனுக்குச) சொல் என்பதாக (அவளை உயிருடன்) அனுப்பிவிட்டார்கள்; (அங்ஙனமிருக்க) ஆவி களைதி எல் - (நின்னிடம் தூதனாய்வந்த இவனது) உயிரை (நீ) போகவிடுவையாஞல், நம்பால் இவன் வந்து கண்ணில் கண்ட அளவு உரையாமல் செய்தி ஆதி - நம்மிடததில் இவன் வந்து கணகளாற கண்ட அளவை (இவன்சென்று அவர்கட்கு)ச சொல்லாதபடி செய்து விட்டவனாகிறாய், என்று—, அமைய சொன்னான்-தகுதியாக நீதி கூறினான், (விபீஷணன்); (எ - று.)

நமது சூர்ப்பணகை இராமலக்ஷ்மணாகளிடத்திற் சென்று அவாகட்குத் தீங்குசெய்யததொடங்கியபொழுது அவாகள் அவளைகொலலாமல மூககு முதலிய சிலவுறுப்புக்களை யறுத்தவளவோடு நின்று அவ்விடதது செயதியை நமககு வந்துகூறுமாறு அவளை உயிருடன் ஓட்டிவிட்டனர; அங்ஙனமிருகக, நமமிடம்வந்த அவாகள்தூதனை மீளவும் அங்குச சென்று இவ்விடதது செய்தியை அவர்கட்குக் கூறலாகாதபடி நீ கொலலுதல் நமது பராகிரமதுகுகு குறைவாகுமு; எங்ஙனமெனின், நமது நிலைமைகளை அவாகளறிந்துகொள்ளுமாறு இவன் சென்று சொல்லலாகாது என்று பகைக்கு அஞ்சிச் செய்ததாகு மாதலால் என்பது கருத்து. பி - ம்:—[1]மேன்மை. [2]பார்ப்பார்.

வேறு.

ககள.—அதுகேட்ட இராவணன் அநுமான்வாலை கொளுத்திவிடச் சொல்லுதல்.

நல்ல [1]துரைத்தாய் நம்பியிவ னனைவைசெய்தானே யாஞலுங்
கொல்லல் பழுதே போயிடைநீ கூறிக் கொணர்தி கடிதென்னுத்
தொல்லை வாலை மூலமறச சுட்டு நகரைச் சூழ்போக்கி
யெல்லை கடக்க விடுமின்க ளென்று னின்று நிரைத்தெழுந்தார்.

(இ - ள்.) நமபி - உத்தமகுணமுள்ளவனே! நல்லது உரைத்தாய் - நல்ல நீதியையே கூறினாய்; இவன் நகரை செய்தானே ஆனாலும் - இந்த வானரன் (நமக்குப்) பொல்லாங்குகளையே செய்தனனே யாயினும், கொல்லல் பழுதே - (அவனை நாம்) கொல்வது குற்றமே; 'ஈ—, இடை போய் - இவ் விடத்தினின்று சென்று, கூறி - (இவ்விடத்துச்செய்திகளை யெல்லாஞ்) சொல்லி, கடிது கொணர்தி-விரைவில் (அவ்விராமலக்குமணர்களை) அழைத் துக்கொண்டு வருவாயாக', என்ன - என்றுசொல்லி, தொல்லை வாலை - பழமையான [பெரிய] (இவ்வானரத்தின்) வாலை, மூலம் அற சுட்டு - அடியோடு அழியும்படி (நெருப்பைகொண்டு) எரித்து, நகரை சூழ்போக்கி- (நமது இவ்விலங்கை) நகரத்தைச சுற்றிவர (இக்குரங்கை)க் கொண்டுபோய், (பின்பு) எல்லைக்கடக்க விடுமின்கள் - இந்தநகரினெல்லையைக் கடந்துபோம் படி துரத்திவிடுங்கள், என்றான் - என்று (விபீஷணன் முதலிய அரக்கர் களை நோக்கிச) சொன்னான்; நின்ற இரைதது எழுநூர்-(உடனே) அங்கு நின்ற அரக்காகள் (அக்கட்டளையை மேற்கொண்டு) ஆரவாரஞ்செய்து எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

'போயிடை நீ கூறிக்கொணர்தி கடிது' என்றது, அரக்கர்கள் அநுமா னுக்குச சொல்லவேண்டிய வார்தை. தொல்லை வால் - நெடுநாளாக வளர்ந்து ரீண்ட வால் என்றபடி. எமக்குச சிறிதும் அசசமில்லை, நமது நகர முழுவதையும் இவன் நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டு போகுக என்பது 'நக ரைசசூழ்போக்கி' என்பதன் உட்கோள். பிற்றினவாகியத்தில் 'விடுமின் கள்' என்ற பன்மை வந்தது, சபையிலுள்ள அரக்கர்கள்பலரையும் நோக்குத லால். (கக௯)

கக௰ —அநுமானது பாசபந்தத்தை இந்திரசித்து விடுவிக்க அரக்கர்கள் கயிறு கொண்டு கட்டியிழுக்கத் தொடங்குதல்.

ஆய காலத் தயன்படையோ டிருப்ப [1]வாகா தனவிடுத, றாய பாச மெனபபலவுங் கொணர்ந்து பிணிமின் றூரென்ன, மேய தெய்வப் படைக்கலத்தை [2]மீட்டா னமரர் போர்வென்று, னேயெ ஞமுன் னிடைபுகுந் தொடைவன் கயிறறூற பிணித்தார்த்தார்.

(இ - ள்.) ஆய காலதது - இவ்வணமாகிய அப்பொழுது,—அமரா போ வென்றான் - (மூன்று) தேவாகள எதிர்தததுசசெய்த போரில வெற்றி கொண்டவனென இந்திரசிதது,—'அயன் படையோடு இருப்ப அனல இத தல் ஆகாது - பிரமாஸ்திரதினது பிணிப்புட னிருக்கையில் நெருபபை யிட்டெரிததல தகுதியன்று; தூய பாசம என பலவும் கொணர்ந்து தோள் பிணி மின - சிறந்த [வலிய] கயிறென்று உள்ளவை பலவறறையுங கொண்டுவாது (அவறறைக்கொண்டு இவனது) தோள்களைக் கட்டுங்கள்,' என்ன - என்று (அரகாகளைநோகிச) சொல்லி, மேய தெய்வ மபடைக கலததை மீட்டான்-(அவ்வநுமானது உடமபிற பாம்புவடிவமாயப்) பொருநதி யிருநத தெயவத்தன்மையுள்ள பிரமாஸ்திரத்தை விடுவிததான்; (அவ்

விந்திரஜித்தின் கட்டளைப்படியே இராக்கதாகள்), ஏ எனு முன் இடை புக்கு-ஏயென்று ஒருமுறைசொல்லுதற்கு முன்னமே [மிகவிரைவிலே என்றபடி] அவ்விடத்திற்கு வந்து, தொடை வல் கயிற்றால் பிணித்து ஈர்த்தார் - ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சிப்படுத்திய வலிய பலகயிறுகளாக கொண்டு (அநுமானை) கட்டியிழுகலானார்கள்; (எ - று.)

இதற் பிணிவீட்டுபடலத்திற்கு உயிர்நிலைசெய்யுள, இது; ஈகபாசத்தின் பிணிப்பை இந்திரஜித்து விடுவித்ததமை கூறுதலின். இசசெயயுளின ஈற்றடி, தொகுத்தசசுட்டல்; அடுத்த நான்குசெய்யுள்களும், இதன் வகுத்துக் காட்டலாம.

'பாசமென' என்றதன்பின், 'உள்ளவை' என்பது வருவிக்க. இனி, இரணடாமடிக்கு - பரிசுததமான பிரமபாசததால் (இதுவரை கட்டியிருந்தது) போல (உறுதியாக இனிக கயிறுகள்) பலவற்றையுங கொண்டு தோள் கட்டுங்க ளென்றுசொல்லி யென வுரைப்பினு மமையும. படைகலம் என்பது, போர்களுக்குரிய கருவி யென்று காரணப் பொருள்பெறும். படைக்கலத்தை மீட்டல் - மந்திரபலத்தோடு ஸந்தாநஞ்செய்த அஸ்திரத்தை உபசஹாரஞ்செய்தல். ஒன்றோடொன்று மூடிந்தும் பலசோததுதிரிதலும் பெரிதாக்கப்பட்ட வலிய கயிறுகளிலுலென்பது, 'தொடைவன்கயிற்றால்' என்பதன் பொருள்: தொடை - தொடுத்தல், தொடாசசிப்படுத்தல். 'இடை புக்கு' எனபதற்கு - பலஇடஙகட்குப்போய் (க் கயிறுகள்கொணாநது) எனறலு மொன்று. பி - ம்:—[1]ஆகாகனலிடுகை. [2]விட்டான். (ககஅ)

ககசூ.—அரக்கர்கள் கண்டகயிறுகளையெல்லாம் கொண்டுவருதல்.

நாட்டி னகரி னடுவுள்ள கயிறு நவிலுந [1]தகைமையவே
வீட்டி னுசை னெடும்பாச மற்ற தேரும் விசி [2]துறந்த
[3]மாட்டும் புரவி யாயமெலா மருவி வாங்குந் [4]தொடையழிந்த
பூட்டும் வல்லி மூட்டேரடும் புரசை யிழந்த போர்யானை.

(இ - ள்.) வீட்டின் னுசல் நெடும் பாசம் - வீடுகளில் னுஞ்சல்கட்டியிருந்த நீணடகயிறுகளும், அற்ற - (அரககர்கள் அவிழ்ததுக்கொணடு போனதனால் அகனறது) இல்லையாயின; தேரும் - தேர்களும, விசி துறநத - கட்டுக்கயிறுகளை இழந்தன; மாட்டும் புரவி ஆயம் எலாம - (பநதிகளிற்) கட்டப்பட்டிருந்த குதிரைக்கூட்டஙகளெல்லாம, மருவி வாஙகும தொடை அழிந்த - (தம்மைக்) கட்டியவிழ்க்குங கயிறுக ளொழியப்பெறறன; போர யானை - போாதறிறமமைந்த யானைகள், பூட்டும வல்லி மூட்டோடும புரசை இழந்த - (தமதுகால்களிற்) பூட்டுங் கயிறுகளின் சோகைகையையும் கழுத்திடுகயிற்றையும இழந்தன: (என்றால்),—நாட்டில் நகரில நடு உளள கயிறு நவிலும தகைமையவே - அந்தநாட்டிலும் நகரத்திலும (ஆஙகாஙகு) உள்ள வெலுக்கயிறுக ளெல்லாம் (கொணர்ந்தாயினவென்று)சொல்லவேண்டுந் தன்மையுடையனவோ? [அல்ல வென்றபடி]; (எ - று.)

ஊசல் தேர் குதிரை யானை இவைகளில் மிகவும் உபயோகமாயிருந்த கயிறுகளெல்லாவற்றையுமே இதற்காக அரக்கர்கள் அவிழ்த்துக்கொண்டு போயவிட்டாரகளென்றால், காதுகளாகளிலுள்ள வெறுங் கயிறுகளையெல்லாம் அவர்கள எடுத்துக்கொண்டுபோனார்க ளென்பது கூறவேண்டுமோ? என்பதாம்; தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொதுட்பேறணி. ஏகாரம்-எதிர்மறை. வல்லீ - வடசொல்; இது - உவமையாகுபெயராய், கால்விலங்கையும், அவ்விலங்குபோலக் கட்டிய கயிற்றையுங குறிக்கும். மூட்டு - பொருத்து, இசைப்பு. மதகுகொள்ளுங்காலத்தில் யானைகளை வசப்படுத்துதற்கு உபயோகமாகவும், ஏறுபவர் காலகளை மாட்டிக்கொள்ளுதற்கு ஆதாரமாகவும, யானைகளின் கழுத்தில் எப்பொழுதுங கயிறு கட்டிவைத்தல், இயல்பு; அதற்கு 'புரசை' என்று ஒருபெயர். தேர்வீசி - தேரிற்கட்டியிழுக்கும் வடம். பி - மீ:—[1]தகையெனவே. [2]மதகது. [3]வாட்டும்புரவியிலாய மெலாம். [4]தொடையலழித்தனுக. (ககக)

கஉ0.—கண்ட கயிறுகளையெல்லாங் கொண்டு கட்டுதல்.

மண்ணிற் [1]கண்ட வானவரை வலியிற் [2]கவர்ந்த வரம்பெற்ற
வெண்ணற் கரிய வேனியரை யிகலிற பறித்த தமக்கி னையாத
பெண்ணிற் [3]கியையு மங்கலத்திற் பிணித்த கயிறே யிடை பிழைத்த
கண்ணிற் கண்ட வன்பாச மெல்லா மிட்டுக் கட்டினர்.

(இ - ள்.) மண்ணில் கண்ட - (இராவணனது திகுவிசயயாத்திரைக காலத்தில்) நிலவுலகத்திற் (பலவேறுதேசங்களிற்) காணப்பட்டுக் கவர்ந்து கொண்டுவந்த (பலவகைக) கயிறுகளும், வானவரை வலியின் கவர்ந்த - தேவர்களிடத்தினின்று வலியகவர்ந்துகொண்டுவந்த பாசகளும, வரம் பெற்ற - (தேவராலைக்குறித்துத தாம்தாம தவஞ்செய்து) வரமாகப்பெற்ற பாசகளும, எண்ணற்கு அரிய ஏனையரை இகலின் பறித்த - எண்ணிடனவிட முடியாத [மிகப்பல] (அசுராமுதலிய) மறறையோரிடத்தினின்று வலியப்பறித்துகொண்டுவந்த பாசகளும், (ஆக), கண்ணில் கண்ட எல் பாசம் எல்லாம் - தங்கள் கணகளிலேகண்ட வலிய கயிறுகளையெல்லாம், இட்டு - கொணர்ந்து சேர்த்து, கட்டினர் - (அரக்கர்கள் அறுமரானைக) கட்டினர்கள; தமகு இயைந்த பெண்ணிற்கு இசையும் மகலதத்தில் பிணித்த கயிறே - (அவ்வரசகர்கள) தம்தமகு ஏற்ற மகனையாக்கு அமைந்த விவாககாலத்திலே (கழுத்திற) கட்டிய தாலிக்கயிறுகள் மாதிரமே, இடைபிழைத்த-அசசமயத்திலே அறுத்துகொண்டுபோகபடாமல் தப்பின; (எ - று.)

அரக்கியாகளின் தாலிகயிறுதவிர மற்றைகயிறுகளையெல்லாங் கொணடு அரக்கர்கள் அறுமானைகளைக்கட்டினார்க ளென்பதாம். 'வானவரை வலியிற்கவர்ந்த', 'வரம்பெறற', 'இகலிறபறித்த' என்றன, காலபாசம வருணபாசம் போன்றவற்றை. பாசம - கயிறறுவடிவமான ஓர் ஆயுதம். 'வான

வரை' 'ஏனையரை' என்றவை-உருபுமயக்கம். 'பெண்' என்றது சாதியொருமை. இரையும் மகளலத்தின - உரியமகளலத்திறகாக என்றுமாம். ஏ - பிரிநிலை. 'இடைபிழைத்த' என்றதில், விரைவில் அரக்காகளனைவரும் அழிவதனால் அறுபடப்போகிற அரகஇயரின் மகளலநாணகள் இடையிலே சிறிதுகாலம் வலியுற்றுநின்றனவென்றகருத்துந் தொனித்தல்காணக. மூன்றுமடி, நகைச்சுவை [ஹாஸ்யரஸம்] தோன்றினறது. இட்டுஎன்றது, 'கொண்டு' என்றதுபோல மூன்றுமவேற்றுமைச சொலலுரு பெனத்தக்கதுமாம். பி - மீ —[1]கொணட. [2]கவர்தது. [3]அமைந்த. (கூ0)

கூக.—அப்பொழது அநுமான் அகமகிழ்ச்சிகொள்ளுதல்.

கடவுட் படையைக் கடந்தறதறகு ஞாணகடாதே ஞகாமே
விடுவித் தளித்தார் தெவ்வரே வென்றே [1]னன்றே விவர்வென்றி
சுடுவிக கின்ற திவவூரைச் சுடுகென் றுரைத்த துணிவென்று
நடுவுற் [2]றமைய மூறநோக்கி முற்று முவந்தா னனையயற்றான்.

(இ - ள்.) கடவுள் படையை கடந்து அறதறதின் ஆணை கடந்தேன் ஆகாமே - (யான்) பிரமாஸ்திரதறதைமீறித தருமநிலையைத்தவறினேனாகாத படி, தெவ்வரே - பகைவராகளாகிய இராக்கதர்களே, விடுவித்து அளித்தார் - (என்னை அந்தஅஸ்திரதறதினின்று) விடுவித்து நன்மை செய்தார்கள்; இவர் வென்றி வென்றேன அன்றே - (இனி) இவ்வரக்கர்களின் வெறறியைத் தவறுமல் விரைவிலே வென்றுவிடவேனன்றே; சுடுவிகஇனறது - (இராவண அரக்காகளைகொண்டு என்னைவால்) கொளுத்துகின்ற முயறசி, இ ஊரை சுடுக என்று உரைதத துணிவு - 'இந்தஊரை நீ எரிப்பாயாக' என்று (எனகுச) சொன்ன தெளிபொருளாகும, என்று - எணணி, நடு உற்று (அவ்வரகாகளின்) நடுவிலே பொருந்தி, அமையம உற நோகஇ - (அவர்களிடதறதினின்று தான் நீஙகுதறகுரிய) சமயதறதை நன்றாக ஆலோசித்துக் கொணடு, முறறும் உவந்தான - நிறைவுதமகிழ்சசி கொணடிருநதான்; (யாவனெனில்),—ஏவை அற்றான் - யாதொருகுறறமுமில்லாதவனான அநுமான.

பிரமாஸ்திரதறதைக கடககும் வல்லமை தனக்கு இருக்கவும் அநுமான் அஙஙனஞ் செய்யாது அந்த அஸ்திரதறதின்கட்டுக்கு உட்பட்டிருநதது, தேவர்களைப் பெருமைபபடுதறதவேணடு மென்னுந் தருமநிலையினால் என்பது, தீழ்ப்படலதறதின் நுகூ - ஆஞ் செய்யுளில் விளங்கிற்று. அஙஙனம் யான் பிரமாஸ்திரதறதைக்கடந்து தருமதறதின் வரமபை அலஙகஷயமாய் அவமதித்து மீறினேனென்ற பழிப்புக்கு இடமில்லாதபடி இப்பொழது அரக்காகள் என்னை விடுவிததது மிகநல்லதாயிறறென்று பாராட்டினன். அளித்தார்-(என்னைப் பழிப்புகளுக்குஉள்ளாகாதபடி) பாதுகாத்தன ரென்க. அவ்வகையான தருமசஙகடம் நீஙகுதலால், இனி இவராகளைத தடையின்றி வெல்வே னென்றவாறு. அவன் என்னைச் சுடுவிப்பதை இவ்வூரைசசுட்டெரிக்குமாறு தூண்டியதாகக்

கொள்வேன் யான் என்பது, மூன்றுமடியின்கருத்து. மேல் கஉஉ - ஆஞ் செய்யுளில் ''வழுவுறுகாலமீதன்றெணணினன்'' என வருவதை நோகு மிடத்து, இகரு 'அமையமுற நோக்கி' என்ற பாடமே இனிது பொருத்து கின்றது. இகவணம் அநுமான் தானுவே வேணடு மென்று கட்டுப்பட்டி ருத்தலால், பகைவர்கையிற் கட்டுப்பட்டானெனற பழிப்புகரு இடமில்லை யென்பதுதோன்ற 'கையறறுரன்' என்றதாகவுங கொள்ளலாம். 'வென் றேன்' காலவழுவமைதி: 'இவர் வென்றி சுடுவிக்கின்றது' என்பதற்கு - இவர் கள் தாங்கள் என்னை வென்றிட்டதாகக கருதி எரிக்கின்ற முயற்சி யென உரைப்பாரு முளர். பி - ம்.—[1]இன்றுய். [2]ஐயமற, அமையவுற. (கஉக)

கஉஉ.—அநுமான் அடங்கிச்செல்லுதல்.

கொய்ய பாசம் புறம்பிணிபப நோன்மை [1]யிலனபோ லுடனுணங்கி
வெய்ய வரக்கர் புறத்துலைப்ப வீடு மூணாந்தித [2]விரைவில்லா
வையன் விஞ்சை தனையறிந்து மறியா தான்போலவிஞ்சையெனும்
பொய்யை மெய்போ னடிகஙின்ற யோகி போன்றுன் போகின்றுன்.

(இ - ள்.) கொய்ய பாசம் புறம் பிணிப்ப - (தனது போராறறலுக்குமுன்) எளியனவாகின்ற கயிறுகள் (தனது) உடம்பைக் கட்ட, நோன்மை இலன் போல் உடல் நுணஙகி - (அவற்றைபபொறுக்கும) வலிமையில்லாதவன்போல உடமபு துவண்டு, வெய்ய அரககா புறதது அலைப்ப - கொடிய இராக்கதர்கள் எப்புறதது நஞ்சூழ்ந்துநின்று இழுத்து வருத்த, வீடும் உணாந்தே - (அந்தசசங கடதது நினறு தன்னை) விடுவிததுக்கொள்ளும வகையைத தான் அறிந் திருநதே, விரைவு இல்லா - (அதற்கு ஏறற சமயததை ஆலோசிததுக கொணடு) விரைவு கொளளாத, ஐயன் - சிறந்தவனுன அநுமான்,—விஞ்சை தனை அறிநதும் - பிரமமவித்தையைத தான் அறிந்திருந்தும, அறியாதான் போல் - (அதனை) அறியாதவனபோலிருந்து, அவிஞ்சை எனும பொய்யை மெய்போல் நடிகஙின்ற - அவித்தையென்கின்ற பொய்ப்பொருளை மெய்ப் பொருள போலககொணடு வெளிநகுகாட்டியொழுகுகிற, யோகி யோகியை, போன்றுன் - ஒததவனுய, போகின்றுன் - (தன்னையிழுகஙின்ற அவாகள பின்னே) செல்லலானுன்; (எ - று.)

மிக்கவலிமையையுடைய தனதுடலை வருகதாத திறம் அககயிறு கட்டு இல்லாதிருககவும் அந்தப பாசபந்ததைப் பொறுககும வலிமையில்லாதவன் போல அதறகு உட்பட்டு, உடம்புதுவளுதல்காணடு, கொடிய அரக்கர்களின் சூழாதனினறுதன்னைவிடுவிததுககொள்ளும வகையை யறிந்திருநதும் அதற்கு ஏறற சமயததை எதிரபார்ப்பதனால் விரைவுபடாமல அவ்வரக்கர்கரு உட்பட்டு அவாகளிழுகஙிறவழியெல்லாம அநுமான சென்றுகொணடிருந்த னன்; அதறகு, யோகமுதிரசசியினால் ததுவப்பொருள்களை யுணாநத ஒரு யோகி, தன்னை மெயயுணாவிலலாதவன போலக காட்டிய பொயயுணாவாகிய

அவித்தையை மெய்யுணர்வாக மேறகொண்டு பிரபஞ்சத்தவரோடொதது கடித்தாற்போலு மென உவமை கூறினர். யோகிகள்சிலா ப்ரஹ்மவித்தை தேர்ந்து அவித்தியாசம்பந்த மில்லாதிருந்து உலகத்தவரை நல்வழிபபடுதது தற்பொருட்டுத தாமும் அவரோடொதது்பயிலுமாறு பிரகிருதிவசப்பட்ட வர்போன்று நடித்ததனை இதிஹாஸபுராணஙகளிற் காணலாம். (சுகா ஜட பரதர் கம்மாழ்வார் முதலியவர்களே இதகிறத்தவ ரென்னலாம்.) பரமுதது சேர்கிற வரையில் ஜீவன்முகதாரிருகிறதிலை இத்தன்மைத்தெனப. சதது்ய ஞானதுக்குமாறுகிய திரிபுணாவு ஆதலால், 'அவிஞ்சையெனும் பொய்' எனப்பட்டது. அற்பமான ஆசாபாசம் புறததே பிடிதது்முகக அதனையகற் றும் வல்லமையில்லாதவன்போல அதற்குஉட்பட்டு மெலிந்துகாட்டுதலும, கொடிய இந்திரியஙகளும் பிரஹ்மஜ்ஞானமில்லாதவர்களும் புறததேயிழுககத் தான் வீடுபெறும்வகையை யறிந்திருந்தும் விரைவுகொள்ளாமற சமயததை யெதிர்பார்த்துக்கொணடு உலகததோடொப்ப நடந்துகாட்டுதலும், உபமானப் பொருளாகிய அந்தயோகியின் நிலையிலும் அமையுமெனக காணக. பி-ம்.— [1]இல்லான்போனுடனகி. [2]விரைவில்லான். (கஉஉ)

கஉக.—அரக்கர்கள் அநுமான்வாலில் தீக்கொளுவுதல்.

வேந்தன் கோயில [1]வாயிலொடு விரைவிற் கடந்து வெள்ளிடையின்
போந்து புறநின் றிரைக்கின்ற பொறைதீர் மறவர் [2]புறஞ்சுற்ற
வேந்து நெடுவால கிழிசுற்றி முற்றுந் தோய்த்தாரிழுதெண்ணெய
காந்து கடுந்தீக் [3]கொளுத்தினு ரார்த்தா ரண்டங் கடிகலங்க.

(இ - ள்.) வேந்தன் கோயில் வாயிலொடு விரைவில் கடந்து - (இங்ங னம அநுமானைக் கயிறுகள்கொணடு கட்டியிழுத்துக்கொண்டே) இராவண னது அரண்மனை வாயிலை விரைவிற்கடந்து, வெள்ளிடையின் போந்து - வெறுவெளியிடத்திலே சென்று, புறம நின்று - (அநுமானைசசுற்றி) எபபுறதது தும நின்று, இரைகின்ற - ஆரவாரஞ்செய்கிற, பொறை தீர் மறவர் - பொறுமையில்லாத அந்த இராக்கதவீரர்கள்,—எந்து நெடு வால் புறம் சுற்ற கிழிசுற்றி - உயர எடுக்கப்படுகிற நீண்ட (அந்த அநுமானுடைய) வாலில் எப புறமுஞ் சூழும்படி (பலவகைச) சீலைகளைக்கொண்டு சுற்றி, முறறும் இழுது எண்ணெய் தோய்த்தார - அவ்வால் முழுவதையும் நெய்யிலும் எண்ணெயி லும் தோய்த்தெடுதது, காந்துகடுந் தீ கொளுத்தினர் - உகரமான கொடிய நெருப்பைப் பற்றவைத்து, அண்டம் கடி கலங்க ஆர்த்தார் - அண்டகோளம் முழுவதும் (அதிர்சசிஎபற்றுத் தனது) நிலைகுலையும்படி ஆரவாரஞ்செய் தார்கள்; (எ - று)

மறம் - பலம், பராக்கிரமம், கோபம், கொலை; அதனையுடையவர், மறவர். எந்து நெடு வால் - நீண்டுஉயாந்த வால். 'புறமசுற்ற எந்து நெடுவால்' என பதற்கு - பகலகளிலெல்லாஞ் சூழ நின்று (தாம கயிறுகட்டித) தூககிக் கொண்டுவந்த நீண்டவாலெனினு மமையும். கிழி - கிழிகபபட்ட ஆடை.

எணணெய் - எள்நெய; காந்துதல் - ஒளிவீசுதல், எரிதல். பி - ம்:—[1]வாயி றுமம. [2]புடை. [3]கொளுததிப்பின். (கஉங)

கஉச.—மிகப்பல அரக்கர்கள் அங்குத் திரளுதல்.

ஒக்க வொக்க வுடன்விசித்த வுலப்பி லாத [1]வுரப்பாசம்
பக்கம பக்க மிருகூறுய் நூறு யிரவர் பற்றினர் [கோர்
புக்க படைஞர் புடைகாப்போர் புணரிக் கணக்கர் புறஞ்செல்
[2]திக்கி னளவா லயனிவ்று காண்போராக் கெல்லே தெரிவரிதால்.

(இ - ள) ஒகக ஒகக உடன் விசிதத - பலஒன்றுசேரும்படி ஒருக்கு சோத்துக்கட்டின, உலப்பு இலாத உரம பாசம் - அழியாத வலிமையை யுடைய கயிறறை, பககம பககம - இரணடுபக்கஙகளிலும், இரு கூறு ஆய - இரணடுபிரிவாய், நூறு ஆயிரவா பற்றினா - லகூம்போ பிடித்துக்கொண டாகள்; புக்க - (அவர்களுடன்) வநத, புடை காபபோர் படைஞர் - பக்கவ களில் நின்ற காவல்செய்பவாகளான ஆயுதபாணிகளாகிய வீராகள், புணரி கணககா - சமுததிரமென்னுந் தொகையுள்ளவா; புறம செல்வோர் - (அவா களின்) பககஙகளிற சூழ்ந்து வருபவாகள, திககின் அளவு - (அவ்விடத்தின் நாற்புறத) திசையெல்லே எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவினர்; அயல் நின்று காணபோராகு - (அதறகும) அபபால் நின்று வேடிக்கைபார்ககவருபவர் கட்கு, எல்லே தெரிவு அரிது - அளவு அறியவொணணுதது; (எ - று.)

ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் பதினாயிரம் லகூம பத்துலகூம் கோடி முதலாக எணணபபடுகிற ஒன்றினுமொன்று பதின்மடஙகான எண வகுப்புக களுள் இருபத்தாறுதானமாகிய எண, சமுததிர மெனப்படும, கடல் சாகரம் என வழஙகுவதும அது. அதுவே இஙகு 'புணரி' என்ற பரியாயநாமத்தாற் குறிக்கபபட்டது அதன தொகை, பதினாயிரகோடி உலப்பு இலாத - அறு படாத என்றபடி; முடிவறற எனினுமாம. இனி, மூதலடிககு - (கை கால் தோள தொடை கழுத்து இடுப்பு எனற உறுப்புக்களிலெல்லாம்) ஒன்றிற் போலவே அனைததிலும் ஒருஙகுகட்டபபட்ட அளவற்ற வலிய கயிறுகளென் றுங கொள்ளலாம். லகூம போ இரணகூறுயபபிரிது இரணடு பககங களிலும (ஒவ்வொருபககததுக்கு ஐமபதினாயிரவராகப்) பிடிதததுக்கொண டாக ளென்பது, இரணடாமடியின் பொருள்; மேல் கஉச - ஆஞ் செய்யுளில் "இற்றவாளரகளர் நூறுயிரவரும" என வருதல் காண்க. பின்னிரணடடிககு- அவர்களுடன் வந்த சமுததிரமென்னுந் தொகையினரான ஆயுதபாணிக ளாகிய வீரர்கள் அருகில்நின்று காவல்செய்பவாகளாய் எஞ்சுறறதஞ் சூழ்ந்து செல்லலானாகள், திசையெலலேயளவாகப் புறத்துநின்று வேடிக்கை பார்ப் பவாகட்கு அளவு அறியவொணணுதது என்று பதவுரை கூறவும் படும். பி - ம்:—[1]உடறபாகம. [2]திக்கினளவா. (கஉச)

கஉடு.—அரக்கர்கள் எங்கும் பறையறைந்து சீதியதெரிவித்து அனை வரையும் வேடிக்கைபார்த்தற்கு அழைத்தல்.

அந்த நகரும் கடிகாவு மழிவித் தக்கன் [1]முதலாயோர்
சிந்த நூறிச் சீதையொடும் பேசி மனிதர் திறஞ் [2]செப்ப
வந்த குரங்கிற் குற்றதனை வமமின் காண வம்மென்று
[3]தந்தந் தெருவும் வாயிறொறும் யாரு மறியச் சாற்றினார்.

(இ - ள்.) 'அந்த நகரும் கடி காவும் அழிவிதது - அப்படிப்பட்ட இலஙகாபுரியையும் (அதனைசசார்ந்த) பாதுகாவலுள்ள சோலையையும் அழியச்செய்து, அககன் முதல் ஆயோ சிந்த நூறி - அட்சகுமாரன் முதலான இராக்கதவீராகள் அழியும்படி சிதைதது, சீதையொடும பேசி - சீதையுடன் பேசுவதறகுசெய்து, மனிதர் திறம் செப்ப வந்த - சிலமனுஷ் யர்களுடைய திறமையை (இராவணனிடததே) சொல்லுதற்கு வந்த, குரங கிற்கு-ஒருகுரஙகுக்கு, உற்றதனை-நோந்த துன்பநிலையை, காண-வேடிககை பார்த்தறகு, வம்மின் வம் - வாருஙகள் வாருஙகள்!' என்று—, தம் தம் தெரு வும் வாயில்தொறும் யாரும் அறிய சாற்றினர் - (இராகஷதர்கள் அவ்விலஙகா புரி முழுவதிலு முள்ள) தஙகள் தஙகள் வீதிகளிலும் (அவறறிலுள்ள) வீட்டு வாசல்களெல்லாவறறிலும (போய்) அனைவரும அறியும்படி பறையறைந்து செய்திகூறினர்கள்; (எ - று)

செயல்நிகழ்ந்தமுறையை நோக்குமிடத்து 'சீதையொடும் பேசிக் கடி காவும் அந்தநகரும்அழிவித்து அக்கன்முதலாயோ சிந்த நூறி மனிதர்திறஞ் செப்பவநத குரஙகு' எனக் கூறவேணடுவதாயினும, தாம் அறிந்த முறை மைப்படி இஙஙனங் கூறின ரென்க 'அந்தநகர்' என்பதில், அகரசசுட்டு - பிரசிததியைக காட்டும்; அந்தம் நகா என்று பிரிதது, அழகியநகர மெனினு மாம். கடி - நறுமணமுமாம் பி - மீ.—[1]முதலோரைச் [2]செப்பி. [3]தந்தந் தெருவுதொறும். (கஉடு)

கஉசு.—அச்செய்தியைச் சீதை அறிந்து வருந்துதல்.

ஆதத்தா ரண்டத் தப்புறத்து மறிவிப் பார்போ லஙகோடிங், கீர்த்தார் முரச மெறறினு ரிடித்தார் தெழித்தா ரெம்மருங்கும, பார்ததா ரோடிச் [1]சானகிக்கும் பகர்ந்தா ரவருந முயிரபதைத்தாள், வேர்ததா [2]ளுலந்தாள் விம்மினுள் விழுந்தா ளழுதாள் வெய்துயிர்த் தாள்.

(இ - ள்.) (இராக்கதர்கள்),—அணடதது அப்புறதது மறிவிப் பாபோல் - இந்த அண்டகோளததுககு வெளியிலும [பகிரணடஙகளி லுள்ளாகுகும] (இசசெயதியைத) தெரிவிப்பவர்களபோல, ஆததார் - (மிகக பேரொலியெழும்படி) ஆரவாரிததார்கள; அஙகோடி இஙகு முர சம் ஈத்தா எறறினர் - அஙகும இஙகுமாக (ப பலவிடஙகளிலும) பேரி கைவாததியஙகளை இழுதது(வந்து) அடிதததாகள; இடிததா - இடிமுழக கம்போலக் காசிததாகள; தெழிததா - (அநுமானை) அதட்டினர் கள்; எ மருஙகும் பார்ததா - (அநுமானை) எல்லாப்பகஙகளிலும்

பாததார்கள்; ஓடி - ஓடிப்போய், சானகிக்கும் பகர்ந்தா - சீதைகும் (இச் செயதியைக) கூறினாகள; (அதுகேட்டவுடனே), அவளும - அந்தசசீதை யும், உயிா பதைததாள - உயிாதுடிததாள; வோதாதான் - உடல்வியர்ததாள்; உலந்தாள் - தவிததாள்; விம்மினுள் - ஏக்கமுற்றாள்; விழுந்தாள் - கீழே விழுாதாள்; அழுதாள்—; வெயது உயிாததாள - உஷ்ணமாகப் பெருமூசசு விட்டாள்: (எ - று.)

'அண்டததபுறததும அறிவிப்பார்போல்' என்றதை, மத்திமதீபமாக, 'முரசமெற்றினா' என்பதனோடுக கூட்டுக. 'அகோடு இகு ஈாத்தார்' என்பதற்கு - (அநுமானை) அகும இகுமாகப் பலவிடங்களில் இழுதுதுச் சென்றாகளென்றும, 'முரசம எறறினா இடிததா' என்பதற்கு - பேரிகை களை அடிதது இடிமுழகஙகளசெயதாக ளென்றும பொருள்கொள்ளலாம். பி - ம்:—[1]சானகிகுப. [2]உலந்தா. (கஉசு)

கஉஎ.—சீதை அக்கினிபகவானைப் பிரார்த்தித்தல்.

தாயே யனைய கருணை பான் [1]றுணையை யேதுந் தகவில்லா
நாயே யனைய வலலரக்கர் நலியக் கண்டா னலகாயோ
நீயே யுலகுக் கொருசான்று நிறகே தெரியுங் [2]கறபிறை
றாயேனென்னிற றொழுகின்றே னெரியே யவனைச் சுடலென்றாள்.

(இ - ள.) 'எரியே - அகினிதேவனே! தாயே அனைய கருணையான் துணைய - (எலலாவுயிாகளிடததும) தாயபோன்ற அருளுடையவனான ஸ்ரீராமபிரானது துணைவனாகிய அநுமானை, ஏதும் தகவு இலலா நாயே அனைய வல் அரக்கா - சிறிதும் பெருமைகுணமிலலாத நாய்போலகதடைப் பட்ட கொடிய இராகதாகள், நலிய - வருதத, கண்டால் - (நீ) பாாததால், நலகாயோ-(அவன்பகல்) அருள்செய்யமாட்டாயோ? உலகுகு ஒரு சான்று நீயே - இநத உலகததுக்கு ஒபபற்றசாகஷியாயான நீயே; (ஆதலால), நிற்கே தெரியும - உனககே (எல்லாம) தெரியும; கற்பினுல் தூயென என்னில-பதி விரதா தருமததினுல (யான்) பரிசுதியுடையவளே யானுல், அவனை சுடல்-அநத அநுமானைச சுடாதே; தொழுகின்றேன் - (உன்னை நான்) வணகுகின்றேன்,' எனறாள - என்று (அகினியைகுறிததுச சீதை) ஆணையிட்டுக் கூறினாள்; (எ - று.)

நீயே உலகுகு ஒருசான்று—மேல் யுத்தகாணடத்தில் ''அழிப்பில சான்று நீ யுலகுகுகாதலால, இழிபபிலசொல்லி நீ யிவளை யாதுமோ, பழிப் பில ளென்றனை பழியு மின்றினிக, கழிப்பிலள்'' என்று இராமபிரான் அக் கினிதேவனைநோகுகிக கூறுவது முணாக. சுடல - எதிரமறையொருமை யேவல். 'நலிய' என்பது, இகுகே பிறவினை. பி - ம்:—[1]துணையே. [2]கற் பதனில். (கஉஎ)

வே று.

கஉஅ.—அனல் தளிர்தல்.

[1]வெளுத்தமென் னகையவள விளம்பு [2]மேல்வையி
ளெளித்தவெங் கனலவ ணுள்ள மூட்கினுன்

ளிர்த்தன மயிர்புறஞ் சிலிர்ப்பத் தண்மையாற்
குளிர்த்ததக் குரிசில்வா லென்பு கூரவே.

(இ - ள்.) வெளுதத மெல் நகையவள் - வெணணிறமான மெல்லியபற் களையுடையவளான சீதாபிராட்டி, விளமபுழ ஏல்வையின் - (இவ்வாறு) சொன்னபொழுது, ஒளிதத வெம் கனலவன் உளளம உட்கிஞன - ஒளி பெற்ற வெவவிய அகனினிதேவன் (அவளது கற்பின் தூய்மையைக் கருதி அநுமானேசசுடுவதில்) மனத்து அசசங்கொணடான்; (அவ்வளவிலே), மயிர் தளிர்ததன புறம சிலிர்ப்ப - மயிர்கள தளிர்த்தவையாய் உடம்புமுழுவதுஞ் சிலிர்ததலுண்டாம்படி, அ குரிசில் வால் - பெருமையிற்சிறநதவஞன அநத அநுமானது வாலானது, என்பு கூர - எலும்பினளவாக [எலுமபுவரையி லும்], தணமையால் குளிர்ததது - (உண்டான) சீதளதத்திஞற் குளிரசசி யடைந்தது; (எ - று.)

மெல் நகை - புன்சிரிப்புமாம். ஒளிதத என்பது - ஒளியென்னும் பெயரி னடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சம; இது, அசசதத்திஞல் தன்வெப்பதத்தை ஒளித துகொள்ள முயல்கிற எனற பொருளுமதோன்ற நின்றது மயிர்தளிரத் தல் - மயிர்க்கூச்செறிதல். இது - இஙகே, மிக்க குளிரசசியிஞலாகியது. பி-ம்: —[1]விளாததவெணணகையிஞள. [2]எல்லையின். (கஉஅ)

வேறு.

கஉகூ.—இதுவும், அடுத்த கவியும் - அதுபற்றிய விவரம்.

மற்றினிப் பலவென் வேலை வடவனல் புலிய ளாய
கற்றை [1]யங் கனலி மற்றைக காயத்தீ முனிவர் காக்கு
முற்றுறு மூமமைசெ சென்தீ முப்புர முருங்கச்சுட்ட
கொற்றவ னெறறிக் கண்ணின் வன்னியுங் குளிர்ந்த வன்றே

(இ - ள்.) மற்று இனி பல என் - (பிராட்டியின ஆணைப்படி அனல் முறறுக குளிர்ததெனபதைப்பற்றி) இனி மற்றும் பல கூறவேணடுவது என்ன இருக்கிறது! வேலை வட வனல் - கடலிலுள்ள படபாமுகாகஙினியும், புவி அளாய கற்றை அம் கனலி - பூமியிலேபொருந்திய சுவாலைதொகுதி யை யுடைய அகஙினியும், மற்ற காயம் தீ - அதுவல்லாத வானத்திலுளள அக்ஙினியும், முனிவர் காக்கும் முற்றுறு மும்மை செம தீ - (அவிச்திடாத படி) முனிவர்கள் பரிபாலித்துவருகிற (வைதிகாியமம) பூரணமாகப்பெற்ற செந்நிறமான மூன்றுவகை அகஙினிகளும், மூப்புரம் முருகக சுட்ட கொற்ற வன் நெற்றி கணணின் வன்னியும் - மூன்றுநகரஙகளும அழியும்படி எரிதத வெற்றியையுடையவஞன சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணிலுள்ள அகஙினி யும், குளிர்ந்த - குளிரசசியடைந்தன; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; தேற் றமுமாம்; அன்று - அப்பொழுது எனினுமாம்.

அனல் முற்றுற குளிர்ந்த என்ற கருததை இங்ஙனம் அதி சயோக்தி வகையாஞ் கூறினார்; அடுத்த செயயுளும் இவ்வாறே. பட

பாநல மெனற வடமொழிததொடர், வடவனலென விகாரப்பட்டது; இது, கடலினிடையே ஒரு பெண்குதிரையின் முகத்தினின்று மூணடெரியுந் தீ; கடல்நீரை மழைப்பெருகசு முதலியவற்றால் மிகாதபடி உறிஞ்சிநிற்பது. படபா - பெண்குதிரை. அநலன் - அகனி. காயம் - ஆகாய மென்பதன் முதறகுறை விகாரம். இனி, 'காயத்தீ' என்பதற்கு - உடம்பிலுள்ள அக்னி [உதராகனி யெனப்படும் பசிததீ] யென்று உரைப்பாரு முளர். வைதிக அகனி என்பார், 'மூற்றுறுதீ' என்றார். மும்மைததீ - காருகபத்தியம, ஆகவநீயம், தட்சிணாகனி யெருப்பெண்ணும் ஒருபொருளைக்குறிக்கிற அனல, கனலி, தீ, வன்னி என்ற பலசொற்கள் அடுதது வந்தது, போநட் பிள்வருநிலையணி. வஹ்நியென்ற வடசொல் வன்னியென விகாரபபட்டது. பி - மீ:—[1]வெகு. (கூஉ)

கஙூ0. அண்டமூங் கடந்தா னங்கை யனலியுங் குளிர்ந்த தங்கிக
குண்டமூங குளிர்ந்த மேகத் துருமெலாங் குளிர்ந்த கொற்றச
சண்டவெங் [1]கதிர வாகித் தழங்கிருள விழுங்குந்காவின்
மண்டலங் குளிர்ந்த மீளா நரகமுங் குளிராத மாதோ.

(இ - ள்.) அண்டமும கடந்தான் - அண்டகோளததின் கீழெலலகளைக கடநது மேலுளளவளுண பிரமனது, அம் கை - அகஙகையிலுள்ள, அனலியும - அகனியும், குளிர்ந்தது - குளிர்சசியடைந்தது; அங்கி குண்டமும குளிராத - (அப்பிரமன் வேள்விசெயயும) அகனிகுண்டஙகளும் குளிரசசியடைநதன; மேகதது உரும் எலாம் குளிராத - மேகஙகளிலுளள (தீவடிவமான) இடிகளெல்லாம குளிரசசியடைந்தன; கொற்றம் சண்டம வெம கதிர ஆகி - வெறறியையுடைய உகரமான உஷ்ண கிரணஙகளையுடையவையாய, தழஙகு இருள விழுஙகும - மிகக இருளை விழுஙகுகிற, தா இல் மண்டலம - அழிவறற சூரியமண்டலம, குளிராதது - குளிரசசியடைந்தது; மீளா நரகமும - (தீவினைசெய்தவர்) மீளவொணணாத (அகனிமயமான சில கொடிய) நரகஙகளும, குளிராதத - குளிரசசியடைநதன; (எ - று.)—மாது, ஓ - ஈற்றசை.

அண்டததிறகு உட்பட்ட பதினொன்று உலகஙகளுளளும மேலதாகிய சததியுலோகததி லிருப்பவனதலின, பிரமன் 'அண்டமூஙகடநதான்' எனப்பட்டான் அநதணரது அகஙகையில அகனியிருகிற தென்ற நூறகொளகை பறறி, அநதணசிரேஷ்டனென பிரமனது அகஙகையில் அனலி கூறினர். திரிவிகிரமனும் வளாந்து அண்டமுழுவதையும அளநதவனென வாமநமூரததியினது அகஙகைநெருபபென்று உரைப்பாரு முளர; அவன அநதணனதலின. தா - உரிசசொல். இருள விழுஙகும - இருளையொழிகு மென்றபடி; உணணுதது உணபதுபோலச சொலலபபட்ட மரபுவழுவமைதி. இகசு 'மீளாநரகம' என்றது, மகாஜவாலம அகனிஜவாலம அகனிப்பிரபை முதலிய வறறை.

இவ்விரணடு செயயுள்களும, "அண்டமூலத்துகபபாலாழியுங கொதிதத நேமி, தெணடிரைகடலின் செயசை செப்பி யென தேவன

சென்னி, பணைடைநாளிருந்த கைகைகைகையும் பதைத்தாள் பாப்பான், குண டிகை யிருந்தீருங குளுகுளு கொதித்ததன்றே" என 'மேல் யுதகாணடத தில் வருஞ் செயயுளும ஒதத வாய்பாடைடையனவாதல் காண்க. பி - மீ — 1கதிராகளாகி. (கஉ0)

கஉக.—அனல்துளிர்ந்தகாரணத்தைக் கருதி அநுமான் களித்தல்.

வெறபிஞ லியன்ற தன்ன மேனியை விழுங்கி வெநதீ
நிறபிலுஞ சுடாது நின்ற நீமையை 1நிஜனஷி ஞெக்கி
யறபிஞ ரூறத 2சிந்தை யனுமனுஞ் சனகன் பாவை
கறபிஞ லியன்ற தென்பான் பெரியதோ 3களிப்ப ஞனன்.

(இ - ள்.) அற்பின் கரா அறுத சிந்தை அநுமனும் - (சீதாராமர்கள் பக கல்) அன்பாகிய பாசபந்தம நீஙகாத மனத்தையுடைய அநுமானும், வெம் தீ- (இயற்கையில) வெப்பமுடையதான அகனி, வெற்பிஞல் இயன்றது அன்ன மேனியை விழுஙகி நிறபிஞும-மலையிஞலமைநதது போன்ற [பெரிய வலிய] தனது உடம்புமுழுவதும மறைய மூடிகொண்டு நின்ரூலும், சுடாது நின்ற - தன்னைசசுடாமல (குளிராசசிகொணடு) நினற, நீர்மையை - ஆசசரி யகதன்மையை, நிஜனவின சோகஙி - தனது மனததிஞல் ஆராய்ந்து, சன கன் பாவை கற்பிஞல இயன்றது என்பான் - ஜநகமஹாராஜனுடைய சிததி ரப்பதுமைபோலழகிய பெண்ணன சீதையினது கற்புநிலைமையிஞல் இஙஙன மாயிற்றென்று ஊகிதது உணாநதவனுகி, பெரியது ஓர் களிபபின ஆனன் - ஒப்பறற பெருஙகளிப்பை யுடையவனுயினன்; (எ - று.)

நிஜனவின்சோகஙுதல் - ஈண்ணுணர்வுகொணடு உண்மையை ஊகிதது அறிதல. மகாபுத்திமா ஞதலால, உள்ளபடி ஊகிததனன். அநுமானது உடலில் காகபாச பந்தம் அறறதேயன்றி அவனது சிந்தையிலே ராமபசதியா கிய பாசபந்தம அறறில தென்பா, 'அற்பிஞராறுதசிந்தை யனுமனும்'என்ரூர். பி - மீ:—1நிஜனங்து. 2உளளதது. 3களியன. (கஉக)

கஉஉ.—இலங்காபுரிழழுவதையும் அரக்கர்கள் காட்ட, அநுமான் காணுதல்.

அற்றையவ் விரவிற ரூன்ற னறிவினன் முழுது 1முன்னப
பெற்றில னெனினு மாண்டொன றுளளது பிழையுரு மே
மறறுறு பொறிமூன செலல மறைந்துசெல 2லறிவு மானக்
கறறிலா வரககா தாமே காட்டலிற தெரியக் கண்டான்.

(இ - ள்.) தான் - அவ்வநுமான்தான், அற்றை அ இரவில் - அன் றைததினதது மூனனிரவிலே, தன் அறிவிஞல் முழுதும்உனன பெற்றிலன் எனினும - தனது அறிவிஞல் (அவ்வூரிலுளள) இடஙகளெல்லாவற்றையும் ஊனறியுணரப்பெறறனனில்லை யெனரூலும, ஆணடு உள்ளது ஒன்று பிழை உருமே - அநகரததிலுள்ளவிடம ஒனறேனும் தவருமலே,—கறறிலா அரக் கர் தாமே காட்டலின் - மூடாகளான அவ்விராகததாகள தாஙகளே காட்டிய தனால்,—மறறு உறு பொறி மூன் செல்ல மறைந்து செல் அறிவு மான-புறத்

துறப்பாயப் பொருந்திய இந்திரியஙகள் (பொருள்களினிடதது) முன்னே செல்ல (அவறறின் பினனே) மறைநது செலலுகின்ற அறிவையொப்ப, தெரியகணடான் - நன்ருகப்பாததான்; (எ - று.)

உவமையணி. அன்றை மாலைப்பொழுதிற் கடல்கடந்து இலஙகை புகத அநுமான அவ்விரவின் முறபகுதியிற் சீதையைத் தேடிகொணடே அநகரமுழுவதுஞ் சென்று பலவிடஙகளையும பாராததமை, கீழ் ஊர்தேடு படலததிற பரகக கூறப்பட்டது. அஙஙனம விரைவுடன் தேடியபொழுது சில உடஙகள ஊனறிப்பாரகபபடாது. விட்டிருநதாலும், அக்குறையும் தீருமாறு, இப்பொழுது அரகராகள தாமே அநுமானைச சூழ்ந்து நின்று வலிய அழைததுசசென்று காட்ட, அவராகளிடையே பதுஙகிசசென்ற அநுமான் கணடனன். அதற்கு, கண செவி மூகது முதலிய பொறிகளின் வழியே அறிவு புலன்களிற் சென்று பற்றுதலை உவமைகூறினார். பகைவ ரது தூதனைய வந்தவன் புலனறிநது கொணடுபோகுமாறு அவனுக்குத தமது நகரமுழுவதையும வலியகொணடு காட்டுதல, பேதைமை யாத லால, 'கற்றிலாவரகள' எனப்பட்டார. அறிவு உருவமிலலாததாதலால், அதறகு 'மறைந்துசெல்' என்ற அடைமொழி கொடுககப்பட்டது. பி - ம்.— [1]உளளப். [2]அறிவை. (கஙஉ)

கஙஙஉ.—அநுமான் வானத்திலேழும்ப, அரக்கர்கள் தோளற்றுக் கீழேவிழுதல்.

முழுவதுந் தெரிய நோக்கி முற்றுமூர் முடிவிற் சென்ரூன்
வழுவுறு கால மீதென் றெண்ணினன் [1]வலிதிற் பற்றித்
தழுவின னிரண்டு நூருயிரம் [2]புய தடகைகை தாம்போ
டெழு[1]வென நால விணமே லெழுந்தனன் விழுந்த வெல்லாம்.

(இ - ள்.) முழுவதுமம தெரிய நோக்கி - (அஙஙனம்) அவ்விலஙகாபுரி முழுவதையும நன்ருகபபாரகக்குகொணடே, முற்றும் ஊர் முடிவில் சென் ரூன் - சூழ்நதுவரப்பெற்ற அநத ஊரினது கடையெல்லையில வநது சோந்த வளுன அநுமான, வழுவுறு காலம ஈது என்று எணணினன - (இவவரக காகள கட்டுகாவலினினறு தான) தபபி ஙஙகிப போதறகு ஏற்ற சமயம் இதுவென்று எணணி, வலிதின் பற்றி தழுவினன - (இருபுறதது முகயிற் றையும) வலியபபிடிதது (இருபுறதது விலாவிலுஞ் சேர) இடுகஙக கொணடு,—இரணடு நூருயிரம புய தட கை தாம்போடி எழு என நால - (அரகராகளுடைய) இரண்டுலகஷம் தோள்களும பெரியகைகளும (இருபுறத் தும) கயிறறுடனே தூணபோலத தொஙகுமபடி, விணமேல் எழுநதனன் - வானததிலே உயரஎழுமபினான்; (அஙஙனம எழுந்த மாததிரததிலே), எல் லாம விழுநத - (கயிறறைறப்பிடிதது ழுழுததுவநத) அரகராகள் கூட்ட மெல்லாம கீழேவிழுநதன; (எ - று.)

அநுமான திடீரெனறு விசையாகத திமிறிகொணடு மேல எழுநத பொழுது, அரகராகளுடைய தோளளவான கைகள தனிபபட்டுக கயிறறு

டனே தொகை, அவர்கள் தோளற்றவர்களாய்க் கீழ்விழுந்தன ரென்க. மூற்றுதல்-வளைதல், சூழ்தல். பி - ம்:—[1]வலியிற். [2]புயததடக்கைதாம்போடு, புயந்தடக்கைதாமபோடு. [3]எனலான. (கஙூ)

கஙூ.—அநுமானது அப்பொழுதைய தோற்றம்.

இற்றவ ளரக்கர் நூறு யிரவரு மிழந்த தோளார்
மூறறினு ருலந்தா ரையன் மொய்ம்பிலே டுடலே மூழ்கச்
சுற்றிய கயிற்றி லேடுத் தோன்றுவா னரவின் சுற்றம்
பற்றிய கலுழ னென்னப் பொலிந்தனன் விசும்பின் பாலான்.

(இ - ள்.) இற்ற - தனிப்பட்டுவிழுந்த, வாள் அரக்கா நூறுயிரவரும் - கொடிய அந்த இராகதர்கள் நூறுயிமபேரும், இழந்த தோளார்-தோளிழந்தவராகளாய, மூற்றினா உலந்தா - இறந்தொழிந்தாகள்; மொய்ம்பிலேடு உடலே மூழ்க சுற்றிய கயிறறினுடுமை - (தனது) தோள்களோடு உடம்பையும் அழுந்தகசுட்டிய கயிற்றினுடனே, விசும்பின் பாலான் தோன்றுவான் - வானததினிடத்தவனுய்க காணப்படுகின்ற, ஐயன்-சிறந்தவனுன அநுமான், அரவின் சுற்றம பற்றிய கலுழன் என்ன பொலிநதனன் - சாப்பவாகசுகளாற் பிடிதததுச சூழப்பட்ட கருடன்போல விளகினுன்; (எ - று.)

சிறியதிருவடியாகிய ஆஞசநேயமூர்தியகுப் பெரியதிருவடியாகிய கருடாழ்வான் ஒள்ளியபெரியவடிவிலும், அவ்வநுமானது உடம்பு முழுவதுஞ் சுற்றிய கயிற்றுகசு அக்கருடனது உடமபிற் சுற்றிய நாகசுகள் வடிவிலும உவமை யெனக் காணக. கருடனுகசு நாகம்போல, அநுமானுகசு அக்கயிறு எளிதில்விடுவிக்கத்தக்க தென்பது போதரும்; சுற்றப்பட்டவாகளே ஒன்றுஞ செய்யமாட்டாமை இரண்டுக்குமை ஒக்கும். பாம்பைக கருடன் பிடிததுக கொள்ளும்போது அதனுடம்பிற் சுற்றிக்கொள்ளுதல் பாம்பின் இயல்பாகும். (கஙூ)

கஙூ —அநுமான் தனதுவாலே இலங்கையின்மீது செலுத்துதல்.

துன்னலர் புரத்தை மூற்றுஞ் சுடுதொழிற் றெல்லே யோனும்
பன்னின பொருளு நாணப் பாதக நிருக்கை பறற
மன்னனே வாழ்தறிப பின்னே வயங்கெரி மடுப்பெ னென்னுப
பொன்னகர் மீதே தன்போர் வாலினைப் போக விடடான்

(இ - ள்.) பின்னே - பின்பு,—(அநுமான்),— 'துணனலா புரததை மூற்றும சுடு தொழில் தொல்லேபோனும - பகைவாகளுடைய நிரிபுரததை மூழுவது மொரிதலாகிய தொழிலேசசெயத பழமையான பரமசிவனும், பன்னினபொருளும-(அவனுக்கு அப்பொழுது உதவியா யிருநதன வெனக்) கூறபபடுகின்ற (பல) பொருள்களும, நாண - வெட்கமடையும்படி, பாதகர் இருக்கை பற்ற மன்னனே வாழ்தறி வயஙகு எரி மடுப்பன - பாவிகளான இவ்வரக்காகளுடைய இருபபிடமாகிய இவ்விலஙகை பறறியெரியுமாறு இராமபிரானேத் துறிதறுப் பிரகாசிகின்ற நெருப்பைப் பறறவைப்பேன,' என்று - என்று எணணி, தன் போர் வாலினை பொன் நகரமீதே போக

விட்டான் - தனது போர்த்திறமமைத்தவாலைப் பொன்மயமான அவ்விலங காபுரியின்மேலே செல்லவிட்டான், (எ - து.)

இங்கே 'துன்னலர்' என்றது, விதயுர்மாலி முதலிய திரிபுரத்து அசுரர் களை. 'பன்னினபொருள்' என்றது - மேருகிரியாகிய வில், ஆதிசேஷனாகிய நாணி, திருமாலாகிய அம்பு, பூமியாகிய தேர் முதலியவற்றை. உபபலங்கள் பலவற்றை உடன்கொண்டுசென்ற சிவபிரான் திரிபுரமெரித்ததனினும், யாதொரு துணையுமில்லாத தான் இவ்விலங்கையை யெரித்தல் சிறக்கு மென்னுங் கருத்தால், 'துன்னலர்புரத்தை முற்றுஞ் சுடுதொழிற் றொல்லை யோனும் பன்னினபொருளும் நாண' எனப்பட்டது. ஸ்ரீராமனருள்கொண்டு இந்த அரியசெயலைசெய்வே னென்பார், 'மன்னனைவாழ்த்தி வயங்கெரி மடுபென' என்றார். 'மன்னனைவாழ்த்தி' என்பதை 'போகவிட்டான்' என் பதனோடு இயைப்பினுமாம். மன்னன் - எல்லாவற்றுக்குந் தலைவன்; சருவே சுவரன். பகைவராகிய வுளத்தற்கும் எடுத்து வீசுதற்கும் அடித்தற்குமாகப் பலவாறு போரில் அநுமானது வால் உதவுதலால், 'போவால்' எனப் பட் டது.

இனி, இசசெய்யுளுக்கு வேறொருவகையாற் பொருள் கூறவும் படும்; அது வருமாறு.—பன்னினபொருளும் நாண - (எமது துணைவலிமை கொண் டே சிவபிரான் திரிபுரமெரிக்கப் போகின்றனை னென்று செருக்கித் தற் புகழ்ந்து) கூறிய (உபபலமாய்நின்ற) பொருள்கள பலவும நாணமடையும் படி, துனனலா புரததை முற்றும சுடுதொழில் தொல்லையோனும் - பகைவா களான அசுரர்களுடைய திரிபுரமுழுவதையும மூன்பு (தனது சிரிப்பைக கொணடு) எரிததல் செய்தவனான சிவபிரானது அமசமாகிய அநுமானும், (இப்பொழுது) பாவிகளாகிய இவ்வரகக்காகளது இருப்பிடமான இவ்விலங கை பறறியெரியும்படி எனதுதலைவனான இராமனை வாழ்த்தி இக்நகரததில் நெருப்பைப் பற்றவைபபே னெனறு அப்பொனனகரின்மீதே தனதுவாலி னைப போகவிட்டன னென்பது. (வாயுகுமாரனான அநுமான் ருத்திராம்சமு முடையனுதல் மூன்பு விளகப்பட்டது.) (கஉடு)

கஉசு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - அந்தவாலின் வருணனை.

தன்னிறைக் குறுகண் வெய்யோர் தாமியற் றலுங்கேட் டிடனே
யன்னவாக் கிறுதி யாக வணிநக ரழிப்ப லென்னுச
செந்நிறச சிகைய வெம்போர் மழுபபின்னர்ச சேறலொக்கு
மன்னிறத் தண்ண றாத னனல்கெழு கொற்ற நீள்வால்.

(இ - ள்.) அல் நிறத்து அண்ணல் - இராத்திரிபோனற கருநிறத்தை யுடைய புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமனது, தூதன் - தூதனாகிய அநுமா னுடைய, அனல் கெழு கொறறம் நீள் வால் - தீப்பற்றியெரிவதும வெற் றியை விளைப்பது மான நீண்ட வாலானது;—தன இறைக்கு உறுகண் வெய

யோர் தாம் இயற்றலும - தனது தலைவனை சிவபிரானுக்கு [மழுவைத தனது படைக்கலமாகக்கொண்டு ஆளுகிற சிவபிரானது அமசமாகிய அநுமா னுக்கு]த் தன்பதகைக கொடிய அரக்காகள் செய்தவளவிலே, கேட்டு - (அச செயதியைக்) கேள்வியுற்று உணர்ந்து, இனனே அன்னவர்க்கு இறதி ஆக அணி ஈகர் அழிபபல் என்ற - 'இப்பொழுதே அவ்வ ரகசகர்கட்கு அழிவு உண் டாகுமபடி (அவாகளுடைய) அழகிய இலஙகாகாகரத்தை அழித்துவிடுவேன்' என்று சங்கற்பகொணடு, செம நிறம் சிகைய வெம் போர் மழு பின்னா சேறல் - செந்நிறமான ஜ்வாலகளையுடையதும கொடிய போர்தநிறமமைந் ததுமான (சிவபிரானது) மழுவென்கிற ஆயுதம் (தனது இறைவனை அவ் வநுமானைத்) தொடர்ந்துசெல்லுதலை, ஒகுகும - போலும்; (எ - று.)

எரியிருமபுப்படையாகிய மழுவை வலக்கையிற் கொணடவன், சிவ பிரான். அஙஙனஞ் சிவபிரானுககு ஆயுதமாகிய மழுவானது, தனது இறை வனை அத்தசசிவபிரானது அமிசமாகிய அநுமானுககுத துஷ்டராக்ஷசர்கள் கட்டுதல் இழுததல் தீகொளுவுதல முதலிய தன்பஙகளைச செய்தன ரென் கிற செய்தியைக கேள்வியுறறு 'இப்பொழுதே யான் அவர்கட்கு அழிவுண டாம்படி அவாகள் நகரததை அழிதது விடுவேன்' என்று சென்றுற் போன் றது, அநுமானுல் இலஙகையின்மீது செலுத்தப்பட்ட தீகொளுவிய வால் என்க; தற்குறிப்பேற்றவணி. அல் நிறதது அண்ணல்—''ராதகிரிமேனியம் மான''என்பா பின்னைபபெருமாளையுகாரும். அல் - இருளுமாம்; ''இரு ளன்ன மாமேனி'' என்றார் ஆண்டேரும். அனலினுற்சுடப்படாமையும, இலங்கையையெரிததலும பற்றி, 'கொற்றவால்' எனப்பட்டது. இச்செய்யுள் சிலஎட்டுப்பிரதிகளிலில்லை. (கஙசு)

கஙஎ. அபபுறழ் வேலை காறு மலங்குபே ரிலங்கை தன்னை
யெப்புறத் தளவுக் தீய வொருகணைத் தெரிக்க கோட்பாற்
றுப்புறழ் மேனி யண்ணல் மேருவிற் [1]குழையத் தோளான்
மூபபுரத் தெய்த கோலே யொத்ததம் மூரிப் போர்வால்.

(இ - ள்.) அப்பு உறழ் வேலை காறும அலஙகு பேர் இலங்கை தன்னை- நீர்மயமாய மிக்க கடல் எல்லையாக விளஙகுகின்ற பெரிய அந்த இலஙகா புரியை, எப்புறதது அளவும் தீய ஒரு கணத்து எரிதத கோட்பால - எல்லாப் பக்கங்களும தீந்துபோமபடி ஒரு கணப்பொழுதிலே யெரித்த திறததி னால்,—அ மூரி போர் வால் - வலிய போரதநிறமுள்ள அநத வாலானது,— துப்பு உறழ் மேனி அணணல் மேருவில் குழைய தோளால மூபபுரதது எய்த கோலே ஒததது - பவழம் போன்ற [சிவப்பான] திருமேனிநிறததை யுடைய பெருமையிற்சிறந்தவனை சிவபிரான் மகாமேருகிரியாகிய வில்வளைய தனது தோள் வலிமைகொணடு திரிபுரதநின்மேற் பிரயோகிதத அம்பையே போன்றது; (எ - று.)

உவமையணி. இரணடாமடியிற் பொருதததன்மை விளஙகும. திரி புரசங்காரகாலததில திருமால் சிவபிரானுககு அமபாயிருந்து தொழில்

செய்தமை, பிரசிததம். அப், கூணம் என்ற வடசொற்கள் விகாரப்பட்டன. 'வேலைகாறும்' என்பதை 'தீய' என்பதனோடுங் கூட்டலாம். பி - ம்:— [1]குழைதத தோளால் (கஉவ)

கஉ. உகக்கடை யுலகம் யாவு மூணங்குற வொருதன் ஞட்டஞ், சிகைக்கொழுங் கனலி வீசுஞ் செயன்முனம் பயில்வான் போல, மிகைத்தெழு தீய ராயோர் விரிநகர் வீயப் போர்வா, றகைத்தலி னேன்மை சாலுந் தனிவீரன் சேணி லுய்த்தான்.

(இ - ள்.) உகம் கடை-யுகாந்தகாலத்திலே, உலகம் யாவும் உணங்குற-உலகஙகளெல்லாம அழியும்படி, ஒரு தன் நாட்டம் சிகை கொழுங் கனலி வீசும - ஒப்பற்ற (காலாகினி ருததிரமூாததியாகிய) தனது ஒரு கண்ணினின்று [நெற்றிக்கணணிலிருந்து] ஜ்வாலைகளையுடைய மிக்கநெருப்பை வெளிவீசுவதாகிய, செயல-செய்கையை, முனம் பயில்வான் போல-அதற்கு முன்னமே (ஒருதரஞ்) செய்து பழகுபவன்போல,—தகைத்தல் இல் நோன்மை சாலும தனி வீரன் - (எவராலுந்) தடுக்கமுடியாத வலிமைமிக்க ஒப்பறற வீரனை அநுமான்,—மிகைதது எழு தீயா ஆயோர் விரி நகர் வீய-செருக்குகொண்டு தலைப்பட்ட கொடியவாகளான இராக்கதர்களது பரந்த அவ்விலஙகாபுரி அழியுமபடி, போ வால் சேணில் உய்த்தான் - போர்த்திற மமைந்த தனதுவாலை நெடுதூரமளவுஞ் செலுததினான்; (எ- று.)

கறபாநதகாலததிலே தனது நெற்றிகணணைத் திறந்து அதனினின்று பெருநெருப்பை நெடுந்தூரமவீசி உலகஙகளையெல்லாம எரிகின்ற காலாக்கினி ருததிரமூாததியும் அநுமானும ஆகிய இருவரும் சிவபிரானது சொரூபமேயாதலால், அவ்வொறறுமையமபறறி இஙஙனம் உத்பிரேக்ஷிததார்; ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. ஊழிகாலததில உலகஙகளைஎரிகக வேணடியதறகாக மூனனமே இலஙகையையெரிதது பயில்வான்போன்றனனென்க. அக்கண்ணினின்கனல் இவ்வாலின் கனலுககு ஒப்புமை உணரகுதல் - எரிதல். மிகைதது எழு - மிகுதியாயததிரணட எனினுமாம். இசசெய்யுள் சிலபிரதிகளிலில்லை. (கஉ.அ)

கஉக.—அநுமான் வீடுகள்தோறும் தாவிச்செல்லுதல்.

வெள்ளியிற் பொனனி னுரு விளங்குபொன் மணியின் விஞ்சை
தெள்ளிய கடவுட டச்சன் கைம்முயன் [1]றரிதிற செய்த
தள்ளரு மனைகடோறு முறைமுறை தாவிச செனறு
[2]ளெள்ளரி யோடுங் குனறத் தூழிவீ ழுருமொ டொப்பான்.

(இ - ள்.) வெளளியின் - வெளளியினுலுட, பொன்னின் - பொன்னினுலும, நாரு விளஙகு பொன் மணியின - பலவகைப்பட்ட பிரகாசிகஙகின்ற அழகிய இரதினஙகளினுலும், விஞ்சை தெள்ளிய கடவுள் தச்சன் கை முயன்று அரிதின் செய்த - (சிற்ப) சாஸ்திரஙகளில் தோறத தெய்வத்தசசனை விசசுவகாமன் கைகளால் வருநதி அருமையாகச செய்த, தள்ளரு மனைகள் தோறும் - அழிதததற்கு அருமையான வலிய (அவ்விலங்கை நகரதது)

வீடுகளிலெல்லாம், (அநுமான்); ஒள் அரியோடும் குன்றத்து ஊரு வீழ் உரு மொடு ஒப்பான் - ஒள்ளியநெருப்புடனே மலையின்மீது கற்பாந்த காலத்தில் விழுகின்ற பேரிடியைப் போன்றவனைய, முறை முறை தாவி சென்ருன் - ஒவ்வொன்றிலாகக் குதித்துகொண்டே சென்ருன்; (எ - று.)

உயர்ந்தோங்கிய மாடதுக்கு - மலையும், அதில் தாவிப்பாய்கிற வாலின் நெருப்போடுகூடிய வலிய அநுமானுக்கு - நெருப்புடன் வீழ்கிற பேரிடியும் உவமை யெனக் காணக. தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. நாஞ, ஹரி - வடசொற்கள். கைமுயன்று - கைதேர்ந்து என்றுமாம். தெய்வத தசசனை விசுவகர்மா பூவததில் இநதிரனுக்காக நிருமித்த இலஙகாபுரி யிலே மாலியவான் முதலிய பூர்விகராகூசாகள் குடியேற, அவாகளைத் திரு மால் வென்று துரதத்தியபின்பு அந்தகரததிலே குபேரன் வசிக்க, பிறகு அவனை அகற்றிவிட்டு இராவணன் அரக்கர்களுடன் அதிற குடியேறின னென அறிக. பி - ம்:—[1]திருந்தசசெய்த. [2]ஒள்ளெரி. (கஙகூ)

கசா೦.—அவ்வாலின் தீ இலஙகையை யெரித்தல்.

நீனிற [1]நிருத ரீண்டு நெய்பொழி வேள்வி [2]நீங்கிப்
பால்வரு பசிய னென்பான் மாருதி வாலைப் பற்றி
யாலமுண் டவ[3]னன் றூட்ட வுலகெலா மழிவி னுண்ணுங்
காலமே யென்ன மன்னோ கனலியுங் கடிதி னுண்டான்.

(இ - ள்.) நீல நிறம் நிருதர் - கறுத்த நிறமுள்ள அரக்கர்களால் [இராக் கதர்கள் செய்யும் உபத்திரவஙகளினு லென்றபடி], ஈண்டு-இவ்வுலகதிலே, நெய் பொழி வேள்வி நீங்கி - நெய்யைசசொரிந்துசெய்யும் யாகஙகளை (அனை வரும்) விட்டிட்டதனால், பால் வரு பசியின் என்பான் - தன்னிடததே மிக பசியை யுடையவ னென்று சொல்லப்படுபவனை, கனலியும் - அக்கினி தேவனும்,—மாருதி வாலை பற்றி - (தனக்குததுணைவனுன) வாயுவினது குமாரனுகிய அநுமானது வாலை (த் தனக்கு) ஆதாரமாகக்கொண்டு,—ஆலம உண்டவன் நன்று ஊட்ட உலகு எலாம் அழிவின் உண்ணும் காலமே என்ன- விஷத்தை அமுது செய்தவனுன சிவபிரான் நன்ருக உண்பிகக தான் உல கஙகளெல்லாவற்றையும் அழியும்படி உண்ணும் [எரிக்கும்] காலத்திலே போல, கடிதின் உணடான் - விரைவில் (அவ்விராகக தரகரமுழுவதையும) உணணலானுன் [எரிகக லானுன் என்றபடி]; (எ - று.,—மன், ஓ - அசை.

தற்குறிப்பேற்றமும் உவமையுஞ் சோந்துவந்த சேரவையணி. வாலிற்பற்றிய தீ இலஙகையை யெரிததறகு, அரக்கர்களுபதிரவத தால் உலகமெலகும் யாகஙகளில்லாமற்போயினமைபறறி நெய்முத லிய அவியுணவு கிடைத்திடாமையாற பசிமிகவவனை அக்கினிதேவன அரக்கர்களிடத்து அசசததால் தேரில ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாது ருத் திரசாம்சமான அநுமானதுவாலைப் பற்றுகோடாகக்கொண்டு அவ்வ

ரக்கரது ஊர்முழுவதையும் விரைவில் உணணுபவனுயின னென உத் பிரேகை கூறியவாறும. பேராற்றலுடையவனும் சங்காரகர்த்தாவுமான சிவ பிரானது நெற்றிக்கணணினின்று அசசுகாரகாலததில் வெளிப்பட்டு அப் பெருமானது அநுமதிப்படி உலகங்களையெல்லாம் எரிததழித்தல், இங்கு ஒப்புமைகூறப்பட்டது. 'நீஙகி' என்பதை 'நீங்க' எனக் காரணப்பொருட் செயவெனெசசமாகத் திரித்துப் பொருள் காணக. சாலமேயென்ன - அக் காலமே இதுவென்று சொல்லும்படி யென்றலுமாம். அன்று என்று எடுத் துக காலமென்பதனுடு இயைத்து, அக்தகால மென்னலாம். பி - ம்.— [1]நிருதர்யாண்டும். [2]நீகக. [3]இன்று. (கசo)

பிணிவீட்டுபடலம் முற்றிறறு.

பதினன்காவது

இலங்கையெரியூட்டு படலம்

அநுமான் இலஙகையைக் கொளுதிய செய்தியைக் கூறும் பாகம. இலஙகையெரியூட்டுதல் - இலஙகாபுரியை அக்கினிதேவனுக்கு உணவாக்கு தல: ஊட்டுதல் - உணபித்தல். 'ஊசுடுபடலம்' என்றும் பிரதிபேத முணடு.

வே று.

க.—அநுமானதுவாலின் தீ அந்நகரத்து மாளிகைகளைப் பலபடியா லெரித்தல்.

கொடியைப் பற்றி விதானங் கொளுத்திக்தா
னெடிய தூணைத் தழுவி நெடுஞ்சுவர்
முடியச் சுற்றி முழுது முருக்கிற்றால்
கடிய மாமனை தோறுங் கடுங்கனல்.

(இ - ள்.) கடுங கனல் - (அனுமனதுவாலிற்பற்றிய) கொடிய நெருப் பானது,—கடிய மா மனை தோறும-சிறப்புள்ள பெரிய வீடுகள் தோறும்,— கொடியை பற்றி - துவசஙகளிற் பற்றிக்கொண்டும், விதானம் கொளுத்தி - மேற்கட்டிகளை யெரித்தும், நெடிய தூணை தழுவி - உயாநத தூணகளைச சுற்றிலும்பிடித்துக்கொணடும், நெடுஞ் சுவர் முடிய சுற்றி - நீண்ட சுவாகள முழுவதுஞ் சுற்றிகொணடும், முழுதும முருக்கிற்று - அவ்வீடுகள் முழுவ தையும் எரித்தழித்தது; (எ - று.)—தான், ஆல அசைகள்.

'கடிய' என்பதற்கு - பாதுகாவலியுடைய என்றும, விளகமுள்ள என் றும், எப்பொழுதும புதுமையாகத் தோன்றுகின்ற என்றும், மஙகளகர மான என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; பலபொருள குறிக்கும் உரிசசொல லாகிய 'கடி' என்பத னடியாப் பிறந்த குறிபபுப பெயரெசசம. (க)

உ.—அதனுல் அந்்கரத்துசனங்கள் கூக்குரலிடுதல்.

வாச லிட்ட வெரிமணி மாளிகை
மூச முட்டி முழுது முருக்கலா
லூச லிட்டன வோடி யுலந்துளைப்
பூச லிட்ட விரியற் புரமெலாம்.

(இ - ள்.) வாசல் இட்ட எரி - (மாளிகை) வாயில்களில் (அநுமாலுல் வால்கொணடு) பற்றவைக்கப்பட்ட தீயானது,—மணி மாளிகை முழுதும்- அழகிய மாளிகைமுற்றவும், மூச முட்டி - நெருங்கப் பிடித்துக்கொணடு, முருக்கலால் - எரிதழித்தலினுல்,—இரியல் புரம எலாம் - அஞ்சி நிலைகெடு தலையுடைய அந்்கரரதுச சனஙகளெல்லாம், ஊசல் இட்டன - ஊஞ்சலாடு தல்போல அஙகுமிஙகுமாக அலைபவையாய், ஓடி—, உலந்து - வருநதி, உளை பூசல் இட்ட-வருத்ததினுலாகும் பேரொலியைச செய்தன; (எ-று.)

புரததவர் அச்சத்தினுல் விரைந்து வெளியிலோடிப்போவதும், அகத் தேயுள்ள அருமைப்பொருள்களை நினைந்து மீளவருவதுமாய் அலைந்தன ரென்பதுதோன்ற, 'ஊசலிட்டின' என்றார். (உ)

ஊ.—இரத்தினமாளிகைகளில் தீப்பற்ற மாதர்கள் வருந்திய வகை.

மணியி னைய வயங்கொளி மாளிகை
பிணியிற் செஞ்சுடர்க் கற்றை [1]பெருக்கலாற்
றிணிகொ டியுற்ற தூற்றில [2]தேர்கிலா
ரணிவ ளைக்கை நல்லா ரலமந்துளார்.

(இ - ள்.) மணியின் ஆய-இரத்தினஙகளினுலாகிய [இரத்தினங்களை கொண்டு அமைககப்பட்ட], வயஙகு ஒளி மாளிகை - விளஙகுகிற ஒளியை யுடைய வீடுகள்,—பிணியின் செம சுடர் கற்றை பெருக்கலால் - தொகுதி யாகச செநிறமான ஒளியின் திரளை வீசுதலால், திணி கொள் தீ உற்றது உற்றில தோகிலா - நெருக்கங்கொண்ட தீப்பிடித்த இடததையும் பிடியாத இடத்தையும் பகுத்தறியாதவர்களாய், அணிவளை கை நல்லா அலமந்து உளார் - அழகிய வளையல்களை யணிந்த கைகளையுடைய மாதாகள் வருதத முற்றுர்கள்; (எ - று.)

இரத்தினமயமான மாளிகைகளினுள்ளே மாதாகளிருக்கிறபோது அவ் வீடுகளில் தீப்பற்றிகொணடது; அவ்வில்லஙகளிலமைந்த இரத்தினங் கள் இயல்பாகவே அக்கினிசசுவாலைபோன்ற சிவந்த ஒளிததொகுதியை வீசிக்கொணடிருந்ததனுல், அமமாதர்கள் தீப்பற்றியா இட மினனதென்றும், தீப்பற்றுத இட மின்ன தென்றும வேறுபா டறிந்திலா; ஆகவே, தீப்பற் றுத இடஙகளினின்று தீப்பற்றின இடஙகட்குச சென்றும, தீப்பற்றின இடங்களைத தீப்பற்றுத இடஙக ளென்று கொண்டு அவற்றிலே யிருந்தும் இவ்வாறு தற்காக்குமாறின்றித் தடுமாறி வருந்துவாயின ரென்பதாம. இஙக ணம் இரத்தினவொளிகளும அக்கினிச்சுவாலைக்கும் வேறுபாடு தோன்றுமை

கூறியது - மறைவணி (அதன் இலக்கணம் - பொதுக்குணத்தால் இரண்டு பொருள் கட்குவேற்றுமை தோன்றுமை.) இதனால், அந்தகரத்துமாளிகைகளி லமைந்த இரத்தினங்களின் ஒளிதனதாகுதி விளங்கிற்று. பி - ம்:—[1]பெருத்த லால். [2]ஓங்கிலார். (கூ)

சு.—புகைசூழ மாதர்கள் வருந்துதல்.

வான கத்தை நெடும்புகை மாய்த்தலாற்
போன திக்கறி யாது புலம்பினர்
[1]தேன கத்த [2]மலர்பல சிந்திய
கான கத்து மயிலன்ன காட்சியார்.

(இ - ள்.) தேன் அகத்த - தேனே உள்ளேயுடைய, மலர் பல - பல வகை மலர்கள், சிதறிய - சிந்தப்பெற்ற, கானகத்து - காட்டிலே, (தன்னிச் சையாய்வளர்ந்து விளையாடுகின்ற), மயில் - மயில்களே, அன்ன-ஒத்த, காட்சி யார் - அழகிய சாயலையுடையவர்களான மாதர்கள்,—நெடும் புகை வான் அகத்தை மாய்த்தலால் - நெடுந்தூரம உயரவெழுந்த மிகுபுகையானது (எங் குங் கம்மிக்கொண்டு) ஆகாயத்தை மறைத்ததனால், போன திக்கு அறியாது புலம்பினர் - (தப்பியுய்யுமாறு தமகணவர் உயரவெழுந்து) போனதிசையைத தாம் இன்னதென்றுணராமற் பிரலாபித்தார்கள்; (எ - று.)

மாய்த்தல் - மறைத்தல்: "களிறுமாய்க்குங் கதிர்க்கழனி" என்ற விடத் துப் போல. காட்சி - அழகிய தோற்றம. பி-ம்:—[1]தேனகத்து. [2]மலர்ப்பலி.

ரு.—அரக்கரும் அரக்கியரும் தலைமயிர் எரியப்பெறுதல்.

கூய்க்கொ ழுங்கனல் குஞ்சியிற் கூந்தலின்
[1]மீச்சொ ரிந்தன மாதரும் வீரரு
[2]மேய்த்த தன்மையி னுலெரி யின்மையுந்
தீகொ ளுந்தின வுந்தெரி கின்றிலார்.

(இ - ள்.) குஞ்சியில் கூந்தலில் (அரக்கர்களில் ஆடவரது) தலைமயிரி லும (மகளிரது) தலைமயிரிலும், கொழுங் கனல் - மிக்கநெருப்புக்கள், கூய் - சடுதிவோசைசெய்துகொண்டு, மீ சொரிந்து அன-மேலேசொரிந்தாற்போன் றன [மிகப்பற்றிகொண்டன என்றபடி]; (அங்ஙனமாகியும்), ஏய்த்ததன் மையினால் - (அந்தத் தங்கள் செம்பட்டமயிரும் நெருப்பும் நிறத்தில்) ஒத் திருகின்ற இயல்பினால்,—மாதரும் வீரரும் - இராக்கதமாதாகளும் இராக் கதவீரர்களும், எரி இன்மையும் தீ கொளுதினவும தெரிகின்றிலார-(தங்கள் தலைமயிர்கள்) நெருப்புப்பற்றுதன வென்றும் நெருப்புப் பற்றின வென்றும் வேறுபாடறியப்படாதவரா யிருந்தார்கள்; (எ - று.)—இதுவும, மறைவணி.

இராக்கதாகளது முடியிலுள்ள செம்பட்டமயிர்கள் இயல்பிலே நிறத்தி னால் அகிலினிசசுவாலேபோ லிருகின்ற ஒப்புமைபற்றி, இங்ஙன கூறினர். முதலடியில் 'குஞ்சியிற் கூந்தலில்' என்ற முறைமைக்கு ஏற்ப, இரண்டா

மடியில் 'வீரரும மாதரும' என்னுது, மாறுபடகூறியது, எதிர்நிரணிறைப் பொருளாகோள். பி - ம்:—[1]மீகொழுந்தினா. [2]எகமொனறுமிலார். (இ)

சூ.—தீப்பற்றியதைப் பற்றியதொரு வருணனை.

இலவிற் றங்கு வயகெரி யாவையுஞ
சொல்லிற நீரந்தன [1]போல்வன தொல்லுருப்
[2]புலுக கொண்டன மாயைப் புணர்ப்பறக்
கல்வித் தம்மியல பெய்துங் கருத்தர்போல்.

(இ - ள்.) மாயை புணர்ப்பு அற - பிரகிருதிசம்பந்தம் நீஙக, கல்வி தம் இயல்பு எய்தும் - பிரஹ்மவித்தையின உணர்சசியினால் தமது இயல்பான பரிசுத்தசுவரூபததை யடைநத, கருததர போல் - மஞபாவனை யுடையவர்கள்போல,—இல்லில தஙகு வயஙகு எரி யாவையும் - (அவ்வரகசுர்க ளுடைய) வீடுகளில் தங்கியிருந்த எரிகிற நெருப்புக்களெல்லாம, சொல்லின் நீரந்தன போல்வன - (இராவணனது) கட்டளைசசொல்லின் நிர்ப்பந்தத்தி னின்று கடந்தவைபோல்பவையாய், தொல் உரு புல்லுகொண்டன - பழமையான (தமது) நிஜரூபததைப் புல்லுதலைக்கொண்டன [பொருந்தின].

இராவணன் தனதுபேராற்றலினால தேவர்களையெல்லாம் வலியடக்கி வென்று தனவசப்படுதது அடிமையாக்கி அரசாண்டன ஞதலால், அக்கினி தேவன் அவனது ஆட்சிகு உட்பட்டு அசசதமுடன் ஒடுஙகி அவ்விலஙகை நகரததுமாளிகைகளிலெல்லாம் அரகாகாட்குச் சமையல்முதலிய காரியஙகள் ஆகவேண்டியதறகு எவ்வளவுவேணடுமோ அவ்வளவாக அடஙகி உதவி கின்று அதற்குமேலாகத தனது உக்கிரசொரூபத்தை வெளிக்காட்டாதிருந்த ணன; இதுவரை அஙனமிருந்த தீ இப்பொழுது அநுமானது வாலின் தீயோடு சோந்துகொண்டு அந்த ஆசரயபலததால் இராவணனது கட்டளை யைக கடநதாற்போலத தனது நிஜரூபததுடன் வெளிப்பட்டோஙகி யெரியலாயிற்று; அதற்கு, பிரஹ்மவித்யாஜ்ஞானத்தால் அவித்யையின்சம்பந்தம் நீஙகவே முன்பு மறைநதுநின்ற ஆன்மசொரூபம் விளஙகப்பெற்ற ஞானிகளை உவமை கூறினா. பி - ம்:—[1]போல்வருந். [2]புல்லி. (கூ)

எ.—புகை யெழுந்து பரவுதல்.

ஆய தங்கோர் குறளுரு வாயடித்
தாய ளந்துல கங்க டரக் கொள்வான்
மீயெ ழுந்த கரியவன் மேனியிற்
போயெ ழுந்து பரந்தது வெம்புகை.

(இ ள்.) வெம் புகை ஆயது - வெவ்வியபுகையானது,—அங்கு - அக்காலத்தில், ஓர் குறள் உரு ஆய - (முதலில்) ஒரு வாமனவடிவமாகி கின்று, தர ஆலகஙகள அடி தாய் அளந்து கொள்வான - (மகாபலி க்சகரவர்ததி) ஜோடுகள உலகஙகளைப் பாதஙகளினால தாவியளந்து

கொள்ளுதற்பொருட்டு, மீ எழுந்த - மேலோங்கிவளர்ந்த, கரியவன் மேனியின் - கரு நிறமுடையவனுன திருமாலின் திருமேனிபோல, எழுந்து போய் பரந்தது - மேலெழுந்து சென்று பரவியது; (எ - று.)

கருநிறமுள்ள வாமனமூர்த்தியின் வடிவத்தை, நிறத்திலும், எழுந் தோங்கி வளர்ந்துபரவுதலிலும் புகைக்கு உவமைகூறினர். அஃது - முன் னொருகாலத்தில் மாவலி செருக்குற்றுத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைத் தன் கைவசப்படுத்திக்கொண்ட அப்பொழு தென்க. (எ)

அ.—யானைகள் எரிபடுதல்.

நீல நின்ற [1]நிறத்தன கீழ்நிலை
மாலின் வெஞ்சின [2]யானையை மானுவ
மேல்வி ழுந்தெரி மூற்றும் விழுங்கலாற்
றோலு ரிந்து கழன்றன தோலெலாம்.

(இ - ள்.) நீலம் நின்ற நிறத்தன - நீல நிறமுள்ளனவாகிய, தோல் எலாம் - யானைகளெலலாம,—மேல் எரி விழுந்து மூற்றும் விழுங்கலால் தோல் உரிந்து கழன்றன - தம்மீது நெருப்பு விழுந்து (உடம்பு) முழுவதும் பற்றிகொண்டதனுல் தோலுரிந்து கழலப்பெற்றவையாய், மாலின் வெம் சினம கீழ் நிலை யானையை மானுவ – மத மயக்கத்தையும் கடுங்கோபத்தையு முடைய கீழ்த்திசையானையாகிய ஐராவதத்தைப் போல்வனவாயின; (எ-று.)

தீப்பற்றியதனுல் தோலுரிந்து வெள்ளெலுமபு தோன்றநின்ற யானை கட்கு, வெள்ளையானையாகிய ஐராவதம் ஒப்புமை கூறப்பட்டது. கீழ்நிலை - கிழகுதிக்குக்கு உரிய, மாலின் வெஞ்சின யானை - இந்திரனது வெவ்விய சினமுள்ள ஐராவதயானை யென்றமை பதவுரை கூறலாம்; மால் - இந்திரன். பி - ம்.—[1]நிறநிலை [2]யானையின். (அ)

கூ.—எருமைகளும் மாதர்களும் இரிதல்.

[1]மீதி மங்கலந் தாலன்ன வெம்புகை
சோதி மங்கலத் தீயொடு சுற்றலான்
[2]மேதி மங்குலின் வீழ்புனல் வீழ்மட
வோதி மங்களின் மாத ரொதுங்கினர்.

(இ - ள்.) மீது இமம கலந்தால் அன்ன வெம் புகை - மேலே பனி படர்ந்தாற்போன்ற வெவ்வியபுகை, சோதி மங்கலம் தீயொடு சுற்றலால்-பிர காசமுள்ள மங்களகரமான நெருப்பினுடன சூழ்ந்துகொண்டதனுல்,— அஞ்சி), மேதி - எருமைகள், மங்குலின்-மேகங்கள்போல, வீழ் புனல் வீழ் - ஆழ்ந்த கடல்நீரிலே போய்விழ,—மட ஓதிமங்களின் மாதர் ஒதுங்கினர் - நீர்நிலையிலேயிறங்குகின்ற) இளமையான அன்னப்பறவைகள்போல (அங் கரதது) மகளிராகள் (அவ்வூரெல்லையினின்று) விலகி(க் கடலில்) விழுந்தார் ள்; (எ - று.)

எஞ்சும் மிகபுகை கம்ம நெருப்புப்பறறியதனுல், ஓடிச்சென்று நீரில்மூழ் ந்த தப்பியுய்யுமாறு கடலில்விழுந்த எருமைகட்கு - அக்கடலில் இறஞ்சும்

மேகங்களும், அகனமே கடலிலிறங்கிய மாதாகட்கு - நீரிலேயிலிறகும் அன்னப்பறவைகளும் உவமை யெனக் காண்க. மங்கலச்சடகு பலவும் அக கியங்கடவுளதிகரியாகச செயயப்படுதல் பற்றியும, இன்றியமையாசிறப் புடைமைபற்றியும், தீககு 'மகலம்' என்ற அடைமொழி கொடுகைப்பட்டது. மூன்றுமடியிலுள்ள 'வீழ்' என்ற சொல இரண்டனுன், பிந்தியது வீழஎன் பதன் விகாரம். இனி, இசசெயயுட்கு-புகையும் தீயும் சூழ்ந்துகொண்டதனால அஞ்சி எருமைகள் மேகங்கள்போன்று விரும்பததக்க நீரிலேயில் விழ, (அககு நீர்விளாயாடிக்கொண்டிருந்த) மாதாகள் (எருமைகள் விழுதலால்) அன்னப் பறவைகள் (அஞ்சியொதுஙகினறை) போல அகநின்று விலகினார்களென்று உரைகூறவும்படும. மேதி மகநலின் வீழ்புன லென்பதற்கு - எருமைகள் போன்றமேகஙகளினால் விரும்பப்படுகிற நீரென்றுகூறி, நீரிலேகளில் விழும் இளவன்னஙகள்போல (அகடலில்) மகளிர் ஒதுஙகினா எனினும் இழுக காது. பி - ம்:—[1]மீதிமகலததான நெடும்புகை. [2]வீதிமகலின் வீழ்புனல மீப்படர். (கூ)

கo.—அவ்வனம்பொறிகளாற் கடல்வேதும்ப மீனினங்கள் தவித்தல்.

பொடித்தெ ழுந்து பெரும்பொறி போவன
விடிககு லங்களின் வீழ்தலு மெங்கணும்
வெடித்த வேலை வெதும்பிட மீன்குலந்
துடித்து வெந்து புலர்ந்துயிர் சோர்ந்தவால்.

(இ - ள்.) பொடித்து எழுந்து போவன - (அவ்வனலினின்று) சிதறி யெழுந்துபோவனவாகிய, பெரும் பொறி - பெரிய நெருப்புப்பொறிகள், இடி குலங்களின் எங்கணும் வீழ்தலும் - இடிக்கூட்டமபோல எல்லாவிடதிலும் விழுதலால்—வெடித்த-வெடியோசைபோன்ற ஓசைபெற்ற, வேலை - கடல், வெதுமபிட - கொதிப்படைய,—மீன்குலம் - (அக்கடலிலுள்ள) மீன் களும் அவற்றினினமான நீவாழுயிர்களும், வெந்து புலர்ந்து துடித்து உயிர சோர்ந்த-தாபமடைநது வாடித துடிதது உயிரொடுஙகின; (எ-று.) (கo)

கக.—அந்நெருப்பினல் அந்நகரத்துமாளிகைகளின் பொன் உருதல்.

பருகு தீமடுத் துளஞுறப் பற்றலா
லருகு நீடிய வாடகத தாரைக
ளுருகி வேலையி னூடுபுக் குற்றன
[1]திருகு பொன்னெடுந் தண்டிற் றிரண்டவால்.

(இ - ள்.) பருகு - (நீரை) உறிஞ்சுமியலபுள்ள, தீ - நெருப்பு, மடுதது - நிறைத்து, உள் உற பற்றலால் - உள்ளளவாகப் பற்றியெரிதலினல், உருகி அருகு நீடிய - உருகிப் பக்கஙகளிற பெருகிய, ஆடகம தாரை கள் - (ஸ்வாணமயமான அந்நகரதது மாளிகைகளி லுண்டான) பொன் னின் தாரைகள், வேலையின் ஊடு புககு உற்றன - கடலினகததே போய்ச் சேரந்தவையாய், திருகு நெடும பொன் தண்டின் திரண்ட -

(அக்கீர்பட்டமாத்திரத்தில்) முன்னே நிலைமாறி நீண்ட பெரியபொற்காறு களாய்த் திரண்டன; (எ - று.)

அனலினற் பொன்உருகுதலும், அவ்வுருகியபொன் கீரிஞ லிறங்கி நிற்ற லும் இயல்பு. ஹாடகம் - வடசொல். ஆல் - ஈற்றசை. பி - ம்:—[1]திருகில்.()

கஉ.—தரையுழப்பட அந்நகரம் வேதுதல்.

உரையின் மூந்துல குண்ணு மெரியதால்
வரைநி வந்தன பன்மணி மாளிகை
நிரையி னீணெடுஞ் [1]சோலையி னிற்குமோ
தரையும் வெந்தது பொன்னெனுந் தன்மையால.

(இ - ள்) உரையின் மூந்து உலகு உணணும் எரி அதால் - ஒரு சொற் சொல்லுமுன்னே உலகங்களை விழுங்கவல்ல அப்பெருநெருப்பினுல்,—வரை நிவந்தன பல் மணி மாளிகை - மலைபோலுயாந்துள்ளனவும பல இரதினங களும்பதிதனவு மான மாளிகைகள், நிரையின் நீள்நெடுஞ் சோலையின் நிற் குமோ - வரிசையாகவளர்ந்த உயாநதசோலைகள (தீப்பட்டால்) நிற்கு மாறு போலக கரியளவாகவேனும் நிறகமாட்டுமோ? [மாட்டிற்றில;] (எனெ னின்),—பொன் எனும் தன்மையால் தரையும வெந்தது - பொன்மயமாக விருத்தலினுல (அவ்விலஙகையின்) தரையும் வெந்துருகியோடிவிட்டது.

மரச்செறிவாகிய சோலைகள தீப்பட்டெரிந்தால் அம்மரஙகள் கருகிநிற்க, அவை வளாந்தோஙகிய தரை எரிபடாதுநிற்கும; அஙஙனமன்றி, அவ்விலங்கா புரியிலுள்ள வீடுகள் தளவரிசையுட்படப் பொன்மயமானதலுல் அத்தரையு மூட்பட எரிந்துருகியழிந்தன வெனபதாம. இனி, எரி - அந்நெருப்பானது, உரையின் மூந்து உலகு உணணும அதால் - ஒரு சொறசொல்லுமுன்னே உலகஙகளை விழுஙகுந் திறதததாதலால, வரையின் நிவந்தன பன்மணி மாளிகை நிரையில நீள் நெடுஞ் சோலையில் நிற்குமோ - மலைபோலுயர்ந்தன வான பலஇரதநின மாளிகைகளின் வரிசையிலும மிகவுயர்ந்த (அந்நகரத் தில) சோலைகளிலும் அடஙகிநிறபதாமோ? பி - ம்·—[1]சோலைகணிற்குமோ சோலையுநிறகுமோ. (கஉ)

கஙு.—புகைமிதுதியும், தேர்களினழிவும்.

கல்லி னும்வலி தாம்புகைக கற்றையா
லெல்லி பெற்ற திமையவர் [1]நாடியல்
வல்லி [2]கோலி [3]நிவந்தன மாமணிச
சில்லி யோடுந் திரண்டன தேரெலாம்.

(இ - ள்.) கல்லினும் - கல்லெக்காட்டிலும், வலிது ஆம் - செறிவுள்ள தான, புகை கறறையால - புகையின் தொகுதி எழுஙதுபரவிசசூழ்தலினுல், இமையவா நாடி - பொன்மயமாய்விளஙகுகின்ற தேவலோகமும், எல்லி பெற் றது - இருளைப்பெற்றது; இயல் வல்லி கோலி நிவந்தன தேர் எலாம் - ஏற்ற கொடிகள் கட்டப்பெற்று உயர்ந்தனவான தேர்களெல்லாம், மா மணி சில்லி

யோடும் - பெரிய இரதினகசிதமான சக்கரவகளுடனே, திரண்டன-(முழு வதும் பற்றியெரிந்து உறுப்புகளின் பாகுபாடின்றி) ஒரேதொகுதியாய் விட்டன; (எ - று.)

எல்லி - இராததிரி: இருளுக்கு இலக்கணை. வல்லீ என்ற வடசொல், படர்கொடியை யுணர்த்தும்: அது, கொடியென்றமாததிரமாகி, அந்தகொடி யென்னுஞ் சொல்லினது மற்றொருபொருளாகிய துவசத்தை யுணாததிற்று; இது, லகூஷிதலகூஷணை. அவரவர் தகுதிக்கும் விருப்பத்திற்கும ஏற்ற வடிவம் வரைந்த கொடியைத் தேரின்மீது ஈட்டுமியல்புபற்றி, வல்லி யென்பதற்கு 'இயல்' என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பி - மீ:—[1]ஈட்டிடம். [2]போல. [3]கிழிர்ந்தன. (கஙூ)

கச.—பானசாலையைத் தீமடித்தல்.

பேய [1]மன்றினி லன்று பிறங்கெரி
மாய ருண்ட [2]நறவை [3]மடுத்ததா
[4]ஈய ரென்றவர் வைகிடந் [5]துன்னிஞற்
[6]தீய ரன்றியுந் தீமையுஞ் செய்வரால.

(இ - ள்.) பேயம் மன்றினில்-மதுவாகிய குடிகசுத்தக்கபொருள் பொருந் திய (பான) சாலையில், அன்று—, பிறஙகு - எரிந்துவிளஙகுகிற, எரி - தீயானது, மாயர் உண்ட நறவும் மடுத்தது - வஞ்சகர்களான இராக்கதரகள பருகும்படியான மதுவையும (தான்) உணடது; ஈயர் என்றவர் - பரிசுதது யுடையவரென்று சிறப்பித்துசசொல்லப்படுபவர்களும், வைகு இடம் துன்னி ஞல் - (தீயவாக ளிருக்கின்ற) இடததிற் சோர்ந்தால், தீயா அன்றியும் தீமை யும் செய்வர் - தாம் இயல்பிற் கொடியவரல்லாமலிருந்தே தீசசெயல் களைச் செய்வார்கள்; (எ - று.)—'ஆல்' இரண்டும் - ஈற்றசை.

பரிசுத்தஞன அக்கினிதேவன் அபரிசுததர்களான அரககர்களுடைய பானசாலையிற் புகுந்ததனால் அங்குள்ள மதுவைத தானும் பருகலாகு னென்ற சிறப்பப்பொருளே, ஈயராயுள்ளவரும் தீயவர் வைகு மிடததைச சேர்ந்தால் தாம் இயல்பில் தீயவரல்லாதிருந்தே தீயசெயல்களைச செயவார்க ளென்ற பொதுப்பொருள்கொண்டு சாதிதததது வேற்றுப்பொருள்வைப் பணி. பேயம் - வடசொல்; பானஞ்செய்தறகு உரியபொருள். மன்று - பொதுவிடம். உண்ட நறவு - உணணுதற்கேறற நறவு; இஙகு இறந்தகால வினைகிலை காலமுணர்ததாது தன்மையையுணர்ததிற்று. இனி, வஞ்சக ராகிய அரக்கர்கள் உண்ட மிச்சலாகிய மது வென்றும பொருள்படும். பி - மீ:—[1]மன்றினினின்று. [2]நறவு [3]மடுத்தலால். [4]ஈயரென்றிலர். [5]துன்னி ஞர். [6]தீயது. (கச)

கரு.— அக்கினிசசுவாலை சுற்றிலும் மேலும் பரவுதல்.

தழுவி லங்கை தழங்கெரி தாய்ச்[1]செல
வழுவில் வேலை யுலையின் மறுகின

'வெழுமெ ழுஞ்சுடர்க் கற்றைசென் றெய்தலாற்
குழுவு தண்புனல் மேகங் கொதித்தவே.

(இ - ள்.) இலகுகை தழுவு - (அந்த) இலங்காகரத்திற் பறறிய, தழங்கு எரி - முழங்கிகொண்டு [சடுலவோசைசெயதுகொணடு] எரிகின்ற நெருப்பு, தாய செல் - தாவிசசென்று ஜவாலவீசுதலால், வழுவு இல் வேலை உலகின் மறுகின - தவறுமல் (அநுகரதலை நாற்புறத்துச) சூழ்ந்துளள கடல்கள் உலை நீரபோல மிககொதிதது; எழுமை எழும் சுடா கறறை சென்று எய்தலால் - மேன்மேலெழுகிற சுவாலதைதாகுதிகள் போய் வீசுதலினால, குழுவு தண புனல் மேகம கொதிதத - வானத்திலே திரணடுள்ள குளிர்சசியான நீரையுடைய மேகஙகளும் கொதிபபடைந்தன; 'எ - று.)

வழுவில்வேலை - குறறமற்ற கடல் எனினுமாம். நாற்புறத்துமுள்ள கடலக கருதி, 'வேலைமறுகின' எனப் பன்மையாற கூறினார். பி - ம்:— 1செலீஇ. 2எழுவெழுஞ் (கஞ)

கசு.—எரியினுல் கவித்த அரக்கியர் கானலில்விழுதல்.

ஊனி லோடு மெரிபொ டுயங்குவார்
கானி லோடு நெடும்புனல காணைஞ
வானி லோடு மகளிர் மயங்கினர்
வேனி லோடருந் தேரிடை வீழ்ந்தனர.

(இ - ள்.) ஊனில் ஓடும் எரியொடு உயஙகுவார் - தங்களுடம்பிலே தாவிபபாய்கிற நெருப்பினுல வருந்துபவர்களாய், வானில் ஓடும் - (தப்பி யுய் தற்பொருட்டு) வானத்திலெழுந்து ஓடுகிற, மகளிர் - இராக்கதமாதர்கள்.— கானில் ஓடிய நெடும்புனல் காண் எனு மயஙகினர் - காட்டிலே ஓடுகிற நீணட யாற்று வெளளமே யென்று மாறுகைகருதினவர்களாய், வேனில் ஓடி அருக் தேரிடை வீழ்ந்தனர் - வெப்பத்துடன் ஓடுவதுபோலக காணப்படுகின்ற அருமையான பேய்த்தேரெனப்படுகிற கானலிலே விழுநதார்கள்; (எ - று.)

வேகமாகவந்து தமது உடம்பில் அனல்பற்றுகையினுல் வருந்திய இராக்கதமாதர்கள தப்பிய்யுமாறு வானத்தில் எழுந்து ஓடும்போது, தூரமிற் காணப்பட்ட காணலை ஓடுகிறநீரென்றுகருதித தமதுவெப்பந்தணிந்து உய்புமாறு அக்கானல்நீரிலே விழுந்து அழிந்தாக ளென்பதாம: மயக்கவணி. கானலின்தோற்றம ஓடுகின்ற நீர்போலதகாணப்படுதல் இயல்பு. வானிலோடும் மகளிர் - வானத்திற் சஞ்சரிக்குநதன்மையுள்ள தேவமாதர்க ளெனினுமாம். எரியொடு, 'ஓடு'—கருத்தாப்பொருளில் வந்தது. அருக் தேர் - நீரன் றென்று அறிதற்கு அருமையதான பேய்த்தே ரென்றபடி. (கக)

கஎ.—வண்டுகள் தீச்சுடரில் விழுந்து அழிதல்.

தேன வாம்பொழி றீப்படச் சிந்திய
சோணை மாமலர்த் தும்பி தொடர்ந்தயற்

போன தீச்சுடர் புண்ட ரிகத்தடங்
கான மாமென வீழ்ந்து கரிந்தவே.

(இ - ன்.) தேன் அவாம் பொழில்-தேன்மிகக (அக்கரத்துச்) சோலை களில், தீ பட - நெருப்புப்பற்ற அதனால், சிதறிய சிதறிய, சோனை மா மலர் - இடைவிடாத தேன்மழையைச சொரியுஞ் சிறந்தமலர்களில் மொய்த்துக் கிடக்கிற, தும்பி - வண்டுகள்,—அயல் தொடர்ந்து போன தீ சுடர் அருகிலே தொடர்ச்சியாகச்செல்லுகிற அக்கினிச சுவாலையை(க கண்டு), தட புண்டரி கம் காணம் ஆம் என-பெரியதாமரைகாடா மென்று மாறுகக்கருதி, வீழ்ந்து-(அத்தீச்சுடரில்) விழுந்து, கரிந்த - கருகிப்போயின; (எ - று.)

அகனிசசுவாலையை வண்டுகள் செந்தாமரைமலர்த தொகுதி யென மாறுபடக்கருதின வென்றதனால், இதுவும் - மயக்கவணி. தேன் அவாம் பொழில் - தேனிலுல் விரும்பதத்தக்க சோலை யெனினுமாம. (கஎ)

கஅ.—மானிடிகளான சிலஅரக்கியர் அகக்கிலேயே அழிதல்.

நற்க டன்னிது நம்முயிர் நாயகன்
மற்க டந்தெற மாண்டனன் வாழ்வில
பிற்க டந்தினி யேகலம் யாமெனு
விற்க டந்த நுதற்சிலா வீடினர்.

(இ - ன்.) 'நம உயிர நாயகன் - நமது உயிரோடொதத கணவன் [பிரா ணநாயகன்], மற்கடக் தெற மாண்டனன் - ஒருகுரங்கு [அநுமான்] கொல்லு தலால் (போரில்) இறந்துபோனனை; (அதனால்), வாழ்வு இலம் - மகிழ்வு கைவில்லாதவர்களாய்விட்ட, யாம - நாம், இனி - இனிமேல், இல் கடந்து ஏகலம்-வீட்டைவிட்டு வெளியே செல்லுகக்கடவோமலலோம; இது நல் கடன்-இவ்வணம்இறத்தலே (நமககு) கல்ல கடமையாம', எனு - என்றுநினைத்து, வில் கடந்த நுதல் சிலா வீடினர் - வில்வடிவுதனதைவென்ற புருவத்தை யுடைய சில இராகதமாதாகள (வாயிற்படிகடந்து வெளியே யோடிததப்பி யுய்தலின்றி அகதிலிருந்தபடியே எரியின்வாய்ப்பட்டு) இறந்தார்கள.

கணவனிறத்பின்பு விதவையாய் வெளியேதிரிதல் மானகதேடாதலால் எரியினவாய்ப்பட்டு இறததலே பதிவிரதாதருமநதவறாத நமகுக கடமை யென்று கருதி அவ்வணம இறந்தனா சில அரகக்கிய ரென்க. அழகியதாய் வளைந்தவடிவுதனதில், புருவதனதுக்கு வில் உவமை கூறப்படுமு; அதனினுஞ் சிறப்பாகவுள்ள புருவமென்பது, 'விறகடந்த நுதல், என்பதன் கருதது. நுதல் - நெறறியுமாம (கஅ)

கக.—அந்தநகரத்துச் சோலைகள் கரிந்துபோதல்.

பூக்க ரிந்து [1]முறிபொறி யாயடை
நாகக ரிந்து சிலைநறுஞ் சாம்பராய்

மீக்க ரிந்து நெடுப்பனை வேரூறக்
காக்க ரிந்து கருங்கரி யானவே.

(இ - ன்.) பூ கரிந்து - மலர்கள் தீந்து, மூறி பொறி ஆய் - தளிர்கள் பொறிபடசரிதறி, அடை ஈ கரிந்து - இலைகளும் அவற்றின் நடுவேயுள்ள அரும்புமுதலியனவும் தீந்து, சினை நறுஞ் சாம்பர் ஆய் - கிளைகள் கல்லசாம்பலாய் வெந்து, மீ கரிந்து - (இவ்வணம்,மேலுள்ள பொருள்களெல்லாம் தீந்து, நெடிய பனை வேர் உற கரிந்து-நீண்ட பருத்த வேறுமுட்படத்தீந்து, கா - சோலைகள், கருக கரி ஆன - கரிய கரிகளாய்விட்டன; (எ - று.)

கரிந்து, பொறியாய், கரிந்து, சாம்பராய. கரிந்து, கரிந்து என்ற சினை வினைகள - 'கரியான' என்ற முதல்வினையைக கொண்டன. கருமையென்ற அடைமொழியடுத்ததனால், கரியெனபது - வாளா பெயராய் நின்றது. பி - ம்:—[1]பொறிப் பொறியாய். (கக)

20.—பொன்னகரத்தின் பொன் உதிர்தலைக் கூறுதல்.

கார்மு ழுக்க வெழுங்கனற் கற்றைபோ
யூர்மு ழுக்க வெதுப்ப வுருகின
சோரொ ழுக்க மறுமையிற றுன்றுபொன்
வேர்வி[1]ழுப்பது போன்றன விண்ணெலாம்.

(இ - ன்.) கா முழுக்க - மேகங்களே (த் தமதகத்தே) முழுகடிக்கும் படி, எழும் - மேலே கிளர்ந்தெரிகிற, கனல் கறை - அக்கினிசுவாலைகள், போய்—, ஊர் முழுக்க வெதுப்ப (பொன்மயமான) அமராவதிநகரம் முழுவதையுஞ் சுட்டெரிக்க அதனால், உருகினசோர் - உருகி யொழுகுகின்ற, பொன் ஒழுக்கம் - பொன்னின் தாரைகள,—அறுமையின் - இடைவிடாது பெருகுதலால்,—விண் எலாம துன்று வேர் வீழுப்பது போன்றன - அப் பொன்னகரமாகிய மரம்முழுவதும் நெருங்கிய வேரை இறக்கவிடுவது போன்றன; (எ - று.)

மேகங்கள்முழுகும்படி ஓங்கியெழுந்த அக்கினிசுவாலைகள் போய் மேலுள்ள பொன்னகரத்தைச சுட்டெரிக்க, அது வெந்து உருகுதலால் இடைவிடாதுபெருகுகிற சுவர்ணதாரைகள், அப்பொன்னகரமாகிய மரம் தனது இடையறாது நீண்டவேராகக்கீழே இறங்கவிட்டாற்போலு மென்பதாம்; உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டு வந்ததற்குறிப்பேற்றவணி. விண் எலாம் துன்றுபொனவேர்விடுபபது போன்றன என்பதற்கு - பொன்னகரமாகிய அவ்வமராவதியிலுளள பொன்மயமான கற்பக விருட்சங்களெல்லாம் தமது வலிய பொன்மயமான வேரை பிறங்க விடுவதுபோன்றன என்றும் பொருள் கொளளலாம். இனி, ஊர் - இலங்கை யென்றே கொண்டு, பொன்மயமாயுயர்ந்துள்ள இலங்கைமுழுவதையும் மிக ஓங்கியெழுந்த அக்கினிச் சுவாலையெரிக்க அதனால் உருகியோடுகிற பொன்னின்தாரைகளே இவ்வனம் வருணித்ததாகக் கொள்ளலு மமையும். முதலடியிலுள்ள 'முழுக்க' என்பது

முழுக என்பதன் பிறவினை. இரண்டாமடியிலுள்ள 'முழுக்கு' என்பது - முழுதும் என ஏழ்சாமைப்பொருள் குறித்தது. பி - மீ:—[1]விடுப்பது. (உ0)

உக—. அவ்வனல்வீசுதலாற் சந்திரமண்டலமும் உருகுதல்.

நெருககி [1]மீமிசை யோங்கு நெருப்பழல்
செருக்குமெ வெண்கதிர்த் திங்களை [2]சென்றுற
வுருக்கு மெய்யி னமுத முருகுத்தலா
லரக்க ருஞ்சில ராவிபெற் றாரோ.

(இ - ள்.) நெருககி - அடர்த்தியாகி, மீமிசை - மிகமேலிடத்திலும், ஓங்கும் - உயரதாவுகின்ற, நெருப்பு அழல் - அக்கினியின சுவாலையானது, செருக்கும் வெள் கதிர் திங்களை சென்று உற - களிப்பை விளைகின்ற வெண்ணிறமான கிரணகளையுடைய சந்திரமண்டலத்தைப் போய்ச் சேர, (அச்சந்திரமண்டலம்), உருக்கும் மெய்யின் அமுதம் உருத்தலால் - உருக்கப் பெற்ற தனதுவடிவதனினின்று அமிருததைசிந்துதலால், அரகரும் சிலர் ஆவி பெறுவர் - (இலங்கையில் தீயின்வாய்ப்பட்டு இறக்கிறநிலைமையை யடைந்த) சிலஅரக்கர்கள் (அந்த அமிருதம் தமமீதுசிந்துதலால்) உயிர்பெற் றார்கள்; (எ - று.)—அரோ - ஏற்றசை; வியப்பிடைசசொல்லுமாம.

இலங்கையில் எழுந்தோங்கியெரிகிற அக்கினியின் சுவாலை சந்திரமண டலத்தின்மீது வீசுதலால அம்மண்டலம்உருக, அதனினின்று பெருகிய அமி ருதம் தம்மீதுதுளித்தலால், எரிந்துஇறக்கிற அரக்கரிற் சிலர் இறவாது உயிர்பெற்றன ரென்பதாம. அகினிசசுவாலைகள மிகவோங்கி வளர்ந்த வென்பது, இதனும் போதரும. செருககும் கதிர - பிறாமகிழ்சசியடைதற் குக காரணமான கிரணம்; பெயரெசசம், காரியப்பொருளது. இனி, வளர்ந்து மிக்க கிரணங்க ளெனறலுமாம். சந்திரமண்டலம அமிருதமயமான தென்க. பி - மீ.—[1]நெருகககமீமிசையொக்கநெருப்பெழச. [2]சென்று. (உக)

உஉ.—அவ்வனல் மேகமண்டலத்திலும் சூரியமண்டலத்திலும் வீசுதல்.

பருதி பறறி நிமிர்ந்தெழு பைங்கனல்
கருகி முற்று மெரிந்தெழு கார்மழை
யருகு சுற்று மிருந்தைய தா[1]யகி
லுருகு பொற்றிர [2]ளொத்தன வெண்கதிர.

(இ - ள்.) பருதி பறறி நிமிர்ந்து எழு பைங் கனல்-சூரியமண்டலத்தை யளாவி யுயாநதெழுந்த புதுமையான அந்த அக்கினியினால், எழுகார் மழை முற்றும் எரிது கருகி அருகு சுறறும் இருந்தைஅது ஆய் - வானததிற் செல்லுகிற காளமேகஙகள முழுவதும வெநது கருகிப் பககங்களிலெஙகும் கரிபோலிருகக, ஒள் கதிர அதின உருகு பொன்திரள் ஒததனன - (அமமேக மண்டலததின்மீது விளஙகுகின்ற) பிரகாசமான கிரணஙகளை யுடைய சூரியன அககரிததொகுதியினிடையே உருகுகிற பொன்னின் திரளைப் போன்றான்; (எ - று.)

தற்குறிப்பேற்றவணி. இருக்கை - கரி; அதன்மேல் 'அது' என்பது-பகுதிப்பொருளவிகுதி. ஒணகதிர் - பணபுதைதொகையன்மொழி யென்னு வது, அடையடுத்த சினையாகுபெய ரென்றுவது கொள்ளத்தக்கது. பி-ம்:—[1]அகல். [2]ஒகதலாங்கதிர். (உஉ)

உங.—திதிரைகள் எரிபடுதல்.

தலை[1]கொ ளுந்திய தாவெரி தாமணி
முலை[2]கொ ளுந்தி முகத்திடை மொய்த்தபே
ருலை[3]கொ ளுந்த [4]வுலந்துலைவுற்றன
வலை[5]கு ளம்பின் மணிநிற வாசியே.

(இ - ள.) தலை கொளுந்திய - பின்காற்கயிறு எரிவதற்குக்காரணமான, தாவு எரி - (சுவாலை) தாவுகிற நெருப்பானது, தாமணி முலை கொளுந்தி - தாமணியென்னுங் கட்டுக்கயிற்றுடனே (அக்கயிறுகட்டுமிடமான) முலைகளும் எரியுண்டு, முகத்திடை மொய்த்த பேர் உலை கொளுந்த - முகதிலே நெருங்கியுள்ள மிகுதியான பெரியமயிர்களும் எரிந்துதிற்க,—வலை குளம்பின்மணி நிறம் வாசி - வலைந்தகாற்குளம்புகளையும் அழகியநிறத்தையுமுடைய குதிரைகள், உலந்து உலைவுற்றன - தவித்து அழிவடைந்தன; (எ - ம.)—பி-ம்:—[1]கொளுத்திய. [2]கொளுத்தி. [3]கொளுதத. [4]எரிந்து. [5]குளப்பின். (உக)

உச.—அரக்கர்கள் தப்பியுய்யமாட்டாது தோலுதல்.

எழுந்து பொற்றலத் தேறலி னீள்புகைக்
கொழுந்து சுற்ற வுயிர்ப்பிலர் [1]கோளுமுற்
றழுந்து பட்டுள சொத்தயர்ந் தாரழல்
விழுந்து முற்றினர் கூற்றை விழுங்குவார்.

(இ - ள்.) கூற்றை விழுகுவார் - யமனையும் விழுங்கவல்லவர்களான [பேராறறலையுடைய] அரகர்கள்,—எழுந்து பொன் தலதது ஏறலின் - (தப்பியுய்யுமாறு) மேலெழுந்து பொன்மயமான மேலுலகத்தை கோக்கிசசெல்லும் போது, நீள புகை கொழுந்து சுற்ற - மேலோகிய புகைத்திரள் (தம்மைச்) சூழ்ந்துகொள்ள அதனால், உயிர்ப்பு இலர் - மூச்சுவிடமாட்டாதவர்களாய், கோளும் உறறு - (அப்புகையை) உட்கொள்ளுதலுஞ்செய்து, அழுந்துபட்டுளர் ஒத்து அயர்ந்தார் - (நீரிலேயில்) அழுந்தியவர்களைப் போன்று தவித்தவர்களாய், அழல் விழுந்து முற்றினர் - நெருப்பில் விழுந்து முடிந்தார்கள் [இறந்தாகள்]; (எ - ம.)

'அழுந்துபட்டுளர்' என்ற வினையினால், 'ஆழமான நீரிலேயில்' என்பது வருவிகக. பி - ம்:—[1]கோளமுற்ற. (உச)

உடு.—ஆடை யிலுங் கூந்தலிலுந் தீப்பற்ற அரக்கியர் திகைத்தல்.

[1]கோசி கத்துகி லுற்றகொ ழுங்கன
றாசி னுததரி கதகெதாடு சுறறுமு
வாச மைக்குழல பறறம யங்கினர்
பாசி ழைப்பர வைப்பட ரல்குலார்.

(இ - ள்.) பாசு இழை பரவை படர் அல்குலா - பசும்பொன்னுபரணங் களையும் கடல்போலப் பரந்த அல்குலையு முடையமாகளான இராகதமாதர் கள்,—கோசிகம துகில் உற்ற கொழுங கனல் - (அரையிலுடுதத) பட்டாடை யிற் பற்றிய மிகநெருப்பு, துசின் உத்தரிகத்தொடு சுற்றுறு - மேலாடையா கத்தரிதத வஸ்திரதிற பறறி அதனுடன் சூழ்ந்து, வாசம் மைக் குழல் பற்ற- நறுமணமுள்ள கரிய கூந்தலிலும் பற்றிகொள்ள, மயங்கினா - (இன்னது செய்வதென்று அறியாது) திலகத்து அழிந்தார்கள்; (எ - று)

கோசிகம் - பட்டு. துகில் - ஆடை. கோசிகத்துகில் - கோசிகமாகிய துகிலென இருபெயரொட்டு. இடையிலுடுக்கும ஆடை - அந்தரீய மெனவும், மேலேதரிகரும ஆடை - உதரீய மெனவும படும். துசின் உதரிகத் தொடு - உதரிகத்துசினொடு என மாறுக; துசு - வஸ்திரம். பி - ம்:— [1]கோசிகத்தினில்.

(உடு)

வேறு.

உசு.—ஆடை எரியுண்ண அரக்கரும் அரக்கியரும் போய்க் கடலில்விழுதல்.

நிலவி லங்கிய துகிலினை நெருப்புண நிருத
ரிலவி னுஞ்சில முத்துள வெனுநகை [1]யினாயார்
புலவி யின்கரை கண்டவ ரமுதுகப் புணருங்
கலவி யின்கரை கண்டிலர் மண்டினர் கடன்மேல்.

(இ - ள்.) புலவியின் கரை கண்டவர் - ஊடலின் முடிவெல்லையைக கண்டவர்களாகிய [ஒருவரோடொருவராகொண்ட ஊடல் தணியப்பெற்றவர் களாகிய], நிருதா - அரக்கர்களும், இலவினும சில முத்து உள எனும் நகை இனாயார் - இலவம்பூவினிதழிலும் சிலமுத்துக்களுள்ளன வென்று வருணிக் கத்தக்க பற்களையுடையவர்களான அவ்விராகதமாதர்களும்,—நில இலகிய துகிலினை நெருப்பு உண - நிலாப்போல வெணணிறமாய் விளங்குகிற தகு களாடைகளை நெருப்பு எரிக்க, அமுது உக புணரும் கலவியின் கரை கண்டி லர் - இன்பம்சுரக்க(த தம்மிற்) கூடுக கலவியின்பமாகிய கடலின் முடிவைக காணுமலே, கடல்மேல் மணடினா - கடலிற் போய் விழுநதார்கள்; (எ - று.)

ஊடிய ஆடவரும் மாதரும் ஊடல்தீாந்து கூடும்நிலையிலே தமது ஆடை யைத் தீயுணைக் கூடுதலினபங கூடாத முன்னமே கடலிற் போய்விழுந் தார்க ளெனக. நிலவிலஙகிய துகில் - வெணபட்டாடை. செஙநிறமான வாயிதழ்களி னைகதிதே வெளளிய அழகிய பற்களின் வரிசை யிருததல் இல வித்ழ்மேல மூதது கருளிருகினை றனபோலுமென வருணிகதத்தக்க அந்தச சாதி பாதாக ளெனபது, இணடாமடியின் கருத்து முதது பிரகுமிடம இருப தென்பது பிரசிததம; அதறகு மேலாக இலவமலரினிதழுகதும் முதது கள்ளன வெனறு சறறினே கூறதகக பறகளினழகையுடையா ரென்று பொருள் படுதலால், 'இலவினும' என்ற உமமை - இறந்ததுதழுவிய எச்சம். பி - ம்.—[1]அனையா.

(உசு)

உஎ.—சிலஅரக்கியர் கிளியையிழந்து புகையில்மறைதல்.

பஞ்ச ரத்தொடு பசுநிறக் கிளிவெந்து பதைப்ப
வஞ்ச னக்கணி னருவிநீர் [1]மூலைமூன்றி லலைப்பக்
குஞ்ச ரத்தன கொழுநரைத் தழுவுறுங் கொதிப்பான்
[2]மஞ்சி டைப்புகு மினனெனப் புகையிடை மறைந்தார்.

(இ - ள்.) பசு நிறம் கிளி - (தாங்கள்வளர்க்கிற) பசுமைநிறமுள்ள கிளிகள், பஞ்சரத்தொடு வெந்து பதைப்ப - (தாமிருக்கின்ற) கூட்டோடனே நெருப்பில் வெந்து துடிக்க, (அதுகண்ட சோகத்தால்), அஞ்சனம் கணின் அருவி நீர் - மையிட்ட தங்கள் கண்களினின்று மலையருவிபோலிடையறாத மிகுந்த நீர், மூலை மூன்றில அலைப்ப (தங்கள்) தனங்களின மூகட்டிலே அலை வீசிகொண்டு பெருக, குஞ்சரத்தன கொழுநரை தழுவுறும் கொதிப் பால் - யானைபோற்பொன்ற [வலிய பெரிய கறுத்த] தங்கள்கணவராகிய தழுவிக்கொள்ளுகருதிய பதைப்பினால், மஞ்சி உற புகும் மின் என புகை யிடை மறைந்தார் - மேகத்தினூடனே பொருந்த மறைகிற மின்னல்போலப் புகைக்குளளே மறைந்தார்கள்; (எ - று.)

தாம் வளர்த்த கிளிகள் கூட்டோடன் அவ்வனல்பட்டு வெந்து துடிப்ப தைக்கண்டு சோகித்துக கணணுங்கணணீருமாய் அசசத்தால் தம் கணவரைத தழுவிக்கொள்ளக கருதி யோடுகிற இராக்கதமாதர்கள், அருகிலே திரண டெழுகிற புகைத்தொகுதியைக கண்டு அதனைத தம கணவரது கரியபெரிய வடிவமென்றுகருதி அதனிடைப் மறைந்தாகள்; அக்காட்சி, மேகத்தினிடையே காணப்பட்டு மறைகின்ற மின்னல்போலு மென்பதாம். புகைத்திரளைத தம் கணவரென மாறுககருதி அதனைத தழுவுபவராய் அதனிடையே மறைந் தன ரென்றது, மயக்கவணி; கருநிறமாய் ஓங்கியெழுந்த தோற்றத்தில், அரகருடம்பும புகையும ஒகுகும. மேகத்தினிடையே மறைகிற மின்னல் போல என ஒபபுமைகூறியது, உவமையணி. அரக்கியாக்கு மின்னலும உவமையெனக காணக. இரண்டு அணிகள் சோகத்துவந்ததனால், சேர்வை யணி. பருத்தோகுகியவடிவமும வலிமையும கருநிறமும் பற்றி, 'குஞ்சரத்தன அன கொழுநா' எனபபட்டார். கொதிப்பு - துடிபபு, விரைவு. அசசம் தோந்தபோது கணவரைத தழுவுதல், மாதரியல்பு. இனி, பினனிரண் டடிககு - மயகக்வணிகொள்ளாமல, கணவரைத தழுவவேணடுமென்னும் விரைவினால் அவரைநாடிசசெலலுமபோது இடையிலே சூழ்ந்த புகையில் அகப்பட்டு அழிந்தாக ளென்று உரைத்தலுமொன்று. பி - ம்:—[1]மூலையின் வந்தலைப்ப. [2]மஞ்சுறப். (உஎ)

உஅ.—அரக்கியர் புகையில் அகப்பட்டுக் கரிதல்.

வரையி னைப்புரை மாடங்க ளெரிபுக மகனிர்
புரையில் பொற்கலன் விசும்பிடை வில்லிடப் போவார்
[1]கரையி னுண்புகைப் படலையிற் கரிந்தனர் கலங்கித்
திரையி னுட்பொலி சித்திரப் பாவையி னெயலார்.

(இ - ன்.) வரையின்ன புரை மாடங்கள் எரி புக - மலையையொத்த [மிகபபெரிய] மாளிகைகளில் தீப்பற்றிக்கொள்ள, (அதனினின்று தப்பியுய்யுமாறு), புரை இல் பொன் கலன் வில் இட விசும்பிடை போவார்-குற்றமற்ற பொன்மயமான (தாமணிக்துள்ள) ஆபரணங்கள் ஒளிவீச வானத்திலெழுந்து செல்பவர்களாகிய, மகளிர் - மாதர்கள்,— கரை இல் துண் புகை படலையில் கலவகி-அளவிறந்த நுணணிய புகையின் திரளிலே அகப்பட்டு, திரையினுள் பொலி சித்திரம் பாவையின் செயலா - (அதனால் திரைமறைவினுள்ளே தோன்றுகின்ற சித்திரப்பிரதிமையின் தன்மையை யுடையவர்களாகி,— களித்தனர் - களிகூர்ந்தார்கள்; (எ - று.)

பின்னிரண்டடியில் உபமான உபமேயங்களுக்கு ஐக்கியத்தைச சொன்னது, காட்சியணி. நுணபுகைத்தொகுதிகளுக் திரையும், அழகியமகளிரகளுச் சித்திரப்பதுமையும் உவமம. கரையினுட்புகைப் படலை என்ற பாடத்துக்கு—கரையினுள் - அருகிலே (எழுந்த), புகைப்படலையி லென்க (உ அ)

உகூ.—நந்தவனங்கள் வேதுதல்.

[1]அகரு மஞ்ஞுஞ் சாந்தமு முதலிய வனேகம்
புகரி னண்மரத் துறுவெறி யுலகெலாம் போர்ப்பப்
பகரு மூழியிற் காலவெங் கடுங்கனல் பருகு
மகர வேலையின் வெந்தன நந்தன வனங்கள்.

(இ - ன்.) அகரும் - அகில்மரங்களும், அம் கறுஞ் சாந்தமும் - அழகிய கறுமணமுள்ள சந்தன மரங்களும், முதலிய - முதலான, அனேகம் புகா இல் கல் மரத்து - குற்றமற்ற சிறந்த பலமரங்களில், உறு - பொருந்திய, வெறி - வாசனை, உலகு எலாம் போர்ப்ப - உலகமுழுவதும் வீசிகமிகது கொள்ளுமாறு,—நந்தனவனங்கள்-சிறகாரப்பூந்தோட்டங்கள்,—பகரும் ஊழியில் - (நூல்களிற்) சொல்லப்படுகிற யுகாந்தகாலதிலே, கால வெம் கடுங கனல் பருகும் - மிக்கொடிய காலாக்கினியினால் உறிஞ்சப்படுகிற, மகர மா வேலையின் - மீன்களையுடைய கடல்போல, வெந்தன—; (எ - று.)

அகறுஞ்சாந்த மென்பது, அளுளுஞ்சாந்த மெனப் போலிபெற்றது. 'கண்மரத்து உறு வெறி உலகெலாம்போர்ப்ப' என்றதனால், அமமரங்களின் கறுமணமிகுதி தோன்றும் கடலுவமையினால், நந்தனவனங்களின பரப்பைப் பெறவைத்தார். பி - ம்:—[1]அகருவுங்கறுஞ்.

(உகூ)

கூ0.—இவ்வனல் எழுந்து தாவுதலாற் கற்பகதருக்கள் எரிதல்.

[1]மினலப ரந்தெழு கொழுஞ்சுட ருலகெலாம் [2]விழுங்க
நினைபப ரும்பெருந் திசையுற விரிகினற [3]நிலையாற
சினைப்ப ரந்தெரி சோந்தில கினறவுஞ் [4]சிலவுங்
கனறப ரந்தவுந் தெரிகில கறபகக் காண்மை.

(இ - ள்.) மினல் பரந்து எழு-மின்னலியொத்துவிளங்குகிற, கொழுஞ் சுடர் - செழுமையான (பொன்னின்) சோதி, உலகு எலாம் விழுங்க - உலக முழுவதையுங் கவிந்துகொள்ளுமாறு, நினைப்பு அரும பெருந் திசை உற விரிகின்ற நிலையால் - (இவ்வளவினதென்று) நினைத்தற்கும் அருமையான பெரிய திசைகளுக்களே யளாவ ஒளிவீசுகின்ற தன்மையினால்,—கற்பகம் கானம் - கற்பக விருட்சங்கள், கனல் பரந்தவும் நினை பரந்து எரி சேர்ந்தில நின்றவும் நிலவும் தெரிகில - நெருப்புப்பற்றி யெரிகின்றவை இவைநில வென்றும நினைகளில் தாவி நெருப்புப்பற்றாது நின்றவை இவைநில வென்றும் வேறுபாடு அறியவொணாதனவா யிருந்தன; (எ - று.)

இவ்வனலினால், கற்பகதருக்களோக்களுட் சில தீப்பற்றியன; அக்கற்பக தருக்களெல்லாம் பொன்மயமாய மினனல்போன்ற பேரொளியை உலகமுழுவதும் வீசிகொண்டு நின்றதனால், அவற்றுள் தீப்பற்றியவை இவைநில வென்றும், தீபபற்றாதவை இவைநில வென்றும பகுத்துணரவொணாதவை யாயின என்பதாம; மறைவுணி. முதலடியில், பரந்து என்பது - உவமவாசகமாய் நினறது. கானம் - மரங்களின்தொகுதி. பி - ம்:—[1]மினை. [2]விழுங்கி. [3]நிலவால். [4]நிலவெங். [5]தெரிகில. (கூ)

கூக —புகைகடலைக் கவிந்துகொள்ளுதல்.

மூளும வெம்புகை விழுங்கலிற் சுறறுற முழுநீர
மாளும் வண்ணமா மலைநெடுந் தலைதொறு [1]மயங்கிப்
பூளை வீயன்ன போவன புணரியிற் புணன்மீன்
மீள யாவையுந் தெரிந்தில முகிற்கண மிசைய.

(இ - ள்.) மூளும்வெம் புகை - மூணடெழுந்த வெவ்விய [நெருப்போடு கூடிய] புகையானது, சுறறுற முழுநீர் மாளும வண்ணம் விழுங்கலின் - சுற்றிலுமுள்ள (சட்டலின்) நீர்முழுவதும் வற்றுமபடி (கடலைக்) கவிந்துகொண்டதனால்,—மீன் மீள-(அங்குஇருந்த) மீன்கள் அபபாற் செல்வனவாக,—முகில் கணம் - மேககூட்டங்கள், புணரியில புனலமிசைய - கடலிலுள்ள நீரையுண்ணுந்தறகு (வந்து), யாவையும் தெரிந்தில - புகைகவிந்துள்ளதனறு கடலின்செய்திகள் எவற்றையுந் தெரிந்துகொள்ளாதனவாகி, மா மலை நெடுந்தலைதொறும மயஙகி - (விரைந்து கீழிறஙகும்போது) பெரிய மலைகளின் உயாந்த சிகரஙகளிற பட்டு, பூளை வீ அன்ன போவன - (பெருங்காற்றிற் பட்ட) பூளைமலர்களை போன்றவையாய்ச சிதறிப்போவன; (எ - று.)

வெவ்விய அவ்வனற்புகை கவிந்துகொண்டதனால், மீன்கள் அலையுமாறு இலஙகையையசசுற்றிலும் கடல்நீர வறறுவதாயிற்று; இஃது இவ்வாறாக கடல்நீரைபபருகவருகிற மேகஙகள் புகைகவிதலினால் அக்கடலில் நீரிருப்பதையும் இல்லாததையும பகுத்துணராமற் கடலைக் குறித்து விரைந்து கீழிறஙகும்போது அக்கடலினுளளேயிருந்த மைநாகம் போன்ற உயர்ந்தமலை

களின் கொரங்களில் தாக்கிச கிதறுவனவாயின வென்பதாம். 'மயங்கி' என் பதற்கு - புகைதொகுதியைக கடலென மாறுக கருதி யென்றுங கொள்ள லாம. பூளை - ஓர்செடி; அதன்மலர், மிகநொயது. பி - மீ·—[1]வழங்கி. ()

கூ.—உலகழிழுவதும் புகைதூழ்தல்.

மிக்க வெப புகை விழுங்கலின் வெள்ளியங் கிரியு
மொக்க வெறபிறை டன்னமுங காக்கையி னுருவ
பக்க வேலையின் படியது பாற்கடனை முடிவி
றிக்க யங்களுங் கயங்களும் வேற்றுமைதெரியா.

(இ - ள.) மிக்க வெம் புகை விழுங்கலின் - மிகுதியான வெவ்வியபுகை சென்று (உலகமுழுவதுங்) கவிந்துகொண்டதனால்,—வெள்ளி அம் கிரியும் வெற்பிறைடு ஒக்க - அழகிய வெள்ளியமலையான கைலாசமும (கருநிறமாகக் காணப்படுகிற) மற்றமலைகளோடு ஒப்பாக,—அன்னமும காகையின் உருவ - (வெண்ணிறமான) அன்னப்பறவைகளும் (கருநிறமான) காக்கைகளின் வடிவ மாய்த் தோன்ற,—பால்கடல் பக வேலையின் படியது - (வெண்மையான) திருப்பாற்கடலானது அருகிலுள்ள (கரிய) உவாக்கடலின் தன்மையதாயிற்ற; (மற்றும் அப்புகையின் சூழ்சியால்), முடிவு இல் திகசயங்களும் கயங்களும் வேற்றுமை தெரியா - அழிவில்லாத (ஐராவதம்முதலிய வெண்ணிறமான) திக்கஜங்களும் (கருநிறமான) சாதாரணயானைகளும் வேறுபாடறிய வொண ணாதனவாயின; (எ - று.)

வெள்ளியகிரியும் மற்றைமலைகளும், காகையும் அன்னமும், பாற்கட லும் மற்றைகடல்களும் வேற்றுமை தெரியவொண்ணாதபடி எல்லாம் கரு நிறமாயிருந்தன என்றதில் போதுவண்ணிகாணாக முடிவில் - திகஜங்களின் எல்லைகளிலுள்ள எனினுமாம். கைலாசகிரி திரிபுரத்திகளுட் சிவபிரானுகு உரைவிடமும், அன்னப்பறவை பிரமனுக்கு வாகனமும், திருப்பாற்கடல் திருமாலுக்குப் பள்ளிகொளளுமிடமுமாய்ச சிறததல்பற்றி, அவை இவகு எதிதாகக் கூறபபட்டன. திகஜஙகளே எதிதாகக்கூறியது, உலகத்தாகுஞ் சிறப்புடைமைபற்றி. (கூ)

கூ.—அரக்கரும் அரக்கியரும் கடலில் முழ்ந்துதல்.

கரிந்து சிக்கிடக் கடுங்கன நெருடர்ந்துடல் கதுவ
வுரிந்த மெய்யின ரோடினர் நீரிடை யொளிபபார்
விரிந்த கூந்தலுங் குஞ்சியு மிடைதலிற் றூமு
மெரிந்து வேகின்ற வொத்தன வெறிதிரைப் பரவை.

(இ - ள்.) கரிந்து சிக்கிட - (அகப்பட்ட பொருளெதுவும்) கருகி யழிந்திடுமாறு, கடுங கனல் தொடர்ந்து - கடுமையான நெருப்புத தாவி, உடல் கதுவ தமது உடமபில் மிகுதியாசபபறறுதலால், உரிந்த மெய் யினர் - தோலுரிந்த உடமபையுடையவாகளாய, ஓடினர - ஓடிப்போய், நீரிடை ஒளிபபார - (தாபதணிதறகாகவும் தப்பியுய்தற்காகவும்) கடல் நீரில் மூழ்கி மறைபவாகளான இராக்கதாகளுடைய, விரிந்த கூந்தலும்

குஞ்சியும் - விரிந்த கூந்தலும் குடுமியும், மிடைதலின் - நீரின்மீது பரவித தோன்றுதலினால், எறி திரை பரவை தாமும் எரிது வேகின்ற ஒதன - வீசுகின்ற அலைகளையுடைய கடல்கள்தாமும் எரிந்து வேகின்றவை போன்றன; (எ - று.)

கூந்தல - அரக்கியருடையது. குஞ்சி - அரக்கருடையது. இவை செம்பட்டமயிராகளாதலின், இவை பரவுதலாற கடல்கள் எரிகின்றன போன்றன வெனறார், தற்குறிப்பேற்றவணி. நாற்றிசைக் கடலகளாதலின், பன்மை கூறப்பட்டது. 'கரிந்துசெந்திட' என்றதை 'உரிந்த' என்றதனோடும கூட்டி யுரைத்தலுமாம். (கூகூ)

கூச.—சிலஅரக்கியர் தம்மக்களுடனும் சுற்றத்தாருடனும் கடலில் வீழ்தல்.

மருங்கின் மேலொரு மகவுகொண டொருதனி மகவை
யருங்கை யாற்பற்றி மற்றொரு மகவு[1]பின் னரற்ற
நெருங்கி [2]ளொடு நெறிகுழல சுறுக்கொள [3]ரீக்கிக்
கருங்க டற்றலை வீழ்ந்தன ரரகியர் கதறி.

(இ - ள்.) மருகுகின்மேல் ஒரு மகவு கொணடு - இடையிலே ஒரு குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டு, ஒரு தனி மகவை அருகு கையால் பற்றி - மற்றொருகுழந்தையை அருமையாகக கையாற்பிடிததுக்கொணடு, மற்று ஒரு மகவு பின் அரற்ற - வேறொருகுழந்தை பின்னே அழுதுகொணடு வர, நெருகுகிளொடு - மற்றும்நெருகுகிய சுற்றததாருடனே, அரக்கியர் - இராக்கதமாதாகள், நெறி குழல் சுறுக்கொள ரீக்கி - நெறித்தகூந்தலிலே சுறுசுறுவென்று நெருப்புப்பற்ற (அதனை)த துடைதது அவிததுக கொண்டே, கருங் கடலதலை கதறி வீழ்ந்தனர் - கரியகடலிலே கதறிக் கொணடு விழுநதார்கள்; (எ - று.)—தனி - ஒபபற்ற எனினுமாம்: தனிக்கை யால் என இயைப்பினும் அமையும. பி - ம்:—[1]ன்றகற்ற. [2]ரீணைடு நிறை. [3]ரீகுகி. (கூச)

கூடு.—ஆயுதசாலைகளில் ஆயுதங்கள் உருகி ஒன்றுதல்.

வில்லும் வேலும் வெங்குந்தமு முதலிய விறகா
யெல்லு டைச்சுட ரெனப்[1]புக ரெஃகெலா முருகித்
தொலலை நன்னிலை [2]தொடர்ந்துபே ருணர்வன்ன தொழிலாற்
சல்லி யுண்டையிற் றிரண்டன படைக்கலச் சாலை.

(இ - ள்.) படைகளகலம் சாலை - ஆயுதசாலைகளில்,—வில்லும வேலும் வெம குந்தமும் முதலிய விறகு ஆய்-விற்களும் வேலகளும வெவ்விய சுட்டி களும முதலிய ஆயுதஙகள் விறகாக [தீகுகு இரையும் ஆதாரமுமாக என்ற படி], எல உடை சுடா என புகா எஃகு எலாம் உருகி - ஒளியையுடைய சூரியனென்னும்படி காந்தியுள்ள ஆயுதவடிவமாக இருகின்ற எஃகுகளெல் லாம உருகி, தொலலை நல நிலை தொடாநது - பழமையான தமது நிஜஸ்வ ரூபத்தையடைநது, பேர் உணாவு அன்ன தொழிலால் சல்லி உண்டையின் திரண்டன - பேரறிவுக்கு ஏற்றசெயல்பெற்று எஃகுருணடைகளாய்த திரண்டன; (எ - று)

திரளுதல் - உருட்சியாதல், கூடுதல். ஆதியிற் கட்டிகட்டியாகத் திரண்டிருந்த எஃகை யழித்தே சம்மியர் பலஆயுதங்களாகச செய்துள்ளார்: அப்படைக்கலவடிவமாகவுள்ள எஃகுகளெல்லாம் இவ்வனலிலுல் உருகி மீண்டும் பழைய தமது உருவதனை யடைந்து உணடைகளாய்த திரணடன; ஒரு திரளிலிருந்து பலவேறவகையாய்ப்பிரிதது தணிதது நின்ற பிராணிகள் மீளவும் ஒற்றுமைகொண்டு ஒருவருசோதல் பேரறிவின் செய லாதலால், அசசைதரய காரியத்தை அசேதநமாகியஎஃகின்மீது கற்பனைவகையால் எற்றி, 'பேருணர் வன்ன தொழிலால் உணடையின் திரணடன' என்றார். ஆயுதங்களிறசம்பந்தமுள்ள மரப்பகுதிகள் விறகாக என்பது, முதலடியின் கருதது. எல - பகல், வெயில். எஃகு உருகரு; லோஹவகைகளி லொன்று. உண்டை-உருண்டை. பின்னிரணடடிகரும பிறவாற்றுனை உரைப்பரேனும பொருந்துமாயிற கொளக. பி - மீ:—[1]புகல. [2]தொடாந்த. (கூ டு)

கூசு.—யா[2]னைகள் எரிபட்டு ஓடுதல்.

செய்தொ டர்ககழல் வல்லியும் புரசையுஞ் சிந்தி
[1]நொய்தி னிட்டவன் றறிபறித் துடலெரி நுழைய
மொய்த டச்செவி [2]நிறுத்திவான முதுகினின் முறுக்கிக்
கையெ டுத்தழைத் தோடின வோடைவெங் களிமா.

(இ - ள்.) ஓடை வெம களி மா - நெற்றிப்பட்டமணிந்த வெவ்விய மதக்களிப்புடைய யா[2]னைகள்,—உடல் எரி நுழைய - (தமது) உடம்பிலே நெருப புப் பிடிக்கவே,—கழல் தொடா செய் வல்லியும - தமது கால்களிற் பூட்டுதல் செய்த விலஙகுகளையும், புரசையும - கட்டுக்கயிற்றையும், சிந்தி - அறுதது சிதறிவிட்டு,—ஒட்ட வல் தறி நொய்தின பறித்து - (தம்மைகட்டுதற்கு ஆதாரமாக நாட்டிய) வலியதூணகளை எளிதிற பெயர்தது,—மொய் தட செவி நிறுத்தி - வலிய பெரியகாதுகளை அசையாமற்கொண்டு, வால் முதுகினில் முறுகி - வாலை முதுகின்மேலே முறுக்கிவீட்டி, கை எடுதது அழைதது - துதிகையைத தூகக கதறிக்கொணடு, ஓடின—.

தரீமைநவிற்சியணி. அழைததல் - கூவிவீரிடுதல். பி - மீ:—[1]நொய்தினிலவிட்ட. [2]அகறறியவ்வாலினை. (கூசு)

கூஎ.—பறவைகள் கடலில் விழுந்து அழிதல்.

வெருளும வெம்புகைப் படலையின் [1]மீச்செல வெருவி
யிருளும வெங்கடல் விழுந்தன வெழுந்தில பறவை
மருளின் மீன்கணம விழுங்கிட வுலந்தன மனத்தோ
ரருளில வுருசரைத் தஞ்சமென் [2]றடைந்தவ ரனைய.

(இ - ள்.) வெருளும வெம் புகை படலையின் - (காணபவர்) அசசம கொள்ளதகக வெவ்வியபுகைகூட்டம பரவியதனால், மேல் செல வெருவி - வானத்திற பறந்து செல்லுதற்கு அஞ்சி, இருளும வெம் கடல விழுந்தன - கருநிறமகொணட கொடியகடலிலேவிழுந்தனவாகிய,

பறவை பறவைகள், எழுந்தில - (பின்பு) வெளியெழாமல் மருளின் மீன் கணம் விழுங்கிட உலந்தன-மாறுபாட்டையுடைய மீன்கூட்டங்கள் (தம்மை) உணணுதலால் ஒழிந்துபோயின; (அவை), மனத்து ஓர் அருள் இல் வஞ்சரை தஞ்சம என்று அடைந்தவர் அனைய - மனதிலே அருளென்பது சிறிதுமில்லாத வஞ்சகாளோத தமககு அடைகலமாகக் கருதிச சரணமடைந்தவர்களைப் போன்றன; (எ - று.)

மனத்திற் சிறிதும்அருளில்லாத வஞ்சகர்களைப் பிறரிடதது அச்சத்தாற் கதியாக அடைந்தவர்கள் அவராற்பாதுகாக்கப்படாது அழிகைப்பட்டதை தொலைவர்; அதாகளை, புகைததிரளுக்கு அஞ்சிக் கடலைப் புகலிடமாக கொண்டு அதகு மீனினம் விழுங்குதலால் அழிந்துபோன பறவைகட்கு உவமை கூறினார். பறவைகள் மீன்களைப் பிடிததுதறின்றும் இயல்பினவாதலால் அப்பகையுயிர்கள்பகைகல் மாறுபாடுகொணட மீன்க ளென்பார், 'மருளின் மீன்கணம்' என்றார். தம்மைவிழுங்கும் உயிர்கள அவற்றிற்கு உரிய இடத்தை விட்டுத தாம்வாழுமிடமான நீர் நிலையில் வந்து அகப்பட்டுக கொள்ளவே, அவற்றை மீன்கள் வைரத்தீர விழுங்கின வென்க. மருள் இல் என்று பிரிதது, (அஞ்சவேணடிய அப்பறவைகட்கு) அஞ்சதலில்லாத எனினுமாம. படலை - படலமென்ற வடசொல்லின் விகாரம். அனைய - பல வின்பாற்குறிப்புமுற்று. புகைப்படலையின்மேல் செல - புகைக்கூட்டத்தைக் கடந்து அபபாற்செல்ல எனினுமாம. பி - ம்:—[1]மேற்செல. [2]மருளும். [3]அடைந்தனர். (கூ)

கூ அ.—இராவணன்மாளிகையில் நிப்பற்றுதல்.

நீரை வற்றிடப் பருகிமா நெடுநிலந் தடவித்
தாரு வைச்சுட்டு மலைகளைத் [1]தழற்செய்து தனிமா
மேருவைப பற்றி [2]எரிகின்ற காலவெங் கனல்போ
லூரை முற்றுவித் திராவணன் மனைபுக்க தயோ தீ.

(இ - ள்.) நீரை வறறிட பருகி - நீரை வறறும்படி உறிஞ்சி, மா நெடு நிலம் தடவி - மிகப்பெரிய பூமியிற பரவி, தாருவை சுட்டு - மரங்களை யெரித்து, மலைகளை தழல் செய்து - மலைகளை வேகப்பண்ணி, தனி மா மேருவை பறறி எரிகின்ற - ஒப்பறற பெரிய மேருமலையைப் பறறியெரிகிற, கால வெம கனல போல் - வெவ்விய கறபாதகாலாக்கினிபோல,—உயர் தீ - உயர்ந்ததாவுகிற அத் தெருபபானது, ஊரை முறறுவித்து-அவ்விலங்கா நகரம முழுவதையும எரித்து அழித்து இராவணன மனை புக்கது-(அக்கரி னிடையே யுளள) இராவணனது மாளிகையிற பிரவேசித்தது; (எ - று.)

பூமியினிடையே பொன்மயமாய் உயர்ந்துள்ள மகாமேருவினி - அக்கரி னிடையே உயர்ந்துவிளகுகிற பொன்மயமான இராவணன் மாளிகைக்கு உவமை. சுற்றிலும எதிர்த்துப் பின்பு இடையிலுள்ள மேருவிற புகுந

காலாக்கினிபோல, இவ்வக்கினி அவ்வூரைச சுற்றிலும் எரிதலுப்பின்பு இடையிலுள்ள இராவணனரண்மனையிற் புகுகதெனக பி - மீ:—[1]தணல். [2]எரிகின்றது. (ஈஅ)

ஈகூ.—அங்குஉள்ள தேவசாதியாரனைவரும் கலங்கி நிலைகுலைந்து ஓடுதல்.

வான மாதரு மற்றுள மகளிரு மறுகிப்
போன போனதிக் [1]கறிகில ரனைவரும் போலு –
ரேனை நின்றவ ரெங்கணு மிரிந்தன நிலங்கைக்
கோன வானவர் பதிகொண்ட நாளெனக் குலைந்தார்.

(இ - ள்.) வானம் மாதரும் - (அவ்விராவணன் மாளிகையிலுள்ள) தேவதாஸ்திரீகளும், மறறு உள மகளிரும - மற்றமுள்ள (யகூகந்தர்வ கிந்நராதி தேவகண) ஸ்திரீகளும, அனைவரும - ஆகிய எல்லாரும், மறுகி கலகுகி, போன போன திககு அறிகிலா போனர் - (தாம தாம) செல்லுகினறதிசை (இன்னதென்று தாம) அறியாதவராகளாய்க் கண்டபடி சிதறி ஓடிப்போனர் கள்; ஏனை நின்றவர் - மற்றும (அங்குக குறறேவல் செய்து) நின்றவாகளான தேவசாதியார், எஙகணும இரிகதனா - எல்லாவிடஙகளிலும சிதறியோடினா கள்; (இஙஙனம் தேவசாதி ஸ்திரீகளும ஆடவர்களும்), இலஙகை கோன் அ வானவாபதிகொண்ட நான் என குலைந்தார் - இலஙகையரசனன இராவணன் அந்தத் தேவலோகததை வென்று தனதாகுகி கொணட அகுகாலததில் (நிலை குலைந்தமை) போல நிலைகுலைந்தாகள்; (எ - று.)

அவானவர் - தொகுத்தல். போன இயல்புபறறி வநத காலவழு வமைதி, கீழ்வந்த நான்காஞ் செயயுளிலும இது. 'போனபோனதிககு அறி கிலர்' என்பதற்கு - ஒருவர்போன திசையை மறறொருவர் அறியாதவராய் என்று உரைப்பாரு முளர். பி - மீ:—[1]அறிவரும. (ஈகூ)

ஈ0.—அங்குஉள்ள கஸ்தூரிமுதலியன புகைய, நெடுந்தூரம் மணம்வீசுதல்.

[1]நாவி யுந்நறங் கலவையுங் கற்பக நக்க
பூவு மாரமு மகிலுமென் றிவையன புகையத்
தேவு [2]தண்மழை செறிபெருங் குலமெனத் திசையின்
பாவை மாநறுங் குழல்களும் பரிமளங் கமழ்ந்த.

(இ - ள்.) (அவ்விராவணன் மாளிகையிலே யிருகுகிற), நாவியும் - கஸ் தூரியும், நறுக கலவையும் - வாசனையையுடைய (குஙகுமப்பூ முதலிய) கலப புக்கு உரிய பொருளகளும, கறபகம நகக பூவும - கறபக விருகூஙகளி னின்றுகொணரப்பட்ட மலாந்த பூகளும, ஆரமும - சந்தனமும், அகிலும் - அகிற்கட்டைகளும், என்று இனையன - என்று இததனமையனவான பொருள்கள், புகைய - தீபபற்றி வெதுபுகைதலினால், தண மழை செறி தேவு பெருக குலம என - குளிாந்த (தேன்) மழைபொழிகின்ற தெயவதத்தன் மையையுடைய பெரிய மேககூட்டமபோலவுள்ள, திசையின பாவைமா நறுக குழலகளும் - திகதேவிகளுடைய இயறகைநறுமணமமைந்த கூந்தல் களும, பரிமளம கமழ்ந்த – (இப்புகைவாசமகீச) நறுமணஙகமழ்வனவாயின.

எணதிசையெல்லையளவும அப்புகை பரவி நறுமணம்வீசியதென்க. இத் தேவதைகள் பெணபாலா ராதலால, 'திசையின்பாவைமார்' எனப்பட்டனர். இன் - சாரியை. பாவைமார் - சித்திரப்பதுமைபோ லழகிய மகளிர். 'பாவை மார் நறுங்குழல்கள் பரிமளங்கமழ்ந்த' - இயற்கை நறுமணமுள்ளவற்றிற்குச் செயற்கை நறுமணமூட்டி கூறியவாறு. காவி - கஸ்தூரிமா னென்னும் ஒரு வகைச சாதி மானினது நாபியினின்று எடுக்கப்படுவது. கலப்பது கலவை யெனக் காரணப்பெயர். சுருதல் - சிரித்தல்; இங்கு மலர்தல். பி - ம்:— [1]நாவியின். [2]தேன். (சா)

சக.—இராவணன்மாளிகையின் ஏழுநிலையுபரிசைகளும் எரிதல்.

சூழும் வெஞ்சுடர் தொடர்ந்திட யாவருந தொடரா
வாழி வெஞ்சின தாண்டொழி லிராவணன் மனையி
னூழி வெங்கன லுண்டிட வுலகமென் றுயர்ந்த
வேழும் [1]வெந்தன வெரிந்தன நெடுநிலை யேழும்.

(இ - ள்) சூழும் வெம சுடர தொடர்ந்திட - (எங்குஞ்) சூழ்ந்தெரி கின்ற வெவ்விய நெருப்புப போயத தாவியதனால்,—யாவரும் தொடரா - எவருங்கிட்டவொண்ணாத, ஆழி வெம் சினதது ஆண தொழில் இராவணன் மனையின் - (உலகதனதையழிக்குங) கடலபோன்ற கடுங்கோபதனதையும் பராகி ரமசெய்கையையு முடைய இராவணனது மாளிகையின், நெடு நிலை எழும் - உயாநத உபரிகையடுக்குகள் ஏழும,—உலகம என்று உயர்ந்த ஏழும் ஊழி வெம கனல உணடிட வெந்து அன - உலகமுகளென்று சொல்லப்பட்டு (ஒன் றன்மேலொன்றாக) உயாநதுளள ஏழு இடங்களும் வெவ்விய கற்பாந்த காலக் கினி உணணுதலா லெரிந்தாறபோன்றனவாய, எரிந்தன—; (எ - து.)

ஒன்றனமேலொனறாகவுயாநத ஏழுநிலைகட்கு அங்ஙனமுளள ஏழு உலகங்களும, இப்பெருநீருகு ஊழிதீயும உவமை யெனக் காண்க. யாவ ருந்தொடரா எனபது - சினதனுகும, இராவணனுக்கும, மனைகளும் அடை மொழியாகதனதாகது இரணடாமடியின முதலில் 'வாழி' என்று வாழ்த்து, அசையெனக கொளளுதலு மொனறு. முதலடியில் தொடைநயங் காண்க. பி - ம்:—[1]வெந்தென. (சக)

சஉ.—இராவணனரண்மனை எரிதல்.

பொன்றி ருத்திய [1]தாயதா லிராவணன் புரைதீர்
குன்ற மொத்துயா நடநெடு மாநிலைக கோயி
[2]னினற துறறெரி பருகிட [3]நெரிவுற வுருகித்
தென்றி சைகருமோ மேருவுண் டாமெனத் தெரிந்த.

(இ - ள்.) இராவணன - இராவணனுடைய, புரை தீர் - குற்றமற்ற தும், குன்றம் ஒதது உயர் - மலைபோ லுயாந்ததும், நட நெடு மா நிலை - அகன்ற நீணட பெரிய (ஏழு) நிலைகளையுடையதுமான. கோயில - அரண் மனையானது,—பொன் திருததியது ஆயதால் - பொன்னினாற் செய்யப்பட் டுள்ளதானது பற்றி,—எரி நினறது உற்று பருகிட நெரிவு உற உருகி -

நெருப்பு (இருதலும் படித்தலு மிணறி) எழுந்துநின்றுற்போலோகுகி யுணணுதலால் [எரித்தலால்] (அதுதஅடுகெருகுகள்) நெரிந்து ஒருபிணடமாம்படி வெகுது இனகி, தென்திசைக்கும ஓர மேரு உணடு ஆம் என தெரிந்த - தெற குத திகனிலும் ஒரு மேருமலை யுள்ளதென்று சொல்லுமபடி தோன்றிறறு; (எ - று.)—ஆம - அசை.

தற்குறிப்பேற்றவணி. இந்தப் பரதகணடததுகு நெடுந்தூரம் வடககே ஜமபூத்வீபத்தின் நடுவில் பொன்மயமாய் ஓஙகிய மகாமேருகிரி இருகனிறத தென்பது, புராணப்பிரசித்தம். தென்கடலிடையேயுள்ள தீவாகிய இலங்கா புரியிலிருகனிற இராவணனது பொன்மயமா யோஙகிய அரணமனை, தீப்பற்று தலா லிளகி விளஙகி, தென்திசையிலுள்ளதொரு மேருகிரியைபபோலு மென்க. பிரசிததமான மேருமலை வடதிசையி லுள்ளதாதலால், 'தென் திசைகளும்' என்ற உம்மை - இறந்ததுதழுவியஎச்சப்பொருளது நீர்கு உரியதான பருகுத லென்ற சிறப்புவினையை இகரு நெருப்புகருக கூறியது, ஒன்றன் வினையை மறறொன்றன்மே லேற்றிக் கூறும் உபசாரவழகரு. திசைக்கு-உருபுமயக்கம். பி ம்:—[1]ஆதலின். [2]நின்றுதறறெரி. [3]நெறியுட. ()

ஈக.—இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் தப்பியுய்ய, இலங்கை வெந்தழிதல்.

அனைய காலையி னரக்கனு மரிவையர் குழுவும்
புனைம ணிப்பொலி புட்பக விமானத்துப் போனர்
நினையு மாத்திரை யாவரு நீங்கினர் நினையும்
வினையி லாமையின் வெந்ததவ் விலங்கன்மே லிலங்கை.

(இ - ள்.) அனைய காலையின் - (அவ்வாறு இராவணன் அரணமனை வேகின்ற) அப்பொழுது;—அரக்கனும்-தலைமையரகளனை இராவணனும், அரிவையர் குழுவும் - (அவனுக்கு உரிமைபூண்ட) மகளிரது கூட்டமும, புனை மணி பொலி புட்பகவிமானதது போனர் - அழகிய இரத்தினஙகளினால் விளகுகின்ற புஷ்பகவிமானததின்மே லேறி (வானத்திறசென்று) தப்பிப் பிழைத்தார்கள்; யாவரும் - (எரிதிறந்தவாகள் போக மறறையரகளர்கள) அனைவரும், நினையும் மாத்திரை நீஙகினர்-நினைத்தமாத்திரத்தினால் எழுந்து (வானத்திற்சென்று) தப்பியுய்ந்தார்கள்; நினையும் வினை இலாமையின் - அஙகணம் நினைக்குந்தனமை யிலலாமையால், அ விலஙகல்மேல் இலஙகை வெந்தது - அந்தத் திரிகூடமலையின்மேலுள்ள இலஙகாபுரியானது வெந்து போயிற்று; (எ - று.)

புஷ்பகமென்ற விமானம், தனமேலேறியவா நினைததவிடததில் அவர் நினைத்தபடி செல்ல வல்லது; எதனனைபோ ஒருகுஎறிஞலும் அதனனை பேர்கரும் தான் வளாதது இடமகொடுப்பது; ஆதியிற் குபே ரனுகருப் பிரமனிடததிலிருந்து வரமாகக கிடைதததது. பினபு இராவ ணன தேவர்களையும் முனிவாகளையும மிகுதியாகவருதுதுதலை யறிந்த குபேரன தம்பியெனனும அன்பினால் ஒருதூதன்மூலமாக 'இஙகனஞ செய்வது தகுதியனறு' எனறு தெரிவிக்கவே, அதுகேட்டவளவில்

இராவணன் பெருங்கோபங்கொண்டு சேனையோடுசென்று அவனை யெதிர்த்துப் பொருதுவென்று அவனது புஷ்பகவிமானத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு அதன்மேலேறி இலங்கைக்கு மீண்டனன்; அதுமுதல் அவ்விமானம் இராவணன் வசமாய் இலங்கையில் இருந்தது. இப்பொழுது இராவணன் தனக்கு உரியமகளிர்களுடன் அவ்விமானத்திலேறி விரும்பிறசென்று இவ்வெளிக்குத் தப்பியுய்ந்தனனென்பது, முன்னிரண்டடியிற கூறப்பட்டது. அரக்கர்கள் முதலியோர நினைத்தபடி சஞ்சரிக்க வல்லவர்க ளாதலால் புஷ்பகத்திற் சென்றவர்போக மறைறையோர நினைத்தமாத்திரத்தில் வானத்திலெழுந்து சென்று தப்பிப்பிழைத்தனர். அங்ஙனம் நினைத்து அப்பாற் செல்லுந் திறம் அசேதநமான இலங்காபுரிக்கு இல்லாமையால், அதுமாத்திரம் தப்பியுய்த லின்றி இருந்தவிடத்தி லிருந்தபடி எரிந்தழிந்த தென்பது, 'நினையும்வினை யிலாமையின் வெந்தது அவ்விலங்கன்மே லிலங்கை' என்பதன் கருத்து. இது, கவிசமத்காரம். (சுரு)

சுச.—இராவணன் அரக்கரைநோக்கி 'இலங்கையெரியக் காரணமென்?' எனறல்.

ஆழித் தேரவ னரக்கரை யழலெழ நோக்கி
யேழுக் கேழென வடுக்கிய வுலகங்க ளெரியு
மூழிக் காலபவ நிறறதோ [1]பிறிதுவே றுண்டோ
பாழித் தீச்[2]சுட வெந்ததென் னகரெனப் பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆழி தேரவன் - ஒறறைசசக்கரமபூண்ட தேரையுடையவ னென சூரியன்போல (வானத்துப் புஷ்பகவிமானத்தின்மீது) விளங்குப வனிய இராவணன், அழல் எழ - கோபத்தால் (தன்கணைகளினின்று) நெருப்பு எழ, அரக்கரை நோக்கி இராக்கதராகளைப் பார்த்து, 'எழுக்கு ஏழ் என அடுக்கிய உலகங்கள் எரியும ஊழிக்காலம் வந்து உறறதோ - எழுடன் ஏழாக [பதினொன்காக] ஒன்றன்மீதுஒன்று அடுக்காய் அமைக்கப்பெறற உலகங் களெல்லாம எரியுமபடியான கறபாந்தகாலம வந்து சேர்ந்ததோ? பிறிது வேறு உணடோ - மற்றும் வேறு யாதேனும் உணடாயிறறோ? பாழி தீ சுட வெந்தது என் - (இவ்வணம) பெருநெருப்பு எரிதலால் இவ்விலங்காபுரி வெந்த காரண மென்ன?' என பகர்ந்தான்-என்ற வினைவினை; (எ - து.)—பி-ம்:—[1]பிறிதுற்றதுணடோ. [2]சுடவந்தது. (சச)

சுரு.—நீகழ்ந்தசெய்தியை அரக்கர்களுகூற, இராவணன் கோபித்தல்.

கரங்களை கூப்பினா தங்கிளை திருவொடுங் காணு
நிரங்கு கின்றவல் லரக்கரீ நியம்பின நிறையோய்
தரங்க வேலைபி னெடியதன் வாயிடட தழலாற்
குரங்கு [1]சுட்டதீ தென்றலு நிராவணன் கொதித்தான்.

(இ - ள்.) (அவ்வணம இராவணன வினவியவளவிலே),—தம் இரு திருவொடும் காணா இரங்குகின்ற வல் அரக்கர் - தமதுசுற்றத்தாரையும்

செல்வத்தையும காணுதவாகளாய் [இழந்தவாகளாய]ச சோகித்துகொண் டிருகிற வலிய இராகதாகள், கரகள் கூபபினா ஈது இயமபினா - தகள் கைகளைக கூப்பிகொணடு [அஞ்சலிசெயதுகொணடு] இபபடிஞசொல்ல லானார்கள்:—(என்னவென்றெனில்,—) 'இறையோய் - தலைவனே! தரகதம் வேலையினெடிய தன் வால் இட்ட தழலால் - அலகாயுடைய கடலினும் நீண்ட தனதுவாலிலே (நாம்) கொளுத்திய நெருப்பைக் கொண்டு, குரகது சுட்டதுஈது - குரகது இவ்வாறு சுடலாயிறறு, என்றலும-என்று சொன்ன வுடனே,—இராவணன கொதித்தான் - இராவணன் கோபக கொணடான்.

கிளை - உவமையாகுபெயா. சுட்ட தீது என்றபிரிதது, குரகது எரித்த தீமை (இது) என்று பொருள் கொளளலுமாம். பி - ம் —[1]சுட்டது வெனறலும். (சுடு)

சுசு —இராவணன் சிலகூறிச் சிரித்தல்.

[1]இனறு புன்றொழிற் குரங்குதன் வலியிஞ லிலஙகை
நின்று வெந்துமா நீறெழுகினறது [2]சொநதீத்
தின்று தேக்கிடு கின்றது தேவர்கள் சிரிப்பார்
நன்று நன்று[3]போர் வலியென விராவண னகைகான்.

(இ - ள்.) இன்று—, புன் தொழில் குரஙகுதன் வலியிஞல் - அற்பத தொழிலையுடைய குரஙகினது வலிமையிஞல், இலஙகை - இலஙகாபுரி யானது, நின்று வெந்து மா நீறு எழுகின்றது - முழுவதும் எரிநது பெருஞ் சாம்பல் பறக்கின்ற தாயிறறு! செந் தீ தின்று தேகிடுகின்றது - செநநிற மூள்ள நெருப்பு (இக்கரதகை) உணடு எப்பமிடுகினறதாயிற்ற!! (இதனைக் கணடால்), தேவர்கள சிரிப்பா - (நமமால் வெனறு வலிதாலுகளப்பட்ட வாகளான) தேவர்கள நகைப்பார்களே!! போ வலி நன்று நனறு - (நமது) போர்த்திறம் மிக நனறுயிருகின்றது!!! என - என்று சொல்லி, இரா வணன்—, நக்கான் - சிரித்தான்; (எ - று.)

'நின்று' என்பதை அசையென்றுங கொள்ளலாம். தேக்கிடுதல - நிறைத்து தெவிட்டுதலுமாம. 'நனறுநன்று' எனறது, இகழ்ச்சிக குறிப்பு. பி - ம்:—[1]எனறகொல்குரகுகண்ணதிவ்வலியுளது. [2]நெருப்பு. [3]போல். (சுசு)

வே று.

சுஎ.—'அக்கினிதேவனைப் பிடித்துவாருங்கள்' என்று இராவணன் கோபத்தால் அரக்கரைநோக்கிச் சொல்லுதல்.

உண்டநெ ருப்பைக், கண்டனர் பற்றிக,
கொண்டஈண கென்று, னண்டரை வென்றான்.

(இ - ள.) 'உணட நெருப்பை - (இலஙகனம இலஙகையை) எரித்த அகனியை, கணடனா பறறிகொணடு அஙக - நாடிபபிடித்துக கொணடு வருவீாகளாக', என்றான் - (இன்று அரகாகளை நோகிக

கோபததோடு) கூறினான்: (யாவனெனில்:—) அண்டரை வென்றான்-மூன்பு தேவாகளோச சயித்தவனுன இராவணன்: (எ - று.)

மூன்பு எல்லாததேவர்களையும் வென்று அடக்கியவ னுதலின் அச செருகஙிலுல், இப்பொழுது தணடிக்குவ கருத்துடையனுகி, 'தலையெடுத்துத தீஙகுசெயயலான அகஙினியைப் பிடித்துக் கொணடு வாருஙகள்' என்றன் ஆகலே, 'அணடரை வென்றான' என்ற பெயர் - ஸாபிப்ராயவிசேஷ்ய மாத லால், கருத்துடையடை கொளியணி. (ஜஎ)

ஜஅ.—அநுமானைப்பிடித்துவரும்படி இராவணன் அரக்கரைத்தூண்டஅனுப்பிடுதல்.

உற்றக லாமுன, [1]செறற குரங்கைப்,
பறறுமி னெனறான, முற்று முனிந்தான்.

(இ - ள.) (மற்றும் இராவணன்), மூற்றம முனிந்தான் - பெருங்கோபங் கொணடவனுய், (அரகராகளை நோகி), 'செறற குரஙகை - (நமக்கு இவ் வளவு) தீஙகுசெயத குரஙகை, உற்று அகலாமுன் பறறுமின் - விரைந்து ஓடிப்போகாத முனனே பிடித்துவாருஙகள்', என்றான் - என்று கட்டளை யிட்டான்; (எ - று.)

உற்று - (நீஙகள்) போய், பற்றுமின் என்று இயைத்தும் பொருள் கொள்ளலாம. பி - ம் —[1]கற்ற. (ஜஅ)

ஜகூ.—உடனே பல வீரர்கள் செல்லுதல்.

சாரய னின்றார், வீரர் விரைந்தார்,
சேருது மென்றார், தேரினர் சென்றார்.

(இ - ள.) சார் அயல் நின்றார் - அவ்விராவணனைச்சார்ந்த பக்கத்திலே நின்றவர்களாகிய, தேரினர் வீரர் - இரதாதிபதிகளான வீரர்கள், சேருதும் என்றா - 'அதனனமே செய்வோம' என்றுசொல்லி, விரைந்தார் சென்றார் - விரைந்து சென்றாகள்; (எ - று.)

சார அயல் - அடுத்த அருகில். சேருதல - உடன்படுதல், எதிர்த்தல், பொருதல். (ஜகூ)

ஜ0.—மற்றும் பலவீரர்கள் அவர்களுடன் சென்றுதல்.

[1]எலலையி னகதார், விலலாவெ குண்டார்,
பல்[2]லதி காரத், தொல்லர்தொ டாந்தார.

(இ - ள்.) எல்லை இகந்தார் - அளவற்றவர்களான, வில்லர் - வில்வீரர் களும், பல் அதிகாரம தொலலா - (அமைசச படைத்தலைமை முதலிய) பல வகை அதிகார ஸதானஙகளில் தொன்று தொட்டு [தெ ரானாய்] உள்ளவர் களுமு, வெகுண்டார - கோபங்கொணடு, தொடர்ந்தார-அத்தததேர்வீராகளு டன சென்றாகள; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]வல்லை. [2]அதிகாரதெல்லையர் தார. (ஜ0

வேறு.

ருக.—தலைமைவீரர்களெழுவர் போர்க்கு எழுதல்.

நீரெழு வேலை நிமிர்ந்தார், தார்கெழு தாணை சமைந்தார்,
போர்கெழு மாலை புனைந்தா, ரோரெழு வீர ருயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) போர் கெழு மாலை புனைந்தா - போர்க்குரிய (தும்பைப்பூ) மாலையை (எப்பொழுதும்) தரித்துள்ளவர்களான [எப்பொழுதுமே யுத்தசந்நத்தர் யுள்ளவர்களான], ஓர் எழு வீரர் - எழுவீரர்கள்,—நீர் கெழு வேலை நிமிர்ந்தார் - நீர்மயமாய நிறைந்துள்ள கடலைபோலப பொங்கினவர்களாய், தார்கெழு தாணை சமைந்தார் - படைவகுப்பமைந்த சேனைகளைச சிதறஞ் செய்தவர்களாய, உயர்ந்தார் - (போர்க்கு) எழுந்தார்கள்; (எ - று.)

இனி, உயர்ந்தார் - தலைமைபெற்றவர்களான, ஓர் எழு வீரர் - எழு வீரர்கள், தாணை சமைந்தார் - சேனைகளைச சிதறஞ்செயதார்களெனினுமாம.

ருஉ.—அவர்கள் இலங்கையைச் சூழ்ந்து நாடி அநுமானைக்காணுதல்.

விண்ணினை வேலை விளிம்பா, மண்ணினை யோடி வளைந்தா,
ரண்ணலை நாடி யணைந்தா, கண்ணினின் வேறயல கண்டார்.

(இ - ள.) விணனினை - வானதனையும், விளிமபு வேலை ஆர் மண்ணினை - சுற்றிலுங கடல் சூழப்பெற்ற பூமியையும் [இலஙகைத் தீவையும்], ஓடி வளைந்தார் - ஓடிவந்து சூழ்ந்தவர்களாய், அணலை நாடி அணைந்தார் - பெருமையிற சிறந்தவனுன அநுமானைத தேடி நெருஙகி, அயல் வேறு கணணினின் கணடார் - ஒருபக்கத்தில (அவ்வநுமானைத) தனியே (தமது) கணகளாற பாரததார்கள்; (எ - று.)

விளிமபு - ஓரம், கரை, எல்லை. கணணினின் என்பதில் லுள்ள 'இன்' இரண்டனுள், முன்னது - சாரியை; பினனது - ஐந்தனுருபு. (ருஉ)

ருங.—இவர்கள் வீரவாதஞ்செயிது சூழ, அநுமான் காணுதல்.

பற்றுதிர பறறுதி ரென்பா, பெறறுதி பெற்றுதி ரென்பா,
[1]மூற்றினா முறறு முனிந்தா, கறறுணர் மாருதி கண்டான்.

(இ - ள்.) மூற்றும முனிந்தா-பெருஙகோபஙகொணடவர்களான அவ்வரக்கர்கள்,—(அநுமானைகணடவுடனே), பற்றுதிர பற்றுதிர என்பார் - '(இவனைப்) பிடிமினுகளைபிடிமினுகள்' என்று சொல்பவர்களும, எறறுதிர எற்றுதிர என்பார் - '(இவனை) தாக்குஙகள் தாக்குஙகள்' என்றுசொலபவர்களுமாய், முறறினர் - (அநுமானை) வளைந்து கொணடார்கள்; (அதனை), கற்று உணர மாருதி கணடான-(சகலகலைகளையும் கூரிய பகவானிடததில) ஓதியுணரந்த வாயுகுமாரனுன அநுமான பாரததான்;

பற்றுதிர, எறறுதிர என்ற ஏவற்பனமை முற்றுக்களில், த - எழுத்துப் பேறு. பி - ம் —[1]சுறறுதிசுற்றுதிரென்பா-மூற்றினா முறறு முனிந்தா. ()

நுசு.—அநுமான் தன்னைவளைத்துகொண்ட அரக்கர்களைத் தான் வாலினால் வளைத்துகொள்ளுதல்.

எல்கொடு வஞ்ச ரெதிர்ந்தார், கால்கொடு கைகொடு [1]கார்போல்,
வேல்கொடு கோளினர் வெந்தீ, வால்கொடு தானும் வளைந்தான்.

(இ - ள்.) எல் கொடு வஞ்சர் - (அனுமானையெதிர்ப்பதாக இராவணன் முன்னிலையில்) எற்றுகொண்டுவந்த கொடிய வஞ்சகர்களான அவ்வரக்கர்கள், எதிர்ந்தார் - (அநுமனம் அவனை) *எதிர்த்தது, கால் கொடு கை கொடு வேல்கொடு - (தங்கள்) கால்களைக் கொண்டும் கைகளைக் கொண்டும் வேலாயுதத்தைக கொண்டும (தாகுபவர்களாய), காரபோல் கோளினர் - மேகம் போல (திரண்டு அநுமானை) வளைந்து கொண்டாகள்; (அநுமனம்வளைந்த அவர்களை), தானும - அவ்வனுமான்தானும், வெம தீ வால் கொடு வளைத்தான் - வெவ்விய நெருப்பு மூண்டு எரியப்பெற்ற வாலைக்கொண்டு வளைத்தான்; (எ - று.)

கீழ் "நேருதுமென்றா" என்றதனைக கருதி, இதகு அரக்கர்க்கு 'எல்' என்ற அடைமொழி கொடுகைப்பட்டது. இரண்டாமடியில் 'வந்த' என ஒரு சொல் வருவிதது, கால்களையும கைகளையும் பெற்று வந்த மேகங்கள்போல என்று அரக்கர்க்கு இல்பொருளுவமை கூறியதாகவுங கொள்ளலாம். பி-ம்:—[1]கால்போல். (இசை)

நுந —அநுமான் ஒருமரத்தைக்கொண்டு அரக்கர்களை அடித்துக் கொல்லுதல்.

பாதவ மொன்று பருத்தான், மாதிரம் வாலின் வளைத்தான்,
[1]மோதினன் மோத முனிந்தா, ரேதியு நாளு மிழந்தார்.

(இ - ள்.) மாதிரம வாலின் வளைததான் - (எல்லாத) திசைகளிலும் [சுற்றிலும்] (அரக்கர்களைத தனது) வாலினால் வளைததுகொண்டவனான அநுமான், பாதவம் ஒன்று பருததான் - ஒருமரததைப் பெயரத்து எடுத்து, மோதினன் - (அந்தமரததினால்) அடித்தான்; மோத-(அநுமனம்) அடித்ததனால், முனிந்தார் ஏதியும நாளும் இழந்தா - கோபங்கொண்டு வந்தனர்களான அரக்காகள் (தம்தமது) ஆயுதஙகளையும ஆயுளையும் இழந்தார்கள்.

ஈற்றடி உடனிகழ்ச்சியணி: வடநூலா, ஸஹோக்தியலங்காரமென்பர்: அஃதாவது - கற்றோரை மகிழ்விக்கும் உடனிகழ்தலைச சொல்லுதல். படைக்கலங்களழியத தாம இறந்தன ரென்பது பொருள். வளைததான், முனிந்தார் - பெயாகள். நாள் - வாழ்நாள். பி - ம்:—[1]மோதினர். (இ)

நுசு.—அவருடம்பினின்று பெருகிய இரத்தம் வெள்ளமாய் ஓடுதல்.

நூறிட மாருதி நொந்தா, ரூறிட [1]வூனிடு புண்ணீர்,
சேறிட வூரடு செந்தீ, யாறிட வோடின தானுய்.

(இ - ள்.) மாருதி நூறிட - (அநுமனம்) அநுமான் அடிக்க, நொந்தார் - வருந்தினவாகளாகிய அரக்கர்கள், ஊறிட - காயமடைய, ஊன்

இடு புண் கீர - அவருடம்பினின்று பெருகிய இரத்தமானது, சேறு இட - (தரையெங்கும்) சேறாம்படியும், ஊர் அடு செம் தீ ஆறிட - அவ்வூரை யெரித்த சிவந்த நெருப்பு தணியும்படியும், ஆறு ஆய் ஓடினது - ஆறாய்ப்பெருகிற்று; (எ - று.)—பி - மீ:—[1]ஊனெடு. (நகூ)

நஎ.—இறவாதசிலர் மீண்டும் எதிர்க்க அநுமான்அவர்களையுங் கொல்லுதல்

[1]தோற்றினர் துஞ்சின ரல்லா, ரேற்றிகல் வீர ரெதிர்ந்தார்,
காற்றின் மகன்கலை கற்றான், கூறறிணு மும்மடி கொன்றான்.

(இ - ள்.) தோற்றினா - (கணைணெதிரிலே) காணப்பட்டவாகளுள், துஞ்சினர் அல்லா - இறந்தவர்கள போக மிசசப்பட்டவர்களான, ஏறு இகல் வீரா - ஆண்சிஙகம்போன்ற பல பராகிரமஙகளையுடைய வீரர்கள், எதிர்ந்தார் - (மீளவும் அநுமானை) எதிர்த்தாகள்; கலை கற்றான் காற்றின் மகன் - சகல சாஸ்திரஙகளை ம் (சூரியபகவானிடதது) ஓதியுணாந்தவனும் வாயு குமாரனுமான அநுமான், கூற்றினும் மும்மடி கொன்றான் - யமனிலும் மூன்றுமடஙகு அதிகமாக (அவாகளனைவரையுங) கொன்றிட்டான்.

தோற்றினா துஞ்சினா - முனனிறந்தவாகள் (இஙஙனம் அநுமானால் கொல்லபபட்டு) இறந்தார்கள; அல்லா - அவாகளலலாத மற்றவாகளான [பின்னின்றவாகளாகிய], இகல் வீரா - வலிமையையுடைய வீராகள், ஏற்று எதிர்ந்தார் - எதிர்ததுப் போர்செய்தாகள் என்றும் உரைகொள்ளலாம. பி - மீ:—[1]தோற்றிலர். (நஎ)

நஅ.—ஐம்பதினாயிரம்பேர் இறக்க, மற்றையோர் கடலில்முழுத்துதல்.

மஞ்சுறழ் [1]மேனியர் வன்றாண், [2]மொய்ம்பினர் வீரர் முடிந்தா,
[3]ரைப்பதி னாயிர ரல்லார், பைம்புனல் வேலை படிந்தார்.

(இ - ள்.) மஞ்சு உறழ் மேனியர் - மேகம்போன்ற உடம்பு நிறததை யுடையவர்களும், வல தாள மொய்ம்பினா-வலியகால்களையும் தோள்களையு முடையவர்களுமான, வீரா - வீரர்களில், ஐமபதினாயிரர் - ஐம்பதினாயிரம் பேர, முடிந்தா - இறந்தாகள்; அல்லா - அவர்களல்லாதவாகளெல்லாம, பைம் புனல் வேலை படிந்தார் - (தப்பியோடிப) பசுமையாகக காணப்படுகிற நீரையுடைய கடலில முழுகினார்கள; (எ - று.)—முதலடி - இனவெதுகை. பி - மீ:—[1]மேனிய. [2]மொய்ம்பின. [3]ஒன்பதினாயிரர். (நஅ)

நகூ.—அநுமான் தனது தீக்கொளுத்தியவாலைக் கடலில் தோய்க்க அதனால் அவர்களும் இறக்கவே, தலைமைவீரரெழுவரும் எதிர்த்தல்.

தோய்சசனன் [1]வாலதி தோயாக், [2]காய்ச்சின வேலைகலந்தார்,
[3]போய்ச்சிலா பொன்றினா போரு, [2]ரேசசெனமைந்த தெதிர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அநுமான், வாலதி தோய்சசனன் - (தனது) வாலை (க் கடலில்) தோய்ததான்; தோயா - (அஙஙனம்) தோய்த்ததனால்,—

காய்சினை - கொடிப்படைத்த, வேலை - கடலிலே, போய் கலக்கார் சிலர் - (முன்பு) சென்று முழுகியவர்களான சில அரக்கர்கள், பொன்றினர் போனர் - இறந்தொழிந்தார்கள்; (இவற்றைக்கண்டு, மைந்தர் - தலைமைவீரர்கள், ஏசசு என - (இவ்வண்ணமான தமக்கு மிகவும்) இழிவு என்று கருதி, எதிர்த்தார் - (தாங்களும் அநுமானை) எதிர்த்தார்கள்; (எ - று.)

தோய்சசனன் - தோய்த்தனன் என்பதன் போலி. 'தோய' என்னுங் காரணப்பொருட்செயவெனெசசம் திரித்தெனக் கொள்ளலாம். ஏச்சு-ஏசப் படுவது. பி - மீ —[1]வாலது. [2]காப்பதுயா. [3]போய்த்திலர். [4]ஏயதெழு. (நிக)

சுஎ —அவ்வேழுவரையும் அநுமான் கொல்லுதல்.

சுறறின தேரினர் தோலா, [1]விற்றொழில் வீரம் விளைத்தார்,
[2]செற்றினன் மாருதி யெற்ற, வுற்றெழு [3]வேவரு முலந்தார்.

(இ - ள்.) சுற்றின தேரினர் - (அநுமானைச்) சூழ்ந்துகொண்ட ரதாதிபதிகளான வீரர்கள், தோலா வில தொழில் வீரம விளைததார் - தோலவியடையாத விற்போரதொழில் திறததைச செயதார்கள்; மாருதி செற்றினன் - (அவர்களையும்) அனுமான் அடிதததான்; எறற-அடிததலால், உற்று-அடிபட்டு, எழுவேவரும் - அந்த ஏழுவீரர்களும், உலந்தார் - அழிந்தார்கள்; (எ - று.) இவ்வெழுவரும், இராவணனது மதிரிகளின் புதல்வர். பி-மீ:— [1]விற்றிறல். [2]எற்றின. [3]வீரர. (சுஎ)

சுஅ.—'அசோகவனத்திற் சிறிதுமிதிப்படவிலை' என்று வானத்திற் சென்றும் வித்தியாதரர் சொல்லுதல்.

விட்டுயர் விஞ்சையர் வெந்தீ, வட்ட முலைக்கிரு வைதும்,
புட்டிரள் சோலைப் புறத்துஞ், [1]சுட்டில தென்பது சொன்னர்.

(இ - ள.) விட்டு உயர விஞசையர் - வானததிலே உயரதது சென்றுகின்ற வித்தியாதரர்கள்,—வெந்தீ - (அனுமானதையுமெரித்த இக்குரங்கினது வாலின்) வெவ்விய நெருப்பானது, வட்டம முலை கிரு வைகும் புன் திரள் சோலை - வட்டமான தனங்களையுடைய திருமகள் [சீதை] இருக்கிற பறவைகளடாந்த சோலையை, புறததும் சுட்டிலது - வெளிப்பக்கதிலு முட்படச சுட்டதிலலை, என்பது சொன்னர - என்ற அதிசயததை(ப் பாரதட்டித் தமக்குட்) சொல்லிகொணடார்கள்; (எ - று)—முதலடி - முற்றுமோனை.

விணடு என்ற மென்றொடர்க்குற்றுகரம் வன்றொடராயிற்று. 'புட்டிரள்' என்ற அடைமொழி, சோலையின் செழுமையைக் காட்டும். பி - மீ:— [1]சுட்டிலன். (சுஅ)

சுஉ.—அதுகேட்டு மகிழ்ந்த அநுமான் சீதையினருகிற் சென்று வணங்குதல்.

வந்தவர் சொலல மகிழ்ந்தான், வெந்திறல் வீரன் வியந்தா,
னுய்ந்தன னென்ன வுபாந்தான, பைந்தொடி தாள்கள் பணிந்தான்.

(இ - ள்.) வந்தவா சொல்ல - (வானததில்) வந்தவர்களான விதத்தியா தராகள் (இவ்வாறு) சொல்ல, (அதுகேட்டு), மெய் திறல் வீரன் - வெவ் விய பலபராகிரமஙகளையுடைய வீரனான அநுமான், மகிழ்ந்தான் - மகிழ் ச்சிகொண்டு, வியந்தான் - அதிசயித்து, உய்ந்தனென் என்ன - '(தீவினையி னின்று) தப்பினேன் (யான)' என்று எணணி, உயாந்தான் - எழுமபி (அசோகவனத்திற்குதித்து), பைந் தொடி தாள்கள் பணிந்தான் - பசுமை யான தொடி யெனனும்வளையலையுடையவளாகிய சீதையினது திருவடிக ளில் நமஸ்காரித்தான்; (எ - று.)

இராமபிரானுகு அநுகூலமாக அரக்காக்கு எதிராய்த தான் செய்த இவ்வனவுகாரியமும, தனதுவாலின் தீகுசு சீதை இலகுகாகியிருநதால் வீணாகி, தானும தீவினைக்கு உள்ளாமபடியாயிருக்கு மாதலால், அகுஙனம் அட்பிராட்டிக்குத் தீகுசோதனதை யுணாந்தவளவிலே அநுமான் வியநது 'உய்நதனென்' என மகிழ்ந்தன னென்க. மற்றவையனைதும தீப்பட் டெரிய அசோகவனம்மாததிரம தீப்படாதிருந்தமை, வியபபுகுக காரணம்.

சுஙு.—சீதை அனுமானைக்கண்டு மகிழ, அநுமான் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்.

பார்த்தனள்சானகிபாரா, வோததெரி மேனி குளிர்ந்தாள், வார்த்தை யென்வந்தனை யென்னுப, போர்த்தொழின் மாருதிபோ னான்.

(இ - ள்.) சானகி - ஜனகராஜகுமாரியான சீதாபிராட்டி, பாததனள- (அநுமானைப்) பாததாள்; பாரா - பாரதது [பாரததமாத்திரத்தில்], வோ த்து எரி மேனி குளிர்ந்தாள் - (அநுமான்வாலில் அரக்காகள் தீவைதத செய்தியைக் கேட்டதுமுதல் 'அவனுக்கு என்னுயிற்றோ?' என்றுகொணட தாபத்தால்) வியாததுகொதிகின்ற தன்னுடம்பு குளிரப்பெற்றாள், போர் தொழில் மாருதி - போர்தொழிலிற் கைதேர்ந்தவனான அநுமான், வார்த் தை என் - (சொல்லவேண்டிய) வார்ததை என்ன இருக்கிறது? வந்தனை - நமஸகாரம், என்ன - எனறு (சீதையைநோகுகிச) சொல்லிவிட்டு, போனான் - மீணடுசெல்லலானான்; (எ - று.)

ஜானகீ என்ற பெயர், குலப்பெருமையைக் காட்டும. முன்னமே எல்லா வாத்தைகளுஞ் சொல்லிமுடிந்துவிட்டதனால், இப்பொழுது 'வார்த் தை யென்' எனறான். இகுகு 'வந்தனை' என்றது - விடைபெறுதற் பொரு ட்டு. போரததொழின் மாருதி - போரில்வெற்றிகொணட அநுமான் என்ற படி. (சுஙு)

சுசு.—இலங்கையிற்பற்றிய தீ, பின்பு தணிதல்.

தெள்ளிய மாருதி சென்றான், கள்ள வரக்கர்கள் கண்டா,
[1]லெள்ளுவர் பறறுவ ரென்னு, வொளிளெரி யோனு மொளிததான்.

(இ - ள்.) 'தெள்ளிய மாருதி சென்றனன் - தெளிந்த ஞானமுடைய அநுமானே போயவிட்டான்; (இனி), கள்ளம், அரக்கர்களன கண்டால் - வஞ்சனையையுடைய இராகதர்களன் - (என்னைப்) பாரதத்தால், எள்ளுவர் பற்றுவர் - அலட்சியமாகப்பிடித்துகொளளுவார்கள்', என்ன - என்ற எண்ணி, ஒள் எரியோனும் ஒளிதந்தான் - ஒளிபொருந்திய அகினிதேவனும் மறைந்தான்; (எ - று.)

அநுமான் தனது தீக்கொளுத்தியவாலைக் கடலில்தோய்த்துத் தீயையவிதத்துவிட்டு மீணடுசெல்ல, அநுமானால் இலங்கையிற் பற்றவைக்கப்பட்ட தீ அந்தகரதத்தையெரிதத்துவிட்டுத தன்னடைவிலே தணிந்தது: இதனை, இவ்வளவுகாலமாய் இராவணனுக்கு அடங்கியிருந்து இப்பொழுது அநுமானது துணைமைகொணடு இலங்கையை யெரிதத்ழிக்கத் தலைப்பட்ட அகினி தேவன் அத்துணைவனான அநுமான் சென்றவிட்டவுடன் அரக்கர்க்கு அஞ்சியொளிதத்தன னென்றது - ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்: —[1]என்னலர்.

இலங்கையெரியூட்டபடலம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது

திருவடிதொழுதபடலம்.

(அநுமான் இலங்கையினின்று மீண்டுவந்து இராமபிரானது) சோபதல் களை வணங்கிய வரலாற்றைக கூறும் பாகம திரு - மேன்மை; அழகுமாம். அடி - பாதம். தொழுதலென்னும் வினைக்கு 'அநுமான்' என்னும் எழுவாய் வருவிக்க. இனி, 'இராமபிரானை' என்னுஞ்செயபபடுபொருள் வருவிதது, (ஸ்ரீராமனை) அநுமான் தொழுத படலமெனறுங் கூறலாம; இப்பொருளில், 'திருவடி' என்பது - அநுமானுகுப் பெயா இத்திருநாமம, வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்தில வழஙகுவது; ''பொருவருவேலைதாவும் புகியான் புவனாதாய, பெருவடிவுயாகத மாயோன மேகருப்பெபாத்தான்போ, லுருவறிவடிவனும்பரோகினனுவமைபாலர், திருவடியென்னுந் தன்மை யாவர்க்கு தெரியகின்றான்'' என்றும கிஷ்கிந்தாகாண்டதகிலும 'அநுமான்திருவடி தொழுதபடலம்' என்றும், திருவடிதொழுபடலம் என்றும் இப்படலதகுப் பெயா எட்டுப்பிரதிகளிற் காணகின்றன.

வேறு.

க.—அநுமான் ஒருமலைமீது நின்று எழும்பி ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுதல்.

நீங்குவென் விரைவி னென்னு நினைவினன் மருங்கு நின்ற
தாங்கொரு குடுமிக் குன்றை யருக்கனி னணிந்த [1]வையன்
வீங்கின னுலகை யெல்லாம விழுங்கின னென்ன வீரன்
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்தி விசுமபிடைக் கடிது போனான்.

(இ - ள்.) 'விரைவின் - வேக்கிரதத்தில், நீங்குவென் - இவ்விலங்கையினின்று போவேன்', என்னும - என்கிற, கினைவினன் - எண்ணத்தையுடையவனுய்,—ஆங்கு - அவ்விலங்கையில், மருங்கு நின்றது - அருகிற்பொருந்தியதாகிய, ஒரு—, குடுமி குன்றை - சிகரத்தையுடைய மலையை, அருக்கனின் - சூரியன்போல, அணைந்த - சேர்ந்த, ஐயன் - அநுமான்,—உலகை எல்லாம் விழுங்கினன என்ன - எல்லாவுலகங்களையும் உட்கொண்டவனுன திருமால்போல, வீங்கினன் - (தனதுவடிவம்) பூரிதமுறின்று,—வீரன் - ஸ்ரீராமனது, பூ கழல் - தாமரைமலாபோன்ற திருவடிகளைக்குறித்து, தொழுது - (திக்குநோக்கி) அஞ்சலிசெய்து, வாழ்த்தி - துதித்து, விசுமபிடை - ஆகாசமார்க்கத்திலே, கடிதுபோனுன் - விரைந்து சென்றுன்; (எ - று)

மூன்றுமடிக்கு எல்லாவுலகங்களையும் பிரளயகாலத்திலே திருவயிற்றினுட்கொளுகிற திருமால் திரிவிகிரமனுய் நீண்டு வளர்ந்ததுபோல வளர்ந்தவனுய் என்று கருதது; ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் விசுவரூபத்தை இங்கு ஒப்புமை குறித்ததாகவுங் கொள்ளலாம. இனி, உலகங்களையெல்லாம் மறைத்தவனென்னுமபடி வளர்ந்தவனுய் என்றும், எல்லாவுலகங்களையும் வென்றேனென்று மனம்பூரித்தவனுய என்றும பொருள்காணலாம. இந்தமலையின் பெயர் அரிஷ்டமென முதனூலால் விளங்குகின்றது. இம்மலையின்மீதுநின்று விளங்குகிற அநுமானுக்கு, உதயகிரியின்மீது விளங்குகிற சூரியன் உவமை. தொழுதல் - திக்குநோக்கித் தண்டன்சமாபபித்தல். பி - ம்:—[1]மெயயன். ()

உ.—அநுமான் மைநாககிரிக்குச் செய்திசொல்லிவிட்டு மகேந்திரகிரியிற் குதித்தல்.

மைந்நாக மென்ன நின்ற குன்றையு மரபி னெய்திக்
கைந்நாக மனையோ னுற்ற துணர்த்தினன் கணத்தின் காலைப்
[1]பைந்நாக நூக்கும் வீரா தன்னெடு வரவு பார்க்குங் [டான்.
கொய்ந்நாக நறுந்தேன் சிந்துங் குன்றிடைக் குதியுங்கொண்

(இ - ன்.) கைநாகம் அனையோன் - துதிக்கையையுடைய யானையைப் போன்றவனுன அநுமான்,—மைநாகம் என்ன நின்ற குன்றை உம் - மைநாகம் என்று பெயாசொல்லபபட்டுநின்ற மலையையும, மரபின்எய்தி-முறைப்படி அடைந்து, உற்றது உணாதினன் - (இலங்கையில்) நிகழ்ந்த செயதியை (அதற்குச) சொல்லி,—கணத்தின் காலை - ஒருகணப்பொழுதிலே,—பைநாகம நூகரும வீரா - பசியமலைகளைப் பெயாத்துத்தள்ளும வீரசெயலையுடைய (அங்கதன முதலிய) வானரவீராகள, தன நெடு வரவு பாாகரும் - தனது தலைநிமிாநதுவரும வருகையை எதிாபாாதது நிற்கப்பெற்ற, கொய்நாகம நறுந் தேன் சிநதும குனறிடை - மலாபறிதற்கு உரிய சுரபுனை மரஙகள் நல்லதேனைச சொாிகின்ற மகேநதிரமலையிலே, குதியும கொணடான - குதிததலையுஞ செயதான்; (எ - று.)

அநுமான் கடல்தாவி இலங்கைசேர்ந்த செல்லுகையில் தன்மீதுதங்கியிளைப்பாறிச செல்லுமபடிவேண்டிய மைனாகமலையைநோக்கி மீண்டு வரும் பொழுது அதனவிருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக வாக்குதத்தஞ் செயது போயினை; அத்தசசொல தவறுமல் இப்பொழுது வந்ததைப்பற்றி, 'மரபினையநி' எனபபட்டது. மைந்நாகம - எதுகைநோக்கிய லிரிதத்ல் விகாரம். (''பைந்நாகப்பள்ளி'' என்ற சீவகசிந்தாமணிச செய்யுளின் காண்கடிகளிலு மூளள எதுகைச சொற்களே இசசெய்யுளின் காண்கடிகளிலும் எதுகைச சொல்லாக நிறறல் காணக.) அநுமானுககு யாமே யுவமை, கடை வமிமை காம்பீரியமகட்குமு, பெருவடிவதத்திறகும, மறறதத்தற்குரிய காலததே மறறது வெளிபபடுதத்தற்குரிய காலதத்தே வெளிப்படுதது நிற்றதற்கும்எனக் காண்க. அநுமானது கை யாமேது நிகைபோலுமென்ற கருத்தும், 'கைந்நாக மனையோன்' என்ற தொடரினும் பெறப்படும உற்றது - தான் பிராட்டியைக் கண்டது முதலியன. மெடுமையென்பது தலைநிமிர்ந்திற்கும் நிலையை யுணர்த்துவதனை ''நெடியவல்லதுபணிந்து மொழிபலனே'' என்ற புறநானூற்றிலுங காணக. இனி, நெடுவரவு - நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருகையென்றும், நெடுவரவுபாக்கும் - நெடுநேரமாக அநுமான்வருகையை யெதிர்பாரத்து நிற்கிற என்றும் பொருள்கூறுவாருமுளர். நறுந்தேன் - கன்யணம் வீசுந் தேனுமாம். கணதத்ின்காலைக குறியுதகொணடான் என இயையும். பி - மீ·—[1]பைந்நாகவரையின், பைந்நாகநிற்கும். (உ)

உ.—அங்கிருந்த வாந்ரவீரர்கள் அநுமானைக்கண்டு மகிழ்ந்தல்.

போய்வருங் கருமம் முற்றிற் றென்பதோர் பொம்மல் பொங்க
வாய்[1]வெரீஇ நின்ற வென்றி வானர வீரர் மன்னே
பாய்வரு நீளத் தாங்க [2]ணிருந்தன பறவைப் பார்ப்புத்
தாய்வரக் கண்ட தன்ன வுவகையிற் றளிர்த்தா ரம்மா.

(இ - ள.) வாய் வெரீஇ நின்ற - (அநுமான் கடல்கடத்து சென்றது முதல் அவன் இனிது வந்து சேரவேணடுமே யென்ற கவலையினலும் அவனுககு என்னுகுமோ வென்ற அசசத்தாலும்) வாய்குனறி நின்ற, வென்றி - வெற்றியடையவல்ல, வானர வீரா - (அஙகதன் முதலிய) வானர வீரர்கள்,—போயவரும் கருமம்-(அநுமான் இலஙகைக்குச்)சென்று மீணடுவருந்தொழில், முற்றிற்று - முடிந்தது, என்பது - எனபதனுலாகிய, ஓ - ஒப்பற்ற, பொம்மல் - மகிழ்சசி, பொஙக - அதிகப்பட,—பாய்வரு நீளத்து ஆங்கண் இருந்தன - பாயதது உட்புகுதற்கு உரிய கூணடினிடதிலே யிருந்தனவாகிய, பறவை பாரப்பு - பறவைகளுஞ்சுகள், தாய் - (தமது) தாய்ப்பறவை, வர - (வெளியிற்சென்றது) மீண்டுவர, கணடது (அதனைப்) பார்த்தவை, அன்ன - போனற, உவகையின்-மகிழ்சசியினுல, தளிர்த்தார் - செழித்தார்கள்; (எ று.)

—மன், ஓ, அம்மா - ஈற்றசைகள்.

வானரவீரா பொம்மல்பொஙக உவகையின் தளிர்ததா என்க. கூண்டிலிருந்த பறவைக்குஞ்சுகள் - மகேந்திரகிரியி லிருந்த வானர வீரர்கட்கும், அக

குஞ்சுகள் தமது தாய்ப்பறவையின் வருகையைகண்டு மகிழ்தல - அவ்வீரர் கள் அநுமானது வரவைக் கண்டு மகிழ்தற்கும் உவமை நீடம என்ற வட மொழி ளெமென விகாரப்பட்டது; டகாரளகரப்போலி வடமொழியிலேயுண்டு. 'டளயோரபேதம்' என்பா. இதன்பொருள் - பறவைககூடு. காரியப்பொரு ளைக் காரணச சொல்லாற் கூறும உபசாரவழக்குப்பற்றி, 'வாய்வெரீஇ'எனப் பட்டது. பார்ப்பு - பறவையின் இளமைப்பெயா. பி - ம்:—[1]வருகின்ற. [2]இருந்தனர். (கூ)

கூ.—அவ்வாநரர்கள் பலவாறு மகிழ்ச்சிபாராட்டுதல்.

அழுதனர் சிலவர் முன்னின் ரூர்த்தனர் சிலவ [1]ரண்மித்
தொழுதனர் சிலவ [2]ராடித் துள்ளினர் சிலவ ரள்ளி
முழுதுற விழுங்கு வாபோன் மொய்த்தனர் சிலவர் சுற்றுக்
தழுவினர் சிலவர் கொண்டு சுமந்தனர் சிலவ தாங்கி.

(இ - ள்.) (மகிழ்ச்சியினால்), சிலவ - சில வாநரர்கள், அழுதனர்-அழு தார்கள்; சிலவர்—, முன் நின்று - அநுமானெதிரில் நினறு, ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்ததார்கள; சிலவ—, அணமி - அவனைச்சமீபித்து, தொழுதனர் - வணஙகினார்கள்; சிலவர்—, ஆடி துள்ளினா - குதித்துக் கூத்தாடினார்கள்: சிலவ—, அள்ளி முழுது உற விழுஙகுவார் போல் - (அநுமானை) எடுத்து முழுதும விழுஙகுபவ போல, மொயத்தனர - சூழ்ந்துகொணடார்கள்; சில வ—, சுற்றும தழுவினர் - சுற்றிலும் (அநுமானை) ஆலிங்கனஞ் செய்தா கள்; சிலவ—, தாஙகி கொணடு சுமந்தனர் - (அவனைத்) தூக்கிககொண்டு சுமந்தாகள்; (எ - து.)

உவகைமிகுதியில அழுகைதோன்றுதலும், இயல்பு: இனி, அநுமான் பிரிந்து சென்றிருந்தபோது தாமகொணடிருந்த சோகதததைககருதி அழுதன ரெனினுமாம் 'அள்ளி முழுதுறவிழுஙகுவாபோல் மொய்த்தனர' என்றதை ''பருதுவாரிற் புல்லி'' என்பதுபோலக கொள்க. பி - ம்.—[1]அன்பில். [2]ஓடி.

ரு —அவ்வாநரர்கள் அநுமானை உபசரித்தல்.

தேனெடு கிழங்குங காயு நறியன வரிதிற் றேடி
மேன்முறை [1]வைத்தே மண்ண னுகாந்தனை மெலிவு தீரி
மானவாண் முகமே நங்கட குரைத்தது மாற்ற மெனறு
தா [2]னுகர் சாக மெல்லா முறைமுறை சிலவ தந்தார்.

(இ - ள்.) சிலவர் - சிலவாநரர்கள்,—(அநுமானை நோக்கி), 'அண் ணல் - பெருநதனமையையுடையவனே! மானம வாள முகமே - பெரு மையையும் ஒளியையுங் கொணட (உனது) திருமுகத்தானே, மாற்றம் - (நீ பிராட்டியைககணட உவகைச) செய்திபை, நஙகட்கு - எஙகளுக்கு, உரைததது - (உன்வாயாற்சொல்லுமுன்) சொல்லிவிட்டது; தேனெடு - தேனையும, கிழஙகும் - கிழஙகுகளையும, காயும - காய்களையும், நறியன - நல்லனவாகி, அரிதின தேடி - அருமையாயத தேடிககொணடுவந்து, மேல் - முன்னமே, முறை - ஒழுஙகாக, வைததேம - வைத்திருக்கி

ரோடு; (அவற்றை), நுகர்ந்தனை - (நீ) உண்டு, மெலிவு தீர்ந்து-இளைப்பாறுவாயாக,' என்று - என்று சொல்லி, தான் - அநுமான், நுகர்-உணவுதற்குரிய, சாகம எலலாம் - சிறந்த இலையுணவு முதலிய எல்லாவற்றையும், முறை முறை - வரிசைவரிசையாக, தந்தார்-கொணர்ந்து கொடுத்தார்கள்; (எ - று.)

மேன்முறை - மேன்மையாக எனினுமாம். அண்ணல் - அண்மையிளி. நீ சீதையைதேடிக் கண்டுவந்தனையென்கிற சந்தோஷசமாசாரத்தை கினது முகமலர்ச்சியே எங்கட்குத்தெரிவித்த தென்பது, மூன்றுமடியின் கருத்து. முகம் மாற்றம உரைதந்தது - பேசாதது பேசுவதுபோலச் சொல்லப்பட்ட மரபுவழுவமைதி. பி - மீ:—[1]வைததோமன்ன. [2]உயர். (இ)

சூ.—அநுமானது உடம்பின் விரணங்களை நோக்கி வாநரர்கள் வருந்துதல்.

தாள்களின் மார்பிற் றோளிற் றலையினிற் றடக்கை தம்மில்
வாள்களின் வேலிற் [1]கோலின் மழையினின் [2]வகுத்த புண்க
ளுள்கண்மே லுலகிற் சென்ற [3]வெண்ணெண நம்பி கண்ண
ஞழ்கொள நோக்கி நோக்கி யுயிருக [4]வுளைந்து யிர்த்தார்.

(இ - ள்.) தாள்களில் - கால்களிலும, மார்பில் - மார்பிலும், தோளில் - தோள்களிலும், தலையினில் - தலையிலும், தட கைதம்மில் - பெரிய கைகளிலும், வாள்களின் - வாள்களாலும், வேலின் - வேல்களாலும், கோலின் மழையினின் - அம்புகளினுலாகிய மழையினுலும், வகுத்த - உண்டாக்கப்பட்ட, புணைகள் - விரணங்கள, உலகில் - உலகத்தில், நான்கன் மேல் சென்ற எணனெண - நாளகள்மேலேகழிந்த எண்கள்போல [அளவிடமுடியாதபடி], நமபிகண்ண - அநுமானிடதது உள்ளவற்றை, ஊழ் கொள - முறைமை பொருந்த [ஒவ்வொன்றாக],நோக்கி நோக்கி - பார்த்துப் பார்த்து, உயிர் உக- (தமது) உயிர வெளிபிற் செல்லும்படி, உளைந்து - வருந்தி, உயிர்த்தார் - (வாநரவீரர்கள்) பெருமூசசுவிட்டார்கள்; (எ - று.)

தாளமுதலியவறறில் வாளமுதலியவற்றின் மழையினுலான நம்பி கண்ணவாகிய மிகப்பலபுணகளாக கணட அநகதண்முதலிய வானரர்கள், தமமுடலின்மீது அவ்வாள்முதலியன பட்டனபோலகருதி உயிருக உயிர்த்தாரெனக. இதனுல், அநுமான்பக்கல் வாநரர்கட்குள்ள அனபு விளங்கிற்று. வாள்கள் முதலியன, இராகததருடையவை. வான்களின் வேலின் கோலின் மழையினின் என்று எடுதது உரைதததுமுண்டு. உலகில் நான்களின்மேற் சென்ற எணகள் இததனை யென்று அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாதனவாதலால், அளவிறந்த மிகப்பலவென்றற்கு - 'உலகில் நான்கன்மேற்சென்ற எண் என'என்றார். நாள்கள்மேறசென்ற எண்-ஒன்று இரண்டென்று கழிந்த நாளாக கணகிடும் எணகள்: மேலுலகிற் கழிந்தநான்களின் எண் என இயைதது-மேலுலகத்திலேசெல்லுகின்ற நகூததிரங்களின் தொகையென்ன எனி

ணுமாம். நக்ஷத்திரமண்டலம் இருகிற இடம மேலுலகமேழனுள் ஸுவாலோக மாதலால் 'மேலுலகு' என்றார். நாள்-நாணமீன். இனி உலகில் மேறசென்ற நாள்கள் எண்ணன என்று மொழிமாற்றி, உலகததில் இதுவரையிலுகழிந்த நாள்களின் தொகையென்னுமபடி என்று பொருள்கொள்ளினுமாம்; அதுவும் அனவிறந்ததற்கு உவமை. பி-ம்:—[1]வாளி [2]ஏகிர்த்த. [3]எண்ணன நம்பிகண்ண, நம்பிதன்கண்ணவாகி. [4]உயிர்த்துநொந்தார. (சு)

எ.—அங்கதனீழதலியோரை வணங்கி அநுமான் செயீதிகூறுதல்.

வாலிகா தலனை மூந்தை வணங்கின னெண்கின் [1]வேந்தைக்
காலுறப் [2]பணிந்து பின்னைக் கடன்முறை கடவோர்க்கெல்லா
மேலுற வியற்றி யாங்க ணிருந்தின ணிருந்தோர்க் கெல்லா
ஞாலநா யகன்றன் றேவி சொல்லின ணன்மை யென்றான்.

(இ - ள்.) (அநுமான்),—வாலி காதலனை-வாலியின்புததிரனுகிய அங்கதனை, மூந்தை - முதலில், வணஙகினன் - வணஙகி, பின்னை - பின்பு, எண்கின் வேந்தை - கரடிகட்குததலவனுகிய ஜாம்பவானை, கால் உற பணிந்து - கால்களிலே பொருந்தவிழுந்து (ஸாஷ்டாஙகமாக) நமஸ்கரித்து, கடவோர்க்கு எல்லாம் - மற்றும் உரியவர்கட்கெல்லாம, கடன முறை - செய்யத்தகக உப சாரமுறைமைகளை, எலுற - எற்றபடி, இயற்றி - செய்து, ஆகண இருந்து - அவ்விடத்திலே இருந்து, 'இவண இருந்தோராகு எல்லாம் - இங்கேயிருநத வாநரவீராக்கெல்லாம், ஞாலநாயகன்தன் தேவி - உலகங்கட்குத் தலைவனன ஸ்ரீராமபிரானது பத்தினியாகிய சீதாபிராட்டி, நன்மை - மங்களதனை, சொல்லினள் - சொன்னுள்', என்றான் - என்று சொன்னுன்; (எ - று.)

அகதன் இளவரசனுதலால, முதலில் வணஙகப்பட்டான். ஜாம்ப வானைக் காலுற வணஙகியது, பிரமபுத்திரனுதலாலும், பிராயத்தில் மூத்தவ னுதலாலு மென்க. காதலன் - அன்புடையவன். மேலுற எனப் பதம் பிரிததல் மோனைக்குப் பொருந்தாதென மறுக்க. பி - ம்:—[1]மன்னை. [2]நோகஇப். (எ)

அ.—நடந்தசெயீதிகளை ஆதியோடந்தமாயீ விவரமாகச்சொல்லும்படி ஆவலோடு வினவிய வாநரர்க்கு அநுமான் அங்ஙனஙகூறுதல்.

என்றலும் கரங்கள் கூபபி யெழுந்தன நிறைஞ்சித் தாழா
நின்றன ருவகை பொங்க [1]விம்மலா னிமிர்ந்த நெஞ்சர்
சென்றது முதலா வந்த திறுதியாச் செப்பற் பாலை
வன்றிற லுரவோ யென்னச் சொல்லினன மருத்தின் மைந்தன்.

(இ - ள்.) என்றலும் - என்று (அநுமான்) சொன்னவுடனே, (வாநர வீராகள), எழுந்தனா - எழுந்து, கரஙகள் கூப்பி இறைஞ்சி தாழ நின்றனா - கைகளைகூப்பி வணஙகித தாழ்ந்து நின்று, உவகை பொஙக - மகிழ்ச்சியிக, விம்மலால் நிமிர்ந்த நெஞ்சர் - களிப்பினுல் நிறைந்த மனததை யுடையவராகளாய்,—'வல் திறல் உரவோய் - கொடிய பலபராக்கிரமஙகளை யுடையவனே! சென்றது முதல்ஆ - (நீ இஙகிருந்து)

போனது முதலாக, வந்தது இறுதி ஆ - (இலகு) மீண்டுவந்தது ஈறாக, (நடந்ததை), செப்பல்பாலை - சொல்லக்கடவாய்' என்ன-என்றுசொல்ல,—மருத்தின் மைந்தன்-வாயுகுமாரனான அநுமான், சொல்லினன்-சொன்னான்.

செப்பற்பாலை - சொல்லுந்தன்மையுடையாய். தேகபலம் மனோபலம புதிபலம் என்ற மூன்றையுங குறித்தற்கு, 'வன் திற லரம்' என மூன்று சொல்தொடர வைத்தனரென்றலு மொன்று. பி - மீ·—[1]விம்மலாய். (அ)

கூ.—அநுமான் பெரும்பாலுஞ்சொல்லிச் சிலவற்றைச் சொல்லாதுவிடுதல்.

ஆண்டகை தேவி யுள்ளத் தருந்தவ மமைய்ச் சொல்லிப்
பூண்டபே ரடையா ளங்கைக் கொண்டதும் புகன்று போரி
னீண்டவா ளரக்க ரோடு நிகழ்ந்தது நெருப்புச சிந்தி
மீண்டதும் விளம்பான் [1]றன்றன் வென்றியை யுரைபபவெள்கி.

(இ - ள்.) ஆணதகை - (அறிவு நிறை ஓப்புக் கடைப்பிடி யென்னும்) ஆண்மைகுணங்களையுடையவனான அநுமான்,—தேவி உள்ளத்து அருந தவம் - பிராட்டியின்மனத்திலுள்ள அரியதவமாகிய கற்பொழுகுகதனை, அமைய சொல்லி - செவ்வையாகசசொல்லி, பூணட போ அடையாளம் கை கொண்டதும் புகன்று - (அப்பிராட்டி) அணிநதிருந்த (சூளாமணியாகிய) பெரிய அடையாளதனைக கையிற பெற்றுவந்ததையுஞ் சொல்லி,—போரில்-யுதததில், நீணட வாள் அரக்கரோடு - பெரிய ஆயுதங்களையுடைய அரக் காகளுடன், நிகழ்ந்ததும் - நடந்தசெயதியையும, நெருப்பு சிந்தி மீணடதும-(தான் இலங்கைமுழுவதிலும) நெருப்பை வைத்துவிட்டுத் திரும்பிவந்ததை யும், தான் தன் வெனறியை உரைப்ப வெள்கி விளமபான் - தானே தனது ஜயதனைச சொல்லுதற்கு நாணிச் சொல்லாளையினன்; (எ - று.)

இதனால், அநுமானது தறபுகழ்சசியில்லாத்தன்மை விளங்குகின்றது. ஆணடகைதேவி-இராமன்மனைவி என உரைதது, 'அநுமான்' என்னும் எழு வாய் வருவிதததலுமாம பிராட்டி கற்பிற்குறைவற்றிருநதால் தான் வானரர் பட்ட கஷ்டமெலலாம பயனுள்ள தாமாதலால், அந்தக கற்பைககூறினன், அநுமான்: இனி,"உற்றநோயநோன்றலுயிர்க்குறுகண் செயயாமை, யற்றே தவதனிற்குரு"எனபவாதலால், பிராட்டியின இடாபொறுத்தலும் பிறாக்கு இடாசெயயாமையுமாகிய குணதனைத தவமென்று மென்றலு மொன்று; சீதாபிராட்டி இராமனுடைய பெருமைக்குக குறைவாமெனறு தான் சாப மிட்டு அரகரை யழியாமல, இராமனே யடையலாமென்ற ஆசையால அவ் வரக்கரால்நேர்ந்த இடரைப் பொறுத்திருந்தாளென்க. தற்புகழ்சசிசெய்தல் தன்மேன்மைககு இழுக்காமாதலால், அரக்கரோடு நிகழ்ந்தபோரையும் நெருப்புச்சிந்தியதையும் அநுமான் கூறவில்லை. பி-மீ·—[1]செயதவெனறியை விளம்ப வெள்கி. (கூ)

கo.—'கூறுத சிலவற்றைக் குறிப்பா லுணர்ந்தோம்' என்று வாநரர் கூறல்.

பொருதமை புண்ணே சொல்ல வென்றமை போந்த தன்மை
யுரைசெய வூர்தீ யிட்ட தோங்கிரும் புகையே யோதக்
கருதலர் பெருமை தேவி மீண்டிலாச் செயலே காட்டத்
தெரிதர வுணர்ந்தேம் பின்ன ரெனனினிச் செய்து மென்றார்.

(இ - ள்.) (அவ்வாநரர்கள் அநுமானேநோக்கி),—'பொருதமை - (நீ அங்கு அரக்கரோடு) போரசெய்ததை, புணரே - (உனது உடம்பிலுள்ள) விரணங்களே, சொல்ல - தெரிவிக்கவும்,—வென்றமை - (நீ அகுசு) சயித்ததை, போந்த தன்மை - (அகுகு நின்று தலையெடுப்புடன்) வந்த வகை தானே, உரைசெய - தெரிவிக்கவும்,—ஊர் தீ இட்டது - அவ்வூரில் (நீ) நெருப்பு வைத்து எரித்ததை, ஓகு இரு புகையே - உயர்நெழுந்த மிக புகைதானே, ஓத - தெரிவிக்கவும்,—கருதலர பெருமை - அப்பகைவாகளது பெருமையை, தேவி மீண்டிலாசெயலே - பிராட்டி மீண்டு (உன்னுடன்) வராத செய்கையே, காட்ட - தெரிவிக்கவும், தெரிதர உணாநதேம்-தெரிய அறிந்தோம; பின்னர் - இனிமேல, என்செயதும் - (நாம) என்ன செய்யக் கடவோம்?' என்றார - என்று வினவினாகள்; (எ - று.)

அநுமானவகையால் நீ அரக்கருடன் பொருது வென்றவந்தமை யுணாந்திட்டோம்: இனி நாம செய்யவேண்டுவது என்? என்று வானரவீரர்கள் வினவினரென்க. 'நெடுவரவு' என்று கீழ்வநதையால், போந்த தன்மை என்பதற்கு - தலையெடுத்துவந்தவரவு என உரைக்கப்பட்டது. கருதலா பெருமை - பகைஞர் செயற்கரியதொழிலினுல் வெல்லவேண்டியவ ராதல். ஏகாரஙகள் - பிரிநிலை; நீசொல்லாமலே என்று கருதது. கருதலர் - (நனமையை) எணணுதவர; தீமையையெணணுபவர. தெரிதர உணாநதேம - ஐயமற அறிநதோம என்றபடி. (கo)

கக.—இராமனுக்குச் செய்திகூறுதற்பொருட்டு அனுவரும் புறப்படுதல்.

[1]யாவது மினிவே றெண்ணல வேண்டுவ திறையு மில்லை
சேவகன் றேவி தன்னைக் [2]கண்டமை விரைவிற செப்பி
யாவதவ் வண்ண லுள்ளத தருந்துய [3]ரகற்ற லேயாம்
போவது புலமை யென்னப பொருக்கென வெழுந்து போனார்.

(இ - ள்.) இனி—, யாவதும - எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும, வேறு எணணல் வேணடுவ்து-வேறே ஆலோசிகவேணடுவது, இறையும் இல்லை - சிறிதும் இல்லை; ஆவது-(நாம்) இனிச செய்யவேணடியது, சேவகன் தேவி தன்னை - மகாவீரனுன ஸ்ரீராமனது மனைவியாகிய சீதையை, கண்டமை - பார்த்த செய்தியை, விரைவின் செப்பி - விரைவிற் கூறி, அ அண்ணல் உள்ளதது அருந் துயா ஆற்றலே ஆம - அநத ஸ்ரீராமபிரானது மனத்திலுள்ள அரிய துன்பதைதத தணியசசெய்வதுவேயாகும; போவது-(அதற்காக இனியாம் இராமனிடம்) போவ்துவே, புலமை-அறிவு, என்ன-என்று (திருவடி)

சொல்ல,—பொருக்கென எழுந்து போனா - விரைவாக அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனார்கள்; (எ - று.)

'என்னினிசெயதும்?' என்று வினவிய வானரவீரர்க்கு, அநுமான், 'இராமபிரானையடைந்து அவனிடஞ் செய்தி சொல்லி, அப்பிரானது துயரத்தைத தீர்தலே, நாஞ் செய்யவேண்டிய செயல்' என்று தெரிவிக்க, யாவரும் இசைந்து இராமபிரானிடத்துச் செல்லுமாறு புறப்பட்டன ரென்க. யாம்போவது என்றும் எடுக்கலாம். பொருக்கென-விரைவுக்குறிப்பு.-பி-மீ:—[1]யாவையும். [2]கண்டது. [3]ஆற்றல். (கக)

கஉ.—அவ்வானரவீரர்கள் மதுவனஞ் சேர்தல்.

போயினர் களிப்பி னோடும் புகழவன் சிலையி னின்று
மேயின பகழி யென்ன வெழுந்துவிண் படர்ந்து தாவிக்
காய்கதிர்க் கடவுள் வானத் துச்சிசென் றிறுக்குங் [1]காலத்
[2]தாயன வீர ரும்போய் மதுவன [3]மகிலி றுத்தார்.

(இ - ள்.) ஆய் அன வீரரும் - (எவற்றையும) ஆராயுந்தன்மையுள்ள அவ்வானரவீராகளும,—களிப்பினோடும - மகிழ்சசியுடனே, போயினா - புறப பட்டுச் சென்று, புகழவன் சிலையின்நின்றும் ஏயின பகழி என்ன - சிறந் தவனான ஸ்ரீராமனது வில்லினின்று தொடுக்கப்பட்ட அம்புபோல(க் குறித்த இலகுதலைப்பாமல் விரைந்து), விண படாந்து எழுந்து தாவி - ஆகாயத் திலேபொருந்தி எழுமபிப் பாயந்து, காய் கதிர் கடவுள் - சுடுகிற கிரணக களையுடைய சூரியன, வானத்து உசசி - ஆகாயதிலே உசசியில், சென்று - போய, இறுக்கும் - தகுகின்ற, காலத்து - சமயததில், மதுவனம்அதில் - மதுவனததில, போய் இறுத்தா - போய்த தகினாகள்; (எ - று.)

காப்பியத்தலைவனது சம்பந்தமுள்ள பொருளையே, உபமானமாகக் கூறிச் சிறப்பிப்பதொரு கவிமரபுபற்றி, வானரவீரா விரைந்துசெல்லுதற்கு, இராமபாணம விரைந்துசெலலுதலை உவமை கூறினர். இராமன் ஏயிபகழி குறியாகக்கொண்டதையடைந்து காரியமமுற்றியபின் மீளுந்தன்மையதாத லால், அநுவனம குறிததகாரியமமுடிதது மீள்கின்ற வானரவீரர்க்கு இராம பாணத்தை உவமைகூறினரெனினுமாம்: வாலிமேல்விட்ட இராமனமபைக் குறிதது "ஐயன் வெஞ்விடாதகொற்றத தாவமவருதடைந்ததன்றே" எனக் கூறியது காணக. அன - தொகுத்தல. புகழவன் - காலைபோன்றவன். ஏயின - ஏவினவென்பதன் விகாரம. மதுவனம - மதுவையுடைய சோலை; இது, முன்புதேவேந்திரனால் வாலிகருகொடுக்கப்பட்டு வாலியினுடையதா யிருந்து பின்பு சுகரீவனது ஆணைகு உட்பட்டது: தேனை மிகுதியாகக் கொணடுள்ள வனமென்று காரணப்பொருளபடும்; 'அது' என்பது-பகுதிப் பொருள் விகுதி. பி-மீ:—[1]காலை. [2]தாய்வரும, ஆயின. [3]அதனைச்சார்ந்தார் .()

கஙு.—பசிதீரக்கருதி வானரவீரர்கள் அங்கதனை யடுத்தல்.

[1]ஏயநா ளிறந்த சால வென்பதோர் வருத்த நெஞ்சத்
[2]தாயலா [3]துணாவு தீர்ந்து வருந்தின மளிய மெம்மைச்

சாதநீர்த் தளித்த வீர தந்தரு ஞணவு மென்னப்
போதுநாம் வாலி சேய்பா லென்றுட னெழுந்து போனா.

(இ - ள்.) 'எம்மை சாதல் நீர்த்து அளித்த வீர - (சீதையைக் காணு மையால்) யாகளெல்லாம் இறந்துபோதலை (நீ போய்க் கண்டுவந்ததனால்) ஒழித்து (எகளை) க்காத்தருளின வீரனை அநுமானே!—எய நாள் சால இறந்த - (சுக்கிரீவன்) தவணைவைத்த நாள்கள் மிகவும் கடந்துபோயின· என்பது - என்பதனை லாகிய, ஓர் வருத்தம் - ஒரு துன்பம், நெஞ்சதது - (எகள்) மனததில், ஆயதால் - உண்டானதனால், உணவு நீர்ந்து - உணவு கொள்ளாமல், வருநதினும - (இதுவரையில்) வருத்தமுற்றேம· அளியம் - (உன்னால்) அருள்செய்யததகவா யாம; உணவும் தந்தருள் - (எகட்கு) உணவையுந் தநதருள்வாயாக,' என்ன - என்று (வாநரர்கள் அநுமானை) வேணட,—நாம வாலிசேய்பால் போதும் என்ற உடன் - 'நாமெல்லாம் (இதைதகுறிதது) வாலியின் புதநிரனுகிய அஙகதனிடதநிற்செல்வோம்' என்று (அவ்வநுமான்) சொன்னவுடன், எழுந்து போனா - (எல்லாரும) எழுந்திருந்து போனாகள்; (எ - று.)

'ஒருமாத காலதநிற்குட் சீதையததேடிமீள்வீராக' என்று சுக்கிரீவன் சொன்ன தவணை முன்னமே கடந்து போனதனால், அஙஙனந் தவணை கடந்த நமக்கு இனிச சுகிரீவ.ராஜ்னையால் மரணமே நேருமென்பதுபற்றிய வருததததால் அநுமான் சீதையைக்கண்டு மீணடு வரும்வரையில் உணணாது தியாகொண்டிருந்தனா வானரரென்க. உணவும், உமமை - இசைநிறை; இனி, மூன் உயிரைத்தந்ததேயன்றி, இப்பொழுது உணவையுந் தருவா யென்று இறந்ததழுவிய எசசவுமமையாகவுங கொள்ளலாம. என்றுடன்- தொகுத்தல். பி - ம:—[1]எது, [2]ஆதலால். [3]உணவு. [4]தேய்நது (கஙு)

கச.—வாநரசேனைக்கு மதுவனிக்திமாறு வாநரவீரர்கள் அஙகதனை வேண்டுதல்.

அங்கதன் றண்ணை [1]யணமி யனைவரு [2]மிருகை கூப்பிக்
[3]கொங்குதவ கலங்கன் மார்ப நின்னுடைக் சூரக்குச் சேனை
வெங்கத மொழிந்து சால வருந்தின வேடை யோடி
யிங்கிதற் களிததல் வேண்டு மிறலுமிழ் பிரச மென்றார்.

(இ - ள்) அனைவரும் - வாநரவீராகளெல்லாரும, அஙகதன் தன்னை - அஙகதனை, அணமி - சமீபித்து, இரு கை கூப்பி - இரணடுகைகளையுங கூப்பிகொண்டு, 'கொகு தவகு அலஙகல் மாவ - வாசனை பொருந் திய மாலையத தரிதத மாரபையுடையவனே! நின் உடை குடங்கு சேனை - உனது வாநரசேனைகள், வேடை ஓடி - தாகம்மிகுந்து (அத னால்), வெம கதம் ஒழிநது - வெவ்விய வலிமை ஒயந்து, சால வருந்தின - மிகவும வருததப்பட்டன; (ஆதலால்), இங்கு - இப்பொழுது [இவ்விடத்தில்], இதற்கு - இவ்வாநரசேனைக்கு, இறல் உமிழ் பிரசம் -

கூட்டினின்று பெருகுகிற தேனை, அளித்தல் வேண்டும் - கொடுத்தருள வேணடும்', என்றார் - எனறு வேண்டினார்கள்; (எ - று.)

தென்திசைபிலனுப்பிய குரகுசசேனகு அகதன் தலைவனுதலாலும் வாநரப்படைகட்கெல்லாம் இவனே இளவரசனுதலாலும் வாநரகள் அவனை இறுலுமிழ்பிரசம வேணடின. பின்னுடைகுரகுசசேனை யெனக கூறியதும் காணக. வெம்கதம் மொழிநது என எடுத்து - கடுகோபத்துடன் பேசி எனினுமாம. கொகு - தேனுமாம். 'இதறகு' என்றது, சாதியொருமை. பி - மீ:—[1]கண்டாகு. [2]அகை. [3]கொகுறையலகள். (கச)

கடு.—அங்கதன் அநுமதிசெய்ய, வாநரர் மதுவனத்தை யழித்தல்.

நன்றென வவனு [1]நேர்ந்தா னரலையு நடுங்க வார்த்துச்
சென்றுறு பிரசந் தூங்குஞ் செழுவன மதனி னூடே
யொன்றின்மு னொன்று பாயு மொடிக்குமென் பிரச மெல்லாந்
தின்றுதின் [2]றுவகை கூருந் தேனுக ளளியின் மொய்த்தே.

(இ - ள்.) அவனும் - அவ்வகதனும, நன்று என - 'நல்லது' என்று, நேர்ந்தான் - உடன்பட்டான்; (உடனே வாநரசேனை),—நரலையும் - கடலும், நடுங்க - அஞ்சுமபடி, ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, உறு பிரசம் தூங்கும் - மிக்க தேனிறுல் தொகுகியசையப்பெறற, செழுவனம் அதனினூடு - செழுமை யான அந்த மதுவனதனுள்ளே, சென்று - போய், ஒன்றினமுன் ஒனறு - ஒருவாநரத்துக்குமுன் மற்றொருவானரமாக, பாயும - தாவும்; ஒடிக்கும - (கிளைகளை) முறிககும்; தேன் நுகர் அளியின் மொய்த்து - தேனைக் குடிககிற வண்டுகள்போல நெருகி, மெல் பிரசம் எல்லாம - இனிமையான தேன் முழுவதையும், தின்று தின்று - மிகுதியாகவுகுடித்து, உவகை கூரும்-களிப்பு மிகுமு; (எ - று.)

திரண்டதேனுகர்தலில், வாநரகட்கு வண்டு உவமை. உறு - உரிச சொல். தின்று=பருகி; உபசாரவழகு: இனி, வானரகள் இறுலிலிருந்து தேனைப்பிழிந்துபருகுதற்குப் பொறுததிராமல் வேட்கை மிகுதியால் கூண் டோடு தேனை யருந்தியதனால் 'தின்றுதின்று' எனக் கூறினரெனினுமாம். (கடு)
பி - மீ:—[1]சொல்ல. [2]ஒண.

கசு.—வாநரர் மதுபானஞ்செய்து களித்தல்.

ஒருவர்வாய்க் கொள்ளுந் தேனை யொருவ[1]ருண் டெளிதிற் போவா, ரொருவர்கைக் கொள்ளுந் தேனை யொருவ [2]கொண்டோ டிப் போவா, ரொருவரோ டொருவ ரொன்றத கழுவுவர் விழுவ ரோடி, யொருவர்மே லொருவ ரேறி யோகை யென் றுவகை கூர்வார்.

(இ - ள்.) ஒருவர் வாய் கொள்ளும் தேனை - ஒருவாநரவீரர் (சிரமப்பட் டுக் கொணாந்து) வாயிற் கொண்டு உணணவிருக்கிற தேனை, ஒருவர் - மற் றொரு வாநரவீரர், எளிதில் உண்டு போவார - (தாம் அது கொணர்தற்கு ஒரு

சிரமமுங் கொள்ளாமலே) எளிதில்வாகைக் குடித்துப் போய்விடுவார்; ஒருவா—, கை கொள்ளும - கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற, தேரை—, ஒருவா - வேறொருவா, கொண்டு - பறித்துக்கொண்டு, ஓடி போவார—; (மதுமயக்கத்தால்), ஒருவரோடு ஒருவர்—, ஒன்ற தழுவுவர் - இறுக அணைத்துக கொளவார்; ஓடி விழுவா—; ஒருவர்மேல் ஒருவா ஏறி—, ஓகை என்று உவகை கூர்வார் - 'ஆனந்தம்!' என்று சொல்லி மகிழ்சிமிகுவார்; (எ - று.)

ஓகை - உவகை என்றதன் மரூஉ. 'ஓகையென்று' என்பதறகு நமக்கு மகிழ்சிவருககாலமிதுவெனறு என உரைப்பாரு முளர். பி - ம்.—[1]ஒருவா வாய்க் கொள்வரோடி. [2]கணடுண்டு. (கசு)

கள.—அச்சோலைக்காவலாளர் தமதுதலைவனுன தகிழகனென்னும் வாநரவீரனுக்குத் தீய செய்தி கூறல்.

இன்னண நிகழுங் காலை யெரிவிழித் தெழுந்து சீறி
யன்னெடுஞ் சோலை காக்கும் வானர ரவரை நோக்கி
மன்னெடுங் கதிரோன் மைந்த னுணையை மறுத்து [1]நீயி
ரென்னினைந் [2]தென்செய தீர்மன னும்முயிர்க் கிறுதியென்ன.

(இ - ள்.) இன்னணம் நிகழும காலை - இவ்வாறு நடைசும்பொழுது, அநெடுஞ் சோலை காக்கும வானரா - அந்தப் பெரிய மதுவனத்தைக்காவல்செய்கின்ற வாநரர்கள், எரிவிழிதது - நெருபபுபபொறி பறகக கணகளை விழிதது, சீறி - கோபித்து, எழுநது—, அவரை நோககி - அவ்வாநரர்களைப்பாரத்து, மன நெடுக கதிரோன மைநதன் ஆணையை மறுதது-மிகுதியான நீணடகிரணஙகளையுடையவனுகிய சூரியனது குமாரனுன சுகரீவனது கட்டளையை கடநது, நீயிர்-நீஙகள, என நினைந்து என் செயதீர - என்ன நினைதது என்னகாரியஞ்செய்தீரகள்? உம உயிரககு இறுதி - உஙகளுயிரகளுக்கு முடிவு (நேரும),' என்ன - என்றும,—(எ - று.)

இன்னணம - இன்னவணணம் என்பதன் மரூஉ. ஆயிரஙகிரணமுடைமைபறறி, 'மன்கதிரோன்' என்றார. 'நெடுங்கதிர' என்றது - மிகதூரதது ஒளு சென்றுவிளஙகும் கிரணம என்றபடி. மன்னும உயிரககு இறுதி என்றும பிரிதது உரைகக்லாம், நும்என்றும பிரிகக்லாம. பி - ம்:—[1]நீரின்று. [2]என்னசெயதீர. (கஎ)

கஅ முனியுமா லெம்மை யெங்கோ னெனறவர் மொழிந்து போந்து
கனியுமா மதுவ னதனைக் கட்டழிக் திட்ட தின்று
[1]நனிதரு கவியின் ரூனை நண்ணலார் செயகை நாண
வினியெம்மாற் செயலின் றெனனுத கதிமுகற் [2]கியம்பினாரால்.

(இ - ள்.) 'எம் கோன் - எமது தலைவனுகிய கதிமுகன், எம்மை—, முனியும - கோபிபபான்,' என்று - என்றும, மொழிநது - சொல்லி, அவா - அவ்வனஙகாப்பாளர், போநது - போய, 'நனி தரு கவியின் தானை - மிகுதிபொருந்திய வாநரசேனை, இனறு - இப்பொழுது, கனி

யும் மா மதுவனததை - செழிப்பான பெரிய மதுவனததை, கட்டு அழித்திட்டது - முழுவதும அழித்துவிட்டது; இனி-இப்பொழுது, கண்ணலார செய்கை காண - அப்பகைவரது செய்கை ஒடுங்கும்படி, எம்மால் செயல் இன்றுஎஙகளாற் செய்யலாவதொன்றுமில்லை,' என்ஞ - என்று, ததிமுகற்கு - ததிமுகனுககு, இயம்பினார - சொன்னார்கள்; (எ - று.)

இரண்டு மூன்றுமடிகளுக்கு - மிகுந்த குரஙகுக்கூட்டம் பகைவாகளது செய்கையும் வெள்கும்படி [அதனினும் அதிகமாக] மதுவனத்தை நிலைகுலைத்தது என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். கண்ணலார் - சேராதவர். ததிமுகன் மதுவனதுகுகுக் காவற்காராகளாகிய வாநரர்கட்குத தலைவன். பி - ம்:—[1]கனி காண. [2]இயம்பினரே. (கஅ)

கசூ.—மதுவனத்தை யழித்தவர் யாவர்? என்ற ததிமுகனுக்குக் காவலாளர் கூறுதல்.

இதுமுதல் மூன்று கவிகள் - குளகம்

கேட்டவன் யாவ ரேயம் மதுவனங் கேடு சூழ்ந்தார்
[1]காட்டிரென் றெழுந்தா னன்னூர் வாலிசேய் முதல கற்றோ
ரீட்டம்வந் திறுத்த தாக வங்கத னேவ றன்னைன்
மாட்டின கவியின் ரூஉ மதுவள ருலவை யீட்டம்.

(இ - ள்) அவன் - அதததிமுகன் கேட்டு - (அக்காவலாளர்வாாத்தை யைக) கேட்டு, 'அ மது வனம கேடு சூழ்ஞதா-அந்த மதுவனத்துகு அழிவு செய்தவர்கள, யாவரே - எவராதாம? காட்டிர - காட்டுவகஞ்' என்று - என்று சொல்லி, எழுந்தான்—; அனஞா - அக்காவல் வாநரா,—'வாலி சேய் முதல - வாலிகுமாரனான அஙகதன் முதலிய, கற்றோர-படித்த வாநரர்களது, ஈட்டம் - கூட்டம, வந்து இறுததது ஆக - அஙகு வநது தஙகியதாக, (பின்பு), அஙகதன் ஏவல்தன்னால் - அஙகதனது கட்டளையினால, கவியின் தானை - குரஙகுசசேனைகள, மதுவள உலவை ஈட்டம - தேன்கூடுகள் மிக்க மரகஙிளைகளின் கூட்டததை, மாட்டின - ஒடிததன'; (எ - று.)

அன்ஞா எனனலோடும என மேற்கவியோடு இயையும். கேட்டவன் என்றதனால, அதுகேட்டவனான ததிமுக னெனினுமாம். 'கற்றோர்' என்றது, அனுமன முதலியோரை. மாட்டல் - மாள்வித்தல். பி - ம்·—[1]காட்டும. (கக)

உ0·—காவலாளர் சொற்கேட்ட ததிமுகன் சினந்துகூறுதல்.

உரங்கிளர் மதுகை யான்ற ரூஉயர லுறுதி கொண்டே
குரங்கினந் தம்மை யெல்லாம் விலக்கினங் கொடுமை கூறிக்
கங்ரகளா லெற்ற நொந்தேந் [1]காவல வென்ன லோடுந்
தரங்கிளர் [2]தாதைப் பட்ட தறிந்திலன் றனயன் போலும.

(இ - ள்.) 'காவல-காததற்றொழிலில் வல்லவனே! உரம் கிளர மதுகை யான்தன் ஆணையால் - வலிமை மிக்க வெற்றியையுடையவனான சுக்கிரீவனது கட்டளைப்படியே, உறுதி கொணடு - உறுதிஞ்ய மேற்கொண்டு, குரஙகு இனமதம்மை எல்லாம - அந்தக் குரஙகுக்கூட்டஙகளை யெல்லாம்,

விலகினமை - தடுத்தோம்; (அகசுரகுகள்), கொடுமை கூறி - கொடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி, கரங்களால் எற்ற - (தமது) கைகளால் அடிக்க, நொந்தேம் - வருந்தினேம்', என்னலோடும - என்று சொன்ன வளவில்,—(ததிமுகன்,—'தரம இளர் தாதை பட்டது-வலிமை மிக்க தன் தந்தையாகிய வாலி இறந்ததை, தனயன் - அவனது மகனை அங்கதன், அறிந்திலன் போலும் - அறிந்தானில்லை போலும்', (எ - று.)—'என உரைதது' என வருங்கவியோடு தொடரும்.

கொடுமை - கொடுஞ்சொல்லுக்குப் பணபாகுபெயர். தரம் இளா - மலை போல விளங்கிய என்றுமாம. மகாபலசாலியாகிய வாலி சுக்கிரீவனால் எளிதில் இறந்ததை அறிந்தும இவ்வங்கதனது செருக்கு அடங்க வில்லையோ? என்றது, நான்காமடியின் கருதது; வாலிக்கு உரியதாயிருந்த இம்மதுவனம் அவனிறந்தபின்பு சுக்கிரீவனதாய்விட்டதை அங்கதன் அறியானபோலும என்றுங் கொள்க. பி - மீ:—[1]காவலோய. [2]தந்தைபட்டதுணாதிலன்போலுஞ் சால. (உ0)

உக.—இரண்டுகோடிவாந்ராங்களுடன் ததிமுகன் மதுவனத்துக்த வர, வாநரர்கள் அங்கதனடியில் விழுதல்.

எனவுரைத் தனலிற் பொங்கி யெழுநிரைத் திரண்டு கோடி
கனைகழற் கவியின் சேனை கலலெனைக் கலந்து [1]புலலப்
புனைமதுச் சோலை புக்கான் மதுநுகா புனிதச் சேனை
யனகனை வாழ்த்தி யோடி யங்கத [2]னடியின் வீழ்ந்த.

(இ - ள்.) என உரைத்து - என்றுசொல்லி, (ததிமுகன்), அனலின் பொங்கி எழுநது - நெருப்புப்போலக் கொதித்தெழுந்து, இரைத்து - ஆரவாரித்து,—இரண்டு கோடி - இரணடு கோடி யென்னுந் தொகையுள்ள, கனை கழல் கவியின் சேனை - ஒலிக்கின்ற வீரகழலை யணிந்த குரங்குகளின் கூட்டம், கல்என கலந்து புல்ல - கல்லென்று ஒலிததுத தனலுடனே கூடிவர, புனை மது சோலை புக்கான்-அழகிய மதுவனததிற் பிரவேசித்தான்; (அவ்வளவில்),—மது நுகர் புனிதம் சேனை - தேனைப் பருகுகிற பரிசுத்தமான வாநர சேனைகள், அனகனை வாழ்தது - குற்றமற்றவனை ஸ்ரீராமனை வாழ்தது கொணடு, ஓடி - விரைந்துசென்று, அங்கதன அடியின் வீழ்நத - (இளவரசனை) அங்கதனது பாதங்களில் விழுந்தன; (எ - று.)

கோடி - நூறுலக்ஷம. கலலெனல்-ஒலிகுறிப்பு; சப்தாநுகரணம். அகம்-தோஷம்; அம்மது இல்லாதவன் - அநகன்; வடசொல். பி - மீ —[1]சுற்ற. [2]தன் னைசசார்ந்தார். (உக)

உஉ.—ததிமுகன் அங்கதனை நோக்கிக் கூறுதல்.

இந்திரன் வாலிக் கீந்த வின்சுவை மதுவின் கான
மந்தரத் தவர்க்கு [1]நோக்கற் கரியவென் ஞாண தன்னைச்
சிந்தினை கதிரோன் மைந்தன் றிறலினை யறிதி யன்றே
மந்தர மனைய தோளா யிற்றதுன் வாழ்க்கை யின்றே.

இதுவும், அடித்தகவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) 'மந்தரம் அனைய தோளாய - மந்தரமலையையொத்த தோள் களையுடையவனை அங்கதனே, இந்திரன வாலிககு ஈந்த - தேவேந்திரன் (தன் மகனை) வாலிக்கு கொடுத்த, இன் சுவை மதுவின் கானம் - இனிய உருசியுள்ள மதுவை யுடைய இவ்வனம, அந்தமதவாக்கும நோக்கற்கு அரிய - ஆகாயத்திற சஞ்சரிகின்றவர்களான தேவாகட்கும் பாரப்பதற்கும் அரியதாமபடி செய்துவந்த, என் ஆணை தன்னை - எனதுகட்டளையை, இந்தினை - அழித்தாய்; கதிரோன் மைந்தன் திறலினை அறிதி அன்றே - சூரிய குமாரனை சுகரீவனது வலிமையை அறிவையன்றோ? உன் வாழ்கைக - உனது உயிர்வாழ்வு, இன்றே-இன்னைகே, இற்றது-மூடிந்ததாகும்;'(எ-று.)

மந்தரம பாற்கடலைக கலகருதல் போலத தோள் போர்கடலைக கலகரு தலால் உவமை. இற்றது - துணிவுபறறிய காலவழுவமைதி. [1]நோகதற் கரியதென் என்ற பாடதற்கு—'அரியது' மூற்று. இந்தச செய்யுள் சில பிரதிகளிலில்லை. (உஉ)

உ௬.—ததிமுகனும் அங்கதனும் போருதல்.

மதுவனந் தனனை யினனே மாட்டுவித் தனைநீ யென்னுக்
கதுமென வாலி சேய்மே [1]லெறிந்தனன் கருங்கற் பாறை
யதுதனைப் புறங்கை யாலே யகற்றி [2]யங்கதனுஞ் சீறித்
ததிமுகன் றனனைப் பற்றிக் குத்தினன் றடக்கை [3]தனனால்.

(இ - ள்.) நீ—, மது வனமதன்னை மதுவனத்தை, இன்னை - இவ் வாறுக, மாட்டுவிததனை - அழிப்பிததாய், என்னு - என்றுசொல்லி (ததி முகன்), வாலி சேய்மேல் - அங்கதன்மேலே, கருங்கல் பாறை - கருங்கற் பாறையொன்றை, கதும் என - விரைவாக, எறிந்தனன் - எதிதுவீசினான்; அங்கதனும—, அதுதனை-அபபாறையை, புறங்கையாலே அகற்றி - (தனது) பின்னங்கையால் தளளிவிட்டு, சீறி - கோபிதது, ததிமுகனதன்னை பற்றி - ததிமுகனைப் பிடிதது, தட கைதன்னால் குதினன் - பெரிய கையினற் குத்தினான்; (எ - று)

வானரப்படைக்குததலைவ னாதலால், அங்கதன்மேல் ததிமுகன் போருக்குவந்தான். வாலி-வாலில்வலலமையுடையவன்: இராவணனை வாலிற் கட்டிசசென்றதனாலும் இதனையறியலாம். ததிமுகன் - மதுவனத்துக்குக் காவறகாரராகளாகிய வானராகட்குத தலைவன். மாட்டுவிததனை=மான்விப் பித்தனை: 'மாள்' என்ற வினைபபகுதி இரணடுபிறவினை பெற்றுவந்த மூன் னிலையொருமை யிறந்தகால வினைமுறறு; வானரங்கள் மதுவனததை மாட் டின [மாளவிததன] அவ்வண்ணம் மதுவனத்தைமாள்விக்குமாறு அங்கதன் எவினாதலால்''மதுவனந்தன்னை யின்னை மாட்டுவிததனை''என்கின்றான், ததிமுகன் மாட்டு - மாள் என்பதன் பிறவினை: அதன்மேற் பிறவினை- 'மாட்டுவி' எனபது. 'மாள' என்பது பிறவினையில 'மாட்டு' என்று வருவ தனை, திருகோவையாரில் ''வாட்டியன்றே'' என்ற விடத்துப பேராசிரியா

"மாட்டி=மாள்வித்து, மூள்வித்தற்கண் மூட்டியென நின்றவாறுபோல, மாள்வித்தற்கண்மாட்டி என நின்றது" எனக் கூறியது கொண்டும் உணர்க. கதுமென - விரைவுக்குறிப்பு. கைப்புறம் - புறங்கை என இலக்கணப் போலி. இன்னே - இன்றே யெனினுமாம். பி - ம்: —[1]எவினன். [2]அங்க வனுஞ் [3]ஒன்றுல். (உக)

உச.—அங்கதன் ததிமுகனை அடித்துத்துரத்தி மற்றையோரைக் குத்தச் சொல்லுதல்.

வாய்வழி குருதிசோர [1]மணிக்கையான் மலங்க [2]மோதிப்
போய்மொழி கதிரோன் மைந்தற் கென்றவன் றன்னைப் போக்கித்
தீயெழு வெகுளி பொங்க மற்றவன் சேனை தன்னை
[3]காய்கனல் பொழியுங் கையாற் குத்துதிர் கட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) (மற்றும் அங்கதன்),—வாய் வழி குருதி சோர - (ததிமுகனது வாயின் வழியாக இரதம் வழிய, மலங்க - (அவன்) வருந்துமாறு, மணி கையால் மோதி - (தனது) அழகிய கையினால் தாக்கி, 'கதிரோன் மைந்தற்கு - சூரியன்மகனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு, போய் மொழி - (நீ) போய்ச் சொல்லு,' என்று - என்றுசொல்லி, அவன்தன்னை போகவி - அத்ததிமுகனை துரத்திவிட்டு,—தீ எழும் வெகுளி பொங்க - நெருப்புப் பறக்கும்படியான [உக்கிரமான] கோபம் மிக, அவன் சேனைதன்னை - அத்ததிமுகனது வானர சேனையை, காய் கனல் பொழியும் கையால் - சுடுகின்றநெருப்புச் சொரிகிற [உக்கிரமான] கைகளினால், கட்டி - பிணித்து, குத்துதிர் - குத்துங்கள், என்றான்-என்று (தனது சேனை வானரர்களைநோக்கிச்) சொன்னான்; (எ-று.)

மற்று - அசை; பினபு எனினுமாம். 'போய்மொழி கதிரோன் மைந்தற்கு' என்றது. களிப்புத் தலைகேறியதனால். பி - ம்.—[1]மலர்க்கையால். [2]மொதி. [3]காயனல். (உச)

உரு.—மற்றவானரர்களையும் அடித்துத்துரத்துதல்.

பிடித்தனர் கொடிக டம்மாற் பிணித்தனர் பின்னு முன்னு
மிடித்தன ரசனி யஞ்ச வெறுழ்வலிக் கரங்க டோச்சித
துடித்தன ருடலஞ் சோர்ந்தார் சொல்லும்போய் நீரு மென்னுப
படித்தனன் வாலி மைந்தன் பயத்துட னவரும் போனார்.

(இ - ள்) (அங்கதன்சேனைவானரர் ததிமுகன்சேனைவானரரை), பிடித்தனர் - பிடித்து, கொடிகள் தமமால் பிணித்தனர் - கொடிகளாற கட்டி, 'எறுழ் வலி கரங்கள ஓசி - மிகவலியகைகளை உயரவெடுத்து, அசனி அஞ்ச - இடியும அஞ்சுமபடி, பின்னும் முன்னும் பின்பக்கத்திலும் முன்பக்கத்திலும், இடித்தனர் - இடித்தார்கள்; (அவ்விடி பொறுக்கமாட்டாமல் அவர்கள்), உடலம் துடித்தனர் சோர்ந்தார் - உடமபு துடித்துக் களைத்தார்கள்; (அபபொழுது), வாலி மைந்தன்-அங்கதன், நீரும் போய சொல்லும

என்ன - நீங்களும் போய்ச (சுக்கிரீவனிடஞ்) சொல்லுங்கள்' என்று, படித்தனன்-சொன்னான்; அவரும் - அவ்வானரராகளும், பயத்துடன்-அசசததோடு, போனர் - (சுக்கிரீவனிடஞ்) சென்றாகள்; (எ - று.) (உடு)

உசு.—வானரர்கள் மதுவனத்தில் இனிதிருத்தல்.

அலைபுனல் குடையு மாபோன் மதுக்குடைந் தாடித் தத்தந்
தலைவர்கட் கினிய தேனுங் கனிகளும் பிறவுந் தந்தே
யுலைவுறு வருத்தந் தீர்ந்திட் [1]டுபவனத் திருந்தா ரப்பால்
சிலைவலோத் துலவுந் தேரோன் [2]றெறும்வெயி றணிவு பார்த்தே.

(இ - ள்.) (அங்கதன்சேனைவானரர்), அலை புனல் குடையும் ஆ போல்-அலைகின்ற நீரில் முழுகி விளையாடும் விதமபோல மது குடைந்து ஆடி-மதுபானத்திலே முழுகி விளையாடி, தத்தம தலைவாகட்கு - தங்கள் தங்கள் தலைவர்களாகிய வானரர்களுக்கு, இனிய - இனிமையான, தேனும் - தேனையும, கனிகளும்-பழஙகளையும, பிறவும்-மறறவற்றையும், தந்து-கொணர்ந்து கொடுத்து, உலைவுறு வருத்தம் தீர்ந்திட்டு - இளைப்பையடைந்த துன்பம் நீஙகி,—அப்பால் - பின்பு,—சிலைவலோத்து உலவும் தேரோன் - மகாமேருகிரியைச சூழ்ந்து சஞ்சரிகின்ற தேரையுடையவனான சூரியனது, தெறும் வெயில் - சுடுகின்ற வெயில், தணிவு - குறையுஞ்சமயததை, பாரத்து எதிர் பார்த்துக்கொண்டு, உபவனத்து இருந்தார் - அப்பூஞசோலையிலே இருந்தார்கள்; (எ - று.)

அலை புனல்-வினைததொகை; அலைகளையுடைய புனல் என்னும் பொருளில் 'அலைப்புனல்' என வலிமிகும் பிற - காய் கிழஙகுமுதலியன. தணிவு-தாழ்தல். பி - ம்.—[1]உயாவனத்து. [2]தெறுவயில். (உசு)

உஎ.—கவிக்கூற்று. 'இனி இராமன்செய்தி சொல்வோம்' என்றல்.

முத்தலை யெஃகி னற்கு முடிப்பருங கருமம் முற்றி
[1]வித்தகன் [2]றாது மீண்ட திறுதியாய் விளைந்த தன்மை
யத்தலை யறிந்த வெல்லா மறைந்தன மாழி யான்மாட்
டித்தலை நிகழ்ந்த வெல்லா மியமபுவா னெடுத்துக் கொண்டாம்.

(இ - ள.) வித்தகன் - ஞானஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீராமனது, தாது - தாதனுகிய அநுமான், மூ தலை எஃகினுறகும முடிப்பு அருங கருமம் முற்றி - மூனறு தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யுடையவனான உருதகிரனுக்குஞ் செய்து நிறைவேற்றுதற்கு அருமையான தொழிலைச்செய்து முடிதது, மீணடது இறுதிஆய் - திருமபிவநதது முடிவாக, அ தலை - அவ்விடததில் [தெற்குதிகில்]. விளைத தனமை - நடநத செய்தியை, அறிந்த எல்லாம் - தெரிநதவரையிலும், அறைந்தனம் - சொனனோம்; (இனி), இ தலை - இவ்விடததில் [கிஷ்கிந்தையருகில்], ஆழியானமாட்டு-ஸ்ரீராமனிடததில, நிகழ்ந்த எல்லாம் - நடந்தவற்றை யெல்லாம, இயமபுவான் - சொல்வதற்கு, எடுததுக்கொணடாம் - தொடஙகினோம, (எ - று.)

'முததலை யெஃகினுற்றகும முடிப்பருங கருமம்' - இலகுகையை எரியூட்டுதல. ஆழியான - சகராயுத முடையவன்; கடலிற பள்ளிகொள

பவன்; கடல்போலுங் கரியதிருநிறமுடையவன்; ஆஜ்ஞாசக்கரமுடையான். பி - மீ:—[1]வித்தகத்தாதன். (உஎ)

வேறு.

உஅ.—சீதையைத் தேடுமாறு வானரர்களை யனுப்பிய சுக்கிரீவன் இராமனுக்குத் தேறுதல் கூறிக்கொண்டிருத்தல்.

சேற்றிள மரைமலர்த் திருவைத் தேர்கெனக்
காற்றின்மா மகன்முதற் கவியின் சேனையை
நாற்றிசை மருங்கினு மேவி நாயக
றேற்றின னிருந்தனன் [1]கதிரின செம்மலே.

(இ - ள்.) கதிரின் செம்மல - சூரியனது குமாரனாகிய சுக்கிரீவன்,—'சேறு இள மரை மலர் திருவை - சேற்றில்தோன்றிய இளமையான செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கிற திருமகளை [சீதையை], தேக - தேடுவீராக', என - என்று, காற்றின் மா மகன் முதல் கவியின் சேனையை - வாயுவினது சிறந்த குமாரனான அநுமான் முதலிய குரங்குச் சேனையை, நால்திசை மருங்கினும் - நான்கு திக்குக்களினிடங்களிலும், ஏவி - அனுப்பிவிட்டு,—நாயகன் - (யாவர்க்குந்) தலைவனான ஸ்ரீராமனை, தேற்றினன் இருந்தனன் - தேற்றிக்கொண்டிருந்தான்; (எ - று.)

கிட்கிந்தாகாண்டத்து நாடவிட்டபடலத்தின் தொடர்ச்சியாக, இராம பிரான்பக்கல் நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறுகின்றார். அதற்கு அதேதத்தான பிலநீங்குபடலம் முதலாக இதுவரையிலும், சீதையை நாடித் தென்திசைப் பக்கஞ்சென்ற அநுமான் முதலியோரது செயதியைக் கூறிப்போந்தார். தாமரை பங்கஜமாதலால், 'சேற்றிளமரை' எனப்பட்டது. திருமால் இராமனாக அவதரித்ததபோது திருமகள் சீதையாகத் திருவவதரித்தனளென்று இதிகாசபுராணங்கள் கூறுதலால, சீதையை 'மரைமலாதிரு' என்றார். மரைமலா - முதற்குறை விகாரம். தேறுதல் - துயரந்தீர்ந்து தெளியச்செய்தல். செம்மல்-ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். பி-மீ:—[1]கவியின்செம்மல். ()

உக.—இராமன் சீதையைப்பிரிந்த சோகத்தால் மூர்ச்சிக்கும்போதும் சுக்கிரீவன் வார்த்தையால் தேறுதல்.

கார்வரை [1]யிருந்தனன் கதிரின் காதலன்
சீரிய சொற்களாற் றெருட்டச செங்கணு
ரூருயி ராயிர முடைய ருமெனச
சோதொறுஞ் சோர்தொறு மூயிர்த்துத் [2]தோன்றினான்.

(இ - ள்.) கதிரின் காதலன் - சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன், கார்வரை இருந்தனன் - கரிய பிரஸ்ரவணமலையிலே யிருந்துகொண்டு, சீரிய சொற்களின - நலல வாததைகளினால, தெருட்ட - தேற்ற, (அதனால),—செங்கணான - சிவந்த திருக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமன், ஆர் உயிர் ஆயிரம் உடையன் ஆம என - அருமையான உயிர்கள் பல வற்றை யுடையவனென்னுமபடி, சோதொறும சோதொறும் உயிர்

த்து தோன்றினான் - மயங்கிமூர்ச்சிக்கும பொழுதெலலாம் மீண்டும உயிர பெறறு எழுந்தான; (எ - று.)

கார் வரை - பெரிய மலை யென்றுமாம், (உயாசியால்) மேகந்தங்கும மலை யெனினுமாம் தெருட்ட உயிர்த்ததுதோன்றினை னென இயையும. பல முறை மூர்ச்சித்து உயிர்சோர்ந்து சுக்கிரீவனது இன் சொல்லால் உயிர்த்து எழுதல்பறறி, 'ஆருயிராயிரமூடையனுமென உயிர்த்துதோன்றினான்' என்றார். தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. இங்கு 'ஆயிரம்' என்றது, பல வென்றபடி. பி - ம்.—[1]இருந்தவுக. [2]தோனறுவான். (உக)

கூ.—மற்றைத்திசைகளிற் சென்றவரீகள் சீதையைக்காணாது மீண்டபின்பும் அநுமானிடத்து நம்பிக்கையால் இராமன் ஜீவித்திருத்தல்.

தண்டலி னெடுந்திசை மூன்றுந் தாயினர்
கண்டிலர் மடந்தையை யென்னுங் கடுந்துயர்
யுண்டியி ரகதென [1]வொறுக்க வும்முளன்
றிண்டிற லனுமனை நினையுஞ் சிந்தையான்.

(இ - ள்.) 'தண்டல் இல் - தடையில்லாமல், நெடுந் திசை மூன்றும் - பெரிய (வடக்கு கிழக்கு மேறகு எனனும்) மூன்றுதிகைகளிலும, தாயினர் - (சீதையைததேடுதறகுத) தாவிசசென்ற வாநரர்கள், மடந்தையை - அப்பிராட்டியை, கண்டிலா - கணடாரில்லை, என்னும்-என்கிற, கட்டு உரை-உறுதியானவார்ததை, ஒறுக்கவும் - (தன்னை) வருத்தவும,—(ஸ்ரீராமன்),—திணிதிறல் அநுமனை நினையும சிந்தையான் - மிகக வலிமையுடைய அநுமானை எண்ணுகிற மனத்தையுடையனுய் [அநுமான் பிராட்டியைக் கண்டு வருதல் கூடு மென்று எண்ணி], அகதது உயிர உண்டு என உளன் - உயிர் உடம்பினுள் உளளதென்னுமபடி உள்ளவனுனன் [பிழைததிருதான் என்றபடி].

வினைப்பகுதிகள் சிலவிடங்களில் வினையெச்சப்பொருள்பட்டு நிற்றல் போல, 'இல்' என்ற பணபுப்பகுதி இஙகு வினையெசசப்பொருள்பட்டுநின்றது. இனி, 'இல்' என்பதைத் திசைகளு அடைமொழியாக்கி, மூட்டுபடாமல் நீணடுசெல்கிற திகைகுக்க ளென்றுங கொள்ளலாம. 'உண்டியிரகதென ஒறுக்கவும' என்பதற்கு - உயிர உளளே உணடோ என்று ஐயப்படுமபடி வருத்தவும் என்றும், உடம்பினுள்ளேயுள்ள உயிரை உணடாறபோல வருத்தவும் என்றும் பொருளுரைகளாம். பி - ம்:—[1]ஒறுகுமுள்ளத்தான். (கூ)

கூக.—ஒருநாள் இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கிச் சிலகூறுதல்.

ஆரிய னருந்துயர்க் கடலி னுழ்பவன்
சீரிய தன்றுநஞ் செய்கை தீர்வரும்
[1]பூரிய வெம்பழி பொடித்த தாமெனுச்
சூரியன் சிறுவனை நோக்கிச் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) ஆரியன் - ஸ்ரீராமன்,—அருந் துயர் கடலின ஆழ்பவன் - (பொறுப்பதற்கு) அரிய துன்பமாகிய கடலில் முழுகுபவனுய்,—சூரியன்

சிறுவனே நோக்கி - சுக்கிரீவனைப்பார்த்து,—'நம் செய்கை - நமது முயற்சி, சீரியது அன்று - பயன்பட்டதன்று, தீவு அரு - நீங்குதலில்லாத, பூரிய - இழிவையுடைய, வெம் - கொடிய, பழி - (சீதையைதேடிக் கண்டாரில்லை யென்னும) நிந்தனை, பொடித்தது ஆம் - உண்டானதாகும்,' எனு - என்று சொல்லி, சொல்லினன் - மற்றும சொல்பவனானான்; (எ - று)—அவற்றை அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க.

இசசெய்யுளின் இடையிரண்டடி - தொகுதிதுச்சுட்டல்; அடுத்த நான்கு கவிகள - வகுத்துக்காட்டல. சீரியது அன்று நம் செய்கை - நாம இங்ஙனம் வாளாவிருபபது தகுதியுடையதன்று என்றுமாம. இனி, 'நம்' என்பதைத தனித்தனமைப்பண்மை யெனக கொணடு, இராமன் அருந்துயர்க்கடலின் ஆழ்பவனுய் 'எனதுசெய்கை [இனியான இஙஙனம் வாளாவிருப்பது] தக்கதன்று, நீகுதற்கு அரிய இழிவான கொடிய பழிப்பு அமைந்ததாம' என்று எணணிச சுக்கிரீவனே நோக்கிச சொல்லலானான் எனப் பொருள் கூறலுமாம. பூரிய - பூரி என்ற பகுதியின்மேற்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெசசம்; பூரி - குற்றம், கீழ்மை இனி, பூரிய - மிகுதியான எனினுமாம; இபபொருளில், பூரி - மிகுதி. வடசொல். பி ம்.—[1]மூரிவெம்பழியொடுமுடிந்தாமெனச. ()

௬௨.—இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்; இராமன்வார்த்தை.

குறித்தநா [1]ளிகந்தன குன்றத் தென்றிசை
வெறிக்கருங் குழலியை நாடன் மேயினூர
மறிதகிவண வருதிலர் மாண்டு ளார்கொலோ
பிறித்தவர்க் குறறுள தென்னே [2]பெற்றியோ.

(இ - ள்.) குறிதத நாள - (நாம் முன்னே) தவணையிட்டு அனுப்பிய நாள்களெல்லாம், இகந்தன - கழிந்துபோயின; குன்றம் தென் திசை - இம மலையின் தென்திசையையேநோக்கி, வெறி கருங குழலியை நாடல் மேயினூர - நறுமணமுளள கருநிறமான கூந்தலையுடையவளாகிய சீதையைத் தேடச சென்றவாகள்; மறிதது இவண வருதிலர - மீளவும் இவ்விடதது வந்தாகளில்லை; மாண்டு உளார்கொலோ - இறநதுபோயினூகளோ? அவாகளுக்-அவாகட்கு, பிறிது உற்றுளது-வேறே நோந்துள்ளது, எனனே பெறறியோ-என்ன தன்மையோ?(எ - று.)

குறிததகாலததுக்குள் மீணடுவராமையால் ஒருகால் தென்திசை சென்ற வானரா மாணடுவிட்டனரோ? என்று அயிர்கின்றான இராமன். பிறிது அவர்க்கு - பிறிததவாக்கு; [நன் - உயிா - 33 - உரையிற காணக.] இனி, குன்ற என வினையெசசமாக எதித்து - குறிததநாள்கள் கழிந்தன வாயக குறைய என்றும் உரைகூறலாம. பி - ம் —[1]இறந்தன. [2]பெறறியோய். (௬௨)

௬௩. மாண்டன ளவளிவண் மாண்ட வார்த்தையை
மீண்டவாக் குரைததலின் விளிந்த னன்றெனுப்
பூண்டதோ தூயர்கொடு பொன்றி னூர்கொலோ
தேணடின ரின்னமூந் திரிகின் றூர்கொலோ.

(இ - ள்.) (அன்றி), 'அவள் - அசோதை, மாணடனள் - இறந்தாள்; மாணட வாதையையை-(அவள்) இறந்தசெய்தியை, இவண மீண்டு அவர்க்கு உரைததலின் - இஙகுமீணடுவந்து அவர்கட்கு [ராமலக்ஷ்மண சுக்ரீவர் களுககு]ச சொல்லுதலினும், விளிதல் - (காம) இறந்துபோதலே, னனறு - னல்லது,' எனு - எனறு எண்ணி, பூணடது ஓர துயர்கொடு - மேற்கொணட தொரு துன்பததினுல், பொன்றினுர்கொலோ - (அநுமன் முதலானவர்கள்) இறந்துபோனுர்களோ? (அன்றி), இன்னமும்—, தேணடினர் திரிகின்றுர் கொலோ - தேடி அலகின்றுர்களோ; (எ - று.)

கொடிலஙகுமுதலியவற்றல் வானரஙகட்கு மரணமநேரிட்டிருப்பின் ஒன்று இரண்டுவானரம் தபபிவரகூடுமாதலால் அஙஙனம் வராமைபற்றி, ஒருகால் சீதை உயிாமாண்டனளாக, அததுயரசசெய்தியை எவ்வாறு சொல்வதெனறு கருதிய எணணததினுல் தம்முயிரை வானரா மாயத்துக் கொண்டனரோ? என்று இதனுல் இராமன் சநதேகிக்கின்றுன். வார்ததா என்ற வடசொல்லுக்கு - செய்தியெனறபொருளும உணடு. கொடு - தொகுத் தல். தேணடினர - தேடினர. எதுகைநோகஙிய விரிததல். (நூ)

நூச. கண்டன ரரக்கரைக் கறுவு கைமமிக
மண்டமர் தொடங்கினுர் வஞ்சர் மாயையால்
விண்டல 1மதனின்மே யினாகொல் வேறிலாத்
தணடலி னெடுஞ்சிறைத் தளைபபட் டாகொலோ.

(இ - ள.) அரக்கரை - இராகஙதாகளை, கணடனர் - பார்த்து, கறவு கைம்மிக-கோபம் அதிகரிதததால், மணடு அமர் தொடஙகினுர் - மிகுதியான போரைச செய்யத்தொடஙகி, வஞ்சர மாயையால் - வஞ்சகர்களான அவ் விராகஙதாகளசெய்த மாயையினுல், விணடலம்அதனில் மேயினாகொல் - (இறந்து) வீரசுவர்க்கத்திற சோந்தார்களோ? வேறு இலா - வேறே தப்பும் வழி யொனறுமில்லாமல், தணடல் இல் நெடுஞ்சிறை - (எக்காலததிலும்) நீஙகுதலில்லாத பெரிய சிறையில், தளைப்பட்டார்கொலோ - கட்டுப்பட் டார்களோ? (எ - று.)

கறவு - முதனிலைத்தொழிறபெயர். கைம்மிக என்பதில், கை - தமிழுப சாரகம். வேறுஇலா என்பதற்கு-தமமுள் வேறுபடாமல் [ஒருஙகே] என்று உரைப்பாரு முளர். பி - ம்:—1மேயினரேகொல். (நூச)

நூரு. கூறின நாளவ ரிருக்கை கூடல
மேறலஞ் சுகுமென வின்பு துன்புக
ளாறின ரருந்தவ மயர்கின றூகொலோ
வேறவாக குற்றதென் விளமபு வாயென்றுன்.

(இ - ள்.) 'கூறின நாள - தவணைசொன்ன நாள்கட்குள்ளே, அவர் இருக்கை - இராமன்முதலியோரிருப்பிடத்தை, கூடலம் - சேர்ந்தோமில்லை. ஏறல் அஞ்சுதும - (இனி அஙகுப்) போவதற்குப் பயப்படுவோம்,' என-என்று எணணி, இன்பு துன்புகளை ஆறினா - இன்பமும் துன்பமும தணிந்தவர்க

ளாய், அருந் தவம் அயர்கின்றார்கொலோ - அருமையான தவத்தைச் செய் கின்றார்களோ? அவர்க்கு-அவாகட்கு, வேறு உற்றது என் - வேறேநோக்கத யாதோ? விளம்புவாய் - சொல்வாய், என்றான் - என்று (ஸ்ரீராமன் சுககி ரீவனைநோக்கிச்) சொன்னான்; (எ - று.)

தன்னுயிரான சீதைகாகு அழிவுநேரிடின் தன்னுயிர்நிலைதிராது ஆத லால், அதுவும் நிகழ்ந்திராதென்று எண்ணிய இராமன், இதனால், ஒருமாத காலத்திற்குள் தேடிய திரும்பிவரவேண்டுமென்று, தவணை குறித்து வான ரர்களைத் தேடுமாறு அனுப்பியுள்ளதனால் அத்தவணைநாள் கடந்துவிட்டது குறித்து அஞ்சி வானரா தம்முயிரைத துறந்தனரோ? வேறுகாரணமோ? என்று இராமன் தென்திசையிற்செலுத்திய வானரர் மீண்டு வராததுகுறித தது சந்தேகித்துக் கூறுகின்றனனென்க. 'இன்பு துன்புகள் ஆறினர்' என் பதறகு - இன்பத்தையும் துன்பத்தையுஞ் சமமாகப்பாவிதது என்று கருதது. இருகைை - தொழிலாகுபெயர். (கூடு)

கூசு.—இங்ஙனம் பேசிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் அங்கதன் குத்தினாற் தருதி சோட்டத் ததிமுகன் வருதல்

என்றுரைத் திடருழந் திருக்கு [1]மேல்வையில்
வன்றிறற் றதிமுகன் [2]வான ரேசன்முன்
றன்றலை பொழிதரு குருதி தன்னெடுங்
குன்றெனப் பணிந்தன னிருகை கூப்பியே.

`(இ - ள்.) என்று உரைதது - என்று சொல்லி, இடர் உழத்து இருக் கும் எல்வையில்-(ஸ்ரீராமன்) வருததப்பட்டுகொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில்,— வல் திறல் ததிமுகன - கொடிய வலிமையையுடைய ததிமுகன், வானர ஈசன்முன் - குரங்குகட்குத் தலைவனான சுககிரீவனது எதிரில், தன் தலை பொழி தரு குருதிதன்னெடும் - தனது தலைபினின்று சொரிகிற இரததத் துடனே, (சென்று), இரு கை கூப்பி - இரண்டுகைகளையுங் கூப்பிகொண்டு, குன்று என பணிந்தனன் - மலைபோல விழுந்து நமஸ்காரித்தான்; (எ - று)

இடருழந்து - மனத்திலிருகுகும் துயரதினால் வெளிப்பட வருந்தி. [2]வானரேசர்முன் என்ற பாடததுகு - தன்னுடன் வருகிற இரண்டுகோடி வானரவீராகளின் முன் (சென்று) என்று பொருளுரைதது, 'சுககிரீவனை' என்னுஞ செயப்படுபொருள் வருவிக்க மூதலடி - முற்றுமோனை பி - ம்.— [1]வேலையில். [2]மன்னன்பால்வந்தே. (கூசு)

கூஎ.—'மதுவனம் அழிந்தது' என்று ததிமுகன்கூற, சுகிகிரீவன் 'அதனையழித்தவர் யார்' என்றல்.

எழுந்துநின் றையகே ளின்று [1]நாளையோ
டழிந்தது மதுவன மடைய வென்றலும
[2]வழிந்திடு குருதியின் வதன நோக்கியே
மொழிந்திடங் கியாரது முடித்து ளோரென.

இதுமுதல் நான்குகவிகள - குளகம்.

(இ - ள்.) எழுந்து நின்று—, (சுககிரீவனைநோக்கி), 'ஐய - தலைவனே! கேள்—' இன்று காலையோடு-இன்றைதினத்துடனே, மதுவனம் அடைய-மதுவனம் முழுவதும், அழிந்தது - அழிந்துபோயிற்று,' என்றலும - என்று (ததிமுகன்) சொன்னவளவில்,—(சுககிரீவன்), வழித்திடு குருதியின் வதனம நோக்கி-வழிகின்ற இரத்தத்தையுடைய (ததிமுகனது) முகத்தைப் பார்த்து, 'அகசு - அவ்விடத்தில், அது - (மதுவனதையழித்தலாகிய) அசெயலை, முடிததுளோர் - செய்து முடித்தவர, யார - யாவர்? மொழிதிடு - சொல்வா யாக?' என - என்று விளுவ —(எ - று.)—பி ம்:—[1]காளையால். [2]வழித்திழி.

கூஅ.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - ததிமுகன்வார்த்தை.

நீலனுங் குமுதனு நெடிய குன்றமே
[1]போலுயா சாம்பனும் புணரி போர்த்தென
மேலெழு [2]சேனையும் விரைவின் வந்துரூச்
சால்புடை மதுவனந் தனைய ழிப்பவே.

(இ - ள்.) நீலனும்—, குமுதனும்—, நெடிய குன்றமே போல் உயா - பெரிய மலைபோல உயர்ந்த, சாம்பனும் - ஜாம்பவானும், புணரி போர்த்து என மேல் எழு சேனையும் - (கடல் பொங்கியெழுந்து உலகத்தை) மூடினாற் போல மேலெழுந்துவருகிற வானரசேனையும், விரைவின் வந்து உரூ - விரைந்து வந்துசோந்து, சால்பு உடை மது வனந்தனை அழிப்ப - சிறப்பை யுடைய மதுவனததை அழிக்க,—(எ - று.)

உரூ - இறந்தகாலவினையெசசம். நீலன் - வானரப்படைததலைவரில ஒரு வன்; நீலநிறமுடையான்: அகனினியமசமானவன். குமுதன் - ஆம்பல் போன்ற நிறமுடையவன்; இவனும், வானரப்படைத்தலைவரில் ஒருவன். சாம்பன-வடசொல்திரிபு. சால் புடை என்று பிரித்தால், பெரிய இடத்தை யுடைய என்று பொருளாம், பி - ம்:—[1]போலிய [2]சேனையின். (கூஅ)

கூகூ. தகைந்தவச் சேனையைத் தள்ளி நின்னையு
மிகழ்ந்து [1]ரைத் தியைந்தனன் வாலி சேயெமக்
[2]குகந்தன புகன்றவவ் வுரைபொ ருமையே
புகைந்தொரு பாறையின் புணர்ப்பு நீகியே.

(இ - ள்.) தகைந்த - (அழிகவேண்டாவென்று) தடுத்த, அ சேனையை-அம்மதுவனத்துகுக் காவலான (நமது) சேனையை, வாலி சேய - அகதன், தள்ளி - அடித்துத்துரதது, நின்னையும் இகழ்து உரைதது - உன்னையும இகழ்சியாகப் பேசி, இயைந்தனன் - (அவ்வனததை நீலன் முதலியோர் அழிதததற்கு) உடன்பட்டிருந்தான்; எமகு உகந்தன புகன்ற - (அவன் அகன னம்) எகைவோகாகித் தனமனம் விருமபியபடி பேசிய, அ உரை - அந்த வாததைகளை, பொருமையே - (யான்) பொறுக்காமல், புகைந்து கோபிதது, ஒரு பாறையின் புணாப்பு நீகி - ஒரு கருஙகற்பாறையின் தொடாசசியை நீகசசெய்து [ஒரு பெருமபாறையை அது இருந்த இடதனினின்று

பெயர்த்து எடுத்து];—(எ - று.)—'இமைத்தன்முன் எறிதர' என அடுத்த கவியோடுதொடரும்.

அங்கதன்சேனையை மதுவனங்காக்குஞ் சேனை தகைந்தது; அந்த மதுவனத்துசசேனையைத் தன்வலியால் தள்ளிவிட்டு அங்கதன் பின்னையும் இகழ்ந்துகூறி, தனது வானரசேனைவீரருடன் சோந்து மதுவனத்தை யழிக்க லானன்: அவன் நமக்கு உகந்தவனையினும அவன் கூறிய கடுஞ்சொல்லைப் பொருது அவனுடன் பொரலாயினே னென்கின்றன் தந்திமுகன். பொருமை- 'மை' விகுதிபெற்று வந்த எதிர்மறை வினையெசசம புணர்ப்பு - நிலத்தின் கூட்டுறவு. பி - ம்·—[1]உரைத்திருந்தனை, உரைத்தீதனன். [2]உகந்தில புகன்ற. (கூ)

சுo. இமைத்தன்முன் வாலிசே யெழில்கொள யாக்கையைச்
சமைத்தியென் றெறிதர்ப புறங்கை யாற்றடித
[1]தமைத்தரு கனலென வழன்[2]றெற் பற்றியே '
குமைத்[3]துயிர் பதைபபநீ கூறு போபென்றன்.

(இ - ள்.) 'இமைதல் முன் - ஒருமாத்திரைப்பொழுதினுள்ளே, வாலி சேய் - அங்கதனது, எழில் கொள் யாகயையை-வளாசசிகொண்ட உடம்பை, சமைதது - அழிப்பாயாக,' என்று - என்று சொல்லி, எறிதர-(அப்பாறையை அவன்மேலே) எறிய, (அவ்வங்கதன), புறங்கையால் - புறங்கையாலே (அதனைத்) தளளிவிட்டு, அமைதரு கனல் என - மூங்கிலில் தோன்றிய நெருபபுப் போல, அழன்று - கொதிப்புக்கொண்டு, என் பற்றி - என்னைப் பிடிதது, உயிர் பதைப்ப - உயிர்துடிகும்படி, குமைதது-சூதது்க குமைத்து, நீ போய் கூறு எனறன் - 'நீ (சுகனிரீவனிடம) போயசசொல்' என்றுசொன்னான்; (எ - று.)—என்று தந்திமுகன் சுகனிரீவனிடஞ்சொன்னன் என வருவிதது, முடிக்க.

வாலிசேய் என்பதை விளிவேற்றுமையாகசகொண்டு 'வாலிசேய் - வாலி புதல்வனே! எழில்கொள் யாக்கையை-அழகிய (உனது) உடமபை, சமைத்தி- (இந்தப்பாறை யழியாமல்) ஏற்பாடுசெய்துகொள் என்று உரைதததும் உணடு. இமைதல்முன் - கண்மூடித்திறப்பதறகுள் எழில்-எழுச்சி, இல் - தொழிற் பெயர் விகுதி. அமை - மூங்கில். பி - ம்:—[1]தகைதது. [2]அகெற்றியே. [3]நின்மன்னறகுக்கூறென்றனென். (சுo)

சக.—'இச்சேயீதி உவகைக்த அறிதறி' என்று சுக்கிரீவன்
இராமனுக்குக் கூறுதல்.

ஏப்பலொ டெழுந்துநின் றிரவி கான்முளை
பாம்பணை [1]யமலனை வணங்கிப் பைநதொடி
பேம்படு கற்பின ளெனனு மெய்ம்மையைத்
தாம்புகன் றிடடதிச் சலமென் றேதிஞனை.

(இ - ள்.) (அவ்வளவிலே),—இரவி கானமுளை - சூரிய குமாரனை சுக்கிரீவன், ஏமபலோடு மகிழ்சசியுடனே, எழுநது நின்று—, பாம்பு

ஆணை அமலனை வணஙகி - ஆதிசேஷனைச சயனமாகவுடைய குற்றமற்ற திருமாலின் திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமனை நமஸ்கரித்து,—'பைஙதொடி - பசுமையாகிய தொடியென்னுஙக கைவளையை யுடையவளான பிராட்டி, மேம்படு கறபினள் - சிறந்த கற்புடையவளா யிருக்கிறாள், என்னும் மெய்மமையை- என்கிற உணமையை, இ சலம் - இநத (அஙகதனது) கடுஙதொழில், புகன்றிட்டது - தெரிவித்தது,' என்று ஓதினான் - என்று சொன்னான்; (எ - று,—தாம் - அசை.

நீலன் முதலிய மற்றவானரர்களோடு கூடி இவ்வாறு செருக்குக கொண்டு அஙகதன் மதுவனத்தை அழித்ததுகொணடே, பிராட்டி கறபுநிலை சிறிதுந்தவறாமல் உயிர்வாழ்ந்திருகின்ற ளென்கிற செய்தியை அவாகள் கண்டுணாந்தாரென அனுமானித்து அறியலாமென்று மகாராஜர் பெருமான் பக்கல் விண்ணப்பஞ்செய்தன ரென்க. சலம் - கலஹமுமாம். பி - ம்.—[1]அமலனைப்பணிந்து. (சக)

சஉ.—இராமனுக்குச் சுக்கிரீவன் தேறுதல் கூறுதல்.

பண்டரு கிளவியா டன்னைப் பாங்குறக்
கண்டன [1]ரன்னதோர் களிப்பி னுலவா
வண்டுறை மதுவன மழித்து [2]மாந்தின
ரண்டநர யகவினி யவலந [3]தீர்கென்றான்.

(இ - ள்.) 'அண்டம நாயக - உலகங்கட்குத் தலைவனே!—பணதரு கிளவியாள்தன்னை - இராகதத்தை யொத்த [மிகவினிய] சொறகளையுடையவளான பிராட்டியை, பாஙகு உற - கன்மைபொருந்த, கணடனர் - பார்த்தார்கள்; அன்னது ஓர் களிப்பினுல்-அஙஙனங்கணடதனாலுணடாகிய ஒபபற்ற களிப்பினால், அவர் - அவ்வஙகதன்முதலியோர, வண்டு உறை மது வனம் அழித்தது மாந்தினர் - வண்டுகள் தஙகப்பெற்ற மதுவனத்தை அழித்துத் தேனைக்குடித்தனர; இனி - இனிமேல், அவலம்தீர்க - துன்பம் நீஙகுவாயாக,' என்றான் - என்று (சுகரீவன் இராமனைநோககிச்) சொல்லினான்; (எ - று.)—பி - ம்:—[1]என்பதோர. [2]மாந்தியது. [3]தீர்கெனை. (சஉ)

சஙக.—'வநீதவர்யாதுசொல்வரோ' என்று இராமன் சிநீதித்திருத்தல்.

வந்தனர் தென்றிசை [1]வாவி னுரெனப்
புந்திநொந் தென்னைகொல் புகலற் பாலரென்
றெநதையு மிருந்தன னிரவி கான்முளை
நொந்தவத் திதிமுகன் றன்னை நோககியே.

ஐந்துகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள்) 'தென்திசை வாவினுர - தெறகுதிக்குப்போனவர்கள், வந்தனர் - திரும்பிவந்தவர்களாவரா,' என - என்று (சுகரீவன்) சொல்ல,—'எந்தையும் - எமதுதலைவனான இராமபிரானும், என்னை புகலற்பாலர் கொல் - (அவர்கள்) என்னசொல்லுந்தன்மையையுடையவர்களாவரோ?' என்று என்று எண்ணி, புந்தி நொந்து - மனம்வருந்தி, இருநதனன (அவாகள் வருகையை)

எதிர்பார்த்திருந்தான்; இரவி காண்மூலை - சுக்கிரீவன், தொந்த அததிமுகன் தன்னை நோகஇ - வருந்திவந்த அதகத் ததிமுகனைப் பார்த்து; (எ - று.)—'என' என்று அதிதகவியோடு தொடரும். பி - ம் —[1]வரம்பிலர். (சுக)

சுச —மற்றும் விவரம்வினவிய சுக்கிரீவனுக்குத் ததிமுகன் கூறுதல்.

யாரவ ணிறுதகவ ரியம்பு வாயென
மாருதி வாலிசேய் மயிந்தன் சாம்பவன்
[1]சோர்வறு பதினெழு வோர்க டெனினிரு
காகலி நாணவந் தார்க்குரு சேனையார்.

(இ - ள்.) 'அவண - அம்மதுவனத்தில், இறுத்தவர் - வந்து தங்கியவர்கள், யார - எவரெவர்? இயம்புவாய் - சொல்லுவாய,' என - என்று (சுக்கிரீவன் ததிமுகனை மீண்டும்) வினவ,—(அவன்), 'மாருதி - வாயுபுதல்வனை அநுமானும், வாலி சேய் - வாலிகுமாரனை அங்கதனும், மயிந்தன் - மைந்தனும், சாம்பவன் - ஜாம்பவானும், (முதலிய), சோர்வு அறு-தளர்ச்சியில்லாத பதின் எழுவோர்கள் - பதினேழு படைத்தலைவர்கள், ஆகலி நாண வந்து ஆர்க்கும் சேனையார் - கடலும் வெளுக்கும்படி ஆரவாரித்துவருகிற சேனையையுடையவர்களாய், இருநிலனர் - (அங்கு) வந்து சேர்ந்தார்கள்;' (எ - று.)—'என்று' என மேற்கவியோடு தொடரும்.

மயிந்தன்=மைந்தன்; வடமொழிததிரிபு போலி. இவ்விரண்டும் - இரட்டையராகிய அசுவினிதேவர்களின் புதல்வரான வானரவீரர். இவருக்குறிதத பதினெழுவர் - அநுமான், நீலன், ஜாம்பவான், ஸுஹோதரன், சாரி, சரகுலமன, கஜன், கவாக்ஷன், கவயன், ஸுஷேணன், ருக்ஷபன், மைந்தன், தவிவிதன், விஜயன், கந்தமாதனன், உல்காமுகன், அஸங்கன் என முதலில்கொண்டு உணரலாம் பதினெழுவர், பதினெழுவோர எனச சிறுபான்மை ரகரவீறறயலகரம் ஓகாரமாயிறறு; கள-விகுதிமேல்விகுதி. பி-ம்.—[1]சோவிலா. (சுச)

சுரு.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - ததிமுகனுக்குச் சுக்கிரீவன் கூறுஞ் சமாதானம்.

என்றவ னுரைத்தபோ திரவி காதலன
வன்றிறற் றதிமுக னுதன நோக்கியே
யொன்றுனக் குணர்த்துவ தூளது வாலிசேய்
புன்றொழிற் செய்கைசேர் புணர்ப்ப னல்லனால்.

(இ - ள்) என்று—, அவன் - அந்தததிமுகன், உரைத்த போது - சொன்னபொழுது,—இரவி காதலன - சுக்கிரீவன்,—வல் திறல் ததிமுகன் வதனம நோக்கி - கொடிய வலிமையையுடைய ததிமுகனது முகத்தைப்பாத்து,—ஒன்று உனககு உணாததுவது உளது - உனககு (நான்) தெரிவிப்பதொன்று உள்ளது: (அது எனனவென்றால்),—வாலி

சேய் - அங்கதன், புல் தொழில் செய்கை சேர் புணர்ப்பன் அல்லன் - இழிவான தொழில்களைச் செய்தல்பொருந்திய தன்மையை யுடையவனல்லன்

உரைத்தபோது, இரவிகாதலன், வதனநோக்கி என்றவை, மேல் ௬ - ஆங்கவியில் வரும் 'என' என்பதனோடு இயையும். புணர்ப்பு - ஆலோசனையுமாம். ஆல் - ஈற்றசை. (சடு)

சசு. கொற்றவன் பணிதலைக் கொண்டு தெண்டிரை
சுறறிய திசையெலாந் துருவித் தோகையைப்
பற்றிய பகைஞரைக் கடிந்து பாங்கர்வந்
தூற்றன [1]ரவரையா மூரைப்ப தென்னையே.

(இ - ள்.) (அநுமான் முதலியோர்), கொற்றவன் பணி தலைகொண்டு- வெற்றியையுடையவனான ஸ்ரீராமனது கட்டளையைத் தலைமேறகொண்டு; தெள் திரை சுறறிய எலாம - தெளிவான அலைகளையுடைய கடலினாற் சூழப்பட்ட இடம முழுவதும், தோகையை - சீதாபிராட்டியை, துருவி - தேடி, பற்றிய பகைஞரை - (அப்பிராட்டியைக்) கவர்ந்துபோன பகைவரை, கடிந்து - அழித்து, பாங்கா வந்து உற்றனர் - அருகில் வந்து சேர்ந்தாகள; அவரை-(இராவணம் அருந்தொழில் செயதுவந்த) அவர்களை, யாம்-நாம, உரைப்பது - (கோபிதது) பேசுவது, என்னை - எவ்வாறு? (எ - று.)

தலைக்கொள்ளுதல் - சிரஸாவஹித்தல். தெண திரை - பண்புத்தொகையன்மொழி. இனி, திரை என்பது - சினையாகுபெயராகவுமாம். தோகை-மயில்போன்ற சாய லுடையாளுக்கு இருமடியாகுபெயர். பாங்கா - பாங்கு எனபதன் ஈற்றுப்போலி. பி - ம் —[1]அவரையும். (சசு)

சஎ. அன்றியும் வாலிசே யரச தாதலிற்
[1]பின்றுத நீதரோ பிணங்குஞ் சிந்தையா
யொன்றுநீ யுணரலை யுறுதி வேண்டுமேற்
சென்றவன் றனைச்சரண் சேர்தி [2]மீண்டென்றான்.

(இ - ள்.) அன்றியும் - அதுவல்லாமலும், வாலிசேய்-அங்கதன், அரசு அது ஆதலின் - இளவரசனதலால, பின்றுதல் - (அவனோடு நீ) மாறுபட்டமை, நீது - கொடியது; பிணங்கும சிந்தையாய் - மாறுபட்ட மனமுடையவனே! ஒன்றும் நீ உணரலை - நீ ஒன்றையும அறிந்தாயில்லை. உறுதிவேணடும எல் - (உமக்கு) நன்மை வேணடுமாயின், மீணடு சென்று - திரும்பிப் போய், அவன்தனை சரண் சோதி - அவ்வங்கதனைச சரணமடைவாய், என்றான் - என்றுசொல்லினான்; (எ - று.)—அரோ - அசை.

இனி, 'வாலிசேயரசதாதலின்' என்பதற்கு - (முன்பு வாலியினதாகிய அம்மதவனம் இப்பொழுது) அவ்வாலியின்மகனான அங்கதனது ஆட்சிக்கு உரியதாதலால் என்றும் பொருள்கூறுவர். பி-ம்:—[1]அரிதரோ. [2]ஈணடென.()

சஅ.—தகிமுகன் தாழ்ந்து மதுவனத்துக்குச் செல்லுதல்.

வணங்கிய சென்னியன் [1]மறைத்த வாயினன்
னுணங்கிய சிந்தைய னெடுங்கு மேனியன்
கணங்களொ டேகியீக் கான நண்ணினான்
மணங்கிளர் தாரினன் மறித்து வந்ததோ.

(இ-ள்.) மணமகிளர் தாரினன்-வாசனைவீசுகின்ற பூமாலையையுடையவனை தகிமுகன்,—வணங்கிய சென்னியன் - (சுகரீவனை) நமஸ்கரித்த தலையையுடையவனும், மறைத்த வாயினன் - மூடிய வாயையுடையவனும், உணங்கிய சிந்தையன் - மெலிந்த மனமுடையவனும், ஒடுங்கும் மேனியன் - ஒடுங்கிய உடம்பையுடையவனுமாய், கணங்களொடு ஏகி-(தன்) பரிவாரங்களுடனே புறப்பட்டு, மறித்தும் வந்து-மீண்டும் வந்து, அ கானம் -அந்த மதுவனத்தை, நண்ணினான் - அடைந்தான்; (எ - று.)—அரோ-ஈற்றசை.

கையினல் வாயபுனைதது நிறுதல, வணக்ககுறி. பி - ம்:—[1]வயவெரு சேவையோடு. (சஅ)

சஉ.—தகிமுகனைக்கண்டு கோபங்கொண்ட அங்கதனை அவன் சரணமடைதல்.

கண்டனன் வாலிசேய் கறுவு கைம்மிக
[1]விண்டவ னமமெதிர் மீண்டு ளானெனி
னுண்டிடு குதுமுயி ரென்ன வுன்னினான்
றெண்டெனத் தகிமுகன் றெழுது தோன்றினான்.

(இ - ள்.) (தகிமுகன் பரிவாரத்தோடு மீண்டுவருவதை), வாலி சேய் - அங்கதன், கண்டனன் - பார்த்து, கறுவு கைம்மிக - கோபம் அதிகப்பட, 'விண்டவன் - (மதுவனத்தைவிட்டு) நீங்கிப்போனவனை தகிமுகன், நம் எதிர் மீண்டுளான் எனின் - மறுபடியும் நமக்கு எதிராக (ப் போராகு) வருவானனால், உயிர் உண்டிடுகுதும - அவனுயிரை யுண்டுவிடுவோம் [கொல்வோம்],' என்ன - என்று, உன்னினான் - எண்ணினான்; (அப்பொழுது), தகிமுகன்—,தொண்டு என - 'நான் உனக்கு அடிமை' என்று சொல்லிக் கொண்டே, தொழுது - கைகூப்பியவண்ணமாய், தோன்றினான் - எதிரில் வந்தான்; (எ - று.)

விண்டவன்-பகைத்தவன் என்றுமாம். பி-ம்:—[1]விண்டிலன் மோதிட. ()

சுo.—தகிமுகனும் அங்கதனும் அளவளாவுதல்.

போழ்ந்தன யான்செய்த குறைபொ றுக்கெனு
வீழ்ந்தன னடிமிசை வீழ வாலிசேய்
தாழ்ந்துகைப் பறறிமெய் தழீஇக்கொண் [1]டுன்னியான்
சூழ்ந்தது பொறுக்கெனு [2]முகமன் சொல்லினான்.

(இ - ள்.) 'போழ்ந்து அன - (வாள்கொண்டு)' வெட்டினற் போன்ற, [மிகவருத்தத்தகைச செய்கின்ற], யான் செயத குறை - நான்செய்த குற்றத்தை, பொறுக்க பொறுத்தருளவேயாக,' எனு - என்றுசொல்லி, அடிமிசை - (அங்கதனது) பாதங்களில், வீழ்ந்தனன் - விழுந்து (தகி

முகன்) நமஸ்கரித்தான்: வீழ - (அவ்வணம அவன்) விழுந்தவளவில், வாலி சேய் - அங்கதன், தாழ்ந்து - குனிந்து, கை பறறி - அவனகையைப்பிடித்து எடுத்து, மெய தழீஇகொண்டு-அவனுடம்பை அணைத்துகொணடு,'உன்னை யான் சூழ்ந்தது பொறாகக எனு - உனகரு நான் செய்த குற்றத்தைப் பொறுபபாயாக' என்று, முதன்மை சொல்லினான் - முக்கியமான உபசார வாததையைச சொன்னான்; (எ - று.)

போழ்ந்தால் என்னும் வினையெசசம், போழ்ந்து எனத் திரிந்தது. பி - மீ:—[1]உம்மை [2]முதனமை. (இ0)

ருக.—அனைவரும் அநுமானை முந்துற இராமன்பக்கல் அனுப்புதல்.

யாமுதற் குறித்தகா [1]லிறதத லெண்ணியே
[2]பேமுறத் துயர்துடைத் தளித்த பெற்றிபோல்
ரூமரைக் கண்ணவன் துயரந் தள்ளநீர்
போமெனத் தொழுதுமுன் னனுமன் போயினான்.

(இ - ள்.) 'யாம - நாமெல்லோரும், முதல் குறிதத நாள் இறத்தல் எணணி-முன்னே (சுக்கிரீவன்) தலைணயிட்டு அனுப்பிய நாளகளெல்லாம கழிந்துபோதலை நினைத்து, பேம உற - (இனி நமக்கு மரணம் நேருமே யென்று) அசசமடைய, துயா - அவ்வருத்தததை, துடைதது - (இலஙகைக் குப்போய்ச சீதையைக் கணடு வந்ததனால்) போக்கி, அளிதத - (எஙகளைக) காத்த, பெற்றிபோல்-தன்மைபோல,—தாமரை கண்ணவன் துயரம் தள்ள-செந்தாமரைமலாபோலுந் திருக்கண்களை யுடையவனான ஸ்ரீராமனது துன் பததைப போகரும்பொருட்டு, நீர்—,போம - (முன்னே) செல்லும்' என - என்று (அஙகதன் அநுமானை நோக்கிச) சொல்ல,—அநுமன் - அநுமான், தொழுது - (அவனை) வணஙகி, முன் போயினான் - முன்னே சென்றான்.

ஏம் - எமம் என்பதன் விகாரம், நீர போம்-உயாவுப்பன்மை. பி - மீ — [1]இற்றல். [2]ஏமுறறதுயாதுடைத்தளிதத வேற்றம்போல். (இக)

ருஉ.—வெயில்தணியுமளவிலே வானரரனைவரும் சுக்கிரீவனிருக்கிற விடத்தை நோக்கிச் செல்லுதல்.

வன்றிறற் குரிசிலு முனிவு மாறினான்
வென்றிகொள் கதிருந்தன் வெம்மை [1]யாறினான்
னென்றுகொண் டியாவரு மெழுந்து போதலே
நன்றென வேகினார் நவைக்க ணீங்கினார்.

(இ - ள்.) 'வல் திறல் குரிசிலும் - மிகவலிமையையுடைய சுக்கிரீவ மகாராஜனும, முனிவு மாறினான் - (தானகுறிதததவணை கடநதோமென்பது பற்றியும் மதுவனமழிததோ மென்பதுபற்றியும நமமீது கொள்ளக்கடவ தான) கோபம இலனாயினான்; வென்றி கொள் கதிரும் தன் வெம்மை ஆறி னான்-வெற்றியைகொணட கிரணஙகளையுடைய சூரியனும் தனது வெப்பந் தணிந்தான', என்று கொண்டு - என்பதை அறிந்து, எழுந்து போதலே நன்று என - '(இனி நாம இராமனுள்ள விடத்துக்குப்) புறப்பட்டுச செல வதே நல்லது' என்று எணணி, நவைக்கண நீஙகினார் யாவரும் - குறறதது

னின்று நீங்கியவாகளான (குற்றமற்றவர்களான வானரர்க ளெல்லாரும், எங்ஙோ - சென்றாகள்; (எ - று.)

தம்பக்கல் சுக்கிரீவன் கோபகொண்டில னென்பதைத தறிமுகன வந்தவாறுகொண்டு அறிநதன ரென்க. மகனுன சுக்கிரீவன் கோபந்தணி தலும், தநதையான சூரியன் வெப்பநதணிதலும் ஒன்றுக்கு ஒனறு நிகரென் னுக கருததுப்பட நிற்றலால், முதலிரணடடியில் எடுத்துக்காட்டுவமை யணி தொனிக்கின்ற தென்னலாம். சுகநிரீவன கோபநதணிந்ததனலும், சூரி யன் வெப்பந்தணிந்ததனலும், இனி நாம இனிது போய்ச சுக்கிரீவனிடஞ் சேரலாமெனறு துணிந்து அனைவரும் சென்றன ரென்க. முதலிரண்டடியி லுளள உமமைகள் - ஒன்றையொன்று நோககி எதிரதும இறந்ததுந் தழுவிய எசசமாம். நவைக்கண - உருபு மயக்கம். சூரியகிரணததுக்கு வெற்றி-மற்றை யிருசுடாகளாகிய சநதிர அகநினியரது ஒளியினும மேம்பட்டிருத்தலும், இருட்டிரளை எளிதில் அழிதத்லும். பி - ம்:—[1]நீஙகினை. (நஉ)

நுங.—இப்பால் இராமன் சுக்கிரீவனை விளவுதல்.

இப்புறத் திராமனு மிரவி சேயினை
யொப்புற [1]நோககிவந் தறற தானையர்
தப்பறக கண்டன மென்ப ரோதகா
தப்புறத் தென்பரோ வறைதி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) இ புறத்து - இவ்விடத்தில், இராமனும்—,இரவி சேயினை - சூரியகுமாரனை சுகரீவனை, ஒப்பு உற நோக்கி - தகுதிபொருந்தப் பாரத்து, 'வந்து உற்ற தானையா - (மதுவனதது்தில) வநது கூடியுள்ள சேனைவீரகள், தப்பு அற கண்டனம என்பரோ - தவறுமற் (சீதையைப்) பாரத்தோமென்று சொல்வாகளோ? தகாது - அங்ஙனந தகுதியாகக கூறாமல், அ புறத்து என் பரோ - (இவ்வுலகதது்தில்லே) இதற்கு அப்பாலுளள உலகதது்தில் இருதது் கூடுமென்று சொல்வாகளோ? அறைதி - சொல்வாய', என்றான் - என்று விளவினான்; (எ - று.)

சீதையைக் கணடுதான் வானராகள் வந்திருககவேணுமென்று சுக்கிரீ வன் ஊகிதது்சசொல்லவும், 'சீதையைக கணடுவநதிருந்தாலும், அசசீதை கற்புநெறி தவறுமலிருககின்ற ளென்றசொல் வருமோ? வராதோ?' என்று இராமன ஐயுற்று மீண்டும் சுக்கிரீவனை விளவுகின்றான். தப்பு அறகணட னம எனபரோ - தவறுமற் (சீதையைப்) பாரததோமென்பாகளோ? தகாது அப்புறதது என்பரோ - (அஙனம்) தகுதியாகககூறாமல் (இவ்வுலகதது் லில்லே இதற்கு) அப்பாலுள்ள உலகதது்தில் இருகககூடுமெனபரோ?' என்று உரைகூறுதல், சிறவாது. இப்புறம்-ப்ரஸ்ரவணகிரி. பி-ம்:—[1]நெருக்கி.

நுச.—அனுமன்வரவை இராமன் நோக்கியது்தல்.

என்புழி யனுமனு மிரவி யென்பவன்
றென்[1]புறக் குளனெனத் தெரிவ தாயினான்

பொன் பொழி தடக்கையப் பொருவிரல் வீரனு
மன்புறு சிந்தைய [2]னமைய நோக்கினன்.

(இ - ள்.) என்புஉழி - என்று விளவும் பொழுதில்,—அநுமனும்—, இரவி என்பவன் தென் புறத்து உளன் என - சூரியனென்வன் தெற்குத் திசையில்விளகுகின்ற னென்னும்படி, தெரிவது ஆயினன் - (தென்புறத் திற்) காணப்படுபவனானன்; பொன் பொழி தட கை - (இரப்பவர்க்குப்(பொன்னே மிகுதியாகச சொரிகிற பெரிய திருகைகளையுடைய, அ பொருவு இல் வீரனும் - ஒப்பற்ற வீரனான அநத ஸ்ரீராமனும், அன்பு உறு சிந்தையன்- அன்புமிக்க மனததையுடையவனாய், அமைய நோகினன்-(அவ்வநுமானை) செவ்வையாகப் பாரத்தான்; (எ - று.)

பொன் பொழி தடக கை - அழகுவழிகின்ற பெரிய கை யென்றுமாம். பொரு வில் வீரன் - போசெய்தற்குரிய வில்லையுடைய வீரன் என்றுங கொளளலாம. பி - ம்:—[1]புலதது. [2]மையல. (நிச)

நூ.—அநுமான் பிராட்டியின் நிலைமையைக் குறிப்பாலுணர்த்துதல்.

எய்தின னனுமனு மெய்தி யெந்தறன்
மொய்கழ றொழுகிலன் மூளரி நீங்கிய
தையலை நோக்கிய தலையன கையினன்
வையகந் தழீஇ நெடி- திறைஞ்சி [1]வாழ்த்தினனன்.

(இ - ள்.) அநுமனும்—, எய்தினன் - வந்துசோநதான்; எய்தி - வந்து சேர்ந்து, ஏந்தல்தன் - பெருமையிற்சிறந்தவனான ஸ்ரீராமனது, மொய்கழல் - வலிய வீரகழலை யணிந்த திருவடியை, தொழுகிலன் - வணஙகாதவனாய, மூளரி நீஙகிய தையலை - தாமரைமலரினின்று நீஙகிய [பூமியில அவதரிதத] இலக்குமியாகிய சீதாபிராட்டி யிருகின்ற தென் திசையை, நோகிய—, தலையன - தலையையுடையவனும, கையினன் - (தலைமேறகூப்பிய) கைகளை யுடையவனுமாய், வையகம தழீஇ - பூமியில் விழுந்து, நெடிது இறைஞசி - நீட்சியாக [ஸாஷ்டாஙகமாக] நமஸ்கரித்து, வாழ்த்தினனன் - வாழ்த்துக் கூறினனன்; (எ - று.)

இங்ஙனம் சீதையை வணஙகியது - அவள் குறறமில்லாது இலஙகையில் வாழ்ந்திருக்கின்றாளென்று வெளிப்படையாக வாயினாறசொல்லித தெரிவித் தற்கு முனனமே குறிப்பினாலுணர்த்துதல சிறபபெனக கருதி யென்க. மூளரி நீஙகியதையல் - தனக்கு உறைவிடமான செந்தாமரைமலரை விட்டு மிதிலா நகரதனில் திருவவதரிதத திருமகள; மூளரிநீஙகிய தையலை நோகிய தலையன் கையினன் வையகந்தழீஇ நெடிதிறைஞ்சி-பிராட்டியிருக்கிற தென்திசையை நோக்கித தண்டன் சமர்ப்பிதது என்றபடி. மூளரி நீஙகிய தையல் என்ப தறகு - நெருப்புதன்னை சுடாது நீஙகுவதறகுகாரணமான தைய லென்று பொருளுரைபபினுமாம. அநுமான்வாலில் இராவணனது பணியாளா தீப் பறற வைதததபோது சீதாபிராட்டி தன்கறபின்மஙகையால் அநுமானுகுத் தீசுடாதுகுளிரந்திருகுமாறு செயததனால், இவ்வாறு கூறியதெனக.

மூளாரி - நெருப்பு. மொய் கழல் - (தன்னைசசரணமடைந்தவர்களது அரு வினையனைதையு மழிக்கும்) வலிமையுடைய திருவடி யெனினுமாம். (காமரைமலரோவென்று வணங்கள்) மொய்க்கப்பெற்ற திருவடியென்றுங கொள்ளலாம; மொய் – பெருமையுமாம். இனி, 'ஏந்தல் தன் மொய்கழல் தொழுகிலன்' என்பதற்கு - தகைளரசனுன சுகரீவனது பாதகளை வணக காதவனுயென்றும் உரைப்பர். ஏந்தல் - ஆண்பாறசிறப்புப்பெயா. பி - ம்:— [1]வைகிஞன். (ருடு)

ருசு.—நிகழ்ந்தசெய்தியை இராமபிரான் குறிப்பாலுணர்தல்.

திண்டிற லவன்செய றெரிய நோக்கிஞன்
[1]வண்டற லோதியும் வலியண் மற்றிவன்
கண்டது முண்டவள் கற்பு நன்றெனக்
கொண்டனன் குறிபபிஞ லுணருங் கொள்கையான்.

(இ - ள்.) குறிபபிஞல் உணரும் கொள்கையான் - (முகம்முதலிய அவயவஙகளின்) குறிப்பைகொண்டு (நடநததை) அறியுங்திறதையுடையவ ஞன ஸ்ரீராமன், திண் திறல் அவன் செயல - மிக்கவலிமையையுடைய அவ் வனுமானது செய்கையை, தெரிய நோக்கிஞன் - நன்ருகப் பாரத்து, 'வணடு அறல் ஒதியும் - வணடுகளையும கருமணலையுமொத்த கூநதலையுடையவளான ஜானகியும், வலியள் - கூடமமாயிருக்கிறாள்; இவன் கண்டதும் உண்டு - இவ் வனுமான் (அவளைப்) பாரத்ததுமு உணடு; அவள் கறபும் நன்று - அவளது கற்புநிலைமையும கலஙகாநிலைமையுடையது', என - என்று, கொணடனன் - தெரிநதுகொணடானை; (எ - று.)—மறறு - அசை.

"இஙகிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலாஃ [குறிப்பறிதலிற சிறந்தவர் கோசலதேசத் தார]"என்றபடி இராமபிரான் நுணணிதிற் குறிப்புணர்பவனைக. பி-ம்:— [1]வணடறை, வணடியல். (ருசு)

ருஎ.—அப்பொழது இராமபிரான் கொண்ட உவகை

ஆங்கவன் செய்கையை யளவை யாமெனு
மோங்கிய [1]வுணாவிஞல் விளைந்த துன்னிஞன்
[2]வீங்கினன் மேரள்புனல் கணகள் விமபின
னீங்கிய தருந்துயா காத [3]னீண்டதே.

(இ - ள்.) (ஸ்ரீராமன்),—ஆககு அவன் செய்கையை - அப்பொழுது நிகழ்ந்த அவ்வநுமானது செய்கையையே, அளவை ஆம் எனு - அளவு கருவியாமென்றுகொணடு, ஓஙகிய உணாவிஞல் - சிறநத [குறிப்பறியவல்ல] (தனது) அறிவினுல், விளைநதது உன்னிஞன் - நடந்த செய்தியை அறிந்த வனுய், தோளவீஙகினன் - (மகிழ்சசியால்) தோள்கள் பூரிததான; கணகள் புனல விமபினன - கணகள் நீர் பெருகப்பெறறான்; அருந் துயா - (அவனது நீஙகுதறகு) அருமையான துன்பம, நீஙகியது - நீஙகிப்போய்விட்டது; காதல் - (சீதையினிடதது) அனபு, நீணடது - அதிகப்பட்டது; (எ - று.)

இராமன் தோள்வீங்கியதும் கண்கள் புனல்விம்மியதும் தன்மனைவி கற் புடன் இனிதுவாழ்ந்திருத்தலே யுணர்ந்த உவகைமேலீட்டினு லாகும். இனி, கணைகள் புலன்விமமியது - அததனையாளைப் பிரிந்திருக்கும வருததத் தினு லெனினுமாம். அளவை - ஒருபொருளின் உண்மையை அளவிட்டு அறியகருவியாவது; அள - பகுதி, ஐ - கருவிப்பொருள்விகுதி: பிரதியகஷம் அநுமாநம முதலிய பிரமாணஙகளே யுணர்ததும்: இஙகு, அநுமானம் விளங் ததை உன்னுதற்கு, மூளாநீஙகிய தையலேநோக்கிய கையினளுதலேயனமி வையகநோகஙி நெடிதினிறளுசி வாழ்ததிய அவன்செய்கையே கருவியா யிற்று; உன்னுதல் - நுட்பமாக ஊகிததறிதல், உய்த்துணாதல். இராமன் தோள் வீஙகினன், கண்கள் புனல் விமமினன் என்ற முடிபுகள் - தீண்ம வழுவமைதிகள். பி - மீ:—[1]வினையினுன். [2]வீஙகினதோள் புனல்மலாக் கணவிமமின். [3]நீண்டதால (நஎ)

நுஅ.—அநுமான் தான் சீதையைக்கண்ட செயதியைத் தொகுத்துக் கூறுதல்.

கண்டனென் கற்பினுக் கணியைக் கண்களாற்
றெண்டிரை யலைகட லிலங்கைத் தென்னக
ரண்டநா யகவினித் துறத்தி யையமும்
பண்டுள துயருமென் றனுமன் [1]பன்னுவான்.

இருபதுநான்கு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ - ள். (அநுமன்—, (இராமனேநோக்கி), 'அண்டர் நாயக - தேவர் கட்குத தலைவனே! தெள திரை அலை கடல் இலஙகை தென்னகர - தெளி வான அலைகளை யுலகஙின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட இலங்கை யென்கிற தெறகிலுள்ளநகரத்தில், கற்பினுக்கு அணியை - பதிவிரதா தருமததுககு ஆபரணம்போல் அழகுசெய்பவளான பிராட்டியை [பிராட்டி கறபில வழுவாதுநிற்கின்ற ளெனபதை யென்றபடி], கண்களால் - (அவளது) கணைகளால், கண்டனன் - அறிநதேன்: இனி-இனிமேல், ஐயமும்-(பிராட்டி கற்புடையளோ? இலளோ? என்னுஞ்) சஙகேகததையும், பணடு உள துய ரும் - (அதுபற்றி) முன்னேதொடஙகியுள்ள துன்பத்தையும், துறதது - நீஙகுவையாக,' என்று - என்றுசொல்லி,—பன்னுவான் - (மற்றுஞ்) சொல் பலனுன்; (எ-று.)—அதனை, அடுதத இருபதுமூன்று கவிகளிற காண்க.

'பிராட்டியை' என்று முதலிற் கூறினுல அவளதுநிலைமை என்னுயிற் றென்றுகூறுவனே வென்னுஞ் சஙகையினுல் இராமனுக்கு மிக்க துன்ப மூளதாகக்கூடு மெனக்கருதி, 'கணடனன்' என முதலிற் கூறினன் அநுமான்; ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணததில "தருஷடா ஸீதா" என வருதலுங காண்க. 'கணடனன்' என்றதை யடுதது 'கற்பினுககணி' எனறு கூறிய தன் காரணம் தானே விளககும; அவள் கற்பிற் சிறவாதிருப்பின், அவளைக கண்டது பயன்படாமை யுணர்க. 'கற்பினுககு அணி' என்பதற்குக் கருதது - பிராட்டி ஒருதது உளளானதனுலேயே பாதிவிரத்தியம் உலகததிற் சிறநது விளஙகிற்று என்பது. கற்பினுக்கணியைக கண்களாற்கணடேன் என்றது-

அந்தச சீதாபிராட்டி உன்னைப்பிரிந்து சிறைப்பட்டிருக்கின்ற அசுக்க கண களினின்று நீரைத் தாரைதாரையாகப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பதனால், அவள் கற்பினுக்கணியாவ ளென்பதை யுணாந்தே னென்றவாறு: கற்புநிலை கெட்டிருப்பின் துயாக்குக் காரணமிலலை யாதலால், இவ்வாறு கூறியது. ''கலங்குதெண டிரையிற்றூய கணணினீராக்கடலிற் கணடேன்'' என மேல் வருவதும, ''அழுவதலலதயலொன்று செய்குவதறியாள்'' என்றதுங காண்க. இனி, கண்களால் - (எனது) கணகளால் என வுரைத்து, 'கணக ளால' என வேண்டாது கூறியது கணடமையின் துணிவை விளகுதற்கு என்பாரு முளர். பி - மீ:—[1]பன்னிரண். (நிஅ)

வே று.

நிகூ.—இதுமுதல் இருபத்தீழன்றுகவிகள் - அதனை வதத்துக்கூறல்.

உன்பெருந தேவி யென்னு முரிமைக்கு முன்னைப்பெற்ற
மன்பெரு மருகி யென்னும் வாய்மைக்கு மிதிலை மன்னன்
றன்பெருந் தனைய யென்னுந் [1]தகைமைக்குந் தலைமை சான்ற
ளென்பெருந் தெய்வ மையா [2]வின்னமுங் கேட்டி யென்பான்.

(இ - ள்.) ஐயா - ஸ்வாமி!—என் பெருந் தெய்வம் - எனது சிறந்த தெயவமாகிய பிராட்டி,—உன் பெருந் தேவி என்னும் உரிமைக்கும்-உனது சிறநத மனைவி எனகிற தகுதிக்கும், உன்னை பெற்ற மன் பெரு மருகி என்னும வாய்மைககும - உன்னைப்பெற்ற தசரத சகரவாதிதியினது சிறந்த மருமகள என்கிற வாததைககும், மிதிலை மன்னன் தன் பெருந் தனையை என்னும் தகைமைககும் - மிதிலாநகரததரசனுகிய ஜநகமகாராஜனது சிறந்த பெண என்னுந் தன்மைக்கும் ஏற்ப, தலைமை சான்றாள் - சிறப்பு அமைந் துள்ளாள்; இன்னமும கேட்டி - இன்னமும் (நான் சொல்வதைக்) கேட்பா யாக, என்பான் - என்று (பின்னும அநுமான்) கூறுவான்; (எ - று.)

ஜாநகி தான் பிறந்த குலதறகும, புக்ககுலத்துகும, கணவனது தகுதிகும ஏற்பச சிறநதவொழுக்கமுடையளா யிருகின்றன ளென்பதாம. தசரதன் சக்கரவாதிதியாய அறந்திறம்பாதவ னென்பதும், ஜநகமகாராசன் வைதிகாசாரமுறைமைசிறநத பரம்பரையின னென்பதும, இராமபிரான் புரு ஷோத்தம னென்பதும-பிரசித்தம. உரிமை-உரியபொருளென்றும், தலைமை சான்றாள்-தலைமையுளதாதற்கு ஏற்பச சால்புடையாளென்றும் கூறினுமாம். 'எனபெருந்தெயவம்'எனபதை இராமனைநோகிய விளியெனகொணடால், 'பிராட்டி' எனற எழுவாய வருவிக்கவேணடும. மருகி - மருக னென்பதன் பெணபால். தனையை - தநயா என்ற வடசொல்லின்விகாரம. மிதியென்ற அரசனுல அமைகபட்ட நகரமாதலின், 'மிதிலா'எனறுபெயா: அது ஆகுபெ ஐயாயிற்று. பி - மீ —[1]தன்மைக்குந்தகைமைசான்ற. [2]என்னினும (நிகூ)

சுo. பொன்னல திலலைப பொன்னை [1]யொப்பெனப் பொறையினின்
டன்னல திலலைத் தன்னை யொபபெனத் தனக்குவந்த [ரு
நின்னல திலலை நின்னை யொபபென நினைக்கு நோந்தா
ளென்னல தில்லையென்னை யொப்பென வெனக்கு மீந்தாள்.

(இ - ள்.) பொன்னை ஒப்பு - பொன்னை யொத்திருக்கும்பொருள், பொன் அலது இல்லை - பொன்னையல்லது வேறில்லை: என - அதுபோல, தன்னை ஒப்பு - தன்னை ஒத்திருப்பவள், தன் அலது இல்லை - தன்னையே யல்லது வேறொருத்தியில்லை, என - என்று (யாவருஞ்) சொல்லும்படி, (பிராட்டி), பொறையில் நிறைஉள் - பொறுமைகுணத்தில் நிலைநின்றுள்; தனக்குவந்த நின் அலது - தனக்கு(க் கொழுநனாக) வாய்த்த உன்னையே யல்லாமல், நின்னை ஒப்பு - உன்னை ஒத்திருப்பவர், இல்லை - வேறெவருமில்லை, என - என்கிற கீர்த்தியை, நினக்கு நேர்ந்தாள் - உனக்குக் கொடித்தாள்; என்னை ஒப்பு - என்னை யொப்பவன, என் அலது இல்லை - என்னையேயல்லது வேறெவனுமில்லை, என-என்கிற பெருமையை, எனக்கும் ஈந்தாள - எனக்கும அளுகளிரகித்தாள; (எ - று)

பிராட்டி தனது பொறுமைகுணத்தால் தன்னை யொப்பாரும் மிக்காரு மிலராமபடி சிறப்புற்று நின்றன ளென்பது, மூதலிரண்டடியின் கருத்து. "புகழ்புரிந்தில்லிலோர்களிலை யிகழ்வார்மூ, னேறுபோற பீடு நடை" எனப வாதலால், மனவியின் கறபொழுகம் கணவனது மிக்க சிறபபுகளுக காரண மென்பது விளஙகுதலின், 'தனகு வந்தநின்னலதில்லை நின்னையொப்பென நினகுநேர்ந்தாள்' என்றார். தான் தூதுபோய்வந்த செயல் பயன்பட்டுத் தனக்குப் பெருமையை யளிததற்குக காரணமாகுமாறு அவள் நிறைகாத்து நின்றன ளென்பதை, ஈற்றடியில் விளக்கினார். தனக்கு உவந்த என்று எடுதது - தனக்குப் பிரியமான என்று பொருள்கொள்ளலுமாம். பி - ம்:— [1]ஒப்பன. (சுo)

சுக. உன்குல முன்ன தாக்கி யுயர்புகழ்க் கொருத்தி யாய
தன்குலந் தன்ன தாக்கித் தன்னை[1]பித் தனிமை செய்தான்
வன்குலங் கூற்றுக கீந்தவ் வானவா குலத்தை வாழ்வித்
தென்குல மெனக்குத் தந்தா ளென்னினிசெ செய்வ[2]தெம்மோய்.

(இ - ள்.) எம் மோய் - எமதுதாயாகிய பிராட்டி, உன் குலம் உன்னது ஆகஇ-உனது குலத்தை உனக்கு உரியதாகசசெய்து, உயர புகழ்க்கு ஒருதனி ஆய தன் குலம் தன்னது ஆகஇ - சிறந்த கீரதியில் (தன்னையொப்பவரில் லாமல்) ஒருதனியேயாய்நின்ற தான பிறந்த குலதததை தனக்கு உரியதாக்கிக் கொணடு, தனனை இ தனிமை செய்தான் வல் குலம் கூற்றுக்கு ஈந்து - தனனை உன்னைவிட்டுப்பிரிந்து தனிதிருகளும்படி செய்தவனன இராவண னது வலிய குலத்தை யமனுகளுகுகொடுதது, அ வானவா குலத்தை வாழ் வித்து - அத்தேவாகளது குலதததை வாழசசெய்து, என் குலம் எனகு தக் தாள - எனது குலபபெருமையை எனக்குகொடுததாள்; இனி என் செய் வது - இன்னும் அவள யாது செய்யதகுகதுஉளது? [ஒன்றுமில்லை]; (எ-று.)

பிராட்டி தனதுகறபுநிலை கலஙகாத தன்மையினால் தன்குலதது கும் உன்குலத்துகும் ஒப்புயாவில்லாத சிறப்பை யுண்டாக்கி, ராவணுதிராகூசா களை யழிப்பவளாய்த் தேவர்கூட்டத்துகு வாழ்வளித்து, தன்னைத்தேடிவந்த

எனக்கும் பெருமையைக் கொடுத்தனனென்பதாம். உன்குலம உன்னதாக்கி யென்றது - இதற்குமுன் இராமனுனை நீ பிறந்தகுலம் 'சூரியகுலம் மநுகுலம் சுகுக்ஸ்தகுலம் இரகுகுலம்' என மூன்னோர் பேரிட்டு வழஙகுவாதாயிறறு. கற்பினுகு அணியைப் பெற்றதனால், இனி உன்பேரிட்டு 'ராமகுலம் ராகவ குலம்' என இவ்வாறு வழங்குமாறு செய்வித்தா னென்றபடி. தன்குலம், இதற்கு முன் 'ஜஙகுலம்' என்றுவழஙகப்பட்டுவந்தது. ஜாஙகிகுலம என்று அகுலததை இவள்பெயரிட்டுசசொல்லுமபடி செய்தா னென்பது 'தன்குலம தன்னதாகி' எனபதன்பொருள். என்குலம் என்றது - வானரகுலம் அதனை எனக்குததந்தானென்றது - அக்குலததுப்பிராணிகளையெல்லாம் அநு மானென்றுவழஙகுமாறு செயதானெனபது, கருதது: குரஙகுகள் அநுமா னென்று இப்போதும் வழஙகப்படுதல் காணக. தன்னை இதனினமை செய் தான - தனனை இராமனைவிட்டுப்பிரித்து எடுத்துவந்து தனியே நெடுநாள சிறையவைததனனது. வன்குலம் - அரக்கர்குலம், கூற்றுகு ஈதல்-அழிததல் அவ்வானவர-இராவணனால் வெல்லப்பட்டு, ஒடுஙகிக்கிடந்த தேவர்களெனக. குலம - கூட்டம. இனி, உன குலம் உன்னதாகி - உனது குடிப்பிறப்புகு ஏறற சிறப்பை உண்னையடையசசெயது எனறும், தன்குலந் தன்னதாக்கி - தனது குடிபபிறப்புகு ஏறற சிறப்பைத தானே பெற்று என்றும், 'என் குலம எனகுததந்தாள' என்றது - வாயுகுமாரனுனை யான் எனதுதந்தை போலவே பெருமையடைதற்கு ஏதுவாயநின்றவ னென்றும் உரைப்பாரு மூளர். இவ்வுரைகு உலகதுத தனகுடிபபிறபபொன்றை மேம்படுதுவதே ஒருவாகு அரிது: இவளோ தான் பிறந்த இடதனின குடிப்பிறப்பையும புகுந்த இடதனின் குடிபபிறபபையும் தேவர்கள்பிறப்பையும் என்குடிப்பிறப் பையும் ஒருகச செய்தன னென்பார், இவ்வாறு கூறினு ரென்க. குலம் - இனம என்று கொணடு, பிராட்டியை நாடிததருவோ மென்ற வார்ததை பொய்க்காமையால் எனது இனதத்தவரான வாநரரனைவரும் உயிரபெற்று வாழுமாறு செய்தன னென்றலுமொன்று. பி - டீ.—[1]இததனைகை. [2]அம்மா.

கூஉ. விறபெருந தடந்தோள் வீர [1]வீங்குநீ ரிலங்கை வெற்பி
னற்பெருந் [2]தவத்த ளாய நங்கையைக் கண்டே னல்லே [ங்
னிற்பிறப் பென்ப தொன்று மிரும்பொறை யென்ப தொன்று
நறபெனும் [3]பெயர தொன்றுங் களிநடம் புரியக் கண்டேன்.

(இ - ள்.) வில் பெருந் தட தோள் வீர - வில்லேயேந்திய பெரிய நீணடகையையுடைய வீரனே.—வெறபு - திரிகூடமலையின்மேலுளள, வீறகு நீர இலஙகையில் - மிகநீரினுல் [கடலினுல்] சூழப்பட்டுள்ள லஙக காபுரியில், நல்பெருந் தவததள ஆய - நல்ல பெரிய நறபொழுக்கமாகிய தவததை யுடையவளான, நஙகையை - பிராட்டியை, கண்டேன் அல லேன் - பார்ததிலேன் (யான்); (பின்னை எதனைக் கணடேன் என்றால்),— இல் பிறப்பு என்பது ஒன்றும - உயாகுடியிறபிறதத லென்பதொரு

குணமும், இரும் பொறை என்பது ஒன்றும் - சிறந்த பொறுமை யென்ப தொரு குணமும, கற்பு எனும் பெயரது ஒன்றும - பதிவிரதாதருமமென்னும் பெயரையுடையதொரு குணமும், (ஒருங்குகூடி), களி நடம் புரிய - களிப் போடு கூத்தாடுதலைசெய்ய, கண்டேன் - பார்த்தேன்; (எ - று.)

சீதை ஒருபெண்ணரசியாகவுள்ளா ளென்பது மாதிரமன்று: உயர் குடிப்பிறப்பு பொறுமை கற்புநிலை என்றவற்றின்சொரூபமாயுமுள்ளா ளென் பது கருதது. பண்பாகிய இற்பிறப்புமுதலியவற்றை விலக்காது உடன்பட்டு அவற்றிற்கு இடமான பணபியாகிய பிராட்டியை விலகியதனால், வெளிப் படையாக மறுத்த பொருள்விலக்கணி: இது வடமொழியில், தர்ம்யாகூ பாலங்கார மெனப்படும். பிராட்டியைக் காணக் கருதுமிடத்து இற்பிறப்பு முதலியனவே மூற்பட்டுத் தோன்றுகின்றன வென்க. பிராட்டியினிட முள்ள இற்பிறப்பு முதலிய குணங்களின் சிறப்பைத தெரிவித்தல், இவ்வாறு கூறியதன் பயனும். இறபிறப்புமுதலியன பிறவிடங்களிலும் இவ்வுசு சிறந் திருத்தல் தோன்ற, 'களிநடம்புரிய' எனப்பட்டது. பிராட்டிக்குத் தவம் - உன்னை மணந்துகொள்ளுமாறு செய்ததோன்பு: பெருந்தவம் - காட்டிற் பிரிந்த நிலையிலும் உன்மனத்திலிருக்க நோற்றது. ஆகவே, நற்பெருந்தவத் தள என்றது - உன்னை மணந்து காட்டிற்கு உன்னுடன்வந்து பிரிந்தநிலபி லும் உன்மனத்தால் நினைந்திருக்குமாறு உள்ளவ ளென்றபடி. இலங்கை வெற்பில் எனனுமிடதது உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பி - ம்:— [1]விலங்கு. [2]தவத்துள். [3]கற்பது. (கூஉ)

சூகூ. கண்ணினு மூனீ தையல் கருத்தினு மூனீ வாயி
னெண்ணினு மூனீ கொங்கை யிணைக்குவை தன்னி [1]லுவா
தண்ணல்வெங் காம னெய்த [2]வலரம்பு தொலைத்த வாறுப்
புண்ணினு மூனீ நின்னைப் [3]பிரிந்தமை பொருந்திற் றுமோ.

(இ - ள.) நீ—, தையல் - பிராட்டியினது, கண்ணினும்-கண்களிலும, உளை - (எப்பொழுதும்) இருகின்றாய்; கருத்தினும்-மனத்திலும், நீ உளை—; வாயின் எண்ணினும் - வாயினெல்லையிலும், நீ உளை—; கொங்கை இணை குவைதன்னின் - இரண்டு தனங்களின் முகட்டிலும், ஒவாது - இடைவிடா மல், அணணல் வெம் காமன் எய்த - பெருமையையுடை கொடுமையையு முடைய மன்மதன் பிரயோகித்த, அலர் அம்பு புஷ்பபாணங்கள், தொலைத்த - தைத்து ஊடுருவியதனலுண்டான, ஆறு - ஆறுத, புணணினும் - புணகளி லும், நீ உளை—; (இங்ஙனமிருக்க), நின்னை பிரிந்தமை-உன்னைப் (பிராட்டி) பிரிந்தனளென்பது, பொருந்திற்று ஆமோ - பொருந்தியவார்தையாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ - று.)

பிராட்டி எப்பொழுதும் மனம் மொழி மெய் என்னும் மூன்றுகரணங்க ளாலும் உன்னைச சிறிதும் பிரியாதிருக்கின்றளென்பது, கருத்து. அவள கண்களில் இராமபிரா னுளனுதல், உருவெளிதோற்றத்தால். அவள் எப் பொழுதும் இராமநாமோசசாரணஞ் செய்துகொண்டிருதலால, 'வாயி னு

மூலை, என்றார். கொங்கையிணைக்குவைதன்னின் புண்ணின் உளை' என்றது - அவள பாவனையிலுல் இராமனைத தழுவுதலுடையா ளென்பது பற்றி. இராமலுகிய ஒருபொருளைப் பலவிடஙகளி லிருப்பதாகச் சொன்னது சிறப்புநிலையணி: இதனை, வடநூலார விபோஷாலஙகார மென்பர். இக காரணததைக்கொண்டு ராமவிரஹத்தை விலகஙியது, காரணவிலக்கணி. எண - எல்லை. கருத்தின எணணினும் எனப்பிரித்துக் கூட்டுதலுமாம். தொளைத்த புண் - பெயரெசசம் காரணப்பொருளது; உளை - மூன்னிலை யொருமைக் குறிப்புமுற்று. பி - மீ:—[1]ஒவ்வாது. [2]அயில். [3]பிரிந்தன. (சுஉ)

சுச. வேலையு ளிலங்கை யென்னும் விரிநக ரொருசார் விண்டோய்
காலையு மாலை தானு மில்லதோர் கனகக் கற்பச
சோலை [1]யங் கதனி னும்பி புல்லினுற் றெடுத்த தூய
சாலையி னிருந்தா ளைய தவஞ்செய்த தவமாந் தையல்.

(இ - ள்.) ஐய - ஸ்வாமி! தவம் செய்த தவம் ஆம்தையல் - தவம் தான் செய்ததொரு தவததின் வடிவமாகிய பிராட்டி,—வேலையுள் - கடலினிடையில், இலஙகை என்னும் விரி நகர் - லஙகை யென்னும் பெரியபட்டணததின், ஒருசார் - ஒருபுறததிலே, — விண தோய் - ஆகாயததை யளாவி வளாந்த, காலையும மாலை தானும இல்லத - (சூரியகிரணஙகள் நுழைதல் செய்தறியாமையால்) உதயகாலமும அஸ்தமனகாலமுந் தெரியாதிருப்ப தாகிய, ஓர - ஒரு, கனகம் கற்பம் - பொன்மயமான கல்பக விருக்ஷஙகளை யுடைய, சோலை அஙகு அதனின் - பூஞ்சோலையினிடத்தில்,—நும்பி புல்லி னுல் தொடுத்த தூய சாலையின் இருந்தாள் - உமது தமபியாகிய லக்ஷ்மணன் புற்களினுல் அமைதத பரிசுததமான பாணசாலையிலே இருந்தாள்; (எ - று)

விணடோய் சோலை என இயையும. கறபம்=கல்பம் என்ற வட சொல்லின் விகாரம. கனகக கற்பச்சோலை - பொன்னுலகமாகிய தேவ லோகத்திலுள்ள பொன்மயமான கற்பகவிருட்சஙகள பொருந்திய, இந்திர னதுஙதனவன மென்னும் பூஞ்சோலைக்குச சமமான அசோகவன மென்க: ஆகவே, 'கற்பசசோலை' என்பது - இஙகு, உவமவாகுபெயராம். இராவ ணன் திகவிஜயஞ்செய்த காலத்தில் தேவலோகததிலிருந்து கற்பகவிருட்சங களைப் பெயாததுக்கொணர்ந்து இசசோலையில் வைதததன னென்பதுபறறி 'கனகககற்பசசோலை' என்றதாகவுஙக கொள்ளலாம; மூனறினவகையில் 'காலையும மாலைதானுமில்லது' என்பதற்குக கருதது - மரஙகளி னடாத்தி யாற் சோலை எப்பொழுதும இருணடுள்ள தென்பது. பிந்தினவகையில் இந்த அடைமொழி - பொன்மயமான கறபகவிருட்சஙகளி லெளிசசிறப்பை விளகுவதாம. அதனின் உமபி என்றும பிரிகலாம். கோதாவரிநதிதீரத் திற் பஞசவடியென்னுஞ சோலையில இலகுமணனு லமைகக்பட்ட பர்ண சாலையி லிருந்த சீதையை இராவணன் அசசாலையுடனே பெயர்தெடுதது க் கொணடுபோய் அசோகவனததிற சிறைவைததன னென்பதை யுணர்க: இதன் விவரத்தை, அடுத்த கவியிலுஙக காணக. பதிவிரதா தருமமெனனுங்

தவம் தான் செய்ததொரு தவத்தின் பயனுக வுள்ளவ ளென்பார், 'தவஞ் செய்த தவமாந்தையல்' என்றார: கற்புநிலையை யாதரித்ததலிற் சிறந்தவ ளென்பது, தோன்ற கருதது. பி - ம்:—[1]அகனை. (கூச)

கூரு. மண்ணெடுங் கொண்டு போனுன் வானுயர் கற்பி னுடன், புண்ணிய மேனி தீண்ட வஞ்சுவா னுலகம் பூத்த, கண்ணகன் கம லத் தண்ணல் கருத்திலாட் டொடுதல கண்ணி, னெண்ணருங் [1]கூறுய் மாய்தி யென்றதோர் மொழியுண் டென்பான்.

(இ - ள்.) உலகம் பூத்த - உலகங்களைப்படைத்த, கண் அகல் கமலத்து அண்ணல் - இடமகன்ற (திருமாலின் திருநாபித) தாமரை மலரில் தோன் றிய பிரமன், (இராவணனைநோக்கி), 'கருத்து இலாள் தொடுதல் கண்ணின்- (உன்னிடம்) விருப்பமில்லாத பெண்ணை (வலியத) தொடுதல் செய்வ தாலும், எண அருங கூறு ஆய்-எண்ணுதற்கு அரிய பிளப்புக்களாய் (த் தலை கள்) வெடித்து, மாய்தி - இறப்பாய,' என்றது - என்று இட்டதாகிய, ஓர் மொழி - ஒரு சாபவாசகத்தை, உண்டு - உளது; (ஆதலால், இராவணன்), வான் உயர் கற்பினுள் தன்-மிகசிறந்த கற்புநிலையையுடையவளான பிராட் டியினது, புண்ணியம் மேனி - பரிசுதமான திருமேனியை, தீண்ட - தொடுதற்கு, அஞ்சுவான் - அஞ்சுபவனுய், மணமெடுங் கொணடுபோனுன் - (அவளிருந்த) நிலத்தோடு பெயர்த்து எடுத்துக்கொணடுபோனுன், என்பான்- என்று (அனுமான் பின்னுஞ்) சொல்வான்; (எ - று.)

முன்னெருகாலத்திலே பிரமனை வந்தனஞ்செய்தற் பொருட்டு அவ னது இருப்பிடத்தைக குறித்துச் சென்றுகொணடிருந்த புஞ்சிகஸ்தலை யென் னும் அப்ஸரஸ்த்ரீயை ஆகாசமார்க்கத்திலே கணணுற்ற இராவணன் அவ ளைக்காதலித்து வலியகற்பழிக்க, அங்ஙனங கலங்கின நிலையோடு பிரம னிருக்கையைச சார்ந்த அவளை நோகிய நான்முகக்கடவுள் நிகழ்ந்ததை யுணர்ந்து கடுகோபங்கொணடு இராவணனைகுறித்து 'இனி நீ அயல் மாதை வலியக் கற்பழிப்பையாயின், அப்பொழுதே உன்தலை நூறுகப்பிளந்து அழிக' எனச சபித்திட்டனன் என்ற வரலாறு, இங்கு உணரத்தக்கது. பி - ம்:—[1]கூறுமியாகைக. (கூஇ)

கூசு. திண்டில னென்னும் வாய்மை திசைமுகன் செய்த மூட்டை
கீண்டில தனந்த னுச்சி கிழிந்தில தெழுந்து வேலை
மீண்டில சுடர்கள் யாவும் விழுந்தில வேதஞ் செய்கை
மாண்டில தென்னுங் கனமை வாய்மையா னுணர்தி மன்னோ.

(இ - ள்.) தீண்டிலன் எனனும் வாய்மை - (பிராட்டியை இராவணன்) தொட்டானில்லை யென்னும் வார்த்தையை,—'திசைமுகன் செய்த மூட்டை- நான்குமுகங்களையுடையவனான பிரமன் படைத்த அண்டகோளம், கீண் டிலது - பிளந்ததில்லை: அனந்தன் உசசி - (உலகத்தைத் தாங்குகின்ற) ஆதி சேஷனது தலை, கிழிந்திலது-வெடித்ததில்லை. வேலை - கடல்கள், எழுந்து மீண்டில - பொங்கி மேல்வந்தனவில்லை. சுடர்கள் யாவும் - (சூரியன் சந்தி ரன் நக்ஷத்திரங்கள் முதலிய) ஒளிகளெல்லாம, விழுந்தில கீழே விழுந்தன

வில்லை: வேதம் செய்கை மாண்டிலது - வேதமும் (அவ்வேதவிதிப்படி) செய்யுங் கருமமும் அழிந்ததில்லை', என்னும் தன்மை - என்கிற இத்தன்மைகள், வாய்மையான் - மெய்யாயிருத்தலை நோக்கி அதனால், உணர்ந்தி - அறிவாயாக; (எ - று.)—மன், ஓ - ஈறுதழை.

இராவணன் பிராட்டியைக் கையால் தொட்டிருப்பானுனால் அண்டகூடாகீண்டதாம், அனந்தனுச்சி கிழிந்ததாம், வேலைகள்யாவும் எழுந்து தலைமேல் வரும்; சுடாகள்யாவும்விழுந்தனவாம, வேதமும் வைதிக கிரியையும் மாண்டனவாம் என்பதறகு ஐயமில்லை: இவையெல்லாம் அகடிதம் ஆகாததனாலேயே பிராட்டியை இராவணன் தொட்டானில்லை யென்பதை ஐயந்திரிபற அறியலாம் என்று கருதது. அநந்தன் - பிரளயகாலத்திலும் அழிவில்லாமல் எப்பொழுதும் நித்தியனாயிருப்பவனென்று பொருள்படும் வடசொல்; ந அந்த என்று பிரியும். வேதம் மாண்டிலது, செய்கை மாண்டிலது எனத் தனித்தனி இயைக்க. இனி, வேதம் செய்கை [ஒழுககம்] மாண்டிலது எனினுமாம். (சுசு)

சுஎ. சோகத்தா ளாய நங்கை கறபினுற் றொழுதற் கொத்த
மாகத்தார் தேவி மாரும் வான்சிறப் புற்றூர் மற்றைப்
பாகத்தா ளிப்போ தீசன் மகுடத்தாள் பதுமத் தாளு
மாகத்தா ளல்லண் மாய னுயிர [1]மௌலி மேலாள்.

(இ - ள்.) சோகத்தாள் ஆய - (உண்மைப்பிரிந்ததனாலாகிய) துக்கதனை யுடையவளான, நகை - பிராட்டியொருத்தி, கற்பினால - கறபுநிலைமை குன்றாதிருந்ததனால்,—மாகத்தார் தேவிமாரும - பெரிய வானதனில வசிப்பவர்களாகிய (இந்திரன் பிரமன் முதலிய) தேவர்களது மனைவிகளான இந்திராணி சரசுவதி முதலியோரும், இப்போது—, தொழுதற்கு ஒத்த வான் சிறப்பு உற்றூர்-(அவரவர்) வணங்குதற்கு ஏற்ற மிக்க பெருமையை அடைந்தார்கள்; ஈசன் - பரமசிவனது, மறறை பாகத்தாள - மறறொருபாகமாகிய இடப்புறத்தி லுள்ளவளான உமாதேவி, மகுடத்தாள - (இப்பொழுது அப்பெருமானது) தலைமே லிருக்கத்தக்க சிறப்பையடைந்தாள்; பதுமத்தாளும் - செந்தாமரைமலரில் வசிபபவளான திருமகளும், மாயன ஆகத்தாள் அல்லள் - இனித திருமாலின் திருமாபில் வீறறிருக்கத் தகுதவளல்லள், ஆயிரம் மௌலி மேலாள-(அப்பெருமானது) ஆயிரத்திருமுடிகளின்மேலும இருக்கத்தக்கவளானுள்; (எ - று.)

ஓரினத்தாரில் ஒருவரது நன்மைதீமைகளினால் அவ்வினத்தவாக்கெல்லாம பெருமைசிறுமைகளுண்டாதல், இயல்பு; அகடிதம், மகளிருட்தாபிராட்டியின் கற்புநிலையினால இந்திராணி முதலிய மாதர்களனைவரும் சிறப்படைத்தன ரென்பார், 'நகைகறபினால் தேவிமாரும வான் சிறப்புற்றூர, பாகத்தாள், மகுடத்தாள், பதுமத்தாள, மௌலிமேலாள்' என்றார். 'ஈசன் மகுடத்தாளு,' 'மாயனுயிரமௌலிமேலாள்' என்பவறறின் கருத்து - அவரவா தலைமேற்கொண்டு கொண்டாடத் தக்க சிறப்

பையுற்றன ரென்பது. 'நகைகைகற்பினுல்' என்றதை எல்லா வாகியந களிலுங கூட்டுக; முதநிலைத்தீவகம். இகரு 'மகுடம்' என்பது - தானி யாகுபெயராய், சிரசை யுணாதநிற்று. மாகம் - மஹாகம் என்னும் வட மொழியின விகாரம்; பெருவானம் என்று பொருள. அர்தநாரீசுவர மூர்த தநிலே சிவபிரானது பாகம் வலப்புற மாதலால், இடப்புறம் 'மற்றைப் பாகம' எனப்பட்டது. 'ஆயிரமௌலி' என்றது - விராட்ஸ்வ ரூபதின் நிலைமையைக கருதி. பி - ம்:—[1]மௌலியாளால். (சுஎ)

சூஅ இலங்கையை முழுது நாடி யிராவண னிருக்கை யெய் நிப், பொலங்குழை யவரை யெலலாம் [1]பொதுவுற நோக்கிப் [2]போ ந்தே, னலநகுதண சோலை புக்கே[1]னவ்வழி யணங்க ளுலைக், கலநகு தெண்டிரையிற் றுய கண்ணினீர்க் [3]கடலிற கண்டேன.

(இ - ள்.) (யான்), இலங்கையை முழுதும் நாடி - இலங்காபுரி முழுவ துந் தேடிப் பார்தது, இராவணன் இருகதை எய்தி - இராவணனது இருப் பிடத்தை அடைநது, பொலம குழையவரை எல்லாம - (அநகுஉள்ள) பொன்னுலாகிய குழை யென்னுங காதணியை யுடையவாகளான மகளிரை யெல்லாம், பொதுஉற நோகதி போநதேன் - பொதுவாகப் பார்தநிக் கொணடே சென்று, அலநகு தண சோலை புக்கேன்-அசைகின்ற குளிர்ந்த அசோகவனத்திற பிரவேசிததேன்; அ வழி - அவ்விடதில், அணநகு அனுலை-நிருமகள்போன்றவளான சீதாதேவியை, கலநகு தெள் திரையிற்று ஆய - அலைகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடையதாகிய, கணணின் நீர கட லின் - கணணீராகிய கடலினுலே, கணடேன்—; (எ - று.)

கறபிற்குறைபாடில ளென்பதை மூன்றுகவிகளா லுணர்தநியபின், தான் அப்பிராட்டியைக் கண்டமையை இனி உணாத்துகின்றனன் அறுமா னென்க. சீதை இராவணன் மாளிகையினுளளே யிருந்தில ளென்பது, முன்னிரண்டடியினுற் போதரும்; அதனுல், அவள் அவனுக்குச சிறிதும் வசப்பட்டிலளென்பதைப் பெறவைததாம். அவளைக் கணணினீர்க்கடலிற் கணடேன் எனறதனுல், அவள் இராமவிரகத்தாற் சோகக்கடலில் ஆழ்ந் திருகதுந் துன்பநிலையை விளக்கி, அவ்வகையால் அப்பிராட்டி கற்பிற் குறைபாடில ளென்பதைத் தான் அறிந்தமைக்குக் காரணத்தை விளக்கிய படியாம. இருக்கை - அரணமனை. அணநகு அனுள - (எமது) குலதெய் வம் போன்றவள் என்றுமாம். திரையிற்று - இன்சாரியையுமை 'று' விகுதி யும் பெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். திரையின தாய எனப் பிரிதது - அலைகளோடு பரவிய எனறுமாம்; தாயஃதாவிய, கட லின - கடலின் மேவில் என்றுமாம். பி - ம்:—[1]பொதுவுற. [2]போனேன். [3]கடலுட். (சுஅ)

சூகூ. அரக்கிய ரள[1]வற் றூர்க [2]ளமரர்தங் குழுவு மஞ்சச்
[3]செருகுகினைர் காப்ப நின்பா னேசமே யசசரீகக
விரகமென் றெறுன்றுந் [4]தானே ரேநதிழை வடிவ மெய்நிக்
[5]தருக்குயர் சிறையுற் றன்ன [6]தகைமைய டமிய ளம்மா.

(இ - ள்.) தமியள் - தனியளாகிய அப்பிராட்டி,—அரக்கியர் அளவு அற்றார்கள-அளவில்லாத [மிகப் பல] ராக்ஷஸிகள், அமராதம் குழுவும் அஞ்சதேவர்களின் கூட்டமும் அஞ்சும்படி, செருச்சினா - காவிதகவாகளாய, காப்ப - காவல் செய்யாநிற்க,— நினபால் நேசமே - உன்னிடதிலுள்ள அன்பே, அச்சம் நீக்க - தன்னுடைய அசசதைப்போகக, இரக்கம என்ற ஒன்று தான் - சிறந்த கருணை ரஸமென்கிற ஒரு குணமே, ஓர் எந்து இழை வடிவம் எயதி - தரித்த ஆபரணகளே யுடையாளொரு பெணணினுரு வத்தை யடைந்து, தருக்கு உயாசிறை உற்று அன்ன-கொடுமைமிக்க சிறைசகாவலில் அகப்பட்டிருதாற் போன்ற, தகைமையள் - தன்மையுடையவளாயிருக்கின்றாள்; (எ - று.)—அம்மா - ஈற்றசை; இரகககுறிப்புமாம.

குழுவும - உமமை, எதற்குமஞ்சாநெஞ்சுபடைத்ததன்மையை அறிவித்தது. பி - மீ:—[1]அற்றாரும. [2]அலகையின். [3]செருக்கினல்கணடு செயயமெயக கனறீக்கசசோதத. [4]தானே. [5]தருககிய. [6]தகையளத, தன்மையள். (சுகு)

எ0. மாண்பிறந் தமைந்த கற்பின் வாணுத லினபால் வைதத
சேண்[1]பிறந் தமைந்த காதல் [2]கண்களிற் றெவிட்டி நீரா
காண்[3]பிறந் தமைய னீயே கண்ணகன் ஞாலந் தன்னு
ளாண்பிறந் தமைந்த [4]செலவ [5]மூண்டனை யாதி யன்றே.

(இ - ள.) மாண பிறந்து அமைந்த - (நாணம் மடம் அசசம பயிர்ப்பு முதலிய) பெருகுகுணகள் இயல்பிலே உணடாகிப் பொருந்தப் பெற்ற, கற்பின் - நிலைமையையுடைய, வாள்நுதல் - ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய வளான பிராட்டி, நின்பால் வைதத-உன்னிடம வைததுள்ள, சேண்பிறந்து அமைந்த காதல் - உயாவுளளதாயப்பொருந்திய விருப்பதனை, கண்களின்-கண்களினுல், தெவிட்டி நீரா - தெவிட்டிவிடாமல, காண - பார்த்தறகு, பிறந்தமையான் - (நீ) அவதரிதததனுல்,—நீயே - நீ ஒருவனே, கண அகல ஞாலத்தன்னுள - இடமகன்ற நிலவுலகததில், ஆணபிறந்து அமைந்த செல்வம உணடனை ஆதி - ஆண்மகனுய்ப்பிறநது பொருந்தியதன் பயனுகிய பாக்கியத்தை அடைந்தவனுகினாய்; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; தேற்றமுமாம்.

கற்புநிலைமையிற் கலஙகுதலில்லாத பிராட்டியினது பெருஙகாதலைக காணபபெற்றதனுல, நீயே புருஷோததமனுவை யெனபதாம். [“அபரமேயம்ஹி தததேஜஃ யஸ்யஸா ஜநகாதமஜா” எவனுக்கு அநத ஜநகராஜன் திருமகள் உரியளோ, அந்த ஒளி அளவிடமுடியாததன்றோ]” என்ற ஸ்ரீராமாயணமும, ‘ஸ்ரீயஃ பதியே புருஷோததமனுவன்’ என்று அதற்குப பெரியாதாறபரியம அருளிசசெயதிருததல் இஙகுகருதததக கண. மாண் - மாணபு என்பதன் விகாரம். வாணுதல - அண்மொழித தொகை. காதல் காண என இயையும. காண - காண என்பதன் விகாரம; முதனிலைதொழிற பெயராககொணடு, நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை யென்னவுமாம. தெவிட்டித் தீராதல் - இவ்வளவுகண்டது

போதுமென்று வெறுத்துவிடுதல். நீயே, எ - பிரிநிலை. மாணபு இறந்து அமைந்த எனப்பிரித்து, மாட்சிமைக்குணங்கள் மிகுதியமைந்த என்னுமாம். இனி, இசசெயயுளுகு - சிறப்பாக உடன்பிறந்தமைந்த கற்பையுடைய பிராட்டி தான் உன்பக்கல்வைத்துள்ள மேன்மை பொருந்திய காதல் தெவிட்டுதலால் [மிகநிறைதலால] இடைவிடாது (பாவனையால்) நின்னைக கணகளாற்காணுமாறு நீ பிறருள்ளதனால், நீயே உலகத்தில் ஆண்பாலாகப் பிறந்து அடையவேண்டிய செல்வத்தை யடைந்தனையாகின்ரு யென்று உரைகூறுவுமபடும். பி-ம்·—[1]பிறந்தனைய. [2]உகக்களி ..தீரக். [3]பிறநதமைந்த, பிறந்தமைய. [4]தன்மை. [5]கணடிலை, உணடிலை. (எ0)

எக. அயிர்ப்பிலர் காண்பார் மூன்னு மறிந்தில ரெனினு மைய
வெயிற்புனை யிலங்கை மூதூ ரிந்திரன் [1]யாகைக் கேற்ற
மயிற்புனை யியலி ஞரு மைந்தரு நாளு[2]மாங்கே
யுயிர்பபொடு முயிரி னேடு மூச[3]னின் ரூடு வாரும்.

(இ - ள்.) ஐய - சுவாமி!—எயில் புனை - மதில் சூழ்ந்த, இலஙகை லங்கையென்கிற, மூது ஊர் - பழபஊராகிய, ஆஙகே - அவ்விடதில்,—நாளும - நாள்தோறும், உயிரப்பொடும் - பெருமூசசுடனேயும, உயிரினேடும - குற்றுயிருடனேயும், ஊசல நின்று ஆடுவாரும - (வருவதும் போவதுமான) ஊஞ்சல்போல அலைத்துநிற்பவாகளாகிய, இந்திரன் யாக்கைக்கு ஏற்ற மயில் புனை இயலிஞரும் - இந்திரனது உடம்பிற்குப் பொருந்திய மயிலெயொத சாயலை யுடையவராகளான தெய்வமகளிரும், மைந்தரும - தேவாகளும், முன்னும அறிந்திலர் எனினும் - முன்னே (பிராட்டியை) அறியாதவாகளாயினும், அயிர்ப்பு இலா காணபார் - (அவளது கற்பின் நிலைமையை) சநதேகமில்லாமற் கண்டறிவார; (எ - று.)

'இந்திரன்யாக்கைக்கு ஏற்ற மயிற்புனையியலினர்' என்றது - இந்திரனது போகத்துக்குப்பொருந்திய மகளிர் என்றபடி; இனி, இதற்கு - இந்திரனது ஆயிரஙகணகளினுலும பாதாதற்குத தகுக கட்டழகுடையவர என்றுங் கருத்துக்கொள்ளலாம். உயிரப்பொடும உயிரினேடும் ஊசல்நின்ரூடுதல் - இராவணன் முதலிய இராக்கதர்க ளிழைக்கும் இடையூற்றின் மிகுதியாலென அறிக. இனி, இகவகிக்கு - இலஙகைக்கு இந்திரனுகிய இராவணனது உடம்பைத் தழுவுதற்கு ஏற்ற அவன்மனைவிமாராகிய மகளிரும மற்றைஇராக்கதரும ஜாஙகியை முன்னே அறியாதவாகளாயினும் (அவள்பபும் விரகவேதனைபை) ஐயமின்றிக கணகூடாகக்கண்டு (தாம இரஙகி) நாடோறும் அவ்வூரிற் பெருமூசசோடுங குற்றுயிரோடும மனமலைது பரிதவிப்ப ரென்று பொருள்கூறுவாரு முளர். இனி, முதலடிக்கு, எனினும் - என்னைக்காட்டிலும், அயிர்ப்பிலா காணபா - சந்தேகமின்றி அறிவர்; முன்னும் அறிந்திலர் - முற்காலத்திலும் இவளைப்போன்றவளைக கணடா ரில்லை என்றும உரைக்கலாம. பி - ம்:—[1]இயற்கைக்கு. [2]அஙகை. [3]நின்ரூடுமுன்னே. (எக)

எஉ. தையலை வணங்கற் கொத்த [1]விடம்பெறுந் தன்மை நோக்கி
யையயா னிருந்த காலை யலங்கல்வே லிலங்கை வேந்த
னெய்தின னிரக்கு கூறி யிறைஞ்சின [2]னிருந்து நங்கை
வெய்துரை சொல்லச் சீறிக் கோறன்மேற் கொண்டு விட்டான்.

(இ - ள்.) ஐய - சுவாமி,—நான்—, தையலை - பிராட்டியை, வணங் கற்கு - (எதிரசென்று) வணங்குதற்கு, ஒத்த - தகுதியான, இடம் - சமயத் தை, பெறும் - பெறும்படியான, தன்மை - தன்மையை, நோக்கி - எதிர் பார்த்து, இருந்த காலை - (அவ்வசோகவனத்தில்) இருந்தபொழுது,—அலங கல் - வெற்றிமாலையைச சூடிய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, இலங்கை வேந்தன் - லங்காராஜனான ராவணன், எய்தினன் - அங்கு வந்து, இரந்து கூறி - (பிராட்டி தன்னைக்காமிக்கும்படி) பிரார்த்தித்து (ப்பலவார்த்தைகள் சொல்லி,) இறைஞ்சினன் இருந்து - (அவளை) வணங்கி நின்று, நங்கை வெய்து உரை சொல்ல - பிராட்டி கடுஞ்சொற்களைச சொல்ல (க்கேட்டு), சீறி - கோபித்து, கோறல் மேற்கொண்டு விட்டான் - (அவளைக்) கொல்லத தலைப்பட்டான்; (எ - று)—கீழ் 'கணணினீர்க்கடலிற்கணடேன்' என்று பிராட்டியின் கற்புநிலையைத் தான் அனுமானித்து உணர்ந்ததைத் தெரி விதத அனுமான், பிரதியட்ச பிரமாணததாலும் அபபிராட்டியின் கற்புநிலை யைத தான் கணடறிந்ததை இதனால் தெரிவிக்கின்றான். கோறல் - தொழிற் பெயர். பி - மீ:—[1]இடை. [2]இருந்த. (எஉ)

எஊ. ஆயிடை யணங்கின் கற்பு மையகின் னருளுஞ் செய்ய
தூயநல் லறனு மென்றிங் கிவையன தொடர்ந்து காப்பப்
போயின னரக்கி மாரை[1]ச் சொல்லுமின் பொதுவி னென்றுங்
[2]கேயின னவரெ லாமென் மந்திரத் துறங்கி யிற்றூர்.

(இ - ள்.) ஐய—! அ இடை - அப்பொழுது, அணங்கின் - பிராட்டி யினது, கறபும் - கறபுநிலையும், நின் அருளும் - உனது கருணையும், செய்ய தூய நல் அறனும் - செவ்வையாகிய பரிசுததமான நல்ல தருமமும், எனற இவ்வு இவையன-என்கிற இவைகளெல்லாம், தொடர்ந்து காப்ப - (பிராட்டி யினுயிரை) விடாமற்பாதுகாக்க, (அவளைக் கொல்லாதுவிட்டு), ஆவ்வு - அப் பொழுது, (இராவணன்), அரக்கிமாரை - (அருகிற் காவல்செய்துநின்ற) ராக்ஷசிகளைநோக்கி, சொல்லுமின் என்று - '(நீங்கள் சீதைக்குப்) புதகி சொல்லி என்கருத்துக்கிணங்கச செய்யுங்கள்' என்று, பொதுவின் எயினன்- பொதுவராக கட்டளை யிட்டுவிட்டு, போயினன் - (தன்னிடதத்திற்குச) சென் றான்; அவர் எலாம - அவ்வரக்கியரெல்லாம், என் மந்திரத்து - யான் உச சரிதத மந்திரத்தின் வலிமையால், உறங்கி இற்றூர்-தூங்கிவிட்டாராகள்;(எ-று.)

அநுமான் தனக்குச சீதையைக் கணடுபேசுமாறு சந்தர்ப்பம வாய்ததமையை விவரிக்கின்றான். பொதுவின சொல்லுமின் என்று

இயைத்து, மனிதரது இழிவையும் எனது பெருமையையும் பொதுப்பட இவட்கு எடுத்துககூறி இவளை இசைவியுங்க ளென்றும் பொருள் கொள்ள லாம். அரக்கியர் கணவிழிதிருக்கையில் தான்சென்று பிராட்டியுடன் பேச விடா ராதலாலும் இரகசியம் வெளிப்பட்டுவிடு மாதலாலும், அநுமான் மந் திரபலததால் அவாகளை உறங்கும்படி செய்தன னென்க. பி - ம்.—[1]கொல்லு மின்வெறுமின், சொல்லுமின்போமின். [2]ஏனைவவர்களெல்லாமந்திரத்துறங் குகின்றார். (எஉ)

எச. அன்னதோர் பொழுதினங்கை யாருயிர் துறப்ப தாக, வன்னினள் கொடியொன் றேந்திக் கொம்பொடு மூறைப்பச் சுற் றித், தன்மணிக் கழுத்திற் சார்த்து மளவையிற் றடித்து நாயேன், பொன்னடி வணங்கி நின்று நின்பெயர் [1]புகன்ற போழ்தில்.

இதுவும், மேற்கவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) அன்னது ஓர் பொழுதில் - அதுதன்மையதான சமயத்தில், நகை - பிராட்டி, ஆர் உயிர் துறப்பது ஆக - அருமையான (தனது) உயி ரை விட்டிவதாக, உன்னினள் - நினைத்தவளாய், கொடி ஒன்று ஏந்தி - ஒரு கொடியை யெடுத்து, கொம்பொடும் உறைப்ப சுற்றி-ஒருமரதத்தின் கிளை யிலே உறுதியாகக் கட்டி, தன் மணி கழுத்தில் - தனது அழகிய கழுத்திலே, சாததும் அளவையின் - சேர்த்துச சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுஞ் சமயத்தில், நாயேன் - நாய்போற் கடைப்பட்டவனுகிய அடியேன், தடுத்து - (அதனை) தடைசெய்வதாகி, பொன் அடிவணங்கி நின்று - அழகிய (அப்பிராட்டியின்) திருவடிகளை நமஸ்கரித்து நின்று, நின் பெயர் புகன்ற போழ்தில் - உனது திரு நாமததைச சொன்ன பொழுதில்,—(எ - று.)

மணிக்கழுத்து-இரதினஞபரணஙகளை யணிந்த கழுத்தென்றுமை, பொன் னடி - பொன்னுபரணஙகளை யணிந்த பாதமென்று மாம். 'நாயேன்' என் றது, பணிவினுல தன்னைத் தாழ்த்திக்கூறியது; [சைசயாநுஸந்தாநம்.] இராமன்பெயரை அநுமான்புகன்றதே பிராட்டி சுருகஇட்டுகொண்டு உயிர் மாய்ப்பதைத் தடைசெய்ததென்க: ''அஞ்சன வண்ணத்தான்றன் பெயருரைத் தளியையென்பாற், றுஞ்சுறு பொழுதிற்றந்தாய்துறக்கல்'' என மேற்செய்யு ளில்வருவதுங்காண்க. பி - மீ:—[1]புகழ்ந்த. (எச)

எடு. வஞ்சனை யரக்கர் செய்கை [1]யிதுவென மனக்கொண் டேயு, மஞ்சன வண்ணத் தான்றன் பெயருரைத் [2]தளியை யென் பாற், றுஞ்சுறு பொழுதிற் றந்தாய் [3]துறக்கலென் றுவந்து சொன னுண், [4]மஞ்சென வனமென் கொங்கை வழிகின்ற மழைக்கணீராள்.

(இ - ள்.) மஞ்சு என - (மலைமேற்பெய்கிற) மழைபோல், வணம் மெல கொஇகை வழிகின்ற - அழகிய மென்மையான (தனது) தனங்களின்மேற் பெருகுகின்ற, மழை கண நீராள - குளிர்ந்த கண்களின் நீரையுடையவ

ளாகிய பிராட்டி,—இது வஞ்சனை அரக்கர் செய்கை என மனம கொண்டே யும் - யான் இவ்வாறு செய்ததை வஞ்சனையையுடைய இராகவதாரது மாயச செய்கையா மென்று மனத்தில்நினைத்துச சந்தேகித்தும், (என்னைநோக்கி), 'எனபால் அளியை - என்பக்கல் அருளுடையவன் நீ; துஞ்சுறு பொழுதில்- (யான்) இறக்கும்பொழுதில், அஞ்சனம வண்ணத்தான்தன் பெயர் உரைத்து- மைபோலுங கரிய திருநிறமுடைய ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தைச சொல்லி, துறககல தந்தாய்-(யான் மரணததை) ஒழிதலைச செய்தாய்', என்று உவந்து சொன்னாள் - என்று மகிழ்சசியோடு சொன்னாள்; (எ - று.)

"அரக்கனேயாக வேறோரமரனேயாக வன்றிக, குரகதனதலைவ னேதா னுருக கொடுமையால, விரகதமேயாக வாதிக கெம்பிராளுமஞ் சொல்வி, யுருக்கினனுணாவைதததந்தா னுயிரிறி னுதவியுணடோ" என்று உருகதகாட்டுபடலத்தில் வந்த செய்யுள் இஙகுக காணததகதது. மஞ்சென வனமென்கொஙகை வழிகின்ற மழைக்கணீராள்—"தழைததபொன் மூலத் தடஙகடஙு தருவீபோய்ததாழப், புழைததபோல நீர நிரந்தரம் பொழிகின்ற பொலிவா, லிழைக்கு நுணணிய மருஙகுலா ளிணெநெடிஙகணகள், மழைதக ணெண்பது காரணக்குறியென வுரைததாள்" என்றா காட்சிப்படலத்தும். என்பால் துறக்கல் தந்தாய் - என்னிடத்து உயிரொழிதலைததந்தாய்: (ஆத லால்), அளியை - அருள் செய்தறகுரியை என்று உரைததலுமாம். [3]துறக்க மென்றும் எனப் பாடமோதி, துஞசுறுபொழுதில் - நான் இறக்குஞ்சமயத் தில், அஞ்சன வண்ணததான்தன் பெயர் உரைதது - இராமபிரானது திரு நாமதததைச் சொல்லி, எனபால் அளியை தந்தாய் - என்பகதல் கருணையைச செய்தாய்; துறக்கம் - (அதகருணை) பரலோக இன்பததுக்குச சமமானது, என்று உவந்து சொன்னாள்' என வுரைப்பாரு முளா. பி - மீ:—[1]ஆமென. [2]அளிய. [4]மஞ்சனமெனனக். (எடு)

எசு. [1]அறிவினிற் றேறிச் சொன்ன பேரடை யாளம் [2]யாவுஞ்
செறிவுற நோக்கி நாயேன் சிந்தையிற் [3]றிருக்க மின்மை
முறிவற வெண்ணி வண்ண மோதிரங் காட்டக் [4]கண்டா
ளிறுதியி னுயிர்தந் தீயீ மருந்தொத்த தனைய தெந்தாய்.

(இ-ள்.) எந்தாய்-எமதுதலைவனே!—சொன்ன-(அடியேன்) சொனன, பேர் அடையாளம் யாவும-பெரிய அடையாளஙகளே யெல்லாம், (பிராட்டி), அறிவினின் தேறி - (தனது) அறிவினுல் தெரிய அறிந்து, செறிவு உற நோகதி - (அவ்வடையாளஙகளைப்) பொருததமாகப் பாரதது, நாயேன் சிந் தையில் திருகதம் இன்மை முறிவு அற எண்ணி - அடியேனது மனததில் மாறுபாடில்லாமையை வேறுபாடிலலாமல் அறிந்து, வணணம் மோதிரம காட்ட கணடாள் - அழகிய (தினது) மோதிரததை (யான் எடுதது)க காட் டப பாரததாள்; அனையது - அதத மோதிரமானது,— (அப்பிராட்டிகது), இறுதியின உயிர தந்தீயும மருது ஒததது - மரணகாலததில் உயிரை

இறவாதபடி நிலைநிறுத்திக்காக்கிற (மிருதசஞ்சீவியென்னும்) மருந்தைப் போன்றது; (எ - று.)

திருகுகம் - தொழிறபெயர்; திருகு - பகுதி. அம்மோதிரத்தைக் கண்ட வுடனே பிராட்டியின் உயிர் நிலைநின்றது என்பது, கான்காமடிக்குக்கருத்து. ''வீயுமுயிர்மீளும், மருந்துமெனலாகியது வாழிமணியாழி'' என உருகுகாட்டு படலத்தில் வந்தது முணாக. தருமென்பது 'தந்தியும' என விகாரப்பட்டு வந்தது' அது, வினைத்திரிசொல் எனப்படும்: ''மதித்தீதை'' ''மறுதீவாள்'' என்பன முதலியன காணக. பி - மீ:—[1]அறிவுறத்தெரியச. [2]ஐய. [3]தெரிகுறுத்தன்மை குறியுரையென்ன, தெரிகுறுத்தன்மை குறிப்புரையெணி. [4]காணடாள். (எசு)

எஎ. ஒருகணைத் திரண்டு கண்டே னெளிமணி யாழி [1]யன்ற
திருமூலத் தடத்து வைத்தாள் வைத்தலுஞ் செல்வ நின்பால்
விரகமென் பதனின் வந்த வெங்கொழுந் தீயி னுல்வெந்
தருகிய துடனே யாறி வலித்தது [2]குளிர்ப்புள் ளுறற.

(இ - ள்.) செல்வ - எல்லாச்செல்வமும் முடையவனே!—ஒரு கணத்து-ஒருகணப்பொழுதிலே, இரண்டு கணடேன் - இரணடுதன்மையை (யான்) பார்த்தேன்; (அவை என்னவெனில்,)—ஒளி மணி ஆழி - விளகுகின்ற இரதினமபதித்த மோதிரத்தை(ப் பிராட்டி என்கையினின்றும் வாஙகி), ஆன்ற திரு மூலத் தடத்து - சிறந்த (தனது) கொஙகைகளில், வைதாள் - வைதுக்கொண்டாள: வைத்தலும் - வைததவுடனே, (அப்பொன்மோதிரம்),—நின்பால் விரகம் என்பதனின் வந்த வெம கொழுந் தீயினுல் - உன்னிடத்தினின்றும் பிரிந்ததென்பதனுலுண்டான வெப்பமாகிய செழிதத நெருப்பினுல், வெந்து உருகியது - காய்ந்து இளகிவிட்டது; குளிர்ப்பு உள் ஊற - (மோதிரம உடம்பிறபட்ட மகிழ்ச்சியினு லாகிய) குளிராசசி உடம்பில் மிகுதலால், உடனே ஆறி வலித்தது-அப்பொழுதே (அவ்வெப்பம்) தணிந்து இறுகி முன்போலாய்விட்டது; (எ - று.)

மோதிரம பிராட்டியின் விரகாகஙகினியால் உருகுதலும், உடனே மகிழ்சசியாலாகிய குளிராசசியால் ஆறி இறுகுதலும ஆகிய இரண்டு தன்மையையும் ஒருகணதிற் கணடே னென்றதாம. உயர்வுநவிற்சியணி. ஆன்ற - அகன்ற வென்பதன் மரூஉ. பி - மீ.—[1]ஊனறத். [2]குளிராததாகி. சிலபிரதியில் இசசெயயுள அடுதததசெய்யுளின் பின் உள்ளது. (எஎ)

எஅ. வாங்கிய வாழி தன்னை வஞ்சரூர் வந்த தாமென்
றுங்குயர் மழைக்க ணீரா லாயிரங் கலச மாட்டி
யேஙகின [1]ளிருந்த தல்லா லியம்பல [2]ளெய்த்த மேனி
[3]வீங்கினள் வியந்த தல்லா லிமைத்தில ளுயிர்ப்பு மின்டாள்.

(இ - ள.) (பிராட்டி),—வாஙகிய ஆழிதன்னை - (என்கையினின்றுதன்னையில்) வாஙகிக்கொண்ட மோதிரதத, வஞ்சர் ஊர் வந்தது ஆம் என்று -

வஞ்சனையுடையவராகளான அரகராகளது நகரதிதில் வந்ததனால் அபரிசுதது யடைந்ததென்று,—ஆங்கு - அப்பொழுது, உயர் மழை கண் நீர்ால் - மிக மழைபோன்ற ஆனந்தக்கணணீரினால், ஆயிரம் கலசம் ஆட்டி - ஆயிரகுடம அபிஷேகஞ்செய்து, எகினள் இருந்தது அல்லால் - இரகிக்கொண்டிருந்த தல்லாமல், இயமபலள் - (ஒன்றும்) சொல்லமாட்டாதவளாயினள்; எய்தத மேனி வீகினள் - இனைதிருந்த உடம்பு பூரிதது, வியந்தது அல்லால் - அதிசயப்பட்டதல்லாமல், இமைதிலள் - (நோக்கின கணகளை) மூடினளில்லை; உயிர்ப்பு விணடாள் - பெருமூசசெறிந்தாள்; (எ - று.)

மோதிரததைக கணடு கையில் வாஙகி நோக்கியவுடனே பிராட்டியின் கண்களினின்று தாரைதாரையாகப பெருகுகின்ற கண்ணீரவெளளத்தில் அம்மோதிரம் நனைந்ததனை, வஞ்சகராகிய ராகஷசரது ஊரில் வந்ததனால் அதற்கு உணடான அசுசியைப் போக்கக கருதி அவள்பலகுடமநீரைகொணடு தாராட்டிவித்ததாக உத்பிரேகஷிதததனால் தற்குறிப்பேற்றவணி. வஞ்சகரி னூர்க்குவருவதே நல்லவாக்கு இழுகாகு மென்ற பொருள் இதிற்புலனும். இங்கு 'ஆயிரம்' என்றது, பலவென்னும மாததிரையாய் நின்றது. பி - ம்:—[1]குழிந்ததல்லாலிடைந்திலள். [2]உயிர்ப்பும் விட்டாள். [3]ஓஙகியவுவகையோடு மூன்னின்றனு சனின்ருள், ஓஙகிய வுவகையோடு முணணின்றனுசனீஙகி.

எக. அன்னவற் [1]கடிய னேனிற் பிரிந்தபி னடுத்த வெல்லாஞ்
சொன்முறை யறியச சொல்லித் தோகைநீ யிருந்த சூழ
லின்னதென [2]றறிகி லாமே யிதத்தனை தாழ்த்த தென்றே
மன்னனின வருத்தப் பாடு மூணர்த்தினே னுயிர்ப்பு வநதாள்.

(இ - ள்.) மன்ன - தலைவனே!—அடியனேன் - யான், அன்னவற்கு - அப்பிராடடிக்கு, இன பிரிந்த பின் அடுத்த எலலாம் - உன்னைப்பிரிநத பினபு சேர்ந்த செயதிகளையெல்லாம், சொல் முறை அறிய சொல்லி - யான்சொல்லும் முறையால் அறியும்படி சொல்லி,—'தோகை - மயில்போன்றவளே! நீ இருநத சூழல் - நீ இருந்த இடம, இன்னது என்று அறிகிலாமே - இன்ன விடதததெனறு தெரியாமையினாலேயே, இதனைதாழ்ததது - இவ்வளவு காலம நீட்டிததது,' எனறு - எனறுஞ் சொலலி, கின் வருததப்பாடும் உணர்த்தினேன் - (அவளைபபிரிந்ததனால்) நீவருததப்படுநதன்மையையும தெரிய சொன்னேன்; (அதன்பின்பு), உயிர்ப்பு வந்தாள - உயிரநீகாதிருக்கப்பெறுரூள்; (எ - று.)

அறிகிலாமே - மேயீற்று எதிரமறைத தெரிநிலைவினையெசசம. வருத்தபபாடு - முதனிலைதிரிநத தொழிறபெயர. பி-ம்.—[1]அடியேனும்மிற், அடியனுன்னில். [2]அறிகிலாமை. (எக)

அ0. இங்குள தனமை யெல்லா [1]மியைபுழி யியையக கேடடா, எங்குள தனமை யெலலா [2]மடியனுக் கறியச சொன்னு, டிங்

களொன் றிருப்பெ [3]னினனுங் திருவுளந் தீர்ந்த பின்னை [4]மங்குவெ னுயிரெ டென்றுன் குரைகழற் றலைகணை வைத்தாள்.

(இ - ள.) இககு உள தன்மை எல்லாம - இவ்விடதிலுள்ள தன்மை களெயெல்லாம், இயைபுழி இயைய கேட்டாள - நிகழ்ந்தமுறையிற் பொருந் தககேட்டு. அககு உள தனமை எல்லாம - அவ்விடத்திலுள்ள தன்மைகளை யெல்லாம், அடியேனுககு - அடியனுககு, அறிய சொனனுள் - தெரியச சொல்லி, - 'இன்னே - இனி, நிகள் ஒன்று இருப்பென் - ஒருமாதகாலம் (இககே) உயிர்வைத்திருபபேன; திருவுளம் தீர்ந்த பின்னை - (அதற்குள் என்னை வந்து அழைததுப்போகச சக்கரவாததித திருமகனுக்கு) மனமில்லை யாகுமாலுல் அதன்பின்பு, உயிரொடு மகுவென்-உயிரிழப்பேன்,' என்று - என்றுசொல்லி. உன் குரை கழல் தலைக்கண வைததாள் - உனது ஒலிக கின்ற வீரக்கழலையணிநத திருவடியைத (தனது) தலையின்மேல வைததுத (நிகருநோக்கித்) தணடன் சமாப்பிததாள; (எ - று.)

உயிரொடு மகுவென் - வலிய உயிரவிடுவே னெனறபடி. உன் குரை கழல் தலைகணை வைத்தாள் - பாவனையிலுல் நினது திருவடியைத தலைமேற் கொண்டு வணகுகினனென்றபடி. பி - மீ·—[1]இயல்புளி. [2]அடியனேற்கு. [3]என்றுளன்னது. [4]மகுவதுயிருண்டென்னமலரடி. (அ0)

அக.—சீதை தந்த சூளாமணியை அநுமான் இராமனிடங் கொடுத்தல்.

வைத்தபின் றுகிலின் வைத்த மாமணிக் கரசை வாங்கிக
கைத்தலத் திணிதி னீநதா டாமரைக் கண்க ளார
வித்தக காண்டி யென்று கொடுதததனன் வேத நன்னூ
லுய்த்துள கால மெல்லாம புகழொடு [1]மோங்க நிற்பான்.

(இ - ள்.) வைத்த பின் - (அவ்வாறு உனது திருவடியைத தலைமேல்) வைத்துகொணடபின்பு,—துகிலின் வைதத மா மணிகளு அரசை வாஙகி - தனது ஆடையில் முடிநதுவைத்திருந்த சிறநத இரத்தினகளுகெல்லாந் தலைமையாகிய சூளாமணியை எடுத்து, கை தலதது - (எனது) கையில், இனிதின் ஈந்தாள் - இனிமையாகக கொடுததாள்; (அதனை), வித்தக - ஞான சொரூபியாயுள்ளவனே! தாமரைகணகள் ஆர காணடி - செநதாமரை மலர்போன்ற திருகணகளை மகிழக காணபாயாக, என்று - என்றுசொல்லி, வேதம் நல் நூல் உயத்து உள காலம எல்லாம புகழொடுமை ஓகக கிற்பான் கொடுததனன் - சிறநத வேதஙகளுஞ் சாஸ்திரஙகளும் வழகுவதான கால தத்துவமுள்ள அள்வும் கீதத்தியுடனே மேம்பட (சகிரஞ்சீவியாய) நிற பவனுகிய அநுமான (சூளாமணியை ஸ்ரீராமனிடங) கொடுததான்; (எ-று.)

வேதனன்னூல் - வேதஙகளாகிய நல்லநூல்க ளென்றுமாம். பி - மீ:—

[1]ஓக்க. (அக)

அஉ.—அதுபெற்றவளவில் இராமன் தாபந்தணிந்து மகிழ்தல்.

[1]பையவுட் பயந்த காமம் பரிணமித் துயர்ந்து பொங்கி
மெய்யுற வெதும்பி யுள்ள மெலிவுறு [2]நிலையை விட்டா
[3]னையனுக் கங்கி முன்ன ரங்கையாற் பற்று நங்கை
கையென லாயிற றன்றே கைபுக்க மணியின் காட்சி.

(இ - ள.) பைய - மெல்ல, உள் பயந்த - உள்ளேயுண்டான, காமம்—, பரிணமித்து - வளர்ந்து, உயர்ந்து பொங்கி - மேல்மேல் அதிகப்படுதலால், மெய் உற வெதும்பி - உடம்பு மிகவுங்கொதித்து, உள்ளம் மலிவுறும் - மனந் தளராசையடைகின்ற, நிலையை - தன்மையை, விட்டான - (ஸ்ரீராமன் அசுரூளாமணியைப் பாராதவுடனே) நீங்கினான்; கை புகுக மணியின் காட்சி - (ஸ்ரீராமனது) திருகைகளை யடைந்த சூளாமணியினது தோற்றம், ஐயனுக்கு - அந்த இராமபிரானுக்கு, அங்கி முனனர்அம கையால் பற்றும் நங்கை கை எனல் ஆயிற்று - (விவாககாலத்தில்) அக்கினியின் முன்னிலையில் அழகிய கையினை பிடிக்கப்பட்ட பிராட்டியின்கை யென்னலாம படியாயிற்று; (எ - று.)

இராமபிரான் சீதையைப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தகாலத்திற போலச சூளாமணியைப் பெறற பொழுதில் மிகமகிழ்ந்தன னென்பதாம. காட்சியணி. பைப்பய - பையப்பைய என்னுங குறிப்புவினையெசச வடுகசின் தொகுதல் பி - மீ:—[1]பையுறப், பைப்பயப். [2]நிலைமை. [3]ஐயனும. (அஉ)

அங.—அப்பொழுது இராமனிடம் உண்டான பலவகைமெய்ப்பாடுகள்.

பொடித்தன வுரோமம் [1]போந்து பொழிந்தன கண்ணீர் பொங்கித்
துடித்தன மார்புந் தோளுந் [2]தோன்றின வியர்வின் றுள்ளி
மடித்தது மணிவா [3]யாவி வருவது போவ தாகித்
தடித்தது மேனி யென்னே [4]யாருளர் தன்மை தேர்வார்.

(இ - ள.) உரோமம்-மயிர்கள், பொடித்தன - சிலிர்தனன; கண நீர—, போந்து - வழிந்து, பொழிந்தன - பெருகின; மாபுமு தோளும்—, பொங்கி-பூரித்து, துடிதனன—; வியாவின் துள்ளி - வேர்வைநீர்துளிகள், தோன்றின - உண்டாயின; மணி வாய் - அழகிய வாயானது, மடித்தது - மடிப்பையடைந்தது; ஆவி வருவது போவதுஆகி - உயிர வருவதும் போவது மாகபபெற்று, மேனி தடிதத்து - உடம்பு பூரித்தது; என்னே - (இது) என்ன ஆசசரியம! தன்மை தேர்வார் - அதனமைகளை ஆராய்ந்து அறிய வலலவர், யார் உளர் எவ ரிருக்கின்றனர! [எவருமில்லை யென்றபடி]; (எ-று.)

இராமபிரானுக்கு அப்போதுதோன்த மெய்ப்பாடுகளை யறிந்துணர்த்துவது, எம்மனோர்க்கு இயலாதென்றபடி. 'ஆவிவருவதுபோவதாகி' என்றது, மெட்டியிர்ப்பெறிதலை ரோமம் என்னும் வடமொழி, உகரம் மொழி முதலாகி முன்வரப்பெற்றது. பி - மீ:—[1]மேன்மேல் [2]தோன்றினதவரென்றுன்னி. [3]வீரம. [4]காருதனன்மைதேர்வார். (அங)

அசு.—அங்கதன் முதலானவரீகள் வந்துசேர்தல்.

ஆயிடைக் கவிகளோடு மங்கதன் முதலி னுயோர்
மேயினர் வணங்கிப் புக்கார் வீரனைக் கவியின் வேந்தைப்
போயின கருமமுற்றிப் புகுந்ததோர் பொம்ம றன்னுற்
சேயிரு மதிய மென்னத் திகழ்தரு முகத் தாரூர்.

(இ - ள்.) அ இடை - அப்பொழுது [அவ்விடத்தில்], கவிகளோடும - மற்றை வானராகளுடனே, அங்கதன் முதலின் ஆயோ - அங்கதன் முதலான படைத்தலைவராகள், மேயினர் - வந்து, வீரனை - ஸ்ரீராமனையும், கவியின் வேந்தை - வானர ராஜனை சுக்கிரீவனையும, வணங்கி - நமஸ்கரித்து, புக்கார - அங்குசசேர்ந்து, போயின கருமம் முற்றி புகுந்தது ஓர மொம்மல் தன்னுல் - (தாங்கள்) போன காரியம முடிந்து வந்த தனுலாகிய தொரு மகிழ்ச்சியினுல், சேய் இரு மதியம் என்ன திகழ்தரு முகத்தர் ஆனர் - உயர்ந்த [ஆகாயத்திலுள்ள] பெரிய [பூரண] சந்திரன்போல விளங்குகின்ற முகத்தையுடையவராஞராகள்; (எ - று.)

மதியம், அம-சாரியை. கவி-கபி யென்ற வடசொல்லின விகாரம. (அசு)

அடு.—மேல் நடக்கவேண்டிய காரியத்தைக் குறித்து இராமன் விரைவுகொள்ளுதல்.

[1]ஆண்டையி னருக்கன் மைந்த னீயகே ளரிவை நம்பாற், காண்டலுக் கெளிய ளாஞ [2]ளென்றலுங் காலந் தாழ, வீண்டிணு மிருத்தி போலா மென்றன னென்ற லோடுந், தூண்டிரண் டனைய தோளான் பொருக்கென வெழுந்து சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஆண்டையின் - அப்பொழுது, அருக்கன் மைந்தன் - சூரிய குமாரனை சுகரீவன், (ஸ்ரீராமனை நோகி), 'ஐய—! கேள்—: அரிவை - பிராட்டி, நமபால் காண்டலுக்கு எளியள் ஆனுள் - நம்மாற் பாப்பதற்கு எளியவளாயினுள்,' என்றலும் - என்றுசொன்னவளவில், - (ஸ்ரீராமபிரான்) 'காலம் தாழ - காலம் விளமபிகக, இனும் - இன்னமும [சீதையிருக்குமிடம் தெரிந்தபின்பும], ஈண்டு - இஙகேயே, இருத்திபோல் ஆம் - இருக்கின்றுய் போலும்,' என்றனன் - என்றுசொன்னுன்; என்றலோடும - என்றுசொன்ன வுடனே, தூண திரணடு அனைய தோளான்-தூண திரண்டிருப்பது போன்ற தோள்களையுடையவனை சுகரீவன், பொருக்கென - விரைவில், எழுந்து எழுந்திருந்து, சொன்னான் - கட்டளையிடுபவனுன்; (எ - று.)

'அரிவை' என்னுஞ் சொல் - இஙகே, பருவப்பெயராகாமல், பெண் என்ற மாதரிரமாய் நின்றது. நமபால் - உருபுமயககம். இனும் - இன்னும்: தொகுத்தல். 'இருத்திபோலாம்' என்றது - இருத்தல் தகுதியன் றென்றபடி.

பி - மீ:—[1]ஆணடையவ், ஆணடகை. [2]என்றபின் காலந்தாழா. (அடு)

அசு.—சுக்கிரீவன்கட்டளைப்படி வாநரசேனை புறப்படுதல்.

எழுக[1]வெம் படைக ளென்ற [2]னேயெனு மளவி னெங்கு
முழுமுரா [3]செற்றிக் கொற்ற [4]வள்ளுவர் [5]மூடுக்க முந்திப்
[6]பொழிதிரை யன்ன வேலை புடைபரந் தென்னப பொங்கி
வழுவலில் வெள்ளத் தானை தென்றிசை வளர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) 'எ எனும் அளவின் - ஏயென்னுமொலி உண்டாகுமளவினுள் [மிகவிரைவில் என்றபடி], வெம் படைகள் - கொடிய சேனைகளெல்லாம, எழுக - புறப்படுவனவாக,' என்றன்-என்று (சுக்கிரீவன்) கட்டளையிட்டான்; (உடனே), கொற்றம் வள்ளுவர் - வெற்றியையுடைய பறையறைவோர், எங்கும் - (சேனைகளுள்ள) எல்லாவிடத்தும், முழு முரசு எற்றி-பெரிய பறைகளை யறைந்து, மூடுக்க - தூரிதப் படுத்த,—வழுவல் இல் - (அசசுக்ரீவாஜ்ஞையை) தவறுதலில்லாத, வெள்ளம் தானை - (எழுபது) வெள்ளம் வாநர சேனை, முந்தி-விரைந்து, பொழி திரை அன்ன வேலை புடை பரந்து என்ன பொங்கி - பாய்கின்ற அலைகளையுடைய அந்தக்கடல் தானிருக்கும நிலையை விட்டு வெளியிலே பரவினாற்போல எழுந்து, தென் திசை வளர்ந்தது - தெற்குதிகைகை நோக்கிப் பரவலாயிற்று; (எ - று.)—அன்றே - ஈற்றசை; அப் பொழுதே யெனினுமாம.

எம் படைகள் என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். முழு முரசு - உத்தம விலக்கணமமைந்த பேரிகை யெனினுமாம். அன்ன - பிரஸ்துதி பற்றியது. பி - ம்.—[1]என்படைஞர. [2]என்றதோரளவிலெங்கும். [3]ஒற்றக். [4]வள்ளுவன. [5]மூடுகி. [6]எழுதிரை பொழுதலா. (அசு)

அஎ.—முன்சென்று சரியானவழியை நாடிப்போமாறு இராமன் நீலனைப் பணித்தல்.

நீலனை நெடிது நோக்கி நேமியோன் பணிப்பா [1]னந்தம்
பால்வருஞ் சேனை தன்னைப் பகைஞர்வந் தடரா வண்ணஞ்
சால்புற முன்னர்ச் சென்று சரிநெறி துருவிப் போதி
மால்தரு களிறு [2]போலும் படைஞர்பின் மருங்கு சூழ.

இதுவும், அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ - ள்.) நேமியோன் - ஸ்ரீராமன், நீலனை - (வாநரசேனாதிபதியான) நீலனை, நெடிது நோக்கி - செவ்வையாகப் பாாத்து, பணிப்பான் - கட்டளையிடுவான் —நம்தம் பால் வரும் சேனை தன்னை - நமது பக்கத்தில் வருகிற சேனையை, பகைஞர வந்து அடராவண்ணம - சத்துருக்கள் வந்து அழிக்காதபடி, (நீ), மால் தரு களிறு போலும் படைஞர் பின்மருங்கு சூழ-மதமயக்கங கொண்ட ஆணையானைபோன்ற வீராகள் பின்பக்கத்தில் தொடர்ந்துவருமாறு, சால்புஉற - தகுதிபொருந்த, முன்னர் சென்று - முன்னேசென்று, சரி நெறி துருவி போதி - தகுதியானவழியைத தேடிபபோவாயாக; (எ - று.)

"ஆறுபதெழுகோடியகீகருக், கேறுகொற்றத்தலைவரிவர்க்குமுன், கூறு சேனைபதிகொடுகூற்றையு, நீறுசெய்திடுநீலனென்றேதினான்" என்றபடி நீலன் வானரப்படைத்தலைவாகெல்லாத் தலைவ ஞதலால், அவனே முக்கிய மாக விளிதது இதுகூறினன் இராமபிரான். நேமியோன் - சகரராயுதபாணி யான திருமாலின் அம்சமானவன். சரி - ஸத்ருஶ என்ற வடமொழியின் திதைவு; அது, பிராகிருதபாஷையில் ஸரிஸோ என நிற்கும். மால் தரு - பெருமைபொருந்திய என்றுமாம்; எதுகைநோகதி, சநதிபெருது நின்றது. தருவி, தருவு - பகுதி. பி - ம்:—[1]நீநம். [2]போலப். (அஎ)

அஅ.—அநுமான் பிராரீத்தித்தபடி அவன்தோள்மேல் இராமன்ஏறுதல்.

[1]என்றுரைத் தெழுந்த வேலை மாருதி யிருகை கூப்பிப
புன்றொழிற் குரங்கெ னுதென் றோளிடைப் புகுதி யென்னத்
தன்றலை படியிற் [2]றாழ்ந்தா னண்ணலுஞ் சரணம் வைத்தான்
வன்றிறல் வாலி சேயு மிளவலை வணங்கிச சொன்னான்.

(இ - ள்.) என்று உரைதது - என்று (நீலனுக்குக்) கட்டளையிட்டு, எழுந்த வேலை - (ஸ்ரீராமன்) புறப்பட்டபொழுது, மாருதி - அநுமான், இரு கை கூப்பி - அஞ்சலிசெய்து, 'புல் தொழில் குரங்கு எனுது - இழிவான தொழிலை யுடையதொரு குரங்கு என்று எணணி (என்னை) இழாமல், என் தோளிடை புகுதி - எனதுதோளில் ஏறுவாயாக,' என்னு - எனறு விண் ணப்பஞ்செய்து, தன் தலை படியில் தாழ்ந்தான் - தனதுதலை பூமியிற் படி மாறு வணஙகினான்; அணணலும் - ஸ்ரீராமனும், சரணம் வைத்தான் - (அக ஙனமே அவ்வநுமான் தோள்களில்) திருவடியைவைத்து ஏறியருளினான்; வல் திறல் வாலிசேயும் - மிக்கவலிமையையுடைய அங்கதனும், இளவலை வணஙகி - லக்ஷ்மணனை நமஸ்கரித்து, சொன்னான் - சொல்பவனானான்; (எ - று.)—அது மேற்கவியிற் கூறுகின்றார். சரணம் - வடசொல். பி - ம்:—[1]என்றவனெழுதவேலைமாருதி யெதிர்சென்றெதாய். [2]தாழ. (அஅ)

அக.—அங்கதன்பிராரீத்தித்தபடி அவன்தோள்மேல் இலக்குமணன் ஏறுதல்.

நீயினி யென்றன் றோண்மே லேறுதி நிமல வென்ன
வாய்புதைத் திறைஞ்சி நின்ற வாலிகா தலனை நோக்கி
நாயகற் கினைய கோவு நன்றென வவன்றன் றோண்மேற்
பாய்தலுந் தகைபபி னானை படர்நெறி [1]பரந்ததன்றே.

(இ - ள்.) 'நிமல - குற்றமற்றவனே!—நீ—, இனி-இப்பொழுது, என் தன் தோள்மேல் ஏறுதி - எனது தோளின்மே லேறியருள்வாய', என்ன - என்று விணணபபஞ்செய்து, வாய் புதைதது - (கைகளால்) வாயை மறைத துகொண்டு, இறைஞ்சி நின்ற - வணஙகி நின்ற, வாலி காதலனை - வாலி புத்திரனை அஙகதனை, நோக்கி - பார்தது, நாயகற்கு இனைய கோவும் - ஸ்ரீ

ராமனுககு இளைய தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனும், கன்று என - கல்லதென்று உடன்பட்டு, அவன்தன் தோள்மேல் - அவ்வநுகதனது தோளின்மேல், பாய்தலும் - எறினவளவில்,—தகைப்பு இல் தானை - தடையில்லாத வாநரசேனை, படர் நெறி பரந்தது - செல்லவேணடும் வழியிற் பரவிச் சென்றது; (எ - று.)

படர் நெறி - பரந்த வழியுமாம். அன்று, ஏ - ஈற்றசை. பி - மீ·— [1]படர்ந்த. (அகூ)

கூ0.—அவ்வளவில் தேவர்கள் பூமாரிபொழிதல்.

கருடனில் விடையிற் ரேன்று மிருவருங் கடுப்பக் காலி
னருடரு குமரன் ரேண்மே லங்கத னலங்கற் ரேண்மேற்
பொருடரும் வீரர் போதப் பொங்கொளி விசுமபிற் றங்குந்
தெருடரு புலவர் வாழ்த்திச் சிந்தினர் தெய்வப் பொற்பூ.

(இ - ள்.) கருடனில் - கருடன்மேலும், விடையில் விருவநபத்தின் மேலும், தோன்றும் - எழுந்தருளுகிற, இருவரும் - (அரி அரன் என்னும்) இருவரையும், கடுப்ப - ஒக்க, காலின் அருள்தரு குமரன் தோள்மேல் - வாயு வினுற பெறப்பட்ட குமாரனுகிய அநுமானது தோளின்மேலும், அங்கதன் அலங்கல் தோள்மேல் - அங்கதனது போர்மாலையணிந்த தோளின்மேலும் (ஏறிகொணடு), பொருள் தரு வீரர் - (வேண்டுவோாவேணடும்) பொருள் களையெல்லாங்கொடுக்கவல்ல ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர், போத - செல்ல, (அப்பொழுது),—பொகுகு ஒளி விசும்பில் தகுகும தெருள் தரு புலவர் - மிக்க ஒளியையுடைய சுவர்ககலோகததில் தகுகுகின்றவர்களும் தெளிவைத்தருகிற அறிவையுடையவர்களுமாகிய தேவாகள், வாழ்ததி - ('பகைவாகளை வெல்லுக' என்று) வாழ்ததுககூறி, தெய்வ பொன பூ - தெய்வத்தனமையுடைய பொன்மயமான கல்பகவிருக்ஷததின்மலர்களை, சிந்தினா - (மேலே) சொரிந்தாகள; (எ - று.)

பொன்னுலகமாதலால், 'பொகுகொளிவிசும்பு' எனப்பட்டது. கற்பகப் பூவுகுகுத தெய்வத்தன்மை - வாடாமை முதலியன. பொருள் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய உறுதிப்பொருள்கள். முதல்மூன்றடிகளில் முறைநிரனிரைப்பொருள்கோள் காணக. (கூ0)

கூக.—வாநரசேனை மலைகளின் வழியாகச் செல்லுதல்.

வையக [1]மதனின் மாக்கண் மயங்குவா வயவெஞ் சேனை
யெய்திடி னென்ப துன்னி யிராகவ னினிதி னேவப்
பெய்கனி கிழங்கு தேனென் றினையன பெறுதற் கொத்த
செய்ய[2]மால் வரையே யாறுச சென்றதத் தகைப்பில் சேனை.

(இ - ள.) 'வய வெம் சேனை - வலிய கொடிய வாநரசேனை, எய திடின - (நாட்டுவழியே) சென்றால், வையகமதனில் மாக்கள் - பூமியி

லுள்ள மனிதர்கள், மயங்குவர்-கலங்குவார்கள்,'என்பது என்பதை, உன்னி-எண்ணி, இராகவன் - இராமபிரான், இனிதின் ஏவ - இனிமையாகக கட்டளையிட,—அ தகைப்பு இல் சேனை - (பிறரால்) தடுக்க முடியாத அச் சேனை,—பெய் கனி - சொரிகின்ற பழங்களும், கிழங்கு - கிழங்குகளும, தேன் - தேனும், என்ற—, இனைய - இப்படிப்பட்டவைகளை, பெறுதற்கு-அடைவதற்கு, ஒத்த - தகுதியான, செய்யமால் வரையே - அழகிய பெரிய மலைகளே, ஆறு ஆ-வழியாக, சென்றது-; (எ-று.)—பி-ம்·—[1]மருங்கின்.[2]கல்.()

கூஉ.—அநுமான் கதைகள்சொல்லிவர அனைவரும் எளிதில் வழிகடத்தல்.

வீரரும் விரைவிற் போனர் விலங்கன்மே லிலங்கை [1]வெய்யோர்
சோர்விலாக் [2]காவற் பாடும் பெருமையு மரணுங் [3]கொற்றக்
காகிறத் தரக்க [4]ரென்போர் முதலிய கணிப்பி லாத
வார்கழலனுமன் சொல்ல வழி [5]நெடி தெளிதிற்போனர்.

(இ - ள்.) விரைவில் போனர் - விரைவிற்புறப்பட்டவர்களாகிய, வீரரும்-வானர வீராகளெல்லாரும்,—விலங்கல்மேல்-திரிகூடமலையின் மேலுள்ள, இலங்கை - லங்கையில் வாசஞ்செய்கிற, கொற்றம் - வெற்றியையும், கார் நிறத்து - கரியநிறத்தையுமுடைய, அரக்கரென்போர்-ராக்ஷசரென்று சொல்லப்படுபவர்களாகிய, வெய்யோர் - கொடியவர்களுடைய, சோர்வு இலா - தளர்ச்சியில்லாத, காவல் பாடும் - காவல் செயயுந் திறமும், பெருமையும்—, அரணும்—, முதலிய - முதலான, கணிப்பு இலாத - அளவில்லாத சிறப்புகளையெல்லாம், வார் கழல் அனுமன் - நீண்ட வீரகழலையுடைய அநுமான், சொல்ல - சொல்லிவர, (கேட்பதனால் இளைப்புத்தோனறுமலே), நெடிது வழி - நீண்டவழியை, எளிதில் போனர் - எளிதாகக் கடந்துபோனர்கள்.

'வீரரும் விரைவிற்போனர்' என்பதைத தனிவாக்கியமாகஎடுத்து, வானர வீராகளான சுகசிரீவன் முதலியோரும விரைவிற்சென்றாகளென்று உரைதலுமாம். பெருமை-தொகையிலும் வலிமையிலும பெரிதாயிருக்குந் தன்மை. அரண் - மதில் அகழி முதலியன. பி - ம்:—[1]வெய்யோன். [2]வலியுமூரிப், வலியுமூரிந். [3]சொல்லிக். [4]தகள கணிதமும்பிறவுமெல்லாம். [5]இனிதெளிதிற்செல்வார். (கூஉ)

கூஙு,—அனைவரும் பன்னிரண்டினத்தில் தென்கடல்சேர்தல்.

அந்நெறி [1]நெடிது செல்ல வரிக்குலத் தரச ரோடு
நனனெறிக் குமரர் போக நயந்துடன் புணர்ந்த சேனை
யின்னெடும் [2]பழுவக் குன்றிற் பகலெலா மிறுத்த பின்னர்ப்
பன்னிரு பகலிற் சென்று தென்றிசைப் பரவை கண்டார்.

(இ - ள்.) அ நெறி நெடிது - அநத நீண்டவழியில், செல்ல - (வானர வீரர்களெலலாம்) போக, அரி குலத்து அரசரோடு - குரங்குக்கூட்டதுக்கு

அரசனை சுக்கிரீவனுடன், நல் நெறி குமரர் - சம்மர்க்கத்திற்செல்லுகிற ராமலக்ஷ்மணர்களும், போக - செல்ல, நயந்து உடன் புணர்ந்த சேனை-விரும்பிக் கூடவந்த வானரசேனைகளெல்லாம்,— இன் நெடும் பழுவம் குன்றில் - இனிய நீண்ட சோலைகளையுடைய மலைவழியிலே, பகல் எலாம் இறுதத பின்னர - பதினெருநாளையுங் கழித்த பின்பு, பன்னிருபகலில் - பன்னிரண்டாம நாளில், சென்று - போய், தென் திசை பரவை கணடார் - தெற்குத்திகிலுள்ள கடலைக் கணடார்கள்; (எ - று.)—பவழமலை - தொண்டைநாட்டின் மேற்கெல்லைமலை. பி - மீ-—[1]இரண்டுநாளிலங்கதன்முதலினோர்கள் பொன்னடி வணங்கினரைப் புகழ்ந்துடன் பொருந்திப்போவார், [2]பவளக்குன்றி வின்னுழி. (கூ)

திருவடிதோழுதபடலம் முற்றிற்று.

சுந்தர காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

சுந்தர்காண்டச் செய்யுளகராதி.

	பககம்
அ	
அகருமஞ்ஞுஞ்ஞு	836
அககன்மாளிகை	207
அக்காலேயரககரு	702
அககாலேயரககியு	73
அங்கணைமாஞால	367
அங்கதஞ்சி	513
அங்கதன்றன்னை	862
அங்கதன்றோணை	510
அங்கயற்கரு	343
அங்குசநெடி	150
அஞ்சுலேயரகக	782
அஞ்சினேயாத	362
அஞ்சுவண்ணத்தி	156
அஞ்சுவிததாலு	384
அடலரககரு	578
அடலெலாநதிகிரி	38
அடியாமுன்ன	164
அடைந்தனனடி	404
அணங்கரவரசா	134
அணங்கிளமகளி	505
அணடமுங்கடந்தா	813
அண்டமுற்றவும	112
அண்டாகோன்	650
அணணலவ்வரி	606
அண்ணறன்றிரு	424
அணணற்பெரி	468
அதநிரம்புனே	227
அந்தணர்வேள்வி	773
அந்தணனுலக	799
அந்தருகருவ	810
அந்தரம்புகுந்த	338
அந்தில்வேள	346
அந்திலேயாய	445
அந்திலேயான்	277
அந்நெடுந்தானே	595
அந்நெறிநெடிது	907
அப்புறழ்வேலே	818
அயர்த்தவரி	448
அயிர்ப்பிலா	895
அயாவுற்றரி	455
அயலயன்மலே	570

	பககம்.
அரக்கருமரகதி	736
அரக்கர்தமாற	629
அரகனேயாக	406
அரகியரயின்	325
அரக்கியரளவற்	893
அரசுவீற்றிரு	491
அரஞ்சுடர்	678
அரதரு	687
அரமியதலல	734
அரமபைமேனகை	250
அரம்பையர்விரு	735
அரிதுபோக	291
அரிபடுகிறற	550
அரியதன்று	478
அரியமஞ்சி	290
அருந்ததி	475
அருதவன்	141
அருந்துமெல்	296
அருவரைமுழை	553
அலகலிற	4
அலதனடற	526
அலபுனல்	869
அல்லதூஉ	739
அல்லமாக்க	482
அவிதனின்	197
அவ்வயினரகி	322
அவ்வழிநின்னே	449
அவ்வழியநுமனு	145
அவ்வழியரகக	598
அவ்வழியவ்விருள்	136
அவ்வழியவ்வுரை	677
அவ்விடதரு	353
அவ்வுரைதூதரு	743
அழுதனர்சில	856
அளகவரி	151
அள்ளல்வெஞ்	228
அறங்கிளா	418
அறந்தலே	780
அறவனுமதனே	566
அறிந்தாரன்ன	389
அறிந்திடை	473
அறிவினிறறேறி	898

	பககம.
அறிவுமீதே	466
அறபுதனரக்கா	402
அறமையவ்விரவி	814
அனையகாலை	875
அனையவன்	744
அனைவருமலை	561
அனபழிதை	399
அன்பினனிவ்வுரை	457
அனறியும்பிறிது	479
அன்றியுமமுன	616
அன்றியும் வாலி	879
அனனவேலை	216
அன்னகாலை	376
அன்னசாவ	484
அன்னதனடு	191
அன்னதாமச	660
அன்னதேமுடி	166
அனனதோபொ	897
அன்னபூஞ்	344
அன்னவற்கடிமை	781
அன்னவாகடியனே	900
அன்னவனறனனை	409
அன்னவோ	771
அனனுனருவ	60
ஆ	
ஆகவிசெரு	578
ஆகவிம்மொழி	511
ஆகாசெய்	158
ஆங்கவன்	884
ஆடகததரு	551
ஆடன்மாகத	576
ஆணியிறஙிடந்த	241
ஆணடகைதேவி	859
ஆணடகையநுமனு	464
ஆணடகையாணட	7
ஆணடகையிராவ	315
ஆணடகாயகன்	707
ஆணடவாளரகன்	377
ஆணடுநின்றரக	598
ஆணடுநினறு	485
ஆணடெழுதது	798
ஆணடையினரு	903

ஆணடொழிலநும 737
ஆதலானது 486
ஆதலாற்றன 796
ஆதலானமர் 768
ஆதலானரக்கனை 740
ஆதலானிறததலே 492
ஆதறுசாலே 171
ஆயகாலததயன் 803
ஆயதஙகொர 824
ஆயதாகிய 211
ஆயசொற்றலே 408
ஆயதுணைம 485
ஆயதுதேரிணுன் 312
ஆயபெரும்படை 688
ஆயபொழுதமமதி 224
ஆயபொறறல 262
ஆயமாததானை 681
ஆயவனெழுத 24
ஆயவன வணஙகி 588
ஆயவன றன்மை 413
ஆயவன றன்னே 785
ஆயவிளுசையா 248
ஆயானெபொரம் 456
ஆயிடைகஙவி 903
ஆயிடைதிரிச 308
ஆயிடையணஙகின 896
ஆயிடையநுமனு 630
ஆயிடையரக 351
ஆயிடையுரை 325
ஆயிடைவீரனு 641
ஆயிரதடகளை 374
ஆயிரந்திருவிளக 320
ஆயிரமைமதொ 59
ஆயிணுமைய 685
ஆரந்தாழ் 488
ஆரமுமஙிலு 424
ஆரியணருந்துயர் 871
ஆரைநீயென்னை 774
ஆதருமகழி 348
ஆதறவானவ 714
ஆதனகழலுர 679
ஆதறாரணடைத 810
ஆதறனாகள 89
ஆதறெழுநதரக்க 662
ஆபபுற 731
ஆலமபாதது 276
ஆலயின்மலே 182
ஆவதாகிய 196
ஆவதென்றரு 229
ஆவியருதுகில் 293
ஆவியுணடென 507
ஆழநீர 301
ஆழிகாட்டி 746
ஆழிதேரவ 845
ஆழிதோ 620
ஆழிநெடிய 466
ஆழிப்பொரு 665
ஆழியகழாக 145
ஆழியந்தேரு 690
ஆழியிளைய 688
ஆறிரணடடு 653
ஆறுசெயதன 619
ஆற்றலனனைய 698
ஆனைத்தானமூ 539
ஆனைமுமமத 212
ஆனைமேன் 618
ஆன்ருனெடு 49

இ

இகழ்வரும் 144
இகருவிளவல் 442
இகருளதன்மை 900
இகொருதிய 768
இசையுடை 25
இசிரதனை 709
இசைததணமை 792
இடநதமணி 529
இடநதாயுல 465
இடுகுறு 30
இதவியலிது 565
இததகையளாகி 439
இதிறததரகி 244
இதிறநிகழும 20
இதிறமிலே 493
இதுணைசிறிய 459
இநதிரசிததோ 658
இந்திரனிசை 626
இநதிரன்மூன்பு 689
இநதிரனவளாகா 137
இந்திரன்வாலி 866
இந்திரனறு 513
இந்துநுதலின 477
இந்நாகமனனு 45
இந்திலையுடைய 508
இநரினென் 50
இப்புறத்திராம 882
இப்பெருஞ்செல்வ 371
இபபொழிலினே 523
இமைத்தன்மூன் 876
இயகியராகி 189
இரணடுதேரி 633
இருகுமதில் 476
இருநதவெணடி 762
இருந்தனடிரிசடை 307
இருந்தனெனழுந்த 601
இருந்துபசியா 438
இருவரென்றிகழ் 369
இருளுஞால 487
இலகணஙகளு 256
இலக்கணமரபிற 175
இலஙகுவெஞ்சின 615
இலஙகைகயி 23
இலஙகையை 893
இலஙகைகயொடு 474
இலேகுலாமபூணி 692
இலலிறறகு 824
இவனிவனிவ 566
இவனையின்று 206
இவ்வகையனை 628
இவ்விடை 321
இழநதமணி 436
இழநதனெடு 601
இழவெனகருயிர் 357
இழைதொடா 185
இழைபுனை 347
இழையுமாலையு 120
இளகுகரிழு 222
இனையவடனனை 802
இறஙகினநிற 218
இறந்தனர்பிற 435
இறந்துநீஙகி 584
இருகுறு 646
இறுதலன் 743
இறறவாளராகா 816
இறறனராகக 629
இறறுசூல 163
இறறைபபோர 277
இனையதன்மை 233
இனையதோர 350
இனையமாட 104
இன்றிறந்த 354
இன்றுபுன்றொழிற் 846

இன்றுவீழ்ந்தது 789
இன்னணங்கழுங 864
இன்னதன்மை 252
இன்னமொழிய 431
இன்னராமிரும் 208
இன்னலம்பர 301
இன்னங்கழுமவே 544
இன்னுமீணடொரு 488
இன்னேரன்ன 388

ஈ

ஈசற்காயினு 353
ஈட்டியவலி 776
ஈட்டுவார 174
ஈண்டிவைங்கழ் 699
ஈண்டியானகடி 65
ஈண்டுநானிரு 491
ஈண்டுநாளு 357
ஈண்டுமீயிரு 404
ஈண்டொரு 506
ஈதுரைதத 383
ஈரதென்ற 229
ஈர்க்கப்பட்ட 572
ஈர்தெழு 638
ஈறிலுணுக 794
ஈனமுறபற்ற 520

உ

உகக்கடையுலகம் 819
உக்கபற்குவை 572
உங்குலதலவன் 786
உடைந்தவலி 689
உட்புலனெழு 97
உணடநெருப்பை 846
உணடாயது 454
உண்டுதுணை 472
உதைக்குமம 633
உதைப்புணடான 702
உந்தாமுணுலை 58
உய்த்தலெஞ்சர 716
உரகஞ்சர் 865
உரஙகொடே 303
உருப்பஞ் 336
உருமொதத 589
உரைததாணுரை 62
உரையின் 827
உலகமூன்றும் 616
உலகமொன்றெ 354
உலந்ததுதாணை 638
உழைகுலத்தீய 442
உழைகுலநோக்கி 656
உழையுழை 238
உள்ளுடை 181
உறஙகுஞின்ற 763
உறுசுடா 542
உறுவதென் 616
உறறகலா 847
உற்றகாலை 722
உற்றவாளி 713
உற்றனிக்கிர 666
உற்றுடனரச் 631
உற்றுணடாய 745
உற்றுநினறவ 202
உறறுறுதேர் 639
உன்குலமுன்ன 887
உனபெருந்தேவி 886
உன்னிறம் 311
உன்னினா 397
உனனுநாரை 213
உன்னேயுககேட்டு 373

ஊ

ஊக்கியபடை 632
ஊடிஞாமூக 756
ஊழிகாற்ற 712
ஊழியினிற்றி 501
ஊழியெழுந்து 689
ஊறியநறவு 19
ஊறுகடிதுறு 91
ஊனமுற்றிட 531
ஊனிலோடு 829
ஊனெலாமுயிர் 577

எ

எஞ்சலக்கண 583
எடுத்தரகரை 575
எட்டினவிசும 608
எட்டுததோளா 154
எணடிசை 462
எணணருமை 509
எணணிறரு 530
எணணியவிரு 659
எணணினுக்கள 324
எணணுடை 142
எணணெய்பொன் 313
எணபதினாயிர 687
எததனைகால 166
எதிரியகையில் 591
எந்தைதன் 514
எந்தையதருளி 737
எந்தையீர் 492
எநதையை 728
எபபொழுதிப் 399
எய்தகடுகதேர் 639
எய்தவனுரைதத 413
எய்தெவற்றி 580
எய்தான்வாளி 667
எய்தினனநும 883
எய்யுமினீரும்பின் 762
எரிசுடர்மணி 233
எருவைகளு 283
எல்லாமுட்கு 157
எல்லியினி 143
எல்லையிகந்தா 847
எல்லையிலுவகை 742
எவ்வமர 152
எவ்வழி 448
எழுகெம் 904
எழுந்தனர் 125
எழுந்துநின் 874
எழுந்துபொற் 833
எழுந்துயர் 462
எழுந்தோகை 57
எழுபது 410
எள்ளரியதோ 434
எள்ளருமுரு 328
எள்ளாநில 426
எள்ளுறை 284
எறிதகுகுகும 124
எறிந்தனிருதர் 662
எறிந்தனெய்தன 631
எறிந்தனெவ்வய 601
எற்புவான் 253
எற்றுறுமுரசும் 560
எனநினைத்தெய்த 407
எனவிவையியம்பி 651
எனவுரைததனலிற் 866
என்புழி 882
என்றலுகரமுகள் 858
என்றலுந்திரிசடை 311
என்றலுமிலகுகை 781
என்றலும்மிவை 796
என்றவணிறைஞ்ச 405
என்றவனுரைதத 878

எனறவனுவருது 660
என்றவன் 689
என்றறத்துறை 375
என்றனளரசகி 545
என்றனளியம்பி 319
என்றனனியமபி 170
என்றனனிலமகை 132
என்றிவைமுதல 654
எனறிவையினை 334
என்றுகைம்மறி 207
என்றுசோலை 286
எனறுணாருது 257
என்றுதோளிடை 765
எனறுநினையா 524
எனறுரைதகிட 874
என்றுரைதகினி 516
என்றுரைதெழு 905
என்றுக்கி 275
எனறெறண்ணி 278
எனறெறனுயிர் 396
என்னுமுனன 160
என்னுடையீட்டி 783
என்னுமளவி 614
என்னுமாதகிர 798
என்னைனுயக 295
என்னையும 767
என்னெனின 516

ஏ

ஏகநாயகண் 753
ஏகவாளி 305
ஏணிலவொரு 461
ஏதியகொழு 184
ஏதியேகிய 203
ஏதியொன்றுற் 609
ஏதகும்வெனறி 489
ஏத்தலிவ்வகை 200
ஏந்திளடலை 675
ஏமபலோடெழு 876
ஏயகன்மொழி 478
ஏயகாளிறகத 861
ஏயப்பன்னின 747
ஏயகெழு 641
ஏய்வினை 133
ஏாகெழுதிசை 595
ஏல்கொடு 849
ஏவலினெய்தி 586
ஏழுநூறேசினை 281
ஏழுயருலக 767
ஏழுலகின் 148
ஏழைகின்னெளளி 364
ஏறினனென்ப 652
ஏறினன்விசும்பி 678
ஏறுதோளி 718

ஐ

ஐயகேள்வைய 165
ஐயகின்சரண 514
ஐயனுமமைச்சு 599
ஐயுறலுள 405

ஒ

ஒக்கவொக்க 809
ஒடிந்தன 602
ஒத்துயா 460
ஒருகணதகிரண்டு 899
ஒருகையா 668
ஒருபதுகை 323
ஒருவாவாய் 863
ஒழிந்தவா 640
ஒளிவரு 732
ஒறுத்தலோ 130
ஒன்றுகேளுரை 379
ஒன்றுநீயுறுதி 683
ஒன்றேவிதனுன் 701

ஓ

ஓகலம்பெரு 728
ஓகிருந்தட 657
ஓசனையுலப்பி 44
ஓசனையேழகன் 190
ஓடிகொனற 573
ஓடிளருயிா 674
ஓதநீருலகா 792
ஓவியமனைய 187
ஓவியம்புகை 744

க

கடாகடந்து 745
கடலுறுமதகி 16
கடவுட்படை 806
கடவுளாகரச 741
கடற்படுபணில 423
கடிகசும்வல் 374
கடுவையின 687
கட்டியவாள 556
கட்டேறுகறு 700
கணகொள 546
கணடிருத 522
கணடபினிலைய 443
கண்டலமறிவொடு 461
கண்டனமொரு 587
கண்டனரரக்க 873
கண்டனனுமனு 403
கண்டனனிலகை 8
கண்டனன்வாலி 880
கண்டனென்கற்பி 885
கண்டிலன் 293
கண்டுகண் 248
கணடுபோயினை 747
கண்டுவருமென் 279
கண்ணியநாள் 280
கணணெருயிரே 693
கண்ணினுமுளே 889
கணணின்மீச 717
கதறினவெருவி 541
கதிரெழுந்தனைய 673
கமையினுடிரு 292
கயன்மகிழ் 676
கயிலையினெரு 735
கரகள்கூப்பி 845
கரதலதகினு 579
கரமபயின் 502
கரிகொடு 602
கரிதகமூன் 134
கரிந்துகிந்தி 838
கரிபரிவேகை 324
கரியநாழிகை 217
கருகடல் 152
கருகடலரக்க 600
கருடனில் 906
கருதுகாலினு 575
கருமேகமெடு 391
கலகலவில் 146
கல்லாமதி 392
கலலினுமவலி 827
கவ்வுதீகனை 232
கழலுலாகதாலுக 127
களியாவுள்ள 159
களவாயரக்கி 87
கள்ளுறக்கனி 128
கறகுகால் 117
கறுதமாசுண 724
கறுதெழுகிற 607
கற்றைவெண் 140
கன்மத்தை 450

கா

காகமுகழுகும் 655
காசறுமணி 540
காட்டுவாரின்மை 797
காணடற்கொத்த 390
காதகதடுக 80
காந்தணைமெல் 758
காந்தறு 731
காமரகளி 533
காயத்தாற் 126
காயெரிமூளி 663
காய்ந்தன 360
காய்ந்தேழுலக 72
காரணகேட்டி 778
காரகருந்தட 581
காரமுழுக்க 831
காரேம 61
காவரை 870
காற்றிகடிய 609
காற்றினே 590
கானகமயில் 173
கானிடையத்தை 693
கானிமிர்வெஞ் 643
கானேகாவல் 608

கி

கிகரா 683
கின்னரமிதுனம 188

கீ

கீண்டதுவேலை 27
கீதகளிசை 76

கு

குடிமைமூன் 360
குணடலக்குழை 672
குதிதத்தேருக 612
குரகதலவல 723
குரக்குவாத்தை 797
குராவருக் 510
குவித்தபன் 751
குழந்தைவெண 263
குழலும்வீணை 103
குழவிஞாயிறு 261
குழையுக 533
குறிதுவானென்று 710
குறிதநாளிறந்த 872
குறுகினதவமுயல 562
குறுகிநோக்கி 197
குறுமுனி 21
குன்றுதியெடு 365
குன்றுளமர 636
குன்றேகடி 451
குன்றெடு 42

கூ

கூகியாவி 352
கூடிநான்கு 232
கூடுபாணி 756
கூந்தன்மென் 518
கூம்பினகை 588
கூயகொழு 823
கூயதருவு 621
கூறினநாளவ 873
கூன்சூன் 53

கெ

கெட்டேனீயுயிர் 497

கே

கேடகதோடு 349
கேட்டலுங்கிளர் 741
கேட்டலும்வெகு 648
கேட்டவன் 865
கேட்டியடி 472
கேழிருமணி 596
கேழிலாணிறை 331
கேழுலாமுழு 37

கை

கைபரந்தெழு 623
கைதைதோடு 494

கொ

கொடிததடங் 606
கொடியைப்பற்றி 821
கொடுநாலொ 56
கொட்புறு 31
கொணடதோருரு 273
கொணடபேரூக்க 265
கொணடபோரி 480
கொணடவான் 118
கொண்டனரெதிர 729
கொண்டகொற்ற 719
கொய்தளிர 650
கொல்லலாம் 766
கொல்லெனென் 378
கொல்வாமன் 162
கொல்வாலுற்ற 388
கொற்றவற்காணடு 412
கொறறவன்பணி 879
கொன்றனனுடன் 666
கொன்றுலே 279

கோ

கோசிகததுகி 833
கோதறுநகுவளை 178
கோவையுகுழை 189
கோளாலுருயிர 498

க

சக்கரத்தோமர 607
சக்கரமுலக்கை 557
சகுகுகள்தாரை 688
சகுகுகள்முழுக 686
சகொடி 185
சந்தப்பூம 176
சநதனக 533
சநதிரனருக்க 689
சலந்தலே 585
சலிததானைய 612
சவிபடு 235
சன்னவீரத்த 341

சா

சாகெடு 531
சாகாம்ருக 88
சாந்தளாவிய 264
சாயாவரங் 85
சாய்ந்தமாருதி 722
சாரயணின் 847

சி

சிரகவண் 335
சிகையெழுஞ் 705
சிததிரப்பத்தி 138
சிந்தாரத்தின் 157
சிந்துராகதின் 752
சிந்துவாரம் 536
சிந்தையுவந்த 689
சிரநெரிந்த 703
சிலந்தியுண்ப 615
சிறகுமாமி 490
சிறியவும் 416
சிறுகுகால 247
சிற்றியற்சிறு 381
சின்னணீ 500

சீ

சீரியிவ்வுலக 447

சு

சுட்டினனின் 459
சுருகிடை 458
சுற்றினதேரினர் 851

சூ

சூடையின்மணி 518
சூர்தடிந்த 624
சூலமழுவா 150
சூலம்வாண 555
சூலமவாள் 323
சூலிருமபெரு 501
சூழுமவெஞ்சுடர் 843

செ

செப்புறலென் 506
செம்பொனிற் 686
செய்திசெய்தி 610
செயதொடர் 840
செல்லொடு 597
செலவுமோ 334
செவ்வழி 460
செவ்வான் 66
சென்றன 691

சே

சேயிதழ்த் 415
சேறியைய 512
சேறும்வண் 574
சேற்றிளமரை 870

சொ

சொல்லிடவெளி 551
சொல்லியவினை 774
சொற்பிரியா 398
சொற்றூகள் 90

சோ

சோகத்தாளாய 892
சோகம்வந்துறு 508
சோணைமுதன் 525

த

தக்கதென் 359
தகைகந்தவச 875
தசும்புடை 92
தடகைக 35
தடிததாமென் 162
தடைபுகு 195
தணிகின்ற 454
தணிப்பரும 720
தண்டலினெடு 871
தண்டலைவாழை 242
ததைமாட 576
தந்தாரமு 672
தந்திரிநெறி 345
தமபன்றூம 471
தம்பியையுன்னு 680
தம்மூனைகொல் 787
தயிர்நிறத 244
தருமமேகாத்த 333
தருவெலா 577
தருவொன்றிய 394
தலைகணை 748
தழைகுபேரி 109
தழலவீச 393
தழுவாநின்ற 271
தழுவிலைகை 828
தழைத்தபொன் 289
தழைந்தமொய் 226
தளைகெழு 416
தனைகொளுந்தி 833
தள்ளற்கரு 48
தனிக்கட 209
தனியினின்ற 377
தன்னிறத 340
தனனிறை 817
தன்னுடை 589
தன்னைநோக்கி 492

தா

தாக்கிகலிரா 504
தாங்கனைப்பணில 417
தாதுசூறு 15
தாமரைத்தட்ம 536
தாம்பெனவாலின் 644
தாயெயனைய 811
தாரகைசுடா 14
தாருகன்குருதி 695
தாரொடுமுரு 635
தாவருந்திரு 676
தாவில்வெஞ் 673
தாழித்தண 499
தாழிரும் 543
தாளிணைவிழுந்தா 682
தாளகளாற 572
தாளகளின் 857
தாளெயுமுலைத்த 647
தாளைமாகொடி 618

தி

திக்கயலியு 684
திகளொனறி 489
திகள்வாணுதன் 761
திணடிறலரகசா 733
திணடிறலவன் 884
திண்ணென் யாக் 720
திரண்டிலவெளி 422
திரண்டுயர் 643
திரியுமாலிலங்கை 316
திருகுவெஞ் 111
திருகுறுஞ் 556
திருத்தியபளி 177
திறந்தாள் 86
திறதிறம்பிய 790

தீ

தீட்டியவாளென 768
தீட்டுவாளனைய 674
தீண்டருந் தீவினை 139
தீணடிலனென் 891
தீணடுவானெனி 483
தீமைநன்மை 789
தியசெய்குநர் 116
தியவாதிய 544
தியினிற்சேர 686
தியுறுபொறி 634
தியெழுபொன் 687
தியேயென 71
தீர்த்தனுக 509

து

துஞ்சாதாரும 391
துணாத்தாரவன் 787
துணடதுணை 651
துணடபபிறை 82
துப்பினுற்செய்த 290
துப்புறுபரவை 411
துயிலில 312
துயிலென 288
துள்ளியமகர 29
துன்றுசெம 750
துன்னலர் 816

தூ

தூகியபாய் 643
தூணெலாஞ் 547
தூதுவந்தது 788
தூதுவரோடி 741
தூவியமலா 598
தூளிமிடை 689
தூளியினிமிர 563

தெ

தெம்மடகிய 291
தெயவத்தசச 193
தெரிந்தெளிர 141

தெருவிடமில் 560
தெவ்வளவிலா 146
தெள்ளியமாருதி 852
தெறிததவன் 571
தென் றமிழுரை 373
தெனனகு 240

தே

தேக்குறு சிகர 13
தேகுகுகுகை 300
தேண்டிநோ 444
தேரிற்சென்றெ 668
தேருமயரனே 706
தேரேபட்டன 664
தேவருமவுண 138
தேவரும் பிழை 330
தேவரும் பிறரு 776
தேவரென்ப 108
தேவரோடி 757
தேவாகள் 552
தேவர்தானவர் 763
தேவாதேவி 359
தேவியனேமி 267
தேவியை நாடி 784
தேறன் மாந்தினர் 123
தேனவாம் 829
தேனுஞ்சாந்த 112
தேனுறைதுளிப் 530
தேலெடு கிழகு 856

தை

தையலே வணகக 896

தொ

தொக்கதாம் 622
தொகுகலின் 687
தொடற்கரு 326
தொடுத்த 641
தொண்டை 539
தொழுதுவாகுகி 519
தொளையுறு 344

தோ

தோடுழுத 271
தோடொறு 339
தோட்டொடு 541
தோமர.....கூர் 591
தோமர.....சூல 654
தோயசசனன் 850
தோரண முறிந்த 317
தோல்கிளா 628

தோளாற்ற 274
தோற்றனே 363
தோற்றினா 850

ந

நகையெரி 235
நக்கசெம 230
நக்காளே 160
நச்சுடை 727
நசசென 243
நஞ்சனையான் 310
நடதலரி 432
நடிததுவாழ் 274
நதவானதது 537
நந்தனவனதது 596
நரமபுகண் 755
நலதமாதர் 214
நலதுடிகின்ற 308
நலனுறுகணவா 183
நல்லதுரை 802
நலலநல்லே 708
நல்லோய 495
நறவுநாறி 214
நறகடனனிது 830
நற்றாயினு 61
நனருயநல் 496
நன்றுநன்றி 487
நன்றுநன்று 610
நன்றென 863
நன்னகர 95

நா

நாகமொன்றி 512
நாகாலய 99
நாடினாநாடி 675
நாட்டினகரி 804
நாணுநுதா 153
நாமததாழ் 790
நாலிலெடு 39
நாவியுநரு 842
நாளுகெல்லே 708
நாணநாண 102
நானநெய் 337
நானிலமதனி 555

நி

நிதினெடுகிழி 626
நிததநியம 223
நிலநதுடி 258
நிலவிலகிய 834
நிறகுங்கும 52
நின்றனதிசை 597
நின்றனனேனே 645
நின்றுணியிர்தலே 83
நின்றிசை 772
நின்றுபோதம் 716

நீ

நீகுவென் 853
நீடுறுகீட்டிசை 420
நீண்டமுடி 433
நீண்டவாளெயிற் 765
நீண்டவிழி 437
நீண்டவீரனு 712
நீணடாணுடனே 74
நீணடுகுழன்று 430
நீததாயோடின 670
நீத்தாவின்னலி 495
நீப்புண்ட 694
நீயினியென் 905
நீரிடுதுகில 549
நீரிடைக்கண 736
நீருமவையமு 114
நீரைவற்றிட 841
நீர்கெழு 848
நீாததெழு 504
நீர்மாகடன் 66
நீாமேற்பட்டா 57
நீலகின்ற 825
நீலமேமுத 216
நீலனுகுமுதனு 875
நீலனெடிது 904
நீனிறகுன்றி 339
நீனிறகிருத 820
நீனிறவரக்கர் 505

நு

நுகம்படு 688

நூ

நூலேந்து 47
நூறிடமாருதி 849
நூறுநூறு 714
நூற்பெரு 260

நெ

நெயதலே 646
நெரிநதன 602
நெருக்கி 832
நெறிகொடு 520

நே

நேமியோ 771

நை

நையுறுசிந்தை 457

நோ

நொய்யபாசம் 807

நோ

நோகஇயகட் 770
நோற்கின்றூர் 356

ப

பகைப்புலனணுகி 800
பகையென 194
பச்சிலைத்தாமரை 421
பஞ்சரதமெதாடு 835
பஞ்சியூட்டிய 101
படியெடுத்துரை 414
படுத்தான் 499
பண்டருகிளவி 877
பணிமை 220
பணமணிகுலம் 621
பதவியமனித 382
பத்தியிற்றோ 686
பத்துளதலை 363
பந்தெனவாடி 688
பயிலெயிற்றி 342
பரித்தசெலவ 304
பரிந்துபுலமபு 613
பருகுதீமடு 826
பருதிபறறி 832
பருவரை 568
பல்லாயிர 54
பல்லியந்துலை 592
பவளமாகொடி 534
பழியிலதுரு 659
பழுதின்மன் 228
பளிக்குமாளிகை 122
பளிக்குவேதிகை 201
பளிகுசெறறி 215
பள்ளநீரயோதநி 383
பள்ளியின் 186
பறவையார 534
பறைபுரை 568
பற்றிகொண்ட 669
பறறிதாளொடு 570
பற்றுதிர 848
பனிக்கசுர 427
பனியுறுசோலை 559
பன்னகவரசர 239

பா

பாகமல்லது 711
பாடலம்படர் 534
பாடுவார்பல 118
பாதவமொன்று 849
பாரமாமர 715
பாராதின்ரு 155
பாரைஞ்ஞூறு 793
பாரெழுவாட்படை 687
பாத்தன 688
பாத்தனள் 852
பாழிநன்னெடு 210
பாழியபணை 440
பானலுண 236
பானிறுதத 627

பி

பிடித்தனர 868
பிடிமதம 315
பிடியுண்டார் 704
பிரிவருமொரு 605
பிள்ளபபட்டன 664
பிறநதுளார 795
பிறைக்கடை 636
பிறாமனை 398
பிற்கூடிய 456

பு

புகலருமுழை 11
புகைநெடிம 604
புகவழி 387
புகாரமரா 613
புகருதின்று 259
புடையிடை 569
புணடாழ் 671
புணடொடா 475
புதைபட 569
புரந்தரன் 706
புரமபிழை 794
புரியுநன்னெறி 246
புரையுறு 503
புலிததோலிற் 687
புலிபடு 186
புல்லலேற்ற 430
புல்லியமூறு 554
புல்லுமபொற்ப 538
புவனமெதத்னை 769
புளிக்குங்கண்ட 500
புள்ளிலெறு 528
புள்ளுயர்த்த 749
புறதுறலஞ்சி 36
புனைகழலி 329
புனறலை 630
புன்னெழிலரக் 411

பூ

பூக்கரிந்து 830
பூணடாள் 497
பூதலப்பரப்பி 799
பூருதணவா 355
பூவாலிடை 51
பூவிலோஞ்சி 370
பூவுமபூசிற 718
பூழியின் 194

பே

பெணபாலென 85
பெணபாலொரு 71
பெணமையும் 358
பெயர்கருஞ் 582
பெரியநாளொ 172
பெரியமாமர 539
பெருத்தகை 748
பெற்றதாய 297
பெற்றுடை 364

பே

பேணநோற்ற 332
பேணும்முணா 395
பேயமன்றி 828
பேழ்வாயாக 84
பேழ்வாயொர 70

பை

பைஙகழல 733
பையயவுட் 902

போ

பொஙகொளி 547
பொசிவுறு 169
பொடிததன 902
பொடிததெழு 826
பொதும்பா 758
பொயமமூறை 542
பொருகடன் 652
பொருதமை 860
பொருதிசை 594
பொருத்தில 417

பொருவருமரகத 419
பொருவருமுருவ 45
பொருளுகாமமு 791
பொருளுமயாமும 356
பொறிகாவிழி 564
பொறையிருங் 397
பொறைகணன் 370
பொற்பிறகை 481
பொன்கொணடிழை 98
பொன்பிறழ் 13
பொன்மனை 321
பொன்மாலுரு 452
பொன்றிணிந்த 625
பொன்றிணிபால 473
பொன்றிணிமணி 527
பொன்றிருகதிய 843
பொன்னகா 137
பொன்னலதில்லே 886
பொன்னின் 121
பொன்னின்று 558

போ

போதமும் 777
போதாயின 451
போயிறறீர 788
போயினர் 861
போயினனரகன் 385
போய்வருக 855
போரியறகை 225
போரியைந்தன 107
போழ்ந்தன 880

ம

மகரவீணை 121
மக்களுருசுறற 314
மங்கை யா 318
மஞ்சலடை 517
மஞ்சுறழ் 850
மடகலரி 147
மணிகளெத்துணை 105
மணிகொளகுட்டி 532
மணிகொள் வாயி 199
மணியிலைய 822
மணடலக 553
மணணடி 94
மண்ணிறகளகட 805
மணணிறறீய 387
மணெணெடி 891
மதித்தகளரி 642
மதுவனகதனனை 867
மத்துறுதயிரென 508
மதாரமுறது 77
மந்திரகிழவர 653
மயகில்பொற 538
மரகதகொழு 751
மரகததிலு 110
மரமடகக 107
மருகின் 839
மலைகளை 627
மலையெடு 366
மல்லடு 361
மலலொடி 604
மழுவின 305
மழைகிழி 34
மழைகளும் 566
மறகினுக 574
மறதனென் 310
மறதிறம 372
மறறவன 408
மற்றினிபல 812
மனையிறபொலி 55
மன்னவன 318

மா

மாகாரின 100
மாசுணட 329
மாடகூடக 198
மாடிருந்த 764
மாடினற 285
மாட்டாதார 496
மாணியாம் 33
மாண்டதோர் 96
மாணடனளவ 872
மாண்டாளரகி 89
மாணடிபோயின 294
மாணடேனெனி 468
மாணபிறக 894
மாயிருநெடு 633
மாருகூவி 688
மாலையுஞ்சாந்து 347
மாவொடி 26
மாறளாவிய 760
மானமுற்ற 580
மானுயரிவனென 368
மானுயர்த்திரு 255
மானெனபதறி 379

மி

மிகுந்தகை 269
மிக்கவெம் 838
மினல்பரக் 836
மினமேற 75
மின்னகுகிரி 593
மினனேரியிற்று 467

மீ

மீட்டவருளை 587
மீட்டுமதிரிசடை 321
மீட்டுமினி 522
மீட்டுமுளை 435
மீணடுளை 441
மீதிமகல 825
மீபுரவீணணிடை 635
மீயோகு 47
மீனுய்வேலை 671

மு

முக்கணணூறறி 649
முகமேணுகங் 204
முடகுகெடு 526
முடிந்ததோ 703
முடிந்தன 525
முடியாமுடி 395
முட்டினரா 573
முதகங்கொல் 425
முதலெயெமகன் 801
முதலெயெமிஞ 869
முந்தரம்பை 202
முநதியமபல 623
முமமையாமுலக 439
முயற்கருகு 225
முயிறலதெழு 730
முரனென 298
முழுமுதற்கண 637
முழுவதுக்தெரிய 815
முழுவதுமிவ்வுரு 463
முறிநதது 640
முறிநதவில் 713
முற்றுணி 611
முனிபவரகி 332
முனியுமாலெமமை 864
முனியொடு 309
முன்பிறபிறதார 64
முனமுன்னின 386
முனனமையாவரு 115
முன்னியகனை 192

முன்னேகொல் 498

ழ

மூசியவுயிர் 193
மூணடசின 642
மூலமுருவு 779
மூவகையுலகை 328
மூவருத்தேவர் 381
மூளும்வெம் 837
மூளையுமுதிர 603
மூன்றுறற 69

மெ

மெய்த்ததாதை 303
மெய்த்திருப்பத 299
மென்றெழிற 270

மே

மேகருநால் 211
மேக்குறச்செல் 93
மேருவைநிறுத்தி 148
மேருவைமுழுது 41
மேருவையுருவல் 362
மேலுறவிராவணற் 504
மேவுசிக்தை 483
மேவும்வெஞ்சின 582

மை

மைத்தடகணை 727
மைந்நாக 854

மொ

மொம்மணி 168
மொய்யுறுசெவி 12

மோ

மோக்கு 437

யா

யாமுதறகுறித்த 881
யாரவணிறுத்த 878
யாவதுமினி 860

வ

வஞ்சகங்கொணடா 161
வஞ்சமுகளவும 645
வஞ்சனைமானின் 400
வஞ்சனையரகசா 897
வஞ்சனையரகசனை 521
வஞ்சியமமரு 463
வடதரு 219
வடகலுவ 131
வடித்தாய் 284
வடியுடை 730
வட்டவெஞ்சிலை 704
வணகுகிய 880
வணடலம்பு 535
வணமைகுருதிரு 753
வணமைநீங்கா 135
வத்தங்கர 583
வத்தவாகள் 523
வதவர்சொல்ல 851
வத்தவன்மேனி 446
வத்தனாதென்றி 877
வதனனிராகவன் 139
வத்தானிலையா 453
வத்திரைத்தனர 725
வதெனைகரம் 490
வயிரொலி 564
வயிர்கள் 600
வயிறறிடை 322
வரமபிலா 320
வரவுற்றூர 663
வரிந்துற 636
வருநாட்டோன்று 429
வருத்தலின 401
வருதேனது 63
வரைகளை 563
வரையினை 835
வலவகை 42
வலஞ்சுழி 419
வல்லரகன் 281
வல்லியன் 401
வழகுகுந்தெய்வ 163
வழகுகுதோகளி 620
வளாதகாதலர் 245
வளாந்தராணினன 376
வளையும் 205
வளையெயிற் 739
வள்ளிநுண 129
வறிதுவீழ்த்தனை 788
வனகண் 297
வன்மருகுல் 287
வன்றதவரி 9
வனறிறற்குரிசிலு 881

வா

வாகியவாழி 899
வாகினண 436
வாகிலுடன் 517
வாசலிட்ட 822
வாசவன் 624
வாசறை 220
வாயில்வழி 153
வாய்வழி 868
வாராதொழி 393
வார்மதகரி 632
வாலிகாதலனை 858
வாலிதன்னிறுதி 740
வாலியிளவ 470
வால்வினை 23
வாழிசானகி 352
வாழுமன்னுயிர 105
வாளாலேபொர 669
வாளிலுற்றெளி 231
வாளுறைவிதிர 561
வாளொத்தொளிர் 68
வாள்களிற்றன 571
வானகதனை 823
வானமாதரு 842
வானமாதரோ 119
வானரகளும் 754
வானவெறிந்த 557
வானவரே 282
வானவர் 192
வானுக்கிலனும் 114
வானெறுடா 168

வி

விசையின் 634
விஞசையுலக 527
விடந்திரண்ட 661
விட்டனனிலகை 548
விட்டியர் 851
விணடொடா 317
விணணவரேதத 32
விண்ணினீளிய 502
விணணினை 848
விரவுபொற்கழல் 619
விரிதளிர 350
விரிதன 221
விரிமழை 326
விரைவினுற்ற 584
வில்லும்வேலும் 839
விழுதல் விமுதன் 288
விழுந்தரிணுந்தா 165
விழுந்துபாரடை 717
விழைவுநீங்கிய 251
விளரிசெவல் 124
விளிதப்பின் 40
விறபகலின்றி 316

விற்படர் 179
விற்படை 132
விற்பெருந்தட 888
வினையுடை 503
வின்மறை 594

வீ

வீகுகியவீரனே 631
வீசுறுபசுங 143
வீடினதன்றறன் 327
வீட்டுகால 358
வீரரும்விரை 907
வீரன்வன்றடக் 636
வீரணும்விரும்பி 167
வீவாய்நீ 493

வெ

வெங்கனன் 331
வெங்கார் 79
வெஞ்சின 367
வெப்படை 692
வெயிற்கதிர 656
வெயிலியற் 18
வெய்தின்வான் 28
வெய்துறுபடை 558
வெருண்டனர் 603
வெருளுமவெம் 840
வெவ்விராதனே 306
வெவ்வில 697
வெள்ளமேழுபத் 469
வெளுததமென் 811
வெளளமொரு 149
வெள்ளமோர 688
வெள்ளெஞ் 658
வெள்ளிவெண 266
வெள்ளியகிரி 548
வெள்ளியிற்பொன் 819
வெள்ளையெயிற்றர 644
வெறுப்புண்டாய 793
வெற்பிலுலியன்ற 814
வெற்றிராணுடை 480
வென்றிவெமபுரவி 605
வென்றேனிதன் 700
வென்றேருமிருப் 380

வே

வேகம்விண்டு 515
வேகைசெற்று 532
வேந்தன்கோயில் 808
வேரியுமடகின 217
வேரொடுமறித்த 525
வேலையின்னிடை 479
வேலையுளிலங்கை 890
வேல்வாள் 156
வேறிரண்டனவும் 681
வேறினிவினமப 477
வேறுமுண்டுரை 482
வேறுற்றமனதத 452
வேற்றுப்புல 59
வேனில்விர 529

வை

வைத்தபின் 901
வையகமதனின் 906
வையந்தந்த 385

அகடு மத்தி, பஞ்ச-49
அகதாறையழகன், ஊர்-102
அகம்=வீடு, உருக் - 17. மனம், நிகத - 73
அகருதூபம், ஊர - 29
அகலுதல், உருக - 61, பொழிலி - 1
அகல்உறுதல் - நீகருதல், உருக் - 87
அகவுதல் - கூததாடுதல், நிந்த - 13
அகழி × கிடந்ததேழ்கடல், ஊர-146 இராவணன் படை, ஊர்-149
அகழிஞ்சி, ஊர் - 166
அகழிநீர யாவைமத முதலியனகாறுதல், ஊர - 150
அகழியிற்பலவகை மணிகளிலெளளி வீசுதலின் வருணனை, ஊர - 155
அகழ்தல்=பேர்த்தெடுத்தல்: சூளா - 24 [றல்காணடி, பாசப் - 11
அககனைககொன்ற குரகஇனையாற்
அக்கன், ஊர - 144
அகணமாஞாலம், நிந்த - 49
அகதன் தநிமுகனுககு முகமன் சொல்லல், திருவடி - 50
அகதன் தோளமிசை விளகும் இளவல் + (உதய) மலை பொகு வெங்கதிர, சூளா - 73
அகதன் முதலியோர தநிமுகாதிய ரை வெல்லுதல், திருவடி - 24, 25
அகதாதியர் செயல் சீதைமேம்படு கற்பினளென்று புகலும், திருவடி - 41
அகாரதாரை யனுமானை நாடி வரல் × மதுகைடபர் திருமாலை நாடிவரல், கடாமுவு - 76
அகுரம்=மூலை, உருக் - 53
அசனி - இடி, பாசப் - 4, கிகை - 1: வசிராயுதம், கிகை - 15
அசனியினனிகள், கிகை. வதை-15
அசுமபு - ஊற்று, கடமுவு - 89
அசுமபூறுதல், வடிதல், ஊர் - 209
அசோகவனதது சீதாபிராட்டி தக கிய மரம்மாத்திரம் அழியாமை - மும்முறை யுலகமெல்லாம முற முறமுடிவதான வம்முறை யை யனவைகுமால்நிற்றல் பொழி-44
அசோகவனத்தைத் தீசசுடவிலலை யென்று வித்தியாதரா கூறுதல், இலக - 61
அசசஞ்சுற்றல், சம்பு. வதை-14
அசசுறுத்தி விடப்பெற்ற சீதை × பொகராநுங்கிக் கான்ற தூய வெணமதி· நிந்த-75
அஞ்சனம, ஊர்-4, 109 [48
அஞ்சனைகிறுவன், நிந்த-20, பஞ்ச
அஞ்சுதல்-பயப்படுதல்; நிந்த-48
அஞ்சுவ(ணை)ணை வாடை, ஊர-79
அடகு, காட்சி - 15
அடகுதல், உருக - 106
அடர்கள்-வெற்றிகள், பிணி-33
அடர்தல்-நெருகுதல், பஞ்ச-61
அடாத்தல் × வருத்துதல், நிந்த-25, சூளா-68 [20
அடல்-வலிமை, கடமுவ-31, பொழி -
அடிக்கொழுந்து, நிந்த - 45
அடிதாழ்தல், சூளா-2
அடித்து உண்ணுதல், கிகை - 61
அடிபெயர்த் திடுதொறும் பரவை திரைதவழ்ந்து இலங்கையிற்றி சைதொறு நிமிர்தல், நிந்த-17
அடியினிறைஞ்சுதல், சூளா-28
அடியுறுதல் - முன்னடியிலிருத்தல், கடமுவு-91
அடுதல், நிந்த-69
அடுத்தல் - நேர்தல், சேர்தல். உருக்-35, 68. தக்கதாதல், நிந்த-59
அடைகல், பாசப்-33
அடைய - எல்லாம், திருவடி - 37: அட்ச குமாரனுக்கும் அனுமனுக் கும நிகழ்ந்தபோர: அட்ச - 31, 37: அட்சகுமாரனை யனுமன் ஞெழித்தல், அட்ச - 38: அட்ச குமாரனோடு சென்ற நால்வகைச் சேனைமிருதி, அட்ச - 8. அட்ச சேனைகளும அநுமா னுக்கும் நிகழ்ந்தபோர, அட்ச - 24, 30: அட்சனணிந்த குணடலம் முதலி யவற்றினின்று மணிகளுருதல் ×

கொண்டலினின்று மின்னினம் விழுதல்-37· அட்சனைக் கண்ட அநுமானுடையஐயுறவு-18. அட்சன்றேரேறுதல்-7
அணங்கு-தெய்வப்பெண், சூளா-64
அணங்கு, நிந்த-63
அணிகலம், உருக்-34 [79
அணுக்கன்-நெருங்கியவன், கடரூவு-
அண்டததப்புறம், உருக்-33
அண்டப்பொகுட்டு - அண்ட வுருணை, பிணி-113
அண்டமனந்தம, கடரூவு-70
அண்டம-உலகவுருணை, உலகம், பொழி-60, நிந்தனை-64· ஆகாயம், கடரூவு-24 [ஊர்-24
அண்டம் திருமாலுந்தி பயந்தது,
அண்டர்-தேவர், சூளா-15, 82
அண்டாகோன், அட்ச-4
அண்ணல், உருக-51
அண்ணுதல், கடரூவு-89, உருக்-69, சூளா-78, பாசப்-7
அதிகாயன், ஊர்-144
அதிநிலம, அட்ச-43
அதிரம-மலை, ஊர-170
அத்தைக்குற்றவருத்தம், பாசப்-19
அநாயம்-அநியாயம, நிந்தனை-51
அநதகன், ஊர-48
அந்தமில்நெடுநகர, சூளா-38
அந்தம், சூளா-9, 38, 87
அந்தரம-ஆகாயம, சூளா-79: இடையூறு, நிந்த-4 [தல், பாசப்-63
அந்தாதத்தினும் விசுமபினு மிறைத்
அந்தில் - அவவிடத்தில், அப்போது, ஊர-109, நிந்த-14 [பாசப்-17
அப்படைவேலையன்ன பெருமையா,
அப்புறழ்வேலை, பிணி-137
அப்பு-நீர், காட்-8
அமரராட்செய்வா, காட்-76
அமரா - தேவர், உருக்-104
அமரர்தமானையா லணுமன்வந்த தெனல், பிணி-4
அமலன, உருக்-52
அமலை-ஆரவாரம. நிகக-5, அட்ச-42
அமளி-படுகைக, ஊர-123
அமுது-இன்பம, இலக-26
அமுதூட்டிய வுமபரை யுலையவோடடிஞன், பிணி-66
அமைதி, ஊர-25, 93
அமைதல், உருக-33 [திருவடி-40
அமைத்தரு கனலென வழலுதல,
அமைததல-படைததல், கடரூ-77
அம்-அழகு, நீர, ஊர-79, பொழி-31
அம்பலம, ஊர்-133
அம்பரவேந்தற் கின்னலியற்றிய பதினாலாயிரம்படை, காட்-22
அமபுண்ணுதல், சூளா-50
அயல், உருக்-50
அயன்-பிரமன், கடரூ-26
அயன்பதி-பிரமலோகம், சூளா-78
அயிராத்தல், சூளா-86
அயிரப்பு-சந்தேகம, திருவடி-71
அயில்-கூர, ஊர்-70; வேல், காட்-62; நிகரர், 19
அயினி-சோறு, பாசப் 55
அயோத்திவேந்தன புகழ் × அணுமான், ஊர-100
அரக்கர்சேனை யணுமானை அணுகமூடியாது திகைததல், சமபு-19
அரகமாதரின கண்கள் புருவம் தோள் வலந்துடிததல், ஊர்-24. அரகமாதர துயரப்படுதல், அட்ச-43-47
அரக்கா அச்சத்தினால் மீன்முதலிய பல்வேறுருகொள்ளுதல, அட்ச-40: அரக்கரைக்கொலல அந்தகனே வானரனுருக்கொண்டானெனல், பிணி - 13: அரக்கரை யணுமன் கொல்லக காரணம், பிணி - 109. அரக்கரொழிந்த அனைவருமகணணீர்பெருக்குதல, பிணி-18: அரககா அனுமான்மீதுபடைவழங்கல், பஞ்ச 30, சம்புவதை-22: அரக்கர்களின் களிப்பு, ஊர்-30. அரக்காகளின் பெருந்தொகை, ஊர்-34 அரககாகளின்போகம், ஊர் - 31, 32 அரக்கர்காட்ட அணுமான் இலகைகையி லொன்று தவறுமற்காணுதல், பிணி - 132: அரக்கர் படைகசலம் அணுமானை யூறுசெய்யமாட்டாமை × இரும்பு அடைகலைச சுடுகலாதன: பாசப் - 33 அரக்கா யமனைவென்றமை, பஞ்ச - 22. அரககா வீரததைக கவி பாராட்டுதல, நிககரா-54 அரக

வீரரை. மனிவிமக்கள் தடுத்தல், பஞ்ச - 14: அரக்கா × ஊழிப் பெயர்வதோரா புனல், அட்ச 30· மேகம், கிஷ்கரர் வ. 46 × கருமபு,47: × உரகா, 48 × யானை, 49
அரக்கிமாக்களின் கோரரூபங்கள், காட் - 56, 60 அரக்கியரின் நடனசிறப்பு, ஊர் - 38 அரக்கியர் சூழல்சுறுகொளக கடற்றலை வீழ்தல், இலங் - 34· அரக்கியா கொழுஞரைத் தழுவுறுங கொதிப்பால் மஞ்சிடைப்புகும் மின்னெனப் புகையிடை மறைதல், இலங்-27
அரக்கியா நெருக்க இலங்கையிலிருந்த சீதை × கண்மருங்கிலோர் துளிவரகாணு மருகது, காட் - 3: அரக்கியா குழுவிற சீதை × புலிக்குழாத்திடையகப்பட்ட மான்பேடை, வெயிலிடை தந்தவிளக்கு, 4: மழைக்குலங் கிழிததொளிருமின், 63
அரக்குதல்-அழிதல், ஊர்-230
அரங்கு, சூளா-57, பொழி-27
அரங்குதல்-அழிதல், பொழி-27
அரசு-இராசகியம், உருக-93
அரசுவீற்றிருந்த இராவணனுடைய வருணனை, பிணி-38, 54
அரஞ்சுடர்வேல், பாசப்-2
அரணம்-பாதுகாப்பான இடம், கடரூ-29: மதிள், ஊர்-64
அரணடருதல் - காவலைபபெற்றிருதல், பஞ்ச-58
அரணமனையில் துயிலு மிராவணன் × மேருவின்பொருட்டிடைதுயிலுஞ் சீயம, ஊர்-207
அரதவாடையன, காட்-40
அரதின்றகூவேல், சம்பு. வதை-6
அரமடந்தையா, ஊர்-10
அரமியம - ஹாம்யம்: நிலாமுற்றம, ஊர்-5, பிணி-14
அரமபை மஙகைய ரமிழ்துருதகாலன்ன பாடல், பிணி-47
அரவம, உருக-56
அரவிணதரசு, கிஷ்கரா-17 [வ-42
அரவிஞல்மதரம்திரிதமை, பஞ்ச.
அரவினகட்டு × பூமாலைகடடு, பிணி-10
அரவின்தோள்பிடருறவடியிடுதல், கிஷ்கரா, நிந்தனை-75 [ஙகரா-வ 23
அரி-இந்திரன், கடரூ-54, குரஙகு, 66 ஊறலரிஞி, அட்ச 38: பகை
அருகர்-அருகே, கடரூ-1 [வனை, 40
அருக்கன், கடரூ-86
அருக்கன்றோமேற் குதிகொணட வரலாறு, கடரூ-62
அருத்தி. காட்-26
அருந்ததி, நிந்தனை-62, உருக்-114
அருந்துதல், காட்-15
அருமறைத்துணிவு, கடரூ-93
அருமையெயருமையே, காட்-75
அருளில் வஞ்சரைத தஞ்சமென்றடைநதவா × புகைப்படலையால் வெருவிக்கடல வீழ்ந்துமீன்விழுஙகியபறவை இலங்-37
அருள-ஆஜ்ஞை, உருக்-61· இரகசம், நிந்தனை-55
அலகு-அளவு. நிந்தனை-27
அலக்கண, ஊர்-202, கிஷ்கரா-56
அலகலிற்றோன்றும் பொய்மை யரவு, கடவுள்வாழ்த்து.
அலஙகல்-அசைதல், உருக்-56: விளஙகல், சூளா-86
அலதகக்குழம்பு, ஊர்-152
அலதகதகதளிரகை, ஊர்-105
அலத்தகம், ஊர்-109
அலதகவாய, அட்ச-42
அலத்தலையுறுதல, பஞ்ச. வதை - 47
அலம்புதல்-அசைதல், ஊர்-80, நிந்தனை-1: ஒலிததல், பொழி 81, கழுவுதல, 32
அலம்பெறுதல், பொழி-37
அலரி-சூரியன், ஊர்-16
அலர-பழி, உருக-14· பூ, சூளா-82
அலர்தல்-மலாதல், உருக-52
அலைகடல விடம, கிஷ்கரர்-18
அலைபபுண்ணுதல, கிஷ்கரா-39
அல் இருள், காட்-2
அல்லல்-துன்பம், உருக-58
அ(ல்)லோதி - உவமைத்தொகையன் மொழி, காட்-2
அவதி-(கால)வெல்லை, உருக-33
அவமதிதததால், பாசப்-59
அவலஙதோக, திருவடி-42

அவிஞ்சை, பிணி-122
அவிதல் - அழிதல், சூளா-65 [ழி-7
அவிததல் - தணியசெய்தல், பொ
அவிததவா - இறந்தவர், பிணி-97
அவுணர், நிந்தனை 53
அவ்வழி, உருக-100
அழலுதல்-வருதுதல், உருக்-5
அழலவிழுந்துமுற்றுதல், இலக-24
அழிதல், உருக்-10
அழிவுறுதல், உருக்-2
அழுகுரல் முதலியவற்றுற் பெருக குரலுடன பேசுவதுக கேளாமை, அட்ச-14
அழுதபோமலை யணடமுற்றுளது, அட்ச 42
அழுவம்-வெள்ளம், கடரு-8
அளகம்-கூந்தல, ஊர்-53
அளகவலலியா, பிணி-16
அளகை, இகரா 16, 29
அளககர்-கடல், உருக-96
அளவேசிரிததல், கடரு-58
அளி-கருணை, கடரு-33: விருப்பம, ஊர்-83, 84 [183
அளி கள - பெருகுகின்றமது, ஊர்-
அளிதல்-நினேஇததல், ஊர-154
அளிததல்-தரல், ஊர்-30
அளியன், சமபு. வதை-42
அளை-மலைகுகை, ஊர-141
அளைதல், சூளா-77
அளையுறுமரவு மின்னிசையாலமுது வாயுகுதல், நிதனை-11
அளளல்-அளளுதல், ஊர-171
சேறு, சமபு-வதை-42
அறகொளகொமபு, பிணி-56
அறதகையரசஞழி × அணுமான, கடரு-29
அறத்தவா - இலலறத்தார், உருக-69
அறதுகூறுணடோ, காட்-68
அறதுகுதனித துணையானவணு மன், பாசப 62
அறதுறை - தரும மாகாகம், நிந் தனை-60
அறந்திறம்பிஞருளராகார, பிணி-96
அறபபான்மையிதுவோ, பிணி-32
அறமாற்றுதல், கடரு 82
அறமூழீறின்று காட்-70 [95
அறமவெல்லும் பாவுதோறகும,ஊர-
அறவன. பொழி-30, இகரர்-24
அறன், நிதனை-48, உருக்-14
அறிதல், நிதனை-82
அறிவன், ஊர்-97
அறுதலேக்குறை, அட்ச-46
அறுபகை, கடரு-50
அறைதல்-ஒலித்தல், உருக் 11-சொல் லுதல், 59
அறபிஞரரூத சிந்தை யணுமன், பிணி 131
அறபுதம்-வியப்பு, ஊர்-109
அறபுதன், உருக் 20
அறபுயான்றனை, ஊர-200
அறறம், நிதனை-41, பாசப-60
அனகன், சூளா 59, திருவடி-21
அனங்கம், பொழி-26
அனகவேளமிழ்துகொணடு செய்த வோவியம் புகை புணடதையொக் கின்ற உருவாள, காட்-11
அனங்கன், ஊர-209, நிந்தனை-27
அனந்தன்றலைதடுமாறல, நிந்த-17
அனலெனனபுகைகணண, ஊர்-82
அனல்பற்றிய வாலினவருணனை, பிணி-136, 138
அனல்யாவுகுளிர்தல், பிணி-129
அனிகம், சமபு-3
அனுகுதல்-வருதுதல், அட்ச-17
அனுசன், பாசப-2
அனுமன், கடரு - 33: அனுமான் வானரமல்லன், ஊர-86. × இரா மன் பகழி: ஊர-60: × ஆனரி, இகரர் - 49: × அனல், காற்று, அட்ச 30: × மந்தரம, பாசப்-61: × கலுழன், இங்கரா-48 × கரும் பாட்டெவன-40: × அழிவுறக்கடுக குமவேகததாளை, கடரு-27. × கயி லையின மலை, இகரர்-20: × தென் புறத்துளளனையிரவி. திருவடி-54: அனுமனைகொள்ள விரிததவாயா ரான அரகர் × அருக்கனைகொள் ளும அரவு, பஞ்ச-61: அனுமான × மேரு அரகாதானை ஊழிக்கட லும, பாசப-14: அனுமானதுவால் × கோள: கடரு-64 சிவபிரான மழு, பிணி-136, மூப்புரதெய்த கோல் - 137. அனுமான் மால் போலவெளியனுய் கரியனுய்ச

செயயஞய்க்காட்டல், ஊர-102· அநுமானதுபேருருவம், உருக-100, 105· பாசப்-41·அணுமான் பெருவடிவஙகொள்ளல், பஞ்ச-29: அநுமான்கொண்ட பேருருவம × உலகெயிற்றிடை கொளேணம, சூளர-8· அணுமனைப் பிரம விஷ்ணுகளின் மாற்றுருவமெனல், பிணி-17: அணுமானது சோவின்மை, கிஙக-53· அணுமான் கருணை, சம்பு-43· அணுமானது முன்னேநீட்டிய கைகளின்வருணனை, கடரு 38: உடமபின்வருணனை-64: அணுமானது வேகதின்வருணனை - 36 38· அணுமானுடலால்மேலிற்பகலும்கீழிலிருளு மூணடாதல் - 64· கடல்கடகமேலெழுந்ததன்மை - 16: பாய வெழுகையில் அநுமனது விசையால் மரம் முதலியனவும் உடன் செல்லல் 17: பாதாளலோகததையுங்காணுதல-20· தன் வாலிஞல் விணடு காலிஞலளந்ததுபோல் மேலுலகளந்தான்-32·கடலகலகு மாறு மலையிற கால்களூனறுகையில நிகழ்ந்தநிகழ்சசிகள் - 3-12 மைநாகமலையிடை கூறியமுகமன-59,60 சுரசையின்வாயினுட்புகு வெளிவரல்-71: அணுமான வல்லமையையுணராது தேவா மலாதுவுதல் 71: அஙகாரதாரையுடலப பீறிக்கொணடுவருதல் 82 அரகஙகுடலைக கொணடுவருதல × கருடன்மலமுழையினினறு அரவைக கொண்டெழுதல-83·அணுமானைக கணடுவந்த இலஙகையாள × சுடரோனைகளாஞவதசட்செவி, ஊர-75· அணுமான் இலஙகையினுட் செல்லதொடஙகல-61 இலஙகை மதிலையடுதல், ஊர-62 மதிலைக கடந்து நகரினுட்புகசசெல்லல 74 இலஙகிணியைக கணடு வருகெனல-81: இலஙகிணியின தெயவப் படைகளெலலாம்பற்றிவிணணிலெறிதல்-89· அரகஙகியாமுதலிய பலரைப் பார்த்துகொணடு செல்லல-103 121: அணுமனை அணுவின்மேருவிஞழியாவினைச செலவன்-134: குமபகாணனைப் பாரதல், ஊர் 121:அகநகரில் நுணணிநிற்சென்று தேடுதல்-169: இராவணன மாளிகையில்தோன்றியவுற்பாதஙகள்-204· பதிதிருகுமிராவணனைப்பாரதல்-206·இராவணனை யழிக்ககருதுதல் - 219. அணுமன் றனனுள்ளுறையுமழகனைப்போலெம்மருங்குமுலாவுதல-234· சீதைக்குத் தன்வரலாறு முதலியவற்றைககூறுதல், உருக-29-36: கூறிய அடையாளசசொறகள, உருக-60, 62 இராமபிரானதுவரலாறறைத தெரிவிததல்-74 94 தோளமேல் ஏறிசசெல்லுதற்குச சீதை உடன்படாது கூறுதல், சூளர-12 26· சீதாபிராட்டி செயதி சொல்லியனுபபுதல - 29-38 அநுமான் வீசியெறிந்தபொன்மயமான மரஙகள மினனலையும, மணிமரஙகள் சூரியசிரணத்தையும, பொடிந்துவீழவனவான மரஙகள தாரகையையும் ஒததன, பொழி-15 அணுமான் செய்கையால் காலனுமோயாகதமை, கிஙகரா - 45 அநுமான அறைறத அறை × அருவரை தெரியவிழுமசனி, கிஙகரா-25 அநுமானுல் அரகஙகவீராவழிதல - 25-38 சமமாக யுததஞ்செயதமை - 37 அநுமானுல் எறியபபட்ட அரகஙகாதத தமவீடு முதலியவைகளோதாரமே அழிதததமை - 42· விழுபபுண அடைந்தமை - 50 : அரகஙகாணனினுமனததினுஙதனிதததனிகலததல், சமபு - 36 : இருகையினலும பொரல்-25· சேனைகளின் மேல் குதிததல - 34 அநுமான் திரிதல × செஙகோல, வேசையரதுமனம, காறறுடியின் தன்மை, இருவினைவடைதததவர் அறிவு - 35 திருமாலடியார தன்மையைத தெரிவிததல - 36. அணுமானுல கொல்லபபட்டுத தனிதது நினற சம்புமாலி × கிஙகததால் கொல்லபபட்ட யாளைகளின

நடுவில்யானை யரசனைநிறறல - 41 சமபுமாலியைகொல்லல - 47. திறகைகணடு அறமூன்தளிர்த்தல் - 49 எதிரக்கதாணைசெல்ல இரா வணன்சினைதல்-51. அரகைரை நேகைகித தன்தோளையும நோக் கல், பஞ்ச - 27: அனுமானுல சடலில்எறியப்பட்டதோ × கட லில எழும சூரியன்தோ - 40 அ னுமான் கைகைகொணடஎழு × சிவ ன்கைகைகொண்டமழு - 46. அரு மானு லெரிகைப்பட்டவரகைா × ஊழிகைதிரோ னெரிததவென்பி லாவுயிர, அட்ச - 27· அனுமன் வாலாற்சுற்றி யட்சனைப்பறறிக கொணடு அவன்மேலேறுதல்-36. இந்திரசித்தைக கணடுகொணடஆ லோசனை, பாசப் - 25 - 27 அரு மன்,வாரும்வாருமென்றழைததல், பாசப் - 35. தோளபுடைததல - 37. வீரவாதம - 39. அனுமனபே ருருவைகைகண்டு இந்திரசிதஅவிய ததல் - 42: அனுமன்பின் சென்ற அறம - 58: அனுமன்பிணிபபுணை டநாள் × இந்திரன்பிணிப்புணட நாள் - 63. பிணிப்புணடதுகணடு உலகையாலரகைாகைள கூறியன × பிணி-125; அனுமனசிரதறிருநது திருவாகுவோமெனல் - 5· கட் டுணடதை வேடிக்கைப் பாகைப் பலவிடஙகளிலு மரகைா திரளு தல்-14 பாசததாற்கட்டுணடான போன்றிருந்ததறகுக்காரணம-19, 21 - 24. அனுமன் பிணிப்புணட தைத தாதுவாகூறல்-26.அனுமன் பிடிபட்டதைத திரிஜடை சீதை க்குக்கூறல்-30: அனுமன்பிணிப புணணவருந்துஞ் சீதை × கன்று பிடியுறத தீஙகுறுதாய்-36.இராவ வணனைகைகொல்லலாமா வெனறு லோசிததல-56-59. ராவணனரு கிற்சோதல்-65· தாணின்னுனென் பதும வந்தகாரணமும-82. இரா வணனுக்கு நீதியுணாததல - 91 - 106 வால்கொளுத்திவிடுமாறுஇரா வணன்சொல்லுதல் - 117: அனு மனுடைய பிரமாத்திரத்தை விடு விததுபபாசததாற் கட்டி யிழுத தல-118· அனுமன வாலிலரகைர் தீகொளுவுதல்-123· அனுமான் செய்தியையறிந்து சானகிவருந்து தல்-126 அனுமனுடலிற் சுற்றிய கயிறு × கலலுழனைசுறறிய அர வின்சுறறம-134: இலஙகையெரிக் குஞ் செயலைகணடுசிவனுணுதல்- 135: தன்வாலையிலஙகையின மீது செலுததுதல - 135 . பிணிபபினி ன்றுமீளவறிந்தும்அறியாதான போ னறான × விஞ்சைதனை யறிந்தும அறியாதான,பொயயைமெய போ னடிகஞ்சினறோஇ-122 அனுமான் தனனைவளைது கொணட வீரரை வாலிலுல் வளைதல, இலஙக 54· அனுமான்மீணடுவருவது கணட வானராகள் × தாய்வரக்கணட பற வைப்பார்ப்புகள், திருவடி-3: அனு மன்மீட்சிகண்டவானரரின மகிழச சிசெயல், திருவடி-4· அனுமனை வானரருபசரிதல 5; அனுமனுட லின விரணஙகளைகைகணடு வான ராவருநதல்-6: அகைதனைப்பணி நது பின்னை சாமபவாவினைக காது றப்பணிதல், 7, வெனறியை யுரை பப வெளளி மறறவைகூறல் 9. அனுமனுகியா மீணடுவராமை பற றிய இராமன சிநதனை - 32, 35. அனுமன் செயலைகையாற் சீதை கற புகடையளாய் இனிதிருகஙினரு ளெனவுணாதல், 56. 'கணடனை கறபினுகைகணியை யெனல், 58; சீதை கறபுடையளாயிருக்க கணட மையை-விவரிததுகைகூறல் 59-87:

அனைய, உருக-19, பொழி-22
அனையன, உருக-44
அன்பா, கடரு 12
அனுதல், பஞ்ச-45
அனனம × அபகஙியா, ஊர்-103
அன்னிறததணணல், பிணி-136
ஆகம், சூளா 68, உருக-46 உடமபு, ஆகாயம × சுரபி, ஊர-56 [உருக-77
ஆசறுதல, உருக்-20
ஆசு - ஆஸ; விரைவு, ஊர 59, பறருசு, கட்டு, நிந்தனை-22: குற் றம, சூளா-75

ஆசை-திகசு, கடரு-37, ஊர-122
ஆடகததாரை, இலங-11
ஆடகம், பொழி-58
ஆடல்பாடலாதிவிஞ்தம, ஊர-25
ஆடவா, உருக-16 [ர-43
ஆடன்மாகளிறு, மாருதி; திகர
ஆடியுழுந்தோடுகாலம், கடரு 51
ஆடுதல்-நிரமபுதல், உருக்-44
ஆட்டு-ஆடல், அட்ச-46
ஆட்டொழில் - அடிமைத்தொழில, பிணி-88 [பாசப்-23
ஆணியாணி யெதிரசெலக் கடாவல,
ஆணியிற்கிடதகாதல், ஊர்-187
ஆணை, உருக-15
ஆணடகை, கடரு-1, உருக்-73
ஆண்டான, கடரு-61
ஆதியோடந்தமாகித தோன்றுநின்ற ன், கடரு-43
ஆதிவானம, ஊர்-56
ஆத்துறுசாலே தொழுவம, ஊர்-101
ஆமிடம-ஆமிஷம, கடரு-66
ஆமபனெடுமபகை - சூரியன × அனு மன். பஞ்ச-62
ஆயதகா-சித்தமாகஇருப்பவா, (விகா ரமெனக கொள்ளாமல் இதுவே வடசொல் லெனனலாம).ஊர-35
ஆயம் - மகளிாகூட்டம, ஊர - 184· கூட்டம,பிணி-119"புரவியாயம"
ஆய்மணி-சிறதமணி, சூளா-36
ஆர, திக்தனே-76
ஆரணமந்திரம, காட்-46
ஆரமுமகிலுநீவி யகனற தோளமலன் செவ்வாய × நாரமுணடலாந்த செநகேழ்நளினம்.
ஆரம, ஊர-79, 80, உருக-52,சூளா-30, பொழி-34
ஆரியம-மேணமையானது, ஊர்-11
ஆரியன், உருக-25
ஆரை-மதில், ஊர-21, உருக்-61
ஆகலி - நிறைந்தஓசை, ஊர் - 13. கடல, கடரு-8, பொழி-17
ஆர்த்தல், பொழி-60, திகரா 35
ஆரபபு, பிணி-9
ஆர-மூண்னிலேப்பன்மைகசு வருதல், கடரு-75
ஆலமேயுருவு கொண்டனேயமேனி காட்-58
ஆலம, சூளா-13, திகரா-3
ஆலாலம, கடரு-75
ஆலி-நீாததுளி, சூளா-55, உருக-70
ஆல், பொழி-44
ஆரம-அமபரத்தூணி, உருக-43
ஆவலஙகொட்டுதல், பாசப்-61
ஆவலம்-அவலம், துன்பம், பாச-43
ஆவி-சூளம, பொழி-17· உயிா,திகத-82 வலிமை, திக்த-69: புகை,ஊர -150. பிராணி, கடரு-87
ஆவிபிடித்தல், சூளா-29
ஆவியந்துதில், காட்-11
ஆவியொன்றுடலிரணடு, அட்ச-44
ஆவிவேறிலாததோழர், அட்ச-9
ஆழி-சகசரம், ஆஜஞாசகசரம· சகசர ரேகை, உருக - 110 சமூத்திரம், சம்பு வதை-16 மோதிரம, உருக-63
ஆழி-விலாழி, ஊர-150 [34
ஆழிகாட்டியுயிராகாட்டினாய், பிணி-
ஆழிதாயிடராழியிடை வீழ்ந்தழிவே னே, ஊர்-229
ஆழிபெறற சீதையின் தன்மை, உரு க 64 69 [44
ஆழிப்பல் படையன்ன சரம், பாசப-
ஆழியகழ், ஊர-62
ஆழியணடம-அண்டகோளம், ஊர-9
ஆழியான், சம்பு.வதை-21, திருவடி-27
ஆழிவெஞ்சினம, இலங-41
ஆளாற்றல, ஊர-219
ஆளி-சிஙகம், திஙகரா-18
ஆறு, ஊர-230, திக்த-73, பொழி-32
ஆறுதல், உருக்-80
ஆற்றல்-வலலமை, கடரு-61, திக்த னே-45, 56
ஆற்றுதல், உருக-2, 14,80·சூளா-66
ஆறறுதல் - அநுபவித்தல, சூளா - 37
ஆனைகமலப்போது, ஊர-103
ஆனிடதது - ஆயினவிடதது, பாசப்-19
ஆனைதானம, பொழி-38
ஆனேமேல் முரசறைதல், பஞ்ச-6
ஆன்ற, திக்தனே-59
இகல், சூளா-8
இகழ்தல், திக்தனே 51

இக்குரகுருபோலாம அரக்காகுழாத தைக கொன்றதென்று அககன் ஈகுதல், அட்ச 21
இசை, கடரு-18, பஞ்ச வகை-21
இசைககானம - இனியராகம, நிகத-
இசைதல், நிந்த-53. [11
இசைத்தல்,-சொல்லுதல், பாடுதல், கடரு-73, உருக்-61, பிணி-71
இசைசை, பிணி 99
இஞ்சிமதில, ஊர-82
இடத்தல், சூளா-5.
இடந்துடித்தது, காட்-35
இடம-சமயம, உருக-21
இடருறுதல், உருக்-2· இடர்-துன்ப ம, உருக்-6
இடமிடல், நிகரா-19
இடி-பேரொலி, கடரு-23
இடித்தல், பொழி-7
இடிபடசிதைத்த மால்வரை × சதுர ரகசேனைகளையனுமன் வீசலாற் பொடிபட்ட இல· பிணி-7
இடிப்பு-மூழகம, நிகரா-1
இடியேறுண்டாகமென வீழ்தல், ஊர-91
இடுககு-இடைப்பகுதி, கடரு-23
இடை-இடம, அட்ச-1; நடு, சூளா-4
இடைகொள்ளுதல், சூளா-3
இடைகோததல் - நடுவில்நோதல், சூளா-31
இடைதல, ஊர்-160, நிந்த-44
இடையஈழியின்வருணனை, ஊர்-147
இடையூறு-தடை, கடரு 87· நீமை யானசெயல்-45
இட்டிநீதனைபகினி, கடரு-12
இதவியல், நிகரர்-21
இதழ்நிறததல், நிகரா-23
இதன், நிந்த-71
இத்தனம், பொழி 26
இந்திரசாபம் × தோரணம; அட்ச-21
இந்திரசித்தின் சதுரரக சேனைக ளனுமாலுலழிகசப்படுதல், பாசப், 29-32 இந்திரசிதனின் வீரவாதம, பாசப்-38· இந்திரசிதனின் வெறுப் புரை, பாசப்-19: இந்திரசிதது அட்சனைக குறிததுப்புலம்பல், பாசப்-22 இநதிரசிதது அநுமனை யிராவணனுகருகாட்டுதல், பிணி-66 இந்திரசிதது அனுமானைகருகி தது இராவணனிடகூறல், பிணி-67. இநதிரசித்துக்குச் சிறபமமிகு தல், பாசப் - 23 இந்திரசிதனின் தோற்றம, ஊர-140: இந்திரசிதது மாருதி நிறனைக கொணடாடுதல, பாசப்-15· இந்திரசிதது மாளி கையினரக்கா பாதுகாவல, ஊர-136· இந்திரசித்து மெய்யணி பூணுதல் × இருள் கதிராகுழாக கணமிலசசுதல் பாசப்-13: இந திரசிதனைச சாரந்த சேனையின் மிகுதி, பாசப் 6: இந்திரசித்தை நிகரபபவர நிரிமூதனியரே, ஊர - 142· இந்திரசிதனை வந் தடுத்த சேனைபபரப்பு, பாசப-13
இந்திரத்தெவ்வழிதரவுயர் விசயச் சீதனி, பாசப-1
இநதிரதனு, சம்பு-15
இநதிரநீலம-ஒருவகை யிரத்தினம, உருக-54
இந்திரவில, பொழி-36
இநதிரறகமைவர வெடுத்தமாடம் இலஙகைமாடமெனில் அசசொல் மாசுணனும, ஊர-7· இந்திரற கின்னலியறறிய பதினலாயிரம படை, காட்-22. இந்திரன் கரு மம-நிரிலோகாதி பதனியம, பிணி-112 : இந்திரன் சிறையிருந்த வாயில், ஊர-138· இந்திரன பகைகளுன், பாசப்-40. இந்திரன் மூதலோரிகமப்பிலா ஈட்டம முகிழ்ததல், நிந்தனை-4
இநதிரனமே லென்னையேவாத குறைநீரக குரஙகின்மேலேவுக வெனறு அககன் வேணடுதல, அட்ச-3.
இநதிரன்றேரைப் பிடித்தீதனன், பாசப்-42
இந்து, சூளா 9, அட்ச-41. அறம, ஊர-52
இபபி, கடரு-47
இமம × புகை, இலக-9 [ஊர-58
இமிதல் - செறிதல் ஒலிதலுமாம; இமிழ், சூளா-57
இமைப்பு, சூளா-3 [162
இமையடைதல-கணமூடுதல், ஊர-

இமையாமுக்கண், உட்ச-4
இமையைநீக்கியகண × உறை நீக்கிய வாள, ஊர்-117
இமபா, உருக 33 [ரு-51
இம்பாகமொழுந்து - அடிவோ, கட
இயகதம், ஊர 39
இயகதர-யட்சர், ஊர்-49, பொழி-14
இயகுறுதல், பொழி-37
இயம, ஊர-25, சமபு, வதை-8
இயம்புதல், உருக்-79, சூளா-39
இயலுதல்-உலாவுதல், ஊர்-206
இயல்-சாயல், காட்-4
இயறறுதல், நிகத-71
இயைதல் - பொருந்துதல், நிகத-66 தகதாதல், 56
இரதபபெருகதின் வருணனை, பருச-43 [ரர்-40
இரதகம × கருப்பஞ்சாறு, நிகக
இரவி, ஊர-14, பொழி-45
இரவிசகதிரனியகுகும்குன்றம-மேருமலை· உதயகிரி அஸ்தகிரியுமாம· பொழி-8
இரவிதேர், பாசப் 24
இரவு-இருள், காட்-44
இராகவன், ஊர-53 [ஊர்-144
இராகவன்கழலெனப் புகழோன்,
இராகவன் புகழெனுநலததான்-அனுமன், ஊர்-133
இராகவன்புகழ் செவிக்குதேதன, ஊர-132
இராகதரின்பேராரவாரம், பிணி-6
இராமநரமம் இடையூறுகளைப்போகுமு, கடரு 88, பிணி-20. இராமபிரானின் திருமேனிவருணனை, உருக. 39-58. இராமபிரான் சிவதநுசை முறிதததமை, உருக - 49· இராமபிரான்மீட்க வராமையைப் பற்றிப்பலபடி சீதை சிந்திகுக காரணகள் - காட்-12,. 14, 16-18 இராமனரவினீகியது தேவன், காட்-67. இராமனுகுரு சீதையினசெய்தி சொல்ல யாவருமெழுநதுபோதல், திருவடி - 11· இராமனெதிர்கதி னெபபடைகொணடுவெல்வது, பாசப் - 17· இராமனையினனுனென வனுமனெதிரிதது, பிணி-75 81. இராமனை யெவருமமறந்திலர், பிணி-105: இராமனைவணகுகாது அனுமன சீதையுள்ளதிசைநோக்கி கைகூப்பி வணகுதல், திருவடி-55· இராமன் சிலையினின்று மேயின பகழியெண்ணத்தாவுதல், திருவடி-12· இராமன் சுகரீவனிடம் நனு செய்கை சரியதன்றெனல், திருவடி-31: இராமன் தேவருமலலன: புரவலன் புதல்வன், பிணி-77. இராமன்பால் நேசமேயசசநீகுதல், திருவடி-69: இராமன்புக ழெனனிமிர்ந்த னனுமன், பாசப-41: இராமன்மேலுகிய காதல் மீனுயர்ததவன் மருகுகுதான் மீளுமோ, ஊர-201· இராமன்வந்தவாயாது கூறுவரோ எனச சிந்தை கொள்ளல், திருவடி-53· இராமன் வாலியைக்கொன்று சுக்ரீவறகு உரிமையையும் கோவியற செல்வமுந்தருதல், பிணி-86
இராவணனதுவரபலம்யாவும் இராமன் அமபின்முன் அழிதல் × இருள்வினகதின்முன்அழிதல், நிகத-44: இராவணனது வழிபடுதெய்வம் சிவபிரான், நிகத-25: இராவணனது வாாதததையைக்கேட்ட சீதையினநிலைமை, நிகத - 38 அரணமனையுருகித் தென்றிசைகருமோ மேருவுணடா மெனத தெரிதல், இலஙக-42 அனுமனைக கொல்லுமாறுகூற, விபீடணன் தடுத்தல், பிணி-110: மனை வான வேறெறியக் கீளுதல், காட்-42· இராவணனால் அனுப்பப்பட்டசமபுமாலி அனுமானமேறசெல்லல், சமபு-2· திரிமூரத்திகளவலியிழந்தமை, பருச-3 இலஙகை வேவுகாரணம விளுவியறிதல், இலஙக 45· இராவணனிலையால சீதையினகற்பழியாத் தன்மையை யனுமா னுணிதல், ஊர்-224 இராவணனுகுரை கிலகரரிறந்தவிதததைகூறல், நிகக-58· சிவபிரான வரமுமவாளுமை ஈதல், நிகத-43 இராவணனுடன்செருதொழில்தூயது அன்று, பிணி -

62; தவதத்தின்சிறப்பு, ஊர - 12 பத்துமுகங்களின்செயல், பிணி-49 - 51 எழுகிலமாடம் எரியா லெரிதல் × ஊழிதீயாலேழுல குமெரிதல், இலங-41 இராவண னைக்கண்ட அனுமன் கோபம், ஊர - 218, பிணி-55 இராவண னைக்கொல்வது தகுதியன்றென அனுமன் கருதுதல், ஊர - 221, பிணி-60 - 64· இராவணனைசூழ் வோர, பிணி-46: அனுமனுறுதி கூறியதுகுறித்தெழுதல, பிணி - 107· இராவணன் அநுமானை யெதிர்க்கச செல்லல் × கருடன கொசுகின்மேறசெல்லல், பஞ்ச-வதை-2. இந்திரனைவென்றமை, பஞ்ச வதை - 21. இருபதுகைக ளும் பதுதத்தலைகளு மூடை யவன், கடரு-28 இராவணன கிரீ டளு சூடியிருத்தல × மேருவைக கடல கவித்துக கொண்டிருத்தல, பிணி - 42 குபேரனைவென்றமை பஞ்ச-வதை-20. கைலையையெடித தல, நிந்த-45. இராவணனென்ற பெயாகாரணம, உருக-30 சீதை யைகோறலேமேறகொளளல், திரு வடி - 72 . தனனையடையுமாறு சீதாபிராட்டியினிடம நயந்து கூறல், நிந்த-26 37 திக்கயவலி வென்றவன, பாசப் 11 திக்விஜ யம, பஞ்ச-வதை-19. இராவணன் புயங்களிலதிகிரியின வடுமுதலி யனவிளங்குதல், பிணி-39. இரா வணன்பூண்ட பசும்பொனாரம × கடலிறபரந்த கதிரின ஒலியில, நிந்த-5. × கடல்மீது உதய மலையி லெழுஞ சூரியன, ஊர-216. இரா வணனைமலை × மேரு, ஊர-203, இலங-38 மனையாகிய திங்கட்கு காரியருரைவிடம தாரைகளுழு, ஊர 167 இராவணன்மாபு × சூடா கெட்டவான, பிணி 27; இராவணன் வண்மை மறை திண்மை யிவற்றிற் குறையுள, பிணி-44., இராவணன வளாககு மனல ஒருசேர விறத்தல், காட்-42 இராவணன் றவம், ஊர-18

இரிதல்-ஓடிப்போதல், சூளா-85
இரியல்போதல், பொழி-39, 49
இரு, உருக-11
இருதோகளை இருகைக்கொடு அநுமா னெழுதல், பஞ்ச 58
இருநிதிகிழவன, திங்ஙரா-16
இருநூறுவெள்ளமரகாகா, ஊர்-68
இருத்தை, இலங 22, சூளா-59
இருவினையெலலோர்க்கு மொக்கும், ஊர-205
இருளரசுவீற்றிருத்தல் × இராவண ன்கொலுவிருத்தல், பிணி-43
இருளிலரகாதிரிதலின் வருணனை ஊர-47
இருளின்வருணனை, ஊர்-44-46
இருளுதல் - கறுத்தல், இலங - 37, உருக-57

இருள் பொருளுகாமமும, பிணி-98
இரைத்தல, சூளா-54
இரைத்தாடுதல், சூளா-62
இலகணைகிரி, ஊர 152
இலகண மரபிறகேற்ற கரம்பு, ஊர்-105
இலக்கணம். ஊர-202, உருக்-38
இலகுமம, நிந்தனை 42
இலங்காதேவிக்குப்பிரமன் கட்டளை, ஊர 94

இலங்காதேவி யனுமனைப் புகழ்ந்து விடையளித்தனுப செல்லல், ஊர்-95· இலங்காதேவியனுமானிடம் தன பிழைபொறுக்க வேண்டுதல், 93: இலங்கைகோபுரதினை சிற ப்பு, ஊர-20: இலங்காதேவியனு மானை வழிமறித்தல், 75 இலங்கா தேவியினியல்பு, 76. இலங்கா தேவியின எட்டுப் படைகலம், 78 இலங்காதேவியின் நிந்தை, 86 இலங்கினி அனுமான மீது சூலமெறிதல், 87· இலங்கினி கணிகண-ஊராவைகுமுறை, 81

இலஙகுதல், உருக-56
இலஙகை, கடரு - 24 × திருமால் திருவயிறு,ஊர-9· இலஙகைசெல் லும அனுமான: திரிகூடமலையைக காணசெல்லுமமேரு, கடரு-26 இலஙகை நகரதெதாளிச சிறப்பு,

ஊர்-15. இலங்கை நகர் வாயிலை யணுமனகாணல், ஊர-65 இலங்கை, மாடமாளிகைவருணனை, ஊர்-1: இலங்கை மாளிகைகளி ஞெளிசகிறபபு, ஊர்-16. இலங்கையிலழுகைமிகுதல், சமபு - 49. இலங்கையில் தோன்றிய உற்பாதங்கள், காட்-43 இலங்கையில் மரமகற்பகம, ஊர்-10 இலங்கையிற் பகலோவெனுமாறு இரவிலும வெளிசசம, ஊர-97 இலங்கையிற் பலவிடங்களிலுஞ சீதையைதேடிச், செல்லும அனுமன் × பூததொறும் வாவிசசெலலும் வணை, ஊர-101. இலங்கையிற பொருதா மறைஞருகறிதியாவா, கடவுள்வாழ்த்து-இலங்கையிலுட்புறம எழுநூற்றியோசனை, கடரு 94: இலங்கையின்கான், ஊர-19. இலங்கையின செல்வமும் பணியாளருமை, ஊர-10, 12. இலங்கையின் பரப்பு, ஊர - 35 இலங்கையின் பொழில், ஊர்-19. இலங்கையெரிகையிலிராவணனரி வையாகுழுவுடன் புட்பகதத்திற் போதல, இலங-43· இலங்கையை நோகிய அனுமன வியபபு, கடரு - 92 - 94. இலங்கையை யெரிகருக் தீ × காலவெங்கனல்· இலங 38: இலங்கையை யெரியுண கையில இலங்கைகோன் தமபதி கொண்டாடாளெனவானவா கிலெகுலெதல், இலங-39 இலங்கை வாயிலைப்பறறிய வியபபு, ஊர 66, 67. இலங்கைவெளிசசததின வருணனை, ஊர-98, 99: இலங்கை வெற்புநடுகுதல × கலம வாடை தாகதத ளாகதுதளருதல்· கடரு-90.

இலஞ்சி-மகிழ் உருக-45

இலவிலுஞ்சிலமுதுதளவெனு நகையிலாயா, இலங-26

இல-மனவி, கிநதனை 52

இலலுறைதெயவம, ஊர 115

இலவலுகெ தொடாநதமாதா, கிந்தனை-39

இவாதல, பிணி-28, அட்ச 35

இவாந்துநிறறல், சமபு-15

இவனைததுனையுடைய யிராவணன் புவன மூன்றையும வென்றதோ பொருளலல, ஊர்-142

இழவு-கஷ்டம், ஊர-83

இழிதல் கீழிறகுதல், பொழி-22

இழித்து நீத்தல் - கழற்றியெறிதல் உருக-35

இழிநதேறுதல் - இழிவில் மிக்கவராதல், பிணி-96

இழிவு, உருக்-57

இழுகுதல், ஊர-124, காட்-40

இழுகுகம-வழு, குளா-17, பிணி-115

இழுகுகுதல-தவறுதல், ஊர 93

இழுது-நெய, ஊர 117

இழுஎதஞ்சவிழும பலவிளகைகைத் துளகுகுந் தெனறல் × பகைசோரவுயாவோ ஊர-164

இழை, ஊர-184, 207, உருக் 10,74

இழைககு நுணணிய மருஙகுல, காட் 6

இழைத்தல்-செய்தல், காட்-35

இழைநதநூல், ஊர்-169

இழைபுரைமருஙகுல, கிந்தனை 15

இளகுதல் - மனவுறுதி குலெதல், பிணி 21

இளக்கம-சோர்வு, ஊர-71 [164

இளகா இளகு - இளகுதல் - ஊர்-

இளஙகிளை-தமபி, குளா 82

இளிவரல-எளிமை, பிணி-11

இறஙகுதல்-தலைசாயதல் ஊர-159

இறததல், கிந்த 52 உருக-18

இறப்பு-அஸ்தமனம், உருக-56

இரவு மரணம· கிங்கரா 24

இறுல் தேன் கூடு, திருவடி-14

இறுகுதல அழுகதப பெறுதல், ஊர-194

இறுக்குதல, ஊர 202, பொழி-6

இறுகுறுதல - முறிததுக கொல்லுதல, பஞ்ச 66

இறுதல துணடாதல, சாதல், கிந்தனை-44, 79

இறுதியின்யாவு முணபான சிறிய காலததி, அட்ச-9

இறை கிறுமை, கிநதனை-25 இறைவனை, குளா 3: பெருமை, பிணி-94: தஙகுகை, ஊர-64

இறைஞ்சுதல், உருக 26 சூளா-89
இறைவனை, உருக-75
இற்பிறப்பு, சூளா-17
இற்றுவீழ்தல், நிநதினை-45
இறைஞ்சுதல், அட்ச-35 [30
இனம, உருக-53, சூளா-57, அடச-
இனிது, நிநத-63. பொழி-7
இனிமை, பொழி-17
இன்று நாளையோடழிந்தது மதுவனை
ம, திருவடி 37
இன்னல், உருக-76, சூளா-1, 37
ஈசனசூலம, பஞ்ச-17
ஈட்டம், உருக-100
ஈட்டு-சோனை, கிஙகரர்-6 வலி,
காட்சி-60
ஈட்டுதல்-திரட்டிச சொல்லுதல், சூ
ளா-2· சமபாதித்தல, பொழி - 51
ஈமம், பிணி-97
ஈரம-குளிராசசி, உருக-52, சூளா -
30: வெள்ளம், பாசப-19
ஈர்தல, சூளா-58
ஈனம, பொழி-2
உ-அப்பால், ஊர்-191
உகல், கடறு-4, நிந்தனை-35, 63, 69
உகிர, உருக-41
உகிர்கருமி, பிணி-39
உஙகை, நிநதினை-57
உடலுடறோறுஙக கூடிக் கொல்லல,
கிஙகரர-36
உடலொடு உலகுதுறதல், கிஙக
ரர்-29
உடலுதல், நிநதினை-61, கிஙக 12
உடற்படுதல், உருக-50
உடுவின்கோமான, பொழி-40
உடைதல், உருக-112
உணஙகல்-குறைவு, ஊர-45, மெலி
தல, திருவடி-48. உணஙகுறுதல-
அழிதல, பிணி-138
உணரநோகுதல், நிநதினை-71
உணாத்துதல், உருக-62
உணாவினா, உருக-97
உணாவு, நிந்த-79 [சூளா-1
உணாவுகொளாநுதல - எண்ணுதல்,
உணாவுநாறுதல், சூளா-68
உதயமாலவரையின மீபபடாகதிர்ச
செல்வர் × இராவணன் மூடிக்
கிரீடம, நிநதினை-8
உதவி, நிநதினை-71
உதறுதல-நடுகுதல், கிஙகரர்-28
உதிததுப்புலாத்த தோல்போலுரு
வத்தமரா, சம்பு-48 [பு-51
உதிரக்குமிழி விழியூடுமிழ்தல், சம
உதிரம, சூளா-4, அட்ச-43
உதைக்கபபுளகுதிததல், ஊர-110
உதைததல - செலுததுதல், பஞ்ச -
37· உதைப்பிததல், சமபு-44
உதைமன, உருக-70 [று-40
உதாரியம × அருவிததிரள்: கட
உநதி, உருக்-45
உநதுதல், கடறு-53
உபவனம, திருவடி-26
உமபா, வானுலகம் கடறு - 10,
உருக் - 33
உமபாகொழுந்து - முடிசசிகரம்,
கடறு 51 [பஞ்ச-29
உமபாசசேணெடு மீயுயா விசும்பு,
உமபி, நிந்தனை-57
உயஙகுதல், இலக-16
உயாதலை, கிஙகரர-25
உயாதல் - பரவுதல், நிந்தனை - 45,
நிறைதல, தேனுயிரதெரியல் -
நிந்தனை-50
உயிராயிர மூடையனுமெனச சோர்
தொறுமுயிாததல், திருவடி - 29
உயிருணணல், பஞ்ச 51
உயிருணடல, பொழி-6 [தனை 66
உயிரெனவுரியோன்-கணவன், நிந்
உயிர, காட்சி 37. உருக 104
உயிாகளுடெல்கள் × கணவரை காடி
சசெலலுமம அரகபா, அட்ச-45
உயிர்காலுதல - பெருமூசசு விடுதல,
சூளா 63
உயிர்குடிததல், நிந்தனை-72
உயிாகோள் - வதம, சூளா 49
உயிாகளுறுதிகொளதல், சூளா - 7
உயிர்ததல - பெறறெறுதல, பெரு
மூசசுவிடுதல், உருக்-65, 66. கிஙக
ரரா - 13 [வடி-71
உயிரப்பிளநதேசணினறுடுவா, திரு
உயிாப்பு-காற்று, ஊர-210
உயிாப்புறுதல், காட்-37 [40
உயிரப்பெனும் பெரும்பகை, பிணி -
உயிரப்பொடும் புகைதவழப் பாமபின
வீகஙினன், பிணி-68

உயிர்ப்பொறை, உருக-65
உயிர்வாகுதல், உருக்-93
உயிர்விமுதல், உருக-10
உய்ஞ்சுதல், உருக-17
உயதல - பிழைத்திருத்தல உருக - 12, துன்பமீகுதல் - பிழைத்தல, உருக-89. நித்தினை - 41,
உய்த்தல், நிகரா-43 [சூளா-40
உயயானம், ஊர-234 [50
உயவழி, உருக-2 உரகம, உருக -
உரகாகோனரசு வீற்றிருந்தெதொப்ப, பிணி-41
உரகனசிரந்துளகிடல், பாசப - 36
உரப்பாசம, பிணி-124
உரப்புதல்-அதட்டுதல, நிகரர் - 12 ஊர-90, நிந-73, ஆரவாரித்தல,
உரம்,ஊர-10 [நித்தினை-60
உரன, நிந்தினை-45
உராய்தல், பொழி - 25
உரிமை, பொழி 5
உரிவை-தோல, ஊர-44
உரு - அசசம், உருக் 99
உருகுதல, உருக-95 [சூளா-54
உருகுமறிதல × கணைகிழித்தல்
உருகுதல, உருக-27 நிகர - 13
உருத்தல - எழுசசி கொளளுதல, ஊர - 117
உருநிறம-மேனிநிறம், காட்-63
உருத்து - உருத்து, பிணி 55
உருப்பசி யுடைவா ளெடுத்துத தொ
உருமு, சூளா 68[டாதல, நிந்தினை-2
உருமெனக கொடுஞசிலை தெறித
உருமேறு, உருக-3 [தல், பஞ்ச-16
உருவகத்தை யகமாகக கொடுவந்த தற்குறிபபேறறவணி. சமபு-21
உருவகம. நிகரா-47
உருவம மாயன் குறளினுங குமக கின்றுன்-அனுமான் ஊர்-218
உருவினிலகணம, காட் 66
உருவெளிப்படுதல், ஊர-214
உருள், பஞ்ச-40 [உருக-5
உரை, உருக - 25, உரையாடுதல,
உலகமழிய நாட்டங கொழுகனலி வீசுமுருத்திரன × இலங்கையழிய வாலிஞலெரிவீசுமனுமன், பிணி-138 [ஊர்-216
உலகமூன்றுங காக்கு முதற்றேவா,
உலகமூனறையும முககால்வெனறு புககான், பாசப-28 [உருக-109
உலகம் சுமகுமு படந்தாழவு,
உலகின்முதை - பிரமன், பிணி-17
உலகுகாணி, கடரு-26 [103
உலகெலாமளநத நாயகன், உருக -
உலகொரு மூன்றும் வென்றவனிரா வணன, பாசப 1
உலகுகு-கொசுகு, பஞ்ச-2
உலதுதல் - அழிதல், நித்தினை - 54, பஞ்ச 65, தவிதல், இலக-23
உலபபிலா-மூடிவிலலாதவா, உருக-
உலவருமுயிர். ஊர-113 [23
உலவுதல-தோன்றுதல, அட்ச - 15
உலவையீட்டம, திருவடி-19
உலாயவருதல், உருக-5
உலாவுதல, உருக-21
உலைதல், நித்த-35, பஞ்ச - 59
உலைதல், பொழி-5
உலைவுறல-தவிதல, இலக-23
உலைவுறுவருத்தம், திருவடி-26
உவகை,உருக்-37, 95 [காட் 65
உவகைத தேனுண்டான் செயல,
உவணத்தரசு கருடன, கடரு-42
உவணம-கருடன.
உவதல, சூளா-27
உவமை, உருக-65, நிகரா 47
உழகுதல் - வருத்துதல், நிந்த - 62. கலகுதல, பஞ்ச-37
உழத்தல. உருக 65, 76, பாச-12
உழலுதல், நிந்தினை-55, உருக-5
உழுந்துபோவதன் முன, பாசப் 53
உழுவைதின்னிய வந்த சலையிளம பிணை × இராவணனைக் கணடுருடுங குஞ சிதை, நிந்தினை-21 [50
உழுவையனகுழு-புலித்திரள், காட் -
உழை-மான, உருக்-74, அட்ச-14
உழைத்தல - மிக வருத்தமடைதல: சமபு-29
உழைபுகுசெப்பு × உத்தரியமறைத்த வனமுலை, நிந-15 [198
உழையர-ஏவலாளர, ஊர-10, 27,
உளில-உள்ளான, ஊர-151
உளைதல், நிகரா-55
உளைத்தல் பொழி-55
உளைப்பூசல், இலக-2

உள்ளமழலுதல், பஞ்ச-53
உள்ளமின்றி யுறைகுதல், ஊா-171
உறல், எருக 37
உறவருதூணை, கிஷ்கரா-24
உறவு, கிஷ்த-54
உறழ்தல், உருக்-3
உறு-மிகுதி, கடரூ-14
உறுகண-துன்பம, காட்-76
உறுகோள-துனபம், உருக்-56
உறுதல், ஊா - 136 நோதல, கிஷ்த-71. துன்பமடைதல், பாசப்-9
உறுப்பு-உறுதி, ஊா-37
உறை, கடரூ-77. கிஷ்த-47
உறைதல் - வசிததல், உருக - 104; மொய்த்தல், 76 [உருக-50
உறைத்தல் - பொருந்தி யிருத்தல், உறையிடுதல், ஊா-34; உருக-117
உறையுள, உருக-81
உன்மததம, உருக-84 [ஊா-151
உன்னம்-நீரவாழ் பறவைபபொது, உன்னுதல்-விரும்புதல, உருக - 12. நினைததல, கிஷ்த-54
ஊககம்-உற்சாகம, ஊா-211
ஊகருதல் - உற்சாகக கொளளுதல், முயலுதல, ஊனனுதல ஊா-221 பிரயோகிததல்; பஞ்ச-33
ஊஞலபோல்வதோர வடிசசெயா நெடும புயம், பஞ்ச-17
ஊடடித்துடைதல், சமபு 40
ஊடல், கடரூ-12 [அடச-1
ஊட்டரக்குணடபோலுரயனததான், ஊதியம, பாசப-27
ஊதை, சூளா-59
ஊாதல, பஞ்ச-43
ஊழி - பிரமனுயுள், உருக் - 110. ஊழிததீ, கிஷ்த - 47. வாழ்நாள், பிணி-33
ஊழிக்கால், கடரூ - 22. ஊழிகாலை ஒவ்வாதன ஒவ்வவீசும, கடரூ-62
ஊழிகாற்று × தோ, பாசப்-44
ஊழிததீ, பஞ்ச-66
ஊழிநாயகன, ஊா-9
ஊழிபோகடல × உரவுததானை: ஊழிபோவு, கிஷ்கரா-12 [அட்ச-7
ஊழியான், காட்-63, ஊா-229
ஊழியிறுதிக்கதிரோன் × அணுமான்: அட்ச-27
ஊழியோர் பகலாயோதுமு யாண்டெ லாம, உருக-72
ஊழிவீழுருமு × அனுமன் பிணி - 139. ஊழிவெஞகால் × அனுமான், கடரூ-62
ஊழ்-யுகாந்தகாலம், கடரூ-4, விதி, கடரூ - 21 வரிசை, கடரூ - 64: முறை, சமபு-16
ஊழ்முறையலலதுவலியதொன்றில், ஊா-205 [அட்ச-38
ஊறலரிசி × அட்சனது செறிதசை: ஊறியநறவு, கடரூ-12
ஊறு-துனபம, உருக-80, பாசப்-47, பிணி-53 குற்றம், கடரூ-58, 88
ஊறுதல, உருக-52
ஊற்றம், கிஷ்த-57
ஊனம-பாவம, பொழி 23
ஊனூபறவை, அட்ச-40
ஊனறுதல்-உள்ளத்துக கொள்ளுதல், ஊா-92
எகதா, பஞ்ச-48
எஞ்சுதல-குறைதல், கிஷ்த-48, உருக்-2, கிஷ்கரா 54, அழிதல, கிஷ்தனை-48, மிசசமாகவிடுதல, அட்ச-23, பின்வாகுதல், பஞ்ச-60
எடுகுறுதல-பிரதிஞ்ஞை செயதல, கடரூ-23
எடுததல-காததல், சூளா-51
எட்ட கிற்றல - நீணடுமாறு அளாவி கிறறல, ஊா-24
எண-அறிவு, உருக-90, மதிப்பு 98
எணகொளளுதல் - கணக்கிடுதல், பொழி-50
எணடிசைததேவா, கிஷ்கரா-59
எணடிசையானை, கடரூ-23
எண்ணுதல, கிஷ்தனை-78
எணவகையுரு, ஊா 12
எதிரெதிரகிடைததல, கிஷ்தனை-61
எதிர்தல, உருக் 58
எதிராமாற்றம, ஊா-84
எநதிரததோ, அட்ச-10
எபபரிசு, பொழி-2
எமபியோ தேயக்தாணைதபுகழனரே தேயந்தது, பாசப-5
எமபிவீசுத விடுகணை, பாசப்-19
எம்முன், அட்ச 4
எயில, பொழி-2, ஊா-159

எயிறு, பொழி-13 [50
எயிறுதின்னல், கிஷ்கரா,14, பாசப்-
எயிறறுத்தேன், ஊர், 112
எய்தநோக்குதல், உருக-28
எய்துதல், உருக 21, 64
எரி - நெருப்புசசுவாலை, பொழி - 26 சூளா-8
எரிகதற்றைநெற்றி-அக்கினிசசுவாலை யின் மேலிடம், ஊர்-181
எரிசசேர்ந்திலகின்றவும கனற்பரந்தவும் கற்பகக்கானம் தெரிகில, இலக்-30
எரிதாவ மேகப்புனலுக கொதித்தல், இலக்-15
எரிபோதல்-எரிகருத்தன்மை மிகுதல், அட்ச-27
எரிபோற்குளுஙி, அட்ச-40
எரிமடுத்தல, பிணி-135
எரியால் மழை யிருந்தையதாக, சூரி யன் அககரியினுருகுபொற்றிரள போலுதல், இலக்-22
எரியாவையும தொலலுருப்புல்லுதல் ×கருத்தா (மாயைப்புணாபபறக் கலவியில) தமமியல் பெய்தல், இலக்-6
எரியினிட்டமெழுகு, உருக்-59
எரியையமீயப்பதோா கல், பஞ்ச-53
எரியோனரகர் பற்றுவரெனறெ ளிதல், இலக், 64
எருத்து-பிடரி, உருக-44
எருமைகளுமமாதருமிரிதல, இலக்-9
எருவை-கழுகு ஊர-232
எல-சூரியனெளளி,ஊர-230. சூரியன், காட்-44
எல்லி - இரா. ஊர-58, பொழி 36, இருள், இலக்-13
எவ்வில்ய - எவ்ய, துன்பஞ் செயகிற உருக-81 [56-எழுசசி, உருக-107
எழில-அழகு, சூளா-87, உருக-44,
எழு, கிஷ்கரா-8, சமபு - 7
எழுதல - தோனறுதல, பெறுதல், உருக-45, 51· கிஷ்கிஷ-45விளக சுதல்-சூளா 62
எழுநாறேசினை சூழ்ந்த வெயிலகிடக த திலகைக, ஊர-229
எழுநதாஙையா - வடமொழிநடை, பஞ்ச 25
எழுமழை, கிஷ்கரா-17
எழுவகை சரமபு, ஊர-105
எழுவிதச்சுஙி, கிஷ-13
எளிமை, உருக்-39
எளியோர உயிரகோடல் நீதியன்று, எளுதல், உருக 54 [சமபு-43
எள்ளுநறை, ஊர-234
எறிதல், உருக-41 கிஷ்கரா-7
எறிதல-ஒளிவீசுதல், ஊர-32
எற்புவான்றொடாபாகைக, ஊர்-200
எறறுதல, பொழி-2
எனகுதல், உருக-64
எனகுலமென்னது ஆக்குதல், திருவ
என்பிலாவுயிர, அட்ச 27 [டி-61
என்பு, உருக்-95
என்புகூரதகளிர்தல், பிணி-128
என்புயாகைகக்கு ஊறறம,கடலூ-60
எனனடிமையும பிழைதகின்று,காட்
எகாயகன்றேவி, பிணி-45 [-70
ஏகவாளி, காட்-28
ஏகுதல், கிஷ்கிஷ 58
ஏகுகுதல் - ஐயுறல், காட்-21, 25 திகைதல்; சூளா-85, ஒலிதல், பஞ்ச-30 ஏகைமூறுதல,உருக-95
ஏசு, பஞ்ச-17 [காட்-68
ஏசுணுணுதல் - குற்றமபொருத்துதல்
ஏசுதல், உருக-19
ஏசசு, இலக்-59
ஏண, உருக-103 [சமபு-43
ஏதி, ஊர - 114, 139, கிஷ்கரா - 7
ஏதுயுநாளுமிழதகல, இலக்-55
ஏது, கிஷ்கிஷ-59
ஏதுதல - கொணடாடுதல, சூளா - 27-ஆசீவாதஞ்செய்தல், சூளா - 89 [ஊர - 135
ஏந்தல் பெருமையிற் சிறந்தோன்,
ஏந்துதல் - தலைமேற் கொள்ளுதல், உருக்-61 தரிதகல, ஊர-90
ஏமம், ஊர - 159
ஏமுறுதல்-மகிழ்தல், ஊர 53 கலக்கம் அடைதல, - 203 இன்பமடை தல், உருக-70 [திருவடி-41
ஏமபல்-சலிபபு, பஞ்ச-62 மகிழ்சசி,
ஏயவன்-ஏவியவன, பிணி-87
ஏயெனுமுன், பிணி-118
ஏயெனுமளவு, அட்ச - 26ஏயெனு - 36 மாத்திரை,கிஷ்கரர்-55,பஞ்ச-36

ஏய்தல், உருக-36
ஏல்-ஏறறல், இலக-54
ஏல்தல் - எதிராதது்போர்செய்தல், நிந்தனை-42 பொருதுதல், உருக-49, மேறகொள்ளுதல், சூளா 31
ஏல்வை, திருவடி-36
ஏவம, பொழி-59
ஏவல், நிந்தனை-80
ஏவல்செய்தல்; நிந்தனை-53, 68
ஏவுகண்கள், அட்ச-44 [இலக 51
ஏழுதலைமைவீரா போர்க்குஏழுதல், ஏழுதலைமைவீரா அணுமனுல் மாய்
ஏழை, நிந்தனை-54 [தல், இலக-60
ஏறல்-போதல், திருவடி-35
ஏறு, உருக-58 [தல், பஞ்ச-24
ஏறுதல்-வளர்தல், உருக-37, பரவு
ஏறுசேவகன், பாசப-47
ஏற்றல், பஞ்ச-50
ஏனம், பொழி-8
ஐங்கரக்களிறு, ஊர-11
ஐம்பதிஞ்யிரஙஙிகர்ஒருபுடையனு மனபாசதைப்பறறுதல, பிணி 12
ஐமபதிஞயிரவரக்க ரிறகமறறை யோசடலில் மூழ்குதல் இலக-58
ஐம்பொறி, சூளா-19
ஐயம், உருக-25
ஐயன், பொழி 44
ஐராவதம் பாறகடலினின்று தோன் றியது, கடரு 39
ஒசிதல், பொழி-9
ஒடிதல், ஊர-91
ஒடுங்குதல், உருக-37
ஒட்டார்—பகைவர, சூளா-47
ஒணணுதல், உருக-50
ஒணமை-ஒளி, பாசப-27
ஒதுக்குதல்-நிசசயிததல், ஊர-61
ஒதறுதல்-ஒறறறுதறுதல், ஊர-106
ஒருகரு, உருக-97
ஒருகருடையுணாவிஞர மாயையின் பெருகடல் கடதறல × அணுமன் காலிஞல் கருகடல் கடதறல்; உருக-97
ஒருசடையாகிய குழல் × தூமதியை வாயிறபெய்துமிழ்கின்ற வரவு, காட்-10
ஒருதிகளே யாணிருப்ப லெனக கூறியமறகை, பிணி-64
ஒருப்படுதல்-உடனபடுதல், அட்ச-1
ஒருவாதரம், ஊர-10
ஒருவர்மேலொருவ ரோடியோகை யென்றவகைகூர்தல், திருவடி-16
ஒருவனது தீசசெயலின் காரணமா கப் பலா அழிதல். இராவணனது தீசசெயலின் காரணமாக அரகசர் குலம் அழிதல்; நிந்தனை-48
ஒலிதறல-தழைதறல் சம்பு-47
ஒல்வது, நிறதனை-65
ஒழிதல், உருக-38
ஒழிந்தவர-மிகுறதவர்; பஞ்ச-52
ஒழிவுறுதல, உருக்-56
ஒழுகு-தன்னடகைகை, சூளா-17 வரிசை. ஊர-215
ஒளிக்க, பாசப-22
ஒளிதல், நிறதனை-47
ஒளிதற-ஒளிபெறற, பிணி-128
ஒளியோன், சூளா-86
ஒளிறதல், உருக 67
ஒறுதறலோநிறக, ஊர-39
ஒறுதறல், கடரு-68, பிணி-30
ஒறுதறார, உருக-113
ஒற்றைமணிமாலை, பஞ்ச-8, 34, 36
ஒறுமறையுருளேதறேரோண, ஊர-97
ஒனறுதல, உருக-7, நிந்தனை-68
ஒனறுஙியொன்றிழைதற லுணர் வுடைமைகுரித்தனறு, ஊர 221
ஓகை, சூளா-75
ஓஙகல—மலை, உருக 92. உயாதல், உருக-37, ஙிகரர்-53
ஓசசுதல-உயரவெடிதறல், ஊர் - 90, நிந்தனை-76
ஓடுறதன்மை, ஊர-51
ஓடை - நெறறிபபட்டம, ஊர்-37, பொழி-29; வீரபபட்டம, சம்பு 4, அட்ச-28
ஓதம, கடரு-76
ஓதி—ஓந்தி, உருக் 54: கூந்தல் அட்ச - 43. ஓதி பின்னவிழ்ந்து வீழ்தல், காட்-49
ஓதிமம, இலக-9
ஓதுதல், உருக-15
ஓமம, ஙிகரர்-11
ஓய்தல சூளா-40, 43
ஓயவிலாதுயாதல, காட்-61
ஓயவு, உருக்-97

ஓராழிதேர் ஊர-11
ஓர்தல், உருக 76
ஓவியம × மாதர், ஊர 118. அட்ச-44
ஓவியர்கைகெழுத வொணணுவுருவத தன், பிணி-86
ஒளி கை எனற இரணடும் வரிகை யெனப பொருள கொணடன வாதலால் ஒளிகை - ஒருபொருட் பனமொழி, ஊர-133
கஙகுலும்பகலபடுதல், நிந்தனை-1
கஙகையைச சென்னியேறறவனை, நிநதனை-43 [32
கசிவுறுதல - மனமிரஙகுதல: அட்ச-
கசசம்-கசசபம. கூமமம, கடரு-41
கஞலுதல, நிகரா-9, பொழி 41
கஞ்சம, உருக்-106, சூளா-86
கடகரி, அட்ச-29
கடதடல் மீறுதல், தாணடுதல, நிந தனை-60, பொழி-18
கடலி லாழுஙக கலம × பாரிடையழு ந்துகுனறம, கடரு 8
கடலில விழுந்துழலு மராக்கர் × கட லில்சுழனறமந்தரமலை, பஞ்ச-42
கடலுங்கமழும, ஊர-17
கடலுறுமதது, அநுமானேறிய மகேந் திரமலை, கடரு - 10, நிகரா-24
கடல்கடந்தஅனுமான் பவளமலையிற் பாயதல, கடரு-89
கடலதிரை × கவரி, ஊர் 54 [28
கடலமதிலெனசசுறறுதல், அட்ச -
கடற்கதிர் கனியெனத தொடரநத வன், ஊர-146
கடறபெருங்கடவுள், ஊர-146
கடறுணெடியகண. காட்-64
கடனை-கடமை, சரமஙிரியை, நீர கடன, உருக-82, அட்ச-2, சூளா 31, 32
கடாவுதல்-வேரோடு பிடுஙகி வீசி யெறிதல், பொழி 38 ஆராயதல, ஊர 196
கடி-காவல், வாசனை, கடரு 2, 89, உருக-115; பொழி-16
கடிதல, சூளா 61
கடிது, நிநதனை-63
கடிததல், ஊர-88
கடு-விஷம, நிந-17
கடுததல் ஓததல, கடரு 11
கடுமை, உருக-109
கடை, உருக 57, வாயில், பிணி-14[21
கடைகூழை பினனணிசசேனை, சமபு-
கடைநாள மதிகோளொடுரு சாயதல் × அணுமன பிரமாதத்திரதாற பிணிகசப பட்டுசசாய்தல, பாசப-58 [196
கடைநிறறல் - நிறைவேறுதல், ஊர-
கடையுகம, சூளா-63, சமபு-34
கடையுக வன்கால், நிகரா-19
கடைவாயில தலைவாயில், ஊர-138
கட்குடியினை யுணடாகுங கணசிவத தல முதலியன, ஊர-111
கட்செவி, ஊர-75
கட்டழிதல, உருக-55
கட்டழிதல திருவடி-18
கட்டளை-மூனறமை, நிந-13
கட்டுபபடடவனுமன × பிணிப்புணட விடை, பிணி 25
கட்டுரை, காட்-31
கட்டுரைதல, நிகரா-56
கட்டேறுகணணி; பாசப-26
கட்புலனகதுவல, கடரு-24
கடபுலம, கடரு-61
கட்புலமபுறததுகாரு, கடரு-6
கணகணிறுநிகண, கடரு-76
கணம-சூளா-64
கணவன, காட்-36
கணி ஊன்றிபபாரக்கை, ஊர-134
கணிசகியான, ஊர-141
கணிசகிவானவன, ஊர-44
கணை, சூளா-54
கணையாழிபெறற சீதை × இழந்த மணி அரவு, இழநதன பழநதனம படைததவர, குழநதையையுயிரதத மலடி, உழநதுவிழிபெறறதொரு யிரபபொறை, உருக-65
கண.வாதியததில்அடிகபபடுமிடம, ஊர-159-வழி, நிநதனை-52
கணைகளாற காணவவலலறறிலன, காட்-73
கணைகளாற் குவலய கோட்டழிதத தல, ஊர-33
கணைகள × குவளை, ஊர 33
கணகொளலுதல, பொழி-50
கணடகம்-மூள், சூளா-53

கண்டகர், சூளா - 53: கண்டகன், ஊர்-223
கண்டம்-துண்டம், பிணி-6
கண்டவாறு-செய்யும்வகை, ஊர்-16
கண்ணழி, கடரூ-91
கண்ணன்-கருநிறமுடையவன்; கண போன்றவன்; கணிலேட்டமுள்ள வன்; சூளா-72
கண்ணினிணசாண்று, நிக்-22
கணையிய கருமமின்றே மூடிக்கு வென, அட்ச-19
கண்ணிற் கணட பாசமெல்லாமிட்டுக் கட்டுதல், பிணி-120
கண்ணீரினு னனைந்து யாக்கை வெப்பினுற் புலாந்த துகிலாள், காட்-8
கண்ணுத லொழியச செல்லுங கயி லையகினி × இலங்கை நோக்கிச செல்லும் அனுமன; கடரூ-25
கண்ணுதல்மழு ,பஞ்ச-46
கணமணி, சூளா-88, நிகரர் - 32, பஞ்ச-13
கணமுகிழ்த்தல், பாசப்-59
கணவழுகுறுதல், ஊர-21
கதம், ஊர - 83, சம்பு - 37, திரு வடி-16
கதவி கயிறுமண்ணுற வாலோடு வானத்துசெலலுதல் × அரகினி யின் குடல் பூமிவரைபொருத அனுமான் வாலொடு வானத தெழுதல்: கடரூ 84
கதி-விரைவு, பஞ்ச-56
கதிதல் - வேகங கொள்ளல், பஞ் 55
கதிரெழுந்தனைய திருமுகம், அட்ச-43
கதிர, உருக்-29, பொழி-15, 37
கதிரவேந்தன் மின்மினி, ஊர-98
கதுபபு, காட்சி-9, பஞ்ச-13
கதுமென, திருவடி-23, பஞ்-5,
கதுவல், நிகரர்-48, இலங - 33, நுழைதல், நிக்தனை-38
கந்தர்பப நகரமெனகணுங் தெரியுமு, காட் 45 [106
கந்தர்ப்பமகளிராடு காடகம், ஊர்-
கந்தாரம்-கந்தாரப்பண்; கடரூ 74, ஊர்-80
கபாடம், ஊர-162
கப்பணம், நிகரர-33
கமலக்கணணனு ருள்ளுறை யுயிர், காட்-66
கமலத்தணனல் சாபமொழி, திரு வடி-65
கமலம், உருக-51
கமழ்தல்- வாசனை வீசுதல், உருக்-57
கமை-பொறுமை, ஊர-76, காட்-10
கம-ஆகாசம், பொழி-32
கமபா திருமண்காப்புத் தரிக்கும் வைணவர, சம்பு-21
கம்மியர்கள், ஊர்-158
கய, நிகரர்-7
கயகமிறுயிறஞ, ஊர்-121
கயத்தொழில-இழிதொழில், உருக்-82
கயிலைமலை, நிகரர்-20 [85
கயிலையிற் றெலவி லோன், கடரூ-
கயிலையையெடுத்த வரலாறு, கட ரூ-11
கயிறலைப்புண்ட வனுமன்றோள் × மூயிறலைததெழுமுதுமரம்,பிணி-8
கயிறுகளாற் கட்டினதற்கு அனு மான் மகிழ்தல், பிணி-121
கரணம-அந்தகரணம், ஊர-118
கரதுறை, ஊர-145
கரம-கை, உருக-44, 109 நிக்த-63: காதி, அட்ச-15
கரமபற்றுதல், சூளா-34
காலாபாடு, பாசப்-19
கரன, உருக-55
கரன்பிசைந்தெழுதல், ஊர-221
கரி-யானை, உருக-44, சூளா-61
கரித்தல - கரியாக்குதல், எரித்தல; ஊர்-44
கரி . காயணிமுகத்தினர், காட்-59
கரியராழிகை-இரவு, ஊர-157
கரு-கடுவிடம், ஊர-232· நிகர-44
கருட னழுதலகொண்ட கதை, கடரூ 21, 42, நிகரர-48
கருத்தியல்புரைக்குகணை, ஊர-107
கருத்து எண்ணம், உருக-22
கருநிறமுள்ள கழற்கற்றையின்மீழ் விளகும் நெற்றி × இருளின் கீழ் விளகும மதி, உருக-56
கருப்புரம, நிக்தனை-2

கருமமே கண்ணுயினுர்க்குப் பகி தோன்ருது, கடரு-59
கரும்பிற்பாடலார், நிந்-13
கருமபசசுவை கைபபிதசொல்லி யா, ஊர-197
கருவரைமருஙகிற் றழுவிய புது வெயில் × இராவணன மருஙகிற் பொற்பட்டாடை, நிந்-7
கருளன்-கருடன், சூளா-72
கருளன்-ஙாகத்தைக்கடித்து முறித தல் × அனுமான் சூலத்தைப் பற்றியொடித்தல், ஊர்-88
கரை-அருகு, இலஙக-28
கல்லியின்கரைகாணுது கடலிடை மண்டுதல், இலஙக-26
கலவை, ஊர-109
கலிகெழுவிசும்பு, நிந் 6
கலிததல், சம்பு 47
கலினம்-கடிவாளம, சம்பு 42: கலி னமா-குதிரை, ஊர்-40
கலுழன், கடரு-21· கிஙகரா-48
கலுழி-வெள்ளம், அட்ச-49
கலுழ்தல் - நீரைப்பெருக்குதல், நிந் தனை-80
கலை-அரைப்பட்டிகை, பிணி-42
கலைக்கண்ணுலளந்தபாடல், ஊர் - 192
கல்லளை, சம்பு-17
கல்லினுமவலிதாம புகை, இலஙக-13
கல்லுதல், ஊர-58
கல்லென, திருவடி 21
கல்லெனநிற்றல், ஊர-86
கல்லொடுந்தொடாந்த நெஞ்சஙகற்பு, நிந்தனை-39
கவந்ததகினேடம் விடுதியெனப்புல் லல், அட்ச-47
கவந்தம், உருக-85
கவிக்குரசகன், ஊர-132
கவிக்கூற்று, சம்பு-49, பஞ்ச 45
கவிர, ஊர-182
கவ்வுதல், உருக-54
கவ்வை-ஒலி, ஊர-72
கழல், உருக-106, பொழி-2
கழறுதல், சூளா-7
கழுகின்வேந்து-சடாயு, உருக்-81
கழுக்கடை, நிங்கரா-8
கழுது, சூளா-56
கழைதொடர் வனமெரியுணடது, நிஙகரர்-23
களந்தவாச்கருவி, ஊர்-192
களப்படகுகொல்லல், பஞ்ச-46
களி-மயகுகம, காட்-30
களிசெருக்கு, சமபு-18
களிததல், கடரு-33, பொழி - 13, சூளா-53
களிற்றினின் வாளரியேறுபாய்தல் ×அனுமான் ஒரு சேளபதிமீது பாய்தல், பஞ்ச - 56
கள-தேன், பொழி-16, 33
கள்ளம், உருக-19, 28
கள்ளுண்டலாற் கண்சிவந்து வாய் விளகரும், ஊர-108
கள்ளுறகனிஙதபஙகி, ஊர-37
கறஙகு-காற்றடி, நிஙகரர்-36
கறஙகுதல் - ஒலிததல், ஊர-159, சூளா-57, பஞ்ச-16
கறுத்தலில்நிந்தையாள், பிணி-30
கறுப்புணடமனம், பாசப்-20
கறைப்புனல், பஞ்ச-44
கற்பகத்தருவுநிதியமும்மாலைமுதலிய னகொணடுதொடாதல், நிந்த-16
கற்பகஙாடு, கடரு-89
கற்பகமாலைபுலவுகாலுதல், காட் - 44
கற்பகவல்லியா, ஊர்-176
கற்பகவீயின் தூளிவீழ்தொறுமேனி தீய்தல், ஊர்-208
கற்பணம-கப்பணம், ஊர்-41
கற்பிலுற்றாயவளைத் துயர் செய்தத லுல்லிலைந்தநிஙகுகள், பிணி-93
கற்பிலுற்றாயே னென்னிலனுமனைச சுடேலென்னல், பிணி-127
கற்பு-எணணம, கடரு-36
கற்பெனுங்கடல், பிணி-51
கற்றை, பொழி 37
கனகமால் வரையின்றிறுவன் - நிரி கூடம, கடரு-26
கனகம், உருக்-101
கனகவான்கிரியின் ஓஙகிய மெய்த் தறுமரன்தொறுமின்மினிக் சூலம மொயததல் × அநுமான தவா னுறவளர்ந்தமெய்யினுள்ள மயிரி

நின்சுற்றமெலாம தாரகைதொத்தது தல், உருக் 101
கனகன-இரணியன், ஊர-207
கனகன்மெய் × அட்சனுடல்: பாசப்-21 [கதை, உருக்-48
கனகன்வசரியாககையை வகிர்ந்த
கனகுகுழை, ஊர-200
கனலி-நெருப்பு, பிணி-129
கனலுட்பொதிசிரை ஞாறு × இராவணன் பெருவலி, பிணி-102
கனலுதல் - கடுங்கோபங்கொள்தல், நிந்தனை-39, 64
கனல்வு கோபம், சூளா-78
கனன்முழுகுதல்-கனலினடவி னிற்றல்; காட்-72
கனிதல், திருவடி-18
கன்மம்-ஊழ்வினை, உருக-84
கன்னி-இளமை, உருக-50 மகள், சூ கன்னிமாதகா-145 [ளா-22
கன்னியாரை, ஊர 21
கா-சோலை, பொழி-33, சூளா-67
காகமுற்றும ஓர கணணிலவாகிய வென்றி, காட்-28
காகம் முதலியன சேனைகளோடுதொடாந்துசென்றமை, அட்ச 13
காகுதனை, ஊர-200
காக கரியாதல், இலக-19
காசின்கல-இரதினகல், நிந்-7
காசு-இரதினமம,கடரூ-48,அழுகு, காட்-68, குறறம, பொழி-41
காட்சியணி, சமபு 36
காட்டிற்குசசெலலுமபோது வேதியற்கு ஆன்குல மீதது அவ்வேதிய ஞசைகைகரையின்மை கணடுரைத்தவன், காட்-26
காட்டுதல், நிந்தனை-59
காணுதல்-அறிந்து கொள்ளுதல், ஊர-218, உருக 25, செய்தல், பாசப்-15
காணடகுதோகை, கடரூ-1
காதல்-விருப்பம, ஊர-37, காட்-28
காததுறுகடை-காவல் செய்யப்பட்ட ஸமந்த இடம், ஊர-101
காத்தம-சந்திரகாந்தம, ஊர-125: சூரியகாந்தக்கல், சூளா 86, அழகிய பொருள், காட்-63
காந்தள், ஊர்-135
காந்தன், அட்ச-47
காதுதல்-தீயுமிழ்தல், விளகுதல், சூளா-86, 87, சமபு-6
காந்துறுகதழையிற்றரவு, பிணி-10
காமசசெருக்கு, பிணி-96
காமத்தாற் கெட்டொழிதோர் மிகப் பலர், பிணி-97
காமப்பயிரகுசீர் நறவு, ஊர-107
காமரம-இசை, ஓர பணணுமாம, ஊர-197, பொழி-27, 33
காமர, சமபு 6
காமனெய்தவலரம்பு, திருவடி-63காமன-மன்மதன, நிந்தனை-60 காமன் சரம்பெயதணி × கணைக்கால், ஊர-197
காமிதல், நிந்தனை-54
காயதனீ, பிணி-129
காயம - ஆகாயம, ஊர்-22: நிகரா-44. உடமபு, ஊர-35
காயெனிமுளரிபுற்காஞிற் சுவத்தல் × அரக்கா குழாதது அணுமான் சேர்தல், அட்ச-26
காய்தல், உருக-29, நிகரர்-27
காய்ந்தன சலாகையன்ணது × இராவணன் கூறியவாசாத்தை; நிந்தனை [38
காரணகுறி, காட்-6
காரம-பக்கம, வீடு: ஊர்-3
காரிகையாக்கு, ஊர-201
காரினவரவுகண்டுவக்குமயில் × இராவணனைக்கணடுவககும் மகளிர,நிக-12
கார, பொழி-10
காக்கருநதடகைகடல, நிங்க-51
காததவீரியன், நிந்தனை-50
காலதநீயின்நிகை × அட்சனைசூழ்ந்து சென்ற அரகரவீரர், அட்ச-9
காலபாசம, சமபு-6. × அணுமன்வால், கடரூ-33
காலமொரமூன்றும் வல்லான் - திரிகால ஞானி, உருக-94
காலம், உருக-1, 94
காலம்பாதநிறைவேலை கடவாத கடல், ஊர்-222
காலவெநதீ, நிந்தனை-64
காலன், கடரூ-32, உருக்-116
காலினமைந்தன, உருக-31

காலுதல், சூளா-63· சிந்த-75, கால்-தூண்: ஊா - 125, பொழி - 50 காற்று, உருக - 31, சூளா - 61, சம்பு-45, சகரம், அட்ச-33
கால்கொளளுதல் = கால்வைத்தல, பொழி-50
கால்விடுதல்-ஓடுதல்: அட்ச-39
காவலன், பொழி-56
காவற்சேனையெனுமன் காணல், ஊா-71 [ஊா-73
காவற் பெருங்கடல் கடப்பரிது,
காவறறேவா களிகருஞ் சிந்தையார முதல், அட்ச-50
காவியங்கணணி, ஊர்-213
காற்றிற்கடியகலினப்புர்வி, சம்பு-42
காற்றினுல் மேருமலையின் மூன்று சிகரங்களிடிந்த கதை, கடரு-23
காற்றுகருள்ள மூவகைக்கதி, ஊா-124 [103
கானகமயில் × அரகமாதா: ஊா-கானகம், உருக-58
கானிமிர்வெஞ்சிலை, பஞ்ச-60
கானுயாத்ததா, ஊா-201
காணெனிர்ந்தது, காட்-18
கான் = காடு, உருக்-7, சிந்தனை-50 சிகரர்-4
கான்முதல், சிந்தனை-3
கான்மூலை, பிணி-91
சிங்காரா, பாசப்-10 பிணி-12
சிங்காரா எவ்வாறு தோற்றுரென இராவணன விலுவல், சிங்க-57
சிசசு = கருமாது· நெருப்பு, பிணி-3
சிடங்கு, ஊா-147
சிடை-படுத்திருக்கை, ஊா-127
சிணசிணிப்பதுமம், ஊர்-4
சிரகணம், பாசப்-58
சிலுக்கம், ஊா-151
சிழக்கெழுவுழகு, கடரு 28
சிளாத்தல், சிந்தனை-61: உருக-62
சிளிகட்குமகளிர மொழிகற்பிதல, சிலை-சுரமபு, சிந்தனை-11 [ஊா 6
சிலைஞர், சூளா-38
சிளலை, உருக-62
சின்னரமிதனம், ஊா-119
சின்னரம் - நீவாழ்பறவை வகை, ஊா-151
சின்னார், கடரு-73
சீட்டிசை, கடரு-39
சீதங்கள, கடரு-73
சீழைநாள்-விடியற்காலம, காட்-42
சீழ்திசைப்பெண, ஊா-53
சீழ்சிலையானை-ஐராவதம இலக-8
சீழ்மையான், சூளா-20
சீழ்வீழுதல்-சீழிறங்குதல், ஊா-149
சீளுதல், கடரு-20
குகைப்புறத்துப் புரணடுபோகும நாகங்கள் × மலையின வயிறுசீழ்ந்த குடர்களபோலும, கடரு-3
குசை, பஞ்ச-38
குசசரித்திறத்தின், ஊா-189
குஞ்சரத்தனகொழுநா, இலக-27
குஞ்சியிலுங கூந்தலிலுங சீகைகொளுந் தியமையும கொளுந்தாமையுமறியாமை, இலக-5
குடா, சூளா-44, சிந்தனை-76
குடுமிக்குன்றம, உருக-82. திருவடி-1
குடைதல்-அரிதல, சலகசிரீடை செய்தல். உருக-23, சூளா-53
குட்டிமம், பொழி-24 [151
குணலம்-ஓர்நீவாழ்ப்பறவை, ஊா-
குணிதல், கடரு-35
குணிப்பு-அளவு, பிணி-23
குணில்-குறுந்தடி, சிந்தனை-13
குணடகுளிதல், பிணி-130
குண்டலமுகததியா, பிணி-6
குதலை, உருக-70. சிந்தனை-69
குதலைதளளுதல், உருக்-70
குதறுதல்-கலங்கப்பெறுதல், பொழி-42
குதிரைசசேனை மிகுதி, ஊா-9
குப்புறுதல்-கடத்தல், கடரு-14
குமுறுதல, சிங்காரா-6
குமை-நெருக்கம், காட்-10
குபபகர்ணனுயிர்ப்பு × ஊழியின் வரவுபார்த்த ழுழல்வதான உலகெலாந் துடைகளும மாருதம, ஊா - 127: குமபகாணனுயிரபபு அனுமனெறிறவி நாசியினளவையினடதல் - 126· கும்பகாணனுறகமெய்தல × நாகம தடை மந்திரதாற் றகையுறுதல், கடையுகமுடிவுபாதகக கடல புடைபெயரா திருத்தல் - 129: கும்பகர்ண னெயிற்றின் வரு

ணனை-128. கும்பகாணனை யனு மன் இராவணனென்று ருதி மிகசசினைதல, 130. கும்பகா ணன-121: × பன்னகவரசு, பர வை, ஒருவழிதனெதாகக விருள, உருககொணடதீவினை-123 கும்ப கர்ணன் துயிலகொணடிருககு நிலை, 123 - 129: கும்பகாணன படுதிருககும மணடபம-122
குயிற்றுதல்-அமைததல், காட் - 56. பொழி-41
குரகதம்-குதிரை, ஊர-14 சமபு-37
குரஙகு,கோளரியாயினும் மகாவராக மாயினும் பற்றித தரேனுயின தணடிக்கவெனல், அட்ச-5
குரஙகு சஙகரனயன்மாலென்பார தகையது, பாசப்-10
குரக்குசசீயம், கடரு-35 அட்ச-18, 20
குரஙகுதல்-தாழ்வுபடுதல, பாசப்-5
குரஙகு ஙகரைசசுட்டதென்றுகேட்டு இராவணன் ஙகைததுச நில கூறல, இலக-46
குரஙகு போ மூடிதத தென்றல நிலைத தொழிறகுக குறைவு, ஊர்-223
குரஙகென்றே துஙகருவையுக களே வெனென்று அட்சனை பிரதிஞ ஞைசெய்தல, அட்ச-23
குரணடம், ஊர-151
குரமபு-எலலை, காட் 51
குரல், உருக-75
குரலை, ஊர-38
குரன், பாசப்-31
குரா, சூளா-74
குரு-பருகுதத, திகரா-1
குருதி, சூளா-54: நிந்தனை 58
குருதிப்புனல் × ஆறு: அடசச-28
குரைததல்-ஒலிததல், கடரு-47
குலகிரி, பொழி 12
குலம் வமிசம, தொகுதி, உருக்-16· பொழி-1
குலாவுதல; உருக்-9
குலிகம, கடரு-9
குலிசததான, கடரு-24, ஊர-216, திகரா-8
குலிசி இநதிரன், பிணி-70
குலுஙகுதல், திகரா-1
குலுஙகுமவண்ணயா, பஞ்ச-2
கூலதல், பொழி-12
குவவு, கடரு-8. பொழி-43, சமபு-1
குவஃ, உருக்-39
குவை, அட்ச-45
குழல்-கூநதல, ஊர-150
குழற் புதுக குதலேயர், ஊர 13
குழற்றுதல்-ஆரவாரிததல், ஊர-188
குழன்று-திரணடு, உருக 57
குழு-கூடட்டம், உருக-55, 107
குழுவுதல், உருக-32, இலக-15
குழை, ஊர - 116, பஞ்ச - 19. நிந தனை-15
குழைதல் - தோற்றல், குளறுதல், ஊர-6, 27வருந்துதல, காட்சி - 12 வாடுதல், நிநதனை 32 வளை தல், பொழி-28
குளகு-விலஙகினுணவு, பொழி-11
குளிததல-நீராடுதல், சூளா-64
குளிராதல, உருக் 66
குறஙகு, ஊர-188, உருக-44
குறடு ஒருதோற்கருவி, நிந-13
குறி, சூளா-76
குறிததல, நிந்தனை-60
குறிததுச்சொல்தல், நிந்தனை-65
குறிப்பாற் கூறுதவற்றை யுணரக் தோமென்று வானராகள் கூறுத ல், திருவடி-10
குறிப்பு, உருக்-32
குறுகினதவம், திகர-16
குறுகுதல, உருக-107
குறுமுனிகுடிததவேல, கடரு-14
குறும்பு, திகரா 5 [காட்-53
குறை - தணடம, மிசசம், ஊர் 58: குறைதல்-அடஙகுதல், ஊர்-223 அழிதொழிதல, நிந்தனை-56 பின் வாஙகுதல், நிந்தனை-67
குறைத்தல, நிந்தனை-76
குறையுயிர், திகர-26
குனிதல், உருக-55
குனிதல், உருக-54, 55, சூளா-57
குனறயிலுற வெறிந்த கொற்றன், பிணி-71
குன்றிடை வாவுறு கோளரி × சேஞ பதி தலைமேற்பாயு மனுமன்: பஞ ச 63

குன்றிவர்ந்தகுழவிஞாயிறு × இராவணன் முடியிலணிந்த மௌலி, ஊர-207
குன்றின் தூற்று, சம்பு-5
குன்று-சிறுமலை: இலகு நிசியமூகபாவதம். உருக-34. நிந்தனை-60
குன்றுகளைக கழறகும்பத்துமாடுகரம், ஊர-90
கூசுதல், உருக்-22
கூடம் - யானைகட்டுமிடம, ஊர்-101 மாளிகை, ஊர-136
கூடுதல், சூளர-19
கூம்பு × குமிழ்: கடரு-8
கூலம-கரை, வால், கடரு 32
கூலவெருசேனை, பிணி-23
கூவுதல்-சடுலவோசை கொள்ளுதல், இலக-5 [சம்பு-5
கூறறினை யேற்றியன்ன குலப்பரி, கூன்-வளைந்தவுடமபு, கடரு-47: இலகரர்-7 பாதகிரம், இலக-40
கெழுதல-விளகுதல,ஒததல்; உருக-40: நிந்தனை-11
கேடகம் முதலியன அரகஇயா தலை தொறுஞ்சுமததல், நிக-18
கேடுசூழ்தல், பொழி 54
கேதம, ஊர-160· சூளர-47
கேழல், அட்ச-5
கேழிலாள், காட்-71
கேழ், கடரு-30; உருக-52 சப்பு-16
கேளான், சூளர-2
கேள், நிக-6
கை, பொழி-13; பஞ்ச-25
கைகயாமடந்தை நிலம்உம்பியதென மூகம் மும்மடகுபொலிதல,காட்-19
கைகாலற்ற அரக்கர் கூட்டம × சிறகற்றவெற்பினம், இலக 30
கைதொழுதிறைஞ்சல, பஞ்ச 4
கைதலை, சூளர-5 கை (த) தலை - அணிவகுபபில். பஞ்ச-65
கைதல், சூளர-41
கைகரமபிறை சிவன் புகழை நயப்புறப்பாடிஞன், ஊர-178
கைபரதல, இலகரர-10
கைபரந்தெழுதல, பஞ்ச 15
கைமறிதகூறல, கடரு-92
கைம்மறிதல், ஊர 143
கையனலி, பிணி 130
கையில்மூக மிருதல் × மலர்மிசை மலாபூதல், ஊர-113
கையிஞல்தூதா இராவணஞக்குசசெய்திகூறல், இலக-56
கையுறல், பஞ்ச-26
கையுறுநெல்லியகனி, உருக்-25
கொசுசை, பிணி-99
கொடி, சூளர-62 இலக-1
கொடிஞசு, சமபு-27
கொடியொடுகரிகள் கடலில்வீழ்வ × பாயுடை நெடுகலம கடலில் படுவ, பஞ்ச-39
கொட்டில, ஊர-14
கொட்டுதல், இலகரர-6
கொட்பு-மணடலம, கோட்பாடு, கடரு-24: உருக-23 சிறப்பு, பிணி 76
கொணடல், ஊர-1 உருக்-85
கொணமூக்கிழிதகிடை துடிக்கும மின் × இராவணன மாபிஞல் நிந்தனை-5
கொதிதல, இலகரர்-7
கொழுதுறுதீ, பஞ்ச 52
கொள்கை, பொழி-36
கொள்ளுதல், உருக-17, பஞ்ச-61
கொற்றம, நிந்தனை-69
கொற்றவெணகுடை, ஊர-54
கொற்றன்-பிணி-71
கோ, நிநதனை-56
கோசிகததுகில், இலக-25
கோடரம, பொழி-58. அட்ச-4
கோடு, பிணி-27
கோடுதல், உருக்-55
கோட்டகம்-சோலை, ஊர-33
கோட்டுதல், இலகரர-13
கோட்பு, பிணி-137
கோதாவரி, உருக-85
கோது, உருக-88, சூளர-26
கோதுவிடுதல், நிந்தனை-44
கோபதாறல, ஊர-31
கோபதைத தள்ளாது கவ்வ வந்து சாரந்த ஓதி × அதரத்தையுதது ள்ள மூக்கு, உருக்-54
கோபம தமபலபூசசி. உருக்-54
கோமகன், நிநதனை-47
கோமளம், உருக்-86

கோமான், சூளா-76
கோலுதல், சூளா-13 [34
கோல்கொள்வான்-பாகன், அட்ச -
கோவை-ஆரம், ஊர-120
கோழ்-கொழுமை, கடவு-66
கோளரவு, பஞ்ச-61
கோளரி, கடவு-82
கோள் - அழிவு, ஊர - 87 வலி மை, சூளா - 49, இகரா - 34 காரியம், ஊர்-227 நவக்கிரகம், உருக்-102, பாசப-58: இடையூறு, சூளா-49 பலம், இகரர்- 14 உட்கொள்ளல், இலக-24 கோள் இழைத்தல், நிக்தனே-66
கௌத்துவம மணிகளி லகன்றது, ஊர-8
சகரவேலை, ஊர்-29, நிக்தனே-1
சக்கரவாகம், சூளா-86
சசசரி - ஓவாதநியம, ஊர்-189
சஞ்சலம், சூளா-86
சடாயு-உருக-78, காட்சி 13
சடாயுவாற றரையின் வீழ்ந்தவன், சடை, உருக்-57 [நிக்தனே-42
சண்டவேகம, பாசப்-56
சதுகம், நிக்தனே-12, இகரர் - 44
சதுமுகன்படை, பாசப்-59
சந்தம, ஊர்106, சூளா-81
சந்திரமண்டலங் தீயாலுருகியமுது குதலாற றிலவரககா ஆவிபெறு தல், இலக-21
சந்திரன் × சுரபியின்முலை, ஊர் - 56
சந்திரோதய வருணனே, ஊர் - 52 -
சந்து-சந்தனமரம, உருக-89 [54
சமைதல்-அழிதல், பஞ்ச-67: நிகழ்ந் திடுதல, பாசப்-25
சமைததல்-அழிந்தல், இகரா - 42
சமபாதி, ஊர-232
சமபுமாலி, பாசப் - 10, சம்புமாலி அணிவகுத்து அணுமானே நெருக கல், சமபு - 20· சம்புமாலி அணு மான் எழுவைஅறுதது வீழ்த் தல், 46· சமபுமாலி இறநதகதத தேவா இர்ாவணனிடக கூறல் - 50. சம்புமாலி தன்மீது அம்பு எய்ததற்காக அணுமன் பரிகசித தல-45· சமபுமாலி தாதை - பிர கத்தன்-3 சமபுமாலிதானே யா னன்-41: சமபுமாலி பலவகை சசேனையோடும் புறப்படுதல் - 3 சம்புமாலியிறந்த செய்தியை ச்சொல்லத் தேவர் இராவணனி டஞ்செல்லல்-48: சம்புமாலியின் னினம × பொருப்பிடைநெருப்பு- 14 சம்புமாலியின்தேர் இரத்தச் சேறறில் ஆழுதல் - 42: சம்புமா லியோடு நால்வகைச சேனையும் சென்றவருணனை-4
சயந்தன், சூளா-77
சரதம், நிகதனே - 56
சரம, நிகதனே-53, சூளா - 13,
சரளசசேலை, ஊர்-103 [பஞ்ச - 8
சரளம், ஊர-42
சரிதல், ஊர்-51, உருக-57
சரிததல் - சஞ்சரிததல்; சமபு - 33, வலியொடுகசசெய்தல்: பஞ்ச-24
சலம், ஊர-82, பொழி - 20, திரு வடி - 41
சலிததல், கோபகொளளல், ஊர் -
சலலியுணடை, இலக-35 [48
சவிசுடர், பிணி-42
சவிபடுதகைசால்வானம் × மேனி: ஊர 182
சனகனீட்டிய கைகலேத்தன் கைக ளாற்பற்றுதல், காட்-24
சனகனபாலை கற்பிறற் றீசுடர மை, பிணி-131 [75
சனகன்றன் வினைக்கருமம், காட்
சனகிமேல் மனஞ் செல்லுமிராவண ன் × பொதும்பர்த தேனையருக்த வகம்புலரும மதவண்டு, பிணி 52
சன்ன வீரக்கோவையிற்றரளம் × பொன்வரையிற் ரோற்றிய கோ ளும்நாளும். நிக்-8
சாகம, பொழி-22, திருவடி-5
சாகாமிருகம, கடவு-84
சாகாமூலம-சாகாமூமூலமும், ஊர்- [82
சாடுதல், இகக-36
சாது - நலலது, பிணி-91
சாபம, உருக்-75
சாமரைமுதலியன மகளிர்தாகுதல, நிக-12
சாமபன்-சாம்பவான், உருக்-116
சாம்புதல், காட்சி-27, உருக்-21

சாயா-நிழல், கடவு-80
சாரதி, அட்சனுக்குப்புதிகூறுதல், அட்ச-22
சாரல்-ஓரம, ஊர-100
சாரிபதினெட்டு, சம்பு-13
சால, சூளா-13
சாலை=பாணசாலை, சூளா-24, உருக-76
சால்பு, திருவடி-38
சாவம, சூளா-21
சாளரகதாள-பலகணிகசமபி, ஊர - 134
சாறறுதல், சூளா-34
சானகி, ஊர-199, இலங-63
சான்று, நிந்தனை-48, பிணி-127
சிகரமாளிகை, ஊர்-29
சிகரவணகுடுமி, நிச்-1
சிகை-கூநுனி சமபு 38, சிகை நெடுஞ்சுடா-33, சிகையெழுஞ் சுடாவளி, பாசப்-34
சிக்கவுரைததல் = மனததிறபட சொல்லுதல், நிந்தனை-79
சிக்கறுதல்-தவறுநீகுதல், காட் 41
சிதைதல், உருக் 34
சிதைவு, நிந்தனை-71
சித்தியர்-சித்தமகளிர், ஊர-186
சிததிரபத்தி, ஊர-51
சித்திரம்-அழகு, ஊர-94: சிததிரிதத உருவம, காட்சி-20: விசிததிரம, நிநதனை-42
சிததிரவிலக்கம=பாத்திராத இலட் சியம், நிந்தனை-42
சிந்தாகுலம, கடவு-53
சிந்திததல், நிநதனை-57
சிந்து-சமுத்திரம, பொழி-34 புளிய மரம-35
சிந்துதல், பிணி-125
சிந்துரம், ஊர-138
சிந்துராகம, பிணி-43
சிந்துவாரம, பொழி 34
சிந்தை, உருக-16
சிந்தையாலதொடுதல் = எணணுதல், சூளா-34 [ஊர-192
சிந்தை யிடையினும் நடுகுகுதல், சிமயகோடு-மலைசசிகரம, கடவு-6
சிமயதடம - மலையுசசியிடம், கட வு-48
சிரததாற்றுகுதல், உருக-66
சிரததை, பாசப்-40
சிரல், ஊர-151 [10
சிலதியா - குற்றேவன்மகளிர, ஊர்-
சிலாதியுணணும்குரகு, பஞ்ச-1
சிலமபு, ஓசை கிகரா-32
சிலம்புதல், பொழி-21
சிலேடை, கிரக-47
சிலை=வில், கல், மலை, கிரகரா-13, பஞ்ச-53, திருவடி-26
சிலைகோலுதல், பஞ்ச-52
சிலைப்பு, சம்பு-17
சிலைப்பொருபபுவாகிய பரஞ்சுடா, பாசப்-2
சிலையின்வயிரக்கால், சம்பு-44
சில்-ஓர்மூடியணி, ஊர-4
சில்லரி நிந்தனை-11
சில்லி, சமபு 8, இலங-13
சிவணுதல், நிந்தனை-1
சிவதறுசின வரலாறு, உருக்-49
சிவபிரானே யிலகுகையையொழி க்க அனுமனுக வந்தானெனல், பிணி-15
சிவபிரான்கைம்மாவுரிதரித்த வர லாறு, கடவு 77
சிவனே குரகுகுருக்கொணடுவந்தா னென்றலும் பற்றிநகருகுவே னெனல், அட்ச-4
சிவன்வில்லிரண்டாயிற்றுவிழ வீங்கு தோள், காட் 21 [194
சிறுகுகாலகுகளுழிகளாதல், ஊர - சிறுதொழில, பொழி-1
சிறுத்தல-குறைதல், உருக்-4
சிறுமை-துயரம, காட்சி- 1· அற்பம், நிநதனை-70
சிறை-சிறகு, காவல், பொழி - 42, சூளா-41
சிறை வைப்பு-சிறைசசாலை, சூளா 6
சின்மதி-சிற்றறிவு, சூளா-12
சீகரததிவலை, நிந்தனை-14
சீகரததென்றல் × ஊறறளாலியகடு. பிணி-53
சீதை, கடவு - 53: சீதாபிராட்டி இராவணனுககு அறிவு புகட்டு தல், நிந்தனை-39-59: அணிகல னைச சீலையில்மூடிக்து நிலையுமக பர்வதத்தில் எறிந்தமை, உருக்

34 அநுமானிடம்சொன்ன அடையாளம், சூளா-77-83, 88 அநுமானைசசிரஞ்சீவியாக வாழுமாறு அநுககிரகித்தல், உருக - 72 · அநுமானைப் புனைந்துரைத்தல், உருக-109-113 உம்பிபுல்லினைற் றொடுத்ததசாலையிலிருத்தல், திருவடி-64. சீதை கமலசசெல்வி, காட்-67 சீதைகறபால் பெண் பாலா மேன்மை பெற்றுரைனல், திருவடி-67. சீதைகற்பு இராமனருளு, நல்லறன் இவைகாபப, இராவணன்கோறலிவிட்டு போயினன், திருவடி-73· சேர்த்தநன் னிமித்தகங்கள, காட்-32-34. துயரதத்தால்மெலிந்தநிலை, 2 29· மருகுகுல்போல் வேறுளஅகமும மெலிதல்-3. அணுமனசட்டுணடது குறித்துப்புலமபல், பிணி 32-35. சீதையினிடதது்காதலால், இராவணன் மறுகுறு மாதரா ரை வைது சுறுக்கொளநோக்கல், பஞ்ச - 66 சீதையின்கையிற பட்ட கணையாழி × இருந்துபசியால் ..அருந்துமமுது, அறததவரையணமும....விருநது, வீயுமுபிா மீளும் மருந்து, உருக்-69: சீதையினகிதையி லருளின்மை, கிந்தனை - 30: சீதையினபிரிவால அறிவழிந்தஇராமபிரான் × இனனுயிரினறியேகுமயஙகிரப்படிவம, உருக்-78: சீதையென்பெருநதெயவம, திருவடி-59: சீதையைககணடிலேனெனில் இலஙகையைவீட்டிவீடுவேன், காட்-1· சீதையைக கண்ணி னீர்க்கடலிற் காணுதல், திருவடி 68. சீதையைக் காணப் பெறுத அணுமானகிதனை, ஊர் - 225 233: சீதையைதருகெனல், பிணி - 106: சீதையை யிராவண ளெளிதது வைததிருத்தல பறறி யனுமான் தன்னுட கருதுவன, காட்66-76

சீயம், கடரு-4

சீர, கிந்தனை 40

சீர்ததது-வலிமைப்பட்டது, பாசப்-4

சீர்ததி, பாசப-1

சீரமை, பிணி-99

சீலம்பாகதுரியோ ரெணணுதுசெய யா, ஊர 222

சீறுதல், உருக் 80 [23

சீற்றந்துன்பதைதததுரதல், பாசப்

சீற்றம், கிந்தனை 48, 60

சு - அழகிய, ஊர் 79

சுக்கிரீவன் ததிமுகனிடம் வாலிசேயைச சரணசேரனல, திருவடி-47· சுக்கிரீவன்முன்னேன்=வாலி உருக 30. சுக்கிரீவனவரலாறு, உருக 29

சுடரெனப்புகரஃகு, இலக 35

சுடரோன், பொழி 19

சுடா, ஊர் 216, ஒளி, உருக் 41

சுடுதல், சூளா 47

சுடுவிகஙகின்றது இவ்வுரைசசுடுகென்றுரைத்ததுணிவு, பிணி 121

சுட்டிநிறறல், உருக 99

சுநதரம், உருக 79

சுற்தரி, ஊர 53

சுமததல், உருக் 13, 109 பொழி 17

சுமநதிரன, உருக 62

சுரசை, கடரு 65

சுரபி × ஆகாயம: ஊர 56

சுரம, உருக் 55 [183

சுரிகுழல்-நுனிசுருணடகூர்தல், ஊர

சுரிகுழன்மடந்தை, பஞ்ச 14

சுருஙகிடை, உருக 97

சுருதி, உருக 55: சுருதிநாயகன், காட் 9 சுருதியன்ன சேவகன், கடரு 19: சுருதியேயன்ன மாருதி, கிஙக 40

சுரும்புசுறறறுத தாடொடு தடக்கை × நீடுறு கீட்டிசை கின்றயாழேயின்கோடுறு கரம், உருக் 47

சுலாவுதல, பஞ்ச27[ன்நது,கடரு43

சுவணததனி யணடமபிரமதேவனேயீ

சுவணம-பெரன், ஊர் 79

சுவல-பிடரி, அட்ச 37

சுழலுதல, ஊர 6

சுழிததல், உருக 45

சுளித்தல், பிணி 11

சுறவு, கடரு 22

சுறுகுகொணடேறுதல், காட் 49

சுறுகுகொளல், பிணி 68, பஞ்ச 66 அட்ச 1

சுற்று-ஒனறைச சுற்றியிருகைக, கடவு 34 [போலுதல, கடவு 9
சுனைதீர தாதுமுதலியபூரிகருந்தி தீர சூடுதல், உருக 84
சூடைக்காசு - சூடாமணி, பொழி 45
சூதா-பாகா, பஞ்ச 59
சூது-உபாயம், பொழி 6
சூரியன்புரவியேழ், ஊர 9
சூரியன்முன் மின்மினி, ஊர 16
சூரியாதமனம ஊர 42
சூரதடிநதவன, பஞ்ச 18
சூரபபணைகையை மூகறுததுவிட்டது, பிணி 116 [47
சூலநாள் - கருவுயிராக்குநாள, கடவு
சூல்,பொழி 60, நிந்தனை 5,சூளா 55
சூழல் - இடம், சோலை பொழி 28 மாயசசெயல, பொழி 48
சூழி, காட் 46, பஞ்ச 11, பாசப் 14
சூழ்சசி, உருக 106
செசசை-பூசுதற்குரியகுழம்பு ஊர 80
செஞ்செவி-மிகக்கழகு, ஊர 4
செமமயிர × சுடாநெடுங்கற்றை, பிணி 40
செமமல்-புதல்வன் அட்ச-26
செம்மைபிடிததல் - சாந்தகுணததை மேற்கொள்ளுதல்
செயிரியர்-பாடகா, ஊர்-192
செயிர-பகைமை, சம்பு 22
செயிரததல், பாசப் 46
செயகுன்று, பொழி 49
செயயவள், காட் 52
செரு, கடவு 7· நிந்தனை 42, 51, பிணி 64
செருககல், சம்பு 22, இலங் 21
செலவு, கடவு 24, பொழி 18
செல்-இடி; சம்பு 17
செலலுதல், உருக் 4
செலவம், நிநதனை 53 [ஊர 39, 40
செல்வம் முதலியவற்றின மிகுதி,
செல்வி, ஊர 153
செவி-செவவி, அழகு; கடவு 74
செவிசாதல-காதிறபடுதல்,பொழி 6
செவிதெளிவேதீயசசொலலல், பஞ்ச 66
செவ்வரம், சூளா 34
செவ்வழி, ஊர 61, உருக 100
செவவாயூரணமாந்தல், ஊர 31
செவ்வி, நிநதனை 74 உருக81. பிணி 104 [காட் 29
செவ்விராது செவ்வே நிலலாமல,
செவ்வே, உருக 63
செவ்வையில் துயிலநம்மைச செகுத்ததது, காட் 55
செறிதல், உருக 57, பொழி 10, நிநதனை 82
செறுதல், அட்ச 39
செற்றம், ஊர் 137
சென்றீ, கடவு 13
சென்னம - ஸ்யேநம: ஊர 151
சேகு. அட்ச 13 [106
சேக்கை மகளிர்படுக்கை, ஊர
சேடியா, ஊர 105
சேடு, பொழி 43
சேணுயா, கடவு 26
சேண - உயர்சசி, உருக 39, ஆகாயம, பொழி 52
சேண்பகல, சூளா 20
சேதுகட்டிணவரலாறு, கடவு 19
சேதுவென்னததெரிதல், கட 19
சேந்ததது, சூளா 87
சேமம, ஊர 72
சேயொளிசசெலவன்சூரியன், பொழி 52 [பாசப் 7
சேர்தல், நிந்தனை 46, திரளல்,
சேவகன், உருக 6
சேவகன்றேவி, பிணி 57
சேறல், உருக் 34
சேறுசெயயுமமதம, பாசப் 6
சேனைசெனறபோது நிகழ்ந்தநிகழ்சசி, பஞ்ச 9
சேனையாலெழுநத பேரொலி × கடையுகததாழிவிழுஙகு மோதை, பஞ்ச 10
சொதது, உருக் 53
சொறிதல், நிநதனை 61
சொற்றல-பேசசு, பொழி 58
சொனமவுலியாலேற்றல், நிநத 29
சோதியாணமகன, பிணி 106
சோபனம, காட் 36
சோதல, சூளா25
சோலைகாகுமவரனரா, திருவடி
சோனகா மனையிற் றேனைகிடைககும, ஊர 112

சோணை, ஊர-183, பொழி-11, பஞ்ச-6
சோணைவாகுழல், ஊர்-26
ஞாலம், உருக-84, 116
ஞாலுதல்-தொகுகுதல, பொழி-13
ஞானத்துததமா, ஊர-165
ஞானம்பிறந்தோர அறுபகைமுகுற்ற குகளினுலாகிய வருததநீகல் × நாகம பந்திதத வுயிரப்பு நிமிாதல், கடரு-50
ஞானம முகுற்றதையும்அறுபகை யையும் ஒழிகரும, கடரு-50
தகாதல், பொழி-9
தகவு-பொறுமை, ஊர-90
தகுதியினமையணி, பஞ்ச-31
தகை நறகுணம, அழகு கடரு-29, ஊர-13, 214, அட்ச-30
தகைமூததம, கடரு-47
தகைமை-தன்மை, உருக்-70
தகையொளி-சிறந்தவொளி, கிக்-6
தகைவு-தடை, ஊர-199
தக்கோர, சூளா-51
தசும்பு-கலசம, கடரு 89
தஞ்சம், பொழி-3, சூளா-79
தடக்கை தாமபோடெழுவன நாலுத ல், பிணி-133
தடம்-பெரிய, தடாகம, உருக்-47,கா ட்சி 64
தடவிதடுதல், கிகரா 36
தடி-மின்னல, காட்சி-43
தடிதது-மின்னல, ஊர-88
தடுதல், சூளா-51
தடுமாறுதல, சூளா-13
தடைபுருமாநிரந் தகைந்தாகம் × உறகுமெயதிய குமபகர்ணன், ஊர-129
தட்டுமுட்டாடுதல், சமபு-40
தணடம்-தணடனை, அட்ச-5
தணடமிழ்பபசுநதெனறல், ஊர-210
தணடலை வாழையன்ன குறகு, ஊர-188 [திருவடி-30
தணடல, உருக-104, பிணி-13, 35,
தண்டு, கிகரா-3
தணணுமை, ஊர-186
தண(மை), உருக 40
தநிமுகன், திருவடி-18. தநிமுகனை கதனைச சரணமடைதல்,-49. தநி முகனும அகதனுமபொருதல் 23 தநிமுகன் இரணடுகோடி வானர வீராகளோடு வருதல், 21: தநிமு கன் தலைபொழிருநிதன்னெடு பணிதல-36
தத்தியுருதல், உருக-70
தததுதல், உருக-98
ததது றல், சூளா-39
தநதம், கடரு-3
தநதி, பஞ்ச-21
தந்திரத்தலைவர், அட்ச-10
தந்திரி-யாழ், கிக்-13
தபபுதல், நிந்தனை-54
தமளியவரகு, ஊர்-106
தமியன், பொழி-46
தமமுனைகொலவித்தன்னுற் கன்பு சான்றவினததலைவன், பிணி-89
தயகுதல், சூளா-55, பாசப்-49
தயா, சூளா-30
தயிாநிறதது ரு கள், ஊர-190
தரதம, சூளா-54
தரம்-வலிமை, திருவடி-21
தரிததல்-தகுதல், உயிாவாழ்தல்; க டரு-89, சூளா-70
தரு, உருக்-7, பொழி-20
தருகசு-தைரியம, வீரசசெருக்கு, ஊர-231: கிகரா-11, கொடுமை, திருவடி-69
தருதல், நிநதனை-77
தருமம், நிந்தனை-54
தலதகிடைபபடுதகல், சம்பு-30
தலைதொறுமையகும மருடம் × வே லையினீாதழுவியகதிர். நிக்-1
தலைமையகுதல, பிணி-16
தலைமேறகொள்ளல், காட்-28
தலையெடுததல், நிந்தனை-46
தவஞ்செயத தவம, ஊர்-10
தவததாலவந்த தூய்மை, பிணி-95
தவததையீட்டுதலனறிமற்றை பன ட்டுவதாற் பயனில்லை, ஊர்-104
தவபபயன, கடரு-28
தவம தபசும, பயனும்: ஊர-10, உரு க்-21, விரதம், சூளா 32, கற்பு, திருவடி-9
தவுதல், ஊர் 24
தழல, உருக-5
தழிய-தழுவிய, கடரு-80

தழுஞ்சி யென்னுமபுறத்துறை,சம்பு-
தழுவுதல், உருக்-5· [43
தழைத்தல், உருக்-105
தளம் உபரிசை, கடரூ-2, இதழ், உ
ருக்-40
தளாதல், சூளா-37, நிந்தனை-50
தளி, ஊர்-125
தளிர்தல் - செழித்தல், திருவடி-3
தனை-பின்காற்கையிறு, இலக-23
தள்ளிவீழ்தல், கடரூ-18
தள்ளுதல்-தளாச்சியடைதல், கடரூ-
38, விடுதல், உருக-54; தடுமாறு
தல், உருக-70
தறி, இலக-36
தறுகணுன், பாசப்-8
தனம், உருக-65
தனிமைத்தன்மை, பஞ்ச-26
தனமை-நிலைமை, உருக-35
தனிறததோமாறுதத்து இமைக்கு
ம்பொன்னிறதனாசு, நிந்தனை-7
தனுயிர் கொள்வானிறுழததபணை
தா, நிந்தனை-36 [பு, காட்-67
தாகுதல், சூளா-60, நிந்தனை-63
தாங்குதல், உருக-43
தாடகைகரிட்டி யெறுழ்வலிகமை
ந்த தகைமையா, நிந்தனை-18
தாது - காவிக்கல், மகரந்தப்பொடி.
தாதை, பொழி-49 [கடரூ 9
தாதைகரு அரமபைமாரிறறோணறி
னை, அட்ச-10
தாமணி-தட்டுகையிறு, இலக 23
தாம்பு, சம்பு 1
தாயேயனேயகருணையான,பிணி 127
தாயமொழிசூடி, பாசப் 41
தாரகை, கடரூ 8 உருக-101, பொழி
15, பிணி 43
தாரம்-இசைவகை, ஊர் 80: மனைவி,
சூளா 30, அட்ச 41
தாரு, பாசப் 48 [21
தாருகன்குருதியன்னகுருதி, பாசப்
தாரை-இடையறுதலொழுகு, ஊர்
56 கூதமை, ஒழுகு, நிகரா-8,
பாசப் 49
தாரைநீர, பாசப் 5
தார, கடரூ 57, சம்பு 8, சிறுமணி,
பொழி-38. படை, படைவகுப்பு,
நிகணி, பாசப் 4, இலக 51
தாரப்பூண, பாசப் 31
தாழிப்படுதயிர × நிருதா, அட்ச 30
தாழ்-இழிவு, சூளா 54
தாழ்தல் கீழுக்குஇறகுதல், கடரூ8
குவிதல், சூளா 86 காலிலவீழ்தல்
வணகுதல், நிநதனை 46· பெருகு
தல், அட்ச 39
தாளம், நிநதனை 8
தாளாறுடைப்பறவை, ஊர 5
தாள் - கால, உருக் 32, தாழ்ப்பாள,
பொழி 34, தவஜதண்டம், பஞ்ச7
தானகம - ஈகை, பொழி 23
தானம, பொழி 38 [ழி 19
தானவா, நிக்கரா 7· அரக்கா, பொ
தானவாரி - மதநீர், ஊர் 17
தானைமாகொடி, பஞ்ச 7
திகைததல், பாசப் 50
திக்காரம், கடரூ 70
திகடட்போழ், ஊர 78
திகணமாயாரதியமுகம், ஊர 195
திகள சந்திரன், உருக 41, மாதம்-
93 × வெண்குடம· ஊர 55
திகள்கதிர் சுடுதல், ஊர 193
திசைகரி, சூளா 61
திசைமுகன், ஊர 29
திசைமூனறுநாயினர் கூறியவுரை
யுணையியாகதெனை வொறுததல்,
திருவடி 30
திசையானை, உருக் 47
திசையானையின்மருப்புற்றிற்ற பழக்
தழும்பு, ஊர் 209
திசையின்பாலைமாகூந்தல், எரிந
நாவிமுதலியவற்றுற்பரிமளகமழ்
தல், இலக 40
திடல் - மேடு, கடரூ 10
திணி, பொழி 15
திணடாடுதல், அட்ச 39
திணடிறல், பொழி 4
திணணென்யாகதை, பாசப 58
திணமை, பொழி 59
திகரகம, கடரூ 39
திமிகிலகிலகள, கடரூ 37
திமில் ஓமீன், கடரூ 49
திரகுதல, காட் 25
திரள - கூட்டம், பொழி 15
திரிசடை, காட் 30, 31. திரிசடை
கணட கனவு, காட் - 40 - 41

50 53, திரிசடைகணட னன்னி மிதகம, காட் 37-38
திரிதலேசறிறவன் - திரிகூடாசலம்: கடரு-26
திரிதல், பொழி-35 [சூளா61
திரிந்து நிற்றல் - காட்டி நிறறல், திரிபுரஞ்செற்ற முககணண், பாசப் - திரு, உருக்-46, நிநதனை-51 [11
திருகுதல - மாறுபடுதல், ஊர் - 15, கட்டுதல், பாசப்-58, நிலைமாறுதல, இலக-11
திருகுறுதல், இகரர்-5
திருதறுதல், ஊர-107, பிணி-40
திருபபதமே வெனறபோதும் இத் திருதறுவென்ற போதும் ஒத திருக்குமமுகம, காட்-20
திருபபாற்கடலிற் சநதிரனதோனறுதல், கடரு-45
திருமகள், உருக் 58
திருமாபு, ஊர-8
திருமாலடியார அவன்தன்மையையடைவர், சம்பு-36
திருவயிறு, ஊர-9
திரை, உருக-39 சூளா-58
திரைக்கடலழுவம, பஞச-41
திரைக்கும மாசுணம × வாசுகி, திரைததல், பாசப்-61 [பாசப-61
திலகம மணணுற வணஙகல், பஞ்ச-5
திலோததமை, ஊர-197, திலோததமை செருப்பினைத தாஙகுதல், திவளுதல், பொழி-29 [நிந்தனை-2
திறதகிறம, பாசப் 9
திறம, கடரு-29, நிந்தனை-60, உருக்-103, பொழி-4
திறமபுகாலம, ஊர-23 [96
திறம்புதல், நிந்தனை 55, 63; பிணி-
திறல், பொழி-7 [உருக - 53
திறன-தகுதி, உருக - 14, வரிசை, தீசசுடாதநின்ற நீரமை, பிணி-131
தீட்டுதல், உருக - 63, பிணி - 76, அட்ச-46
தீணடுதல், உருக-11, 22 சூளா-19
தீது, உருக்-77, நிநதனை-56
தீநிமிதததோன்றுதல, அட்ச-16
தீநதுகுதல, உருக்-80
தீமைநண்மையைத தீரத்தலொல் லாது, பிணி-95
தீயாவைஇடத்துன்னிலுல் தாயருந் தீமைசெயவா, இலக-14
தீயிற் காய்ப்புண்ட செம்பு × கோபததாற் சிவந்த இந்திரசிதநின்கண்: பாசப்-20 [67
தீயேயெனலாய பசிப்பிணி, கடரு - தீயைசசுட்டதொர கற்பெனுந்தீயிலுள், பிணி-36
தீயதல், நிநதனை-78 [தனை-47
தீயததல் - அழியச்செய்தல, நிந்தீதல், உருக்-36; நிந்தனை-53 55
தீர்ததன், சூளா-71
தீவினை, சூளா-35, × இருள்.ஊர-43
தீவினைசசலம, காட்-32
தீவினைதீததல, ஊர-52
தீவினை யறதனைத மெய்ம்மையால் வெலலுமோ, காட்-76
துசள், பொழி-34 சூளா-84
துஞ்சிலொன்று புனைவது, காட்-11
துணைததல், நிநதனை-62: பொழி-32
துஞ்சுதல், உரு-106, நிகரா - 54 பொழி-14
துடி, உருக-38
துடிததல், பொழி-16
துடிப்பு, கடரு-22
துடிமருஙகுல, காட்-31
துடைததல, உருக-16; நிநத-55
துணாபூஙகொதது, பிணி-90
துணிததல், உருக-91
துணிவு, ஊர-8 சூளா-25
துணுகம, உருக - 22; சூளா-22; பாசப-57
துணை-ஒப்பு, சூளா1, கடரு - 77; அளவு, கடரு-87, உருக - 39; நிநேகம, உருக-112
துணைவன, உருக்-29
துணைவி - தோழி, காட்-31
துணடததுணை, அட்ச-5
துணடப்பிறை, கடரு-77
துணெனை - அச்சக்குறிப்பு, ஊர - 88
துதைததல், பொழி-43
துபபிலுறசெய்த கைகொடு கால் பெற்ற துளி மஞ்சு ஒப்பிலுனை, காட் - 8
துப்பு, பொழி-6, கடரு-33, உருக் - 15, உருக-33

தமபி, பொழி-10 தமபி தீசசுட
ரைப் புணடரீகத் தடமா மென
வீழ்ந்துகரிதல், இலங-17
தயகரு - சஙதேகம, கடரு - 50,
சோவு, நிந்தனை-10; சம்பந்தம்,
பொழி-40
தயா, உருக-2, 62
தயர்க்கோள், பாசப்-27
தயாதல், நிந-10
தயிலுதல்-தகருதல், ஊர-2
தயிலுறுதல், நிந்-11
தயில, சூளா-3
தயில்செய்தல், ஊர-5
தயினறை, காட் 30
தய்ததல, நிநதனை 54
தரததல், நிந்தனை 45, நிகரா 7,
பஞச 54
தரிசு-குற்றம், ஊர 143
தரிதம, கடரு 7, ஊர 106
தருவாசமுனி சாபத்தாற் கடலில்
தேவாவளஞெளிததல் கடரு 45
தருவுதல், ஊர 166, அட்ச 23
தவகரு, நிகரா 33
தவசர - கள்விற்போர், ஊர 112
தவாரம, பொழி 34
தழனி-களை, ஊர் 13
தளகம், பஞ்ச 26
தளகருதல, உருக் 40, பொழி 54
தளிததல், பொழி 21 [16
தளளி - தளிகள, உருக 53, அட்ச
த(ள் ளிதருவெள்ளம், ஊர 163
தள்ளுதல, நிநதனை 43
தறகசாட்டை யிலகணையென்
றையுறல, கடரு 1. தறகமின்ன
தெனபது, கடரு 93. தறக்கமஇந்
நசாக்குரகமொகரும், ஊர 14.
தறகம, உருக15, பொழி 14
தறததல், நிந்தனை 52, 55
தறை-இடம, ஊர 161, உருக 40
தனி, காட் 33
தன்பு, உருக் 16
தன்றுதல், காட்சி 2, பொழி - 8,
சூளா 3 [பிணி 69
தனனலா - பகைவா, உருக - 78,
தன்னுதல - போலுதல், உருக 10,
பெறுதல், உருக 15; ஒருகருதல்,
பிணி 69
தாகரு, நிநதனை 11 [68
தாகருதல-வெளியெழுதல, பிணி-
தாகமளி, ஊர 176
தாகருதல் - தஙகிநிற்றல், கவலைய
ற்றிருததல, உருக 12, 13சூளா
23, 85: கட்டப்படுதல், பஞ்ச
59. தொக்குதல், உருக 92
தாகிணுத்தரிகம, இலங 25
தாசு, ஊர 59, உருக் 31 சூளா 62
தாசுறை, ஊர 59
தாணி, பஞ்ச 60
தாணடருவிளக்கு, உருக் 108
தாணடுதல்-செலலுதல, பஞ்ச 57
தாதரிணறன்மை, பிணி 114
தாதரைக்கொலலுவது வீரசசெயல
னறு, பிணி 116
தாதியா, ஊர 114
தாதுபுகுந்தபி னரக்கரைக கொன்ற
தென்னைனை, பிணி 108
தாதுளகணியையென்றவாய, ஊர்
தாயதாள உருக 97 [108
தாயன், உருக 26
தார பொழி 10
தார்தல, சூளா 58
தாவி, ஊர 118
தாவுதல், பொழி 17, நிகர 52
தாளிபொருகுதல் - புழுதிமேலெழு
தல், அட்ச 12
தாளியினிமிராபடலம, நிக்கரர் 18
திடடு உயாவு, கடரு 94
தியவகறபு, ஊர 200
தியவதசசன், ஊர 8 [10
தெய்வமணி நிந்திததறதவும், ஊர்
தெயவமபடிதல், ஊர் 190
தெரிததல், சூளா 80
தெரியசசொல்லுதல், நிந்தனை 65
தெரியப்பாதததல், நிந்தனை 53
தெரியல், நிந்தனை 50
தெரியன்மாலை, அட்ச 1
தெரிவை, ஊர 29. அட்ச 46
தெரின் - தெரியின, ஊர 222
தெருட்டுதல், திருவடி 29
தெருவிலோர தெருவிலசேறல் × தே
யததா தேயஞ்சேறல் ஊர 35
தெருளுதல - தெளிவுபெறுதல்சூளா
28, தெருள, பிணி 98
தெவ்வர், நிகரா 5

தெவ்வுநாகிகிஞ்ஞை, பிணி-29
தெழிதெழிகுகல், கிங்கரர்-12
தெழித்தல-நிந்தனை-60, 75
தெளிந்தசிந்தையரும் சிறியாராகளோ டளிநத போகமிதற்கெளிதாவ ரோ, ஊர்-154
தெளிவு, சூளா-68
தெறல், நிந்தனை-82
தெறுகுநர், கிங்கரர் வகை-16
தெற்றல், சமப-19
தெற்றி, கிங்கரர் 44
தெற்றிபிணகுகிடுதல், பொழி 55
தெற்றுதல், பாசப்-16
தெற்றெனசசெலலல், சம்பு-10
தென்றமிழுரைததோன், நிந்த-56
தென்றல், காமகணலெவளாததற்கு உமிழுந் துருதகிகாற்று,ஊர-210: தென்றலபுககு பெயாததோரூச லினுளதாகும, ஊர-198[பிணி-71
தென்திசைகிழவன - அகதகியன்;
தென்திசைகிழவன எரிமூனைஎழு, பஞ்ச-17
தென்திசைகுமோவடவனல × இராவணன், பிணி 40
தெண்புிசைசமன, சம்பு-18
தென்புலய, அட்ச 26
தென்னகுகுடம - அழகாகவிளங்கு கினறகுடமுழா, ஊர-186
தேக்கிடுகின்றது, இலக-46
தேக்கு, கடரூ-7
தேசுணடகிகளை, காட்-68
தேணடி, உருக்-77 தேணடினா,திருவடி-33
தேம்புதல், காட்-29. 61
தேயதல், நிந்தனை-73, அட்ச 38
தேர் × கடல்மீனினம், அட்ச-8
தோ-பேயததோ இலக-16
தோர்க்கொட்டிலின்கிறப்பு, ஊர-14
தோதல், நிந்தனை-50
தோமடிதல், அட்ச-25
தேவகணதகவா இரவிறபணிசெய்யத கிரனல,ஊர-50. தேவசாதிமகளிர × மின்னினம்-49. தேவசாதிமகளிரபலரும் பணிசெய்ய விரைதல்-49. தேவராலயம், 133: தேவருக கமுதமீநதகுன்று, 100. தேவர × அரககர பாசப-61. தேவர் அனுமானவாழ்ததுதல், கிங்கரர் - 51: தேவர அநுமான்மீது பூமாரிபெய்தல-52
தேவேந்திரன்நகரிலிருந்து தோரண வாயில கொணரபபட்டது, பஞ்ச-29
தேவி, உருக்-86, நிந்தனை-62
தேவிமாரகள்தமுவியவாளுர் × அணைகுபுல்லக் கயிலையினிருந்த தேவு கடரூ-11
தேவியனேமியான், ஊர-213
தேவியாலையு மூலகமூந்திருக்கிய தெயவகளோ, பாசப்-55
தேவு-தெய்வதனமை, காட் - 11. சூளா-21
தேறல், கடரூ-88, ஊர-30
தேற்றம், உருக்-111
தேறறுதல், நிந்தனை-74, திருவடி - 28
தேனிசை, ஊர-31
தேனுகரளி × மதுவனதகுவானரம்-திருவடி-15
தேனேபுரைகண், சம்பு-41
தேன × உருகுகியசெமபு. நிந-14
தேனகொளளகிடைக்கு மிடகுகள், ஊர 112
தைததல, சூளா-78
தையல், சூளா-39
தொகுதல, ஊர-11
தொகை-தொகுதி; உருக-53. கூட்டம, பொழி-17
தொடாசெய்தல்-பூட்டுதல் இலக-36
தொடர்தல் - வாதகுகு அழைததல், ஊர-26. ஊகிததுணர்தல், உருக்-38 ஒததல், நிந்தனை 39
தொடாநதுசுற்றுதல, நிந்தனை-75
தொடறகருமரகுகியா, காட் 64
தொடி, நிந்தனை-71, பஞ்ச-14
தொடுதல், நிந்தனை-62
தொடுததல், பொழி-43
தொணடை, உருக-22, பொழி-40
தொதது, கடரூ 13, அரும்பு, உருக் 53
தொதுதல், உருக்-101
தொய்யல்-சோாவுபடுதல், ஊர - 18. சேறு, உருக்-96
தொலைதல், நிந்தனை-58, சூளா-47

தொல்லா-பழமையானவர், இலக-56
தொல்லை, உருக-29
தொலைநாணமாதிரக கடந்தவன், பிணி 26
தொழுதுபுழைவேய, நிந்-11
தோகை, நிந்தனை-75
தோகையாமனமுந்துமபியுந் தொடாந்துசுற்றுதல், அட்ச-13
தோடு-மலர்தழ், ஊர-217, பிணி-48
தோமரமுதலிய பல்வகைப்படைக்கலம, அடச-1
தோரணத தூமபரிருந்த நீதியான் அட்ச-21
தோரணம, சமப-15, 16
தோரணம்முறிந்தனதுணிதல், காட்-46
தோரணவாயிலில்தோன்றும அனுமான் × ஆழியினதுவட்டோனறு மருகன, சமப 16
தோல்-கேடகம, கடரு-7, யானை, பஞ்ச 24
தோளிலிருந்து இரததம்சொரிதல × மலையிலிருந்து அருவிசொரிதல், இலக-25 [-39
தோளுகலெலலையொன்றில்லை, பாசப்
தோள்கொட்டியாததல், கடரு-2
தோற்றம்-காட்சி, கடரு-15
தோற்றல்-விளகல: சம்ப-16
தோன்றல் குமாரன, ஊர 102
நகரமைதி × திருமாலுந்திபயந்த வணடம, ஊர-24
நகரவமைப்பின்வருணனை, ஊர்-28
நகர × கடல், பாசப்-61
நகர்வாயில்-யமனதுவாயில், ஊர-65
நகில், பிணி-52
நகுதல்-விளஙகுதல், ஊர-125, சிரித்தல், நிந்தனை - 80, பரிகசித்தல, பஞ்ச-23 மலாதல், இலக-40
நகை-ஒளி, ஊர்-181, பற்கள, உருக் 70· சிரிப்பு; நிந்தனை-74
நகையாமவினை, பிணி-104
நகையெயிறு, இலகரா-31
நகுதல்-குடிததல், ஊர-189, நீணடுதல், பொழி 51
நங்கை, உருக-17, பொழி-47
நஙகையாமனததவம தோற்றவினை றவதநினுமேம்பட்டது, காட்-72
நசசு, சூள 63
நசசெனகொடியகள், ஊர 189
நஞ்சமுணடவர் × அணுமான் மேற செனற அரகர. இலகரா 54
நஞ்சம, பொழி 14
நஞ்சனையான், காட 32
நஞசு உருக 17
நடக்கிரியை, ஊர 26
நடம்-நாததனம, ஊர 25
நடனசிறபபு, ஊர 26
நடித்துவாழ்தலைமையதோ வடிமை, ஊர 220
நடுஙகு, கடரு 23
நடுநிசியில் நகரிலிருந்தநிலைமை, ஊர் 158, 165
நடுவுகழி, ஊர 145
நட்சததிரம × பாற்றுளி ஊர 55: அந்தரததே நிற்கும வானொளிந்தியபூமழை 57. நட்சததிரவருணனை. ஊர 57
நட்டல, உருக 89
ணணுதல், நிந்தனை 72, சூள 25
நதது-சஙகு, ஊர 79
நந்தல்-அழிதல், சூள 9
நநதவனம, இலகரா 55
நநதவனம்=நநதவனம், பொழி 35
நந்தனம, பொழி 26
நந்தனவனம், பொழி 11
நந்தனவனம் காலக்கனல பருகும வேலபோலவேதல, இலக 29
நந்து, பொழி 35
நந்துதல், பொழி 35
நமனுகாயிரகோடி தூதருளாகொல், அட்ச 26
நம்பன், உருக 84, சூள 88
நயததல், ஊர 168
நயனம, ஊர 81, நிந்தனை 60
நரகதேயதது விருளேயும கிரீடதது மணிகள நகுவன, பிணி 41
நரகமுநகுளிரதல், பிணி 130
நரசிஙகமூரத்தி × அரக்கியுடலைப்பிளந்துவெளிவநத அனுமன், கடரு 82
நரந்தம், ஊர 163
நரமபிழைததன பாடல், பிணி 103
நரமபு, சூள 57
நரமபு ணணைகதது்ளுறை நறை, பிணி-47

நரலை-கடல், திருவடி-15
நலிஞதோள்-வருத்துபவர்; சூளா-42
நலஞ்சுதல், உருக 71, சூளா-88
நல்லறத்தின்மாணபு வணிதையாகக்காக, காட்-74
நல்லறவீரன்-அனுமான்; இரக-53
நலிலுதல், சூளா-57
நவை, ஊர்-113, உருக-26
நளிர், உருக்-109 [92
நளினம்-தாமரை, உருக-52, கடரூ-
நள்-கடு, காட்-30 [ஊர-158, 165
நள்ளிரவிலிடைநகரி லிருந்த நிலை,
நறு-மை=மணம், பொழி 14
நறும்பூ, உருக-57
நறுவிரை, ஊர-5
நறை-மது, நறுமணம்; ஊர-150,161
நனிதவ, பாசப்-51
நனை-அரும்பு, அட்ச 48 [உருக்-84
நன்மதனை நாகதயல் சூடியவன்,
நன்மை சொல்லுதல்-மங்களஞ்சொல்லுதல், திருவடி-7
நா-கடு, இலங்-19
நாகணைப்பள்ளியான், ஊர-24
நாகம-மலை, யானை, கடரூ-39; சூளா-82, மேலுலகம, சூளா-77 சுரபுனனை; திருவடி-2
நாகா-தேவர்; கடரூ-32
நாகாநாடு, உருக-33
நாகாலயம-தேவருலகம, ஊர-2
நாகியர, ஊர 121
நாசி, ஊர-126
நாசியை யறுப்புணடாலதழகு,பிணி-101
நாஞசில், கடரூ-2
நாடுதல், உருக-23
நாட்டம், நிந்தனை-41
நாணம, நிந்தனை-61
நாணிழல்-புதியவொளி, ஊர-175
நாணுதல, உருக-44
நாணெலியின்வருணனை, பாசப்-36
நாண, சூளா-16
நாணடெறித்தல், பாசப-36
நாயகன், நிந்தனை-62
நாயகன்தூதன்-அனுமான், சம்பு 15
நாயகன் வருமென்பதோர் துணிவால மாதிரமனைதலையு மளகின்றகண், காட்-9
நாயே யனைய வரதூர், பிணி-127
நாரம-நீர, உருக-52, சூளா-25
நால்வகைச சேனைகளையும அவைய வைகளைதகொணடே அதுமான் அழிதலல், சம்பு-30
நாலவகைமேகம, ஊர-149
நாவடகுதல், நிகரர-12
நாவி, இலங-40
நாளொடுகோளினைநக்க, நிந் 6
நாளொளிகொணமணி, ஊர-102
நாள-நட்சதிரம, ஊர-102; பொழி-35, ஆயுசு,நிநதனை-57
நாளகண மேலுலகிற சென்றவெண், திருவடி-6
நாள்களிறுதல், நிகரர-31
நாள்மலர, சூளா-25
நாறுதல், ஊர-5, 175, பொழி-35
நாற்றுதல், 176, காட்-57
நானெய விளககம், நிந் 3
நானம, ஊர-5
நாளு, பொழி-22
நாளுப்பல்லியம, அட்ச-14
நாளுவிஞ்சை, சமபு-11
நாளுவிதம, ஊர-102
நாணிலம், நிகரர 4
நான்கு வேலையுங கோக்கவாடிஞன், ஊர-178
நானமுகன், ஊர 92, நிநதனை - 49
நானமுகன்மைந்தன்மகன் மைந்தன்=இராவணன், நிந்தனை-77
நிகர்தல், நிந்தனை-50
நிசிசர, ஊர-99
நிசசயம, உருக-48
நிணம, கடரூ-67
நிதியகுற்றேவல்புரிதல், ஊர-27
நிதநியமதெதாழிலர, ஊர-165
நிமிசசி-வேகம். கடரூ-63
நிமிரதல, கடரூ-63,பொழி-13,ஊர-20, உருக்-67, இலங-51
நிரநதரம, காட்-6, பரசப்-36
நிரபபுதல், கடரூ-26
நிரமபுறுதல, காட்-51
நிரல், பிணி-40
நிருதர, ஊர-99, உருக்-11, 112,
நிருதர நிசிசரரானமைகருக கற்பனைகாரணம், ஊர-99
நிருதியிறபிறநதவீர, சம்பு-12

நிலஞ்சுமந்தவுரகண், பாசப்-26
நிலவிலகுகியதுகில், இலகு-26
நிலாததோற்றததின்வருணனை,ஊர-55· நிலாப்பரவுதல் × இராமன் புகழ்பரவுதல், ஊர-60
நிலாமுன்றில், ஊர்-183
நிலைகெடுததல் செயதல, நிகதனை-46
நிலைநிற்றல், நிக்தனை-53
நிலலாவுயிரொடுநின்றூர, அட்ச-29
நிவததல், பொழி-50, இலகு-12
நிழல்-ஒளி, ஊர-102, உருக-54
நிறககற்றை, நிக்தனை-7
நிறஞ்செருகுறவாய்தொறும் இராவணன் நெருப்புமிழ்தல், நிகரா-57
நிறம், உருக்-68 காட்சி-63
நிறை-கற்பநிலை, காட்-71
நினைததல், நிக்தனை-63
நினைப்பு-மனம, கடரு-86
நின்னுணை, கடரு-69
நின்னைபபிராட்டி பிரிந்தாளென்பது பொருந்திற்றன்று, திருவடி 63
நீகுகிடுதல் - இறத்தல், ஊர-132
நீசன் - இழிகுணமூடையோன், நிக்தனை-58
நீடு-வெகுகாலம, பாசப்-12
நீடுதல், இலகு-11
நீட்டுதல், உருக்-63
நீதிநூலம், ஊர-83
நீதனம், நிக்தனை-64, பஞ்ச-12
நீக்குதல், உருக்-96, சூளா-43, பஞ்ச-55
நீப்பு, பாசப்-20
நீயேயரகசர்குழுவை தேயக்கொன்றனை, பாசப்-9
நீர-சிறுநீர், பொழி-55, தண்மை, சூளா-25
நீராஅணுமான்மேற் செல்லல்ககசதன் ரறனப்பஞ்சசேனைபதிகள் இராவணனுகசுக்கூறல், பஞ்ச-1
நீலக்குன்றம், கடரு-3
நீலம, உருக்-57
நீவுதல், உருக-52
நீளம்-பறவைகூடு, திருவடி 3
நீறு, பொழி-39
நீறெழுதல், ஊர-89
நீனிறகருங்றிற்றுழ்ந்த வெள்ளருவி × நிராவணன்மீது திரிதருளள பட்டாடை, நிக்தனை-5
நீனிறததிராவணன், பஞ்ச-22
நுகாதல், பொழி-11
நுகருதல, கடரு-74, காட்-72
நுடஙகுதல்-அசைதல, கடரு-90
நுணஙகுகேளவி, கடரு-94
நுணஙகுதல், பிணி 122
நுதல், உருக-63
நுதி, சூளா-60
நுனிததல், நிக்தனை-43
நுன், உருக்-76
நூகருதல், கடரு-52, பெயாத்துதள்ளுதல், சிருவடி-2
நூஙகுறுதல், கடரு-90
நூபுரகுரல், ஊர-13
நூலேர்க்துகேள்வி, கடரு 41
நூல்-மேகலை, புததகம, ஊர-115 உருக 42
நூறுதல்-அரிதல், கடரு-54, அழிதல, உருக-80, காடசி-27, சூளா-4, பிணி-102
நெகுதல், உருக-2
நெகவுருதல பிளந்துசிதறுதல், பொழி-10
நெடியோன், சூளா-4
நெடுஙகரப்பூட்கை, சம்பு 39
நெடுகிழல-பேரொளி, நிக்-7
நெடுதுயா, உருக-9 [டி-2
நெடுவரவு-தலைமிமாக்கவருகை; திரு
நெயசுடாவிளகது, சமபு-21
நெயதலையுறறவேல், பஞ்ச-65
நெயதல், உருக-57
நெரிதல், கடரு-3, பொழி-9, 16, பாசப்-31
நெருகுகியசைததல், பொழி-3
நெருக்குதல, காட்-51
நெருபபுசசூழ்தையுளளவனத்தையெரியாமைகேட்டு அனுமன்மகிழ்தல, இலகு-62
நெருப்புகநகுதல், சமபு-44
நெருபபைபபிடிததுவைக கட்டலாயிடல், இலகு-47
நெறி, உருக-111, நிக்-13, பொழி 1, 18

நெறிதல், உருக்-57
நெறிநின்றுபொறிகளைந்தும் வென்ற வன், உருக-26 [க்-61
நெறிபோதல், பிரயாணப்படுதல்·உரு
நெற்றி, சமபு 21
நெற்றிகண்ணின்வ்வன்னி பிணி-129
நெற்றியில்சூடிகையணிதல், பஞ்ச - நமி, சமபு-4, பிணி-17 [18
நேமிதேர், அட்ச-31
நேரார-பகைவர், கடரூ-7
நேரேபடுதல், அட்ச-29
நோ, உருக்-68
நோதல்-எதிர்தல், ஊர-42, உருக்-63 ஒத்தல், உருக-112 சொல்லுதல். நிந்தனை - 46: எதிர்நிறுறல், நிந்தனை-66 நோதல், சமபு 2
நைதல், உருக்-96
நொடி, அட்ச-4
நொய்தின், கடரூ-21 பொழி 56
நொவ்விடைமடநடை, காட்-54
நொறில, அட்ச-7
நோதல், உருக 88
நோய், சூளா-37
நோய்மை, பிணி-95
நோற்றல், நிந்தனை 56
நோற்றீண்டிருந்தவள், காட்-73
நோன்புநோற்றல், நிந்தனை-43
நோன்மை-வலிமை, விரதம், கடரூ-21, 72; தன்மை, கடரூ - 90, பிணி-122
நோன்றுள்வேறுபெருங்கடல், ஊர-206
பஃறலை, அட்ச-20
பகடு, சம்பு-32
பகர்தல், உருக் 2, சூளா-6
பகழி, பாசப் 50
பகுதல், நிந்தனை-60, பொழி-54
பகுதி-பாகம, பாசப்-10
பகுத்தல் - பெயர்த்தெடுத்தல், இலக 55
பகையாழியேழினளவன்று, ஊர்-67
பகைகள்மூன்று - காமம, வெகுளி, மயக்கம, நிந்தனை-55
பங்கி-ஆண்மயிர், ஊர 37
பங்குனிமலர்ந்தபலாசவனம், ஊர்-70
பசப்பு, காட்-37
பசிப்பிழை, கடரூ-68
பசுங்கதிர, ஊர-59
பசுங்காற்று-இளங்காற்று, ஊர 208
பசை-பசுமை, கடரூ-18
பசிரததம், பாசப்-40
பச்சைமேனிபுலர்தல், பிணி 99
பஞ்சசேனுபதிகள், சமபு-51 பஞ்ச சேனுபதிகளை வென்றவனுமான் × ஐம்பொறியைவென்ற நல்லறிவு பஞ்ச-64: பஞ்சேந்திரியம-16, 64: பஞ்சசேனுபதிகள இராவணனுக்குக கூறுதற்தொடங்கல், சமபு-51: சுபபிரமணியக்கடவுளை வென்றவர, பஞ்ச 18· பஞ்சபூதங்களையொதுக்கிருத்தல்-15 பிரமனை வென்றவர-18. பஞ்சசேனுபதிகள் மூவன்று அணுமானையடைந்து அமபுமழைபொழிதல்-48
பஞ்சபூதங்கள் வளாசகியுடையன, பஞ்சரம-கூடு, இலக-27 [ஊர-20
பஞ்சு, பொழி-14
பஞ்சியூட்டுதல, ஊர-4
படா, காட்-18
படாதல்-பரவுதல், கடரூ-52, உயர்ந்துவளாதல், பொழி-31: நடந்து செல்லுதல், இலக-38
படி-உலகம், உருக 9: உவமானம், தன்மை-38 [66
படி(க)கால்-ஏணிப்படிக்கட்டு, ஊர்-
படிதல்-மூழ்குதல், இலக-58
படிதல-சொல்லுதல், திருவடி-25
படிவம, உருக-78
படிகளவருணனை, இலக-39
படுதல், பொழி-24, சூளா-51
படை, இலகரா-7
படைகள் வெயிலொடுநிலவுவீசுதல், அட்ச-12
படைக்கலசாலை சலலியுணடையிற நிரளல, இலக-35
படைக்கலம, இலகரா-3
பட்டிமண்டபம, ஊர-133
பணம-படம, ஊர-45
பணமணி, ஊர-185
பணி-கட்டளை, கடரூ - 17, அட்ச-3, தொழில, உருக - 20, பொழி-24

பணிகுலம, பாசப்-57
பணிதல், சூளா 82
பணிமாறுதல், ஊர்-197
பணிலம், உருக 43, சம்பு-8
பணை-பருமன், உருக்-72, பொழி-19· கிஷ, பொழி-22
பணை-அலங்காரம், பஞ்ச-13
பண்டு, பொழி-53
பணைணை-மகளிர்கூட்டம், ஊர - 119, உருக்-114
பணபு - உவமையாவதாகு உரிய குணம, உருக-38, 39
பதம-இடம், உருக 108, பகுவம், சூளா-14
பதம வேதிகைவைதத செய்தி, காட்-24
பதவியலறிவு, கிஷக-21
பதவு-பகுவம, நிந்தணை-71
பதாதி × கடலின்மணல்: அட்ச-8
பதாதிகளழிதல், சம்பு-29
பதிஞலாயிரமபடைகண்ணன் மூன்றிறகளம்படக கால்வளை வின்னலம், காட்-22
பதைததல் - அசைதலுவீசுதல், நிந்தணை-16
பதைப்பு-இமைத்தல், ஊர்-170
பதையாது - விரைவுபடாமல், ஊர-82
பதாதி, பொழி-25, 52
பதாதிரம் - தாமரையிதழ், அம்பு: ஊர-170
பந்தணைசெய்தல்-பதாதிரப்படுதாதல்: சூளா-89
பரதி-குதிரைகட்டுமிடம், ஊர்-101, பிணி 43, பொழி-38
பமபுதல்-மிகுதல், ஊர-183
பயதாதிஞல் காலகைபிடித்தல், கிஷக-55
பயதாதின்விம்முதல், கிஷக-60
பயமூணணுதல், கிஷக-35
பயமபிடாரிபிடிதாதுதல், கிஷக-55
பயிவு-ஆரவாரம, ஊர-190
பயிலுதல, ஊர-161, காட்-39
பயிலெயிறு, நிந்தணை-9
பரசுராமனது தவவலிமையோடு வில்லுதாழுவியமேன்மை, காட்-27
பரதனசடைகட்டியசெயல், காட் - 25
பரந்தபுகை × திரிவிக்கிரமனை திருமால், இலஷ-7
பரந்தொழுகுதல், அட்ச-43
பரவை, கடரு 4, உருக்-33
பரவை தனனில்வீழ்ந்த அரககர்களின் கூந்தாகுஞ்சிகளால் எரிந்து வேஷின்றதொதாதல், இலங்-33
பராவருதல்-பரவி வருதல், சூளா - 74
பரி, பொழி-38, பஞ்ச-59
பரிசு விதம, பஞ்ச-32· பரிசு இழைத்துகாட்டுதல் - நிரூபிதாதுக் காணபிதாதல், உருக்-20
பரிதி, பொழி-43 பரிதிவானவன், காட் 9
பரிதாதல், காட்-26· கிஷரர்-3
பரிபவம, ஊர-146
பரிமளகந்தம், நிந்தணை-2
பரிவு, உருக்-72
பருகுதீ, இலஷ-11
பருணிதா-புதாதிமான்கள், ஊர்-198
பருமிதாதல்-அலங்காரஞ கொளளல்: சமபு-4· பஞ்ச-8
பருவதாதேவா, பொழி 55
பலவகையாயுதாஞகளை, சம்பு-6
பலாசவனம, ஊர்-70
பல்லணம, பஞ்ச-8
பல்வகையோசை, ஊர்-13
பவளககொடி, கடரு 46
பவளமலை இலஷகைத் தீவிலுள்ளது, கடரு - 89: பவளமலையினின்று இலஷகைவையகாணல்-91
பவளமாககொடி மினனென வரை சுற்றிட, வரைசேர்ந்த திவளும் பொற்பிணைமாமரம், யானையின் ஓடையிற்சாந்துதல், பொழி-29
பவனன், கிஷக-22
பழி, உருக-13, 36, நிந்-69
பழிப்பு, நிந்தணை-70, சூளா-60
பழுவசோலை, பொழி-55
பழையமையாமெனப் பணபிலசெய்வரோ பயனோவா, ஊர்-198
பள்ளம, உருக-115· நிந்தணை-72
பளளி-படுகைை, ஊர் - 117: உருக் - 50

பறவை, கடவுள்-4
பறவையினரசன், உருக்-44
பறழ், கடவுள் 6
பறைகின்றுள் ஊர்-102
பறைபுரைவிழி, இங்கர்-26
பற்றலர், பொழி-2
பற்றார், சூளா-51
பறறு, ஊர்-60
பறறுதல் நிந்தனை-59, சூளா-76
பனி, நிந்தனை-63, பொழி 31
பனித்தல், உருக-55
பனிப்பு, ஊர்-173
பனிமீன், கடவுள்-22
டன்னகவனிதையர், ஊர்-49
பன்னுதல் - ஆராய்தல், ஊர் - 28: பொழி-31
பாகியல்கிளவி, அட்ச-13
பாகு பாகம், கருப்பஞ்சாற்றுப்பாகு, ஊர - 2, 3: சுண்ணச்சாந்தின் குழம்பு, 182 தோள் சூளா-82
பாகுகர், பொழி-25, திருவடி-46
பாகுசு ணன்மை, திருவடி-42. பக்கம், பொழி-54
பாசதனதைச் சிந்தவல்லமையுடைய ணனுமன், பிணி-20
பாசம், கடவுள் - 10, நிந்தனை - 55: கயிற்றவடிவான ஆயுதம், இங்கர்-8
பாசி × மழை, கடவுள்-47
பாடலம், பொழி-31
பாடலரவு செவிபுக வலமருதல், ஊர-192
பாடல் பணணிமை யடைத்தன, ஊர்-162
பாடி - இடம, துன்பம்; கடவுள்-48, பொழி-31· இறத்தல், பாசப்-26
பாணி-கை, கடவுள்-74, ஊர்-115 தாளக்கிரமம், ஊர் - 18, 187, பிணி 48
பாணடில், நிந்தனை-11
பாதகன - பாவி, துன்பம்விளைப்பவன். ஊர்-174
பாதசாலகம், ஊர-115
பாதவம் மரம, இலக 55
பாந்தணீகஇய மூழை × இராவண னெஞ்சு, ஊர் 210
பார்த்தல்; பிணி-12
பாம்பிவாதறுகட்சமபுமாலி, சம்பு-1
பாரமாமரம், பாசப்-49
பாரி-பாரிப்பு, ஊர்-158
பாரிடையழுகது குன்றம் × கடலி லாழுகலம், கடவுள் 8
பார்-பூமி, உருக்-33, தேரின் அடிப் பரப்பு, சம்பு-27
பாரப்பு, பிணி-31
பாலிததல், பொழி-55
பால்லின்பரவை கருகஇநிமேற்பரத் தல் × இராவண னிருமருகஇற் சாமரமபதைததல நிந்-16
பாவகம்-மனக்குறிப்பு, பிணி-50
பாவகாரி, பிணி-50
பாவனை, பாசப்-55
பாவிவேடன × இந்திரசித்து, பிணி-31
பரவுதல், உருக 9
பாவை பேசுவபோற் புலமபுதல், ஊர-173
பாழி அகலம், ஊர-147, வலிமை, உருக்-72, 110, பஞ்ச-11
பாழிதது, இலக 44
பாறுதல், உருக-52, பொழி 31
பாறபெருகடலில் மாற்பெருகடல் வதிதல் × மலாப்பளளியி லிராவ ணன் படுதிருதல: ஊர-206
பானம், ஊர்-5
பானல்-நீலோறபலம, ஊர்-183
பானிறததண்ணகுழாம், நிந்-3
பானமை கடமை, பாசப்-14
பிடா, பொழி-52
பிடி, பொழி-13, இங்கரா-41
பிடிதல - கவர்தல்செலலல, ஊர-233; மனத்திலநினைதல், நிந்தனை-62
பிடிமதமபிறதல், காட்-43
பிடியுணடார், பாசப் 32
பிணகு, நிந்தனை-55
பிணகுவடு, பாசப்-20
பிணை மகரம், கடவுள்-46
பிணி-நோய, நிந்தனை-55. தொகுதி, இலக-3
பிணிபபுணட செயதிகூறிய தூது வாகஞ்இராவண ஞரமீதல், பிணி-27

பிணிபுணட வணுமன் இராவண னைகாணேபெண்ணை கருதல், பிணி-19
பிணடிபாலம - எறியீட்டி, ஊர் - 41 இகரா-8
பிதிர்கள, ஊர்-139
பிதிர்தல், பொழி-9
பிதிர்விததல், அட்ச-35
பிததிபபததி, ஊரா-102
பிதது, சூளா-69
பிரசம, கடரு-89, திருவடி-14
பிரமன இராவணனுகரு இணைகா மாதரைமேவிஞல் தலேசிதுதக எனசசாபமகொடுத்தது, சூளா-21
பிரமன்வரம், ஊரா-18
பிராட்டியின காதலேப் பெற்றமை யால், நீயே யாணபிறந்தமைதத செல்வமுணடனேயாதி, திருவடி 70
பிரிதல், உருக-13
பிரிந்தவா நெஞ்சமெரிதல, ஊர்-163
பிலத்தின்வாய், பஞ்ச-44
பிலம, பஞ்ச-61
பிழமபு, உருக்-54
பிழை, நிகதனை-81
பிழைததல், பொழி-54- சம்பு-29
பிளைதததுணடா, பாசப்-32
பிளிறுதல, கடரு-5
பிளைபபடுதல், அட்ச-28
பிளைவிரிதல்-விரியுமபடி திறததல், பஞ்ச-61
பிளேை உருக்-62
பிறகமை-உருவம, சூளா-58
பிறகப்பிணிததல், பாசப-57
பிறகல, சூளா-17
பிறகிணா நறுகுழலர், ஊரா-159
பிறகுதல, கடரு-34, உருக 44
பிறந்தாணைப் பெயாதல், கடரு-
பிறபபு உதயம, உருக-56 [82
பிறா, சூளா-17
பிறழ்தல - விளகுதல், கடரு 6
பிறை, இகரா-7
பிறைக்கடையெயிறு: பஞ்ச-44
பிறிதல, நிகதனை-82
பின்னுதல, ஊரா-203, அட்ச - 31, திருவடி-47
பினைவன், உருக-31
பின்னை, உருக-75
பீறுதல், பாசப்-3
புகர, இகரா-8,இலங 29
புகல்-சரணம்,ஊரா - 193, புகலுதல், பொழி - 59. புகழை வேரொடுங் கினைல், பஞ்ச-28
புகுதல, கடரு-4, நிகதனை - 35, 56
புகை கதுவ மூளிதல், இலங - 23 புகைகொழுநதா ழழுந்தபட் ளெரொத்தல, இலங - 24 புகை புகாவாயிலும புகுவான, ஊர் - 140: புகைப்படலேயிற கரியுமரக இயா × திரையினுட் பொலி சித் திரப்பாவை; இலங - 28: புகை யால கைலே அன்ன பாறகடல் இவை கருநிறமடைந்து சாதா ரணமலேயுமகாகமும உவாகடலும் போலுதல, இலங-32: புகையால் மாதாபோன திகதியானை,இலங-4 புகையிடை மறைபுமரக இயா × மருஞிடைப் புகுமின்: இலங - 27: புகையுணடேவாவி யம × நீதை பிணி-31
புகைவழி - புகுக்குலம், நிந்த-79
புகைவன, திருவடி - 12
புடவியுடைகடல் நிகதனை - 5
புட்பகவிமானம், இலங - 43 புட்பக விமானமு போனது × அனுமான் போவது கடரு - 24
புட்டில, பஞ்ச - 8
புணரி, கடரு - 19, 75; சூளா - 56
புணரிகணகா - பதினெயிய கோடி யர், பிணி - 124
புணரிதர வேறே ராகலிபொலி தல் × அகாரதாரை கடலின் மீது விளகுதல, கடரு-75
புணரிபோர்தகென வெழுசேனை, திருவடி - 38
புணாசிதருகேதம, ஊர் - 160
புணாதல், உருக - 42, 87
புணாதல, பிணி - 90
புணாபபு - கூட்டுறவு, திருவடி - 39
புணடரிகை, சூளா - 1
புணடரீகம, உருக் - 76
புணடிரதகதி லெளி நுழைதல் × இராவணனுடைய சிறையிறபட்ட தையரோடு இராமபிரான்மீட்க

வரானமையாலாகிய துன்பம் சேர்தல், காட் - 12
புணர்ந்திய மென்னும் பொருளென் னுமைழப்போயது, ஊர்-228
புணர்ந்தென் வேறுமைதல × பகழிவாய றுக்க புண்ணில மதிகதிரா விரவுதல், நிந்தனை - 14
புண்ணீராற் செந்தீ யாறிடுதல், இலங் - 56
புணர்நீர், சூளா - 53
புணர்வுவேண் கோலிட்டன்ன மானம் × அம்கண் வதையாற துயர்கின்ற மனத்து மடிந்தவரக்கரை காணதேகான்றிய வருதகம, பாசப் - 18
புதவு, பொழி - 84
புதுபபிழை, ஊர் - 110
புதுமணம், ஊர் - 120
புதுமலர் புகுதல், ஊர் - 119
புயம் - தோள், உருக் -49
புயல், உருக - 82, பொழி-37, இலக ரா - 29
புயல்வொ.இந்தவாடை, கடரூ - 90
புயன்மகிழ்புரிகுழல், அட்ச-49
புரசும் - (யானை) கழுதகிசையிற, சூளா -36
புரசை, பிணி - 119
புரந்தரன், பாசப் - 36
புரமட்டான், ஊர் - 84
புரம், காட் - 51
புரவி, கடரூ - 24,
புராதனன், சூளா - 21
புரிதல், உருக-57, சூளா-1, 8
புரை-உயர்ந்த, பொழி-34, குற்றம, சூளா-58, இலக-28
புரைவை, உருக் - 106
புலகதல், சமபு-28
புலம்பு-பிதற்றெலி, பாசப்-11
புலம்புதல், உருக - 28 [10
புலர்தல் - உலர்தல், காட்-8, இலக-
புலவர் - பொழி-59
புலவியின் கரைகண்டவர், இலக-26
புலனெக்கல், கடரூ - 41
புலன், கடரூ 94, பஞ்ச-64, கடரூ-9
புலனகள் வீகருதல், காட் - 72
புலன்கொடுசோக்குதல், ஊர்-205
புலால், பொழி-17, பாசப் - 52
புலியடுமதுகை, ஊர்-110
புல்லியமுறுதல், இகரர்-2
புல்லுதல், உருக-58, பொழி-36
புவனம், உருக்-42, பிணி-67
புழை-துளை, குகை கடரூ-70, முழை வாயில், பொழி-28
புழைததல் - துளையினின்றுவழிதல், காட்-6
புளகு-மயிர்க்கூச்சு, ஊர்-110
புளிததல்-வெறுத்தல், சூளா-53
புள், பொழி-16
புள்ளிவெண்மொகுள் × வேர்வை சீர, ஊர-212
புறங்கை, திருவடி 40
புறஞ்சிலிததல், பிணி-128
புறமயிர், கடரூ-6 [பு, 9
புறம்-உடம்பு, பிணி 122, எழனுரு
புறன், உருக-14
புனல், பொழி-22
புனல்குடையுமாபோல் மதுகைகுடைதல், திருவடி-26
புனிதம, நிந்தனை-63
புனிதன, உருக்-11, பொழி-47 [77
புன்மை-இழிதாழில், நிந்தனை-49,
பூ - அழகு, பூதேவி, உருக் 43, 58
பூகம், உருக-50
பூசல்-பஞ்ச-65, பொழி-6, காட்-18
பூசனை, கடரூ-60
பூசுரேசா, கடரூ 73
பூட்கை யானை, பஞ்ச-8 × கடலின் மகரம், அட்ச-8
பூணிப்பு-விரதம, பிணி-63 [ஊர-39
பூண வெறுக்கையால் வீதிதாதல்,
பூதகள-பிராணிகள், கடரூ-73
பூதலம பொனனுலகமாதல், அட்ச-12
பூத்தமரம்போற் புணர்ந்பொலிகின்றன், சமபு 43
பூததல், கடரூ-6 உருக-52
பூந்துணர, பிணி-10
பூமபந்தர, ஊர்-106
பூமழை, காட்சி-2
பூரணகுடதது நறவு பொங்குதல், காட்-46
பூரிய - குற்றமுள்ள, கீழ்மையான, மிருதியான, திருவடி-31
பூவலயம், பொழி-59

பூவிலோன்-பிரமன், நிந்தனை-53
பூவை, உருக - 62, நிந்தனை-30, சூளா-26, பிணி-50
பூவையா, ஊர்-49, 120, சூளா - 56
பூழி, சூளா 62
பூழியின்ரூகை, ஊர்-127
பெகு-பல, உருக்-8
பெட்பு-விருப்பம், கடரூ-66
பெண்ணிவள்கொலலிறபிழை, ஊர் - 91
பெணணின் விளக்கெனுந்தகையாள், நிந்தனை-21
பெணணெனைப் பெயரகொடுதிரியும பெற்றியர், காட்-60
பெணபால், கடரூ-68
பெணமை - மகளிர்க்குரிய குணம், ஊர்-49
பெணமைகேயங்தனவல்ல வெய்ப மாற்றஙகள, நிந்தனை-38
பெயரா இருவினை, சம்பு-35
பெயாதல், நிந்தனை-61
பெயாதலும் உருக் 62,
பெருஙகோல், சம்பு-35
பெருமை, உருக-19
பெருமபணணுஞ்சு, ஊர்-178
பெருமபிறஙகம், சூளா-58
பெருமபொறியிடிகுலஙகளின் வீழ்தல, இலங-10
பெற்றி, உருக-56 [நிந்தனை-57
பேணுதல் - விரும்புதல், பொழி-52,
பேதம-நிலை, பிரிவு, கடரூ-73
பேதுறுதல, நிந்தனை-31, பிணி - 31
பேதைமை, சூளா-12
பேம-அச்சம், திருவடி-51 [14
பேயமன்று - குடிகுமிடம், இலங -
பேயதோள்புடைததாதல, அட்ச-17
பேரி, ஊர்-116
பேரியிரட்டவின்றி முழஙகுதல், காட்-43
பேருருக்கொணட வணுமன்தோ ணோட போயொடு சாரநியைப் புடைதல், பாசப்-43
போ, நிந்தனை-54
போதல், நிகழ-35
பேழ்வாய், கடரூ-79, பொழி - 55
பேறு, சூளா - 10
பேனவேலை, பஞ்ச - 6
பை-பசுமை, நிந்தனை-71
பைஙகழலணுமன, பிணி-12
பைதல-சிறுவன், பிணி-2 [ப 2
பைத்தலையரவெனகணன்று, பாச
பைப்பய, பிணி - 24
பொகுட்டு-மலர் ஊர்-207
பொஙகுளை, கடரூ-4
பொசிதல்-தெகிழ்தல, ஊர்-99
பொடிததல-அரும்புதல, ஊர-212. போகசுடிததல, காட-28, வெளிப் படுததல, பாசப் - 52, சிதறுதல், இலங - 10
பொடிபடுததல, பொழி - 58
பொதிதல, உருக-34
பொதிபேயின்பணடாரம், அட்ச - 39
பொதிறெறிதல் அஞ்சியதிர்து நடுஙகல், பாசப் 36
பொதிவுறுதல, சூளா 84
பொதுதுதல, நிகழ-50
பொதுகின்றீதி, பிணி - 90
பொதுகோகசு, நிந்த 78
பொதுமபர்-சோலை, ஊர் - 186, உருக - 21
பொதும்பு-புதர், சூளா - 28
பொம்மல - பொலிவு, மகிழ்சசி, உருக-68, திருவடி - 2
பொய்கை, பொழி - 33; சூளா - 25
பொய்கைரி கூறுதலின் கொடுமை, நிகழ - 58 பொயகைரி புகலும் புன்கணுர்குலஙகளி னைவிந்தார, நிகழ. வதை - 59
பொய்தல் - சொரிதல், நிகழ - 50, தூளக்கப்படுதல், பஞ்ச - 49. பய னிலவாதல், அட்ச-33
பொய்த்தல-பின்வாஙகுதல், சூளா - 41; தவறுதல, சூளா - 46
பொய்யிடை, ஊர் - 104
பொய்யுறஙகு, ஊர - 213
பொருஙக-விரைவாக, சூளா-8
பொருஙகெனவெழுதல, திருவடி-11
பொருட்டு, நிந்த 69 [சம்பு-12
பொருதிசையாலூழும் புனிதன், பொருநர-போர்வீரர, ஊர்-144 கூத தா-162
பொருந்தலர்-பகைவர், சூளா-17

பொருபவரின்மையாற் சோம்பியிருத்தல், பஞ்ச 67
பொருப்பிடைநெருப்பு, சம்பு 14
பொருப்பு, கடரு 14, உருக் 49, 92, கிகுகரர் 6
பொருமுதல்-துக்கித்தல், ஊர் 225, காட் 18
பொருவு ஒப்பு, உருக் 46, சிந்தனை 51
பொருவுதல், சிந்தனை 52
பொருள், சிந்தனை 30
பொருள்பயக்குதல்-காரியதாதையுணடாகசுதல், உருக் 75
பொலகுகெழுமலை, கடரு 15
பொலந்தார, சம்பு 50
பொலம், உருக் 46, காட் 32, பொழி 28
பொலிதல், பிணி 88
பொழிதல், சூளா 54
பொழில்-சோலை, பொழி 6, சூளா 1
பொறி-உடற்புள்ளி, ஊர் 101 யந்திரம: பஞ்ச 49 இலகுமி-பொழி1 பொறிகுலம் - புள்ளிகளையுடைய வண்டின்கூட்டம
பொறிகளைந்து - பஞ்சேந்திரியம, உருக 26
பொறிமுன்செல்லமறைந்து செலலறிவு × அரக்காபின செல்லும அனுமன், பிணி 132
பொறை-பொறுதல், பகுதிகை கடரு 50, உருக 95
பொறைதருதல், சூளா 81
பொறையாற்றுதல: உருக 11
பொற்கணுண், சிந்தனை 52
பொறபிறகுகல்-திரிகூடம, சூளா 17
பொறறை, ஊர 137
பொன்-அழகு, பொழி 36, இலக்குமி, சூளா 48
பொனதந்தமுழை, கடரு 3
பொன்மை அழகு, கிகுகரா 8
பொன்மொய்தததோள, உருக் 84
பொன்றல், சமபு 18, சிக 51
பொன்றுதபொழுது கொடுத்தயரம போகாது, ஊர் 226
பொன்னகருருகிசசோரொழுக்கமரு மையின்விணவோர் விழுப்பது போலும், இலக 20
பொன்னகர, ஊர் 49, 95, பொழி23
பொன்னிறததும்பிவந்தூறிப்போதல், காட் 37
பொன்னெனுந்தன்மையால் தரையும வேதல், இலக 12
போகம், ஊர் 27, கடரு 93
போதம், உருக் 90: பாசப் 50
போதல்-(விகுதியம்) இவ்வாறுதல், பஞ்ச 67, பாசப் 34
போது, உருக 21, சிந்தனை 73
போதுபோகுதல், உருக் 14
போந்தவழி-பிறந்தகுலம், சிக 79
போரணி, அட்ச 6
போர்க்களவருணனை, பாசப் 16
போர்த்தல், காட் 47
போர்த்தெழுதல், சூளா 62
போர்ப்பணை, பஞ்ச 6
போர்முறுகுதல், கிகுக 16
போவதுபுலமை, திருவடி 11
போழ்ந்தன யான்செய்த குறை, திருவடி 50
போறறுதல்-கொணடாடுதல், வாழ்த்துதல், பொழி 59
மகரதோரணம், பஞ்ச 44
மகரந்தம, கடரு 74
மகரம், கடரு 22, 46
மகரவீணை, ஊர 29
மகரிகைநெடுமுழி, ஊர 192
மகரிகையிரகுணடலம், சிந்தனை 1
மகரிகையிரகஞ்சிமபுரிவலயம், சிந் 6
மகனறில், ஊர் 151
மகளை, சிந்தனை 55
மகுகலகலசஞ்சிந்தினவிரைதல், காட் 45
மகுகலதநிறபிணிதததகயிறே யிடைபிழைதத, பிணி 120
மகுகலதநீ, இலக 9
மகுகலம-மகுகலநாண, உருக 35
மகுகுல், பிணி 88
மகுகைபகுகன-சிவன், சூளா 78
மகுகையாதாலிதாமேவீழ்தல், காட் 48
மஞ்சனம, ஊர 103
மஞ்சன்-மைதனன், உருக் 17
மஞ்சின்மெய், கடரு 5
மஞ்சு. ஊர 4, சூளா 86, இலக 58
மஞ்சுமுதலியனகணடவிடததுக்கணணீர் மிகுதியாகப் பெருக்கல, காட் 7

மஞ்சுளம்-அழகு, ஊர 32
மஞ்ஞை, ஊர 116
மஞ்ஞை சூன்றெழுதிதுவேறோகுன்
றுசோதலரிது × மயிலனஞர ஒரு
தோளொழிதது மறறெருதோள
சோதலரிது, ஊர 215
மடகல-இகம, காட்-19
மடந்தையர், உருக் 13, 19
மடந்தையா கயற்றடந்தாமரைக்கலரி
யோன், பிணி 54
மடந்தையாதனமுகட்டிடைக கிடத
தல், ஊர 160
மடம்,பொழி 13
மடிதல், உருக 9
மடிததல்-அழிததல், பொழி 11
மடிததல்-உட்கொள்ளல், இலக 14
மட்டிததல-தகர்த்தல், பொழி 24
மணத்தல-கூடியிருத்தல, கடரூ 74,
ஊர 215
மணஙாறுதல் - வாசனைவீசுதல், பொ
ழி 17
மணம், சூளா 64
மணி-இரத்தினம், ஊர் 8, அழகு, உ
ருக்-45, 69; ரசகுளிகை,உருக் 68
மூதது, பொழி 35 மணிசெடுத்த
செமபற்பஞ்றலையரவி னுலாவுத
ல, இக 19: மணிக்கதிர முதலியன
வெயில்முதலியவற்றை விழுங்கல், அட்ச 15. மணிதூவுதல, கடரூ13·
மணியணியிருள விழுங்குதல், இக
3: மணியினிளவெயில, மணிவெயி
லிருள்பருக விளக்கின்றி விளகு
மாடம, ஊர 180
மண், பொழி 23, 60
மணடலத்திரிதல், இங்க 61
மணடவுதரததவள - மணடோதரி,
பொழி 4
மண்டிலமதில், கடரூ 2
மணடுதல-செருகுதல், சூளா 85
மதமழைதாழ்குன்று, சமபு 34
மதம, இங்க 23
மதனம-மதகளிப்பு, பொழி 41
மதி, உருக 51
மதிததல், பொழி 1
மதியினேப்பிளதது மீனெழுதல், காட்
47
மதிலிலெளளி, ஊர் 21
மதிலினதிணமை, ஊர 23
மதிலினுயாசசி, ஊர 22, 63 64
மதுகைகடரோதததின் மேலியகதை
கடரூ 67
மதுகையான், திருவடி 20
மதுவனதததகியதலவா பதினெ
ழுவா, திருவடி 44
மதுவனம, திருவடி 18. மதுவன வர
லாறு, 22
மத்தம, உருக் 58
மதது × மாருதி, அட்ச 30
மதனை, உருக் 84
மரகதமாருதம, இர 14
மரகதரதிதம மரதிரதிதம் இர 13
மரதரம், கடரூ 41
மரதாரம-பஞசதருகளிலொன்று, க
டரூ 74, ஊர 80, அட்ச 41
மந்திரிதிதம, ஊர் 29
மந்திரம், திருவடி 73, வீடு, ஊர் 138
ஆலோசனை, ஊர் 144, இந்தனை 4,
பிணி 21, ஆலோசனைசசபை, உ
ருக் 31
மமமா மகம், இர் 14
மயகரு, ஊர் 111 பொழி 37
மயகுதல்-கலகுதல், காட்-23
மயாதல்-மயகுமடைதல், பிணி 36
மயர்வு, உருக 1, 92
மயல், உருக 84
மயனமளழுதல், அட்ச 49
மயன்மகளுறைமாடம, ஊர 195
மயன்மடததை, காட் 49
மயிர அயிலெனதததல், அட்ச
36
மயிராதளிர்ததல், பிணி 128
மயிலடிதலெழுகின் மதத்தயானை,
இர் 9
மரபு-சமபிரதாயம், ஊர் 105
மரபுளி-மூறைமையால· உளி-மூன்ற
னுருபு: பாசப் 9
மரன், பொழி 15
மராமரம, பொழி 25
மருகரு-அருகு; உருக் 34, சமபு 5
மருகுல், உருக 10. மருங்குலென்
னவுளளதளளுதல், ஊர 38
மருதது-அமிருதம, கடரூ 42
மருபொடியப்படியினிற பரிபவஞ்
சுமந்த மாதிரயானை, இர் 9

மருவுதல் கட்டுதல், பிணி 119
மருளுதல், உருக் 82, நிகதனை 30, சூளா 28
மலரமலாகுகடவுள், பிணி 62
மலர்தல், பொழி 35
மலாப்பலி-புஷ்பபூசனை; ஊர் 115
மலாவுறுதல் - மகிழ்ச்சியடைதல்; சூளா 86
மலாவெள்ளம், கடரு 85
மலைகளைசிறகற வெறிந்தவன், பாசப் 46
மலைசஞ்சரங்களி லருவி பாய்தல் × மாளிகைகளினமேற்கொடிசஞ்சலைகளசைதல். கடரு 49
மலைதல், பொழி 10
மலையால் கடலகடைந்த வரலாறு, நிகக 24
மல, சமபு வகை 32
மல்லல-வலிமை, உருக் 58
மல்லிகையில வண்டுமொய்த்தலின் வருணனை, ஊர் 58
மல்லினமலைதல, பஞ்ச 60
மழலை இனசெலி, நிந-3; ஊர-6
மழுவாயமபு, சமபு-46
மஞ்ஞை, உருக 57. குளிராசசி, சூளா 87. மழை குருதிபொழியும், காட் 47. மழைகொளமெல்கூந்தன்மேல் விளஙகிய சூளாமணி × முகின்மேலெழு கோளின கேந்தன, சூளா 87 மழைகணன, காட் 6. மழைகுரலிடி, அட்ச 14 மழைதொடாமஞ்ஞை × பலியதெதொடுதொடாமகளிர,ஊர் 116 மழைபுரைகணன, நிந் 15, மழைபோலாததல, ஊர் 77: மழைமாகொண்மூ, சமபு 7 மழைமுகிறகணன், நிகக 51. மழையின்வாய் பொத்துவார், ஊர் 105: மழையெழுகதிர, பஞ்ச வகை 13
மறத்தல-நீங்குதல, உருக் 62 பகைமைபாராட்டுதல. சமபு 38
மறம்-பகைமை, கடரு 25, பாவம, 29, கொடுமை, ஊர 23, நிந்-26; வலிமை, உருக 44, பாசப் 62: வீரம, நிந்தனை 55
மறலி-யமன், ஊர் 23. சம்பு 38
மறலிக்கோர்கொளலை, அட்ச 28
மறவா, நிகதனை 70
மறிக்கண், ஊர 32
மறிதல்-மடங்குதல், பொழி 9, உயிரழிதல், அட்ச 25, தோற்றல், பாசப் 46
மறு-பழிசசொல், உருக் 15,களஙகம, உருக 41, 8
மறுகம, கடரு 21
மறுகுறுதல்-கலஙகுதல், பஞ்ச 66
மறைகளுகதிறுதியாளார், கடவுள வாழ்தது
மறகடம், இலக 18
மற்பகமலாகததோள, காட் 44
மனக்கொளலுதல, சூளா 29
மனத்தின்மாண்பு. காட் 69
மனத்தின்முன்செல்வான், ஊர் 138
மனமுதற்காரணம, ஊர 210
மனிதரான புன்மெழிலோரென விகழ்கினறவவா, பிணி 46
மனுவின்வந்த ..சேவகன, கடரு 29
மனைக்குலமணிகெல்லாம் வினடுவின் மாபின் மணியொதது இது, ஊர 196
மனைபபிறவி பெணமைபோல் நாணம பேணுதோறறது, காட்-73
மனையின் விமானசிகரதுயாசசி, ஊர 24
மன், உருக 17. பெருமை, சம்பு 3
மன்ற, ஊர 233, சூளா 23
மனனரைமூவெழு பொழுதினுறிப் புணணினீராழுகினுன், காட் 27
மன்னன், பொழி 58, சூளா 83
மனனுயிர, உருக 12
மா-கரிமா, உருக 19, நிகதனை 46, யானை, பொழி 60
மாகம்-மஹாகம், கடரு 49, பெரிய, பொழி 22, 50
மாகவானநிசைபத்து, பாசப 42
மாகளை-நிகரா, நிகக 2, குழந்தைகள 42
மாசு-குறறம். பொழி 41, பழிபபு, சூளா 14; குறைவு 18
மாசுணடமணியனுள, காட் 68
மாடகூடம-மணடபசஞ்சரம,ஊர் 133
மாடம-உபரிசைவீடு, ஊர 183, பொழி 12
மாடவீதி, கடரு 2

மாட்சிமை, உருக் 19
மாட்டாதார-பகைவர், சூளா 45
மாட்டுதல்-கட்டுதல், பிணி 119: மாளவித்தல், திருவடி-19
மாட்டுவித்தனை, திருவடி 23
மாணிவேடம-பிரமசாரியவுருவம, கடரூ 26
மாண, உருக 87
மாதரைகொலைசெய்தா ருளராலு லுந்தாதரைக கொலைசெயதாரிலை, பிணி 113:மாதா × தூவிப்பேடை, மின் · ஊா 118 மாதாகளமைந்த நிற்றேன்றுதல், பிணி 45: மாதா புனைகோலம, ஊா 109
மாதவி, உருக 21
மாதிரகளிறு, கிந்தனை 2
மாதிரகாவல்யானை அரியின் சுவடு லேந்த கரியினஞ்சவிராவணன்வரு தல், கிந்தனை 9
மாதிரம்-திகசு, கிநதனை 61, மாதிறக காகசுமெணமாகசு மற்றையிருவர் களும் முகசுகள்கண்மைகசுக தொறும்பயமியற்றல், பிணி 44· மாதிரந்துளகசுதல், பாசப் 56
மாது-புதல்வி, சூளா 83
மாதுமை பேதைமை, பிணி-88
மாதுறு மாடம-தோகளிறருமிடம, ஊர் 101
மாந்துதல்-பருகுதல், ஊர் 31
மாயப்பயிா, சமபு 22
மாயோன், கடரூ 40
மாயோன்மகரகடனின் றெழுமாண பு × மைநாகமமேல்வந்தோற்றம், கடரூ 40
மாய்தல கிந்தனை 78. சூளா 35
மாயதல, உருக 87, இலக 4
மாரி, திகரா 10
மாருதம், அட்ச 30 மாருதம்பொருத காளராவரசுசுறறியமேருபாசப் 62
மாருதி, சூளா 87: கடரூ 25 மாருதி சூரியனையொதிருதல், திகக 46· மாருதிமந்தரமகடுதல், திகக 47 மாருதிமேனியைச்சரதான் மறைதல், பாசப் 44. மாருதியாகியமாரியால் அறமூலைதல, ஊா 52
மாலணியுமகாசு கௌதுவம, ஊா 8
மாலி அனுமான்மேல்போதல் × இல வகைவேந்தன் போாசதினம் போதல், சமபு 2
மாலை-வரிசை, கடரூ 49· ஒழுகசு, சூளா 64
மால், உருக 92
மால்வரையருவி × குருதி பாசப் 49
மாளிகை, பொழி 19. மாளிகை தீப் பற்றியதையும, பற்றுதலையும் மணிகளி னொளியால் அரகதிய ருணராதுவருந்தல், இலக-3
மாளுதல், சூளா 49, கிநத 55
மாறுகொள்ளுதல், உருக 102, மாற்றிக்கொளளுதல், ஊா 217
மாறுமாறலகு, பாசப-22
மாற்றம்-வாரதை, உருக் 28, அட்ச 14, செயதி 58
மானததாறபுழுகுதல், பாசப் 18
மானம்-செருகசு திகக வதை 49: விமானம, பொழி 21
மானவன, பொழி 2
மானுதல், சூளா 25
மானுயர், ஊர் 201, அட்ச 41, கிந்தனை 50, 78
மானமதம், ஊா 17
மிகுதல் - மேன்மேல்வளர்தல், ஊர் 214
மிகுததல் - வரம்புகடதல: பிணி 94
மிகை-குற்றம, ஊர் 101
மிகைபபுலன்-கோபமாகியவுணர்ச்சி, பிணி 114
மிகையெழுஞ்சினம், பாசப் 34
மிடல், கடரூ 10, பஞச 54
மிடறு-கழுதது, உருக 50
மிடுகசு, உருக் 117
மிடைதல், உருக் 23
மிதிலைநாடி, பிணி 21
மிலசசுதல், பாசப் 13
மின், பொழி 15. மினகொடி × வினகசுமாறு: ஊா 3
மின்னகுகிரி, சமபு 9
மின்னுதல்-பிரகாசிததல், திகசுரர் 8
மீகசூாதல, ஊா 215
மீகசொளல் - மேலே பொகதியெழுகர்ட் 71

மீசசென்ற விடையிடைகலத்தல், பாசப் 52
மீட்டல், உருக 20
மீட்டும, பொழி 5
மீத்து-மேறபகரதிலுள்ளது, அட்ச 38
மீளி, பாசப் 8, கிஷ்கரர் 18
மீளுதல்-பிழைத்தல், தணிவுபெறுதல், உருக் 69, சூளா 49
மீனநிலயம சமுதரம, பொழி 2
மீனுயாததவன், ஊர 201
மீன்சூழ்ஒரு மூழுமதி × முதறமுயிர்த்தசகம், கடரூ-47
முகக்குழு × முளரிக்கானம, ஊர 33
முகடு, கடரூ 32
முகடு-உசி, ஊர 62, உருக 99
முகதல் - பிடுகுதல், பொழி 13
முகமெதிர்வைதல - எதிரமுகமாதல் அட்ச 32
முகமெடுதல் முகமபொலிவழிதல், பொழி 26
முகம்மாறறமுரைதத்து, திருவடி 5
முகரயாஜை, அட்ச 25
முகில், உருக 19, சூளா 87
முகிழ், உருக 40
முகிழ்தல், உருக 53
முகிற்கணம் புகைவிழுகலின் தெரிந்திலவாய மலைதலை தொறுமமயகிப் பூவேவீ யென்னப்போவன, இலஙக 31
முகை, பொழி 16, கிஙதனை 19
முகலணு ணாதிமுதலியன வல்லாத குரஙகின்மேறசேறியோ, அட்ச 2
முகலணைக்கினன், ஊர140
முகழுற்றம், கடரூ 50
முசலம, கிஷ்கரர் 3
மூடகு, பொழி 13
மூடி, உருக 9
மூடிதல, உருக 9
மூடிதல், கிஙதனை 59, சூளா 65 திருவடி 37
மூடிதிடுதல-அடஙகிவிடுதல், ஊர 223
மூடியுழுதமூம்பிருந்த சரணதான், ஊர் 217
மூடிவை-நடப்பது, ஊர 220
மூடுகுதல, கிஷ்கரர 9, அட்ச 36
மூடுகுறுதல், கிஙதனை 76
மூடுகுதல், கடரூ 36
மூடையுடல், கிஷ்க 26
மூட்டில்-கிறை ஊர 25
மூட்டுதல, ஊர 76, கிஷ்கரர 1
மூட்டை-அணடம, திருவடி 66
மூணடம-உடல், கடரூ 77
மூதலி மூற்பட்டுச செல்பவன் கிஷ்க 22
மூதல, கிஙதனை 78
மூதல்வன்-காரணன், உருக்-71
மூதிதல், அட்ச 35
மூதுகுளுக்குறுதல், கிஙதனை 17
மூதுமரம × அனுமன்தோள: பிணி 8
மூதுமை - பழமை, உருக் 36
மூத்தலேயெஃகன், 115
மூததன்-நான்முகன், ஊர 94
மூந்துதல், கிஙதனை 79, பொழி 7
மூந்தை, திருவடி 7
மூந்நீர-கடல், கடரூ 87
மூபபுரஞ்சுடமூடுகுமீசன × அனுமன் பாசப் 24
மூமமதம், ஊர 150
மூமமைதனீ, பிணி 129
மூமமைத்தூரியம, ஊர 158
மூமமைநூறுயிரந்தெரு, ஊர 157
மூயஙகுதல-தழுவுதல், ஊர 194 உருக 67
மூயலிலவெணமதி × வெணகுடை, கிஙதனை-16
மூயலுதல, பொழி 5
மூயறகறை மலராதகிஷ்கள், ஊர் 121
மூயிறு-எறுமபுவகை, பிணி 8
மூரசகொணமூ, அட்ச 7
மூரண - வலிமை, பாசப் 54, உருக் 49, கிஙதனை 69, மாறுபாடு, பஞ்ச 58
மூரனெனத தகுமொய்ம்பிலோ, காட் 18
மூராததகன், பிணி 115
மூரிதல், ஊர 55, உருக 49
மூருகன, அட்ச-20
மூருக்குதல, ஊர் 207, சூளா 8 பாசப் 14

முருகுதல், கடவு 30
முருந்தன், பிணி 37
மூலைக்குலை, உருக 66
மூலைவிலை, சம்பு- 35, முழுக்க முழு கடிகை, முழுவதும்: இலக 20
முழுநிலவு பூரணசந்திரன், உருக் 53 [தை, பஞ்ச 46
முழுமுதற்கண ணுதன் முருகன்று
முழை-குகை, கடவு 4, கிஷ்கரா 1 உளதொளை, ஊர் 116
முழைநாலாக்குடா, அட்ச 37
முளரிவந்தான், கடவு 77
முளைதல், உருக 53
முளரிலாமுளரி × கை, ஊர 113
முறி - துணடம, உருக் 53 தளிர், இலக 19
முறிந்துஉதிரம்நூறி- அழிந்துஉதிரமும படிஞாசஞ்செய்து, சூளா 4
முறுகுகாதல், ஊர 194
முறுவலுகருகுதல், சம்பு 45
முறுவல், ஊர 38 உருக 52 முறுவல் செயதல் - பரிகாசமாகச சிரித்தல், பொழி 58 [உருக 53
முறை-தலைமை, ஊர் 222 வரிசை, முறைமறுதல், கிஷ்கரா 13
முறகரம சம்மட்டி, கிஷ்கரா 8
முற்றமுணிதல், சம்பு 46
முறறுதல் - முடிதலிடல், தணிதல். சூளா 49 [50
முறறினவீரன் - இறந்தவீரன். பஞ்ச
முறறுதல நிறைவேறுதல், ஊர 95 நிரமபுல் 214, நிஷத 69 பொழி 23
முறிதல, நிந்தன 64 சூழ்ந்துகொள்ளல், பிணி 134, பஞ்ச 25
முற்றுவித்தல, ஊர 222
முனிதல், உருக 4
முனிதருளல் - கோபிக்கவேணடா: சூளா 2
முனிவா: உருக் 55. நிஷதன, 56
முனிவாகுமமைதவீடு மீட்குறுமேனை, பிணி 48
முனிவாகுமம அமராகுமம வலியாபகையாயவை இருதிரியமஜ்ஞ, பஞ்ச 16
முனிவன்-பிரமன், பிணி 115
முனிவு கோபம, நிந்தன 70: முனிவெனுங கடலை அறிவென்னுமபெருமபரவைப் புனலாலவி தல். ஊர் 131
முனைவீரன்-முனைநதுநிற்கிற வீரன்: ஊர் 223
முன்றில் - முன்னிடம், கடவு 46, உருக 70
முனனுதல, ஊர் 49
முனனோன் - தமையன், உருக் 30
மூசமுட்டுதல் - நெருங்கப்பிடிதல், இலக 2
மூசுதல், ஊர 126
மூடா, பொழி 58
மூட்டு, பிணி 119
மூட்டுதல், சூளா 65
மூணடகாலவெஞ்சீ × முற்றியஜீற்றம, நிந்தன 64
மூதுரை - முதுமொழி, ஊர 139
மூரல், உருக 52
மூரி, உருக 49, கிஷ்கரா 3, சம்பு 22
மூரிநீர் - கடல, ஊர 13
மூலம, ஊர 222
மூவகையுலகதனையு முறையினோகி யபாவி, காட் 67
மூவகையுலகையும விழுங்கமூன்றினருன் - இராவணன: கிஷ்க 59
மூவா-மந்திரிகள சேனைபதிகள் பிரதானிகள், பிணி 50
மூவாமுதலுபகன, கடவு 45
மூளுதல் - இளமபுதல், நிஷதன 64 உணடாதல, சூளா 49
மூன்றெயில - திரிபுரம, ஊர 44
மெய-மேனி. உடமபு உருக 22 உணமை 25, நிந்தன 77, 44 மெய்கலாத மால், பஞ்ச 15
மெயததல் - கல்லொழுக்கந் தவறிருதல், காட் 24 நிரூபிதல, கடவு 34 [உருக 63
மெய்ப் பெயா உணமைப் பெயா, மெயமமை தனமை, உருக் 102
மெயயறமூாதது. பிணி 78
மெயயுறுவிளகக்ம விளகினமபோல் விளக்கும, ஊர 164
மெலிதல், உருக 66
மெலலரகு × ஊர, ஊர 230
மெலலியோ, உருக் 50
மென்லென்பிடி, கடவு 5
மென்மை - அடக்கம், பிணி 109

மேகநாதன்-இந்திரசித்து: பாசப் 42
மேக்கு, உருக் 67
மேகுறவிசைததல், கடரூ 7
மேஞி இலங 9
மேரு × அனுமான்: கடரூ 34: மேரு + வில், நிந்தனை 45 சம்பு 9: மேருவையனுக்குமாகால், ஊர் 2
மேலது, உருக 100
மேல்-எழுனுருபு, ஊர் 28
மேன்மை, நிகதனை 49
மேவுதல்-கூடுதல், சூளா 21
மேற்கொளளுதல்-கைகொள்ளுதல், நிகதனை 49
மேலுள்-மூன்னாள், நிந்தனை 65
மேனியது, உருக் 54
மை-மேகம், பொழி 13.கடரூ 5
மைநாகஞ் நிகரங்களிலமணியிமைக்கவருதல × ஒருவன்கடலுண மூழ்கி மணிகளெயெடுத்துவருதல், கடரூ 48: மைநாகத்தின்வேண்டுகோள் - 57·மைநாகமலைநிறையறுப்புணணுமல தப்பினமை 54. மைநாகமலை தோன்றியதன்வருணனை 40, 50· மைநாகமலை மானுடவடிவு கொணடுபேசுதல 53. மைநாகமலையைத்தள்ளிவிட்டுசெலலல் 52· மைநாகமலைவருதல் 39. மைநாகம் அனுமானைததடுகுமாறு வேணடுகை காரணம் 55 மைநாகம அனுமான்வருகையை யறிநதவிதம 56: மைநாகதனையெய்துதல், திருவடி 2
மையல், பொழி 48
மொகசுன்-அருமபு, நீரகுமிழி,கொப்புளம: ஊர 212
மொய்மபு-வலிமை. பிணி 8
மொய்மமயிரசேனை, சம்பு 21
மோகமூறுதல்-அறிவுமயஙகுதல· நிகக 46
மோய்-தாய, திருவடி 61
மௌலி, சூளா 22
யகக்கை, கடரூ 69
யாணர் - புதுமை, அழகு, புதுவருவாய, ஊர - 116, 118. சூளா - 32 பாசப் 7
யாண்டு, நிந்தனை 51
யாண்டும், நிந்தனை 54
யாணடை எவவிடம, உருக் 12; எவ்வாறு, காட் 13
யாதுமை, உருக் 4
யாய், சூளா 38
யாழொலி, ஊர 29
யாழ்ததேள், ஊர் 176
யானைகளழிதல், சம்பு 26 யானைகளின் தனமை, ஊர் 37 யானைகள் தோலுரிந்து கழன்று ஓராவதம்போலுதல், இலங - 8· யானைசசேனை தோச்சேனைமிகுதி, ஊர 11: யானைமீதுகொடியெடுத்தல்வழக்கம, சம்பு 26. யானை வீரரை அனுமான அழிததல், சம்பு 32
யோகம்-செய்தொழில், பாசப் 4
வகிராவுறுதல், அட்ச 40
வகை-திறமை, பாசப் 39
வசந்தன்-மன்மதன், பொழி 26
வசிததல், நிந்தனை 74
வசை, நிகரா 5
வசநிரம-இந்திரன்படை, கடரூ 54
வஞ்சி-ஓர்கொடி, நிந்தனை 74, சூளா 10
வஞ்சியா-மகளிர், பொழி 14
வடகெழுந்திலஙகைசெல்லும் பரிதி, கடரூ 28
வடபாற்றோன்றுமுவாமதி,கடரூ 30
வடம் - காற்றடிவிடுகயிறு, கடரூ 84, ஆரம், ஊர 40
வடவனலமுதலிய அக்கினியாவுகஞ குளிராதல், பிணி 129, 130
வடவை, பஞ்ச 41
வடி, பிணி 7
வடிவழிபொழில் × மழையகல் விண, நிகக 19
வடு-பழி, உருக் 18· தழும்பு, நிககரா 7
வணகுதல், உருக் 59
வணடலமபுனல், பொழி 32
வணடறலோதி, திருவடி 56
வண்ணம-அழகு, உருக 114
வணமை, உருக 6, காட் 69
வதனமை, ஊர 113, திருவடி 37
வதிந்தது, ஊர 206
வந்தனமை, சூளா 38

வந்தனை, இலக 63
வர்த்தித்தல், சூளா 89
வமபு - கசசு, வாசனை, உருக் 117· போர்த்தெதாழில், பாசப் 5
வயமா-யானை, ஊர் 17
வயம், உருக 116
வயவர, பிணி 7
வயிரம்-வலிமை, நிக்தனை 58, பகை, பாசப் 7, கோபம் 21
வயிரவேதி-வசிராயுதம், கடரூ 36
வயிர-ஊதுகொமபு, சமபு 22, இகக ரா 20
வயிரத்ததோபகை, ஊர் 193
வயிரத்தல் - பகைகொளளல், ஊரா 194, பாசப் 21
வயிறலைதல் - வயிற்றிலடித்துக கொள்ளுதல, பாசப் 8, பொழி 49, சூளா 55
வயிறுதிறதல், இகக 27
வயின், உருக 93
வரம்-மேன்மை, காட் 25 ·
வரமபறுசமமையா, பிணி 16
வரம்பிழைகரும் - சரம்பிழையாது, பிணி 103
வரனிணமைதல், இகக 15
வரிவில், உருக் 75
வருக்கம், உருக 20
வருணன்கயிறு, பஞ்ச 17
வரை, உருக் 46, நிக்தனை 50
வரைதழீஇயமனைனை × இராவண னைசசுழ்ந்த பலதிறமகளிர், நிக் 10
வலவகொடுதல், சூளா 89
வலதேராகசுப்பிறாவைத்த வாயில்வழி யேகுதல் அழகன்று ஊர் - 74
வலந்துடித்தல், காட் 35
வலம,சூளா 5, வலப்பகசம, காட் 32
வலிபலம, கடரூ 65, நிக்தனை -55, விதி, உருக 3
வலிதல் - வலிமைகொண்டு பொருதல் சம்பு 36, 47
வலலி-கொடி, கடரூ 19 பொழி 37
வல்லி-கயிறு, விலஙகு, பிணி 119, இலக 36, அவசம் இலக 13
வல்லியம், கடரூ 6
வல்லே, கடரூ 18, ஊரா 81
வல்லியன், இகசரர் 2
வவ்வுதல், சூளா 61
வழஙகுதல, சூளா 62
வழி-வமிசம, நிக்தனை 78
வழிகொள்ளுதல்-வசப்படுதல்,பாசப் 46 பிரயாணஞ்செய்தல், உருக - 17
வழியலாவழிமேலோடல், பஞ்ச 64
வழியின்மேல் வைததகண், ஊர் - 114
வழு, உருக 32
வழுவுறுகாலம, பிணி 133
வளர்வு × தேயவு, உருக் 56
வளை, உருக 43
வளைகுளமபு, இலக 23
வளைதல் - வணஙகுதல, உருக 99
வளைத்தல சூழ்தல், திருவடி 26
வள்ளம் - தோணி, அட்ச 28
வள்ளல், உருக் 54 நிக்தனை 48
வள்ளலகளமூவகையர், கடரூ 60
வள்ளுகிர், கடரூ 22
வறியன், பொழி 45
வணப்பு - வளாசசி, சூளா 35
வனிதையாதிலகம், காட் 69
வன்றேள் × பருவரை, இகக 25
வன்னி, பிணி 129
வாஙகுதல் - விடுதல், ஊரா 170
வாசகம் - வாத்தை, சூளா - 28,வா சனை, பொழி 28, இலக 25
வாசவன்குலிசம, பஞ்ச 17
வாசி - குதிரை: ஊர் 101 பஞ்ச 10, இலக-23 வாசி கடற்றிரையள வின, அட்ச - 8: வாசிநித்தல், சமபு 8
வாசிப்பாடு-பெருமிதம், நிக் 25
வாடை-தென்றல், கடரூ-74: வட காற்று, உருக 5
வாட்டுதல் - அழித்தல், பிணி 109
வாணுட்கெல்லையின்று, பாசப் 38
வாணமூக்கு - கூரியமூகு, நிக் 2
வாகரம, உருக 32
வாமம் - அழகு, இனிமை, ஊரா 161
வாயாறபவளக காடெனப்பொலிதல், ஊரா 33
வாயில், உருக் - 61 வாயிலஉதிரத் தோடி கடலில் விழுந்த குதிரைக ள × வாயிடையெரியுடை வட வை, பஞ்ச 41

வாயில்காவலரின் படைக்கலங்கள், ஊர-69, 70 [தல், ஊர-68
வாயில்காவலரை யணுமான்பாத
வாயு மைநாகத்தைக்காத்தான், கடு
ரு - 54
வாய், கிகை - 14: பவளம் ஊர-32
வாயமடிதல், பாசப-5
வாய்மை-உணமை, கடரு-93, பிணி-105 [திருவடி-3
வாய்வெருவுதல் - வாயகுளறுதல்,
வாரணஙகாக்கவந்தான், பிணி-79
வாரி-கடல், பொழி-37, பஞ்ச-40
வாரிநேரியகுறளறிந்த பொறகுல வல்லிகள்புயறகடறறலை வீழ்வன × வாரிநேரியகுற வெயிற்கதிர்க் கற்றையற்றுப் புயற்கடற்றலைபுக கன, பொழி-37 [வன், பஞ்ச-40
வாரியினெழுஞ்சுடாகடவுள் வான
வாரிவானம, ஊர்-20
வாருதல, பொழி-22
வார், ஊர-25, பொழி-34
வார்குன்றுமுலை, நிந்தனை-29
வார்த்தை, சூளா-34, இலங-63
வார்பூட்டுமுலை, ஊர-104
வாலதி-வால், கடரு-5
வாலதிதோய்சசனன், இலங-59
வாலம - பிணடிபாலம், ஊர-69
வாலி, இராவணனைததன்வாலிற்கட்டி ஈட்டு திசையில் தாழீசசெலலுதல், உருக்-30 வாலிசேயரசது, திருவடி-47 வாலிசேய் புகனற வுரைபொருமை· திருவடி - 39: வாலிசேய முதலகறறுரீட்டம, திருவடி-19. வாலி,தேவாவேணட வேலையை விலஙகன்மத்திற் சுற்றியஙாகம் தேய வழுதெழக்கடைதல், உருக்-30
வாலிமனன, உருக்-36
வாலியினிறப்புஞ் சுக்கிரீவன் றலைமையும், பிணி - 84
வாலியினவதலாறு, உருக-30
வாலியைகொன்றுனுக காட்டொழின்மேற்கொணடடை இராவணன் பரிகசிததல், பிணி-88
வலியையழிக்கவும இராமன்றேவியை யஙகதனுடவுமகாரணமென்னெனல, பிணி-85
வாலிற்பட்டுச சுழலுமரக்கா × சுற்றி வீசலிற் சுழலும பமபரம், கிஙக-30
வாலைததோய்ததனறும் கடலில் முழுகினவரிறதல், இலங-59
வால்-காற்றடிவால், கடரு-84, வெணமை, பொழி-35
வால்அம்தரிததவன - தாய்மையான நீரை [கஙகையை] மூடியிற்கொணடவன் சிவன் காட்-58
வாவி-குளம், சூளா-64
வாழி-சாவாதுவாழ்திருக்கும் நிலை, வாளா, நிநதனை-81 [பிணி 34
வாளாற்றுகணணுள், ஆற்று-உவம வு
வாளி, சூளா-65 [ருபு, ஊர-219
வாளெணவொளிர் பல், அட்ச-37
வாள்-ஒளி, கடரு 58 ஊர-116
வானமீனெகழஙகாதல், ஊர-183
வானம்-பறிததகுழி, பொழி-35
வானயாறு, ஊர-5. வானயாற்றுநீர குளிரப்பிலவென்று மழைபொதுத்தாடுதல், ஊர-184
வானரர் இராமனிடம் அனுமானை முந்துறவனுப்புதல், திருவடி-51· வானராமதுபானஞ்செய்து களிததல்-16. வானரர் மதுவனதநிவினிதிருததல்-26 வானரவீரா சேனைகட்கு மதுவளிக்குமாறு அஙகதனைவேணடுதல்-14
வானவமகளிர் அரகரியர்க்கு நீராட்டல், ஊர்-103, 104
வானவா, உருக-55 [பிணி 54
வானவா .. . கைததாமரைகளிந்து, வானவேறு, காட்-42
வாணினிடைவீசியமரததால்மாளிகைதகாந்துபொடியாதல் × மால்வரைகள் வாளவிடியாலொடிதல், பொழி-19
வாணுயாதேரின்வைகு நந்தாவிளககு உருக-89
வாளோ, பொழி-10
வான, உருக்-89 பெருமை, சூளா-40
விகடவேடதகா, காட்-57
விகாரப்பாடு-கடவுள்வாழ்தது
விக்காது விழுஙகுதல், கடரு-70
விசயமவைகுதோள், கடரு-14
விசி-கட்டு, பிணி-119

விசிதத்தறிதல், கிங்க-42
விசுமபு, கடரு-31, உருக்-99, சூளா-82, 108 நிக்தனை-49
விசை, கடரு-22
விஞ்சை - விதத்தியாதரா, ஊர - 185 ப்ரஹ்மவிதயை, பிணி-122: சாஸ நிரம-139, விஞ்சைமன்னவர்முடி முதலியனபணியமாகச சூதுபொருதல் ஊர-185· விஞ்சையுலகம, பொழி-14· விஞ்சைவிஜை, உருக-1 விஞ்சைவேந்தர் கேடகம முதலியவற்றுடன் மேலெழுந்ததோற்றம, கடரு-7
விடாகம, கடரு-50
விடுதல, நிக்தனை-60
விடுதேர்-செலுததியதேர், பஞ்ச-54
விடுதல்-அனுப்புதல், உருக 36
விடை-இடபம், காட்-54
விட்டு-விஷ்ணு ஆகாயம, இலக-61
விண, பொழி-23
விண்டலமபுக நீஙகியவெணபுனல், கங்கை, பொழி-32 [சூளா-7
விண்டவர் - பிரிந்தவர், ஊர - 227
விண்டு-திருமால், விஷ்ணு, பொழி-32, சூளா-72, நீஙகி, 82
விண்டுபிறந்தனன, பிணி 81
விண்ணவன், உருக-26
விணணுடு, கடரு-1 [ரு-91
விணணுலகமாகியமெல்லியல், கட
விணணுறக்கருளன்மேலவிளஙகும்விணடு × அணுமான் ஒருவெனநினில் விளஙகுமகண்ணன், சூளா-72
விதானம, இலக-1
விதி, உருக 75, சூளா-10
விதிததல், பொழி-20 [104
விதியார் - படைதததற்கடவுள், ஊர-
விதியின்கொட்பு, உருக-81, 82
விதிராததல, ஊர-126
விதிவலிகடததலரிது, காட்-9
விதைபடுமுயிரா, கிஙக-28
விததக, கடரு-13
விததகம், நிக்தனை-42
விததகன், பாசப்-51
விதது, உருக் 53
விபீடணனைசகணடு அணுமான் குறமிலவனென்வுணாதல், ஊர் - 137: விபீடணன் கருநிறதத வஞ்சியிருதததற்குக கற்பிதத காரணம, விபீடணன்தருமமனஞன - 136. விபீடணனதூதரைக கொல்லலாகாதென்று இராவணனுககு நீதிகூறுதல, பிணி-112-116: விபீடணன்வேந்தா...நீழலோராவிருமபப போநதபுணணியன்: ஊர-135
விமமல்-துன்பம், உருக்-88, ஏகாகம, பாசப-17, களிப்பு, திருவடி-8
விமமுதல-பூரிததல, உருக-37, 67, மிகுதல், பொழி-19· வாயவிட்டுபுலமபுதல், காட்-5 15
விமமுறுதல-சோகிததல, அழுதல, உருக 90. காட் - 13
வியலிடம், கிஙக-29
விரசுதல், சூளா-36
விரவார்-பகைவர· சமபு 34
விராதனை நீவினைவவ்விய சாபமுமாற்றுதல், காட்-29
விராவருதல, சூளா-74
விரிஞ்சன், உருக 111: விரிஞ்சனடு, கடரு-16: விரிஞசன்படைக்கலம், பாசப்-54
விரிதல் - பிளவுபடுதல், கடரு - 6, உருக-46: பரவுதல், உருக - 105 பொழி 52
விரிததல-விவரிததல், நிகதனை-68. வீசுதல், கிஙகரா-9
விருககம, பொழி-44
விருந்து, கடரு-61, 73, காட்-15
விரை, பிணி-18
விலகுதல், நிகதனை-49
விலகல்-மலை, கடரு-14, 54, உருக-30, 46
விலஙகினா, சூளா 5 [
விலஙகு, பொழி-42
விலஙகுதல், கடவுளவாழ்ததது
விலாழி, பஞ்ச-9
வில்-ஒளி, கனுசு, ஊர்-116.சமபு-14
வில்மறைகிழவர், சமபு-11
வில்லிடுதல, பொழி-57
விலலிதூதன், பிணி-74
விழி, பொழி-2, உருக்-65, அட்ச-31
விழிகளாயிரமுவ கொணடவேகது, அட்ச 20 [ல், பிணி-48
விழிமனஙகையொடு எதாடருமாட
விழுஙகுதல, சூளா-85 [ஊர-164
விழுதல் - அழியுமநிலையையடைதல,

விழுமிய, உருக-73
விழைதல், பொழி-28
விழைநதவெவ்வினை வேரறவீசினை, ன், ஊர் - 169
விழைவு, ஊர - 198
விளங்குதல், பொழி-41
விளமபுதல், நிநதனை-75
விளரி - ஓரபண, நிநதனை-30. விளரிசசொல்லியர, ஊர-33
விளிதல்-இறததல், உருக-18, கழிதல், நிந்தனை-31
விளிததல் - பேராரவாரஞ் செயதல், கடரு-33, கொல்லுதல, நிநதனை-48, நிநகரா-13
விளிமபு சுற்றிடம், இலக 52
விளிவு - அழிவு, நிந்தனை-68, வீரகோஷமம, நிநகரா-28
விளைதல்-பலித்தல், உருக-75. நிந்தனை-65, 70, திருவடி - 27
விளையாடுதல, பொழி-19
விளையுமஃது-விளைவது, ஊர 96
விள்ளுதல் - நீஙகுதல, உருக் - 54 பகைமைகொள்ளுதல,பொழி 40, விளங்குதல், ஊர-163
விறகுடந்தறுதற்சிலர், இலக-18
விற்பகல், காட் - 44
விறபடைமுதலியசேனைகளின் மிகுதி, ஊர - 41
விற்றல-ஒழிததல், உருக-87
வினவுதல், உருக-28
வினை - முறைமை, ஊழ்வினை: கடரு-49 பாவம, நிந்தனை-53 போரதல தொழில, சூளா-8
வினையுடையரகசா × இருநதை: சனநிதழல,அனகன்வில × ஊதை: இலஙகை × கனகம. சூளா-59
வீக்கம்-மிகுதியானது, கடவுள்வாழ்தது, உருக-112, பூரிப்பு, செருகசு, பிணி-94
வீகசிடுதல - நிலையாகசகொள்ளுதல,
வீக்குதல், பிணி-68 [காட்-69
வீஙகுதல், கடரு-72 உருக-66
வீசுதல-செய்யாதொழிதல், சூளா -
வீடணன்கோயில், காட்-52 [18
வீடினதன்றறன, காட்-65
வீடு - நீஙகுகை, ஊர - 25 சூளா-6 உருக் - 81
வீட்டுதல், சூளா-2
வீணையிமையடைதனை, ஊர்-162
வீணையுஙகுழலுமமிடறும வேற்றுமையிறறீதல, ஊர-187
வீணையுமயாழுமவேறு, ஊர்-6
வீதல், கடரு-37
வீதி, ஊர்-100
வீயதல, உருக 69
வீரசூடிகை, பஞ்ச-18
வீரபட்டம, பஞ்ச-19
வீரம, ஊர்-174
வீரை-கடல், உருக-5
வீவுறுதல்-அழிவடைதல், உருக்-72
வீறு-பெருமை, கடரு-47
வீற்றுசசெல்லல், சமபு-42 [ரு 54
வீறறுப்படுதல் - வேறுவேறுதல், கட
வெடிததல்-உடைதல், ஊர் - 204 வெடியோசையுறல், இலக-10
வெணசுடை × பிறிதொருமதி, வாணுறவெடிதத வெள்ளியஙகுன்று: பிணி 38
வெணகொடிபரத்தல் × வானயாற்று வெண்டிரைபரத்தல், பஞ்ச-7
வெண்மழைகிழித்தத தோன்றும் × விமானமூர்ந்தம்களிரா ஊர-
வெணசூறி, ஊர-58 [119
வெணமைநீஙகியபுகழ் - அபகீர்தி, [ஊர-46
வெதுபபு, உருக-66
வெதுமபுதல, காட்-19
வெந்நிடுதல், பஞ்ச 20
வெப்பு, பொழி-6 பாசப்-17
வெமமை - கோபம், கடுஞ்செயல், பாசப்-22, 25
வெயில், காட்-39, பொழி-15, 37 உகரம, காந்தி, நிந்தனை-60, நிகரா-9
வெயில்தணிகையிற் சுகநிரவனிருக்கையை வானரர் யாவருஞ் சோதல், திருவடி-52
வெயில்விரிகதிரவன, நிகக-20
வெய்தின், கடரு-21
வெயது, உருக-37
வெய்ய, நிநதனை-39
வெய்யவர, சூளா-13
வெய்யோன், ஊர-42 [சமபு-ட்-
வெரிந, கடரு-6 முதுகு, காட் - 59
வெருவல், கடரு-5

வெருவி விம்முதல் - அஞ்சிக்கலங்குதல், அட்ச-17
வெருவுதல், பொழி-40, அட்ச-48
வெருளுமவெம்புகை, இலங்-37
வெல்லுதல், நிந்தனை-80
வெல்லுதற்றொறற லொண்றேயடுத்தது, பாசப-25
வெவ்வழி, உருக்-100
வெவ்விடத்தையமிழ்தென வேண்டுதல் × சீதாபிராட்டியை (இராவணன்) வேண்டுதல், நிந்தனை-24
வெளி-ஆகாயம், வெளிசசம், ஊர்-62, 71
வெளிதாதல் - வெளிப்படையாதல், வெண்ணிறதாதையடைதல், கடரூ-20, ஊர-136
வெளியிடை, இங்க-20
வெள்குதல, சூளா 61
வெள்ளடை, நிந-2
வெள்ளம - ஓரபெருக்தொகை, ஊர-68· உருக-32 னனீர: ஊர-154 மலையமாளுட்டினினறு வழங்குந் திசைசசொல், பெருக்கு, நிந்தனை-72
வெள்ளி-வெண்ணிறம், உருக்-53
வெளளிடை, பிணி-123
வெளளிடைமருங்குல், ஊர-111 [53
வெள்ளியங்கிரி-கைலாயம், பொழி-
வெள்ளியங்குன்று இராவணனுக்கு அஞ்சியிருந்தவரலாறு, பஞ்ச-2
வெறி, உருக-57 [பாசப்-36
வெறிதாதல - மயக்கங்கொள்ளுதல,
வெறுக்கை-மிகுதி, ஊர-39
வெறுப்புண்டாயவொருதாதி மறுக்க வாழ்வு அழுகன்று, ஊர-101
வெற்றம, சமப-46
வென்று-வெற்றி, இங்கரா-5
வேகமோய்தல், பஞ்ச-55
வேகம-அசசம, சூளா-82
வேங்கை ஒருவகைமரம், பொழி 25
வேடனு ...கமபி நின்றமபி...எனச சொனனதனபு, காட்-23
வேடன்கைபார்ப்புறப் பேதறு மன்ன மண்ணுள், பிணி 31
வேண்டுதல், சூளா-30
வேதநாயகன் றனித்துணைவன், பிணி-65
வேதநீதிவிதி, பிணி-100
வேதமும்போதமும், உருக்-90
வேதல், நிந்தனை-45
வேதனை, ஊர-194, சூளா-69
வேதி, பொழி-18
வேதிகை, ஊர-136. வேறுபடுத்துவது, உருக-68
வேய்தல்-சூடுதல், சூளா-40
வேரம செய்குன்று, பொழி-57
வேரறுதல-அடியோடு அழித்தல், நிந்தனை-72
வேரி-மதுபானம, ஊர-158
வேர-மலையினடிப்புறம், கடரூ - 52 வியாவை, 74
வேர்த்தல் - மனம்புழுங்கல்: இது - அச்சதனின்செயல். இங்க-51, அட்
வேர்பொடிதல், ஊர-111 [ச-24
வேர்விழுதல - வேரிறங்க விடுதல், இலங்-20
வேலை-கடல், உருக-30, 115: நிந்தனை-63, சூளா - 54; வேலையினாகலி, ஊர - 29: வேலை யெரி தாய்ச செல வுலையின்மறுகுதல், இலங்-15 வேலையொளிதத குன்
வேள், காட்-11 [று, கடரூ-53
வேள்வி நீங்கியதாற் பசிததனலி மாருதிவாலைப்பற்றி இலங்கையை யுணணுதல், பிணி-140
வேறல், சூளா-2
வேறு-மாறு: பாசப்-54 [கடரூ 54
வேறறுப்புலதோன் - பங்கமவன்,
வேற்றோ-பகைவர், பிணி-115
வேனில, பொழி-19
வைகுதல் - வாழ்தல, தங்குதல் - உருக-12, 24, 79
வைதல், உருக்-17 [81
வைத்தல - அறுகுகிரணித்தல், சூளா -
வைபபு-உலகம, பிணி-113
வையஞ்சோதல் - இறந்து விழுதல், உருக் - 74
வையம-உலகம, சூளாமணி-80

ஆர். ஜீ. பிரஸ, ஜீ. டி. மதராஸ்.